

DEN HELDIGE QUR'ĀN

DEN HELLIGE QUR'ĀN

ARABISK TEKST OG DANSK OVERSÆTTELSE

Oversat til dansk fra den engelske oversættelse af
Maulawī Sher 'Alī

med oversættelse af nogle vers og fodnoter af
ḤADRAT MIRZĀ ṬĀHIR AḤMAD
Fjerde Efterfølger af den Lovede Messias

Udgivet under vejledning af
ḤADRAT MIRZĀ MASROOR AḤMAD
Femte Efterfølger af den Lovede Messias og
Overhoved for Islams Aḥmadiyya Bevægelse

2024

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

DEN HELLIGE QUR'ĀN –
ARABISK TEKST OG DANSK OVERSÆTTELSE
1. udgave 1. oplag 2024

Oversat til dansk fra den engelske oversættelse af
Maulawī Sher 'Alī
med oversættelse af nogle vers og fodnoter af
Ḥaḍrat Mirzā Tāhir Aḥmad,
Fjerde Efterfølger af den Lovede Messias

© **Islam International Publications Ltd.**

Udgivet af:
Islam International Publications Ltd.
Unit 3, Bourne Mill Business Park
Farnham, Surrey, GU9 9PS, UK

www.alislam.org

Printed in Türkiye by:
Acar Basım ve Cilt San. Tic A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere – Beylikdüzü / İstanbul
Phone: 0 (212) 422 1834 – Fax: 0 (212) 422 1804
www.acarbasim.com
Certificate Number: 44977

ISBN DK 978-87-88194-47-0
ISBN UK 978-1-84880-269-8

Nusrat Djahan Moskeen
Eriksminde Alle 2
2650 Hvidovre, Danmark
+ 45 36753502
email: kontakt@alislam.dk

INDHOLD

	Side
Alfabetisk liste over suraerne med sidetal _____	ix
Liste over den Hellige Qur'āns dele med sidetal _____	ix
Forord _____	xi
Introduktion _____	xiii
Forkortelser af hilsener _____	xv
Translitterationssystem _____	xvi
Pausesymboler _____	xviii
Sura 1 Al-Fātiḥah _____	1
Sura 2 Al-Baqarah _____	5
Sura 3 Āl-e-'Imrān _____	78
Sura 4 An-Nisā' _____	119
Sura 5 Al-Mā'idah _____	162
Sura 6 Al-An'ām _____	194
Sura 7 Al-A'rāf _____	230
Sura 8 Al-Anfāl _____	269
Sura 9 At-Taubah _____	286
Sura 10 Yūnus _____	315
Sura 11 Hūd _____	336
Sura 12 Yūsuf _____	359
Sura 13 Ar-Ra'd _____	380
Sura 14 Ibrāhīm _____	392
Sura 15 Al-Ḥidjr _____	404
Sura 16 An-Naḥl _____	416
Sura 17 Banī Isrā'īl _____	441
Sura 18 Al-Kahf _____	462
Sura 19 Maryam _____	483
Sura 20 Ṭā Hā _____	498
Sura 21 Al-Anbiyā' _____	516
Sura 22 Al-Ḥadj _____	533
Sura 23 Al-Mu'minūn _____	549
Sura 24 An-Nūr _____	565
Sura 25 Al-Furqān _____	582

Sura 26	Ash-Shu‘arā’	595
Sura 27	An-Naml	615
Sura 28	Al-Qaşaş	633
Sura 29	Al-‘Ankabūt	650
Sura 30	Ar-Rūm	664
Sura 31	Luqmān	676
Sura 32	As-Sadjdah	685
Sura 33	Al-Aḥzāb	691
Sura 34	Saba’	710
Sura 35	Fāṭir	722
Sura 36	Yā Sīn	732
Sura 37	Aş-Şāffāt	743
Sura 38	Şād	759
Sura 39	Az-Zumar	770
Sura 40	Al-Mu‘min	785
Sura 41	Ḥā Mīm As-Sadjdah	801
Sura 42	Ash-Shūrā	813
Sura 43	Az-Zukhruf	826
Sura 44	Ad-Dukhān	839
Sura 45	Al-Djāthiyah	845
Sura 46	Al-Aḥqāf	852
Sura 47	Muḥammad	860
Sura 48	Al-Faṭḥ	868
Sura 49	Al-Ḥudjurāt	876
Sura 50	Qāf	882
Sura 51	Adh-Dhāriyāt	888
Sura 52	Aṭ-Ṭūr	896
Sura 53	An-Nadjm	902
Sura 54	Al-Qamar	910
Sura 55	Ar-Raḥmān	916
Sura 56	Al-Wāqi‘ah	924
Sura 57	Al-Ḥadīd	933
Sura 58	Al-Mudjādalah	942
Sura 59	Al-Ḥashr	948

Sura 60	Al-Mumtaḥinah	954
Sura 61	Aṣ-Ṣaff	959
Sura 62	Al-Djumu'ah	963
Sura 63	Al-Munāfiqūn	967
Sura 64	At-Taghābun	970
Sura 65	Aṭ-Ṭalāq	974
Sura 66	At-Taḥrīm	978
Sura 67	Al-Mulk	983
Sura 68	Al-Qalam	988
Sura 69	Al-Ḥāqqah	994
Sura 70	Al-Ma'āridj	999
Sura 71	Nūḥ	1004
Sura 72	Al-Djinn	1009
Sura 73	Al-Muzzammil	1014
Sura 74	Al-Muddaththir	1018
Sura 75	Al-Qiyāmah	1023
Sura 76	Ad-Dahr	1028
Sura 77	Al-Mursalāt	1033
Sura 78	An-Naba'	1039
Sura 79	An-Nāzi'āt	1043
Sura 80	'Abasa	1048
Sura 81	At-Takwīr	1052
Sura 82	Al-Infīṭār	1055
Sura 83	At-Taṭfīf	1058
Sura 84	Al-Inshiqāq	1062
Sura 85	Al-Burūdj	1065
Sura 86	Aṭ-Ṭāriq	1068
Sura 87	Al-A'lā	1071
Sura 88	Al-Ghāshiyah	1074
Sura 89	Al-Faḍjr	1077
Sura 90	Al-Balad	1081
Sura 91	Ash-Shams	1084
Sura 92	Al-Lail	1087
Sura 93	Aḍ-Ḍuḥā	1090

Sura 94	Al-Inshirāḥ	1092
Sura 95	At-Tīn	1094
Sura 96	Al-‘Alaq	1096
Sura 97	Al-Qadr	1099
Sura 98	Al-Bayyinah	1101
Sura 99	Az-Zilzāl	1104
Sura 100	Al-‘Ādiyāt	1106
Sura 101	Al-Qārī‘ah	1108
Sura 102	At-Takāthur	1110
Sura 103	Al-‘Aṣr	1112
Sura 104	Al-Humazah	1114
Sura 105	Al-Fīl	1116
Sura 106	Quraish	1118
Sura 107	Al-Mā‘ūn	1120
Sura 108	Al-Kauthar	1122
Sura 109	Al-Kāfirūn	1124
Sura 110	An-Naṣr	1126
Sura 111	Al-Lahab	1128
Sura 112	Al-Ikhlāṣ	1130
Sura 113	Al-Falaq	1132
Sura 114	An-Nās	1134
En bøn, der bedes ved fuldendelsen af den Hellige Qur’āns recitation		1136
Forklaring af nogle arabiske ord		1137
Indeks		1139
Nogle af den Hellige Qur’āns ord og udtryk forklaret af		
Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad th		1204
Referenceliste over foreslåede oversættelser og fodnoter af		
Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad th		1205
Notehenvvisninger		1213

Alfabetisk liste over suraerne med sidetal

'Abasa 1048	Al-Furqān 582	Al-Muzzammil 1014	At-Takwīr 1052
Ad-Dahr 1028	Al-Ghāshiyah 1074	Al-Qadr 1099	Aṭ-Ṭalāq 974
Aḍ-Ḍuḥā 1090	Al-Ḥadīd 933	Al-Qalam 988	Aṭ-Ṭāriq 1068
Ad-Dukhān 839	Al-Ḥadj 533	Al-Qamar 910	At-Taṭfīf 1058
Adh-Dhāriyāt 888	Al-Ḥāqqah 994	Al-Qāri'ah 1108	At-Taubah 286
Al-Ādiyāt 1106	Al-Ḥashr 948	Al-Qaṣaṣ 633	At-Tīn 1094
Al-'Alaq 1096	Al-Ḥidjr 404	Al-Qiyāmah 1023	Aṭ-Ṭūr 896
Al-'Ankabūt 650	Al-Ḥudjurāt 876	Al-Wāqī'ah 924	Az-Zilzāl 1104
Al-'Aṣr 1112	Al-Humazah 1114	An-Naba' 1039	Az-Zukhruf 826
Al-'Alā 1071	Al-Ikhlāṣ 1130	An-Nadjm 902	Az-Zumar 770
Al-'Arāf 230	Al-Infīṭār 1055	An-Nahl 416	Banī Isrā'īl 441
Al-Aḥqāf 852	Al-Inshiqāq 1062	An-Naml 615	Fāṭir 722
Al-Aḥzāb 691	Al-Inshirāh 1092	An-Nās 1134	Ḥā Mīm
Al-An'am 194	Al-Kāfirūn 1124	An-Naṣr 1126	As-Sadjdah 801
Al-Anbiyā' 516	Al-Kahf 462	An-Nāzi'āt 1043	Hūd 336
Al-Anfāl 269	Al-Kauthar 1122	An-Nisā' 119	Ibrāhīm 392
Al-Balad 1081	Al-Lahab 1128	An-Nūr 565	Luqmān 676
Al-Baqarah 5	Al-Lail 1087	Ar-Ra'd 380	Maryam 483
Al-Bayyinah 1101	Al-Ma'āridj 999	Ar-Raḥmān 916	Muḥammad 860
Al-Burūdj 1065	Al-Mā'ūn 1120	Ar-Rūm 664	Nūḥ 1004
Al-Djāthiyah 845	Al-Mā'idah 162	As-Sadjdah 685	Qāf 882
Al-Djinn 1009	Al-Mu'min 785	Aṣ-Ṣaff 959	Quraish 1118
Al-Djumu'ah 963	Al-Mu'minūn 549	Aṣ-Ṣaffāt 743	Saba' 710
Āl-e-'Imrān 78	Al-Muddaththir 1018	Ash-Shams 1084	Ṣād 759
Al-Fadjr 1077	Al-Mudjādalah 942	Ash-Shu'arā' 595	Ṭā Hā 498
Al-Falaq 1132	Al-Mulk 983	Ash-Shūrā 813	Yā Sīn 732
Al-Fath 868	Al-Mumtaḥinah 954	At-Taghābun 970	Yūnus 315
Al-Fāṭihah 1	Al-Munāfiqūn 967	At-Taḥrīm 978	Yūsuf 359
Al-Fīl 1116	Al-Mursalāt 1033	At-Takāthur 1110	

Hver sura er inddelt i et antal afsnit, Ruku' (R.)

Liste over den Hellige Qur'āns dele

Del nr.	side	Del nr.	side	Del nr.	side
Del 1 6	Del 11 306	Del 21 659			
Del 2 35	Del 12 338	Del 22 701			
Del 3 66	Del 13 369	Del 23 736			
Del 4 97	Del 14 406	Del 24 777			
Del 5 126	Del 15 443	Del 25 810			
Del 6 153	Del 16 477	Del 26 853			
Del 7 184	Del 17 518	Del 27 892			
Del 8 217	Del 18 551	Del 28 943			
Del 9 247	Del 19 587	Del 29 984			
Del 10 278	Del 20 628	Del 30 1040			

FORORD

Denne danske oversættelse af den Hellige Qur'ān er baseret på den engelske oversættelse af Ḥaḍrat Maulawī Sher 'Alī^{ra} og med alternativ oversættelse af nogle vers eller dele af vers samt forklarende fodnoter af Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmadth, den Fjerde Efterfølger af den Lovede Messias^{as}. Nogle ændringer og tilføjelser er foretaget i den danske oversættelse med godkendelse fra Aḥmadiyya Bevægelsens nuværende overhoved, Ḥaḍrat Mirzā Masroor Aḥmad (må Allāh være hans Hjælper), den Femte Efterfølger af den Lovede Messias^{as}.

Hver sura er forsynet med en indledning af Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmadth fra hans urdu oversættelse af den Hellige Qur'ān. Deri forklares suraens væsentlige emner, skabes indbyrdes forbindelse mellem suraerne og gives nye fortolkninger af visse vers – moralsk, filosofisk og videnskabeligt – i overensstemmelse med tidens behov. Fodnoter markeret med * tilhører også Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmadth – et fremragende redskab for Qur'ānens læsere. Ḥaḍrat Maulawī Sher 'Alī^{ra}'s originale noter med symbolerne † og ‡ er inddraget. Bogen indeholder også et omfattende indeks.

Denne udgave indeholder yderligere noter fra Short Commentary og Five Volume Commentary, som kaster lys over Qur'ānens mange vers og gør det lettere for læserne at forstå filosofien af de bud, denne Hellige Bog indeholder. Alle noter er nummereret fortløbende inden for hver sura.

I henhold til instruktionerne fra Markaz, under vejledning af Syed Kamal Yousuf og Kamal Ahmad Krogh, dedikerede de unge medlemmer fra Nusrat Djahan Moskeen sig med stor hengivenhed til arbejdet med den indledende oversættelse til dansk. En særlig tak til afdøde Mirza Anas Ahmad, M.A., M.Litt. (OXON), for hans vigtige bidrag til at løse talrige litterære spørgsmål og give dem den endelige udformning. Efterfølgende har Munira Krogh, Mansoor Ahmad Mubashir og Falahuddin Malik, efter omhyggelig gennemgang, fuldendt den danske tekst såvel som oversættelsen af indledninger, noter og indeks. Muhammad Nasarullah har omhyggeligt produceret layout og klargjort manuskriptet til trykning.

Vi vil gerne takke alle, som har bidraget til denne nye danske oversættelse af den Hellige Qur'ān.

Munir-ud-Din Shams
Director Publications
(Additional Wakilut-Tasneef)
Radjab 1445 e.hidjrah/Januar 2024

INTRODUKTION

Det personlige navn for Gud i islām er Allāh, Besidderen af alle fuldkomne egenskaber og helt fri for alle tænkelige mangler. Den Hellige Qur'ān er Allāh den Almægtiges Ord nedsendt til den Hellige Profet Muḥammad^{sa} ved guddommelig åbenbaring fra begyndelsen af det 7. årh. e.Kr. over en periode på 23 år. Den er islāms Hellige Skrift, som åbner den sande og fuldkomne vej til frelse. Den rummer en fuldkommen samling af læresætninger og love, der passer til enhver tidsalders behov, og indeholder midler til hele menneskehedens moralske og åndelige udvikling. Den Hellige Qur'ān forklarer det sande formål med menneskets eksistens, som er at tilbede og tjene Allāh, dets Skaber, og opnå nærhed til Ham. Islāms Hellige Profet^{sa} blev sendt af Allāh som et Sendebud til hele menneskeheden, der gav to ting i arv, den Hellige Qur'ān og sit eget liv, som et fuldkomment forbillede på grundlag af læren i den Hellige Bog. Qur'ānen er delt op i 114 suraer med hver sit navn og et varierende antal vers. Qur'ānen er desuden opdelt i 30 dele til fordel for læserne.

Islām betyder “fred”. Deri ligger islāms sjæl og ånd. Det er ironisk, at denne fredens religion i dag i Vesten opfattes som religionen med krig, terrorisme, kaos og uro – hvorimod islām i virkeligheden ikke blot er fred af navn, men at fred er et gennemgående træk i hele dens lære og fungerer som en nøgle til forståelse af den. Hvis ordet islām oversættes bogstaveligt, er dets anden betydning “underkastelse”. Således skaber ordene “fred” og “underkastelse” et fuldstændigt billede af islām. Mens fred skal ses i relation til muslimens holdning til sine medmennesker og også i relation til den dybe tilfredshed, som han eller hun finder i islām, beskriver ordet underkastelse muslimens holdning over for Gud. Hele denne religions filosofi er således opsummeret i ét enkelt ord. Ifølge islām skal enhver sand religion indeholde disse to nødvendige træk for at vidne om sin guddommelige oprindelse. Alle religioner har ifølge islam bestræbt sig for på den ene side at bringe mennesket tilbage til dets Skaber og på den anden at etablere et ideelt fællesskab med dets medmennesker.

Denne oversættelse af den Hellige Qur'ān er udgivet af Islāms Aḥmadiyya Bevægelse, som ikke er en ny religion, men et trossamfund inden for islām og egentlig udgør islāms renæssance – en bevægelse, som blev grundlagt i 1889 af Ḥaḍrat Mirzā Ghulām Aḥmad^{as} fra Qadiān i Indien. Han proklamerede at være den Messias og Mahdi (den Retledte), hvis komme var forudsagt af den Hellige Profet Muḥammad^{sa}. Ḥaḍrat Mirzā Ghulām Aḥmad^{as} blev født i 1835 i Qadiān i Indien. Hans viden om islām og hans ivrige forsvar af religionen mod alle kritikere var navnkundig, og

han viste islāms skønhed med fredelige midler, ved lærde samtaler, argumenter og skrifter. Hans guddommelige mission var at genoplive troen på Allāh, den Hellige Profet^{sa} og den Hellige Qur'ān, hvilket blev velsignet ved, at han begyndte at modtage direkte åbenbaring fra Allāh - en velsignelse, der fortsatte resten af hans liv. Han kom for at opfylde profetien om Jesus^{as} andet komme, eftersom Profeten Jesus^{as} allerede var død, som alle dødelige skal.

Ḥaḍrat Mirzā Ghulām Aḥmad^{as} døde i 1908 og efterlod en menighed på ca. 400.000, som nu er vokset til millioner på verdensplan og fortsætter hans mission under ledelse af hans efterfølgere. Hans femte Efterfølger er i dag Ḥaḍrat Mirzā Masroor Aḥmad (må Allāh være hans Hjælper), Aḥmadiyya Bevægelsens Overhoved og barnebarn af den Lovede Messias^{as}.

De vestlige medier skildrer desværre ofte islām på en fejlagtig måde og skaber et billede af streng fundamentalisme. Dette er naturligvis langt fra sandheden. Islām er en fredelig og universel religion. Begrebet universalitet med hensyn til en religion indebærer, at den ikke blot stråler over geografiske og nationale grænser, men også tidsmæssige grænser. Islām tillader ikke anvendelsen af magt til at udbrede budskabet, idet den Hellige Qur'ān siger: “Der skal ikke være nogen tvang i religion. Med sikkerhed, ret er blevet tydeligt adskilt fra uret” (2:257). Islām lærer, at dens integritet altid vil være beskyttet af Allāh Selv.

Ordet “djihād” fortolkes ofte til at betyde “hellig krig”. I virkeligheden betyder ordet djihād “en stræben”. Den højeste form for djihād er menneskets kamp med sin egen sjæl for at frigøre den fra den materielle verdens laster og bånd og udvikle sjælen for at opnå Allāhs nærhed. En anden form for djihād er at prædike og udbrede islāms lære med fredelige midler. En tredje form for djihād er at forsvare religionsfriheden mod uprovokerede angreb og forsøg på fysisk at ødelægge den fra dens fjenders side.

Islām indeholder et stærkt budskab om broderskab og lighed mellem mennesker. Dette er væsentlige almengyldige kvaliteter. Islām lærer, at i Allāhs åsyn er alle mennesker lige uanset race, status eller velstand. Han dømmer dem alene ud fra deres gode handlinger. Den Hellige Profets^{sa} sidste prædiken indeholder disse smukke ord: “O I mennesker! Jeres Gud er En, og jeres forfader er én. En araber står ikke over en ikke-araber, ej heller står en ikke-araber over en araber. En hvid står på ingen måde over en sort, ej heller en sort over en hvid, men kun i den udstrækning hvor han forvalter sin pligt over for Gud og over for sit medmenneske. Den mest ærede blandt jer i Guds åsyn er den retfærdigste blandt jer.”

Forkortelser af hilsener

- sa *ṣallallāhu ‘alaihi wa sallam*, der betyder “må Allāhs fred og velsignelser være over ham”, skrives efter den Hellige Profet Muḥammads^{sa} navn.
- as *‘alaihis-salām*, der betyder “fred være over ham”, skrives efter navnene på andre Profeter end den Hellige Profet Muḥammad^{sa}.
- ra *raḍiyallāhu ‘anhu/‘anhā/‘anhum*, der betyder “må Allāh være tilfreds med ham/hende/dem”, skrives efter navnene på disciple af den Hellige Profet Muḥammad^{sa} eller af den Lovede Messias^{as}.
- rh *raḥimahullāhu ta‘ālā*, der betyder “må Allāh den Ophøjede være ham Nådige”.

Translitterationssystem

arabisk - dansk

ا	alif	i begyndelsen af et ord udtales som <i>a, i, u</i> .
ب	bā	<i>b</i>
ت	tā	<i>t</i>
ث	thā	<i>th</i> – udtales som <i>th</i> i det engelske ord <i>thing</i> .
ج	djīm	<i>dj</i> – bogstavet udtales som <i>d</i> og <i>j</i> tilsammen som i ordet <i>djinn</i> .
ح	hā	<i>ḥ</i> – en guttural udtale, stærkere end <i>h</i> .
خ	khā	<i>kh</i> – udtales som <i>ch</i> i <i>Aachen</i> på tysk.
د	dāl	<i>d</i> – som i <i>moder</i> .
ذ	dhāl	<i>dh</i> – udtales som <i>th</i> i det engelske ord <i>that</i> .
ر	rā	<i>r</i>
ز	zā	<i>z</i>
س	sīn	<i>s</i> – som i <i>sol</i> .
ش	shīn	<i>sh</i> – som i <i>shelter</i> .
ص	ṣād	<i>ṣ</i> – et stærkt artikuleret <i>s</i> .
ض	ḍād	<i>ḍ</i> – i lighed med det engelske <i>th</i> i <i>this</i> .
ط	ṭā	<i>ṭ</i> – et stærkt artikuleret palatalt <i>t</i> .
ظ	ẓā	<i>ẓ</i> – et stærkt artikuleret <i>z</i> .
ع	‘ain	‘ – en stærk strubelyd, hvis udtale man skal lære ved at lytte.
غ	ghain	<i>gh</i> – en lyd, der er meget tæt ved <i>r</i> som i <i>rådhus</i> .
ف	fā	<i>f</i>
ق	qāf	<i>q</i> – en dyb guttural <i>k</i> lyd.
ك	kāf	<i>k</i>
ل	lām	<i>l</i>
م	mīm	<i>m</i>
ن	nūn	<i>n</i>
ه	hā	<i>h</i>
و	wāw	<i>w</i>
ي	yā	<i>j</i>
ء	hamza	’ – en slags stød i stemmen.

Korte vokaler:

a for ligesom *a* i *faktisk*

i for ligesom *i* i *biskop*

u for ligesom *u* i *bud*

Lange vokaler:

ā for eller ligesom *a* i *martyr*

ī for eller ligesom *i* i *pile*

ū for ligesom *u* i *fugle*

Andre:

ai for ligesom *eg* i *regn*

au for ligesom *au* i *aura*

Pausesymboler

- م Obligatorisk ophold.
- Tegn ved slutningen af et vers. Helst stoppe her, dog ikke nødvendigt.
- ط Helst stoppe her, dog ikke nødvendigt.
- ◌ Valgfrit, hold pause eller fortsæt.
- ج Det er bedre at holde pause.
- ل Nødvendigt at fortsætte, hold ikke pause. ۱
- وقفه Stop stemmen for et øjeblik, uden åndedrætspause.

ق ص ۱ Bedst at fortsætte, hold ikke pause.

قف Anbefalet pause.

- ❖ ❖ Versdelen mellem disse tegn angiver, at hvis man holder pause, hvor det første tegn står, skal man ikke holde pause ved det andet tegn. Hvis man ikke holder pause ved det første tegn, skal man holde pause ved det andet. For eksempel:

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۙ فِيْهِ ۗ هٰدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۙ فِيْهِ ۗ هٰدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ

(pause her)

Dhālikal-Kitābu lā raiba
fīh, hudal-lil-muttaqīn

↑
(pause her)

Dhālikal-Kitābu lā raib,
fīhi hudal-lil-muttaqīn

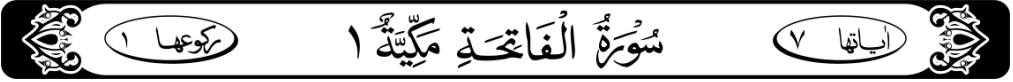
SURA 1

AL-FĀTIḤAH

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden. Ifølge nogle pålidelige kilder åbenbares suraen for anden gang i Medina. Den indeholder 7 vers.

Suraen er en sammenfatning af hele den Hellige Qur'āns indhold, og det er derfor, at et af dens navne i traditionerne, *aḥādīth*, er *أُمُّ الْكِتَابِ* *Ummul-Kitāb*, Bogens Moder. Derudover har suraen adskillige navne, f.eks. *فَاتِحَةُ الْكِتَابِ* *Fātiḥatul-Kitāb*, Bogens indledning, *الصَّلَاةِ* *Aṣ-Ṣalāt*, bønner, *الْحَمْدِ* *Al-Ḥamd*, lovprisningen, *أُمُّ الْقُرْآنِ* *Ummul-Qur'ān*, Qur'ānens Moder, *السَّبْعُ الْمُتَنَائِي* *As-Sab'ul-Mathānī*, de syv ofte gentagne vers, *الْشِّفَاءِ* *Ash-Shifā'*, helbredelsen, *الْكَانِزِ* *Al-Kanz*, skatten, med flere.

Allāh den Ophøjede skænkede den Lovede Messias^{as} særlig viden om denne suras fortolkning. Han skrev således en særskilt fortolkning af suraen på arabisk.

AL-FĀTIḤAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs¹ navn, den Mest Nådige, ^١ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
den Evig Barmhjertige.²
2. Al lovprisning tilkommer Allāh, ^٢ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
alle verdeneres Herre³,
3. den Mest Nådige, den Evig Barm- ^٣ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
hjertige,
4. Hersker over Dommens Dag.⁴ ^٤ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

1 *Allāh* er navnet på det Højeste Væsen, Som er det Eneste, Der besidder alle fuldkomne egenskaber og er fuldstændig fri for alle tænkelige fejl eller mangler. På arabisk anvendes ordet *Allāh* aldrig om nogen anden ting eller noget andet væsen. Intet andet sprog har et egennavn for det Højeste Væsen. De navne, som findes i andre sprog, er alle attributive eller beskrivende og anvendes ofte i flertal, men ordet *Allāh* bruges aldrig i flertal. *Allāh* er et usammensat substantiv, det er ikke afledt. *Allāh* er ifølge de mest korrekte vurderinger et egennavn, der anvendes om det Væsen, Som eksisterer ved Sig Selv og omfatter alle egenskaber med hensyn til fuldkommenhed, idet *Al* er en uadskillelig del af navnet (Lane).

2 *Ar-Rahmān*, den Mest Nådige, og *Ar-Rahīm*, den Evig Barmhjertige, er begge afledt af samme rod *rahīma*, der betyder: han viste barmhjertighed, han var venlig og god, han tilgav. Mens ordet *Ar-Rahmān* udtrykker "nåde omfattende hele universet", betyder ordet *Ar-Rahīm* "barmhjertighed begrænset i omfang, men vist igen og igen". I betragtning af disse betydninger er *Ar-Rahmān* Den, Som skænker nåde til hele skabelsen uden at være bedt om det og i vid udstrækning uden hensyn til bestræbelse eller gerning, og *Ar-Rahīm* er Den, Der viser barmhjertighed som svar på og et resultat af menneskets handlinger, men viser den gavmildt og igen og igen. Ifølge en udtalelse af den Hellige Profet^{sa} vedrører den førstnævnte egenskab i almindelighed dette liv, mens den sidstnævnte egenskab generelt vedrører det kommende liv (Muḥīt). Alle ting, som vi behøver, og som vort liv afhænger af, er alene en guddommelig nåde og skænkes os, før vi gør noget for at fortjene dem, eller selv før vi er født, hvorimod de velsignelser, som venter os i det kommende liv, vil blive skænket os som belønning for vore handlinger.

Bismillāhir-Rahmānir-Rahīm er det første vers i hver sura i den Hellige Qur'ān med undtagelse af sura At-Taubah, som dog ikke er en selvstændig sura, men en fortsættelse af sura Al-Anfāl.

3 Verbet *rabba* betyder: han forvaltede sagen, han forøgede, udviklede, forbedrede og fuldendte sagen, han opretholdt og tog sig af. Således betyder substantivet *Rabb*: a) Herre, Hersker, Skaber, b) Den Som opretholder og udvikler, c) Den Som fuldkommengør gradvist (Mufradāt og Lane).

Al-Ālamīn er flertal af *al-Ālam* fra roden 'ilm, der betyder 'at vide'. Ordet anvendes om alle væsener eller ting, ved hjælp af hvilke man er i stand til at erkende Skaberen (Aqrah).

4 Egenskaben *Māliki Yaumid-Dīn* (Hersker over Dommens Dag) fremlægger de endelige og samlede resultater af menneskets stræben, og processen når sin fuldbyrkelse. Skønt det sidste

5. Dig alene tilbeder vi, og Dig alene bønfaller vi om hjælp.⁵

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

6. Led os på den rette vej –

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

7. deres vej, som Du har skænket *Dine* velsignelser, som ikke har pådraget sig *Din*⁶ vrede, og som ikke er faret vild.

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۗ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

og fuldkomne regnskab vil finde sted på Dommens Dag, foregår processen med belønning selv i dette liv med den forskel, at i dette liv bedømmes og belønnes menneskets handlinger ofte af andre mennesker, konger, herskere osv., og der er derfor altid mulighed for fejltagelse. Men på Dommens Dag vil Guds herredømme være eksklusivt og absolut, og opgaven med belønning vil helt og holdent ligge i Hans hænder. Der vil ikke ske nogen fejl, ingen uberettigede straffe, ingen uberettigede belønninger. Med anvendelsen af ordet Hersker er hensigten også at fastslå, at Gud ikke er som en dommer, der nødvendigvis skal afsige sin dom nøjagtigt i overensstemmelse med en fastsat lov. Som Hersker kan Han tilgive og vise barmhjertighed når som helst og på hvilken måde Han ønsker.

5 Ordene *Dig alene tilbeder vi* er blevet anbragt før ordene *Dig alene bønfaller vi om hjælp* for at tilkendegive, at når mennesket bliver opmærksomt på Guds store egenskaber, vil dets første indskydelse være at tilbede Ham. Tanken om at påkalde Guds hjælp kommer efter indskydelsen at tilbede. Mennesket ønsker at tilbede Gud, men det bliver klar over, at for at gøre dette behøver det Guds hjælp. Anvendelsen af flertal i verset henleder opmærksomheden på to meget vigtige punkter: a) At mennesket ikke er alene i denne verden, men er en del af det samfund, som omgiver det. b) Så længe mennesket ikke reformerer sine omgivelser, er det ikke i sikkerhed.

*6 Ordet *Din* i kursiv bør ikke efterlade læseren i den tro, at ordet *maghdūb* (مَغْضُوب) kun er begrænset til Guds vrede, som jøderne pådrog sig. Dette er et åbent udtryk og dækker ikke alene Guds, men også menneskers vrede, som de måske udsætter sig for.

SURA 2

AL-BAQARAH

Denne sura blev åbenbaret i løbet af det første og det andet år af Medina perioden og indeholder 287 vers.

I begyndelsen af suraen omtales den grundlæggende troslære om Allāh den Ophøjede, den guddommelige åbenbaring og troen på det Hinsidige. I sura Al-Fātiḥah nævnes tre grupper: de belønnede, de som pådrog sig vrede og de som for vild. Efter at have omtalt de belønnede i sura Al-Baqarah berettes detaljer om ond troslære, onde handlinger og ulydighed hos dem, som pådrog sig Guds vrede.

Denne sura er et forunderligt mirakel, som beretter begivenheder om forskellige Profeter lige fra tidernes morgen til den Hellige Profets^{sa} tid, og alle de farer, som islām måtte blive udsat for indtil Dommens Dag, bliver identificeret i den. Efter Profeten Adam nævnes forskellige store religioners Profeter, deriblandt Profeten Abraham, Profeten Moses, Profeten Jesus og den Hellige Profet Muhammad, Allāhs fred og velsignelser være over dem alle. Under gennemlæsning af denne sura føles det, som om *Shari‘ah*, Loven, er blevet åbenbaret i sin helhed, og at intet er udeladt af den islamiske Lov. Dog findes der yderligere aspekter i andre suraer, men indholdsmæssigt er denne sura mere omfattende. Der står i en ḥadīth, at den Hellige Profet^{sa} sagde, at enhver ting har sin kulmination, og kulminationen af den Hellige Qur‘ān er sura Al-Baqarah. Den indeholder et vers, som besidder den højeste stilling i forhold til alle den Hellige Qur‘āns vers, og dette er آية الكرسي *Āyatul-Kursī*, tronverset (v. 256).

Den Hellige Profet^{sa} havde således den enestående rang, at han blev skænket denne sura. Suraen rummer regler angående Bøn, Faste, Zakāt og Ḥadj. Særligt omtales de bønner, som Profeterne Abraham^{as} og Ismael^{as} bad ved genoprettelsen af *Baitullāh*, Allāhs Hus, nemlig Ka‘baen.

I suraen omtales ميثاق *mithāq*, det bindende løfte, som Allāh tog af Israels børn, hvilket de til deres egen ulykke brød, som senere viste sig at være anledningen til Profeten Jesus^{‘as} komme.

I slutningen af denne sura er der et vers, som synes at være en sammenfatning af alle bønner, og med andre ord er der til menneskeheden blevet skænket en skat af bønner, som aldrig skal ophøre.

AL-BAQARAH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 1

2. Alif Lām Mīm. †

أ
ل
م

الْم ②

3. Dette er den fuldkomne Bog,
der er ingen tvivl i den, *det er* en
retledning for de retfærdige¹,

ذ
لِكَ
الْكِتَابِ
لَا
رَيْبَ
فِيهِ ③

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ③
هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

4. som tror på det usete² og opret-
holder Bønnen og giver ud af det,
som Vi har forsynet³ dem med,

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④

5. og som tror på det, som er ble-
vet åbenbaret til dig, og på det,
som blev åbenbaret før dig⁴, og de

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ⑤ وَبِالْآخِرَةِ

† Jeg er Allāh, den Altvidende.

1 Den arabiske betegnelse for *de retfærdige* er *muttaqīn*, et substantiv, der er afledt af *waqā*, som betyder at beskytte sig mod det, der er skadeligt. *Wiqayah* betyder skjold, og *taqwā* betyder evigt at vogte sig mod synder. Den Hellige Profet^{sa} forklarede *taqwā* ved at sammenligne en *muttaqī* med én, der med største omhu går gennem tornede buske, så hans tøj ikke bliver revet af deres grene (Kathīr). En *muttaqī* er derfor én, der altid er på vagt over for synder og tager Gud som skjold og er meget opmærksom på sin pligt.

2 *Al-Ghaib* betyder noget skjult eller usynligt, noget der er uset, ikke er til stede eller er langt borte (Aqrab). Gud, englene og den Yderste Dag er alle *al-Ghaib*. Som ordet er anvendt i Qur'ānen, betyder det ikke indbildte og uvirkelige ting, men virkelige og bekræftede ting, skønt de er usete (32:7, 49:19). Intet af *det usete*, som en muslim opfordres til at tro på, er uden for fornuftens rammer.

3 *Rizq* betyder alt skænket af Gud til mennesket, det være sig materielt eller alt andet (Mufradāt). Verset fastsætter tre påbud og beskriver tre faser for menneskets åndelige trivsel: 1) Et menneske bør tro på de sandheder, der er skjult for øjnene og er uden for dets fysiske sanser. 2) Når det reflekterer over skabelsen af universet og den vidunderlige orden og plan, bliver det overbevist om Skaberens eksistens, og en længsel efter at have en virkelig og sand forening med Ham griber mennesket. Dette finder fuldbyrdelse i opretholdelsen af Bønnen. 3) Endelig, når det lykkes den troende at få en levende forbindelse med sin Skaber, føler han en naturlig længsel efter at tjene sine medmennesker, altså *infāq fi sabillillāh*.

4 Islām gør det obligatorisk for sine tilhængere at tro på den guddommelige oprindelse af alle tidligere Profeters lærdomme, for Gud sendte Sine Sendebud til alle folkeslag (13:8; 35:25).

har en fast tro på det, som *endnu* skal komme.⁵

هُم يُوقِنُونَ ٥

6. Disse er det, som følger retledningen fra deres Herre, og disse er det, som vil få fremgang.

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ٥
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٦

7. De, som har forkastet troen – det er det samme for dem, om du advarer dem eller ikke advarer dem – de vil ikke tro.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ٧

8. Allāh har forseglet deres hjerter og deres ører, og over deres øjne er der et slør, og for dem er der en stor straf.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ عَلَىٰ
سَمْعِهِمْ ٥ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٨

R. 2.

9. Og blandt menneskene er der nogle, som siger: “Vi tror på Allāh og på den Yderste Dag”, skønt de slet ikke er troende⁶.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ
وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ٩

10. De søger at bedrage Allāh og dem, som tror, men de bedrager ingen andre end sig selv, de indser *det* blot ikke.

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ ١٠

5 *Al-Ākhirah* betyder: a) den sidste bolig, altså det næste liv, b) det kan også betyde den åbenbaring, der skal følge. Denne anden betydning af ordet forklares yderligere i 62:3-4, hvor Qur’ānen taler om to manifestationer af den Hellige Profet^{sa}. Hans første manifestation fandt sted blandt araberne i det 7. årh. e.Kr., og hans anden manifestation skulle finde sted i de senere dage i en person blandt hans tilhængere. Denne profeti blev opfyldt i Aḥmads person, nemlig den Lovede Messias^{as}, grundlæggeren af Aḥmadiyya Bevægelsen.

6 Efter beskrivelsen af de troendes tilstand (v. 4-6) og de vantros tilstand (v. 7-8) fortsætter Qur’ānen med at beskrive en tredje gruppe, hyklerne. Disse var blandet med de troende og gav sig ud for at være sådanne. De var delt i to klasser: 1) vantro inderst inde, men forenede med de troende af hensyn til nogle materielle eller fælles fordele, 2) troende inderst inde, men uden den stærke overbevisning, som er nødvendig for fuldstændig omvendelse og fuldkommen adlydelse. Der henvises her til den første klasse af hyklere, dem som var blandet med de troende, men som inderst inde ikke troede på islāms sandhed.

11. I deres hjerter var der sygdom, og Allāh har forøget deres sygdom⁷, og for dem er der en smertefuld straf, fordi de plejede at lyve.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾

12. Og når det siges til dem: “Skab ikke fordærv på jorden”, siger de: “Vi er kun dem, som stifter fred.”

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۗ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

13. Nej! Det er bestemt dem, som skaber fordærv, men de opfatter *det* ikke.

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Og når det siges til dem: “Tro, ligesom *andre* folk har troet”, siger de: “Skal vi tro, ligesom tåberne har troet?” Nej! Det er bestemt dem selv, som er tåberne, men de ved det ikke.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

15. Og når de møder dem, som tror, siger de: “Vi tror”, men når de er alene med deres onde anførere⁸, siger de: “Vi er bestemt med jer, vi driver kun spot.”

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۗ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شِيْطَانِهِمْ ۗ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ ۗ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٥﴾

16. Allāh vil straffe deres bespottelse og lade dem fortsætte i deres oprørskhed, vandrende i blinde.

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدَّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

17. Disse er det, som har købt sig vildfarelse i bytte for retledning,

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلٰةَ

7 Den Hellige Profet^{sa} har omtalt følgende tegn på hykleri: “Når en hykler taler, lyver han, og når han giver et løfte, opfylder han det ikke, og når han bliver betroet noget, handler han uærligt, og når han indgår en aftale, bryder han den, og når han deltager i en diskussion, bruger han grimme ord” (Bukhārī).

8 *Shaitān* betyder her ond anfører, der ikke blot selv er langt borte fra sandheden, men også vender andre bort fra den. I bredere forstand er ordet også blevet brugt om noget, der er skadeligt og sandsynligvis kan forårsage lidelse.

men deres handel har ikke bragt dem nogen gevinst, ej heller er de retledede.

18. Deres tilfælde er som tilfældet med ham, der tændte en ild, og da den oplyste alt omkring ham, tog Allāh deres lys bort og efterlod dem i tæt mørke, de kan ikke se.

19. *De er døve, stumme og blinde, så de vil ikke vende tilbage.*⁹

20. Eller *det er* som en stærk regn fra skyerne, hvori der er tæt mørke og torden og lyn. De stikker deres fingre i deres ører på grund af tordenskraldene af angst for døden, og Allāh omslutter de vantro.

21. Lynet kan næsten borttage deres syn. Hver gang det lyser for dem, vandrer de i det, og når det bliver mørkt for dem, bliver de stående. Og om Allāh havde villet, kunne Han tage deres hørelse og deres syn bort, i sandhed, Allāh har magt til at gøre alt det, Han vil.

R. 3.

22. O I mennesker!¹⁰ Tilbed jeres Herre, Som har skabt jer og dem,

بِالْهُدَىٰ ۖ فَمَا رَيْبَتْ تِجَارَتُهُمْ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ
فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ لَّا
يُبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

صُمٌّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمٌ وَّ رَعْدٌ وَّ بَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ
أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ
حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ مُحِيطٌ
بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۗ
كَلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ ۗ وَإِذَا
أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي

*9 Dette vers kan referere til den gruppe af hyklere, der er beskrevet som døve, stumme og blinde på grund af deres beslutning om ikke at lytte til sandheden, ikke at tale sandt og heller ikke at indse sandheden. Således har de bevidst nægtet at bruge deres sanser og låst sig selv fast.

10 Dette vers indeholder Guds første befaling i Qur'ānen. Som ordene viser, er befalingen henvendt til hele menneskeheden og ikke kun til arabere, hvilket vidner om, at islām fra første begyndelse hævdede at være en universel religion. Den afskaffede forestillingen om en national religion og opfattede menneskeheden som ét broderskab.

som var før jer, for at I må blive retfærdige,

23. Som skabte jorden som et leje for jer og himmelen som et tag¹¹ og sendte vandet ned fra skyerne og dermed frembragte frugter til jeres underhold. Sæt derfor ikke nogen ligeværdige med Allāh, idet I ved det.

24. Og hvis I er i tvivl om det, Vi har sendt ned til Vor tjener, frembring da en sura som denne, og påkald jeres hjælpere i stedet for Allāh, hvis I er sandfærdige.

25. Men hvis I ikke gør *det* – og I skal aldrig kunne gøre *det* – så vogt jer for ilden, hvis brændsel er mennesker og sten, som er forberedt for de vantro.

26. Og forkynd glædeligt budskab til dem, som tror og handler retfærdigt, at for dem er der Haver, nedenfor hvilke floder strømmer. Hver gang de bliver givet en del af frugten derfra, vil de sige: “Dette er, hvad der blev givet os tidligere”, hvorimod kun lignende ting skal bringes til dem. Og deri

خَلَقَكُمْ وَ الْأَزْوَاجَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا
وَ السَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا
لَكُمْ ۗ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَ أَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

وَ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى
عَبْدِنَا فَاتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۖ
وَ ادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَ لَنْ تَفْعَلُوا
فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ
وَ الْجِبَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَ بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ كُلَّمَا رُزِقُوا
مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا ۗ قَالُوا هَذَا
الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۗ وَ أُتُوا بِهِ

11 Udtrykket minder om, at ligesom en bygning eller et tag er et middel til beskyttelse for dem, som lever i den eller under det, på samme måde tjener universets fjernere dele som beskyttelse for vor planet (jorden), og de, som har studeret videnskaben om stjernerne, skyerne og andre atmosfæriske fænomener, ved, hvorledes de andre himmellegemer, der følger deres baner gennem den uendelige himmelhvelving hævet højt over jorden på alle sider, bidrager til dens sikkerhed og stabilitet. Det antydes også her, at den materielle verdens fuldkommengørelse afhænger af koordineringen mellem jordiske og himmelske kræfter. Se noten til sura 41:13.

vil de have ægtefæller, fuldkommen lutrede, og deri vil de forblive.

مُتَشَابِهًا ۖ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ
وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾

27. Allāh viger ikke tilbage for at fremsætte en lignelse, det være sig en myg eller endnu mindre. De, som tror, ved, at det er sandheden fra deres Herre, hvorimod de, som forkaster troen, siger: "Hvad mener Allāh med en sådan lignelse?" Han dømmes mange til at være vildfarende dermed, og mange retleder Han dermed, og Han dømmes ingen dermed til at være vildfarende¹² undtagen de ulydige,

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
مَا ذَا آرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۙ يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا ۖ وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ۚ وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. dem, som bryder pagten med Allāh efter at have sluttet den og opløser det, som Allāh har befalet skal være sammenføjet, og skaber fordærv på jorden, disse er det, som er taberne.

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ ۖ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ
أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Hvorledes kan I fornægte Allāh? Da I var uden liv, gav Han jer liv, og så vil Han lade jer dø, derpå vil Han igen give jer liv, og til Ham skal I da bringes tilbage.¹³

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ
أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Han er Den, Som har skabt for jer alt, hvad der er på jorden, derefter vendte Han Sig mod him-

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ

12 *Dalla* på arabisk betyder: Han kom på afveje, han for vild, han begik en fejl, han var fortabt, han blev ødelagt. *Aḍallahullāhu* betyder: Gud dømte ham for at begå fejl eller for at være kommet på afveje, eller Gud forlod ham, og han kom på afveje (Kashshāf). Selv om vildfarelse udspringer af ens eget jeg, hvilket verset gør klart i den afsluttende sætning, er det dog Gud, den endelige Dommer, Som dømmes den vildfarende til at være det.

13 Gud er den Alvide. Hvis menneskelivet ikke havde noget formål, ville Gud ikke have skabt det. Han har ikke skabt mennesket til at vende tilbage til støvet efter et liv på 60 eller 70 år, men til et bedre, rigere og evigt liv, som det skal leve efter døden.

melen, og Han udviklede dem til fuldkommenhed som syv himle, og Han har viden om alle ting.

فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

R. 4.

31. Og da din Herre sagde til englene: “Jeg vil udnævne en stedfortræder på jorden”, sagde de: “Vil Du udnævne nogen der, som vil stifte ufred på den og udgyde blod? – og vi priser Dig med Din lovprisning og ophøjer Din hellighed.” Han svarede: “Jeg ved, hvad I ikke ved.”¹⁴

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِدٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ ۗ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

32. Og Han lærte Adam alle navnene, derefter anbragte Han *skabningerne med disse navne* foran englens og sagde: “Fortæl Mig navnene på disse, hvis I har ret.”

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ ۖ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

33. De sagde: “Hellig er Du! Vi har ingen viden undtagen, hvad Du har lært os, i sandhed, Du er den Altvidende, den Alvise.”

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٣﴾

34. Han sagde: “O Adam! Fortæl dem deres navne”, og da han havde fortalt dem deres navne, sagde Han: “Sagde Jeg ikke til jer, at Jeg kender himlens og jordens hemmeligheder, og Jeg ved, hvad I viser åbenbart, og hvad I skjuler?”

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ۗ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَ أَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

¹⁴ Adam, der levede for omkring 6000 år siden, anses almindeligvis for at være den første mand skabt af Gud på jorden. Dette synspunkt underbygges imidlertid ikke af Qur’ānen. Verden har passeret gennem forskellige trin af skabelse og civilisation, og Adam, stamfaderen til den nuværende menneskerace, er kun det første led i den nuværende cyklus og ikke det allerførste menneske i Guds skabelse.

35. Og *ihukom den tid*, da Vi sagde til englengene: “Underkast¹⁵ jer Adam”, og de underkastede sig *alle* undtagen Iblīs¹⁶. Den nægtede og opførte sig hovmodigt, og den var en af de vantro.

36. Og Vi sagde: “O Adam! Bo du og din hustru i haven og spis rigeligt derfra, hvor som helst I vil, men nærm jer ikke dette træ¹⁷, ellers skal I blive blandt de uretfærdige.”

37. Men satan lod dem begge snuble derved og drev dem ud af *den tilstand*, de var i. Og Vi sagde: “Gå bort, nogle af jer er fjender af andre, og for jer er der et ophold på jorden og et underhold for en tid.”

38. Derefter lærte Adam visse *bønneord* af sin Herre. Så vendte Han Sig mod ham i barmhjertighed. I sandhed, Han er Den, Som ofte vender Sig *i nåde og er* Evig Barmhjertig.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ط أَبِي وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٥﴾

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
شِئْتُمَا ۖ وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ
فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٦﴾

فَازْلَمَهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاخْرَجَهُمَا
مِمَّا كٰنَا فِيْهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُو
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۗ وَلَكُمْ فِي
الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّ مَتَاعٌ ۗ اِلَى حِيْنٍ ﴿٣٧﴾

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَّبِّهِ كَلِمٰتٍ فَتَابَ
عَلَيْهِ ط اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿٣٨﴾

15 Da Adam var blevet et billede på Guds egenskaber og havde opnået rang af Profet, formanede Gud englengene om at tjene ham. Det arabiske udtryk *usdjudu* betyder ikke “kast jer ned for Adam”, for Qur’ānen forbyder absolut at kaste sig ned for nogen anden end Gud (41:38), og en befaling med det formål kunne ikke være givet til englengene. Befalingen betyder: Kast jer ned for Mig som tegn på taknemmelighed for, at Jeg har skabt Adam.

16 Ordet *Iblīs* er afledt af *ablasa*, hvilket betyder: 1) det gode i ham eller hans dyd formindskedes, 2) han nærede fortvivelse og opgav håbet om Guds nåde, 3) blev fuldstændigt nedbrudt, 4) blev forvirret og ude af stand til at finde vejen, 5) blev forhindret i at opnå sit ønske. Baseret på grundbetydningen af ordet er *Iblīs* et væsen, der kun rummer lidt godt og meget ondt, og som, på grund af at den har opgivet håbet om Guds nåde grundet sin ulydighed, efterlades forvirret og ude af stand til at se nogen udvej.

17 Ifølge Bibelen var det forbudte træ, *shadjarah*, træet til kundskab om godt og ondt (1. Mosebog 2,17). Men ifølge Qur’ānen var træet en kilde til ondt, som fik Adam til at udvise svaghed. Se noten til sura 20:116. Qur’ānens synspunkt er tydeligvis korrekt, fordi at berøve mennesket viden var at ødelægge selve formålet med, at det var blevet skabt. Qur’ānen og Bibelen synes dog at være enige på det punkt, at træet ikke var et virkeligt træ, men kun et symbol.

39. Vi sagde: “Gå bort herfra alle sammen. Og hvis der kommer retledning til jer fra Mig, så over dem, som følger Min retledning, skal der ikke komme nogen frygt, ej heller skal de sørge.”

40. Men de, som vil forkaste troen og anklage Vore Tegn for løgn, disse skal være ildens beboere, de vil blive deri i lang tid¹⁸.

R. 5.

41. O Israels børn! Ihukom Min nåde, som Jeg skænkede jer, og opfyld jeres pagt med Mig, Jeg vil opfylde Min pagt med jer, og Mig alene skal I frygte.

42. Og tro på det, som Jeg har nedsendt, som opfylder¹⁹ det, der er hos jer, og vær ikke de første til at forkaste det, og byt ikke Mine Tegn for en ringe pris, og hos Mig alene skal I søge beskyttelse.

43. Og bland ikke sandhed med løgn, og skjul heller ikke sandheden bevidst.

44. Og oprethold Bønnen, og betal Zakāt²⁰, og bøj jer sammen med dem, som bøjer sig.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

لِيُنِيبَ إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ ۖ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ ﴿٤١﴾

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٤﴾

18 Islām tror ikke på, at helvede er evigt, men anser det for at være en slags forbedringssted, hvor syndere skal opholde sig i en begrænset periode for åndelig renselse og helbredelse.

19 Qur’ānen opfylder de profetier, der var indeholdt i de tidligere Skrifter om fremkomsten af en lovgivende Profet og en universel Bog. Hver gang Qur’ānen taler om sig selv som en *Musaddiq* af de tidligere Skrifter, er det ikke således, at den bekræfter deres nuværende lære, men proklamerer at være kommet i opfyldelse af deres profetier. Ikke desto mindre accepterer Qur’ānen den guddommelige oprindelse af alle de åbenbarede Bøger før den. Men den anser ikke alle deres nuværende læresætninger for sande som helhed, for dele af dem er blevet manipuleret, og meget af det, der var beregnet til en bestemt periode, er nu blevet forældet.

20 Se noten til sura 2:274.

45. Påbyder I andre at handle godt og glemmer jer selv, når I dog læser Bogen? Vil I da ikke forstå?

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تُلَوِّثُونَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

46. Og søg hjælp med udholdenhed og Bøn, og dette er bestemt vanskeligt undtagen for de ydmyge i ånden,

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۗ وَإِنَّهَا
لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٣٦﴾

47. som ved med sikkerhed, at de vil møde deres Herre, og at til Ham vil de vende tilbage.

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ
وَإِنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٣٧﴾

R. 6.

48. O Israels børn! Ihukom Min nåde, som Jeg skænkede jer, og at Jeg udmærkede jer frem for alle folkeslag på den tid.

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ فَضَلْتُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

49. Og frygt den dag, når ingen sjæl skal erstatte en anden sjæl på nogen måde, ej heller skal forbøn²¹ modtages for den, ej heller skal nogen løsesum modtages fra den, ej heller skal de hjælpes.

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ
نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ
وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

50. Og ihukom den tid, da Vi frelste jer fra Faraos folk, som hjem-søgte jer med frygtelig straf, idet de dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve, og i dette var der en stor prøvelse for jer fra jeres Herre.

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ
وَ فِي ذِكْرِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٠﴾

²¹ Ordet *shafā'ah* antyder lighed eller fællestræk mellem to ting. Det betyder bl.a. at gå i forbøn for en person, altså at hans synder må tilgives ham med den begrundelse, at han er tæt tilknyttet den, som går i forbøn for ham (Mufradāt & Lisān). Forbøn kan kun ske med Guds udtrykkelige tilladelse (2:256, 10:4). Begrebet *shafā'ah* ifølge islām er i virkeligheden kun en anden form for *taubah*, anger, for anger betyder at reformere en brudt forbindelse. Døren til anger bliver lukket med døden, hvorimod døren til *shafā'ah* forbliver åben. Desuden er *shafā'ah* et middel til manifestation af Guds barmhjertighed.

51. Og *ihukom den tid*, da Vi delte havet²² for jer og frelste jer og druknede Faraos folk, mens I så til.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ
وَاعْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَ أَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ﴿٥١﴾

52. Og *ihukom den tid*, da Vi lovede Moses fyrre nætter, derpå tog I kalven *til tilbedelse* i hans fravær, og I var overtrædere.

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا
وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥٢﴾

53. Så tilgav Vi jer efter dette, for at I måtte blive taknemmelige.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og *ihukom den tid*, da Vi gav Moses Bogen og Sondringen, for at I måtte blive retledede.

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٤﴾

55. Og *ihukom den tid*, da Moses sagde til sit folk: “O mit folk! I har virkelig begået uret mod jer selv ved at tage kalven *til tilbedelse*, vend jer derfor til jeres Skaber, og dræb jeres selv, det er bedre for jer hos jeres Skaber.” Da vendte Han Sig til jer i nåde. I sandhed, Han er Den, Som ofte vender Sig *i nåde og er* Evig Barmhjertig.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لِيَقُومُوا
إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا
أَنْفُسَكُمْ ۖ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ ۖ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٥﴾

56. Og *ihukom*, da I sagde: “O Moses! Vi vil på ingen måde tro på dig, før vi ser Allāh ansigt til ansigt”, da ramte lynet jer, mens I så til.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ
حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْتُمُ
الصُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾

22 At Moses slog havet med sin stav var blot et symbol, der intet havde med den faktiske deling af havet at gøre, som udelukkende var Guds værk. Gud forårsagede således, at det var tidspunktet for ebbe, da Moses nåede havet – et mirakuløst sammenfald. Netop da han løftede sin stav, begyndte havet at trække sig tilbage, og Moses kunne krydse havet med sine tilhængere. Men da Faraos tungt udstyrede hære begyndte at krydse havet, mødte de vanskeligheder, og mens de endnu var midt i havet, vendte det stigende tidevand tilbage, og de druknede.

57. Så oprejste Vi jer efter jeres død, for at I måtte blive taknemmelige.

58. Og Vi lod skyerne skygge over jer og sendte Manna og Salwā ned over jer, *idet Vi sagde*: “Spis af de gode ting, som Vi har forsynet jer med.” Og de gjorde ikke Os uret, men det var mod sig selv, de gjorde uret.

59. Og *ihukom den tid*, da Vi sagde: “Gå ind i denne by, og spis derfra, hvor I vil, rigeligt, og gå ind ad porten i underkastelse og sig: ‘Vor Herre! Tilgiv os vore synder.’ Vi vil tilgive jer jeres synder, og Vi vil give forøgelse til dem, som handler godt.”

60. Men de uretfærdige ændrede *det* til et andet ord end det, som blev sagt til dem. Så nedsendte Vi en straf fra himmelen over de uretfærdige, fordi de var ulydige.

R. 7.

61. Og *ihukom den tid*, da Moses bad om vand til sit folk, og Vi sagde: “Slå klippen med din stav”, da udsprang tolv kilder fra den, *så* hver stamme kendte sit drikkested. “Spis og drik af Allāhs forsyning, og begå ikke uretfærdighed på jorden, idet I skaber fordærv.”

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ط كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ط وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٨﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَتَقُولُوا حِطَّةً نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ ط وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

ع
٤

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ط فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا ط قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ط كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَ لَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

62. Og *ihukom den tid*, da I sagde: “O Moses! Vi vil ikke være tilfredse med én *slags* føde, bed derfor til din Herre for os, at Han frembringer for os af det, jorden lader vokse – af dens urter og dens agurker og dens hvede og dens linser og dens løg.” Han sagde: “Vil I tage det, som er ringere, i bytte for det, som er bedre? Gå ind i en by, og der er for jer, hvad I beder om.” Og de blev ramt af fornedrelse og elendighed, og de pådrog sig Allāhs vrede. Det var, fordi de forkastede Allāhs Tegn og ville dræbe²³ Profeterne uretfærdigt. Det var, fordi de gjorde oprør og begik overtrædelser.

R. 8.

63. I sandhed, de troende og jøderne og de kristne og sabierne²⁴ – hvem der end *blandt disse* tror oprigtigt på Allāh og den Yderste Dag og handler retfærdigt – skal få deres belønning hos deres Herre,

وَ إِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُّصْبِرَ
عَلَىٰ طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ
بَقْلِهَا وَ قِثَائِهَا وَ فُومَهَا وَ عَدَسَهَا
وَ بَصِلَهَا ٥ قَالَ أَتَسْتَبِدُّونَ لِلَّذِي هُوَ
أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ٦ اِهْبِطُوا مِصْرًا
فَإِنَّ لَكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ ٧ وَ صُرِبَتْ
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَ الْمَسْكَنَةُ ٨ وَ بَاءُوا
بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ٩ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا
يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَ يَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ١٠ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا
يَعْتَدُونَ ١١

ع

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ الَّذِينَ هَادُوا
وَ النَّصْرَىٰ وَ الصَّابِئِينَ مَن آمَنَ
بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا
فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ١٢ وَ لَا خَوْفٌ

23 Ordet *qatl* betyder foruden grundbetydningen “at dræbe” også at forsøge eller have til hensigt at dræbe, at slå, at forbande. Ordet *qatl* i dette vers kan derfor umuligt betyde “egentligt drab”. Det betyder blot, at de voldsomt modsatte sig Profeterne og ville have dræbt dem, hvis de kunne. Se også sura 3:22 og 40:29.

24 Verset betyder ikke, at troen på Gud og den Yderste Dag alene er tilstrækkeligt for frelse. Den Hellige Qurʾān erklærer, at troen på den Hellige Profet^{sa} er absolut nødvendig (4:151-152) og udgør en uadskillelig del af troen på Gud, samt at troen på det Hinsidige tillige inkluderer tro på guddommelig åbenbaring (6:93). Et andet sted er islām alene utvetydigt blevet erklæret for at være acceptabel for Gud som religion (3:20, 86). I virkeligheden er dette vers beregnet på at gøre ende på den fejlagtige jødiske tro, at de var “Guds udvalgte folk” og derfor alene var berettiget til frelse. Verset kan også betyde, at alle de, som hævder at være troende, om de er jøder, kristne eller sabier eller for den sags skyld tilhører en hvilken som helst religion – hvis deres tro på Gud og den Yderste Dag er oprigtig og ærlig, og de handler godt, hvilket er indbegrebet af en sand religion, altså islām, skal ingen frygt komme over dem, ej heller skal de sørge.

og ingen frygt skal komme over dem, ej heller skal de sørge.

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

64. Og *ihukom* den tid, da Vi tog et bindende løfte af jer og rejste Bjerget²⁵ højt over jer, *idet Vi sagde*: “Hold fast ved det, som Vi har skænket jer, og husk på, hvad der er deri, for at I må blive frelst.”

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ ۖ خذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Så vendte I jer bort efter dette, og havde det ikke været for Allāhs nåde over jer og Hans barmhjerlighed, ville I bestemt have været blandt taberne.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Og I har med sikkerhed kendt til *afslutningen* for dem blandt jer, som begik overtrædelser med hensyn til Sabbatten. Så sagde Vi til dem: “Bliv *som* aber, foragtede.”²⁶

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾

67. Således gjorde Vi det til et eksempel for dem, der var dengang, og for dem, som kom derefter, og en formaning for de gudfrygtige.

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ مَا خَلْفَهَا وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og *ihukom*, da Moses sagde til sit folk: “Allāh befaler jer at slagte en ko.” De sagde: “Driver du spot med os?” Han sagde: “Jeg søger tilflugt hos Allāh mod at være en af de uvidende.”

وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۗ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۗ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٨﴾

25 Ordene betyder ikke, at Sinai bjerget fysisk blev løftet op over israelitternes hoveder. Det betyder blot, at pagten blev indgået på et tidspunkt, hvor israelitterne stod ved foden af bjerget. De kan også henvise til det sceneri, hvor Sinai bjerget blev rystet frygteligt af et jordskælv, mens israelitterne lå i lejr ved foden af bjerget (2. Mosebog 19,2). Det forekom dem, som om det hang over hovederne på dem, som stod i nærheden af det.

26 Ordet *aber* er blevet brugt billedligt og betyder, at israelitterne blev foragtelige og usle som aber, dog ikke fysisk, men i karakter og ånd. *Khāsi ʿīn* bruges om rationelle væsener, der udtrykker usselhed og ydmygelse.

69. De sagde: “Bed for os til din Herre, at Han gør det tydeligt for os, hvad den er?” Han svarede: “*Gud* siger, at det er en ko, hverken gammel eller ung, fuldvoksen, midt imellem, så gør nu, hvad I er blevet befaleet.”

70. De sagde: “Bed for os til din Herre, at Han gør det tydeligt for os, hvilken farve den har.” Han svarede: “*Gud* siger, at det er en gul ko, dyb i farven, som fryder beskuerne.”

71. De sagde: “Bed for os til din Herre, at Han gør det tydeligt for os, hvad den er, for *alle sådanne* køer forekommer os ens, og om Allāh vil, vil vi bestemt blive retledede.”

72. Han svarede: “*Gud* siger, at det er en ko, som ikke har båret åg for at pløje jorden eller vande marken, fejlfri, ingen plet på den.” De sagde: “Nu har du bragt sandheden.” Så slagtede de den, selv om de helst ikke ville gøre det.

R. 9.

73. Og *ihukom*, da I dræbte en person og var uenige indbyrdes derom, og Allāh ville bringe for dagen, hvad I skjulte.

74. Da sagde Vi: “Sammenlign dette *tilfælde* med andre lignende *tilfælde* for at opnå sandheden.” Således giver Allāh liv til de døde og viser jer Sine Tegn, for at I må forstå.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۗ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ ۗ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونَهَا ۗ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ ۗ فَاقْعَ لُونَهَا تَسْرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۗ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ عَلَيْنَا ۗ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذُلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۗ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا ۗ قَالُوا لَنْ جِئْتِ بِالْحَقِّ ۗ فذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٢﴾

ع
٨

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْتُمْ فِيهَا ۗ وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۗ كَذَلِكَ يُعِي اللَّهُ الْمَوْتَى ۗ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Derefter blev jeres hjerter forhærdede, indtil de var som sten eller endnu hårdere, for blandt stenene er der bestemt nogle, fra hvilke floder strømmer frem, og blandt dem er der andre, fra hvilke vandet flyder, når de spaltes. Og med sikkerhed, blandt dem er der nogle, som ydmyger sig af frygt for Allāh. Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I gør.

76. Mon I håber, at de vil tro på jer, når en gruppe blandt dem *bevidst* har forvansket Allāhs ord, efter de havde hørt det og forstået det og fuldt ud kendte det.

77. Og når de møder dem, som tror, siger de: “Vi tror”, og når de mødes med hinanden privat, siger de: “Mon I fortæller dem det, som Allāh har udfoldet for jer, så de derved kan strides med jer for jeres Herre? Vil I da ikke forstå?”²⁷

78. Ved de ikke, at Allāh ved, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer?

79. Og nogle af dem er analfabeter²⁸, de kender ikke Bogen,

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ
فِي كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن
مِّنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
إِلَّا نَهْرٌ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشْقُقُ
فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا
يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ
كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ
اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِذْ اتَّقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِهِ
وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا
اتَّخَذُوا إِلَهُهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
لِيَحَابُّوَكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٥٧﴾

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٥٨﴾

وَ مِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ

²⁷ Verset nævner en anden klasse af jøder, der altid handlede hyklerisk. Når de blandede sig med muslimerne, harmonerede de med dem ud fra verdslige motiver, idet de bekræftede profetierne indeholdt i deres Skrifter om den Hellige Profets^{sa} komme. Men når de blandede sig med deres egne folk, ville andre medlemmer af samfundet bebrejde dem for at oplyse muslimerne om disse profetier.

²⁸ Ordet *ummiyyūn* betyder dem, som ikke følger nogen åbenbaret Bog. Ordet er flertal af *ummiyy*, hvilket betyder en, der ikke kan læse eller skrive.

men *kun deres egne* falske forestillinger, og de har *ikke andet* end formodninger.

80. Ve da dem, som skriver Bogen med deres egne hænder og så siger: “Dette er fra Allāh”, for at de må tage en ringe pris for den. Så ve dem for, hvad deres hænder har skrevet, og ve dem for, hvad de optjener.²⁹

81. Og de siger: “Ilden skal ikke røre os undtagen i nogle få dage.” Sig: “Har I fået et løfte fra Allāh? Så vil Allāh aldrig bryde Sit løfte, eller tilskriver I Allāh det, som I ikke ved?”

82. Ja, enhver som handler ondt og er omringet af sine synder – disse er ildens beboere, deri vil de blive i lang tid.

83. Og de, som tror og handler retfærdigt – disse er Havens beboere, deri skal de forblive.

R. 10.

84. Og *ihukom den tid*, da Vi tog et bindende løfte af Israels børn: “I skal ikke tilbede *noget* undtagen Allāh og *vise* godhed mod forældre og slægtninge og forældreløse og fattige og tale med ven-

إِلَّا أَمْثَلِي وَرَأَىٰ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٤٩﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ
بِأَيْدِيهِمْ ۖ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

وَ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا
مَّعْدُودَةً ۗ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ
عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَكُمْ ۗ أَمْ
تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٢﴾

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا
تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَ الْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا

²⁹ Der var jøder, som udarbejdede bøger eller dele deraf og bagefter udgav dem som Guds Ord. Denne uredelighed var almindelig blandt jøderne. Derfor er der foruden Bibelens kanoniske Bøger en række bøger, som jøderne formoder skulle være blevet åbenbaret. Det er nu blevet umuligt at skelne de åbenbarede Bøger fra dem, der ikke er åbenbaret.

lighed til mennesker og opret- holde Bønnen og betale Zakāt”, så vendte I jer bort i afsky undtagen nogle få af jer.

85. Og *ihukom den tid*, da Vi tog et bindende løfte af jer: “I skal ikke udgyde jeres blod, ej heller drive jeres folk ud af jeres beboelser”, derpå bekræftede I *dette*, og I var vidner *til det*.

86. Dog er I et folk, som dræber jeres egne og driver en del af jeres folk ud fra deres hjem, idet I støtter hinanden mod dem i synd og overtrædelse. Og hvis de kommer til jer som fanger, løskøber I dem, skønt *selve* deres uddrivelse var ulovlig for jer. Tror I da på en del af Bogen og fornægter en *anden* del? Der er derfor ingen løn for den af jer, som handler således, undtagen vanære i det nærværende liv, og på Opstandelsens Dag skal de drives til den strengeste straf, og Allāh er bestemt ikke uopmærksom på, hvad I gør.

87. Disse er det, som har foretrukket det nærværende liv frem for det Hinsidige. Deres straf skal derfor ikke mildnes, ej heller skal de hjælpes *på nogen anden måde*.

R. 11.

88. Og i sandhed, Vi gav Moses Bogen og lod efter ham Sende-

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُواكُم أُسْرَى تَفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِّنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَتَفَيَّنَا

buddene følge i hans fodspor, og Vi gav Jesus, Marias søn, klare og tydelige tegn og styrkede ham med hellighedens Ånd³⁰. Vil I da, hver gang der kommer et Sendebud til jer med det, som I ikke selv ønsker, opføre jer hovmodigt og behandle nogle som løgnere og dræbe andre?

89. Og de sagde: “Vore hjerter er tildækkede.” Nej, Allāh har forbandet dem for deres vantro. Lidt er det, de tror.

90. Og da der kom en Bog til dem fra Allāh, som opfylder det, der er hos dem – og før dette havde de bedt om sejr over de vantro – så da der kom det til dem, som de kendte, forkastede de det. Allāhs forbandelse være over de vantro.

91. Slet er det, som de har solgt deres sjæle for, at de fornægter det, som Allāh har åbenbaret, af misundelse over, at Allāh sender Sin nåde til hvem Han vil af Sine tjenere. Så de pådrog sig vrede på vrede, og der er en vanærende straf for de vantro.

92. Og når det siges til dem: “Tro på det, som Allāh har nedsendt”,

مِّنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۚ وَآتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ۖ
فَفَرِّقِنَا كَذَّبْتُمْ ۚ وَفَرِّقًا تَفْتُلُونَ ﴿٨٨﴾
وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۖ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بِكُفْرِهِمْ فَكَفِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۖ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۚ
فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٩٠﴾

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ أَن
يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَن يُنَزَّلَ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۖ فَبَاءَؤُا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

30 *Rūḥul-Qudus* (hellighedens Ånd) er et sammensat ord, der består af *Rūḥ* og *al-Qudus*. Førstnævnte ord, altså *Rūḥ*, betyder: ånd, engel, Guds Ord, og *Qudus* betyder: hellighed. *Rūḥul-Qudus* kan således betyde: Guds hellige eller velsignede Ord, hellighedens Ånd eller hellighedens engel (Aqrah og Lane).

De klare tegn og hellighedens Ånd er blevet nævnt her, ikke fordi de var Jesus' enestående egenskaber, men fordi begge disse tegn, som skal ledsage enhver sand Profet, blev nægtet ham af jøderne. Qur'ānen går endnu videre og erklærer, at hellighedens Ånd ikke kun nedstiger over Profeter, men også over sande troende.

siger de: “Vi tror på det, som er blevet nedsendt til os”, og de forkaster det, som er *blevet nedsendt* efter dette, skønt det er Sandheden, som opfylder det, der er hos dem. Sig: “Hvorfor søgte I da tidligere at dræbe Allāhs Profeter, hvis I var troende?”

93. Og Moses kom til jer med klare Tegn, så tog I kalven *til tilbedelse* i hans fravær, og I var overtrædere.

94. Og *ihukom den tid*, da Vi tog et bindende løfte af jer og rejste Bjerget højt over jer, *idet Vi sagde*: “Hold fast ved det, som Vi har skænket jer, og hør efter.” De sagde: “Vi hører, og vi adlyder ikke”, og deres hjerter var gennemsyret af *kærlighed til kalven* på grund af deres vantro. Sig: “Slet er det, jeres tro påbyder jer, hvis I har nogen tro!”

95. Sig: “Hvis det Hinsidiges bolig hos Allāh kun er for jer med udelukkelse af *alle* andre mennesker, så ønsk jer døden, hvis I er sandfærdige.”³¹

96. Men de vil aldrig ønske sig den på grund af det, deres egne hænder har sendt forud, og Allāh kender godt de uretfærdige.

97. Og du vil med sikkerhed finde dem af alle mennesker de mest

قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا
وَ يَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ
أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩٢﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٩٣﴾

وَ إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا
فَوْقَكُمْ الطُّورَ ۗ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَ اسْمَعُوا ۗ قَالُوا سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا
وَ أُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ
قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ
عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾
وَ لَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ
أَيْدِيَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٦﴾

وَ لَتَجِدَنَّاهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ

31 Betydningen er, at hvis jøderne er overbevist om, at de er berettiget i deres påstand om, at Gud vil skænke Sine nådesbevisninger til dem alene, og at den Hellige Profets^{sa} påstand er falsk, så bør de nedkalde død og odelæggelse over løgneren.

begærlige efter dette liv, endda mere end afgudsdyrkerne. Enhver af dem ønsker, at han må gives et liv på tusind år, men det vil ikke holde ham borte fra straffen, at han gives et sådant liv, og Allāh ser alt det, de gør.

وَمِنَ الَّذِينَ اشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ ۖ وَمَا هُوَ بِمُرْخِزِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

R. 12.

98. Sig: “Hvem der end er Gabriels fjende – for det er bestemt ham, som har nedsendt den til dit hjerte på Allāhs befaling, der opfylder det, som var før den, og den er en retledning og et glædeligt budskab til de troende –

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

99. hvem der end er fjende af Allāh og Hans engle og Hans Sendebud og Gabriel og Mikael, så er Allāh med sikkerhed fjende af sådanne vantro.”

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

100. Og med sikkerhed, Vi har åbenbaret til dig klare og tydelige Tegn, og ingen forkaster dem undtagen de ulydige.

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Hvorledes! Hver gang de slutter en pagt, vil en gruppe blandt dem da afvise den? Nej, de fleste af dem har ingen tro.

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَاهِدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

102. Og nu, da der er kommet et Sendebud til dem fra Allāh, der opfylder det, som er hos dem, har en gruppe af dem, som blev givet Bogen, kastet Allāhs Bog bag deres rygge, som om de ikke kendte den.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۖ كَتَبَ اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Og de følger det, som de oprørske fulgte under Salomons

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ

kongedømme. Og Salomon forkastede ikke troen, men *det var* de oprørske, som forkastede troen, idet de lærte folk falskhed og bedrag. Og *de følger* det, som blev åbenbaret til de to engle i Babylon, Hārūt og Mārūt. Men de to belærte ikke nogen, før de havde sagt: “Vi er kun en prøvelse, fornægt derfor ikke.” Så folk lærte af dem det, hvorved de adskilte en mand fra hans hustru, men de skadede ingen dermed undtagen på Allāhs befaling, *hvorimod* disse folk lærte det, som ville skade dem og ikke gavne dem. Og de vidste bestemt, at den, som sjakrer dermed, ikke får nogen andel i det Hinsidige, og med sikkerhed, slet er det, de har solgt deres sjæle for, havde de blot vidst det!

104. Og hvis de havde troet og handlet retfærdigt, havde lønnen fra Allāh med sikkerhed været bedre, havde de blot vidst det!

R. 13.

105. O I som tror! Sig ikke “Rā‘inā”³², men sig “Unzurnā” og hør efter. Og for de vantro er der en smertefuld straf.

106. De, som forkaster troen blandt Bogens folk eller blandt afgudsdyrkerne, ønsker ikke, at der skal nedsendes noget godt til jer fra jeres Herre, men Allāh udvælger

مُلْكٍ سَلِيمٍ ۚ وَ مَا كَفَرَ سُلَيْمِنُ
وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ
النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنزِلَ عَلَى
الْمَلَائِكَةِ بِبَابِ هَارُوتَ وَ مَارُوتَ ۗ
وَمَا يُعَلِّمِينَ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا
نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُونَ
مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَ زَوْجِهِ ۗ وَمَاهُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ
أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَ يَتَعَلَّمُونَ مَا
يُضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَ لَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلَابٍ ۗ وَ لَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ ۗ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

ع
١٣

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَ قُولُوا انظُرْنَا وَ اسْمَعُوا ۗ وَ لِّلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ وَ لَا الْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۗ وَ اللَّهُ

*32 Se noten til sura 4:47.

til Sin barmhjertighed hvem Han vil, og Allāh er den store nådes Herre.³³

107. Hvilket Tegn Vi end ophæver³⁴ eller lader det gå i glemme, bringer Vi et, som er bedre end det eller lig det. Mon du ikke ved, at Allāh har magt til at gøre alt det, Han vil?

108. Mon du ikke ved, at himlenes og jordens herredømme tilhører Allāh alene? Og der er ingen beskytter eller hjælper for jer undtagen Allāh.

109. Mon I vil udspørge jeres Sendebud, ligesom Moses blev udspurgt tidligere? Og enhver, som ombytter troen med vantro, er uden tvivl faret vild fra den rette vej.

110. Mange blandt Bogens folk ønsker af *ren og skær* misundelse hos sig selv, at de, efter at I har antaget troen, atter kunne gøre jer til vantro, efter at sandheden er blevet klar for dem. Men tilgiv og vend jer bort *fra dem*, indtil Allāh bringer Sin forordning. I sandhed,

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٧﴾

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٨﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٩﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ﴿١١٠﴾

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ۖ حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۗ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

³³ Nu da Gud har udvalgt muslimerne, begrænser Han ikke Sine nådegaver kun til ét folk. Eftersom den Hellige Profets^{sa} mission er til hele menneskeheden, er kaldet til at komme og modtage Guds nådegaver universelt, og derfor behøver intet folk nu vise misundelse. Med islāms komme har æraen med universel barmhjertighed set dagens lys.

³⁴ *Āyah* betyder budskab, tegn, befaling eller et vers fra Qur'ānen (Lane). Det er fejlagtigt udledt af dette vers, at nogle af Qur'ānens vers er blevet ophævet. Konklusionen er åbenlyst fejlagtig og uberettiget. Intet i dette vers indikerer, at ordet *āyah* henviser til Qur'ānens vers. Både i de foregående og de efterfølgende vers henvises til Bogens folk og deres misundelse mod den nye åbenbaring, hvilket viser, at det *āyah*, der omtales i dette vers som ophævet, refererer til de tidligere åbenbaringer og ikke til Qur'ānen.

Allāh har magt til at gøre alt det, ﴿١٠﴾
Han vil.

111. Og oprethold Bønnen, og betal Zakāt, og hvad I end sender forud af godt for jer selv, det skal I finde hos Allāh, i sandhed, Allāh ser alt det, I gør.

112. Og de siger: “Ingen skal træde ind i Paradiset, medmindre denne er jøde eller kristen.” Dette er deres forfængelige ønsker. Sig: “Bring jeres bevis, hvis I er sandfærdige.”

113. Nej, enhver, som fuldstændigt underkaster sig Allāh, idet han har en fortræffelig handlemåde, skal få sin belønning hos sin Herre. Ingen frygt skal komme over dem, ej heller skal de sørge.

R. 14.

114. Og jøderne siger: “De kristne bygger på intet”, og de kristne siger: “Jøderne bygger på intet”, selv om de *begge* læser den *samme* Bog. Således sagde selv de, der ikke havde nogen viden, ligesom disse siger. Men Allāh vil dømme mellem dem på Opstandelsens Dag angående det, de er uenige om.

115. Og hvem er mere uretfærdig end den, som forbyder, at Allāhs navn lovprises i Allāhs bedesteder,

قَدِيرٌ ﴿١٠﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَمَا تَقَدَّمُوا لَأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٢﴾

بَلَىٰ ۚ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيَّةُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَقَالَتِ النَّصْرِيَّةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ وَهُمْ يثْلُوثُونَ ۗ الْكِتَابُ ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٤﴾

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّن مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي

og stræber efter at ødelægge dem?³⁵ Det sømmede sig ikke for disse at træde ind i dem undtagen med ærefrygt. For dem er der vanære i denne verden, og en stor straf skal blive dem til del i den næste.

خَرَابَهَا ۚ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۗ لَهُمْ
فِي الدُّنْيَا حِزْبِيٌّ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٥﴾

116. Allāh alene tilhører Østen og Vesten, så hvor I end vender jer hen, der vil Allāhs manifestation være. I sandhed, Allāh er Gavnild, Altvidende.

وَاللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَآيِنَمَا
تَوَلَّوْا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿١١٦﴾

117. Og de siger: “Allāh har taget Sig en søn.”³⁶ Lovpriset være Han! Nej, Ham tilhører alt hvad der er i himlene og på jorden. Alle er lydige over for Ham.

وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحٰنَهُ
بَدَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ
كُلُّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿١١٧﴾

118. *Han er* himlenes og jordens Ophav. Og når Han beslutter en sag, siger Han blot til den “bliv til!”, så bliver den til.³⁷

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٨﴾

119. Og de, der ingen viden har, siger: “Hvorfor taler Allāh ikke til

وَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْ

35 Verset udgør en stærk anklage mod dem, som bringer deres religiøse uenigheder til sådanne yderligheder, at de ikke en gang afholder sig fra at trænge ind og øve voldshandlinger mod bedesteder tilhørende andre trosretninger. De forhindrer folk i at tilbede Gud på deres hellige steder og går endda så vidt som til at ødelægge deres helligdomme. Sådanne voldshandlinger fordømmes her i stærke vendinger, og en formaning om tolerance og fordomsfrihed indskræpes. Qur’ānen anerkender alle menneskers frie og ubegrænsede ret til at tilbede Gud på et bedested, for en helligdom eller en moske er et sted, som er viet til Guds tilbedelse, og den person, som forhindrer andre mennesker i at tilbede Ham deri, bidrager faktisk til dens ødelæggelse.

36 Ordene “Guds søn”, som er blevet anvendt metaforisk i jødisk religiøs litteratur i betydningen “Guds elskede tjener” eller “en Profet”, kom efterfølgende til at have en bogstavelig betydning (2. Mosebog 4,22; 5. Mosebog 14,1; Matt. 5,9, 45, 48; Lukas 20,36; Gal. 3,26). Hvis Gud har en søn, har Han brug for en hustru. Han skal bl.a. være underlagt døden. Islām afviser alle sådanne forestillinger, for Gud er Hellig og fri for alle mangler.

*37 Udtrykket *kun fayakūn* (كُن فَيَكُونُ) “bliv til!”, så bliver den til” angiver ikke en pludselig forvandling fra ingen ting til eksistens. Det betyder, at i det øjeblik Gud vil det, begynder Hans vilje at tage form og sker til sidst, som Han ønsker.

os, eller et Tegn kommer til os?” Ligeledes sagde de, der var før dem, som deres tale. Deres hjerter ligner hinanden. Vi har bestemt forklaret Tegnene tydeligt for folk, som har troens vished.

120. Med sikkerhed, Vi har sendt dig med Sandheden som en Forkynder af glædelige budskaber og som en Advarer. Og du skal ikke udspørges om helvedes beboere.

121. Og jøderne vil på ingen måde være tilfredse med dig, ej heller de kristne, medmindre du følger deres trosretning. Sig: “Med sikkerhed, Allāhs retledning alene er retledningen.” Og hvis du følger deres ønsker, efter at erkendelsen er kommet til dig, skal du ikke have nogen beskytter eller hjælper fra Allāh.

122. De, som Vi har givet Bogen, følger den, som den bør følges. Det er disse, som tror på den. Og hvem der end forkaster den, så er det disse, som er taberne.

R. 15.

123. O Israels børn! Ihukom Min nåde, som Jeg skænkede jer, og at Jeg udmærkede jer frem for alle folkeslag *på den tid*.

124. Og frygt den dag, når ingen sjæl skal erstatte en anden sjæl på nogen måde, ej heller skal nogen løsesum modtages fra den, ej heller skal nogen forbøn gavne den, ej heller skal de hjælpes.

لَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۖ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٩﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى
حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى
اللَّهِ هُوَ الْهُدَى ۗ وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْ
أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا
نَصِيرٍ ﴿١٢١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ
تِلَاوَتِهِ ۗ وَأُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿١٢٢﴾

لَبِنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ كُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿١٢٣﴾

وَأَتَّفُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ
نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا
تَنْفَعَهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٤﴾

125. Og *ihukom*, da hans Herre prøvede Abraham med visse befalinger, som han opfyldte. Han sagde: “Jeg vil gøre dig til en Leder for menneskene.” *Abraham* spurgte: “Og af mit afkom?” Han sagde: “Min pagt omfatter ikke overtræderne.”

126. Og *ihukom den tid*, da Vi gjorde Huset til et ofte besøgt samlingssted for menneskeheden og *et fredhelligt sted*, og tag I Abrahams plads til bedested. Og Vi befalede Abraham og Ismael: “Rens Mit Hus til dem, som vandrer omkring *det*, og dem, som opholder sig *deri* i andagt, og dem, som bøjer sig og kaster sig ned *i Bønnen*.”³⁸

127. Og *ihukom*, da Abraham sagde: “Min Herre! Gør dette til en fredens by, og forsyn de af dens indbyggere med alle frugter, som tror på Allāh og den Yderste Dag”, Han sagde: “Og den, som ikke tror, ham vil Jeg også forsyne en kort tid, så vil Jeg drive ham til ildens straf, og et ondt bestemmelsessted er det.”

128. Og *ihukom den tid*, da Abraham og Ismael rejste Husets fundamenter, *idet de bad*: “Vor Herre!

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۗ وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَدَاءً أَمِنًا ۚ وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۚ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ ۖ رَبَّنَا تَقَبَّلْ

38 Verset betyder, at der blev givet et løfte til Profeten Abraham^{as} om, at Ka'baen ville blive et sted for belønning og et centrum, hvor folk ville samles for tilbedelse. Sandheden om den førstnævnte del af pagten, dvs. at Ka'baen er et sted for belønning, kan kun erfares af de troende, som føler den forædlende indflydelse af et besøg til Helligdommen. Men sandheden om den sidste del af profetien, dvs. at den ville blive et centrum, hvor folk ville samles, er blevet fastslået af de faktiske omstændigheder i løbet af de sidste 1400 år, der bevidnes af selv ikke muslimer.

Modtag *dette* af os, for Du er den Althørende, den Altvidende.

129. Vor Herre! Gør os lydige over for Dig, og *skab* af vort afkom et folk, *som er* lydigt over for Dig. Og vis os vore tilbedelsesmåder, og vend Dig til os i barmhjertighed, for Du er med sikkerhed Den, Som ofte vender Sig *i nåde og er* Evig Barmhjertig.

130. Og vor Herre! Oprejs blandt dem et Sendebud af deres egen midte, som forelæser Dine Tegn for dem og lærer dem Bogen og Visdommen og lutrer dem, i sandhed, Du er den Almægtige, den Alwise.”³⁹

R. 16.

131. Og hvem vil vende sig bort fra Abrahams religion undtagen den, som gør sig selv til tåbe? Og ham udvalgte Vi i denne verden, og i den næste vil han med sikkerhed være blandt de retfærdige.

132. *Ihukom*, da hans Herre sagde til ham: “Underkast dig”, han sagde: “Jeg har underkastet mig alle verdener Herre.”

133. Og det samme formanede Abraham sine sønner – og *ligeledes gjorde* Jakob – *idet han sagde*: “O mine sønner! I sandhed, Allāh har udvalgt denne religion for jer, så lad ikke døden indhente jer,

مَنَّا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾
رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن
ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۗ وَارِنَا
مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ
يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۗ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِمَ إِلَّا
مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۗ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ
فِي الدُّنْيَا ۗ وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿١٣١﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۗ قَالَ أَسْلَمْتُ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَيْنِيهِ وَ يُعْتَقِبُ ۗ
يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا
تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

³⁹ Denne Profeten Abrahams^{as} bøn, som han bad fra sit hjertes dyb, blev opfyldt i den Hellige Profets^{sa} person. Den vidunderlige måde, hvorpå den Hellige Profet^{sa} i sin person kombinerede de fire egenskaber, der er nævnt i denne bøn, er en kendsgerning, som selv hans mest fjendtlige kritikere har bevidnet.

undtagen når I er i en tilstand af underkastelse.”

134. Var I til stede, da døden kom til Jakob, da han sagde til sine sønner: “Hvad vil I tilbede efter mig?” De svarede: “Vi vil tilbede din Gud og dine forfædres Gud og Abrahams og Ismaels og Isaks Gud, den Ene Gud, og Ham alene underkaster vi os.”

135. Disse er et folk, som er gået bort, for dem er der, hvad de optjente, og for jer skal der være, hvad I optjener, og I skal ikke spørges om det, de gjorde.

136. Og de siger: “Bliv jøder eller kristne, for at I må blive retlede- de.” Sig: “Nej, *følg I* Abrahams religion, som altid var hengiven *over for Gud*, og han var ikke en af afgudsdyrkerne.”

137. Sig: “Vi tror på Allāh og på det, som er blevet åbenbaret til os, og på det, som blev åbenbaret til Abraham og Ismael og Isak og Jakob og *hans* børn, og det, som blev skænket Moses og Jesus, og det, som blev skænket *alle andre* Profeter⁴⁰ fra deres Herre. Vi gør ingen forskel på nogen af dem, og Ham alene underkaster vi os.”

138. Og hvis de tror, ligesom I har troet, så er de bestemt retlede-

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
الْمَوْتُ ۗ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ
مِن بَعْدِي ۖ قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ
آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
إِلَهًا وَاحِدًا ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۗ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۗ وَلَا تُسْأَلُونَ
عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا ۗ
قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا
وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ
النَّبِيِّونَ مِن رَّبِّهِمْ ۗ لَا نُنْفَرِقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

فَإِن آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ

⁴⁰ Det tjener virkelig islām til stor ære, at det er den eneste religion, der anerkender alle nationers Profeter, hvorimod andre religioner begrænser profetdømme til deres egne respektive sfærer. Qur’ānen nævner naturligvis kun navnene på de Profeter, som var kendt for araberne, til hvem islāms budskab først var blevet givet, men den kommer med en generel bemærkning om, at der ikke er noget folk, undtagen der har været en Advarer blandt dem (35:25).

de, men hvis de vender sig bort, så skaber de blot splittelse, og Allāh vil bestemt være tilstrækkelig for dig mod dem, for Han er den Althørende, den Altvidende.

139. Sig: “Vi vil følge Allāhs religion⁴¹, og hvem er bedre end Allāh til at belære om religion, og Ham alene tilbeder vi.”

140. Sig: “Strides I med os om Allāh, når Han er vor Herre og jeres Herre? Og for os er der vore handlinger, og for jer er der jeres handlinger, og Ham alene er vi oprigtigt hengivne.”

141. Mon I siger, at Abraham og Ismael og Isak og Jakob og hans børn var jøder eller kristne? Sig: “Ved I bedre, eller Allāh?” Og hvem er mere uretfærdig end den, som skjuler det vidnesbyrd, som han har fra Allāh? Og Allāh er ikke uvidende om, hvad I gør.

142. Disse er et folk, som er gået bort, for dem er der, hvad de optjente,⁴² og for jer skal der være, hvad I optjener, og I skal ikke spørges om det, de gjorde.

اٰهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٩﴾

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۚ وَنَحْنُ لَهُ عِبْدٌ ﴿١٤٠﴾

قُلْ اَتُحَاجُّوْنَآ فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَّا اَعْمَالُنَا وَلكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤١﴾

اَمْ تَقُولُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَاٰيْحٰقَ وَاَلْيٰسَاطَ كَانُوْا يَهُودًا اَوْ نَصٰرٰى ۚ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ۚ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٢﴾

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٣﴾

Del 2

R. 17.

143. Tåberne blandt folk vil sige: “Hvad har vendt dem bort fra de-

سَيَقُوْلُ السُّفَهَاۗءُ مِنَ النَّاسِ مَا

*41 Allāhs religion betyder ikke, at Gud følger en trosretning. Det betyder kun en religion, som er åbenbaret af Gud.

42 Jøder og kristne bliver igen advaret om, at det faktum, at de er efterkommere af Guds Profeter, ikke vil gøre dem noget godt. De skal bære deres egen byrde, fordi ingen skal bære en andens byrde (6:165).

res Qiblah, som de fulgte?” Sig: “Allāh alene tilhører Østen og Vesten.⁴³ Han leder hvem Han vil til den rette vej.”

144. Og således har Vi gjort jer til en ophøjet menighed,⁴⁴ for at I må være vogtere over mennesker, og Guds Sendebud må være vogter over jer. Og Vi oprettede den Qiblah, som du fulgte, blot for at Vi måtte skelne den, som følger Guds Sendebud, fra den, som vender om på sine hæle. Og dette er virkelig svært undtagen for dem, Allāh har retledet. Og Allāh er ikke således, at Han vil lade jeres tro være forgæves, med sikkerhed, Allāh er Mest Medfølelse og Evig Barmhjertig mod menneskene.

145. Med sikkerhed, Vi ser dig ofte vende dit ansigt mod himmelen, Vi vil derfor med sikkerhed vende dig mod den Qiblah, som måtte behage dig. Så vend dit ansigt mod den Hellige Moske, og hvor I end er, vend jeres ansigter mod den. Og de, som er blevet

وَلَهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ
قُلِ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي
مَن يَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا
لِّتَكُونُوْا شُهَدَآءَ عَلٰى النَّاسِ وَيَكُوْن
الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَّمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا
لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّن
يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبَيْهِ ۗ وَاِنْ كَانَتْ
لَكَبِيْرَةً اِلَّا عَلٰى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ
وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ۗ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٤﴾

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ ۗ
فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰهَا ۗ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ
شَطْرَهُ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ

⁴³ *Qiblah* betyder: 1) retning, 2) den retning, som en troende vender sig mod, når han beder, 3) noget, som man vender ansigtet mod, 4) Ka'baen i Mekka, som muslimer vender deres ansigter mod under deres bønner (*Aqrab*). Ved islāms store Profets komme blev Guds evige plan sat i gang, og Ka'baen blev *Qiblah*, bederetning, for hele menneskeheden.

⁴⁴ *Al-wasaf* betyder at indtage den midterste position, god og ophøjet i rang (*Aqrab*). Ordet er her anvendt i betydning af god og ophøjet. Muslimer bliver her formanet om, at hver generation af dem bør beskytte og passe på den næste generation. Da de er de bedste folk, påhviler det dem altid at være på vagt over for at svigte den høje standard, som forventes af dem, og at sørge for, at hver efterfølgende generation også følger vejen, som de fulgte, der nød den Hellige Profets^{sa} ophøjede selskab. Således skulle den Hellige Profet^{sa} være vogter over sine nærmeste tilhængere, mens de til gengæld skulle være vogtere over deres efterfølgere og så videre.

givet Bogen, ved bestemt, at dette er sandheden fra deres Herre, og Allāh er ikke uvidende om det, de gør.

146. Og selv om du måtte bringe ethvert Tegn til dem, som er blevet givet Bogen, ville de ikke følge din Qiblah, ej heller følger du deres Qiblah, ej heller følger nogen af dem andres Qiblah. Og om du skulle følge deres ønsker, efter at viden er kommet til dig, ville du bestemt være blandt de uretfærdige.

147. De, som Vi har givet Bogen, genkender den⁴⁵ som sandheden, ligesom de genkender deres sønner, men nogle af dem skjuler bestemt sandheden, idet de ved det.

148. Det er sandheden fra din Herre, vær derfor ikke blandt dem, som tvivler.

R. 18.

149. Og enhver har et mål, som han retter hele sin opmærksomhed mod, kappes da med hinanden i gode handlinger.⁴⁶ Hvor I end er,

لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

وَلَيْنِ أَتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبَلَتَكَ ۖ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ ۖ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ
كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ ۗ وَإِنَّ
فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٨﴾

وَرِكْلِ وَجْهَةً هُوَ مُوَلِّيٰهَا فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ ۗ آيِنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ

*45 Ordet *den* refererer primært til de sandhedstegn, som de er vidne til i den Hellige Profets^{sa} sædvane. Det er tydeligt, at han er en gudhengiven person, fordi han afspejler Guds egenskaber. Ligesom de genkender deres sønner ved tegnene og præget af deres egen karakter hos dem og dermed ved, at de bestemt hører til dem, således skal en mand af Gud genkendes ved de af Guds egenskaber, som afspejles i hans sædvane og levevis.

46 Dette korte vers indeholder alle bestanddele af et vellykket liv: En muslim bør først og fremmest sætte sig selv et bestemt mål. Derpå skal han ikke alene rette hele sin opmærksomhed mod det og anspænde sig til det yderste for at nå det og kappes med andre muslimer i sund konkurrence og forsøge at udmærke sig frem for dem. Men han bør også hjælpe sådanne af sine medmennesker, som muligvis kan snuble, til at rejse sig og fortsætte. Ordet *muwallihā* betyder også, "som han gør bindende for sig selv," dvs. at et menneske først opstiller et mål og så gør

vil Allāh bringe jer sammen. I sandhed, Allāh har magt til at gøre alt det, Han vil.

150. Og hvor du end drager ud fra, så vend dit ansigt mod den Hellige Moske, for det er med sikkerhed sandheden⁴⁷ fra din Herre. Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I gør.

151. Og hvor du end drager ud fra, så vend dit ansigt mod den Hellige Moske, og hvor I end er, så vend jeres ansigter mod den, for at folk ikke skal have noget argument mod jer undtagen de af dem, som er uretfærdige – så frygt ikke dem, men frygt Mig – og for at Jeg må fuldende Min nåde over jer, og for at I må blive retledede,

152. ligesom Vi sendte et Sendebud til jer af jeres egen midte, som forelæser Vore Tegn for jer og lutrer jer og lærer jer Bogen og Visdommen og lærer jer det, som I ikke vidste.

153. Ihukom derfor Mig, Jeg vil også ihukomme jer, og vær taknemmelige over for Mig, og vær ikke utaknemmelige mod Mig.

اللَّهُ جَمِيعًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۗ وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾

det til en dominerende faktor i sit liv.

⁴⁷ Ordene antyder, at Mekka bestemt en dag skal falde i muslimernes hænder. Denne sejr for muslimerne var også blevet forudsagt i Qur'ānen i 17:81 og 28:86. Profetien i 5. Mosebog 33,2 blev også opfyldt, da den Hellige Profet^{sa} drog ind i Mekka som sejrherre i spidsen for ti tusinde muslimer.

R. 19.

154. O I som tror! Søg hjælp med udholdenhed og Bøn, i sandhed, Allāh er med de udholdende.⁴⁸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Og sig ikke om dem, som bliver dræbt for Allāhs sag, at de er døde, nej, de er levende, men I indser det ikke.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۗ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Og Vi vil bestemt prøve jer med noget frygt og sult og tab af rigdom og liv og afgrøde, men forkynd glædeligt budskab til de udholdende,

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾

157. dem, som når en ulykke rammer dem siger: "I sandhed, Allāh tilhører vi, og til Ham skal vi vende tilbage."

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ
قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

158. Disse er det, over hvilke der er velsignelser fra deres Herre og barmhjertighed, og disse er det, som er de retledede.

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

159. I sandhed, Aş-Şafā og Al-Marwah er blandt Allāhs Tegn. Det er derfor ingen synd for den, som er på Valfart til Huset eller foretager 'Umrah, at han går frem og tilbage mellem de to. Og den, der gør godt ud over det, som er foreskrevet, så er Allāh med sikkerhed Påskønnende, Altvidende.

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ
اللَّهِ ۗ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا
وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

⁴⁸ *Şabr* betyder, 1) vedholdenhed, standhaftighed, 2) at udholde trængsler med styrke og uden klage, 3) at holde fast i den guddommelige Lov og fornuftens bud, 4) at afstå fra at gøre, hvad den guddommelige Lov og fornuften forbyder (Mufradāt).

160. De, som skjuler,⁴⁹ hvad Vi har sendt ned af Tegnene og retledningen, efter at Vi har gjort dette tydeligt for menneskene i Bogen – disse er det, som Allāh forbander, og de forbandende forbander dem også.

161. Men de, som angrer og forbedrer sig og åbenlyst erklærer sandheden, disse er det, Jeg vil vende Mig til med tilgivelse, og Jeg er Den, Som ofte vender Sig i nåde og er Evig Barmhjertig.

162. De, som forkaster troen og dør som vantro, over disse skal være Allāhs forbandelse og englenes og menneskenes tilsammen.

163. De skal blive i den. Straffen skal ikke mildnes for dem, ej heller skal de gives udsættelse.

164. Og jeres Gud er En Gud,⁵⁰ der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den Mest Nådige, den ^{۱۹}ع ۳

R. 20.

165. I sandhed, i skabelsen af himlene og jorden og i nattens og dagens vekslende og i skibene, som sejler på havet med det, der gaver menneskene, og i vandet, som Allāh sender ned fra himmelen og dermed gør jorden levende efter

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۗ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ۗ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا
فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَأَنَا التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۗ ﴿١٦٢﴾

خَالِدِينَ فِيهَا ۗ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٣﴾

وَاللَّهُمَّ إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ
الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

⁴⁹ Henvisningen er til jøderne, som skjulte profetierne om den Hellige Profet^{sa}, der var indeholdt i deres Skrifter.

⁵⁰ Da alle synder udspringer af svaghed i troen, henviser dette vers til Guds Enhed og betyder, at hvis folk blot troede på guddommelig Enhed og afstod fra at tage falske guder, ville de aldrig afvige fra den rette vej.

dens død og spreder alle slags levende væsener på den, og i vindenes skiften og skyerne sat i tjeneste mellem himmelen og jorden er der bestemt Tegn for folk, som forstår.

مِنْ مَّاءٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَتَصْرِيفِ
الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Og blandt mennesker er der nogle, som tager sig genstande til tilbedelse i stedet for Allāh, idet de elsker dem, som de burde elske Allāh.⁵¹ Men de, som tror, er stærkere i deres kærlighed til Allāh, og om de, som er uretfærdige, *nu* kunne se *den tid*, når de skal se straffen, *ville de indse*, at al magt tilhører Allāh, og at Allāh er streng i straffen.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ
أمنُوا أشدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ ۗ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۗ وَأَنَّ اللَّهَ شَرِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾

167. De ville virkelig indse, hvis de kunne se den tid, når de, som blev fulgt, vil sige sig fri af deres tilhængere og skal se straffen, og alle midler til flugt vil blive afskåret.⁵²

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ
اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ
بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

168. Og de, som var tilhængere, vil sige: “Om vi blot kunne vende tilbage, så ville vi sige os fri af dem, ligesom de har sagt sig fri af os.” Således vil Allāh vise dem deres handlinger som fortrydelse for dem, og de skal ikke komme ud af ilden.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّنَا
كَرَهُ فَنَتَّبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

⁵¹ Kærlighed til Gud er kernepunktet i al religion. I islām udgør den det centrale punkt, som hele den islamiske lære drejer sig om. Ingen religion har understreget kærligheden til Gud så meget som islām. Den Hellige Profet^{sa} var så fordybet i Gud, at de hedenske arabere plejede at omtale ham således: Muḥammad har forelsket sig dybt i Ham.

⁵² Verset udgør en streng advarsel til dem, der blindt følger deres ledere, og som, når de bliver ført på afveje af dem, afviser Guds Sendebud.

R. 21.

169. O I mennesker! Spis af det, som er lovligt og sundt⁵³ på jorden, og følg ikke i satans fodspor, med sikkerhed, den er jeres åbenlyse fjende.

170. Den påbyder jer kun det onde og det skændige,⁵⁴ og at I siger om Allāh, hvad I ikke ved.

171. Og når det siges til dem: "Følg det, som Allāh har nedsendt", siger de: "Nej, vi vil følge det, som vi fandt vore forfædre følge."⁵⁵ Hvorledes! Selv om deres forfædre ingen fornuft havde og ingen retledning?

172. Og tilfældet med dem, der forkaster troen, er som tilfældet med den, der anråber det, som ikke hører andet end kalden og råb. *De er* døve, stumme og blinde – så de ikke forstår.

173. O I som tror! Spis af de gode ting, Vi har forsynet jer med, og vær taknemmelige mod Allāh, hvis det er Ham, Som I tilbeder.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ
حَلَالًا طَيِّبًا ۗ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبِ
الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٩﴾

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ
وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُم اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آفَيْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي
يُنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۗ
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

*53 Ordet *tayyib* (طَيِّبٌ) kan både referere til det personlige valg og til den sunde tilstand af det, som er erklæret lovligt. I det første tilfælde kan den samme mad, der er lovlig, være sund for nogle og usund for andre på grund af forskelle i valg, smag og omstændighed. I det andet tilfælde kan ordet henviser til madens tilstand og vise, at de troende foretrækker at spise mad, som ikke blot er lovlig, men også er i en god, sund og gavnlig tilstand.

54 Satan tilskynder først mennesket til at gøre sådanne handlinger, som ikke synes at være åbenbart dårlige, og hvis indflydelse er begrænset til vedkommende alene. Derefter gør den skridt for skridt mennesket til en forhærdet synder, hvilket får det til at miste al følelse af anstændighed.

55 Det er virkelig mærkeligt, men ikke desto mindre beklageligt, at i religiøse sager, som vedrører menneskets evige liv så dybt, er det ofte tilfreds med blindt at følge i sine forfædres fodspor. Men i verdslige sager, hvor blot dette livs interesser er på spil, og det også kun delvist, passer mennesket samvittighedsfuldt på at sørge for at følge den rette vej og følger ikke blindt andre.

174. Han har kun forbudt jer det selvdøde og blod og svinekød og det, hvorover et andet navn end Allāhs er blevet påkaldt. Men den, som drives af yderste tvang⁵⁶ uden at begære eller forsætligt overskride – over ham skal der ikke være nogen synd. Med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.⁵⁷

175. De som skjuler, hvad Allāh har åbenbaret af Bogen, og tager en ringe pris i bytte for det – de fylder blot deres maver med ild. Allāh vil ikke tale til dem på Opstandelsens Dag, ej heller vil Han lutre dem. Og for dem er der en smertefuld straf.

176. Disse er det, som har taget vildfarelse i bytte for retledning og straf i stedet for tilgivelse. Hvor stor er mon deres udholdenhed over for ilden!

177. Det er, fordi Allāh har åbenbaret Bogen med sandheden, og de, som er uenige om Bogen, er med sikkerhed langt ude i fjendskab.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ
وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ
لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَكَأ
عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَاةَ
بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۖ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ الَّذِينَ اُخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

⁵⁶ Her betyder ordet *iḍturra* (اضْطُرَّ) tvunget af sult og ved at dø af sult, så man er ude af stand til at modstå presset.

⁵⁷ Selve navnet *svin* på dette dyr indeholder en hentydning til forbuddet mod dets kød. Dette vers taler kun om føde, der er ulovlig. Det er ikke alene de fire ting nævnt i dette vers, der er forbudt i islām. Faktisk forbyder islām brugen af mange ting, men de er opdelt i grader eller klasser, hvoraf nogle er *ḥarām*, ulovlige, og andre er *mamnu'* eller simpelthen forbudt. Dette vers nævner kun den første klasse. Blandt de ting, der er erklæret *ḥarām*, ulovlige, i dette vers, er det sundhedsskadelige ved at indtage blod og kødet af et dødt dyr blevet anerkendt af de fleste myndigheder inden for medicin. Brugen af svinekød har også vist sig at være skadelig ikke kun for menneskets fysiske helbred, men også for dets moralske og åndelige sundhed.

R. 22.

178. Retfærdighed består ikke i, at I vender jeres ansigter mod Østen eller Vesten, men *sandt* retfærdig er den, som tror på Allāh og den Yderste Dag og englene og Bogen og Profeterne og giver ud *af sin* rigdom af kærlighed til Ham til slægtningene og de forældreløse og de trængende og de vejfarende og dem, som beder *om noget*, og til *løskøbelse af* fangerne – og som opretholder Bønnen og betaler Zakāt, og dem, som opfylder deres løfte, når de har afgivet det, og de udholdende i trængsler og lidelser og *de standhaftige* i krigstid, disse er det, som har vist sig sandfærdige, og disse er det, som er de gudfrygtige.

179. O I som tror! *Retfærdig* gengældelse er foreskrevet jer angående de dræbte: den frie mand for den frie mand og slaven for slaven og kvinden for kvinden. Men hvis nogen eftergives noget af sin broder, så skal forfølgning *af sagen for at realisere blodpengene* foretages med rimelighed,⁵⁸ og *morderen* skal betale *blodpengene* til ham med godhed. Dette er en lettelse fra jeres Herre og en barmhjertighed. Og for den, som overtræder derefter, skal der være en smertefuld straf.⁵⁹

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ ۖ وَآتَى
الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۖ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ ۖ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۖ وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ۗ أَلْحُرُّ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ ۗ
فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ
فَاتَّبِعْهُ بِالْمَعْرُوفِ وَادَّاءِ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَحْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

*58 Dette betyder, at *blodpengene* skal fastsættes retfærdigt og rigeligt og betales til den myrdede persons slægtninge.

59 Verset indeholder et meget vigtigt civilretligt princip, nemlig ligebehandling af mennesker og nødvendigheden af at tildele forholdsmæssig straf til alle lovovertrædere uden forskel,

180. Og i gengældelsens lov er der liv for jer, o I forstandige, så I må nyde sikkerhed.⁶⁰

181. Det er foreskrevet jer, når døden nærmer sig en af jer, hvis denne efterlader sig formue, at han skal oprette testamente til forældrene og de nære slægtninge for at handle retfærdigt, det er en forpligtelse for dem, som frygter Gud.⁶¹

182. Og den, som ændrer det efter at have hørt det, synden for dette skal med sikkerhed hvile på dem, som ændrer det. I sandhed, Allāh er Althørende, Altvidende.

183. Men den, som frygter partiskhed eller uret fra en testator og mægler mellem dem, arvingerne, der hviler ingen synd på ham. I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 23.

184. O I som tror! Det er foreskrevet jer at faste, ligesom det var foreskrevet dem før jer, for at I må blive retfærdige.

وَ لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا اُولِي
الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٠﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖ الْوَصِيَّةُ
لِلْوَالِدَيْنِ وَ الْاَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۗ
حَقًّا عَلٰى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَا
اِثْمُهُ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ
سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٨٢﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَسِّجِنًا اَوْ اِثْمًا
فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٨٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾

medmindre en lovovertræder tilgives af de pårørende til den døde under omstændigheder, der fører til forbedring.

⁶⁰ Den islamiske lov om gengældelse giver et meget effektivt middel til at sætte en stopper for drab og beskytte menneskeliv. En mand, der viser afstumpet foragt for menneskeliv, mister al ret til at leve som medlem af samfundet. Tilgivelse eller eftergivelse er kun tilladt, hvis omstændighederne kan forbedre forholdene og skabe gode resultater for alle berørte parter (42:41). Selv om islām på den ene side har taget højde for formindskelse af kriminalitet, har den på den anden side holdt døren åben for at vise velvilje og barmhjertighed.

⁶¹ Uenigheder angående arveret er en kilde til skænderier, uro og manddrab. Qur'ānen fastlægger andelene for alle de personer, der skal arve en afdød persons ejendom i henhold til den islamiske arvelov, og disse omfatter i første omgang forældre, børn og hustru eller mand (4:12,13).

185. Den foreskrevne faste er i et bestemt antal dage, men den af jer, som er syg eller på rejse, skal faste det samme antal andre dage, og for dem, som *kun* er i stand til at faste med stor vanskelighed, er der en erstatning – bispisningen af en fattig. Og den, som foretager en god handling i beredvillig lydighed, det er bedre for ham. Og at faste er godt for jer, om I blot vidste det.

186. Måneden Ramaḍān⁶² er den, i hvilken Qur'ānen blev åbenbaret⁶³ som en retledning til menneskeheden med klare beviser på retledningen og sondringen. Lad derfor den af jer, som er til stede *hjemme* i denne måned, faste i den. Men den, som er syg eller på rejse, skal faste det samme antal andre dage. Allāh ønsker det let for jer, og Han ønsker ikke besvær for jer, og at I må fuldende antallet, og at I må lovprise Allāh for at have retledet jer, og at I må blive taknemmelige.

187. Og når Mine tjenere spørger dig om Mig, så sig: "Med sikkerhed,

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۗ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٥﴾

شَهْرٍ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۗ وَ مَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۚ وَ لِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٦﴾

وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي

⁶² Ramaḍān er den niende måned i måneåret. Ordet er afledt fra *ramaḍa*. Måneden kaldes sådan, fordi 1) faste i denne måned fremkalder hede og brænden på grund af tørst, 2) tilbedelse i denne måned brænder sporene af synd bort i mennesket ('Asākīr og Mardawaih), og 3) fordi menneskets andagtsøvelser i denne måned i dets hjerte frembringer kærlighedens nødvendige varme til dets Skaber og dets medmennesker.

⁶³ Det var på den 24. Ramaḍān, at den Hellige Profet^{sa} modtog sin første åbenbaring (Djarīr), og hele åbenbaringen blev gentaget hvert år for den Hellige Profet^{sa} af englen Gabriel i denne måned. Den praksis fortsatte indtil det allersidste år af Profetens liv, da hele Qur'ānen blev gentaget to gange for ham af ærkeenglen Gabriel i denne måned (Bukhārī). Således kan på en måde selv hele den Hellige Qur'ān siges at være blevet åbenbaret i måneden Ramaḍān.

Jeg er nær.⁶⁴ Jeg svarer den bedendes bøn, når han påkalder Mig. Derfor skal de lytte til Mig og tro på Mig, for at de må følge den rette vej.”

188. Det er tilladt jer at gå ind til jeres hustruer om natten i fasten. De er en klædning for jer, og I er en klædning for dem. Allāh ved, at I har været uretfærdige mod jer selv, derfor har Han vendt Sig til jer i barmhjertighed og givet jer lettelse. Så I må nu gå ind til dem og søge det, som Allāh har foreskrevet jer, og spis og drik, indtil den hvide tråd bliver skelnelig for jer fra den sorte tråd ved daggry⁶⁵. Fuldfør da fasten, indtil natten falder på, og gå ikke ind til dem, når I opholder jer i moskeerne i andagt.⁶⁶ Disse er grænserne *fastsat* af Allāh, så nærm jer ikke dem. Således gør Allāh Sine befalinger tydelige for mennesker, for at de må sikre sig mod det onde.

قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٤﴾

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ ۖ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۗ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۗ ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۗ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ ۗ فِي الْمَسْجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٨﴾

64 Når de troende kommer til at kende til velsignelserne i Ramadān måneden og fasten deri, bliver de naturligvis ivrige efter at få så meget åndelig gavn deraf som muligt. Det er til denne sjælens længsel hos en troende, som verset fremlægger et svar.

***65** I virkeligheden er den hvide tråd forbundet med daggryet, således vil betydningen være: indtil daggryets hvide tråd kan skelnes fra nattens sorte tråd.

66 Sætningen *når I opholder jer i moskeerne i andagt* henviser til *i'tikāf*, den praksis, som overholdes ved at opholde sig i moskeen nat og dag i de sidste ti dage af Ramadān. I løbet af disse dage må den troende, som beslutter at overholde *i'tikāf*, ikke forlade moskeen undtagen på grund af nødvendige naturlige behov og lignende. Han træder ind i moskeen, idet han faster fra daggry til solnedgang og beskæftiger sig med bøn, recitation af Qur'ānen eller andre religiøse studier eller meditation. Under *i'tikāf*, der så at sige er fuldkommengørelsen af selve ånden i fasten, er intimt samvær med hustruen og hvad der relaterer sig dertil ikke tilladt, selv ikke ved nattetide.

189. Og fortær ikke jeres rigdom indbyrdes med falskhed,⁶⁷ og tilbyd den ikke *som bestikkelse* til myndighederne med henblik på, at I bevidst kan fortære en del af folks ejendom med urette.

R. 24.

190. De spørger dig om nymånerne. Sig: "De er kilder til måling af tiden for menneskehedens *bedste* og til Valfarten." Og retfærdigheden består ikke i, at I træder ind i husene fra deres bagside, men *sandt* retfærdig er den, som frygter Gud. Og I skal træde ind i husene ad deres døre, og frygt Allāh, for at I må få fremgang.

191. Og kæmp⁶⁸ for Allāhs sag mod dem, som kæmper mod jer, men overtræd ikke. Med sikkerhed, Allāh elsker ikke overtræderne.

192. Og dræb dem⁶⁹ *under krigen*, hvor I end møder dem, og driv dem ud, hvorfra de har drevet jer ud, for forfølgelsen er værre end drabet. Og bekæmp dem ikke *i* og ved den Hellige Moske, medmindre de kæmper mod jer deri. Men hvis

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
وَتُدُلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا
فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٩﴾

ع
٢٢

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ ط قُلْ هِيَ
مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ط وَكَيْسَ
الْبِرِّ بَانَ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى ء وَأْتُوا الْبُيُوتَ
مِنْ أَبْوَابِهَا ء وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١٩٠﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ء إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩١﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ
وَآخِرْجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ء وَلَا
تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

67 Befalingen med hensyn til faste pålagde muslimer at afholde sig fra at spise og drikke inden for bestemte tidsrum for at opnå gudfrygtighed og retfærdighed. Dette var det bedste tidspunkt til at minde dem om, at ulovlig fortæring, altså ulovlig erhvervelse af rigdom, så meget desto mere samvittighedsfuldt skulle undgås. I øvrigt fordømmer verset stærkt den praksis at give eller tage imod bestikkelse.

68 Verset rummer kernen i de betingelser, som skulle regulere en religiøs krig: a) En sådan krig skulle indledes med det formål at fjerne hindringer på Allāhs vej, dvs. for opretholdelsen af trosfrihed og religionsudøvelse. b) Den skulle føres alene mod dem, som først greb til våben mod muslimer. c) Muslimerne skulle nedlægge våben, så snart fjenden ophørte med at kæmpe.

69 Verset vedrører betingelserne, når krig faktisk er brudt ud. Tydeligvis pålægger det muslimer kun at kæmpe mod sådanne vantro, som er de første til at gribe til våben mod dem.

de kæmper mod jer, så kæmp mod dem, således er de vantros løn.

حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن
قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذٰلِكَ جَزَاءُ
الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩٢﴾

193. Men hvis de holder op, så er Allāh Mest Tilgivende, Evig Barmhertig.

فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٩٣﴾

194. Og kæmp mod dem, indtil der ikke mere er forfølgelse, og troen *frit bekendes* for Allāh. Men hvis de holder op, så *husk*, at intet fjendskab er tilladt undtagen mod overtræderne.

وَاقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِشْنَةٌ
وَّيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۗ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِيْنَ ﴿١٩٤﴾

195. *Krænkelse af* en hellig måned *skal gengældes* i den hellige måned, og for *alle* hellige ting er der *loven om* gengældelse. Så den, som begår overgreb mod jer, straf ham for hans overgreb i samme grad, som han begik overgreb mod jer. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh er med de gudfrygtige.

الشَّهْرُ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ
وَالْحُرْمَتِ قِصَاصٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ
عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ
مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٥﴾

196. Og giv ud for Allāhs sag, og kast jer ikke i ødelæggelse med jeres egne hænder, og handl godt, med sikkerhed, Allāh elsker dem, som handler godt.

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا
بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ ۗ وَأَحْسِنُوا ۗ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٩٦﴾

197. Og fuldfør Hæd og 'Umrah for Allāh, men hvis I bliver forhindret, så *giv* et slagtoffer, som er let til rådighed, og barber ikke jeres hoveder, før slagtofferet når sit bestemmelsessted. Og den, som er syg blandt jer eller har en lidelse i hovedet, *skal gøre* bod enten ved faste eller almisse eller et slagtoffer. Men når I er i sikkerhed, så *skal*

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۗ فَإِن
أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۗ
وَلَا تَحْلِفُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۗ فَمَن كَانَ مِنكُم
مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۗ فَإِذَا

den, som ønsker at benytte sig af 'Umrah sammen med Hæd, *give* et slagtoffer, som er let til rådighed. Men de *afjer*, som ikke formår *det*, skal faste tre dage under Valfarten, og syv, når I er vendt hjem, dette er ti i alt. Dette gælder for den, hvis familie ikke bor i nærheden af den Hellige Moske. Og frygt Allåh, og vid, at Allåh er streng i straffen.

R. 25.

198. Månederne for Hæd er velkendte, så den, som beslutter at udføre Valfarten i disse *måneder*, skal huske på, at der ikke må være nogen usømmelig tale, ej heller overtrædelse, ej heller nogen stridighed under Valfarten. Og hvad I end gør af godt, kender Allåh det. Og forsyn jer med *nødvendige* forsyninger, og i sandhed, den bedste forsyning er retfærdighed. Og frygt Mig *alene*, o I forstandige.

199. Det er ingen synd for jer, at I søger jeres Herres nåde. Når I kommer tilbage fra 'Arafåt, så ihukom Allåh ved Mash'arul-Haråm, og ihukom Ham, ligesom Han har retledet jer, skønt I tidligere var blandt dem, som var på afveje.

200. Så skal I vende tilbage derfra, hvor folk vender tilbage fra, og søg tilgivelse hos Allåh, i sand-

أَمِنْتُمْ ۖ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَ سَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۖ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۖ ذَلِكِ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٢﴾

٢٢
ع
٨

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَ لَا فُسُوقًا وَ لَاجِدَالَ فِي الْحَجِّ ۖ وَ مَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ ۖ وَ تَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى ۚ وَ اتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٨﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِّن عَرَقَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَ اذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ ۚ وَ إِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٩٩﴾

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَ اسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

hed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

201. Og når I har fuldført jeres foreskrevne ritualer, ihukom Allāh, ligesom I ihukommer jeres forfædre, eller endda mere end det. Og blandt mennesker er der nogle, som siger: “Vor Herre, giv os *det gode* i denne verden”, og for sådanne skal der ikke være nogen andel i det Hinsidige.

202. Og blandt dem er der nogle, som siger: “Vor Herre! Skænk os det gode i denne verden og ligeledes det gode i det Hinsidige, og beskyt os mod ildens straf.”

203. For disse skal der være en *god* andel på grund af det, de har optjent. Og Allāh er hurtig til regnskabet.

204. Og ihukom Allāh i det fastsatte antal dage, men den, som skynder sig *at fuldende* på to dage, det skal ikke være nogen synd for ham, og den, som bliver tilbage, det skal *heller* ikke være nogen synd for ham. *Dette er* for den, som frygter Gud. Og frygt Allāh, og vid, at I skal bringes sammen til Ham.

205. Og blandt mennesker er der den, hvis tale om dette liv måtte behage dig, og han vil kalde Allāh til vidne på det, som er i hans hjerte, og dog er han den mest stridslystne blandt de stridbare.

206. Og når han har myndighed, farer han rundt i landet for at skabe

رَّحِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا
فَمِنَ النَّاسِ مَنُ يَقُولُ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلَقٍ ﴿٢٠١﴾

وَ مِنْهُمْ مَنُ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
وَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَ اذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ
فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ
عَلَيْهِ ۚ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَى ۖ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا
أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَ مِنَ النَّاسِ مَنُ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي
قَلْبِهِ ۖ وَ هُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٥﴾

وَ إِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ

fordærv i det og ødelægge afgrøde og afkom, og Allāh holder ikke af fordærv.

207. Og når det siges til ham: "Frygt Allāh", tilskynder stolthed ham til *yderligere* synd. Så skal helvede være hans tilstrækkelige løn, og det er bestemt et slet hvilested.

208. Og blandt mennesker er der den, som vil sælge sin sjæl for at søge Allāhs velbehag, og Allāh er Mest Medfølende over for *Sine* tjenere.

209. O I som tror! Træd ind i lydighed alle sammen, og følg ikke i satans fodspor, med sikkerhed, den er jeres åbenlyse fjende.

210. Men hvis I snubler, efter at de klare Tegn er kommet til jer, så vid, at Allāh er Almægtig, Alvis.

211. Mon de venter andet, end at Allāh skulle komme til dem i skyernes skygge sammen med englene, og sagen blive afgjort? Og til Allāh skal alle ting bringes tilbage.

R. 26.

212. Spørg Israels børn, hvor mange klare og tydelige Tegn Vi gav dem. Men enhver, som bytter Allāhs nåde bort, efter at den er kommet til ham, med sikkerhed, så er Allāh streng i straffen.

فِيهَا وَيُهِلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ط
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ
الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ط
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٨﴾

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ط وَاللَّهُ رَءُوفٌ
بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
كَآفَّةً ص وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ ط
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢١٠﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢١١﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلُمٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ
الْأَمْرُ ط وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٢﴾

سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ
آيَةٍ بَيِّنَةٍ ط وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٢١٣﴾

213. Livet i denne verden er blevet forskønnet for dem, som forkaster troen, og de spotter dem, som tror. Men de, som frygter *Gud*, skal være over dem på Opstandelsens Dag, og Allāh forsyner hvem Han vil uden mål.

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوْا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فُوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللّٰهُ يَزِدُّ مَنْ يَّشَاءُ مِنْ غَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

214. Menneskeheden var én menighed, så blev de uenige indbyrdes, da oprejste Allāh Profeterne som Forkyndere af glædelige budskaber og som Advarere og nedsendte sammen med dem Bogen, som indeholder sandheden, for at Han måtte dømme mellem menneskene om det, de var uenige om. Men så begyndte de at være uenige om Bogen, og ingen var uenige derom undtagen dem, som den var givet til, efter at klare og tydelige Tegn var kommet til dem, på grund af deres indbyrdes misundelse. Nu har Allāh ved Sin befaling retledet de troende til sandheden, angående hvilken de *vantro* var uenige, og Allāh retleder den, Han vil, til den rette vej.

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيِّنَّ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فَيَمَّا اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ وَاَمَّا اَخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنٰتُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ فَهَدٰى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اَخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٤﴾

215. Mon I forestiller jer, at I vil træde ind i Paradiset, når den tilstand endnu ikke er kommet over jer, som *kom over* dem, der gik bort før jer? Trængsler og lidelser ramte dem, og de blev voldsomt rystet, indtil Sendebuddet og de, som troede med ham, sagde: "Hvornår vil Allāhs hjælp komme?" Ja, med sikkerhed, Allāhs hjælp er nær.

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يٰٓاَتِكُمْ مِّثْلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبٰسَآءُ وَالضَّرَآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ مَتٰى نَصَرَ اللّٰهُ ؕ اِلَّا اِنَّ نَصَرَ اللّٰهُ قَرِيْبٌ ﴿٢١٥﴾

216. De spørger dig, hvad de skal give ud. Sig: “Hvad I end giver ud af god og rigelig velstand, skal det være til forældrene og de nære slægtninge og de forældreløse og de trængende og de vejfarende. Og hvad I end gør af godt, med sikkerhed, Allāh kender det fuldt ud.”

217. Det er foreskrevet jer at kæmpe, selv om det er afskyeligt⁷⁰ for jer, men det kan være, at I nærer afsky for noget, skønt det er godt for jer, og det kan være, at I elsker noget, selv om det er dårligt for jer. Og Allāh ved *alt*, men I ved ikke.

R. 27.

218. De spørger dig om kamp i den hellige måned. Sig: “Kamp i den er *en stor overtrædelse*, men at holde *folk borte fra Allāhs vej* og være utaknemmelig mod Ham, og at holde *folk borte fra den Hellige Moske* og at drive dens beboere ud derfra, er *en større synd* hos Allāh, og forfølgelse er værre end drab.” Og de vil ikke ophøre med at kæmpe mod jer, indtil de vender jer bort fra jeres religion, om de kan. Og enhver af jer, som falder fra sin religion og dør, mens han er vantro, disse er det, hvis handlinger skal være forgæves i denne verden og den næste. Disse er ildens beboere, og deri vil de blive i lang tid.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلْ مَا
 أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ
 وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَكُمْ ۗ
 وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ
 خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
 وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٧﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ
 فِيهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۗ وَصَدٌّ
 عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ ۗ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
 عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ
 وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ
 عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۗ وَمَنْ
 يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ
 كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَأُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٨﴾

⁷⁰ Muslimer hadede krig, ikke fordi de var bange for den, men fordi de ikke brød sig om at udgyde menneskers blod, endvidere fordi de mente, at en fredelig atmosfære meget mere kunne bidrage til udbredelsen af islām end en krigstilstand.

219. De, som tror, og de, som udvandrere og stræber ihærdigt for Allāhs sag, disse er det, som håber på Allāhs barmhjertighed, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ
يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٢١٩﴾

220. De spørger dig om vin⁷¹ og hasardspil. Sig: "I dem begge er der stor synd og også *nogle* fordele for mennesker, men deres synd er større end deres gavn." Og de spørger dig, hvad de skal give ud. Sig: "Det, I kan afse."⁷² Således gør Allāh Sine befalinger tydelige for jer, for at I må grunde

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ
لِلنَّاسِ ۖ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ
وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۗ قُلِ
الْعَفْوُ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

221. over denne verden og den næste. Og de spørger dig om de forældreløse. Sig: "At fremme deres velfærd er *en handling af* stor godhed.⁷³ Og hvis I lever i samhørighed med dem, så er de jeres brødre. Og Allāh kender ufreds-

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الْيَتَامَىٰ ۗ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ
وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ

71 *Khamarash-shai'a* betyder: Han tilslørede, dækkede til eller skjulte en ting. Vin kaldes *khamr*, fordi den tildækker eller slører eller påvirker intellektet eller sanserne, eller fordi den virker ophidsende, og hjernen mister evnen til kontrol (Lane). "Alkoholisme er en vigtig sygdomsfremkaldende faktor, og alkoholikere er de dårlige patienter. Med hensyn til epidemier er dødeligheden blandt drankere usædvanlig stor, og den generelle modstandskraft over for sygdomme, skader og træthed er formindsket hos dem. Forbindelsen mellem alkoholisme og kriminalitet er velkendt. Epilepsi, sindssyge og forskellige former for fysisk, mental og moralsk degeneration blandt alkoholikeres afkom er uforholdsmæssigt udbredt" (Jew. Enc.).

72 *Afw* betyder: a) hvad der er tilovers eller mere end ens fornødenheder, og som ved at give ud ikke forårsager vanskeligheder for giveren, b) den bedste del af en ting, c) det at give ud uden at blive bedt om det (Aqrah). Det kræves af almindelige troende, at de skal give ud af, hvad der er tilbage, efter at deres egne retmæssige behov er blevet opfyldt. Og de stærkere i troen forventes at give den bedste del af deres ejendom ud.

73 Opdragelse af forældreløse børn er et meget følsomt område og også en vigtig social pligt. Forældreløse bør opdrages på en måde, der er mest befordrende for deres fysiske, moralske og åndelige velfærd. De bør behandles som medlemmer af familien – på grund af formaningen, der ligger i ordene *så er de jeres brødre*.

stifteren fra den, som reformerer. Og om Allāh havde villet det, kunne Han have bragt jer i vanskelighed. I sandhed, Allāh er Almægtig, Alvis.”

222. Og gift jer ikke med afgudsdyrkende kvinder, indtil de har antaget troen, og en troende slavinde er bestemt bedre end en afgudsdyrkerske, skønt hun måtte behage jer *meget*. Og bortgift ikke *troende kvinder* til afgudsdyrkerne, før de har antaget troen, og en troende slave er bestemt bedre end en afgudsdyrker, skønt han måtte behage jer *meget*. Disse kalder til ilden, men Allāh kalder til Paradiset og tilgivelsen ved Sin befaling. Og Han gør Sine Tegn klare og tydelige for mennesker, for at de må modtage formanig.

R. 28.

223. Og de spørger dig med hensyn til menstruationen. Sig: “Det er en *tilstand af utilpashed*,⁷⁴ så afhold jer fra kvinder under menstruationen, og gå ikke ind til dem, før de er rene. Men når de har rensset sig, så gå ind til dem, således som Allāh har befalet jer. Allāh elsker dem, som vender sig til Ham, og elsker dem, som holder sig rene.”

224. Jeres hustruer er en ager⁷⁵ for jer, så nærm jer jeres ager, som

شَاءَ اللَّهُ لَاَءَنْتَكُمُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٢١﴾

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّى
يُؤْمِنَ ۖ وَلَا مَآءَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِّنْ
مُّشْرِكَةٍ وَوَلَوْ أَغَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تَنْكِحُوا
الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا ۖ وَلَعَبْدٌ
مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَوَلَوْ
أَغَبَبَكُمْ ۖ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى
النَّارِ ۗ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۚ وَ يُبَيِّنُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٢٢﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ
هُوَ آذَى ۖ فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي
الْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى
يَطْهُرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ
حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٣٣﴾

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۖ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ

*74 Ordet *adhā* (أَذَى) skal forstås i betydningen utilpashed og midlertidigt ubehag. Ellers ville det give indtryk af, at Gud har skabt noget, som er skadeligt for kvinder, hvilket ikke er tilfældet.

75 Dette vers er et velformuleret vidnesbyrd om Qur'anens meget rene og ophøjede sprog. Et yderst følsomt emne er blevet behandlet på en meget anstændig og diskret måde, og hele

det behager jer, og send *noget godt* forud for jer selv, og frygt Allāh og vid, at I skal møde Ham, og forkynd glædeligt budskab til de troende.

225. Og gør ikke Allāh til genstand for jeres eder, så I *derved* må afholde jer fra at handle godt og retfærdigt og stifte fred mellem mennesker. Og Allāh er Althørende, Altvidende.

226. Allāh vil ikke kræve jer til regnskab for de af jeres eder, der er tomme, men Han vil kræve jer til regnskab for det, jeres hjerter har optjent. Og Allāh er Mest Tilgivende, Overbærende.

227. For dem, som sværger *afholdenhed* fra deres hustruer, er ventetiden *højst* fire måneder,⁷⁶ hvis de så vender tilbage fra eden, er Allāh med sikkerhed Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

228. Og hvis de beslutter sig for skilsmisse, så er Allāh med sikkerhed Althørende, Altvidende.

229. Og de fraskilte kvinder skal vente angående sig selv i tre men-

أَنْ شِئْتُمْ ۚ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ۗ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ ۗ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٥﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ
النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ
قُلُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۚ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ

filosofien om giftermål og ægteskabeligt samvær er blevet præsenteret i en kort sætning, *jeres hustruer er en ager for jer*. Den Hellige Profet^{sa} har formanet: “Når ægtemanden går ind til sin hustru, bør de begge bede til Gud: ‘Vor Herre, hold os begge borte fra satan, og hvis Du skænker os afkom, så hold det også borte fra den’ ” (*Muslim Kitābun-Nikāh*).

⁷⁶ Verset taler om de mænd, der sværger afholdenhed fra deres hustruer uden faktisk at skille sig fra dem. Islām tillader højst fire måneder for en person, der sværger ikke at nærme sig sin hustru. I denne periode skal han enten forsone sig med sin hustru og genoprette det ægteskabelige forhold, eller der sker skilsmisse mellem de to. Islām tillader under ingen omstændigheder en ikke nærmere bestemt adskillelse uden skilsmisse, idet kvinden således vil være “svævende i uvished”. *Ilā'* betyder en ed om adskillelse, hvorefter en kvinde i “uvidenhedens dage” ville være i en sådan tilstand. Hun kunne hverken gifte sig igen eller have ægteskabeligt samvær med sin ægtemand.

struationsperioder, og det er ikke lovligt for dem, at de skjuler det, som Allāh har skabt i deres livmodere, hvis de tror på Allāh og den Yderste Dag, og deres ægtemænd har større ret til at tage dem tilbage i denne periode, forudsat at de ønsker forsoning.⁷⁷ Og de, *kvinderne*, har rettigheder lig deres, *mændenes*, over dem med rimelighed, dog har mændene en forrang frem for dem. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

R. 29.

230. En sådan skilsmisse kan *erklæres* to gange, så enten behold *dem* på passende måde eller send *dem* bort med venlighed.⁷⁸ Og det er ikke lovligt for jer at tage noget

ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۖ وَلَا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ
يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنْنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرِدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ
إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۗ وَلهنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۖ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٣٩﴾

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ ۖ فإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ
أَنْ تَأْخُذُوا بِمِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا

⁷⁷ I betragtning af, at skilsmisse er det mest hadefulde af alle lovlige ting i Guds øjne (Dawūd), er det blevet omgærdet med megen kontrol og begrænsninger: a) En mand kan skille sig fra sin hustru, når hun er ren, dvs. ikke har menstruation, og han ikke har haft seksuelt samvær med hende i denne periode. b) Efter erklæring af skilsmisse skal hustruen vente tre menstruationsperioder, der kaldes 'iddat eller venteperioden. Dette skyldes, at denne periode giver manden tilstrækkelig tid til at overveje alle konsekvenserne af sin handling og tillade sin kærlighed til hende, om der endnu er en slumrende gnist tilbage. c) Såfremt en fraskilt kvinde er gravid, må hun ikke skjule dette forhold for sin mand, for den forventede fødsel af et barn kan med tiden skabe forsoning mellem parret. d) For at opnå fuldstændig og uigenkaldelig skilsmisse skal der være tre skilsmisser.

⁷⁸ Dette vers indeholder endnu en mulighed for at undgå skilsmisse. En mand, der søger skilsmisse fra sin hustru, skal erklære den ved tre forskellige lejligheder, hver gang i en særskilt renhedsperiode, når han ikke er gået ind til hende i denne periode. Det er ikke tilladt at erklære skilsmisse to eller tre gange på én og samme tid. Efter de to første skilsmisser kan manden tage den fraskilte hustru tilbage inden for 'iddat, venteperioden, med eller uden hendes samtykke. Men når venteperioden er overstået, kan han tage hende tilbage alene med hendes samtykke og ved at gifte sig med hende igen. Efter den tredje skilsmisse mister manden denne ret, og parret er endeligt skilt. Når en person bliver skilt fra sin hustru, giver han afkald på *mahr*, brudegaven, som han har givet hende. Hvis han ved skilsmissen endnu ikke har givet hende brudegave, skal han foretage betalingen, før skilsmissen træder i kraft. Det er ikke tilladt ham at tage noget tilbage, han måtte have givet hende i form af gaver. Men hvis det er hustruen, der kræver skilsmisse, formelt kendt som *khul'a*, skal hun have det gennem en *Qadi*, dommer. I dette tilfælde skal hun helt eller delvis frasige sig brudegaven samt de gaver, hun måtte have modtaget af sin mand, som parterne indbyrdes har aftalt eller er besluttet af dommeren.

af det, I har givet dem, *jeres hustruer*, medmindre begge frygter ikke at kunne overholde Allāhs foreskrevne grænser. Men hvis I frygter, at de ikke kan overholde Allāhs foreskrevne grænser, så skal der ingen synd være for nogen af dem med hensyn til det, hun måtte afgive for at få sin frihed. Disse er Allāhs foreskrevne grænser, så overskrid dem ikke, og den, som overskrider Allāhs foreskrevne grænser, disse er det, som er de uretfærdige.

231. Og hvis han skiller sig fra hende⁷⁹ tredje gang, så vil hun herefter ikke være lovlig for ham, før hun har ægtet en anden mand, og hvis han også skiller sig fra hende, så skal det ikke være nogen synd for dem, om de vender tilbage til hinanden, såfremt de er sikre på, at de kan overholde Allāhs foreskrevne grænser. Og disse er Allāhs foreskrevne grænser, som Han tydeliggør for folk, som har viden.

232. Og når I skiller[‡] jer fra *jeres hustruer*, og de nærmer sig slutningen af deres *fastsatte* frist, så enten behold dem på passende måde, eller send dem bort på passende måde, men hold dem ikke tilbage med urette, så I må begå

إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ
فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۗ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣٠﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ
حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ
طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا
تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا ۗ

⁷⁹ Ved at medtage denne bestemmelse i loven om skilsmisse har islām på den ene side beskyttet ægteskabets ukrænkelighed. På den anden side har det givet endnu en mulighed, dog meget fjern, for at parret, der engang har levet som mand og hustru, kan blive genforenet, hvis de ønsker det.

‡ Den genkaldelige skilsmisse.

overtrædelser. Og den, som gør således, har bestemt begået uret mod sin egen sjæl. Og bespot ikke Allāhs befalinger, og ihukom Allāhs nåde over jer og det, som Han har nedsendt til jer af Bogen og Visdommen, hvormed Han formaner jer. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh har fuldkommen viden om alle ting.

R. 30.

233. Og når I skiller jer fra *jeres* hustruer, og de når slutningen af deres frist, skal I ikke forhindre dem i at gifte sig med deres ægtefæller,⁸⁰ når de er blevet enige indbyrdes på passende måde. Dette er en formaning for den blandt jer, som tror på Allāh og den Yderste Dag. Dette er mere velsignet og renere for jer, og Allāh ved, men I ved ikke.

234. Og mødre skal amme deres børn i to fulde år, *dette er* for dem, som ønsker, at amningen fuldendes. Og manden, som barnet tilhører, skal være ansvarlig for deres, *mødrenes*, bespising og beklædning ifølge sædvane. Ingen sjæl bebyrdes ud over sin evne. Moderen skal ikke lade *faderen* lide på grund af sit barn, ej heller

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ
مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

عَلِيمٌ
٣٣

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ
إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَلِكَمْ أَزْكَى
لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ
الرِّضَاعَةَ ۗ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلِّفُ
نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۗ لَا تُضَارُّ وَالِدَةٌ
بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدِهِ ۗ وَعَلَى

80 Ordet *ægtefæller*, nævnt i dette vers, kan henvise enten til tidligere ægtefæller eller til de kommende. I førstnævnte tilfælde skal sætningen, og når I skiller jer fra jeres hustruer, antages at være en henvisning til den første eller anden skilsmisse. Hvis ordet *ægtefæller* står for kommende ægtefæller, vil ovenstående sætning henvise til den tredje eller sidste skilsmisse. En fraskilt kvindes værge kan ikke forhindre hende i at gifte sig igen med sin tidligere mand, ej heller kan den tidligere mand forhindre hende i at gifte sig med en ny mand. Hun kan henvende sig til en *Qadi*, dommer, såfremt hun ønsker at indgå nyt ægteskab.

skal den, som barnet tilhører, lade *moderen* lide på grund af sit barn, og det samme påhviler arvingen. Hvis de begge beslutter sig for afvænnning *af barnet* efter gensidig overenskomst og rådslagning, hviler der ingen skyld på dem. Og hvis I ønsker at antage en amme til jeres børn, hviler der ingen skyld på jer, forudsat at I betaler, hvad I er blevet enige om, på en passende måde. Og frygt Allāh, og vid, at Allāh ser, hvad I gør.

235. Og de af jer, som dør og efterlader hustruer, disse *hustruer* skal vente angående sig selv i fire måneder og ti *dage*. Og når de har nået slutningen af deres frist,⁸¹ skal der ingen synd hvile på jer med hensyn til det, de gør angående sig selv⁸² på passende måde. Og Allāh er velunderrettet om det, I gør.

236. Og der skal ikke hvile nogen skyld på jer ved at antyde ægteskabsforslag til *disse* kvinder, eller at I gemmer *hensigten* i jeres hjerter. Allāh ved, at I bestemt vil tænke på dem *i denne forbindelse*. Men træf ingen aftale med dem i hemmelighed⁸³ bortset fra, at I siger

الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ۚ فَإِنْ أَرَادَا
فَصَالًا عَنِ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣٣﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ
أَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ
أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۚ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٣٥﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ
بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ
فِي أَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
سَتَذَكَّرُونََهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا

81 'Iddat, venteperioden for enker er fire måneder og ti dage, hvilket stort set svarer til fire menstruations- og renhedsperioder tilsammen. Islām har fastsat en længere periode for en enke som tegn på respekt for hendes følelser ved ægtefællens bortgang og har således øget ægteskabets værdighed.

82 Ordene, *med hensyn til det, de gør angående sig selv*, henviser naturligvis til, at de gifter sig igen. Et andet sted siger Qur'ānen: *Og I skal gifte enkerne blandt jer bort* (24:33).

83 Det er forbudt for en mand at sende et åbenlyst ægteskabsforslag til en enke, før den fastsatte venteperiode har nået sit udløb. Han kan dog sende en antydning, som indirekte viser hans hensigt. Det er heller ikke tilladt for en enke at give sit samtykke til et sådant forslag, før

et passende ord. Og beslut jer ikke for indgåelse af ægteskabet, før den *fastsatte* frist har nået sit udløb. Og vid, at Allāh kender, hvad der er i jeres hjerter, så tag jer i agt for det. Og vid, at Allāh er Mest Tilgivende, Overbærende.

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ الْبَيْتِ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۗ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣١﴾

R. 31.

237. Det skal ikke være nogen synd for jer, hvis I skiller jer fra kvinder, når I endnu ikke har rørt dem eller ikke har fastsat en brudegave til dem. Men sørg for dem – den rige efter sin formåen og den fattige efter sin formåen – en forsørgelse på en passende måde, en pligt for de retskafne.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ
فَرِيضَةً ۗ وَ مَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ الْمُسْجِرِ
قَدْرُهُ وَعَلَىٰ الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ ۚ مَتَاعًا
بِالْمَعْرُوفِ ۗ حَقًّا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾

238. Og hvis I skiller jer fra dem, inden I har rørt dem, men har fastsat en brudegave til dem, så *skal* halvdelen af det, som I har fastsat, *betales af jer*, medmindre de eftergiver, eller han, i hvis hånd ægteskabets indgåelse ligger, eftergiver. Og at I eftergiver, er nærmere retfærdighed. Og glem ikke at handle godt mod hinanden. Med sikkerhed, Allāh ser, hvad I gør.

وَ إِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا
أَنْ يُعْفُوا أَوْ يُعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ
عُقْدَةُ الْبَيْتِ ۖ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ
لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

239. Vogt over Bønnerne, og *især* den midterste⁸⁴ Bøn, og stå for Allāh i lydighed.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
الْوُسْطَىٰ ۖ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٤﴾

venteperioden er udløbet. Hun skal tålmodigt vente i fire måneder og ti dage af respekt for sin afdøde ægtefælle, og også for at hendes mulige graviditet bliver fastslået, for en kvinde, som venter et barn, skal ifølge loven ikke gifte sig, før hun har født barnet.

⁸⁴ Efter at have indgået ægteskab kan man være tilbøjelig til slaphed med hensyn til Bønner. Desuden forøger familielivet både mænds og kvinders ansvarlighed. At opfordre dem til at være omhyggelige angående deres Bønner er derfor vigtigt. Den midterste Bøn er i virkeligheden den, som tilfældigvis falder inden for de travle timer. Men enhver Bøn er på en måde den midterste.

240. Hvis I er i *en tilstand af frygt*, så *bed jeres Bøn* til fods eller ridende, men når I er i sikkerhed, ihukom da Allāh, eftersom Han har lært jer, hvad I ikke vidste.

241. Og de af jer, som dør og efterlader hustruer, skal oprette testamente til deres hustruer om forsørgelse i et år, uden *at de* sendes bort. Men hvis de *selv* ønsker at gå, så skal der ikke hvile nogen skyld på jer med hensyn til noget passende, de måtte gøre vedrørende sig selv. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

242. Og for de fraskilte kvinder skal der *også* være en forsørgelse⁸⁵ på passende måde – en pligt for de gudfrygtige.

243. Således gør Allāh Sine befalinger tydelige for jer, for at I må forstå.

R. 32.

244. Ved du ikke besked om dem, som drog ud fra deres hjem, og de var tusindvis, i angst for døden? Og Allāh sagde til dem: "Dø!" Derpå gav Han dem liv. Med sikkerhed, Allāh er meget Nådig mod menneskene, men de fleste mennesker er ikke taknemmelige.

245. Og kæmp for Allāhs sag, og vid, at Allāh er Althørende, Altvidende.

فَاتَّخِذُوا مِنْكُمْ زُجَّاجًا أَوْ رُكْبَانًا
فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا
عَلَّمَكُمْ مَالَكُمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢٠﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ
أَزْوَاجًا ۖ وَوَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَّاعًا
إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ ۗ فَإِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٢١﴾

وَالَّذِينَ طَلَّقُوا نِسَاءً بِمَا كَانُوا
عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢٢﴾

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۖ
فَقَالَ لَهُمْ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٢٤﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢٥﴾

⁸⁵ Ligesom det foregående vers tager ekstra hensyn til enkerne, tager dette vers særligt hensyn til de fraskilte kvinder. Påbuddet er vigtigt især i de fraskilte kvinders tilfælde, eftersom folk i bitre tider, som er en uundgåelig eftervirkning af et opløst ægteskab, kan være uretfærdige og grusomme over for fraskilte kvinder.

246. Hvem er det, som vil låne⁸⁶ Allāh et fortræffeligt lån, at Han må forøge det for ham mangfoldige gange? Og Allāh tager imod og forøger, og til Ham skal I bringes tilbage.

247. Ved du ikke besked om lederne af Israels børn efter Moses, da de sagde til deres Profet: “Udnævn en konge for os, så vi må kæmpe for Allāhs sag?” Han sagde: “Er det ikke sandsynligt, at I ikke vil kæmpe, hvis kamp bliver foreskrevet jer?” De sagde: “Af hvilken årsag skulle vi afholde os fra at kæmpe for Allāhs sag, når vi er blevet drevet ud fra vore hjem og vore børn?” Men da kamp blev foreskrevet dem, vendte de ryggen til undtagen nogle få af dem. Og Allāh kender godt de uretfærdige.

248. Og deres Profet sagde til dem: “Allāh har udnævnt Tālūt⁸⁷ for jer som konge.” De sagde: “Hvorledes kan herredømmet over os tilkomme ham, når vi har større ret til herredømmet end ham, og han er ikke blevet givet overflod af rigdom?” Han sagde: “Med sikkerhed, Allāh har udvalgt ham over jer og forøget ham rigeligt i viden og fysisk styrke.” Og Allāh

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
فِيضِعْفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۖ وَاللَّهُ
يُقْبِضُ وَيَبْصِطُ ۗ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
مَنْ بَعَدَ مُوسَىٰ مَ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ
ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَ آبْنَائِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ
بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۖ قَالُوا أَنَّى
يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً
مِّنَ الْمَالِ ۖ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ

86 Qur’ānen taler om det at give ud for Allāhs sag som at give Ham et lån. Dette betyder, at penge givet ud på en retfærdig sag ikke skal betragtes som spildte penge.

87 Tālūt er navnet på en israelsk konge, der levede omkring to hundrede år før David og omtrent det samme antal år efter Moses. Qur’ānens beskrivelse passer mere med Gideon (Dommerbogen, kap. 6-8) end med Saul. Gideon levede omkr. 1250 f.Kr., og Bibelen kalder ham en “tapper kriger” (Dommerbogen, kap. 6,12), der er det samme som Tālūt.

skænker Sit herredømme til den, Han vil, og Allāh er meget Gavmild, Altvidende.

249. Og deres Profet sagde til dem: “Tegnet på hans herredømme er, at der skal gives jer et hjerte, hvori der vil være fred fra jeres Herre og en arv *af godhed* efterladt af Moses’ slægt og Arons slægt – englens bærer den. I sandhed, i dette er der et Tegn for jer, hvis I er troende.”

R. 33.

250. Og da Tālūt drog ud med hærene, sagde han: “Med sikkerhed, Allāh vil prøve jer ved en flod. Så den, som drikker deraf, er ikke af mig, og den, som ikke smager den, er bestemt af mig, undtagen den, som tager en håndfuld vand med sin hånd.” Men de drak af den undtagen nogle få af dem. Og efter at de havde krydset den – han og de, som troede sammen med ham – sagde de: “Vi har ingen magt i dag mod Djālūt⁸⁸ og hans hære.” Men de, som med sikkerhed vidste, at de *en dag* ville møde Allāh, sagde: “Hvor mangan en lille skare har overvundet en stor skare på Allāhs befaling! Og Allāh er med de standhaftige.”

251. Og da de drog ud for *at bekæmpe* Djālūt og hans hære, sagde de: “O vor Herre! Skænk os stand-

وَالْجِسْمِ ط وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلِكَهُ مَنْ
يَشَاءُ ط وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٩﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ
مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ
مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ط
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٥٠﴾

٢٤٩
٢٥٠

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۖ قَالَ
إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۖ فَمَنْ شَرِبَ
مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۖ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً
بِيَدِهِ ۖ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ط
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۖ
قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ ط قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُلِقُوا اللَّهَ ۖ كَمْ مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ط
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥١﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّثْ

⁸⁸ Djālūt er et attributivt navn, der betyder en person eller et folk, der er uregerligt, der går rundt og overfalder andre. I Bibelen er det parallelle navn Goliat (1 Sam. 17,4), hvilket betyder “løbende, hærgende og ødelæggende ånder”, eller “en leder” eller “en gigant” (Enc. Bib., Jew. Enc.).

haftighed, og styrk vort fodfæste, og hjælp os mod det vantro folk.”

252. Så de bragte dem til fald på Allāhs befaling, og David slog Djālūt ihjel, og Allāh skænkede ham herredømmet og visdommen og lærte ham, hvad Han ville. Og om Allāh ikke havde drevet mennesker tilbage, nogle af dem ved andre, ville jorden være blevet fyldt med fordærv. Men Allāh er Nådige mod alle mennesker.

253. Disse er Allāhs Tegn. Vi forelæser dem for dig med sandhed. Og med sikkerhed, du er et af Sendebudene.

Del 3

254. Disse Sendebud har Vi ophøjet, nogle af dem over andre: Blandt dem⁸⁹ er der nogle, som Allāh talte til[‡], og nogle af dem ophøjede Han i grader af rang. Og Vi gav Jesus, Marias søn, klare beviser og styrkede ham med hellighedens Ånd. Og om Allāh havde ønsket *det*, ville de, som kom efter dem, ikke have kæmpet mod hinanden, efter at klare Tegn var kommet til dem, men de blev uenige. Blandt dem var der nogle, som troede, og blandt dem var der andre, som forkastede troen. Og om Allāh havde villet *det*, havde

أَقَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَقَتَدَّ
دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ۗ
وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ
ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمُ
عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ
الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنِ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ۗ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ

*89 Dette vers kan oversættes ved at anbringe et ophold efter ordet *minhum* (مِنْهُمْ) "blandt dem" og ikke foran det. I dette tilfælde bliver oversættelsen lettere at læse og mere forståelig og vil lyde som følger: Disse Sendebud, blandt dem har Vi ophøjet nogle over andre, Allāh talte til dem og ophøjede nogle af dem i grader af rang.

‡ Dvs. gav dem en ny Lov.

de ikke kæmpet mod hinanden, men Allāh gør, hvad Han ønsker.

R. 34.

255. O I som tror! Giv ud af det, som Vi har forsynet jer med, inden den dag kommer, hvori der ikke skal være handel, ej heller venskab, ej heller forbøn, og det er de vantro, som gør uret *mod sig selv*.

256. Allāh – der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den Levende, den Selvopretholdende og Altopretholdende. Slummer griber Ham ikke, ej heller søvn. Ham tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. Hvem er den, som kan gå i forbøn hos Ham undtagen med Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem, og de omfatter intet af Hans viden undtagen det, Han vil. Hans Trone⁹⁰ omfatter himlene og jorden, og deres opretholdelse bebyrder Ham ikke, og Han er den Ophøjede, den Mægtige.

257. Der skal ikke være nogen tvang⁹¹ i religion. Med sikkerhed, ret er blevet tydeligt adskilt fra uret, så enhver, som forkaster at

يَفْعَلْ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٥﴾

ع
٢٢
١

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةً وَلَا شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ ۗ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ

*90 Ordet *kursī* (كُرْسِي) betyder primært magtens sæde eller trone. Denne betydning af ordet har et bredere anvendelsesområde og dækker ikke alene viden, men også alt andet, som er nødvendigt for herredømmet.

91 Formaningen indeholdt i de foregående vers, der handler om forsvarskamp mod islāms fjender, kunne muligvis give anledning til misforståelsen, at det er Allāhs vilje, at muslimer skulle bruge magt til at udbrede deres religion. Verset fjerner denne misforståelse og forbyder muslimer i meget stærke vendinger at bruge magt til at konvertere ikke-muslimer til islām, for sandhed er tydeligt adskilt fra falskhed, så der er ingen begrundelse for at anvende magt. Islām er den klare sandhed.

lade sig lede af dem, der er overtrædere,⁹² og tror på Allāh, har bestemt taget fat i et fast greb, som ikke kan brydes. Og Allāh er Alt-hørende, Altvidende.

258. Allāh er de troendes ven, Han fører dem ud af alle *slags* mørke ind i lyset. Og de, som forkaster troen, deres venner er overtræderne, som fører dem fra lyset ind i alle *slags* mørke. Disse er ildens beboere, deri vil de blive i lang tid.

R. 35.

259. Har du ikke hørt om ham, som stredes med Abraham om hans Herre, fordi Allāh havde givet ham herredømmet? Da Abraham sagde: "Min Herre er Den, Som giver liv og forårsager død", sagde han: "Jeg giver *også* liv og forårsager død." Abraham sagde: "Med sikkerhed, Allāh lader solen stige op fra Østen, lad du den så stige op fra Vesten." Da blev den vantro lamslået. Og Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

260. Eller om ham, der kom forbi en by, som var styrtet sammen på sine tage, og udbrød: "Hvornår vil Allāh genoprette den efter dens ødelæggelse?" Da lod Allāh ham være død i hundrede år, derefter opvakte Han ham og sagde: "Hvor længe har du været *i denne tilstand?*" Han svarede: "Jeg har været

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا
وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٤﴾

اللَّهُ وَرَبِّيَ الَّذِينَ آمَنُوا ۖ يُخْرِجُهُم
مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ ۖ
يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

٢٥٨

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِمَ
فِي رَبِّهِ أَنْ اتَّهَمَهُ اللَّهُ الْمَلِكُ ۖ إِذْ
قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي
وَيُمِيتُ ۖ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ
مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ
عَلَىٰ عُرُوشِهَا ۗ قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ
اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً
عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ
لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَلْ

⁹² *Tāghūt*, en der overtræder alle grænser, djævelen, sådanne personer, som vender andre bort fra den rette vej, alle afguder. Ordet anvendes både i ental og flertal (2:258 og 4:61).

i denne tilstand en dag eller en del af en dag.” Han sagde: “Nej, du har været *i denne tilstand* i hundrede år. Men se nu på din mad og drikke, de er ikke rådnet. Og se på dit æsel. Og *Vi har gjort dette*, for at Vi må gøre dig til et Tegn for mennesker. Og se på knoglerne, hvorledes Vi sætter dem sammen og så ikklæder dem kød.” Og efter at dette stod ham klart, sagde han: “Jeg ved, at Allāh har magt til at gøre alt det, Han vil.”

261. Og *ihukom*, da Abraham sagde: “Min Herre! Vis mig, hvorledes Du giver liv til de døde.” Han sagde: “Har du ikke troet?” Han sagde: “Jo, men *jeg spørger om dette*, for at mit hjerte må være beroliget.” Han sagde: “Tag fire fugle og få dem til at vænne sig til dig. Så sæt hver af dem på en bakke, kald da på dem, de vil komme hastigt til dig. Og vid, at Allāh er Almægtig, Alvis.”

R. 36.

262. Tilfældet med dem, som giver deres rigdom ud for Allāhs sag, er som tilfældet med et frøkorn, som sætter syv aks, i hvert aks er der hundrede frøkorn. Og Allāh mangfoldiggør *det* yderligere for hvem Han vil, og Allāh er meget Gavmild, Altvidende.

263. De, som giver deres rigdom ud for Allāhs sag og derefter ikke følger det op, de har givet ud, med hån eller krænkelser, for dem er

لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ
وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٖ ۚ وَانظُرْ إِلَى
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ
وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا
ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ ۗ
قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ
تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنُ ۗ
قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۗ
قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ
إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ
مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ
سَعْيًا ۗ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٣٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ
سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ
حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضِعُّ لِمَن يُشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦٢﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا

deres belønning hos deres Herre, og ingen frygt skal komme over dem, ej heller skal de sørge.

264. Et venligt ord og tilgivelse⁹³ er bedre end almisse fulgt af krænkelse. Og Allāh er Selvtilstrækkelig, meget Overbærende.

265. O I som tror! Gør ikke jeres almisser til intet ved hån og krænkelse lig den, som giver sin rigdom ud for at blive set af mennesker, og han tror ikke på Allāh og den Yderste Dag. Hans tilfælde er som tilfældet med en glat klippe dækket med jord, hvorpå der falder stærk regn, som efterlader den nøgen, glat og hård. De har ikke magt over noget af det, de optjener. Og Allāh retleder ikke de vantro folk.

266. Og tilfældet med dem, som giver deres rigdom ud for at søge Allāhs velbehag og for at styrke deres sjæle, er som tilfældet med en have på en højtliggende grund. Stærk regn falder på den, så den frembringer sin afgrøde dobbelt. Og hvis stærk regn ikke falder på den, så er let regn *tilstrækkelig*. Og Allāh ser, hvad I gør.

267. Mon nogen af jer ønsker, at han havde en have med palmetræer og druer med floder strømmen-

أَذَىٰ ۖ لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٤﴾
 قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعَهَا أَذَىٰ ۖ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ ۖ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۗ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَتَىٰ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ

⁹³ En, der giver ud til de nødlidende, bør udvise en holdning af *maghfirah*, tilgivelse, som bogstaveligt betyder "dække til", dvs. at man skal dække eller skjule den persons mangel, som søger hjælp, og afstå fra at tale om det til andre, så han ikke skal føle flovhed. Eller *maghfirah* kan betyde tilgivelse fra den, der beder om hjælp, dvs. han må tilgive den person, der udtrykker sin manglende evne til at yde hjælp.

de nedenfor den og med alle slags frugter for ham deri – og alderdommen havde ramt ham, og han havde svagt afkom – og at en brændende hvirvelvind skulle ramme den, og den blev brændt op *fuldstændigt*? Således gør Allāh Sine Tegn tydelige for jer, så I må tænke efter.

R. 37.

268. O I som tror! Giv ud af de gode ting, som I har optjent, og af det, som Vi frembringer til jer af jorden, og søg ikke det, som er dårligt af det, til at give ud, når I ikke selv ville modtage det undtagen med nedslagne øjne af skam. Og vid, at Allāh er Selvtilstrækkelig, Prisværdig.

269. Satan truer jer med fattigdom og påbyder jer det skændige,⁹⁴ hvorimod Allāh lover jer tilgivelse fra Sig og nåde. Og Allāh er Gavnild, Altvidende.

270. Han skænker visdom til den, Han vil, og den, som skænkes visdom, er virkelig blevet skænket rigeligt med godt, og ingen vil agte *derpå* undtagen dem, som er skænket forstand.

271. Og hvad I end giver ud, eller hvilket løfte I end aflægger, Allāh

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ ۖ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ
الشَّمَرَاتِ ۖ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ
ضُعْفَاءٌ ۗ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَاخْتَرَقَتْ ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٦٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ
طِبِّتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا
الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ ۚ وَلَسْتُمْ
بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ۗ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٣٦٨﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً
مِنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦٩﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ
وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٧٠﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ

⁹⁴ Verset fjerner den bekymring, som satan vækker, at det at give ud for Allāhs sag kan gøre én fattig. Tværtimod erklærer verset eftertrykkeligt, at hvis velhavende mennesker afholder sig fra at give ud for gode formål, ville det resultere i national *faqr*, fattigdom. Med andre ord ville landet lide økonomisk og være i tilbagegang rent moralsk, fordi hvis de mindre heldige medlemmer af samfundet ikke forsørges tilstrækkeligt, fristes de til at ty til *fahshā*, modbydelige og umoralske midler, for at tjene deres levebrød.

ved det med sikkerhed, og for de uretfærdige er der ingen hjælpere.

272. Hvis I åbenlyst giver almisser, er det udmærket, men hvis I holder dem skjult og giver dem til de fattige, er det bedre⁹⁵ for jer, og Han vil tage *mange* af jeres synder bort fra jer. Og Allāh er velunderrettet om, hvad I gør.

273. Det er ikke dit ansvar at få dem til at følge den rette vej, men Allāh retleder, hvem Han vil. Og hvad I giver ud af rigdom,⁹⁶ er til jeres eget bedste, og I giver ikke ud undtagen for at søge Allāhs velbehag. Og hvad I giver ud af rigdom, det skal gives jer tilbage fuldt ud, og der skal ikke gøres jer uret.

274. *Disse almisser er til de fattige, som for Allāhs sag bliver holdt tilbage og ikke er i stand til at rejse omkring i landet. Den uvidende anser dem for at være uden mangel på grund af deres tilbageholdenhed fra tiggeri. Du vil kende dem på deres ydre fremtoning, de beder ikke folk om noget påtrængende. Og hvad I giver ud af rigdom, med sikkerhed, Allāh har fuldkommen viden derom.*⁹⁷

مِنْ تَذُرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ ط وَ مَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٢﴾

إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ء وَإِنْ
تُخْفَوُهَا وَ تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ
لَكُمْ ط وَ يُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ط
وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧٣﴾

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ط وَ مَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَفْسِكُمْ ط وَ مَا تُنْفِقُونَ
إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ط وَ مَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ يُؤْتَف إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ
لَا تَظْلَمُونَ ﴿٢٧٤﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ ء تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ ء
لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ط وَ مَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٥﴾

95 Islām har meget viseligt anbefalet begge former for almisse, altså at give ud åbenlyst og skjult. Ved at gøre det åbenlyst sætter man et godt eksempel for andre, som de kan efterligne. At give almisse i det skjulte er i nogle tilfælde bedre, eftersom man afholder sig fra at udstille sine mindrebemidlede brøders fattigdom, og der er desuden ringe mulighed for at føle stolthed ved at give ud i det skjulte.

96 Ordet *khair*, som betyder noget som helst godt og alt godt (Lane), udvider omfanget af velgørenhed og begrænser det til ikke alene at give penge ud, men at gøre enhver form for godt.

97 Der er to kategorier af velgørenhed – den obligatoriske *Zakāt* og den frivillige *sadaqah*. *Zakāt*

R. 38.

275. De, som giver deres rigdom ud ved nat og dag, ubemærket og offentligt, har deres belønning hos deres Herre, og over dem *skal* der ikke *komme* nogen frygt, ej heller skal de sørge.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٤٥﴾

276. De, som opæder rente,⁹⁸ rejser sig ikke undtagen som den rejser sig, hvem satan har slået med vanvid. Det er, fordi de siger: "Handel er *også* ligesom rente", hvorimod Allāh har gjort handel lovligt og rente ulovligt. Så den, til hvem formaningen kommer fra hans Herre, og han afholder sig *derfra*, da vil det, *han modtog* tidligere, være hans, og hans sag beror hos Allāh. Og de, som vender tilbage *dertil*, disse er ildens beboere, de vil blive deri i lang tid.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ
إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ
الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ
اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۗ فَمَنْ
جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ
مَا سَلَفَ ۗ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۗ وَ مَنْ عَادَ
فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١٤٦﴾

opkræves af staten af enhver muslim, der har en vis sum penge eller ejendom, og gives ud af staten på de fattige, de trængende og de forældreløse, enkerne og de vejfarende etc. Modtagerne, der ikke kender den virkelige kilde til velgørenhed, står ikke i taknemmelighedsgæld til nogen. *Zakāt* er en udbetaling fra staten og ikke en almisse. *Sadaqah* er frivillig og gives til enkeltpersoner ud fra et ønske om at hjælpe dem. Den fremkalder medfølelse blandt de velhavende over for deres fattige brødre og en følelse af taknemmelighed blandt de fattige over for deres velgørere.

⁹⁸ *Ribā*, rente, er forbudt i islām, fordi den tjener til at placere rigdom i hænderne på en lille gruppe og derved påvirker dens retfærdige fordeling skadeligt. Rente dræber al tilskyndelse hos pengeudlånerne til at hjælpe andre og kvæler alle kilder til medfølelse opførsel. Pengeudlåneren benytter sig af og tjener på andres behov og lidelse. Rente leder også til krig. Ingen langvarig krig er mulig uden hjælp fra lån, hvis rente muligvis fører til både de sejrendes og de besejredes økonomiske ruin. Systemet med lette lån gør det muligt for regeringer at fortsætte ødelæggende kampe, eftersom de kan erhverve kapital og krigsfornødenheder uden at måtte ty til direkte beskatning. Islām har forbudt alle slags rente. I moderne tid er forretning blevet så uadskilleligt sammenkædet med rente, at det synes næsten umuligt at undgå den. Såfremt omstændighederne blev ændret, kunne forretning uden rente foregå, som det var tilfældet under islāms herredømme. At tage rente, selv om det nu er legaliseret verden over, var allerede forbudt af Profeten Moses. Se 2. Mosebog 22,25; 3. Mosebog 25,36-37; 5. Mosebog 23,19-20.

277. Allāh vil afskaffe rente og mangfoldiggøre almisserne.⁹⁹ Og Allāh elsker ikke nogen, som er en ærkevantro, en ærkesynder.

278. I sandhed, de, som tror og handler retfærdigt og opretholder Bønnen og betaler Zakāt, skal have deres belønning hos deres Herre, og ingen frygt *skal komme* over dem, ej heller skal de sørge.

279. O I som tror! Frygt Allāh, og giv afkald på, hvad der er tilbage af rente, hvis I er troende.

280. Men hvis I ikke gør *det*, så vogt jer for krig fra Allāh og Hans Sendebud, og hvis I angrer, så skal I have jeres hovedsum, *således* skal I ikke gøre uret, og der skal ikke gøres jer uret.

281. Og hvis en *skyldner* er i vanskelige omstændigheder, så giv *ham* udsættelse, indtil *der er* lettelse. Og at I eftergiver det som almisse, skal være bedre for jer, om I blot vidste det.

282. Og frygt den dag, når I skal bringes tilbage til Allāh, så skal enhver sjæl belønnes fuldt ud med det, den har optjent, og der skal ikke gøres dem uret.¹⁰⁰

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا
بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
أَمْوَالِكُمْ ۖ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ
مَيْسَرَةٍ ۗ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ۖ
ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

﴿٢٨٢﴾

*99 I dette vers fastslås det klart og tydeligt, at økonomier baseret på renter og åger vil bryde sammen, hvorimod økonomier, hvor der lægges vægt på velgørenhed, vil have fremgang.

100 Verset opsummerer diskussionen om emnet at tage rente ved at advare folk om, at den dag kommer, hvor de skal stå for Gud og gøre rede for deres handlinger. De bør huske princippet: "Behandl andre, som du selv ønsker at blive behandlet." Den Hellige Profet^{sa} sagde: "Ingen af jer kan anses for at være en sand troende, medmindre han ønsker for sin bror, hvad han ønsker for sig selv" (Bukhārī & Muslim).

R. 39.

283. O I som tror! Når I låner af hinanden til en fastsat tid, så skal I skrive det ned. Og lad en skriver nedskrive *det* retfærdigt i jeres nærvær, og en skriver skal ikke nægte at skrive, for Allāh har belært ham, så lad ham skrive, og lad den som stifter gælden diktere, og han skal frygte Allāh, sin Herre, og ikke formindske noget deraf. Men hvis den, som stifter gælden, er enfoldig eller svagelig eller ikke selv kan diktere, så lad hans formynder diktere retfærdigt. Og tag to vidner blandt jeres mænd, og hvis der ikke er to mænd, så en mand og to kvinder, som I bliver enige om som vidner, *således* at hvis en af de to *kvinder* skulle tage fejl *i erindringen*, så kan den ene minde den anden *derom*.¹⁰¹ Og vidnerne skal ikke afslå, når de tilkaldes. Og bliv ikke trætte af at nedskrive det, om det er lidt eller meget, tillige med dets frist *for betaling*. Dette er mere retfærdigt i Allāhs åsyn og gør vidnesbyrdet mere troværdigt og er nærmere til, at I ikke kommer i tvivl, *undlad derfor ikke at skrive ned*, undtagen det drejer sig om en øjeblikkelig

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ
بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ
وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ
وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ ۗ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ
الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ
مِنْهُ شَيْئًا ۗ فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ
بِالْعَدْلِ ۗ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَيْنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ
مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا
فَتَذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ۗ وَلَا يَأْب
الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۗ وَلَا تَسْمُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ
أَجَلِهِ ۗ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا

¹⁰¹ Det er meget vigtigt at huske, at dette vers er blevet udsat for fuldstændig forkert anvendelse og brugt ude af kontekst af islāms modstandere, som påstår, at ifølge islām er en enkelt kvindes vidnesbyrd ikke tilstrækkeligt, men to kvinders vidnesbyrd er absolut nødvendigt. I virkeligheden gælder dette vers kun for økonomiske spørgsmål. Verset kræver slet ikke, at begge kvinder skal aflægge vidnesbyrd. Den anden kvindes rolle er begrænset til at være en hjælper. Hvis hun finder, at vidnet ikke fuldt ud har forstået ånden i noget af handelsaftalen, kan hun minde hende ved at forfriske hendes hukommelse. Det er helt op til den første kvinde at være enig eller uenig med sin hjælper. Den første kvindes vidnesbyrd forbliver som et enkelt uafhængigt vidnesbyrd, og hvis hun ikke er enig med sin hjælper, vil hendes være det sidste ord.

handel, som I foretager med hinanden, i så tilfælde skal det ikke være nogen synd for jer, at I ikke skriver det ned. Og tag vidner, når I sælger til hinanden, og der må ikke ske skriveren skade, ej heller vidnet. Og hvis I gør *det*, så er det bestemt en ulydighed fra jeres side. Og frygt Allāh. Og Allāh skænker jer viden, og Allāh kender alle ting fuldt ud.

284. Og hvis I er på rejse, og I ikke finder en skriver, så skal der være håndpant. Og hvis en af jer betror en anden noget, så skal den, som er betroet, levere det betroede tilbage, og han skal frygte Allāh, sin Herre. Og skjul ikke vidnesbyrdet, og den, som skjuler det, hans hjerte er med sikkerhed syndefuldt. Og Allāh er velunderrettet om, hvad I gør.

R. 40.

285. Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og om I åbenbarer, hvad der er i jeres hjerter, eller holder det skjult, vil Allāh kræve jer til regnskab for det, så vil Han tilgive, hvem Han vil, og straffe, hvem Han vil, og Allāh har magt til at gøre alt det, Han vil.

286. Dette *Vort* Sendebud tror på det, som er åbenbaret til ham fra hans Herre, og *det gør* de troende også. Alle tror *de* på Allāh og Hans engle og Hans Bøger og

إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاصِرَةً
تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ط وَ أَشْهَدُوا
إِذَا تَبَايَعْتُمْ ص وَ لَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَ لَا شَهِيدٌ ه وَ إِنْ تَفَعَلُوا فَإِنَّهُ
فُسُوقٌ بِكُمْ ط وَ اتَّقُوا اللَّهَ ط وَ يَعْلَمُكُمْ
اللَّهُ ط وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٤﴾

وَ إِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَ لَمْ تَجِدُوا
كَاتِبًا فَرِهْنِ مَّقْبُوضَةً ط فَإِنْ
أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَ لِيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ط
وَ لَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ط وَ مَنْ يَكْتُمْهَا
فَأِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ط وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٥﴾

بِاللَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ ط
وَ إِنْ تُبَدُّوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ
تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ط فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ط
وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٦﴾

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ
رَبِّهِ وَ الْمُؤْمِنُونَ ط كُلٌّ أَمِنَ بِاللَّهِ
وَ مَلٰئِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ قَد لَا

Hans Sendebud, *idet de siger*: “Vi gør ingen forskel på nogen af Hans Sendebud”, og de siger: “Vi hører, og vi adlyder. *Vi søger* Din tilgivelse, vor Herre, og til Dig er tilbagekomsten.”

287. Allāh bebyrder ingen sjæl ud over dens evne. Den skal få *belønningen*, den optjener, og den skal få *straffen*, den pådrager sig. Vor Herre! Straf os ikke, hvis vi glemmer eller fejler, og Vor Herre, læg ikke et ansvar på os, som Du pålagde dem før os.¹⁰² Vor Herre! Læg ikke en byrde på os, som vi ikke har styrke til at bære, og udslet vore *synder*, og skænk os tilgivelse, og hav barmhjertighed med os, Du er vor Herre, så hjælp Du os mod de vantro folk.

نَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدِمِّن رُّسُلِهِ ۖ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٧﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ
أَخْطَاْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِن قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا ۗ وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا
فَاَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٨﴾

*102 Dette refererer til tidligere folkeslag, som blev betroet et religiøst ansvar, men ikke respekterede det og betragtede det som en byrde. Et professionelt præsteskab fra samfundets lavere lag fik lagt denne byrde på deres skuldre, og et religiøst præsteskab opstod, som monopoliserede religiøs viden, selv om de var ude af stand til at yde den fuld retfærdighed. Denne proces førte i sidste ende til, at der opstod et religiøst præsteskab, som var snæversynede, arrogante og intolerante, og kun få af dem forstod filosofien og storheden i Guds Ord. Et sådant religiøst lederskab sammenlignes i sura 62:6 (Al-Djumu'ah) med æsler, som bærer en last af religiøse bøger, men æslerne forstår ikke noget af det, de bærer. Ordet *isran* (إِصْرًا) "ansvar" bør derfor forstås i denne kontekst, fordi ethvert ansvar pålagt af Gud kan ikke betragtes som en byrde, som sande troende forsøger at undgå.

SURA 3

ĀL-E-‘IMRĀN

Denne sura blev åbenbaret i Medina i det tredje år efter *Hidjrah*, udvandringen, og indeholder 201 vers.

I denne sura omtales især den tredje gruppe, de vildfarende, nævnt i sura Al-Fātiḥah. I den forbindelse følger omtalen af kristendommens begyndelse, *Ḥaḍrat Maryams*, Marias^{as}, fødsel og den mirakuløse fødsel af Profeten Jesus^{as}. Allāhs overordentlig smukke og kærlige behandling af Maria^{as} og hvorledes Han sørgede for hendes forsyning i det usete omtales også i denne sura. Det ser ud til, at Profeten Zakarias^{as} stærke ønske om et retfærdigt afkom blev vakt, efter at han havde grundet over Marias^{as} fromhed.

Profeten Jesus^{as} mirakler beskrives her på en sådan måde, at de misforståelser, der opstår ved at læse Bibelen, udryddes ved Qur’ānens forklaring på miraklernes sande natur. Suraen taler også om Profeten Jesus^{as} naturlige bortgang.

Sammenlignet med jødernes pagt *med Gud* taler denne sura om مِيثَاقُ النَّبِيِّينَ *mithāqun nabīyyīn*, det bindende løfte, som blev taget af alle Profeter. I korte træk indebærer denne pagt: Hvis der efter jer kommer sådanne Allāhs Sendebud, som bekræfter jeres retfærdige lære og handler i overensstemmelse dermed, så er det bindende, at jeres folk skal hjælpe dem. Og dette er den pagt, som også omtales i sura 33, Al-Aḥzāb, og det samme bindende løfte blev taget af den Hellige Profet^{sa}.

Blandt andre emner i denne sura diskuteres filosofien om opofrelse med hensyn til rigdom, at jeres offer ikke kan modtages, medmindre I giver ud af det, som I elsker, og som er værdifuldt.

Suraen beretter også om den Hellige Profets^{sa} mirakuløse sejr i Badr slaget, hvorefter en æra med islāms storslåede sejre begynder. Der nævnes bl.a. Uḥud slaget, hvorledes Profetens^{sa} disciple, i erindring om Profeten Ismaels^{as} opofrelse, blev slågtet som kvæg, men ikke veg fra den Hellige Profets^{sa} side.

ĀL-E-‘IMRĀN

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lām Mīm. ‡

الْم ②

3. Allāh – der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den Levende, den Selvopretholdende og Alt-opretholdende.¹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

4. Han har nedsendt til dig Bogen, som indeholder sandheden og bekræfter² det, der var før den, og Han nedsendte Toraen og Evangeliet

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۖ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

5. før *dette* som en retledning for menneskene, og Han har nedsendt Sondringen³. Med sikkerhed, de, som fornægter Allāhs Tegn, for dem skal der være en streng straf. Og Allāh er Almægtig, Den Som har magt til at gengælde.

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ ۖ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑤

6. I sandhed, intet på jorden eller i himmelen er skjult for Allāh.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑥

‡ Jeg er Allāh, den Altvidende.

1 Verset indeholder en stærk afvisning af den falske doktrin om Jesus' guddommelighed – en trossætning der behandles i denne sura. Suraens indledende vers henviser til sådanne af Gud den Almægtiges egenskaber, altså den Levende, den Selvopretholdende og Alt-opretholdende. Eftersom Jesus var underlagt loven om fødsel og død og ikke besad disse egenskaber, kan han derfor ikke være Gud.

*2 Ordet *musaddiqan* (مُصَدِّقًا) betyder bekræftelse på sandheden af tidligere åbenbaringer så vel som opfyldelse og virkeliggørelse af de profetier, som er indeholdt deri.

*3 *Al-furqān* (الْفُرْقَان) betyder den ubestridelige sandhed så vel som noget, der klart sonderer mellem to ting, og som sådan fungerer det som et kriterium.

7. Han er Den, Som former jer i livmoderne, således som Han vil. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den Almægtige, den Alvide.

8. Han er Den, Som nedsendte Bogen til dig, i den er der vers, som er af afgørende betydning – de er grundlaget for Bogen – og der er andre, som er underkastet forskellige fortolkninger. Men de, i hvis hjerter der er fordærv, følger det, som kan underkastes forskellige fortolkninger, idet de søger splittelse og søger en *fejlagtig* fortolkning af den. Og ingen kender dens *rette* fortolkning undtagen Allāh og dem, som er fast grundede i viden, de siger: “Vi tror på den, det hele er fra vor Herre.” – Og ingen agter *derpå* undtagen dem, som er begavet med forstand.

9. “Vor Herre! Lad ikke vore hjerter fordærves, efter at Du har retledet os, og skænk os barmhjertighed fra Dig, i sandhed, Du alene er den Store Skænker.

10. Vor Herre! Du vil med sikkerhed samle menneskeheden sammen på den dag, hvorom der ikke er nogen tvivl. Med sikkerhed, Allāh bryder ikke *Sit* løfte.”

R. 2.

11. De, som forkaster troen, deres rigdom og deres børn vil slet ikke nytte dem noget mod Allāh,

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ
كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ④

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وَأُخْرَى مُتَشَابِهَاتٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ
مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۗ
وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
أَمَّا بِهِ ۗ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ⑧

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ ⑨

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

og disse er det, som er ildens brændsel.

12. *Deres tilfælde* er som tilfældet med Faraos folk og dem, som var før dem, de forkastede Vore Tegn, så Allāh straffede dem for deres synder, og Allāh er streng i straffen.

13. Sig til dem, som forkaster troen: “I skal besejres og samles til helvede, og et ondt opholdssted er det.”

14. Der var bestemt et Tegn⁴ for jer i de to hære, som stødte sammen, den ene hær kæmpede for Allāhs sag, og den anden var vantro, hvilken de så som to gange sig selv,⁵ faktisk med *egne* øjne. *Således* styrker Allāh med Sin hjælp, hvem Han vil. I dette er der med sikkerhed en formaning for dem, som besidder indsigt.

15. Forskønnet for menneskene er kærlighed til de begærede ting – kvinder og børn og ophobede bunker af guld og sølv og velopdrættede heste og kvæg og afgrøder. Dette er det nærværende livs

شَيْئًا وَّأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْمُتَّقَاتِ ۖ فِتْنَةٌ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلِيهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۖ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝

زِينِ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَ الْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَ الْأَنْعَامِ

4 Verset henviser til Badr slaget, i hvilket 313 dårligt udrustede muslimer påførte en fuldt udrustet og fuldt bevæbnet mekkansk styrke på 1000 et knusende nederlag. De vantros nederlag var lige så uventet og totalt som muslimernes sejr. Badr slaget er virkelig blevet regnet blandt de største slag i historien. Det afgjorde faktisk Arabiens skæbne og gav islām et meget stærkt fodfæste.

5 Den mekkanske hær forekom muslimerne at være mindre end deres faktiske styrke, dvs. kun to gange i stedet for tre gange muslimernes antal. Dette var helt i overensstemmelse med den guddommelige plan, så de dårligt udrustede muslimer, når de så fjendens fulde styrke, ikke skulle miste modet (8:45). En tredjedel af den mekkanske hær befandt sig bag en bakke, og muslimerne kunne kun se to tredjedele af dem, dvs. 600, eller to gange så mange som deres eget antal, som verset refererer til.

forsyning, men Allāh er Den, hos Hvem der er et fortræffeligt hjemsted.

16. Sig: “Skal jeg fortælle jer om noget bedre end dette?” For dem, som frygter Gud, er der Haver hos deres Herre, nedenfor hvilke floder strømmer, deri skal de forblive, *der er* også ægtefæller, lutrede *af Allāh*, og Allāhs velbehag. Og Allāh er Opmærksom med hensyn til *Sine* tjenere,

17. dem, som siger: “Vor Herre! I sandhed, vi tror, tilgiv os derfor vore synder, og frels os fra ildens straf”,

18. de standhaftige og de sandfærdige og de ydmyge og dem, som giver ud for Allāhs sag, og dem, som søger tilgivelse i den sidste del af natten.

19. Allāh bevidner, at der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham – og *det gør* englene *også* og dem, som besidder viden – altid stående vagt om retfærdighed.⁶ Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den Almægtige, den Alwise.

20. I sandhed, den *sande* religion hos Allāh er islām,⁷ *fuldstændig underkastelse*. Og de, som blev givet Bogen, blev ikke uenige,

وَالْحَرْثِ ط ذَلِك مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ⑮

قُلْ أَوْنَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ ط
لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ
اللَّهِ ط وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ⑯

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ⑰

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ
بِالْأَشْحَارِ ⑱

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلَكُوتُ
أُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ط لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑲

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ
وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

⁶ Det arabiske udtryk *qā'im bil qisṭ* قَائِمًا بِالْقِسْطِ angiver: altid at stå vagt om retfærdighed.

⁷ Alle religioner belærer tro på Guds Enhed og underkastelse under Hans vilje. Alle sande religioner var virkelig mere eller mindre *islām* i deres originale form, og deres tilhængere *muslimere* i den bogstavelige betydning af udtrykket, men ikke før det tidspunkt, da religionen blev fuldendt i alle dens aspekter, blev den givet navnet *Al-Islām*, hvilket var reserveret til den endelige guddommelige Ordning fuldkommengjort i Qur'ānen.

undtagen efter at viden var kommet til dem, af indbyrdes misundelse. Og den, som fornægter Allāhs Tegn, så er Allāh med sikkerhed hurtig til regnskabet.

21. Men hvis de strides med dig, så sig: “Jeg har underkastet mig Allāh, og *det har også* de, som følger mig.” Og sig til dem, som blev givet Bogen, og til analfabeterne: “Har I underkastet jer?” Hvis de underkaster sig, så vil de bestemt blive retledet, men hvis de vender sig bort, så er din pligt kun at overbringe budskabet. Og Allāh er Opmærksom med hensyn til *Sine* tjenere.

R. 3.

22. Med sikkerhed, de som fornægter Allāhs Tegn og søger at dræbe Profeterne uretfærdigt og søger at dræbe de mennesker, som påbyder retfærdighed – meddel dem en smertefuld straf.

23. Disse er det, hvis handlinger bliver til intet i denne verden og i den næste, og de skal ikke have nogen hjælpere.

24. Kender du ikke dem, som blev givet *deres* del af Bogen? De kaldes til Allāhs Bog, for at den må dømme mellem dem, men en gruppe af dem vender sig bort i afsky.

25. Det er, fordi de siger: “Ilden skal ikke røre os undtagen i et be-

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ
اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِي
لِلَّهِ وَمَنْ اتَّبَعَنِي ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۗ أَسَلَمْتُ ۗ
فَإِنْ أَسَلِمُوا فَقَدْ اهْتَدَوْا ۗ وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ ۗ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ حَقٍّ ۖ
وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِ ۖ فَكَبِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾
أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ
لِيَحْكَمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ

grænset antal dage.”⁸ Og det, de plejede at opdigte, har bedraget dem vedrørende deres religion.

26. Hvorledes vil det være for dem, når Vi vil samle dem sammen på den Dag, hvorom der ikke er nogen tvivl, og enhver sjæl skal belønnes fuldt ud for det, den har optjent, og der skal ikke gøres dem uret?

27. Sig: “O Allāh, herredømmets Herre! Du skænker herredømmet til hvem Du vil, og Du tager herredømmet fra hvem Du vil. Du ophøjer hvem Du vil, og Du vanærer hvem Du vil. I Din hånd er alt godt. I sandhed, Du har magt til at gøre alle ting.

28. Du lader natten gå over i dagen og lader dagen gå over i natten.⁹ Og Du frembringer det levende af det døde og frembringer det døde af det levende. Og Du forsyner hvem Du vil uden mål.”

29. Lad ikke de troende tage de vantro til venner frem for de troende – og den, som gør det, har ingen forbindelse med Allāh – undtagen at I agtpågivende be-

إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي
دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ
فِيهِ ۗ وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوتِي
الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ
مِمَّن تَشَاءُ ۖ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ ۗ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ
وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٨﴾

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكُفْرَيْنَ
أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَن
يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي

8 Både jøder og kristne overbeviste sig selv om at tro på, at de ville være sikret mod straffen i det Hinsidige. Jøderne regnede sig selv for sikre på grund af, at de var Guds “udvalgte”, og de kristne bedrog sig selv med forestillingen om, at Jesus, Guds såkaldte søn, havde vasket alle deres synder bort med sin formodede død på korset.

9 Dagen kan her repræsentere et folks velstand og magt og natten deres tilbagegang og fornedrelse. Dette og det foregående vers peger på den uforanderlige guddommelige lov, at nationer har fremgang eller tilbagegang, når de er i overensstemmelse med eller ikke adlyder Guds Vilje, Som er kilden til al magt og ophøjethed.

skytter jer mod dem. Og Allāh advarer jer mod Sin straf¹⁰, og til Allāh er tilbagekomsten.

شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتَ ۗ
وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ
الْمَصِيرُ ﴿٢٩﴾

30. Sig: “Om I skjuler det, som er i jeres bryst, eller åbenbarer det, ved Allāh det, og Han ved alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. Og Allāh har magt til at gøre alle ting.”

قُلْ إِنْ تَخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ
أَوْ تُبَدُّوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

31. *Tag jer i agt for* den dag, når enhver sjæl vil finde foran sig *alt* det gode, den har gjort, og *alt* det onde, den har gjort. Den vil ønske, at der var en stor afstand mellem den og dette *onde*. Og Allāh advarer jer mod Sin straf. Og Allāh er Mest Medfølelse over for *Sine* tjenere.

يَوْمَ تَجِدُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ
خَيْرٍ مُحْضَرًا ۖ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ ۖ تَوَدُّ
لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣١﴾

R. 4.

32. Sig: “Hvis I elsker Allāh, så følg mig, Allāh vil elske jer og tilgive jer jeres synder, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjer-tig.”

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

33. Sig: “Adlyd Allāh og Sende-buddet”, men hvis de vender sig bort, så *husk*, at Allāh ikke elsker de vantro.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٣﴾

34. Med sikkerhed, Allāh udvalgte Adam og Noah og Abrahams familie og ‘Imrāns familie over alverden –

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ
إِبْرٰهِيْمَ وَآلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٤﴾

*10 De arabiske ord *wa yuhadhhdhiru kumullāhu nafsahū* (وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ) betyder bogstaveligt, at “Allāh advarer jer mod Sig Selv”, hvilket betyder, at Han advarer jer mod, at I tager jer friheder angående Hans befalinger og påbud.

35. en slægt, som er indbyrdes beslægtet. Og Allāh er Althørende, Altvidende.

ذُرِّيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. *Ihukom*, da en kvinde af ‘Imrān sagde: “Min Herre! Jeg har lovet Dig, at det, som er i mit skød, skal vies til Din tjeneste. Så modtag *det* af mig, i sandhed, Du alene er den Althørende, den Altvidende.”

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

37. Men da hun havde født det, sagde hun: “Min Herre! Det jeg har født er hunkøn” – og Allāh ved bedst, hvad hun havde født, og *det af hankøn, hun havde i tankerne, var ikke som det af hunkøn, hun havde født* – “og jeg har givet hende navnet Maria, og jeg overgiver hende og hendes afkom til Din beskyttelse mod satan, den forkastede.”

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ ۗ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۗ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ ۗ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ ۗ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

38. Så hendes Herre tog imod hende med en smuk modtagelse og lod hende vokse op med en fortræffelig vækst og gjorde Zakarias til hendes værge. Hver gang Zakarias trådte ind hos hende i kammeret, fandt han forsyninger hos hende. Han sagde: “O Maria! Hvorfra har du dette?” Hun svarede: “Det er fra Allāh.” I sandhed, Allāh forsyner hvem Han vil uden mål.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۖ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ لِمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

39. Da bad Zakarias til Sin Herre, idet han sagde: “Min Herre! Skænk mig fra Dig Selv rent afkom, i sandhed, Du er Den, Som hører bønnen.”

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۗ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Og englene kaldte ham, mens han stod og bad i kammeret: “Allāh skænker dig glædeligt budskab om Yaḥyā‡, som skal bekræfte sandheden af et ord fra Allāh – ædel og ren og en Profet, blandt de retfærdige.”

41. Han sagde: “Min Herre! Hvordan kan jeg få en søn, når alderdommen har nået mig, og min hustru er ufrugtbar?” Han svarede: “Således er Allāhs *sædvane*, Han gør, hvad Han vil.”

42. Han sagde: “Min Herre! Bestem et tegn for mig.” Han svarede: “Dit tegn skal være, at du ikke skal tale til mennesker i tre dage undtagen ved gestikuleren. Og ihukom din Herre meget, og lovpris Ham om aftenen og tidligt om morgenen.”

R. 5.

43. Og *ihukom*, da englene sagde: “O Maria! Allāh har udvalgt¹¹ dig og lutret dig og udvalgt dig over alle verdens kvinder.

44. O Maria! Adlyd din Herre, og kast dig ned og tilbed *Gud alene* sammen med dem, som tilbeder.”

45. Dette er et af de budskaber fra det usete, som Vi åbenbarer til dig. Og du var ikke med dem, da

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
الْمِحْرَابِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا
وَ حُصُورًا وَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٠﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي كُنتُ مِنْ عَجْزٍ وَ لَقَدْ
بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَ امْرَأَتِي عَاقِرٌ ۗ قَالَ
كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٣١﴾

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ
أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا
رَمْرًا ۗ وَ اذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَ سَبِّحْ
بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ ﴿٣٢﴾

وَ اذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
اصْطَفَاكِ وَ طَهَّرَكِ وَ اصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

لِمَرْيَمَ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَ اسْجُدِي
وَ اركعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٤﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
إِلَيْكَ ۗ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ

‡ Johannes.

11 I dette vers er ordet “udvalgt” blevet brugt to gange. Først i forhold til Maria uden henvisning til nogen anden person, hvilket angiver hendes ubetinget ophøjede stilling, mens det andet sted er blevet brugt til at udtrykke hendes ophøjede position i forhold til andre kvinder på hendes tid. Ifølge Qur’ānens sprogbrug refererer udtrykket *nisā’ il-‘ālamīn* her ikke til kvinder til alle tider, men kun til kvinderne på den tid, hvor Maria levede.

de kastede deres pile om, hvem af dem der skulle være Marias værge, ej heller var du med dem, da de stredes med hinanden *om dette*.

46. Da englene sagde: “O Maria! Allāh skænker dig glædeligt budskab om et Ord¹² fra Sig, hans navn skal være Messias,¹³ Jesus, Marias søn, højagtet i denne verden og i den næste og blandt dem, som er skænket nærhed *til Gud*,¹⁴

47. og han skal tale til mennesker i vuggen og som midaldrende og være en af de retfærdige.”

48. Hun sagde: “Min Herre! Hvorledes kan jeg få en søn, når ingen mand har rørt mig?” Han sagde: “Således er Allāhs *sædvane*, Han skaber, hvad Han vil. Når Han beslutter en sag, siger Han til den “bliv til!”, så bliver den til.¹⁵

49. Og Han vil lære ham Bogen og Visdommen og Toraen og Evangeliet

أَفَلَا مَهْمُ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذُ يَخْتَصِمُونَ ﴿٣٥﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٣٦﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسَّسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٨﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣٩﴾

12 *Kalimah* betyder: et ord, en forordning, et bud (Mufradāt). Dette ord, der forekommer sammen med ordet *Rūh* i 4:172, gør det fuldkommen klart, at disse ord er blevet anvendt for at tilbagevise læren om Jesus' såkaldte guddommelighed og hans egenskab af søn. Jesus kaldes *kalimatullāh*, fordi hans ord var nyttige for sandhedens udbredelse.

13 *Al-Masīh* er afledt af *masaha*. *Masīh* betyder 1) en der er salvet, 2) en der rejser meget, 3) en der er velsignet. *Al-Masīh* er den arabiske form af Messias, som svarer til den hebraiske Mashiah, dvs. den salvede (Enc. Bib.). Jesus fik dette navn, fordi han også skulle rejse meget. Men hvis hans embede ifølge Evangeliet kun har været begrænset til tre år, og hans rejser kun til nogle få palæstinensiske eller syriske byer, passer titlen *Masīh* på ingen måde til ham. Nyere historisk forskning har fastslået, at Jesus rejste omkring i Østen og endelig nåede Kashmīr for at viderebringe sit budskab til Israels forsvundne stammer, som boede i denne del af verden. *Ibn-e-Maryam*, Marias søn, er et efternavn til Jesus kendt på arabisk. Eftersom Jesus blev født uden en fader, blev han derfor kendt efter sin moder.

14 Dette udtryk giver heller ikke Jesus nogen højere status end Guds retfærdige tjener. Alle retskafne mennesker er i Qur'ānen blevet omtalt som skænket nærhed til Gud (56:11,12).

*15 Se noten til sura 2:118.

50. og gøre ham til et Sendebud for Israels børn¹⁶ med budskabet: ‘Jeg kommer til jer med et Tegn fra jeres Herre, at jeg vil forme for jer *noget* af ler, ligesom fuglen gør, så vil jeg indblæse i det *en ny ånd*, og det vil blive et højtflývende væsen på Allāhs befaling, og jeg vil helbrede de blinde og de spedalske, og jeg vil gøre de døde levende på Allāhs befaling,¹⁷ og jeg vil meddele jer, hvad I skal spise, og hvad I skal oplagre i jeres huse. I sandhed, i dette er der et Tegn for jer, om I er troende.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَ مَا تَدَّخِرُونَ ۗ فِي بُيُوتِكُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

51. Og jeg kommer for at opfylde¹⁸ det, som var før mig, nemlig Toraen, og for at tillade jer noget af det, som var jer forbudt, og jeg kommer til jer med et Tegn fra jeres Herre, så frygt Allāh, og adlyd mig.

وَمَصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنْ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ ﴿٥١﴾

52. I sandhed, Allāh er min Herre og jeres Herre, så tilbed Ham – dette er den rette vej.’ ”

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

¹⁶ Ordene *et Sendebud til Israels børn* viser, at Jesus’ mission var begrænset til Israels hus. Han var ikke et Sendebud til hele verden (Matt. 10,5-6; 15,24; 19,28).

¹⁷ Med hensyn til helbredelse af blinde og spedalske fremgår det af Bibelen, at personer, der lider af sådanne sygdomme, blev betragtet som urene af israelitterne og fik ikke lov til at have social kontakt med andre mennesker. Ordet *‘ubri’u*, betyder bl.a. jeg helbreder, jeg erklærer en person fri for mangler. Guds Profeter som åndelige læger skænker øjne til dem, som har mistet synet åndeligt, og hørelse til dem, som er åndeligt døde, og de skænker et nyt liv til de åndeligt døde (Matt. 13,15).

Jeg vil gøre de døde levende, betyder ikke, at Jesus faktisk bragte de døde til live, for de døde vender ikke tilbage til denne verden. En sådan tro står i fuldstændig modsætning til hele Qur’ānens lære (2:29; 23:100, 101; 21:96; 39:59, 60; 40:12; 45:27).

¹⁸ Jesus kom i opfyldelse af de tidligere Profeters profetier, der var indeholdt i Toraen. Men han bragte ingen ny lov, for han var tilhænger af Moses i denne henseende. Han var selv bevidst om denne begrænsning af sin myndighed (Matt. 5,17-18).

53. Og da Jesus mærkede vantrøen hos dem, sagde han: “Hvem vil være mine hjælpere i Allāhs sag?” Disciplene svarede: “Vi er Allāhs hjælpere. Vi tror på Allāh. Og bevidn du, at vi er lydige.

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ
مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ط قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ؕ آمَنَّا بِاللَّهِ ؕ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

54. Vor Herre! Vi tror på det, som Du har sendt ned, og vi følger dette Sendebud. Så skriv os op blandt dem, som bærer vidnesbyrd.”

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

55. Og de planlagde, og Allāh planlagde *også*, og Allāh er den Bedste af planlæggerne.¹⁹

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ط وَاللَّهُ خَيْرُ
الْمَاكِرِينَ ﴿٥٥﴾

R. 6.

56. Da Allāh sagde: “O Jesus! Jeg vil lade dig dø²⁰ *en naturlig død* og vil ophøje²¹ dig til Mig og rense dig for *beskyldningerne fra* dem, som forkaster troen, og hæve dem, som følger dig, over dem, som forkaster troen, indtil Opstandelsens Dag, så til Mig skal jeres tilbagekomst være, og Jeg vil dømme mellem jer om det, I er uenige om.

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ
وَرافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ؕ
ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

19 Jøderne havde planlagt, at Jesus skulle dø en forbandet død på korset (5. Mosebog 21, 22-23), men Guds plan var, at han skulle frelses fra den død. Jødernes plan mislykkedes, for Jesus døde ikke på korset, men kom ned fra det i live og døde en naturlig død i Kashmir, mæt af dage, langt borte fra stedet for sin korsfæstelse.

20 Når Gud er subjekt og et menneske objekt, har ordet *tawaffā* ingen anden betydning end at tage sjælen bort, enten under søvn eller død. *Ibn-e-Abbās* har oversat *mutawaffika* som *mumītuka*, dvs. Jeg vil lade dig dø (Bukhārī). I virkeligheden er alle arabiske leksikografer enige om, at ordet *tawaffā*, anvendt på den førnævnte måde, ikke kan rumme nogen anden fortolkning, og ikke et eneste eksempel fra hele den arabiske litteratur refererer til, at dette ord skulle være brugt i nogen som helst anden betydning. Se noter til sura 4:158-159.

21 *Raf‘* betyder at ophøje en persons status og rang og ære ham. Når en persons *raf‘* til Gud omtales, betyder det altid hans åndelige ophøjelse, for Gud er ikke begrænset til noget sted, derfor er ingen fysisk opstigning til Ham mulig. Ordet er blevet brugt i Qur’ānen i samme betydning i versene 24:37 og 35:11. I virkeligheden omtaler verset ophøjelsen af Jesus’ rang som svar på jødernes falske påstand om, at han døde en forbandet død på korset.

57. Så hvad angår dem, som forkaster troen, vil Jeg straffe dem med en streng straf i denne verden og i den næste, og de skal ikke have nogen hjælpere.

58. Og hvad angår dem, som tror og handler retfærdigt, vil Han give dem deres belønning fuldt ud. Og Allāh elsker ikke de uretfærdige.”

59. Dette er, hvad Vi forelæser for dig af Tegnene og den vise Formaning.

60. I sandhed, tilfældet med Jesus er for Allāh som tilfældet med Adam.²² Han skabte ham af støv, så sagde Han til ham “bliv til!”, så blev han til.²³

61. *Dette er sandheden fra din Herre, så vær du ikke blandt dem, som tvivler.*

62. Enhver der nu strides med dig med hensyn til ham, efter at viden er kommet til dig, sig *til ham*: “Kom, lad os kalde på vore sønner og jeres sønner og vore kvinder og jeres kvinder og vore folk og jeres folk, lad os da bede²⁴ inderligt og

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبْنَاهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِيُوفِّيهِمْ أَجْرَهُمْ ط وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٨﴾

ذَلِكَ نَشْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ
وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٩﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ
آدَمَ ط خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ﴿٦١﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ۗ ثُمَّ نَبْتَهِلْ

22 Ordet Adam symboliserer primært mennesket, altså Adams sønner som en generel betegnelse. Jesus erklæres således for at være som andre dødelige, som alle er blevet skabt af støv (40:68), og således kan der ikke være nogen guddommelighed ved Jesus.

*23 Se noten til sura 2:118.

24 Henvisningen er til den kristne deputation fra *Nadjrān*, som mødte den Hellige Profet^{sa} i hans moske, og diskussionen om Jesus' guddommelighed fortsatte i lang tid. Efter at spørgsmålet var blevet drøftet fuldt ud, og deputationen stadig insisterede på deres falske doktrin, inviterede den Hellige Profet^{sa} dem, i lydighed over for guddommelig befaling, som en sidste udvej til at slutte sig til en gensidig fælles bøn, *mubāhalah*, dvs. påberåbe sig Guds forbandelse over dem af falsk tro. Men da de kristne ikke syntes at være sikre på deres læresætning, afviste de at acceptere udfordringen og indrømmede således indirekte falskheden i deres doktrin. Under diskussionen med de kristne tillod den Hellige Profet^{sa} dem at bede i sin moske på deres egen måde, hvilket

påkalde Allāhs forbandelse over dem, som er løgnere.”

63. Dette er bestemt den sande beretning. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Allāh, og i sandhed, det er Allāh, Som er den Almægtige, den Alvise.

64. Men hvis de vender sig bort, så *vid*, at Allāh kender godt ufredsstifterne.

R. 7.

65. Sig: “O Bogens folk! Kom til et fælles ord mellem os og jer – at vi tilbeder intet andet end Allāh, og at vi ikke tillægger Ham nogen partner, og at ikke nogen af os tager andre til herrer i stedet for Allāh.”²⁵ Men hvis de vender sig bort, så sig: “Bevidn, at vi har underkastet os *Gud*.”

66. O Bogens folk! Hvorfor strides I om Abraham, når Toraen og Evangeliet ikke blev åbenbaret før efter ham? Vil I da ikke forstå?

67. Se! I er dem, som stredes om det, hvorm I havde viden. Hvorfor strides I *nu* om det, hvorm I ingen *som helst* viden har? Allāh ved, og I ved ikke.

فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٣﴾
 اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصْصُ الْحَقُّ ۗ وَمَا
 مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَ اِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
 الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٦٤﴾
 فَاِنَّ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
 بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٥﴾

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ
 سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ اِلَّا نَعْبُدَ اِلَّا
 اللّٰهَ ۗ وَلَا نَشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا ۗ وَلَا يَتَّخِذَ
 بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ
 فَاِنَّ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا
 مُسْلِمُوْنَ ﴿٦٥﴾

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَاجُّوْنَ فِيْ
 اِبْرٰهِيْمَ ۗ وَمَا اُنزِلَتِ التَّوْرَةُ
 وَ الْاِنْجِيْلَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ۗ اَفَلَا
 تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٦﴾

هَآنَتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَبْتُمْ فَيَمَا لَكُمْ
 بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّوْنَ فَيَمَا لَيْسَ
 لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَ اَنْتُمْ لَا
 تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

de gjorde mod øst – en religiøs tolerance uden sidestykke i hele religionshistorien (Zurqānī).

25 Muslimer belæres også om at invitere Bogens folk og at samarbejde med dem om at udbrede budskabet om Guds Enhed – en tro, de er fælles om. Betydningen af verset er at understrege fællesskabet og skitsere et fælles program til gavn for menneskeheden snarere end at fremhæve områder med forskelle, der resulterer i stridigheder.

68. Abraham var hverken jøde eller kristen, men han var altid hengiven *over for Gud* og lydig *mod Ham*, og han var ikke en af afgudsdyrkerne.

69. I sandhed, de mennesker, der står Abraham nærmest, er dem, som fulgte ham, og denne Profet og dem som tror, og Allāh er de troendes Ven.

70. En gruppe af Bogens folk ville ønske, at de kunne vildlede jer, men de vildleder ingen undtagen sig selv, de opfatter det blot ikke.

71. O Bogens folk! Hvorfor fornægter I Allāhs Tegn, når I er vidner dertil?

72. O Bogens folk! Hvorfor blander I sandhed med løgn og skjuler sandheden, når I ved det?

R. 8.

73. Og en gruppe af Bogens folk siger: “Tro på det, som er blevet åbenbaret til de troende i den tidlige del af dagen, og forkast det i den senere del deraf, måske vender de da tilbage,

74. og adlyd ingen anden end den, som følger jeres religion.” – Sig: “O Profet, med sikkerhed, retledningen er Allāhs retledning, *hvad Han end vil*. Hvad der er det væsentlige er, at enhver skulle skænkes *en lære*, ligesom I blev

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا
وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا
أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧١﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

٧٣

وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا
وَجَهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ
قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ ۖ إِنَّ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ
مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ ۗ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ

skænket tidligere. I modsat fald ville de have ret til at argumentere mod jer hos jeres Herre.”²⁶ Sig: “Al nåde er i Allāhs hånd, Han skænker den til hvem Han vil. Og Allāh er Gavnild, Altvidende.

75. Han vælger til Sin barmhjerlighed, hvem Han vil. Og Allāh er den umådeligt store nådes Herre.”

76. Blandt Bogens folk er der den, som, hvis du betror ham en stor skat, vil give den tilbage til dig, og blandt dem er der den, som, hvis du betror ham en dinar, ikke vil give den tilbage til dig, medmindre du bliver stående over ham. Det er, fordi de siger: “Der hviler intet ansvar på os med hensyn til analfabeterne”, og de ytrer en løgn om Allāh, idet de ved det.

77. Men enhver, som opfylder sit løfte og frygter Gud – med sikkerhed, Allāh elsker de gudfrygtige.

78. *Hvad angår dem, som tager en ringe pris i bytte for deres pagt med Allāh og deres eder, de skal ikke have nogen andel i det Hinsidige, og Allāh vil hverken tale til dem eller se på dem på Opstandelsens Dag, ej heller vil Han lutre dem, og for dem skal der være en streng straf.*

يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤٤﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِت تَأْمَنُهُ
بِقِنطَارٍ يُؤَدِّي إِلَيْكَ ۖ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ
تَأْمَنُهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّي إِلَيْكَ إِلَّا
مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۗ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ ۖ
وَ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَإِيمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا
يُزَكِّيهِمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٧﴾

*26 Dette viser, at det ikke var jøderne, der havde grund til at argumentere mod den Hellige Profet^{sa} blot på grund af, at den lære, der blev skænket ham, ikke var nøjagtig den samme som deres. Tværtimod kunne det snarere have været muslimernes ret at argumentere mod dem, hvis de, *muslimerne*, helt var blevet berøvet guddommelig lære, hvilket ville have indikeret Guds partiskhed til fordel for Bogens folk. Forskellen i lære, som jøderne gjorde indsigelse mod, er fuldkommen irrelevant.

79. Og med sikkerhed, blandt dem er der en gruppe, som fordrejer deres tunger, når de reciterer Bogen, for at I må anse det *for at være en del* af Bogen, selv om det ikke er *en del* af Bogen. Og de siger: “Det er fra Allāh”, selv om det ikke er fra Allāh, og de ytrer en løgn om Allāh, idet de ved det.

80. Det er ikke *muligt* for et menneske, at Allāh skulle give ham Bogen og Visdommen og profetdømmet, og at han så skulle sige til mennesker: “Vær mine tjenere og ikke Allāhs”, men *han ville sige*: “Vær alene Herren hengivne, eftersom I underviser i Bogen, og fordi I studerer *den*.”

81. Ej heller er det *muligt for ham*, at han skulle påbyde jer at tage englene og Profeterne til herrer. Mon han ville påbyde jer vantroen, efter at I har underkastet jer *Gud*?

R. 9.

82. Og *ihukom den tid*, da Allāh tog et bindende løfte²⁷ af *menne-skene gennem Profeterne og sagde*: “Hvad Jeg end skænker jer af Bogen og Visdommen, og der så kommer et Sendebud til jer, der opfylder det, som er hos jer, skal I tro på ham og hjælpe ham.” Og Han sagde: “Er I enige, og påtager I jer den forpligtelse, som Jeg pålægger jer i denne *sag*?” De

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرِيقًا يُلَوِّنُ أَلْسِنَتَهُمْ
بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ
وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ
كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّازِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ
الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
وَالنَّبِيِّينَ آدِبَاءَ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ
إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥١﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ
لْتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَتَّصِرْتُمْ ۖ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ
وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذُرِّكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا
أَقْرَرْنَا ۖ قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ

²⁷ Udtrykket *mithāqun nabīyyīn* kan enten betyde Profeternes bindende løfte til Gud eller det bindende løfte, som Gud tog af menneskene gennem deres Profeter.

svarede: “Vi er enige”, Han sagde: “Bevidn da, og Jeg er sammen med jer blandt vidnerne.”

83. Enhver, som nu vender sig bort efter dette, disse er da bestemt overtræderne.

84. Mon de søger en anden religion end Allāhs, når alt, hvad der er i himlene og på jorden, underkaster sig Ham, villigt eller uvilligt, og til Ham skal de bringes tilbage?

85. Sig: “Vi tror på Allāh og på det, som er blevet åbenbaret til os, og det, som blev åbenbaret til Abraham og Ismael og Isak og Jakob og stammerne, og det, som blev skænket Moses og Jesus og andre Profeter fra deres Herre. Vi gør ingen forskel på nogen af dem, og Ham alene underkaster vi os.”

86. Og hvem der end søger en anden religion end islām, skal den ikke accepteres fra ham, og i det Hinsidige skal han være blandt taberne.

87. Hvorledes skal Allāh retlede et folk, som har forkastet troen efter at have troet, og de havde bevidnet, at Sendebuddet var sandt, og klare og tydelige beviser var kommet til dem? Og Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

88. For sådanne er lønnen, at over dem skal Allāhs forbandelse være og englernes og menneskenes, alle sammen.

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿٨٣﴾

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ طَوْعًا
وَ كَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٤﴾

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا
أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرٰهِيْمَ وَ إِسْمٰعِيْلَ
وَ إِسْحٰقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَ عِيسَىٰ وَ النَّبِيُّونَ
مِن رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ ۚ
وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٥﴾

وَ مَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَ هُوَ فِي الْآخِرَةِ
مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٨٦﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ
إِيْمَانِهِمْ وَ شَهِدُوا أَنَّ الرِّسُولَ حَقٌّ
وَ جَاءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۚ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ
اللَّهِ وَ الْمَلٰئِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

89. De skal blive deri i lang tid. Deres straf skal ikke mildnes, ej heller skal de gives udsættelse

خَلِيدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
الْعَذَابَ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٩﴾

90. undtagen dem, som derefter angre og forbedrer sig. Og i sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Ewig Barmhjertig.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَأَصْلَحُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Med sikkerhed, de som forkaster troen, efter at de har troet, og derefter øges i vantro, deres anger skal ikke accepteres, og disse er det, som er faret vild.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ ثُمَّ
ازْدَادُوا كُفْرًا ۗ لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۗ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩١﴾

92. *Hvad angår* dem, som har forkastet troen og dør som vantro, der skal ikke fra nogen af dem accepteres *selv* en jord fuld af guld, skønt han måtte tilbyde at løskøbe sig dermed. Disse er det, for hvilke der skal være en smertefuld straf, og de skal ikke have nogen hjælpere.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارًا ۗ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ
مِدَّةٌ مِنَ الْأَرْضِ ذَهَبًا ۖ وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَمَا لَهُمْ
مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩٢﴾

Del 4

R. 10.

93. Aldrig skal I opnå retfærdighed, medmindre I giver ud af det, som I elsker, og hvad I end giver ud, med sikkerhed, Allāh kender det godt.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا
مِمَّا تُحِبُّونَ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٣﴾

94. Al føde var lovlig for Israels børn undtagen det, som Israel forbød sig selv, før Toraen blev nedsendt. Sig: “Bring da Toraen, og læs den, hvis I er sandfærdige.”

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ
إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ قُلْ
فَاتَّوَا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا ۗ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾

95. Enhver, som nu opdigter løgn mod Allāh efter dette, så er det disse, som er de uretfærdige.

96. Sig: “Allāh har talt sandheden: Følg derfor Abrahams religion, som altid var hengiven *over for Gud*, og han var ikke en af afgudsdyrkerne.”

97. I sandhed, det første Hus, som blev grundlagt for menneskeheden, er det i Bakka‡, fuldt af velsignelser og en retledning for alverden.

98. I dette er der klare og tydelige Tegn, det er Abrahams sted, og den, som betræder det, træder ind i sikkerhed. Og Valfarten til Huset er en pligt, som Allāh har pålagt menneskene – dem, som formår at tage dertil. Og den, som forkaster troen, *skal huske*, at Allāh med sikkerhed er uafhængig af alverden.²⁸

99. Sig: “O Bogens folk! Hvorfor fornægter I Allāhs Tegn, skønt Allāh er Opmærksom²⁹ på, hvad I gør?”

100. Sig: “O Bogens folk! Hvorfor holder I de troende borte fra

فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٥﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۖ وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٦﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا ۖ وَ هُدًى
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا قَامَ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَ مَنْ
دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ
الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۗ وَ مَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ ۖ ۗ وَ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُصَدُّونَ عَنِ

‡ Mekka dalen.

28 Ordene, *og den, som betræder det, træder ind i sikkerhed*, betyder, at Ka‘baen ikke alene giver løftet, men også skænker fred og sikkerhed til dem, som betræder det. Dette løfte er bogstaveligt blevet opfyldt. I modsætning til andre nationers hellige steder er den aldrig faldet i deres hænder, som ikke vil nære ærbødighed for den. Den er også et sikkert sted for dem, der betræder den i åndelig forstand, dvs. de modtager guddommelige nådesbevisninger og er sikret mod Guds straf.

29 *Shahīd* betyder én, der giver information eller afgørende oplysninger om det, han er vidne til, én, der besidder stor viden, en martyr, som har mistet livet for Allāhs sag. Når ordet anvendes om Gud, betyder det, at intet er skjult for Hans viden (Lane).

Allāhs vej, idet I søger at gøre den kroget, når I *selv* er vidner *dertil*? Og Allāh er ikke uopmærksom på, hvad I gør.”

101. O I som tror! Hvis I adlyder nogen af de grupper, som blev givet Bogen, vil de igen gøre jer til vantro, efter at I har troet.

102. Hvorledes kan I forkaste troen, når Allāhs Tegn er forelæst for jer, og Hans Sendebud er blandt jer? Og den, som holder fast ved Allāh, er bestemt blevet ledt til den rette vej.

R. 11.

103. O I som tror! Frygt Allāh, som Han bør frygtes, og lad ikke døden indhente jer, undtagen når I er i en tilstand af underkastelse.

104. Og hold fast ved Allāhs reb³⁰ alle sammen, og vær ikke splittede, og ihukom Allāhs nåde over jer, da I var fjender, og Han forenede jeres hjerter i kærlighed, så I ved Hans nåde blev *som* brødre, og I var på randen af en afgrund af ild, og Han frelste jer fra den. Således forklarer Allāh Sine befalinger for jer, for at I må blive retledede.

105. Og der skal blandt jer være en gruppe mennesker, som kalder

سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ أَمْنٍ تَبِعُونَهَا عِوَجًا
وَ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا
مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠١﴾

وَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ وَ أَنْتُمْ تُثَلَّىٰ عَلَيْكُمْ
أَيْتَ اللَّهِ وَ فِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَ مَنْ
يُعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠٢﴾

عِ
ي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ
وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا
تَفَرَّقُوا ۗ وَ إِذْ كُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً ۗ فَالَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا ۗ وَ كُنْتُمْ
عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم
مِّنْهَا ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

30 *Habl* betyder et reb, med hvilket en ting bindes eller holdes fast; et bånd; et løfte eller en pagt; en forpligtelse, ved hvilken man bliver ansvarlig for en persons eller tings sikkerhed; alliance og beskyttelse (Lane). Den Hellige Profet^{sa} berettes at have sagt: “Guds Bog er Allāhs reb, som er blevet udstrakt fra himlene til jorden” (Djarīr, bd. 4, s. 30).

til godhed³¹ og påbyder retfærdigheden og forbyder det onde. Og disse er det, som skal få fremgang.

106. Og vær ikke som dem, der blev splittet og blev *indbyrdes* uenige,³² efter at klare og tydelige beviser var kommet til dem. Og disse er det, for hvilke der skal være en stor straf

107. på den dag, når nogle ansigter skal lyse op, og andre ansigter skal blive formørkede. Hvad angår dem, hvis ansigter vil være formørkede, *skal det siges til dem:* “Forkastede I troen efter at have troet? Smag da straffen, fordi I forkastede troen.”

108. Og hvad angår dem, hvis ansigter vil lyse op, de skal være i Allāhs barmhjertighed, deri skal de forblive.

109. Disse er Allāhs Tegn, Vi forelæser dem for dig med sandheden, og Allāh ønsker ingen uret mod *Sine* skabninger.

110. Og Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og til Allāh skal ^ع alle ting bringes tilbage.

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٥﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا ۗ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۗ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ ۖ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

³¹ *Al-khair*, godhed, betyder her islām. Godhed er generelt indlejret i ordet *al-ma‘rūf*, retfærdighed, der bringes umiddelbart efter *al-khair*. Den Hellige Profet^{sa} berettes at have sagt: “Hvis nogen af jer ser noget ondt, lad ham fjerne det med sin hånd. Hvis han ikke kan gøre det med sin hånd, lad ham da forbyde det med sin tunge. Hvis han ikke kan gøre selv det, lad ham da i det mindste afsky det i sit hjerte, og dette er den svageste form for tro” (Muslim).

³² Qur’ānen fremlægger ikke blot en generel filosofisk lære, men refererer faktisk til historiske kendsgerninger for at overbevise de troende om alvoren af de farer, der bestemt har ødelagt dem, der er gået bort. Verset henviser derfor til Bogens folks uenigheder, og muslimer formaner om at undgå dem.

R. 12.

111. I er den bedste menighed oprejst til menneskeheds bedste,³³ I påbyder det gode og forbyder det onde og tror på Allāh. Og hvis Bogens folk havde troet, ville det med sikkerhed have været bedre for dem. Nogle af dem er troende, men de fleste af dem er ulydige.

112. De kan ikke skade jer undtagen en ubetydelig skade, og hvis de kæmper mod jer, skal de vende jer ryggen. Da skal de ikke hjælpes.

113. De skal rammes med fornædelse, hvor de end findes, medmindre de har beskyttelse fra Allāh eller beskyttelse fra mennesker. Og de har pådraget sig Allāhs vrede, og de er blevet ramt af elendighed. Dette er, fordi de plejede at forkaste Allāhs Tegn og søgte at dræbe Profeterne uretfærdigt. Dette er, fordi de var ulydige og plejede at begå overtrædelser.

114. De er ikke *alle* ens. Blandt Bogens folk er der en menighed, som står fast ved deres pagt, de reciterer Allāhs ord i nattens timer og kaster sig ned for Ham.

115. De tror på Allāh og på den Yderste Dag og påbyder det gode og forbyder det onde, og de skyn-der sig at kappes med hinanden i gode handlinger. Og disse er blandt de retfærdige.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ
تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ مِنْهُمْ
الْمُؤْمِنُونَ ۖ أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُواكُمْ
يُؤَلُّوكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١٢﴾

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّيَّةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا
إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ
وَبَاءُ وَبِغَضِبِ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا
وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ
قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ
وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيَسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ وَأُولَئِكَ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

33 Princippet i det islamiske begreb "tjeneste" beskrives smukt i et enkelt vers. Muslimer vil forblive de bedste, så længe de bestræber sig på at tjene. Hvis de svigter med hensyn til at tjene andre, vil de ikke længere have ret til at være stolte over islāms og den muslimske menigheds overlegenhed.

116. Og hvad godt de end gør, skal de ikke nægtes dets behørig belønning, og Allāh kender godt de gudfrygtige.

117. Hvad angår dem, som forkafter troen, deres ejendom og deres børn skal ikke nytte dem noget mod Allāh, og disse er ildens beboere, deri vil de blive i lang tid.

118. Eksemplet med hvad de giver ud i dette liv er som eksemplet med en vind, hvori der er intens kulde, som rammer høsten hos et folk, der har gjort uret mod sig selv, og ødelægger den. Og Allāh har ikke gjort dem uret, men de gør uret mod sig selv.

119. O I som tror! Tag ikke *andre* til fortrolige venner end jeres egne folk, de vil ikke tøve med at skade jer. Det behager dem at se jer i vanskeligheder. Hadet har allerede udtrykt sig gennem deres munde, og hvad deres hjerter skjuler er endnu større. Vi har forklaret Vore befalinger tydeligt for jer, om I vil forstå.

120. Se, I er dem, som elsker dem, men de elsker ikke jer. Og I tror på hele Bogen. Når de møder jer, siger de: "Vi tror", men når de er alene, bider de sig i fingrene af raseri mod jer. Sig: "Dø i jeres raseri! I sandhed, Allāh kender godt, hvad der er skjult i *jeres* bryst."

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُواهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۖ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً
مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ۖ وَدُّوا مَا
عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۚ
وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۖ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمْ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

هَآئِنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۚ وَإِذَا
لَقَوُكُمْ قَالُوا آمَنَّا ۚ وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا
عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۖ قُلْ
مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

121. Hvis noget godt tilfalder jer, bedrøver det dem, og hvis noget ondt rammer jer, glædes de ved det. Men hvis I er standhaftige og retfærdige, vil deres onde planer ikke skade jer det mindste, med sikkerhed, Allāh omfatter *alt* det, de gør.

R. 13.

122. Og *ihukom den tid*, da du drog ud tidligt om morgenen fra din familie for at anvise de troende *deres* stillinger til kampen.³⁴ Og Allāh er Althørende, Altvidende,

123. da to grupper blandt jer tænkte på fejhed, skønt Allāh var deres Ven. Og til Allāh alene skal de troende sætte deres lid.

124. Og Allāh havde *allerede* hjulpet jer ved Badr, da I var svage. Tag derfor Allāh til jeres Beskytter, for at I må blive taknemmelige.

125. Da du sagde til de troende: “Vil det ikke være tilstrækkeligt for jer, at jeres Herre skulle hjælpe jer med tre tusinde nedsendte engle?”

126. Jo, hvis I er standhaftige og retfærdige, og de pludselig overfalder jer, vil jeres Herre hjælpe jer med fem tusinde engle, som angriber voldsomt.

إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ
وَإِنْ تَصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٣١﴾

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ
الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِقِتَالٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٢﴾

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا
وَاللَّهُ وَلِيٌّ لِهَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣٣﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ
فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣٤﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ
أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ
مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ ﴿١٣٥﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن
فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ
آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٣٦﴾

³⁴ Henvisningen er til *Uhud* slaget. For at fjerne ydmygelsen ved deres nederlag ved Badr marcherede Quraish fra Mekka i det tredje år efter *hidjrah*, udvandringen, mod Medina med en veludrustet hær på 3.000 erfarne krigere. Meget imod sit eget ønske drog den Hellige Profet^{sa} frem med en styrke på 1.000 mand ud af Medina for at møde fjenden. Denne styrke indeholdt 300 tilhængere af *‘Abdullah bin Ubayy*, en ærkehykler, som senere faldt fra.

127. Og Allāh har gjort det alene som et glædeligt budskab til jer, og for at jeres hjerter måtte finde ro derved, og hjælpen kommer fra Allāh alene, den Almægtige, den Alvise.

128. Gud vil gøre således, for at Han måtte skære en del af dem bort, som forkaster troen, eller vanære dem, så de måtte vende skuffede tilbage.

129. Du har ingen andel i den sag: Han kan vende Sig til dem i barmhjertighed eller straffe dem, for de er uretfærdige.

130. Og Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. Han tilgiver, hvem Han vil, og straffer, hvem Han vil, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 14.

131. O I som tror! Fortær ikke rente, som medfører mangfoldige tillæg, og frygt Allāh, for at I må få fremgang.

132. Og frygt ilden, som er forberedt for de vantro.

133. Og adlyd Allāh og Sende-buddet, for at der må vises jer barmhjertighed.

134. Og kappes med hinanden om at søge tilgivelse fra jeres Herre og om et Paradis, hvis udstrækning er himlene og jorden, forberedt for de gudfrygtige –

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ
وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ۗ وَمَا النَّصْرُ
إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٧﴾

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَوْ يَكْتَسِبُهُمْ فَيُنْقَلِبُوهُمْ خَائِبِينَ ﴿١٢٨﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٩﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا
أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ ۗ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

135. dem, som giver ud i medgang og modgang, og dem, som undertrykker *deres* vrede og tilgiver mennesker, og Allāh elsker dem, som handler godt,

136. og dem, som, når de begår noget skændigt eller gør uret mod sig selv, ihukommer Allāh og bønfalder om tilgivelse for deres synder – og hvem kan tilgive synder undtagen Allāh? – og som ikke bevidst fremturer i det, de har begået.

137. Disse er det, hvis belønning er tilgivelse fra deres Herre og Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, hvori de skal forblive, og hvor fortræffelig er belønningen for dem, som handler godt!

138. Med sikkerhed, før jer har der været *mange* forordninger, så rejs omkring på jorden og se, hvor *ond* afslutningen blev for dem, som behandlede *Profeterne* som løgnere.

139. Dette, *Qur’ānen*, er en klar kundgørelse til menneskeheden og en retledning og en formaning for de gudfrygtige.

140. Vis ikke svagheit, og bedrøves heller ikke, og I skal med sikkerhed vinde overhånd, om I er troende.

141. Hvis en skade har ramt jer, så har de *vanthro* folk med sikkerhed *allerede* modtaget en lignende skade. Og sådanne dage lader Vi

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَٰفِيْنَ عَنِ
النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٥﴾
وَالَّذِينَ اِذَا فَعَلُوْا فَاِحْسَةً اَوْ ظَلَمُوْا
اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوْا اللّٰهَ فَاَسْتَغْفَرُوْا
لِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَ مَنْ يَّغْفِرِ الذُّنُوْبَ اِلَّا
اللّٰهُ ۗ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰى مَا فَعَلُوْا
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٦﴾

اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ
وَجَنَّتْ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَ نِعَمَ اَجْرِ الْعَمَلِيْنَ ﴿١٣٧﴾
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۗ فَسِيْرُوْا
فِي الْاَرْضِ فَاَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ
الْمُكْذِبِيْنَ ﴿١٣٨﴾

هٰذَا بَيٰنٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَ مَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزِنُوْا ۗ اَنْتُمْ الْاَعْلَوْنَ
اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤٠﴾

اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ۗ وَ تِلْكَ الْاَيَّامُ نَدَاوِلُهَا

veksle mellem mennesker, *for at de må formanes*, og for at Allāh må udskille dem, som tror, og må tage vidner blandt jer, og Allāh elsker ikke de uretfærdige,

142. og for at Allāh må lutre dem, som tror, og tilintetgøre de vantro.

143. Mon I mener, at I skal træde ind i Paradiset, når Allāh endnu ikke har udskilt dem af jer, som kæmper *for Allāhs sag*, og *endnu ikke* har udskilt de standhaftige?

144. Og I plejede at ønske denne død, før I mødte den, nu når I endelig har set den, står I stirrende *som lamslåede*.

R. 15.

145. Og Muḥammad er kun et Sendebud. Med sikkerhed, *alle* Sendebud før ham er gået bort. Om han da dør eller dræbes, vil I vende om på jeres hæle? Og den, som vender om på sine hæle, skal ikke skade Allāh det mindste.³⁵ Og Allāh vil bestemt belønne de taknemmelige.

146. Og ingen sjæl kan dø undtagen med Allāhs tilladelse – en bestemmelse med en fastsat frist. Og den, som ønsker denne verdens belønning, ham vil Vi give deraf, og den, som ønsker det Hinsidiges belønning, ham vil Vi give deraf, og Vi vil bestemt belønne de taknemmelige.

بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
أَمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيَمِخَّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
الْكُفْرِينَ ﴿١٤٢﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تَلْفَوْهُ ۖ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٤﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۗ أَفَأَنْتُمْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۗ وَمَنْ يَنْقَلِبْ
عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيُجْزَى اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا ۗ وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۗ وَسَنَجْزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

35 Verset er et stærkt bevis på, at heller ikke Jesus^{as}, som var en af Profeterne, der kom før den Hellige Profet^{sa}, er fysisk i live i himmelen og vender tilbage til denne jord igen, som nogle muslimer, der følger den kristne tro, fejlagtigt tror.

147. Og mangel en Profet har der været, ved hvis side talrige gudhengivne³⁶ mennesker kæmpede. De viste ikke svaghed på grund af det, som ramte dem for Allāhs sag, ej heller svækkedes de, ej heller ydmygede de sig *for fjenden*. Og Allāh elsker de standhaftige.

148. Og deres tale var ikke andet, end at de sagde: “Vor Herre! Tilgiv os vore synder og vore overtrædelser i vore handlinger, og styrk vort fodfæste, og hjælp os mod de vantro folk.”

149. Så Allāh gav dem denne verdens belønning og også en fortræffelig belønning i den næste, og Allāh elsker dem, som handler godt.

R. 16.

150. O I som tror! Hvis I adlyder³⁷ dem, som har forkastet troen, vil de få jer til at vende om på jeres hæle, og I vil blive tabere.

151. Nej, Allāh er jeres Beskytter, og Han er den Bedste af hjælperne.

152. Vi vil indgyde rædsel i de vantros hjerter, fordi de tillægger Allāh partnere, som Han ikke har nedsendt nogen fuldmagt for. Deres opholdssted er ilden, og ond er de uretfærdiges bolig.

153. Og Allāh havde med sikkerhed opfyldt Sit løfte til jer, da

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ
كَثِيرٌ ۖ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَمَا صَعَفُوا ۗ وَمَا
اسْتَكَانُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا
اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا ۖ وَارْحَمْنَا ۖ إِنَّكَ
أنتَ الرَّحِيمُ ۗ وَتَبَيَّنَّا أَنَّا لَكُمُ
الْكَاذِبِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأْتَاهُمُ اللَّهُ تَوَابًا دُنْيَا ۖ وَحَسَنَ تَوَابٍ
لِّلْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ
كَفَرُوا يَرُدُّوكُم عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ
فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيرِينَ ﴿١٥١﴾
سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مِمَّا
لَمْ يُنَزَّل بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَ مَا لَهُمُ النَّارُ
وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدًا إِذْ تَحْسُونَهُمْ

*36 Ordet *ribbiyyūn* indeholder den væsentlige bibetydning gudhengivenhed.

37 Muslimer er ikke formanet til at undgå at have noget at gøre med alle ikke-muslimer, end advars kun mod at følge sådanne vantro, som er islāms ærkefjender.

I dræbte og ødelagde dem med Hans tilladelse, indtil, da I vaklede *i lydighed over for den Hellige Profet^{sa}* og begyndte at argumentere indbyrdes om befalingens sande hensigt og blev ulydige, efter at Han havde skænket jer, hvad I elskede, *altså sejren, Han trak Sin støtte tilbage*. Blandt jer var der nogle, som ønskede denne verden, og blandt jer var der andre, som ønskede den næste. Så vendte Han jer bort fra dem, for at Han måtte prøve jer – og Han har bestemt tilgivet jer, og Allāh er Nådige mod de troende.

154. Da I løb bort og ikke så tilbage på nogen, selv om Sendebuddet kaldte på jer bagved jer, så gav Han jer en sorg som erstatning for en sorg, for at I ikke måtte bedrøves³⁸ over det, som var undsluppet jer, ej heller over det, som ramte jer. Og Allāh er velunderrettet om, hvad I gør.

155. Derpå, efter sorgen, sendte Han fred over jer – en slummer, som overvældede en gruppe af jer – mens den anden gruppe var bekymrede for sig selv, idet de uretmæssigt tænkte uvidenhedens tanker om Allāh. De sagde: “Har vi nogen andel i ledelsen?” Sig: “Al ledelse tilhører Allāh.” De skjuler i deres hjerter, hvad de ikke afslører

بِأَذْنِهِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُشِيتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرْكَبُكُمْ مَا تَحِبُّونَ ۗ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٤﴾

إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلُوتَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عِغَابًا بِغَيْرِ لَكِيْلَةٍ تَحْزِنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَّعَاسًا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۖ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۗ يَقُولُونَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم

*38 Somme tider trænger truslen om et større tab smerten ved tidligere påførte forholdsvis mindre tab i baggrunden. En sådan situation opstod under Uḥud slaget, da rygter om den Hellige Profets død (må Allāhs fred og velsignelser være over ham) fuldstændig jagede enhver tanke bort om alle personlige lidelser og tab, som de kæmpende muslimer havde gennemgået. Så nyheden om hans overlevelse forvandlede følelsen af tab til en følelse af dyb glæde og taknemmelighed.

for dig. De siger: “Hvis vi havde nogen del i ledelsen, ville vi ikke være blevet dræbt her.” Sig: “Hvis I var blevet i jeres huse, så ville de, for hvem kamp var påbudt, bestemt være draget ud til deres dødslejer”, for at Allāh måtte opfylde Sin befaling, og for at Allāh måtte prøve, hvad der var i jeres bryst, og for at Han måtte lutre, hvad der var i jeres hjerter. Og Allāh kender godt, hvad der er i hjerterne.

156. De af jer, som vendte ryggen til den dag, da de to hære mødtes‡, det var med sikkerhed satan, som fik dem til at snuble på grund af nogle af deres handlinger. Men Allāh har bestemt allerede tilgivet dem. I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Overbærende.

R. 17.

157. O I som tror! Vær ikke som dem, der forkastede troen, og som siger om deres brødre, når de rejser i landet eller drager ud til krig: “Havde de været med os, ville de ikke være døde eller være blevet dræbt.” Dette er således, for at Allāh må gøre det til en fortrydelse i deres hjerter. Og Allāh giver liv og forårsager død, og Allāh er Opmærksom på, hvad I gør.

158. Og hvis I bliver dræbt for Allāhs sag, eller I dør, skal tilgivelse fra Allāh og barmhjertighed bestemt være bedre end det, de ophober.

مَا لَا يُبَدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا
مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هُنَا ۖ قُلْ
لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۗ
وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيُمَجِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى
الْجَمْعَيْنِ ۗ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ
بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۗ وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا
فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَىٰ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا
مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا ۗ لِيَجْعَلَ اللَّهُ
ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٨﴾

وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّم
لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿١٥٩﴾

‡ Uhud slaget.

159. Og hvis I dør eller bliver dræbt, til Allāh skal I med sikkerhed samles sammen.

160. Og det er ved Allāhs store barmhjertighed, at du er mild over for dem, og om du havde været streng og hårdhertet, ville de bestemt have spredt sig væk fra dig. Så bær over med dem, og bed om tilgivelse for dem, og spørg dem til råds³⁹ i vigtige anliggender, og når du så har besluttet dig, sæt da din lid til Allāh. Med sikkerhed, Allāh elsker dem, som sætter deres lid til Ham.

161. Hvis Allāh hjælper jer, skal ingen overvinde jer, men hvis Han forlader jer, hvem er det da, som kan hjælpe jer i stedet for Ham? Til Allāh alene skal de troende derfor sætte deres lid.

162. Og det er ikke muligt for en Profet at handle uærligt, og den, som handler uærligt, skal bringe det med sig, som han har været uærlig med, på Opstandelsens Dag. Da skal enhver sjæl belønnes fuldt ud for det, den har optjent, og der skal ikke gøres dem uret.

163. Mon den, der følger Allāhs velbehag, er lig den, som pådrager sig Allāhs vrede, og hvis opholdssted er helvede? Og et ondt bestemmelsessted er det!

وَلَيْنُ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَأِ إِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٩﴾

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۗ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦٠﴾

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۗ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦١﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْدِلَ ۗ وَمَنْ يَغْدُلْ يَأْتِ بِمَا غَدَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٢﴾

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَ مَاؤُهُ جَهَنَّمُ ۗ وَبئس المصير ﴿١٦٣﴾

³⁹ Indførelsen af rådslagning, *mushāwarah*, er medtaget i islāms grundlæggende principper. Islām har gjort det obligatorisk for den muslimske stats overhoved, at han skal rådføre sig med muslimer i alle statens vigtige sager, og det har altid været den Hellige Profets^{sa} sædvane.

164. De har *forskellige* grader af nåde hos Allāh, og Allāh ser, hvad de gør.

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ ط وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

165. Med sikkerhed, Allāh har skænket de troende en nåde, da Han oprejste blandt dem et Sendebud af deres egen midte, som forelæser Hans Tegn for dem og lutrer dem og lærer dem Bogen og Visdommen, og før dette var de bestemt i åbenlys vildfarelse.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ء وَ إِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٣٤﴾

166. Hvorledes! Når en ulykke rammer jer, og I havde påført *fjenden* det dobbelte af den, siger I: “Hvorfra kommer dette?” Sig: “Det er fra jer selv.” I sandhed, Allāh har magt over alle ting.

أَوَلَمْآ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ ء إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣٥﴾

167. Og det, som ramte jer den dag, da de to grupper mødtes, † var på Allāhs befaling, og *således var det*, for at Han måtte udskille de troende,

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّنْعِيمِ الْجَمْعِ
فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٦﴾

168. og for at Han måtte udskille hyklerne. Og det blev sagt til dem: “Kom, kæmp for Allāhs sag, og slå *fjendens angreb* tilbage.” De sagde: “Hvis vi havde kendt til kamp, ville vi bestemt have fulgt jer.” De var på den dag nærmere vantroen end troen. De siger med deres munde, hvad der ikke er i deres hjerter. Og Allāh ved bedst, hvad de skjuler.

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنَاكُمْ ط هُمْ لَكُفْرٍ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ء يَقُولُونَ بَأْفُوَاهُمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ط وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٣٧﴾

169. *Disse er det*, som sagde om deres brødre, mens de *selv* blev tilbage: “Hvis de havde adlydt os, ville de ikke være blevet dræbt.”

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أِطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ط قُلْ فَادْرَأُوا عَن

† Uhud slaget.

Sig: “Hold da døden borte fra jer selv, hvis I er sandfærdige.”

170. Og anse ikke dem, der er blevet dræbt for Allāhs sag, som døde. Nej, de lever i deres Herres nærvær og bliver forsørget godt,

171. idet de fryder sig over det, som Allāh har skænket dem af Sin nåde, og glæder sig for dem, der endnu ikke har sluttet sig til dem, *som vil komme* efter dem, for ingen frygt skal komme over dem, ej heller skal de sørge.

172. De fryder sig over Allāhs gunst og *Hans* nåde, og at Allāh ikke lader de troendes belønning gå til spilde.

R. 18.

173. *Hvad angår* dem, som svarede kaldet fra Allāh og Sendebuddet, efter at de var blevet såret – de blandt dem, som gør det gode og handler retfærdigt, skal få en stor belønning,

174. dem, til hvem mennesker sagde: “Folk har samlet sig imod jer, frygt dem derfor”, men dette forøgede *kun* deres tro, og de sagde: “Allāh er tilstrækkelig for os, og en fremragende Beskytter er Han.”

175. Så de vendte tilbage med *stor* gunst fra Allāh og *stor* nåde, intet ondt havde rørt dem, og de fulgte Allāhs velbehag, og Allāh er den store nådes Herre.

أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٩﴾
وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَمْوَاتًا ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
يُرْزَقُونَ ﴿١٧٠﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ ۗ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۗ
أَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿١٧٣﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ
قَدِ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
إِيمَانًا ۗ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ
يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ ۗ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ
اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٥﴾

176. Med sikkerhed, det er netop satan, som skræmmer sine venner, så frygt ikke dem, men frygt Mig, hvis I er troende.

إِنَّمَا ذُكِرَ الشَّيْطَانَ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ
فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٦﴾

177. Og lad ikke dem bedrøve dig, som hastigt falder i vantroen, med sikkerhed, de kan ikke skade Allāh på nogen måde. Allāh ønsker ikke at give dem nogen andel i det Hinsidige, og de skal få en streng straf.

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يُضِرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي
الْآخِرَةِ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٧﴾

178. Med sikkerhed, de, som har købt sig vantroen for troen, kan ikke skade Allāh det mindste, og de skal få en smertefuld straf.

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
لَن يُضِرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

179. Og lad ikke de vantro tænke, at det, at Vi giver dem udsættelse, er godt for dem. At Vi giver dem udsættelse vil blot have *til følge*, at de vil tiltage i synd, og de skal få en vanærende straf.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا
لَهُمْ خَيْرٌ لَّا نُنْفِسِهِمْ ۗ إِنَّمَا نُمَلِّئُهُمْ
لِيُزَادُوا فِي آثِمَاتِهِمْ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٩﴾

180. Allāh ville ikke efterlade de troende i den tilstand, som I er i, før Han havde skilt det onde fra det gode. Ej heller ville Allāh afsløre det usete for jer. Men Allāh udvælger blandt Sine Sendebud, hvem Han vil. Tro derfor på Allāh og Hans Sendebud. Og hvis I tror og handler retfærdigt, skal I få en stor belønning.

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ
الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ
مَن يَشَاءُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَإِن
تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

181. Og lad ikke dem, som er gerrige med hensyn til det, Allāh har givet dem af Sin nåde, tænke, at det er godt for dem, nej, det er ondt for dem. Det, som de var

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا
آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۗ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا

gerrige med, skal lægges som et halsjern omkring deres halse på Opstandelsens Dag. Og Allāh alene tilhører himlenes og jordens arv, og Allāh er velunderrettet om det, I gør.

R. 19.

182. Allāh har bestemt hørt deres tale, som sagde: “Allāh er fattig, og vi er rige.” Vi vil optegne, hvad de har sagt, og også deres forsøg på at dræbe Profeterne uretfærdigt, og Vi vil sige: “Smag brændingens straf!”

183. Det er på grund af det, jeres hænder har sendt forud, og *sandheden er*, at Allāh slet ikke er uretfærdig mod *Sine* tjenere.

184. Dem, som siger: “Allāh har pålagt os ikke at tro på noget Sendebud, før han bringer os et offer, som ilden fortærer.” Sig: “Der er allerede kommet Sendebud til jer før mig med klare og tydelige Tegn og med det, som I taler om. Hvorfor søgte I da at dræbe dem, hvis I er sandfærdige?”

185. Og hvis de anklager dig for løgn, blev Sendebud før dig da også anklaget for løgn, som bragte klare og tydelige Tegn og bøger med visdom og den strålende Bog.

186. Enhver sjæl skal smage døden. Og I skal gives jeres belønning fuldt ud alene på Opstandelsens Dag. Så den, som holdes borte fra ilden og føres ind i Paradiset, har bestemt nået sit mål. Og livet i

بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَ لِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ
فَقِيْرٌ وَّ نَحْنُ اَغْنِيَّاۗءُ ۗ سَنَكْتُبُ
مَا قَالُوْا وَّقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَاۗءِ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ
وَتَقُوْلُ دُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٨٢﴾

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ
لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰبِدِيْنَ ﴿١٨٣﴾

الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ عَهْدَ اٰلِيْنَا
اَلَّا نُوْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يٰتِيْنَا بِقُرْبٰنٍ
تَاْكُلُهُ النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَاۗءَكُمْ رُسُلٌ
مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَاِلٰذِيْ قُلْتُمْ فَاِمَ
قَتَلْتُمُوْهُم اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨٤﴾

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّنْ
قَبْلِكَ جَاۗءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ
وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِقَةٌ الْمَوْتِ ۗ وَاِنَّمَا تُوقَنُ
اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ فَمَنْ زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَاۗءَ

denne verden er ikke andet end en bedragerisk nydelse.⁴⁰

187. I skal med sikkerhed prøves⁴¹ med hensyn til jeres ejendom og jeres liv, og I skal med sikkerhed høre meget ondt fra dem, som blev givet Bogen før jer, og fra dem, som tillægger *Gud* partnere. Men hvis I viser udholdenhed og handler retfærdigt, er det virkelig et spørgsmål om fast beslutsomhed.

188. Og *ihukom*, da Allāh tog et bindende løfte af dem, som blev givet Bogen: “I skal tydeligt forklare denne *Bog* for menneskene og ikke skjule den.” Men de kastede den bag deres rygge og byttede den bort for en ringe pris. Slet er det, de har købt.

189. Tro ikke, at de, som jubler over det, de har gjort, og elsker at blive rost for det, de ikke har gjort – tro ikke, at de er sikret mod straffen. De skal lide en smertefuld straf.

190. Og Allāh alene tilhører himlens og jordens herredømme, og Allāh har magt over alle ting.

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٧﴾
 كَتَبُوا فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 وَكَلَّمْتُمْ مَنِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَى
 كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ
 مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٨﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا
 تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
 وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ
 مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٩﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا
 وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
 فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ مِنَ الْعَذَابِ
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩٠﴾

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩٠﴾

40 Døden er det mest sikre fænomen i naturen, men alligevel er menneskets holdning til den fuldstændig ligeegyldighed. Det nærværende liv kaldes her forfængeligt og illusorisk, fordi det umiddelbart ser ud til at være noget meget attraktivt, men når man bliver opslugt af at søge sine fornøjelser, finder man det bittert og skuffende.

41 Prøvelser tjener et firdobbelt formål: 1) De udskiller de vaklende og de svage i troen fra de oprigtige og udholdende tilhængere. 2) De er et middel til åndelig fremgang for de inderligt troende. 3) De, som gennemgår en prøve, erfarer deres egen tros styrke eller svaghed og er således i stand til at forbedre deres adfærd i overensstemmelse dermed. 4) Prøvelser berettiger også til belønning af dem, som fortjener det.

R. 20.

191. I himlens og jordens skabelse og i nattens og dagens vekslen er der med sikkerhed Tegn for de forstandige,⁴²

192. dem, som ihukommer Allāh stående og siddende og *liggende* på deres sider og tænker over himlens og jordens skabelse: “Vor Herre! Du har ikke skabt dette forgæves, *nej*, Hellig er Du, så frels os fra ildens straf.

193. Vor Herre! Den, Du lader indgå i ilden, ham har Du med sikkerhed vanæret. Og de uretfærdige skal ikke få nogen hjælpere.

194. Vor Herre! Vi har hørt en herold kalde os til troen: ‘Tro på jeres Herre’, og vi har troet. Vor Herre! Tilgiv os derfor vore synder, og tag vore forsyndelser bort fra os, og må Du i døden forene os med de retfærdige.

195. Vor Herre! Skænk os, hvad Du har lovet os gennem Dine Sendebud, og vanær os ikke på Opstandelsens Dag. Med sikkerhed, Du bryder ikke Dit løfte.”

196. Så bønhørte deres Herre dem og *sagde*: “Jeg vil ikke lade nogen stræbendes bestræbelse blandt jer gå til spilde, det være

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَ اٰخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيٰتٍ لِّاُولِي
الْاَلْبَابِ ﴿١٩١﴾

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَّ تَعُوذًا
وَّ عَلَى جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هٰذَا بَاطِلًا ۗ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ ﴿١٩٢﴾

رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ
اٰخَزَيْتَهُ ۗ وَّمَا لِّلظٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصٰرٍ ﴿١٩٣﴾

رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْاِيْمٰنِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۗ
رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكْفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّفْنَا مَعَ الْاَبْرٰرِ ﴿١٩٤﴾

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٩٥﴾

فَاَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَا اُضِيْعُ
عَمَلًا عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثَىٰ ۗ

⁴² Den lære, der ligger i skabelsen af himlene og jorden og i nattens og dagens vekslen, er, at mennesket er blevet skabt både for åndelig og verdslig udvikling og fremgang, og hvis det handler retfærdigt, skal perioden med mørke og trængsler følges af solskin og lykke.

sig mand eller kvinde. I er *alle* beslægtet med hinanden. Så dem, som er udvandret og er blevet drevet ud fra deres hjem og er blevet forfulgt for Min sag og har kæmpet og er blevet dræbt – Jeg vil med sikkerhed tage deres forsyndelser bort fra dem og lade dem indgå i Haver, gennem hvilke floder strømmer – en belønning fra Allāh, og hos Allāh er den bedste belønning.”

197. Lad ikke de vantros færden i landet bedrage dig.

198. *Det er en liden og kortvarig* nydelse, så skal helvede være deres opholdssted. Hvor ondt et hvilested!

199. Men de, som frygter deres Herre, skal få Haver, gennem hvilke floder strømmer, deri skal de forblive – en beværtning fra Allāh. Og det, som er hos Allāh, er endnu bedre for de retfærdige.

200. Og med sikkerhed, blandt Bogens folk er der nogle, som tror på Allāh og på det, der er blevet åbenbaret til jer, og på det, som blev åbenbaret til dem, idet de bøjer sig ydmygt for Allāh. De bytter ikke Allāhs Tegn for en ringe pris. Disse er det, som skal få deres belønning hos deres Herre. Med sikkerhed, Allāh er hurtig til regnskabet.

بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ أُودُوا فِي
سَبِيلِ وَ قَاتَلُوا وَ قُتِلُوا لَآ كُفْرَتَ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ لَآ دَخَلَتْهُمُ جَنَّتِ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْآنْهَارُ ۖ ثَوَابًا مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٧﴾

لَآ يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
الْبِلَادِ ﴿١٩٨﴾

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ
وَ بئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٨﴾

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتِ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْآنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلَّآبِرَارِ ﴿١٩٩﴾

وَ إِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ مَا أُنزِلَ
إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ لِلَّهِ ۖ لَآ يَشْتَرُونَ
بِآيَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَئِكَ
لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

201. O I som tror! Vær standhaftige, og stræb efter at udmærke jer i standhaftighed, og vær på vagt, og frygt Allāh, for at I må få fremgang.

ع
||

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

SURA 4 AN-NISĀ'

Denne sura blev åbenbaret mellem tredje og femte år efter udvandringen og indeholder 177 vers.

Suraen indledes med et vers, der nævner den mirakuløse begyndelse af menneskehedens opståen fra *نُفْسٍ وَاحِدَةٍ* *nafsin wāḥidatin*, et enkelt væsen. Med andre ord gives der endnu en fortolkning af ordet "Adam".

Denne sura har en nær tilknytning til sidste del af den foregående sura, hvor der i slutningen, foruden læren om at være standhaftig, formaner om, at I også skal opfordre hinanden til at udvise standhaftighed og ligeledes vogte jeres grænser. Her i sura An-Nisā' omtales frygtelige kampe med fjenden, som fører til, at mange kvinder vil blive enker og mange børn forældreløse. En løsning på problemer opstået i krigens kølvand, med enkers og forældreløses rettigheder i erindring, fremlægges i form af ægteskab med mere end én hustru, forudsat at en troende fastholder retfærdighed. Hvis man ikke kan fastholde retfærdighed, skal man nøjes med ét ægteskab.

I denne sura angives de grundlæggende principper i den islamiske arveret og forklaringen deraf.

I suraen omtales forholdet mellem jøderne og de kristne og Profeten Jesus^{as} komme således, at da jøderne brød alle deres pagter og blev hårdhjertede og forsøgte at dræbe Profeten Jesus^{as} ved at korsfæste ham, hvorledes Allāh da forpurrede deres forsøg på at dræbe ham og viste, at Profeten Jesus, Allāhs fred være over ham, var fri for al bebrejdelse fra jøderne mod sig og sin fromme, uskyldige moder.

I denne sura nævnes Profeten Jesus^{as} udvandring og omtales også den profeti, at der blandt Bogens folk ikke vil være nogen sekt eller gruppe, som ikke har troet på Profeten Jesus^{as} sandhed og hans naturlige død. Denne profeti blev nøjagtigt opfyldt med hans udvandring til Kashmir gennem Afghanistan.

كروعاها ٢٤

سُورَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ ٤

آياتها ١٧٧

AN-NISĀ'

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O I mennesker! Frygt jeres Herre, Som skabte jer af et enkelt væsen¹ og deraf skabte dets mage, og fra de to udbredte Han mange mænd og kvinder, og frygt Allāh, i Hvis navn I anmoder hinanden om noget, og frygt Ham især med hensyn til slægtskabsbåndene. Med sikkerhed, Allāh vogter over jer.

3. Og giv de forældreløse deres ejendom, og ombyt ikke det dårlige med det gode, og fortær ikke deres ejendom sammen med jeres egen. Det er med sikkerhed en stor synd.

4. Og hvis I frygter, at I, *samfundet*, ikke kan yde de forældreløse retfærdighed i *krigens kølvand*, så gift jer med kvinder, som behager jer, to eller tre eller fire.² Og hvis

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وْنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ
رَقِيبًا ②

وَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا
الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۗ إِنَّهُ كَانَ
حُوبًا كَبِيرًا ③

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ
فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ
مَثْنَىٰ وَثُلثَ وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا

1 Ordene *et enkelt væsen* kan betyde: 1) Adam eller 2) mand og kvinde samlet, for når to ting i fællesskab udfører én funktion, kan man tale om dem som én, eller 3) mand og kvinde forstået individuelt, fordi menneskeheden kan siges at være blevet skabt af *et enkelt væsen* i den forstand, at hvert eneste individ er skabt af menneskets sæd, som er "et væsen", og er også født af en kvinde, som ligeledes er "et væsen". Udtrykket *og deraf skabte dets mage* betyder ikke, at kvinden blev skabt af selve mandens krop, men at hun hørte til samme art som manden med samme natur og tilbøjeligheder.

2 Verset er betydningsfuldt, eftersom det tillader polygami under visse omstændigheder. Islām tillader en mand at have mere end én hustru og op til fire på en gang. Eftersom tilladelsen er blevet givet i forbindelse med emnet forældreløse, er det fortrinsvis baseret på omsorgen for denne oversete klasse af samfundet.

I frygter, at I ikke kan handle retfærdigt, så *gift jer kun med én* eller hvad jeres højrehænder besidder.³ Det er den nærmeste *vej* for jer til at undgå uret.

5. Og giv kvinderne deres brudegaver villigt. Men hvis de af egen vilje giver jer en del deraf, så nyd det som noget behageligt og gavnligt.

6. Og overdrag ikke de svagtbevagede ansvaret for jeres ejendom, som Allāh har gjort til et middel for jeres opretholdelse. Og forsyn dem og klæd dem passende derved, og tal venligt til dem.⁴

7. Og prøv *dømmekraften hos* de forældreløse, indtil de når den giftefærdige *alder*, hvis I så finder sund dømmekraft hos dem, overdrag dem deres ejendom, og fortær den ikke i ødselhed og hast *i angst for*, at de vokser op. Og den, der er rig, lad ham afholde sig *derfra*, og

تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾

وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ
فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا
فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ﴿٥﴾

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي
جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا
وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٦﴾

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ
فَإِنْ أَنْسَلْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا
وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا

³ Udtrykket *mā malakat aimānukum*, "hvad jeres højrehænder besidder" betegner generelt kvindelige krigsfanger, der ikke er blevet løskøbt, og som er under de muslimers myndighed og kontrol, som har taget dem til fange, fordi de havde deltaget i en krig, som blev ført for at ødelægge islām, og de havde således legitimt berøvet deres egen frihed. Qur'ānen sanktionerer ikke behandling af kvindelige krigsfanger som hustruer, uden at der indgås behørigt ægteskab med dem. Der er derimod klare og positive påbud om, at disse krigsfanger skal giftes ligesom frie kvinder, for at de kan behandles som hustruer. Foruden dette vers er påbuddet fastslået i klare og utvetydige vendinger i så mange som tre andre vers (2:222, 4:26, 24:33).

^{*4} Her tiltales samfundet som helhed, selv om den pågældende ejendom ikke er statsejendom, men tilhører de forældreløse, hvis antal stiger overordentligt under krige. Tydeligvis vil en betydelig del af de statslige midler blive involveret under sådanne usædvanlige forhold. Hvis en nation som helhed ikke tager sig af den slags ejendom og overlader den fuldstændigt i børnenes varetægt, som er uerfarne og ude af stand til fornuftigt at tage hånd om deres rigdom, ville dette helt sikkert have en negativ indvirkning på hele den nationale økonomi. For at løse dette problem bliver nationen som helhed formånet og gjort ansvarlig for at varetage den pågældende ejendom omhyggeligt, som om den tilhørte selve nationen. Det betyder dog ikke, at sådanne forældreløse vil blive gjort arveløse eller blive frataget deres individuelle rettigheder permanent. Det følgende vers og vers 11 tydeliggør i høj grad vigtigheden af dette vers.

den, der er fattig, lad ham bruge *deraf* med rimelighed. Og når I overdrager dem deres ejendom, tag da vidner i deres nærvær. Og Allāh er tilstrækkelig til at holde regnskab.

8. Til mænd er der en andel af det, som forældre og nære slægtninge efterlader sig, og til kvinder er der en andel af det, som forældre og nære slægtninge efterlader sig, det være sig lidt eller meget – en fastsat andel.

9. Og når *andre* slægtninge og forældrelose og de fattige er til stede ved fordelingen *af arv*, giv dem *noget* deraf og tal venligt til dem.

10. Og lad dem frygte *Gud*, som, hvis de selv skulle efterlade sig svagt afkom, ville være bekymrede på deres vegne. Lad dem derfor frygte Allāh, og lad dem tale ret og klar tale.

11. Med sikkerhed, de, som fortærer de forældreloses ejendom med urette, fylder blot deres maver med ild, og de skal brænde i en flammende ild.

R. 2.

12. Allāh befaler jer vedrørende jeres børn: En mand skal have lige så meget som to kvinders andel, men hvis der *kun* er kvinder, flere end to, så skal de have to tredjedele af det, den *afdøde* efterlader sig, og hvis der *kun* er en, skal hun have halvdelen. Og den *afdødes* forældre

فَلْيَاكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ فَإِذَا دَفَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۗ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤﴾

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ
مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۗ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٨﴾

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرزُقُوهُمْ مِنْهُ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٩﴾

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ
ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۗ فَلْيَتَّقُوا
اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ
ظُلْمًا إِنَّمَّا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ
وَسَيُصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١١﴾

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَاءً
فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَإِن
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۗ وَلَا يُؤْتِيهِ
لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ

skal hver have en sjettedel af arven, hvis han har afkom, men hvis han ikke har afkom, og hans forældre er hans arvinger, så skal hans moder have en tredjedel, og hvis han har søskende, så skal hans moder have en sjettedel efter *fradrag af* et testamente, han måtte have oprettet, eller *indfrielse af* gæld. Jeres fædre og jeres børn, I ved ikke, hvem af dem der er jer nærmest til gavn. Denne forordning⁵ om arveandelene er fra Allāh. I sandhed, Allāh er Altvidende, Alvis.

13. Og I skal have halvdelen af det, som jeres hustruer efterlader sig, hvis de ikke har afkom, men hvis de har afkom, så skal I have en fjerdedel af det, som de efterlader sig, efter *fradrag af* et testamente, de måtte have oprettet, eller *indfrielse af* gæld. Og de skal have en fjerdedel af det, som I efterlader jer, hvis I ikke har afkom, men hvis I har afkom, så skal de have en ottendedel af det, I efterlader jer, efter *fradrag af* et testamente, I måtte have oprettet, eller *indfrielse af* gæld. Og om der skulle være en mand eller en kvinde, hvis arv skal deles, og han *eller hun* hverken har forældre eller børn, og han *eller hun* har en broder eller en søster, så skal hver af dem have en sjettedel.

إِنْ كَانَ لَهُ وَكَدٌ ۖ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ
وَكَدٌ وَوَرِثَةٌ أَبَوُهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ
كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةِ يُوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ أَبَاوَكُمْ
وَإِبْنَاوَكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
لَكُمْ نَفْعًا ۗ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٣﴾

وَ لَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ
إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَكَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ
وَكَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ
وَصِيَّةِ يُوْصِيْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَ لَهُنَّ
الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ
وَكَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَكَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ
مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ تُوْصَوْنَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَ لَهَا أَخٌ أَوْ أُخْتٌ
فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ
فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوْصَى

5 Verset foreskriver passende andele af en afdød persons ejendom til alle nære slægtninge uden at skele til køn eller rækkefølge af fødsel. Børn, forældre, ægtemænd og hustruer er hovedarvingerne, som hvis de er i live under alle omstændigheder får passende andele, idet andre slægtninge kun er berettigede i særlige tilfælde. En mand vil modtage det dobbelte af en kvindes andel, fordi han er ansvarlig for familiens forsørgelse (Ma'ānī, bd. 2, s. 32).

Men hvis de er flere end det, så skal de dele en tredjedel *ligeligt* efter *fradrag af* et testamente, der måtte være oprettet, eller *indfrielse af* gæld – uden *bevidst* at skade nogen. *Dette er* en befaling fra Allāh, og Allāh er Altvidende, Overbærende.

14. Disse er Allāhs *fastsatte* grænser, og den, som adlyder Allāh og Hans Sendebud, ham vil Han lade indgå i Haver, gennem hvilke floder strømmer, deri skal de forblive, og dette er den store sejr.

15. Og den, der er ulydig mod Allāh og Hans Sendebud og overskrider Hans grænser, ham vil Han føre ind i ilden, hvori han vil blive i lang tid, og der skal være en vanærende straf for ham.

R. 3.

16. Og de af jeres kvinder, som begår noget uanstændigt, mod dem skal I kalde fire af jer til vidne, og hvis de bevidner *det*, så hold dem hjemme, indtil døden tager dem bort, eller Allāh åbner en udvej for dem.

17. Og hvis to mænd blandt jer gør sig skyldige i dette, straf dem begge. Hvis de angrer og forbedrer sig, vend jer da fra dem, med sikkerhed, Allāh er Den, Som ofte vender Sig *i nåde og er* Evig Barmhjertig.

18. I sandhed, Allāh påtager Sig at modtage anger alene fra dem, som handler ondt i uvidenhed og så

بِهَآ أَوْ ذَيْنِ ۙ غَيْرِ مُضَارِّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ
اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ
وَ رَسُوْلَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَ ذٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٤﴾

وَ مَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهُ وَ يَتَعَدَّ
حُدُوْدَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۚ
وَ لَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٥﴾

وَ الَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ
فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۗ
فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِي الْبُيُوْتِ
حَتّٰى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ
لَهُنَّ سَبِيْلًا ﴿١٦﴾

وَ الَّذِي يَأْتِيَنَّ مِنْكُمْ فَادُّوْهُمَا ۗ
فَاِنْ تَابَا وَ اَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ۗ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿١٧﴾

اِنَّمَّا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ
السُّوْءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ

angrer snarest. Disse er det, som Allāh vender Sig til i barmhjertighed, og Allāh er Altvidende, Alvis.

19. Og der *modtages* ingen anger fra dem, som *fortsætter med* at handle ondt, indtil, når døden nærmer sig en af dem, han siger: "Jeg angre bestemt nu", ej heller fra dem, der dør som vantro. Disse er det, for hvilke Vi har forberedt en smertefuld straf.

20. O I som tror! Det er ikke lovligt for jer at arve kvinder mod deres vilje, ej heller skal I forulempe dem for at fratage dem noget af det, I har givet dem, undtagen de er skyldige i en åbenlys uanstændighed, og omgås dem med godhed, og hvis I ikke kan lide dem, kan det være, at I ikke kan lide noget, hvori Allāh har lagt meget godt.

21. Og hvis I ønsker at tage en hustru i stedet for en anden, og I allerede har givet en af dem stor rigdom, så tag ikke noget tilbage deraf. Vil I tage den ved løgn og ved åbenlys synd?

22. Og hvordan kan I tage den, når I har været alene med hinanden, og de, *hustruerne*, har taget et bindende løfte⁶ af jer?

فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١٨

وَ لَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا ۖ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهَاءَ ۚ وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝٢٠

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۖ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا ۚ أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝٢١

وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَآخَذْتُمْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝٢٢

6 Kvinder er ikke slaver af mænds lunefuldhed. De er begge bundet af en ukrænkelig kontrakt, og mænd skylder deres hustruer forpligtelser, som de skal respektere, for hvad angår kvinders sociale rettigheder, er begge stort set på samme niveau. Her advares mænd om ikke at behandle den pagt skødesløst, ægteskabets bånd, som de har indgået med deres hustruer.

23. Og gift jer ikke med de kvinder, som jeres fædre ægtede, undtagen hvad der allerede er foregået. Det er noget skændigt og afskyeligt og en ond vej.

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّهُ كَانَ
فَاحِشَةً وَمَقْتًا ۗ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

R. 4.

24. Forbudt for jer er jeres mødre og jeres døtre og jeres søstre og jeres fastre og jeres mostre og jeres broders døtre og jeres søsters døtre og jeres fostermødre, som har ammet jer, og jeres fostersøstre og jeres svigermødre og jeres steddøtre, som er under jeres beskyttelse, fra jeres hustruer, som I har haft samkvem med – men hvis I ikke har haft samkvem med dem, skal det ikke være nogen synd for jer *at gifte jer med deres døtre* – og hustruerne til jeres sønner, som er fra jeres lænder, og *det er forbudt for jer at have to søstre sammen i ægteskabet*, undtagen hvad der allerede er foregået, med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ
وَآخَوَاتُكُمْ وَعُمَّتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُ النِّسَاءِ
الَّذِينَ ارْتَضَىٰ مِنْ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
النِّسَاءِ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ الَّتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۚ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ
بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۗ وَحَلَائِلُ
أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ۗ وَأَنْ
تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ ۗ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

Del 5

25. Og *forbudt for jer er gifte kvinder undtagen dem*, som jeres højrehænder besidder. Dette har Allāh pålagt jer. Og tilladt for jer er dem ud over dette, når I søger *dem* ved hjælp af jeres ejendom, idet I gifter jer med dem og ikke begår utugt. Og for det gode I modtager af dem,⁷ giv dem deres brudegaver

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ ۚ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ۗ
وَإِجْدَ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرِ
مُسَافِحِينَ ۗ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ

7 Ordene *famastamta 'tum bihī minhunna* betyder simpelthen ægteskab i overensstemmelse med de betingelser, islām har fremlagt. Se også sura 2:222, 4:4, 24:33. *Mut'ah*, midlertidigt ægteskab, eksisterer ikke i islām og er ved muslimske teologers konsensus blevet erklæret for ulovligt.

som fastsat, og der skal ikke være nogen synd for jer i det, I enes om indbyrdes, efter fastsættelsen af brudegaven. Med sikkerhed, Allāh er Altvidende, Alvis.

26. Og den af jer, som ikke har råd til at gifte sig med frie troende kvinder, så lad ham ægte, hvad jeres højrehænder besidder, nemlig jeres troende tjenestepiger. Og Allāh kender bedst jeres tro, I er alle beslægtet med hinanden, så gift jer med dem med deres indehaveres tilladelse, og giv dem deres brudegaver i henhold til det, som er rimeligt, når de er kyske, ikke begår utugt og ikke tager hemmelige elskere. Og hvis de, efter at de er blevet gift, begår noget uanstændigt, skal de have halvdelen af den straf, som er foreskrevet de frie kvinder. Dette gælder for den af jer, som frygter for at begå synd. Og at I behersker jer, er bedre for jer, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 5.

27. Allāh ønsker at gøre det klart for jer og lede jer til deres veje, som var før jer, og at vende Sig til jer i barmhjertighed. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

28. Og Allāh ønsker at vende Sig til jer i barmhjertighed, men de, som følger deres lave begær, ønsker, at I skal fare vild i yderste vildfarelse.

فَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٥﴾

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتْيَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ ۗ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۗ فَإِنْ كُفِرْتُمْ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۗ فَإِذَا أُحْصِنَتْ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۗ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۗ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٦﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ﴿٢٨﴾

29. Allāh ønsker at lette jeres byrde, for mennesket er skabt svagt.

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۖ وَخُلِقَ
الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٢٩﴾

30. O I som tror! Fortær ikke jeres ejendom indbyrdes på ulovlig vis med undtagelse af det, *I tjener* ved handel efter gensidig overenskomst. Og ødelæg ikke jer selv. I sandhed, Allāh er Evig Barmhjertig mod jer.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۗ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ﴿٣٠﴾

31. Og den, som gør dette ved overtrædelse og i uretfærdighed, ham skal Vi kaste i ilden, og dette er let for Allāh.

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا
فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣١﴾

32. Hvis I afholder jer fra de mest alvorlige⁸ ting, som er forbudt jer, vil Vi tage jeres forsyndelser bort fra jer og lade jer indgå i et meget ærefuldt sted.

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبِيرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ
نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
مُدْخَلَ كَرِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Og begær ikke det, hvorved Allāh har udmærket nogle af jer frem for andre. Mænd skal have en andel af det, de erhverver sig, og kvinder skal have en andel af det, de erhverver sig. Og bed Allāh om Hans nåde. Med sikkerhed, Allāh har fuldkommen viden om alle ting.

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ
عَلَى بَعْضٍ ۗ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اِكْتَسَبُوا ۗ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اِكْتَسَبْنَ ۗ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٣﴾

34. Og for enhver har Vi indsat arvinger til det, som forældrene og slægtningene efterlader sig, og *også* dem, med hvilke jeres pagter

وَإِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ
الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ

8 Der er ingen klassificering af mindre eller mere alvorlige synder i Qur'ānen. Udtrykket er snarere relativt. Forøvelse af noget, der er forbudt af Gud, er en synd, og forøvelsen af alle synder, som man finder det svært at undgå, falder under *kabā'ir*, alvorlige synder. Hvis man afholder sig fra at begå det sidste stadie af en syndig handling, vil det foregående blive tilgivet.

er stadfæstet. Så giv dem deres andel. Med sikkerhed, Allāh vogter over alle ting.

R. 6.

35. Mænd er ansvarlige⁹ over for kvinder, fordi Allāh har udmærket nogle af dem over andre, og fordi de, *mænd*, giver ud af deres rigdom. Så de fromme kvinder *er dem*, som er lydige og vogter *deres ægtefællers* fortrolighed med Allāhs beskyttelse. Og *hvad angår* dem, fra hvis side I frygter ulydighed, dem skal I formane og lade dem være alene i deres senge og *om nødvendigt* straffe dem. Hvis de så adlyder jer, søg ingen begrundelse mod dem. I sandhed, Allāh er Op-højet, Stor.

36. Og hvis I frygter et brud mellem dem, så udnævn en mægler fra hans familie og en mægler fra hendes familie. Hvis de ønsker forlig, vil Allāh skabe forsoning mellem dem. I sandhed, Allāh er Altvidende, Velunderrettet.

37. Og tilbed Allāh, og sæt intet ved siden af Ham, og *vis* godhed mod forældrene og slægtningene og de forældrelose og de fattige og den beslægtede nabo og den fremmede nabo og vennen ved *jeres* side og den rejsende og dem, som jeres højrehænder besidder. Med

أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٦﴾

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ
أَمْوَالِهِمْ ۗ فَالصَّالِحَاتُ قَنِتَاتٌ حَفِظَتْ
لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي
الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ ۚ فَإِن أَطَعْنَكُمْ
فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿٣٧﴾

وَإِن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا
حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا ۗ
إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٨﴾

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجُنُبِ وَالْإِنْسَانِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا مَلَكَتْ

⁹ *Qawwāmūn* er afledt af *qāma*, og *qāma 'alal-mar'ati* betyder: han påtog sig kvindens forsørgelse, han beskyttede hende. *Qawwāmūn* betyder derfor: forsørgere, ledere, beskytter (Lisān). Verset giver to grunde til, at manden er gjort til familiens overhoved: a) hans mentale og fysiske evner, b) at han er familiens forsøger. Det er derfor naturligt og retfærdigt, at han, der tjener pengene og er ansvarlig for udgifterne, har denne status.

sikkerhed, Allāh elsker ikke den stolte og den pralende,

38. dem, som er nærige og påbyder mennesker nærighed og skjuler det, som Allāh har skænket dem af Sin nåde. Og Vi har forberedt en vanærende straf for de vantro

39. og dem, som giver ud af deres rigdom for at blive set af mennesker og ikke tror på Allāh, ej heller på den Yderste Dag. Og enhver, der har satan som sin ledsager, *skal huske, at en ond ledsager er den.*

40. Og hvilken *fortræd* ville have ramt dem, hvis de havde troet på Allāh og den Yderste Dag og givet ud af det, som Allāh har forsynet dem med? Og Allāh kender dem fuldt ud.

41. I sandhed, Allāh gør ikke *så meget som* et grans vægt af uret *mod nogen*. Og om der er en god handling, mangfoldiggør Han den og skænker en stor belønning fra Sig Selv.

42. Og hvordan *skal det gå dem*, når Vi vil bringe et vidne fra ethvert folk og vil bringe dig, *o Profet*, som vidne over disse?

43. På den dag vil de, som forkastede troen og var ulydige mod Sendebuddet, ønske, at de var blevet jævnet med jorden, og de skal ikke være i stand til at skjule noget for Allāh.

أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٣٩﴾

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

R. 7.

44. O I som tror! Nærm jer ikke Bønnen, når I er omtågede,¹⁰ indtil I klart ved, hvad I siger, ej heller når I er urene¹¹, undtagen når I er på rejse, indtil I har taget bad. Og hvis I er syge, eller *I er* på rejse, *når I er urene*, eller en af jer kommer fra nødtørftsstedet, eller I har haft samkvem med hustruerne, og I ikke finder vand, tag da rent støv og stryg jeres ansigter og hænder dermed. Med sikkerhed, Allāh er Mest Overbærende, Mest Tilgivende.

45. Ved du ikke besked om dem, som blev givet en del af Bogen? De køber sig vildfarelse og ønsker, at I også må komme på afveje.

46. Og Allāh kender fuldt ud jeres fjender. Og Allāh er tilstrækkelig som Ven, og Allāh er tilstrækkelig som Hjælper.

47. Blandt jøderne er der nogle, som flytter ordene fra deres *rette* steder. Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder ikke", og "hør, uden at *du* bliver hørt", og "Rā'inā", idet de fordrejer *ordene* med deres tunger og *søger* at spotte religionen.¹² Og

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا
تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ
حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى
أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْحَاظِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٣٣﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ
الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ
أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٣٤﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٣٥﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَإِسْمَعُ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا
بِالْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

¹⁰ *Sukārā* er flertal af *sakarān*, der betyder en person, som er beruset, eller som er i et raseri-anfald, er vildt forelsket, ramt af frygt eller er overmandet af søvn eller et andet forstyrrende element, som kan aflede opmærksomheden eller sløre fornuften (Lane).

*¹¹ Udtrykket "uren" bør nærmere forklares. Det arabiske ord *djunuban* (جُنُبًا) anvendes om en person, som er i en tilstand af urenhed efter seksuelt samkvem med hustruen eller efter ejakulation. At tage bad i sådanne tilfælde er nødvendigt, før man siger sine Bønner.

*¹² Retfærdigheden sker ikke fyldest angående den virkelige betydning af denne del af verset alene ved oversættelsen, fordi hyklerne her beskrives som nogle, der bevidst udtaler nogle

om de havde sagt: "Vi hører, og vi adlyder" og "hør" og "Unẓurnā", havde det været bedre for dem og mere oprigtigt. Men Allāh har forbandet dem for deres vantro, så de tror kun lidt.

48. O I Bogens folk! Tro på det, Vi har nedsendt, som opfylder det, der er hos jer, før Vi påfører nogle af jeres ledere fornedrelse og får dem til at vende ryggen til og flygte eller forbander dem, ligesom Vi forbandede Sabbattens folk. Og Allāhs forordning skal fuldbyrdes.

49. Med sikkerhed, Allāh vil ikke tilgive, at der tillægges Ham nogen partner, men Han vil tilgive, hvad der er mindre end det, for hvem Han vil. Og den, som tillægger Allāh partnere, har bestemt opdigtet en meget stor synd.

50. Ved du ikke besked om dem, som anser sig for at være rene? Nej, det er Allāh, Som lutrer, hvem Han vil, og der skal ikke gøres dem den mindste uret.

51. Se, hvorledes de opdigter løgn mod Allāh! Og tilstrækkeligt er dette som en åbenlys synd.

قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَإِنَّمَا كُنَّا لَكَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٥٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُرَكَّبُونَ أَنفُسَهُمْ ۗ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُلْظَمُونَ فِتْيَانًا ﴿٥١﴾

أُنظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ ۗ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٢﴾

almindeligt brugte udtryk forkert for at give dem en drejning med henblik på at fornærme den Hellige Profet^{sa}. De troende brugte udtrykket *sami'nā wa ata'nā* (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا), hvilket betyder: vi hørte og vi adlød. I stedet for at sige *ata'nā* (أَطَعْنَا), vi adlød, sagde hyklerne *'aşainā* (عَصَيْنَا) (det ord, som er anvendt i selve verset), hvilket betyder: vi hørte og adlød ikke. Dog udtalte de det utydeligt for at vildlede den lyttende til at tro, at de havde sagt *ata'nā* (أَطَعْنَا) i stedet for *'aşainā* (عَصَيْنَا). En omhyggelig lytter kunne imidlertid ikke overheøre den tilsigtede fortræd og underforståede fornærmelse.

Endvidere udtalte de ordet *rā'inā* (رَاعَيْنَا) utydeligt for at få det til at lyde midt imellem *rā'inā* (رَاعَيْنَا) og *rā'inā* (رَاعَيْنَا). *Rā'inā* (رَاعَيْنَا) betyder: vær mild mod os, mens *rā'inā* (رَاعَيْنَا) betyder: O vor fårehyrde. Dette var igen et forsøg på at fornærme den Hellige Profet (Allāhs fred og velsignelser være over ham) under dække af udtalen.

R. 8.

52. Ved du ikke besked om dem, som blev givet en del af Bogen? De tror på de onde ting og følger dem, som er overtrædere, og de siger om dem, som forkaster troen: "Disse er bedre retledet i religion end dem, som tror."

53. Disse er det, som Allāh har forbandet, og for den, som Allāh forbander, skal du ikke finde nogen hjælp.

54. Har de nogen andel i herredømmet? Så ville de ikke engang give mennesker så meget som revnen i en daddelsten.

55. Eller misunder de mennesker det, som Allāh har skænket dem af Sin nåde? Hvis det er således, så gav Vi med sikkerhed også Bogen og Visdommen til Abrahams børn, og Vi gav dem også et stort kongedømme.

56. Og blandt dem var der nogle, som troede på ham, og blandt dem var der andre, som vendte sig bort fra ham. Og tilstrækkeligt er helvede som en flammende ild.

57. Med sikkerhed, de, som forkaster Vore Tegn, dem skal Vi snart kaste ind i ilden. Hver gang deres hud er brændt op, vil Vi udskifte deres hud med en anden hud, for at de må smage straffen. I sandhed, ^{بَر}Allāh er Almægtig, Alvis.

58. Og de, som tror og handler retfærdigt, dem vil Vi lade træde

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى
مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَ مَن
يَلْعَنِ اللَّهُ فَمَا لَكَ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَّا
يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ
اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۗ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّلَكًا
عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ بِهِ وَ مِمَّنْ صَدَّ
عَنهُ ۖ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ
نَارًا ۖ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ
جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ind i Haver, gennem hvilke floder strømmer, deri skal de blive for evigt, deri skal de have ægtefæller lutrede af Os, og Vi vil give dem adgang til *et sted med* dyb svalende skygge.

59. I sandhed, Allāh befaler jer at overdrage de betroede embeder til dem, som er dem værdige, og at når I dømmer mellem mennesker, skal I dømme med retfærdighed. Med sikkerhed, fortræffeligt er det, som Allāh formaner jer med! Allāh er Althørende, Altseende.

60. O I som tror! Adlyd Allāh, og adlyd *Hans* Sendebud og dem, som har myndighed over jer¹³. Og hvis I er uenige om noget indbyrdes, så henvis det til Allāh og *Hans* Sendebud, hvis I tror på Allāh og den Yderste Dag. Det er bedst og mest prisværdigt, hvad afslutningen angår.

R. 9.

61. Ved du ikke besked om dem, som foregiver, at de tror på det, som er blevet åbenbaret til dig, og det, som er blevet åbenbaret før dig? De ønsker at søge sig en dom fra de oprørske, selv om det blev pålagt dem ikke at adlyde dem. Og

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا
أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَوُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٩﴾

إِنَّ اللَّهَ يُأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى
أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ
بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٦٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَاليَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ
تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُتَّحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ

*13 Den arabiske konstruktion af udtrykket *ūlil amri minkum* (أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) "dem, som har myndighed over jer" er ikke blevet korrekt forstået af nogle. Af særlig interesse er ordet *minkum* (مِنْكُمْ), som faktisk er sammensat af forholdsordet *min* (مِنْ) og stedordet *kum* (كُمْ). *Min* (مِنْ) betyder "fra" og *kum* (كُمْ) betyder "jer". Ved en bogstavelig oversættelse forstår nogle oversættere, at det skulle betyde "fra blandt jer selv". Det vil sige, at I kun skulle adlyde den myndighed, som måtte være blandt jer selv, altså alene muslimsk myndighed. I dette særlige tilfælde spiller forholdsordet *min* (مِنْ) kun en rolle til sammenkædning af stedordet *kum* (كُمْ) med ordene *ūlil amri* (أُولِي الْأَمْرِ), der angiver besiddelsesforhold, og oversættelsen må derfor være "dem, som har myndighed over jer".

satan ønsker at lede dem i yderste vildfarelse.

62. Og når det siges til dem: "Kom til det, som Allāh har åbenbaret, og til *Hans* Sendebud", ser du hyklerne vende sig bort fra dig i afsky.

63. Hvorledes kan det da være, at når en ulykke rammer dem på grund af det, deres hænder har sendt forud for dem, kommer de til dig sværgende ved Allāh *og siger*: "Vi havde intet andet i sinde end at handle med godhed og forsoning"?

64. Disse er det, hvis hjerters hemmeligheder Allāh kender godt. Vend dig derfor fra dem, og forman dem, og tal et virkningsfuldt ord til dem med hensyn til dem selv.

65. Og Vi har ikke sendt noget Sendebud, undtagen for at han skulle adlydes på Allāhs befaling. Og hvis de var kommet til dig, da de havde gjort uret mod sig selv, og bedt Allāh om tilgivelse, og *hvis* Sendebuddet *også* havde bedt om tilgivelse for dem, ville de bestemt have fundet, at Allāh ofte vender Sig i nåde og er Evig Barmhjertig.

66. Men nej, ved din Herre, de er ikke troende, førend de gør dig til dommer i alt det, de strides om, og så ikke finder nogen indsigelse i deres hjerter mod det, du afgør, og underkaster sig fuldstændigt.

67. Og om Vi havde foreskrevet dem: "Dræb jeres selv¹⁴, eller drag

الشَّيْطٰنُ اَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿٦١﴾
وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَا اَنْزَلَ
اللّٰهُ وَ اِلٰى الرَّسُوْلِ رَاٰيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ
يُضِدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ﴿٦٢﴾

فَكَيْفَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ بِمَا
قَدَّمْتْ اَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ ۗ
بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا اِحْسٰنًا وَ تَوْفِيْقًا ﴿٦٣﴾

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ
قُلُوْبِهِمْ ۗ فَاَعْرَضَ عَنْهُمْ وَ عَظَّمَهُمْ
وَ قَدَّ لَهُمْ فِيْ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا ﴿٦٤﴾
وَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَ لَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا
اَنْفُسَهُمْ جَاءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ
وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ
تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿٦٥﴾

فَلَا وَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ
فِيْ مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْ
اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتْ وَ يُسَلِّمُوْا
تَسْلِيْمًا ﴿٦٦﴾

وَ لَوْ اَنَّآ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنْ اُقْتُلُوْا

*14 Udtrykket "dræb jeres selv" betyder bestemt ikke, at de blev beordret til at begå selvmord,

ud fra jeres hjem”, ville de ikke have gjort det med undtagelse af nogle få af dem, og om de havde gjort det, som de var formanet til at gøre, ville det bestemt have været bedre for dem og befordrende for større styrke.

68. Og så ville Vi med sikkerhed have skænket dem en stor belønning fra Os,

69. og Vi ville bestemt have ledt dem på den rette vej.

70. Og den, som adlyder Allāh og dette Sendebud, skal være blandt dem, som Allāh har skænket Sine velsignelser, nemlig Profeterne og de Sandfærdige og Martyrerne og de Retfærdige. Og fortræffelige fæller er de.¹⁵

71. Denne nåde er fra Allāh, og tilstrækkelig er Allāh, den Altvildende.

R. 10.

72. O I som tror! Tag jeres forholdsregler, drag så ud enten i særskilte grupper eller drag ud samlet.

73. Og blandt jer er der den, som vil sakke bagud, og hvis en ulykke rammer jer, siger han: “Med sikkerhed, Allāh har været mig nådig, eftersom jeg ikke var til stede sammen med dem.”

men er blot et udtryk, der tilskynder dem til at dræbe deres egoer og fuldstændigt underkaste sig Guds vilje.

15 Verset er vigtigt, eftersom det beskriver alle de veje til åndelig fremgang, der er åbne for muslimer. Alle de fire åndelige rangklasser – Profeterne, de Sandfærdige, Martyrerne og de Retfærdige – kan kun opnås ved at følge den Hellige Profet^{sa}. Dette er en udmærkelse, som er forbeholdt den Hellige Profet^{sa} alene. Ingen anden Profet deler den med ham.

أَنْفُسِكُمْ أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ
وَآسَدَ تَشْبِيئًا ﴿٦٨﴾

وَإِذَا لَاتْتِنُهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٩﴾

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَ الصَّادِقِينَ وَ الشَّهَادَةِ وَ الصَّالِحِينَ ۗ
وَ حَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧١﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
عَلِيمًا ﴿٧٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خذُوا حِذْرَكُمْ
فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ وَفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧٣﴾
وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ ۖ فَإِنْ
أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ
عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَاهِدًا ﴿٧٤﴾

74. Men hvis en nåde tilfalder jer fra Allāh, vil han bestemt sige, som om der ikke var nogen kærlighed mellem jer og ham: "Gid jeg havde været sammen med dem, så skulle jeg have opnået stor fremgang!"

75. Lad dem da kæmpe for Allāhs sag, som vil sælge det nærværende liv for det Hinsidige. Og den, som kæmper for Allāhs sag, om han bliver dræbt, eller han er sejrende, skal Vi snart skænke ham en stor belønning.

76. Hvad er der med jer, at I ikke kæmper for Allāhs sag og for de svage¹⁶ – mænd, kvinder og børn – som siger: "Vor Herre! Tag os ud af denne by, hvis beboere er undertrykkere, og skænk os en beskytter fra Dig, og skænk os en hjælper fra Dig."

77. De, som tror, kæmper for Allāhs sag, og de, som forkaster troen, kæmper for satans sag. Kæmp derfor mod satans venner, med sikkerhed, satans plan er svag!

R. 11.

78. Ved du ikke besked om dem, til hvilke det blev sagt: "Hold jeres hænder tilbage og oprethold Bønnen og betal Zakāt"? Og da

وَلَكِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ
كَانَ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ
يُلِيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
عَظِيمًا ٤٣

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ
يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ٤٤

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ٤٥ وَاجْعَلْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ٤٦

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ٤٧ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ
الشَّيْطَانِ ٤٨ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ
ضَعِيفًا ٤٩

ع

16 Verset er et klart bevis på, at muslimer aldrig begyndte fjendtlighederne. De kæmpede kun i selvforsvar for at beskytte deres religion og redde deres svage brødre med den samme religion.

kamp var blevet foreskrevet dem, så begyndte en del af dem at frygte mennesker, som Allāh bør frygtes, eller med endnu større frygt, og de sagde: "Vor Herre! Hvorfor har Du foreskrevet os kamp? Hvorfor har Du ikke givet os udsættelse endnu en kort tid?" Sig: "Denne verdens gavn er liden, og det Hinsidige vil være bedre for den, som frygter Gud, og I skal ikke forurettes det mindste."

79. Hvor I end må være, vil døden indhente jer, selv om I er i stærkt befæstede tårne. Og hvis noget godt tilfalder dem, siger de: "Dette er fra Allāh", og hvis noget ondt rammer dem, siger de: "Dette er fra dig." Sig: "Alt er fra Allāh." Hvad er der med disse mennesker, at de ikke engang nærmer sig forståelse af noget?

80. Hvad der tilfalder dig af godt er fra Allāh, og hvad der rammer dig af ondt er fra dig selv. Og Vi har sendt dig som et Sendebud til menneskeheden. Og tilstrækkelig er Allāh som Vidne.

81. Den, som adlyder Sendebudet, adlyder bestemt Allāh, og den, som vender sig bort – så har Vi ikke sendt dig som vogter over dem.

82. Og de siger: "Lydighed er vort ledende princip", men når de går væk fra dig, tilbringer en del af dem natten med rådslagning imod det, du siger. Allāh optegner alt, hvad

الرَّكُوعَ ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشِيَةً ۖ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۖ لَوْ لَّا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٨﴾

أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۗ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٤٩﴾

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ۗ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٥٠﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٥١﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ ۗ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۗ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۗ

de planlægger om natten. Så vend dig bort fra dem, og sæt *din* lid til Allāh. Og tilstrækkelig er Allāh som Forvalter af *alle* sager.

83. Vil de da ikke grunde over Qur'ānen? Havde den været fra nogen anden end Allāh, ville de bestemt have fundet stor uenighed deri¹⁷.

84. Når de opfatter *rygter vedrørende* en sag om fred eller uro, udbreder de den. Hvis de derimod havde henvist sagen til Sendebuddet og til dem, som har myndighed blandt dem, ville med sikkerhed de af dem, som nøje havde undersøgt sagen, have kendt sandheden. Og havde det ikke været for Allāhs nåde og Hans barmhjerthighed over jer, ville I have fulgt satan undtagen nogle få.

85. Kæmp derfor for Allāhs sag – du skal ikke gøres ansvarlig undtagen for dig selv – og du skal opfordre de troende. Det kan være, at Allāh vil holde de vantros magt tilbage, og Allāh er stærkere i magt og strengere til at påføre straf.

86. Den, som går i retfærdig forbøn, skal få en andel deraf, og den, som går i ond forbøn, han skal få en tilsvarende del af *onde konsekvenser* deraf, og Allāh er Mægtig over alle ting.

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۗ وَلَوْ كَانَ مِنْ
عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ
أَذْعَوْا بِهِ ۗ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى
أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا
نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ عَسَى اللَّهُ
أَنْ يَكْفِكَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللَّهُ
أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ﴿٨٥﴾

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
نَصِيبٌ مِنْهَا ۗ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً
سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٨٦﴾

*17 Qur'ānens udtryk *ikhtilāfan kathīran* (اِخْتِلَافًا كَثِيرًا) "stor uenighed" indikerer faktisk modsigelse, hvormed der menes, at hvis nogen anden end Allāh havde været ophav til den Hellige Qur'ān, ville folk bestemt have fundet mange modsigelser i den. Et lignende udtryk vedrørende universets skabelse findes i sura Al-Mulk (67:4), der erklærer, at det er umuligt at finde fejl eller modsætning i Guds skabelse.

87. Og når I hilses med en bøn, hils da med en bedre bøn¹⁸ eller gengæld den *i det mindste*. Med sikkerhed, Allāh holder regnskab over alle ting.

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

88. Allāh – der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Han vil med sikkerhed *fortsætte med at samle jer indtil Opstandelsens Dag*, om hvilken der ikke er nogen tvivl. Og hvem er mere sandfærdig i sin tale end Allāh?

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٨﴾

R. 12.

89. Hvad er der med jer, at I er delt i to partier vedrørende hyklerne? Og Allāh har bragt dem til fald på grund af det, de har optjent. Mon I ønsker at retlede den, som Allāh har dømt som vildfarende? Og for den, som Allāh dømmer som vildfarende, skal du ikke finde nogen vej.

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۗ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

90. De ønsker, at I skal forkaste troen, ligesom de har forkastet *den*, for at I alle må blive ens. Tag derfor ikke venner blandt dem, indtil de udvandrер for Allāhs sag. Og hvis de vender sig bort, så få fat på dem, og dræb dem, hvor I end finder dem, og tag ikke nogen ven eller hjælper blandt dem

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وُلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

91. undtagen dem, som tilhører et folk, som I har en gensidig pagt

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ

*18 Denne oversættelse begrænser versets gyldighed til alene verbale udtryk for velvilje, skønt formaningen, som det indeholder, har meget bredere gyldighed. I virkeligheden dækker den ikke alene verbale hilsener, men sigter også til, at gaver af alle slags skal besvares mere gavmildt eller i det mindste i samme omfang.

med, eller dem, som kommer til jer, idet deres hjerter viger tilbage for at kæmpe mod jer eller kæmpe mod deres eget folk. Og om Allāh havde ønsket det, havde Han givet dem magt over jer, så ville de bestemt have kæmpet mod jer. Så hvis de holder sig borte fra jer og ikke kæmper mod jer og tilbyder jer fred, så *husk*, at Allāh på ingen måde har givet jer nogen begrundelse for angreb mod dem.

92. I vil finde andre, som ønsker at være i sikkerhed for jer og være i sikkerhed for deres eget folk. Hver gang de forledes til fjendtlighed, kaster de sig hovedkulds deri. Hvis de derfor ikke holder sig borte fra jer, ej heller tilbyder jer fred og ikke holder deres hænder tilbage, så få fat på dem, og dræb dem, hvor I end finder dem. Mod disse har Vi givet jer en klar fuldmagt.

R. 13.

93. Det sømmer sig ikke for en troende at dræbe en troende undtagen ved en fejltagelse. Og den, som dræber en troende ved en fejltagelse, skal frigive en troende slave og *betale* blodpenge, der overgives til hans arvinger, medmindre de eftergiver det som velgørenhed. Men hvis den dræbte tilhører et folk, som er fjendtligt mod jer, og er troende, så skal *lovovertræderen* frigive en troende slave, og hvis han tilhører et folk, som I har en gensidig pagt med, så skal *lovovertræderen* betale

وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصْرَتْ
صُدُّوهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ
عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ ۚ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَ أَلْقُوا إِلَيْكُمْ
السَّلَامَ ۖ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ
سَبِيلًا ۙ ﴿٩١﴾

سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۖ كُلَّمَا
رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ
لَمْ يُعْتَزَلْوْا لَكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ
وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ ۖ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۙ ﴿٩٢﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا
خَطَاً ۚ وَ مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَ دِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا
إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا ۖ فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ
عَدُوِّكُمْ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مُؤْمِنَةٍ ۖ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَ بَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ
أَهْلِهَا وَ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَمْ

blodpenge, der overgives til hans arvinger, og også frigive en troende slave. Men den, som ikke finder én, skal faste to måneder i træk – en måde at søge tilgivelse, foreskrevet af Allāh. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

94. Og den, som dræber en troende forsætligt, hans løn skal være helvede, hvori han vil blive i lang tid. Og Allāh vil være vred på ham og forbande ham og berede ham en stor straf.

95. O I som tror! Når I er på rejse for Allāhs sag, så foretag en grundig undersøgelse, og sig ikke til nogen, som hilser jer med fredshilsenen: "Du er ikke troende." I søger dette livs goder, men hos Allāh er der rigeligt med goder. Således var I tidligere, men Allāh skænkede jer Sin særlige nåde, så foretag en grundig undersøgelse. Med sikkerhed, Allāh er velunderrettet om det, I gør.

96. De af de troende, som sidder *tilbage*, med undtagelse af de syge, og de, som stræber for Allāhs sag ved hjælp af deres rigdom og deres liv, er ikke lige. Allāh har ophøjet i rang dem, som stræber ved hjælp af deres rigdom og deres liv, over dem, som sidder *tilbage*. Og for enhver har Allāh lovet noget godt. Og Allāh har udmærket dem der stræber frem for dem, som bliver siddende *tilbage*, med en stor belønning,

يَجِدُ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ز تَوْبَةً
مِّنَ اللَّهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٣﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَبِجْرَآؤُهُ
جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ ۖ كَذَلِكَ
كُنْتُمْ مِن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَتَبَيَّنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
حَبِيرًا ﴿٩٥﴾

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۖ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۖ وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى ۖ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٩٦﴾

97. nemlig ved grader af udmærkelse skænket af Ham og ved særlig tilgivelse og barmhjertighed. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 14.

98. I sandhed, dem, som englene lader dø, mens de gør uret mod sig selv, til dem vil de, englene, sige: "I hvilken tilstand var I?" De vil svare: "Vi blev behandlet som svage i landet." De vil sige: "Var Allāhs jord ikke vidtstrakt nok, så I kunne udvandre på den?" Disse er det, hvis opholdssted skal være helvede, og et ondt bestemmelsessted er det,

99. undtagen de svage blandt mænd og kvinder og børn, som ikke er i stand til at udføre nogen plan eller finde nogen udvej.

100. Hvad angår disse, vil Allāh muligvis udslette deres synder, for Allāh er Udsletteren af synder og Mest Tilgivende.

101. Og den, som udvandrer fra sit land for Allāhs sag¹⁹, vil på jorden finde mange tilflugtssteder og velstand. Og den, som drager ud fra sit hjem, idet han udvandrer for Allāhs sag og Hans Sendebud, og så døden indhenter ham, hans belønning påhviler Allāh, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 15.

102. Og når I rejser omkring i landet, skal det ikke være nogen

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً
وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةَ خَالِعِينَ
أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا
مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ
تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا
فِيهَا فَأُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ
وَ سَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَ النِّسَاءِ وَ الْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ
حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٩﴾
فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ
وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

وَ مَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي
الْأَرْضِ مُرْعَمًا كَثِيرًا وَ سَعَةً وَ مَنْ
يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ
وَ رَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ
أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١٠١﴾

وَ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

*19 Det arabiske udtryk *fī sabillillāh* (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) betyder for Allāhs skyld eller for Allāhs sag.

synd for jer, at I afkorter Bønnen, hvis I frygter, at de vantro vil udsætte jer for prøvelse. Med sikkerhed, de vantro er en åbenlys fjende for jer.

103. Og når du er blandt dem og leder Bønnen for dem, lad da en gruppe af dem stå sammen med dig, og lad dem bære deres våben. Og når de har fuldført deres nedkastninger, lad dem da træde bag jer, og lad en anden gruppe, som endnu ikke har bedt, komme frem og bede sammen med dig, og lad dem tage deres forholdsregler og tage deres våben med sig. De vantro ønsker, at I forsømmer jeres våben og jeres udstyr, så de pludselig kan overfalde jer. Og det skal ikke være nogen synd for jer, hvis I er i vanskeligheder på grund af regn, eller hvis I er syge, at I lægger jeres våben til side. Men I skal *altid* tage jeres forholdsregler. Med sikkerhed, Allāh har forberedt en vanærende straf for de vantro.

104. Og når I er færdige med Bønnen, ihukom da Allāh stående og siddende og *liggende* på jeres sider. Og når I er i sikkerhed, oprethold da Bønnen *i den foreskrevne form*, i sandhed, *at opretholde* Bønnen er pålagt de troende til foreskrevne tider.

105. Og bliv ikke slappe i forfølgelsen af disse folk. Hvis I lider, så lider de bestemt også, ligesom I

جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۗ إِنَّ
خِفْتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ إِنَّ
الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاءً مُّبِينًا ۝۱۰۲

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ
فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
أَسْلِحَتَهُمْ ۗ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
مِنْ وَّرَائِكُمْ ۖ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى
لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ
وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً
وَإِحْدَاهُ ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ
بِكُمْ آذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ
تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝۱۰۳

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ
قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۗ
فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ
إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ
كِتَابًا مَوْقُوتًا ۝۱۰۴

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِنْ تَكُونُوا
تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۗ

gør. Men I håber fra Allāh, hvad de ikke håber. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٥﴾

R. 16.

106. Vi har med sikkerhed nedsendt Bogen til dig, som indeholder sandheden, for at du må dømme mellem mennesker ved hjælp af det, Allāh har lært dig. Og tal ikke deres sag, som svigter tillid,

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَّ اللَّهُ ۗ
وَلَا تَكُن لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٦﴾

107. og bed Allāh om tilgivelse.²⁰ I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١٧﴾

108. Og tal ikke deres sag, som bedrager sig selv. Med sikkerhed, Allāh elsker ikke den, som er svigefuld og en stor synder.

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ
أَنْفُسَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
خَوَانًا أَثِيمًا ﴿١٨﴾

109. De søger at skjule sig for mennesker, men de kan ikke skjule sig for Allāh, og Han er med dem, når de tilbringer natten med at konspirere om noget, der ikke behager Ham. Og Allāh omfatter, hvad de gør.

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا
يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٩﴾

110. Se, I er dem, som taler deres sag i det nærværende liv. Men hvem vil tale deres sag hos Allāh på Opstandelsens Dag, eller hvem vil være beskytter for dem?

هَآئِنَّمْ هُوَآءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۖ فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَّكُوْنُ عَلَيْهِمْ
وَكَفِيْلًا ﴿٢٠﴾

111. Og den, som handler ondt eller gør uret mod sig selv og derefter beder Allāh om tilgivelse, vil finde, at Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْءًا اَوْ يَظْلِمِ نَفْسَهُ
ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿٢١﴾

²⁰ Se noten til sura 40:56.

112. Og den, som begår en synd, begår den alene mod sig selv. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ
عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

113. Og den, som begår en fejl eller en synd og så beskylder en uskyldig for den, bærer bestemt en *byrde af* bagvaskelse og en åbenlys synd.

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ
يَزْمِرْ بِهِ بَرِيئًا فَرَقِدَ احْتِمَالًا بُهْتَانًا
وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾

R. 17.

114. Og hvis det ikke var for Allāhs nåde over dig og Hans barmhjertighed, havde en gruppe af dem besluttet sig til at lede dig på afveje,²¹ *men Han ødelagde deres planer.* I virkeligheden leder de ingen på afveje undtagen sig selv, og de kan ikke skade dig det mindste. Og Allāh har åbenbaret til dig Bogen og Visdommen og har lært dig, hvad du ikke vidste, og Allāhs nåde over dig er stor.

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
لَهَمَّت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ ۗ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
شَيْءٍ ۗ وَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۗ
وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

115. Der kommer intet godt ud af deres hemmelige rådslagninger, undtagen når de beslutter at give ud for de fattiges sag eller arbejde for den offentlige velfærd eller at bringe forsoning og forbedring mellem mennesker. Og den, som gør det for at søge Allāhs velbehag, ham vil Vi snart skænke en stor belønning.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ
بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ
النَّاسِ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا
عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

116. Og den, som sætter sig op imod Sendebuddet, efter at retledningen er blevet klar for ham, og følger en anden vej end de troendes, ham vil Vi lade følge den vej,

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ
الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَ نُصَلِّهِ

²¹ Hyklerne anvendte forskellige måder for at få den Hellige Profets^{sa} til at sørge. De ville forsøge at vildlede ham til at træffe en forkert beslutning i sager af afgørende betydning. Men deres onde planer blev ødelagt, fordi Gud altid var hans Vejleder i anliggender, der berørte islāms fremtid.

han følger, og vil kaste ham ind i helvede, og et ondt bestemmelsessted er det.

R. 18.

117. Allāh vil ikke tilgive, at der tillægges Ham noget som partner, men Han vil tilgive, hvad der er mindre end det, for hvem Han vil. Og den, som tillægger Allāh noget som partner, er bestemt faret vild i yderste vildfarelse.

118. De påkalder ved siden af Ham intet andet end falske gudinder, men *i virkeligheden* påkalder de ingen anden end satan, den oprørske,

119. som Allāh har forbandet. Og den sagde: "Jeg vil med sikkerhed tage en bestemt del af Dine tjenere,

120. og jeg vil med sikkerhed føre dem på afveje, og jeg vil med sikkerhed skabe falske forhåbninger hos dem, og jeg vil med sikkerhed påbyde dem, således at de vil klippe ørerne på kameler og *andet kvæg*, og jeg vil med sikkerhed påbyde dem, og de vil ændre Allāhs skabninger."²² Og den, som tager satan til ven i stedet for Allāh, har bestemt lidt et åbenlyst tab.

121. Den giver dem løfter og vækker falske forhåbninger hos dem, og satan lover dem intet andet end bedrag.

جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنثَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٨﴾

لَعَنَهُ اللَّهُ ۖ وَقَالَ لَا تَخَذَتِ مِنْ عِبَادِكِ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٩﴾

وَالْأَصْلَانَهُمْ وَلَا مَنِيَّتَهُمْ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلَيَبْتَكُنَّ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلَيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ﴿١٢٠﴾

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

²² Ændring af Guds skabninger kan generelt ske på fire måder: 1) ved at sætte Guds skabninger lige med Ham, 2) at ændre og fordærve Guds religion, 3) at deformere eller skæmme kroppen af et nyfødt barn eller en unge, 4) at misbruge, hvad Gud har skabt til et godt formål.

122. Disse er det, hvis opholdssted er helvede, og de skal ikke finde nogen udvej derfra.

123. Men *hvad angår* dem, som tror og handler retfærdigt, dem skal Vi give adgang til Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, hvori de skal blive for evigt. *Det er* Allāhs sande løfte, og hvem kan være mere sandfærdig i tale end Allāh?

124. Det skal ikke være efter jeres ønsker, ej heller efter Bogens folks ønsker. Den, som handler ondt, skal lønnes for det, og han skal ikke finde nogen ven eller hjælper for sig i stedet for Allāh.

125. Men den, som handler godt, det være sig mand eller kvinde, og er troende, sådanne skal indgå i Paradiset, og de skal ikke engang forurettes *så meget som* revnen i en daddelsten.

126. Og hvem er bedre i troen end den, som underkaster sig Allāh og handler på bedste vis og følger Abrahams, den oprigtiges religion? Og Allāh tog Abraham til særlig ven.²³

127. Og Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og Allāh omfatter alle ting.

R. 19.

128. Og de spørger dig om *Lovens* bestemmelse angående kvinder.

أُولَئِكَ مَا أَوْهَمُ جَهَنَّمَ ۖ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ وَعَدَّ اللَّهُ
حَقًّا ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ
الْكِتَابِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِبْهُ ۗ وَلَا
يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٧﴾

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۗ قُلِ اللَّهُ

²³ Dette vers indeholder essensen af islām, hvilket er fuldkommen underkastelse under Guds vilje og fuldkommen hengivelse med alle ens evner og kræfter for at tjene Ham, og fremhæver Abraham som det sande eksempel til efterfølgelse for en muslim.

Sig, Allāh giver jer Sin bestemmelse angående dem. Og ligeledes gør det, som forelæses for jer i Bogen om de forældreløse piger, som I ikke giver, hvad der er foreskrevet dem, og som I ønsker at gifte jer med, og *angående* de svage blandt børnene. Og *Han pålægger jer at* overholde retfærdighed mod de forældreløse. Og hvad I end gør af godt, med sikkerhed, Allāh kender det fuldt ud.

129. Og hvis en kvinde frygter dårlig behandling eller ligegyldighed fra sin ægtemand, skal det ikke være nogen synd for dem, om de på passende måde forsoner sig indbyrdes, og forsoning er bedst. Og mennesker er tilbøjelige til gerrighed. Hvis I handler godt og er retfærdige, med sikkerhed, Allāh er velunderrettet om det, I gør.

130. Og I formår ikke at handle fuldkommen ligeligt mellem *jeres* hustruer til trods for jeres bedste intentioner, skænk derfor ikke al opmærksomhed *til én*, for at den anden ikke skal efterlades svævende, overset og forsømt. Og hvis I forbedrer jer og handler retfærdigt, med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

131. Og hvis de bliver skilt, vil Allāh gøre begge uafhængige ud af Sin overflod, og Allāh er Gavmild, Alvis.²⁴

يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۗ وَ مَا يُثَلَىٰ عَلَيْكُمْ
فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي
لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغَبُونَ
أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ ۚ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوَالِدَانِ ۗ وَ أَنْ تَقُومُوا لِيَتِمَىٰ
بِالْقِسْطِ ۗ وَ مَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٢٨﴾

وَ إِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا
أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَ أُخْضِرَتِ
الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۗ وَ إِنْ تَحْسَبُوا أَنَّكُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٩﴾

وَ لَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ
النِّسَاءِ ۚ وَ لَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ
الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۗ وَ إِنْ
تُصْلِحُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١٣٠﴾

وَ إِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ
سَعْتِهِ ۗ وَ كَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣١﴾

²⁴ Hvis manden og hustruen finder, at de, til trods for at de har gjort deres bedste for at leve i harmoni, ikke kan fortsætte sammen, og skilsmisse finder sted, da lover Gud at forsyne begge parter ud af Sin gavmildhed, dvs. at de måske kan finde andre og mere passende ægte-

132. Og Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. Og Vi har med sikkerhed befalet dem, som blev givet Bogen før jer, og også *befalet* jer at frygte Allāh. Men hvis I forkaster troen, så *husk, at* Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og Allāh er Selvtilstrækkelig, Prisiværdig.

133. Og Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og tilstrækkelig er Allāh som Beskytter.

134. Om Han ønsker det, kan Han tage jer bort, o I mennesker, og bringe andre *i jeres sted*, og Allāh har magt til at gøre det.

135. Den, som ønsker denne verdens belønning, *skal huske, at* hos Allāh er denne verdens og det Hinsidiges belønning, og Allāh er Alt-hørende, Altseende.

R. 20.

136. O I som tror! Stå fast på at opretholde retfærdigheden, idet I er vidner for Allāhs sag, selv om det måtte være mod jer selv eller *mod* forældre og slægtninge. Om det er en rig eller en fattig, er Allāh mere hensynsfuld over for dem begge, *end I er*. Følg derfor ikke det onde begær, så I må *være i stand til at* handle retfærdigt. Og hvis I skjuler *sandheden* eller undviger *den*, så

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ط وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ ط وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣٢﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٣﴾

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ أَيْهَا النَّاسُ وَيَأْتِ
بِآخَرِينَ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ط وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ط إِنْ يَكُنْ
غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ط
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ط وَإِنْ
تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

fæller. Hvorledes islām ser på skilsmisse er levende beskrevet i en velkendt *ḥadīth* af den Hellige Profet^{sa}: "Af alle tilladte ting er skilsmisse det mest forhadte i Guds øjne" (Sunan Abū Dawūd, kapitel om skilsmisse).

husk, at Allāh er velunderrettet om det, I gør.²⁵

137. O I som tror! Tro på Allāh og Hans Sendebud og på Bogen, som Han har åbenbaret til Sit Sendebud, og på Bogen, som Han åbenbarede tidligere. Og den, som fornægter Allāh og Hans engle og Hans Bøger og Hans Sendebud og den Yderste Dag, er bestemt faret vild i yderste vildfarelse.

138. De, som tror og så forkaster troen og igen antager troen og så forkaster troen og derpå tiltager i vantro, dem vil Allāh ikke tilgive, ej heller vil Han lede dem til vejen.²⁶

139. Meddel hyklerne, at for dem er der en smertefuld straf,

140. dem, som tager de vantro til venner snarere end de troende. Mon de søger ære hos disse? Så lad dem huske på, at al ære tilkommer Allāh.

141. Og Han har allerede åbenbaret til jer i Bogen, at når I hører Allāhs Tegn blive fornægtet og bespottet,²⁷

²⁵ Eftersom der ved afgørelse af uenigheder mellem mand og hustru, et emne som er behandlet i de foregående vers, ofte skal indkaldes vidner, vender Qur'ānen sig nu til det emne. Udtrykket *idet I er vidner for Allāhs sag* betyder, at man skal aflægge sandt vidnesbyrd for Allāhs sag og i nøje overensstemmelse med Hans påbud. Ordene 'alā anfusikum, gengivet som *mod jer selv*, kan også gengives som *mod jeres folk* eller *slægtninge* og giver udtryk for, at man skal aflægge sandt vidnesbyrd i alle tilfælde, selv mod medlemmerne af ens eget samfund eller ens nære slægtninge, eller selv når ens egen ære eller ejendom står på spil.

²⁶ Verset afviser påstanden om, at frafald i islām straffes med døden. Hvis dette havde været tilfældet, ville en frafalden ikke kunne forkaste islām igen og igen, som det fremgår af verset.

²⁷ Blasfemi omtales flere gange i den Hellige Qur'ān, se: 4:141, 4:157, 6:69, 6:109, 18:6 og 63:9. Skønt den Hellige Qur'ān meget stærkt misbilliger usømmelig opførsel og usømmelig tale, eller at man sårer andres følelser med eller uden grund, advokerer islām ikke for straf for blasfemi

تَعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿١٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ
رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن
قَبْلُ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا
ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ
اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾
بَشِيرِ الْمُتَّقِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِلَيْمًا ﴿١٣٩﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ أَيْبَتَعُونَ عِندَهُمْ
الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا
سَمِعْتُمُ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ

sid ikke sammen med dem, før de beskæftiger sig med anden tale end denne, for i så fald ville I blive ligesom dem. Med sikkerhed, Allāh vil samle hyklerne og de vantro i helvede, alle sammen,

بِهَا فَلَا تَتَّخِذُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ ط
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٣١﴾

142. dem, som forventer *nyheder* om jer. Hvis I får en sejr fra Allāh, siger de: "Var vi ikke med jer?" Og hvis de vantro får en andel *deraf*, siger de *til dem*: "Fik vi ikke overtaget over jer og beskyttede jer mod de troende?" Allāh vil dømme mellem jer på Opstandelsens Dag, og Allāh vil ikke give de vantro nogen vej *til at få overhånd* over de troende.

إِلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ ۖ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۗ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ۖ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ وَعَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۗ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٣٢﴾

R. 21.

143. Hyklerne søger at bedrage Allāh, men Han vil lade dem selv blive bedraget. Og når de rejser sig til Bønnen, rejser de sig dovent og for at blive set af mennesker, og kun lidt ihukommer de Allāh,

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۖ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ ۖ يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٣٣﴾

144. idet de vakler mellem *det ene* og *det andet*, de *hører* hverken til disse eller hine. Og den, som Allāh dømmer som vildfarende, for ham skal du ikke finde nogen vej *til retledning*.

مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿١٣٤﴾

145. O I som tror! Tag ikke de vantro til venner frem for de troende. Mon I ønsker at give Allāh et

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ

i denne verden, ej heller gives der autoritet til nogen overhovedet med hensyn til dette. Islām tillader end ikke, at noget menneske skulle tage afstraffelsen af bespotteren i egne hænder, men erklærer, at folk skal udtrykke deres protest mod blasfemi ved at forlade en forsamling, hvor religiøse værdier forhånes og latterliggøres. Den Hellige Qur`ān fastslår fuldkommen klart, at en sådan boykot kun må vare i den periode, hvor den blasfemiske handling bliver begået.

klart bevis mod jer selv?

أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٣٥﴾

146. Hyklerne vil med sikkerhed være i ildens laveste dyb, og du vil ikke finde nogen hjælper for dem

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ
النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٣٦﴾

147. undtagen dem, som angrer og forbedrer sig og holder fast ved Allāh og er oprigtige i deres lydighed over for Allāh. Disse er blandt de troende. Og Allāh vil snart skænke de troende en stor belønning.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا
بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٣٧﴾

148. Hvorfor skulle Allāh straffe jer, hvis I er taknemmelige, og *hvis* I tror? Og Allāh er Påskønnende, Altvidende.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ
أَمَنْتُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

Del 6

149. Allāh bryder Sig ikke om ytring af usømmelig tale offentligt undtagen *fra* den, som er forurettet. Og Allāh er Althørende, Altvidende.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْءِ مِنَ
الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

150. Om I åbenbarer en god handling eller skjuler den eller undskylder en forsyndelse, med sikkerhed, Allāh er Udsletteren af synder og er Almægtig.

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا
عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٠﴾

151. Med sikkerhed, de, som forkaster Allāh og Hans Sendebud og ønsker at gøre forskel på Allāh og Hans Sendebud og siger: "Vi tror på nogle og forkaster andre", og ønsker at følge en vej derimellem,

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ
بِبَعْضٍ ۗ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

så de kun tror lidt –

يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٦﴾

157. og på grund af deres vantro og deres udtalelse mod Maria, en alvorlig falsk anklage,

وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ

بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٧﴾

158. og deres udtalelse: “Med sikkerhed, vi dræbte²⁸ Messias, Jesus, Marias søn, Allāhs Sendebud”, hvorimod de ikke dræbte ham, ej heller korsfæstede† de ham, men han forekom dem som *en korsfæstet*, og de, som er uenige derom, er med sikkerhed i tvivl om det, de har ingen *sikker* viden derom, men

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى

ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۗ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا

صَلَبُوهُ وَلَكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ

اِخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ ۗ مَا

لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَتْبَاعَ الظَّنِّ ۗ

*28 Vægten ligger på deres, *jødernes*, mislykkede bestræbelse på at myrde Jesus for enhver pris. Læseren bliver mindet om, at selve begyndelsen af verset henviser til jødernes praleri om, at det var lykkedes dem at myrde Jesus^{as}.

Denne jødiske påstand forkastes klart af den Hellige Qur’ān. Det er derfor, at der i slutningen af verset står det konkluderende udsagn, at hvad der end måtte være sket, mislykkedes det bestemt for dem at dræbe ham. Dette betyder, at det ikke er selve korsfæstelseshandlingen, der benægtes. Hvad der benægtes er døden ved korsfæstelse.

I udtrykket *walākin shubbiha lahum* (وَلَكِن شُبِّهَ لَهُمْ), “men han forekom dem som *en korsfæstet*”, skal ordet *shubbiha* (شُبِّهَ) “han forekom” læses omhyggeligt. Sammenhængen med den foregående tekst tillader ikke, at den pågældende henvisning skulle være til nogen anden end Jesus^{as}, eller alternativt kunne den henvise til begivenheden som helhed. I overensstemmelse med de grammatiske regler kan det pågældende stedord i ordet *shubbiha* (شُبِّهَ) ikke referere til nogen anden end Jesus Kristus selv. Dette betyder, at det var ham, som blev utydelig og forekom dem at ligne en anden. Derfor, eftersom Jesus blev hængt på korset, hang han der i en andens skikkelse. Tydeligvis gælder benægtelsen ikke selve korsfæstelsen eller den tilsyneladende død derefter, men hvad der benægtes er døden ved korsfæstelse. Der var virkelig stor forvirring med hensyn til, hvad der faktisk var sket. Så verset fortsætter med at beskrive scenariet af forvirring og tvivl. Alt andet er blot gætteri. Det er den endelige konklusion.

Hvis ordet *shubbiha* henviser til begivenheden som sådan, kunne dette pege på de to stridende gruppers afvigende påstande med hensyn til, hvad der var sket. Ingen af grupperne var sikre på gyldigheden af deres påstande. For eksempel var de kristnes tro på Jesus’ død ved korsfæstelse og senere opstandelse ikke baseret på nogen håndgribelige begrundelser, men var blot gætteri. På samme måde var den jødiske påstand om Jesus’ død på korset ikke mindre gætteri. Af samme grund deres appel til Pilatus om overtagelse af Jesus’ legeme. I virkeligheden udtrykte de klart deres tvivl angående hele episoden med hans såkaldte død og advarede Pilatus om, at i tilfælde af hans overlevelse kunne han vise sig igen offentligt og hævde, at han var opstået fra de døde. (Matthæus 27, 63-64).

Det er dette, som den sidste del af det pågældende vers refererer til, når det siger *wa innalldhīna* (وَإِنَّ الَّذِينَ). Med sikkerhed, de, som er uenige derom (eller angående ham med hensyn til, hvad der faktisk skete med ham), var selv i tvivl.

† Dvs. dræbte ham ved korsfæstelse.

følger blot en formodning, og de dræbte ham med sikkerhed ikke,

159. tværtimod, Allāh ophøjede ham til Sig²⁹. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

160. Og der er ikke nogen blandt Bogens folk, undtagen han bestemt vil tro på ham, *Jesus*, før sin død, og på Opstandelsens Dag skal han, *Jesus*, være vidne over dem³⁰ –

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٨﴾

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٩﴾

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَآلِيَؤْمِنَتَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٦٠﴾

*²⁹ *Bal rafa'ahullāhu ilaihi* (بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ) "tværtimod, Allāh ophøjede ham til Sig": Flertallet af ortodokse muslimer hævder ud fra denne del af verset, at anvendelsen af *bal*, "tværtimod", henviser til korsfæstelsen som handling, dvs. at i stedet for at lade ham dø på korset, frelste Gud ham ved at hæve ham fysisk op til et sted i himmelen. Således skulle han være levende et eller andet sted i universet i den samme fysiske skikkelse, som han havde før forsøget på hans korsfæstelse. Denne fortolkning rejser mange vanskelige spørgsmål, især:

a) Hvis *Jesus* slet ikke blev korsfæstet, er hele historien om korsfæstelsen fuldstændig afvist og hele episoden blot fiktion eller en vrangforestilling, som jøderne såvel som de kristne og romerne har lidt af på lige fod?

b) Hvor i verset er påstanden om, at *Jesus* blev hævet fysisk til himmelen? Alt hvad der siges i verset er blot, at Allāh ophøjede ham til Sig.

Med hensyn til det første spørgsmål opbygger de ortodokse et fantastisk scenarie, ifølge hvilket selve korsfæstelsen som et faktum ikke benægtes, men det hævdes, at den person, som blev korsfæstet, ikke var *Jesus*, men en anden, som havde fået skikkelse af *Jesus* af nogle engle på Guds befaling. Som følge deraf var der tvivl og gætteri om identiteten af den person, som blev korsfæstet. Tydeligvis skaber denne forklaring kun flere problemer, end den løser. Desuden savner hele historien fuldstændigt ethvert grundlag. Intet skriftligt vidnesbyrd eller bevis baseret på den Hellige Profets^{sa} traditioner er nogensinde fremlagt til støtte for denne besynderlige påstand, som blot tilføjer mere gætteri og forvirring.

Det ser ud, som om denne forklaring på verset kun gik op for middelalderens lærde, hvorimod Guds Sendebud^{as} var fuldkommen uvidende derom.

Med hensyn til det andet spørgsmål er påstandens svaghed tydelig ud fra den Hellige Qur'āns ordlyd: Ordet *rafa'a* (رَفَعًا) betyder "ophøjede". Når Allāh ophøjer en person, refererer ophøjelsen altid til personens stilling, aldrig til hans krop. Egentlig er det umuligt at oversætte dette vers på nogen anden måde end den anførte betydning, dvs. ophøjelsen af åndelig stilling.

Verset siger klart, at Allāh ophøjede *Jesus* til Sig. Der er tydeligvis ikke nævnt noget sted i himmelens rum, som Allāh skulle have hævet ham til. Han ophøjede ham til Sig, idet Han Selv var til stede, hvor *Jesus* var. Intet sted i himmelen eller på jorden er uden Allāhs nærvær. Så når nogen siges at være blevet hævet op til Ham, er en fysisk bevægelse umulig og utænkkelig. Ifølge Ahmadiyya fortolkningen af dette vers henviser udtrykket "tværtimod" til den jødiske påstand om *Jesus*' forbandede død. Tydeligvis er det modsatte af forbandelse nærhed til Gud.

*³⁰ Dette vers er blevet genstand for uenighed angående dets virkelige betydning. Nogle lærde mener, at det refererer til en fjern fremtid i forhold til tidspunktet for korsfæstelsen, idet de påpeger, at alle jøder uden undtagelse en dag vil tro på *Jesus Kristus* og acceptere ham som Guds sande Profet. De hævder, at det også nævnes i dette vers, at dette mirakel ville finde sted i *Jesus*'

161. så på grund af jødernes overtrædelse forbød Vi dem de rene ting, som var blevet tilladt dem, og også fordi de holdt mange borte fra Allāhs vej,

162. og fordi de tog rente, selv om det var blevet forbudt dem, og fordi de fortærede folks rigdom med urette. Og for de vantro blandt dem har Vi forberedt en smertefuld straf.

163. Men de blandt dem, som er grundfæstede i viden, og de troende tror på det, som er blevet åbenbaret til dig, og på det, som blev åbenbaret før dig, og især dem, som opretholder Bønnen, og dem, som betaler Zakāt, og dem, som tror på Allāh og den Yderste Dag. Disse er det, som Vi bestemt vil skænke en stor belønning.

فِيظْلَمِ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ ﴿١٦١﴾

وَ أَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْنُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۗ وَ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ ﴿١٦٢﴾

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَ مَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ الْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَ الْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ الْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۗ ﴿١٦٣﴾

levetid. Dette udleder de af ordene *qabla mautilhī* (قَبْلَ مَوْتِهِ), hvilket betyder “før hans død”.

Eftersom jøderne endnu ikke har accepteret ham, må Jesus derfor ifølge sådanne lærde stadig være i live.

Et andet almindeligt synspunkt er, at udtrykket “før sin død” henviser til hvert enkelt medlem af den jødiske tro på Jesus’ tid. I dette tilfælde ville det betyde, at enhver jøde ville tro på Jesus før sin død – en påstand, som kun kan bekræftes af Gud.

Desværre står mange problemer og vanskeligheder i vejen for at acceptere disse forslag i det hele taget.

Vi foreslår en helt anderledes og ny løsning på problemet. Det pågældende vers er oversat som: “Der er ikke *en* blandt Bogens folk, undtagen denne bestemt vil tro på ham før sin død.”

Ordet i kursiv, dvs. “en” er i bogstavelig forstand ikke nævnt i verset, men er kun underforstået. Hvis det var nævnt, ville verset betyde følgende:

وَ إِن أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

Det arabiske ord med fed skrift er det underforståede ord. Vi foreslår, at i stedet for *ahad* som det underforståede ord skulle vi anse ordet *farīq* (فَرِيقٍ) “sekt eller gruppe” for at være det underforståede ord. I det tilfælde ville oversættelsen være: “Der er ingen *sekt eller gruppe* blandt Bogens folk, undtagen den vil tro på ham, *Jesus^{as}*, før sin død.”

Dette forudsætter, at Jesus^{as} må være udvandret til lande befolket af Israels tabte stammer, og ved at gøre dette opfyldte han sin mission med at bringe sit budskab til alle de tolv stammer af Israels hus. Dette synspunkt støttes endvidere stærkt af en profeti af Jesus^{as}, hvori han hævdede, at han ville drage ud for at søge efter de tabte får af Israels hus (Matthæus 15,24).

R. 23.

164. I sandhed, Vi har sendt åbenbaring til dig, ligesom Vi sendte åbenbaring til Noah og Profeterne efter ham, og Vi sendte åbenbaring til Abraham og Ismael og Isak og Jakob og *hans* afkom og *til* Jesus og Job og Jonas og Aron og Salomon, og til David gav Vi "Zabūr"³¹.

165. Og *Vi sendte nogle* Sendebud, som Vi allerede har berettet dig om, og *andre* Sendebud, som Vi ikke har berettet dig om – og Allāh talte til Moses i særdeleshed³² –

166. Sendebud, Forkyndere af glædelige budskaber og Advarere, for at menneskene ikke måtte have noget argument mod Allāh efter Sendebuddenes *komme*. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

167. Men Allāh bevidner ved *den åbenbaring*, som Han har nedsendt til dig, at Han har nedsendt den *fyldt* med Sin viden,³³ og *også* englene bevidner *dette*, og tilstrækkelig er Allāh som Vidne.

168. De, som forkaster troen og holder *andre* borte fra Allāhs vej, er med sikkerhed faret vild i yderste vildfarelse.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى
نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ ۗ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ ۗ وَآتَيْنَا
دَاوُدَ زَبُورًا ۗ ﴿٣١﴾

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۗ وَكَلَّمَ
اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۗ ﴿٣٢﴾

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۗ ﴿٣٣﴾

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۗ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۗ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۗ ﴿٣٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلًّا بَعِيدًا ۗ ﴿٣٥﴾

*31 *Zabūra* (زَبُورٌ) henviser til Salmerne.

*32 Når roden af et ord ifølge arabisk grammatik gentages, ligesom *kāf lām mīm* (ك ل م) er gentaget i *taklīmā* (تَكْلِيمًا) i dette vers, gøres det med den hensigt at angive intensitet eller gentagelse eller høj kvalitet eller for at tydeliggøre en uklarhed. Alle disse betydninger kan anvendes samtidigt.

33 Gud har i Qur'ānen anbragt store skatte af evig sandhed og åndelig viden, der vidner om, at den bestemt er Guds Ord. Qur'ānens mangfoldige egenskaber skænker uigendrivelige argumenter for dens guddommelige oprindelse til dem, der grunder over den.

169. Med sikkerhed, de, som har forkastet troen og har begået uretfærdighed, dem vil Allāh ikke tilgive, ej heller vil Han vise dem nogen vej

170. undtagen vejen til helvede, hvori de vil blive i meget lang tid. Og dette er let for Allāh.

171. O menneskehed! Sendebudet er bestemt kommet til jer med Sandheden fra jeres Herre, tro derfor, *det vil være* bedre for jer. Men hvis I forkaster troen, med sikkerhed, Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og på jorden. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

172. O Bogens folk! Overskrid ikke grænserne i jeres religion, og sig ikke andet end sandheden om Allāh. Med sikkerhed, Messias, Jesus, Marias søn, var kun Allāhs Sendebud og *en opfyldelse af* Hans Ord, som Han nedsendte til Maria, og en barmhjertighed³⁴ fra Ham. Tro derfor på Allāh og Hans Sendebud, og sig ikke: "*De er tre.*" Afhold jer *derfra, det vil være* bedre for jer. I sandhed, Allāh er den Ene Gud. Langt fra Hans hellighed er det, at Han skulle have en søn. Ham tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. Og tilstrækkelig er Allāh som Beskytter.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ
اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝١٦٩

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝١٧٠

يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ
بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ
وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝١٧١

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ ۚ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ
وَرُوحٌ مِنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ
وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ۖ إِنَّهَا خَيْرٌ لَكُمْ ۖ
إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحٰنَهُ أَنْ
يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۗ مَلِكٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝١٧٢

³⁴ *Rūh* betyder: sjæl eller ånd; åndedrættet, som påvirker hele kroppen, uden hvilket mennesket dør; guddommelig åbenbaring eller inspiration; Qur'ānen; engel; glæde og lykke; barmhjertighed (Lane). Ud fra disse forskellige betydninger af *Rūh* og *Kalimah* (3:46) bliver det klart, at der ikke tillægges Jesus^{as} særlig åndelig status. Disse og lignende udtryk er blevet brugt i Qur'ānen om andre Profeter og også om andre retfærdige personer som Maria (15:30; 32:10; 58:23). De er blevet brugt til at rense Jesus og Maria for de modbydelige anklager, der blev rejst mod dem af jøderne, og ikke til at tildele dem nogen særlig åndelig status.

R. 24.

173. Messias vil aldrig ringeagte at være Allāhs tjener, ej heller vil englene, som står *Gud* nær, og enhver, som ringeagter at tilbede Ham og er hovmodig, dem vil Han samle til Sig alle sammen.

174. Så hvad angår dem, som troede og handlede retfærdigt, dem vil Han give deres belønning fuldt ud og vil skænke dem mere af Sin nåde, men hvad angår dem, som ringeagtede og var hovmodige, dem vil Han straffe med en smertefuld straf. Og de skal ikke finde sig nogen ven eller hjælper i stedet for Allāh.

175. O I mennesker! Et åbenlyst bevis er bestemt kommet til jer fra jeres Herre, og Vi har nedsendt et klart lys til jer.

176. Så hvad angår dem, som tror på Allāh og holder fast ved Ham, dem vil Han bestemt lade indgå i Sin barmhjertighed og nåde og lede dem ad den rette vej til Sig Selv.

177. De spørger dig om instruktioner. Sig, Allāh giver jer *Sin* befaling om "Kalālah": Hvis en mand dør, som ikke har afkom, og han har en søster, så tilfalder der hende halvdelen af det, han efterlader sig, og han skal arve hende, hvis hun ikke har afkom. Men hvis der er to søstre, så tilfalder der dem to tredjedele af det, han

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ
عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۗ
وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ
فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿٤٣﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا
وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۗ
وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٤٤﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ كُفْرَهُمْ مِنْ
رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٤٥﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا
بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ ۗ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿٤٦﴾

يَسْتَفْتُونَكَ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي
الْكَلَالَةِ ۗ إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ
وَلَدٌ وَكَانَتْ لَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۗ
وَإِنْ يَرِثُنَّهَا إِبْنٌ لَهَا وَكَوْنٌ
فِيهَا كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثُ
مِمَّا تَرَكَ ۗ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

efterlader sig. Og hvis *arvingerne* er søskende – *både* mænd og kvinder – så tilfalder der manden så meget som to kvinders andel. Allāh tydeliggør *dette* for jer, for at I ikke skal komme på afveje, og Allāh kender alle ting fuldt ud.

وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ط
 يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَصَلُّوا ط وَاللَّهُ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

SURA 5

AL-MĀ'IDAH

Denne sura blev åbenbaret i slutningen af Medina perioden og består af 121 vers.

I denne sura forklares virkeligheden af Profeten Jesus^{as} mange mirakler. Hvad der berettes i fortolkningsbøger, at der nedsteg over ham et bord dækket af nådegaver i fysisk forstand – sløret løftes for dette bords virkelighed ved at sige, at det faktisk var en profeti om, at den overordentlig store forsyning, som de kristne nationer skal skænkes, vil blive givet dem på grund af Profeten Jesus^{as} bønner og opofrelser. Men hvis de udviser utaknemmelighed mod denne forsyning, hvilket der ulykkeligtvis synes at være tegn på, bliver de straffet med en sådan forfærdelig straf, hvormed ingen anden i verden nogensinde er blevet straffet.

På grund af de overtrædelser, der fortsat fandt sted blandt jøderne og de kristne som følge af, at de brød deres pagter, advares Profeten Muhammads^{sa} menighed allerede i begyndelsen af denne sura.

Forud for dette omtales i sura Al-Baqarah lovligheden af og forbuddet mod forskellige slags føde, men i denne sura nævnes der et nyt aspekt, som adskiller islām fra enhver anden religion, og det er, at fødevarer ikke alene skal være حَلَال *ḥalāl*, lovlige, men også طَيِّب *ṭayyīb*, rene og sunde. Derfor skal en føde, som tilsyneladende er lovlig, alligevel undgås, så længe den ikke er ren og sund.

Læren om at holde fast ved retfærdigheden under alle omstændigheder er nævnt tidligere. I denne sura begynder emnet vedrørende vidnesbyrd, og formaningen om at holde fuldstændigt fast ved retfærdigheden under aflæggelse af vidnesbyrd forklares på en sådan fortræffelig måde, at på trods af et fjendtligt forhold til et folk bør I sikre deres rettigheder og aldrig opgive retfærdigheden, når I afgør jeres konflikter med dem.

I denne sura nævnes endnu en gang *mithāq*, det bindende løfte til Gud, hvorledes jøderne blev ofre for deres indbyrdes uvilje og fjendskab og blev opdelt i 72 sekter, da de brød denne pagt. Derpå blev Profeten Jesus^{as} udnævnt, som grundlagde den 73. sekt, altså den frelste sekt. Men i form af en profeti nævnes det også, at hans tilhængere ikke vil drage nytte af formaning og fortsat vil være opdelt i grupper, og således vil der blandt dem selv, på grund af deres indbyrdes misundelse, fjendtlighed og egoisme, blive lagt fundamentet for store verdenskrige, hvor selv kristne nationer vil kæmpe mod andre kristne nationer.

Foruden konflikter, drab og overfald mellem nationer omtales der også i denne sura en sådan gruppe, som vil overskride alle grænser med hensyn til overtrædelse og ubarmhjertighed (v. 34), ligesom der også i dag berettes om forfærdelige forbrydelser mod børn i den vestlige verden, og hvad Østen angår, så finder dette sted i større udstrækning. Der findes sådanne grusomme forbrydelser, for hvilke straffen bør være ekstremt hård, for at betydningen af ordene *فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ fasharrid bihim man khalfahum*, indgyd dem frygt, som er bag ved dem (8:58), må virkeliggøres, og for at andre forbrydere ved at se deres forfærdelige afslutning må afholde sig fra forbrydelse.

Denne sura hæver stemmen mod alle former for uretfærdighed. I den forbindelse siges det, at det overhovedet ikke er tilladt at ændre andres tro ved tvang. Hvis nogle mennesker frafalder religionen på grund af ekstrem tvang, så vil Allāh i stedet for dem skænke storartede folkeslag, som i antal vil være mange flere end de frafaldne, de vil elske de troende og være hårde mod de vantro.

Der findes i denne sura en sådan omtale angående retfærdighed ifølge Qur'ānens lære, som ikke findes i nogen anden bog i verden, og det siges, at udover dem, som tror på den Hellige Profet^{sa}, vil også andre religioners tilhængere, som er oprigtige med hensyn til at handle i overensstemmelse med deres religions lære og handler godt og holder fast ved troen på det Hinsidige, blive holdt ansvarlige for deres handlinger – disse vil Allāh give den bedste belønning for deres gode handlinger, de skal ikke frygte for deres afslutning.

Flere årsager til gensidigt had og fjendtlighed, hvilket giver anledning til endnu større had og fjendtlighed, omtales også i denne sura. En af dem er alkohol og en anden er hasardspil. Selv om de rummer visse mindre fordele, er deres skader meget større end deres fordele.

Ved slutningen af suraen nævnes Profeten Jesus^{as} død udførligt, og han præsenteres som et Sendebud, der tror fuldkommen på En Gud og aldrig belærte sit folk treenighed eller afgudsdyrkelse, ej heller sagde han, at de skulle tage ham og hans moder til to guder i stedet for Gud.

AL-MĀ'IDAH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
den Evig Barmhjertige.
2. O I som tror! Opfyld *jeres* pagter. Lovligt for jer er firbenede dyr blandt kvæget undtagen dem, som forelæses for jer, men ikke at I skulle anse jagt for lovligt, når I er i pilgrimstilstand, i sandhed, Allāh forordner, hvad Han vil.
3. O I som tror! Vanhellig intet af det, som er helliget¹ af Allāh, ej heller den hellige måned eller offerdyrene eller *offerdyrene med kranse om halsen*, ej heller dem, som begiver sig til det Hellige Hus, idet de søger deres Herres nåde og *Hans* velbehag. Og når I har lagt *jeres pilgrimsdragt og er uden for det hellige område*, så kan I jage. Og lad ikke et folks fjendskab forlede jer til overtrædelser, fordi de holdt jer borte fra den Hellige Moske. Og bistå hinanden i fromhed og retfærdighed, men hjælp ikke hinanden i synd og overtrædelser. Og frygt Allāh, med sikkerhed, Allāh er streng i straffen.
4. Forbudt for jer er *kødet af et dyr* som dør af sig selv og blod og svinekød og det, hvorover et andet navn end Allāhs er påkaldt, og det,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ
أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُثْلَى
عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ
حُرْمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ
اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ
وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَيْمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَاةُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا ۗ وَتَعَاوَنُوا عَلَى
الْبِرِّ وَالتَّقْوَى ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ
الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

*1 De ting, som er helliget, kan omfatte særlige tidsrum, steder eller levende væsener.

som er kvalt, og det, som er slået til døde, og det, som er dræbt ved fald, og det, som er stanget ihjel, og det, som vilde dyr har ædt af – undtagen det, som I har slagtet på rette måde – og det, som er ofret på et alter. Og *forbudt er ligeledes det*, at I søger at kende jeres andel ved lodkastning med pile. Det er ulydighed. Denne dag har de vantro opgivet håbet om *at skade* jeres religion. Så frygt ikke dem, men frygt Mig. I dag har Jeg fuldkommengjort jeres religion for jer og fuldendt² Min nåde over jer og har valgt islām for jer som religion. Men den, som er tvunget af sult uden forsætligt at være tilbøjelig til synd, med sikkerhed, så er Allāh Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

5. De spørger dig, hvad der er gjort lovligt for dem. Sig: “Alle gode ting er blevet gjort lovlige for jer, og hvad I har lært rovdynere og rovfuglene *at fange til jer*, idet I træner dem til jagt og lærer dem af det, som Allāh har lært jer. Så spis af det, de fanger til jer, og påkald Allāhs navn over det. Og frygt Allāh. Med sikkerhed, Allāh er hurtig til regnskabet.”

6. I dag er alle gode ting blevet gjort lovlige for jer. Og Bogens

وَالْمُنْحَنِقَةَ وَالْمَوْقُودَةَ وَالْمُتَرَدِّيَةَ
وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ
الْيَوْمَ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ
الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي
مَحْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ
لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مُكَلِّبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ
اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥﴾

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ

2 *Ikmāl* (at fuldkommengøre) og *itmām* (at fuldende) er substantiviske infinitiver, den første vedrører kvalitet og den anden kvantitet. Det første ord viser, at læresætninger og befalinger, der påvirker menneskets fysiske, moralske og åndelige udvikling, er blevet udtrykt i Qur'ānen i deres mest fuldkomne form, mens det andet ord viser, at intet er blevet udeladt, som var nødvendigt for mennesket. Verset var i øvrigt det sidste, der blev åbenbaret, idet den Hellige Profet^{sa} blev kaldt bort blot 82 dage efter dets åbenbaring.

folks føde³ er lovlig for jer, og jeres føde er lovlig for dem. Og *lovlige for jer er* de kyske troende kvinder og de kyske kvinder fra dem, til hvem Bogen blev givet⁴ før jer, når I giver dem deres brudegaver, idet I indgår et gyldigt ægteskab og ikke begår utugt eller tager hemmelige elskerinder. Og den, som forkaster troen, hans handlinger er uden tvivl blevet til intet, og i det Hinsidige vil han være blandt taberne.

R. 2.

7. O I som tror! Når I står op til Bønnen, vask jeres ansigter og jeres hænder op til albuerne, og stryg jeres *våde* hænder over jeres hoveder, og *vask* jeres fødder til anklerner. Og hvis I er i *en tilstand af urenhed*⁵, så rens jer *ved et bad*. Og hvis I er syge eller *I er* på rejse, *mens I er urene*, eller en af jer kommer fra nødtørftsstedet, eller I har haft samkvem med hustruer, og I ikke finder vand, anvend da rent støv og stryg jeres ansigter og hænder dermed. Allāh ønsker ikke, at Han skal gøre jer noget besvær, men Han ønsker at lutre jer og at fuldende Sin nåde over jer, for at I må blive taknemmelige.

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ
وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا
اتَّيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ
مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَابٍ ط
وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ ز
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى
الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَآرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ط وَإِنْ كُنْتُمْ
جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى
أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ ط مَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٦

3 Kødet af de dyr, som er slagtet i overensstemmelse med Toraen, er lovligt for muslimerne. For en sikkerheds skyld skal Allāhs navn dog påkaldes over det.

4 Skønt islām tillader ægteskab mellem muslimske mænd og ikke-muslimske kvinder blandt Bogens folk, foretrækker islām bestemt, at muslimske mænd normalt kun gifter sig med muslimske kvinder.

*5 Se noten til sura 4:44.

8. Og ihukom Allāhs nåde over jer og Hans pagt, som Han sluttede med jer, da I sagde: "Vi hører, og vi adlyder." Og frygt Allāh. I sandhed, Allāh kender godt, hvad der er i hjertesne.

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ
الَّذِي وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بذَاتِ الصُّدُورِ ⑧

9. O I som tror! Vær standhaftige for Allāhs sag, idet I vidner retfærdigt, og lad ikke et folks fjendskab anspore jer til ikke at handle retfærdigt. Vær *altid* retfærdige, dette er nærmere gudfrygtighed. Og frygt Allāh. I sandhed, Allāh er velunderrettet om det, I gør.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِاللَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَنَاةُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۗ وَإِعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑨

10. Allāh har lovet dem, som tror og handler retfærdigt, at de skal få tilgivelse og en stor belønning.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ⑩
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ⑪

11. Og *hvad angår* dem, som ikke tror og forkaster Vore Tegn, disse er helvedes beboere.

12. O I som tror! Ihukom Allāhs nåde over jer, da et folk havde til hensigt at strække deres hænder ud mod jer, men Han holdt deres hænder tilbage fra jer, og frygt Allāh. Og til Allāh alene skal de troende sætte deres lid.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا
إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۗ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ⑫

R. 3.

13. Og i sandhed, Allāh tog et bindende løfte af Israels børn, og Vi oprejste tolv ledere⁶ blandt dem. Og Allāh sagde: "Med sik-

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ

*6 Måske er der ikke noget enkelt ord, som på passende måde kan yde retfærdighed til ordet *naqīb* (نَقِيب). Det betyder ikke blot "en leder", men også en herold, den som har autoritet til at læse proklamationen eller afsige dom på vegne af en hersker eller andre højere autoriteter.

kerhed, Jeg er med jer. Hvis I opretholder Bønnen og betaler Zakāt og tror på Mine Sendebud og støtter dem og låner Allāh et fortræffeligt lån, så vil Jeg med sikkerhed tage jeres forsyndelser bort fra jer og lade jer indgå i Haver, nedenfor hvilke floder strømmer. Men den af jer, som derefter bliver vantro, er bestemt faret vild fra den rette vej.”

14. Så fordi de brød deres pagt, har Vi forbandet dem og har forhærdet deres hjerter. De flytter ordene fra deres *rette* steder og har glemt en *hel* del af det, de blev formanet med. Og du vil blive ved med at opdage forræderi fra deres side undtagen *hos* nogle få af dem. Vend dig derfor fra dem, og vis overbærenhed⁷. I sandhed, Allāh elsker dem, som handler godt.

15. Og *også* af dem, som siger: “Vi er kristne”, tog Vi et bindende løfte, men også de glemte en *hel* del af det, de blev formanet med. Så Vi gjorde gensidigt fjendskab og had til deres lod⁸ indtil Opstandelsens Dag. Og Allāh vil snart lade dem vide, hvad de plejede at gøre.

16. O Bogens folk! Vort Sendebud er kommet til jer, som tydeliggør for jer meget af det, I havde

اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِن أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ
وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَ آمَنْتُمْ بِرُسُلِي
وَ عَزَّزْتُمُوهُمْ وَ آقَرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَّا أَكْفِرْتُمْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَ لَّا دَخَلْنَاكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَ جَعَلْنَا
قُلُوبَهُمْ قَسِيئَةً ۚ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ
مَوَاضِعِهِ ۗ وَ نَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ
وَ لَّا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا
قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اصْفَحْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

وَ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ
فَاعْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَ الْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ وَ سَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ

*7 At vende sig fra nogen giver udtryk for en overbærende handling og at overse andres fejl med venlighed.

*8 Det arabiske ord *aghrainā* (أَغْرَيْنَا) har den grundlæggende betydning at få noget til at hænge fast ved noget andet, så det bliver en uadskillelig del af det.

holdt skjult af Bogen, og ser bort fra meget. I sandhed, der er kommet til jer fra Allāh et Lys og en klar Bog,

17. hvormed Allāh leder dem, som søger Hans velbehag, ad fredens veje og fører dem ud af alle *slags* mørke ind i lyset efter Sin vilje og leder dem til den rette vej.

18. De har bestemt forkastet troen, som siger: “Med sikkerhed, Allāh er Messias, Marias søn.” Sig: “Hvem har da nogen magt mod Allāh, hvis Han ønsker at tilintetgøre Messias, Marias søn, og hans moder og alle dem, som er på jorden?” Og Allāh alene tilhører himlens og jordens herredømme, og hvad der er mellem dem. Han skaber, hvad Han vil, og Allāh har magt til at gøre alle ting.

19. Jøderne og de kristne siger: “Vi er Allāhs sønner og Hans kære.” Sig: “Hvorfor straffer Han jer så for jeres synder? Nej, I er *blot* mennesker blandt dem, som Han har skabt.” Han tilgiver hvem Han vil og straffer hvem Han vil. Og Allāh alene tilhører herredømmet over himlene og jorden og hvad der er imellem dem, og til Ham skal tilbagekomsten være.

20. O Bogens folk! Vort Sendebud er kommet til jer efter en pause i Sendebuddenes *række*, som klargør *tingene* for jer, for at I ikke siger: “Der kom ingen Forkynder med

مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۗ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٧﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٨﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ أُمَّهُ وَ مَنْ فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ
وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ وَ النَّصْرَى نَحْنُ أَبْنَاؤُ
اللَّهِ وَ أَحِبَّاؤُهُ ۗ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ
بِذُنُوبِكُمْ ۗ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۗ
يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ
وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا
بَيْنَهُمَا ۗ وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَنْ
تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَ لَآ نَذِيرٍ

glædelige budskaber til os, ej heller en Advarer.” En Forkynder af glædelige budskaber og en Advarer er da bestemt kommet til jer. Og Allāh har magt til at gøre alle ting.

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

R. 4.

21. Og *ihukom*, da Moses sagde til sit folk: “O mit folk! Husk Allāhs nåde over jer, da Han oprejste Profeter blandt jer og gjorde jer til konger og gav jer det, som Han ikke gav nogen andre i hele verden⁹.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ اذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ۖ وَاللَّهُ مَا
لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

22. O mit folk! Drag ind i det Hellige Land, som Allāh har foreskrevet jer, og vend ikke tilbage, for så vender I tilbage som tabere.”

يُقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي
كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ
أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾

23. De sagde: “O Moses! Der er i det *land* et tyrannisk og magtfuldt folk, og vi vil aldrig gå ind i det, før de drager ud af det. Men hvis de drager ud af det, så vil vi gå ind i *det*.”

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ
وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۖ
فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

24. Derpå sagde to mænd blandt dem, som frygtede *deres Herre*, og Allāh havde været dem nådig: “Træd ind ad porten *på fremmarch* mod dem, når I *først* er kommet ind ad den, så vil I bestemt være sejrende. Og sæt jeres lid til Allāh, hvis I er troende.”

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ
فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإَنَّكُمْ غَالِبُونَ ۖ وَعَلَىٰ
اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۖ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

25. De sagde: “O Moses! Vi vil aldrig drage ind i det, så længe de bliver deri. Så gå, du og din Herre, og kæmp, og her sidder vi.”

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا
دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

*9 Udtrykket *hele verden* er anvendt om folkene på den tid.

26. Han sagde: "Min Herre! Jeg har ingen magt undtagen over mig selv og min broder, Du må derfor skelne mellem os og det oprørske folk."

27. Gud sagde: "Med sikkerhed, det skal være forbudt for dem i fyrre år, de skal flakke om på jorden. Sørg derfor ikke over det oprørske folk."

R. 5.

28. Og forelæs for dem med sandhed beretningen om Adams to sønner, da de begge bragte et offer, og det blev modtaget fra en af dem og blev ikke modtaget fra den anden. Denne sagde: "Jeg vil bestemt dræbe dig!" Den første svarede: "Allāh modtager kun fra de retfærdige."

29. Hvis du strækker din hånd ud mod mig for at dræbe mig, vil jeg ikke strække min hånd ud mod dig for at dræbe dig. Med sikkerhed, jeg frygter Allāh, alle verdeneres Herre.

30. Jeg ønsker, at du skal bære min synd såvel som din synd, så du bliver en af ildens beboere, og det er de uretfærdiges løn."

31. Men hans sjæl tilskyndede ham til at dræbe sin broder, så han dræbte ham og blev en af taberne.

32. Da sendte Allāh en ravn, som skrabede i jorden, for at Han måtte vise ham, hvorledes han skulle dække sin broders lig. Han sagde:

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ
سَنَةً ۖ يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ
عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

ع
٨

وَإِذْ عَلَّمْنَا نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ۖ إِذْ
قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ
يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ۗ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ
قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

الْقَوْمِ
بِالْإِيمَانِ

لَئِن بَسَطْتُ إِلَيْكَ يَدِي لِتَقْتُلَنِي
مَا أَنَا بِبَاسٍ بِيَدَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ ۗ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ
فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ ۗ وَذَلِكَ
جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِثُ سَوْآتَ أَخِيهِ ۗ
قَالَ يُوَيْلَتَىٰ آعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ

“Ve mig! Er jeg ikke engang i stand til at være som denne ravn, så jeg kan dække min broders lig?” Og da blev han angerfuld.

33. På grund af dette foreskrev Vi Israels børn, at for den, som dræbte et menneske – medmindre det er for *at have dræbt* en person eller skabt fordærv på jorden – skal det være, som om han havde dræbt hele menneskeheden, og for den, som holdt det i live, skal det være, som om han havde holdt hele menneskeheden i live. Og Vore Sendebud kom med klare og tydelige Tegn til dem, men selv efter dette begår mange af dem overtrædelser på jorden.

34. Deres løn, som fører krig mod Allāh og Hans Sendebud og stræber efter at skabe fordærv på jorden, skal *alene* være, at de skal dræbes eller korsfæstes, eller deres hænder og deres fødder hugges af på modsat side, eller de skal udvises af landet. Det skal være til vanære for dem i denne verden, og i det Hinsidige skal de få en stor straf,

35. undtagen dem, som angrer, før I får magt over dem. Så vid, at Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 6.

36. O I som tror! Frygt Allāh, og søg nærhed til Ham, og stræb for Hans sag, for at I må få fremgang.

هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوَاءَ أَخِي ۖ
فَأَصْبَحَ مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿٣٢﴾

بِأَنَّ
بِأَنَّ
بِأَنَّ

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ ۖ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۖ وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ۖ ثُمَّ إِن كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٣﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۗ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا ۗ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَن تَقْرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٥﴾

ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. I sandhed, hvis de vantro havde alt, hvad der er på jorden og lige så meget dertil for at løskøbe sig dermed fra straffen på Opstandelsens Dag, ville det ikke blive modtaget fra dem, og de skal få en smertefuld straf.

38. De vil ønske at komme ud af ilden, men de vil ikke være i stand til at komme ud af den, og de skal få en vedvarende straf.

39. Og *hvad angår* manden, som stjæler, og kvinden, som stjæler, hug deres hænder af til gengæld for deres forbrydelse som en advarende straf¹⁰ fra Allāh. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

40. Men den, som angrrer efter sin overtrædelse og forbedrer sig, så vil Allāh bestemt vende Sig til ham i barmhjertighed, med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

41. Mon du ikke ved, at det er Allāh alene, Som himlenes og jordens herredømme tilhører? Han straffer, hvem Han vil, og tilgiver, hvem Han vil, og Allāh har magt til at gøre alle ting.¹¹

10 For at nå til den rette forståelse af straffens natur omtalt i verset er det nødvendigt at kende både den bogstavelige og den metaforiske betydning af de to ord, der er anvendt her, dvs. *qat'* og *yad*. Det arabiske udtryk *qata'a-hū bil-hudjdjati* betyder: han bragte ham til tavshed ved argumentation (Lane). Og *yad*, hånd, betyder bl.a. magten og evnen til at foretage en bestemt handling. *Qata'a yada-hū* betyder i metaforisk forstand: han berøvede ham evnen til at gøre den ting, eller han afholdt ham fra at gøre det. Se også sura 12:32. I betragtning af denne betydning af de to ord kan det arabiske udtryk i verset betyde: at berøve dem evne og mulighed for at begå tyveri. Tages verset bogstaveligt, er den foreskrevne straf i verset maksimum straf, som kun tildeles i ekstreme tilfælde. Alle de foreliggende omstændigheder skal også tages i betragtning, når en sådan straf tildeles.

11 Udtryk som *Han straffer, hvem Han vil, og tilgiver, hvem Han vil* betyder ikke, at den guddommelige styrelse af universet er vilkårlig og ikke er baseret på noget system eller nogen lov. Sådanne udtryk har kun til hensigt at påpege, at eftersom Gud er den definitive autoritet i

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا
جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

42. O Sendebud! Lad ikke dem bedrøve dig, som hastigt falder i vantroen – de, som siger med deres munde: “Vi tror”, men deres hjerter tror ikke. Og også blandt jøderne er der dem, som alt for ivrigt lytter til løgne – som lytter for at overbringe dem til et andet folk, som ikke er kommet til dig. De fordrejer ordene, efter at de er anbragt på deres rette steder, og siger: “Hvis I gives dette, så modtag det, men hvis I ikke gives dette, så tag jer i agt!” Og den, som Allāh ønsker at udsætte for prøvelse, for ham magter du ingen ting mod Allāh. Disse er det, hvis hjerter Allāh ikke ønsker at lutre, for dem skal der være vanære i denne verden, og i det Hinsidige skal de få en streng straf.

43. De har for vane at lytte til løgningen og fortærer grådigt det forbudte. Hvis de så kommer til dig for en afgørelse, døm mellem dem eller vend dig fra dem. Og hvis du vender dig fra dem, kan de ikke skade dig det mindste. Og hvis du dømmer, døm mellem dem med retfærdighed. I sandhed, Allāh elsker de retfærdige.

44. Og hvorledes vil de gøre dig til deres dommer, når de har Toraen hos sig, hvori Allāhs befaling er? Dog vender de sig alligevel bort, og de vil bestemt ikke tro.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۗ وَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۗ سَمِعُوا لِكَذِبٍ ۖ سَمِعُوا لِقَوْمٍ آخَرِينَ ۗ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۗ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۗ وَ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّر قُلُوبَهُمْ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۗ وَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾

سَمِعُوا لِكَذِبٍ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ ۖ فَإِن جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۗ وَ إِن تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۗ وَإِن حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٣٣﴾

وَ كَيْفَ يُحْكِمُوكَ وَ عِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ۗ وَ مَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾

universet, er Hans ord lov, der er ingen appel mod Hans befalinger. Mennesket skal derfor være yderst omhyggelig med at følge Hans ønske og udføre Hans befalinger. Men som Gud Selv har forordnet: Hans barmhjertighed overstiger Hans vrede (Bukhārī), og universet er styret af “fatsatte love om godt og ondt” (Muslim, kapitel om *Īmān*).

R. 7.

45. I sandhed, Vi nedsendte Toraen, hvori der var retledning og lys. Ved den har Profeterne, som underkastede sig *Os*, dømt for jøderne, ligesom de gudhengivne mennesker og de lærde *i loven* gjorde, fordi de var forpligtet til at bevare Allāhs Bog, og *fordi* de var vogtere over den. Frygt derfor ikke mennesker, men frygt Mig, og byt ikke Mine Tegn for en ringe pris. Og enhver, som ikke dømmer efter det, som Allāh har åbenbaret, disse er det, som er de vantro.

46. Og Vi har foreskrevet dem deri: liv for liv, og øje for øje, og næse for næse, og øre for øre, og tand for tand, og for *andre* skader retfærdig gengældelse. Og den, som afstår fra retten dertil, det skal være en soning af hans *synder*, og enhver, som ikke dømmer efter, hvad Allāh har nedsendt, disse er det, som er de uretfærdige.

47. Og Vi lod Jesus, Marias søn, følge i deres fodspor, som opfylder det, der blev *åbenbaret* før ham i Toraen, og Vi skænkede ham Evangeliet, der indeholdt retledning og lys, som opfylder det, der blev *åbenbaret* før det i Toraen, og en retledning og en formaning for de gudfrygtige.

48. Og lad Evangeliets folk dømme i overensstemmelse med det,

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
بِمَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وَإِخْشَاؤُنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا
قَلِيلًا ۗ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ
بِالنَّفْسِ ۖ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ ۗ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا ۗ فَمَنْ
تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ۗ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ
وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۗ
وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهِدَىٰ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا

som Allāh har åbenbaret deri, og enhver, der ikke dømmes efter det, som Allāh har åbenbaret, disse er det, som er de oprørske.

49. Og Vi har åbenbaret til dig Bogen, der indeholder sandheden, som opfylder det, der blev *åbenbaret* før den i Bogen, og som en vogter¹² over denne. Døm derfor mellem dem ifølge det, som Allāh har åbenbaret, og følg ikke deres onde begær fravigende sandheden, som er kommet til dig. For enhver af jer har Vi foreskrevet en klar åndelig Lov og en tydelig vej *i verdslige anliggender*. Og om Allāh havde gennemført Sin vilje, havde Han bestemt gjort jer *alle* til ét folk, men *Han ønsker* at prøve jer med det, Han har givet jer. Kappes derfor med hinanden i gode handlinger. Til Allāh skal I alle vende tilbage, så vil Han meddele jer det, som I var uenige om.

50. Og Vi har åbenbaret Bogen til dig, og det befales dig at dømme mellem dem ifølge det, som Allāh har åbenbaret, og ikke følge deres onde begær og tage dig i agt for dem, så de ikke udsætter dig for prøvelse med hensyn til en del af det, Allāh har åbenbaret til dig. Men hvis de vender sig bort, så vid, at Allāh agter at straffe dem

أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۗ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ
الْحَقِّ ۗ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاءَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٣٩﴾

وَأَبِ احْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ
يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فاعْلَمَ أَنَّ مَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

¹² Qur'ānen omtales her som en vogter over de tidligere Skrifter i den forstand, at alt det, som er uforgængeligt og af vedvarende værdi i dem, er blevet bevaret, og det, som manglede bestandighed og ikke opfyldte menneskeheden's behov, er blevet udeladt. Qur'ānen nyder guddommelig beskyttelse mod at blive forfalsket, en velsignelse, som er nægtet dem. *Shir'ah* er den lov, der for det meste vedrører åndelige spørgsmål, og *minhādij* er den lov, der vedrører verdslige spørgsmål. *Shir'ah* betyder også en vej, der fører til vand.

for nogle af deres synder. Og med sikkerhed, en stor del af menneskene er ulydige.

51. Ønsker de mon en dom fra uvidenhedens *dage*? Og hvem er bedre end Allāh som dommer for de folk, som besidder troens visshed?

R. 8.

52. O I som tror! Tag ikke jøderne og de kristne til venner. De er hinandens venner.¹³ Og den af jer, som tager dem til venner, er bestemt en af dem. Med sikkerhed, Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

53. Og du vil se dem, i hvis hjerter der er sygdom, styrte mod dem og sige: "Vi frygter, at en ulykke skal ramme os." Det er muligt, at Allāh vil bringe en sejr eller en *anden* afgørelse fra Sig, så vil de fortryde, hvad de skjulte i deres hjerter.

54. Og de, som tror, vil sige: "Er det mon disse, som svor deres kraftigste eder ved Allāh, at de med sikkerhed var med jer?" Deres handlinger er forgæves, og de er blevet tabere.

55. O I som tror! Hvem der end afsværger sin religion *skal vide*, at Allāh snart vil bringe et folk *i hans sted*, som Han vil elske, og

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۗ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمِينَ ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۖ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۗ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَسِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ

¹³ Jøder og kristne glemmer deres egne uenigheder og bliver forenet i deres modstand mod islām. Den Hellige Profet^{sa} har sagt: Al vantro udgør ét samfund, dvs. at alle vantro, hvor fjendtlige de end er over for hinanden, opfører sig som ét folk, når de er i opposition til muslimer.

som vil elske Ham, *de vil være medfølende og ydmyge over for de troende og strenge mod de vantro.* De vil stræbe for Allāhs sag og vil ikke frygte en fordømmendes bebrejdelse. Det er Allāhs nåde, Han skænker den til hvem Han vil, og Allāh er Gavmild, Altvidende.¹⁴

56. Jeres ven er alene Allāh og Hans Sendebud og de troende, som opretholder Bønnen og betaler Zakāt, idet de bøjer sig for Ham *i al oprigtighed.*

57. Og de, som tager Allāh og Hans Sendebud og de troende til venner, *skal være forvisset om,* at det med sikkerhed er Allāhs parti, som skal sejre.

R. 9.

58. O I som tror! Tag ikke dem til venner,¹⁵ som driver spot og spøg med jeres religion blandt dem, til hvem Bogen blev givet før jer, og *heller ikke* de vantro. Og frygt Allāh, hvis I er troende.

59. Og når I kalder til Bønnen, driver de spot og spøg dermed. Det er, fordi de er sådanne folk, som ikke forstår.

وَيُحِبُّونَهُ ۗ أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ
عَلَى الْكُفْرِينَ ۚ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۗ ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ
آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ
اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا
هُزُؤًا وَلَعِبًا ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

¹⁴ Verset fremlægger et sikkert tegn på en sand og levende religion, som er, at antallet af dens tilhængere aldrig tillades at falde eller aftage varigt. Hvis en person forlader den, bringer Gud et antal ind til at tage hans plads. Såfremt tilhængerne af en religion stadig bliver ved med at aftage uden nogen foranstaltninger til at få fremgang, må en sådan religion være død, og sandheden må være forsvundet fra den.

¹⁵ I vers 52 blev muslimer forbudt at tage de vantro til venner på grund af deres vedvarende fjendtlige holdning til dem. Dette vers giver anledning til denne befaling, nemlig deres blasfemiske behandling af Allāhs religion, men det betyder ikke, at muslimer er forhindret i at have indbyrdes forhold af nogen som helst art til alle ikke-muslimer eller at behandle dem venligt.

60. Sig: "O Bogens folk! Bebrejder I os, fordi vi tror på Allāh og på det, som er blevet nedsendt til os, og på det, som blev nedsendt tidligere? Eller er det, fordi de fleste af jer er ulydige *mod Gud*?"

61. Sig: "Skal jeg meddele jer om dem, hvis løn hos Allāh er værre end dette? *Det er dem*, som Allāh har forbandet, og som Han er blevet vred på, og nogle af dem har Han gjort til aber og svin, og de tilbeder satan. Disse er i en værre tilstand og mest vildfarende fra den rette vej."

62. Og når de kommer til jer, siger de: "Vi tror", selv om de træder ind med vantro og går bort dermed, og Allāh ved bedst, hvad de skjuler.

63. Og du ser mange af dem styrte mod synd og overtrædelse og til fortæring af det forbudte. Ondt er bestemt det, de gør.

64. Hvorfor forbyder de gudhenvigne og de lærde *i loven* ikke deres syndige tale og deres fortæring af det forbudte? Ondt er bestemt det, de gør.

65. Og jøderne siger: "Allāhs hånd er bundet." Det er deres *egne* hænder, som er bundet, og de skal forbandes for det, de siger. Nej, begge Hans hænder er vidt åbne, Han giver ud, således som det behager Ham. Og det, som er ned-

قُلْ يَا هَذِهِ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ
مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ ۖ وَأَنَّ
أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿٦٠﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً
عِنْدَ اللَّهِ ۗ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ
وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ ۗ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

وَإِذَا جَاءَوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا
بِالْكُفْرِ ۗ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦٢﴾

وَ تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۖ وَآكَلِهِمُ السُّحْتُ ۗ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٣﴾

لَوْ لَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ ۖ وَآكَلِهِمُ السُّحْتُ ۗ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ ۗ غُلَّتْ
أَيْدِيهِمْ ۖ وَارْتَمَوْا بِمَا قَالُوا ۗ بَلْ يَدُ اللَّهِ
مَبْسُوطَةٌ ۖ وَيُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۗ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ

sendt til dig fra din Herre, vil med sikkerhed forøge mange af dem i oprør og vantro. Og Vi har sat fjendskab og had mellem dem til Opstandelsens Dag. Hver gang de tænder en ild til krig, slukker Allāh den. Og de stræber efter at skabe fordærv på jorden, og Allāh holder ikke af dem, som skaber fordærv.

66. Og hvis Bogens folk havde troet og været retfærdige, ville Vi med sikkerhed have taget deres forsyndelser bort fra dem, og Vi ville med sikkerhed have givet dem adgang til Salighedens Haver.

67. Og hvis de havde fulgt Toraen og Evangeliet og det, som *nu* er blevet nedsendt til dem fra deres Herre, ville de bestemt have nydt *de gode ting* fra oven og under deres fødder. Blandt dem er der en gruppe af folk, som er mådeholdende, men ondt er bestemt det, de fleste af dem bedriver.

R. 10.

68. O Sendebud! Forkynd *for menneskeheden*, hvad der er blevet åbenbaret til dig fra din Herre, og hvis du ikke gør det, så har du *slet* ikke forkyndt Hans budskab. Og Allāh vil beskytte dig mod mennesker. Med sikkerhed, Allāh retleder ikke de vantro folk.

69. Sig: "O Bogens folk! I bygger ikke på noget, medmindre I følger Toraen og Evangeliet, og hvad der *nu* er blevet nedsendt til jer fra

مِن رَّبِّكَ طُعْيَانًا وَكُفْرًا ۗ وَالْقَيْنَا
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ ۗ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
أُطْفِئَهَا اللَّهُ ۗ وَيسْعُونَ فِي الْأَرْضِ
فَسَادًا ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَا لَهُمْ
جَنَّةَ النَّعِيمِ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ ۗ مِنْهُمْ
أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۗ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
مِن رَّبِّكَ ۗ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ
رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ
حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا

jeres Herre.” Og det, som er blevet nedsendt til dig fra din Herre, vil med sikkerhed forøge mange af dem i oprør og i vantro, sørg derfor ikke over de vantro folk.

70. I sandhed, de, som er troende, og jøderne og sabierne og de kristne – hvem der end tror på Allāh og den Yderste Dag og handler retfærdigt, over dem *skal der* ikke komme nogen frygt, ej heller skal de sørge.

71. Med sikkerhed, Vi tog et bindende løfte af Israels børn, og Vi sendte Sendebud til dem. Men hver gang der kom et Sendebud til dem med det, deres hjerter ikke ønskede, behandlede de nogle som løgnere og søgte at dræbe andre.

72. Og de mente, at der ingen straf ville være, så de blev blinde og døve. Men Allāh vendte Sig til dem i barmhjertighed, alligevel blev mange af dem blinde og døve, og Allāh er Opmærksom på det, de gør.

73. De er bestemt vantro, som siger: “Med sikkerhed, Allāh, Han er Messias, Marias søn”, hvorimod Messias *selv* sagde: “O Israels børn, tilbed Allāh, Som er min Herre og jeres Herre.”¹⁶ Med sikkerhed, den, som tillægger Allāh partnere, ham har Allāh forbudt Paradiset, og ilden vil være hans

أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ط وَ لِيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُعْيَانًا وَ كُفْرًا ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٧٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ الَّذِينَ هَادُوا
وَ الصَّابِئُونَ وَ النَّصْرِيُّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يُحْزَنُونَ ﴿٨٠﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا ط كُلَّمَا جَاءَهُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ ۖ فَرِيقًا
كَذَّبُوا وَ فَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٨١﴾

وَ حَسِبُوا أَنَّ تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا
وَ صَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا
وَ صَمُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ ط وَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٨٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ط وَقَالَ الْمَسِيحُ
لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَ رَبَّكُمْ ط إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَ مَا وَهُ

¹⁶ At Jesus belærte om, at Gud alene skal tilbedes, fremgår af Evangelierne selv i deres nuværende forvanskede form (Matt. 4,10. Lukas 4,8).

opholdssted. Og de uretfærdige skal ingen hjælpere have.

74. De er bestemt vantro, som siger: "Allāh er en af de tre!"¹⁷ Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen den Ene Gud. Og hvis de ikke afholder sig fra det, de siger, så skal en smertefuld straf bestemt ramme de af dem, som forkaster troen.

75. Vil de da ikke vende sig til Allāh og bønfalde om Hans tilgivelse, når Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig?¹⁸

76. Messias, Marias søn, var ikke mere end et Sendebud. Alle Sendebud før ham er gået bort. Og hans moder var retfærdig. Begge plejede at indtage føde.¹⁹ Se, hvorledes Vi gør Tegnene klare til deres eget bedste, og se, hvorledes de bliver vendt bort.

77. Sig: "Vil I tilbede i stedet for Allāh det, som ingen magt har til at gøre jer skade eller gavn?"²⁰ Og det er Allāh, Som er den Alt-hørende, den Altvidende.

17 I dette vers refereres der til læresætningen om treenheden, dette mystiske og uforståelige dogme om guddommens tre personer – Faderen, Sønnen og Helligånden – eksisterende side om side og ligestillede i alle henseender, som i forening skulle udgøre én Gud og dog vedblive at være tre. Det var det Nikæanske Kirkeråd, som først gav dogmet dets endelige udformning (år 325 e.Kr.). Denne læresætning udgør den grundlæggende trosartikel i den kristne tro.

18 Intet stedfortræderoffer er nødvendigt for menneskets frelse. Gud Selv kan tilgive alle synder. Kun et sandt angerfuldt hjerte er nødvendigt for at tiltrække Hans tilgivelse.

19 Verset fremsætter et antal argumenter mod Jesus' påståede guddommelighed: a) Jesus var ikke på nogen måde bedre end andre af Guds Sendebud, b) han var født af en kvinde, c) ligesom andre mennesker var han underlagt naturlovene, såsom sult og tørst, og var også underlagt de naturlige forhold, som følger deraf.

20 Jesus havde ingen magt til at skade eller gavne nogen. Han kunne ikke bønholde, ej heller var han bekendt med menneskers behov, således at han kunne opfylde dem. Disse er alle særlige guddommelige privilegier.

النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٤٣﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ
ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ
لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٥﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ
صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلِبِ الطَّعَامَ
أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ
أَنْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٧﴾

78. Sig: "O Bogens folk! Overskrid ikke grænserne med *hensyn til* jeres religion med urette, og følg heller ikke det onde begær hos et folk, som tidligere kom på afveje, og som vildledte mange, og som er faret vild fra den rette vej."

ع
١٣

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ
غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ
قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا
وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٤٨﴾

R. 11.

79. De blandt Israels børn, som forkastede troen, blev forbandet af Davids mund og af Jesus, Marias søn. Det var, fordi de var ulydige og plejede at begå overtrædelser.

80. De ville ikke forbyde hinanden den modbydelige opførsel, som de praktiserede. Ondt var bestemt det, de plejede at gøre.

81. Du vil se mange af dem tage de vantro til venner. Ondt er bestemt det, som de har sendt forud for sig selv, som følge deraf vredes Allāh på dem, og i denne straf vil de blive i lang tid.

82. Og hvis de havde troet på Allāh og denne Profet og på det, som er blevet åbenbaret til ham, ville de ikke have taget dem til venner, men mange af dem er ulydige.

83. Du vil med sikkerhed finde, at jøderne og afgudsdyrkerne er de mest fjendtlige blandt menneskene mod de troende. Og du vil med sikkerhed finde dem, som siger: "Vi er kristne", nærmest af dem i kærlighed til de troende. Det er, fordi der blandt dem er

لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٠﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٥١﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُواهُمْ أَوْلِيَاءَ
وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٢﴾

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَٰلِكَ يَٰٓأَيُّهَا
مَنْهُمْ قَسِيصِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنْهَمُ

lærde og munke, og fordi de ikke er hovmodige.²¹

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

Del 7

84. Og når de hører, hvad der er blevet åbenbaret til dette Sendebud, ser du deres øjne strømme over med tårer på grund af den sandhed, de har erkendt. De siger: "Vor Herre! Vi tror, skriv os derfor op blandt vidnerne.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

85. Og hvorfor skulle vi ikke tro på Allāh og på den sandhed, som er kommet til os, når vi indtrængende ønsker, at vor Herre må regne os blandt de retfærdige folk?"

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۖ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

86. Så Allāh belønnede dem for det, de sagde, med Haver, nedenunder hvilke floder strømmer, deri skal de forblive, og dette er de retfærdiges belønning.

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾

87. Og de, som ikke tror og har forkastet Vore Tegn, disse er det, som er helvedes beboere.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٧﴾

R. 12.

88. O I som tror! Gør ikke de gode ting ulovlige, som Allāh har gjort lovlige for jer, og begå ikke overtrædelser. Med sikkerhed, Allāh elsker ikke overtræderne.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٨﴾

89. Og spis af det, som Allāh har forsynet jer med, der er lovligt og godt. Og frygt Allāh, Som I tror på.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبَاتٍ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

21 Verset gælder kun for de kristne på den Hellige Profets^{sa} tid. Historien bekræfter denne kendsgerning. Nadjāshī, den kristne Konge af Abessinien, gav husly til muslimske flygtninge, og Muqauqas, Ægyptens kristne hersker, sendte gaver til den Hellige Profet^{sa}. Ydmyghed syntes at være et af de tidlige kristnes vigtigste kendetegn. Dette fremgår tydeligt af de forskellige måder, hvorpå den Hellige Profets^{sa} breve blev behandlet af Kongen af Persien, der var hedning, og af Heraklios, Kejser af det Østromerske Imperium, som var kristen. Førstnævnte rev brevet i stykker, mens sidstnævnte modtog det med respekt og endda udviste en vis tilbøjelighed til islām.

90. Allāh vil ikke kræve jer til regnskab for *de af* jeres eder, som er tomme, men Han vil kræve jer til regnskab for *de* eder, som I har svoret i alvor. Soningen af dette er bespisning af ti fattige med gennemsnittet af det, I bispiser jeres familier med, eller deres beklædning eller frigivelse af en slave. Men den, som ikke formår *det*, skal faste i tre dage. Det er soningen af jeres eder, når I har svoret *dem*. Og hold jeres eder. Således forklarer Allāh Sine Tegn for jer, for at I må være taknemmelige.

91. O I som tror! Berusende midler og hasardspil og afguder og pile til lodkastning er blot noget afskyeligt af satans værk. Så hold jer fra *hver af* dem, for at I må få fremgang.²²

92. Satan ønsker kun at skabe fjendskab og had blandt jer ved berusende midler og hasardspil og at holde jer tilbage fra Allāhs ihukommelse og fra Bønnen. Vil I mon afholde jer *derfra*?

93. Og adlyd Allāh, og adlyd Sendebuddet, og tag jer i agt! Men hvis I vender jer bort, så vid, at Vort Sendebud påhviler der kun den tydelige overlevering af budskabet.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَّارَتَهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ
أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۖ ذَلِكَ
كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۖ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ
وَالمَيْسِرِ وَيُضِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ
وَاحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٩٣﴾

²² Når der tales om afhængighed, kommer man generelt til at tænke på narkotika. Der er en anden betydning af ordet afhængighed i en bredere forstand, som sjældent forbindes med dette ord. Her henvises til samfundets holdning til visse fornøjelser, nemlig drikkeri og spil, ingen af disse varsler godt for freden og samfundets vel. Spil er sat i system i næsten alle udviklede lande i verden. Drikkeri er nummer to med hensyn til afhængighed, som verdenssamfundet er blevet offer for.

94. Der skal ikke være nogen synd for dem, som tror og handler retfærdigt med hensyn til, hvad de spiser, når de frygter *Gud* og tror og handler retfærdigt, og igen frygter *Gud* og tror, og så igen frygter *Gud* og handler retfærdigt. Og Allāh elsker dem, som handler retfærdigt.

R. 13.

95. O I som tror! Allāh vil bestemt prøve jer i en sag, nemlig vildtet, som jeres hænder og jeres spyd kan nå, for at Allāh må udskille dem, som frygter Ham i det skjulte. Så den, som derefter vil begå overtrædelser, skal få en smertefuld straf.

96. O I som tror! Dræb ikke vildtet, mens I er i pilgrimstilstand. Og den af jer, som dræber det forsætligt, erstatning for det er et dyr svarende til det, han har dræbt, hvilket skal afgøres af to retfærdige mænd blandt jer, *dette* skal bringes som et offer til Ka'baen, eller som soning *skal han* bespise *et antal* fattige eller faste et tilsvarende antal *dage*, for at han må smage følgerne af sin handling. *Hvad angår* fortiden, tilgiver Allāh det, men den, som falder tilbage til det, ham vil Allāh straffe *for hans overtrædelse*. Og Allāh er Almægtig, Herre over gengældelse.

97. Fangst på havet og at spise deraf er gjort lovligt for jer som en forsyning for jer og for de rej-

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۗ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بِلِغَةِ الْكُتُبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۗ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيْرَةِ ۗ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ

sende, men forbudt for jer er jagt på land, så længe I er i pilgrims-tilstand. Og frygt Allāh, til Hvem I skal bringes sammen.

98. Allāh har gjort Ka'baen, det Hellige Hus, til et middel for støtte og højnelse af menneskeheden, ligeledes den hellige måned og offerdyrene og *dyrene med* krans. Således er det, for at I må vide, at Allāh ved, hvad der er i himlene, og hvad der er på jorden, og at Allāh kender alle ting fuldt ud.

99. I skal vide, at Allāh er streng i straffen, og at Allāh *også* er Mest Tilgivende, Ewig Barmhjertig.

100. Det påhviler Sendebuddet kun at forkynde budskabet. Og Allāh ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler.

101. Sig: "Det onde og det gode er ikke lige", selv om overflod af det onde måtte behage dig meget. Så frygt Allāh, o I forstandige, for at I må få fremgang.

R. 14.

102. O I som tror! Spørg ikke om ting, som, hvis de blev åbenbaret for jer, ville bebyrde jer, dog hvis I spørger om dem, mens Qur'ānen bliver nedsendt, vil de blive åbenbaret for jer. Allāh har udeladt dem *af barmhjertighed*.²³ Og Allāh er Mest Tilgivende, Overbærende.

الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٤﴾

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَ الْقَلَائِدَ ۗ ذَٰلِكَ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۗ فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠١﴾

يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَن
أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ سُوءُكُمْ ۗ وَإِن
تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلُ الْقُرْآنُ
تَبَدَّلَ لَكُمْ ۗ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

*23 Ingen befaling fra Gud til de troende kan have til hensigt at forårsage vanskeligheder for dem. I Sin barmhjertighed ønsker Gud ikke at give forskrifter i de mindste enkeltheder, så de bliver for vanskelige for nogle at følge og volder unødvendigt besvær.

103. Et folk før jer spurgte om disse *ting*, men derefter forkastede de dem.

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Allāh har ikke foreskrevet noget “Baḥīrah” eller “Sā’ibah” eller “Waṣīlah” eller “Hāmi”, men de, som forkaster troen, opdigter løgn mod Allāh, og de fleste af dem bruger ikke deres forstand.²⁴

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيْلَةٍ وَلَا حَامٍ ۗ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ ۗ وَآكُثْرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٤﴾

105. Og når det siges til dem: “Kom til det, som Allāh har åbenbaret, og til Sendebuddet”, siger de: “Tilstrækkeligt for os er det, som vi fandt vore forfædre følge.” Hvorledes! Selv om deres forfædre ingen viden og ingen retledning havde?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۗ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

106. O I som tror! Stå vagt om jer selv. Den, som er faret vild, kan ikke skade jer, når I *selv* er ret-

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۗ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلٍّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ

*24 *Baḥīrah* (بَحِيرَةٌ) var de hedenske araberes betegnelse for en hunkamel, som havde født syv unger og derefter var sluppet løs, så den kunne æde frit, efter at dens ører var klippet. Den blev viet til en eller anden gud, og dens mælk blev ikke anvendt, ej heller dens ryg.

Sā’ibah (سَائِبَةٌ) er en hunkamel, som blev sluppet løs for at drikke og æde efter at have født fem unger.

Waṣīlah (وَصِيْلَةٌ) er en hunkamel (eller et moderfår eller en hunged), som blev sluppet løs i en guds navn, efter at hun havde født syv unger af hunkøn efter hinanden. Hvis hun ved den syvende fødsel fødte et par, hankøn og hunkøn, blev disse også sluppet løs.

Hāmi (حَامٍ) er en kamel, som var fader til syv unger. Den blev sluppet løs og blev ikke brugt til ridning eller last. Den kunne frit æde og drikke.

Efter at have slået fast, at mindre sager og detaljer er blevet overladt til mennesket at lovgive om, som det finder passende, henleder verset opmærksomheden på den kendsgerning, at sådan frihed og vilkårlighed ikke er tilladt, når det drejer sig om det grundlæggende, for i grundlæggende sager er enstemmighed væsentlig, og divergens i holdning kan vise sig at være umådelig skadelig. Verset illustrerer, at det menneskelige intellekt ikke kan betros at lovgive om grundlæggende sager.

Araberne plejede at slippe de i verset nævnte dyr løs til ære for deres afguder. Foruden at være baseret på vantrø og overtro var denne praksis også i høj grad tåbelig.

Dyrene, som blev sluppet løs, forårsagede stor ødelæggelse, hvorhen de gik. Den Hellige Qur’ān henviser til denne slette praksis som et eksempel på menneskeskabte love og advarer de kristne, som betvivler en åbenbaret Lovs visdom med hensyn til at drage lære af de moralsk ødelæggende skikke, som de hedenske arabere havde grebet til, fordi de ikke havde nogen åbenbaret Lov til at vejlede dem.

ledede. Til Allāh skal I alle vende tilbage, så vil Han meddele jer, hvad I plejede at gøre.

107. O I som tror! Den *rette* vidneførsel mellem jer, når døden nærmer sig en af jer, ved oprettelsen af testamentet skal være af to retfærdige mænd af jeres egne, eller af to andre som ikke tilhører jer, hvis I rejser i landet, og dødens ulykke rammer jer. I skal opholde dem begge efter Bønnen for vidneførsel, og hvis I nærer tvivl, så skal de begge sværge ved Allāh: “Vi vil ikke have nogen gavn af dette, selv om han også måtte være en nær slægtning, og vi vil ikke skjule vidnesbyrdet pålagt af Allāh, ellers ville vi med sikkerhed være blandt synderne.”

108. Men hvis det bliver indlysende, at de har begået synd ved at aflægge falsk vidnesbyrd, så skal to andre blandt dem, mod hvis interesse de havde vidnet, træde i deres sted. Så efter at have svoret ved Allāh skal de aflægge vidnesbyrd mod de to første, idet de bekræfter: “Vort vidnesbyrd er mere sandt end de to tidligeres vidnesbyrd, og vi har ikke begået overtrædelse. I tilfælde af at vi var falske, skulle vi regnes blandt de uretfærdige i Allāhs øjne.”²⁵

109. Således er det mere sandsynligt, at der vil blive lagt pres

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ
اثنانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرٍ
مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي
الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ
تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ
فَيُقْسِمْنَ بِاللَّهِ إِنْ اذْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي
بِهِ ثَمَنًا وَلَا نَكَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ وَلَا نَكْتُمُ
شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْظَالِمِينَ ﴿١٠٨﴾

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا
فَآخَرِينَ يُقْضُونَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ
اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمْنَ
بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا
وَمَا عَتَدْنَا لآئِنَّا إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٨﴾

ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ

*25 Verset skildrer scenariet med alle de tilstedeværende vidner, og fortrinsretten til at aflægge vidnesbyrd gives til de to første nærmest beslægtede. Dette fremgår af det foregående vers 107.

på dem, så de vil aflægge vidnesbyrd sagligt, idet de frygter, at andre vidnesbyrd også kunne aflægges efter deres vidnesbyrd. Og frygt Allāh, og hør efter. Og Allāh ^{١٢} retleder ikke de ulydige folk.

R. 15.

110. Tænk på den dag, når Allāh vil samle Sendebuddene og sige: "Hvilket svar blev der givet jer?" De vil sige: "Vi har ingen viden, det er Dig alene, Som er den Bedste Kender af alt det usete."

111. Når Allāh vil sige: "O Jesus, Marias søn! Ihukom Min nåde over dig og over din moder, da Jeg styrkede dig med hellighedens Ånd, så du talte til mennesker i vuggen og som midaldrende²⁶, og da Jeg lærte dig Bogen og Visdommen og Toraen og Evangeliet, og da du formede *noget* af ler, ligesom fuglen gør, på Min befaling, derpå indblæste du i det *en ny ånd*, og det blev et højtflyvende væsen på Min befaling, og du helbredte de blinde og de spedalske på Min befaling, og da du gjorde de døde levende på Min befaling, og da Jeg holdt Israels børn tilbage fra *at dræbe* dig, da du kom til dem med klare Tegn, og de, som forkastede troen blandt dem, sagde: 'Dette er intet andet end åbenlyst bedrag.'"

وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ
بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٩﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا
أُجِبْتُمْ ۗ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٠﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ
نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ ۖ إِذْ
أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ فَتُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ۖ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا
فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَ تُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۖ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
بِإِذْنِي ۖ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١١﴾

*26 Dette er et udtryk, der viser, at Jesus^{as} talte med visdomsord og gudfrygtighed fra sin tidlige barndom og fortsatte med at gøre det helt op til sine sene år. Ordet *kahlan* (كَهْلًا) angiver tiden, når en persons hår begynder at blive gråt og fra da af til en fremskredne alder.

Dette vers er et metaforisk udtryk for den åndelige revolution, som Guds Profeter bringer. Det er en særlig anerkendelse af egenskaberne hos Jesus^{as}, som af alle Guds Profeter blev udvalgt som et forbillede til at skabe sådanne mirakuløse forandringer.

112. Og da Jeg åbenbarede til *Jesus'* disciple, at de skulle tro på Mig og Mit Sendebud, svarede de: “Vi tror, og vær Du vidne på, at vi har underkastet os.”

113. Da disciplene sagde: “O Jesus, Marias søn! Mon din Herre formår at sende os et bord dækket med føde fra himmelen?”, svarede han: “Frygt Allāh, hvis I er troende.”

114. De sagde: “Vi ønsker, at vi må spise deraf, og at vore hjerter får fred, og at vi må vide, at du har talt sandt til os, og at vi må være vidner dertil.”

115. Jesus, Marias søn, sagde: “O Allāh, vor Herre! Send et bord ned til os dækket med føde fra himmelen, så det for os må blive en fest, for de første af os og for de sidste af os, og som et Tegn fra Dig, og forsyn os, for Du er den Bedste af forsynerne.”²⁷

116. Allāh sagde: “Jeg vil med sikkerhed nedsende det til jer, men hvem af jer der forkaster herefter – dem vil Jeg bestemt straffe med en straf, hvormed Jeg ikke vil straffe nogen andre folk.”²⁸

R. 16.

117. Og når Allāh vil sige: “O Jesus, Marias søn! Sagde du til

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ۗ قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٢﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۗ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ

²⁷ Kristne folk blev tildelt verdslige goder i overflod i de tidlige århundreder efter Konstantin d. Store. Derefter i det 18. og 19. århundrede fik de materiel velstand og politisk magt i en sådan grad, at der ikke er nogen parallel i historien.

²⁸ Den straf, der henvises til i verset, er den samme, som er nævnt i sura 19:91. De sidste to verdenskrige med deres konsekvenser kan udgøre en del af opfyldelsen af denne profeti, og Gud alene ved, hvilke alvorlige straffe der endnu er i vente for Vestens kristne nationer.

menneskene: ‘Tag mig og min moder til to guder²⁹ i stedet for Allāh?’”, vil han svare: “Hellig er Du. Jeg kunne aldrig sige det, som jeg ikke har ret til. Hvis jeg havde sagt det, ville Du bestemt have vidst det. Du ved, hvad der er i mig, men jeg ved ikke, hvad der er i Dig. Det er Dig alene, Som er den Bedste Kender af alt det usete.

118. Jeg sagde ikke andet til dem, end hvad Du havde befalet mig – ‘Tilbed Allāh, min Herre og jeres Herre.’ Og jeg var vidne over dem, så længe jeg blev blandt dem, men efter at Du lod mig dø, er det Dig, Som har været Vogter over dem, og Du er Vidne over alle ting.³⁰

119. Hvis Du straffer dem, er de Dine tjenere, og hvis Du tilgiver dem, er Du med sikkerhed den Almægtige, den Alvise.”

120. Allāh vil sige: “Dette er en dag, hvor de sandfærdige *alene* skal få gavn af deres sandfærdighed. For dem er der Haver, nedefor hvilke floder strømmer, hvori de skal blive for evigt. Allāh har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham, det er bestemt den store sejr.”

²⁹ Verset henviser til den kristne kirkes praksis med at tilskrive Maria guddommelige egenskaber. Kirkefædre i fortiden har betragtet hende som guddommelig, og Pave Pius XII (1876–1958) inkorporerede Marias legemlige opstigning i Kirkens lære.

³⁰ For at bekræfte den første sætning i dette vers, altså Jesus’ lære om at tilbede Gud, den Ene, se Matt. 4,10 og Lukas 4,8. Den sidste del af verset fastslår to ting: 1) at Jesus er gået bort og ikke er i live, som de fleste af nutidens muslimer tror. 2) at han ikke vender tilbage til denne jord en anden gang. Verset viser klart, at det var ved døden og ikke ved hans formodede opstigning til himlen, at Jesus blev adskilt fra sit folk, og at det først var efter hans død, at hans folk begyndte at tilbede ham som Gud.

قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَ أُمِّيَ إِلَهَيْنِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ
لِيْ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ ۗ إِنْ
كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمْ مَا
فِي نَفْسِيْ وَ لَآ أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۗ
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٤﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِيْ بِهِ إِنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّيْ وَ رَبَّكُمْ ۗ وَ كُنْتُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۗ مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۗ فَلَمَّا
تَوَقَّيْتَنِيْ كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۗ
وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۗ وَ إِنْ تَغْفِرْ
لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّٰدِقِينَ
صِدْقُهُمْ ۗ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أَبَدًا ۗ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

121. Allāh alene tilhører herredømmet over himlene og jorden og hvad der er i dem, og Han har magt over alle ting.

بِإِلَهِهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْاَرْضِ وَ مَآ
فِيهِنَّ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۲۱

SURA 6

AL-AN'ĀM

Denne sura blev åbenbaret i Mekka perioden og indeholder 166 vers.

I det sidste vers af den foregående sura står der, at Allāh alene tilhører herredømmet over himlene og jorden og hvad der er i dem, og i begyndelsen af denne sura omtales det samme emne på en udførlig og ganske ophøjet måde, at al lovprisning tilkommer Allāh, Som skabte himlene og jorden, og Som på trods af alle slags mørke, der er en forhindring for erkendelse af deres virkelighed, har skænket intellektets lys, hvorved alle slags mørke skal opløses. Den videnskabelige fremgang i dag har således løftet sløret for mørket i himmelens og jordens skabelse på en sådan måde, at deres virkelighed og hvad de rummer bliver mere og mere tilgængelig for mennesket, og ethvert mørke bliver forandret til lys. Ligesom der i begyndelsen af suraen tales om fjernelse af himmelens mørke, nævnes der på samme måde forandringen af mørke til lys både til lands og til vands. Ligeledes nedstiger straffen fra himmelen over mennesker, som mørket i deres indre tiltrækker. Dette emne omtales i vers 66 i denne sura.

Ét er de videnskabsmænd, for hvilke jordens og himmelens mørke belyses på grund af deres forskning, og et andet er Allāhs ophøjede tjenere, ligesom Profeten Abraham^{as}, som Allāh lader skue himmelens og jordens rige, og over dem nedstiger lyset fra himmelen, som det nævnes i vers 76.

I denne sura berettes der om Profeter og de Bøger, som de blev skænket, og nedstigning af retledningens lys. Suraen omtaler også, hvorledes lukkede frø og kerner spaltes, og ud af deres mørke spirer planter frem fulde af liv. Ligeledes nævnes stjernerne, hvorledes de bliver en kilde til de vejfarendes retledning ved at fjerne mørke til lands og til vands.

I afsnittet, der begynder med vers 96, er der et storslået vers, som indeholder følgende emne, at af den grønne vegetation fremkommer frø i tætte rækker og også al slags frugt. Der opfordres til at grunde over disse frugters modningsproces. For dem, som tror på Allāhs tegn, er der utallige tegn i dette.

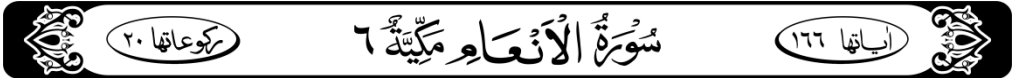
Det grønne skabes af klorofyl, som i sig selv er et storartet tegn, og i dette har forskerne ikke fundet nogen stadier af evolution. Det er et meget komplekst kemisk stof, mere komplekst end alt andet kemisk stof. Allerede ved livets begyndelse krævedes klorofyl, ved hvilket mennesket er skabt. Spørgsmålet om, hvilke evolutionsstadier klorofyl dengang

gennemgik, og hvorledes det blev skabt, er stadigvæk uløst. Et særlig bemærkelsesværdigt punkt er, at klorofyl skaber liv ved lys og ikke ved ild. Emnet omkring lyset, hvilke revolutioner lyset har tilvejebragt i himmelen og på jorden, når sin kulmination ved slutningen af denne sura.

I suraen nævnes der også afgudsdyrkernes overtro vedrørende kvæget, som Allāh gjorde til et middel for livets opretholdelse, men på grund af deres forskelligartede hedenske skikke mistede de denne visdomsfulde lære vedrørende kvæget.

Ved slutningen af denne sura forklares det udførligt ikke alene, hvad der er *حَلَالٌ* *ḥalāl*, tilladt, og *حَرَامٌ* *ḥarām*, forbudt, vedrørende kvæget, men det tydeliggøres også, hvad der moralsk er *حَلَالٌ* *ḥalāl* og *حَرَامٌ* *ḥarām*. Med andre ord omtales det tilladte og det ikke tilladte i åndelig forstand sammenholdt med det tilladte og det ikke tilladte i fysisk forstand. Endvidere formanes der om, at I skal behandle forældre med stor venlighed, som lider store ofre for deres børns skyld.

I slutningen af suraen er der et vers, som beskriver den Hellige Profets^{sa} fuldkomne lydighed over for sin Herre på en så fortræffelig måde, at en bedre omtale end denne ikke er mulig, og der findes ikke noget vers med et indhold lig dette i alverdens guddommelige Bøger. Den Hellige Profet^{sa} formanes til at forkynde: Mine Bønner og mine opofrelser – altså ikke alene ofre af kvæget, men hjertets opofrelse – og mit liv og min død er helt og holdent hengivet til min Allāh.

AL-AN'AM

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Al lovprisning tilkommer Allāh, Som skabte himlene og jorden og frembragte alle *slags* mørke og lys,¹ dog sætter de, som forkaster troen, noget ligeværdigt med deres Herre.

3. Han er Den, Som skabte jer af ler, hvorefter Han forordnede en frist. Og der er *endnu* en frist fastsat hos Ham. Alligevel tvivler I!

4. Og Han er Allāh, *Gud*, både i himlene og på jorden. Han kender jeres hemmeligheder og også det, som er åbenlyst. Og Han ved, hvad I optjener.

5. Og der kommer ikke til dem noget Tegn af deres Herres Tegn, uden at de vender sig bort fra det.

6. Så de forkastede sandheden, da den kom til dem, men snart skal der komme underretninger til dem om det, de drev spot med.

7. Mon de ikke ser, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ②

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى
أَجَلًا وَ أَجَلَ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمُرُّونَ ③

وَ هُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَ فِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ جَهْرَكُمْ وَ يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُونَ ④

وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ⑤

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ⑥

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ

1 Afgudsdyrkelse synes at være bygget på to teorier. Hinduerne er forkæmpere for teorien om, at Gud har uddelegeret Sin magt til visse væsener. Tilhængerne af Zarathustra tror på to guder: Ormuzd, lysets gud, og Ahrimān, mørkets gud. Dette vers afviser begge disse teorier og fastslår, at Gud er himlens og jordens Skaber, og at Han også er Skaberen af lys og mørke, og eftersom al magt og lovprisning tilkommer Ham, hvorfor skulle Han uddelegere Sin magt og overdrage en del af Sit værk til andre?

dem? Vi havde grundfæstet dem på jorden, som Vi ikke har grundfæstet jer,² og Vi sendte skyerne over dem med stærk regn, og Vi lod floder strømme under dem. Derefter tilintetgjorde Vi dem på grund af deres synder, og Vi oprejste et andet folk efter dem.

8. Og hvis Vi havde nedsendt til dig et skrift på pergament, og de havde følt det med deres hænder, *selv da* ville de vantro bestemt have sagt: "Dette er intet andet end åbenlys trolddom."

9. Og de siger: "Hvorfor er der ikke blevet nedsendt en engel til ham?" Men hvis Vi havde nedsendt en engel, havde sagen været afgjort, og så ville de ikke have fået udsættelse.

10. Og hvis Vi havde udnævnt en engel som *Sendebud*, ville Vi have ladet den *fremstå som* en mand, og *således* ville Vi have gjort det forvirrende for dem, som de *selv* er forvirrede om.

11. Og med sikkerhed, Sendebud-dene før dig er blevet bespottet, men det, de drev spot med, omringede de af dem, som bespottede.

R. 2.

12. Sig: "Drag omkring på jorden og se, hvad afslutningen blev for

قَرْنٍ مَّكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ
وَ أَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا
وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ أَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ
فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٨﴾

وَقَالُوا لَوْ لَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
لَوَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا
يُنظَرُونَ ﴿٩﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبَسُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ

2 Med disse ord menes der ikke, at verden er i tilbagegang. Der er ingen tvivl om, at den som helhed gør fremskridt, men nogle af de tidligere nationer, som steg til civilisationens højder, var på et så avanceret niveau med hensyn til visse grene af kunst og videnskab, at de generationer, der fulgte, ikke kunne ligestilles med dem. For eksempel stirrer den moderne verden på trods af de vidundere, den har frembragt indenfor videnskaben, stadig med undren på nogle af den gamle ægyptiske civilisations værker.

dem, som behandlede *Profeterne* som løgnere.”

13. Sig: “Hvem tilhører, hvad der er i himlene og på jorden?” Sig: “Til Allāh.” Han har foreskrevet Sig Selv barmhjertighed.³ Han vil med sikkerhed *fortsætte med at samle jer til Opstandelsens Dag.* Der er ingen tvivl derom. De, som har ødelagt sig selv, vil ikke tro.

14. Ham tilhører *alt* det, som dvæler i natten og i dagen. Og Han er den Althørende, den Altvidende.

15. Sig: “Skal jeg tage en anden beskytter end Allāh, himlenes og jordens Skaber, Som bespiser og ikke *Selv* bespises?” Sig: “Jeg er blevet befalet at være den første af dem, som underkaster sig.” Og vær du ikke blandt afgudsdyrkerne.

16. Sig: “Med sikkerhed, jeg frygter, hvis jeg er ulydig mod min Herre, en stor dags⁴ straf.”

17. Den, som den holdes borte fra på den dag, *Gud* har med sikkerhed vist ham barmhjertighed. Og dette er en åbenlys sejr.

18. Og om Allāh berører dig med en plage, så er der ingen, som kan tage den bort undtagen Ham, og hvis Han skænker dig noget godt, så har Han magt til at gøre alt, hvad Han vil.

³ Eftersom alle ting i himlene og på jorden tilhører Allāh, tilhører troens fjender også Ham. Ingen ønsker at ødelægge sit eget værk, langt mindre ville Gud gøre det. Han er Barmhjertig og giver udsættelse til vantro, så de kan reformere sig og vises barmhjertighed.

⁴ Udtrykket “en stor dag” indeholder alle bibetydninger af ordet ‘*azīm* عَظِيمٌ i denne sammenhæng.

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط
قُلْ لِلَّهِ ط كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ط
لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ ط الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآيِلِ وَالنَّهَارِ ط وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَلْتَأْخِذُوا بِلِيَا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ ط قُلْ إِنِّي
أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

مَنْ يُصِرْفَ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ط
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ ط وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ
فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

19. Og Han er Almægtig over Sine tjenere, og Han er den Alvise, den Velunderrettede.

20. Sig: "Hvad er vægtigst som vidnesbyrd?" Sig: "Allāh er Vidne mellem mig og jer. Og denne Qur'ān er blevet åbenbaret til mig, for at jeg må advare jer dermed, og hvem den end når. Mon I virkelig bevidner, at ved siden af Allāh er der andre guder?" Sig: "Det bevidner jeg ikke." Sig: "Han er den Ene Gud, og jeg siger mig fuldstændig fri af det, I sætter ved siden af *Ham*."

21. De, som Vi gav Bogen, genkender den, som de genkender deres sønner. Men de, som ødelægger sig selv, vil ikke tro.

R. 3.

22. Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdiger løgn mod Allāh eller forkaster Hans Tegn? Med sikkerhed, de uretfærdige skal ikke få fremgang.⁵

23. Og *tænk på* den dag, når Vi skal samle dem alle sammen, så vil Vi sige til dem, som tillagde *Gud* partnere: "Hvor er jeres partnere, *I talte om*, dem, som I plejede at forfægte?"

24. Så skal *afslutningen på* deres fordærv alene være, at de vil sige: "Ved Allāh, vor Herre! Vi var ikke afgudsdyrkere."

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۗ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۗ قُلِ اللَّهُ
شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَ أُوحِيَ إِلَيَّ
هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ۗ
أَيْتَكُمْ لَتَنشَهُدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً
أُخْرَى ۗ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۗ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ
وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

وَقَدْ
بَرَّ

وَقَدْ
بَرَّ

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا
يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۗ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ
لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا
وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

⁵ Ethvert fornuftigt menneske vil indrømme, at hvis en person hævder at tale i Guds navn og opdiger løgn mod *Ham*, ville han ende sit liv i ødelæggelse. Men de, der modsætter sig Guds Sendebud, vil aldrig få lov til at få fremgang, og deres bestræbelser på at standse eller forsinke den nye tros udvikling vil ende i fuldstændig frustration.

25. Se, hvorledes de lyver mod sig selv. Og det, som de opdigtede, vil ikke være til nogen nytte for dem.

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og blandt dem er der nogle, som lytter til dig, men Vi har lagt slør over deres hjerter, så de ikke skulle forstå, og døvhed i deres ører. Og selv om de ser ethvert Tegn, vil de ikke tro derpå. Når de så kommer til dig, idet de strides med dig, siger de, som forkaster troen: "Dette er intet andet end de gamles historier."

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ آكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أَذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ
يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

27. Og de forbyder *andre at tro på* det, og de holder *også sig selv* borte fra det. Og de ødelægger ingen undtagen sig selv, de opfatter det blot ikke.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِنْ
يُهِلْكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Og om du blot kunne se, når de skal stilles over for ilden! De vil sige: "Gid vi måtte blive sendt tilbage! Og *så* ville vi ikke anklage vor Herres Tegn for løgn, og vi ville være blandt de troende."

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ النَّارِ فَقَالُوا
يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

29. Nej, det, de plejede at skjule tidligere, er *nu* blevet klart for dem. Og hvis de blev sendt tilbage, ville de bestemt vende tilbage til det, som de var blevet forbudt. Og de er med sikkerhed løgnere.

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ
قَبْلُ ۗ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَانُهَا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

30. Og de siger: "Der er ikke andet end *dette* vort nærværende liv, og vi skal ikke oprejses."

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا
نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٠﴾

31. Og om du blot kunne se, når de skal stilles for deres Herre! Han vil sige: "Er dette *andet liv* ikke sandheden?" De vil sige: "Jo, ved

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ قَالَ
أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۖ قَالَ

vor Herre.” Han vil sige: “Smag da straffen, fordi I fornægtede.”

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣١﴾

R. 4.

32. De er bestemt tabere, som fornægter mødet med Allāh, indtil, når Timen pludselig kommer over dem, de vil sige: “Ve os, fordi vi forsømte denne *time!*” Og de skal bære deres byrder på deres rygge. Med sikkerhed! Slemme er det, de bærer.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَّا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣٢﴾

33. Og det nærværende liv er intet andet end leg og tidsfordriv. Og med sikkerhed, det Hinsidiges bolig er bedre for dem, som er retfærdige. Vil I da ikke forstå?

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ ۗ وَ لَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

34. Vi ved *fuldt ud*, at det, de siger, med sikkerhed bedrøver dig, for det er i sandhed ikke dig, som de anklager for falskhed, men det er Allāhs Tegn, som de uretfærdige forkaster.⁶

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكَدُونَكَ وَ لَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og Sendebud er bestemt blevet forkastet før dig, men uanset om de blev forkastet og forfulgt, forblev de udholdende, indtil Vor hjælp kom til dem. Der er ingen, som kan ændre Allāhs ord. Og der er allerede kommet beretninger til dig om *tidligere* Sendebud.

وَ لَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَ أُوذُوا حَتَّىٰ أَنصَرْنَا ۗ وَ لَا مُبَدَّل لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَ لَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَايَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٥﴾

36. Og hvis deres afvisning er tung for dig, om du da er i stand til at søge en gang i jorden eller en stige til himmelen og bringe dem

وَ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِي نَفَقًا فِي الْأَرْضِ

6 Den Hellige Profet^{sa} var helt igennem en barmhjertighed for menneskeheden. Han var ikke rystet over, hvad de vantro sagde om ham, ej heller blev han bedrøvet, fordi de vantro beskyldte ham for løgn, men fordi de ved at forkaste Allāhs tegn havde lukket døren til guddommelig barmhjertighed for sig selv.

et Tegn, kan du gøre det. Og om Allāh havde gennemført Sin vilje, kunne Han bestemt have bragt dem sammen til retledningen. Så vær du ikke blandt dem, som mangler viden.

37. Kun de svarer, som lytter oprigtigt. Og *hvad angår* de døde, dem vil Allāh oprejse, derpå skal de bringes tilbage til Ham.

38. Og de siger: "Hvorfor er der ikke blevet nedsendt et Tegn til ham fra hans Herre?" Sig: "Med sikkerhed, Allāh har magt til at nedsende et Tegn, men de fleste af dem ved det ikke."

39. Der er ikke noget levende væsen, som *kryber* på jorden, ej heller nogen fugl, som flyver på sine to vinger, uden at de er samfund lig jeres.⁷ Vi har ikke udeladt noget i Bogen. Så til deres Herre skal de bringes sammen.

40. De, som har forkastet Vore Tegn, er døve og stumme, i fuldkomment mørke. For hvem Allāh dømmer således, lader Han ham fare vild. Og for hvem Han beslutter, leder Han ham til den rette vej.

41. Sig: "Hvad mener I, *jeres svar vil være*, hvis Allāhs straf kommer over jer, eller den *fastsatte* Time

أَوْ سَلَّمَ فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ ۖ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۖ
وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ
يُرْجَعُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالُوا لَوْ لَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ
بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّمٌ أَمْثَالُكُمْ ۖ مَا فَرَطْنَا
فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يُحْشَرُونَ ﴿٤٠﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي
الظُّلُمَاتِ ۖ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ ۖ وَمَنْ
يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤١﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ
آتَاكُمْ السَّاعَةَ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۚ

⁷ Verset gør opmærksom på, at selv fuglene og insekterne af de atmosfæriske forandringer kan forstå, at en storm er nært forestående, men de vantrø ser ikke skriften på væggen og indser ikke, at ved at forkaste den Hellige Profet^{sa} pådrager de sig Guds mishag. De advares om, at alle deres handlinger er blevet registreret, og de skal stå til regnskab for dem.

kommer over jer, vil I da påkalde nogen anden end Allāh, hvis I er sandfærdige?”

42. Nej, Ham alene vil I påkalde, så vil Han tage det bort, som I bønfalder Ham om, om Han vil, og I vil glemme, hvad I tillægger Ham.

R. 5.

43. Og Vi har bestemt sendt *Sendebud* til folkeslag før dig, så greb Vi dem med nød og trængsler, for at de måtte ydmyge sig.

44. Hvorfor, da Vor straf kom over dem, blev de ikke ydmyge? Men deres hjerter var forhærdede, og satan forskønnede alt det for dem, som de plejede at gøre.

45. Så, da de glemte det, de var blevet formanet med, åbnede Vi portene til alle ting for dem, indtil, da de hoverede over det, som var skænket dem, Vi pludseligt greb dem, og se, de blev ramt af fortvivelse.

46. Så selve roden af det folk, som handlede uretfærdigt, blev skåret af. Og al lovprisning tilkommer Allāh, alle verdeneres Herre.

47. Sig: “Hvad mener I? Hvis Allāh skulle tage jeres hørelse og jeres syn bort og forsegle jeres hjerter, hvilken gud undtagen Allāh kunne bringe det *tilbage* til jer?” Se, hvorledes Vi forklarer Tegnene på varierende vis, dog vender de sig bort.

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالصَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٣٣﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۗ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٣٥﴾

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ أَبْصَارَكُمْ وَ خَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٣٧﴾

48. Sig: "Hvad mener I? Hvis Allāhs straf kommer over jer pludseligt eller åbenlyst, vil nogen blive tilintetgjort undtagen de uretfærdige folk?"

49. Og Vi sender ikke Sendebudene undtagen som Forkyndere af gladelige budskaber og som Advarere. Så de, som tror og forbedrer sig, over dem skal der ikke komme nogen frygt, ej heller skal de sørge.

50. Og de, som forkaster Vore Tegn, straffen vil ramme dem, fordi de var ulydige.

51. Sig: "Jeg siger ikke til jer: 'Jeg besidder Allāhs skatte', ej heller kender jeg det usete, ej heller siger jeg til jer: 'Jeg er en engel.' Jeg følger kun det, som er åbenbaret til mig." Sig: "Kan en blind og en seende være lige?" Vil I da ikke tænke jer om?

R. 6.

52. Og advar dermed dem, som frygter, at de skal bringes sammen til deres Herre, at der for dem ikke skal være nogen ven uden Ham, ej heller nogen forbeder, så de må blive retfærdige.

53. Og driv ikke dem bort, som påkalder deres Herre morgen og aften, idet de søger Hans velbehag. Der påhviler ikke dig noget som helst af deres regnskab, ej heller påhviler der dem noget som helst af dit regnskab, så om du skulle drive

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۗ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٤١﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٤٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ

dem bort, ville du være blandt de uretfærdige.

54. Og således har Vi prøvet nogle af dem ved andre, så de må sige: "Er det mon disse, som Allāh har skænket Sin nåde blandt os?" Kender Allāh ikke bedst de taknemmelige?

55. Og når de, som tror på Vore Tegn, kommer til dig, så sig: "Fred være med jer! Jeres Herre har foreskrevet Sig Selv barmhertighed, så for den af jer, som i uvidenhed handler ondt og derefter angre og forbedrer sig, er Han da Mest Tilgivende, Evig Barmhertig."

56. Og således forklarer Vi Tegnene udførligt, *for at I må søge tilgivelse*, og for at syndernes vej må blive åbenlys. ع ١٢

R. 7.

57. Sig: "Jeg er blevet forbudt at tilbede dem, som I påkalder i stedet for Allāh." Sig: "Jeg vil ikke følge jeres onde begær. I så fald ville jeg komme på afveje, og jeg ville ikke være blandt de retledede."

58. Sig: "Jeg bygger på et klart bevis fra min Herre, og I forkaster det. Det, som I ønsker at fremskynde, står ikke i min *magt*. Dommen tilkommer ingen undtagen Allāh. Han forklarer sandheden, og Han er den Bedste af dommerne."⁸

فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٦﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۖ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهَا وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِيَتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قُلْ لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ ۖ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۖ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ يَفُصِّلُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٨﴾

⁸ Dette og det næste vers fastlægger det vejledende princip, at det ikke er blevet overladt til den Hellige Profet^{sa} at bringe straf over de vantro, som de selv ønskede skulle fremskyndes. Hvis

59. Sig: "Hvis det, som I ønsker at fremskynde, var i min *magt*, ville sagen bestemt være afgjort mellem mig og jer. Og Allāh kender bedst de uretfærdige."

60. Og hos Ham er nøglerne til det usete, ingen kender dem undtagen Ham. Og Han ved alt, hvad der er til lands og til vands. Og ikke et blad falder, uden at Han ved det, ej heller er der et korn i jordens dybe mørke, ej heller noget grønt eller vissent, uden at det er *optegnet* i en klar og tydelig Bog.

61. Og Han er Den, Som tager jeres sjæle bort om natten, og Han ved, hvad I gør om dagen, så vækker Han jer igen deri, for at *jeres* fastsatte frist må fuldendes. Til Ham skal da jeres tilbagekomst være. Så vil Han fortælle jer om det, I plejede at gøre.

R. 8.

62. Og Han er Almægtig over Sine tjenere, og Han sender beskyttere *for at vogte* over jer, indtil, når døden kommer til en af jer, Vore budbringere tager hans sjæl, og de svigter ikke.

63. Så bringes de tilbage til Allāh, deres sande Herre. I sandhed, Ham tilkommer dommen. Og Han er den Hurtigste af dem, som holder regnskab.

dette var tilfældet, ville de forlængst have mødt deres fortjente afslutning. Det er Gud alene, Som har fuld viden om alle ting og alle betingelser og muligheder, og derfor kan Han alene sige, hvem der skal straffes og hvem ikke.

قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
لَقَضَيْتُ الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ
فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ
مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثْكُمْ فِيهِ
لِيُقَضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٦١﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ
عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ
الْمَوْتُ تَوَفَّقَهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا
يُفَرِّطُونَ ﴿٦٢﴾

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمُ الْحَقِّ ۗ وَلَا
لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٣﴾

64. Sig: "Hvem redder jer fra ulykker til lands og til vands, når I påkalder Ham i ydmyghed og i det skjulte og siger: 'Hvis Han redder os fra dette, vil vi med sikkerhed være blandt de taknemmelige?'"

65. Sig: "Allāh redder jer fra disse og fra enhver trængsel, alligevel sætter I partnere ved siden af Ham."

66. Sig: "Han har magt til at sende straf over jer, fra oven eller fra under jeres fødder, eller gøre det til jeres lod at splittes i *gensidigt fjendtlige* sekter og lade jer smage hinandens vold."⁹ Se, hvorledes Vi forklarer Tegnene på varierende vis, for at de må forstå!

67. Og dit folk har forkastet dette, skønt det er sandheden. Sig: "Jeg er ikke en vogter over jer."

68. For enhver profeti er der en fastsat tid, og I vil snart vide besked.

69. Og når du ser dem, som driver spot med Vore Tegn, så vend dig bort fra dem, indtil de er optaget af anden tale end denne. Og hvis satan får dig til at glemme, så sid ikke efter at have erindret sammen med de uretfærdige folk.

70. Og de, som er retfærdige, er slet ikke ansvarlige for dem, men

قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنَ ظُلْمِ الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

قُلِ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ
كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ اُنظُرْ كَيْفَ
نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ
لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ
غَيْرِهَا ۗ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ

⁹ Udtrykket *yalbisakum* (يَلْبَسُكُمْ) fremkalder billedet af en straf, som vedvarende hænger fast og bliver en del af kroppen ligesom en klædning. En trofast oversættelse kræver derfor anvendelse af et udtryk for permanens.

deres opgave er at formane dem, for at de må frygte Gud.

71. Og lad dem alene, som tager deres religion for leg og tidsfordriv, og som det nærværende liv har bedraget. Og forman folk dermed, for at ikke nogen sjæl skal gå fortabt på grund af det, den har optjent. For den skal der ikke være nogen hjælper uden Allāh, ej heller nogen forbeder, og selv om den tilbyder enhver løsesum, skal den ikke modtages fra den. Disse er det, som er blevet overgivet til ødelæggelse på grund af deres egne handlinger. For dem skal der være en drik af kogende vand og en smertefuld straf, fordi de forkastede troen.

R. 9.

72. Sig: "Skal vi i stedet for Allāh påkalde det, som hverken kan gavne os eller skade os, og skal vi vendes om på vore hæle, efter at Allāh har retledet os, ligesom den, som satanerne har lokket bort og efterladt på jorden i forvirring?¹⁰ Og han har venner, som kalder ham til retledning, idet de siger: 'Kom til os.'" Sig: "I sandhed, Allāhs retledning alene er den sande retledning, og vi er blevet befalet, at vi skal underkaste os alle verdeneres Herre.

¹⁰ Verset sammenligner tilfældet med en afgudsdyrker med en forvirret person, der ikke har nogen fast kurs at følge. Men en sand troende har et fast mål og en bestemt retning i livet. Han beder altid til Gud med urokkelig overbevisning og vandrer ikke forvirret omkring som en afgudsdyrker.

حَسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَ لَكِنْ ذِكْرِي
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٤١﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا ۖ وَلَهْوًا
وَ غَرَّتَّهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَ ذَكَرَ بِهِ
أَن تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ
لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ ۚ وَ لَا شَفِيعٌ ۚ وَ إِن
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۚ لَهُمْ
شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ ۚ وَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَ لَا يَضُرُّنَا وَ نُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ
هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطِينُ
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ
إِلَى الْهُدَىٰ ۚ أَتَيْنَا قُلُوبَهُمْ هُدًى مِنَ اللَّهِ
هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَ أَمْرًا لِّنُسَلِّمَ لِلرَّبِّ
الْعَلَمِينَ ﴿٤٣﴾

73. Og vi er blevet befalet: ‘Op-rethold Bønnen, og frygt Ham’, og Han er Den, til Hvem I skal bringes sammen.”

74. Og Han er Den, Som skabte himlene og jorden på fuldkommen måde, og den dag, når Han vil sige “bliv til!”, så bliver det til¹¹. Hans ord er sandheden, og herredømmet vil være Hans på den dag, når der skal blæses i trompeten.¹² Han er Kenderen af det usete og det åbenlyse. Og Han er den Alvise, den Velunderrettede.

75. Og ihukom den tid, da Abraham sagde til sin fader Āzar: “Tager du afguder til guder? Med sikkerhed, jeg ser dig og dit folk i åbenlys vildfarelse.”

76. Og således viste Vi Abraham himlenes og jordens herredømme,¹³ så han måtte blive retledet, og for at han måtte blive blandt dem, som har troens vished.

77. Og da natten mørknede over ham, så han en stjerne. Han sagde: “Dette er min Herre!” Men da den forsvandt, sagde han: “Jeg holder ikke af dem, som forsvinder.”

78. Og da han så månen stige op og sprede lys, sagde han: “Dette

وَأَنْ أَتَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُواهُ ۗ وَهُوَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٣﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۗ قَوْلُهُ ۗ
الْحَقُّ ۗ وَكَهُ الْمَلِكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي
الصُّورِ ۗ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٤٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَزَرَأْتَتَّخِذُ
أَصْنَامًا إِلَهَةً ۗ إِنِّي أَرَأُكَ وَ قَوْمَكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ لِيَكُونَ مِنَ
الْمُوقِنِينَ ﴿٤٦﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا
قَالَ هَذَا رَبِّي ۗ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ
الْأَفْلِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۗ

*11 Se noten til sura 2:118.

12 I virkeligheden er Guds Profet som en trompet, gennem hvilken Guds stemme høres. Lyden af den er et symbol på den brede formidling af hans lære og den store revolution, der skal fremkaldes af ham i hans folks liv. Verset betyder, at når den Hellige Profets^{sa} lære offentliggøres og bliver bredt accepteret i verden, og når islām dominerer, så vil Guds rige blive tydeligt grundfæstet på jorden, og på den dag skal afguder knuses.

13 Verset udtrykker, at Gud skænkede Abraham viden om og indsigt i de naturlove, der hersker i universet, og om den altomfattende guddommelige magt og kontrol.

er min Herre.” Men da den gik ned, sagde han: “Hvis min Herre ikke retleder mig, vil jeg bestemt være blandt dem, som kommer på afveje.”

79. Og da han så solen stige op og sprede lys, sagde han: “Dette er min Herre, dette er den største.” Men da den gik ned, sagde han: “O mit folk, med sikkerhed, jeg siger mig fri af det, som I sætter ved siden af Gud.¹⁴

80. I sandhed, jeg har vendt mit ansigt mod Ham, Som skabte himlene og jorden, altid hengiven *over for Gud*, og jeg er ikke blandt afgudsdykkerne.”

81. Og hans folk stredes med ham. Han sagde: “Strides I med mig om Allāh, når Han har retledet mig? Og jeg frygter ikke det, I sætter ved siden af Ham, undtagen min Herre vil noget. Min Herre omfatter alle ting i Sin viden. Vil I da ikke modtage formaning?

82. Og hvorfor skulle jeg frygte det, som I sætter ved siden af Gud, når I ikke frygter at sætte noget ved siden af Allāh, som Han ikke har nedsendt jer nogen fuldmagt for?” Hvilken af de to grupper er

فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي
لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٤٩﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي
هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِ رَبِّي
بَرِّي ۖ مِمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٤٩﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّيبِ فَطَرِ
السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾

وَ حَاجَّهُ قَوْمُهُ ۖ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ
وَقَدْ هَدَانِ ۖ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۖ وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨١﴾

وَ كَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
أَنَّهُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۖ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ

14 Versene 77-79 rummer et stærkt argument, som Abraham anvendte for at overbevise sit afgudsdyrkende folk om tåbeligheden af deres tro, at solen, månen og stjernerne netop var flere guder, som de tilbad (Jew. Enc.). Det er fejlagtigt at udlede af disse vers, at Abraham selv famlede i mørket og ikke vidste, Hvem hans Gud var, at han antog aftenstjernen, månen og solen for Gud den ene efter den anden, og at han, da hver af dem gik ned, opgav sin tro på deres guddommelighed og vendte sig til den Ene Gud, himlens og jordens Skaber. Teksten rummer faktisk adskillige argumenter, der viser, at langt fra at anse disse himmellegemer for guder søgte Abraham retorisk skridt for skridt for sit folk at påvise tomheden i deres tro. Versene 75-76 viser, at Abraham var monoteist.

da mest berettiget til sikkerhed, om I virkelig ved det?

83. De, som tror og ikke blander deres tro med uretfærdighed – disse er det, som skal få fred, og de er retledede.

R. 10.

84. Og dette er Vort argument, som Vi gav Abraham mod hans folk. Vi ophøjer i rangtrin, hvem Vi vil. I sandhed, din Herre er Alvis, Altvidende.

85. Og Vi skænkede ham Isak og Jakob, enhver *af dem* retledede Vi, og tidligere retledede Vi Noah og blandt hans efterkommere David og Salomon og Job og Josef og Moses og Aron. Således belønner Vi dem, som handler godt.

86. Og *Vi retledede* Zakarias og Johannes og Jesus og Elias, enhver *af dem* hørte til de retfærdige.

87. Og *Vi retledede også* Ismael og Elisa og Jonas og Lot, og enhver *af dem* ophøjede Vi over folkene.

88. Og *Vi ophøjede* nogle af deres forfædre og deres børn og deres brødre, og Vi udvalgte dem, og Vi ledte dem til den rette vej.

89. Dette er Allāhs retledning. Han retleder dermed de af Sine tjenere, som Han vil. Og om de havde tilbudt noget ved siden af Ham, med

بِالْأَمْنِ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
 بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ
 مُهْتَدُونَ ﴿٨٣﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
 قَوْمِهِ ۗ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ ۗ
 إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا
 هَدَيْنَا ۗ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ
 وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
 وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ ۗ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَىٰ ۗ
 كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۗ
 وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۗ
 وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٨﴾

ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ
 مِّنْ عِبَادِهِ ۗ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ

sikkerhed, alt hvad de gjorde ville ikke have været dem til nogen nytte.

90. Disse er det, som Vi gav Bogen¹⁵ og dømmekraften og profetdømmet. Men hvis disse er utaknemmelige for dem, *betyder det ikke noget*, for Vi har nu betroet dem til et folk, som ikke er utaknemmelige for dem.

91. Disse er det, som Allāh har retledet, følg du derfor deres retledning.¹⁶ Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Dette er kun en formaning for hele menneskeheden."

R. 11.

92. Og de forsømte at agte Allāh, som Han bør agtes, da de sagde: "Allāh har ikke åbenbaret noget som helst til noget menneske." Sig: "Hvem åbenbarede Bogen, som Moses bragte, et lys og en retledning for menneskene – *dog* behandler I den som papirstykker, *noget af* det viser I frem, mens I skjuler meget *deraf*, og I er blevet belært det, som hverken I eller jeres forfædre vidste?" – Sig: "Allāh." Efterlad dem da til at fornøje sig med deres *forfængelige* tale.

15 Verset betyder ikke, at hver Profet fik sin Bog. "At give Bogen" er et generelt udtryk, der anvendes i Qur'ānen i betydning af at give den gennem en lovgivende Profet. Profeter er af to kategorier – lovgivende Profeter, som skænkes en Bog (Lov eller *Sharī'ah*), og Profeter, som ikke modtager nogen Bog eller *Sharī'ah*, og som følger den lovgivende Profets *Sharī'ah*. I dette tilfælde betyder *disse er det, som Vi gav Bogen*, at de blev skænket viden om Bogen eller *Sharī'ah*, eller de arvede Bogen fra deres lovgivende forgænger.

16 Dette bud kan enten være til den Hellige Profet^{sa} eller til enhver muslim, for alle Profeters grundlæggende lære er den samme. Det kan også betyde, at den Hellige Profets^{sa} åndelige natur var sådan, at det var som om han var blevet befalet at kombinere i sig selv alle de fremragende kvaliteter, der kunne findes individuelt i alle andre af Guds Profeter.

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ
وَ الْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ ۚ فَإِن يَّكْفُرْ بِهَا
هُوَآءٍ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكْفِيرِينَ ﴿٩٠﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ
اقتِرِدْهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ
إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَن
أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا
وَ هُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
تُبَدُّونَهَا وَ تَحْفُونَ كَثِيرًا ۗ وَعَلَّمْتُمْ مَا
لَمْ تَعْلَمُوا ۗ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ
تَمَّ ذَرَهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٢﴾

93. Og dette er en Bog, som Vi har åbenbaret, fuld af velsignelser, for at opfylde det, som var før den, og for at du må advare byernes moder¹⁷ og dem omkring den. Og de, som tror på det Hinsidige, tror på den, og de vogter over deres Bøn med omhu.

94. Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgn mod Allāh eller siger: "Det er blevet åbenbaret til mig", hvorimod intet er blevet åbenbaret til ham, og som siger: "Jeg vil nedsende noget lig det, Allāh har sendt ned." Og om du blot kunne se, når de uretfærdige er i dødens pinsler, og englene strækker deres hænder frem *og siger*: "Overgiv jeres sjæle! I dag skal I lønnes med den vanærende straf, fordi I sagde noget mod Allāh, der var usandt, og fordi I plejede at vende jer bort fra Hans Tegn med foragt."

95. Og nu er I kommet til Os en for en, ligesom Vi skabte jer første gang, og I har ladt det bag jeres rygge, som Vi skænkede jer, og Vi ser ikke jeres forbedere sammen med jer, som I hævdede var partnere *med Gud* i jeres *anliggender*. Nu er I blevet afskåret fra hinanden, og det, som I formodede, er vejet fra jer.

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ لِيُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى
وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى
صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ خَرَجُوا
أَنْفُسَهُمْ أَلْيَوْمَ تَجْزُونَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَفْتُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَ كُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ تَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ
ظُهُورِكُمْ وَ مَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ
الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَ ضَلَّ عَنْكُمْ مَا
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٥﴾

۱۱
ع
۱۲

¹⁷ Det sted, hvor en Guds Profet oprejses, kaldes *byernes moder*, for det er der, at mennesker modtager den åndelige næring. Ordene, *og dem omkring den*, kan også betyde hele verden, eftersom den Hellige Profets^{sa} budskab var beregnet til hele menneskeheden.

R. 12.

96. I sandhed, det er Allāh, Som lader frø og daddelkerner spire.¹⁸ Han frembringer det levende af det døde, og Han er Den, Som frembringer det døde af det levende. Dette er Allāh, hvorfor bliver I da vendt bort?

97. Han er Den, Som lader dagen bryde frem, og Han skabte natten til hvile og solen og månen til beregning *af tiden*. Dette er en forordning fra den Almægtige, den Altvidende.

98. Og Han er Den, Som har skabt stjernerne¹⁹ for jer, så I må følge den rigtige retning ved deres hjælp i det dybe mørke til lands og til vands. Vi har forklaret Tegnene indgående for folk, som besidder viden.

99. Og Han er Den, Som har skabt jer af et enkelt væsen, og *for jer* er der et midlertidigt opholdssted og en varig bolig.²⁰ Vi har forklaret Tegnene tydeligt for folk, som forstår.

100. Og Han er Den, Som nedsender vand fra skyerne, og Vi frembringer dermed al slags vækst, og så frembringer Vi deraf grøn

إِنَّ اللَّهَ فَلِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ
الْحَيِّ ۚ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَأَلَىٰ تُوْفُكُونَ ﴿٩٦﴾

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۖ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا
وَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَلِكُمْ
تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ
لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

وَ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

وَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا

18 Opmærksomheden henledes på frøet, som en plante spirer af. Hvor ubetydeligt det er – men hvor det vokser og udvikler sig til et stort træ. På samme måde som frøet har mennesket kimen og potentialet til at udvikle sig til en person, der kan modtage guddommelig åbenbaring og afspejle Guds egenskaber.

19 Ligesom stjernerne leder de vejfarende om natten, vejleder de fromme og åndeligt lærde de vildfarende, som famler i åndeligt mørke.

20 Det store formål, for hvilket Gud har skabt og mangfoldiggjort mennesket, er, at Han ikke alene har fastsat en periode for deres ophold på denne jord, men også et evigt liv hinsides graven, hvor de retfærdige vil møde deres Herre – et ophøjet mål, til hvilket de kun kan nå under vejledning af Allāhs Sendebud.

vegetation, hvoraf Vi frembringer frø i tætsiddende rækker. Og af daddelpalmen, ud af dens skeuder, fremkommer der lavthængende klaser. Og dermed frembringer Vi haver med druer og oliven og granatæbler – lig og ulig hinanden. Se på deres frugter, når de bærer frugt, og deres modning. I sandhed, i dette er der Tegn for folk, som tror.

101. Og de anser djinnerne for at være partnere til Allāh, skønt Han har skabt dem, og de tilskriver Ham med falskhed sønner og døtre uden nogen viden. Hellig er Han og højt ophøjet over det, de tilskriver Ham!

R. 13.

102. Himlenes og jordens Ophav! Hvorledes kan Han have en søn, når Han ikke har en hustru, og når Han har skabt alting og har viden om alle ting?

103. Sådan er Allāh, jeres Herre. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, Skaberens af alle ting, så tilbed Ham. Og Han er Vogter over alle ting.

104. Øjne kan ikke nå Ham, men Han når øjnene. Og Han er den Ubegribelige, den Velunderrettede.

105. Beviser er bestemt kommet til jer fra jeres Herre, så for den, som ser, er det til hans eget bedste, og for den, som er blind, er det til

مِنْهُ خَصِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا
وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَ جَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
وَ الرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَ غَيْرَ مُتَشَابِهٍ
أُنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ
فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَ خَلَقَهُمْ
وَ خَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ بَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ
سُبْحٰنَهُ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠١﴾

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ اَنۡفٰى يَكُوۡنُ
لَهُۥ وَلَدٌ ؕ وَّ لَمۡ تَكُنۡ لَّهٗ صٰحِبَةً ؕ وَ خَلَقَ
كُلَّ شَيْءٍ ؕ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيۡمٌ ﴿١٠٢﴾

ذٰلِكُمۡ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ ؕ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ خَالِقُ
كُلِّ شَيْءٍ فَاَعْبُدُوۡهُ ؕ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَ كِيۡلٌ ﴿١٠٣﴾

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبۡصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْاَبۡصَارَ
وَ هُوَ اللّٰطِيۡفُ الْخَبِيۡرُ ﴿١٠٤﴾

قَدْ جَآءَكُمۡ بَصٰٓئِرٌ مِّنۡ رَبِّكُمۡ ؕ فَمَنۡ
اَبۡصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ؕ وَ مَنۡ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ؕ

hans egen skade. Og jeg er ikke vogter²¹ over jer.

106. Og således forklarer Vi Tegnene på varierende vis, *for at sandheden må blive fastslået*, og for at de må sige: “Du har lært godt”, og *Vi varierer Tegnene*, for at Vi må forklare dem til folk, som besidder viden.

107. Følg det, som er blevet åbenbaret til dig fra din Herre, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, og vend dig bort fra afgudsdyrkerne.

108. Og havde Allāh gennemført Sin vilje, ville de ikke have sat afguder ved siden af *Ham*. Og Vi har ikke gjort dig til beskytter for dem, ej heller er du vogter over dem.

109. Og I skal ikke spotte²² dem, som de påkalder i stedet for Allāh, ellers vil de af fjendskab spotte Allāh i *deres* uvidenhed. Således har Vi for ethvert folk ladet deres handlinger *forekomme* skønne. Til deres Herre er da deres tilbagekomst, og Han vil meddele dem, hvad de plejede at gøre.

110. Og de sværger deres stærkeste eder ved Allāh, at hvis der kom et Tegn til dem, ville de bestemt tro på det. Sig: “I sandhed,

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٥﴾

وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ وَ لِيَقُولُوا
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۚ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذَلِكَ
زَيَّنَّا لِلْكَافِرِ أُمَّةً عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن
جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنَنَّ بِهَا ۗ قُلْ إِنَّمَا

²¹ En Profets pligt består alene i at overbringe, hvad der er åbenbaret til ham af Gud. Det er ikke hans opgave at tvinge folk til at acceptere det. Desuden indeholder verset en tilbagevisning af den beskyldning, at islām opfordrer til eller tillader anvendelse af magt til udbredelsen af sin lære.

²² Verset indskærper ikke alene respekten for følsomheden selv hos afgudsdyrkerne, men søger også at skabe et venskabeligt forhold blandt forskellige nationer og samfund.

Tegnene er hos Allāh. Men hvad skulle få jer til at forstå, at når Tegnene kommer, vil de ikke tro?”

111. Og Vi vil lade deres hjerter og deres synsevne vende tilbage til den samme tilstand, som da de første gang forkastede Vore Tegn, og Vi vil efterlade dem i deres overtrædelse vandrende i forvirring.

الآيَاتِ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۖ أَتَاهَا
إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا
لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي
طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١١﴾

Del 8

R. 14.

112. Og selv om Vi sendte engle ned til dem, og de døde talte til dem, og Vi samlede alle ting foran dem, ville de ikke tro, medmindre Allāh gennemførte Sin vilje. Men de fleste af dem opfører sig uforstandigt.

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ
كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
يَجْهَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Og ligeledes har Vi gjort de onde blandt menneskene og djinnerne²³ til fjende for enhver Profet. De tilskynder hinanden til gylden tale for at bedrage – og havde din Herre gennemført Sin vilje, ville de ikke have gjort det, så lad dem alene med det, de opdigter –

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
شَيْطِينًا مِنَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۗ وَلَوْ شَاءَ
رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٣﴾

114. og for at deres hjerter, som ikke tror på det Hinsidige, må være tilbøjelige dertil, og for at de må finde behag deri, og for at de må fortsætte med at optjene, hvad de optjener.

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيُبْزِضُوا مَا هُمْ
مُفْتَرُونَ ﴿١١٤﴾

23 Ordene *mennesker* og *djinner*, som findes i mange af Qur'ānens vers, betegner ikke to forskellige arter af Guds skabninger, men to klasser af mennesker: *mennesker* angiver masserne eller de almindelige mennesker, og *djinner* står for de store folk, som ofte er på afstand af de almindelige mennesker og ikke blander sig med dem, praktisk taget er de skjult for offentlighedens blik.

115. Skal jeg søge en anden dommer end Allāh, når Han er Den, Som har nedsendt Bogen til jer, som er udførligt forklaret? Og de, som Vi gav Bogen, ved, at den er åbenbaret af din Herre med sandhed, så vær du ikke en af tvivlerne.

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي
أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ
مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٥﴾

116. Og din Herres ord er blevet opfyldt med sandhed og retfærdighed. Ingen kan ændre Hans ord, og Han er den Althørende, den Altvidende.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا
لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١١٦﴾

117. Og hvis du følger de fleste af dem, som er på jorden, vil de vildlede dig fra Allāhs vej. De følger intet andet end formodninger, og de forfalder blot til løgn²⁴.

وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُفْلِتُوكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٧﴾

118. I sandhed, din Herre kender bedst dem, som farer vild fra Hans vej, og Han kender bedst de retledede.²⁵

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَفِضِلْ عَنْ
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٨﴾

119. Så spis af det, som Allāhs navn er blevet påkaldt over, hvis I tror på Hans Tegn.

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ
كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Og hvilken grund har I til, at I ikke skulle spise af det, som Allāhs navn er blevet påkaldt over, når Han allerede har forklaret jer det, Han har forbudt jer – undtagen det I tvinges til? Og med sikkerhed, mange vildleder *andre*

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ
عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ
كَثِيرًا لِّيَفْضُلُونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ

*24 Her er ordet "løgn" ikke tilstrækkeligt til at yde retfærdighed til den fyldestgørende forklaring af ordet *yakhrusūn* (يَخْرُصُونَ), der dækker bredere betydninger som at opdigte eller hævde at være i stand til at forudsige fremtiden, mens de blot forfalder til vilde gætterier.

25 Hvad troen angår er det hverken flertallet eller mindretallet, der kan bedømme, hvad der er rigtigt eller forkert. Gud alene er den Dommer, Som er fejlfri. Han giver Sin dom ved at vise himmelske tegn og ved at hjælpe dem, som følger sandhedens vej.

ved deres onde begær af mangel på viden. I sandhed, din Herre kender bedst overtræderne.

121. Og afhold jer fra synd, om den er åbenlys eller skjult. Med sikkerhed, de, som erhverver sig synd, skal lønnes for det, de har optjent.

122. Og spis ikke af det, som Allāhs navn ikke er blevet påkaldt over,²⁶ for det er bestemt ulydighed. Og med sikkerhed, satanerne inspirerer deres venner, så de må strides med jer. Og hvis I adlyder dem, vil I virkelig blive afgudsdyrkere.

R. 15.

123. Mon den, som var død, og Vi gav ham liv og skabte lys for ham, hvorved han vandrer blandt mennesker, kan være lig ham, hvis tilstand er, *at han* er i dybt mørke, hvorfra han ikke kan komme ud? Således er de vantros handlinger blevet forskønnet for dem.

124. Og således har Vi i enhver by ladet anførerne²⁷ blandt dens overtrædere lægge planer deri *mod sandheden*, og de lægger ikke planer undtagen mod deres egne sjæle, men de opfatter det ikke.

125. Og når der kommer et Tegn til dem, siger de: "Vi vil aldrig tro,

²⁶ Påkaldelse af Guds navn over de slagtede dyr fremkalder en helliggørende virkning i menneskets hjerte, hvilket ophæver den hårdhertethed, som aflivning af dyret sandsynligvis vil fremkalde.

²⁷ Udtrykket *akābira mudjrimihā* (أكبر مجرميها) betyder bogstaveligt "de store blandt de syndige i den by". Ordet "store" kan her betyde dem, som har den største andel af synd, og som sådan fremstår de blandt dem som ledere, eller det kan betyde de store og indflydelsesrige medlemmer af et syndigt samfund.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٢٠﴾

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ ۗ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْسِبُونَ الْأَثَمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا
يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢١﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ
لِيُوْحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۗ
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢٢﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا
لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ
مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۗ
كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرَ
مُجْرِمِيهَا لِيُكْفَرُوا فِيهَا ۗ وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ

før vi bliver givet noget lig det, som Sendebud fra Allāh *tidligere* er blevet givet.” Allāh ved bedst, hvor Han skal anbringe Sit budskab. Med sikkerhed, vanære hos Allāh og en streng straf skal ramme overtræderne, fordi de lagde onde planer.

126. Så for den, som Allāh ønsker at retlede, åbner Han hans hjerte²⁸ for *accept af islām*, og for den, som Han ønsker at lade fare vild, hans hjerte gør Han snævert, som om han bestiger et stejlt højdedrag. Således tildeler Allāh dem straf, som ikke tror.

127. Og dette er din Herres vej, som fører lige til Ham. Vi har med sikkerhed forklaret Tegnene indgående for folk, som vil modtage formaning.

128. For dem er der fredens bolig hos deres Herre, og Han er deres Ven på grund af det, de plejede at gøre.

129. Og den dag, når Han vil samle dem alle sammen, vil Han sige: “O forsamling af djinner! I søgte at underlægge jer et stort antal af menneskene!” Og deres venner blandt menneskene vil sige: “Vor Herre! Vi benyttede os af hinanden, men *nu* har vi nået vor frist, som Du fastsatte for os.” Han vil sige: “Ilden er jeres bolig,

حَتَّىٰ نُؤْتِي مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ
اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ
عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ ۗ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعْدُ فِي
السَّمَاءِ ۗ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ
فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ۗ لِمَعَشَرَ الْجِنِّ
قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ۗ وَقَالَ
أَوْلِيَاهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ
بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي
أَجَلْتَ لَنَا ۗ قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ

*28 Ordet *šadra* (صَدْرٌ) betyder bogstaveligt “bryst”, men kan også oversættes som “hjerte”. (Al-Mundjid)

I vil blive deri i lang tid undtagen det, som Allāh vil." I sandhed, din Herre er Alvis, Altvidende.²⁹

130. Og således giver Vi nogle af de uretfærdige magt over andre på grund af det, de optjener.

R. 16.

131. "O forsamling af djinner og mennesker! Kom der ikke til jer Sendebud af jeres egen midte, som forelæste Mine Tegn for jer og advarede jer mod denne jeres dags møde?" De vil sige: "Vi vidner mod os selv." Og denne verdens liv bedrog dem. Og de vil vidne mod sig selv, at de var vantro.

132. Det er, fordi din Herre ikke ville tilintetgøre byerne uretfærdigt, mens deres indbyggere ikke var advarede.

133. Og for alle er der grader af rang i henhold til, hvad de gør, og din Herre er ikke uopmærksom på, hvad de gør.

134. Og din Herre er den Selvtilstrækkelige, fuld af barmhertighed. Om Han vil, kan Han tage jer bort og lade hvem Han vil følge efter jer, ligesom Han oprejste jer af andre folks efterslægt.

135. Med sikkerhed, det, som I er lovet, skal komme, og I kan ikke forhindre *det*.

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّبُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾

لِمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا
شَهَدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣١﴾

ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى
بِظُلْمٍ وَأَهْلَهَا غُفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَرِكْلِ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَ مَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَحْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا
يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ
آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِي ۖ وَمَا أَنْتُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾

²⁹ Verset giver endnu et bevis på, at med ordet *djinn* menes der her kun en klasse af mennesker, altså de store og magtfulde, der udnytter en anden klasse. *Djinn* som væsener, der er forskellige fra mennesket, har aldrig vist sig at udnytte mennesker, ej heller er guddommelige Sendebud kendt for nogensinde at være blevet oprejst blandt dem.

136. Sig: “O mit folk! I må handle, så godt I kan, jeg handler også. Snart vil I vide, hvem boligens endelige belønning tilkommer.” Med sikkerhed, de uretfærdige skal ikke få fremgang.

137. Og de har tildelt Allāh en del af høsten og kvæget, som Han har skabt, og de siger: “Dette er til Allāh”, ifølge deres opfattelse, “og dette er til vore guder.” Men det, som er til deres guder, når ikke Allāh, mens det, som tilhører Allāh, når deres guder. Slet er det, de beslutter.

138. Og ligeledes har deres partnere *til Gud* ladet drabet af deres børn³⁰ fremstå smukt for mange af afgudsdyrkerne, for at de må ødelægge dem og forvirre dem med hensyn til deres religion. Og om Allāh havde gennemført Sin vilje, ville de ikke have gjort dette, så lad dem alene med det, de finder på.

139. Og de siger: “Dette kvæg og denne afgrøde er forbudt. Ingen skal spise deraf, undtagen hvem vi vil” – således påstår de – og der er dyr, hvis rygge er forbudt, og der er kvæg, hvorover de ikke påkalder Allāhs navn, idet de opdigter løgn mod Ham. Snart vil Han gengælde dem for det, de har opdigtet.

³⁰ Henvisningen er til den mest grusomme praksis blandt nogle arabiske stammer med hensyn til at dræbe eller begrave deres børn af hunkøn levende eller bringe dem som offer på deres afguders alter for at afværge naturkatastrofer. Eller den kan være til deres overtroiske løfte om, at hvis de havde et vist antal børn, ville de tilbyde et af dem som et offer.

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِرِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ لَا مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۗ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۗ وَ مَا كَانُ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذُرُّهُمْ وَ مَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ ۗ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ ۗ وَأَنْعَامٌ حَرَّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۗ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

140. Og de siger: “Det, som er i dette kvægs livmoder, er udelukkende for vore mænd og er forbudt for vore hustruer, men hvis det er dødfødt, så får de *alle* del deri.” Han vil gengælde dem for deres påstand. Med sikkerhed, Han er Alvis, Altvidende.

141. De er bestemt tabere, som i tåbelighed dræber deres børn af mangel på viden og gør det ulovligt, som Allāh har forsynet dem med, idet de opdigter løgn mod Allāh. De er bestemt kommet på afveje og er ikke retledede.

R. 17.

142. Og Han er Den, Som frembringer haver, med espalier og uden espalier, og daddelpalmen og kornmarker, hvis afgrøde er af forskellig slags, og oliven og granatæble, lig og ulig hinanden. Spis frugten af enhver *af dem*, når de bærer frugt, og giv Hans andel ud på høstens dag, og overskrid ikke grænserne. Med sikkerhed, Allāh elsker ikke dem, som overskrid grænserne.

143. Og af kvæget *har Han skabt* lastdyr og slagtedy. Spis af det, Allāh har forsynet jer med, og følg ikke i satans fodspor. Med sikkerhed, den er jeres åbenlyse fjende.

144. *Han har skabt* otte par i alt, af fårene to og af gederne to. Sig: “Er det de to hanner, Han har forbudt, eller de to hunner eller det, som de to hunners livmodere indeholder?

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ
لِّذِكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا
وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شَرَكَاءُ
سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۗ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
افْتِرَاءً عَلَىٰ اللَّهِ ۗ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

وَ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّتٍ مَّعْرُوشٍ
وَ غَيْرَ مَّعْرُوشٍ وَ النَّخْلَ وَ الزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَ الزَّيْتُونَ وَ الرُّمَانَ
مُتَشَابِهًا وَ غَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ كُلُوا
مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَ آتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ ۗ وَ لَا تُسْرِفُوا ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

وَ مِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَ فَرَشٌ ۗ كُلُوا
مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبِ
الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٣﴾

ثَمْنِيَّةٌ أَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّانِ اثْنَيْنِ
وَ مِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ ۗ الذَّاكِرِينَ
حَرَّمَ أَمِ الْإِثْنَيْنِ ۗ أَمَا اسْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِ

Meddel mig det med viden, hvis I er sandfærdige.”

145. Og af kamelerne to og af okserne to. Sig: “Er det de to hanner, Han har forbudt, eller de to hunner eller det, som de to hunners livmodere indeholder? Var I til stede, da Allāh påbød jer dette?” Hvem er da mere uretfærdig end den, som opdiger løgn mod Allāh for at vildlede mennesker uden viden? Med sikkerhed, Allāh retleder ikke det uretfærdige folk.

R. 18.

146. Sig: “Jeg finder ikke i det, som er blevet åbenbaret til mig, noget som helst forbudt for en spisende, som *ønsker* at spise det, undtagen det, som er selvdødt, eller udgydt blod eller svinekød – for *alt* dette er urent – eller hvad der er vanhelligt, over hvilket et andet navn end Allāhs³¹ er påkaldt. Men den, som drives af yderste tvang³², uden at begære eller forsætligt overskride grænsen, så er din Herre med sikkerhed Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.”

147. Og for dem, som er jøder, forbød Vi alle dyr med klør, og af oxen og fåret og geden forbød Vi

أَرْحَامِ الْأُنثِيَيْنِ ۖ نَبِّؤُنِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۖ قُلْ آلَّذَكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمْ اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ ۖ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي بَهْدَاءِ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا

³¹ Loven angående fødevarer foreskrevet af islām er baseret på fornuft og visdom. Islām forbyder anvendelsen af ådsler, blod og svinekød. De er skadelige for mennesket både med hensyn til den fysiske og moralske sundhed. Islām forbyder desuden dyr, over hvilke et andet navn end Allāhs er påkaldt ved slagtning. Dette er en kilde til ulydighed mod Gud. Sådanne fødevarer anses for at skade menneskets åndelige sundhed så vel som dræbe dets følelser af kærlighed til Gud.

*³² Se noten til sura 2:174.

dem deres fedt undtagen det, deres rygge bærer, eller indvoldene eller det, som sidder ved en knogle. Med dette har Vi lønnet dem for deres oprør. Og i sandhed, Vi er Sandfærdig.

148. Men hvis de anklager dig for falskhed, så sig: "Jeres Gud er den altomfattende barmhjertigheds Herre, og Hans straf skal ikke holdes tilbage fra det forbryderiske folk."

149. De, som tillægger *Allāh* partnere, vil sige: "Om *Allāh* havde villet det, kunne vi ikke have tillagt *Ham* partnere, ej heller kunne vore forfædre, og vi kunne heller ikke have gjort noget ulovligt." Ligeledes anklagede de, som var før dem, *Guds Sendebud* for falskhed, indtil de smagte Vor straf. Sig: "Har I nogen viden? Så fremlæg den for os. I følger intet andet end formodninger, og I forfalder blot til løgn³³."

150. Sig: "Allāh alene tilkommer det afgørende argument. Hvis Han havde gennemført Sin vilje, kunne Han bestemt have retledet jer alle."³⁴

151. Sig: "Bring jeres vidner frem, som kan bevidne, at *Allāh* har forbudt dette." Hvis de bevidner, skal du ikke bevidne sammen med dem, ej heller skal du følge deres onde

عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ
ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
بِعَظْمٍ ذَلِكْ جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۗ
وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٢﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَاسِعَةٍ ۗ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٣﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
مِنْ شَيْءٍ ۗ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ
عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لِنَاءٍ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا
تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۗ فَلَوْ شَاءَ
لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

قُلْ هَلْ مِمَّنْ شُهِدَ آئِكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ
أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا ۗ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا
تَشْهَدُ مَعَهُمْ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ

*33 Se noten til sura 6:117.

34 I Sin uendelige visdom har Gud givet mennesket mulighed for at handle frit. Han har forklaret det, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, og har så overladt det til frit at følge den vej, det selv vil vælge.

begær, som anklager Vore Tegn for løgn, og som ikke tror på det Hinsidige, og som sætter noget ligeværdigt med deres Herre.

R. 19.

152. Sig: “Kom, jeg vil forelæse for jer, hvad jeres Herre har gjort ukrænkeligt for jer: at I ikke må tillægge Ham noget som partner, og at I skal behandle forældrene med overmåde venlighed, og at I ikke dræber jeres børn af frygt for fattigdom – det er Os, Som sørger for jer og for dem – og at I ikke nærmer jer skændigheder, de være sig åbenlyse eller skjulte, og at I ikke dræber det liv, som Allāh har gjort helligt, undtagen med rette. Dette er, hvad Han foreskriver jer, for at I må forstå.

153. Og nærm jer ikke den forældreløses ejendom undtagen på *en måde*, som er den bedste, indtil han når sin modenhed. Og giv fuldt mål og vægt med retfærdighed. Vi bebyrder ingen sjæl undtagen efter dens evne. Og når I taler, iagttag retfærdighed, selv om den *pågældende* er en slægtning, og opfyld pagten med Allāh. Dette er, hvad Han foreskriver jer, for at I må agte *derpå*.”³⁵

154. Og sig: “Dette er Min vej, den rette. Så følg den, og følg ikke andre veje, for at de ikke skal lede jer bort fra Hans vej. Dette er,

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٢﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ
أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ
إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ
وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۖ ذَلِكُمْ
وَصَّوَّمُوا لِعَلِّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَفِّ
نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا
وَلَوْ كَانُوا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۗ
ذَلِكُمْ وَصَّوَّمُوا لِعَلِّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ ۚ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ

³⁵ Påbuddet i dette vers indebærer, at der skal tages behørigt hensyn til forvaltning af deres ejendom, hvis forældre er døde, og som er for unge til at tage sig af den. De ansvarlige skal fungere som forvaltere for deres ejendom, og misbrug af den er strengt forbudt.

hvad Han foreskriver jer, for at I må *blive i stand til at beskytte jer mod det onde.*"

155. Endvidere gav Vi Moses Bogen, som til fuldkommenhed opfylder behovet hos den, som handler fortræffeligt, og forklarer alle ting i mindste detaljer og er en retledning og en barmhjertighed, for at de må tro på mødet med deres Herre.

R. 20.

156. Og dette er en Bog, som Vi har nedsendt, fuld af velsignelser. Så følg den, og vogt jer mod *synd*, for at I må vises barmhjertighed,

157. for at I ikke skal sige: "Bogen blev kun nedsendt til to folk³⁶ før os, og vi var virkelig uvidende om deres læsning",

158. eller for at I ikke skal sige: "Hvis Bogen var blevet åbenbaret til os, ville vi med sikkerhed være bedre retledet end dem." Der er *nu* kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre og retledning og barmhjertighed. Hvem er da mere uretfærdig end den, som forkaster Allāhs Tegn og vender sig bort fra dem? Vi vil gengælde dem, som vender sig bort fra Vore Tegn, med en ond straf, fordi de vendte sig bort.

سَبِيلِهِ ۚ ذِكْرُكُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٥٦﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى
الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
وَهِدَىٰ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٧﴾

وَ هَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
وَ اتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٨﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى
طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَإِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٩﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ
لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۖ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ
سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا
سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٦٠﴾

³⁶ De *to folk*, der er nævnt i verset, kan være jøderne, som blev givet Toraen, og hvis religion havde sin oprindelse i det nordlige Arabien, og tilhængerne af Zarathustra, som blev givet Zend-Avesta, og som boede øst for Arabien. Eller ordene kan henvise til jøder og kristne, de to folk, der levede i Arabien, som araberne var kommet i kontakt med.

159. Mon de forventer andet, end at engle skulle komme til dem, eller at din Herre skulle komme, eller at nogle af din Herres Tegn skulle komme?³⁷ På den dag, når nogle af din Herres Tegn kommer, skal troen på dem ikke gavne nogen sjæl, som ikke allerede har troet eller har optjent noget godt ved sin tro. Sig: “Vent, vi venter bestemt *også*.”

160. *Hvad angår* dem, som splittede deres religion op og blev opdelt i sekter, du har ikke noget med dem at gøre. Med sikkerhed, deres sag skal fremlægges for Allāh, så vil Han meddele dem, hvad de plejede at gøre.

161. Den, som gør en god handling, skal få ti gange så meget, men den, som begår en ond handling, skal kun lønnes tilsvarende, og der skal ikke gøres dem uret.

162. Sig: “Hvad angår mig, har min Herre ledt mig til den rette vej – den rette religion, Abrahams religion, som altid var hengiven til den rette vej. Og han var ikke en af afgudsdyrkerne.”

163. Sig: “Min Bøn og mit offer og mit liv og min død er for Allāh alene, alle verdeneres Herre.

164. Han har ingen partner. Og således er jeg blevet befalet, og jeg er den første af dem, som underkaster sig.”

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ
نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَّا مِنْ
قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا
قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيْعًا
لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٦٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا
وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

قُلِ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۖ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۚ وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦٢﴾

قُلِ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مَحْيَايَ
وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا
أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾

³⁷ Ordene *at engle skulle komme* henviser til et folks straf ved krige (3:125, 126 og 8:10). Ordene *at din Herre skulle komme* udtrykker den fuldstændige ødelæggelse af sandhedens fjender (2:211), og *når nogle af din Herres Tegn kommer* henviser til jordiske straffe så som hungersnød, pest og ulykker.

165. Sig: “Skal jeg søge en anden herre end Allāh, når Han er Herre over alle ting?” Og ingen sjæl optjener noget *ondt*, undtagen den bærer sin byrde mod sig selv. Og ingen, som bærer, skal bære en andens byrde. Så til jeres Herre vil jeres tilbagekomst være, og Han vil meddele jer det, I plejede at være uenige om.

166. Og Han er Den, Som har gjort jer til efterfølgere *af andre* på jorden og har udmærket nogle af jer frem for andre i grader af rang, for at Han må prøve jer med det, som Han har skænket jer.³⁸ Med sikkerhed, din Herre er hurtig til at straffe, og med sikkerhed, Han er Mest Tilgivende, Ewig Barmhjertig.

قُلْ أَغَيِّرَ اللَّهُ أَبِغْيَ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۗ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْخَلِيفَةَ فِي الْأَرْضِ وَ رَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۗ وَ إِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

³⁸ Verset er en formaning og en advarsel til muslimerne på en gang. De formaneres hermed, at de vil få magt og myndighed – og ansvar for statslige embeder. De bør derfor varetage deres forpligtelser med retfærdighed, eftersom de skal stilles til regnskab for deres forpligtelse over for deres Skaber.

SURA 7

AL-A'RĀF

Denne sura blev åbenbaret i Mekka undtagen nogle få vers. Den indeholder 207 vers.

To foregående suraer, nemlig Al-Baqarah og Āl-e-'Imrān, indledes med *almuqatta'āt*, bogstavforkortelsen *آلَمَ Alif Lām Mīm*, Jeg er Allāh, den Altvidende. I vers 2 af denne sura føjes der til *آلَمَ Alif Lām Mīm* bogstavet *صَ Sād*, hvilket viser, at yderligere emner om Allāhs egenskab *صَادِقَ Ṣādiq*, Sandfærdig, bliver tilføjet de emner, som indgår i de foregående suraer.

Bogstavet *صَ Sād* fortolkes bl.a. som *صَادِقُ الْقَوْلِ Ṣādiqul qaul*, den Sandfærdige i tale. Vers 3 nævner den Hellige Profets^{sa} bryst, *صَدْرٍ ṣadr*, hvilket tyder på, at hans hjerte var skænket fuldkommen åbenhed for indholdet af de suraer, som indledes med *آلَمَ Alif Lām Mīm*, og at de var fra Allāh den Ophøjede.

Særegent for denne sura sammenlignet med de foregående suraer er, at det ikke alene er de folk, der forkastede Profeterne, som skal udspørges, men Profeterne vil også blive udspurgt, hvorvidt de har udført den opgave, som blev dem pålagt.

I denne sura bliver Profeten Adam^{as} endnu en gang beskrevet som skabt ved Guds *amr*, befaling, og da Allāh indblæste i ham af Sin Ånd, befalede Han menneskeheden at adlyde ham. Her omtales den Hellige Profet^{sa} i den forstand, at det var ham, som øvede den bedste form for underkastelse for Allāh, og det var derfor, at hele menneskeheden blev befalet at adlyde den Hellige Profet^{sa}. Denne Profetens fuldkomne underkastelse omtales i slutningen af den foregående sura med følgende ord: *قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ mahyāya wa mamātī lillāhi rabbil 'ālamīn*, Sig: Min Bøn og mit offer og mit liv og min død er for Allāh alene, alle verdeneres Herre (6:163). Så at underkaste sig Profeten^{sa}, som helt og fuldt er blevet Gud hengiven, regnes ikke for at være afgudsdyrkelse, men at adlyde ham svarer til at adlyde Allāh den Ophøjede.

Derefter omtales den klædning, som Adam^{as} tilsyneladende ikklædte sig i form af blade, men her menes der ingen anden klædning end *لِبَاسٍ لِّتَقْوَى libāsut taqwā*, retfærdighedens klædning. Endvidere bliver menneskeheden advaret om, at ligesom satan en gang tidligere havde vildledt Adams^{as} tilhængere, er den fortsat optaget af at få Profeternes tilhængere til at snuble. Den virkelige betydning af at træde ud af Paradiset

indebærer at træde ud af Guds Lov, *Sharī'ah*, for Paradiset ligger i *Sharī'ah*, og uden for denne er der ikke andet end helvede. Selv i dag bliver hele menneskeheden hjemsogt af enhver slags helvede, fysisk så vel som åndeligt, fordi de træder ud af *Sharī'ah*. Det samme emne, at prydelsen i virkeligheden er retfærdighedens prydelser, nævnes i det vers, hvor der står, at der tilkommer jer ikke nogen prydelser ved at tage til en moske, medmindre I medbringer jeres prydelser, nemlig تَقْوَى *taqwā*, retfærdighed.

I denne sura omtales den Hellige Profet Muḥammads^{sa} mest ophøjede rang, som ingen anden Profet blev tildelt, hvilket indebærer, at den Hellige Profet^{sa} og hans disciple blev skænket en sådan erkendelse, at de ved deres åndelige ophøjethed på Dommens Dag vil genkende enhver sjæl, om den hører til Paradiset eller helvede.

Derefter berettes der i denne sura om nogle tidligere Profeter, som også blev sendt til deres folk for at retlede dem, og de ydede overordentlig store opofrelser for retledningen af deres folk, men den fremmeste af alle disse Profeter var den Hellige Profet Muḥammad, Allāhs fred og velsignelser være over ham.

Endvidere forklares det tydeligt, at også tidligere Profeter besad ophøjet rang, men deres velsignelser var begrænsede, og før den Hellige Profet^{sa} var ingen anden Profet blevet oprejst, som var i stand til at viderebringe velsignelser til hele verden. Den Hellige Profet^{sa} blev således udvalgt som alle Profeternes Leder, eftersom han var en barmhjertighed til hele verden, altså en barmhjertighed til Østen og Vesten, for både arabere og ikke-arabere, en barmhjertighed for mennesker så vel som dyr. Dette omtales meget ofte i ḥadīth litteraturen.

Den første opstandelse, som skulle indtræffe gennem den Hellige Profet^{sa} – den første del af denne opstandelse fandt sted i hans livstid, hvilket omtales i Qur'ānen: اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَاَنْشَقَّ الْقَمَرُ *Iqtarabatissā'atu wan-shaqqal qamar*, Timen er kommet nær, og månen er spaltet (54:2). Og den anden opstandelse skulle indtræffe på deres tid, som kaldes اٰخِرِيْنَ *ākharīn*, "de senere", når de åndeligt døde, som efter at være blevet skænket liv atter blev åndeligt døde, skulle skænkes liv på ny. Derudover er der endnu en opstandelse, som skulle indtræffe mod اَشْرَارُ النَّاسِ *ashrārūn nās*, de ondskabsfulde mennesker. Alle disse former for opstandelser har en dyb tilknytning til den Hellige Profet Muḥammads^{sa} komme.

AL-A'RĀF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lām Mīm Şād.‡

الْمَصَّ ②

3. Dette er en Bog, som er åbenbaret til dig – så lad der ikke være nogen beklethed i dit bryst angående den – for at du må advare dermed, og for at den må være en formaning for de troende.

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ③

4. Følg det, som er blevet nedsendt til jer fra jeres Herre, og følg ingen beskyttere undtagen Ham. Hvor lidt tænker I jer om!

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ④

5. Hvor mangen en by har Vi ødelagt! Og Vor straf kom over den om natten, eller mens de hvilede sig ved middagstid.

وَ كُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ⑤

6. Så da Vor straf kom over dem, var deres råb ikke andet, end at de sagde: “Vi var bestemt uretfærdige!”

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑥

7. Og Vi skal med sikkerhed spørge dem, til hvem Sendebudene blev sendt, og Vi skal med sikkerhed spørge Sendebuddene.¹

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ⑦

8. Så skal Vi med sikkerhed meddele dem deres handlinger med viden, for Vi var aldrig fraværende.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَ مَا كُنَّا غَائِبِينَ ⑧

‡ Jeg er Allāh, Jeg ved, og Jeg forklarer.

¹ Verset indeholder det vigtige princip, at alle på en eller anden måde er ansvarlige over for Gud. Alle mennesker skal udspørges, hvorledes de modtog Guds Sendebud, og Sendebuddene vil blive spurgt, hvordan de videregav det guddommelige budskab, og hvorledes folk modtog det.

9. Og vejningen på den dag vil være sand. Så de, hvis vægtskåle er tunge, disse er det, som skal få fremgang.

10. Og de, hvis vægtskåle er lette, disse er det, som har ødelagt sig selv, fordi de handlede uretfærdigt² imod Vore Tegn.

11. Og Vi har grundfæstet jer på jorden og skænket jer midler til livets opretholdelse på den. Hvor lidt taknemmelige er I!

R. 2.

12. Og Vi har bestemt skabt jer, og så formede Vi jer, derpå sagde Vi til englene: “Underkast jer Adam”, og de underkastede sig *alle*, men Iblīs gjorde det ikke, den ville ikke være blandt dem, som underkaster sig.

13. Gud sagde: “Hvad forhindrede dig i at underkaste dig, da Jeg befalede dig?” Den sagde: “Jeg er bedre end ham. Du har skabt mig af ild, mens ham har Du skabt af ler.”

14. Gud sagde: “Så gå bort herfra, det tilkommer ikke dig at være arrogant her. Gå bort, du er bestemt blandt dem, som er vanærede.”

15. Den sagde: “Giv mig udsættelse til den dag, når de skal oprejses.”

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ بِالْحَقِّ، فَمَنْ ثَقَلَتْ
مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٩

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
يَظْلِمُونَ ١٠

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ
فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ١١

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا
لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ ۗ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ١٢

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۗ
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ
وَّخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ١٣

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ
أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ
الصَّٰغِرِينَ ١٤

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٥

2 Ordet *zulm*, der bogstaveligt betyder “at anbringe en ting på det forkerte sted” (Lane), anvendes her til at angive, at de vantro ikke behandlede Guds Tegn på den måde, de skulle have været behandlet. Tegnene skulle fremkalde gudfrygtighed og ydmyghed i deres sind, men i stedet blev de så meget desto mere hovmodige og uforskammede og forkastede dem med spot og forhånelse.

16. Gud sagde: “Du skal være blandt dem, som gives udsættelse.”

17. Den sagde: “Nu da Du har dømt mig som fortabt, vil jeg med sikkerhed ligge på lur efter dem på Din rette vej,

18. så vil jeg med sikkerhed komme over dem forfra og bagfra og fra deres højre og fra deres venstre side, og Du vil ikke finde de fleste blandt dem taknemmelige.”

19. Gud sagde: “Gå bort herfra, foragtet og forkastet. Enhver, som vil følge dig blandt dem, Jeg vil med sikkerhed fylde helvede med jer alle.”

20. “Og o Adam! Bo du og din hustru i haven, og spis derfra, hvor I vil, men nærm jer ikke dette træ, ellers vil I være blandt de uretfærdige.”

21. Men satan tilhviskede dem *fristelser*, så den måtte afsløre deres svagheder³ for dem, som havde

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ لَأَتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ
شَمَائِلِهِمْ ۗ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۗ
لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا
مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ

*3 De fleste oversættere har taget dette scenarie for bogstaveligt, hvorimod der er tilstrækkeligt bevis i teksten til at udelukke en bogstavelig tilgang. Den overtrædelse, der refereres til, vedrører tydeligvis en indre usikkerhed, som er angivet af den del af verset, der siger, at *sau'ātu-humā* (سَوَاتِحُهُمَا) “deres svagheder” blev åbenlyse for dem. Hvis det var en fysisk nøgenhed, hvordan kunne de have været uvidende om deres nøgenhed fra deres fødsel indtil tidspunktet for den omtalte hændelse?

Det er derfor tydeligt, at en bogstavelig betydning fejlagtigt er tillagt den Hellige Qur'an. Ordet *sau'ā* (سَوْأًا) anvendes primært om skammelige handlinger og onde tilbøjeligheder. På det pågældende tidspunkt opdager den usikre til sin rædsel sine egne skjulte svagheder. Denne svaghed er psykologisk og af indre karakter, forbundet med sind og hjerte, og kan ikke dækkes og skjules ved at dække sin krop med blade. Så med hensyn til denne overtrædelse, hvad det end var, som Adam og Eva begik, kan det at dække sig kun betyde at søge Allāhs tilgivelse (og Hans beskyttelse).

Som sådan må blade fra *djannah* (جَنَّة) “haven” forstås metaforisk og kan betyde at søge beskyttelse ved Allāhs tilgivelse, og det er nøjagtigt, hvad Adam^{as} gjorde ifølge den Hellige Qur'an, hvor det tydeligt er sagt, at Gud Selv lærte ham de ord, som kunne frigøre ham for konsekvenserne af hans fejl, og som svar på disse ord vendte Gud Sig til ham med barmhjer-

været skjult for dem, og sagde: “Jeres Herre har alene forbudt jer dette træ, for at I ikke skulle blive engle eller sådanne *væsener*, som lever for evigt.”

22. Og den svor over for dem: “Med sikkerhed, jeg er en oprigtig rådgiver for jer.”

23. Så den lod dem falde *i ulydighed* ved bedrag. Og da de smagte af træet, blev deres svagheder åbenlyse for dem, og de begyndte at dække sig med bladene fra haven. Og deres Herre kaldte dem: “Forbød Jeg jer ikke dette træ og sagde til jer: Med sikkerhed, satan er en åbenlys fjende for jer?”

24. De sagde: “Vor Herre! Vi har gjort uret mod os selv, og hvis Du ikke tilgiver os og ikke har barmhertighed med os, vil vi med sikkerhed være blandt de fortabte.”

25. Han sagde: “Gå bort, nogle af jer *som* fjender af andre. Og for jer er der et ophold på jorden og underhold for en tid.”

26. Han sagde: “Der skal I leve, og der skal I dø, og derfra skal I bringes frem.”⁴

R. 3.

27. O Adams børn! Vi har bestemt nedsendt en klædning for jer til at dække jeres svagheder og som

tighed og tilgivelse.

4 Generelt antyder verset, at intet menneske kan stige op til himmelen med sin fysiske krop. Mennesket skal leve og dø på denne jord.

مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ
إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿٢١﴾

وَ قَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ
النَّاصِحِينَ ﴿٢٢﴾

فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
بَدَتْ لَهُمَا سَاوَاتُهُمَا وَ طَفِقَا يَخْصِفَنِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَ نَادَاهُمَا
رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَ أَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ
لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا ۖ وَ إِنَّا
لَمَّ نَعْتَبِرُ لَنَا وَ تَرَحَّمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَ مَتَاعٌ إِلَى
حِينٍ ﴿٢٥﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَ فِيهَا تَمُوتُونَ
وَ مِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

يَبْنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُؤَارِي سَاوَاتِكُمْ وَ رِيشًا ۖ وَ لِبَاسٍ

en prydelse, men retfærdighedens klædning – det er den bedste. Det er *et* af Allāhs Tegn, for at de må huske derpå.

28. O Adams børn! Lad aldrig satan friste jer, ligesom den fik jeres forældre drevet ud af haven, idet den fratog dem deres klædning, for at den kunne vise dem deres svagheder. Med sikkerhed, den ser jer, den og dens stamme, hvorfra I ikke ser dem. Med sikkerhed, Vi har gjort satanerne til venner for dem, som ikke tror.

29. Når de begår noget skændigt, siger de: “Vi fandt vore forfædre handle således, og Allāh har påbudt os det.” Sig: “Allāh påbyder aldrig det skændige. Tillægger I Allāh det, som I ikke ved?”

30. Sig: “Min Herre har påbudt retfærdigheden. Og ret jeres opmærksomhed⁵ med omhu på ethvert *tidspunkt* og sted for tilbedelse og påkald Ham, idet I er Ham hengivne i troen. Ligesom Han skabte jer, således skal I vende tilbage.”

31. Nogle har Han retledet, og for andre er vildfarelsen blevet deres lod. De har taget satanerne til venner i stedet for Allāh, og de formoder, at de er retledede.

التَّكْفَىٰ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۗ ذٰلِكَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾

لِيَبْنِيَ اَدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِرَهُمَا ۗ اِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَ قَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطٰنِیْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٨﴾

وَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْنَا اٰبَآءَنَا وَ اللّٰهُ اَمَرْنَا بِهَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ۗ اَتَقُوْلُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۗ وَ اَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَ اَدْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۗ كَمَا بَدَاكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٣٠﴾

فَرِيْقًا هٰدِيْ وَ فَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۗ اِنَّهُمْ اتَّخَذُوْا الشَّيْطٰنِیْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣١﴾

5 Når bønnetid nærmer sig, og muslimer er ved at gå til en moske, bør de koncentrere al deres opmærksomhed på Gud og holde tankerne borte fra denne verdens bekymringer. Renselse for Bønnen tjener det nyttige formål at vende den troendes tanker mod Gud og sætte ham i den rette tilstand for Bønnen.

32. O Adams børn! Se til jeres prydelser⁶ på ethvert *tidspunkt* og sted for tilbedelse *med gudfrygtighedens klædning*, og spis og drik, men overskrid ikke grænserne, med sikkerhed, Han elsker ikke dem, som overskrider grænserne.

R. 4.

33. Sig: "Hvem har forbudt Allāhs prydelser, som Han har frembragt til Sine tjenere, og de gode ting af *Hans forsyning*?" Sig: "De tilkommer de troende i det nærværende liv og er udelukkende *deres* på Opstandelsens Dag. Således forklarer Vi Tegnene udførligt for folk, som besidder viden."

34. Sig: "Min Herre har kun forbudt det skændige, hvad enten det er åbenlyst eller skjult, og synd og overtrædelse uden nogen ret, og at I tillægger Allāh det, som Han ikke har nedsendt nogen fuldmagt for, og at I siger om Allāh det, som I ikke har nogen viden om."

35. Og for ethvert folk er der en frist, så når deres frist er kommet, kan de ikke blive tilbage et øjeblik, ej heller kan de komme forud for den.

36. O Adams børn! Hvis der kommer Sendebud til jer af jeres egen midte og forelæser Mine Tegn for jer, enhver, som da vil frygte Gud og handle retfærdigt, over dem skal der ikke komme nogen frygt, ej heller skal de sørge.

يَبْنِيَّ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۗ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَلِكَ نَفِّصُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٥﴾

يَبْنِيَّ آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۖ فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

⁶ Se til jeres prydelser kan forstås enten fysisk eller åndeligt. I fysisk forstand bliver de troende formanet til at besøge et bedested, moskeen, så vidt muligt anstændigt påklædt.

37. Men de, som forkaster Vore Tegn og hovmodigt vender sig bort fra dem, disse er ildens beboere, de vil blive deri i lang tid.

38. Hvem er da mere uretfærdig end den, som opdiger løgn mod Allāh eller anklager Hans Tegn for løgn? Disse er det, som skal få deres fastsatte andel, indtil, når Vore budbringere kommer til dem for at tage deres sjæle bort, de vil sige: "Hvor er det, som I plejede at påkalde i stedet for Allāh?" De vil svare: "De er helt forsvundet for os", og de vil vidne mod sig selv, at de var vantro.

39. Han vil sige: "Gå ind i ilden blandt folkene af djinner og mennesker, som er gået bort før jer." Hver gang et folk går ind, vil det forbande sit søster *folk*, indtil, når de alle sammen er kommet derind, et efterfølgende *folk* blandt dem vil sige om det foregående blandt dem: "Vor Herre! Disse vildledte os, giv dem da en dobbelt straf af ilden." Han vil sige: "For enhver skal der være dobbelt *straf*, men I ved det ikke."

40. Og det foregående blandt dem vil sige til det efterfølgende blandt dem: "I har da ingen fortrin frem for os, smag derfor straffen for alt det, I plejede at gøre."

R. 5.

41. De, som forkaster Vore Tegn og vender sig bort fra dem hov-

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا
عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَئِكَ يَنَالُهُمُ
نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۗ قَالُوا
آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ ۗ قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا وَشْهِدُوا عَلَيَّ
أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِيَّ أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ
مِنَ الْجِبِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ ۗ كُلَّمَا
دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا ۗ حَتَّىٰ
إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا ۗ قَالَتْ
أُخْرِبُهُمْ وَلَاؤُلَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا
فَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۗ قَالَ
لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرِبُهُمْ فَمَا كَانَتْ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ فَذُوقُوا
عَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

modigt, for dem skal himmelens porte ikke åbnes, ej heller vil de træde ind i Paradiset, indtil en kamel går igennem et nåleøje. Og således gengælder Vi forbryderne.

عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِغَ الْجَمَلُ
فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

42. For dem skal der være et leje af helvede og oven på dem lag af det samme. Og således gengælder Vi de uretfærdige.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍ ۗ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

43. Men *hvad angår* dem, som tror og handler retfærdigt – og Vi bebyrder ingen sjæl over dens evne⁷ – disse er Paradisets beboere, de skal forblive deri.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٣﴾

44. Og Vi vil fjerne enhver bitterhed, som måtte være i deres hjerter. Nedenfor dem skal floder strømme. Og de skal sige: “Al lovprisning tilkommer Allāh, Som har ledt os til dette. Og vi kunne ikke have fundet retledning, hvis Allāh ikke havde retledet os. Vor Herres Sendebud bragte virkelig sandheden.” Og det skal meddeles dem: “Dette er Paradiset, som I er blevet givet i arv *som en belønning* for det, I plejede at gøre.”

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهِمْ الْأَنْهَارُ ۗ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا ۗ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْ لَا أَن هَدَانَا اللَّهُ ۗ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۗ وَنُودُوا أَن تِلْكَمُ الْجَنَّةُ
أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

45. Og Paradisets beboere vil kalde ildens beboere: “Vi har bestemt fundet, at det, vor Herre lovede os, var sandt. Har I også fundet, at det, jeres Herre lovede, var sandt?” De vil svare: “Ja.” Så skal en herold meddele blandt dem:

وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ
النَّارِ ۗ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا
حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ ۗ فَادَّتْ مِوَدَّتْ بَيْنَهُمْ أَنْ

⁷ Vi bebyrder ingen sjæl over dens evne modsiger det kristne dogme, at eftersom synd er rodfæstet i den menneskelige natur, er det uden for menneskets magt at slippe af med den.

“Allāhs forbandelse være over de uretfærdige –

46. dem, som holder *mennesker* borte fra Allāhs vej og søger at gøre den kroget, og som fornægter det Hinsidige.”

47. Og mellem dem skal der være en barriere, og på de ophøjede steder skal der være mænd, som vil kende alle på deres kendetegn. Og de vil kalde Paradisets beboere: “Fred være med jer.” Disse vil *endnu* ikke være kommet ind i det, skønt de vil håbe *på det*.

48. Og når deres blikke vendes mod ildens beboere, vil de sige: “Vor Herre! Anbring os ikke sammen med de uretfærdige folk.”

R. 6.

49. Og folkene på de ophøjede steder vil kalde folk, som de vil kende på deres kendetegn, *og* sige: “Jeres mængde nyttede jer intet, ej heller jeres hovmod.

50. Mon disse er de mennesker, om hvilke I svor, at Allāh ikke ville udstrække barmhjertighed til dem? *Til dem er det blevet sagt:* ‘Træd ind i Paradiset, ingen frygt skal komme over jer, ej heller skal I sørge.’”

51. Og ildens beboere vil kalde Paradisets beboere: “Skænk os noget vand eller noget af det, Allāh har forsynet jer med.” De vil sige:

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
كٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾

وقتلواهم

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۖ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَّعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ ۖ وَنَادُوا
أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ ۗ
لَم يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٣٧﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ
النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

ع
١٢

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَّعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا
أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٩﴾

أَهُؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۗ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٠﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ
أَنْ أَوْفِئُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا

“Med sikkerhed, Allāh har forbudt begge for de vantro –

52. dem, som gjorde deres religion til tidsfordriv og leg, og hvem det nærværende liv har bedraget.” Så i dag vil Vi glemme dem, ligesom de glemte denne deres dags møde, og ligesom de plejede at fornægte Vore Tegn.

53. Og med sikkerhed, Vi har bragt dem en Bog, som Vi med kundskab tydeligt har forklaret, en retledning og en barmhjertighed for folk, som tror.

54. Mon de blot venter på opfyldelsen af advarslerne deri? På den dag, når opfyldelsen af den vil komme, skal de, som tidligere havde glemt denne Bog, sige: “Med sikkerhed, vor Herres Sendebud bragte sandheden. Har vi da nogen forbedere til at gå i forbøn for os? Eller kunne vi sendes tilbage, så vi måtte handle anderledes, end vi plejede at gøre?” De har bestemt ødelagt sig selv, og det, de plejede at opdigte, er vejet fra dem.

R. 7.

55. I sandhed, jeres Herre er Allāh, Som skabte himlene og jorden i seks perioder, så befæstede Han Sig på Tronen. Han lader natten dække dagen, som hastigt følger den. Og Han skabte solen og månen og stjernerne, alle sat i tjeneste på Hans befaling. Med sikkerhed, Ham tilkommer skabelsen og

رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۗ فَالْيَوْمَ
نَنْسُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۗ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسَوْهُ مِنْ قَبْلُ
قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۗ فَهَلْ
لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ قَدْ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ۗ يُغْشَىٰ الْيَلَّ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا ۗ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
مَسْحُورَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ

befalingen. Velsignet være Allāh, alle verdeneres Herre.

56. Påkald jeres Herre i al ydmyghed og i det skjulte. Med sikkerhed, Han elsker ikke overtræderne.

57. Og stift ikke ufred på jorden, efter at den er blevet bragt i orden, og påkald Ham i frygt og håb. I sandhed, Allāhs barmhjertighed er nær ved dem, som handler godt.⁸

58. Og Han er Den, Som sender vindene som glædelige budskaber foran Sin barmhjertighed,⁹ indtil, når de bærer tunge skyer, Vi driver dem hen til et dødt land, så sender Vi vand ned derfra, og dermed frembringer Vi alle slags frugter. På samme måde bringer Vi de døde *til liv*, for at I må huske derpå.

59. Og *hvad angår* det gode land, kommer dets plantevækst frem *rigeligt* på dets Herres befaling, og det, som er dårligt, *dets plantevækst* kommer ikke frem undtagen sparsomt. Således forklarer Vi Tegnene på varierende vis for folk, som er taknemmelige.

وَالْأَمْرُ رَبِّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا
ثِقَالًا سَقَنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَانزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ
رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا
نَكِثًا ۗ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

⁸ *Muhsin* betyder “en, der stræber efter at være perfekt med hensyn til gode gerninger.” En berømt *hadith* af den Hellige Profet^{sa} beretter: *Muhsin* er den, der gør en god gerning, som om han faktisk ser Gud, eller at Gud i det mindste ser ham (Bukhārī & Muslim).

⁹ Ordet *Rahmah*, barmhjertighed, henviser her til regn. Ligesom der i den fysiske verden kommer en kold brise før regn, der tjener som dens budbringer, er der på lignende måde før fremkomsten af en Profet fra Gud en slags generel religiøs vækkelse blandt mennesker. Verset udtrykker, at ligesom regnvand giver nyt liv til et dødt land og får frugt, grøntsager og korn til at vokse derved, på lignende måde indgyder åbenbaringens himmelske vand nyt liv i et folk, som er blottet for åndeligt liv.

R. 8.

60. Vi sendte Noah til hans folk, og han sagde: "O mit folk! Tilbed Allāh, I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Med sikkerhed, jeg frygter en stor dags straf for jer."

61. Lederne af hans folk sagde: "Med sikkerhed, vi ser dig i åbenlys vildfarelse."

62. Han sagde: "O mit folk! Der er ikke nogen vildfarelse hos mig, men jeg er et Sendebud fra alle verdens Herre.

63. Jeg bringer jer min Herres budskaber og giver jer et oprigtigt råd, og jeg ved fra Allāh det, som I ikke ved.

64. Undrer I jer over, at der er kommet en formaning til jer fra jeres Herre gennem en mand af jeres egen midte, for at han må advare jer, og for at I må blive retfærdige, og for at der må vises jer barmhjertighed?"

65. Men de anklagede ham for falskhed, så Vi frelste ham og dem, som var med ham i Arken, og Vi druknede dem, som forkastede Vore Tegn. De var bestemt et blindt folk.

R. 9.

66. Og til 'Ād sendte Vī deres broder Hūd. Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Vil I da ikke være gudfrygtige?"

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

قَالَ لِقَوْمِهِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي
رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِيسَالَ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٤﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي
الْفُلِّ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ لِقَوْمِهِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

67. Lederne af hans folk, som forkastede troen, sagde: “Med sikkerhed, vi ser dig *fortabt* i dårskab, og vi mener bestemt, at du er *en* af løgnerne.”

68. Han svarede: “O mit folk! Der er ingen dårskab hos mig, men jeg er et Sendebud fra alle verdener Herre.

69. Jeg overbringer jer min Herres budskaber, og jeg er en oprigtig og troværdig rådgiver for jer.

70. Undrer I jer over, at der er kommet en formaning til jer fra jeres Herre gennem en mand af jeres egen midte, for at han må advare jer? Og ihukom *den tid*, da Han gjorde jer til arvinger *af Sine velsignelser* efter Noahs folk og forøgede jer rigeligt ved afkom. Ihukom da Allāhs velsignelser, for at I må få fremgang.”

71. De sagde: “Er du kommet til os, for at vi skal tilbede Allāh alene og opgive det, vore forfædre plejede at tilbede? Så bring os det, som du truer os med, hvis du er blandt de sandfærdige.”

72. Han svarede: “I virkeligheden er der *allerede* faldet straf og vrede på jer fra jeres Herre. Strides I med mig om navne, som I har opfundet, I og jeres forfædre, for hvilke Allāh ikke har nedsendt nogen fuldmagt? Vent da, jeg er med jer blandt dem, som venter.”

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنظُّكَ
مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٦٧﴾

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ لِكَيْي
رَسُوْلٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٨﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّيْ وَ اَنَا لَكُمْ نٰصِحٌ
أَمِيْنٌ ﴿٦٩﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۗ
وَ اذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِّن
بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَضْطَةً ۗ فَادْكُرُوا الْآءِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾

قَالُوْا اٰجِئْنَا بِنَعْبَدِ اللّٰهِ وَحَدَآءَ
وَ نَذَرَ مَا كَانَ يٰعْبُدُ اٰبَاؤُنَا ۗ فَاتِنَا بِمَا
تَعِدُنَا اِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ
وَ غَضَبٌ ۗ اَتُجَادِلُوْنِيْ فِيْ اَسْمَآءِ
سَمِيْتُمْوَهَا اَنْتُمْ وَ اٰبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ
اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۗ فَانْتَظِرُوْا اِنِّيْ
مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنتَظِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

73. Og Vi frelste ham og dem, som var med ham, med barmhjerthighed fra Os, og Vi udryddede den sidste rest af dem, som forkastede Vore Tegn, og de ville ikke tro.

ع
١٤

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

R. 10.

74. Og til Thamūd sendte Vi deres broder Šāliḥ. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allāh, I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Der er bestemt kommet et klart bevis til jer fra jeres Herre – denne Allāhs hunkamel, et Tegn for jer. Lad den da være, så den kan æde på Allāhs jord, og gør den ikke noget ondt, ellers vil en smertefuld straf ramme jer.

قَالَ

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ
نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ
فِيأخذكم عذاب أليم ﴿٤٤﴾

75. Og ihukom den tid, da Han gjorde jer til arvinger af Sine velsignelser efter ‘Ād og bosatte jer i landet, I bygger slotte på dets sletter, og I udhugger bjergene til huse. Ihukom derfor Allāhs velsignelser, og begå ikke uretfærdighed på jorden, idet I skaber fordærv.”

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ
عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ
سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا
فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٤٥﴾

76. Lederne af hans folk, som var hovmodige, sagde til dem, som blev anset for svage – de af dem som troede: “Ved I med sikkerhed, at Šāliḥ er sendt af sin Herre?” De svarede: “Vi tror bestemt på det, han er blevet sendt med.”

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَن آمَنَ مِنْهُمْ
اتَّعَلَمُونَ أَنَّنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٦﴾

77. De, som var hovmodige, sagde: “Med sikkerhed, vi forkaster det, I tror på.”

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٧﴾

78. Så huggede de haserne over på hunkamelen og gjorde oprør mod

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ

deres Herres befaling og sagde: “O Sālih! Bring os det, som du truer os med, hvis du *virkelig* er et af Sendebuddene.”

79. Da ramte jordskælvet dem, så de blev til døde kroppe, liggende næsegrus i deres huse.

80. Da vendte Sālih sig bort fra dem og sagde: “O mit folk! Jeg har overbragt jer min Herres budskab og gav jer et oprigtigt råd, men I bryder jer ikke om de oprigtige rådgivere.”

81. Og Vi sendte Lot – da han sagde til sit folk: “Begår I en sådan uanstændighed, som ingen i alverden nogensinde har begået før jer?”

82. I går til mænd med begær i stedet for kvinder. Nej, I er et folk, som overskrider *alle* grænser.”

83. Og hans folks svar var ikke andet, end at de sagde: “Driv dem ud af jeres by, for de er mennesker, som foregiver at være rene.”

84. Og Vi frelste ham og hans familie med undtagelse af hans hustru, hun var blandt dem, som blev tilbage.

85. Og Vi lod en regn regne over dem. Se da, hvorledes afslutningen blev for de syndige!

R. 11.

86. Og til Midian sendte Vi deres broder Shu'aib. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allāh, I har ingen til-

وَقَالُوا يَصْلِحْ أئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٨﴾

فَاخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٤٩﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقْتُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٥٢﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۗ إِنَّهُمْ أَنْوَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٣﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۗ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٥٥﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ

bedelsesværdig undtagen Ham. Der er bestemt kommet et klart Tegn til jer fra jeres Herre. Giv da fuldt mål og fuld vægt, og giv ikke folk mindre end det, som retmæssigt tilkommer dem, og stift ikke ufred på jorden, efter at den er blevet bragt i orden. Dette er bedre for jer, hvis I er troende.

87. Og sid ikke ved enhver vej, idet I truer og holder dem borte fra Allāhs vej, som tror på Ham, og søger at gøre den kroget. Og ihukom, da I var få, og Han mangfoldiggjorde jer. Og se, hvorledes afslutningen blev for dem, som stiftede ufred!

88. Og hvis der er en gruppe blandt jer, der tror på det, som jeg er blevet sendt med, og en gruppe, som ikke tror, vær da tålmodige, indtil Allāh dømmer mellem os. Og Han er den Bedste af dommerne.”

قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
إِصْلَاحِهَا ۗ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن أَمَنَ بِهِ
وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۗ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ أَمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

Del 9

89. Lederne af hans folk, som var hovmodige, sagde: “Med sikkerhed, vi vil drive dig ud, o Shu‘aib, og de troende, som er med dig, af vor by, eller I skal vende tilbage til vor religion.” Han sagde: “Også selv om vi måtte nære afsky?

90. Vi ville bestemt opdigte løgn mod Allāh, hvis vi nu vendte tilbage til jeres religion, efter at Allāh har frelst os fra den. Og det sømmer sig ikke for os at vende

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ
لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبَ وَ الَّذِينَ
أَمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ
فِي مِلَّتِنَا ۗ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٩﴾
قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِن عُدْنَا
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا
وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ

tilbage til den, medmindre Allāh, vor Herre, måtte ønske det *således*. Vor Herre omfatter alle ting i *Sin* viden. Til Allāh alene sætter vi vor lid. Vor Herre! Afgør Du mellem os og mellem vort folk med sandhed, og Du er den Bedste af dem, som beslutter.”

91. Og lederne af hans folk, som forkastede troen, sagde: “Hvis I følger Shu‘aib, så skal I med sikkerhed blive tabere.”

92. Da ramte jordskælvet dem, og de lå næsegrus i deres huse,

93. de, som anklagede Shu‘aib for løgn, blev, som om de aldrig havde boet deri. De, som anklagede Shu‘aib for løgn – det var disse, som blev taberne.

94. Så vendte han sig bort fra dem og sagde: “O mit folk! Jeg har bestemt overbragt jer min Herres budskaber og gav jer oprigtigt råd. Hvorledes skulle jeg da sørge over et vantro folk?”

R. 12.

95. Og Vi sendte aldrig en Profet til nogen by, uden at Vi greb dens folk med trængsel og lidelse, så de måtte blive ydmyge.¹⁰

96. Derefter ændrede Vi *deres* dårlige *tilstand* til det gode, indtil de

يَشَاءُ اللَّهُ رَبَّنَا وَسِعَ رَبَّنَا كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ
إِذَا الْخَسِرُونَ ﴿٩١﴾

فَاخَذَتْهُمْ الرِّجْفَةُ فَاصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جَثِمِينَ ﴿٩٢﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَعْنُوا
فِيهَا ۗ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا
هُمُ الْخَسِرِينَ ﴿٩٣﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَتِي رَأْيِي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ
أَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٥﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ

¹⁰ Dette er en almindelig guddommelig lov, som uvægerligt træder i kraft, når en Guds Profet viser sig. Enhver Profets komme er i ekstraordinær grad forbundet med ulykker og elendighed af forskellig art, der tjener som en øjenåbner for folk.

forøgedes i velstand og antal og sagde: "Lidelse og glæde tilfaldt også vore forfædre." Da greb Vi dem pludseligt, og de opfattede det ikke.

97. Og hvis disse byers folk havde troet og været retfærdige, ville Vi bestemt have åbnet velsignelser for dem fra himmelen og jorden, men de forkastede troen, så Vi greb dem på grund af det, de plejede at optjene.

98. Er disse byers folk da sikret mod, at Vor straf kommer over dem om natten, mens de sover?

99. Og er disse byers folk sikret mod, at Vor straf kommer over dem tidligt om formiddagen, mens de er optaget af leg?

100. Er de da sikret mod Allāhs plan? Ingen føler sig sikker mod Allāhs plan undtagen de folk, som ødelægges.

R. 13.

101. Kan dette ikke retlede dem, som arvede jorden efter dens tidligere beboere, at Vi, om Vi ville, kunne straffe dem for deres synder og forsegle deres hjerter, så de ikke kunne høre?¹¹

102. Sådan var byerne, om hvilke Vi har berettet dig nogle efterretninger. Og deres Sendebud kom bestemt til dem med klare og tydelige Tegn. Men de ville ikke tro

حَتَّىٰ عَفَوْا وَ قَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا
الضَّرَاءُ وَ السَّرَّاءُ فَآخَذْنَهُمْ بَغْتَةً
وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٧﴾

وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقَرْيَاتِ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَ الْأَرْضِ وَ لَكِن كَذَّبُوا فَآخَذْنَهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٨﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقَرْيَاتِ أَن يَأْتِيَهُمْ
بَأْسُنَا بَيَاتًا وَ هُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٨﴾

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقَرْيَاتِ أَن يَأْتِيَهُمْ
بَأْسُنَا صُحَّىٰ وَ هُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ
مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّو نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

تِلْكَ الْقَرْيَاتِ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا
وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا
كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ

11 Den underliggende trussel i det foregående vers er fremlagt åbenbart i dette vers. Islāms fjender bør enten drage lære af deres sorgelige afslutning, der er gået bort før dem, og opgive al modstand mod islām eller være forberedt på en lignende undergang.

på det, de tidligere havde forkastet. Således forsegler Allāh de vantros hjerter.

103. Og hos de fleste af dem fandt Vi ingen agtelse for *at overholde* pagten, og Vi fandt bestemt de fleste af dem ulydige.

104. Derpå sendte Vi efter dem Moses med Vore Tegn til Farao og hans ledere, men de *forkastede* dem med urette. Se, hvorledes afslutningen blev for dem, som skabte fordærv!

105. Og Moses sagde: "O Farao! I sandhed, jeg er et Sendebud fra alle verdeneres Herre.

106. Det sømmer sig ikke, at jeg skulle sige noget om Allāh undtagen sandheden. Jeg er kommet til jer med et klart Tegn fra jeres Herre, lad derfor Israels børn gå med mig."

107. *Farao* svarede: "Hvis du virkelig er kommet med et Tegn, så bring det, hvis du er blandt de sandfærdige."

108. Så kastede han sin stav, og se! Den blev en slange, helt tydeligt.¹²

109. Og han trak sin hånd frem, og se! Den så hvid ud for beskuerne.¹³

قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ يَطۢبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِ
الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿١٠٣﴾

وَ مَا وَجَدْنَا لِاَكۡثَرِهِم مِّنْ عَهۡدٍ ۗ
وَ اِنۡ وَجَدْنَا اَكۡثَرَهُم لَفٰسِقِيۡنَ ﴿١٠٤﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۡۢ بَعۡدِهِم مُّوسٰى بِآيٰتِنَا
اِلٰى فِرْعَوۡنَ وَ مَلَآئِئِهٖ فَظَلَمُوۡا بِهَا ۗ فَاَنظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفۡسِدِيۡنَ ﴿١٠٥﴾

وَ قَالَ مُوسٰى لِيۡفِرْعَوۡنُ اِنِّىۡ رَسُوۡلٌ مِّنۡ
رَّبِّ الْعٰلَمِيۡنَ ﴿١٠٦﴾

حَقِيۡقٌ عَلٰى اَنۡ لَّا اَقُوۡلَ عَلٰى اللّٰهِ اِلَّا
الْحَقُّ ۗ قَدْ جِئْتُكُمۡ بِبَيِّنٰتٍ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ
فَاَرۡسِلۡ مَعِيَ بَنِيۡ اِسۡرَآءِيۡلَ ﴿١٠٧﴾

قَالَ اِنۡ كُنۡتَ جِئۡتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا ۗ اِنۡ
كُنۡتَ مِنَ الصّٰدِقِيۡنَ ﴿١٠٨﴾

فَاَلۡتَمِسۡ عَصَاكَ فَاِذَا هِيَ ثَعۡبٰنٌ مُّبِيۡنٌ ﴿١٠٩﴾

وَ نَزَعۡ يَدَكَ فَاِذَا هِيَ بَيۡضًا لِلنّٰظِرِيۡنَ ﴿١١٠﴾

¹² Mirakler vist af Guds Profeter er ikke trylleri. De er beregnet til at tjene nogle store moralske eller åndelige formål: at skabe vished om tro og skabe følelser af fromhed og gudfrygtighed. På trods af, hvad Bibelen måtte sige om dette mirakel, giver Qur'ānen ingen støtte til det synspunkt, at staven faktisk var blevet til en levende slange. Miraklet var i virkeligheden en slags vision, hvor Gud enten udøvede særlig kontrol over tilskuernes øjne, eller selve staven blev forvandlet til at ligne en slange, og denne vision blev delt af Farao og hans folk og også af troldmændene sammen med Moses.

¹³ Det er en kendsgerning, at ophøjede åndelige mænds kroppe er kendt for at udsende stråler

R. 14.

110. Lederne af Faraos folk sagde: “Med sikkerhed, denne er en mesterlig troldmand,

111. han ønsker at drive jer ud af jeres land.” *Farao sagde*: “Hvad råder I nu til?”

112. De sagde: “Giv ham og hans broder udsættelse *for en tid*, og send herolder ud i byerne,

113. som skal bringe enhver mesterlig troldmand til dig.”

114. Og troldmændene kom til Farao og sagde: “Vi skal selvfølgelig have en belønning, hvis vi sejrer.”

115. Han sagde: “Ja, og I skal *også* være blandt dem, som står *mig* nær.”

116. De sagde: “O Moses! Enten kaster du *først*, eller skal vi være *de første* til at kaste?”

117. Han svarede: “I skal kaste.”¹⁴ Og da de kastede, fortryllede de folks øjne og forfærdede dem, og de frembragte stor trolddomskunst.

118. Og Vi inspirerede Moses: “Kast din stav”, og se! Den opslugte alt, hvad de havde fremtryllet.¹⁵

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا
لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝۱۰

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ۝۱۱

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
حَاشِرِينَ ۝۱۲

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ۝۱۳

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا
لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝۱۴

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝۱۵

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ
نَكُونُ نَحْنُ الْمُلقِينَ ۝۱۶

قَالَ أَلْقُوا ۖ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ
النَّاسِ وَاسْتَهْبُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ
عَظِيمٍ ۝۱۷

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝۱۸

af forskellige farver i henhold til rangtrin af åndelig udvikling. Sådanne stråler, der udsendes af Profeternes kroppe, er af ren hvid farve. På samme måde må de stråler, der udgik fra Moses' hånd, have været af hvid farve, som beskuerne så. I 28:33 siger Gud til Moses: *Før din hånd ind på dit bryst under din klædning, den vil komme frem hvid, lydefri*. Dette er i symbolsk sprog en klar antydning til Moses om, at hvis han holdt sine tilhængere tæt til sig, ville de ikke alene selv blive mænd med lys, men ville også give lys til andre.

14 Guds Profeter vil aldrig angribe først. De foretrækker at forsvare sig mod modstandernes angreb og vente på Guds støtte.

15 Moses' stav brugt med åndelig styrke af en stor Profet og kastet på Guds befaling afslørede

119. Så Sandheden blev stadfæstet, og deres værk viste sig forgæves.

120. Således blev de besejret der, og de vendte tilbage vanærede.

121. Og troldmændene blev tvunget til at falde ned i underkastelse.

122. De sagde: "Vi tror på alle verdens Herre,

123. Moses' og Arons Herre."

124. Faraos sagde: "I har troet på ham, før jeg gav jer tilladelse. Dette er med sikkerhed en plan, I har udtænkt i byen, for at I kan drive dens indbyggere ud derfra, men I skal snart kende *følgerne*.

125. Jeg vil med største sikkerhed afhugge jeres hænder og jeres fødder på modsat side. Derefter vil jeg med sikkerhed korsfæste jer alle sammen."

126. De svarede: "Til vor Herre skal vi *da* vende tilbage.

127. Og du hævner dig kun på os, fordi vi har troet på vor Herres Tegn, da de kom til os. Vor Herre! Skænk os standhaftighed, og tag os bort i al hengivenhed *for Dig*."

R.15.

128. Og lederne af Faraos folk sagde: "Vil du lade Moses og hans folk stifte ufred i landet og forlade dig og dine guder?" Han svarede: "Vi vil dræbe deres søn-

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾

فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صٰغِرِينَ ﴿١٢٠﴾

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سٰجِدِينَ ﴿١٢١﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٢٢﴾

رَبِّ مُوسَىٰ وَهٰرُونَ ﴿١٢٣﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ؕ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمْوَهٗ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا ۗ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٢٤﴾

لَا تَطَّعْنَ اٰيْدِيكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَا صَلْبَ لَكُمْ اٰجْمَعِينَ ﴿١٢٥﴾

قَالُوا اِنَّا اِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿١٢٦﴾

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٧﴾

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذُرُّ مُوسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذُرَّكَ وَاٰهَتَكَ ؕ قَالَ سَنْقَتِلُ

det bedrag, troldmændene havde påført tilskuerne. Ordene *den opslugte alt, hvad de havde fremtryllet* betyder: ødelagde effekten af eller det indtryk, de skabte derved.

ner hensynsløst og lade deres kvinder leve. Og med sikkerhed, vi har overmagt over dem.”

129. Moses sagde til sit folk: “Søg hjælp hos Allāh, og vær standhaftige. I sandhed, jorden tilhører Allāh, Han giver den i arv til hvem Han vil af Sine tjenere, og afslutningen er for de gudfrygtige.”

130. De svarede: “Vi blev forfulgt, før du kom til os, og selv efter du kom til os.” Han sagde: “Jeres Herre vil snart tilintetgøre jeres fjende og gøre jer til herskere i landet, for at Han så må se, hvorledes I handler.”

R. 16.

131. Og Vi straffede Faraos folk med tørke og knaphed på frugter, for at de måtte modtage formaning.

132. Og når der kom noget godt til dem, sagde de: “Dette er for os.” Og hvis noget ondt ramte dem, tilskrev de den onde skæbne Moses og dem, som var med ham. Se, med sikkerhed, årsagen til deres onde skæbne er hos Allāh. Men de fleste af dem ved det ikke.

133. Og de sagde: “Hvilket som helst Tegn du måtte bringe os til at fortrylle os med, vil vi ikke tro på dig.”

134. Så sendte Vi over dem stormen og græshopperne og lusene og frøerne og blodet – klare og

أَبْنَاءَهُمْ وَ نَسْتَحْيٰ نِسَاءَهُمْ ۗ
وَ إِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَ اصْبِرُوا ۗ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ ۖ يُورِثُهَا
مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَ الْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَ مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۗ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ
أَنْ يُّهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَ يُسْتَخْلِفَكُمْ
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

وَ لَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَ نَقِصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣١﴾
فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ ۗ
وَ إِن تَصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ
وَ مَنْ مَعَهُ ۗ إِلَّا إِنَّمَا طَرَّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

وَ قَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لَّيَسْحَرَنَّا بِهَا ۗ فَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَ الْجَرَادَ
وَ الْقُمَّلَ وَ الصَّفَادَ ۗ وَ الدَّمَ آيَاتٍ

tydelige Tegn, men de opførte sig hovmodigt og var et syndefuldt folk.

135. Og da straffen ramte dem, sagde de: "O Moses! Bed for os til din Herre i henhold til det, Han har lovet dig. Hvis du fjerner straffen fra os, vil vi med sikkerhed tro på dig, og vi vil med sikkerhed sende Israels børn med dig."

136. Men da Vi tog straffen fra dem til en frist, som de skulle nå, se! De brød deres løfte.

137. Da øvede Vi gengældelse mod dem og druknede dem i havet, fordi de anklagede Vore Tegn for løgn og var uagtsomme på dem.

138. Og Vi lod folkene, som blev anset for svage, arve de østlige dele af landet og de vestlige dele deraf, som Vi havde velsignet.¹⁶ Og det nådige ord fra din Herre blev opfyldt for Israels børn, fordi de var standhaftige, og Vi ødelagde alt det, Faraos og hans folk havde frembragt, og alt det, de havde oprejst.

139. Og Vi bragte Israels børn over havet, og de kom til et folk, som hengav sig til deres afguder. De sagde: "O Moses! Skab os en gud, ligesom de har guder." Han

مُفَصَّلَاتٍ ۖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
مُجْرِمِينَ ﴿١٣٥﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَى
ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۗ لَئِن
كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٥﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
هُم بِالْغُورَةِ إِذْ هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٦﴾

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
بِآثَمِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ﴿١٣٧﴾

وَ أَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوا
يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا
الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۗ
بِمَا صَبَرُوا ۗ وَ دَمَرْنَا مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ وَ مَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٨﴾

وَ جَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا
عَلَىٰ قَوْمٍ يَّعْبُدُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۗ
قَالُوا يُمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا

¹⁶ Det var det Hellige Land, som blev lovet Abrahams og Jakobs efterkommere (5:22). Det var velsignet, fordi det var det land, hvor israelitterne skulle have fremgang og vokse til en stor nation.

sagde: “Med sikkerhed, I er et uvidende folk.

140. *Hvad angår disse, skal alt, hvad de er optaget af, med sikkerhed ødelægges, og forgæves skal alt det være, de gør.”*

141. Han sagde: “Skulle jeg søge jer en anden gud end Allāh, når Han har udmærket jer frem for alle folkeslag?”

142. Og *ihukom den tid*, da Vi frelste jer fra Faraos folk, som hjemsøgte jer med stor pinsel, idet de dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve. Og deri var der en stor prøvelse for jer fra jeres Herre.

R. 17.

143. Og Vi lovede Moses tredive nætter, og med ti til fuldendte Vi dem. Således blev tiden fuldendt, som var fastsat af hans Herre – fyrrer nætter. Og Moses sagde til sin broder Aron: “Træd i mit sted blandt mit folk i mit fravær og led dem godt, og følg ikke deres vej, som skaber fordærv.”

144. Og da Moses kom på Vor fastsatte tid, og hans Herre talte til ham, sagde han: “Min Herre! Vis Dig for mig, så jeg må se Dig.” Han svarede: “Du kan ikke se Mig, men se på bjerget, og hvis det bliver på sin plads, så skal du få Mig at se.” Og da hans Herre manifesterede Sig på bjerget, sønderknuste Han det, og Moses faldt bevidstløs om. Og da han kom til sig selv, sagde han: “Hellig er Du, jeg vender mig

لَهُمُ إِلَهَةٌ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٩﴾
إِنَّ هُوَ لَأَيْ مُتَّبَرُّ مَا هُمْ فِيهِ وَ بَطُلٌ مَّا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَ هُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤١﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ يُقْتَلُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ
وَ فِي ذُرِّيَّتِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٢﴾

وَ وَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً ۗ وَ اتَّمَمْنَا
بِعَشْرِ فِتْنَةٍ مِّيقَاتِ رَبِّهِ ۗ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۗ
وَ قَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي
فِي قَوْمِي وَ أَصْلِحْ وَ لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَ لَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَ كَلَّمَهُ
رَبُّهُ ۗ قَالَ رَبِّ أَرِنِي ۗ أَنْظُرْ إِلَيْكَ ۗ
قَالَ لَنْ تَرِنِي وَ لَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ
فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي ۗ
فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا
وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقًا ۗ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ
سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَ أَنَا أَوَّلُ

til Dig, og jeg er den første til at tro.”

145. Gud sagde: “O Moses! Jeg har udvalgt dig frem for menneskene på din tid ved Mine budskaber og ved Mine ord. Så hold fast ved det, Jeg har skænket dig, og vær blandt de taknemmelige.”

146. Og Vi foreskrev¹⁷ ham på tavlerne angående enhver ting – en formaning og en forklaring på alle ting. “Hold da fast ved dem, og byd dit folk følge det bedste deraf. Snart vil Jeg vise jer de ulydiges bolig.”

147. Snart vil Jeg vende dem bort fra Mine Tegn, som opfører sig hovmodigt på jorden med urette, og selv om de ser ethvert Tegn, vil de ikke tro på det, og hvis de ser retfærdighedens vej, følger de den ikke som deres vej, men hvis de ser vildfarelsens vej, følger de den som deres vej. Det er, fordi de anklagede Vore Tegn for løgn og var uagtsomme på dem.

148. Og de, som forkaster Vore Tegn og mødet i det Hinsidige, deres handlinger er forgæves. Kan de mon *forvente at blive belønnet for noget* undtagen for det, de gør?

R. 18.

149. Og Moses' folk skabte i hans fravær af deres smykker en kalv, en livløs krop, som havde en brølende lyd. Mon de ikke så, at den ikke talte¹⁸ til dem og heller ikke

الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسْلَتِي وَبِكَلَامِي ۗ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۗ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۗ سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٦﴾

سَأَصْرِفُ عَن آيَتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۗ وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۗ وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۗ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾

وَآتَخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ ۗ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ

¹⁷ Katabnā betyder: Vi foreskrev, udpegede, fastsatte eller gjorde bindende (Lane).

¹⁸ Guds eksistens som en Levende Gud kan kun bevises, hvis Han taler til Sine tjenerne. Det er

ledte dem på nogen vej? De tog den *til tilbedelse*, og de var uretfærdige.

150. Og da de blev grebet af anger og så, at de bestemt var kommet på afveje, sagde de: "Hvis vor Herre ikke har barmhjertighed med os og tilgiver os, skal vi med sikkerhed være blandt taberne."

151. Og da Moses vendte tilbage til sit folk, vred og sorgfuld, sagde han: "Ondt er det, I gjorde i mit sted i mit fravær. Hastede I *med at opfinde en vej for jer selv uden at vente på jeres Herres befaling?*" Og han lagde tavlerne *ned* og greb sin broders hoved og trak ham hen til sig. Han, *Aron*, sagde: "Min moders søn! Folket anså mig bestemt for svag og havde nær dræbt mig. Lad derfor ikke fjenderne fryde sig over mig, og regn mig ikke blandt de uretfærdige folk."

152. Han, *Moses*, sagde: "Min Herre! Tilgiv mig og min broder, og lad os indgå i Din barmhjertighed, og Du er den Mest Barmhjertige af dem, som viser barmhjertighed."

R. 19.

153. *Hvad angår* dem, som tog kalven *til tilbedelse*, vrede fra deres Herre skal ramme dem og vanære i det nærværende liv. Og således gengælder Vi dem, som opdiger løgn.

ikke indlysende, at Gud skulle have ophørt med at tale nu, eftersom Han talte til Sine udvalgte tjenere i fortiden. Ingen af Guds egenskaber er ophørt med at fungere. Den guddommelige åbenbarings gave kan opnås selv nu, ligesom den blev opnået i fortiden. Åbenbaring indeholder ikke nødvendigvis en ny lov. Den forfrisker det åndelige liv og bringer mennesket nærmere til sin Herre og Skaber.

سَبِيلًا مَّا اتَّخَذُوا وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيِّدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ
قَدْ ضَلُّوا ۖ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا
وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفًا ۖ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ
بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۗ
وَآلَقَى الْأَلْوَاخَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَجْرُهُ إِلَيْهِ ۗ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ
اسْتَضَعُّونِي ۖ وَكَادُوا يَفْتُلُونِي ۖ
فَلَا تُشْمِتْ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِأَخِي وَادْخُلْنَا فِي
رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Men de, som handlede ondt og angrede efter dette og troede, med sikkerhed, din Herre er derefter Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

155. Og da Moses' vrede var stillet af, tog han tavlerne, og i skriften på dem var der retledning og barmhjertighed for dem, som frygter deres Herre.

156. Og Moses valgte halvfjerds mænd blandt sit folk til mødet med Os. Men da jordskælvet ramte dem, sagde han: "Min Herre! Om Du havde villet, kunne Du have tilintetgjort dem før *dette* og også mig. Vil Du tilintetgøre os for det, som tåberne blandt os har gjort? Dette er kun en prøvelse fra Dig. Du dømmer som vildfarende dermed hvem Du vil, og Du retleder hvem Du vil. Du er vor Beskytter, tilgiv os derfor, og hav barmhjertighed med os, for Du er den Bedste af dem, som tilgiver.

157. Og bestem for os det gode i denne verden såvel som i den næste, vi har vendt os til Dig, *idet vi søger tilgivelse.*" Gud svarede: "Jeg vil ramme med Min straf hvem Jeg vil, men Min barmhjertighed omfatter alle ting. Så Jeg vil bestemme den til dem, som handler retfærdigt og betaler Zakāt, og dem, som tror på Vore Tegn –

158. dem, der følger Sendebuddet, Profeten, som hverken kan læse eller skrive, som de finder be-

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٧﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۗ وَفِي نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَهِبُونَ ﴿٥٥﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَآيَاتِي ۖ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۗ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ ۖ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَرَبُّنَا فَاعْفُ رَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

وَكَتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ ۖ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۖ فَسَاكُنْ بِهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٤﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ

skrevet hos sig i Toraen og Evangeliet. Han påbyder dem det gode og forbyder dem det onde og gør de gode ting lovlige for dem og forbyder dem de onde og fjerner deres byrde fra dem og de lænker, som var på dem. Så de, som tror på ham og ærer ham og hjælper ham og følger det lys, som er blevet nedsendt sammen med ham – disse er det, som skal få fremgang.”

R. 20.

159. Sig: “O menneskehed! I sandhed, jeg er et Sendebud til jer alle¹⁹ fra Allāh, Hvem himlenes og jordens herredømme tilhører. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Han giver liv, og Han forårsager død. Tro derfor på Allāh og Hans Sendebud, Profeten, som hverken kan læse eller skrive, som tror på Allāh og Hans ord, og følg ham, for at I må blive retledede.”

160. Og blandt Moses’ folk er der en gruppe, som retleder med sandhed og handler retfærdigt dermed.

161. Og Vi delte dem i tolv stammer, *adskilte* samfund. Og Vi åbenbarede til Moses, da hans folk bad ham om vand: “Slå klippen med din stav!” Og fra den strømmede der tolv kilder frem, hver stamme kendte deres drikkested.

¹⁹ Mens alle de guddommelige Sendebud, der viste sig før islāms Profet^{sa}, var nationale Profeter, hvis lære var beregnet til de folk, som de blev sendt til, og for en bestemt periode, blev den Hellige Profet^{sa} sendt til hele menneskeheden for evig tid. Hans komme var en enestående begivenhed i menneskets historie, som søgte at forene alle de forskellige nationer og samfund i ét broderskab – det broderskab, hvor al forskel i farve, race og tro blev fuldstændigt ophævet.

فِ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ نِيَامُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَ الْإِغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَالَّذِينَ
آمَنُوا بِهِ وَ عَزَّزُوهُ وَ نَصَرُوهُ وَ اتَّبَعُوا
النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا ۗ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ
فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ كَلِمَاتِهِ وَ اتَّبِعُوهُ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

وَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَ بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٠﴾
وَ قَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا
وَ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ
قَوْمَهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۗ
فَانبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۗ

Og Vi lod skyerne skygge over dem, og Vi nedsendte Manna og Salwā til dem: "Spis af de gode ting, Vi har forsynet jer med." Og de gjorde ikke Os uret, men det var mod sig selv, de gjorde uret.

قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ
وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۗ كُلُوا مِن
طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۗ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

162. Og da det blev sagt til dem: "Bosæt jer i denne by, og spis derfra, hvor I vil, og sig: 'Vor Herre, let vor byrde', og træng ind ad porten i ydmyghed, Vi vil tilgive jer jeres synder, og med sikkerhed, Vi vil give forøgelse til dem, som handler godt."

وَإِذ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتِكُمْ ۗ سَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾

163. Men de uretfærdige blandt dem udskiftede *det* med et andet ord end det, som var blevet sagt til dem. Så nedsendte Vi en straf over dem fra himmelen på grund af deres overtrædelser.

١٦٣

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ
الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٣﴾

R. 21.

164. Og spørg dem om byen, som lå ved havet. Da de vanhelligede Sabbatten, da deres fisk kom til dem på deres Sabbatsdag, synlige på overfladen, men den dag, da de ikke holdt Sabbat, kom de ikke til dem. Således prøvede Vi dem, fordi de var oprørske.

وقالوا
معاذ الله
عندنا
والصنف

وَسَأَلْتَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةً الْبَحْرِمِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ
إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيْثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا
وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۗ كَذَلِكَ
نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

165. Og da en gruppe blandt dem sagde: "Hvorfor formaner I et folk, som Allāh vil tilintetgøre eller straffe med en streng straf?" De svarede: "For at blive frikendt i jeres Herres øjne, og for at de måske frygter Allāh."

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ
قَوْمًا ۗ إِنَّهُمْ مُّهْلِكُهُمْ أَوْ مُّعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا ۗ قَالُوا مَعَذْرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Og da de glemte alt det, som de var blevet formanet med, frelste Vi dem, som forbød det onde, og Vi greb de uretfærdige med en streng straf på grund af de synder, de plejede at begå.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Og da de hovmodigt overtrådte det, som var blevet forbudt dem, sagde Vi til dem: “Bliv som aber, foragtede!”

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٧﴾

168. Og *ihukom den tid*, da din Herre bekendtgjorde, at Han med sikkerhed ville oprejse mod dem indtil Opstandelsens Dag sådanne *folk*, som ville hjem søge dem med en streng straf. Med sikkerhed, din Herre er hurtig til at gengælde,²⁰ og med sikkerhed, Han er *også* Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٨﴾

169. Og Vi splittede dem op i *adskilte* samfund på jorden. Blandt dem er der dem, som er retfærdige, og blandt dem er der dem, som er det modsatte. Og Vi prøvede dem med det gode og det dårlige, for at de måtte vende tilbage *til retledningen*.

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

170. Så kom der efter dem en *ond* generation, som arvede Bogen. De tager denne lave *verdens* usle goder og siger: “Det vil blive os tilgivet.” Og hvis der kom lignende goder til dem *igen*, ville de tage dem. Var da ikke Bogens bindende løfte taget af dem, at de ikke

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ ۗ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا

²⁰ Det fremgår klart af flere vers i Qur’ānen, at Gud er længe om at straffe synderne. Han giver dem udsættelse igen og igen. Ordene betyder, at når straf er forordnet endeligt til at ramme et folk, kommer den hurtigt, og intet kan forhindre dens komme.

skulle sige *andet* end sandheden om Allāh? Og de havde læst, hvad der var i den. Og det Hinsidiges bolig er bedre for dem, som er retfærdige. Vil I da ikke forstå?

171. Og *hvad angår* dem, som holder fast ved Bogen og oprettholder Bønnen, med sikkerhed, Vi lader ikke *sådanne* retfærdiges belønning gå fortabt.

172. Og da Vi lod bjerget hæve sig over dem, som om det var en baldakin, og de troede, at det var ved at falde over dem, *sagde Vi*: “Hold fast ved det, Vi har skænket jer, og husk, hvad der er deri, for at I må blive beskyttet.”

R. 22.

173. Og da din Herre fra Adams børn, af deres lænder, frembragte deres afkom og lod dem vidne angående sig selv,²¹ *idet Han sagde*: “Er Jeg ikke jeres Herre?” De sagde: “Jo, vi bevidner.” *Dette gør Han*, for at I ikke skulle sige på Opstandelsens Dag: “Vi var bestemt uvidende om dette.”

174. Eller I skulle sige: “Det var blot vore forfædre, som satte partnere ved siden af *Gud* i fortiden, og vi var *kun* en generation efter dem. Vil Du da tilintetgøre os for det, som løgnerne har gjort?”

175. Og således forklarer Vi Tegnene udførligt, *for at de må formanes dermed*, og for at de må vende tilbage *til Os*.

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَ دَرَسُوا مَا فِيهِ ط
وَالذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ط
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٤٠﴾

وَالَّذِينَ يَمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ
الْمُصْلِحِينَ ﴿١٤١﴾

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ
ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ؕ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِن
ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ أَشْهَدَهُمْ عَلَى
أَنفُسِهِمْ ؕ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ط قَالُوا
بَلَى ؕ شَهِدْنَا ؕ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٤٣﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن
قَبْلُ وَ كُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ ؕ
أَفْتُهَلِكُنَّا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٤٤﴾

وَ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٤٥﴾

²¹ Verset kan henvise til det iboende vidnesbyrd i selve menneskets natur på eksistensen af det Højeste Væsen, Allāh, Som har skabt universet og forvalter det.

176. Og forelæs for dem beretningen om ham, som Vi gav Vore Tegn, men han trak sig bort fra dem, så satan forfulgte ham, og han blev *en* af de vildfarende.

177. Og om Vi havde villet det, kunne Vi have ophøjet ham der ved, men han bøjede sig mod jorden og fulgte sit onde begær. Hans tilfælde er som en hund, der lader tungen hænge ud *af halsen* af udmattelse, *mens den gør af dig*, uanset om du bevæger dig for at kaste en sten mod den eller lader den være, hænger dens tunge ud af halsen. Sådan er tilfældet med de folk, som forkaster Vore Tegn. Så forelæs *for dem historiske* beretninger, for at de må tænke efter og *drage lære af dem*.

178. Ondt er eksemplet med de folk, som anklagede Vore Tegn for løgn. Og det var mod sig selv, de gjorde uret.

179. Den, som Allāh retleder, er på den rette vej. Og de, som Han dømmer som vildfarende, disse er det, som skal være taberne.

180. Og med sikkerhed, Vi har skabt mange af djinnerne og menneskene, hvis afslutning skal være helvede! De har hjerter, *men* de forstår ikke dermed, og de har øjne, *men* de ser ikke dermed, og de har ører, *men* de hører ikke dermed. De er som kvæg, nej, de er *endnu* mere vildfarende. De er bestemt *helt* uagtsomme.

وَ اٰتٰهُ عَلَيْهِمْ نَبَا الَّذِيۤ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا
فَانۡسَلَخۡ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيۡطٰنُ
فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيۡنَ ﴿١٧٦﴾

وَ كُوۡشِنَا لَمۡ نَرۡفَعۡنَهَا بِهَا وَ لِكِنَّهَا اٰخَذَ
اِلٰى الْاَرْضِ وَ اَتَّبَعَهُ هَوٰهُ ۚ فَمَثَلُهُ
كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنۡ تَحَمِيۡدٌ عَلَيْهِ
يَلۡهَثۡ اَوْ تَتَرۡكُهُ يَلۡهَثُ ۗ ذٰلِكَ
مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِآيٰتِنَا ۚ
فَاَقۡصِصِ الْقَصۡصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوۡنَ ﴿١٧٧﴾

سَاۤءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِآيٰتِنَا
وَ اَنۡفُسُهُمۡ كَانُوۡا يَظۡلِمُوۡنَ ﴿١٧٨﴾

مَنْ يَّهۡدِ اللّٰهُ فَهَوَ الْمُهۡتَدِيۡ ۚ وَ مَنْ
يُّضِلۡ فَاولِيۡكَ هُمُ الْخٰسِرُوۡنَ ﴿١٧٩﴾

وَ لَقَدْ ذَرٰۤاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيۡرًا مِّنَ الْجِيۡنِ
وَ الْاِنۡسِ ۗ لَهُمۡ قُلُوۡبٌ لَّا يَفۡقَهُوۡنَ بِهَا
وَ لَهُمۡ اَعۡيُنٌ لَّا يَبۡصُرُوۡنَ بِهَا وَ لَهُمۡ اٰذَانٌ
لَّا يَسۡمَعُوۡنَ بِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ كَاۡلِ اَنْعَامٍ بَدۡلًا
هُمۡ اَضَلُّ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوۡنَ ﴿١٨٠﴾

181. Og Allāh *alene* tilhører *alle* fuldkomne egenskaber.²² Så påkald Ham med disse. Og lad dem alene, som afviger fra den rette vej med hensyn til Hans egenskaber. De skal gengældes for det, de gør.

182. Og blandt dem, som Vi har skabt, er der en menighed, som retleder *folk* med sandhed og øver retfærdighed dermed.

R. 23.

183. Og de, som forkaster Vore Tegn, dem skal Vi drive *i ødelæggelse* gradvist på en måde, som de ikke kender.

184. Og Jeg giver dem udsættelse, i sandhed, Min plan er mægtig.

185. Har de ikke tænkt over, *at* der ikke er noget vanvid hos deres fælle? Han er kun en åbenlys Advarer.

186. Har de ikke grundet over himlens og jordens herredømme og alle ting, som Allāh har skabt? Og *mon de ikke ser*, at deres *egen* frist måske allerede er kommet nær? Så hvad vil de tro på derefter?

187. Den, som Allāh dømmer som vildfarende, for ham kan der ikke være nogen vejleder. Og Han efterlader sådanne i deres oprørskhed vandrende i forvirring.

وَاللَّهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا
وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨١﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ
وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٢﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ
مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٣﴾

وَأُمْلِي لَهُمْ ۗ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٤﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا لِمَا بَصَّأْتَهُمْ مِّنْ
جَنَّةٍ ۗ إِنَّهُ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٥﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَأَن
عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ
فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٦﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ
وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾

²² Allāh er Guds egennavn, alle de andre navne angiver Hans egenskaber. At *afvige fra den rette vej med hensyn til Hans egenskaber* kan betyde, at Gud er Besidderen af alle de bedste egenskaber, der er nævnt i Qur'ānen eller *hadīth*. Der er ingen grund til at tilskrive Ham andre egenskaber, som er uforenelige med Hans Majestæt, Værdighed og altomfattende Barmhjerlighed.

188. De spørger dig om Timen: “Hvornår vil den oprinde?” Sig: “Viden derom er alene hos min Herre. Ingen kan manifestere den ved dens tid undtagen Ham. Den hviler tungt²³ på himlene og jorden. Den skal ikke komme over jer undtagen pludseligt.” De spørger dig, som om du havde godt kendskab til den. Sig: “Viden derom er alene hos Allāh, men de fleste mennesker ved det ikke.”

189. Sig: “Jeg har ingen magt til at gavne eller skade mig selv, undtagen hvad Allāh vil. Og havde jeg kendt det usete, ville jeg bestemt have samlet mig overflod af goder, og ondt ville ikke have rørt mig. Jeg er kun en Advarer og en Forkynder af glædelige budskaber til folk, som tror.”

R. 24.

190. Han er Den, Som har skabt jer af et enkelt væsen og deraf skabt dets mage, for at han måtte finde sjælefred²⁴ hos hende. Og da han dækkede hende, undfangede hun og bar en let byrde og gik omkring med den. Og da hun blev svær, bad de begge til Allāh, deres Herre: “Hvis Du skænker os et sundt retfærdigt barn, vil vi med sikkerhed være blandt de taknemmelige.”

²³ Ordene *Den hviler tungt på himlene og jorden* betyder, at tildelingen af straf er lige så smertefuld for Gud som for mennesker. *Himlene* repræsenterer Gud og engle og *jorden* mennesker.

²⁴ Et af ægteskabets hovedformål er, at mand og hustru bør være en kilde til tryghed og trøst for hinanden. Mennesket er socialt af natur, og det er dets naturlige trang til en livsledsager, som opfyldes ved ægteskabet.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ
مُرْسَاهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۚ
لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ۚ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا
بَغْتَةً ۚ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَنْهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ وَ لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ
وَمَا مَسَّنِي السُّوءُ ۚ إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ
فَلَمَّا تَغَشَّهَا حَمَلًا خَفِيًّا
فَمَرَّتْ بِهِ ۚ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ
رَبَّهُمَا لِيُنَّ آتِيَنَا صَالِحًا لَنَكُونَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩٠﴾

191. Men når Han skænker dem et sundt retfærdigt barn, tillægger de Ham partnere med hensyn til det, som Han har skænket dem. Men Allāh er højt ophøjet over det, de sætter ved siden af *Ham*.

192. Mon de sætter dem ved siden af *Ham* som partnere, der ingen ting skaber og selv er skabt?

193. Og de formår ikke at hjælpe dem, ej heller kan de hjælpe sig selv.

194. Og hvis I kalder dem til retledning, vil de ikke følge jer. Det er det samme for jer, om I kalder dem eller forbliver tavse.

195. Med sikkerhed, de, som I påkalder i stedet for Allāh, er blot tjenere ligesom jer. Påkald da dem og lad dem svare jer, hvis I er sandfærdige.²⁵

196. Har de fødder, som de går med, eller har de hænder, som de griber med, eller har de øjne, som de ser med, eller har de ører, som de hører med? Sig: "Påkald de partnere, som I tillægger *Gud*, læg så planer mod mig *alle sammen*, og giv mig ingen udsættelse.

197. I sandhed, min Beskytter er Allāh, Som åbenbarede Bogen. Og Han beskytter de retfærdige.

198. Og de, som I påkalder i stedet for *Ham*, formår ikke at hjæl-

فَلَمَّا اتَّهَمَّا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
فِيمَا اتَّهَمَاهُ فَتَعَلَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ ﴿١٩٢﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُكُمْ ط
سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ
صَامِتُونَ ﴿١٩٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ز أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ
يَبْطِشُونَ بِهَا ز أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ
بِهَا ز أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَآ
تُنظَرُونَ ﴿١٩٦﴾

إِنَّ وَرِثِيَّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ
وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٧﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا

²⁵ Verset udgør en åben udfordring til afgudsdyrkere, at alle levende og ikke-levende ting, som de påkalder i stedet for Allāh, aldrig kan svare deres bønner, fordi afguder ikke besidder magt dertil. Men den Levende Gud besvarer de troendes bønner, når de påkalder *Ham*.

pe jer, ej heller kan de hjælpe sig selv.”

199. Og hvis I kalder dem til retledning, hører de ikke. Og du vil se dem stirre mod dig, men de ser ikke.

200. Vis overbærenhed, og påbyd det gode, og vend dig bort fra de uvidende.

201. Og hvis en ond tilskyndelse fra satan kommer til dig, så søg tilflugt hos Allāh, med sikkerhed, Han er Althørende, Altvidende.

202. *Hvad angår* dem, som er retfærdige, når en ond tilskyndelse fra satan når dem, ihukommer de *Gud*, og se! De begynder at indse.

203. Og deres brødre får dem til at fortsætte i vildfarelse, og så holder de ikke op.

204. Og når du ikke bringer dem et Tegn, siger de: “Hvorfor har du ikke opfundet det?” Sig: “Jeg følger kun det, som er åbenbart til mig fra min Herre. Disse er indsigtsfulde Tegn fra jeres Herre og en retledning og en barmhjertighed for folk, som tror.”

205. Og når Qur’ānen reciteres, lyt opmærksomt til den, og vær tavse, for at der må vises jer barmhjertighed.

يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ
يُنْصُرُونَ ﴿١٩٨﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
يُبْصِرُونَ ﴿١٩٩﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِينَ ﴿٢٠٠﴾

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِفٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
مُبْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٣﴾

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْ لَا
اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
مِّن رَّبِّي ۗ هَذَا بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَآصِرُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٥﴾

206. Og ihukom din Herre i dit hjerte i ydmyghed og frygt, og uden høj tale, om morgenen og om aftenen, og vær ikke en af de for sømmelige.

207. I sandhed, de, som står din Herre nær, vender sig ikke hovmodigt bort fra Hans tilbedelse, men de lovpriser Ham og kaster sig ned for Ham.²⁶

وَ اذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وَ خِيفَةً وَ دُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَ الْآصَالِ وَ لَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنِ عِبَادَتِهِ وَ يُسَبِّحُونَهُ وَ لَهُ
يَسْجُدُونَ ﴿٣٧﴾

٣٦
٣٧

سجدة
٣٧

²⁶ Det var den Hellige Profets^{sa} praksis, at når et vers i Qur'ānen nævnte, at de troende kastede sig ned for Gud, plejede han at foretage *sadjdah* (kaste sig ned med pande, hænder og knæ på jorden), og han påbød også sine disciple at gøre det samme. Dette vers indeholder den første *sadjdah* i Qur'ānen.

SURA 8

AL-ANFĀL

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 76 vers. Det, som Allāh skænker af rigdom som følge af krig, kaldes *أَنْفَال* *anfāl*, krigsbytte.

I den foregående sura Al-A'rāf (7:188) spurgte de vantro, hvornår Timen oprinder. I denne sura omtales udførligt den første manifestation af denne time, og det forklares, at over araberne er denne time kommet, hvorved æraen af vantro og afgudsdyrkelse vil ophøre.

I slutningen af den foregående sura blev den Hellige Profet^{sa} advaret om, at hårde og svære tider er ved at vise sig, derfor bør du fra nu af hengivent bede til Allāh i al ydmyghed, både i det skjulte og i det åbenbare, for ved dine bønner vil alle vanskeligheder ophøre.

Allerede i begyndelsen af denne sura gives der glædeligt nyt, at gennem disse prøvelser vil de troendes fattigdom blive bragt til ende. Blandt disse prøvelser nævnes allerførst Badr slaget. Og ligesom der ved slutningen af den foregående sura blev opfordret til særlige bønner, ser vi, at sejren, som blev skænket muslimerne under Badr slaget, alene var på grund af den Hellige Profets^{sa} særlige bønner, ellers havde de angribende hære bestående af Mekkas afgudsdyrkere, i modsætning til den Hellige Profets 313 tilhængere, haft overlegenhed over dem i alle henseender med undtagelse af åndelighed. De havde de bedste ridedyr og var i besiddelse af de bedste våben. Skarer af de dygtigste bueskytter var en del af deres hær. Derudover havde de med sig erfarne sangerinder til at opildne følelserne for krigen, hvis sange kunne bringe hærene i en slags beruselse. I modsætning dertil var det alene den Hellige Profets^{sa} bønner, der sejrede, som han bønfoldende bad i sit telt i al ydmyghed, idet hans kappe atter og atter gled ned, og Ḥadhrat Abū Bakr igen rettede den. Højdepunktet af hans bøn var, at han gentagne gange bad: *اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلُكَ هَذِهِ الْعَصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ لَا تُغَيِّدْ فِي الْأَرْضِ (مسلم، كتاب الجهاد) allāhumma in tuhlak hādhihil 'iṣābatu min ahlilislāmi lā t'ubad filardi*, at formålet med menneskenes og djinnernes skabelse alene er Din tilbedelse, og hvis disse mennesker, som jeg særligt har opdraget for Din tilbedelse, blev udslettet, ville der aldrig opstå nogen menighed, som kunne tilbede Dig, en sand tilbedelse (Muslim, Kitābul Djihād). Sejren i Badr slaget var således helt og holdent et resultat af den Hellige Profets^{sa} bønner.

Endvidere forklares det her til de troende, at det, som udgør forskellen mellem de sandfærdige og løgnerne, er *تَقْوَى* *taqwā*, retfærdighed. Om

I også nærer forhåbning om at vinde overhånd over verdens store magter i fremtiden, er det kun muligt, hvis I holder fast ved retfærdighed.

Her forklares det også, at den Hellige Profet^{sa} og hans tilhængere aldrig skulle føre krig, medmindre der først blev gjort forsøg på at ændre deres tro ved krig. Det største fordærv i verden har altid og vil fortsætte med at være, at der fremtures med at ændre folks tro ved sværdet. I sådanne tilfælde er det kun tilladt at forsvare sig, indtil fordærvet bliver fuldstændigt udslettet.

Desuden formaner det, at for at opnå standhaftighed er megen ihukommelse af Allāh påkrævet. Selv i forfærdelige krigstider gives der glædeligt budskab til dem, som ihukommer Allāh meget: Det er jer, som vil få fremgang, for enhver fremgang er afhængig af Allāhs ihukommelse.

De sidste to vers af denne sura indebærer, at hvis der øves en voldsom pression fra fjendens side, og de troende tvinges til at udvandre fra deres land for Allāhs sag, så vil denne udvandring finde accept hos Allāh, og de skal skænkes støtte fra Ham, og ud over tilgivelse fra Allāh vil Han ilægge megen velsignelse i de udvandrendes forsyning. Denne profeti er altid blevet opfyldt i al sin herlighed. Velsignelse i forsyningen, som i begyndelsen af denne sura blev omtalt i form af tildeling af **أَنْفَالٍ** *anfāl*, krigsbytte – yderligere former deraf er her blevet forklaret, dvs. at på grund af udvandringen skal midlerne til forsyning ydermere forøges for de udvandrende.

AL-ANFĀL

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. De spørger dig om byttet *i krigen*. Sig: “Byttet tilhører Allāh og Sendebuddet. Frygt derfor Allāh, og oprethold et godt *forhold* indbyrdes, og adlyd Allāh og Hans Sendebud, hvis I er troende.”¹

3. *Sande* troende er alene de, hvis hjerter skælver, når Allāhs *navn* omtales, og når Hans Tegn forelæses for dem, forøger de deres tro, og til deres Herre sætter de deres lid,

4. de, som opretholder Bønnen og giver ud af det, som Vi har forsynet dem med.

5. Disse er de sande troende. For dem er der grader af rang hos deres Herre og også tilgivelse og en ærefuld forsyning,

6. eftersom *det var* din Herre, *Som* bragte dig ud af dit hus med rette, selv om en gruppe af de troende var uvillige, *derfor hjalp Han dig mod din fjende*.

7. De² strides med dig om sandhe-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ⑥

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ

1 Dette vers vedrører ikke fordelingen af byttet, men kun opnåelsen af vinding og bytte. Verset blev åbenbaret efter Badr slaget. Bestemmelsen angående fordelingen af byttet findes i sura 8:42.

2 Verset henviser ikke til muslimerne, som fejlagtigt fortolket af nogle kommentatorer, men henviser til de vantro. Der er absolut ingen vidnesbyrd i historien om, at den Hellige Profets^{sa} disciple nogensinde argumenterede med ham om at kæmpe mod fjenden. Tværtimod berettes

den, efter at den er blevet åbenlys, som om de er blevet drevet til døden, mens de faktisk skuer *den*.

8. Og *ihukom den tid*, da Allāh lovede jer en af de to grupper‡, at den skulle tilfalde jer, og I ønskede, at den uden slagkraft³ skulle tilfalde jer, men Allāh ønskede at fastslå sandheden med Sine ord og skære de vantros rod over,

9. for at Han måtte fastslå sandheden og tilintetgøre det, som er falsk, selv om forbryderne måtte nære afsky for det.

10. Da I bønfuldt jeres Herre om hjælp, og Han svarede jer: “Jeg vil bistå jer med tusinde engle, der følger hinanden.”

11. Og Allāh gjorde det kun som et glædeligt budskab, og for at jeres hjerter måtte falde til ro derved. Og hjælpen kommer fra Allāh alene, i sandhed, Allāh er Almægtig, Alvis.

R. 2.

12. Da Han lod søvn⁴ komme over

det, at da han før Badr slaget konsulterede dem, udtrykte de alle deres fulde beredskab og endda iver efter at ledsage ham og kæmpe mod fjenden, hvor den end måtte tage dem hen (Hishām, bd. 2, s. 257-258).

‡ Dvs. den veludrustede mekkanske hær og den let bevæbnede karavane, som var på vej til Mekka fra nord.

3 Muslimerne ønskede naturligvis at møde karavanen, som var let bevæbnet, men Guds plan var, at sammenstødet skulle finde sted med den veludrustede mekkanske hær. Guds formål med at gøre dette var *at fastslå sandheden med Sine ord og skære de vantros rod over*. Se noten til sura 3:14 og sura 8, versene 42-45.

4 Verset nævner den søvn, som sænkede sig over muslimerne på Badr slagmarken som et tegn på Guds nådesbevisning, der fjernede deres angst. De blev inspireret med en følelse af tillid

كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ٤

وَ إِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ يَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ٨

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٩

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِئَةِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ١٠

وَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى وَ لِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ١١ وَ مَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٢

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النَّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ

jer som *et tegn på sikkerhed* fra Sig, og Han nedsendte vand fra skyerne over jer, for at Han derved måtte lutre jer og fjerne satans urenhed fra jer, og for at Han måtte styrke jeres hjerter og styrke *jeres fodfæste* derved.⁵

13. Da din Herre åbenbarede til englenerne: "Jeg er med jer, giv dem standhaftighed, som tror. Jeg vil kaste rædsel i hjerterne på dem, som har forkastet troen. Slå dem da over *deres nakker*, og slå dem over alle fingerspidserne."

14. Det er, fordi de satte sig op imod Allāh og Hans Sendebud. Og enhver, som sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud, så er Allāh med sikkerhed streng i straffen.

15. Det er *jeres straf*, smag den da, og *vid*, at for de vantro er der ildens straf.

16. O I som tror! Når I møder dem, som forkaster troen, på fremmarch, skal I ikke vende dem ryggen.

17. Og hvem der end vender dem ryggen på sådan en dag, undtagen for at manøvrere i kamp eller slutte sig til *et andet* kompagni, han pådrager sig bestemt Allāhs vrede, og helvede skal være hans opholdssted. Og et ondt bestemmelsessted er det!

وَيُنزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
الشَّيْطَانِ وَيُزَيِّنَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝١٣

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ
فَتَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالِقِي فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاصْرَبُوا فَوْقَ
الْأَعْنَاقِ وَاصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝١٤

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ
وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١٥

ذِكْرُكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ
النَّارِ ۝١٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ
كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ۝١٧

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَةً إِلَّا مَتَحَرِّفًا
لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَرِّفًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۚ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٨

og sikkerhed, hvilket havde en beroligende virkning, der styrkede deres hjerter. Denne mentale tilstand viste sig yderst hjælpsom og bidrog væsentligt til deres succes.

5 Fjenden havde taget vandet under kontrol, og muslimerne frygtede naturligvis, at mangel på det kunne være en kilde til stor trængsel for dem. Muslimerne havde slået lejr på sand, og den mekkanske hær på hård jord. Rettidig regn gjorde det første sted fast og det sidstnævnte glat.

18. Det var ikke jer, som dræbte dem, men det var Allāh, Som dræbte dem. Og du kastede ikke, da du kastede, men det var Allāh, Som kastede,⁶ for at Han måtte bringe de vantro til fald, og for at Han måtte bringe de troende en prøvelse fra Sig – en god prøvelse. Med sikkerhed, Allāh er Althørende, Altvidende.

19. Således skete det, og vid, at det er Allāh, Som svækker de vantros plan.

20. Hvis I søgte en afgørelse, så er afgørelsen virkelig kommet til jer. Og hvis I ophører, vil det være bedre for jer, men hvis I vender tilbage til fjendtlighed, vil Vi også vende tilbage. Og jeres skare vil slet ikke nytte jer noget, hvor talrig den end måtte være, og vid, at Allāh er med de troende.

R. 3.

21. O I som tror! Adlyd Allāh og Hans Sendebud, og vend jer ikke bort fra ham, mens I hører ham tale.

22. Og vær ikke ligesom dem, som siger: "Vi hører", men de hører ikke.

23. Med sikkerhed, de værste af skabningerne i Allāhs øjne er de døve og de stumme, som er blottet for fornuft.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ
وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ
وَ لِيُبَيِّنَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلََاءً حَسَنًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

ذِكْرُكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا
نُعَذِّبْكُمْ وَلَنْ نُغْنِي عَنْكُمْ شَيْئًا
وَ لَوْ كَثُرَتْ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَ رَسُولَهُ وَ لَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ أَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا
وَ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ
الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

6 Sejren i Badr slaget skyldtes virkelig ikke dygtighed eller overlegen tapperhed fra muslimerne side. De var for få, for svage og for dårligt udrustet til at vinde en sejr mod en antalsmæssigt meget bedre udrustet og trænet hær. Sejren kom på grundlag af særlig guddommelig forordning og hjælp.

24. Og hvis Allāh havde kendt noget godt i dem, ville Han med sikkerhed have ladet dem høre. Og hvis Han *nu* lader dem høre, vil de vende sig bort i afsky.

25. O I som tror! Besvar kaldet fra Allāh og Sendebuddet, når han kalder jer, for at han må give jer liv, og vid, at Allāh kommer imellem et menneske og dets hjerte, og at Han er Den, til Hvem I skal bringes sammen.⁷

26. Og frygt en prøvelse, som ikke alene vil ramme dem af jer, som har begået uret. Og vid, at Allāh er streng i straffen.

27. Og ihukom, da I var få og blev regnet for svage i landet og frygtede, at folk skulle rive jer bort, men Han gav jer beskyttelse og styrkede jer med Sin hjælp og forsynede jer med de gode ting, så I måtte blive taknemmelige.

28. O I som tror! Svigt ikke Allāh og Sendebuddet, skønt I *så ofte* svigter det, som er jer betroet, og I ved det.⁸

29. Og vid, at jeres ejendom og jeres børn blot er en prøvelse, og

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ
وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

وَ اذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ
فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ
فَأَوَّكَمْنَا وَآيَدِكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقْنَاكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمْنِيَكُمْ وَ أَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

⁷ At give liv til de døde, når det tilskrives en Guds Profet, bør tages i en metaforisk eller åndelig betydning. Ordene *Allāh kommer imellem et menneske og dets hjerte* betyder, at mennesket (eller dets ego) ingen kontrol har over sit hjerte, så det kan ikke få sit hjerte til at adlyde sine befalinger. Ordene kan også betyde, at man skal skynde sig at lytte og reagere på kaldet fra Gud, for hvis man udsætter at gøre det, kan uforudsete omstændigheder gribe ind og gøre ens hjerte hårdt eller rustent, og så vil man måske nægte at lytte til det.

⁸ Verset udtrykker menneskets dobbelte loyalitet – dets loyalitet over for Gud (og Hans Sendebud), som er absolut og evig, fordi Gud er vor Skaber og Forsyner, og dets loyalitet mod sine medmennesker, som udspringer af de forpligtelser, det skylder dem.

at det er Allāh, hos Hvem der er en stor belønning.

فَشَنَّةٌ لَّا وَآَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٩﴾

R. 4.

30. O I som tror! Hvis I frygter Allāh, vil Han skænke jer en udmærkelse og tage jeres forsyndelser bort fra jer og tilgive jer, og Allāh er den store nådes Herre.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

31. Og *ihukom den tid*, da de vantro lagde planer mod dig for at spærre dig inde eller dræbe dig eller fordrive dig. Og de planlagde, og Allāh planlagde⁹ også, og Allāh er den Bedste af planlæggerne.

وَ إِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يُقَتِّلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ
وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ
الْمَاكِرِينَ ﴿٣١﴾

32. Og når Vore vers forelæses for dem, siger de: "Vi har hørt. Om vi ville, kunne vi bestemt sige noget lig dette. Det er ikke andet end de gamles historier."

وَ إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا
لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا ۗ إِنْ هَذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og *ihukom den tid*, da de sagde: "O Allāh! Hvis dette virkelig er sandheden fra Dig, så lad sten regne ned over os fra himmelen, eller bring en smertefuld straf over os."

وَ إِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ
السَّمَاءِ ۗ وَإِنَّا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾

34. Men Allāh ville ikke straffe dem, mens du var blandt dem, og Allāh ville ikke straffe dem, når de søgte tilgivelse.

وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ أَنْتَ
فِيهِمْ ۗ وَ مَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og hvilken undskyldning har de *nu*, at Allāh ikke skulle straffe

وَ مَا لَهُمْ إِلَّا يَعْدِبُهُمُ اللَّهُ وَ هُمْ يُصَدِّقُونَ

9 Der henvises i verset til modstandernes hemmelige rådslagning i Mekka, hvor de fandt på den plan, at et antal unge mænd fra forskellige Quraish stammer i et samlet angreb skulle overfalde den Hellige Profet^{sa} og dræbe ham. Den Velunderrettede Gud gjorde Profeten opmærksom på denne plan. Den Hellige Profet^{sa} forlod ubemærket huset midt på natten, da vagterne var overmandet af søvn, og tog tilflugt i hulen *Thaur* sammen med Abū Bakr, hans altid trofaste discipel, og de nåede endelig Medina i sikkerhed.

dem, når de holder *folk* borte fra den Hellige Moske, og de ikke er dens *retmæssige* beskyttere? Dens *retmæssige* beskyttere er kun de retfærdige, men de fleste af dem ved det ikke.

36. Og deres bøn ved *Allāhs* Hus er ikke andet end fløjten og klappen. “Smag da straffen, fordi I plejede at forkaste troen.”

37. Med sikkerhed, de, som forkaster troen, bruger deres rigdom for at vende *folk* bort fra *Allāhs* vej. De vil bestemt fortsætte med at bruge den, *men* så vil det for dem *ikke* ende i *andet end* jammer¹⁰ og *sorg over deres totale* nederlag, og så skal de besejres *fuldstændigt*. Og de, som forkastede troen, skal bringes sammen til helvede,

38. så at *Allāh* må adskille det onde fra det gode og stable det onde, det ene ovenpå det andet, og ophobe det hele, og så kaste det i helvede. Disse er bestemt taberne.

R. 5.

39. Sig til dem, som forkaster troen, at hvis de afholder sig, skal det, som er foregået, blive tilgivet dem, men hvis de vender tilbage *dertil*, så er de tidligere folks eksempel med sikkerhed allerede gået forud *for dem*.

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا
أَوْلِيَاءَ ۗ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا
مُكَاءً ۗ وَتَضَرِّيَةً ۗ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
لِيُضِدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ فَسَيَنْفِقُونَهَا
ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ۗ ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٧﴾

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ
وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ
فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۗ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ
لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ
مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

¹⁰ Disse ord rummer en profeti om, at den rigdom, som de vantro brugte på krige mod islām, ville vise sig som en kilde til stor sorg for dem, fordi deres bestræbelser på at ødelægge islām ville blive til intet, og deres sønner ved at acceptere den ville bruge denne rigdom til at fremme islāms sag.

40. Og kæmp mod dem, indtil der ikke længere er forfølgelse, og religionen udelukkende er for Allāh.¹¹ Og hvis de afholder sig, så er Allāh med sikkerhed Opmærksom på det, de gør.

41. Og hvis de vender ryggen til, så vid, at Allāh er jeres Beskytter. Hvilken fremragende Beskytter og hvilken fremragende Hjælper!

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً
وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

وَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مُوَلِّدُكُمْ
نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤١﴾

Del 10

42. Og vid, at hvad I end tager som bytte *i krig*, er en femtedel af det til Allāh og til Sendebuddet og til slægtingene og de forældreløse og de fattige og de vejfarende,¹² hvis I tror på Allāh og det, som Vi har nedsendt til Vor tjener på Sondringens Dag † – den dag, da de to hære mødtes – og Allāh har magt til at gøre alle ting.

43. Da I var på den nærmeste side *af dalen*, og de var på den fjerneste side, og karavanen var lavere nede end jer. Og hvis I, *begge de krigsførende parter*, skulle beslutte tidspunktet for sammenstødet, ville I have været uenige med hensyn til tidspunktet, *som passede jeres egne interesser*. Men det var for-

وَاعْلَمُوْا اَنَّ مَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاتِّبِعُوْهُ
بِاللّٰهِ خُمُسَهُ وَبِالرَّسُوْلِ وَاٰلِىٓهِ السَّٰبِقِ
وَ الَّذِيْنَ اٰتٰهُمُ الْبَيْتُ الْمَقْدِسَ الَّذِىْ جَعَلْنَا
لِلْمُكِّيْمِىْنَ اَمْنًا وَنُزُلًا وَمَا اَنْزَلْنَا
عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقٰنِ يَوْمَ التَّنٰوِيْ
الْجَمْعِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٢﴾

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ
الْقُصُوٰى وَ الرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ۗ وَلَوْ
تَوَاعَدْتُمْ لِاِخْتَلَفْتُمْ فِى الْمِيْعٰدِ ۗ وَلٰكِن
لِّيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۗ
لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنِنَا وَ لِيَحْيِىَ

¹¹ Muslimer blev påbudt at kæmpe, indtil religiøs forfølgelse var ophørt, og mennesker frit kunne praktisere religionen efter eget valg. Islām er uden tvivl den største opretholder af trosfrihed (2:194).

¹² Verset vedrører fordelingen af byttet (se også 8:2), hvoraf en femtedel skal stilles til rådighed for Imamen eller Kaliffen til passende fordeling efter hans skøn blandt de fem nævnte parter. De øvrige fire femtedele blev fordelt blandt soldaterne, som ikke fik udbetalt løn og generelt endda måtte afholde krigsudgifterne selv. Dette var en nødvendig foranstaltning for at opveje det forhold, at der ikke var nogen regulær hær og ingen statskasse.

† Badr slaget.

udbestemt, at Allāh ville beslutte *tidspunktet* for at fuldføre, hvad der allerede var blevet bestemt, så den må gå til grunde, som er dømt til at gå til grunde med en klar begrundelse, og den må overleve, som fortjener at overleve med en klar begrundelse. Og med sikkerhed, Allāh er Althørende, Altvidende.

44. Da Allāh viste dig dem i din drøm som få, og om Han havde vist dig dem som mange, ville I bestemt have vaklet og været uenige med hinanden om denne sag, men Allāh beskyttede *jer*. I sandhed, Han har fuld viden om, hvad der er i *jeres* bryst.

45. Og da Han viste jer dem, da I stødte sammen, som få i jeres øjne og lod jer fremstå som få i deres øjne,¹³ for at Allāh måtte fuldbyrde den sag, som var forudbestemt. Og til Allāh skal alle ting bringes tilbage.

R. 6.

46. O I som tror! Når I støder sammen med en hær, så vær standhaftige, og ihukom Allāh meget, for at I må få fremgang.

47. Og adlyd Allāh og Hans Sendebud, og strides ikke indbyrdes, ellers mister I modet, og jeres styrke vil forlade *jer*. Og vær stand-

مَنْ حَيٍّ عَنْ بَيْنَةٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ
وَ لَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشَلْتُمْ
وَ لَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ
سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٤﴾

وَ إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقَيْتُمْ فِي
أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ يُقِلُّكُمُ فِي آعْيُنِهِمْ
لِيُقْضَىٰ لِلَّهِ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَ إِلَىٰ اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقَيْتُمْ فِئَةً
فَاتَّبِعُوا وَ اذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَا تَنَازَعُوا
فَتَفْشَلُوا وَ تَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَ اصْبِرُوا ۗ

13 Fjenden havde holdt en tredjedel af deres mængde skjult bag højene. Da begge parter stod ansigt til ansigt, så muslimerne, som udgjorde 313 mænd, deres modstandere kun som dobbelt så mange som deres eget antal, hvilket gav dem trøst og styrke. Fjenden gjorde dette, for at muslimerne ikke skulle flygte fra slagmarken og nægte at kæmpe. Begge disse indtryk bidrog til at tilskynde de to parter til at komme i nærkamp med hinanden med det resultat, at den *forudbestemte* sag fandt sted, dvs. mekkaerne led et knusende nederlag.

haftige, med sikkerhed, Allāh er med de standhaftige.

48. Og vær ikke som dem, der kom ud af deres hjem for at prale af deres gerninger og vise sig over for folk, og de forhindrer folk i at nå Allāhs vej, og Allāh omfatter alt, hvad de gør.

49. Og da satan forskønnede deres gerninger for dem og sagde: "Ingen blandt mennesker skal overvinde jer i dag, og jeg er jeres beskytter." Men da de to hære kom inden for hinandens synsvidde, vendte den om på sine hæle og sagde: "Med sikkerhed, jeg har intet med jer at gøre, med sikkerhed, jeg ser, hvad I ikke ser. Med sikkerhed, jeg frygter Allāh, og Allāh er streng i straffen."¹⁴

R. 7.

50. Da hyklerne og de, i hvis hjerter der er en sygdom, sagde: "Deres religion har bedraget disse mennesker." Og den, som sætter sin lid til Allāh, så er Allāh med sikkerhed Almægtig, Alvis.

51. Og om du kunne se, når englene tager deres sjæle bort, som forkaster troen, og slår deres ansigter og deres rygge, idet de siger: "Smag brændingens straf!

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٢٨﴾

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَ آءَاتِ الْفِتْنِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٩﴾

إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥١﴾

¹⁴ Den person, der henvises til i verset, er rapporteret at være Surāqah bin Mālik, der opildnede mekkanerne mod muslimerne. Da Surāqah så muslimernes beslutsomhed, greb frygten ham, og han var overbevist om, at de enten ville vinde eller ofre deres liv. Det var præcis sådan, 'Utbah og 'Umair følte på Badr dagen og berettede til mekkanerne, at muslimerne lignede "en mængde, der søgte døden" (Ṭabarī). Surāqah antog senere islām.

52. Dette er på grund af det, jeres hænder har sendt forud *for jer selv*, og *vid*, at Allāh slet ikke er uretfærdig mod *Sine* tjenere.”

53. *Deres tilfælde er* som tilfældet med Faraos folk og de før dem: De forkastede Allāhs Tegn, så Allāh straffede dem for deres synder. Med sikkerhed, Allāh er Mægtig og streng i straffen.

54. Dette er, fordi Allāh aldrig ændrer en nåde, som Han har skænket et folk, indtil de forandrer deres egen tilstand, og *vid*, at Allāh er Althørende, Altvidende.

55. *Deres tilfælde er* som tilfældet med Faraos folk og de før dem: De forkastede deres Herres Tegn, så Vi tilintetgjorde dem for deres synder. Og Vi druknede Faraos folk, for de var alle uretfærdige.

56. Med sikkerhed, de værste skabninger i Allāhs øjne er dem, som er utaknemmelige. Så de vil ikke tro,

57. dem, som du sluttede en pagt med, derpå bryder de deres pagt hver gang, og de frygter ikke *Gud*.

58. Hvis du får overtaget over dem i kampen, så *ved at slå dem på flugt* indgyd dem frygt, som er bag disse, for at de må blive advareret.

59. Og hvis du frygter troløshed fra et folk, så kast *deres pagt* tilbage til dem på lige vilkår. Med

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ
لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰبِدِ ۝٥٢

كَذٰبِ اِلٍ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ط كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ
اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ط اِنَّ اللّٰهَ قُوِيٌّ شَدِيْدٌ
الْعِقَابِ ۝٥٣

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا
بَاْنْفُسِهِمْ ۗ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٥٤

كَذٰبِ اِلٍ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ط
كَذَّبُوْا بِآيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَعْرَقْنٰ اِلَ فِرْعَوْنَ ؕ
وَكَفُّوا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝٥٥

اِنَّ شَرَّ الدّٰوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝٥٦

الَّذِيْنَ عٰهَدْتُمْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْتَقِضُوْنَ
عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ۝٥٧

فَاِمَّا تَشَقَّقْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشِدِّدْ بِهِمْ
مِّنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُوْنَ ۝٥٨

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيٰنَةً فَانْبِذْ
اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

sikkerhed, Allāh elsker ikke de tro- løse.¹⁵

R. 8.

60. Og lad ikke dem, som forkaster troen, mene, at de har overgået Os. Med sikkerhed, de kan ikke forhindre Guds plan.

61. Og vær beredt på dem med alt, hvad I formår af væbnet styrke og beredne grænsevagter, hvormed I kunne skræmme Allāhs fjende og jeres fjende og andre foruden dem, som I ikke kender, men Allāh kender dem. Og hvad I end giver ud for Allāhs sag, det skal gives tilbage til jer fuldt ud, og der skal ikke gøres jer uret.¹⁶

62. Og hvis de er tilbøjelige til fred, skal du også være tilbøjelig til det,¹⁷ og sæt din lid til Allāh. Med sikkerhed, Han er Den, Som er den Althørende, den Altvidende.

63. Og hvis de har til hensigt at bedrage dig, så er Allāh med sikkerhed tilstrækkelig for dig. Han er Den, Som har styrket dig med Sin hjælp og med de troende,

الْحَائِنِينَ ﴿٥٩﴾

ع
٢

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا
إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٦٠﴾

وَاعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ
اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ط وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ
إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾

وَإِنْ جَدَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ ط إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٢﴾

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ
حَسْبَكَ اللَّهُ ط هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ
وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

15 Hvis et folk, som muslimerne har indgået en pagt med, svigter den, bør det klart meddeles dem, at pagten er bragt til ophør. Og hvis muslimer derefter bliver angrebet, skal de kæmpe tilbage med hele deres styrke. Men muslimerne må under ingen omstændigheder foretage et overraskelsesangreb uden forudgående varsel.

16 Dette vers rummer en vigtig formaning for muslimerne, at effektiv forberedelse er det bedste middel til at forhindre krig. De skal have en tilstrækkelig kampstyrke i landet, men også et passende antal tropper ved grænsen, så fjenden vil afholde sig fra angreb, og de troende kan leve i fred. Verset peger endvidere på, at de hedenske arabere ikke var islāms eneste fjender, men at også andre nationer ville angribe muslimerne i fremtiden, som araberne allerede havde gjort. Denne profeti henviser til byzantinerne og perserne, som kort efter den Hellige Profets^{sa} død begyndte at søge islāms og muslimernes ødelæggelse.

17 Hvis et folk efter at have ført krig mod muslimerne anmodede om fred, var disse forpligtet til ikke at forkaste tilbuddet, selv om fjenden måske bad om fred alene for at narre dem og vinde tid. Dette viser, hvor langt islām går for at stifte fred nationerne imellem.

64. og Han har knyttet deres hjerter sammen. Selv om du havde givet alt ud, hvad der er på jorden, kunne du ikke have knyttet deres hjerter sammen, men Allāh har skabt kærlighed mellem dem. Med sikkerhed, Han er Almægtig, Alvis.

وَ أَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۗ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

65. O Profet! Allāh er tilstrækkelig for dig og for dem, som følger dig af de troende.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ مَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾

R. 9.

66. O Profet! Du må opfordre de troende til kamp. Hvis der er tyve af jer, som er standhaftige, skal de overvinde to hundrede, og hvis der er hundrede af jer, skal de overvinde tusinde af dem, som forkaster troen, fordi de er folk, som ikke forstår.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۗ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۚ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

67. For øjeblikket har Allāh lettet jeres byrde, for Han ved, at der er svaghed i jer. Så hvis der er hundrede af jer, som er standhaftige, skal de overvinde to hundrede, og hvis der er tusinde af jer, skal de overvinde to tusinde¹⁸ på Allāhs befaling. Og Allāh er med de standhaftige.

أَلَنْ حَقَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ أَنَّهُ فِيكُمْ ضَعْفًا ۖ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ ۚ وَ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَ اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾

68. Det sømmer sig ikke for en Profet, at han skulle have fanger, medmindre han havde deltaget i

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرَى حَتَّى يُشْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۗ تُرِيدُونَ عَرَصَ

18 I begyndelsen var muslimerne svage, dårligt udrustede og dårligt træned i krigens kunst. I denne svage tilstand kunne de med held kun kæmpe mod det dobbelte antal af dem selv. Men med tiden var deres kamperfaring og militære ressourcer blevet meget bedre, og de kunne besejre en fjende ti gange deres eget antal. I Badr og Uḥud slagene og skyttegravskrigen øgedes uligheden gradvist med hensyn til antallet af styrker på begge sider, men muslimerne udviklede sig med stor succes, indtil blot 60.000 muslimer i slaget ved Yarmūk besejrede en hær på mere end en million.

regulær kamp¹⁹ i landet. I ønsker denne verdens goder, mens Allāh ønsker det Hinsidige *for jer*. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

69. Havde der ikke været en forordning fra Allāh, som var gået forud, ville stor bedrøvelse bestemt have grebet jer i *forbindelse med* det, I tog.

70. Gør da brug af det, I har vundet i *krig*, som er lovligt og godt, og frygt Allāh. Med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 10.

71. O Profet! Sig til de fanger, som er i jeres magt: "Hvis Allāh kender noget godt i jeres hjerter, vil Han give jer *noget* bedre end det, som er blevet taget fra jer, og vil tilgive jer. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig."

72. Og hvis de har til hensigt at svigte din tillid, har de allerede svigtet Allāhs tillid tidligere. Så Han gjorde dem magtesløse. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

73. Med sikkerhed, de, som tror og har forladt deres hjem og kæmpet for Allāhs sag med deres ejendom og deres liv, og de, som har givet *dem* husly og hjælp, er virkelig hinandens venner. Og hvad angår dem, som tror men ikke har forladt deres hjem, I er slet ikke ansvarlige

الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

لَوْ لَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
فِيمَا آخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٩﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبَاتٍ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ
الْأَسْرَى ۗ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾

وَأِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ
مِن قَبْلُ فَأَمَكَنَّ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَتَصَرَّوْا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ
يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَّهِمُ مِنْ شَيْءٍ

19 Verset fremsætter den generelle regel, at der ikke bør tages fanger, medmindre der finder regulær kamp sted, og fjenden er fuldstændigt overmandet. Dette er med til at udrydde slaveri. Kun de, som deltager i krig for at ødelægge islām og bliver overvundet, kan tages til fange.

for deres beskyttelse, før de flygter fra deres hjem. Men hvis de søger jeres hjælp *med hensyn* til religion, så er det jeres pligt at hjælpe dem undtagen mod et folk, som I har en gensidig pagt med. Og Allāh ser, hvad I gør.

74. Og de, som forkaster troen – de er hinandens venner. Hvis I ikke gør det, *I er blevet befalet*, vil der blive fordærv på jorden og stor ufred.

75. Og de, som troede og har forladt deres hjem og kæmpet for Allāhs sag, og de, som har givet *dem* husly og hjælp – disse er bestemt de sande troende. For dem er der tilgivelse og en ærefuld forsyning.

76. Og de, som troede derefter og har forladt deres hjem og kæmpet *for Allāhs sag* sammen med jer – disse er af jer, og *hvad angår* de blodsbeslægtede,²⁰ står de hinanden nærmere ifølge Allāhs Bog. Med sikkerhed, Allāh kender alle ting fuldt ud.

حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ
فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ
إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِثْنَةً فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادًا كَبِيرًا ﴿٤٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَاوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۗ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۗ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٤٦﴾

عَلَيْكُمْ

²⁰ Den Hellige Profet^{sa} havde etableret en slags broderskab, v. 73, mellem emigranterne og hjælperne, de oprindelige indbyggere i Medina. Dette broderskab var alene i troen og gjorde dem ikke til hinandens arvinger.

SURA 9

AT-TAUBAH

Denne sura blev åbenbaret i Medina efter sura Al-Anfāl. Den indeholder 129 vers.

Spørgsmålet om de krige, der er nævnt i slutningen af sura Al-Anfāl, og prøvelser og belønninger som følge deraf omtales i begyndelsen af denne sura, at fjenden bestemt skal besejres og tvinges til at indgå fredstraktater med den Hellige Profet^{sa} og hans tilhængere. Retfærdigheden kræver derfor, at så længe fjenden holder sine fredstraktater, bør der på ingen måde ske traktatbrud fra muslimernes side.

De onde konsekvenser af traktatbrud, som omtales i forskellige former i de tidligere suraer begyndende med sura Al-Fātiḥah, omtales også i denne sura. Men ligesom fjenden bryder sin traktat og bliver straffet for det, indeholder suraen også en advarsel til de troende, at de skal opretholde traktaten under alle omstændigheder.

I denne sura nævnes det gentagne gange, at de troende ikke får eller kan få nogen sejr på grund af overlegenhed med hensyn til våben eller antal. I samme forbindelse omtales Hunain slaget, da muslimerne fik stor overlegenhed i antal i forhold til fjenden, og visse af muslimerne formodede, at hvorledes kan de vantro være sejrende, når vi tidligere har besejret disse store skarer, selv om vi var færre. Det bliver forklaret muslimerne, at da de var færre, var det alene ved den Hellige Profets^{sa} bønner, at de blev sejrende. Derfor blev deres formodning om overlegenhed ved at være større i antal nu knust. Men efter et voldsomt nederlag skal de ved Profetens^{sa} bønner, mod og standhaftighed endnu en gang gives overmagt.

Derpå omtales overflod af rigdom, som skulle skænkes, hvilket førte til, at hyklerne gik så langt i deres indvendinger selv mod den Hellige Profet^{sa}, at de beskyldte ham for bedrageri under uddelingen deraf. Derimod var den rigdom, som den Hellige Profet^{sa} uddelte, ikke til hans slægtninge, men den blev uddelt blandt emigranterne, de fattige, de trængende, de nødlidende og til stærkt forgældede mennesker. Der advares derfor om, at hvis de anklagede selv den mest troværdige Profet^{sa} for bedrageri, skulle de med sikkerhed ødelægges. I virkeligheden er de, som bringer sådanne beskyldninger, selv uærlige og bedrageriske.

Ved slutningen af denne sura er der et vers, som siger, at dette er et Sendebud^{sa}, som for jeres velfærds skyld udholder besvær, tungt for ham er det, at I skulle komme i vanskeligheder. At være streng over for de vantro har intet med hårdhed af hans hjerte at gøre. Hans hjerte er så medfølelse og barmhjertigt, at dette er en levende manifestation af den Omsorgsfulde og Barmhjertige Gud.

AT-TAUBAH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. Dette er en erklæring fra Allāh og Hans Sendebud om *fuldstændig frikendelse for enhver forpligtelse* over for afgudsdyrkerne, til hvem I havde afgivet løfter.¹

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ
عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ①

2. Så drag omkring i landet i fire måneder, og vid, at I ikke kan forhindre Allāhs *plan*, og at Allāh vil vanære de vantro.

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَ أَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكٰفِرِينَ ②

3. Og *dette er en bekendtgørelse* fra Allāh og Hans Sendebud til folkene på dagen for den Store Valfart,² at Allāh siger Sig fri³ af afgudsdyrkerne, og ligeledes gør Hans Sendebud. Så hvis I angre, vil det være bedre for jer, men

وَ اَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ۗ وَرَسُولُهُ ۗ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَ إِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا

1 Suraens første vers henviser til alle de vantro i Arabien, dvs. også de vantro, som levede under muslimernes beskyttelse samt de arabiske stammer, som muslimerne have indgået traktat med. Verset erklærer fuldkommen fritagelse for anklage mod Gud og den Hellige Profet^{sa} for alle krav eller anklager, dvs. at alle løfter fra Gud og Hans Sendebud^{sa} var blevet opfyldt og deres sandhed fastslået. Derfor kunne de vantro ikke bringe nogen anklage mod Gud og Hans Profet^{sa}. Profetierne om de vantros nederlag og skuffelse og islāms fremgang og triumf var gentagne gange modtaget, og nu da disse profetier var blevet opfyldt, kunne de vantro i Arabien ikke længere hævde, at Profetens^{sa} erklæringer om islāms endelige triumf var tomme løfter.

2 Den Store Valfart blev kaldt således, fordi det var den første Valfart, der blev udført under muslimernes kontrol.

3 Da den Hellige Profet^{sa} vendte tilbage fra Tabūk i det 9. år efter *Hidjrah*, sendte han 'Ali som sin repræsentant til Mekka i anledning af den Store Valfart, der bekendtgjorde proklamationen: 1) Ingen afgudsdyrker skal nærme sig Guds Hus efter dette år. 2) Traktater og aftaler indgået af den Hellige Profet^{sa} med stammer blandt afgudsdyrkere, der ikke havde underkastet sig, skal stå ved magt og skal nøjagtigt respekteres indtil traktatens udløb. Men fremover kunne ingen afgudsdyrker bosætte sig i Hidjāz undtagen dem, med hvem han havde indgået en aftale, eller som havde søgt beskyttelse fra ham. På grundlag af afgudsdyrkerens vedvarende forræderiske adfærd og det, at de svigtede deres højtidelige aftaler, var befalingen meget berettiget. Hidjāz var nu blevet det religiøse såvel som politiske centrum for islām, og dets sikkerhed krævede, at det skulle være rensat for alle fremmede og skadelige elementer, der kunne skade islāms integritet og vise sig farligt for det spirende muslimske samfund.

hvis I vender jer bort, så vid, at I ikke kan forhindre Allāhs *plan*. Og meddel dem, som forkaster troen, en smertefuld straf

4. undtagen de af afgudsdyrkerne, som I har indgået en traktat med, og som ikke har svigtet opfyldelsen af deres forpligtelser over for jer, ej heller støttet nogen imod jer. Så opfyld traktater *indgået* med dem indtil deres udløb. Med sikkerhed, Allāh elsker de retfærdige.

5. Og når de fredhellige måneder er forløbet, så skal I kæmpe mod afgudsdyrkerne, *som bryder traktaten*, hvor I end finder dem, og tage dem *til fange* og belejre dem og ligge på lur efter dem på ethvert bagholdssted. Men hvis de angrer og opretholder Bønnen og betaler Zakāt, så lad deres vej være *fri*. Med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

6. Og hvis nogen af afgudsdyrkerne søger beskyttelse hos dig, giv ham da beskyttelse, så han må lytte til Allāhs ord, ledsag ham derpå til hans sikre sted.⁴ Det er, fordi de er folk, som ikke har viden.

R. 2.

7. Hvorledes kan der være en traktat for *disse* afgudsdyrkere med

أَنْتُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِيرِ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آيِمٍ ③

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
ثُمَّ لَمْ يَنْقُضُواكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأْتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ
إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ④ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ⑤

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ
كُلَّ مَرْصِدٍ ⑥ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ⑦
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑧

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ
أَبْلَغَهُ مَأْمَنَهُ ⑨ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ⑩

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ

⁴ Verset fastslår klart, at det at engagere sig i krig med afgudsdyrkere ikke var for at tvinge dem til at antage islām. Selv i en krigstilstand skulle afgudsdyrkere have lov til at komme til muslimernes lejre, hvis de ønskede at undersøge sandheden. Efter at sandheden var blevet forkyndt for dem, og de var blevet bekendt med islāms budskab, skulle de så, hvis de ikke følte sig tilbøjelige til at modtage den nye tro, ledsages til deres sikre sted ifølge Qur'ānens bud. I lyset af denne klare holdning er det yderst uretfærdigt at beskyldte islām for intolerance eller for at have anvendt magt for sin udbredelse.

Allāh og Hans Sendebud med undtagelse af dem, med hvilke I indgik en traktat ved den Hellige Moske? Så længe de er tro mod jer, skal I være tro mod dem.⁵ Med sikkerhed, Allāh elsker de retfærdige.

8. Hvorledes *kan det være*, at de, hvis de overvinder jer, ikke ville overholde noget slægtskabsbånd eller nogen aftale angående jer? De ville smigre jer med deres munde, hvorimod deres hjerter fornægter, og de fleste af dem er troløse.

9. De bytter Allāhs Tegn for en ringe pris og holder *mennesker* borte fra Hans vej. Ondt er virkelig det, de gør.

10. De tager ikke hensyn til slægtskabsbånd eller en aftale over for nogen, som stoler på *dem*. Og disse er det, som er overtræderne.

11. Men hvis de angrer og oprettholder Bønnen og betaler Zakāt, så er de jeres brødre i troen. Og Vi forklarer Tegnene for folk, som har viden.

12. Og hvis de bryder deres eder efter deres traktat og forhåner jeres religion, så kæmp mod *disse* vantroens ledere – med sikkerhed, de har ingen respekt for deres eder – for at de må afholde sig *derfra*.

13. Vil I ikke kæmpe mod et folk, som har brudt deres eder, og som

وَ عِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا اسْتَقَامُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا
يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ۗ يُرْضُونَكُمْ
بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ ۗ وَآكُثْرُهُمْ
فُسْقُونَ ﴿٨﴾

اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ۗ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

فَإِن تَابُوا وَاقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الرَّكُوعَ فَآخُوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُقِصِلُ
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

وَإِن تَكْثَرُوا أَيْمَانَهُمْ مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا ۗ إِنَّمَّةَ الْكُفْرِ
إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٣﴾

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ

5 Ligesom vers 9:4 beskriver dette vers overholdelsen af pagter og traktater som fromme og retfærdige handlinger, der behager Gud. Qur'ānen formaner gentagne gange og eftertrykkeligigt muslimer til at være tro mod deres traktater.

planlagde at fordrive Sendebuddet, og de var de første til at begynde *fjendtligheder* mod jer? Mon I frygter dem? Nej, Allāh er mest værdig til, at I skulle frygte Ham, hvis I er troende.

14. Kæmp mod dem, for at Allāh må straffe dem ved jeres hænder og vanære dem og hjælpe jer *til sejr* over dem og lette hjerterne hos de troende folk,

15. og for at Han må fjerne vreden fra deres hjerter. Og Allāh vender Sig i barmhjertighed til hvem Han vil. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

16. Mener I, at I vil blive ladet alene, når Allāh endnu ikke har udskilt dem af jer, som stræber *for Allāhs sag* og ikke tager *nogen* til nær ven i stedet for Allāh og Hans Sendebud og de troende? Og Allāh er velunderrettet om, hvad I gør.

R. 3.

17. Det tilkommer ikke afgudsdyrkerne at yde retfærdighed til de formål, for hvilke Allāhs moskeer er bygget, og opretholde dem på passende måde, når de bærer vidnesbyrd om deres egen vantro.⁶ Disse er det, hvis handlinger skal være forgæves, og de vil blive i ilden i lang tid.

18. I sandhed, den alene er værdig til at opretholde Allāhs moskeer,

وَهُمْوَابِإِخْرَاجِالرَّسُولِوَهُمبَدَأُوكُمْ
أَوَّلَمَرَّةٍأَتَحْشَوْنَهُمْۚ قَالَلَهُأَحَقُّأَنْ
تَحْشَوْهُإِنْكُنْتُمْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُاللَّهُبِأَيْدِيكُمْ
وَيُخْزِيهِمْوَيَنْصُرْكُمْعَلَيْهِمْوَيَشْفِ
صُدُورَكُمْۚمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

وَيُذْهِبْغَيْظَ قُلُوبِهِمْۖ وَيَتُوبِاللَّهُ
عَلَى مَنْ يَشَاءُۗ وَاللَّهُعَلِيمٌحَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْحَسِبْتُمْأَنْتُتْرَكُواوَلَمَّايَعْلَمِ
اللَّهُالَّذِينَجَاهَدُوا مِنْكُمْوَلَمْ
يَتَّخِذُوا مِنْدُونِاللَّهِوَلَا رَسُولِهِ
وَلَا الْمُؤْمِنِينَوَلِيَجْزِيَهُمُاللَّهُخَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

ع.
٨

مَاكَانِلِلْمُشْرِكِينَأَنْيَعْمُرُوا
مَسْجِدَاللَّهِشَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ
بِالْكَفْرِۗ أُولَئِكَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْۚ
وَفِي النَّارِهِمْخَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَايَعْمُرُ مَسْجِدَاللَّهِ مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ

⁶ Eftersom Ka'baen var Helligdommen viet til tilbedelse af den Ene Gud, havde afgudsdyrkerne intet at gøre med den. De blev erklæret fjender af Guds Enhed og blev fordømt af deres egen konfession.

som tror på Allāh og den Yderste Dag og opretholder Bønnen og betaler Zakāt og ikke frygter nogen undtagen Allāh, så disse er det, som langt snarere skal *regnes* blandt de retledede.

19. Anser I det at give pilgrimmede drikke og opretholdelse af den Hellige Moske for *lige med* hans *handlinger*, som tror på Allāh og den Yderste Dag og stræber for Allāhs sag? De er *slet* ikke lige i Allāhs åsyn. Og Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

20. De, som tror og udvandrer *fra deres hjem* og stræber for Allāhs sag med deres ejendom og deres liv, har den højeste rang i Allāhs åsyn. Og disse er det, som skal sejre.

21. Deres Herre skænker dem glædelige budskaber om barmhjertighed fra Sig og om *Sit* velbehag og Haver, hvori der skal være evig salighed for dem,

22. de skal forblive deri for evigt. I sandhed, hos Allāh er der en stor belønning.

23. O I som tror! Tag ikke jeres fædre eller jeres brødre til venner, hvis de foretrækker vantroen frem for troen.⁷ Og den af jer, som tager dem til venner, disse er det, som er de uretfærdige.

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ
وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا
الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

⁷ Verset henviser til den klasse af vantro, der aktivt var fjendtlige over for islām og stræbte hårdt for at udrydde den.

24. Sig, hvis jeres fædre og jeres sønner og jeres brødre og jeres ægtefæller og jeres slægtninge og den rigdom, I har erhvervet jer, og den handel, hvis stagnation I frygter, og de boliger, som I elsker, er jer kærere end Allāh og Hans Sendebud og det at stræbe for Hans sag, så vent, indtil Allāh bringer Sin dom. Og Allāh retleder ikke de ulydige folk.

R. 4.

25. Med sikkerhed, Allāh har hjulpet jer på mange slagmarker og på Hunains dag, da jeres store antal gjorde jer stolte, men dette nyttede jer intet, og jorden i *hele* dens udstrækning blev jer for trang, og så vendte I om på tilbagetog.⁸

26. Da lod Allāh fred og ro nedstige over Sit Sendebud og over de troende, og Han nedsendte hærskarere, som I ikke så, og Han straffede dem, som forkastede troen. Og dette er de vantros løn.

27. Så vil Allāh derefter vende Sig i barmhjertighed til hvem Han vil,

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ آبَاءَكُمْ وَآبَاءَكُمْ وَأَبْنَاؤَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ وَأَزْوَاجَكُمْ وَعَشِيرَتَكُمْ وَأَمْوَالٌ بِاِقْتِرَافَتُمْوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٤﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُذَبِّبِينَ ﴿٣٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۗ وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَن بَعَدَ ذَلِكَ عَلَى مَن

8 Efter Mekkas fald sluttede Hawāzin og Thaḳīf stammerne deres styrker sammen for at angribe muslimerne. Den Hellige Profet^{sa} mødte dem ved Hunain, sydvest for Mekka. Han blev ledsaget af 12.000 mænd, heraf 2.000 nye konvertitter. Modsat den Hellige Profets^{sa} praksis skyndte disse mænd sig at angribe fjenden, men blev hurtigt slået tilbage og flygtede fra slagmarken i stor forvirring. Den Hellige Profet^{sa} blev efterladt med kun 100 mænd omkring sig. Det var et øjeblik af ekstrem fare, men den Hellige Profet^{sa}, der på sit muldyr uforfærdet rykkede frem, råbte: "Jeg er virkelig Guds Profet. Dette er ingen løgn. Jeg er 'Abdul-Muṭṭalib's søn." Abbās, onkel til den Hellige Profet^{sa}, råbte også til de flygtende muslimer, at de skulle standse og vende tilbage til Allāhs Sendebud^{sa}. De skyndte sig tilbage til den Hellige Profet^{sa} og angreb fjenden så voldsomt, at den flygtede i total forvirring. Dette gjorde udslaget, og dagen endte med en bemærkelsesværdig sejr for muslimerne, og ikke mindre end 6.000 af modstanderne blev taget til fange (Ṭabarī & Hishām).

og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

28. O I som tror! Med sikkerhed, afgudsydkerne er urene. Så de skal ikke nærme sig den Hellige Moske efter dette deres år. Og hvis I frygter fattigdom, vil Allāh gøre jer rige af Sin nåde, om Han vil. Med sikkerhed, Allāh er Altvidende, Alvis.

29. Kæmp mod dem blandt Bogens folk, som ikke tror på Allāh, ej heller på den Yderste Dag, ej heller anser de det for ulovligt, som Allāh og Hans Sendebud har erklæret ulovligt, ej heller følger de den sande religion, indtil de *lydigt* betaler skat med *egen* hånd og bekræfter deres underkastelse.⁹

R. 5.

30. Og jøderne siger, at Ezra er Allāhs søn, og de kristne siger, at Messias er Allāhs søn, disse er blot ord fra deres munde. De efterligner deres tale, som forkastede troen før dem. Allāhs forbandelse være over dem! Hvorledes bliver de da vendt bort!

31. De har taget deres skriftkloge og deres munke til herrer ved siden af Allāh. Og *ligeledes har de taget* Messias, Marias søn. Og de var ikke befalet andet end at

يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۗ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً
فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ
شَاءَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا
الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ
قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۗ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۗ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ
أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا
مِن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۗ
وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا

⁹ Verset henviser til de af Bogens folk, som levede i Arabien. Ligesom afgudsydkerne havde de også aktivt været fjendtlige mod islām for at udrydde den. Muslimer blev derfor befalet at kæmpe mod dem, medmindre de gik med til at leve som loyale og fredelige borgere. *Djizyah* var en skat, som disse ikke-muslimer skulle betale som frie borgere i den muslimske stat til gengæld for den beskyttelse, de nød i den. *Zakāt* var en højere skat, som var pålagt muslimerne, og foruden *Zakāt* skulle de udføre militærtjeneste, hvilket ikke-muslimer var fritaget for.

tilbede den Ene Gud. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Hellig er Han over det, som de sætter ved siden af *Ham*.

32. De ønsker at udslukke Allāhs lys med deres munde, men Allāh tillader intet andet, end at Han vil fuldkommengøre Sit lys, selv om de vantro måtte nære afsky for *det*.

33. Han er Den, Som har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens Religion, for at Han må lade den være fremherskende over alle religioner, selv om afgudsdyrkerne måtte nære afsky for *det*.

34. O I som tror! Mange af de skriftkloge og munkene fortærer folks rigdom med falskhed og holder *folk* borte fra Allāhs vej. Og dem, som ophober guld og sølv og ikke giver det ud for Allāhs sag – meddel dem budskabet om en smertefuld straf

35. på den dag, når dette skal opredes i helvedes ild, og deres pander og deres sider og deres rygge skal brændemærkes dermed, *og det siges til dem*: "Dette er, hvad I har ophobet til jer selv, så smag nu, hvad I plejede at ophobe."

36. Månedernes antal hos Allāh har været tolv måneder ifølge Allāhs forordning siden den dag, Han skabte himlene og jorden. Af

إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ وَ لَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَ دِينِ
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَ لَوْ
كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
الْأَخْبَارِ وَ الرَّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَ يَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَ الَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ
وَ الْفِضَّةَ وَ لَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوَى
بِهَا جِبَاهُهُمْ وَ جُنُوبُهُمْ وَ ظُهُورُهُمْ ۗ
هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

disse er fire fredhellige. Dette er den evigt bestående religion. Så gør ikke uret mod jer selv i disse. Og kæmp mod afgudsdyrkerne i fællesskab, ligesom de kæmper mod jer i fællesskab, og vid, at Allāh er med de retfærdige.

وَالْأَرْضُ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمَةٌ ذَٰلِكَ لِلدِّينِ
الْقِيَمَةِ ۗ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
وَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۗ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

37. Med sikkerhed, udsættelsen af en fredhellig måned er en tilføjeelse til vantroen. De, som forkaster troen, føres på afveje derved. De tillader det et år og forbyder det et andet år, for at de må få det til at stemme overens med antallet af de måneder, som Allāh har erklæret fredhellige, og således kunne gøre det lovligt, som Allāh har forbudt. Det onde i deres handlinger er forskønnet for dem. Og Allāh retleder ikke de vantro folk.

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضدُّ
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا
وَ يُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۗ ذَٰلِكَ
لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

R. 6.

38. O I som tror! Hvad er der med jer, at når det siges til jer, at I skal drage ud til kamp for Allāhs sag, tynges I mod jorden? Ville I være tilfredse med det nærværende liv frem for det Hinsidige? Det nærværende livs goder vil blot forekomme små og ubetydelige i det Hinsidige.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ
لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ
إِلَى الْأَرْضِ ۗ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مِنَ الْآخِرَةِ ۗ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

39. Hvis I ikke drager ud til kamp, vil Han straffe jer med en smertefuld straf, og Han vil udvælge et andet folk i stedet for jer, og I skal ikke skade Ham det mindste. Og Allāh har magt over alle ting.

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

40. Hvis I ikke hjælper ham, så *vid*, at Allāh hjalp ham, *selv* da de vantro fordrev ham, idet han var en af de to, da de begge var i hulen, da han sagde til sin fælle: “Vær ikke bedrøvet, for Allāh er med os.” Da sendte Allāh Sin fred over ham og styrkede ham med hærskarer, som I ikke så, og ydmygede deres ord, som forkastede troen, og det er Allāhs ord alene, som er det mest ophøjede. Og Allāh er Almægtig, Alvis.¹⁰

41. Drag af sted, let og tungt, og stræb ved hjælp af jeres ejendom og jeres liv for Allāhs sag. Det er bedre for jer, om I blot vidste det.

42. Havde det været en hurtig gevinst og en kort rejse, ville de virkelig have fulgt dig, men den hårde rejse syntes dem for lang. Dog vil de sværge ved Allāh: “Om vi havde kunnet, ville vi med sikkerhed være draget ud sammen med jer.” De ødelægger sig selv, og Allāh ved, at de er løgnere.

R. 7.

43. Må Allāh tage dine *bekymringer* bort. Hvorfor tillod du dem *at blive tilbage*, før det stod dig klart, hvem der talte sandt, og før du havde kendt løgnerne?

44. De, som tror på Allāh og den Yderste Dag, vil ikke bede dig om tilladelse *til at blive fritaget* for at

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ
إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ
كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ
اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٠﴾

إِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
لَا تَتَّبِعُونَ ۗ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ ۗ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۗ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٣٢﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ ۗ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى
يَتَّبِعِينَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٣٣﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ

10 Der henvises i dette vers til den Hellige Profets^{sa} udvandring fra Mekka til Medina, da han ledsaget af Abū Bakr søgte tilflugt i en hule med navnet *Thaur*. Verset kaster lys over Abū Bakrs meget høje åndelige status, idet der henvises til ham som “en af de to”, som Gud var hos, og hvis frygt Gud Selv lettede.

stræbe med deres ejendom og deres liv. Og Allāh kender godt de retfærdige.

45. Kun de vil bede dig om tilladelse *til at blive fritaget*, som ikke tror på Allāh og den Yderste Dag, og hvis hjerter er fulde af tvivl, og i deres tvivl vakler de.

46. Og om de havde haft til hensigt at drage ud, ville de bestemt have foretaget forberedelser til det, men Allāh var imod, at de skulle drage ud, så Han holdt dem tilbage, og det blev sagt: “Sid I *blot hjemme* sammen med dem, som sidder *tilbage*.”

47. Om de var draget ud sammen med jer, ville de ikke have tilføjet jer andet end besvær og ville have styrtet frem og tilbage blandt jer i søgen efter *at skabe* kaos blandt jer. Og blandt jer er der dem, som plejer at lytte ivrigt til dem. Og Allāh kender godt de uretfærdige.¹¹

48. De søgte *at skabe* ufred selv før *dette*, og de lagde planer mod dig, indtil sandheden kom, og Allāhs plan sejrede, selv om de afskyede *det*.

49. Og blandt dem er der den, som siger: “Giv mig tilladelse *til at blive tilbage*, og udsæt mig ikke for prøvelse.” Med sikkerhed, i prøvelsen er de allerede faldet. Og med sikkerhed, helvede skal omslutte de vantro.

وَ أَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ
فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٣٥﴾

وَ لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَا عُدْوَاءَ لَهُ عُدَّةٌ
وَ لَكِن كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَ قِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٣٦﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
وَ لَا أَوْضَعُوا خِلَافَكُمْ يَبْغُونَكُمْ
الْفِتْنَةَ ۗ وَ فِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ ۗ
وَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَ قَلَّبُوا
لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَ ظَهَرَ أَمْرُ
اللَّهِ وَ هُمْ كَرِهُونَ ﴿٣٨﴾

وَ مِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذِرْنِي وَ لَا تَفْتِنْنِي ۗ
أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَمَحِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

11 Verset erklærer, at hyklernes frafald ikke skadede muslimerne. Tværtimod viste det sig at være en velsignelse i forklædning. For hvis hyklerne var draget ud med den muslimske hær, ville de kun have forårsaget besvær og fortræd og forsøgt at skabe splid og uenighed.

50. Hvis noget godt hænder dig, bedrøver det dem, men hvis en ulykke rammer dig, siger de: "Vi havde bestemt truffet vore forholdsregler på forhånd." Og de vender sig bort, idet de fryder sig.

51. Sig: "Intet skal ramme os, undtagen hvad Allāh har foreskrevet for os. Han er vor Beskytter. Og til Allāh skal da de troende sætte deres lid."

52. Sig: "I venter ikke andet for os end en af de to gode ting, men hvad angår jer, så venter vi, at Allāh vil hjemsege jer med en straf enten fra Sig Selv eller ved vore hænder. Vent da, vi venter *også* sammen med jer."¹²

53. Sig: "Giv ud villigt eller uvilligt, det skal ikke modtages fra jer. I er bestemt ulydige folk."

54. Og intet andet har hindret dem i, at deres bidrag skulle modtages fra dem, end at de forkaster Allāh og Hans Sendebud. Og de kommer ikke til Bønnen undtagen trevent, og de yder ingen bidrag undtagen uvilligt.

55. Så lad ikke deres rigdom eller deres børn vække forundring hos dig. Allāh har kun til hensigt at straffe dem dermed¹³ i det nærvæ-

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَتَّقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۗ هُوَ مَوْلَانَا ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِي أَوْ بِأَيْدِينَا ۗ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُتَقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٥٤﴾

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي

¹² De to gode ting, der henvises til i dette vers er martyrium og sejr. Kun en af disse to ting kan tilfalde de troende i en krig. Enten vinder de, eller de dør på slagmarken og bliver martyrer. Derfor kunne de onde ønsker, som de vantro og hyklere nærede om muslimerne, aldrig blive opfyldt.

¹³ I dette vers bliver hyklerne advaret om, at deres rigdom og deres børn, for hvis skyld de

rende liv, og at deres sjæle må drage bort, mens de er vantro.

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزٰهَقَ اَنْفُسُهُمْ
وَ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٥٥﴾

56. Og de sværger ved Allāh, at de med sikkerhed hører til jer, hvorimod de ikke hører til jer, men de er frygtsomme folk.

وَ يَحْلِفُوْنَ بِاللهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۗ وَ مَا
هُم مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفِرُّوْنَ ﴿٥٦﴾

57. Hvis de kunne finde et tilflugtssted eller grotter eller blot et hul at smutte ind i, ville de med sikkerhed vende sig hovedkulds mod det.

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغْرَبًا اَوْ مَدْخَلًا
لَّوَلّٰوْا اِلَيْهِ وَ هُمْ يَجْمَعُوْنَ ﴿٥٧﴾

58. Og blandt dem er der dem, som anklager dig angående almisserne. Hvis der gives dem noget deraf, er de tilfredse, men hvis der ikke gives dem noget deraf, se, de bliver utilfredse.

وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّيْمِرُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۗ فَاِنْ
اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا
اِذَا هُمْ يَّسْخَطُوْنَ ﴿٥٨﴾

59. Havde de blot været tilfredse med det, Allāh og Hans Sendebud havde skænket dem, og sagt: "Tilstrækkelig for os er Allāh – og Hans Sendebud, med sikkerhed, Allāh vil skænke os af Sin nåde, til Allāh vender vi os bønfoldende", ville det have været bedre for dem.

وَ لَوْ اَتَتْهُمْ رَضُوْا مَا اٰتٰهُمْ اللهُ وَ رَسُوْلُهُ ۗ
وَ قَالُوْا حَسْبُنَا اللهُ سَيُؤْتِيْنَا اللهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَ رَسُوْلَهُ ۗ اِنَّا اِلَى اللهِ
رٰغِبُوْنَ ﴿٥٩﴾

R. 8.

60. Almisserne¹⁴ er kun til de fattige og de trængende og til dem, som er ansat i forbindelse dermed,

اِنَّمَّا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَاءِ وَ الْمَسْكِيْنِ
وَ الْعَمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ

havde afholdt sig fra at drage til kampen, ville blive en kilde til psykisk tortur for dem. Deres børn ville antage den tro, de hader, og bruge deres rigdom til at fremme og styrke islāms sag.

14 Ordet *ṣadaqāt* betyder i almindelighed frivillige almisser, men betegner her *Zakāt*, altså obligatorisk skat. *Zakāt* skal anvendes: a) på dem, som er nedbrudt af fattigdom eller sygdom. b) Dem, der har evnen til at arbejde, men mangler midlerne til det. c) Dem, som er ansat til at indsamle *Zakāt*. d) Nye konvertitter til islām med behov for finansiel hjælp. e) Slaver, tilfangetagne og sådanne andre personer, som afkræves betaling af blodpenge for at sikre deres frihed. f) Dem, som er ude af stand til at betale deres gæld eller har lidt ekstraordinært tab ved handel etc. g) Enhver ædel sag. h) Dem, som er strandet på rejse på grund af pengemangel, eller dem, som rejser for at søge viden eller for at fremme sociale relationer. Se også sura 2:178.

og til dem, hvis hjerter skal forenes, og til *frigivelse af* slaver og til dem i gæld og for Allāhs sag og til de vejfarende – en forordning fra Allāh. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

61. Og blandt dem er der dem, som forulemper Profeten og siger: “Han er lutter øre.” Sig: “Hans tilbøjelighed til at lytte *til alle* er godt for jer, han tror på Allāh og har tiltro til de troende og er en barmhjertighed for dem af jer, som tror.” Og de, som forulemper Allāhs Sendebud, skal få en smertefuld straf.

62. De sværger ved Allāh over for jer for at behage jer, men Allāh og Hans Sendebud er mest værdige til, at de skulle behage Ham og *Sendebuddet*, hvis de er troende.

63. Mon de ikke ved, at den som sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud, for ham er der helvedes ild, hvori han vil blive i lang tid? Det er den store vanære.

64. Hyklerne frygter, at en sura skulle åbenbares mod dem, som ville oplyse dem om, hvad der er i deres hjerter. Sig: “Forhån I *blot!* Med sikkerhed, Allāh vil bringe for dagen, hvad I frygter.”

65. Og hvis du spørger dem, vil de bestemt sige: “Vi var blot optaget af tom tale og spøgte.” Sig: “Var det mon Allāh og Hans Tegn og Hans Sendebud, I drev spot med?”

و فِي الرَّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ ط فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ ط
وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

وَ مِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَ يَقُولُونَ
هُوَ أَذُنٌ ط قُلْ أَدُنُّ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةً
لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ط وَ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ؕ وَ اللَّهُ
وَ رَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا
مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ
وَ رَسُولَهُ فَانَّهُ لَهٗ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا ط ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ط قُلِ اسْتَهِرْءُوا
إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَخْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا
نَخُوضُ وَ نَلْعَبُ ط قُلْ أِبْرَاهِيمُ وَ آيَتِهِ
وَ رَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾

66. Kom ikke med undskyldninger. I har bestemt forkastet troen efter at have troet. Hvis Vi tilgiver en gruppe blandt jer, kan Vi straffe en anden gruppe, for de var forbrydere.”

R. 9.

67. Hyklerne, mænd og kvinder, er *alle* ét med hinanden. De påbyder det onde og forbyder det gode og holder deres hænder lukkede. De glemte Allāh, så Han har også glemt dem. Med sikkerhed, det er hyklerne, som er de ulydige.

68. Allāh lover hyklerne, mænd og kvinder, og de vantro helvedes ild, hvori de vil blive i lang tid. Den skal være nok for dem. Og Allāh har forbandet dem. Og de skal få en vedvarende straf

69. ligesom dem før jer. De var mægtigere end jer i styrke og rigere på ejendom og afkom. De nød deres andel i kort tid, således har I nydt jeres andel, ligesom de før jer nød deres andel. Og I hengav jer til tom tale, ligesom de hengav sig til tom tale. Disse er det, hvis handlinger skal blive til intet i denne verden og det Hinsidige. Og disse er det, som er taberne.

70. Har beretningen om de tidligere folk ikke nået dem – Noahs folk, ‘Āds og Thamūds og Abra-

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۗ
إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَائِفَةً بآئِهِمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

ع
١٣

الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ
بَعْضٍ مَّيْمُونٌ بِالْمُنْكَرِ وَيُنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۗ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ
هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ
وَ الْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
هِيَ حَسْبُهُمْ ۗ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۗ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ
مِنْكُمْ قُوَّةً وَ أَكْثَرَ أَمْوَالًا وَ أَوْلَادًا ۗ
فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَ خُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاصُوا ۗ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ۗ وَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ
نُوحٍ وَ عَادٍ وَ ثَمُودَ ۗ وَ قَوْمِ إِبْرٰهِيْمَ

hams folk og Midians indbyggere og de omstyrte byer? Deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn. Så Allāh ville ikke gøre dem uret, men de gjorde uret mod sig selv.

71. Og de troende, mænd og kvinder, er hinandens venner. De påbyder det gode og forbyder det onde og opretholder Bønnen og betaler Zakāt og adlyder Allāh og Hans Sendebud. Disse er det, som Allāh vil have barmhjertighed med. Med sikkerhed, Allāh er Almægtig, Alvis.

72. Allāh har lovet de troende mænd og kvinder Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, hvori de skal forblive, og herlige boliger i Evighedens Haver. Og Allāhs velbehag er det største af alt. Dette er den store sejr.

R. 10.

73. O Profet! Kæmp mod de vantro og hyklerne, og vær hård mod dem. Deres opholdssted er helvede, og et ondt bestemmelsessted er det.

74. De sværger ved Allāh, at de ikke har sagt noget, men de brugte bestemt blasfemisk sprog og forkastede troen, efter at de havde antaget islām. Og de pønsede på det, som de *efterfølgende* ikke var i stand til at opnå. Og de nærrede had,

وَ أَصْحَابِ مَدْيَنَ وَ الْمُؤْتَفِكَةَ
 أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ
 اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لَكِن كَانُوا
 أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ يُطِيعُونَ
 اللَّهَ وَ رَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ
 اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

وَ عَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ
 جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا وَ مَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّتٍ عَدْنٍ ۗ
 وَ رِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ
 وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۗ وَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ
 وَ بئسَ المصيرُ ﴿٤٣﴾

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا ۗ وَ لَقَدْ قَالُوا
 كَلِمَةً الْكُفْرِ وَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
 وَ هُمُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۗ وَ مَا نَقَمُوا إِلَّا
 أَن أَعْنَاهُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ

blot fordi Allāh og Hans Sendebud havde beriget dem af Sin nåde. Så hvis de angrer, ville det være bedre for dem, men hvis de vender sig bort, vil Allāh straffe dem med en streng straf i denne verden og i det Hinsidige, og de skal ikke have nogen ven eller hjælper på jorden.

75. Og blandt disse er der dem, som sluttede pagt med Allāh, *idet de sagde*: "Hvis Han giver os af Sin nåde, vil vi med største sikkerhed give almisser og være blandt de retfærdige."

76. Men da Han gav dem af Sin nåde, blev de nærige dermed, og de vendte sig bort i afsky.

77. Så Han gengældte dem med hykleri, *som skal være* i deres hjerter indtil den dag, når de skal møde Ham, fordi de brød deres løfte til Allāh, og fordi de plejede at lyve.

78. Mon de ikke ved, at Allāh kender deres hemmeligheder og deres skjulte rådslagninger, og at Allāh er den Bedste Kender af alt det usete?

79. De, som finder fejl hos sådanne troende, som giver almisser af deres egen fri vilje, og hos dem, som ikke har noget *at give ud* undtagen *frugten af* deres slid. De driver således spot med dem. Allāh vil gengælde dem for deres spot, og for dem er der en smertefuld straf.

80. Beder du om tilgivelse for dem, eller beder du ikke om tilgi-

فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا
يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ فِي الدُّنْيَا
وَ الْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَرِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿٤٧﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ
فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٤٨﴾

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ
وَ تَوَلَّوْا وَ هُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

فَاعْتَبَهُمْ زَفَاتًا ۖ فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ
يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٥٠﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَ نَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ ۚ وَالَّذِينَ لَا
يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ۖ
سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ ۖ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٢﴾

إِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۖ

velse for dem – selv om du beder om tilgivelse for dem halvfjerds gange, vil Allāh aldrig tilgive dem. Det er, fordi de forkastede Allāh og Hans Sendebud. Og Allāh retleder ikke de troløse folk.

R. 11.

81. De, som planlagde at blive ladet tilbage, frydede sig over at blive tilbage i modsætning til Allāhs Sendebud og afskyede at stræbe med deres ejendom og deres liv for Allāhs sag. Og de sagde: “Drag ikke ud i den hede.” Sig: “Helvedes ild er mere voldsom i hede.” Om de blot kunne forstå!

82. De skal le lidt og græde meget som en løn for det, de plejede at optjene.

83. Og hvis Allāh bringer dig tilbage til en gruppe af dem, og de beder dig om tilladelse til at drage ud *til kamp*, så sig: “I skal aldrig drage ud sammen med mig og skal aldrig kæmpe mod en fjende sammen med mig. I valgte at blive siddende *hjemme* den første gang, bliv derfor siddende med dem, som bliver tilbage.”

84. Bed aldrig over nogen af dem, når han dør, stå ej heller ved hans grav *for at bede*, for de forkastede Allāh og Hans Sendebud og døde, mens de var ulydige.

85. Og lad ikke deres rigdom og deres børn vække forundring hos dig, Allāh har kun til hensigt at

إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٠﴾

ع
١٦

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا ۗ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُواكَ لِدُخْرُوجٍ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا ۗ إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۗ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا

straffe dem dermed i denne verden, og at deres sjæle må drage bort, mens de er vantro.

86. Og når en sura åbenbares, som påbyder: “Tro på Allāh og kæmp for Allāhs sag sammen med Hans Sendebud”, beder de rige blandt dem dig om fritagelse og siger: “Efterlad os, så vi bliver sammen med dem, som sidder hjemme.”

87. De er tilfredse med at være sammen med kvinderne, og deres hjerter er forseglede, så de ikke forstår.

88. Men Sendebuddet og de, som tror sammen med ham, stræber for Allāhs sag med deres ejendom og deres liv, og disse er det, som skal få de gode ting, og disse er det, som skal få fremgang.

89. Allāh har beredt for dem Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, deri skal de forblive. Dette er den store sejr.

R. 12.

90. Og de, som undskylder sig blandt ørkenaraberne, kom, for at der måtte gives dem fritagelse. Og de, som løj over for Allāh og Hans Sendebud, blev siddende hjemme. En smertefuld straf skal ramme de af dem, som forkastede troen.

91. Der hviler ingen skyld på de svage, ej heller på de syge, ej heller på dem, som ikke finder noget at give ud, hvis de er oprigtige over for Allāh og Hans Sendebud.

وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

وَ إِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةً أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَ جَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ
أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ
مَعَ الْقَعْدِيْنَ ﴿٨٦﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَ طَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

لَكِنَّ الرَّسُولَ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ
وَ أَوْلِيَّكَ لَهُمُ الْخَيْرُ وَ أَوْلِيَّكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

ع
١٢

وَ جَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللَّهَ وَ رَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَ لَا عَلَى الْمَرْضَى
وَ لَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ
حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَ رَسُولِهِ س مَا

Der er ingen grund til bebrejdelse mod dem, som handler godt, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

92. Ej heller mod dem, som kom til dig, for at du skulle skaffe dem noget at ride på, til hvilke du sagde: "Jeg kan ikke finde jer noget at ride på", de vendte tilbage, idet deres øjne flød over med tårer i sorg over, at de ikke kunne finde noget, som de kunne give ud.¹⁵

93. Anklagen rettes kun mod dem, som beder dig om fritagelse, selv om de er rige. De er tilfredse med at blive sammen med kvinderne. Og Allāh har forsegleet deres hjerter, så de ved det ikke.

عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ ۖ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ
تَوَلَّوْا ۖ وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزْنَ إِلَّا لَا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا
بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ ۖ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

Del 11

94. De vil komme med undskyldninger over for jer, når I vender tilbage til dem. Sig: "Kom ikke med undskyldninger, vi vil aldrig tro jer. Allāh har allerede underrettet os om kendsgerningerne med hensyn til jer. Og Allāh vil iagttage jeres handlinger og også Hans Sendebud, så skal I bringes tilbage til Ham, Som kender det usete og det åbenbare, og Han vil meddele jer alt det, I plejede at gøre."

95. De vil sværge ved Allāh over for jer, når I vender tilbage til dem, for at I skal lade dem alene. Så lad dem alene. Med sikkerhed, de

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ ۖ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ۖ
وَ سَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تَرْدُونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا

¹⁵ Verset kan anvendes generelt, men de personer, der især refereres til, var syv fattige muslimer, der inderligt ønskede at deltage i *djihād*, men ikke havde midlerne til at opfylde deres hjertes ønske.

er urene, og deres opholdssted er helvede – en passende løn for det, de plejede at optjene.

96. De vil sværge over for jer, for at I må blive tilfredse med dem. Men selv om I bliver tilfredse med dem, vil Allāh ikke være tilfreds med de oprørske folk.

97. Ørkenaraberne er de værste i vantro og hykleri og mest tilbøjelige til ikke at kende forordningerne i den åbenbaring, som Allāh har nedsendt til Sit Sendebud. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

98. Og blandt ørkenaraberne er der dem, som anser det, de giver ud for *Allāhs sag*, som en bod, og de venter ivrigt, at ulykker skal ramme jer. Lad ondt ramme dem i stedet! Og Allāh er Althørende, Altvidende.

99. Og blandt ørkenaraberne er der dem, som tror på Allāh og den Yderste Dag¹⁶ og anser det, de giver ud, som et middel til at opnå nærhed til Allāh og modtage Profetens velsignelser. Ja, det er med sikkerhed et middel for dem til at opnå nærhed til Gud. Allāh vil snart lade dem indgå i Sin barmhertighed. I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhertig.

R. 13.

100. Og hvad angår de forreste blandt de troende, de første af emi-

عَنْهُمْ ط إِنَّهُمْ رِجْسٌ نَّ وَ مَاؤُهُمْ
جَهَنَّمَ ءِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ءِ فَإِنْ
تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٦﴾

الْأَعْرَابِ أَشَدُّ كُفْرًا وَ نِفَاقًا وَ أَجْدُرُ
أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ ط وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

وَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
مَغْرَمًا وَ يَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِّرُ ط
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ط وَ اللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

وَ مِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَةً
عِنْدَ اللَّهِ وَ صَلَوَاتِ الرَّسُولِ ط أَلَّا
إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ط سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي
رَحْمَتِهِ ط إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

ج. ١٢

¹⁶ Qur'ānen fordømmer aldrig vilkårligt et helt folk. Verset søger at fjerne den mulige misforståelse, at alle ørkenarabere var slette mennesker.

105. Og sig: “Gør hvad I kan, med sikkerhed, Allāh vil se jeres handlinger, og *det vil* Hans Sendebud og de troende også. Og I skal bringes tilbage til Kenderen af det usete og det åbenbare, så vil Han meddele jer, hvad I plejede at gøre.”

106. Og *der er* andre, som holdes i venten på Allāhs afgørelse. Han kan beslutte enten at straffe dem, eller Han kan vende Sig til dem i nåde. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

107. Og *blandt hyklerne*¹⁷ er der dem, som har bygget en moske for at skade *islām* og støtte vantroen og forårsage splittelse mellem de troende og for at skaffe et skjulested for dem, som allerede har ført krig mod Allāh og Hans Sendebud. Og de vil med sikkerhed sværge: “Vi mente ikke andet end godt”, men Allāh bevidner, at de bestemt er løgnere.

108. Stå aldrig *for at bede* deri. En moske, som er grundlagt på gudfrygtighed fra den første dag, er med sikkerhed mest værdig til, at du skulle stå *for at bede* deri. I den er der mennesker, som elsker at blive lutret, og Allāh elsker dem, som lutrer sig.

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۗ وَسَتُرَدُّونَ اِلَى
عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

وَ اٰخَرُونَ مُّرْجُوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِنَّمَا
يُعَذِّبُهُمْ وَاِنَّمَا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا
وَ كُفْرًا وَ تَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَ اِذْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهُ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ ۗ وَ لِيُخْلِفَنَّ اِنَّ اَرَدْنَا
اِلَّا الْحُسْنٰى ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ
لَكَذِبُوْنَ ﴿١٠٧﴾

لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا ۗ لِمَسْجِدٍ اُنْسٍ عَلٰى
التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ
فِيْهِ ۗ فِيْهِ رِجَالٌ يُحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا ۗ
وَ اللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

17 Verset kan henvise til et komplot udtænkt af en kristen munk, Abū ‘Āmir, der var en ærkefjende af islām. Efter Hunain slaget flygtede han til Syrien, idet han planlagde og håbede på at opnå byzantinernes hjælp mod den Hellige Profet^{sa}. Derfra sendte han bud til hyklerne i Medina, at de skulle bygge en moske i omegnen af Medina, der skulle tjene som skjulested for ham, og hvori de kunne udtænke intriger og lægge onde planer. Hans tilhængere byggede en moske, kendt som Masdjid Dirār, og inviterede den Hellige Profet^{sa} til at velsigne den ved at sige sine Bønner i den. Den Hellige Profet^{sa} blev ved guddommelig åbenbaring forbudt at gøre dette. På hans befaling blev moskeen sat i brand og jævnet med jorden.

109. Mon da den, som byggede sit fundament på frygt for Allāh og Hans velbehag, er bedre eller den, som byggede sit fundament på kanten af en faldefærdig skrænt, der styrtede ned med ham i helvedes ild? Og Allāh retleder ikke de folk, som er overtrædere.

110. Denne deres bygning, som de har rejst, vil altid være en kilde til uro og usikkerhed i deres hjerter, indtil deres hjerter splittes og sønderrives. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

R. 14.

111. I sandhed, Allāh har købt af de troende deres liv og deres ejendom til gengæld for Paradiset, som de skal få, de kæmper for Allāhs sag, og de dræber og bliver dræbt – et løfte, som *Han har* forpligtet Sig på i Toraen og Evangeliet og Qur'ānen. Og hvem er mere trofast mod Sit løfte end Allāh? Fryd jer da over den handel, I har indgået med Ham, og dette er det, som er den storslåede sejr.

112. Disse er det, som vender sig til Gud i anger, som tilbeder Ham, som lovpriser Ham, som drager omkring i landet for Hans sag, som bøjer sig for Gud, som kaster sig ned i Bønnen, som påbyder det gode og forbyder det onde, og som overholder grænserne fastsat af Allāh. Og forkynd glædeligt budskab til de troende.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ۗ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۗ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

الَّذِينَ بَدَّلُوا الدِّينَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ عَاهَدُوا مَعَهُ ۗ وَهُمْ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ﴿١١٢﴾

113. Det sømmer sig ikke for Profeten og de troende, at de skulle bede om Guds tilgivelse for afgudsdyrkerne, selv om de måtte være slægtninge, efter at det er blevet klart for dem, at disse er helvedes beboere.

114. Og Abrahams bøn om tilgivelse for sin fader var kun på grund af et løfte, han havde givet ham, men da det stod klart for ham, at han var Allāhs fjende, sagde han sig fri af ham. Med sikkerhed, Abraham var yderst blødhjertet, overbærende.

115. Og Allāh er ikke således, at Han ville lade noget folk fare vild, efter at Han har retledet dem, før Han har gjort klart for dem, hvad de bør vogte sig for. Med sikkerhed, Allāh har fuldkommen viden om alle ting.

116. Med sikkerhed, det er Allāh alene, Som himlenes og jordens herredømme tilhører. Han giver liv og forårsager død. Og I har ingen ven eller hjælper undtagen Allāh.

117. Allāh har med sikkerhed vendt Sig barmhjertigt¹⁸ til Profeten og til emigranterne og hjælperne, som fulgte ham i nødens stund, efter at hjerterne hos en del af dem næsten var afveget. Han vendte Sig igen barmhjertigt til dem. Med

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا
أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا
عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۗ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ
هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۗ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَّالِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ۖ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّهُ

¹⁸ Har vendt Sig barmhjertigt betyder ikke nødvendigvis, at Gud vendte Sig barmhjertigt for at modtage anger. Det betyder bl.a., som i dette vers, "at skænke gunstbevisning til nogen, eller at være nådig mod ham", for det er blevet brugt her med hensyn til den Hellige Profet^{sa} og dem, der gladeligt fulgte ham i nødens stund ved ekspeditionen til Tabük, kendt som *ghazwatul-usrah*, prøvelsens ekspedition.

sikkerhed, mod dem er Han Mest Medfølende, Evig Barmhjertig,

118. og til de tre, som blev tilbage, indtil jorden syntes dem for trang trods hele dens udstrækning, og deres sjæle også blev trange for dem, og de blev overbevist om, at der ikke var nogen tilflugt fra Allāh undtagen til Ham Selv. Derpå vendte Han Sig til dem i barmhjertighed, for at de måtte vende sig til Ham. Med sikkerhed, Allāh er Den, Som ofte vender Sig i nåde og er Evig Barmhjertig.

R.15.

119. O I som tror! Frygt Allāh, og vær sammen med de sandfærdige.

120. Det sømmede sig ikke for Medinas folk og de omkring dem af ørkenaraberne, at de skulle være blevet tilbage efter Allāhs Sendebud, eller at de skulle have foretrukket deres eget liv frem for hans. Det er, fordi hverken tørst eller udmattelse eller sult rammer dem på Allāhs vej, ej heller betræder de et spor, som ophidser de vantro, ej heller vinder de nogen fordel over fjenden, uden at der optegnes en god gerning for dem på grund af det. Med sikkerhed, Allāh lader ikke deres belønning gå fortabt, som handler godt.

121. Og de giver ikke nogen sum ud, lille eller stor, ej heller krydser de nogen dal, uden at det optegnes for dem, for at Allāh må skænke

بِهِمْ رِءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا
صَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَصَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن
لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ۖ ثُمَّ تَابَ
عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ
مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن
رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَفْسِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ
وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا
يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمْ

dem den bedste belønning for det, de plejede at gøre.

122. Det er ikke muligt for de troende at drage ud alle sammen. Hvorfor drager da ikke en del fra hver gruppe af dem ud, for at de må opnå bedre forståelse af religionen, og for at de må advare deres folk, når de vender tilbage til dem, så de må beskytte sig *mod det onde*?¹⁹

R. 16.

123. O I som tror! Kæmp mod de vantro, som er nær²⁰ ved jer, og lad dem finde urokkelig standhaftighed i jer, og vid, at Allāh er med de retfærdige.

124. Og når en sura bliver nedsendt, er der nogle blandt dem, som siger: "Hvem af jer har denne *sura* styrket i troen?" Men hvad de troende angår, så forøger den deres tro, og de fryder sig.

125. Men hvad angår dem, i hvis hjerter der er sygdom, føjer den *yderligere* urenhed til deres *nuværende* urenhed, og de dør som vantro.

¹⁹ Svaghed i tro og gerninger skyldes manglende viden. Ørkenaraberne var ganske uvidende om islāms lære (9:97). Verset fremlægger en praktisk metode til at bibringe dem troens grundsatninger. Et vist antal fra hver stamme var forpligtet til at komme til Medina for undervisning i islāms lære og derefter gå tilbage til deres respektive folk og belære dem, hvad de selv havde lært, faktisk den mest effektive måde til selv at lære og belære andre.

²⁰ Der henvises til de hyklere, som levede blandt muslimer og blandede sig med dem. Muslimerne blev pålagt at bekæmpe dem som klasse og ikke individuelt og gøre det ved at udstille deres ugerninger og hykleriske handlinger og bringe disse til den Hellige Profets^{sa} kendskab.

اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

وَ مَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ۖ

فَلَوْ لَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ

لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ

إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ

يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَ لِيَجِدُوا فِيكُمْ

غُلَظَةً ۖ وَ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ

الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَ إِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ

يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا

الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَ هُمْ

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَ أَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ

فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَ مَا تَأْتُوا

وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Mon de ikke ser, at de sættes på prøve hvert år, en eller to gange? Alligevel angrer de ikke, ej heller ville de modtage formaningen.

أَوْ لَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ
مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ
يَذْكُرُونَ ﴿١٣١﴾

127. Og når en sura bliver nedsendt, ser de på hinanden *og siger*: “Mon nogen ser jer?” Så vender de sig bort. Allāh har vendt deres hjerter bort, fordi de er folk, som ikke ville forstå.

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ ۗ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَعْدَابِكُمْ
أَنْصَرَفُوا ۗ صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣٢﴾

128. I sandhed, et Sendebud er kommet til jer af jeres egen midte, tungt for ham er det, at I skulle komme i vanskeligheder, *han* ønsker inderligt jeres *velfærd*, og mod de troende *er han* meget medfølelse, barmhjertig.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٣٣﴾

129. Men hvis de vender sig bort, så sig: “Allāh er tilstrækkelig for mig. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Til Ham sætter jeg min lid, og Han er den mægtige Trones Herre.”²¹

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٣٩﴾

²¹ Ordene til Ham sætter jeg min lid, og Han er den mægtige Trones Herre, som suraen ender med, rummer essensen af islāms lære: Islāms Gud er den Mest Ophøjede, og til Ham alene skal den sande muslim sætte sin lid.

SURA 10

YŪNUS

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 110 vers.

I sura Al-Baqarah og sura Āl-e-‘Imrān anvendes bogstavforkortelsen *آلِفَ لَامِ مِيمَ* *Alif Lām Mīm*, Jeg er Allāh, den Altvidende, men i denne sura er bogstavet *رَا* *Rā* benyttet i stedet for *مِيمَ* *Mīm*. Følger man den tidligere oversættelsesmåde, kan verset oversættes således: *أَنَا اللهُ أَرَى* *Ana Allāhu Arā*, Jeg er Allāh, Jeg ser.

Kernepunktet i denne sura er Profeten Jonas’^{as} prøvelse, og derfor kaldes suraen Yūnus. Allerede i begyndelsen af suraen rejser Allāh den Ophøjede et spørgsmål: Mon det er forunderligt for mennesker, at Vi har åbenbaret til en mand af deres egen midte? Svaret på dette indlejret deri er, at menneskers overraskelse er et vidnesbyrd om deres egen samvittighed, fordi de er druknet i deres verdslighed, derfor åbenbarer Allāh ikke til dem. I virkeligheden formoder de målt med deres egen målestok, at Allāh ikke kan åbenbare til noget menneske.

Umiddelbart efter dette siger Allāh den Ophøjede, at eftersom det er Allāh, Som har skabt universet og frembragt enhver ting på en fremragende måde, ville Han da lade dette være forgæves? Højdepunktet af dette skaberværk er, at en sådan forbeder skal skabes, altså den Hellige Profet^{sa}, som med Allāhs billigelse ikke alene vil gå i forbøn for de fortjenstfulde mennesker i sin menighed, men også vil gå i forbøn for de retskafne mennesker fra de tidligere menigheder.

Derefter bliver den Hellige Profet^{sa} sammenlignet med solen, og alle former for liv i verden drager nytte af dens lys, og af dette lys vil en fuldmåne blive til, som i nattens mørke stadig vil viderebringe dette lys til jorden.

Bemærkelsesværdigt er det, at også i den fysiske verden vokser nogle grøntsager i måneskin således, at lyden af væksten kan høres. Angående armenske agurker siger forskerne, at de giver en lyd under deres vækst, som et menneskes øre kan høre. Det er således den samme Gud, Som gjorde dagen så vel som natten til en kilde til liv.

I denne sura nævnes et folk, som blev frelst fuldstændigt fra den straf, som de var blevet advaret om. I den efterfølgende sura Hūd omtales de folkeslag, som på grund af deres fornægtelse blev fuldstændig tilintetgjort.

YŪNUS

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, ^{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①}
den Evig Barmhjertige.
2. Alif Lām Rā.‡ Disse er vers fra ^{الرَّتْ تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②}
Bogen, fuld af visdom.
3. Mon det er forunderligt for men-
nesker, at Vi har åbenbaret til en
mand af deres egen midte: “Advar
menneskeheden og giv glædeligt
budskab til dem, som tror, at for
dem er der et sandhedens sæde
hos deres Herre.” De vantro siger:
“Med sikkerhed, dette er en åben-
lys troldmand.”
4. I sandhed, jeres Herre er Allāh,
Som skabte himlene og jorden i
seks perioder, derefter befæstede
Han Sig på Tronen, Han styrer
alle ting. Der er ingen, som går i
forbøn *hos Ham* undtagen efter
Hans tilladelse. Dette er Allāh,
jeres Herre, så tilbed Ham. Vil I da
ikke modtage formaning?
5. Til Ham skal I alle vende til-
bage. Allāhs løfte er sandt. Med
sikkerhed, Han påbegynder ska-
belsen, derefter gentager Han den,
for at Han må belønne dem, som
tror og handler godt, med retfær-
dighed. Og *hvad angår* dem, som
forkaster troen, skal de få en drik
af kogende vand og en smertefuld
straf, fordi de plejede at fornægte.
- إِنَّ هَذَا السَّحْرُ مُبِينٌ ③
- إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ ۚ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَفِيعٍ
إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ۗ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوهُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ④
- إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
يَكْفُرُونَ ⑤

‡ Jeg er Allāh, Som er Altseende.

6. Han er Den, Som gjorde solen strålende og månen lysende og har forordnet faser for den, for at I må kende årstallene og *tidens* beregning.¹ Allāh har ikke skabt dette undtagen med sandhed. Han forklarer Tegnene indgående for folk, som besidder viden.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً
وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۗ مَا خَلَقَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

7. Med sikkerhed, i nattens og dagens vekslen og i alt det, som Allāh har skabt i himlene og på jorden, er der Tegn for gudfrygtige folk.

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٧﴾

8. De, som ikke forventer mødet med Os og er tilfredse med det nærværende liv og finder fred derved, og de, som er uagtsomme angående Vore Tegn –

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ
هُمْ عَنِ الْآيَاتِ غٰفِلُونَ ﴿٨﴾

9. disse er det, hvis opholdssted er ilden på grund af det, de optjente.

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٩﴾

10. Men *hvad* angår dem, som tror og handler retfærdigt – deres Herre vil retlede dem på grund af deres tro. Floder skal strømme nedenfor dem i Salighedens Haver.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِأَيْمَانِهِمْ ۗ تَجْرِي
مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٠﴾

11. Deres bøn deri skal være: “Hellig er Du, o Allāh!”² Og deres hilsen deri skal være: “Fred.” Og afslutningen på deres bøn skal

دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۗ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ

1 Gud har fastsat faser for solen og månen, for at vi må være i stand til at beregne tiden. Med andre ord har Han sat disse himmellegemer i bevægelse og har fastsat faser for deres bevægelse, således at vi ved at observere bevægelsen kan være i stand til at vide, at et bestemt tidsrum er forløbet, og at vi har bevæget os fra vor oprindelige position. Al beregning og alle kalendere afhænger af solens og månens bevægelser.

2 Virkeligheden af alle ting i Paradiset vil blive åbenbart for mennesker, og de vil indse, at ethvert af Guds værk var baseret på dyb visdom. Denne erkendelse vil få dem til at udbryde instinktivt: *Hellig er Du, o Allāh!*

være: “Al lovprisning tilkommer Allāh, alle verdeneres Herre.”

R. 2.

12. Og hvis Allāh havde fremskyndet det onde for menneskene, som de har optjent, ligesom de ville haste efter at opnå rigdom, skulle afslutningen på deres livs frist allerede være bragt over dem. Men Vi lader dem, som ikke håber på mødet med Os, strejfe forvirrede om i deres overtrædelse.

13. Og når noget ondt hjemsøger mennesket, påkalder det Os liggende på sin side eller siddende eller stående, men når Vi fjerner dets lidelse fra det, går det sin vej, som om det aldrig havde bønfaldet Os mod den elendighed, som hjemsøgte det. Således er de umådeholdendes handlinger blevet forskønnet for dem.

14. Og Vi tilintetgjorde manganen en generation før jer, da de begik overtrædelser, skønt deres Sendebud var kommet til dem *tidligere* med klare og tydelige Tegn, men de ville ikke tro. Således lønner Vi de forbryderiske folk.

15. Så gjorde Vi jer til efterfølgere på jorden efter dem, for at Vi måtte se, hvorledes I ville handle.

16. Og når Vore klare Tegn forelæses for dem, siger de, som ikke håber på mødet med Os: “Bring en Qur’ān anderledes end denne, eller lav den om.” Sig: “Det tilkommer ikke mig at ændre den af min egen drift. Jeg følger kun det, som er

أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
اسْتَعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ
أَجْلُهُمْ ۖ فَذَرِ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبَةٍ
أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۗ
كَذَلِكَ زَيَّنَ لِمُتَسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا
ظَلَمُوا ۗ وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۗ كَذَلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن
بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۖ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَأَنْتِ بِقُرْآنٍ
غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلَهُ ۗ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي ۗ إِنْ أَتَّبِعْ

åbenbaret til mig. Med sikkerhed, jeg frygter, hvis jeg er ulydig mod min Herre, en stor dags straf.”

17. Sig: “Om Allāh havde villet *det*, havde jeg ikke forelæst den for jer, ej heller ville Han have gjort den kendt for jer. Jeg har bestemt levet et *helt* liv blandt jer før dette. Vil I da ikke forstå?”³

18. Hvem overtræder da retfærdigheden mere åbenlyst end den, som opdigter løgn mod Allāh, eller *den*, som anklager Hans Tegn for løgn? Med sikkerhed, forbryderne skal aldrig få fremgang.⁴

19. Og de tilbeder i stedet for Allāh *det*, som hverken skader dem eller gavner dem, og de siger: “Disse er vore forbedere hos Allāh.” Sig: “Vil I meddele Allāh noget, som Han ikke kender i himlene eller på jorden?” Hellig er Han og højt op-højet over *det*, de sætter ved siden af *Ham*.

20. Og menneskene var kun én menighed, så blev de uenige, og havde det ikke været for et ord, som var gået forud fra din Herre, ville deres skæbne have været be-seglet i overensstemmelse med alt *det*, de var uenige om.

إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٧﴾

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا
أَدْرِكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا
مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا
عِنْدَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا
يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ
سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً
فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ
مِن رَّبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

3 Selv Profetens modstandere indrømmede, at han hele sin levetid havde været en enestående oprigtig mand og endda havde vundet titlen *al-Amīn*, den troværdige, for sin uangribelige integritet. Mellem denne periode og hans proklamation af profetdømme var der heller ikke et mellemrum. Hvorledes kunne han da pludselig blive en bedrager og opdigte løgn mod Gud!

4 Verset bringer to evige sandheder frem i lyset: a) De personer, der opfinder løgne om Gud, og som afviser og modsætter sig Hans Sendebud, kan aldrig undslippe Guds straf. b) Bedragerere og falske profeter kan ikke lykkes i deres mission. Se også sura 69:45-48.

21. Og de siger: “Hvorfor er et Tegn ikke blevet nedsendt til ham fra hans Herre?” Sig: “Allāh alene tilhører det usete. Vent derfor, jeg er med jer blandt dem, som venter.”

R. 3.

22. Det øjeblik Vi lader menneskene smage barmhjertighed, efter at trængsel har ramt dem, begynder de straks at lægge planer mod Vore Tegn. Sig: “Allāh er hurtigere til at planlægge.” Med sikkerhed, Vore budbringere bevarer en optegnelse af, hvad I planlægger.

23. Han er Den, Som gør jer i stand til at rejse til lands og til vands, indtil, når I er *om bord* på skibene, og de sejler med dem med god brise, og de fryder sig over det, en rasende vind rammer dem, og bølgerne kommer over dem fra alle sider, og de tænker, at de er omringet, så påkalder de Allāh, idet de lover oprigtighed i troen på Ham og siger: “Hvis Du redder os fra dette, vil vi med sikkerhed være blandt de taknemmelige.”⁵

24. Men når Han har reddet dem, se! De begynder at begå overtrædelser på jorden med urette. O I mennesker! Jeres overtrædelser er kun mod jer selv – blot en nydelse af det nærværende liv. Så til Os skal jeres tilbagekomst være, og Vi

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۗ
إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢١﴾

وَ إِذْآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَّآءٍ مَّسَّتْهُمُ اِذَا لَهُمْ مَكْرُفِيٓ اَيَاتِنَا ۗ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ۗ اِنَّا رُسَلْنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِّ ۗ وَجَرَّيْنٰ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوْا اَنْهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۗ دَعَوْا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۗ لَئِنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

فَلَمَّا اَنْجَاهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ يَاٰيٰهَا النَّاسُ اِنَّمَا بُغِيْكُمْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ ۗ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ

5 Ligesom en behagelig brise somme tider udvikler sig til en voldsom storm og forårsager omfattende ødelæggelse, kan på samme måde den frist, som skænkes de vantro, vise sig at være indledningen til deres ødelæggelse. For at overbevise de vantro om denne åbenlyse sandhed henledes deres opmærksomhed på en sørejses bekvemmeligheder og farer.

vil meddele jer, hvad I plejede at gøre.

25. Eksemplet med livet på jorden er som vandet, som Vi lader strømme ned fra himmelen. Så med det blander jordens plantevækst sig, hvorefter både mennesker og kvæget spiser. Det fortsætter med at være således, indtil jorden blomstrer op i fuldt flor og udvikles til herlighed – så, mens de, som besidder den, anser sig for at være herrer over den, stiger pludseligt Vor befaling ned om natten eller om dagen. Derpå gør Vi den til en mark, der er mejet ned, som om den ikke havde eksisteret dagen før.⁶ Således forklarer Vi Tegnene indgående for folk, som tænker sig om.

26. Og Allāh kalder til fredens bolig og leder den, Han vil, til den rette vej.

27. For dem, som handler godt, skal der være den bedste *belønning* og *endnu flere velsignelser*. Og hverken mørke eller skændsel skal dække deres ansigter. Disse er Paradisets beboere, deri skal de forblive.

28. Og *hvad angår* dem, som handler ondt, skal straffen for noget ondt være tilsvarende dette, og skændsel skal dække dem. De skal ikke have nogen til at beskytte sig mod Allāh. *Og de vil se ud*, som om deres ansigter var blevet

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۗ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا ۗ لَا تَهَيَّأْ لَهَا أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۗ كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ ۗ كَذٰلِكَ نَفِصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَ اللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ۗ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَ زِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُم قَتْرٌ ۗ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

وَ الَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۗ وَ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن عَاصِمٍ ۗ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ

⁶ Moralen i denne lignelse er, at når nationer bliver stolte og forfængelige og tager livet let, vil deres tilbagegang sætte ind, og de kommer til at sørge.

dækket af nattens mørke stykker. Disse er ildens beboere, deri vil de blive i lang tid.

29. Og tag jer i agt for den dag, når Vi vil samle dem alle sammen, så vil Vi sige til dem, som tillagde *Gud* partnere: “Bliv hvor I er, I og jeres partnere *til Gud*.” Derpå vil Vi adskille dem, og de, som de havde anset som partnere, vil sige: “Det var ikke os, I tilbad.

30. Så Allāh er tilstrækkelig som Vidne mellem os og jer. Vi var fuldstændig uvidende om jeres hengivenhed.”

31. Der skal enhver sjæl erkende,⁷ hvad den har sendt forud. Og de skal bringes tilbage til Allāh, deres sande Herre, og alt, hvad de plejede at opdigte, skal være vejet fra dem.

R. 4.

32. Sig: “Hvem forsørger jer fra himmelen og jorden? Eller hvem er det, som har magt over ørerne og øjnene? Og hvem frembringer det levende af det døde og frembringer det døde af det levende? Og hvem styrer alle ting?” De vil sige: “Allāh.” Sig da *til dem*: “Vil I da ikke afholde jer *fra jeres falske beskæftigelser*?”

33. Sådan er Allāh, jeres sande Herre. Så hvad er der tilbage efter sandheden undtagen åbenlys vildfarelse? Hvorledes bliver I da vendt bort *fra sandheden*?

مُظْلِمًا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ آلِيَانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْإِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

هُنَالِكَ تَبْلُوهُنَّ كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوهُنَّ إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُنَّ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ ۗ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۗ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

فَذَرِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ ۗ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الصَّلٰۗءُ ۗ فَاِنِّي تُصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾

⁷ Det er ikke skænket mennesket fuldt ud at forstå og indse virkeligheden af tingene i denne verden. Det er kun i den næste verden, at sløret skal løftes helt fra alle ting, og deres virkelige natur vil komme frem i lyset.

34. Således har din Herres ord vist sig sandt mod dem, som gør oprør, at de ikke vil tro.

35. Sig: “Er der mon én blandt jeres partnere *til Gud*, som påbegynder skabelsen og så gentager den?” Sig: “Det er Allāh *alene*, Som påbegynder skabelsen og så gentager den. Hvorledes kunne I da blive forledt?”

36. Sig: “Er der mon nogen af jeres partnere *til Gud*, som leder til sandheden?” Sig: “Det er Allāh, Som leder til sandheden. Er da Den, Som leder til sandheden, mere værdig til at blive fulgt, eller den, som ikke *selv* finder vejen, medmindre han bliver retledet? Hvad er der da med jer? Hvorledes dømmer I?”

37. Og de fleste af dem følger intet andet end formodning. Med sikkerhed, formodning kan på ingen måde erstatte sandhed. I sandhed, Allāh er velunderrettet om det, de gør.

38. Og denne Qur’ān er ikke således, at den kunne være frembragt af nogen anden end Allāh. Tværtimod, den bekræfter det, som er før den, og er en udførlig forklaring på Loven *fra Gud*. Der er ingen tvivl derom. *Den er fra alle verdners Herre.*⁸

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِينَ فَسَقُوْۤا اِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٣٤﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَّبْدُوْۤا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۗ قُلِ اللّٰهُ يَّبْدُوْۤا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۗ فَاَنۢى تُوَفَّكُوْنَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى
الْحَقِّ ۗ قُلِ اللّٰهُ يَّهْدِيْٓ لِذٰلِكَ ۗ اَمۡنٌ
يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمۡنٌ
لَّا يَّهْدِيْٓ اِلَّا اَنْ يُهۡدَى ۗ فَمَا لَكُمْ قَدَّ
كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٦﴾

وَمَا يَتَّبِعُ اَكۡثَرُهُمۡ اِلَّا ظَنًّا ۗ اِنَّ
الظَّنَّ لَا يُغۡنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۗ اِنَّ
اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفۡتَرٰى مِنْ
دُوۡنِ اللّٰهِ وَاَلٰى كُنۡ تَصۡدِیۡقَ الَّذِیۡ بَیۡنَ
یَدَیۡهِ وَاَتَفۡصِيۡلَ الْكِتٰبِ لَا رَیۡبَ فِیۡهِ
مِنۡ رَّبِّ الْعٰلَمِیۡنَ ﴿٣٨﴾

8 Verset giver fem overbevisende grunde til, at Qur’ānen er Guds åbenbarede Ord: a) Den beskæftiger sig med sådanne emner, som er uden for menneskets fatteevne og alene kan åbenbares af Gud. b) Profetierne fra de tidligere Profeter fastslår dens guddommelige oprindelse. c) Den udlægger og forklarer på en så klar og omfattende måde læren i de tidligere Skrifter, som ingen anden Bog har gjort. d) Den indeholder alle nødvendige argumenter for at bevise sin

39. Mon de siger: “Han har opdigtet den”? Sig: “Frembring da en sura lig den,⁹ og kald alle til hjælp I kan i stedet for Allāh, hvis I er sandfærdige.”

40. Nej, men de har forkastet det, som de ikke kunne omfatte med deres viden, ej heller er den *sande* betydning deraf endnu kommet til dem. På samme måde forkastede de før dem *sandheden*. Men se, hvorledes afslutningen blev for de uretfærdige!

41. Og blandt dem er der *nogle*, som tror på den, og blandt dem er der *andre*, som ikke tror på den, og din Herre kender bedst dem, som skaber fordærv.

R. 5.

42. Og hvis de anklager dig for løgn, så sig: “Jeg er ansvarlig for mine handlinger og I for jeres. I er ikke ansvarlige for, hvad jeg gør, og jeg er ikke ansvarlig for, hvad I gør.”

43. Og blandt dem er der *nogle*, som lytter til dig. Men kan du få de døve til at høre, selv om de ikke forstår?

44. Og blandt dem er der *nogle*, som ser hen mod dig. Men kan du mon retlede de blinde, selv om de ikke ser?

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَدْعَيْتُمْ مِّن
دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا
يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۗ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَ مِنْهُمْ مَّن يُّؤْمِنُ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَّن لَّا
يُّؤْمِنُ بِهِ ۗ وَ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤١﴾

وَ إِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِّي عَمَلِي
وَ لَكُمْ عَمَلِكُمْ ۗ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا
أَعْمَلُ وَ أَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَ مِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۗ أَفَأَنْتَ
تُصِغُ السَّمْعَ وَ لَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

وَ مِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ ۗ أَفَأَنْتَ
تَهْدِي الْعُمْيَ وَ لَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٤﴾

guddommelige oprindelse og kræver ikke nogen støtte fra andre kilder. e) I modsætning til de tidligere Skrifter opfylder den hele menneskehedens moralske behov under alle forhold.

9 Umiddelbart efter argumenterne i det foregående vers udfordrer dette vers de vantro, at hvis en bog med sådanne egenskaber, som Qur’ānen besidder, kunne være en menneskelig forfalskning, hvorfor frembringer de da ikke selv en tilsvarende? Denne udfordring består til alle tider.

45. Med sikkerhed, Allāh gør ikke menneskene det mindste uret, men menneskene gør uret mod sig selv.

46. Og på den dag, når Han vil samle dem sammen, *vil det forekomme dem*, som om de kun havde dvælet i verden en del¹⁰ af en dag. De vil genkende hinanden. Taberne er bestemt dem, som fornægter mødet med Allāh og ikke ville være retledede.

47. Og hvis Vi lader dig skue en del af det, som Vi lovede dem, eller lader dig dø *forinden*, til Os skal deres tilbagekomst være, så vil Allāh være Vidne over det, de gør.

48. Og til ethvert folk er der et Sendebud. Så når deres Sendebud kommer, dømmes der mellem dem med retfærdighed, og der gøres dem ingen uret.

49. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive *opfyldt*, hvis I er sandfærdige?"

50. Sig: "Jeg har ingen magt til at skade eller gavne mig selv undtagen det, som Allāh vil. For ethvert folk, *som forkaster troen*, er der en frist. Når deres frist er kommet, kan de ikke blive tilbage et øjeblik, ej heller kan de komme forud *for den*."

51. Sig: "Fortæl mig, hvis Hans straf kommer over jer ved nat eller ved dag, hvorledes kunne forbry-

إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۗ
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلقاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٣٦﴾

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَقَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۗ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ
قَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۗ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا
مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۗ إِذَا جَاءَ
أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۗ وَلَا
يَسْتَقْدِرُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ
بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ

¹⁰ Da de spildte deres liv med tomme beskæftigelser, kan det med rette siges, at de kun levede i verden én dag, selv om de faktisk kan have levet i mange år.

derne undslippe¹¹ den, hvor hastigt de end *gør det*?

52. Er det således, når den er indtruffet, at I vil tro på den? Hvad! Mon nu! Og *før dette* plejede I at forlange dens fremskyndelse.”

53. Så skal det siges til dem, som handlede uretfærdigt: “Smag I den langvarige straf. I lønnes ikke for andet end det, I plejede at optjene.”

54. Og de spørger dig: “Er det sandt?” Sig: “Ja, ved min Herre! Det er med sikkerhed sandt, og I kan ikke forhindre *det*.”

R. 6.

55. Og hvis enhver sjæl, som begår uret, ejede alt hvad der er på jorden, ville den bestemt tilbyde at løskøbe sig dermed. Og de vil skjule *deres* fortrydelse, når de ser straffen. Og der skal dømmes mellem dem med retfærdighed, og der skal ikke gøres dem uret.

56. Se! I sandhed, Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og på jorden. Se! Med sikkerhed, Allāhs løfte er sandt. Men de fleste af dem ved det ikke.

57. Han er Den, Som giver liv og forårsager død, og til Ham skal I bringes tilbage.

58. O I mennesker! Der er bestemt kommet en formaning til jer fra jeres Herre og en lægedom for

الْمُجْرِمُونَ ﴿٥١﴾

أَتُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنْتُمْ بِهِ ؕ أَلَنْ
وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٢﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ ۗ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي
إِنَّهُ لَحَقُّ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٤﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلْكَافِرِينَ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ
لَافْتَدَتْ بِهِ ؕ وَاسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا
رَأَوْا الْعَذَابَ ۗ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

الْآرَاتِ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
الْآرَاتِ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۗ وَهُدًى

11 Verset kan være en tilrettevisning for de vantro, at de ikke bør hengive sig til nyttesløs diskussion angående tiden og formen af den lovede straf, men bør forsøge at undgå den ved at foretage en positiv ændring af deres liv.

enhver *sygdom*, som er i hjerterne, og en retledning og en barmhjerlighed for de troende.

59. Sig: “*Alt dette er ved Allāhs nåde og ved Hans barmhjerlighed, lad dem da fryde sig derover. Det er bedre, end hvad de ophober.*”

60. Sig: “Har I grundet over, at Allāh skænkede jer underhold, så gjorde I *noget* af det ulovligt og *noget* lovligt?”¹² Sig: “Har Allāh tilladt jer *det*, eller opdiger I løgn mod Allāh?”

61. Og hvad tænker de, som opdiger løgn mod Allāh, om Opstandelsens Dag? I sandhed, Allāh er Nådig mod menneskeheden, men de fleste af dem er ikke taknemmelige.

R. 7.

62. Og du er ikke optaget af noget, og du reciterer ikke fra Ham nogen del af Qur’ānen, og I gør ingen ting, uden at Vi ser jer, når I er fordybet deri. Og intet er skjult for din Herre – selv det, som ikke vejer mere end en partikel eller mindre end det eller større end det på jorden eller i himmelen – uden at det er *optegnet* i en klar og tydelig Bog.

63. Se! Allāhs venner skal med sikkerhed ikke nære frygt, ej heller skal de sørge –

وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا ۗ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ
رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا ۗ قُلْ
اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ
قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا
عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٢﴾

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

12 At spise og drikke er menneskets primære behov, og det er en religions første opgave at vejlede det i denne henseende. Men det er indlysende, at der bør være medicinske, moralske eller religiøse grunde til at erklære nogle ting lovlige og andre ulovlige. Islām har foreskrevet den nødvendige lære i denne henseende.

64. de, som troede og altid handlede retfærdigt.

65. For dem er der glædelige budskaber i det nærværende liv og også i det Hinsidige – der er ingen forandring i Allāhs ord, det er bestemt den store sejr.

66. Og lad ikke deres ord bedrøve dig. Med sikkerhed, al majestæt tilhører Allāh. Han er den Alt-hørende, den Altvidende.

67. Se! Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. De, som tilbeder påståede partnere i stedet for Allāh, følger dem i virkeligheden ikke. De følger intet andet end formodning og forfalder blot til gætteri.

68. Han er Den, Som har skabt natten for jer, så I må hvile deri, og dagen belysende. Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som hører efter.

69. De siger: “Allāh har taget Sig en søn.” Hellig er Han! Han er Selvtilstrækkelig. Ham tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. I har intet belæg for denne påstand. Siger I om Allāh, hvad I ikke ved?

70. Sig: “De, som opdigter løgn mod Allāh, skal ikke få fremgang.”

71. De vil kun få en midlertidig vinding i denne verden. Så til Os er deres tilbagekomst. Derpå vil Vi

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ ۗ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ
اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَلَا يَخْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۗ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
جَمِيعًا ۗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ
فِي الْاَرْضِ ۗ وَ مَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ ۗ اِنَّ
يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ اِنَّ فِيْ
ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ
الْغَنِيُّ ۗ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِى
الْاَرْضِ ۗ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا
اَتَقُولُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ
الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿٧٠﴾

مَتَاعًا فِى الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ
ثُمَّ نُنزِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا

lade dem smage en streng straf, fordi de ikke ville tro.

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤١﴾

R. 8.

72. Og forelæs for dem beretningen om Noah, da han sagde til sit folk: “O mit folk! Hvis min rang hos Gud og min formaning om jeres forpligtelse ved hjælp af Allāhs Tegn fornærmer jer – og til Allāh sætter jeg min lid – saml da alle jeres planer og jeres ‘partnere’, lad da ikke jeres handlemåde være uklar for jer, gennemfør så jeres planer mod mig, og giv mig ingen udsættelse.

وَإِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَقُومِمْ إِنَّ كَانَتْ كَبْرًا عَلَيْكُمْ مَّقَامِي
وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ
فَأَجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ
وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٤٢﴾

73. Men hvis I vender jer bort, så husk, at jeg beder jer ikke om nogen belønning. Min belønning er hos Allāh alene, og jeg er blevet befalet at være blandt dem, som har underkastet sig.”

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۗ وَأُمِرْتُ أَنْ
أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٣﴾

74. Men de forkastede ham, så Vi frelste ham og dem, som var med ham i Arken, og Vi gjorde dem til arvinger af landet, mens Vi druknede dem, som forkastede Vore Tegn. Se da, hvorledes afslutningen blev for dem, som var blevet advaret!

فَكَذَّبُوهُ فَجَبَّيْنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي
الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفًا وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ﴿٤٤﴾

75. Derpå sendte Vi efter ham andre Sendebud til deres respektive folk, og de bragte dem klare beviser. Men de ville ikke tro på dem, fordi de havde forkastet dem tidligere. Således forsejler¹³ Vi overtrædernes hjerter.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۗ كَذَلِكَ نَطْبَعُ
عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

13 Gud forsejler ikke vilkårligt de vantros hjerter. Det er de vantro, som ved deres egen hårdnakkede og uberettigede vægring ved at lytte til Guds Ord berøver sig evnen til at indse og acceptere sandheden. Det er dem selv, som udformer deres egen onde skæbne.

76. Derpå sendte Vi efter dem Moses og Aron til Farao og hans ledere med Vore Tegn, men de opførte sig hovmodigt. Og de var syndefulde folk.

77. Og da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: "Dette er med sikkerhed åbenlys trolddom."

78. Moses sagde: "Siger I *dette* om sandheden, når den er kommet til jer? Er dette trolddom? Og troldmændene sejrer aldrig."

79. De sagde: "Er du kommet til os, for at du må vende os bort fra det, vi fandt vore forfædre følge, og for at I to må vinde storhed i landet? Men vi vil ikke tro på nogen af jer."

80. Og Farao sagde: "Bring mig enhver kyndig troldmand."

81. Og da troldmændene kom, sagde Moses til dem: "Kast, hvad I har at kaste."

82. Og da de havde kastet, sagde Moses: "Hvad I har frembragt er blot trolddom. Med sikkerhed, Allāh vil gøre det til intet. Allāh lader bestemt ikke ufredsstifternes værk lykkes.

83. Og Allāh stadfæster sandheden ved Sine ord, selv om synderne måtte nære afsky for *det*."

R. 9.

84. Og ingen adlød Moses undtagen en generation af hans folk på grund af frygt for Farao og deres ledere, at han skulle forfølge dem.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَ هَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَ كَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ٤٦

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ٤٧

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ٤٨

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ تَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ ٤٩ وَ مَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ ٥٠

وَ قَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ٥١

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ٥٢

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ إِلَّا السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ٥٣

وَ يُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ٥٤

فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِمْ أَنْ

Og med sikkerhed, Farao var tyran i landet, og han var virkelig blandt overtræderne.

85. Og Moses sagde: “O mit folk! Hvis I tror på Allāh, til Ham skal I da sætte jeres lid, hvis I virkelig underkaster jer *Hans vilje*.”

86. Og de sagde: “Til Allāh sætter vi vor lid. O vor Herre! Gør os ikke til en prøvelse for de uretfærdige folk.

87. Og frels os ved Din barmhjerlighed fra de vantro folk.”

88. Og Vi åbenbarede til Moses og hans broder, *idet Vi sagde*: “Byg huse til jeres folk i byen, og læg jeres huse i samme retning¹⁴, og oprethold Bønnen. Og forkynd glædeligt budskab til de troende.”

89. Og Moses sagde: “Vor Herre! Du har skænket Farao og hans ledere prydelser og rigdom i dette liv. Vor Herre! Det fører alene til, at de leder *folk* bort fra Din vej.

يَفْتِنَهُمْ ۗ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ ۗ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

وَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ
مُسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۗ رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

وَ نَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ
الْكٰفِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَ اَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى وَ اَخِيهِ اَنْ
تَبْنُوا لِقَوْمِكُمْ بِمِصْرَ بِيُوتًا وَ اجْعَلُوا
بِيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۗ
وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

وَ قَالَ مُوسَى رَبَّنَا اِنَّكَ اَتَيْتَ فِرْعَوْنَ
وَ مَلَاةَ زَيْنَةً وَ اَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَن سَبِيْلِكَ ۗ رَبَّنَا اطْمِسْ

*14 De arabiske ord *wadj' alū buyūtakum qiblatan* (وَ اجْعَلُوا بِيُوتَكُمْ قِبْلَةً) kan i dette vers betyde: vendt mod Qiblah dvs. det punkt eller sted, som tilbedelsen er orienteret mod, eller over for hinanden eller vendt i den samme retning.

Hvad angår den første betydning er det vanskeligt at vælge denne, da der ikke var foreskrevet en definitiv Qiblah for Israels børn før opførelsen af Salomons tempel.

Hvis den anden betydning foretrækkes, vil scenariet være huse bygget over for hinanden i sikkerheds øje med.

Den tredje betydning, som anvendes i oversættelsen, er: “Byg jeres huse, så de vender i den samme retning.” Dette har den fordel, at alle husenes beboere er i stand til at bede i den samme retning, hvilket skaber en følelse af enhed og disciplin blandt dem.

Umiddelbart efter denne instruks bliver de troende formanet om at opretholde Bønnen, hvilket bestyrker denne fortolkning. De arabiske ord *wa aqīmuṣ-ṣalāta* (وَ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ) påbyder ikke blot udførelse af individuel Bøn, men lægger vægt på udførelse af Bønnen i en forsamling.

Vor Herre! Tilintetgør deres rigdomme, og vær streng mod deres hjerter, fordi de *tilsyneladende* ikke vil tro, før de ser en frygtelig straf.”

90. Han svarede: “Jeres bøn er hørt. Vær da begge standhaftige, og følg ikke deres vej, som ikke ved noget.”

91. Og Vi bragte Israels børn over havet, og Faraos og hans hære forfulgte dem med ond hensigt og fjendskab, indtil han, da drukning indhentede ham, sagde: “Jeg tror på, at der ikke er nogen tilbedelsesværdig undtagen Ham, Som Israels børn tror på, og jeg er blandt dem, som underkaster sig *Ham*.”

92. Hvad! Nu! Og dog har du tidligere været ulydig og var blandt dem, som skaber fordærv.

93. Så i dag vil Vi redde dig ved din krop *alene*, for at du må blive et Tegn¹⁵ for dem, *som kommer* efter dig. Og med sikkerhed, en stor del af menneskene er uagtsomme på Vore Tegn.

R. 10.

94. Og Vi skænkede Israels børn en fortræffelig bolig, og Vi forsyndede dem med gode ting, og de

عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتِكُمْ فَاسْتَقِيمُوا وَلَا
تَتَّبِعُوا سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
وَعَدَاوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ
بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

أَلَّنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٢﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ
لِمَنْ خَلَفَكَ آيَةً ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
النَّاسِ عَنِ الْإِتِّتَانِ الْغٰفِلُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبْوَأًا صَدِيقًا
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا

15 Det er bemærkelsesværdigt, at Qur’ānen alene af alle religiøse Skrifter og historiebøger nævner dette faktum. På hvilken vidunderlig måde har Guds Ord vist sig sandt! Efter mere end 3000 års forløb er Faraos legeme blevet opdaget, og det ligger nu i konserveret tilstand på Nationalmuseet i Kairo. Mumien viser, at Faraos legeme var en mager lavstammet mand med et ansigt, der udtrykte vrede og stupiditet. Moses blev født på Ramses II’s tid og blev opdraget af ham (2. Mosebog 2, 2-10), men det var i hans søns (Meneptahs) regeringstid, at Moses blev betroet embedet som Profet (Jew. Enc., bind 8, s. 500 og Enc. Bib., under “Pharaoh” og “Egypt”).

blev ikke uenige, før erkendelsen kom til dem. Med sikkerhed, din Herre vil dømme mellem dem på Opstandelsens Dag angående det, de var uenige om.

95. Og hvis du er i tvivl angående det, Vi har nedsendt til dig, spørg da dem, som har læst Bogen før dig. Med sikkerhed, sandheden er kommet til dig fra din Herre, vær derfor ikke blandt dem, som tvivler,

96. og vær ikke blandt dem, som forkaster Allāhs Tegn, ellers skal du være blandt taberne.

97. Med sikkerhed, de, mod hvem din Herres ord har vist sig sandt, vil ikke tro,

98. selv om ethvert Tegn kommer til dem, indtil de ser den frygtelige straf.

99. Hvorfor var der ikke *andre* folk end Jonas' folk, som skulle tro, så deres tro kunne have gavnnet dem? Da de troede, fjernede Vi den vanærende straf fra dem i det nærværende liv, og Vi forsynede dem for en tid.

100. Og om din Herre havde gennemført Sin vilje, ville de, som er på jorden, med sikkerhed have troet alle sammen. Vil du da tvinge¹⁶ mennesker til at blive troende?

101. Og ingen sjæl kan tro undtagen med Allāhs tilladelse. Og Han

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٥﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكَ ۗ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٧﴾
إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ
رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٨﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٩﴾

فَلَوْ لَا كَانَتْ قَرْيَةً آمَنَتْ فَنَفَعَهَا
إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ ۗ لَمَّا آمَنُوا
كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٠٠﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ
كُلَّهُمْ جَمِيعًا ۗ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ
حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ

¹⁶ Ud fra dette vers er der ikke skygge af tvivl om, at islām ikke tillader eller tolererer anvendelsen af magt til udbredelsen af den. Se noten til sura 2:257.

lader *Sin* vrede falde over dem, som ikke bruger deres fornuft.

102. Sig: “Tænk over, hvad der *sker* i himlene og på jorden.” Men Tegnene og advarslerne nytter ikke de folk, som ikke vil tro.

103. Hvad forventer de da andet end lignende *straffens* dage, som de *led*, der gik bort før dem? Sig: “Vent da, og jeg er med jer blandt dem, som venter.”

104. Så vil Vi frelse Vore Sendebud og dem, som tror. Således *sker det altid*, det påhviler Os at frelse de troende.

R. 11.

105. Sig: “O I mennesker! Hvis I er i tvivl om min religion, så *vid*, at jeg ikke tilbeder dem, som I tilbeder i stedet for Allāh, men jeg tilbeder Allāh *alene*, Som lader jer dø, og jeg er blevet befalet at være blandt de troende,

106. og jeg er også blevet befalet at sige: ‘Ret dit ansigt mod religionen i al hengivenhed *over for Gud*, og vær aldrig en af afgudsdyrkerne.

107. Og påkald ikke i stedet for Allāh det, som hverken gavner dig eller skader dig. Og om du gjorde det, ville du med sikkerhed være blandt de uretfærdige.’”

108. Og om Allāh berører dig med noget ondt, er der ingen, som

اللَّهُ ط وَ يَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط
وَمَا تُغْنِي الْآيَاتِ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٢﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ط قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي
مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٣﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ؕ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٥﴾

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَّ لَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ
وَلَا يَضُرُّكَ ؕ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

kan fjerne det undtagen Ham, og hvis Han ønsker dig noget godt, er der ingen, som kan afvende Hans nåde. Han lader den nå hvem af Sine tjenere Han vil. Og Han er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige.

109. Sig: "O I mennesker! Nu er sandheden kommet til jer fra jeres Herre. Så hvem der end følger retledningen, følger den alene til sin egen sjæls bedste, og hvem der end farer vild, farer kun vild mod den. Og jeg er ikke en vogter over jer."

110. Og følg det, som er blevet åbenbaret til dig, og vær standhaftig, indtil Allāh bringer Sin dom. Og Han er den Bedste af dommerne.

لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِنْ يُرِيدْ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ
لِفَضْلِهِ ۗ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۗ وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٨﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٩﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَكِمِينَ ﴿١١٠﴾

SURA 11

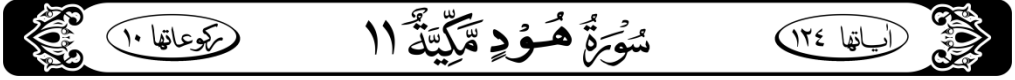
HŪD

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 124 vers.

Suraens tilknytning til den foregående sura er allerede tydeligt forklaret i kommentaren dertil. Et særtræk for denne sura er, at der ifølge vers 113, وَمَنْ تَابَ مَعَكَ, *fastaqim kamā umirta wa man tāba ma'aka*, “Vær da standhaftig, som du er blevet befalet, og også de, som har vendt sig til Gud sammen med dig”, var pålagt den Hellige Profet^{sa} et så stort ansvar, at han engang sagde: شَيْبَتْنِي هُودُ *shayyabatnī Hūd*, “sura Hūd har ældet mig”. Desuden omtales i denne sura de folkeslag, som blev udslettet på grund af deres fornægtelse. På grund af disse folk blev den Hellige Profet^{sa} således også meget bedrøvet.

Vers 18 i denne sura omtaler et tidligere vidnesbyrd om den Hellige Profet^{sa}, nemlig Profeten Moses^{as} vidnesbyrd, og også om et vidne, som skal oprejses efter den Hellige Profet^{sa}. Denne personlighed nævnes i sura Al-Burūd̄j med følgende ord: وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ *wa shāhidin wa mashhūd*, “og ved vidnet og den, hvorefter der vidnes” (85:4), at der vil komme en tid, når et stort شاهد *shāhid*, vidne, vil aflægge vidnesbyrd om en stor مَشْهُودٍ *mashhūd*, hvorefter der skal vidnes, nemlig den Hellige Profet^{sa}, og vil bekræfte hans sandfærdighed.

Den efterfølgende sura, Yūsuf, indledes med et vers, der taler om den mest fremragende af alle beretninger, derfor siger Allāh den Ophøjede i slutningen af denne sura, at alle beretninger om Profeterne, som bliver berettet til den Hellige Profet^{sa}, har til formål at styrke hans hjerte. Dette hentyder blandt andet til, at hensigten med beretningerne i sura Hūd ikke var at forårsage bedrøvelse i Profetens^{sa} hjerte.

HŪD

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alif Lām Rā. † Dette er en Bog, hvis vers er blevet befæstet og gjort fejlfrie, og derpå er de blevet indgående forklaret. Den er fra En, Som er Alvis og Velunderrettet.

3. Den lærer, at I ikke skal tilbede nogen undtagen Allāh. Jeg er en Advarer til jer og en Forkynder af glædelige budskaber fra Ham,

4. og at I skal søge jeres Herres tilgivelse og så vende jer til Ham. Han vil skænke jer en god forsyning indtil en fastsat tid. Og Han vil skænke Sin nåde til enhver, som er værdig dertil. Og hvis I vender jer bort, så frygter jeg med sikkerhed en stor dags straf for jer.

5. Til Allāh er jeres tilbagekomst, og Han har magt over alle ting.

6. Se, de lukker med sikkerhed deres bryst, så de kan skjule sig for Ham. Ja, selv når de tager deres klæder på, ved Han, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer. Med sikkerhed, Han er velunderrettet om, hvad der er i deres hjerter.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّسْمَ كَتَبَ أَحْكَمَتْ آيَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ
مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ
نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③

وَ أَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
وَ يُوْتِكُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۗ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ ۖ وَ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

أَلَّا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا
مِنْهُ ۗ وَلَا حِيلَ لِيَسْتَعْشُونَ نِيَابَهُمْ ۖ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

† Jeg er Allāh, Som er Altseende.

Del 12

7. Og der er ingen skabning, som bevæger sig på jorden, uden at dens forsørgelse påhviler Allāh. Og Han kender dens midlertidige opholdssted og dens varige bolig. Alt *dette* er *optegnet* i en klar og tydelig Bog.

8. Og Han er Den, Som skabte himlene og jorden i seks perioder, og Hans Trone hviler på vandet,¹ for at Han måtte prøve jer *for at vise*, hvem blandt jer der er bedst i handling. Og hvis du siger: “I skal med sikkerhed oprejses efter døden”, vil de, som forkaster troen, bestemt sige: “Dette er ikke andet end åbenlyst bedrag.”

9. Og hvis Vi udsætter deres straf til en beregnet tid, vil de bestemt sige: “Hvad holder den tilbage?” Se! På den dag, den kommer til dem, skal den bestemt ikke afvendes fra dem, og det, som de plejede at spotte med, skal omringe dem.

R. 2.

10. Og hvis Vi lader mennesket smage barmhjertighed fra Os og så tager den bort fra det, bliver det bestemt fortvivlet og utaknemmeligt.

11. Og hvis Vi, efter at trængsler har ramt det, lader det smage velstand, vil det bestemt sige: “Alle

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا ^{١١} عَلَيْنَا نَزَّلْنَا الْوِزْقَ عَلَيْهَا وَعِلْمُ مِسْقَرَهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۗ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ④

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑧

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑨

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۗ إِنَّهُ لَكَيْفُوسٌ كَفُورٌ ⑩

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّهُ لَيَقُولُنَّ زَهَبَ النَّيِّبَاتُ

1 Ligesom vand gentagne gange er blevet beskrevet i Qur’ānen som kilden til alt liv (21:31, 25:55, 77:21 og 86:7), angiver ordene *Hans Trone hviler på vandet*, at de store guddommelige egenskaber finder deres manifestation gennem levende væsener, frem for alt gennem mennesket, som er kulminationen af alt det skabte.

under er vejet fra mig.” Se! Det er jublende og pralende

12. undtagen dem, som er standhaftige og handler retfærdigt. Disse er det, som vil få tilgivelse og en stor belønning.

13. *De forestiller sig, at du nu måske vil opgive en del af det, som er blevet åbenbaret til dig, og dit bryst bliver trangt derved, fordi de siger: “Hvorfor er der ikke nedsendt en skat til ham eller kommet en engel sammen med ham?”* I sandhed, du er kun en Advarer, og Allāh er Vogter over alle ting.

14. Mon de siger: “Han har opdigtet den”? Sig: “Bring da ti suraer lig den, konstruerede, og påkald hvem I kan i stedet for Allāh, hvis I er sandfærdige.”

15. Og hvis de ikke svarer jer, så skal I vide, at den er blevet åbenbaret *fyldt* med Allāhs viden, og at der ikke er nogen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Vil I da underkaste jer?

16. Enhver som ønsker det nærværende liv og dets prydelser, Vi vil belønne dem fuldt ud for deres handlinger i dette *liv*, og der skal ikke gøres dem uret deri.

17. Disse er det, som ikke skal få andet i det Hinsidige end ilden, og det, som de udrettede i dette *liv*, skal blive til intet, og forgæves skal det være, som de plejede at gøre.

عَبَّيْطٌ إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ۝۱۱

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۲

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا
أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
وَكَبِيرٌ ۝۱۳

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ
سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مِنْ
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝۱۴

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا
أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝۱۵

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا
لَا يُبْخَسُونَ ۝۱۶

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا النَّارُ ۗ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۷

18. Kan da den være en bedrager, som har et klart bevis fra sin Herre, og for at bekræfte hans sandhed skal et vidne fra Ham følge ham, og før ham var Mosebogen gået forud, en retledning og en barmhjertighed? De² tror på ham. Og hvem der end blandt de forskellige sekter forkaster ham, så skal ilden være dennes lovede opholdssted. Vær da ikke i tvivl derom. Med sikkerhed, det er sandheden fra din Herre, men de fleste mennesker tror ikke.

19. Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgn mod Allāh? Sådanne skal stilles for deres Herre, og vidnerne vil sige: "Disse er det, som løj mod deres Herre." Se! Allāhs forbandelse er bestemt over de uretfærdige,

20. som holder mennesker borte fra Allāhs vej og søger at gøre den kroget. Og disse er det, som fornægter det Hinsidige.

21. Sådanne kan aldrig forhindre Guds planer på jorden, ej heller

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدًا مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۗ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾
الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ

*2 Det er meget vigtigt at fastslå, hvem stedordet "de", *ulā'ika* (أُولَٰئِكَ), henviser til. De eneste to personer, som er nævnt i dette vers, er den Hellige Profet Muḥammad^{sa} og det guddommelige vidne, som skal følge ham. Hvad Moses^{as} angår, er det ikke ham, men hans Bog, der henvises til, idet bøger ikke "tror". Dette efterlader os kun med én mulighed, at der refereres til en gruppe af mennesker i verset. Stedordet "de" henviser ikke kun til den Hellige Profet^{sa} selv, men også til hans underordnede vidne og nogle andre.

Verset bør forstås i den samme kontekst, at det ikke kun er den Hellige Profet^{sa} og hans vidne, der tror på den Hellige Profets sandhed og bevidner den, men at også størstedelen af deres tilhængere gør det.

Det skal bemærkes, at sommetider er store Profeter nævnt i ental som en person, men de har potentialet til at forøges og sprede sig. Der refereres til dem som *ummah* (أُمَّة), en stor gruppe mennesker som sådan (Se sura 16:121).

Andre forklarer stedordet "de", *ulā'ika* (أُولَٰئِكَ), som refererende til Moses^{as} og hans folk.

har de nogen hjælpere i stedet for Allāh. Straffen skal fordobles³ for dem. De kan ikke høre, ej heller kan de se.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
أَوْلِيَاءَ ۖ يُضَعَّفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۖ مَا
كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا
كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

22. Disse er det, som har ødelagt sig selv, og det, de plejede at opdigte, skal vige fra dem.

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٢﴾

23. Uden tvivl er det disse, som skal være de største tabere i det Hinsidige.

لَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٣﴾

24. I sandhed, de, som tror og handler retfærdigt og ydmyger sig for deres Herre⁴ – disse er Paradisets beboere, deri skal de forblive.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۖ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾

25. Tilfældet med de to grupper er som *med* den blinde og den døde og den seende og den hørende. Mon deres tilfælde er ens? Vil I da ikke forstå?

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۖ هَلْ يَسْتَوِينَ
مَثَلًا ۖ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

R. 3.

26. Og Vi sendte Noah til hans folk, og han sagde: "I sandhed, jeg er en åbenlys Advarer til jer,

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ ذُرِّيَّتِي
لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

27. at I ikke skal tilbede nogen anden end Allāh. Med sikkerhed, jeg frygter en smertefuld dags straf for jer."

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلِيمٍ ﴿٢٧﴾

28. Lederne af hans folk, som forkastede troen, svarede: "Vi ser i

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

3 Vantroens ledere vil blive straffet både for deres egne synder og for deres synder, som de vildledte.

4 For at nå til de højere stadier af åndelig fremgang er fuldkommen overbevisning, fuldstændig underkastelse og tillid til Gud og oprigtig kærlighed til Ham væsentlige foruden sand tro og gode handlinger.

dig ikke andet end et menneske som os selv, og vi ser, at ingen har fulgt dig undtagen dem, som ud fra deres ydre fremtoning blot er de laveste blandt os. Og vi ser ikke nogen fortrin i jer frem for os, nej, vi mener, at I er løgnere.”

29. Han sagde: “O mit folk! Fortæl mig! Hvis jeg bygger på et klart bevis fra min Herre, og Han har skænket mig stor barmhertighed fra Sig, som har været skjult for jer, kan vi da påtvinge jer det, når I nærer afsky for det?”

30. Og o mit folk! Jeg beder jer ikke om nogen rigdom til gengæld for det. Min belønning er hos Allāh alene. Og jeg vil ikke drive dem bort, som tror. De skal med sikkerhed møde deres Herre. Men jeg anser jer for at være et folk, som handler uforstandigt.

31. Og o mit folk! Hvem ville hjælpe mig mod Allāh, hvis jeg skulle drive dem bort? Vil I da ikke tænke jer om?”

32. Og jeg siger ikke til jer: ‘Jeg besidder Allāhs skatte’, ej heller kender jeg det usete, ej heller siger jeg: ‘Jeg er en engel.’ Ej heller siger jeg om dem, som jeres øjne foragter: ‘Allāh vil ikke skænke dem noget godt’ – Allāh kender bedst, hvad der er i deres hjerter – med sikkerhed, jeg ville da være en af de uretfærdige.”

33. De sagde: “O Noah! Du har bestemt stridt *meget* med os, og du

مَا نُرِكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نُرِكَ
اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بِأَدْيِ
الرَّأْيِ ۚ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلٍ بَلْ نَحْنُكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ
فَعَمَّيْتُ عَلَيْكُمْ ۖ أَنْزَلْتُ مَكُوهَا
وَأَنْتُمْ لَهَا كِرْهُونَ ﴿٢٩﴾

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَاءُ
إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ
الَّذِينَ آمَنُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّلقُوا رَبِّهِمْ
وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٠﴾

وَيَقَوْمِ مَنْ يُّنصِرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
طَرَدْتُهُمْ ۖ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي
أَنْفُسِهِمْ ۗ إِنِّي إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُتِرَتْ

har stridt med os mange gange, bring os nu det, som du truer os med, hvis du er en af dem, som taler sandt.”

34. Han sagde: “Allāh alene vil bringe jer det, om Han vil, og I kan ikke forhindre *Guds plan*.⁵

35. Og min formaning vil ikke gavne jer, hvor meget jeg end ønsker at formane jer, hvis Allāh agter at ødelægge jer. Han er jeres Herre, og til Ham skal I bringes tilbage.”

36. Mon de siger: “Han har opdigtet det”? Sig: “Om jeg havde opdigtet det, ville min synd falde på mig, og jeg er fri for de synder, I begår.”

R. 4.

37. Og det blev åbenbart til Noah: “Ingen fra dit folk vil tro undtagen dem, som allerede har antaget troen, sørg derfor ikke over det, de plejede at gøre.

38. Og byg Arken for Vore øjne og *ifølge* Vor åbenbaring. Og tal ikke til Mig om de uretfærdige. De skal med sikkerhed druknes.”

39. Og han byggede Arken, og hver gang hans folks ledere gik forbi ham, drev de spot med ham. Han sagde: “Hvis I *nu* driver spot med os, så vil den tid komme, når vi vil drive spot med jer, ligesom I spotter i dag.

جَدَّالْنَا فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ
لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ قَدْ وَآلَيْهِ تَرْجِعُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ
فَعَلَيْ إِجْرَائِي وَ أَنَا بَرِيءٌ مِمَّا
تُجْرِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَ أَوْحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ
قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَ وَحِينَا
وَ لَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٨﴾

وَ يَصْنَعِ الْفُلْكَ ۗ وَ كَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ
مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قُلْ إِنْ
تَسَخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسَخَرُونَ ﴿٣٩﴾

5 Verset rummer tre vigtige regler om profetier angående straf: a) Tidspunktet for deres faktiske komme afsløres normalt ikke. b) De er betingede og kan udsættes eller ophæves, som Gud måtte ønske. c) Hvilke ændringer der end måtte finde sted med hensyn til profetier om straf, ændres Guds uforanderlige plan aldrig, fordi de vantro ikke kan forhindre *Guds plan*.

40. Da skal I vide, over hvem der vil komme en straf, som vil vanære ham, og over hvem der vil nedstige en vedvarende straf.”

41. Indtil, da Vor befaling kom, og *jordens* kilder strømmede⁶ frem, Vi sagde: “Tag om bord to af hver art,⁷ hankøn og hunkøn, og din familie, undtagen dem mod hvilke ordet allerede er udgået, og dem som tror.” Og ingen troede og *levende* sammen med ham undtagen nogle få.

42. Og han sagde: “Gå om bord i den. I Allāhs navn skal dens sejlads og dens fortøjning være. Min Herre er med sikkerhed Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.”

43. Og den sejlede med dem på bølger som bjerge. Og Noah råbte til sin søn, da han *holdt sig* af-sides: “O min søn! Gå om bord med os, og vær ikke sammen med deantro.”

44. Han svarede: “Jeg vil snart søge tilflugt på et bjerg, som vil beskytte mig mod vandet.” Han sagde: “I dag er der ingen beskyttelse mod Allāhs forordning undtagen *for* dem, som Han viser barmhjertighed.” Og bølgen kom imellem de to, så han blev blandt de druknede.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۗ أَقْلَنَّا أَحْمِلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ ۗ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤١﴾

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَهَا ۗ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٢﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۗ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ اِرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ سَاوِيَٰٓ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۗ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ۗ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٤﴾

6 Oversvømmelsen skyldtes ikke blot fremstrømmende vand fra kilder. Dens virkelige årsag var, at skyerne brast, det regnede i stride strømme, og der var vand overalt. Noah boede i et bjergrigt land, hvor kilder fandtes i stort antal.

7 Ordene *af hver art* betyder her ikke alle dyrene, men alle de dyr, som Noah havde brug for. Arken var ikke stor nok til at medbringe et par af alle slags dyr. Tilføjelsen af ordet *to* viser også, at kun så mange dyr skulle vælges, som var absolut nødvendige.

45. Og det blev sagt: “O jord, slug dit vand, og o himmel, hold op *med at regne*.” Og vandet blev bragt til at synke, og sagen blev afsluttet. Og Arken kom til at hvile på al-Djūdī. Og det blev sagt: “Forbandet være det uretfærdige folk.”⁸

46. Og Noah påkaldte sin Herre og sagde: “Min Herre! Med sikkerhed, min søn hører til min familie, og med sikkerhed, Dit løfte er sandt, og Du er den Mest Retfærdige af dommerne.”

47. Han sagde: “O Noah! Han hører bestemt ikke til din familie, han er med sikkerhed *et menneske med uretfærdig adfærd*. Så spørg Mig ikke om det, som du ikke har nogen viden om. Jeg formaner dig, for at du ikke skal blive *en* af de uvidende.”

48. Han sagde: “Min Herre! Jeg beder Dig om at beskytte mig mod, at jeg spørger Dig angående det, jeg ikke har nogen viden om. Og medmindre Du tilgiver⁹ mig og viser mig barmhjertighed, vil jeg være blandt de fortabte.”

8 Den Hellige Qur’ān er meget klar i sin påstand om, at bjerget, hvor Noahs Ark landede, var al-Djūdī. Det er helt sikkert ifølge et stort antal armenske og andre forfattere, at bjerget Ararāt helt ned til det 10. årh. på ingen måde blev forbundet med Syndfloden. Når der nævnes et bjerg i senere armensk litteratur, skyldes dette helt klart Bibelens gradvist øgede indflydelse, som lader arken hvile på Ararāt bjergene (eller et bjerg). Ældre udlægninger identificerede bjerget, nu kaldet al-Djūdī, eller ifølge kristne autoriteter Gordyene bjergene, som Noahs landingssted (Enc. of Islam. bd. 1, s. 1059). Babylonske traditioner placerer også al-Djūdī bjerget i Armenien (Jew. Enc. under Ararāt), og Bibelen indrømmer, at Babylon var det sted, hvor Noahs efterkommere boede (1. Mosebog 11,9).

9 Noah havde ikke begået nogen synd ved at sige, at hans søn hørte til hans familie. Det var kun en fejltagelse, som er menneskelig. Men han bad om tilgivelse, *istighfār* (4:107), hvilket viser, at *istighfār* ikke nødvendigvis er et bevis på, at han var syndig. Man beder således for at søge beskyttelse mod de onde konsekvenser af menneskelige svagheder eller af almindelige fejltagelser.

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَاءِ
أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا
لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
مِنَ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ
أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ يُنوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ
إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ
تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٢٨﴾

49. Det blev sagt: “O Noah! Stig da ned med fred fra Os og velsignelser over dig og over folkeslag, som vil udgå fra dem, der er sammen med dig. Og der vil være andre folkeslag, som Vi vil forsørge for en tid, så skal en smertefuld straf ramme dem fra Os.”

50. Dette er nogle af beretningerne om det usete,¹⁰ som Vi åbenbarer til dig. Du kendte dem ikke, hverken du eller dit folk, før dette. Så vær udholdende, for afslutningen er for de gudfrygtige.

R. 5.

51. Og til stammen ‘Ād¹¹ sendte Vi deres broder Hūd. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allāh alene. I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. I opdiger blot løgne.

52. O mit folk! Jeg beder jer ikke om nogen belønning for dette. Min belønning er kun hos Ham, Som skabte mig. Vil I da ikke forstå?

53. Og o mit folk! Bed jeres Herre om tilgivelse, vend jer da til Ham, Han vil sende over jer skyer med rigelig regn, der strømmer ned, og vil føje styrke til jeres styrke. Og vend jer ikke bort som syndere.”

10 Qur’ānens beretninger om de forskellige Profeter er ikke blot historier. De bringes, fordi de indeholder en profetisk hentydning til de tilsvarende begivenheder, der skulle ske selv i den Hellige Profets^{sa} liv.

11 Nogle europæiske kritikere har benægtet selve Āditternes eksistens. Denne indvending er baseret på en misforståelse. ‘Ād var ikke navnet på en enkelt stamme, men på en gruppe af stammer, hvis forskellige sektioner kom til magten på forskellige tidspunkter. Den ‘Ād stamme, der er nævnt i Qur’ānen, blev kaldt Iram. Denne Iram sektion af Āditterne besad et stærkt herredømme, som varede frem til 500 f.Kr. Arkæologerne har opdaget spor af dette kongerige.

قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ ۗ وَ أُمَّةٌ سَنُنظِّرُهُمُ ثُمَّ يَمْسُهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٩﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۗ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا ۗ فَاصْبِرْ ۗ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنِي ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٢﴾

وَ يَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَ يَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَ لَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾

54. De sagde: “O Hüd! Du har ikke bragt os noget klart bevis, og vi vil ikke forlade vore guder *blot* på grund af din tale, ej heller vil vi tro på dig.

55. Vi kan kun sige, at nogle af vore guder har hjemsøgt dig med ondt.” Han svarede: “I sandhed, jeg kalder Allāh til vidne, og I skal også bevidne, at jeg siger mig fri af det, som I tillægger *Gud* som partnere

56. ved siden af Ham. Så læg planer mod mig alle sammen, og giv mig ingen udsættelse.

57. I sandhed, jeg har sat min lid til Allāh, min Herre og jeres Herre. Der er ingen skabning, som bevæger sig *på jorden*, uden at Han holder den ved pandelokken. Med sikkerhed, min Herre er på den rette vej.

58. Hvis I vender jer bort, så har jeg allerede overbragt jer det, som jeg er blevet sendt med til jer, og min Herre vil lade et andet folk træde i jeres sted. Og I kan ikke skade Ham det mindste. Med sikkerhed, min Herre er Vogter over alle ting.”

59. Og da Vor befaling kom, frelste Vi Hüd og dem, som troede sammen med ham, ved Vor *særlige* barmhjertighed. Og Vi frelste dem fra en streng straf.

60. Og disse var ‘Ād. De fornægtede deres Herres Tegn og var uly-

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا
نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا
نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا
بِسُوءٍ ۗ ط قَالَ رَبِّيَ أَشْهَدُ اللَّهَ وَ أَشْهَدُ
أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٧﴾

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُونَ بِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا
تَنْظُرُونَ ﴿٥٨﴾

رَبِّيَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ ۗ ط
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۗ
إِنَّ رَبِّيَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٩﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَّا أُرْسِلْتُ
بِهِ إِلَيْكُمْ ۗ وَ يَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا
غَيْرَكُمْ ۚ وَ لَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۗ إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٨﴾

وَ لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَ الَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۚ وَ نَجَّيْنَاهُمْ
مِّنْ عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٥٩﴾

وَ تِلْكَ عَادٌ ۖ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

dige mod Hans Sendebud og fulgte befalingen fra enhver hovmodig modstander *af sandhed*.

61. Og de blev fulgt af en forbandede i denne verden og på Opstandelsens Dag. Se! *Stammen* ‘Ād opførte sig utaknemmeligt mod deres Herre. Se! Forbandet er ‘Ād, Hûds folk!

R. 6.

62. Og til *stammen* Thamūd¹² sendte Vi deres broder Šālih. Han sagde: “O mit folk! Tilbed Allāh, I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Han rejste jer af jorden og bosatte jer derpå. Så bed Ham om tilgivelse, vend jer da til Ham *af hele jeres hjerte*. I sandhed, min Herre er nær og besvarer *bønner*.”

63. De sagde: “O Šālih! Hidtil var du én blandt os, som vi satte vore forhåbninger til. Forbyder du os at tilbede det, som vore forfædre tilbad? Og vi er med sikkerhed i foruroligende tvivl om det, du kalder os til.”

64. Han sagde: “O mit folk! Fortæl mig, hvis jeg bygger på et klart bevis fra min Herre, og Han har skænket mig barmhjertighed fra Sig, hvem vil da hjælpe mig mod Allāh, hvis jeg er ulydig mod Ham? Så vil I ikke forøge mig i andet end fordærv.

وَ عَصَوْا رُسُلَهُ وَ اتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ
جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٠﴾

وَ اتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ ۚ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ
أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُودٌ ﴿٦١﴾

وَ إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ ضَلِحًا م قَالَ يَقَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ هُوَ
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ اسْتَعْمَرَكُمْ
فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ ۗ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦٢﴾

قَالُوا يٰصَلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَ إِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٣﴾

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّي وَ أَنْبِئِي مِنْهُ رَحْمَةً ۗ فَمَنْ
يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا
تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٤﴾

12 Eftersom Thamūd er et arabisk ord viser det, at stammen tilhørte den arabiske familie. Thamūd stammen fulgte efter ‘Ād (7:75), hvilket betyder, at ‘Ād også var af arabisk afstamning. Thamūd stammen herskede over sletter og bjerge (7:75). De opdyrkede jorden og dyrkede korn (26:148, 149). Landet var rigt på kilder og haver, hvori der voksede daddelpalmer af god kvalitet.

65. Og o mit folk! Dette er Allāhs hunkamel som et Tegn for jer, lad den da være, så den må æde på Allāhs jord, og gør den ikke nogen fortræd, ellers vil en nært *forestående* straf gribe jer.”

66. Men de huggede dens haser over, da sagde han: “Fornøj jer i jeres huse i tre dage. Dette er et løfte, som ikke skal svigtes.”

67. Så da Vor befaling kom, reddede Vi Šālih og dem, som troede sammen med ham ved Vor *særlige* barmhjertighed, og *Vi reddede dem* fra den dags skændsel. Med sikkerhed, din Herre er Stærk, Almægtig.

68. Og et tordenskrald ramte dem, som havde handlet uretfærdigt, og da morgenen brød frem, lå de næsegrus i deres huse,

69. som om de aldrig havde boet deri. Se! Thamūd opførte sig utaknemmeligt mod deres Herre. Se! ^٤ Forbandet er *stammen* Thamūd.

R. 7.

70. Og i sandhed, Vore budbringere kom til Abraham¹³ med glædeligt budskab. De sagde: “*Vi byder dig fred.*” Han svarede: “*Fred være med jer*”, og det varede ikke længe, før han bragte en stegt kalv.

71. Men da han så, at deres hænder ikke rakte ud efter den, antog

وَيَقَوْمَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا
تَأْكُلْ فِي آرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا
بِسُوءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ٦٥

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَلِكُمْ وَعَدَّ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ٦٦

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ
آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ مِنْ خِزْيِ
يَوْمِئِذٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ٦٧

وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَثِمِينَ ٦٨

كَانَتْ لَمْ يَخَفُوا فِيهَا ۗ آلا إِنَّ تَمُودًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بَعْدَ السَّمُودِ ٦٩

وَ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ
بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ سَلَّمَ فَمَا
كَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ٧٠

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ

13 Abrahams egennavn var Abram. Efter Ismaels fødsel blev han ifølge Guds egen befaling kaldt Abraham (1. Mosebog 17,5), hvilket betyder ‘fader til en mængde folkeslag’ eller ‘mange nationers fader’. Den ene gren af hans afkom, israelitterne, boede i Kan‘ān og den anden, israelitterne, i Arabien.

han dem for *uvenlige* fremmede og nærrede frygt for dem. De sagde: “Frygt ikke, for vi er blevet sendt til Lots folk.”

72. Og hans hustru stod *nær ved*, hun smålo, derpå skænkede Vi hende glædeligt budskab om Isaks fødsel og efter Isak om Jakobs.

73. Hun sagde: “Ve mig! Skal jeg føde et barn, når jeg er en gammel kvinde, og denne min ægtemand er en olding? Dette er virkelig en forunderlig ting!”

74. De sagde: “Undrer du dig over Allāhs befaling? Allāhs barmhjerlighed og Hans velsignelser er over jer, o husets folk. I sandhed, Han er Prisiværdig, Ærefuld.”

75. Og efter at frygten var veget fra Abraham, og det glædelige budskab kom til ham, begyndte han at argumentere med Os om Lots folk.

76. I sandhed, Abraham var mild, blødhjertet og en, som ofte vendte sig *til Gud*.

77. “O Abraham! Afstå fra dette. Din Herres forordning er med sikkerhed gået forud, og med sikkerhed, der skal komme over dem en straf, som er uafvendelig.”

78. Og da Vore budbringere kom til Lot, blev han bedrøvet på grund af dem og følte sig hjælpeløs med hensyn til dem og sagde: “Dette er en pinefuld dag.”

79. Og hans folk kom løbende imod ham skælvende *af raseri*, og

وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَحَفْ
إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۗ ﴿٤١﴾

وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَلَبَسَ رُثْهَا
بِإِسْحَاقَ ۗ وَ مِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۗ ﴿٤٢﴾

قَالَتْ يَوَيْلَ لِي ۖ آيِدُ وَا أَنَا عَجُوزٌ
وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۗ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجِيبٌ ۗ ﴿٤٣﴾

قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ
اللَّهِ وَ بَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۗ
إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۗ ﴿٤٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
وَ جَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ
لُوطٍ ۗ ﴿٤٥﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۗ ﴿٤٦﴾

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ
أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَأْتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ
مَرْدُودٍ ۗ ﴿٤٧﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ
وَ ضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا ۖ وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ ۗ ﴿٤٨﴾

وَ جَاءَتْهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ۗ وَ مِنْ

selv før dette plejede de at handle ondt. Han sagde: “O mit folk! Disse er mine døtre. De er meget kyske¹⁴ også i jeres øjne. Så frygt Allāh, og vanær mig ikke over for mine gæster. Er der ikke blandt jer noget retsindigt menneske?”

80. De svarede: “Du ved godt, at vi ikke har nogen ret angående dine døtre, og du ved bestemt, hvad vi ønsker.”

81. Han sagde: “Gid jeg havde magt *til at klare* jer, eller at jeg kunne søge tilflugt hos en magtfuld støtte *for beskyttelse*.”

82. *Budbringerne* sagde: “O Lot! Vi er budbringere fra din Herre. De skal på ingen måde indhente dig. Så drag af sted med din familie i en del af natten, og lad ingen af jer se tilbage med undtagelse af din hustru. Med sikkerhed, hvad der skal ramme dem, skal *også* ramme hende. Med sikkerhed, deres fastsatte tid er morgenen. Er morgenen ikke nær?”¹⁵

83. Så da Vor befaling kom, vendte Vi op og ned på den *by*, og Vi lod

قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ
لِيَقُومِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعْفِي ۖ
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۙ ﴿٨٠﴾

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَالَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ
حَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۙ ﴿٨١﴾

قَالَ لَوْ أَنِّي بِيكُمْ قُوَّةٌ أَوْ أَوْيٌّ إِلَى
رُكْنٍ شَدِيدٍ ۙ ﴿٨٢﴾

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا
إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ۗ
إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ۗ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ ۗ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِعَرِيبٍ ۙ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا

*14 Det var et meget velvalgt og afvæbnende svar til et folk, som ikke var interesseret i det modsatte køns ynder. Kvinder var faktisk kyske for dem. Det er dette, udtrykket “meget kyske” refererer til. Alligevel gav de syndige dette svar en pervers drejning og udlagde det, som om Lot havde tilbudt dem sine egne døtre, så at hans gæsters ære kunne beskyttes på deres bekostning – som om han opfordrede dem (folk fra Sodoma) til at misbruge deres uskyld. Denne tolkning af Lots svar var tydeligvis en spejling af deres egen fordærvede natur.

*15 Dette råd fra de besøgende budbringere indikerer, at samtalen mellem Lot og hans folk fandt sted for lukkede døre, og at de indtil videre ikke havde direkte adgang til ham eller til nogen anden i huset. Idet deres forsøg mislykkedes, kunne de have haft i sinde at besøge Lot igen, bedre forberedt på at tiltvinge sig adgang til huset. Dette blev de forhindret i ved budbringerens råd til Lot om, at han skulle forlade sit hus i den sidste del af natten med sine familiemedlemmer med undtagelse af sin hustru.

sten af ler regne over den, lag på lag,¹⁶

سَافِلَهَا وَآمَطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ
سِجِّيلٍ ۗ مَّنضُودٍ ﴿٨٣﴾

84. mærkede *for dem* på din Herres forordning. Og en sådan *straf* er ikke langt fra *denne tids* uretfærdige.

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۚ وَ مَا هِيَ مِنَ
الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٤﴾

R. 8.

85. Og til Midian¹⁷ *sendte Vi* deres broder Shu'aib. Han sagde: "O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Og formidsk ikke mål og vægt. Jeg ser jer i velstand, og jeg frygter en ødelæggende dags straf for jer.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ
وَلَا تَتَّقُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي
أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

86. Og o mit folk! Giv fuldt mål og fuld vægt med retfærdighed, og berøv ikke folk ting, som *retmæssigt* tilhører dem, og begå ikke uretfærdighed på jorden, idet I skaber fordærv.

وَ يَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

87. Det, som bliver tilbage *hos jer* fra Allāh, er bedre for jer, hvis I er troende. Og jeg er ikke vogter over jer."

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٧﴾

88. De svarede: "O Shu'aib! Mon din Bøn påbyder dig, at vi skal forlade det, som vore forfædre tilbad, eller at vi ophører med at

قَالُوا يَشْعِيبُ أَسَلْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
تَشْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ

16 Det ser ud til, at Lots folk blev ødelagt af et frygteligt jordskælv. Voldsomme jordskælv vender ofte op og ned på jordens indhold, det kastes op i luften, hvorefter det hele falder ned oven på hinanden.

17 Midian var Abrahams søn fra hans tredje hustru, Keturah (1. Mosebog 25,1-2). Hans efterkommere blev alle kaldt Midian. Deres hovedstad blev også kaldt Midian. Denne by lå ved Aqabah Bugten på den arabiske kyst i en afstand af omkring 10 km fra havet. Midians efterkommere boede i den nordlige del af Hidjāz, og det var dem, der byggede denne by. Moses emigrerede dertil for at søge tilflugt fra Faraο, og det var i nærheden af Midian, at han opholdt sig hos israelitterne efter at have krydset det Røde Hav.

gøre med vor ejendom, som vi vil? Du er *virkelig* meget intelligent og retsindig.”

89. Han sagde: “O mit folk! Fortæl mig, hvis jeg bygger på et klart bevis fra min Herre, og Han har forsynet mig fra Sig med en god forsyning, *hvad vil da være jeres svar til Ham?* Og jeg ønsker ikke at gøre mod jer *netop* det, som jeg beder jer om ikke at gøre. Jeg ønsker kun forbedring, så vidt jeg formår. Jeg har ingen magt uden *hjælp* fra Allāh. Til Ham sætter jeg min lid, og til Ham vender jeg mig.

90. Og o mit folk! Lad ikke *jeres* fjendskab mod mig forlede jer *til*, at der skulle ramme jer noget lig det, som ramte Noahs folk eller Hûds folk eller Şāliḥs folk, og Lots folk er ikke langt fra jer.

91. Og bed jeres Herre om tilgivelse, vend jer derpå til Ham *af hele jeres hjerte*. I sandhed, min Herre er Evig Barmhjertig, Mest Kærlig.”

92. De svarede: “O Shu‘aib! Vi forstår ikke meget af det, du siger, og med sikkerhed, vi ser dig som svag blandt os. Og havde det ikke været for din stamme, ville vi med sikkerhed stene dig. Hvad dig angår, har du ingen magt over os.”

93. Han sagde: “O mit folk! Er min stamme mægtigere for jer end Allāh? Og I har kastet Ham bag jeres rygge som noget ringegtet.

فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ لَأَنْتَ
الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٨﴾

قَالَ لِقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا
أَنْهَكُمْ عَنْهُ ۖ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ ۖ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۗ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٩﴾

وَلِقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ۗ أَنْ
يُصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ
أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۖ وَمَا قَوْمُ
لُوطٍ مِّنكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٩٠﴾
وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۗ
إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩١﴾

قَالُوا لِيُشْعِبَ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا
تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا ضَعِيفًا
وَلَوْ لَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ ۖ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩٢﴾

قَالَ لِقَوْمِ أَرَهْطِي ۗ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّن
اللَّهِ ۖ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ ۗ

I sandhed, min Herre omfatter alt det, I gør.

94. O mit folk! I må handle, så godt I kan, jeg handler også. I vil snart vide, over hvem der kommer en straf, som vil vanære ham, og hvem det er, som er løgner. Og vent, med sikkerhed, jeg venter sammen med jer.”

95. Og da Vor befaling kom, frelste Vi Shu‘aib og dem, som troede sammen med ham ved Vor særlige barmhjertighed, og straffen ramte dem, som handlede uretfærdigt, så de lå næsegrus i deres huse,

96. som om de aldrig havde boet deri. Se, hvorledes Midian blev tilintetgjort, ligesom Thamūd var blevet tilintetgjort.

R. 9.

97. Og i sandhed, Vi sendte Moses med Vore Tegn og klar autoritet

98. til Faraos og hans ledere, men de fulgte Faraos befaling, og Faraos befaling var overhovedet ikke retfærdig.

99. Han vil gå foran sit folk på Opstandelsens Dag og vil føre dem hen til ildens *afgrund*, ligesom *kvæg bringes til et vandingssted*. Slet er vandingsstedet og dem, som føres dertil.

100. Og de jages af en forbandelse i dette *liv* og på Opstandelsens Dag. Slet er gaven og ligeledes dem, som gives en sådan gave.

إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٣﴾

وَلِيَقُومِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۗ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٤﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٩٥﴾

كَانَ لَمْ يَخْنُؤُوا فِيهَا ۖ أَلَا بُعْدَ لِمَدَيَنَ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَوَلَّآئِهِ فَاتَّبَعُوهُ أَمْرٌ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٩﴾

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿١٠٠﴾

101. Dette er *en* af beretningerne om de *ødelagte* byer, Vi beretter for dig. Af dem er der *nogle*, som består, og *andre* er blevet mejet ned *som høsten*.

102. Og Vi gjorde dem ikke uret, men de gjorde uret mod sig selv,¹⁸ og deres guder, som de påkaldte i stedet for Allāh, nyttede dem ikke det mindste, da din Herres befaling kom, og de forøgede dem ikke i andet end ødelæggelse.

103. Således er din Herres greb, når Han griber byerne, mens de begår uret. Med sikkerhed, Hans greb er smertefuldt og voldsomt.

104. I sandhed, i dette er der et Tegn for den, som frygter straffen i det Hinsidige. Det er en dag, for hvilken *hele* menneskeheden skal samles sammen, og det er en dag, som skal bevidnes *af alle*.

105. Og Vi udsætter den ikke undtagen til en beregnet tid.

106. Den dag, den kommer, skal ingen sjæl tale undtagen med Hans tilladelse, da vil *nogle* af dem vise sig ulykkelige og *andre* lykkelige.

107. Hvad angår dem, som vil vise sig ulykkelige, skal de være i ilden, hvori der for dem skal være sukken og hulken,

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبِآءِ الْقُرَىٰ نَفْثَةٌ عَلَيْكَ
مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠١﴾

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ
فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُوْنَ
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ اَمْرُ
رَبِّكَ ۗ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْسِيْبٍ ﴿١٠٢﴾

وَكَذٰلِكَ اَخَذُ رَّبِّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرَىٰ
وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۗ اِنَّ اَخْذَهَا اِلَيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿١٠٣﴾

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَايَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ
الْاٰخِرَةِ ۗ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۗ لِّلّٰهِ
النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾

وَمَا نُوَخِّرُهُ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٥﴾

يَوْمَ يٰٓاْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۗ
فَمِنْهُمْ شَقِيٌْٓٔ وَسَعِيْدٌ ﴿١٠٦﴾

فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فِى النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا
زَفِيْرٌ وَشَهِيْقٌ ﴿١٠٧﴾

18 Qur'ānen understreger gentagne gange, at Gud aldrig straffer et folk uretfærdigt, og at det er deres egne synder, der optjener straffen. Den afviser teorien om prædestination eller det, at mennesket er offer for en blind skæbne. Det er også i modstrid med den opfattelse, at Gud lader nationer få opgang og nedgang vilkårligt uden en retfærdig eller reel årsag. Det er derfor, at Qur'ānen, hver gang den taler om straf, ikke undlader at tilføje, at straf eller belønning er resultatet af menneskets egne handlinger.

108. de skal blive deri, så længe himlene og jorden består,¹⁹ undtagen hvad din Herre måtte ønske. I sandhed, din Herre gennemfører, hvad Han vil.

109. Men hvad angår dem, som vil vise sig lykkelige, skal de være i Paradiset, de skal blive deri, så længe himlene og jorden består, undtagen hvad din Herre måtte ønske – en gave, som ikke skal ophøre.²⁰

110. Vær da ikke i tvivl om det, disse *folk* tilbeder. De tilbeder blot, ligesom deres forfædre tilbad tidligere, og Vi vil med sikkerhed give dem deres andel til fulde uformindsket.

R. 10.

111. Og Vi gav bestemt Moses Bogen, men der blev skabt uenighed om den, og havde det ikke været for et ord, som allerede var gået forud fra din Herre, ville sagen med sikkerhed have været afgjort mellem dem *længe før*, og *nu* er disse *folk* i foruroligende tvivl derom.

خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَ الْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ
فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

وَ أَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَنَفِي الْجَنَّةِ
خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَ الْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ عَطَاءٌ غَيْرُ
مَجْدُودٍ ﴿١٠٩﴾

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَؤُلَاءِ ۗ
مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ
مِّن قَبْلُ ۗ وَ إِنَّا لَمَوْفُونَ لَهُمْ نَصِيبَهُمْ
غَيْرِ مَنقُوصٍ ﴿١١٠﴾

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاحْتَلَفَ
فِيهِ ۗ وَ لَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن
رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَ إِنَّهُمْ لَفِي
شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١١﴾

¹⁹ Udtrykket betyder en meget langvarig periode. Helvedes straf er ifølge Qur'ānen ikke evig.

²⁰ Ifølge hinduismen har både Paradis og helvede en begrænset varighed, og mennesket bliver, efter at have gennemgået straffen eller have fået belønningen for sine handlinger, sendt tilbage til denne verden. Jødedommen nægter Paradiset for ikke-jøder, mens jøder betragtes som næsten fri for helvedes straf. Ifølge de kristne er både Paradis og helvede evige. Islām er fundamentalt forskellig fra disse religioner i denne henseende. Ifølge islām er Paradiset for evigt, mens helvede er af begrænset varighed. Den Hellige Profet^{sa} belyste dette emne således: "Der vil komme over helvede en dag, hvor dets døre vil slå mod hinanden, og der ikke vil være nogen tilbage i det." Qur'ānen sammenligner helvede med en mor (101:10-12): Fosteret bliver i livmoderen, indtil barnets forskellige organer er udviklet til fuldkommenhed. På samme måde vil de, som sendes til helvede, blive der, indtil deres evner er fuldt udviklet, og de kan skue deres Herres smukke ansigt.

112. Og med sikkerhed, alle *deres handlinger er endnu ikke blevet gengældt, men* din Herre vil med sikkerhed belønne dem fuldt ud i forhold til deres handlinger. I sandhed, Han er velunderrettet om alt det, de gør.

113. Vær da standhaftig, som du er blevet befalet, og *også* de, som har vendt sig *til Gud* sammen med dig, og overskrid ikke grænserne, *o I troende*, med sikkerhed, Han ser, hvad I gør.

114. Og bøj jer ikke mod dem, som handler uretfærdigt, ellers vil ilden røre jer, og I skal ikke have nogen venner i stedet for Allāh, ej heller skal I blive hjulpet.

115. Og oprethold Bønnen ved dagens to yderpunkter og i nattens timer *nær dagen*. Med sikkerhed, de gode handlinger driver de onde handlinger bort. Dette er en formaning for dem, som vil ihukomme.

116. Og vær standhaftig, for Allāh lader med sikkerhed ikke de retfærdiges belønning gå fortabt.

117. Hvorfor var der da ikke blandt generationerne før jer nogle, der besad forstand, som kunne forbyde *folk* at skabe fordærv på jorden – undtagen nogle få af dem, som Vi frelste blandt dem? Men de uretfærdige fulgte det, hvorved de blev givet lettelse og velvære, og de blev forbrøderiske *folk*.

وَإِنَّ كُلَّ لَمَّا لِيُؤْفَيْتَهُمْ رَبُّكَ
أَعْمَالَهُمْ ط إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١٢﴾

فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتَ وَ مِنْ تَابٍ
مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ط إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَ مَا لَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾

وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَ زُلْفًا
مِنَ اللَّيْلِ ط إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ
السَّيِّئَاتِ ط ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٥﴾

وَ اصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٦﴾

فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ
أُولَاوَا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي
الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۖ
وَ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٧﴾

118. Og din Herre ville ikke tilintetgøre byerne uretfærdigt, når deres indbyggere var retfærdige.

119. Og om din Herre havde *genemført* Sin vilje, ville Han med sikkerhed have gjort menneskeheden til én menighed, men de ville ikke ophøre med at være uenige

120. undtagen dem, som din Herre viser barmhjertighed – og for dette har Han skabt dem. Men din Herres ord skal opfyldes: “Med sikkerhed, Jeg vil fylde helvede med *de ulydige* djinner og mennesker, alle sammen.”

121. Og ved alt det, Vi beretter dig fra beretningerne om Sendebuddene, styrker Vi dit hjerte. Og heri er der til dig kommet sandheden og en formaning og en påmindelse for de troende.

122. Og sig til dem, som ikke tror: “I må handle, så godt I kan, vi handler *også*,

123. og vent, vi venter *også*.”

124. Og Allāh alene tilhører det usete i himlene og på jorden, og til Ham skal hele sagen henvises. Så tilbed Ham, og sæt din lid til Ham *alene*. Og din Herre er ikke uopmærksom på, hvad I gør.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ بِظُلْمٍ
وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٨﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً
وَّاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٩﴾

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٠﴾

وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيْنِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُنشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اْعْمَلُوا
عَلَىٰ مَا كَانْتُمْ ۗ إِنَّا اْعْمِلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَأَنْتُمْ تَنْتَظِرُونَ ﴿١٢٣﴾

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾

SURA 12

YŪSUF

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 112 vers.

Også denne sura begynder med forkortelsen **آل** *Alif Lām Rā*, og betydningen er den samme som tidligere forklaret (Jeg er Allāh, Jeg ser).

Umiddelbart derefter omtales den bedste beretning blandt alle beretninger, som skulle være en kilde til sjælefred for den Hellige Profet^{sa}. Dette er en udmærket lindring for den sorg, som var forårsaget af hændelserne omtalt i sura Hūd. Det er vigtigt, at ordet *qaṣaṣ*, beretninger, forklares her. Med *qaṣaṣ* menes der ikke fortællinger, men sådanne historiske begivenheder, som efter nærmere studium vil vise sig at være fuldkommen sande.

Suraen begynder med Profeten Josefs^{as} drøm, hvor alle begivenheder, der vederfaredes ham, omtales, hvilket Profeten Jakob^{as} fortolkede således, at Josef risikerede stor skade fra sine brødre. Profeten Jakob^{as} formanede derfor sin søn om ikke at fortælle denne drøm til sine brødre.

Hele suraen omhandler den viden, som Profeten Josef^{as} blev skænket angående fortolkning af drømme. For eksempel fortolkede Profeten Josef^{as} sine to medfangers drømme på en sådan måde, at de blev nøjagtigt opfyldt. Det var af den grund, at den fange, som modtog godt nyt om sin frelse, blev kilden til at skulle spørge Profeten Josef^{as} om fortolkningen af kongens drøm, som lederne ved hans hof blot anså for at være forvirrede drømme. Det var ved Profeten Josefs^{as} fortolkning af drømmen, at de fattige i Ægypten og i de nærliggende områder, som bestemt ville dø af sult, blev reddet fra en truende hungersnød og fik leveret deres forsyning regelmæssigt i syv år, og Profeten Josef^{as} blev selv udnævnt til at bestyre dette embede. Det var af den grund, at hans forældre og brødre til sidst skulle komme under hans beskyttelse, og de kastede sig alle ned for Allāh på grund af Profeten Josef^{as}.

Disse er sådanne historiske begivenheder, som den Hellige Profet^{sa} ikke af sig selv kunne vide noget om. Derfor siger Allāh den Ophøjede, at du var ikke blandt dem, da alt dette foregik, det er alene den Altvidende og Velunderrettede Gud, Som har meddelt dig virkeligheden af disse begivenheder.

Denne sura afsluttes med et vers, som forklarer, at disse beretninger ikke er fortællinger, men indeholder flere eksemplariske advarsler for de forstandige, og uden tvivl henleder sura Yūsuf opmærksomheden på utallige sådanne advarsler.

YŪSUF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alif Lām Rā.‡ Disse er vers fra den klare og tydelige Bog.

3. Vi har åbenbaret den, Qur'ānen, *en ofte reciteret Bog – på arabisk,¹ et klart og udtryksfuldt sprog – for at I må forstå.*

4. Vi beretter dig den smukkeste beretning ved at åbenbare denne Qur'ān til dig, skønt du før dette var blandt dem, som var uvidende *derom.*²

5. *Ihukom den tid*, da Josef sagde til sin fader: “O min fader! Jeg så i en drøm elleve stjerner og solen og månen, jeg så dem vise ærbødighed for mig.”

6. Han sagde: “O min kære søn! Fortæl ikke din drøm til dine brødre, ellers vil de lægge en plan mod dig, for satan er en åbenlys fjende for mennesket.

7. Og således *skal det være, som du har set*, din Herre vil udvælge

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّت تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ②

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ ③

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ

بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ ۗ وَإِنْ

كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ④

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي

رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ

وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ⑤

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى

إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ

الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑥

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رُبُّكَ ۖ وَيُعَلِّمُكَ

‡ Jeg er Allāh, Som er Altseende.

1 Udtrykket *Qur'ānan 'arabiyyan* kan betyde a) en Bog, som læses meget og regelmæssigt, b) hvis betydninger udtrykkes i et klart, udtryksfuldt og omfattende sprog (Lane). Ordet *'arabiyy* bibringer følelsen af fuldstændighed, rigelighed og klarhed, og det arabiske sprog kaldes således, fordi det er rigt hvad angår hvert enkelt ords rod, som indeholder mange betydninger. Det er i høj grad udtryksfuldt og omfattende og indeholder passende ord og beskrivelser af alle slags begreber og nuancerede betydninger.

2 Grunden til, at historien om Josef blev åbenbaret så detaljeret til den Hellige Profet^{sa}, er, at den indeholder mange profetiske hentydninger til hans eget liv. Hele historien skulle så at sige genopføres i den Hellige Profets^{sa} egen person og i hans brødre, Quraish.

dig og lære dig fortolkning af berettede anliggender og fuldkommengøre Sin nåde over dig og over Jakobs familie, ligesom Han fuldkommengjorde den tidligere over to af dine forfædre – Abraham og Isak. I sandhed, din Herre er Altvidende, Alvis.”

R. 2.

8. Med sikkerhed, i Josef og hans brødre er der Tegn for de søgende.

9. Da de sagde: “Josef og hans broder er bestemt vor fader kærere end os, selv om vi er en stærk gruppe. Med sikkerhed, vor fader er i åbenlys fejltagelse.

10. Slå Josef³ ihjel eller driv ham bort til et *fjernt* land, så jeres faders opmærksomhed må være for jer alene, og I derefter kan blive retfærdige folk.”

11. En af dem sagde: “Slå ikke Josef ihjel, men hvis I absolut skal gøre noget, kast ham ned i bunden af en dyb brønd, nogen fra en karavane vil tage ham op.”

12. De sagde: “O vor fader! Hvorfor har du ikke tillid til os med hensyn til Josef, når vi med sikkerhed oprigtigt vil hans bedste?”

13. Send ham med os i morgen, så han må fornøje sig og lege, og vi vil med sikkerhed vogte over ham.”

14. Han sagde: “Det foruroliger mig, at I skulle tage ham bort,

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٤

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّائِلِينَ ٨

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفَ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أَيْنَمَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۗ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٩

يَا قَتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ١٠

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةَ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهَا بَعْضُ السَّيَّارَةِ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ١١

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ١٢

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَرِئًا لَهُ لِحَفِظُونَ ١٣

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ

3 Ligesom Josefs brødre planlagde at dræbe ham, konspirerede Quraish, lederne i Mekka, altså Profetens eget folk, også om at dræbe den Hellige Profet^{sa} (8:31).

og jeg frygter, at ulven fortærer ham, når I er uagtsomme angående ham.”

15. De sagde: “Hvis ulven fortærer ham, skønt vi er en stærk gruppe, så vil vi med sikkerhed være *store* tabere.”

16. Så, da de tog ham bort og blev enige om at anbringe ham i bunden af en dyb brønd, sendte Vi en åbenbaring til ham: “Du skal med sikkerhed *en dag* berette dem om denne deres gerning, hvorimod de vil være uvidende *om din identitet*.”

17. Og de kom til deres fader om aftenen, grædende.

18. De sagde: “O vor fader! Vi var ved at løbe om kap med hinanden og efterlod Josef med vore ting, og ulven fortærede ham, men du vil ikke tro på os, selv om vi siger sandheden.”

19. Og de kom med falsk blod på hans skjorte. Han sagde: “Nej, men jeres sjæle har ladet denne *syndige* handling forekomme jer tiltrækkende. Så *nu er* værdig udholdenhed *passende for mig*. Og det er Allāh *alene*, Hvis hjælp skal søges mod det, I påstår.”

20. Og der kom en karavane, og de sendte deres vandbærer, og han sænkede sin spand *ned i brønden*. “Åh, godt nyt!” sagde han, “her er en dreng!” Og de skjulte ham som en handelsvare, og Allāh vidste udmærket godt, hvad de gjorde.

وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٣﴾

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ ۗ وَ أَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَ جَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبِيْئُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۗ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٨﴾

وَ جَاءَ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كٰذِبٍ ۗ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرًا جَمِيْلًا ۗ وَاللَّهُ الْمُسْتَعٰنُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

وَ جَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً ۗ قَالَ يَبْشُرِي هٰذَا غَلَامًا ۗ وَآسْرُوهُ بِضَاعَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيْمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og de solgte ham for en ringe pris, nogle få dirhams, og de var ikke ivrige efter at få fordel af ham.

R. 3.

22. Og den mand fra Ægypten,⁴ som købte ham, sagde til sin hustru: "Gør hans ophold ærefuldt. Måske vil han være til gavn for os, eller vi vil adoptere ham som en søn." Og således befæstede Vi Josef i landet, og *Vi gjorde dette*, for at Vi *også* måtte lære ham fortolkningen af berettede anliggender. Og Allāh har fuld magt over Sin befaling, men de fleste mennesker ved *det* ikke.

23. Og da han nåede en moden alder, skænkede Vi ham dømmekraft og viden. Og således belønner Vi dem, som handler godt.

24. Og hun, i hvis hus han var, søgte at forføre ham imod hans vilje. Og hun lukkede dørene og sagde: "Kom nu." Han sagde: "Jeg søger tilflugt hos Allāh. Han er min Herre.⁵ Han har gjort mit ophold *hos jer* ærefuldt. Med sikkerhed, de uretfærdige får aldrig fremgang."

25. Og hun faldt for ham, og han ville *også* være faldet for hende, om han ikke havde set sin Herres Tegn. Således var det, for at Vi

وَشَرُّوهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمَرْأَتِهِ
اَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۗ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ ۖ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنَ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۗ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَرَأَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ
وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ
لَكَ ۗ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ
مَثْوَايَ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا
أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۗ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ

4 Ægypteren, der købte Josef, er kendt som Potifar i jødisk litteratur (Enc. Bib. & 1. Mosebog 39,1). Han var kommandant for Faraos livgarde, en officer af høj rang i oldtiden.

5 Verset fastslår, at den kvinde, der forsøgte at forføre Josef, mislykkedes i sine bestræbelser, og at Josef, med sin Herres støtte, modstod hendes onde forslag. Ordene *Han er min Herre* henviser til Gud og ikke til Josefs ægyptiske ejer, som nogle kommentatorer fejlagtigt har formodet.

måtte afvende det onde og det skændige fra ham. I sandhed, han var blandt Vore udvalgte tjenere.⁶

26. Og de ilede begge mod døren, og hun rev hans skjorte bagfra, og de fandt hendes herre ved døren. Hun sagde: “Hvad skal straffen være for den, som havde onde hensigter mod din hustru, andet end fængsel eller en smertefuld straf?”

27. Han sagde: “Det var hende, som søgte at forføre mig mod min vilje.” Og et vidne fra hendes husstand bevidnede: “Hvis hans skjorte er revet forfra, så har hun talt sandt, og han er en af løgnerne.

28. Men hvis hans skjorte er revet bagfra, så har hun løjet, og han er en af de sandfærdige.”

29. Så da han så, at hans skjorte var revet bagfra, sagde han: “Med sikkerhed, dette er en list fra jer kvinder. Jeres list er bestemt stor.

30. O Josef! Vend dig fra dette, og du, *o kvinde*, bed om tilgivelse for din synd. Med sikkerhed, du er en af de skyldige.”

R. 4.

31. Og kvinder i byen sagde: “Hustruen til ‘Azīz søger at forføre sin unge slave mod hans vilje.

عَنْهُ السُّوءُ وَالْفَحْشَاءُ ۗ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ ۖ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۗ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ۗ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾

فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ۗ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا ۖ وَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَرَأَى مَلَكًا مُّصَوَّرًا يَنْزِلُ ۖ فَسَأَلَ أَن يَخْرُجَ ۖ قَالَ أَتَتَىٰ خَدْمَكَ ۖ قَالَ لَا ۖ فَأَخْرَجَتْهُ ۖ وَإِنَّ رَبَّهُ لَسَمِيعٌ غَنِيٌّ ۖ فَخَرَّ رَاوِدًا فَتَاهَا ۖ قَدْ شَغَفَهَا مِنَ الْخَطِيئِينَ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا

6 Ligesom der blev gjort forsøg på at lokke Josef fra gudfrygtighedens og retskaffenhedens vej, gjorde Mekkas afgudsdyrkere også et mislykket forsøg på at få den Hellige Profet^{sa} til at opgive at prædike Guds Enhed. De tilbød at gøre ham til konge eller samle stor rigdom til ham eller lade ham indgå ægteskab med Arabiens smukkeste pige. Tilbuddet blev naturligvis klart afvist af den Hellige Profet^{sa} med de historiske ord: “Om I anbringer solen i min højre hånd og månen i min venstre hånd, selv da vil jeg ikke opgive at prædike Guds Enhed” (Hishām).

Hun er fuldstændig betaget af ham i kærlighed. Med sikkerhed, vi anser hende *for at være* i åbenlys fejltagelse.”

32. Og da hun hørte om deres *listige* plan, sendte hun bud efter dem og forberedte et måltid til dem og gav hver af dem en kniv og sagde *til Josef*: “Kom frem for dem.” Og da de så ham, agtede de ham højt og skar sig i hænderne⁷ og sagde: “Allāh være lovpriset! Dette er ikke et menneske, dette er en ædel engel.”

33. Hun sagde: “Og han er det, for hvis skyld I bebrejdede mig. Jeg søgte at forføre ham imod hans vilje, men han beskyttede sig *mod synd*. Og hvis han ikke gør, hvad jeg byder ham, skal han med sikkerhed sættes i fængsel og blive blandt de vanærede.”

34. Han sagde: “O min Herre! Jeg ville foretrække fængsel frem for det, de indbyder mig til, og medmindre Du vender deres list fra mig, vil jeg bøje mig mod dem og være blandt de uvidende.”

حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرِبُهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ
إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَتَكًا ۖ وَآتَتْ كُلَّ
وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا ۖ وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ ۗ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا
هَذَا بَشَرًا ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾
قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ
وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ
وَلَكِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمُرُهُ لِيُسْجَنَنَّ
وَلِيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا
يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدَهُنَّ أَصْبَبُ إِلَيْهِنَّ ۚ وَ أَكُن مِّنَ
الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

*7 Ordene *qatta'na aidiyahunna* (قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ), “skar sig i hænderne”, kan forstås bogstaveligt eller metaforisk, eftersom Ḥaḍrat Imām Rāghib har nævnt begge betydninger med henvisning til brugen af disse ord i den Hellige Qur’ān.

Den bogstavelige betydning af udtrykket *qatta'na aidiyahunna* (قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ) ville være at skære sig i hænderne med et skarpt instrument. Dette er tydeligvis ikke den betydning, som den Hellige Qur’ān udtrykker, og er utænkelig i denne sammenhæng. Som alternativ har nogle lærde forsøgt at tilskrive disse ord en begrænset handling med hensyn til at skære, hvilket blot angiver nogle få mindre snitsår, men den arabiske sprogbrug godkender ikke dette, fordi styrken og intensiteten i grundbetydningen af formen (قَطَّعَ) *qatta'a* ikke tillader denne milde betydning. Valget står derfor alene mellem den bogstavelige og den metaforiske betydning, og det må konkluderes, at dette udtryk i den givne sammenhæng kun med rette kan forstås metaforisk, hvilket betyder, at kvinderne accepterede deres nederlag ved at indse, at Josef var uopnåelig og uden for deres rækkevidde.

35. Så hans Herre bønhørte ham og vendte deres list fra ham. I sandhed, Han er den Althørende, den Altvindende.

36. Da forekom det dem, *lederne*, efter at de havde set tegnene på *hans uskyld*, at de *for at beskytte deres gode navn* skulle sætte ham i fængsel for en tid.

R. 5.

37. Og sammen med ham kom to unge mænd i fængsel. En af dem sagde: “Jeg så mig selv *i en drøm* presse vin.” Og den anden sagde: “Jeg så mig selv *i en drøm* bære brød på mit hoved, hvoraf fuglene spiste. Fortæl os fortolkningen deraf, for vi anser dig for at være blandt de retfærdige.”

38. Han svarede: “Maden, som I gives, skal ikke komme til jer, uden at jeg vil fortælle jer fortolkningen deraf, før den kommer til jer. Dette er på grund af det, min Herre har lært mig. Jeg har frasagt mig religionen hos de folk, som ikke tror på Allāh, og som fornægter det Hinsidige.

39. Og jeg har fulgt mine forfædres religion, Abraham og Isak og Jakob. Det tilkommer os bestemt ikke at tillægge Allāh noget som partner. Dette er Allāhs nåde over os og over menneskeheden, men de fleste mennesker er utaknemmelige.

40. O mine to fængselsfæller! Er forskellige herrer bedre eller Allāh,

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ
لِيَسْجُنْتَهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنٍ ۗ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۗ
وَ قَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ
رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۗ نَبِّئْنَا
بِتَأْوِيلِهِ ۗ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا
نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيكُمَا
ذٰلِكُمْ ۖ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۗ إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ هُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَ اتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ۖ اِبْرٰهِيْمَ
وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ ۗ مَا كَانَ لَنَا اَنْ
نُشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَ عَلٰى النَّاسِ
وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٩﴾

لِيَصَاحِبِي السِّجْنِ ۗ اَرَبَابٌ مُّتَّفَرِّقُونَ

den Ene, den Mægtigste?

41. I tilbeder intet ved siden af Allāh undtagen *blot* navne, som I har givet, I og jeres forfædre, Allāh har ikke nedsendt nogen fuldmagt for det. Afgørelsen tilkommer Allāh alene. Han har befalet, at I ikke skal tilbede noget undtagen Ham. Dette er den rette religion⁸, men de fleste mennesker ved *det* ikke.

42. O mine to fængselsfæller! Hvad angår den ene af jer, skal han skænke sin herre vin at drikke, og hvad angår den anden, skal han korsfæstes, så fuglene vil æde af hans hoved. Den sag, som I spurgte om, er blevet afgjort.”

43. Og han sagde til den af de to, som han mente ville blive reddet: “Omtal mig for din herre.” Men satan lod ham glemme at nævne *det* for sin herre, så han forblev i fængslet nogle år.

R. 6.

44. Og kongen sagde: “Jeg ser *i en drøm* syv fede køer, som syv magre *køer* æder, og syv grønne kornaks og *syv* andre udtørrede. O I rådmænd! Forklar mig betydningen af min drøm, hvis I kan fortolke en drøm.”

خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٠﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ
سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ
اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ إِنْ الْحُكْمُ
إِلَّا لِلَّهِ ۖ أَمَرَ آلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۗ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

يَصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي
رَبَّهُ خَمْرًا ۖ وَآمَّا الْآخَرُ فَيُصَلَّبُ
فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۖ قُضِيَ الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي
عِنْدَ رَبِّكَ ۖ فَانْسَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ
رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٣٣﴾ ع

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ ۖ وَسَبْعَ
سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ ۖ وَأُخْرَى يُبْسَتٌ ۖ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ
لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٣٤﴾

*8 Ordet *qayyim* (قَيِّم) har ifølge den Hellige Qur’āns sprogbrug betydningen af at være stærk, mægtig, rigtig og i besiddelse af vedvarende styrke. Det betegner også evnen til at rette ud og korrigere. Derfor refereres der i den Hellige Qur’ān til de grundlæggende og uforanderlige bestanddele af troen fælles for alle religioner som *dīn al-qayyimah* (دِينُ الْقَيِّمَةِ). Se sura 98:6 (Al-Bayyinah).

45. De svarede: “Disse er forvirrede drømme, og vi kender ikke fortolkningen af sådanne forvirrede drømme.”

46. Og den af de to, som blev reddet, og som *nu* efter en tid huskede, sagde: “Jeg vil fortælle jer fortolkningen deraf, send mig derfor *til Josef*.”

47. “Josef! O du sandfærdige, forklar os betydningen angående syv fede køer, som syv magre *køer* æder op, og syv grønne kornaks og syv andre udtørrede, så jeg kan vende tilbage til folket, for at de må vide besked.”

48. Han svarede: “I skal så i syv år, stræbsomt og uafbrudt, og efterlad i aksene hvad I høster undtagen en smule, som I skal spise.

49. Så vil der derefter komme syv hårde år, som vil fortære alt det, som I har oplagret på forhånd til disse *år*, undtagen en smule, som I må bevare.

50. Så vil der følge et år, hvor folk vil blive skænket rigelig regn, og deri vil de *få rigeligt med frugter og oliekerner at presse til saft og olie*.”

R. 7.

51. Og kongen sagde: “Bring ham til mig.” Men da budbringeren kom til ham, *Josef*, sagde han: “Vend tilbage til din herre og spørg

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَلَمِينَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ الَّذِي نَجَمْنَاهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿٢٦﴾

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبْسِتٌ ۗ لَعَلِّي آرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا ۖ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٢٨﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٣٠﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ

ham, hvorledes det står til med de kvinder, som skar sig i hænderne⁹, for min Herre kender godt deres listige plan.”

52. Han, kongen, sagde til kvinderne: “Hvad var jeres sag, da I søgte at forføre Josef mod hans vilje?” De sagde: “Allāh være lovpriset for at have skabt sådan et menneske – vi ved ikke noget ondt mod ham.” Hustruen til ‘Azīz sagde: “Nu er sandheden kommet for dagen. Det var mig, som søgte at forføre ham mod hans vilje, og med sikkerhed, han er den sandfærdige.”

53. Josef sagde: “Jeg bad om denne undersøgelse, så han, ‘Azīz, måtte vide, at jeg ikke svigtede hans tillid i hans fravær, og også for at det skulle blive kendt, at Allāh ikke tillader, at troløse folks list lykkes.

Del 13

54. Og jeg frikender ikke mig selv for svaghed, for sjælen er med sikkerhed tilbøjelig til at påbyde det onde undtagen for den, som min Herre viser barmhjertighed. I sandhed, min Herre er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.”

55. Og kongen sagde: “Bring ham til mig, for at jeg må vælge ham særligt for mig selv.” Og da han havde talt med ham, sagde han: “Du er fra i dag en mand med en fremtrædende stilling og betroet hos os.”

مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۖ
إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۖ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
الَّتِي حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ
نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ
وَ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَبْرِي نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَبْرَاةٌ
لَا مَارَأَةَ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۖ إِنَّ
رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

*9 Se noten til v. 32.

56. Han sagde: “Giv mig ansvaret for landets skatter, for jeg er bestemt en god vogter¹⁰ og en, som besidder viden.”

57. Og således befæstede Vi Josef i landet. Han bosatte sig deri, hvor han ville. Vi skænker Vor barmhertighed til hvem Vi vil, og Vi lader ikke de retfærdiges belønning være forgæves.

58. Og med sikkerhed, belønningen i det Hinsidige er bedre for dem, som tror og frygter Gud.

R. 8.

59. Og Josefs brødre kom og fik foretræde for ham, og han genkendte dem, men de antog ham for en fremmed.

60. Og da han havde leveret dem deres forsyning, sagde han: “Bring mig jeres broder på jeres faders side. Ser I ikke, at jeg giver jer fuldt mål, og at jeg er den bedste af værterne?”

61. Men hvis I ikke bringer ham til mig, så skal der ikke være nogen tilmåling af korn til jer hos mig, ej heller skal I komme mig nær.”

62. De svarede: “Vi vil forsøge at bevæge hans fader til at skilles fra ham, og vi vil bestemt gøre det.”

63. Og han sagde til sine tjenere: “Læg også deres penge i deres sadeltasker, for at de må opdage det, når de vender tilbage til deres

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ ﴿٥٦﴾

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۗ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۗ ط نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَلَا جُرْ إِلَّا خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِآخِ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ ۗ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أَوْفِي الْكَيْدِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْدَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦١﴾

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦٢﴾

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا

10 Josef foretrak ledelse af statens finanser. Hans valg synes at have været begrundet af ønsket om at rette sin fulde opmærksomhed mod den vellykkede drift af den afdeling, som særligt vedrørte opfyldelsen af kongens drøm.

familie, måske vil de komme tilbage.”

64. Og da de vendte tilbage til deres fader, sagde de: “O vor fader, *videre* tilmåling af korn er blevet os nægtet, send derfor vor broder med os, så vi må få vor tilmåling, og vi vil med sikkerhed passe godt på ham.”

65. Han sagde: “Jeg kan ikke stole på jer med hensyn til ham, undtagen ligesom jeg tidligere stoled på jer med hensyn til hans broder. Men Allāh er den bedste Beskytter, og Han er den Mest Barmhertige af dem, som viser barmhertighed.”

66. Og da de pakkede deres bagage op, fandt de deres penge givet tilbage til dem. De sagde: “O vor fader! Hvad mere kan vi ønske? Her er vore penge givet tilbage til os. Vi vil bringe forsyning til vor familie og beskytte vor broder, og vi vil tillige få en kamellast. Dette er en tilmåling, som er let *at opnå*.”

67. Han sagde: “Jeg vil ikke sende ham med jer, før I giver mig et højtideligt løfte i Allāhs navn, at I med sikkerhed vil bringe ham til mig, medmindre I er omringet.” Og da de gav ham deres højtidelige løfte, sagde han: “Allāh vogter over det, vi siger.”

68. Og han sagde: “O mine sønner! Drag ikke ind ad én port, men drag ind ad forskellige porte, og

إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا بَانَا
مِنْعَ مِنَّا الْكَيْدُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا
نَكْتُلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿٦٤﴾

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُكُمْ
عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا
وَ هُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا
بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا بَانَا
مَا نَبْغِي ۖ هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا
وَ نَمِيرُ أَهْلَنَا وَ نَحْفَظُ أَخَانَا وَ نَزِدَادُ
كَيْدٍ بَعْجِيرٍ ۖ ذَلِكِ كَيْدٌ يَّسِيرٌ ﴿٦٦﴾

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن
يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ
اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٧﴾

وَ قَالَ لِيَبْنِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ
وَ ادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَ مَا

jeg kan ikke nytte jer noget mod Allāh. Afgørelsen tilkommer Allāh alene. Til Ham sætter jeg min lid, og til Ham skal alle, som sætter lid, sætte deres lid.”

69. Og da de drog ind på den måde, deres fader havde befalet dem, kunne det ikke nytte dem noget mod Allāh, undtagen at Jakob havde et stærkt ønske i sig, som han således opfyldte,¹¹ og med sikkerhed, han besad *stor* viden, fordi Vi havde belært ham, men de fleste mennesker ved det ikke.

R. 9.

70. Og da de fik foretræde for Josef, gav han sin broder ophold hos sig. Og han sagde: “Jeg er din broder, så sørg *nu* ikke over, hvad de tidligere har gjort.”

71. Og da han havde leveret dem deres forsyning, lagde han drikkebægeret i sin broders sadeltaske. Da råbte en herold: “O I karavanefolk, I er bestemt skyldige i tyveri.”¹²

11 Det er sandsynligt, at Jakob havde indset, eller at han muligvis var blevet meddelt ved guddommelig åbenbaring, at manden i Ægypten var Josef, og derfor bad han sine sønner om at drage ind i byen hver for sig, for at Josef kunne få mulighed for at mødes og tale privat med sin broder, Benjamin.

12 Det er forkert at sige, at Josef selv først beordrede drikkebægeret lagt i sin broders sæk og derefter beskyldte ham for tyveri – en handling, der lå meget under hans værdighed. Faktisk var det en *siqāyah*, et drikkebæger, som Josef havde beordret skulle placeres i sin broders sæk, hvorimod den beholder, som af den kongelige herold blev erklæret at være gået tabt, var en *suwā'*, et målebæger. Det ser ud til, at Josef i sin iver efter at hjælpe sine brødre med at forberede deres hjemrejse og i lyset af den forestående adskillelse fra Benjamin efter kun et kort møde følte tørst og bad om vand. Det blev bragt til ham i det kongelige målebæger. Sådan et målebæger blev brugt både som målebæger og drikkebæger. Efter at have slukket sin tørst placerede han uforvarende målebægeret blandt Benjamins ting, og det blev således gemt med andre af hans broders varer uden at blive bemærket af nogen. Josef forstod straks, hvordan fejlen var sket, men da han indså, at alt dette var Guds plan for at holde Benjamin tilbage, forblev han klogeligt tavs, indtil karavanen var taget af sted.

أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ
 إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٨﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ
 أَبُوهُمْ ۗ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ ۗ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
 قَضَاهَا ۗ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ
 أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٠﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ
 السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ
 مُؤَذِّنٌ أَيَّتَهَا الْعِزُّ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧١﴾

72. De sagde, idet de vendte sig mod dem: “Hvad er det, I savner?”

73. De svarede: “Vi savner kongens målebæger, og den, som bringer det, skal få en kamellast, og jeg er ansvarlig for det.”

74. De svarede: “Ved Allāh! I ved godt, at vi ikke kom for at stifte ufred i landet, og vi er ikke tyve.”

75. De sagde: “Hvad skal straffen da være for det, hvis I måtte være løgnere?”

76. De svarede: “Straffen for dette – han, i hvis sadeltaske det findes, skal selv være boden for det. Således straffer vi de uretfærdige.”

77. Så begyndte han, *herolden*, at lede i deres tasker før hans broders taske, derefter tog han det frem af hans broders taske. Således planlagde Vi for Josef.¹³ Han kunne ikke have taget sin broder under kongens lov, medmindre Allāh havde villet *således*. Vi opfører i grader af rang, hvem Vi vil, og over enhver, som besidder viden, er der En, Som er Altvidende.

78. De sagde: “Hvis han har stjålet, så har hans broder *også* begået tyveri tidligere.” Men Josef holdt det skjult i sit hjerte og afslørede det ikke for dem. Han sagde *bare*: “I ser ud til at være i den værste tilstand, og Allāh ved bedst, hvad I påstår.”

قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا تَفْقَدُ صُوعًا الْمَلِكِ وَ لِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٤٧﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا فَمَا جَزَاءُكَ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٤٩﴾

قَالُوا جَزَاءُكَ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُكَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاسْرَهَا يُّوسُفَ فِي نَفْسِهِ وَ لَمْ يُبَيِّهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٥٢﴾

13 Det hele var planlagt af Gud – Josef havde intet at gøre med det.

79. De sagde: “O magtfulde herre! Han har en meget gammel fader, tag derfor en af os i stedet for ham, for vi anser dig for at være blandt dem, som handler retfærdigt.”

80. Han svarede: “Må Allāh forbyde, at vi skulle tage *nogen* anden end den, hos hvem vi fandt vor ejendom, for så ville vi bestemt være uretfærdige.”

R. 10.

81. Og da de fortvivlede angående ham, trak de sig tilbage for indbyrdes rådslagning. Deres ældste broder sagde: “Ved I ikke, at jeres fader havde taget et højtideligt løfte af jer i Allāhs navn, og husk den uret, I gjorde mod Josef tidligere? Jeg vil derfor ikke forlade dette land, før min fader tillader mig, eller Allāh beslutter *noget* for mig. Og Han er den Bedste af dommerne.

82. Vend tilbage til jeres fader og sig: ‘O vor fader! Din søn har stjålet, og vi har kun bevidnet det, vi ved, og vi kunne ikke være vogtere over det usete.

83. Og spørg *folkene fra* den by, vi var i, og den karavane, vi kom med, og med sikkerhed, vi taler sandt.”

84. Han svarede: “Nej, men jeres sjæle har svigtet jer ved at lade det forekomme jer som noget godt. Så *jeg vender mig til* værdig udholdenhed. Det er muligt, at Allāh vil bringe dem alle til mig, for Han er den Altvidende, den Alvide.”

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۚ إِنَّا نُرَاكَ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا
مَتَاعَنَا عِنْدَهُ ۚ إِنَّآ إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٨٠﴾

فَلَمَّا اسْتَأْيَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ
قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِن
قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۚ فَلَنْ
أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَّ أَيٌّْ أَوْ
يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨١﴾

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا بَنَانَا
إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا
عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِنَلْعَبَ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ
الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ
أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ
يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ ﴿٨٤﴾

85. Og han vendte sig bort fra dem og sagde: “O min sorg over Josef!” Og hans øjne fyldtes med tårer på grund af sorgen, og han undertrykte *sin sorg*.

86. De sagde: “Ved Allāh, du vil ikke ophøre med at tale om Josef, indtil du bliver syg eller endda dør.”

87. Han svarede: “Jeg klager min bedrøvelse og min sorg til Allāh alene, og jeg ved fra Allāh det, som I ikke ved.

88. O mine sønner! Drag ud og søg efter Josef og hans broder, og fortvivl ikke om Allāhs barmhjerlighed, for ingen fortvivler om Allāhs barmhjerlighed undtagen de vantro folk.”

89. Og da de fik foretræde for ham, *Josef*, sagde de: “O magtfulde herre! Fattigdom har ramt os og vor familie, og vi har bragt en ringe sum penge, så giv os fuldt mål og vær velgørende mod os. I sandhed, Allāh belønner dem, som viser velgørenhed.”

90. Han sagde: “Mon I ved, hvad I gjorde med Josef og hans broder, da I var uvidende?”

91. De svarede: “Er det virkelig dig, som er Josef?” Han sagde: “Ja, jeg er Josef, og dette er min broder. Allāh har bestemt været nådig mod os *begge*. I sandhed, enhver som er retfærdig og er standhaftig – Allāh lader ikke deres belønning, som handler godt, være forgæves.”

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يُوْسُفَ
وَ اَبْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ
كَظِيمٌ ﴿٨٥﴾

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُوْا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى
تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهَالِكِيْنَ ﴿٨٦﴾

قَالَ اِنَّمَا اَشْكُوْا بَثِّيْ وَ حُزْنِيْ اِلَى اللّٰهِ
وَ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٨٧﴾

يَبْنَیْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوْسُفَ
وَ اَخِيْهِ وَ لَا تَايَسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ
اِنَّهُ لَا يَآيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُوْنَ ﴿٨٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا يٰٓهَآ الْعَزِيْزُ
مَسَّنَا وَ اَهْلَنَا الضُّرُّ وَ جِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُّزْجَجَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ تَصَدَّقْ
عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿٨٩﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ
وَ اَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ ﴿٩٠﴾

قَالُوْا اِنَّكَ لَا اَنْتَ يُوْسُفَ ؕ قَالَ اَنَا
يُوْسُفُ وَ هٰذَا اَخِيْ ۗ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا
اِنَّهُ مِنْ يٰٓتَّقِ وَ يَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا
يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩١﴾

92. De svarede: “Ved Allāh! Med sikkerhed, Allāh har foretrukket dig frem for os, og vi har bestemt været syndere.”

93. Han sagde: “Ingen anklage skal der være mod jer i dag,¹⁴ må Allāh tilgive jer! Og Han er den Mest Barmhjertige af dem, som viser barmhjertighed.

94. Tag denne min skjorte med, og læg den foran min fader, han vil vide besked. Og bring mig hele jeres familie.”

R. 11.

95. Og da karavanen drog af sted, sagde deres fader: “Med sikkerhed, jeg fornemmer duften af Josef, selv om I anser mig for at være alderdomssvækket.”

96. De svarede: “Ved Allāh, du er bestemt i din gamle fejltagelse.”

97. Og da bæreren af det glædelige budskab kom, lagde han den foran ham, og han fik klar indsigt.¹⁵ *Derpå* sagde han: “Sagde jeg ikke til jer, at jeg ved fra Allāh, hvad I ikke ved?”

14 Josefs storsindede og gavmilde tilgivelse af sine brødre betegner hans største og mest enestående lighed med den Hellige Profet^{sa}. Ligesom Josef vandt den Hellige Profet^{sa} også ære og magt under sin landsforvisning, og da han efter flere år i eksil drog ind i sin fødeby som sejrherre i spidsen for ti tusind disciple, og Mekka lå for hans fødder, spurgte han sit folk, hvilken behandling de ventede af ham. “Den behandling, som Josef gav sine brødre”, svarede de. “Så skal der ikke hvile nogen bebrejdelse over jer i dag”, svarede den Hellige Profet^{sa} øjeblikkeligt. Denne ædle behandling fra den Hellige Profets^{sa} side af sine tidligere blodtørstige fjender, Quraish i Mekka, som havde vendt hver en sten for at planlægge hans død og ødelægge islām fuldstændigt, er uden sidestykke i hele menneskehedens historie.

15 Da Josefs skjorte blev lagt foran Jakob, blev overbevisningen om, at Josef var i live, hvilket tidligere kun var et spørgsmål om tro, idet den var baseret på åbenbaring, nu forvandlet til egentlig viden. Dette er betydningen af ordene *han fik klar indsigt*. Qur’ānen støtter på ingen måde det synspunkt, at Jakob var blevet blind. Det var ikke blot uforeneligt med hans værdighed som Guds store Profet, men adskillige vers modsiger også dette synspunkt.

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَك اللّٰهُ عَلَيْنَا
وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ﴿٩٢﴾

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۚ يَغْفِرُ
اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٩٣﴾

اِذْهَبُوْا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَالْتَوُوْهُ عَلٰى
وَجْهِ اَبِيْ يٰٓاَتِ بَصِيْرًا ۗ وَاْتُوْنِيْ
بِاَهْلِكُمْ اٰجْمَعِيْنَ ﴿٩٤﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمُ اِنِّيْ
لَاجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْ لَا اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿٩٥﴾

قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَغِيْ صَلِيْبِكَ الْقَدِيْمِ ﴿٩٦﴾

فَلَمَّا اَنْ جَاءَ الْبَشِيْرُ اَلْقَهُ عَلٰى وَجْهِهِ
فَاْتَتْهُ بَصِيْرًا ۗ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۙ
اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٧﴾

98. De sagde: “O vor fader! Bed for os om tilgivelse for vore synder, vi har bestemt været syndere.”

99. Han sagde: “Jeg vil med sikkerhed bede min Herre om tilgivelse for jer. I sandhed, Han er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige.”

100. Og da de fik foretræde for Josef, gav han sine forældre ophold hos sig og sagde: “Drag ind i Ægypten i fred med Allāhs vilje.”

101. Og han ophøjede sine forældre til tronen, og de faldt *alle* ned i underkastelse *for Gud* på grund af ham.¹⁶ Og han sagde: “O min fader! Dette er opfyldelsen af min tidligere drøm. Min Herre har gjort den til sandhed. Og Han viste mig nåde, da Han tog mig ud af fængslet og bragte jer fra ørkenen, efter at satan havde forårsaget splid mellem mig og mine brødre. I sandhed, min Herre er overmåde Nådige mod hvem Han vil, for Han er den Altvidende, den Alvide.”

102. “O min Herre! Du har velsignet mig med en del af herredømmet og lært mig tingenes fortolkning. O himlens og jordens Skaber! Du er min Beskytter i denne verden og i det Hinsidige. Lad døden komme til mig i en tilstand af underkastelse *under Din vilje*, og foren mig med de retfærdige.”

قَالُوا يَا بَنَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٨﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٩﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى
إِلَيْهِ آبَاؤُهُ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ ﴿١٠٠﴾

وَرَفَعَ آبَاؤُهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا بَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۚ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا
وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ
نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۗ
إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ هُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠١﴾

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۗ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَنْتَ وَرِثَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۗ تَوْفِيقِي مُسْلِمًا ۖ وَالْحَقِّنِي
بِالصَّلَاتِ ﴿١٠٢﴾

¹⁶ Josefs brødre og forældre kastede sig ned og takkede Gud for at have ophøjet Josef til en så fremtrædende position. Således blev Josef årsagen til og ikke genstand for deres underkastelse.

103. Dette er *nogle* af de budskaber om det usete,¹⁷ som Vi åbenbarer til dig. Og du var ikke med dem, da de enedes om deres plan, mens de konspirerede.

104. Og de fleste mennesker vil ikke tro, selv om du inderligt ønsker *det*.

105. Og du beder dem ikke om nogen belønning for det. Dette er blot en Formaning for hele menneskeheden.

R. 12.

106. Og hvor mange Tegn er der mon i himlene og på jorden, som de går forbi, idet de vender sig bort fra dem.

107. Og de fleste af dem tror ikke på Allāh uden *også* at tillægge *Ham* partnere.

108. Mon de da føler sig sikre mod, at en overvældende straf fra Allāh skal komme over dem, eller at Timen pludselig kommer over dem, mens de er uvidende *derom*?

109. Sig: "Dette er min vej: Jeg kalder til Allāh. Jeg er i besiddelse af klar viden,¹⁸ således gør også de, som følger mig. Og Hellig er Allāh, og jeg hører ikke til afgudsdyrkerne."

110. Og Vi sendte ikke nogen før dig *som Sendebud* undtagen mænd, til hvem Vi åbenbarede,

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْعٰلَمِيْنَ
اِلَيْكَ ۗ وَ مَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْا
اَمْرَهُمْ وَ هُمْ يَمْكُرُوْنَ ﴿١٠٣﴾

وَ مَا اَكْثَرُ النَّاسِ وَ لَوْ حَرَصْتَ
بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾

وَ مَا تَسْئَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ؕ اِنَّ هُوَ
اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٥﴾

وَ كَآيٰتٍ مِّنْ اٰيٰتِيْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ
يَمْرُوْنَ عَلَيْهَا وَ هُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ﴿١٠٦﴾

وَ مَا يُوْمنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَ هُمْ
مُشْرِكُوْنَ ﴿١٠٧﴾

اَفَاْمِنُوْا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ
عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
وَ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ هٰذِهِ سَبِيْلِيْٓ اَدْعُوْا اِلَى اللّٰهِ ۗ عَلٰى
بَصِيْرَةٍ اَنَا وَ مَنِ اتَّبَعَنِىْ ۗ وَ سُبْحٰنَ
اللّٰهِ وَ مَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٩﴾

وَ مَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْ
اِلَيْهِمْ مِّنْ اٰهْلِ الْقُرٰى ۗ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا

¹⁷ Verset betyder, at denne beretning om Josef ikke blot var en historie. Den rummer store profetier angående den Hellige Profets^{sa} og islāms fremtid.

¹⁸ Blind og tankeløs tro, som ikke er baseret på fornuftige begrundelser og urokkelig overbevisning har ingen betydning i Guds øjne.

blandt folk fra byerne. Har de da ikke rejst omkring på jorden og set, hvorledes afslutningen blev for dem, som var før dem? Og med sikkerhed, det Hinsidiges bolig er bedre for dem, som frygter Gud. Vil I da ikke forstå?

111. Og da Sendebuddene blev fortvivlede og indså, at de selv var blevet *antaget* for løgnere,¹⁹ kom Vor hjælp pludseligt til dem, og så blev den reddet, som Vi ønskede. Og Vor straf kan ikke afvendes fra de syndefulde folk.

112. Med sikkerhed, i beretningerne om dem er der en lære for dem, der besidder forstand. Det er ikke noget, som er blevet opdigtet, men en opfyldelse af det, som var før det, og en udførlig forklaring på alle ting og en retledning og en barmhjertighed for folk, som tror.

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ط وَكَذَٰرُ الْأٰخِرَةِ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١١٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَأْيَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوٓا
أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا ۗ فَنَبِّئْهُ
مَنْ نَّشَاءُ ط وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١١١﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ ط مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ
وَلٰكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَ تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُدًى وَ رَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

ع
١٢

¹⁹ Guds Profeters fjender fortsætter med at øge ondskaben og modstanden mod dem, indtil det hele når et stadie, hvor Profeterne begynder at føle, at de, som var bestemt til at antage troen, allerede var blevet troende, og med hensyn til resten opgiver de håbet om, at de vil tro på dem. Men hvad angår Guds nåde og hjælp, fortvivler Guds Profeter aldrig (15:57).

SURA 13

AR-RA'D

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 44 vers.

Udover *Alif Lām Mīm* er her ۛ *Rā* tilføjet, og *الْمُرَّ* *Alif Lām Mīm Rā* betyder *أَنَا اللَّهُ أَغْلَمُ وَأَزَى* *anallāhu a'lamu wa arā*, Jeg er Allāh, den Altvidende, og Jeg ser.

I denne sura bliver sådanne af universets hemmeligheder afsløret, som den Hellige Profet^{sa} ikke havde direkte kendskab til. Dette tyder på, at de oplysninger, som tidligere blev formidlet til Profeten^{sa}, også var blevet meddelt af Allāh, Som kender det usete, hvorom der ikke er nogen tvivl.

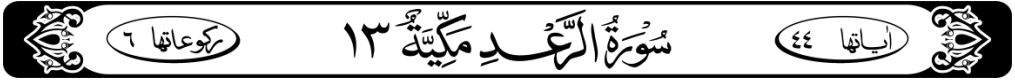
Den mest grundlæggende af universets hemmeligheder, som fremlægges her, er tyngdekraftens eksistens. Envidere konstateres det, at himmelen og jorden ikke er tilfældigt befæstet i deres kredsløb af sig selv, men en skjult kraft er i drift blandt alle himmellegemerne, som øjnene ikke kan se. Denne kraft bidrager til, at alle himmellegemer hver i sit kredsløb er, som var de båret af søjler. Astrofysikerne beskriver tyngdekraften med den samme fortolkning. En detaljeret forklaring deraf er ikke på sin plads her.

Et andet betydningsfuldt emne omtales i denne sura, nemlig hvorledes Allāh har skænket liv til alt på jorden ved klart vand. Havvandet er for salt, og alle dyr på land og planterne ville uddø i stedet for at få liv derved. I denne sura beskrives systemet, hvorledes havvandet fordampes og hæves op til de høje bjerge, hvorfra det falder ned som regn, og før det igen forenes med havet, spreder det livskraft overalt. Dette system har en stærk tilknytning til himmelens lyn, som dannes på grund af fordampning af havvandet – og uden eksplosioner af lyn mellem skyerne kan vandet i form af dråber ikke falde ned på jorden. Nogle gange er disse tordenskrald så forfærdelige, at de for nogle kan medføre død snarere end at være livgivende. Derfor står der, at i sådanne tilfælde vil også englene skælve og lovprise Allāh den Almægtige i ærefrygt for Ham. Forud for dette har Allāh også udtalt, at der for ethvert menneske er udnævnt skjulte beskyttere, foran det og bag det, som ved Allāhs forordning og på Hans befaling beskytter det. Dette er et meget komplekst videnskabeligt emne, som ikke kan forklares her i detaljer, men den, som er i stand til det, kan dykke ned i det store hav af viden derom og bringe visdommens perler frem.

I denne sura forklares det også, at Vi har skabt alle ting i par. Araberne vidste dog, at daddelpalmen eksisterer i par, men med hensyn til

andre træer og frugter havde de ingen idé om, at de også består af par. Det er således et nyt emne, som forskerne i dag har forstået med dybere indsigt, og de har konstateret, at ikke alene alle levende planter består af par, men par findes selv i molekyler og atomer. I modsætning til stof forekommer der også antistof, som udgør par til hinanden. Med andre ord, hvis hele universet sammentrænges, ville dets positive materie efter mødet med dets negative materie føre til intethed, og filosofien fra intethed til eksistens bliver således afklaret på grund af den dybere betydning indlejret i disse vers. Det at Gud har skabt alle ting i par er et ubegrænset emne, og for at kunne begribe Guds Enhed, تَوْحِيدٍ Tauḥīd, er det væsentligt at have dybere indsigt i dette emne.

Derefter fremlægges et storslået argument mod den Hellige Profets^{sa} modstandere, at hvorledes kan denne ophøjede Profet^{sa} og hans disciple blive besejret, når deres jord fortsat udvides, hvorimod deres modstanderes jord stadig formindskes! Den Hellige Profet^{sa} beroliges således, at selv om du kunne eller ikke vil kunne se islāms strålende sejre med dine øjne, skal Vi under alle omstændigheder lade din religion sejre over hele verden.

AR-RA'D

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alif Lām Mīm Rā.‡ Disse er vers fra Bogen. Og det, som er blevet åbenbaret til dig fra din Herre, er sandheden, men de fleste mennesker tror ikke.

3. Allāh er Den, Som oprejste himlene uden nogen søjler, som I kan se. Derefter befæstede Han Sig på Tronen. Og Han satte solen og månen i tjeneste: Hver følger sit forløb til en fastsat frist. Han styrer det hele. Han forklarer Tegnene tydeligt, for at I må have fast tro på mødet med jeres Herre.

4. Og Han er Den, Som udbredte jorden og skabte bjerge og floder deri. Og af alle slags frugter har Han skabt dem i par, hankøn og hunkøn.¹ Han lader natten dække dagen. I dette er der bestemt Tegn for folk, som tænker efter.

5. Og på jorden er der *forskellige* tilgrænsende egne og haver med druer og kornmarker og daddelpalmer, som vokser sammen fra én rod, og *nogle*, som ikke vokser således, de vandes med det samme vand, alligevel lader Vi nogle af dem udmærke sig frem for andre i

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْمَرَاتِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغِشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ④

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٍ وَجُدَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَّصِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ⑤

‡ Jeg er Allāh, den Altvidende, den Altseende.

¹ Qur'ānen var af alle religiøse Skrifter det første til at fremsætte, at Gud har skabt alle ting i par. Se indledningen og sura 36:37, 51:50.

frugt.² Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som forstår.

6. Og hvis du undrer dig, så er deres tale bestemt forunderlig: "Hvorledes! Når vi er blevet til støv, skal vi da være i *en tilstand af ny skabelse?*" Disse er det, som forkaster troen på deres Herre, og disse er det, som skal have lænker om deres halse, og de skal være ildens beboere, hvori de vil blive i lang tid.

7. Og de forlanger ivrigt af dig, at du må få det onde bragt over dem snarere end det gode, selv om eksemplariske straffe *allerede* er gået forud for dem. Og i sandhed, din Herre er fuld af tilgivelse mod menneskene til trods for deres uretfærdighed, og i sandhed, din Herre er *også* streng med hensyn til den fortjente straf.

8. Og de, som forkaster troen, siger: "Hvorfor er der ikke blevet nedsendt et Tegn til ham fra hans Herre?" Du er med sikkerhed en Advarer. Og for ethvert folk er der en Vejleder.

R. 2.

9. Allāh ved, hvad enhver af hunkøn bærer, og hvad livmoderne lader mindske, og hvad de lader vokse. Og hos Ham har alle ting et passende mål.

10. *Han er* Kenderen af det usete og det åbenlyse, den Store, den Mest Ophøjede.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا
تُرَابًا ۖ إِنَّا لَنفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۗ وَ أُولَٰئِكَ
الْأَعْدَلُ فِي ۖ أَعْنَاقِهِمْ ۗ وَ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑥

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
الْحَسَنَةِ ۖ وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ
الْمَثَلُ ۗ وَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۗ وَ إِنَّ رَبَّكَ
لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ④

وَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا أُنزِلَ
عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ
وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ⑧

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَ مَا
تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزْدَادُ ۗ وَ كُلُّ
شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ⑨

عِلْمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ
الْمُتَعَالِ ⑩

² Udtrykket betyder, at når træer vandet med det samme vand bærer frugter af meget forskellig smag og farve, hvorfor kan den Hellige Profet^{sa}, selv om han bor i den samme by og blandt de samme mennesker, da ikke overgå dem, især når han næres af guddommelig åbenbaring.

11. Den blandt jer, som skjuler *sit* ord, og den, som ytrer det åbent, er lige *i Hans* øjne, og *ligeledes* den, som skjuler sig om natten, og den, som går *åbenlyst* omkring om dagen.

12. For ham, *Profeten*, er der et følge *af engle* foran ham og bag ham, de beskytter ham på Allāhs befaling. Med sikkerhed, Allāh forandrer ikke et folks tilstand, før de forandrer det, som er i deres hjerter. Og når Allāh ønsker at straffe et folk, er der intet, som kan afvende det, ej heller har de nogen hjælper undtagen Ham.

13. Han er Den, Som viser jer ly-
net for *at indgyde* frygt og håb,³ og
Han hæver de tunge skyer.

14. Og tordenen priser Ham med Hans lovprisning, og *ligeledes* gør englene i ærefrygt for Ham, og Han sender tordenskraldene og rammer dermed, hvem Han vil, alligevel strides de om Allāh, og Han er streng i straffen.

15. Til Ham alene rettes den san-
de bøn. Og de, som de påkalder i
stedet for Ham, svarer dem over-
hovedet ikke, undtagen som den
bliver svaret, der strækker begge
sine hænder mod vandet, for at det
må nå hans mund, men det når den
ikke. Og de vantros bøn vil kun gå
til spilde.

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ
بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
بِالنَّهَارِ ⑪

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ
مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ⑫

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ⑬

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ
خِيفَتِهِ ۗ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ
بِهَا مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ⑭

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۗ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
كَبَاسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ
وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكٰفِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ⑮

3 Lynet vækker både frygt og håb. Det vækker frygt, fordi mennesker og fostre nogle gange dør af det, og visse planter bliver påvirket skadeligt. Lynet bringer også håb til mennesker, for det varsler befrugtende regn og hjælper også til at tilintetgøre forskellige sygdomsbakterier og tjener dermed til at standse epidemier.

16. Og enhver, som er i himlene og på jorden, underkaster sig Allāh, villigt eller uvilligt,⁴ og *ligeledes* gør deres skygger om morgenen og om aftenen.

17. Sig: "Hvem er himlens og jordens Herre?" Sig: "Allāh." Sig: "Har I da taget hjælpere i stedet for Ham, som ikke har nogen magt til at gavne eller skade sig selv?" Sig: "Kan den blinde og den seende være lige? Eller kan mørket og lyset være lige? Eller tillægger de Allāh partnere, som har skabt lig Hans skabelse, således at de *to* skabelser forekommer dem ens?" Sig: "Allāh *alene* er Skaberen af alle ting, og Han er den Ene, den Mægtigste."

18. Han sender vand ned fra himmelen, så dalene strømmer i henhold til deres mål, og strømmen bærer svulmende skum *på overfladen*. Og fra det, som de smelter i ilden for *at frembringe* smykker eller nyttige ting, *opstår der* lignende skum. Således illustrerer Allāh sandhed og falskhed. Hvad skummet angår, forsvinder det som affald, men hvad angår det, som gavner mennesker, forbliver det på jorden. Således fremsætter Allāh lignelser.⁵

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿١٤﴾

﴿١٤﴾

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط قُلِ اللَّهُ ط قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ط قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ؕ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ؕ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقِ عَلَيْهِمْ ط قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٥﴾

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا ط وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حَلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ ط كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ؕ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ط كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿١٨﴾

4 Verset rummer en stor sandhed, nemlig at al skabelse er forpligtet til at adlyde de af Gud givne naturlove villigt eller uvilligt. Men mennesket er skænket en vis handlefrihed, hvor det kan bruge sin frie vilje og dømmekraft. Men selv i handlinger, hvor det synes at have fået frihed, er det underlagt en vis tvang, og det skal adlyde Guds love i alle sine handlinger.

Sadjdah foretages efter dette vers.

5 Der er i verset anvendt to billeder. I det første billede sammenlignes sandhed med vand og falskhed med skum. Falskhed synes i begyndelsen at overvælde sandhed, men til sidst fejles

19. For dem, som svarer deres Herre, er der *evigt* godt, og *hvad angår* dem, som ikke svarer Ham, om de havde alt det som er på jorden og tilsvarende dette føjet dertil, ville de *ivrigt* løskøbe sig dermed. Disse er det, som skal få en slet afregning, og deres opholdssted er helvede. Og hvilket ondt hvilested er det!

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ
وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ
أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ
الْحِسَابِ ۗ وَمَأْوَهُمْ
جَهَنَّمُ ۗ
وَبئسَ الْمِهَادِ ۙ ﴿١٩﴾

R. 3.

20. Er da den, der ved, at det, som er blevet åbenbaret til dig fra din Herre, er sandheden, lig den, som er blind? *Men* kun de, som er begavet med forstand, vil tænke sig om,

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۗ إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۙ ﴿٢٠﴾

21. de, som opfylder pagten med Allāh og ikke bryder det bindende løfte,

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۙ ﴿٢١﴾

22. og de, som forener, hvad Allāh har befaleet skal forenes, og frygter deres Herre⁶ og frygter den slette afregning,

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ
اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ
الْحِسَابِ ۙ ﴿٢٢﴾

23. og de, som er standhaftige i at søge deres Herres velbehag og opretholder Bønnen og giver ud af det, som Vi har forsynet dem med, skjult og åbenlyst, og driver det onde bort med det gode. Disse er det, som skal få den endelige bologs *bedste* belønning –

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ
وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
وَمَا يَذَرُؤُنَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عُقُوبَى الدَّارِ ۙ ﴿٢٣﴾

den bort af sandhed, ligesom affald fejles bort af en stærk strøm af vand. I det andet billede sammenlignes sandhed med guld eller sølv, som ved smeltning kommer af med urenhederne og efterlader det ublandede metal rent og skinnende.

6 Efter trofast at have opfyldt deres pligter over for Gud opfylder de troende de forpligtelser, de skylder Hans skabninger. Overholdelsen af disse to pligter udgør grundlaget for hele religionens struktur.

24. Evighedens Haver. De skal træde ind i dem, og *også* de, som er retfærdige blandt deres fædre og deres ægtefæller og deres børn. Og englens skal træde ind til dem fra enhver port,⁷ *idet de vil sige:*

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
وَ الْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ
كُلِّ بَابٍ ﴿٣٣﴾

25. “Fred være med jer, for I var standhaftige, se, hvor fortræffelig er den endelige boligs belønning!”

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
عُقُوبَى الدَّارِ ﴿٣٥﴾

26. Og de, som bryder pagten med Allāh efter at have sluttet den og adskiller det, som Allāh har befalet skal forenes, og stifter ufred på jorden—over disse er forbandelsen, og de skal få en slet bolig.

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُؤْتَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ أُولَٰئِكَ
لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٣٦﴾

27. Allāh forøger *Sin* forsyning for hvem Han vil og begrænser *den for hvem Han vil*. Og de fryder sig over det nærværende liv, men det nærværende liv er blot en midlertidig nydelse sammenlignet med det Hinsidige.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٣٧﴾

R. 4.

28. Og de, som forkaster troen, siger: “Hvorfor er der ikke nedsendt et Tegn til ham fra hans Herre?” Sig: “Allāh dømmer som vildfarende, hvem Han vil, og leder til Sig dem, som vender sig *til Ham*,

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا أُنزِلَ
عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي ۗ إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٣٨﴾

29. dem, som tror, og hvis hjerter finder fred i Allāhs ihukommelse.⁸

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ

7 De forskellige kategorier af de troendes gode handlinger vil i den næste verden blive repræsenteret som så og så mange porte i Paradiset.

8 Søgen efter Gud er sjælens inderligste længsel og menneskelivets virkelige mål, og når det mål er nået, opnår mennesket fuldkommen fred i sindet, for så hviler det som sådan i selve Guds skød.

Ja! Det er i Allāhs ihukommelse, at hjerterne kan finde fred,

30. dem, som tror og handler retfærdigt – lyksalighed skal være deres og et fortræffeligt sted for tilbagekomst.”

31. Således har Vi sendt dig til et folk, før hvilket andre folk er gået bort, for at du må forelæse for dem, hvad Vi har åbenbaret til dig, alligevel forkaster de den Nådige. Sig: “Han er min Herre, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Til Ham sætter jeg min lid, og til Ham er min tilbagekomst.”

32. Og om der var en Qur'an, ved hvilken bjergene kunne flyttes, eller ved hvilken jorden kunne spaltes, eller ved hvilken der kunne tales til de døde, *ville de ikke tro på den*. Nej, sagen tilhører udelukkende Allāh. Har de troende *endnu* ikke fået at vide, at hvis Allāh havde gennemført Sin vilje, kunne Han med sikkerhed have retledet hele menneskeheden? Og hvad angår dem, som forkaster troen, skal ulykke ikke ophøre med at ramme dem for det, de har begået, eller falde nær deres hjem, indtil Allāhs løfte opfyldes. Med sikkerhed, Allāh svigter ikke *Sit* løfte.

R. 5.

33. Og med sikkerhed, Sendebud før dig er blevet bespottet, men Jeg gav udsættelse til dem, som forkastede troen. Derpå greb Jeg dem, og hvorledes var da Min straf!

اللَّهُ ۚ لَا يَذْكُرِ اللَّهُ تَطْمِئِنَّ الْقُلُوبُ ﴿٣٠﴾
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ﴿٣١﴾

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَا فِيْ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ لِّتَتْلُوْا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۗ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ ۗ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابٍ ﴿٣١﴾

وَ لَوْ اَنَّ قَرٰنًا سِيَّرَتْ بِهٖ الْجِبَالُ اَوْ قَطَّعَتْ بِهٖ الْاَرْضُ اَوْ كَلَّمَ بِهٖ الْمَوْتٰى ۗ بَلْ يَلٰهُ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ۗ اَفَلَمْ يٰٓاَيُّسَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدٰى النَّاسَ جَمِيْعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةً اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يٰٓاْتِيْ وَعْدُ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿٣٢﴾

وَ لَقَدْ اَسْتَهْزِئُوْا بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَامَلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾

34. Mon da Den, Som står over enhver sjæl *for at se*, hvad den erhverver sig, *vil lade dem være ustraffede*? Alligevel tillægger de Allāh partnere. Sig: "Nævn dem!" Vil I fortælle Ham, hvad Han ikke ved på jorden? Eller er det *blot* tom tale? Nej, men de vantros plan er blevet forskønnet for dem, og de er blevet holdt tilbage fra den *rette* vej. Og den, som Allāh dømmer som vildfarende, skal ikke have nogen vejleder.

35. For dem er der en straf i det nærværende liv, og med sikkerhed, straffen i det Hinsidige er hårdere, og de vil ikke have nogen beskytter mod Allāh.

36. Lignelsen af Paradiset, som loves de gudfrygtige, er, at floder strømmer gennem det, dets frugt er evig⁹ og *ligeledes* dets skygge. Det er belønningen for dem, som er retfærdige, og de vantros løn er ilden.

37. Og de, som Vi har givet Bogen, fryder sig over det, som er blevet åbenbaret til dig. Og blandt de *forskellige* grupper er der *nogle*, som fornægter en del deraf. Sig: "Jeg er kun blevet befaleet at tilbede Allāh og ikke tillægge Ham partnere. Til Ham kalder jeg, og til Ham er min tilbagekomst."

38. Og således har Vi åbenbaret den som en klar og tydelig befa-

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ ۗ قُلْ سَمُّوهُمْ ۗ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَيَّظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ ذُنُوبَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَعَذَابِ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۗ وَ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿٣٥﴾

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۗ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ أَكْثَلَهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۗ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

وَ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَ مِنْ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ ۗ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَ لَا أُشْرِكَ بِهِ ۗ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَ إِلَيْهِ مَابٍ ﴿٣٧﴾

وَ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۗ وَ لَكِن

9 Ordene, *dets frugt er evig og ligeledes dets skygge*, står henholdsvis for indre og ydre velsignelser og indebærer, at de troende vil nyde alle former for velsignelser i Paradiset.

ling. Og hvis du følger deres ønsker, efter at viden er kommet til dig, skal du ikke have nogen ven eller forsvarer mod Allāh.

اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ ۗ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّالِيٍّ
وَلَا وَاقٍ ﴿٣٨﴾

R. 6.

39. Og med sikkerhed, Vi sendte Sendebud før dig, og Vi gav dem hustruer og børn. Og det er ikke muligt for et Sendebud at bringe et Tegn undtagen på Allāhs befaling. For enhver tidsfrist er der en *guddommelig* forordning.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
وَجَعَلْنَا لَهُمُ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۗ وَمَا
كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٩﴾

40. Allāh udsletter, hvad Han vil, og befæster, *hvad* Han vil, og hos Ham er kilden til *alle* forordninger.

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٤٠﴾

41. Og om Vi lader dig se *opfyldelsen af* noget af det, som Vi advarer dem med, eller Vi lader dig dø, *gør det ingen forskel*, for på dig hviler det kun at overbringe budskabet, og på Os regnskabet.

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوْفِينَاكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

42. Mon de ikke ser, at Vi er i gang med at formindske landet fra dets afsides grænser? Og Allāh dømmer, der er ingen, som kan afværge Hans dom. Og Han er hurtig til regnskabet.¹⁰

أَو لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعْتَدِبَ
لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٢﴾

43. Og de før dem lagde *også* planer, men al *effektiv* planlægning tilhører Allāh. Han ved, hvad enhver sjæl optjener, og de vantro skal snart vide, hvem der vil få *denne* boligs endelige belønning.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَئِمَّا كَرِهَ
الْمَلَأُ جَمِيعًا يَعْزِمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ
وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَن عُقِبِيَ الدَّارِ ﴿٤٣﴾

10 Dette vers gendriver den Hellige Profets^{sa} kritikere, der hævder, at han ikke viste nogen tegn. Ser de ikke, siger verset, at Gud gradvist formindsker landet fra dets afsides grænser? Er det ikke et tegn på islāms triumf? Den trænger frem i ethvert hjem og ind i alle dele af samfundet, de rige og de fattige, slaven og ejeren. Er det ikke et tilstrækkeligt tegn til at overbevise alle retsindige kritikere?

44. Og de, som forkaster troen, siger: "Du er ikke et Sendebud." Sig: "Tilstrækkelig er Allāh som Vidne mellem mig og jer, og *ligeledes* den, som besidder viden om Bogen."

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا
 قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ
 وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٤﴾

SURA 14

IBRĀHĪM

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 53 vers.

Suraen begynder også med bogstavforkortelsen, som tidligere er anvendt i sura Yūnus, nemlig *آل* *Alif Lām Rā*, Jeg er Allāh, Jeg ser, og den samme tolkning gælder her.

Den foregående sura slutter med dette vers: Og de, som forkaster troen, siger: “Du er ikke et Sendebud.” Sig: “Tilstrækkelig er Allāh som Vidne mellem mig og jer, og *ligeledes* den, som besidder viden om Bogen.”

Denne sura indledes også med omtale af Bogen, og den bagvedliggende visdom for dens åbenbaring er forklaret, at denne Bog er nedsendt til dig for at bringe menneskeheden ud af mørket ind i lyset. Det forklares også, at Profeten Moses^{as} blev givet sin Bog med det samme formål. Derpå nævnes Profeten Moses^{as} advarsel, da han meddelte sit folk, at hvis I og alle andre, som dvæler på jorden, fornægter mig, er det ligegyldigt for Allāh den Ophøjede, og hvis I ikke lovpriser Ham, er Han i Sig Selv Prisiværdig.

Derefter omtales forskellige Profeter, hvorfor deres folk fornægtede dem. Årsagen til deres fornægtelse var alene den, at de anså Sendebuddene for at være lig sig selv, og at det var umuligt, at Guds rene åbenbaring kunne nedstige over dem.

Denne sura indeholder et nyt emne, idet spørgsmålet om dødsstraf for frafaldne rejses, og det fremhæves, at dødsstraf for frafald var en fælles holdning hos dem, som fornægtede Sendebuddene. De anså således enhver Profet som frafalden og advarede dem mod konsekvenserne, at de bestemt ville straffe dem med landsforvisning, medmindre de vendte tilbage til deres religion. Allāh den Ophøjede åbenbarede til Profeterne: De, som hævder, at I vil blive ødelagt, de skal selv ødelægges, og den jord, som er i deres besiddelse, skal gives jer i arv.

En fremragende fortolkning af ordet *كَلِمَةٍ kalimah*, “ord”, fremsættes i denne sura, og ligeledes er betydningen af ordet *شَجَرَةٍ shadjarah*, “træ”, tydeligt forklaret. Et godt træ, *شَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ shadjarah tayyibah*, kan lignedes ved hellige mænd, altså Profeter, hvis rødder tilsyneladende er i jorden, men de modtager deres åndelige føde fra himmelen, og under alle omstændigheder skal de næres ved denne føde, uanset om det er forår eller efterår. Med *شَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ shadjarah khabīthah*, et slet træ, menes Profeternes modstandere, der rykkes op af jorden ligesom de planter, som

rives op af jorden på grund af stærke vinde, der flytter dem fra sted til sted. Det samme vil ske med Profeternes modstandere. De vil fortsat ændre deres standpunkter, og som afslutning jævnes de med jorden.

Derefter følger Profeten Abrahams^{as} bøn, der handler om Ka'baen, hvori der blev bedt til Allāh den Ophøjede om, at de, som bor omkring Ka'baen, skal forsynes med alle slags frugter fra fjerne steder. Bønnen blev nøje imødekommet. De blev forsynet med verdslige såvel som åndelige frugter, og dette er kortfattet blevet omtalt i sura Quraish. Den største blandt de åndelige frugter blev manifesteret i form af den Hellige Profet^{sa}, altså at han fremstod som *كَلِمَةً طَيِّبَةً kalimah tayyibah*, det hellige ord, der forsyner menneskeheden med himmelske frugter.

Ved slutningen af denne sura siges det, at lad de vantro lægge planer mod islām eller mod Profeterne, så meget de kan. Om de med deres intriger kunne flytte bjerge, ville de ikke være i stand til at få Allāhs Profeter til at mislykkes.

Eksemplet med bjerge er givet her, fordi den Hellige Profet^{sa} selv præsenteres som et Sendebud i lighed med et mægtigt bjerg. Denne sura afsluttes således med det udsagn, at de, som fornægter den Hellige Profet^{sa}, deres jord og deres himmel skal forandres, og en ny jord og en ny himmel skal skabes, som følge deraf vil de komme frem for den Almægtige Gud i gruppe efter gruppe.

IBRĀHĪM

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alif Lām Rā. † Dette er en Bog, som Vi har åbenbaret til dig, for at du må bringe menneskeheden ud af alle slags mørke ind i lyset på deres Herres befaling til den Almægtiges, den Prisiværdiges vej –

3. Allāh, Hvem alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden tilhører. Og ve de vantro for en streng straf,

4. de, som foretrækker det nærværende liv for det Hinsidige og holder folk borte fra Allāhs vej og søger at gøre den kroget. Disse er det, som er langt ude i vildfarelse.

5. Og Vi har ikke sendt noget Sendebud undtagen med hans folks sprog,¹ for at han måtte gøre Vore bud klare for dem. Derpå dømmer Allāh som vildfarende, hvem Han vil, og retleder, hvem

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمٰنُ كَتَبَ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ
النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ بِاِذْنِ
رَبِّهِمْ اِلَى صِرٰطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ②

اللّٰهُ الَّذِي لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ
شَدِيْدٍ ③

اِلَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْاٰخِرَةِ وَ يَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَ يَبْغُوْنَهَا عَوْجًا ۗ اُولٰٓئِكَ فِيْ
ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ④

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسٰنٍ
قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۗ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ

† Jeg er Allāh, den Altseende.

1 Verset betyder ikke, at den Hellige Profets^{sa} budskab var begrænset til araberne alene. En sådan antagelse modsiges af andre af Qur'ānens vers, hvori han klart og utvetydigt erklæres at være et guddommeligt Sendebud sendt til hele verden (7:159, 34:29). Ikke alene hævder Qur'ānen en universel mission for den Hellige Profet^{sa}, men den Hellige Profet^{sa} berettes selv at have sagt: "Jeg er blevet oprejst for hele menneskeheden" (Bukhārī). Qur'ānen blev åbenbaret på det arabiske sprog, fordi araberne var de første modtagere af den (og også fordi arabisk som det mest udtryksfulde og omfattende sprog i fremragende grad var velegnet til at være redskab for overbringelse af Qur'ānens budskab), og gennem dem skulle dens budskab prædikes til verden – og ikke fordi budskabet var henvendt til araberne alene.

Han vil. Og Han er den Almægtige, den Alvide.

6. Og Vi sendte Moses med Vore Tegn, idet Vi sagde: "Bring dit folk ud af alle *slags* mørke ind i lyset, og mind dem om Allāhs dage." Med sikkerhed, i dette er der Tegn for enhver udholdende og taknemmelig.

7. Og *husk*, da Moses sagde til sit folk: "Thukom Allāhs nåde over jer, da Han frelste jer fra Faraos folk, som hjemsøgte jer med stor pinsel, idet de dræbte jeres sønner og lod jeres kvinder leve, og deri var der en stor prøvelse for jer fra jeres Herre."

R. 2.

8. Og *ihukom også den tid*, da jeres Herre meddelte: "Hvis I er taknemmelige, vil Jeg med sikkerhed skænke jer mere *nåde*, men hvis I er utaknemmelige, *så vid*, at Min straf er med sikkerhed streng."

9. Og Moses sagde: "Hvis I forkaster troen, I og alle dem, som er på jorden, *kan I ikke skade Gud*, med sikkerhed, Allāh er Selvtilstrækkelig, Prisiværdig."

10. Mon beretningen ikke er kommet til jer om dem før jer, Noahs folk og *stammerne* 'Ād og Thamūd og de efter dem? Ingen kender dem *nu* undtagen Allāh. Deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn, men de holdt deres

الْحَكِيمِ ⑤

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ
أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذَّبَحُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۗ
وَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَلْبَلَاءَ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمًا ④

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ
لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي
لَشَدِيدٌ ⑧

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ
حَمِيدٌ ⑨

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۗ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ۗ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا

hænder for deres munde² og sagde: “Vi forkaster det, I er blevet sendt med, og med sikkerhed, vi er i foruroligende tvivl om det, I kalder os til.”

11. Deres Sendebud sagde: “Er I i tvivl om Allāh, himlenes og jordens Skaber? Han kalder jer, for at Han må tilgive jer jeres synder og give jer udsættelse til en fastsat frist.” De sagde: “I er kun mennesker ligesom os, I ønsker at vende os bort fra det, som vore forfædre plejede at tilbede. Bring os da et klart og tydeligt bevis.”

12. Deres Sendebud sagde til dem: “Vi er bestemt kun mennesker som jer,³ men Allāh skænker *Sin* nåde til hvem Han vil af Sine tjenere. Og det tilkommer ikke os at bringe jer et bevis undtagen på Allāhs befaling. Og til Allāh *alene* skal de troende sætte deres lid.

13. Og hvorfor skulle vi ikke sætte vor lid til Allāh, når Han har

أَيِّدِيهِمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ⑩

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي اللّٰهُ شَكَّ فَاطِرِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَدْعُوْكُمْ لِيُغْفِرَ
لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَ يُوْخِّرَكُمْ اِلَى
اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُنَا ۚ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانِ
يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاتُّوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ⑪

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ وَ لِكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ
يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ وَ مَا كَانَ لَنَا اَنْ
نَّاتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ عَلٰى
اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑫

وَمَا لَنَا اِلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ

*2 Qur’ānens udtryk *faraddū aidiyahum fi afwāhihim* (فَرَدُّوْا اَيِّدِيَهُمْ فِيْ اَفْوَاهِهِمْ) “de holdt deres hænder for deres munde” tegner et billede af nogen, som holder sin hånd for munden og derved viser blokering. Før dette specielle udtryk forklares, skal man også fastslå, hvem der refereres til i dette vers. Handlingen tillægges tydeligvis de vantro, derfor er der to fortolkningsmuligheder. Det kan oversættes som: De, de vantro, holdt deres hænder for deres egne munde. Dette betyder, at de nægtede at have nogen som helst dialog med Sendebuddene og deres tilhængere. Dette stadie nås, når en person er yderst rådvild og er uden argumenter. Så han kommer i denne boykot tilstand, der viser, at han ikke har mere at sige.

I den anden tolkning kan henvisningen være til Sendebuddenes munde. Den peger også på den samme afbrydelse af dialogen, men på en anden måde. I så fald ville budskabet være, at de vantro endeligt stopper Sendebuddene i at prædike videre ved at bede dem om at tie stille. Dette alternativ støttes yderligere af resten af verset, hvor de vantro fortsætter med at udvikle temaet ved endvidere at sige: “Vi har forkastet det budskab, som I er blevet sendt med, og vi er bestemt på mange måder i tvivl om det, I kalder os til.”

3 Et Guds Sendebud, der er sendt til vejledning af mennesker og for at tjene som forbillede for dem, skal være et menneske som dem selv.

vist os vore veje? Og vi vil med sikkerhed tålmodigt bære *alt* det, I måtte plage os med. Og til Allāh skal de, som sætter deres lid, sætte deres lid.”

هَدَيْنَا سُبُلَنَا ۖ وَكَانَ صِرَاطِنَا عَلَىٰ مَا
اذْيَمُونَا ۖ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾

R. 3.

14. Og de, som forkastede troen, sagde til deres Sendebud: “Vi vil med sikkerhed fordrive jer fra vort land, medmindre I vender tilbage til vor religion.” Da åbenbarede deres Herre til dem: “Vi vil med sikkerhed tilintetgøre de uretfærdige,

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ
لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ
فِي مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

15. og Vi vil med sikkerhed lade jer bo i landet efter dem. Dette er for den, som står i ærefrygt for Min ophøjede stilling og agter på Min⁴ advarsel.”

وَلَنُشْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ
ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

16. Og de bad om sejr, og *som følge deraf* blev enhver hovmodig fjende *af sandhed* ødelagt.

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٦﴾

17. Foran ham er helvede, og han skal gives kogende vand at drikke.

مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ
صَدِيدٍ ﴿١٧﴾

18. Han vil nippe til det nølende og ikke være i stand til at skylle det ned. Og døden vil komme til ham fra alle sider, og *dog* skal han ikke dø. Og ud over dette skal der være en streng straf *for ham*.

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ
الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ
بِمَيِّتٍ ۖ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٨﴾

19. Tilfældet med dem, som forkaster deres Herre, er, at deres

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ

4 Qur’ānen har anvendt både ental og flertal til det personlige stedord med henvisning til det Højeste Væsen. Hvor Guds Magt og Majestæt skal udtrykkes, anvendes flertal, og hvor det er tilsigtet at fremhæve Hans Selvtilstrækkelighed og Uafhængighed, anvendes ental. Eller, som nogle muslimske lærde har forklaret, hvor Gud har til hensigt at bevirke et resultat gennem engle, er flertal anvendt, men hvor en handling skal udføres ved en særlig guddommelig forordning, benyttes ental. Dette vers kombinerer begge former.

handlinger er som aske, hvorpå vinden blæser voldsomt på en stormfuld dag. De skal ikke have nogen magt over det, de har erhvervet sig. Dette er bestemt en fuldstændig ødelæggelse.

20. Mon du ikke ser, at Allāh har skabt himlene og jorden med sandhed? Hvis Han vil det, kan Han lade jer forgå og frembringe en ny skabning,

21. og det er *slet* ikke vanskeligt for Allāh.

22. De skal alle komme frem for Allāh, så skal de svage sige til dem, som opførte sig hovmodigt: “Med sikkerhed, vi var jeres tilhængere, kan I da ikke afværge noget af Allāhs straf fra os?” De vil sige: “Hvis Allāh havde retledet os, ville vi med sikkerhed have retledet jer. *Men nu* er det det samme for os, om vi viser utålmodighed eller er tålmodige, der er ingen udvej for os.”

R. 4.

23. Og når sagen er afgjort, vil satan sige: “Allāh lovede jer et sandt løfte, men jeg gav jer et løfte og svigtede jer. Og jeg havde ingen magt over jer ud over det, at jeg kaldte jer, og I adlød mig. Så bebrejd ikke mig, men bebrejd jer selv. Jeg kan ikke komme jer til hjælp, ej heller kan I komme mig til hjælp. Jeg har allerede sagt mig fri af, at I har sat mig ved siden af *Gud*. For overtræderne skal der

كَرَّمَادٍ اِسْتَدَّتْ بِهٖ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
عَاصِفٍ ۚ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلٰى
شَيْءٍ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الصَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٩﴾

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنْ يَّشَآءْ يُدْهِبْكُمْ
وَ يَآتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿٢٠﴾
وَ مَا ذٰلِكَ عَلٰى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢١﴾

وَ بَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰوُ
لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ
اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قَالُوْا لَوْ هَدٰنَا اللّٰهُ
لَهٰدَيْنٰكُمْ ۗ سَوَآءٌ عَلَيْنَا اَجْرِعْنَا اَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢٢﴾

وَ قَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ
اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَ وَعَدْتُكُمْ
فَاخْلَفْتُكُمْ ۗ وَ مَا كَانَ لِيْ عَلَيْكُمْ مِّنْ
سُلْطٰنٍ اِلَّا اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاَسْتَجَبْتُمْ
لِيْ ۗ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَ لُوْمُوْا اَنْفُسَكُمْ ۗ مَا
اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَ مَا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۗ
اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَا اَشْرَكْتُمُوْنَ مِنْ

med sikkerhed være en frygtelig straf.”

24. Og de, som tror og handler retfærdigt, vil få adgang til Haver, gennem hvilke floder strømmer, hvori de skal forblive på deres Herres befaling. Deres hilsen deri vil være: “Fred.”

25. Mon du ikke ser, hvorledes Allāh fremsætter lignelsen om et godt ord? *Det er* som et godt træ, hvis rod er fast, og hvis grene *når ind* i himmelen.⁵

26. Det frembringer altid sin frugt på sin Herres befaling. Og Allāh fremsætter lignelser for menneskene, for at de må tænke sig om.

27. Og tilfældet med et ondt ord er som et slet træ, der er rykket op af jorden, det har ikke noget rod-fæste.

28. Allāh styrker de troende med det ord, som er befæstet *både* i det nærværende liv og i det Hinsidige, og Allāh dømmer de uretfærdige som vildfarende. Og Allāh gør, hvad Han vil.

قَبْلُ ۚ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾
وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٤﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٥﴾

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٧﴾

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۗ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۗ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٨﴾

5 Guds Ord er i disse vers lignet ved et træ, som besidder fire væsentlige egenskaber: a) Det er godt, hvilket betyder, at det er fri for al sådan lære, som på nogen måde kan krænke menneskets fornuft og samvittighed eller er imod menneskelige følelser og tilbøjeligheder. b) Ligesom et godt og dybt rodfæstet frugtbart træ har det et stærkt og stabilt fundament og modtager nyt liv og næring fra sin Kilde og står fast mod alle storme. c) Dets grene når himmelen, hvilket betyder, at mennesket ved at handle derefter kan bestige de højeste tinder af åndelig værdighed. d) Det frembringer rigeligt med frugter på alle årstider, hvilket betyder, at dets velsignelser kan opleves for evigt. Den Hellige Qurʾān rummer alle disse egenskaber i fuldt mål.

R. 5.

29. Mon du ikke ser dem, som forandrede Allāhs nåde til utaknemmelse og anbragte deres folk i ødelæggelsens bolig –

30. *som er* helvede? De skal brænde deri, og et slet opholdssted er det.

31. Og de har sat ligeværdige med Allāh for at vildlede folk fra Hans vej. Sig: “Fornøj jer for en tid, så er jeres rejse med sikkerhed mod ilden.”

32. Sig til Mine tjenere, som tror, at de skal opretholde Bønnen og give ud af det, Vi har forsynet dem med, skjult og åbenlyst, før den dag kommer, hvori der hverken vil være handel eller venskab.

33. Allāh er Den, Som skabte himlene og jorden og nedsendte vand fra skyerne og frembragte dermed frugter til jeres underhold, og Han har sat skibene i jeres tjeneste, så de må sejle på havet på Hans befaling, og *også* floderne har Han sat i tjeneste for jer.

34. Og Han har sat solen og månen i jeres tjeneste, idet de er i stadig bevægelse. Og Han har også sat natten og dagen i jeres tjeneste.

35. Og Han gav jer alt, hvad I bad Ham om, og hvis I *forsøger* at opregne Allāhs nådegaver, vil I ikke være i stand til at tælle dem. Med sikkerhed, mennesket er meget uretfærdigt, meget utaknemmeligt.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۖ

جَهَنَّمَ ۚ يَصِلُونَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۖ

وَ جَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۖ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۖ

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَ عَلَانِيَةً ۖ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَ لَا خِلَالَ ۖ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ وَ سَخَّرَ لَكُمْ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَ سَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ۖ

وَ سَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ دَائِبِينَ ۖ وَ سَخَّرَ لَكُمْ الْيَدَ وَ النَّهَارَ ۖ

وَ اتَّكُمُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۖ وَ إِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۖ

R. 6.

36. Og *ihukom*, da Abraham sagde: “O min Herre! Gør denne by til fredens *by*, og hold mig og mine børn borte fra at tilbede afguderne.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
الْأَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

37. Min Herre! De har bestemt vildledt mange blandt menneskeheden. Så enhver, som følger mig, er i sandhed af mig, og enhver, som ikke adlyder mig – så er Du med sikkerhed Mest Tilgivende, Ewig Barmhjertig.

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۗ
فَمَنْ تَبِعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۗ وَ مَنْ
عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Vor Herre! Jeg har bosat en del af mine børn i en ufrugtbar dal nær Dit Hellige Hus,⁶ vor Herre, for at de må opretholde Bønnen. Så lad Du menneskenes hjerter bøje sig mod dem, og forsyn dem med frugter, for at de må blive taknemmelige.

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ
غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۗ
رَبَّنَا لِيقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفئِدَةً
مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَ ارزُقْهُمْ
مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Vor Herre! Du ved bestemt, hvad vi skjuler, og hvad vi åbenbarer. Og intet som helst er skjult for Allāh hverken på jorden eller i himmelen.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۗ
وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٩﴾

40. Al lovprisning tilkommer Allāh, Som til trods for *min* alderdom har skænket mig Ismael og

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۗ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ

6 Der henvises til, at Abraham bosatte sin søn Ismael og sin hustru Hagar i Arabiens ørken. Ismael var endnu et barn, da Abraham i lydighed mod den guddommelige befaling og til opfyldelse af den guddommelige plan bragte ham og hans moder Hagar til det nøgne og ufrugtbare område, hvor Mekka nu ligger. På det tidspunkt var der ikke noget tegn på liv og ingen midler til overlevelse på det sted (Bukhārī). Men Gud havde planlagt det således, at stedet skulle blive centrum for begivenhederne i forbindelse med Guds sidste Budskab til menneskeheden. Ismael blev valgt som redskabet til udførelsen af den guddommelige plan.

Abrahams bøn *lad Du menneskenes hjerter bøje sig mod dem* fandt sin fuldkomne opfyldelse i den Hellige Profet^{sa}. Før ham var det kun araberne, der besøgte Mekka for at bringe deres offergaver, men efter hans komme begyndte folk fra hele verden at besøge den. Også den del af Abrahams bøn *og forsyn dem med frugter* blev opfyldt på en fremragende måde, for de mest udsøgte frugter kommer til Mekka i rigelig mængde på alle årstider.

Isak. Med sikkerhed, min Herre er den Bønhørende.

41. Min Herre! Lad mig oprettholde Bønnen og *også* mine børn. Vor Herre! Modtag Du min bøn.

42. Vor Herre! Skænk mig og mine forældre og de troende tilgivelse på den dag, når regnskabet vil finde sted.”

R. 7.

43. Og anse ikke Allāh for uvidende om det, de uretfærdige gør. Han giver dem blot udsættelse til den dag, når øjnene vil stirre stift,

44. idet de skynder sig videre af frygt med løftede hoveder, deres blik vender ikke tilbage til dem, og deres hjerter *vil være fuldstændig tomme*.

45. Og advar menneskene om den dag, når *den lovede* straf vil komme over dem, og de uretfærdige vil sige: “Vor Herre! Giv os udsættelse for en kort tid. Vi vil besvare Dit kald og vil følge Sendebuddene.” “Har I mon ikke svoret tidligere, at I aldrig ville møde undergang?”

46. Og I bor i deres beboelser, som var uretfærdige mod sig selv, og det er blevet klart for jer, hvorledes Vi handlede med dem, og Vi har fremsat *tydelige* lignelser for jer.”

47. Og de benyttede ethvert bedrag, de kunne, men *følgen af* deres bedrag er hos Allāh, selv om

الدُّعَاءِ ﴿٣٠﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٣١﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٣٢﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٣٣﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۗ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٣٤﴾

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَا تِيهِمُ الْعَذَابُ ۗ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ لَا نُجِيبُ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۗ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ ذَوَالِ ﴿٣٥﴾

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٣٦﴾

وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ يُتْرَكُ ۗ وَإِنْ كَانَ مَكَرُهُمْ لِتَزُولَ

deres bedrag var stærkt nok til at flytte bjerge.

48. Tro da ikke, at Allāh svigter Sit løfte til Sine Sendebud. Med sikkerhed, Allāh er Almægtig, Herre over gengældelse,

49. på den dag, når jorden skal ændres til en anden jord og også himlene, og de vil *alle* komme frem for Allāh, den Ene, den Mægtigste,

50. og du skal se forbryderne på den dag bundet i lænker.

51. Deres klæder skal være af beg, og ilden skal dække deres ansigter.

52. *Således vil det være*, for at Allāh må gengælde enhver sjæl for det, den har optjent. Med sikkerhed, Allāh er hurtig til regnskabet.

53. Dette er et budskab, tydeligt overleveret til menneskehedens bedste, for at de må advares derved, og for at de må vide, at Han er den Ene Gud, og for at de forstandige må tænke efter.

مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿٤٢﴾

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ
رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤٣﴾

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ
وَ السَّمَوَاتُ وَ بَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ
الْقَهَّارِ ﴿٤٩﴾

وَ تَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ
فِي الْأَصْفَادِ ﴿٥٠﴾

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَ تَغْشَى
وُجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥١﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾

هَذَا بَلَّغٌ لِلنَّاسِ وَ لِيُنذَرُوا بِهِ
وَ لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ لِيَذْكُرُوا
أُولَئِكَ الْأَبَابِ ﴿٥٣﴾

SURA 15

AL-ḤIDJR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 100 vers.

Suraen begynder med bogstavforkortelsen **أَلِفْ لَامِ رَاءِ** *Alif Lām Rā*, Jeg er Allāh, Jeg ser, og derefter er denne forkortelse ikke gentaget.

Som følge af de *djalāli*, majestætiske tegn, og de *djamāli*, tegn der manifesterer velgørenhed og skønhed, som nævnes i den foregående sura, fyldtes de vantros hjerter nogle gange med ærefrygt. Dette er beskrevet således, at de sommetider nærer fortrydelse i deres hjerter, at gid de var blandt de troende, men derefter vender de tilbage til deres tidligere tilstand. Hvad angår Profeternes sejr over deres modstandere, kan de ikke fornægte den, dog påstår de, at deres øjne måske er fortryllede.

Derudover proklamerer Allāh den Ophøjede tydeligt, at uanset hvad modstanderne siger, er det med sikkerhed Os, Som har nedsendt denne Bog, og også i fremtiden skal Vi drage omsorg for dens beskyttelse.

Derefter nævnes **بُرُودِ** *burūḍj*, vagtposter, som leder tankerne hen på sura Al-Burūḍj og løfter sløret for emnet: “Vi skal Selv beskytte denne formaning”, det vil sige, at i den Hellige Profets^{sa} tjeneste vil sådanne mennesker igen og igen blive udpeget af Gud, som altid er rede til at beskytte Qur’ānen. Med ordet *burūḍj* henvises der til de reformatorer efter den Hellige Profet^{sa}, som kom efterfølgende som tolv *burūḍj* og skulle udføre den samme opgave.

Ligesom den Hellige Qur’āns emner er uendelige, på samme måde skænker Allāh den Ophøjede fra tid til anden også sådanne skatte, som er uendelige, for at opfylde ethvert af menneskehedens behov. Forbrug af brændstof er det bedste eksempel på dette. Der var en tid, da mennesket var bekymret over, hvad det skulle gøre, når brændsel af træ ville være opbrugt. Sommetider bekymrede man sig over, hvad der ville ske, når der ikke var mere kul. Andre gange var man urolig på grund af olieressourcer. Men før olien var sluppet op, rettede Allāh menneskets opmærksomhed mod en anden uendelig kilde til energi, nemlig atomkraft. Hvis mennesket bliver i stand til at udnytte denne energi til fulde og planlægge, hvorledes det kan beskytte sig mod dens skadelige effekter, er dette en energikilde, som ikke vil ophøre indtil dommedag. Så ligesom Qur’ānens åndelige ressourcer er også alle de fysiske midler til menneskets eksistens ubegrænsede.

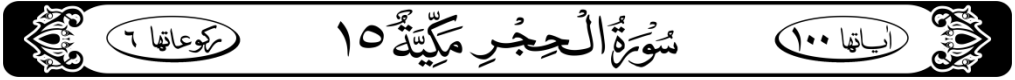
Endvidere gøres det klart, at begge disse skatte vil blive nedsendt til

mennesket indtil dommedag, som følge deraf vil satan fortsat tilhviske onde tanker, som heller ikke vil ophøre indtil dommedag.

Derpå omtales foruden Profeten Abraham^{as} nogle af de andre Profeter og deres folk. I samme forbindelse fremlægges eksemplet med *aṣḥābul-aikah* og *aṣḥābulḥidjr*, Skovens folk og folket fra Ḥidjr, for at forklare, at Allāh ligeledes i fremtiden vil fortsætte med at tilintetgøre Profeternes modstandere.

Endvidere omtales der det glædelige budskab til Profeten Abraham^{as} om fødslen af en søn. Selv om Profeten Isak^{as} og Profeten Jakob^{as} også er nævnt i profetien, omhandler denne profeti først og fremmest Profeten Ismael^{as}, af hvis fysiske såvel som åndelige afkom den Hellige Profet^{sa} ville blive født.

Den Hellige Profet^{sa} blev skænket denne trøst, at du skal vende dig bort fra dem, som driver spot med dig, Vi vil Selv tage Os af dem, og når dit hjerte bedrøves af deres tale, må du tålmodigt fortsætte med at lovprise din Herre.

AL-ḤIDJR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Alif Lām Rā. † Disse er vers fra Bogen og fra den strålende Qur'ān.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّسَدِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ②

Del 14

3. Ofte vil de, som forkaster troen, ønske, at de var muslimer.

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③

4. Lad dem alene, så de må spise og fornøje sig, og forfængeligt håb må forlede dem, men snart vil de vide.

ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْآمَلَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ④

5. Og Vi har aldrig tilintetgjort en by, uden at der for den var en kendt forordning.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ⑤

6. Intet folk kan overskride sin fastsatte tid, ej heller kan de blive tilbage.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥

7. Og de sagde: "O du, til hvem denne Formaning er blevet nedsendt, du er med sikkerhed en besat.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ⑦

8. Hvorfor bringer du os ikke englenerne, hvis du er en af de sandfærdige?"

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧

9. Vi nedsender ikke englenerne undtagen med rette, og så gives de ingen udsættelse.

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ⑨

10. I sandhed, Vi har Selv åbenbaret denne Formaning, og med

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ

† Jeg er Allāh, Som er Altseende.

største sikkerhed, Vi skal være dens Beskytter.¹

11. Og Vi sendte *Sendebud* før dig blandt forskellige grupper af tidligere folk.

12. Og der kom ikke noget *Sendebud* til dem, uden at de drev spot med ham.

13. Således lader Vi denne *vane med at bespotte* trænge ind i hjerterne på de syndefulde folk,

14. de tror ikke på den, skønt de tidligere folks eksempel er gået *forud for dem*.

15. Og selv om Vi åbnede en dør i himmelen for dem, og de begyndte at stige op gennem den,

16. ville de bestemt sige: "Vore blikke er blot forvirrede, nej, vi er et forhekset folk."

R. 2.

17. I sandhed, Vi har skabt konstellationer i himmelen og udsmykket dem for beskuerne.

18. Og Vi har beskyttet den mod enhver forkastet satan.

19. Men hvis nogen lytter i smug, forfølger der ham en strålende flamme.

لَحْفَظُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَجُونَ ﴿١٥﴾

لَقَالُوا إِنَّمَا سَكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾

إِلَّا مِنْ اشْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ﴿١٩﴾

1 Løftet om Qur'ānens beskyttelse og bevarelse, som er fremsat i dette vers, er blevet så bemærkelsesværdigt opfyldt, at selv hvis der ikke havde været noget andet bevis, ville dette faktum alene have været tilstrækkeligt til at fastslå dens guddommelige oprindelse. Denne sura blev åbenbaret i Mekka, da den Hellige Profets^{sa} og hans disciples liv var ekstremt usikkert, og fjenden kunne let knuse den nye tro. Det var dengang de vantro blev udfordret til at gøre al den skade de kunne. Udfordringen var åben og utvetydig og fjenden stærk og ubarmhertig, Qur'ānen vedblev dog med at være sikret mod ødelæggelse og forfalskning og vil altid fortsætte med at nyde fuldkommen beskyttelse. Denne udmærkelse af Qur'ānen deles ikke af nogen anden åbenbaret Bog. Se også sura 56:79 og 85:23.

20. Og jorden har Vi bredt ud² og sat grundfæstede bjerge³ i den og ladet alle ting vokse derpå i passende proportioner.

21. Og Vi har skabt midler for jer til livets opretholdelse derpå og også for alle dem, som I ikke forsørger.

22. Og der findes ikke nogen ting, undtagen der hos Os er skatte deraf, og Vi sender det ikke ned undtagen i et kendt mål.⁴

23. Og Vi sender befrugtende vinde, så sender Vi vand ned fra skyerne, så giver Vi jer det at drikke, og det er ikke jer, som opbevarer det.

24. Og i sandhed, det er Os, Som giver liv, og Os, Som forårsager død, og det er Os, Som er den *eneste* Arving.

25. Og Vi kender bestemt dem, som går forrest blandt jer, og Vi kender bestemt dem, som sakker bagud.

26. Og med sikkerhed, det er din Herre, Som vil samle dem sammen. I sandhed, Han er Alvis, Altvidende.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقَيْنَ ﴿٢١﴾

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ
وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ
الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿٢٥﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

2 Ordene, *wal arda madadnāhā*, og jorden har Vi bredt ud, eller Vi har beriget den. Begge betydninger gælder her. Verset betyder, at Gud har gjort jorden så stor, at mennesket på trods af, at jorden er rund, ikke føler noget ubehag på grund af dens runde form. Eller det betyder, at Gud har beriget jorden med gødning. Astronomiske undersøgelser har afsløret, at jorden hele tiden får ny styrke og frugtbarhed fra stjernerne, hvorfra partikler af stof falder ned på den i form af meteoror eller meteorisk støv, som tjener til at øge jordens frugtbarhed.

3 Jorden har brug for en god mængde af vand til at producere mad. Til dette formål har Gud skabt bjerge, der tjener som vandreservoirer, som opbevarer vandet i form af sne og fordeler det over jorden ved hjælp af floder.

4 Gud har ubegrænsede skatte af alt. Men i Sin store barmhjertighed retter Han menneskets opmærksomhed mod en bestemt ting, når det virkelige behov for den opstår. Ligesom det materielle univers er Qur'ānen et åndeligt univers, hvor skatte af åndelig viden er gemt, der i overensstemmelse med tidens behov åbenbares for mennesket.

R. 3.

27. Og med sikkerhed, Vi skabte mennesket af tørt klingende ler, *udformet* af stillestående mudder.

28. Og djinnerne havde Vi skabt tidligere af en brændende vinds ild.

29. Og *ihukom*, da din Herre sagde til englene: “Jeg vil skabe mennesket af tørt klingende ler, *udformet* af stillestående mudder.

30. Når Jeg så har formet det *til fuldkommenhed* og har indblæst Min Ånd i det, kast jer da ned i lydighed for det.”

31. Så englene underkastede sig, alle sammen

32. undtagen Iblīs, den nægtede at være blandt dem, som underkaster sig.

33. *Gud* sagde: “O Iblīs! Hvad er der med dig, at du ikke ville være blandt dem, som underkaster sig?”

34. Den svarede: “Jeg vil ikke underkaste mig mennesket, som Du har skabt af tørt klingende ler, *udformet* af stillestående mudder.”

35. *Gud* sagde: “Gå da bort herfra, for du er med sikkerhed forkastet.

36. Og med sikkerhed, over dig skal *Min* forbandelse være til Dommens Dag.”

37. Den sagde: “Min Herre! Giv mig da udsættelse til den dag, de skal oprejses.”

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٧﴾

وَ الْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ
نَّارِ السَّمُومِ ﴿٢٨﴾

وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٩﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٣٠﴾

فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣١﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ
السَّاجِدِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ
مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٣٤﴾

قَالَ فَخُرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَچِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَ إِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٧﴾

38. Gud sagde: "Du er blandt dem, som gives udsættelse

39. indtil den fastsatte tids dag."

40. Den sagde: "Min Herre! Siden Du har dømt mig som vildfarende, vil jeg med sikkerhed forskønne *det onde* for dem på jorden, og jeg vil med sikkerhed lede dem på afveje alle sammen

41. undtagen Dine udvalgte tjenere blandt dem."

42. Gud sagde: "Dette er en vej, som fører lige til Mig.

43. Med sikkerhed, du skal ingen magt have over Mine tjenere undtagen sådanne af de vildfarende, som *vælger at følge dig*."⁵

44. Og med sikkerhed, helvede er det lovede sted for dem alle.

45. Det har syv⁶ porte, og hver port er blevet tildelt en del af dem.

٢
١٩

R. 4.

46. I sandhed, de retfærdige skal være blandt haver og kilder.

47. "Træd ind deri med fred, i sikkerhed."

48. Og Vi vil fjerne, hvad der måtte være af nag i deres hjerter, så de vil blive som brødre, tilbagelænedes på divaner over for hinanden.

5 Verset antyder, at den menneskelige natur i sig selv er ren. Kun de mister den rette vej, som besudler deres egen natur og vælger at følge satan.

6 På arabisk bruges tallet syv så vel som *halvfjerds* ofte til at udtrykke et ikke specifikt tal, men fornemmelsen af fuldstændighed eller overflod. Verset betyder, at helvede vil have et antal porte svarende til antallet af forskellige synder begået af de skyldige. Tallet syv kan også henvise til de syv eksterceptive sanser, hvorigennem mennesket modtager den ydre verdens indtryk, dvs. syn, hørelse, lugt, smag, berøring, smerte og temperatur.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝٣٨

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝٣٩

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أَغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝٤٠

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝٤١

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝٤٢

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ۝٤٣

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝٤٤

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝٤٥

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝٤٦

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِينَ ۝٤٧

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝٤٨

49. Træthed skal ikke berøre dem der, ej heller skal de *nogensinde* drives ud derfra.

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٢٩﴾

50. Forkynd for Mine tjenere, at Jeg er med sikkerhed Den, Som er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige –

نَبِيٌّ عَبْدِي أَيُّبَىٰ أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٠﴾

51. og *også*, at Min straf er den smertefulde straf.

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥١﴾

52. Og fortæl dem om Abrahams gæster.

قَدَرِم

وَنَبِّئُهُمْ عَنِ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٢﴾

53. Da de trådte ind hos ham og sagde: “Fred”, svarede han: “I sandhed, vi nærer frygt for jer.”

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ؕ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٣﴾

54. De sagde: “Frygt ikke, vi giver dig glædeligt budskab om en søn, *der skal være* begavet med viden.”

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ عَلَيْمِ ﴿٥٤﴾

55. Han sagde: “Mon I giver mig det glædelige budskab på trods af, at alderdommen har indhentet mig? På hvilket grundlag giver I mig da glædeligt budskab?”

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٥﴾

56. De sagde: “Vi har givet dig glædeligt budskab på grundlag af sandhed, vær derfor ikke blandt dem, som fortvivler.”

قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٦﴾

57. Han sagde: “Og hvem kan fortvivle over sin Herres barmhjertighed undtagen dem, som farer vild?”

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٧﴾

58. Han sagde: “Hvad er *nu* jeres ærinde, o I budbringere?”

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٨﴾

59. De sagde: “Vi er blevet sendt til et forbyrderisk folk

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٩﴾

60. undtagen Lots familie. Dem vil vi bestemt frelse alle sammen

إِلَّا آلَ لُوطٍ ؕ إِنَّا لَمَنْجُوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٠﴾

61. med undtagelse af hans hustru. Vi formoder, at hun skal være blandt dem, som bliver tilbage.”

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا ۗ إِنَّهَا لَمِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٦١﴾

R. 5.

62. Og da budbringerne kom til Lots familie,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٢﴾

63. sagde han: “I er bestemt en gruppe fremmede.”

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٦٣﴾

64. De sagde: “Nej, vi er kommet til dig med det, som de tvivlede om.

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
يَمْتَرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Og vi er kommet til dig med sandheden, og med sikkerhed, vi er sandfærdige.

وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٥﴾

66. Så drag af sted med din familie i den *sidste* del af natten, og du skal følge efter dem. Og ingen af jer skal se tilbage, og drag *nu* derhen, hvor I bliver befalet.”

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
أَذْوَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Og Vi meddelte ham den forordning, at roden af disse skulle hugges af ved morgengry.

وَ قَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ
هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og byens folk kom, jublende.

وَ جَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٨﴾

69. Han sagde: “Disse er mine gæster, så gør mig ikke til skamme,

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ صِغْفِيرٌ فَلَا تُفْضَحُونِ ﴿٦٩﴾

70. og frygt Allāh, og vanær mig ikke.”

وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٧٠﴾

71. De sagde: “Forbød vi dig ikke at omgås alle *slags* mennesker?”

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾

72. Han sagde: “Mine døtre⁷ står også her. *Tag hensyn til dette*, hvis I er besluttet på at gøre noget.”

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٧٢﴾

*7 Se noten til sura 11:79.

73. Ved dit liv! Disse vandrer *også* forblindede i deres beruselse.

لَعْمَرِكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤٣﴾

74. Da ramte straffen dem ved daggry,

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٣﴾

75. så Vi vendte op og ned på den *by*, og Vi lod sten af ler regne over dem.

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَآمَظَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤٥﴾

76. Med sikkerhed, i dette er der Tegn for dem, som formår at opfatte *tegn*.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٤٦﴾

77. Og den ligger på en vej, som *stadig* eksisterer.

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٤﴾

78. Med sikkerhed, i dette er der et Tegn for de troende.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

79. Og *også* Skovens folk var bestemt overtrædere.

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٤٩﴾

80. Så straffede Vi dem. Og de ligger begge *begravet* ved en tydelig hovedvej.

فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٥٠﴾

R. 6.

81. Og *også* folket fra Hidjr behandlede Sendebuddene som løgnere.

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْجِبْرِ الْأُمْرُسَلِينَ ﴿٥١﴾

82. Og Vi gav dem Vore Tegn, men de vendte sig bort fra dem.

وَأَتَيْنَهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥٢﴾

83. Og de plejede at udhugge huse i bjergene i sikkerhed.

وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أُمْنِينَ ﴿٥٣﴾

84. Men straffen ramte dem ved morgengry,

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٥٣﴾

85. og alt, hvad de havde optjent, nyttede dem ikke.

فَمَا آغَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٥﴾

86. Og Vi har ikke skabt himlene og jorden, og hvad der er imellem

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

de to, undtagen med sandhed,⁸ og Timen vil med sikkerhed oprinde. Så vend dig bort *fra dem* på en værdig måde.

87. I sandhed, det er din Herre, Som er den Fuldkomne Skaber, den Altvidende.

88. Og Vi har med sikkerhed skænket dig de syv ofte gentagne *vers*⁹ og den ophøjede Qur'ān.

89. Vend ikke dine øjne *med begær* mod den midlertidige nydelse, som Vi har givet nogle grupper blandt dem, og sørg ikke over dem, og sænk din *barmhjertigheds* vinge over de troende.

90. Og sig: "Jeg er med sikkerhed en åbenlys Advarer."

91. Som altid vil Vi nedsende *straf* over dem, som bliver splittet i sekter,

92. og som ville splitte Qur'ānen i segmenter.¹⁰

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ
لَأَتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٧﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي
وَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٨٨﴾

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

وَقُلْ إِنِّي بَرَأءٌ لِّلْمُشْرِكِينَ
وَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٩٠﴾

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

8 Universets skabelse og den vidunderlige form og orden, der præger det, fører helt sikkert til det ene uundgåelige resultat, at menneskelivet ikke er begrænset til den midlertidige og korte eksistens på denne jord, og at et stort formål ligger til grund for det. Mennesket er ikke blevet skabt blot for at spise, drikke og more sig i et stykke tid og så dø en evig død.

9 Ordene, *sab'an minal mathānī*, henviser til Qur'ānens indledende kapitel Al-Fātiḥah, fordi det gentages og reciteres i hver *rak'at* af Bønnen. Dette kapitel er i virkeligheden Qur'ānen i miniature, hvori Bogen som helhed er blevet sammenfattet. *Mathānī* er flertal af *mathnā*, hvilket betyder prisværdighed. Verset kan derfor betyde, at sura Al-Fātiḥah giver en omfattende beskrivelse af guddommelige egenskaber.

***10** Vi fortrækker at oversætte versene 88-92 i fremtid snarere end i fortid, eftersom vi anser dem for at indeholde en alvorlig advarsel til muslimer. Det er ikke underligt, at fortid er anvendt til at angive fremtid, fordi de fleste af sådanne profetier, som uafvendeligt skal opfyldes, er udtrykt i fortid i den Hellige Qur'ān. Fortiden kan ikke forandres. Profetier i fortid udtrykker vished. Således bør oversættelsen være som følger:

"Og Vi har med sikkerhed skænket dig de syv ofte gentagne *vers* og den ophøjede Qur'ān. Vend ikke dine øjne *med begær* mod den midlertidige nydelse, som Vi har givet forskellige grupper blandt dem, og sørg ikke over dem, og sænk din *barmhjertigheds* vinge over de troende.

93. Så ved din Herre, Vi vil med sikkerhed udsprøge dem alle

فَوَرِّبِكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. vedrørende det, de plejede at gøre.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Så bekendtgør tydeligt det, som du er blevet befalet, og vend dig bort fra afgudsdyrkerne.

فَاذْعُرْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Vi vil med sikkerhed være tilstrækkelig for dig mod dem, som bespottes,

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٦﴾

97. dem, som sætter en anden gud ved siden af Allāh, men snart vil de vide.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Og med sikkerhed, Vi ved, at dit bryst bliver trangt på grund af det, de siger.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرَكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. Men pris din Herre med *Hans* lovprisning, og vær blandt dem, som kaster sig ned *for Ham*.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. Og fortsæt med at tilbede din Herre, indtil døden kommer til dig.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

Og sig: 'Jeg er med sikkerhed en åbenlys Advarer.' Som altid vil Vi nedsende *straf* over dem, som bliver splittet i sekter, og som ville splitte Qur'ānen i segmenter.'

Denne oversættelse er tydeligvis passende, når vi tager sammenhængen af disse vers i betragtning og opdager, at de tidligere vers begynder med en dramatisk introduktion af den Hellige Qur'ān som en ophøjet Bog. Alle de, som til trods for deres påstand om, at de fuldstændigt underkaster sig Qur'ānen, ignorerer således dens mest centrale budskab om enhed og bliver splittet i sekter, og for at bevise deres egen fortolknings sandhed ender de med faktisk at splitte Qur'ānen i segmenter: enhver gruppe holder fast ved nogle vers og fortolker dem til deres egen fordel i modsætning til andre, som holder fast ved andre vers, som de fortolker til deres egen fordel. Denne splittelse beskrives som værende så dyb og definitiv, at der ikke findes nogen mulighed for kompromis mellem de forskellige stridende grupper. Dette forårsager, at folk fra den samme *ummah* bliver splittet i sekter og i den samme proces splitter Qur'ānen i segmenter.

SURA 16

AN-NAHL

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 129 vers.

En af betydningerne af ordet يَقِين *yaqīn*, som er anvendt i det sidste vers af den foregående sura, er blandt andet “død”, men dets grundlæggende betydning er egentlig “vished”. Suraen indledes med emnet, at den sikreste nyhed, som var blevet lovet Profeten^{sa}, er ved at indtræffe. Så o I, som forkaster sandheden, forhast jer ikke med at forlange den, og vær overbevist om, at Allāh nedsender Sine engle over hvem Han vil af Sine tjenere.

Efter at have nævnt skabelsen af alle slags dyr proklameres den storlåede profeti, at Allāh vil skabe transportmidler af en sådan art, som I for øjeblikket ikke har nogen viden om. I dette vers (9) fremlægges således profetien om vore dages nye samfærdselsmidler.

Angående livets beståen forklares det, at dette kun er muligt på grund af nedstigende vand fra himmelen, som følge deraf vokser plantevækst, og alle slags træer og frugter bliver til. Et andet aspekt af det himmelske vand, som dyrene ikke kender til, er det, at de æder græsset, men er blottet for forståelsen deraf. Så det liv, som Allāhs Sendebud skænkes gennem det åndelige vand, og som viderebringer denne velsignelse, kan de mennesker, som den Hellige Qur’ān har sammenlignet med dyrene, ikke forstå. Qur’ānen har erklæret dem for at være de værste, det vil sige, at deres tilstand er værre end dyrs, for dyr formår ikke at forstå det, men på trods af at de tilsyneladende forstår religionens lære, forbliver disse alligevel blottet for dens velsignelser.

Derefter omtales der blandt Allāhs utallige nådegaver havets rigdomme. Fiskene i havet drikker det salte vand, men deres kød smager ikke salt. Endvidere rettes opmærksomheden mod, at systemet for livets fortsatte beståen gennem vandet er afhængigt af de grundfæstede bjerge på jorden. Om disse bjerge ikke havde eksisteret, havde hele systemet med fordampning og regn heller ikke kunnet fungere.

Den Hellige Qur’ān har beskrevet udbredelsen af skyggerne på jorden på en sådan måde, som om de er i en tilstand af underkastelse. Også alle levende væsener, دَابَّاه *dābbah*, såvel som engle bøjer sig altid ydmygt for Allāh. Som følge af, at *dābbah* får livets opretholdelse fra jorden, forbliver de metaforisk set altid i en tilstand af underkastelse for Allāh, og englene forbliver på grund af erkendelsen af det åndelige vand, som nedstiger fra himmelen, i en tilstand af underkastelse.

I vers 62 forklares det forunderlige emne, at hvis Allāh øjeblikkeligt skulle gengælde mennesker for enhver af deres overtrædelser, ville alle levende væsener på jorden blive udslettet. I virkeligheden rettes menneskets opmærksomhed mod, at hvis *dābbah*, levende væsener, ikke eksisterede, var menneskets beståen umulig. Derfor siger Qur'ānen umiddelbart efter dette: Og i kvæget er der en stor lære for jer.

Derpå omtales storslåetheden af وَحْيٍ *wahyun*, åbenbaring, ved eksemplet med honningbien. Om intet andet dyr er det blevet nævnt, at det får åbenbaring. Tilsyneladende er honningbien en flue ligesom andre fluer, der lever af snavs. Forskellen mellem de to er alene den, at Gud har lutret den fra alt snavs ved Sin åbenbaring. Den bygger sit hus oppe i bjergene og på høje træer og slyngplanter, som vokser på espalier. Så blev det åbenbart til den, at den skulle suge nektar fra blomsterne. Her er ordet ثَمْرٍ *thamar* anvendt i stedet for blomst, hvilket indeholder denne dobbelttydige visdom, at det nemlig er ved biens opsugningsproces, at frugten derved dannes, og at det er gennem blomsterne, at bien suger udtræk fra frugten, og i den honning, som bien producerer som følge deraf, er der ilagt en storslået helbredelse for menneskeheden.

Ordene يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا *yakhrudju min buṭūnihā*, "fra deres maver fremkommer", hentyder til, at honning ikke alene er dannet af frugtens nektar, men honningbien blander med nektaren en væske, som kommer fra dens mave, og bevæger sin tunge gentagne gange ud i luften for at omdanne nektaren til en tykkere blanding og omformer den til honning for endelig at bevare den i kuberne.

Derefter fremlægges et eksempel med to tjenere, den ene fuldstændig talentløs, og den anden, som Allāh har skænket en god forsyning, bruger den til menneskehedens velfærd. Dette eksempel har også en dyb association til honningbien. En almindelig flue er ligesom den tjener, der intet godt bringer, hvorimod honningbien er som en tjener, der skænkes en god forsyning, og den bringer denne forsyning videre til menneskehedens bedste.

Ved at fremføre denne lignelse om forskellige slags tjenere bliver dette eksempel henvendt til mennesker. Den tjener, som ikke drager nytte af Allāhs åbenbaring og anser Allāh for at være stum, er selv stum. Hvad han end beskæftiger sig med, bringer det tab, خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ *khasirad dunyā walākhirah*, han mister denne verden og også det Hinsidige. En anden slags tjener er Guds Profeter, som kalder folk til retfærdighed og altid forbliver på den rette vej. Det bør erindres, at angående honningbien

blev det også befalet: Følg ydmygt vejene foreskrevet af din Herre. I denne henseende besidder Profeterne meget stor udmærkelse frem for byen, at de betræder den vej, som med stor sikkerhed fører til Allāh.

Derefter forklares det i denne sura, at man ikke skal antage, at de fugle, som flyver oppe i himmelen, tilfældigt har fået vinger og evnen til at flyve. Alene vingerne kunne ikke give fuglene evne til at flyve, hvis ikke deres hule knogler og en særlig form af deres bryst, omgivet af stærke muskler på begge sider, som kan bære enorm vægt, var skabt til at gøre dem i stand til at flyve højt. Det er forunderligt, at meget tunge gæs kan flyve tusindvis af kilometer, og deres V-formation under flyvningen bevirker, at ligesom frontpartiet på et jetfly spreder luften, på samme måde er lufttrykket på gæssenes bryst minimalt på grund af denne formation. Og den forreste gås, som modstår det højeste lufttryk, bliver efter et stykke tid erstattet med en anden bagved flyvende gås. Disse fugle er svømmefugle og synker ikke, skønt de på grund af deres vægt burde gøre det. Grunden til dette er, at der på deres kroppe findes små fjer, som indeholder luft, der beskytter dem mod at synke. Dette kan ikke ske af sig selv, uden at der på fjerene skal være et vandtæt materiale, der forhindrer vandet i at blive absorberet af fjerene. Man kan observere, at fuglene stryger deres fjer med næbbet. Forunderligt er det, at Allāh lader en slags fedtstof komme frem af deres krop, som er absolut nødvendigt til påsmøring af fjerene. Hvorledes blev det fedtstof til af sig selv og nåede deres mund, og hvorledes blev disse fugle klar over, at vandet skulle forhindres i at blive absorberet, ellers ville de drukne?

Derefter omtales den Hellige Qur'āns storslåede mirakel, at den udførligt forklarer alle ting i enkeltheder. Den udmærkelse, som den Hellige Qur'ān besidder frem for andre Bøger i den henseende, har den Hellige Profet^{sa} nemlig over alle andre Profeter. Det var af den grund, at ligesom de var vidner over deres folk, blev den Hellige Profet^{sa} selv udpeget som vidne over disse Profeter.

Den Hellige Qur'āns lære omfatter alle ting. Et eksempel på dette er vers 91, der rummer alle moralske og åndelige læresætninger. Først og fremmest omtales عَدْلٌ *adl*, retfærdighed, uden hvilken der ikke er nogen reform mulig i verden. Derefter nævnes إِحْسَانٌ *ihsān*, godhed, som giver mennesket en højere status med hensyn til retfærdighed. Denne lære når sin kulmination ved at sige: اِيْتَاءُ ذِي الْقُرْبَىٰ *itā'i dhilqurbā*, altså at de for menneskehedens velfærd giver ud ligesom en moder til sine børn, og ingen forventning om en tjeneste eller kompensation næres i hendes

hjerter. Og denne mest ædle rang blev skænket til den Hellige Profet^{sa}, for han var lutret for enhver forestilling om gentjeneste, idet han var en kilde til evig velsignelse for menneskeheden.

I sidste afsnit af denne sura bliver Profeten Abraham^{as}, der var et enkelt individ, præsenteret som en nation i sig selv, fordi flere nationer skulle opstå gennem ham, hvilket med den Hellige Profets^{sa} komme når sin kulmination. Den Hellige Profet^{sa} blev åbenbaret, at han skulle følge denne Profeten Abrahams^{as} sædvane, hvilket sammenfattedes således: Du skal kalde til din Herres vej med visdom og god formaning. Men dette kræver, at der udvises stor tålmodighed og standhaftighed. Budskabet لَا تَسْتَعْجِلْ *lā tasta'djil*, vær ikke forhastet (46:36), berører det samme emne. Store åndelige revolutioner gennemføres ikke på et øjeblik, dette kræver stor tålmodighed, og en sådan tålmodighed kan ikke opnås uden *taqwā*, retfærdighed, men skænkes i højere grad alene til dem, som handler med *ihsān*, godhed.

Her forklares et aspekt af godhed, إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ *innallāha ya'muru bil'adli walihsāni*, Allāh påbyder jer at holde jer til retfærdighed og handle med godhed. Og det andet aspekt er den fortolkning, som den Hellige Profet^{sa} selv har udtrykt: *Ihsān* indebærer, at når du står op for tilbedelse, så gør du det, som om du ser Allāh. Og det mindste krav, som إِحْسَان *ihsān* stiller, er, at du står op for tilbedelsen i sådan ærbødighed, som om Allāh ser dig.

AN-NAHL

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Allāhs forordning er ved at komme, søg derfor ikke at fremskynde den. Hellig er Han og højt ophøjet over det, de sætter ved siden af *Ham*.

3. Han sender englene ned med åbenbaring på Sin befaling til hvem af Sine tjenere, Han ønsker, idet *Han siger*: “Advar *menneskene* om, at der ikke er nogen tilbedelsesværdig undtagen Mig, så frygt Mig *alene*.”

4. Han har skabt himlene og jorden med sandhed. Højt ophøjet er Han over alt det, de sætter ved siden af *Ham*.

5. Han har skabt mennesket af en dråbe væske, men se! Det er en åbenlys stridslysten.

6. Og også kvæget har Han skabt, i det finder I varme og mange *andre* fordele, og noget af det spiser I.

7. Og for jer er der en pryd i det, når I bringer *det* hjem om aftenen, og når I driver *det* af sted til græsning om morgenen.

8. Og det bærer jeres byrder til et land, som I ikke kunne nå undtagen med stort besvær for jer selv. Med sikkerhed, jeres Herre er Mest Medfølelse, Evig Barmhjertig.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۗ
سُبْحٰنَهُ وَتَعَلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهَا عَلَىٰ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْزِلُوا أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ۗ تَعَلٰى
عَمَّا يُشْرِكُونَ ④

خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ⑤

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا ۗ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ
وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ
وَحِينَ تَسْرَحُونَ ⑦

وَتَحْمِيلٌ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا
بِلَيْغِهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۗ إِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ⑧

9. Og *Han har skabt* heste og muldyr og æsler, så I må ride på dem, og som *en kilde til pryde*. Og Han vil skabe, hvad I *endnu* ikke ved.

10. Og Allāh påhviler *det at vise* den rette vej, og blandt disse er der nogle, som afviger *fra den rette vej*. Og om Han havde *gennemført* Sin vilje, ville Han have retledet jer alle.

R. 2.

11. Han er Den, Som nedsender vand fra skyerne til jer, af det får I jeres drikkevand, og derved *vokser* der træer, blandt hvilke I lader *jerres kvæg* æde.

12. Han lader derved *alle slags* afgrøder vokse for jer og oliven og daddelpalmen og druerne og alle slags frugter. Med sikkerhed, deri er der Tegn for folk, som tænker efter.

13. Og Han har sat i tjeneste for jer natten og dagen og solen og månen, og stjernerne er *også* sat i tjeneste på Hans befaling. Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som gør brug af deres fornuft.¹

14. Og *Han har sat i jeres tjeneste* det, som Han har skabt for jer på jorden, varierende i farver.²

وَ الْخَيْدِ وَ الْبِغَالِ وَ الْحَمِيرِ
يَتَذَكَّرُهَا وَ زِينَةً ۖ وَ يَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ ⑨

وَ عَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَ مِنْهَا
جَائِرٌ ۖ وَ لَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ⑩

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَ مِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ
تَسِيمُونَ ⑪

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَ الزَّيْتُونَ
وَ النَّخِيلَ وَ الْأَعْنَابَ وَ مِنْ كُلِّ
الشَّمَرَاتِ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ⑫

وَ سَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَ النَّهَارَ ۖ وَ الشَّمْسَ
وَ الْقَمَرَ ۖ وَ النُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۖ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑬

وَ مَا ذَرَأَاكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

1 Efter omtalen af dyr og forskellige slags plantevækst nævnes her de uorganiske og livløse ting, som også hjælper til den fysiske og mentale opretholdelse og udvikling af mennesket. I dette vers omtales også nat og dag, fordi de fordele, som mennesket har af denne veksel mellem nat og dag, er direkte forbundet med solens, månens og stjernernes indflydelse.

2 Et af de vidunderligste træk ved Guds skabelse er, at ikke to ting eller personer er nøjagtigt ens. Havde det ikke været for denne mangfoldighed, ville der have været ubeskrivelig forvirring og

Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som tænker sig om.

15. Og Han er Den, Som har sat havet i *jeres* tjeneste, så I må spise frisk kød derfra og bringe frem derfra *materiale til* smykker, som I bærer. Og du ser skibene pløje sig gennem det, så I må rejse³ derved, og så I må søge Hans nåde, og så I må blive taknemmelige.

16. Og Han har anbragt grundfæstede bjerge i jorden for at forsyne jer⁴ og floder og veje, så I holder jer på den rette vej.

17. Og også andre tegn, ved disse og ved stjernerne følger de den rette retning.

kaos i verden. Det ville have været vanskeligt at skelne en ting fra en anden eller en person fra en anden person. Ligeledes er der en sådan mangfoldighed i menneskers natur og temperamenter, at det er uden for den menneskelige evne at udtænke en lære, som i lige grad passer til alles natur. Intet menneske har fuld viden om den mangfoldighed, som eksisterer i naturen. Gud alene kender disse forskellige og mangfoldigheder, og derfor kan Han alene skænke en Lære, som i lige grad passer til alle.

3 Havet er en vigtig ressource til at dække menneskets fysiske behov. Det er det store vandreservoir, hvorfra solen forsyner os med regn. Det er også en stor vandvej for rejser og handel og en vigtig kilde til føde for mennesket.

*4 Mange lærde har oversat udtrykket *an tamīda bikum* (أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ) som "jordskælv", hvilket, hvis dette accepteres, ville betyde, at Gud opregner Sine nådegaver over menneskeheden ved at minde dem om, at Han har skabt bjerge for at lade store jordskælv skabe ødelæggelser nær og fjern. Desværre er det blevet oversat, at ordet *tamīda* (تَمِيدَ) er afledt af *māda* (مَادَ), som betyder at forsyne med føde. Ordet *mā'idah* (مَائِدَة), som er anvendt i den Hellige Qur'an, er fra den samme infinitiv. Når man tager denne betydning i betragtning, ændres hele forståelsen af dette vers. Det formaner menneskeheden om, at Gud har skabt bjerge, som er nødvendige for at forsyne alle levende væsener med føde. Vandet stiger konstant op fra søer, have og oceaner ved fordampning, båret ved stor højde for at fortættes til større partikler. Eksistensen af bjerge er nødvendig for at omdanne dampen til vand igen, hvorved der frembringes udbredt regn, som kanaliseres tilbage til jorden og skaber umådelige fødekæder. Denne oversættelse er den eneste, som passer i sammenhængen og er i fuld overensstemmelse med den resterende del af verset. Den korrekte betydning vil derfor være: "Og Han har grundfæstet bjerge i jorden, for at de må forsyne jer med føde, og floder og veje, så I må retledes."

Forholdet mellem vand og føde er indlysende. I civilisationens historie var det floderne, der spillede den vigtigste rolle ved at give adgang til bjergterræner, og veje blev gravet ud langs flodernes løb.

يَذَكِّرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۗ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَازِرَ فِيهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

وَعَلَّمْتِ ۗ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

18. Mon da Den, Som skaber, kan være lig den, som ikke skaber? Vil I da ikke tænke jer om?

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

19. Og hvis I forsøger at opregne Allāhs nådegaver, vil I ikke være i stand til at tælle dem. Med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩﴾

20. Og Allāh ved, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer.

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَ مَا تَعْلِنُونَ ﴿٢٠﴾

21. Og de, som de påkalder i stedet for Allāh, skaber ingen ting, men de er selv skabt.

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

22. Døde er de, ikke levende, og de ved ikke, hvornår de skal oprejses.

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۚ وَ مَا يَشْعُرُونَ ۗ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

R. 3.

23. Jeres Gud er En Gud. Og hvad angår dem, som ikke tror på det Hinsidige, deres hjerter er fremmede for sandhed, og de er fulde af hovmod.

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

24. Der er ingen tvivl om, at Allāh ved, hvad de skjuler, og hvad de afslører. Med sikkerhed, Han elsker ikke de hovmodige.

لَا جَرَمَ عَلَى اللَّهِ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Og når det siges til dem: "Hvad mener I om det, jeres Herre har nedsendt?", siger de: "De gamle historier",

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۗ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

26. så de må bære deres byrder til fulde på Opstandelsens Dag og også en del af deres byrder, som de ledte på afveje uden viden. Se! Ondt er det, de bærer.

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَ مِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ أَ لَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٦﴾

R. 4.

27. De, som var før dem, lagde også planer, men Allāh kom over deres bygning ved *selve* fundamentet, så taget styrtede ned på dem ovenfra, og straffen kom over dem, hvorfra de ikke vidste.

28. Så på Opstandelsens Dag vil Han vanære dem og sige: "Hvor er Mine 'partnere', for hvis skyld I plejede at modsætte jer *Profeterne*?" De, som var begavet med viden, vil sige: "På denne dag vil vanære og lidelse med sikkerhed *falde* på de vantro",

29. dem, som englene lader dø, mens de gør uret mod sig selv. Så vil de tilbyde underkastelse, *idet de vil sige*: "Vi plejede ikke at gøre noget ondt." Nej, med sikkerhed, Allāh ved godt, hvad I plejede at gøre.

30. Så gå ind ad helvedes porte for at blive deri i lang tid. Ond er virkelig de hovmodiges bolig.

31. Og *når* det siges til de retfærdige: "Hvad *mener I* om det, jeres Herre har åbenbaret?", siger de: "Det bedste." For dem, som handler godt, er der det gode i denne verden. Og det Hinsidiges bolig er endda bedre. Fortræffelig er virkelig de retfærdiges bolig –

32. Evighedens Haver, som de vil træde ind i, gennem hvilke floder strømmer. De vil få deri, hvad de måtte ønske. Således belønner Allāh de retfærdige,

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ آيَنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۖ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقُوا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ۖ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٠﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا خَيْرًا ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَالَّذِينَ الْأَخْرَجُوا خَيْرٌ ۗ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۗ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

33. dem, som englene lader dø, mens de er rene. De siger: “Fred være med jer! Træd ind i Paradiset på grund af det, I plejede at gøre.”

34. Hvad venter de på andet, end at englene skulle komme over dem, eller din Herres forordning skulle indtræffe? Ligeledes gjorde de, som var før dem. Og Allāh gjorde dem ikke uret, men de plejede at gøre uret mod sig selv.

35. Så de onde følger af deres handlinger ramte dem, og det, som de plejede at spotte med, omringede dem.

R. 5.

36. Og de, som tillægger Gud partnere, siger: “Om Allāh havde villet *det*, skulle vi ikke have tilbedt noget i stedet for Ham, hverken vi eller vore forfædre, ej heller skulle vi have forbudt noget uden *befaling fra* Ham.” Ligeledes gjorde de, som var før dem. Men er Sendebuddene mon ansvarlige for andet end den tydelige overlevering af budskabet?

37. Og Vi oprejste bestemt blandt ethvert folk et Sendebud *med budskabet*: “Tilbed Allāh, og hold jer borte fra falske guder.” Så var der *nogle* blandt dem, som Allāh retledede, og blandt dem var der *andre*, som gjorde sig fortjent til ødelæggelse. Så rejs omkring på jorden og se, hvorledes afslutningen blev for dem, der behandlede *Profeterne* som løgnere!

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۖ
يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ
أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ ۖ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَ مَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ حَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَ قَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَ لَا
آبَاؤُنَا وَ لَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ الْقَبْلِهِمْ ۗ فَهَلْ
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَ لَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاَ أَنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۗ فَمِنْهُمْ
مَنْ هَدَى اللَّهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الصَّلَاةُ ۗ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Hvis du ivrigt ønsker deres retledning, så *vid*, at Allāh bestemt ikke retleder dem, som leder *andre* på afveje. Og for sådanne er der ikke nogen hjælpere.

39. Og de sværger deres stærkeste eder ved Allāh, at Allāh ikke vil oprejse dem, som dør. Nej, *Han vil bestemt oprejse dem* – et løfte, *Han har gjort* bindende for Sig Selv, men de fleste mennesker ved det ikke.

40. *Han vil oprejse dem*, for at Han må gøre det klart for dem, som de var uenige om, og for at de vantro må vide, at de var løgnere.⁵

41. Vort ord angående en sag, når Vi ønsker den, er blot, at Vi siger til den "bliv til!", så bliver den til.⁶

R. 6.

42. Og *hvad angår* dem, som har forladt deres hjem for Allāhs sag efter at være blevet forurettet, dem skal Vi med sikkerhed skænke en fortræffeligt bolig i denne verden, og i sandhed, belønningen i det Hinsidige er større, om de blot vidste det –

43. dem, som er standhaftige og sætter deres lid til deres Herre.

44. Og Vi sendte ingen *som Sendebud* før dig undtagen mænd, til hvem Vi sendte åbenbaring, så spørg dem, som er vogterne af guddommelige Skrifter, hvis I ikke ved det.

إِنْ تَحْرِضْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۖ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ ۗ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبْوِّنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَ لَآجِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٣﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

5 Opfyldelsen af sandheden på Opstandelsens Dag vil være så fuldstændig, at de vantro vil indrømme, at de var tåbelige ved at fornægte Opstandelsen. Dette vil i virkeligheden være den fuldkomne opfyldelse.

*6 Se noten til sura 2:118.

45. Vi sendte dem med klare og tydelige Tegn og Skrifterne. Og Vi har nedsendt Formaningen til dig, for at du må forklare menneskeheden det, som er blevet nedsendt til dem, og for at de må tænke sig om.

46. Er da de, som lægger onde planer, sikret mod, at Allāh skulle lade dem synke i jorden, eller at straffen skulle komme over dem, hvorfra de ikke vidste?

47. Eller at Han skulle gribe dem under deres færd, så de ikke vil kunne forhindre *Allāhs planer*?

48. Eller at Han skulle gribe dem med en gradvis ødelæggelse? Jeres Herre er bestemt Mest Medfølende, Ewig Barmhjertig.

49. Har de ikke set, at skyggerne af alle ting, som Allāh har skabt, flytter sig fra højre og fra venstre og kaster sig ned for Allāh, idet de ydmyger sig?

50. Og alt hvad der er i himlene og alle levende væsener på jorden underkaster sig ydmygt Allāh og også englene, og de opfører sig ikke hovmodigt.

51. De frygter deres Herre over dem og gør, hvad de er befalet.⁷

R. 7.

52. Og Allāh har sagt: "Tag ikke to guder til tilbedelse. Der er kun En Gud. Frygt derfor Mig alene."

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٥﴾

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٦﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ
بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٧﴾

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ۗ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٣٨﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
يَتَفَيَّؤُوا ظِلَّةً عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ
سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٠﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٤١﴾

ع
١٢

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهِينَ اثْنَيْنِ ۗ
إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۗ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ ﴿٥٢﴾

⁷ Sadjdah foretages efter dette vers.

53. Og Ham tilhører alt hvad der er i himlene og på jorden, og Ham tilkommer for evigt *retten til at bestemme vejen*. Vil I da frygte nogen anden end Allāh?

54. Og hvilken som helst velsignelse I end har, er den fra Allāh. Og når noget ondt rammer jer, er det Ham *alene*, I anråber *om hjælp*.

55. Men når Han tager det onde bort fra jer, så *begynder* en del af jer at tillægge deres Herre partnere,

56. således at de fornægter det, Vi har skænket dem. Fornøj jer da for en tid, men snart vil I vide.

57. Og de afsætter *til de falske guder*, hvorom de ingen viden har, en del af det, som Vi har forsynet dem med. Ved Allāh! I skal med sikkerhed kaldes til regnskab for alt det, I har opdigtet.

58. Og de tilskriver Allāh døtre, Hellig er Han! skønt de *selv* har, hvad de ønsker.

59. Og når en af dem bringes glædeligt nyt om *fødslen af* et hunkøn, formørkes hans ansigt, idet han undertrykker *sin indre sorg*.

60. Han skjuler sig for folk på grund af den dårlige nyhed, han har fået. "Skal han beholde hende på trods af vanære eller begrave hende i støvet?"⁸ Med sikkerhed, slet er det, de afgør.

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرْضِ وَ لَهُ
الدِّينُ وَاَصۡبَاطُ اَفۡخِيزِ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾

وَمَا بِكُم مِّن نِّعۡمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا
مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجۡرَوْنَ ﴿٥٤﴾

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنۡكُمۡ اِذَا فَرِيقٌ
مِّنۡكُمۡ بِرَبِّهِمۡ يُشۡرِكُوْنَ ﴿٥٥﴾

لِيَكۡفُرُوۡا بِمَا اٰتٰنَهُمۡ ط فَتَمَتَّعُوۡا
فَسَوۡفَ تَعۡلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾

وَ يَجۡعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعۡلَمُوْنَ نَصِيبًا
مِّمَّا رَزَقۡنَهُمۡ ط تَاللّٰهِ لَتُسۡئَلُنَّ عَمَّا
كُنۡتُمْ تَفۡتَرُوْنَ ﴿٥٧﴾

وَ يَجۡعَلُوۡنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبۡحٰنَهُ
وَ لَهُمۡ مَا يَشۡتَهُوْنَ ﴿٥٨﴾

وَ اِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمۡ بِالْاُنۡثٰى ظَلَّ وَجۡهَهُ
مُسۡوَدًّا وَّ هُوَ كَظِيۡمٍ ﴿٥٩﴾

يَتَوٰاۤزٰى مِنَ الْقَوٰمِ مِنْ سُوۡءٍ مَا بُشِّرَبِهٖ ط
اَيۡمِسۡكُهُ عَلٰى هُوۡنٍ اَمۡ يَدۡسُهُ فِي
الۡتُرٰبِ ط اَلَا سَآءَ مَا يَحۡكُمُوْنَ ﴿٦٠﴾

8 Henvisningen er til den barbariske skik at begrave piger levende, som var almindelig blandt visse arabiske stammer. De regnede ikke deres kvinder for noget og gav dem en meget lav position i samfundet. Qur'ānen har i klare vendinger forsvaret kvinders ære og har anerkendt alle deres legitime rettigheder, og i den henseende er den enestående blandt alle verdens hellige Skrifter.

61. De, som ikke tror på det Hinsidige, for dem passer sig den værste lignelse, hvorimod Allāh tilkommer det, som er det mest op-højede, og Han er den Almægtige, den Alvise.

R. 8.

62. Og hvis Allāh skulle straffe menneskene for deres overtrædelse, ville Han ikke efterlade noget levende væsen på denne *jord*, men Han giver dem udsættelse til en fastsat tid, og når deres frist er kommet, kan de ikke blive tilbage et eneste øjeblik, ej heller kan de komme forud *for den*.

63. Og de tilskriver Allāh, hvad de *selv* foragter, og deres tunger ytrer løgnen, at de vil få det bedste *af alt*. Uden tvivl skal ilden blive dem til del, og *deri* skal de efterlades.

64. Ved Allāh! Vi sendte bestemt *Sendebud* til folkeslag før dig, men satan forskønnede deres handlinger for dem. Så den er deres beskytter på denne dag, og de skal få en smertefuld straf.

65. Og Vi har ikke nedsendt Bogen til dig, undtagen for at du tydeligt må forklare dem det, de er uenige om, og som en retledning og en barmhjertighed for folk, som tror.

66. Og Allāh har nedsendt vand fra himmelen og har dermed gjort jorden levende efter dens død. Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som vil høre.

لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ
السَّوْءِ ۚ وَ لِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۗ وَ هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا
تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِن يُؤَخِّرُهُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۚ وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٢﴾

وَ يَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَ تَصِفُ
الْسِّنَّتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ۗ
لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَ أَنََّّهُمْ
مُفْرَطُونَ ﴿٦٣﴾

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ
وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

وَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ
لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَ هُدًى
وَ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٥﴾

وَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَأ بِهِ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٦﴾

R. 9.

67. Og med sikkerhed, *også* i kvæget er der en lære for jer. Vi giver jer at drikke af det, som er i deres maver, mellem ekskrementer og blod, mælk, ren og behagelig for dem, som drikker *den*.

68. Og af daddelpalmernes frugter og druerne, hvorfra I får berusende drikke og sund føde. Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som bruger deres fornuft.

69. Og din Herre har inspireret⁹ byen: "Byg huse i bjergene og i træerne og i espaliererne, som *menesker* rejser.

70. Spis da af alle *slags* frugter, og følg ydmygt vejene foreskrevet af din Herre." Der fremkommer af deres maver en drik i varierende farver. Deri er der helbredelse for mennesker. I sandhed, i dette er der Tegn for folk, som tænker sig om.

71. Og Allāh skaber jer, så lader Han jer dø, og blandt jer er der *nogle*, som når senilitetens alder med det resultat, at de mister al viden efter at have opnået den. Med sikkerhed, Allāh er Altvidende, Almægtig.

R. 10.

72. Og Allāh har begunstiget nogle af jer frem for andre med hensyn til *verdslige* gaver. Men disse mere begunstigede vil ikke give *nogen*

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِبِينَ ﴿٦٧﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَ الْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَ رِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
وَ أَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَ مِنَ الشَّجَرِ وَ مِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٩﴾

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۖ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٠﴾

وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۗ وَ مِنْكُمْ مَن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧١﴾

وَ اللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۗ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي

9 Se indledningen til denne sura.

del af deres verdslige gaver tilbage til dem, som deres højrehænder besidder,¹⁰ så de kunne være lige delagtige deri. Vil de da fornægte Allāhs nåde?

73. Og Allāh har skabt for jer ægtefæller af jeres egne og har skabt for jer, ved jeres ægtefæller, sønner og sønnesønner og har forsynet jer med gode ting. Vil de da tro på det forgængelige og fornægte Allāhs nåde?

74. Og de tilbeder i stedet for Allāh det, som ingen magt har til at skænke dem nogen som helst nådegave fra himlene eller jorden, ej heller kan de *nogensinde* få en sådan magt.

75. Så opdigt ikke lignelser vedrørende Allāh. I sandhed, Allāh ved, og I ved ikke.

76. Allāh fremsætter en lignelse om en slave som ejes, der ikke har magt over noget, og en *fri mand*, som Vi har skænket passende underhold fra Os, og han giver ud deraf skjult og åbenlyst. Er de mon lige? Al lovprisning tilkommer Allāh! Men de fleste af dem ved det ikke.

77. Og Allāh fremsætter endnu en lignelse om to mænd: Den ene af dem er stum og har ingen magt over noget, og han er en byrde for sin herre, hvorhen han end sender

رَزَقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۗ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٤٦﴾

وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَ حَفَدَةً ۚ وَ رَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٤٧﴾

وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ شَيْئًا ۚ وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٨﴾

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَ أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ وَ مَنْ رَزَقْنَاهُ مِنْ آرِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَ جَهْرًا ۗ هَلْ يَسْتَوُونَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ وَ هُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ ۗ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ۗ

¹⁰ Udtrykket *deres højrehænder besidder* omfatter alle personer under ens kontrol som f.eks. private tjenere, underordnede, arbejdere, landarbejdere etc.

ham, bringer han intet godt. Kan han være lig den, som påbyder retfærdighed, og som selv er på den rette vej?

هَلْ يَسْتَوِي هُوَ ۖ وَ مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ ۖ
وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٤﴾

R. 11.

78. Og Allāh tilhører det usete i himlene og på jorden, og Timens komme er blot som et blink med øjet, nej, den er endnu nærmere. Med sikkerhed, Allāh har magt over alle ting.

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَمَا
أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ
أَقْرَبُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾

79. Og Allāh bragte jer ud af jeres mødres liv, da I intet vidste, og skænkede jer ører og øjne og hjerter, for at I måtte være taknemmelige.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

80. Mon de ikke ser fuglene holdt højt oppe i himmelens hvælv? Ingen holder dem oppe undtagen Allāh. I sandhed, deri er der Tegn for folk, som tror.

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ
السَّمَاءِ ۗ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ۗ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٧﴾

81. Og Allāh har skabt jeres hjem, et hvilested for jer, og har skabt for jer af kvægets skind boliger, som I finder lette under jeres rejse og under jeres ophold, og af deres uld og deres pels og deres hår *har Han forsynet jer med* indbo og brugsgenstande for en tid.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ الْأَنْعَامِ
بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ ۗ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا
وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٨﴾

82. Og Allāh har skabt for jer, af det Han har skabt, ting, som giver skygge, og Han har skabt for jer tilflugtssteder i bjergene, og Han har skabt for jer klæder, som beskytter jer mod varme, og brynjer, som beskytter jer i krig. Således

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا
وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ الْكُنَانًا
وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِئِدَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ
وَسَرَابِئِدَ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ ۗ كَذَٰلِكَ

fuldender Han Sin nåde over jer, for at I må underkaste jer *Ham*.

يَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسَلِّمُونَ ﴿٨٢﴾

83. Men hvis de vender sig bort, så påhviler der dig kun den tydelige overlevering af budskabet.

فَاتِّبِ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿٨٣﴾

84. De erkender fuldt ud Allāhs nåde, som de ser den, alligevel fornægter de den, og de fleste af dem er utaknemmelige.

ع
ل

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا
وَ أَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٤﴾

R. 12.

85. Og *ihukom* den dag, når Vi vil oprejse et vidne fra ethvert folk, da skal de, som forkaster troen, ikke gives tilladelse til at undskylde sig, ej heller skal deres undskyldning accepteres.

وَ يَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
ثُمَّ لَا يُوَدِّعُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٥﴾

86. Og når de, som handlede uret, virkelig ser straffen, skal den ikke mildnes for dem, ej heller skal de gives udsættelse.

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا
يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٦﴾

87. Og når afgudsdyrkerne vil se deres gudepartnere, vil de sige: “Vor Herre, disse er vore gudepartnere, som vi plejede at påkalde i stedet for Dig.” Derpå vil de kaste ordet tilbage til dem: “Med sikkerhed, I er løgnere.”

ب
ت

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ
كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۗ فَالْقَوْلُ
إِلَيْهِمُ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ لَكٰذِبُونَ ﴿٨٧﴾

88. Og de vil tilbyde Allāh underkastelse på den dag, og alt det, de plejede at opdigte, skal vige fra dem.

وَ اَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ اِلْسَلَمَ وَ صَلَّ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. *Hvad angår* dem, som forkaster troen og vender mennesker bort fra Allāhs vej, for disse vil Vi føje straf til deres straf, fordi de handlede med fordærv.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
يُفْسِدُونَ ﴿٨٩﴾

90. Og *ihukom* den dag, når Vi blandt ethvert folk vil oprejse et vidne over dem af deres egen midte, og Vi vil bringe dig som vidne over disse. Og Vi har nedsendt Bogen til dig for at forklare alle ting tydeligt og som en retledning og en barmhjertighed og et glædeligt budskab for dem, som underkaster sig *Gud*.

R. 13.

91. I sandhed, Allāh påbyder jer at holde jer til retfærdighed og handle med godhed og at give ud, ligesom slægtninge giver til hinanden, og Han forbyder uanstændighed og det åbenlyst onde og overtrædelse.¹¹ Han formaner jer, for at I må tage jer i agt.

92. Og opfyld pagten med Allāh, når I har sluttet *den*, og bryd ikke *jeres* eder efter at have gjort dem bindende, idet I har taget Allāh som jeres sikkerhed. I sandhed, Allāh ved, hvad I gør.

93. Og vær ikke som hende, der brød sit garn i stykker efter at have gjort det stærkt. I gør jeres eder til et middel til bedrag indbyrdes *af frygt for*, at et folk skulle blive mægtigere end et andet. I sandhed, Allāh prøver jer dermed,

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ ۗ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۗ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا ۗ تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۗ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلَكَبَّيِّنَنَّ لَكُمْ

11 Verset rummer tre påbud og tre forbud, som behandler alle de forskellige stadier af menneskets moralske så vel som åndelige udvikling:

Det påbyder 1) '*adl*, ligelighed eller retfærdighed mod medmennesker, 2) *ihsān*, at handle med godhed mod andre, 3) *itā'i dhil qurbā*, at give ud, ligesom slægtninge giver til hinanden. Disse tre moralske stadier udgør den positive side af menneskets moralske udvikling.

Og det forbyder 4) *fahshā'*, uanstændighed, 5) *munkar*, det åbenlyst onde, 6) *baghy*, overtrædelse. Disse tre enkle ord dækker alle tænkelige laster.

og på Opstandelsens Dag vil Han med sikkerhed gøre det klart for jer, hvorom I var uenige.

94. Og om Allāh havde gennemført Sin vilje, ville Han med sikkerhed have gjort jer *alle* til én menighed, men Han lader den, som ønsker *det*, fare vild og retleder den, som ønsker *det*, og I skal med sikkerhed udspørges om det, I plejede at gøre.

95. Og anvend ikke jeres eder som et middel til bedrag indbyrdes, ellers vil *jeres* fod glide, efter at den har stået fast, og I vil smage det onde, fordi I vendte *folk* bort fra Allāhs vej, og I vil få en streng straf.

96. Og byt ikke pagten med Allāh for en ringe pris. Med sikkerhed, det, som er hos Allāh, er bedre for jer, om I blot vidste det.

97. Det I har skal blive til intet, og alt, hvad der er hos Allāh, vil bestå *for evigt*. Og Vi vil med sikkerhed skænke dem, som er standhaftige, deres belønning i henhold til de bedste af deres handlinger.

98. Den, som handler retfærdigt, om det er mand eller kvinde, og er troende, Vi skal med sikkerhed skænke denne et rent liv, og Vi vil med sikkerhed skænke sådanne deres belønning i henhold til de bedste af deres handlinger.

99. Og når du forelæser Qur'ānen, søg da tilflugt hos Allāh mod satan,

يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَ لَسَأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَ تَذُوقُوا
السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ
وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ
إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۗ
وَلَنَجْزِيَنَّهُ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى
وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً
طَيِّبَةً ۗ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

den forkastede.

100. Med sikkerhed, den har ingen magt over dem, som tror og sætter deres lid til deres Herre.

101. Dens magt er alene over dem, som slutter venskab med den, og som tillægger Ham partnere.

R. 14.

102. Og når Vi bringer et Tegn i stedet for et andet – og Allāh ved bedst, hvad Han åbenbarer – siger de: “Du er blot en, der opdigter.” Nej, de fleste af dem ved det ikke.

103. Sig: “Hellighedens Ånd har bragt den ned fra din Herre med sandhed, for at Han må styrke dem, som tror, og som retledning og glædeligt budskab for dem, som underkaster sig.”

104. Og Vi ved bestemt, at de siger, at det kun er et menneske, som belærer ham. *Men* hans sprog, som de *med urette* hentyder til *med denne påstand*, er fremmed, hvorimod dette er arabisk sprog, udtryksfuldt og klart.

105. *Hvad angår* dem, som ikke tror på Allāhs Tegn, Allāh vil med sikkerhed ikke retlede dem, og de skal få en smertefuld straf.

106. Det er alene dem, som ikke tror på Allāhs Tegn, der smeder falskhed, og disse er det, som er løgnerne.

107. Enhver, som fornægter Allāh efter at have troet – undtagen den,

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ٩٩

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ١٠٠

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ
وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ١٠١

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۗ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا يُنزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
مُفْتَرٍ ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١٠٢

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ
بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى
وَبُشْرَى لِمُسْلِمِينَ ١٠٣

وَلَقَدْ نَعَلِمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
بَشَرٌ ۗ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ
أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ١٠٤

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ لَا
يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠٥

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكُذِبُونَ ١٠٦

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ ۗ إِلَّا

som er tvunget *ud over sin yderste tolerance*, skønt hans hjerte er befæstet i troen,¹² *han er fri for ansvar*. Men de, hvis hjerter er tilfredse med vantroen, over dem falder Allāhs vrede, og for dem skal der være en stor straf.

108. Det er, fordi de har foretrukket det nærværende liv frem for det Hinsidige, og fordi Allāh ikke retleder de vantro folk.

109. Disse er det, hvis hjerter og ører og øjne Allāh har forseglet. Og disse er det, som er de uagtsomme.

110. Uden tvivl er det dem, som vil være taberne i det Hinsidige.

111. Så vil din Herre med sikkerhed – mod dem, som udvandrede efter at være blevet forfulgt og så stræbte *for Allāhs sag* og forblev standhaftige – *ja*, med sikkerhed, din Herre vil efter dette være Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 15.

112. På den dag, når enhver sjæl vil komme *og plædere for sig selv*, og enhver sjæl skal belønnes fuldt ud for det, den gjorde, og der skal ikke gøres dem uret.

113. Og Allāh fremsætter lignelsen om en by, som nød sikkerhed

مَنْ أُكْرِهَ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ
غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ ۗ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى
قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعِهِمْ وَ أَبْصَارِهِمْ ۗ
وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْخٰسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنَّا
بَعْدَ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَ صَبَرُوا ۗ
إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَن نَّفْسِهَا
وَ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَ هُمْ لَا
يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً

¹² Verset omtaler ikke behandlingen af en person, der under den hårdeste prøvelse udtrykker noget, som kan forekomme som et udtryk for vantro, skønt han i sit hjerte finder overbevisning i islām. Dette indebærer, at den endelige dom i sådanne personers tilfælde holdes tilbage, og at deres fremtidige adfærd vil afgøre arten af den behandling, de vil modtage fra Gud.

og fred, dens forsyninger kom rigeligt til den fra alle sider, men den fornægtede Allāhs nådegaver, så Allāh lod dens indbyggere smage et liv omgivet af sult og frygt som følge af det, de plejede at gøre.

114. Og der er bestemt kommet til dem et Sendebud af deres egen midte, men de behandlede ham som løgner, så straffen ramte dem, idet de var uretfærdige.

115. Så spis af de lovlige og gode ting, som Allāh har forsynet jer med, og vær taknemmelige for Allāhs nåde, hvis det er Ham, I tilbeder.

116. Han har kun gjort ulovligt for jer at indtage kødet af sådanne dyr, som dør en naturlig død, og blod og svinekød og det, hvorover et andet navn end Allāhs er blevet påkaldt. Men den, som drives af yderste tvang, uden at begære eller forsætligt overskride, så er Allāh med sikkerhed Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

117. Og sig ikke på grund af den falskhed, jeres tunger ytrer: "Dette er lovligt, og dette er ulovligt", for at opdigte løgn mod Allāh. Med sikkerhed, de, som opdigter løgn mod Allāh, får ikke fremgang.

118. Efter en kortvarig vinding er der for dem en smertefuld straf.

119. Og også for dem, som er jøder, forbød Vi tidligere alt det, Vi

مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ
كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ
فَادَّاتَهَا اللَّهُ لِبَاسِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا
وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ
وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ
بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ لَا عَادٍ
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ
الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَ هَذَا حَرَامٌ لِّتُفْتَرُوا
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

مَتَاعًا قَلِيلًا ۖ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾
وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا

har berettet dig. Og Vi gjorde dem ikke uret, men de plejede at gøre uret mod sig selv.

120. Så med sikkerhed, din Herre er – mod dem, som i uvidenhed handler ondt og derefter angrrer og forbedrer sig – *ja*, med sikkerhed, efter dette er din Herre Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

R. 16.

121. Abraham var en nation i sig selv,¹³ altid lydige mod Allāh, evig hengiven *over for Ham*, og han hørte bestemt ikke til afgudsdyrkerne,

122. altid taknemmelig for Hans nådegaver, Han udvalgte ham og ledte ham til den rette vej.

123. Og Vi skænkede ham godt i denne verden, og i det Hinsidige vil han med sikkerhed være blandt de retfærdige.

124. Og *nu* har Vi åbenbaret til dig: “Følg Abrahams vej, som altid var hengiven *over for Gud*, og han var ikke en af afgudsdyrkerne.”

125. *Straffen for at vanhellige Sabbatten* var pålagt dem, som blev uenige vedrørende ham, *Abraham og hans religion*¹⁴, og din Herre vil

عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَاصْلَحُوا ۗ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٠﴾

١٥
ع
٢١

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ
حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

شَاكِرًا ۗ لَأَنْعَمَ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٣﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٤﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ

*13 At Abraham var en nation i sig selv betyder, at han havde kimen og potentialet til en stor nation, som det var lovet ham.

*14 Sammenhængen er tydelig. Intet andet end Abraham og hans urokkelige hengivenhed og trofasthed mod Guds Enhed bliver diskuteret. Derfor må henvisningen være til Abraham og de uenigheder, som israelitterne havde indbyrdes angående hans sande tro og handlemåde. Mange blandt dem var blevet offer for forskellige former for afgudsdyrkelse, og det er ret sandsynligt, at for at retfærdiggøre deres praksis kan de også have tilskrevet Abraham disse. Sabbatten ser i denne sammenhæng ikke blot ud til at være en hviledag, men også en dag til lutring og bod.

med sikkerhed dømme mellem dem på Opstandelsens Dag angående det, de var uenige om.

126. Kald til din Herres vej med visdom og god formaning, og argumenter med dem på den måde, som er bedst. Med sikkerhed, din Herre ved bedst, hvem der er faret vild fra Hans vej, og Han kender bedst dem, som er retledelede.

127. Og om I ønsker at straffe for overgreb, så straf i samme grad, som I er blevet forurettet, men hvis I viser udholdenhed, så er det med sikkerhed bedst for dem, som er udholdende.

128. Og udhold du med tålmodighed, og din udholdenhed er bestemt kun *mulig* med Allāhs hjælp. Og sørg ikke over dem, vær ej heller bedrøvet på grund af deres onde planer.

129. I sandhed, Allāh er med dem, som er retfærdige, og dem, som handler godt.

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٥﴾

أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٦﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا
عُوقِبْتُمْ بِهِ ۗ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ
لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٧﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا
تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا
يَمْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٢٩﴾

SURA 17

BANĪ ISRĀ'ĪL

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 112 vers. Den kaldes også سُورَةُ الْاِسْرَاءِ *suratul Isrā'*.

Emnet vedrørende den Hellige Profets^{sa} åndelige udvikling, som blev omtalt i den foregående sura, gentages i denne sura. I denne vision vises den Hellige Profet^{sa} de profetdømmer, som var ophørt i Palæstina, og at hans rejse ikke afsluttedes der, men begyndte derfra mod endnu større højder. Således nævnes Profeten Moses^{as} profetdømme, at også han nåede store højder, men den Hellige Profet Muḥammads^{sa} åndelige udvikling skulle blive højt hævet over dette.

Suraen beretter nu om jøderne, at de blev udvist fra deres land Palæstina på grund af deres forbrydelser, og at Allāhs meget strenge vogtere blev udpeget over dem, som hurtigt rykkede frem i byens gader og ødelagde hele byen. Men Allāh vil igen være barmhjertig mod dem og give dem mulighed for at få magt over Palæstina en gang til, hvilket i øjeblikket er tilfældet. Men der blev også advaret om, at hvis de ikke angrer og ikke behandler Allāhs tjenere barmhjertigt, vil Allāh Selv uddrive dem fra Palæstina og ikke som følge af krig med muslimerne, og i deres sted vil Allāh udnævne Sine retfærdige tjenere som Palæstinas herskere. Det er klart, at muslimerne ikke kan få overmagten over Palæstina, medmindre de opfylder det kriterium, at de bliver Allāhs retfærdige tjenere.

Derefter nævnes de slette handlinger, som jøderne hengav sig til i hårdhertethedens tid, nemlig gerrighed, ødselhed, hor, drab og røveri, fortæring af forældreløses ejendom, forræderi, hovmod etc., og muslimerne formaner om at holde sig borte fra dem.

I denne sura siges det også, at når du, o Profet^{sa}, reciterer den Hellige Qur'ān, er de ikke i stand til at forstå den, og afgudsdyrkelse er blevet så indgroet i dem, at når du tilkendegiver Guds Enhed, vender de ryggen til og har ingen interesse i Guds Enhed. Eftersom troløshed har befæstet sig i deres hjerter, er de fuldstændigt blottet for troen på Dommens Dag. Et folk, som ikke tror på Dommens Dag, ej heller tror på at være ansvarlige for deres egne handlinger, forøges uhæmmet i deres forbrydelser og synder.

Derefter berettes den vision, hvori den Hellige Profet^{sa} blev vist Palæstinas tilstand, og så oplevede han اِسْرَاءِ *Isrā'*, færdens mod endnu større åndelige højder.

Med det forbandede træ menes der jøderne, som omtales i det sidste

vers af sura Al-Fātihah, at de vil forblive under Allāhs vrede såvel som menneskers vrede. De, som gør det til en vane at være vrede og hævn-gerrige, kan lignedes ved den ild, som brænder al vækst ned, hvorimod de ydmyge mennesker, som har karakter af طين *tīn*, vådt ler, disse er kilden til al slags vækst. Betydningen af det ovennævnte er således, at jøderne altid vil prøve at modarbejde den Hellige Profets^{sa} frugtbare indsats, og de vil tænke, hvorledes kan disse, som vokser af støv, modstå os. Men hele verdens vækst er bevis på, at ild aldrig kan opsluge den vækst, som Allāh lader vokse. Alle de dejlige haver og frodige enge vidner derom.

Derefter følger de vers fra den Hellige Qur'ān, som begynder med اَقِمِ الصَّلَاةَ *aqimiṣ ṣalāta*, oprethold Bønnen, og omtaler den Hellige Profets^{sa} ophøjede ærefulde rang, مَقَامًا مَحْمُودًا *maqāmam maḥmūdan*. Lad da den Hellige Profets^{sa} modstandere fortsætte deres stræben efter at vanære ham, men som følge deraf vil Allāh fortsætte med at hæve ham til en endnu mere ophøjet rang. Med andre ord bliver hans åndelige udvikling hævet så højt, at han vil nå en sådan ophøjet og ærefuld rang, som ingen anden nogensinde har opnået. Denne rang opnås ikke uden videre, derfor blev den Hellige Profet^{sa} formanet således, فَتَاهَدِجِدْ بِهِ نَافِكَةً لَكَ *fatahadjdjad bihī nāfilatan laka*, vågn op om natten og fortsæt med Bønnerne.

Påstanden om, at den Hellige Profet^{sa} virkelig skulle bringes til at opnå en ærefuld rang, blev oplevet af hans modstandere i hans levetid, da han tilsyneladende som besejret forlod Mekka, men i denne sura findes der en profeti i form af en bøn, at du vil træde ind i denne by igen og vil proklamere, وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ ذَهُوًّا *wa qul djā'alḥaqqu wa zahaqalbātilu, innalbātila kāna zahūqa*, sandheden er kommet, og falskheden er svundet bort, og det er forordnet, at falskhed altid skal forsvinde. Det er ligesom når lyset er kommet, forsvinder mørket.

Vers 86 handler om الرُّوح *arrūḥ*, sjælen. Da den Hellige Profet^{sa} blev spurgt af folk, hvad sjælen er, skænkede Allāh ham dette svar: Sig til dem, at sjælen er på min Herres befaling.

De kristne tror på Jesus^{as} som رُوحُ اللَّهِ *rūḥullāh*, og den samme benævnelse af ham anvendes af muslimerne, men i dette ligger der ingen forrang for Profeten Jesus^{as}, for han blev født ved Guds befaling på samme måde, som alt liv i begyndelsen blev skabt ved Guds befaling.

I slutningen af suraen forklares dette emne yderligere. At erklære Jesus^{as} som Guds søn er en stor uretfærdighed, for han blev født uden en fader. Al pris tilkommer Allāh, Som ikke har behov for en søn, ej heller er der nogen, som har del i Hans herredømme, og Han har aldrig haft behov for en fælle, som skulle være Hans medhjælper i en tilstand af svaghed.

BANĪ ISRĀ'ĪL

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
den Evig Barmhjertige.

Del 15

2. Lovpriset være Han, Som bragte سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا نَّجِيًّا ②
te Sin tjener ved nattetid fra den
Hellige Moske til den Fjerne Mo-
ske, hvis omgivelser Vi har vel-
signet, for at Vi måtte vise ham
nogle af Vore Tegn. I sandhed,
Han alene er den Althørende, den
Altseende.

3. Og Vi gav Moses Bogen, og Vi وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
gjorde den til en retledning for لِبَنِي إِسْرَائِيلَ آلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي
Israels børn, idet Vi sagde: “Tag وَكَيْلًا ③
ikke nogen beskytter i stedet for
Mig,

4. o I efterkommere af dem, som ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
Vi bar i Arken sammen med عَبْدًا شَكُورًا ④
Noah.” Han var med sikkerhed en
taknemmelig tjener.

5. Og Vi gjorde det tydeligt for وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ
Israels børn i Bogen: “I vil med لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ
sikkerhed stifte ufred i landet to عَلُوًّا كَبِيرًا ⑤
gange, og I vil med sikkerhed blive
overlegne med stor dominans.”

6. Så da tiden for opfyldelsen af فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ
den første af de to advarsler kom, عَبَادًا لَّنَا أُولِي بَأْسٍ شَرِيذٍ فَجَاسُوا
sendte Vi mod jer nogle af Vore خَلَّلَ الدِّيَارَ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑥
tjenere med stor styrke i krig, som
trængte dybt ind i jeres huse, og
det var en advarsel, som var for-
udbestemt til at opfyldes.

7. Derpå gav Vi jer igen magten ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

over dem og hjælp jer med rigdom og børn og gjorde jer større i antal.

8. Hvis I handler godt, vil I handle til fordel for jeres egne sjæle, og hvis I handler ondt, så vil I gøre det til skade for jer selv. Så når de senere dages lovede tid kommer, skal de bringe jer i vanære og trænge ind i Moskeen på samme måde, som de trængte ind deri den første gang, og fuldstændigt ødelægge alt det, de erobrede.

9. Det er muligt, at jeres Herre *nu* vil have barmhjertighed med jer, men hvis I vender tilbage *til jeres tidligere tilstand*, vil Vi også vende tilbage, og Vi har gjort helvede til et fængsel for de vantro.

10. I sandhed, denne Qur'an retleder til det, som er mest retfærdigt, og giver glædeligt budskab til de troende, som handler retfærdigt, at de skal få en stor belønning,¹

11. og at for dem, som ikke tror på det Hinsidige, har Vi forberedt en streng straf.

R. 2.

12. Og mennesket beder om det onde, som om det bad om det gode, og mennesket er forhastet.

13. Og Vi har gjort natten og dagen til to Tegn, og Vi fjerner nattens Tegn *ved at erstatte den med dagen*,

وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٤﴾

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ
وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ لِيَسُوءَٓا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَلِيُتَبَرَّوْا مَا عَلُوا تَشْبِيرًا ﴿٥﴾

عَلَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ ۗ وَإِنْ عُدْتُمْ
عُدْنَا ۗ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
حَصِيرًا ﴿٦﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٧﴾
وَآبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

وَيَذُرُّ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ
بِالْخَيْرِ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿٩﴾
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا
آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

¹ Det mål, som Qur'anen sætter for sine tilhængere, er mere ædelt og ophøjet end de tidligere folks og lover sine sande tilhængere både åndelige og verdslige velsignelser. De bør derfor gøre en stor indsats for at opnå dem og være på vagt over for et udisciplineret liv og på alle måder bevise, at de fortjener de lovede guddommelige velsignelser.

og dagens Tegn har Vi gjort lysende, for at I må søge nåde fra jeres Herre, og for at I må kende årenes beregning og regnekunsten. Og alle ting har Vi forklaret med en indgående forklaring.

14. Og ethvert menneskes optegning af dets handlinger har Vi fæstnet til dets hals, og på Opstandelsens Dag skal Vi bringe frem for det en bog, som det vil finde vidt åben.

15. "Læs din bog. Tilstrækkelig er din egen sjæl på denne dag til at holde regnskab mod dig."

16. Den, som følger den rette vej, følger den kun til sin egen sjæls bedste, og den, som farer vild, farer kun vild til sin egen skade. Og ingen, som bærer *en byrde*, skal bære en andens byrde. Og Vi straffer aldrig, indtil Vi har sendt et Sendebud.²

17. Og når Vi agter at tilintetgøre en by, tillader Vi de velstående blandt dem *at handle, som de vil*. Så de hengiver sig til al slags synd deri, indtil dommen er berettiget til at falde over den. Så ødelægger Vi den fuldstændigt.

18. Og hvor mange generationer har Vi tilintetgjort efter Noah! Og

لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ وَكُلَّ شَيْءٍ
فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿١٣﴾

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ
وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ﴿١٤﴾

اقْرَأْ كِتَابَكَ ۗ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ
عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٥﴾

مِنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ
وِازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَ مَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ
حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٦﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٧﴾

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ

² Sidst i verset forklares den guddommelige lov, at "Vi straffer aldrig, indtil Vi har sendt et Sendebud." Denne lov er også klart udtrykt i versene 28:60; 35:38; 39:72 og 67:9-10. Sandheden i disse vers er bemærkelsesværdigt blevet anskueliggjort i vores egen generation. Verden har oplevet pest, hungersnød, krige, jordskælv og andre katastrofer af hidtil uset voldsomhed og størrelsesorden i så hurtig rækkefølge, at det har forbitret menneskelivet. Men før disse katastrofer hjemsøgte jorden, sendte Gud Sin Advarer i Hadrat Mirzā Ghulām Aḥmads person, den Lovede Messias^{as}, der advarede menneskeheden om de overhængende prøvelser.

din Herre er tilstrækkelig som Altvidende og Altseende med hensyn til Sine tjeneres synder.

19. Enhver, som ønsker sig det nærværende liv, for ham fremskynder Vi deri, hvad Vi vil for de *af dem*, som Vi ønsker, derpå har Vi fastsat helvede for ham, han skal brænde deri, vanæret og forkastet.

20. Og enhver, som ønsker det Hinsidige og stræber efter det med den rette stræben, og han er troende – disse er det, hvis stræben skal belønnes *hos Gud*.

21. Alle yder Vi hjælp, disse så vel som hine, en gave fra din Herre. Og din Herres gave er ikke begrænset.

22. Se, hvorledes Vi har udmærket nogle af dem frem for andre *i det nærværende liv*, og med sikkerhed, det Hinsidige skal være højere i grader af rang og højere i udmærkelse.

23. Sæt ikke en anden gud ved siden af Allāh, ellers vil du sidde *tilbage* vanæret og hjælpeløs.

R. 3.

24. Og din Herre har befalet: “Tilbed ingen anden end Ham, og vis godhed mod forældre.³ Hvis en af

نُوحٍ ۚ وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادٍ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٨﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ ۖ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿١٩﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٠﴾

كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢١﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢٢﴾

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا ﴿٢٣﴾

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِمَّا يَبُلُغَنَّ

3 Som det første nævnes Guds Enhed og fordømmelsen af *shirk* (at sætte noget lige med Allāh), fordi troen på guddommelig Enhed er et frø, hvoraf alle moralske egenskaber vokser, og manglen på denne er roden til alle synder. Den udgør grundlaget for både naturens lov og *Shari'ah*, Loven.

Den anden vigtige befaling i verset angår menneskets moralske adfærd. Dets forpligtelser mod sine forældre udgør den vigtigste del af den, fordi det er forældrene, som først af alle retter menneskets opmærksomhed mod Gud, og det er i dette forældrespejl, at guddommelige egenskaber genspejles og gives et praktisk udtryk. Ordet *'uff* udtrykker afsky mundtligt og *nahr*

dem eller de begge når en høj alder hos dig, så sig aldrig noget til dem, der giver udtryk for afsky, og bebrejd dem heller ikke, men tal til dem med venlige ord.

25. Og sænk til dem ydmyghedens vinge af barmhjertighed. Og sig: 'Min Herre! Hav barmhjertighed med dem,⁴ ligesom de opfostrede mig i *min* barndom.'

26. Jeres Herre ved bedst, hvad der er i jeres hjerter, hvis I er retfærdige, så er Han med sikkerhed Mest Tilgivende over for dem, som til stadighed vender sig *til Ham*.

27. Og giv slægtningen, hvad der tilkommer ham, og den fattige og den vejfarende, og giv ikke *din rigdom* ud ødselt.

28. Med sikkerhed, de umådeholdende er satanernes brødre, og satan er utaknemmelig⁵ mod sin Herre.

29. Og om du måtte vende dig bort fra dem for at søge din Herres barmhjertighed, som du håber på, tal *selv da* et venligt ord til dem.

30. Og hold ikke din hånd lænket til din hals *i lutter gerrighed*, stræk den ej heller helt ud i ødselhed, ellers vil du ende som fuld-

عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَا
تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ
لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

وَ اخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ
الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيْنِي صَغِيرًا ﴿٢٥﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ؕ إِنَّ تَكُونُوا
صَادِقِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلآوَابِينَ عَفْوًا ﴿٢٦﴾

وَ اتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ الْمِسْكِينَ
وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ لَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٤﴾

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ؕ
وَ كَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

وَ إِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ
مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا
مَّيْسُورًا ﴿٢٩﴾

وَ لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
وَ لَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعَدَ مَلُومًا

den egentlige handling. Ved at kombinere disse to ord betyder verset, at man aldrig skal tale hårdt til sine forældre og da slet ikke handle uvenligt mod dem. Se noten til sura 29:9.

4 Eftersom forældrenes kærlighed ikke kan gengældes fuldt ud, formaner verset om, at man i stedet beder for dem. Bønnen viser, at forældre i alderdommen skal passes lige så omhyggeligt og kærligt, som små børn bliver passet i barndommen af deres forældre.

5 Den, der ikke anvender de af Gud givne gaver på rette måde, gør sig skyldig i utaknemmelighed mod Ham, og den, der ødsler sin rigdom bort, søger i virkeligheden at unddrage sig sit ansvar for dens rette anvendelse.

stændig fordømt og blottet for alt.

مَحْسُورًا ﴿٣٠﴾

31. I sandhed, din Herre forøger *Sin* forsyning for hvem Han vil og begrænser *den for hvem Han vil*. Med sikkerhed, Han er velunderrettet og indsigtfuld med hensyn til Sine tjenere.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣١﴾

R. 4.

32. Og dræb ikke jeres børn af frygt for fattigdom. Det er Os, Som sørger for dem og for jer. Med sikkerhed, at dræbe dem er en stor synd.⁶

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۗ
نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۗ إِنَّ قَتْلَهُمْ
كَانَ خَطَأً كَبِيرًا ﴿٣٢﴾

33. Og nærm jer ikke utugt, med sikkerhed, det er en uanstændighed og en ond vej.

وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً
وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

34. Og dræb ikke den sjæl, som Allāh har forbudt, undtagen af en retfærdig grund. Og den, som er dræbt uretmæssigt, hans arving har Vi bestemt givet bemyndigelse *til at kræve gengældelse*, men lad ham ikke overskride de *foreskrevne* grænser med hensyn til drab, for *heri* er han støttet *af loven*.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ
جَعَلْنَا لَوْلِيَيْهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ ۗ إِنَّهُ كَانَ مُنْصُورًا ﴿٣٤﴾

35. Og nærm jer ikke den forældreløses ejendom undtagen på den måde, som er den bedste, indtil han når sin modenhed, og opfyld pagten,⁷ for pagten skal der bestemt sporges om.

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۗ وَأَوْفُوا
بِالْعَهْدِ ۗ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

6 Verset fordømmer, såfremt man er modstræbende med hensyn til at give midler til passende uddannelse af sine børn, og kalder det en slags drab. Dette refererer ikke til den arabiske skik med drab på piger, som ikke har noget at gøre med udgifterne på dem. Pigerne blev dræbt, fordi deres fødsel blev anset for en kilde til ydmygelse for deres forældre. Se sura 16:59-60 og 43:18.

7 Ordet *pagten*, hvilket betyder en forpligtelse, er blevet brugt her for at understrege, at det at drage omsorg for de forældreløses ejendom ikke er nogen tjeneste for dem, men at det faktisk er et ansvar og ens pligt, der skal udføres ærligt og på bedste måde.

36. Og giv fuldt mål, når I udmåler, og vej med en lige vægt. Det er bedst og mest prisværdigt, hvad afslutningen angår.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا
بِالْقِسَاطِ الْمُسْتَقِيمِ ۗ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

37. Og følg ikke det, som du ikke har nogen viden om. I sandhed, øret og øjet og hjertet – angående alle disse skal der kaldes til regnskab.⁸

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ إِنَّ
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ
كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

38. Og gå ikke hovmodigt på jorden, med sikkerhed, du kan ikke splitte jorden ad, ej heller kan du nå bjergene i højde.

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۚ إِنَّكَ
لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
طُولًا ﴿٣٨﴾

39. Det onde af alt dette er afskyeligt i din Herres øjne.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ
مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

40. Dette er noget af den visdom, som din Herre har åbenbaret til dig. Og sæt ikke nogen anden gud ved siden af Allāh, ellers skal du kastes i helvede, fordømt og forkastet.

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ
الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٤٠﴾

41. Har jeres Herre da æret jer med sønner og taget Sig døtre blandt englene? Med sikkerhed, I ytrer et meget alvorligt ord.

أَفَأَصْفِكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ
الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۗ إِنَّكُمْ لَتَتَّقُونَ
قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

R. 5.

42. Og Vi har forklaret sandheden i denne Qur'ān på forskellige måder, for at de må modtage formaning, men det forøger dem blot i afsky.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
لِيَذَّكَّرُوا ۗ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

8 Ordet *hjerter* betyder her den ultimative livskraft, som er bag enhver menneskelig handling. *Fu'ād*, hjerte, i den Hellige Qur'ān betyder den ultimative besluttende vilje i mennesket, som styrer hjernen, ligesom man styrer en computer. Denne ultimative vilje er kilden til alt ondt og godt, og det er den vilje, i form af et nyt liv efter døden, som foruden ørerne og øjnene skal stå til ansvar.

43. Sig: Om der var andre guder ved siden af Ham, som de siger, så ville de, *afgudsdyrkerne*, bestemt have søgt en vej til Tronens Herre.

44. Hellig er Han og højt ophøjet over det, de siger.

45. De syv himle og jorden og de, som er deri, lovpriser Ham, og der er ingen ting, som ikke priser Ham med Hans lovprisning, men I forstår ikke deres lovprisning. I sandhed, Han er Overbærende, Mest Tilgivende.⁹

46. Og når du reciterer Qur'ānen, sætter Vi et usynligt slør mellem dig og dem, som ikke tror på det Hinsidige,

47. og over deres hjerter har Vi lagt slør, så de ikke forstår den, og døvhed i deres ører. Og når du omtaler din Herre, den Ene, i Qur'ānen, vender de ryggen til i afsky.

48. Vi ved bedst, hvad de lytter efter, når de lytter til dig, og når de rådslår i hemmelighed, når de uretfærdige siger: "I følger blot en mand, som er besat."

49. Se, hvorledes de opdigter lignelser om dig og således er kom-

قُلْ لَوْ كَان مَعَهُ إِلَهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ
إِذَا لَا بُتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا
كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهِنَّ ۗ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ ۗ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٥﴾

وَ إِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ
وَ بَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
حِجَابًا مَسْتُورًا ﴿٣٦﴾

وَ جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِذَا ذَكَرْتَ
رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ
آذَانِهِمْ نُفُورًا ﴿٣٧﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ
يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَ إِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ
يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا
مَّشْحُورًا ﴿٣٨﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

⁹ Udtrykket, *de syv himle og jorden og de, som er deri, lovpriser Ham*, henviser til det kollektive vidnesbyrd, som hele universet bærer om Guds Enhed. Ordene, *og der er ingen ting, som ikke priser Ham med Hans lovprisning*, henviser til det vidnesbyrd, som alle ting bærer om Guds Enhed hver for sig.

met på afveje, så de ikke kan finde vej.

50. Og de siger: "Når vi er blevet til ben og smuldrede partikler, skal vi virkelig oprejses som en ny skabelse?"

51. Sig: "Bliv til sten eller jern

52. eller noget skabt af hvilken som helst art, som forekommer hårdest ifølge jeres opfattelse, selv da skal I oprejses." Derpå vil de spørge: "Hvem skal bringe os tilbage til liv?" Sig: "Han, Som skabte jer den første gang." De vil da ryste på deres hoveder ad dig og sige: "Hvornår vil det være?" Sig: "Måske er det nær,

53. det vil være på den dag, når Han vil kalde jer, så vil I svare med at lovprise Ham, og I vil tænke, at I blot har dvælet en kort tid."

R. 6.

54. Og sig til Mine tjenere, at de skal sige det, som er det bedste. Med sikkerhed, satan vækker splid mellem dem. Satan er bestemt en åbenlys fjende for mennesket.

55. Jeres Herre kender jer bedst. Hvis Han ønsker, vil Han have barmhjertighed med jer, eller hvis Han ønsker, vil Han straffe jer. Og Vi har ikke sendt dig som en vogter over dem.

56. Og din Herre kender bedst dem, som er i himlene og på jorden. Og Vi har ophøjet nogle af

فَصَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٣٩﴾

وَقَالُوا ءِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفَاتًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٠﴾

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥١﴾

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۖ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥٢﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۚ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنَّ يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿٥٥﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ

Profeterne over andre, og til David gav Vi "Zabūr"¹⁰.

57. Sig: "Påkald dem, som I anser for at være guder i stedet for Ham, så vil I vide, at de ikke formår at fjerne lidelse fra jer eller ændre den."

58. Disse, som de påkalder, søger selv nærhed til deres Herre, endog de af dem som er nærmest, og håber på Hans barmhjertighed og frygter Hans straf. Med sikkerhed, din Herres straf er noget, som bør frygtes.

59. Der er ikke en by, uden at Vi vil tilintetgøre den inden Opstandelsens Dag eller straffe den med en streng straf. Dette er foreskrevet i Bogen.

60. Og intet kunne hindre Os i at sende Vore Tegn, undtagen at de tidligere folk forkastede dem, *men dette er ikke nogen hindring*. Og Vi gav Thamūd hunkamelen som et tydeligt Tegn, men de forkastede det uretfærdigt. Og Vi sender ikke Tegnene undtagen for at advare.

61. Og *ihukom*, da Vi sagde til dig: "Med sikkerhed, din Herre har omsluttet menneskene." Og den vision, som Vi viste dig, gjorde Vi blot til en prøvelse for menneskene og ligeledes træet, som er forbandet i Qur'ānen. Og Vi advarer dem, men det forøger dem kun i stor oprørskhed.

النَّبِيِّنَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿٥٧﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِهِ
فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفِ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا
تَحْوِيلًا ﴿٥٨﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ
رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٩﴾

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۗ
كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦٠﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن
كَذَّبَ بِهَا الْكَافِرُونَ ۗ وَآتَيْنَا ثَمُودَ
النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۗ وَمَا
نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيلًا ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۗ
وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي آرَيْنَاكَ إِلَّا
فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ ۗ وَنُحَوِّفُهُمْ ۗ فَمَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦١﴾

*10 Se noten til sura 4:164.

R. 7.

62. Og *ihukom*, da Vi sagde til englenerne: “Underkast jer Adam”, og de underkastede sig *alle* undtagen Iblīs. Den sagde: “Skal jeg adlyde én, som Du har skabt af ler?”

63. Og den sagde: “Hvad mener Du? *Kan mon* denne, som Du har æret frem for mig, *være mig overlegen*? Hvis Du vil give mig ud-sættelse til Opstandelsens Dag, vil jeg med sikkerhed bringe hans efterkommere under min dominans undtagen nogle få.”

64. Han sagde: “Gå bort! Og enhver, som vil følge dig blandt dem, helvede skal med sikkerhed være belønning til jer alle, en fuld belønning.

65. Og frist hvem som helst af dem du kan med din stemme, og driv dine ryttere og dit fodfolk mod dem, og vær deres partner i rigdom og afkom, og giv dem løfter.” Og satan lover dem intet andet end bedrag.

66. *Hvad angår* Mine tjenere, skal du med sikkerhed ikke have nogen magt over dem, og tilstrækkelig er din Herre som Beskytter.

67. Jeres Herre er Den, Som lader skibene sejle for jer på havet, for at I må søge Hans nåde. I sandhed, Han er Evig Barmhjertig mod jer.

68. Og når *noget* ondt rammer jer på havet, forsvinder *alle* de *for* jer,

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ ءَأَسْجُدُ
لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ۙ ﴿٦٢﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ
لَئِنِ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ
دُرِّيَّةً إِلَّا قَلِيلًا ۙ ﴿٦٣﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۙ ﴿٦٤﴾

وَاسْتَفْزِرْ مِنْ شَيْءٍ اسْتَفْطَعْتَ مِنْهُمْ
بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ
وَرَجْلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ
الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۙ ﴿٦٥﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۖ
وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۙ ﴿٦٦﴾

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي
الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنَّهُ كَانَ
بِكُمْ رَحِيمًا ۙ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ

som I påkalder, undtagen Ham. Men når Han bringer jer sikkert til land, vender I jer bort, og mennesket er meget utaknemmeligt.¹¹

69. Er I da sikret mod, at Han vil lade jer synke ved strandkanten eller sende en voldsom sandstorm mod jer, og så vil I ikke finde nogen beskytter for jer selv?

70. Eller er I sikret mod, at Han vil sende jer tilbage deri for anden gang og så sende et rasende vindstød mod jer og drukne jer på grund af jeres vantro? Så vil I ikke finde nogen hjælper for jer i dette mod Os.

71. Og med sikkerhed, Vi har æret Adams børn og båret dem til lands og til vands og forsynet dem med gode ting og udmærket dem højt over mange af dem, Vi har skabt.

R. 8.

72. *Ihukom* den dag, når Vi vil indkalde ethvert folk med deres Leder. Så den, som skal gives sin bog i sin højre hånd – sådanne vil læse deres bog, og de skal ikke forurettes det mindste.

73. Men den, som er blind i denne verden, skal være blind i det Hinsidige¹² og endog mere vildfarende fra vejen.

¹¹ Menneskets natur er sådan, at når det er i nød, bliver det ydmygt og beder til Gud og lover og sværger at leve et retskaffent liv. Men når det er uden for fare, bliver det arrogant og pralende som altid.

¹² Qur'ānen omtaler dem, der ikke grunder over Guds tegn og ikke får gavn af dem, som *blinde*. Sådanne vil også forblive åndeligt blinde i det næste liv.

تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ ۚ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ
أَعْرَضْتُمْ ۗ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ
أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ
فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۗ لَئِنْ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۗ
فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ
يَقْرَأُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٢﴾

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
أَعْمَىٰ ۖ وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٧٣﴾

74. Og de havde nær udsat dig for *den strengeste* prøvelse på grund af det, Vi har åbenbaret til dig, for at du måtte opfinde noget andet mod Os end dette, og så ville de virkelig have taget dig til *nær ven*.¹³

75. Og hvis Vi ikke havde styrket dig *med Qur'ānen*, havde du måske bøjet dig en smule mod dem.

76. I så fald ville Vi have ladet dig smage livets store *straf* og dødens store *straf*, og så ville du ikke have fundet dig nogen hjælper mod Os.

77. Og de havde næsten skræmt dig af landet, for at de kunne fordrive dig derfra, men i så fald ville de *selv* ikke have boet *der* efter dig undtagen lidt.

78. Dette har været Vor sædvane med Vore Sendebud, som Vi sendte før dig, og du vil ikke finde nogen forandring i Vor sædvane.

R. 9.

79. Oprethold Bønnen fra solens deklination og dens blegnen til nattens mørke og *Qur'ānens* recitation *under Bønnen* ved daggry. I sandhed, *Qur'ānens* recitation ved daggry er *Gud særligt* velbehagelig.¹⁴

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً
وَإِذْ لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٤٣﴾

وَلَوْ لَا أَنْ تَبَثَّنَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ
إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٤٤﴾

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ
الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا
نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ
لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذْ لَا يَلْبَثُونَ
خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ
رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٤٧﴾

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى
غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ
الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٤٨﴾

¹³ Da alle de vantros onde planer med hensyn til at kvæle islām mislykkedes, gjorde de et sidste forsøg på at fængsle den Hellige Profet^{sa}, udvise ham som vanæret fra Mekka eller som sidste udvej dræbe ham, men de fejlede i alle deres onde planer. De vantros sindstilstand skildret i ordene, og så ville de virkelig have taget dig til *nær ven*, tog konkret form, da de engang gik i deputation til Profetens onkel, Abū Tālib, og foreslog ham, at hvis hans nevø blot ville afstå fra at kritisere deres afguder, ville de gøre ham til deres leder. Se også noten til sura 8:31.

¹⁴ Dette vers ser ud til at betegne islāms fem daglige Bønner. De tre betydninger af ordet *dulūk* angiver tiderne for *Zuhr*, Eftermiddagsbønnen, og *ʿAṣr*, den sene Eftermiddagsbøn, og

80. Og vågn op i den sidste del af natten til den, *Qur'ānen*, som en yderligere tjeneste¹⁵ for dig. Det er muligt, at din Herre vil hæve dig til en ophøjet stilling.¹⁶

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۗ
عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَّحْمُودًا ﴿٨٠﴾

81. Og sig: “O min Herre! Gør min indtræden til en god indtræden, og lad mig gå ud med en god udgang. Og skænk mig hjælpende styrke fra Dig.”

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ
وَ اَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨١﴾

82. Og sig: “Sandheden er kommet, og falskheden er svundet bort. Falskheden svinder bestemt hurtigt bort.”

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبَاطِلُ ۗ إِنَّ
الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨٢﴾

83. Og Vi åbenbarer gradvist det af *Qur'ānen*, som er en helbredelse og en barmhjertighed for de troende, men det øger blot de uretfærdiges tab.

وَ نُنزِّل مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
وَ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۗ وَ لَا يَزِيْدُ
الظَّالِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿٨٣﴾

84. Og når Vi skænker mennesket nåde, vender det sig bort og trækker sig til side, og når ondt rammer det, hengiver det sig til fortvivlelse.

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ
وَ نَابِجَانِبِهٖ ۗ وَ اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ
يُوسًا ﴿٨٤﴾

85. Sig: “Enhver handler på sin egen måde, og jeres Herre ved fuldt ud, hvem der er bedst retledet.”

قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ۗ
فَرُبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ﴿٨٥﴾

Maghrib, Solnedgangsbønnen. Udtrykket *ghasaqil-lail*, nattens mørke, inkluderer tiden for *Maghrib*, Solnedgangsbønnen, men henviser især til *Ishā*, Nattebønnen. Ordene *Qur'ān al-Fadjr*, recitation af *Qur'ānen* ved morgengry, angiver tiden for *Fadjr*, Morgenbønnen.

15 Ordene *nāfilatallak* (som en yderligere tjeneste for dig) henviser til *Tahadjjud* Bønnen, der siges i den sidste del af natten – dog er den ikke obligatorisk for muslimer. Verset angiver, at denne bøn kun var obligatorisk for den Hellige Profet^{sa} og ikke for nogen anden Profet. Ordet *nāfilah* betyder bl.a. en særlig nåde, som udtrykker, at Bønner ikke er en byrde men et privilegium og en nåde fra Gud.

16 Måske er ingen anden person blevet bagtalt og forhånet så meget som islāms Hellige Profet^{sa}, og ingen anden person har med sikkerhed modtaget så megen guddommelig lovprisning og været genstand for påkaldelse af så mange guddommelige velsignelser og nådegaver over sig som han. *Tahadjjud* Bønnen er bedst egnet til den troendes åndelige opløftelse, eftersom denne i nattens stilhed alene med sin Skaber nyder særlig guddommelig nærhed. Se også sura 73:3-5.

R. 10.

86. Og de spørger dig vedrørende sjælen.¹⁷ Sig: "Sjælen er på min Herres befaling, og I er ikke givet viden *derom* undtagen en smule."

87. Og om Vi ville, kunne Vi bestemt tage det bort, som Vi har åbenbaret til dig, og så ville du ikke finde dig nogen beskytter mod Os i dette

88. undtagen barmhjertighed fra din Herre. I sandhed, Hans nåde mod dig er stor.

89. Sig: "Hvis menneskene og djinnerne samledes for at frembringe denne Qur'āns lige,¹⁸ kunne de ikke frembringe dens lige, om de så hjalp hinanden."

90. Og med sikkerhed, Vi har forklaret for menneskeheden alle slags lignelser på forskellige måder i denne Qur'ān, men de fleste mennesker vil forkaste alt undtagen vantro.

91. Og de siger: "Vi vil aldrig tro dig, indtil du lader en kilde springe frem for os fra jorden,

92. eller du har en have af dadelpalmer og druer og lader floder

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۗ قُلِ الرُّوحُ
مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٦﴾

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ
عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٧﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ ۗ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ
عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٨﴾

قُلْ لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ
عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا
كُفُورًا ﴿٩٠﴾

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا
مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿٩١﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ

17 *Rūh*, sjælen, er den avancerede bevidsthedstilstand, der er i stand til at leve selv efter adskillelsen fra kroppen på dødstidspunktet. Denne enhed af energi er uforklarlig, fordi menneskets viden endnu ikke er nået til det stadium, hvor det kan forstå sjælens natur. Den Hellige Qur'ān forenkler det for menneskets forståelse ved at erklære, at *rūh* er Guds Ord. Det er alt, hvad mennesket kan forstå.

18 Udfordringen gælder for evigt og til alle mennesker, der benægter den Hellige Qur'āns guddommelige oprindelse.

strømme frem i rigelighed i dens midte,

93. eller du lader himmelen falde ned over os i stykker, som du påstår, eller du bringer os Allāh og englene ansigt til ansigt,

94. eller du har et hus af guld, eller du stiger op i himmelen, og vi vil ikke tro på din opstigen, før du sender en bog ned til os, som vi kan læse.” Sig: “Hellig er min Herre! Jeg er kun et menneske *sendt som et Sendebud.*”¹⁹

R. 11.

95. Og intet har forhindret mennesker i at tro, når retledningen kom til dem, undtagen at de sagde: “Har Allāh sendt et menneske *som et Sendebud?*”

96. Sig: “Havde der været engle på jorden, som vandrede fredeligt omkring, skulle Vi bestemt have nedsendt en engel til dem fra himmelen *som et Sendebud.*”

97. Sig: “Tilstrækkelig er Allāh som Vidne mellem mig og jer, i sandhed, Han er velunderrettet *og indsigtsfuld med hensyn til Sine tjenere.*”

98. Og den, som Allāh retleder, er *alene* den, som er retledet, men *hvad angår* dem, Han dømmer som vildfarende, for dem vil du

فَتَفَجَّرَ الْأَنْهَارَ خِلْقَهَا تَفْجِيرًا ۝٩٣

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا
كَسَفًا أَوْ تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
قَبِيلًا ۝٩٣

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقُ
فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرِيقِكَ حَتَّى
تُنزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قَدْ سُبِحَانَ
رَبِّي هَلْ كُنْتَ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ۝٩٤

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا
رَّسُولًا ۝٩٥

قُلْ لَوْ كَانِ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ
مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ۝٩٦

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝٩٧

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ

¹⁹ Som svar på de vantros uforskammede krav meddeles det, at disse krav hverken vedrører Gud eller Profeten^{sa}. Kravene i den første kategori er af betydningsløs karakter, og Gud er hævet over sådanne bagateller. Med hensyn til deres krav vedrørende den Hellige Profet^{sa} er de uforenelige med hans begrænsede kræfter som menneske og hans mission som Guds Profet^{sa}.

ikke finde nogen hjælpere i stedet for Ham. Og på Opstandelsens Dag vil Vi samle dem sammen på deres ansigter, blinde og stumme og døve. Deres opholdssted vil være helvede. Hver gang den aftager, vil Vi forøge brændingen for dem.

99. Dette er deres belønning, fordi de forkastede Vore Tegn og sagde: "Hvorledes! Når vi er blevet til ben og smuldrede partikler, skal vi virkelig oprejses som en ny skabelse?"

100. Har de ikke set, at Allāh, Som skabte himlene og jorden, har magt til at skabe deres lige? Og Han har fastsat en frist for dem, der er ingen tvivl derom. Men de uretfærdige vil forkaste alt undtagen vantro.

101. Sig: "Selv om I ejede skatte af min Herres barmhjertighed, ville I med sikkerhed holde dem tilbage af frygt for at opbruge dem, for mennesket er gerrigt."

R. 12.

102. Og i sandhed, Vi skænkede Moses ni klare og tydelige Tegn.²⁰ Så spørg *da* Israels børn. Da han kom til dem, sagde Faraos til ham: "Jeg mener virkelig, o Moses, at du er offer for bedrag."

103. Han svarede: "Du ved godt, at ingen har nedsendt disse Tegn undtagen himlens og jordens

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبِكُمًّا وَصَمًّا مَا وَوَهُمْ جَهَنَّمَ ط
كُلَّمَا حَبَّثْتَ رِذْلَهُمْ سَعِيرًا ٩٨

الذئبة

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمِبَاتِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ٩٩

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ
مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ
فِيهِ ط فَآبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ١٠٠

قُلْ لَوْ أَنَّهُمْ تَمَلَّكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ
رَبِّي إِذْ لَمْ تَمْسِكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ط
وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ١٠١

ع

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ
فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ١٠٢

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَآ أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ

²⁰ Disse ni tegn nævnt andre steder i Qur'ānen er: a) staven (7:108), b) den hvide hånd (7:109), c) og d) tørke og knaphed på frugter (7:131), e) stormen, f) græshopperne, g) lusene, h) frøerne, i) blodet (7:134).

Herre som *så mange* beviser, og jeg anser dig bestemt, o Farao, for at være *et ødelagt menneske*.”

104. Så besluttede han at drive dem ud af landet, men Vi druknede ham og dem, som var med ham, alle sammen.

105. Og efter ham sagde Vi til Israels børn: “Bosæt jer i landet, og når *tiden for* løftet om de senere dage kommer, vil Vi bringe jer sammen endnu en gang.”

106. Og med sandhed har Vi nedsendt den, og med sandhed er den steget ned. Og Vi har sendt dig kun som en Forkynder af glædelige budskaber og en Advarer.

107. Og Vi har inddelt Qur'ānen i afsnit, for at du må forelæse den for menneskeheden med mellemrum, og Vi har nedsendt den gradvist.

108. Sig: “Om I tror på den eller ikke tror, med sikkerhed, de, som er blevet skænket viden før den, kaster sig ned på *deres* ansigter, når den forelæses for dem,

109. og siger: ‘Hellig er vor Herre. Med sikkerhed, vor Herres løfte skal blive opfyldt.’”

110. Og de kaster sig grædende ned på deres ansigter, og det forøger ydmygheden hos dem.²¹

وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مَثْبُورًا ﴿١٠٣﴾

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ
فَاعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ
اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ
الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلْنَا وَمَا
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

وَقرآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ
عَلَى مَكْثٍ وَأَنْزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ
أَوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى
عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٨﴾

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٩﴾

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ﴿١١٠﴾

²¹ Verset udtrykker en muslims sindstilstand, når hans sjæl under *sadjdah*, den nedkastede stilling, bliver ydmyg efter at have indset Guds storhed og sin egen svaghed. De troende påbydes at kaste sig ned i *sadjdah* efter recitation af de vers, som indeholder påbuddet om nedkastning. Den Hellige Profet^{sa} plejede at kaste sig ned efter recitation af disse vers. *Sadjdah* foretages efter dette vers.

111. Sig: “Påkald Allāh eller påkald Raḥmān, *med* hvilket navn I end påkalder *Ham*, tilkommer Ham de smukkeste navne.” Og sig ikke din bøn *for* højt, gør den ej heller *for* lav, men søg en vej derimellem.

112. Og sig: “Al lovprisning tilkommer Allāh, Som ikke har taget Sig nogen søn, og Som ikke har nogen partner i *Sit* herredømme, ej heller har Han nogen til at hjælpe *Sig* på grund af svaghed.” Og pris Hans ophøjethed med al lovprisning.

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ ۗ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوا بِهَا وَابْتَغُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَاوِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا ۝

SURA 18

AL-KAHF

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 111 vers. Suraen blev åbenbaret i det fjerde eller femte år af den Hellige Profets^{sa} profetdømme.

Sura Al-Kahf begynder med det samme emne, som tidligere er nævnt i sura Banī Isrāʾīl, hvori det konstateres tydeligt og med styrke, at Profeten Jesus^{as} kun var et menneske, og på en meget enkel måde proklameres det, at de, *de kristne*, overhovedet ikke ved, hvorledes Profeten Jesus^{as} blev født, ej heller er de klar over, at Allāh er fuldstændig uafhængig af biologisk reproduktion. De ytrer en stor løgn om Allāh. Deres påstand er grundløs.

Derefter nævnes de tidlige kristne, som for at værne troen på Guds Enhed måtte forlade jordens overflade og tage tilflugt i hulerne. Inden der berettes om Hulens folk, siges det i de indledende vers, at de verdslige nådegaver, som menneskeheden blev skænket, er for deres prøvelse, men der kommer en tid, når disse nådegaver skal berøves dem og gives til dem, som alene for Guds skyld foretrak at leve i hulerne frem for alle jordiske bekvemmeligheder.

Derefter bringes en lignelse om to paradiser, altså to haver, på grund af hvilke en mand praler over for en anden, at alt dette blev givet ham, mens den anden er tomhændet. Samtidig advares der om, at når en storm af Guds vrede stiger ned over jeres nådegaver, så vil den ødelægge jer fuldstændigt. Det samme emne som صَعِيدًا جُرُزًا *saʿīdan djuruzan*, ufrugtbar jord, er gentaget med andre ord.

I denne sura berettes der om Profeten Moses^{ʿas} *åndelige* rejse og i hans selskab Profeten Jesus^{as}, hvor de blev vist de yderste grænser for deres menighed, og det sted udpegedes, hvor fisken, altså den åndelige næring, vendte tilbage til havet. Dette hentyder til kristendommens tilstand før islām, da den var blevet berøvet sin åndelighed.

Derefter blev den Hellige Profet^{sa} vist i skikkelse af den fromme mand, som folk i almindelighed kalder Ḥaḍrat Khidr, og det siges, at den visdom, som den Hellige Profet^{sa} skulle skænkes, var uden for Profeten Moses^{ʿas} rækkevidde, og den tålmodighed, som kræves for at opnå denne, blev Profeten Moses^{as} ikke tildelt. Derimod blev Profeten Muḥammad^{sa} skænket udmærkelse frem for Profeten Moses^{as}, idet Allāh har gjort ham medvidende om Sin visdom.

Efter dette berettes der om Dhul Qarnain, hvilket sigter til, at den Hellige Profet^{sa} skulle gives herredømmet i to epoker, den ene over “de tidlige”, *الْأَوَّلِينَ* *al-awwalīn* og den anden over “de senere”, *الْآخِرِينَ* *al-ākharīn*. Detaljerne i Dhul Qarnains rejse indeholder adskillige hentydninger, hvis enkeltheder ikke kan angives her, men en ting er i hvert fald sikkert, at den Hellige Profets^{sa} folk også skal udbredes til Vesten, hvor man kan se solen gå ned i det mudrede vand af Vestens folks fejlagtige opfattelser. Og ude i Østen ville denne rejse strække sig til det land, hvor der mellem solen og jorden ikke findes nogen skygge.

Ved slutningen af denne sura fremgår det tydeligt, at den beskriver kristendommens blomstringstid og dens fald. Denne blomstringstid var på grund af de tidlige monoteistiske kristne, og deres nedgangstid begyndte, da troen på En Gud blev forvansket og førte til, at ikke hundreder men tusinder af helgener blev taget til guder. Den status, som i dag faktisk gives til såkaldte hellige mennesker, nævnes i slutningen af denne sura: *أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ* *afahasiballadhīna kafarū an yattakhizū ‘ibādī min dūnī auliyā’*, “Mon de vantro mener, at de kan tage Mine tjenere til beskyttere i stedet for Mig?” (v. 103).

Den Hellige Profet^{sa} blev givet en klar indsigt i, at denne sura handler om antikrist, *دَجَال* *dadjdjal*. Han formanede derfor om, at alle de, som regelmæssigt reciterer de indledende og afsluttende ti vers af denne sura, skal være beskyttet mod prøvelser fra antikrist. Selv om den Hellige Profet^{sa} også var et menneske, blev det forkyndt med hans tunge, at skønt jeg er et menneske, er jeg fri for alle former for afgudsdyrkelse. Hvis I også ønsker at blive skænket mødet med Allāh, skal I lutre jer fra alle former for afgudsdyrkelse. Her profeteres der også om fortsættelsen af guddommelig åbenbaring. De af Allāhs fromme tjenere, som afholder sig fra afgudsdyrkelse, dem vil Allāh også tale til.

AL-KAHF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Al lovprisning tilkommer Allāh, Som har nedsendt Bogen til Sin tjener, og Han har ikke lagt nogen krogethed i hans eller dens skabelse.¹

3. Han har gjort den til en vogter,² for at den må advare om en streng straf fra Ham, og for at den må give glædeligt budskab til de troende, som handler retfærdigt, at de skal få en god belønning,

4. hvori de skal blive for evigt,

5. og for at den må advare dem, som siger: "Allāh har taget Sig en søn."

6. De har ingen viden derom, ej heller havde deres forfædre. Frygteligt er det ord, som kommer ud af deres munde. De siger intet andet end løgn.³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②

قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِمَّنْ لَدُنْهُ
وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③

مَا كَثَبْتَ فِيهِ أَبَدًا ④

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ ⑥
كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ⑦

إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑧

*1 Stedordet *hū* (هُ) i *lahū* (لَهُ) finder i lige grad anvendelse på Allāhs tjener, modtageren af Bogen, og på selve Bogen. Derfor kan det ikke oversættes til dansk ved at bruge et stedord, som samtidig kan anvendes om begge. Hvis dette oversættes til: "Gud har ikke lagt nogen krogethed i den", vil det udelukke den Hellige Profets^{sa} fra dette løfte om renhed. Hvis det oversættes som: "Han har ikke lagt nogen krogethed i ham", så står Bogen uden for denne hellighed. For at løse dette spørgsmål er verset oversat på en anden måde, idet vi forholder os fuldstændig loyale over for ånden deri i stedet for at lægge for stor vægt på bogstavet.

2 Qur'ānen som *Qayyim* (vogter) har en dobbelt funktion. Den er vogter over de tidligere Skrifter, idet den reformerer og fjerner de fejl, der har fundet vej ind i dem. Den er også vogter over fremtidige generationer, fordi den påtager sig ansvaret for deres åndelige opdragelse og vejleder dem til realiseringen af menneskelivets ædle formål.

3 Ordene, *de siger intet andet end løgn*, betyder, at Jesus aldrig belærte dem at tage ham til Guds søn, men de senere kristne opfandt selv denne teori, og de bærer skylden for det. Selv de

7. Så måske vil du sørge dig til døde⁴ på grund af dem, hvis de ikke tror på dette budskab.

8. Med sikkerhed, Vi har gjort alt det, som er på jorden, til en pryd⁵ for den, for at Vi må prøve dem, hvem af dem der handler bedst.

9. Og Vi vil gøre alt det, som er på den, til ufrugtbar jord.

10. Mon du tror, at Hulens og Indskriftens folk var et under blandt Vore Tegn?⁶

11. Da de unge mænd tog deres tilflugt til hulen og sagde: "Vor Herre! Skænk os barmhjertighed fra Dig, og skænk os retledning i vor sag."

12. Så forhindrede Vi dem i at høre *nyhederne fra omverdenen* i hulen i nogle få år.

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسِكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ
 إِنَّ لَمْ يُوْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٤﴾
 إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا
 لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٥﴾
 وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا
 جُرُزًا ﴿٦﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن أَصْحَابَ الْكَهْفِ
 وَالرَّقِيمِ ۖ كَانُوا مِن آيَاتِنَا عَجَبًا ﴿١٠﴾
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
 آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ
 أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١١﴾
 فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ
 سِنِينَ عَدَدًا ﴿١٢﴾

kanoniske Evangelier støtter faktisk ikke denne blasfemiske læresætning.

4 Verset udtrykker den Hellige Profets^{sa} bekymring og omsorg for sit folks åndelige trivsel. Hans sorg over deres afvisning af det guddommelige budskab og modstand mod det havde næsten taget livet af ham.

5 Af alle de utallige ting, som Gud har skabt, er der ikke én, som ikke har sin særlige anvendelse, eller som er blottet for alt godt. Alle sammen bidrager de til menneskelivets skønhed. Muslimer opfordres til altid at holde sig den store sandhed for øje, som ligger i disse enkle ord, og anvende deres tid og energi til at dykke ned i naturens store hemmeligheder og udforske elementernes ubegrænsede egenskaber.

6 Af indskrifterne på gravstenene i katakomberne fremgår det, at de tidlige kristne var sande monoteister. Der er ikke et eneste ord i indskrifterne, som indikerer, at de troede på Jesus som Gud eller Guds søn. Han er blevet beskrevet alene som en hyrde eller som Guds Profet, hvilket han virkelig var. Ej heller er Maria, hans moder, blevet omtalt som mere end en gudfrygtig kvinde.

Beretningen om Hulens folk udgør en fremstilling af de tidlige kristnes historie og viser, hvorledes de førte en stærk kamp mod afgudsdyrkelse og polyteistiske anskuelse og led usigelige forfølgelser for deres tro på Guds Enhed, samt hvorledes deres efterfølgere endte med at fornægte næsten alle deres tros fundamentale læresætninger. *Hulens* placering er dog af sekundær betydning, selv om beskrivelsen af den, som findes i vers 18, passer bedre og mere nøjagtigt på katakomberne i Rom end noget andet sted.

13. Derpå rejste Vi dem op, for at Vi måtte vide, hvilken af de to grupper der bedst kunne beregne den tid, de havde opholdt sig *deri*.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ
أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمْدًا ﴿١٣﴾

R. 2.

14. Vi vil berette deres historie for dig med sandhed: De var unge mænd, som troede på deres Herre, og Vi forøgede dem i retledning.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۗ
إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْنَاهُمْ
هُدًى ﴿١٤﴾

15. Og Vi styrkede deres hjerter, da de rejste sig og sagde: "Vor Herre er himlenes og jordens Herre. Aldrig skal vi påkalde nogen gud i stedet for Ham, om vi gjorde det, ville vi bestemt have sagt noget uhyrligt.

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا
رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ
مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ أَشْطَطَّا ﴿١٥﴾

16. Disse, vort folk, har taget sig *andre guder til tilbedelse* i stedet for Ham. Hvorfor bringer de ikke et klart bevis på dem? Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdiger løgn mod Allāh?

هُؤُلَاءِ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا ۗ
لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۗ
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٦﴾

17. Og *nu* da I har trukket jer tilbage fra dem og fra det, som de tilbeder i stedet for Allāh, så søg tilflugt i hulen,⁷ jeres Herre vil udbrede Sin barmhjertighed til jer og skænke jer lettelse i *denne* jeres sag."

وَإِذْ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مِزْقًا ﴿١٧﴾

18. Og du kunne se solen, da den stod op, bevæge sig bort fra deres hule mod højre, og da den gik ned, bevæge sig hen over dem mod venstre, og de var i det udstrakte

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ
كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ
تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ

7 Verset klargør, at disse monoteistiske unge mænd ikke var spredte individer, men udgjorde en del af et velorganiseret religiøst samfund, hvis medlemmer ofte mødtes privat. Denne hule synes allerede at være blevet brugt som et tilflugtssted for romerske slaver, da de flygtede fra deres grusomme ejere.

hulrum deraf. Dette er blandt Allāhs Tegn. Den, som Allāh retleder, er den retlede, men den Han dømmes som vildfarende, for ham vil du ikke finde nogen hjælper *eller* vejleder.

R. 3.

19. Du kunne måske anse dem for vågne, hvorimod de sover, og Vi vil få dem til at vende sig mod højre og mod venstre, mens deres hund strækker sine forben ud på dørtrinnet. Om du havde kastet et blik på dem, ville du med sikkerhed have vendt dig bort fra dem i frygt og ville bestemt blive fyldt af ærefrygt for dem.

20. Og så rejste Vi dem op, for at de måtte spørge hinanden. En af dem sagde: "Hvor længe har I dvælet *her*?" De sagde: "Vi har dvælet en dag eller en del af en dag." *Andre* sagde: "Jeres Herre ved bedst, *hvor længe* I har dvælet.⁸ Send nu en af jer til byen med disse jeres sølvmonter, og lad ham se, hvem af dens *indbyggere* der har den reneste føde, og lad ham bringe jer forsyninger deraf. Og lad ham være høflig, og lad ham ikke fortælle nogen om jer.

21. For hvis de overvinder jer, ville de stene jer eller tvinge jer til at vende tilbage til deres religion, og så vil I aldrig få fremgang."

مِّنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۚ مَنْ يَّهْدِ
اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ
تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٨﴾

وَ تَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَ هُمْ رُقُودٌ ۚ وَ
نُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ ۚ
وَ كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۚ
لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَ لَمَلَّيْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ﴿١٩﴾

وَ كَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ۚ
قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۚ قَالُوا
لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا رُبُّكُمْ
أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۚ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ
أَيُّهَا أَرْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ
وَ لِيَتَلَطَّفْ ۚ وَ لَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَ لَنْ تُفْلِحُوا
إِذًا أَبَدًا ﴿٢١﴾

⁸ Verset synes at henvise til de kristne nationer i Vesten, efter at de havde spredt sig over hele verden. Ordene, og så rejste Vi dem op, henviser til de store fremskridt, som disse nationer var bestemt til at gøre i fremtiden.

22. Og således gjorde Vi *folk* bekendt med dem, for at de måtte vide, at Allāhs løfte var sandt, og at hvad Timen angår, var der ingen tvivl derom. Og ihukom den tid, da folk stredes indbyrdes angående dem, og nogle sagde: “Rejs en bygning over dem.”⁹ Deres Herre kendte dem bedst. De, hvis holdning vandt, sagde: “Vi vil bestemt bygge et bedested over dem.”

23. Nogle siger: “De var tre, den fjerde var deres hund”, og andre siger: “De var fem, den sjette var deres hund”, i vilkårligt gætteri. Og *atter andre* siger: “De var syv, den ottende var deres hund.”¹⁰ Sig: “Min Herre ved bedst, hvad deres rette antal var. Kun få har viden om dem. Så argumenter ikke angående dem bortset fra en generel diskussion, og søg heller ikke viden om dem fra nogen af dem.”

R. 4.

24. Og sig ikke om noget: “Jeg skal gøre det i morgen”,

25. undtagen Allāh vil. Og ihukom din Herre, når du glemmer, og sig: “Jeg håber, at min Herre vil retlede mig til det, som er endnu nærmere retfærdighed end dette.”

وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَادَّوْنَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ط قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ۝٢٢

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۖ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۗ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ط قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ۖ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝٢٣

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۝٢٤

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ز وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا ۝٢٥

*9 “Rejs en bygning over dem” betyder at bygge et monument, hvor deres huler lå.

10 Disse forskellige gæt synes at være baseret på inskriptioner på væggene i nogle af katakombernes kamre. Men hver inskription har kun henvisning til en bestemt familie eller gruppe. Det samlede antal af dem, der søgte tilflugt i katakomberne på noget som helst tidspunkt, kendes ikke. Ud fra inskriptionerne synes en hund altid at have ledsaget hver gruppe af disse flygtninge.

26. Og de opholdt sig i deres hule i tre hundrede år og føjede ni til.¹¹

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ
وَأَزْدًا دُونَ تِسْعًا ﴿٣٦﴾

27. Sig: “Allāh ved bedst, hvor længe de dvælede *deri*.” Ham tilhører det usete i himlene og på jorden. Hvor Seende er Han, og hvor Hørende! Der er ingen ven for dem i stedet for Ham, og Han tillader ingen at have del i Sit herredømme.

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۗ لَهُ غَيْبُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ ۗ
مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ ۚ وَلَا يُشْرِكُ
فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٣٧﴾

28. Og forelæs det, som er blevet åbenbaret til dig af din Herres Bog. Der er ingen, som kan ændre Hans ord, og du vil ikke finde nogen tilflugt undtagen hos Ham.¹²

وَآتِلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ
رَبِّكَ ۗ لَا يُبَدِّلُ كَلِمَتِهِ ۗ وَكَانَ تَجَدُّ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٣٨﴾

29. Og hold dig knyttet til dem, som påkalder deres Herre morgen og aften, idet de søger Hans velbehag, og lad ikke dine øjne gå hinsides dem, idet du søger det nærværende livs prydelser, og adlyd ikke den, hvis hjerte Vi har gjort uagtsomt med hensyn til Vor ihukommelse, og som følger sit onde begær, og hans sag overskrider alle grænser.

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
رَبَّهُمْ بِالْعَدَاوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُ ۚ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ ۗ تُرِيدُ
زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِعْ مَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ آمُرًا فُرطًا ﴿٣٩﴾

30. Og sig: “*Det er sandheden fra jeres Herre, lad derfor den, som vil, tro, og lad den, som vil, forkaste troen.*” Vi har med sikkerhed forberedt en ild for de uretfærdige, hvis *flammende* baldakin skal

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۗ أَحَاطَ بِهِمْ

11 Den periode, hvor de tidlige kristne blev udsat for forfølgelse og ofte måtte søge tilflugt i huler og andre skjulesteder, strækker sig over ca. 309 år, og historiske data har bekræftet denne beregning. Se “Chronology by Archbishop Ushers & Daily Bible Illustrations by Dr. Kitto.”

12 Verset klargør, at ovenstående beretning om hulens beboere henviser til begivenheder i fortiden af stor åndelig betydning. Samtidig er den et forvarsel for muslimerne om altid at være forberedt på lignende prøvelser, som hulens beboere måtte lide.

omslutte dem. Og hvis de råber om hjælp, vil de blive hjulpet med vand lig smeltet bly, som vil brænde *deres* ansigter. Hvor frygtelig en drik, og hvor ond er *ilden* som hvilested!

31. I sandhed, de, som tror og handler retfærdigt – Vi lader med sikkerhed ikke deres belønning gå fortabt, som handler retfærdigt.

32. Disse er det, som vil få Evighedens Haver, under dem skal floder strømme. Deri vil de blive smykket med armbånd af guld og vil bære grønne klæder af fin silke og tung brokade, tilbagelånede deri på ophøjede divaner. Hvor skøn en belønning, og hvor fortreffeligt et hvilested!

R. 5.

33. Og fremsæt lignelsen for dem om to mænd: En af dem forsynede Vi med to haver med druer og omgærdede dem med daddelpalmer, og mellem de to lagde Vi kornmarker.¹³

34. Hver af haverne gav sit udbytte *rigeligt* og svigtede ikke det mindste deri. Og mellem de to lod Vi en flod strømme.

35. Og han havde *rigeligt med* frugt. Og han sagde *pralende* til

سُرَادِقُهَا ۖ وَإِن يَسْتَعِيْثُوْا يُعَاثُوْا
بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۖ بِئْسَ
الشَّرَابُ ۖ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ الَّذِيْنَ آمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
إِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣١﴾

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ يَحْلَوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسْوَدٍ
مِّنْ ذَهَبٍ ۙ وَيَلْبَسُوْنَ ثِيَابًا خُضْرًا
مِّنْ سُنْدُسٍ ۙ وَ اِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِيْنَ
فِيْهَا عَلٰى الْاَرَآئِكِ ۖ نِعْمَ الثَّوَابُ ۗ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣٢﴾

ع
١٤

وَ اَضْرَبْ لَهُمْ مِّثْلًا لِّرَجُلَيْنِ جَعَلْنَا
لِاحْدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ اَعْنَابٍ
وَ حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلِ ۙ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمَا
زُرْعًا ﴿٣٣﴾

كَلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اَتَتْ اُكْلَهَا وَ لَمْ
تُظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا ۗ وَ فَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا
نَهْرًا ﴿٣٤﴾

وَ كَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَ هُوَ

¹³ Lignelsen i verset udtrykker forholdet mellem de to folk – de kristne og muslimerne. De *to mænd* repræsenterer disse to folk – og *to haver* de kristne nationers to opgangsperioder. Verset angiver, at kristne nationer i deres brogede historie vil stige til stor magt to gange. Den første periode gik forud for islams fremkomst, mens den anden tog sin begyndelse i starten af det 17. årh. e.Kr., da kristne nationer i Europa begyndte at gøre store fremskridt og erhverve enestående magt og prestige, som nåede sit højdepunkt i det 19. årh.

sin fælle, idet han argumenterede med ham: “Jeg er større i rigdom end dig og mægtigere i skare.”

36. Og han gik ind i sin have, idet han gjorde uret mod sig selv. Han sagde: “Jeg tror ikke, at dette nogensinde skal ødelægges,¹⁴

37. og jeg tror ikke, at Timen *nogensinde* vil oprinde. Og om jeg nogensinde bringes tilbage til min Herre, ville jeg med sikkerhed finde et bedre sted at vende tilbage til end dette.”

38. Hans fælle sagde til ham, mens han talte med ham: “Mon du fornægter Den, Som skabte dig af støv, derefter af en sæddråbe og så formede dig til et *fuldkomment* menneske?

39. Men *hvad mig angår, tror jeg, at Allāh* alene er min Herre, og jeg vil ikke sætte nogen ved siden af min Herre.

40. Og hvorfor sagde du ikke, da du gik ind i din have: ‘*Kun* det, som Allāh vil, *kommer til at ske*. Der er ingen magt undtagen hos Allāh’, hvis du ser mig som ringere end dig i rigdom og afkom.

41. Måske vil min Herre give mig noget bedre end din have og sende et tordenskrald fra himmelen¹⁵ over

يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَ أَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٥﴾

وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَ هُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ
قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٦﴾

وَ مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۗ وَلَئِن رُّدِدْتُ
إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٧﴾

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَ هُوَ يُحَاوِرُهُ أَ كَفَرْتَ
بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ سَأَلَكَ رَبِّجَلًا ﴿٣٨﴾

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَ لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي
أَحَدًا ﴿٣٩﴾

وَ لَوْ لَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ ۗ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۗ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ
مِنْكَ مَالًا وَ وَكَدًا ﴿٤٠﴾

فَعَسَى رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ
جَنَّتِكَ وَ يُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنْ

¹⁴ I stolthed over deres materielle fremskridt vil de vestlige kristne nationer hengive sig til et liv i luksus og i deres indbildskhed og arrogance misforstå, at deres magt, fremskridt og velstand vil vare evigt. De vil opnå en falsk følelse af sikkerhed og selvtilfredshed og være helt fortabt i et liv i synd og uretfærdighed.

¹⁵ Ordene og *sende et tordenskrald fra himmelen over den* viser, at ingen jordisk magt effektivt vil være i stand til at modstå de kristne nationers militære magt. Gud Selv vil skabe omstændigheder, som vil bringe deres ødelæggelse.

den, *din have*, så den bliver til nogen glat jord.

42. Eller dens vand synker ned i jorden, så du ikke formår at finde det.”

43. Og hans frugt blev *virkelig* ødelagt, og han begyndte at vride hænder over, hvad han havde givet ud på den, og det *hele* var styrtet sammen på sine espalierer. Og han sagde: “Gid jeg ikke havde sat nogen ved siden af min Herre!”

44. Og han havde ingen gruppe til at hjælpe sig mod Allāh, ej heller var han i stand til at forsvare sig.

45. I sådanne tider *kommer* hjælpen *alene* fra Allāh, den Sande. Han er den Bedste med hensyn til belønning og den Bedste med hensyn til afslutning.

R. 6.

46. Og fremsæt lignelsen for dem om livet i denne verden: Det er ligesom vand, som Vi sender ned fra himmelen, og jordens plantevækst blandes dermed, og så bliver det til tørre knækkede strå, som vindene spreder. Og Allāh har magt over alle ting.

47. Rigdom og børn er det nærværende livs prydelser. Men varige gode handlinger er bedre i din Herres åsyn hvad angår *omgående* belønning og bedre hvad angår *fremtidigt* håb.

48. Og *tænk på* den dag, når Vi vil sætte bjergene i bevægelse, og du

السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٣١﴾

أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَا غُورًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٣٢﴾

وَ أُحِيطَ بِشَمْرِهِ فَاصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَ هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٣﴾

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٣٤﴾

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ۗ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا ﴿٣٥﴾

وَ أَصْرِبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٣٦﴾

الْمَالِ وَ الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ الْبَقِيَّةُ الصُّلِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ أَمَلًا ﴿٣٧﴾

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ تَرَى الْأَرْضَ

vil se jordens *nationer* marchere frem *mod hinanden*, og Vi vil samle dem sammen og ikke efterlade en eneste af dem.

49. Og de skal stilles for din Herre i rækker: “Nu er I kommet til Os, således som Vi skabte jer første gang. Men I mente, at Vi ikke ville fastsætte en tid for opfyldelsen af *Vort* løfte til jer.”

50. Og Bogen skal forelægges *dem*, og du vil se forbryderne frygte for, hvad der er deri, og de vil sige: “Ve os! Hvad er det for en Bog! Den udelader hverken småt eller stort men har opregnet det *hele*.” Og de vil finde alt det, de gjorde, foran *sig*, og din Herre gør ikke uret mod nogen.

R. 7.

51. Og *ihukom den tid*, da Vi sagde til englens: “Underkast jer Adam”, og de underkastede sig *alle* undtagen Iblīs. Den var en af djinnerne, og den adlød ikke sin Herres befaling. Vil I da tage den og dens følgesvende til venner i stedet for Mig, når de er jeres fjender? Ondt er dette bytte for de uretfærdige.

52. Jeg lod dem ikke være vidne til skabelsen af himlene og jorden,¹⁶ ej heller deres egen skabelse, ej heller kunne Jeg tage dem til

بَارِزَةً ۗ وَحَسْرَتُهُمْ فَلَمْ يُعَادِرْ مِنْهُمْ
أَحَدًا ۝٣٨

وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ زَبَلًا زَعَمْتُمْ
أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝٣٩

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ
مُسْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوَيْلِتَنَا
مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا ۗ وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝٤٠

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَفَتَتَّخِذُونَهُ
وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي ۖ وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ ۖ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝٤١

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّخِذَ

16 Verset synes at angive, at der på det tidspunkt generelt vil være tale om en ny verdensorden, som vil indvarsle en æra med vedvarende fred og sammenhold i verden. De såkaldte ekspertes inden for politisk og social tænkning vil forsøge og gøre krav på at oprette den, men deres bestræbelser vil ikke lykkes, for Gud har forbeholdt Sig Selv fuldførelsen af denne ophøjede opgave.

hjælpere, som leder *mennesker* på afveje.

53. Og *ihukom* den dag, når Han vil sige: "Påkald dem, som I anså for at være Mine partnere." Så vil de kalde på dem, men de vil ikke svare dem, og Vi vil sætte en barriere mellem dem.

54. Og forbryderne skal se ilden og indse, at de kommer til at falde deri, og de skal ikke finde nogen udvej derfra.

R. 8.

55. Og i sandhed, Vi har i denne Qur'an forklaret alle slags lignelser på forskellige måder til menneskehedens *bedste*, men mennesket er mest stridbart af alle ting.

56. Og intet forhindrede mennesker i at tro og søge deres Herres tilgivelse, da retledningen kom til dem, undtagen *at de* valgte at følge de tidligere folks vej *med de samme konsekvenser* eller ventede på, at *Allāhs* straf skulle ramme dem forfra.

57. Og Vi sender Sendebuddene kun som Forkyndere af glædelige budskaber og som Advarere. Og de, som forkaster troen, strides ved hjælp af falskhed, for at de må tilbagevise sandheden dermed. Og de tager Mine Tegn og det, som de advares om, *blot* som spøg.

58. Og hvem er mere uretfærdig end den, som formanens om sin Herres Tegn, men vender sig bort fra dem og glemmer, hvad hans

الْمُضِلِّينَ عَصَا ٥٦

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ٥٦

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ٥٧

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ٥٨ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ٥٩

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ أَلَّا وَابِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ٥٩

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ٦٠ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ٦١

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ٦٢

hænder har sendt forud? I sandhed, Vi har lagt slør over deres hjerter, så de ikke forstår det, og døvhed i deres ører. Og hvis du kalder dem til retledningen, vil de aldrig tage imod den.

59. Og din Herre er den Mest Tilgivende, fuld af barmhjertighed. Hvis Han skulle gribe dem for, hvad de har optjent, ville Han med sikkerhed have fremskyndet straffen for dem. Men de har en fastsat tid, som de ikke vil finde nogen tilflugt fra.

60. Og disse byer – Vi ødelagde dem, da de handlede uretfærdigt. Og Vi satte en bestemt tid for deres ødelæggelse.

R. 9.

61. Og *ihukom*, da Moses sagde til sin unge *fælle*: “Jeg vil ikke standse, før jeg når det sted, hvor de to have mødes, om jeg så skal fortsætte i århundreder.”¹⁷

62. Men da de nåede det sted, hvor de to *have* mødtes, glemte de deres fisk,¹⁸ og den fandt sin vej ud i havet og *forsvandt* hurtigt.

63. Og da de gik videre, sagde han til sin unge *fælle*: “Bring os vores morgenmåltid. Vi er bestemt blevet udmattede på grund af denne vor rejse.”

¹⁷ Moses' natterejse var ligesom den Hellige Profets^{sa} natterejse (17:2) ikke en fysisk rejse, men en vision. Bibelen og Qur'ānen støtter begge dette synspunkt.

¹⁸ Ordene *men da de nåede det sted, hvor de to have mødtes, glemte de deres fisk* betyder, at på det tidspunkt, når det mosaiske religionssystem vil ophøre med at fungere og det islamiske religionssystem træde i kraft, vil sand retfærdighed forlade Moses' og Jesus' tilhængere og fremover blive et kendetegn for det nye systems tilhængere (48:30).

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٨﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٩﴾

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦١﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٣﴾

64. Han svarede: “Så du, da vi begav os til klippen for at hvile, og jeg glemte fisken – og ingen anden end satan lod mig glemme at nævne det *for dig* – den fandt sin vej til havet på en forunderlig måde?”

قَالَ ارْءَيْتَ إِذْ أَوْيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنْسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۗ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

65. Han sagde: “Dette er, hvad vi søgte.” Derpå vendte de begge tilbage, idet de fulgte deres fodspor.

قَالَ ذَلِكُمْ مَا كُنَّا نَبْغِ ۖ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

66. Så fandt de en af Vore tjenere, som Vi havde skænket Vor barmhjertighed, og som Vi havde skænket viden fra Os.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

67. Moses sagde til ham: “Må jeg følge dig på betingelse af, at du lærer mig noget af den retledning, som du er blevet belært?”

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

68. Han svarede: “Du kan ikke være i selskab med mig tålmodigt.

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

69. Og hvorledes kan du være tålmodig med det, som du ikke omfatter med din viden?”

وَكَيفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

70. Han sagde: “Du vil finde mig tålmodig, om Allāh vil, og jeg vil ikke være ulydig mod dig i nogen sag.”¹⁹

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

71. Han sagde: “Godt, om du vil følge mig, så spørg mig ikke om noget, før jeg selv taler til dig derom.”

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

R. 10.

72. Så drog de begge af sted, indtil, da de gik om bord på en båd, han

فَأُتْلَقَا فِي الْكَلْبَةِ حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ

¹⁹ Verset antyder også, at det ville være bindende for Moses' tilhængere på den Hellige Profets^{sa} tid at acceptere ham. Det er måske dette faktum, som følgende udsagn af den Hellige Profet^{sa} refererer til: “Hvis Moses og Jesus havde været i live, ville de ikke undlade at være blandt mine tilhængere.” (Kathir, bd. 2, s. 246)

slog hul²⁰ i den. *Moses* sagde: “Har du slået hul i den for at drukne dem, som er i den? Med sikkerhed, du har gjort noget modbydeligt.”

73. Han svarede: “Sagde jeg ikke *til dig*, at du ikke ville være i stand til at være i selskab med mig tålmodigt?”

74. *Moses* sagde: “Gå ikke i rette med mig for min forglemmelse, og vær ikke hård mod mig for denne min *forsømmelse*.”

75. Så drog de videre, indtil, da de mødte en ung dreng,²¹ han dræbte ham. *Moses* sagde: “Har du dræbt en uskyldig person, uden at han har dræbt nogen? I sandhed, du har gjort noget meget afskyeligt!”

Del 16

76. Han svarede: “Sagde jeg ikke til dig, at du ikke ville være i stand til at være i selskab med mig tålmodigt?”

77. *Moses* sagde: “Hvis jeg spørger dig om noget herefter, lad mig da ikke være i dit selskab, for *så* har du fået nok undskyldning fra mig.”

78. Så drog de videre, indtil, da de kom til folkene i en by, de bad dens indbyggere om mad, men de nægtede at lade dem være *deres*

خَرَقَهَا ۖ قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا ۚ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٤١﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ
صَبْرًا ﴿٤٢﴾

قَالَ لَا تَأْخِذْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا
تُزِهِنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٤٣﴾

فَانطَلَقَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَمًا فَاقْتَلَهُ ۖ
قَالَ أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ۗ
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٤٥﴾

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ لَنْ
تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٤٦﴾

قَالَ إِنْ سَأَلْتكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا
فَلَا تُصَحِّبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي
عُدْرًا ﴿٤٧﴾

فَانطَلَقَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا آتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ
إِسْتَطْعَمَ أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا

20 Ordene *han slog hul i den* betyder i fortolket form, at den Hellige Profet^{sa} ville fastsætte befalinger angående det nærværende livs rigdomme, dvs. han ville sørge for, at rigdom ikke blev ophobet på få hænder, men blev retfærdigt fordelt.

21 *En ung dreng* betyder i drømmesprog bl.a. uvidenhed, styrke og vilde impulser. Drabet på den unge dreng af den retfærdige “Guds Tjener” i *Moses’ vision* betyder, at islām ville pålægge sine tilhængere at bekæmpe deres kødelige lidenskaber.

gæster.²² Og de fandt i den en mur, som var ved at falde sammen, og han reparerede den. *Moses* sagde: “Hvis du havde villet, kunne du have taget betaling for det.”

79. Han sagde: “Her skilles *vejene* mellem mig og dig. Jeg vil nu fortælle dig betydningen af det, som du ikke kunne udholde tålmodigt:

80. Hvad angår båden, tilhørte den *nogle* fattige mennesker, som arbejdede på havet, og jeg ønskede at beskadige den, for der var en konge efter dem, som beslaglagde enhver båd med magt.

81. Og hvad angår den unge dreng, så var hans forældre troende, og vi frygtede, at han skulle volde dem vanskeligheder ved overtrædelse og vantro.

82. Så vi ønskede, at deres Herre til gengæld skulle skænke dem *et barn*, bedre end ham i renhed og nærmere i barmhjertighed.

83. Og hvad muren angår, tilhørte den to forældreløse drenge i byen, og under den var der en skat, som tilhørte dem, og deres fader var *en retfærdig mand*, så din Herre ønskede, at de skulle nå deres modenhed og tage deres skat ud som en barmhjertighed fra din Herre, og jeg gjorde det ikke på min egen foranledning. Dette er forklaringen på det, som du ikke kunne udholde tålmodigt.”

فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُصَ
فَأَقَامَهُ ط قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٤٨﴾

قَالَ هَذَا فِرَاقٌ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ؕ
سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٤٩﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ
يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا
وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ
سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٥٠﴾

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ
فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكَفْرًا ﴿٥١﴾

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ
زَكْوَةً وَاقْرَبَ رُحْمًا ﴿٥٢﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ
فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا
وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا ؕ فَأَرَادَ رَبُّكَ
أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا ؕ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ؕ وَ مَا
فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ط ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا
لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٥٣﴾

ع

²² Verset synes at have følgende betydning, at Moses og den Hellige Profet^{sa} ville søge sam-

R. 11.

84. Og de spørger dig om Dhul Qarnain. Sig: "Jeg vil bestemt berette *noget* af hans historie for jer."²³

85. Vi grundfæstede ham på jorden og gav ham midlerne til *at udrette* alt.

86. Så fulgte han en *bestemt* vej,

87. indtil, da han nåede solnedgangsstedet, han fandt, at den gik ned i et mudret vandhul, og nær det fandt han et folk. Vi sagde: "O Dhul Qarnain! Enten straf dem, eller behandl dem med venlighed."

88. Han sagde: "Hvad angår den, som handler med urette, vil vi bestemt straffe ham, så skal han bringes tilbage til sin Herre, Som vil straffe ham med en frygtelig straf."

89. Og den, som tror og handler retfærdigt, han vil få en god belønning, og Vi vil tale til ham lettelsens *ord* af Vor befaling.

90. Derpå fulgte han en *anden* vej,

91. indtil, da han nåede til solopgangsstedet, han fandt den stå op over et folk, for hvilket Vi ikke havde skabt nogen beskyttelse mod den.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ ط قُلْ
سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا
قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ
تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٧﴾

قَالَ إِمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ
يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨٨﴾

وَإِمَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ
جَزَاءٌ بِإِحْسَانٍ ۖ وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ
أَمْرِنَا يُيسرًا ﴿٨٩﴾

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٠﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا
تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩١﴾

arbejde med jøderne og de kristne for Guds sag, men det ville blive nægtet begge Profeter.

23 Af alle konger i Medien og Persien passer den beskrivelse, som gives i Qur'ānen, bedst på Kyros. Qur'ānen har nævnt fire karakteristiske træk ved Dhul Qarnain i versene 85-99. Af fortidens store herskere og berømte hærførere besidder Kyros i højeste grad de fire omtalte kvaliteter. Han fortjener derfor med rette at blive anset for at være Qur'ānens Dhul Qarnain, (Ezra 1 og 2; Esajas 45; 2. Krøn. 36,22-23; Historians' History of the World, under "Cyrus").

92. Således var det. I sandhed, Vi omfattede i Vor viden *alt* det, som var hos ham.

كَذَلِكَ ۚ وَ قَدْ أَحْطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
خُبْرًا ﴿٩٢﴾

93. Så fulgte han en *anden* vej,

ثُمَّ أَتْبَعَهُ سَبِيلًا ﴿٩٣﴾

94. indtil, da han nåede til et sted mellem de to bjerge, han neden for disse fandt et folk, som næsten ikke kunne forstå et ord.

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ
دُونِهِمَا قَوْمًا ۗ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
قَوْلًا ﴿٩٤﴾

95. De sagde: “O Dhul Qarnain! Med sikkerhed, Gog og Magog²⁴ skaber fordærv på jorden, skal vi da betale dig tribut mod, at du bygger en barriere²⁵ mellem os og dem?”

قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ
وَ مَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ آتٍ تَجْعَلُ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Han svarede: “Den styrke, som min Herre har skænket mig i dette, er bedre, men I kan hjælpe mig med fysisk styrke, jeg vil bygge en fæstningsvold mellem jer og dem.

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٦﴾

97. Bring mig blokke af jern.” *De gjorde dette*, indtil, da han havde udjævnet mellemrummet mellem de to bjergsider, han sagde: “Blæs nu med jeres blæsebælge.” *De blæ-*

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۚ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَى
بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا

24 Beskrivelsen af Gog og Magog i Bibelen henviser til nogle kristne magter i Vesten – de er meget talrige og mægtige og kommer fra de nordlige egne. Derfra vil de sprede sig over hele verden. Ezekiels Bog nævner Gog som ‘Prins af Rosh, Meshech and Tubal’ (Rusland, Moskva og Tobolsk).

25 Gog og Magog (skytherne) besad områder mod nord og nordøst for Sortehavet. De kom fra disse områder gennem Darband passet og overvandt og herskede over Persien. Kyros besejrede dem og befriede perserne fra deres kløer (Historians’ History of the World). Se også Enc. Brit. under “Derbent”.

Efter Kyros’ besejring af Gog og Magog ophørte deres angreb fuldstændigt, hvilket leder til den sandsynlige konklusion, at han måtte have rejst en barriere, som effektivt kontrollerede disse angreb og beskyttede den persiske grænse, nemlig Darband passet.

Trods fastslåede historiske fakta antages denne vold almindeligvis at være bygget af Alexander den Store (Alexander’s Wall). Men i sit kortvarige liv var han fuldstændigt optaget af hurtige militære ekspeditioner, der ikke kunne give ham tid til et sådant stort bygningsværk. I virkeligheden var det Bibelens Kyros, der byggede denne vold. Se noten til sura 18:84.

ste, indtil, da han havde gjort det rødt som ild, han sagde: "Bring mig smeltet kobber, for at jeg må hælde det derover."

98. Så de, *Gog og Magog*, var ikke i stand til at overskride den, ej heller var de i stand til at gen-nembryde den.

99. *Derpå* sagde han: "Dette er en barmhjertighed fra min Herre. Men når min Herres løfte indtræffer, vil Han bryde den i stykker. Og min Herres løfte er *bestemt* sandt."

100. Og på den dag vil Vi lade nogle af dem vælde frem mod andre, og der skal blæses i trompeten. Så vil Vi samle dem alle sammen.²⁶

101. Og på den dag vil Vi bringe helvede til de vantro, ansigt til ansigt,

102. hvis øjne var tilslørede for *ikke at ænse* Min advarsel, og de kunne ikke engang høre.

R. 12.

103. Mon de vantro mener, at de kan tage Mine tjenere til beskyttere i stedet for Mig? Med sikkerhed, Vi har beredt helvede som en beværtning for de vantro.

104. Sig: "Skal Vi meddele jer om dem, som er de værste tabere med hensyn til deres handlinger?"

جَعَلَهُ نَارًا ۖ قَالَ اتَّوَيْنِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ
قَطْرًا ۝٩٨

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا
اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝٩٩

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي
حَقًّا ۝٩٩

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي
بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ
جَمْعًا ۝١٠٠

وَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عَرْضًا ۝١٠١

إِلَّا الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ
ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝١٠٢

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝١٠٣

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ
أَعْمَالًا ۝١٠٤

²⁶ På det tidspunkt, når *Gog og Magog* kommer til magten, skal hele verden forenes som ét land. Ifølge Bibelen vil nation kæmpe mod nation og kongerige mod kongerige, og ondskabsfuldhed, had og uretfærdighed vil være overvældende. Henvi-ningen ser ud til at være til denne tidsalder. Et sandt helvede blev sluppet løs over verden i de sidste to verdenskrige, og menneskets fantasi skælver ved den ødelæggelse, som en tredje verdenskrig vil forårsage. Ifølge *Ezekiel 38 & 39* er *Rusland Gog*, og de vestlige nationer er *Magog*.

105. Dem, hvis stræben er gået helt tabt i søgen efter det nærværende liv, og de mener, at de gør gode handlinger.”

106. Disse er det, som forkaster deres Herres Tegn og mødet med Ham. Så deres handlinger er forgæves, og på Opstandelsens Dag vil Vi ikke give dem nogen vægt.

107. Dette er deres belønning – helvede, fordi de forkastede troen og drev spot med Mine Tegn og Mine Sendebud.

108. I sandhed, de, som tror og handler retfærdigt, for dem skal der være Paradisets Haver som en bolig,

109. hvori de skal forblive, de vil ikke ønske nogen ændring deri.

110. Sig: “Hvis havet blev til blæk for min Herres ord, skulle havet bestemt blive udtømt, før min Herres ord skulle ophøre, selv om Vi også bragte dets lige som yderligere hjælp.”

111. Sig: “Jeg er kun et menneske ligesom jer, *men* det er blevet åbenbaret til mig, at jeres Gud er kun En Gud. Lad da den, som håber på mødet med sin Herre, handle retfærdigt, og lad ham ikke sætte nogen som helst ved siden af sin Herre i tilbedelsen.”²⁷

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
وَلِقَاءِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ
لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠٦﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ جَاهَتُمْ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٨﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٩﴾

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ
رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١١٠﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۖ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
أَحَدًا ﴿١١١﴾

27 Den Hellige Profet^{sa} berettes at have sagt, at recitation af de første og sidste ti vers af denne sura vil sikre én mod de åndelige angreb fra *dadjdjāl*, antikrist. Dette viser, at *dadjdjāl* og Gog og Magog er ét og samme folk, altså Vestens kristne nationer. *Dadjdjāl* repræsenterer deres skadelige religiøse propaganda mod islām og Gog og Magog deres materielle og politiske magt og dominans.

SURA 19

MARYAM

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 99 vers. Åbenbaringsperioden er det fjerde eller femte år af profetdømmet før udvandringen til Abessinien.

I denne sura berettes om Profeten Jesus^{as} fødsel uden en fader, og det konstateres, at denne fødsel var et sådant mirakel, at folk dengang ikke kunne begribe det. Det er også passende endvidere at nævne, at kristne forskere i dag selv har bekræftet, at muligheden for jomfrufødsel er en fastslået kendsgerning. Tidligere troede man, at kun pigefødsel var mulig på denne måde, men ifølge den seneste forskning er det fastslået, at også drenge kan fødes på denne måde.

Hvad en mirakuløs fødsel angår, sker det nogle gange således, at en fader og en moder forenes, men i en alder, hvor det åbenbart er umuligt at få børn. Dette var tilfældet med Profeten Zakarias^{as}. Han ønskede sig afkom, men han var blevet så gammel, at håret lyste hvidt, og hustruen var ikke alene gammel, men også ufrugtbar. Det er også et eksempel på en mirakuløs fødsel, at han på trods af disse årsager blev skænket Profeten Johannes^{as}. Og Profeten Zakarias^{as} ønske om at få en søn blev vakt, da han så, hvad Maria, Allāhs fred og velsignelser være over hende, havde oplevet, hvilket senere skulle udvise miraklet i form af Profeten Jesus^{as} fødsel uden en fader.

Herefter nævnes der detaljer, som fastslår, at Maria^{as} forlod Palæstina og drog til et sted mod øst, hvor hun hengav sig til Allāhs ihukommelse dag og nat. Det var der, hvor hun gennem en engel, som manifesterede sig i form af et menneske, blev meddelt det glædelige budskab om en søn.

Da Maria^{as} efter fødslen bragte sin søn med sig tilbage til Palæstina, blev hun mødt af jødernes jamren over, at dette barn, Gud forbyde det, var uægte. Allāh den Ophøjede formanede derpå Maria^{as}, at hun skulle iagttage en faste i form af tavshed, og denne søn (som på det tidspunkt var i vuggen, altså 2-3 år gammel) ville selv svare. Profeten Jesus^{as} ytrede sådanne visdomsfulde ord foran jødiske lærde, som et uægte barn ikke engang kan tænke. Blandt disse var profetien om, at han skulle udpeges til Profet. Han profeterede bl.a., at Allāh den Ophøjede ville beskytte ham mod mordforsøget fra deres side. Han sagde: وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا *wassalāmu 'alayya yauma wulittu wa yauma amūtu wa yauma ub'athu ḥayyā*, og fred var over mig den dag, jeg blev født, og den

dag jeg dør, og den dag jeg oprejses til liv (v. 34).

Et lignende vers findes også om Profeten Johannes^{as}, hvori der står: *وَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا wa salāmun 'alaihi yauma wulida wa yauma yamūtu wa yauma yub'athu hayyā*, og fred var over ham den dag, han blev født, og den dag han døde, og den dag han oprejses til liv (v. 16).

Derpå nævnes Profeten Abraham^{as} og hans mirakuløse afkom, da han i sin alderdom blev skænket Profeten Ismael^{as} og Profeten Isak^{as}, og efter ham af hans afkom Profeten Jakob^{as}.

Endvidere nævnes der andre Profeter og forskellige former for åndelig fødsel, og eksemplet med Profeten Jesus^{7as} åndelige ophøjelse (4:159) er blevet sammenlignet med Profeten *Idrīs*'s, Enoks^{as}, åndelige ophøjelse. Alle disse var Guds fromme tjenere, hvis afkom ikke fulgte i deres spor, men lod deres bønner være forgæves og fulgte deres eget begær. For dem er der derfor en advarsel om, at de med sikkerhed skal lønnes for deres krogethed.

I denne sura omtales ofte den guddommelige egenskab *رَحْمَانِيَّه* *rah-māniyyah*. *Rahmān* betyder: den Mest Nådige, Som skænker, uden at man beder om noget. Indholdet af denne sura stemmer fuldstændigt overens med denne egenskab.

Mod slutningen af suraen fastslås det, at det at tillægge den Mest Nådige Gud en søn er en meget stor synd, på grund af hvilken himlene og jorden næsten kunne sønderrives. Det vil sige, at disse folk skal udsættes for forfærdelige krige, så rædselsvækkende, som om himmelen var bristet over dem.

I modsætning til dette nævnes i suraens afsluttende vers de, som er gudfrygtige og handler retfærdigt. Den Mest Nådige Gud vil skabe gensidig kærlighed i deres hjerter og ikke had og afsky, som tidligere er blevet omtalt.

MARYAM

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Kāf Hā Yā ‘Aīn Ṣād.†

كَهَيَّعَصَ ②

3. Dette er en erindring om din Herres barmhjertighed mod Sin tjener Zakarias,¹

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③

4. da han påkaldte sin Herre med lav stemme,

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

5. han sagde: “Min Herre! Mine knogler er virkelig blevet svækkede, og hovedet lyser hvidt af alderdom, men aldrig, min Herre, har jeg været uden velsignelse i min bøn til Dig.

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي
وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ
بُدْعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

6. Og jeg frygter for mine slægtninge efter mig, og min hustru er ufrugtbar. Skænk mig derfor en efterfølger fra Dig Selv,²

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي
وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي
مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

7. så han må arve efter mig og efter Jakobs slægt. Og gør ham, min Herre, velbehagelig for Dig.”

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ
رَبِّ رِضِيًّا ⑦

8. “O Zakarias! Vi giver dig glædeligt budskab om en søn, hvis

يُزَكَّرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلْمٍ إِسْمُهُ

† Du er Tilstrækkelig for alt, og Du er den Sande Vejleder, o Altvidende, Sande Gud!

1 Beretningen i Qur’ānen om Zakarias går forud for omtalen af Jesus, fordi Yaḥya (Johannes Døberen), Zakarias’ søn, var et forvarsel om Jesus’ komme. Yaḥya forkyndte det glædelige budskab for jøderne, at deres frelser snart skulle komme (Malakias’ Bog 4,5). Qur’ānen har naturligvis derfor først omtalt Johannes, som kom før Jesus i Elias’ ånd og styrke.

2 Zakarias’ bøn rummer alle bestanddelene af en fuldkommen og vellykket bøn. En vellykket bøn skal bedes med inderlighed og i ydmyghed. Den bedende skal indrømme sin egen svaghed og hjælpeløshed. Han skal have fast tro på Guds magt til at modtage hans bønner. Zakarias’ bøn opfylder alle disse betingelser.

navn skal være Yahyā[‡]. Vi har ikke skabt nogen før ham med dette navn.”³

9. Han sagde: “Min Herre! Hvorledes skal jeg få en søn, når min hustru er ufrugtbar, og jeg har nået alderdommens yderste *grænse*?”

10. Den, *englen*, sagde: “Således er det.” Din Herre har sagt: “Det er let for Mig, og Jeg skabte dig bestemt tidligere, da du ingenting var.”

11. Han sagde: “Min Herre! Fastsæt et tegn for mig.” *Gud* sagde: “Dit tegn er, at du ikke skal tale til nogen i tre samfulde *dage og nætter*.”

12. Så kom han ud af kammeret til sit folk og bad dem ved tegn om at lovprise *Gud* morgen og aften.

13. “O Yahyā! Hold fast ved Bogen.” Og Vi skænkede ham visdom allerede som barn

14. og *hjerterets* mildhed fra Os og renhed. Og han var gudfrygtig

15. og omsorgsfuld mod sine forældre. Og han var ikke hovmodig og ulydig.

16. Og fred var over ham den dag, han blev født, og den dag han døde,

‡ Johannes.

3 Verset angiver, at Yahya eller Johannes var uforlignelig i den henseende, at han var den første Profet, der kom som en forgænger for en anden Profet – Jesus. Og han var også uforlignelig i den henseende, at han var den første Profet, der kom i en anden Profets kraft og ånd, nemlig Elias.

يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝٨

قَالَ رَبِّ اَنْتِى يَكُونُ لِىْ غُلْمٌ وَّ كَانَتْ اِمْرَاتِى عَاقِرًا وَّ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝٩

قَالَ كَذٰلِكَ ؕ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِىَّ هَيِّنٌ وَّ قَدْ خَلَقْتَكُ مِنْ قَبْلُ وَاَمْ تَكُ شَيْئًا ۝١٠

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِىْ اٰيَةً ؕ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝١١

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّ عَشِيًّا ۝١٢

لِيَحْيٰى حِذِّ الْكِتٰبِ بِقُوَّةٍ ؕ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝١٣

وَحَنٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَاَزْكُوَةً ؕ وَاَكَانَ تَقِيًّا ۝١٤

وَوَبَّرًا بِوَالِدَيْهِ وَاَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝١٥

وَاَسْلَمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَاَيُّوْمَ يَمُوْتُ

og *der vil være fred over ham* den dag, han oprejses til liv.

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٦﴾

R. 2.

17. Og fortæl *beretningen om Maria, som er nævnt i denne Bog.* Da hun trak sig tilbage fra sin familie til et sted mod øst,⁴

وَ اذْكَرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَتْ مِنْ اٰهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٧﴾

18. og hun afskærmede sig fra dem. Da sendte Vi Vor engel til hende, og den viste sig for hende i skikkelse af et fuldkomment menneske.⁵

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۗ فَارْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٨﴾

19. Hun sagde: “Jeg søger tilflugt hos den Mest Nådige mod dig, hvis du virkelig frygter *Ham*.”

قَالَتْ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٩﴾

20. Den svarede: “Jeg er kun en budbringer fra din Herre, for at jeg må skænke dig en retfærdig søn.”

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلٌ رَّبِّكَ ۗ لِاَهْبَ لَكَ غُلَمًا زَكِيًّا ﴿٢٠﴾

21. Hun sagde: “Hvorledes kan jeg få en søn, når ingen mand har rørt mig, ej heller har jeg været ukysk?”

قَالَتْ اَنْىٰ يَكُوْنُ لِيْ غُلَمٌ وَّلَمْ يَمَسَّسْنِيْ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢١﴾

22. Den svarede: “Således er det.” Din Herre har sagt: “Det er let for Mig, og *Vi vil gøre således*, for at Vi må gøre ham til et Tegn for menneskene og en barmhjertighed fra Os, og dette er en forordnet sag.”

قَالَ كَذٰلِكَ ۗ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۗ وَ لِنَجْعَلَهٗ اٰيَةً لِلنَّاسِ وَ رَحْمَةً مِّنَّا ۗ وَ كَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢٢﴾

4 Det Nye Testamente kaster næsten intet lys over Marias liv, før hun blev gravid. Sura Maryam giver en detaljeret redegørelse for, at Maria havde undfanget Jesus, og hvad der skete med hende og Jesus efter hans fødsel, og efter at han var blevet tildelt en guddommelig mission. Suraen giver alle nødvendige detaljer om Maria, der som sådan har indflydelse på dette vigtige emne, nemlig det profetdømme, der skulle overføres fra Israels hus til Ismaels hus, som udgør hovedemnet i denne sura.

5 Udtrykket betyder, at det guddommelige glædelige budskab om fødslen af en storslået søn ikke blev formidlet til Maria i form af ord, som hun kunne høre, men det var i form af en drøm eller vision.

23. Så undfangede hun ham og trak sig tilbage med ham til et af-sides sted.

24. Og fødselsveerne drev hende hen til stammen af en daddelpalme. Hun sagde: “Gid jeg var død før dette og var blevet fuldstændigt glem!”

25. Da kaldte den hende nedefra og sagde: “Sørg ikke. Din Herre har anbragt en kilde neden for dig,

26. og ryst daddelpalmens stamme mod dig, den vil lade friske modne dadler falde over dig.⁶

27. så spis og drik og køl *dine* øjne. Og hvis du ser noget menneske, så sig: ‘Jeg har lovet den Mest Nådige en faste, derfor vil jeg ikke tale til noget menneske i dag.’”⁷

28. Så bragte hun ham til sit folk, idet hun bar ham. De sagde: “O Maria! Du har bestemt bragt noget forunderligt.

29. O Arons søster! Din fader var ikke en dårlig mand, ej heller var din moder en ukysk kvinde!”

30. Da pegede hun på ham. De sagde: “Hvorledes kan vi tale med

فَحَمَلَتْهُ فَاتَّبَعَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٣﴾

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جَذْعِ النَّخْلَةِ ۖ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
نَسِيًّا مَنْسِيًّا ﴿٢٤﴾

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ
جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٥﴾

وَهَزِيءٍ إِلَيْكَ بِجَذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ
عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٦﴾

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَرَضِي عَيْنًا ۖ فَمَا
تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۗ فَقُوِيٓ إِلَىٰ رَبِّي
نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٧﴾

فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۗ قَالُوا لِمَرْيَمُ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٨﴾

يَاخْتِ هُرُونَ مَا كَانَ مِنْ أُمَّرٍ سَوْءٍ
وَمَا كَانَتْ أُمًّاكِ بَغِيًّا ﴿٢٩﴾

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۗ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ

6 Ifølge dette vers fandt Jesus' fødsel sted på et tidspunkt, når friske modne dadler findes på daddelpalmerne i Judæa. Denne sæson er åbenbart i august-september. Ifølge den generelle kristne opfattelse blev Jesus født den 25. december. Dette synspunkt modsiges ikke alene af Qur'ānen, men også af historien og endog af selv Det Nye Testamente (Lukas 2,7-8). Se også Enc. Brit. og Chambers Enc. under “Christmas”.

7 Befalingen om at afholde sig fra unødvendig tale var på den ene side ment for at bevare hendes fysiske styrke og på den anden side at give hende mere tid til at hengive sig til ihukommelse af Gud.

én, som er et barn i vuggen?”⁸

31. Han sagde: “Jeg er Allāhs tjener. Han har skænket mig Bogen og gjort mig til Profet,

32. og Han har gjort mig velsignet, hvor jeg end må være, og har pålagt mig Bønnen og almisse, så længe jeg lever,

33. og Han har gjort mig omsorgsfuld mod min moder, og Han har ikke gjort mig hovmodig og uden velsignelse.

34. Og fred var over mig den dag, jeg blev født, og fred vil være over mig den dag, jeg dør, og den dag, jeg oprejses til liv.”

35. Således var Jesus, Marias søn. Dette er sandhedens ord, som de tvivler om.

36. Det sømmer sig ikke for Allāhs Majestæt at tage Sig en søn.⁹ Hellig er Han. Når Han beslutter en sag, siger Han til den “bliv til!”, så bliver den til.¹⁰

37. Jesus sagde: “I sandhed, Allāh er min Herre og jeres Herre. Så tilbed Ham alene, dette er den rette vej.”

مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝۳۰

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۝ آتَنِي الْكِتَابَ
وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝۳۱

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا آيَةً ۝ مَا كُنْتُ
وَ أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ۝ مَا دُمْتُ
حَيًّا ۝۳۲

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۝ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
شَقِيًّا ۝۳۳

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝۳۴

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۝ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝۳۵

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ ۝
سُبْحٰنَهُ ۝ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ
لَهُ كُن فَيَكُونُ ۝۳۶

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۝
هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝۳۷

8 Disse ord udgør blot et udtryk for foragt for Jesus fra de jødiske skriftkloges side. Se også 3:47. Den tale, som Jesus gav jødernes skriftkloge, og som er indeholdt i versene 31-34, kunne umuligt være en tale af et barn. Jesus var hverken Profet på det tidspunkt, ej heller opretholdt han Bønnen eller gav Zakāt eller fik en Bog. Sammenføjningen af disse ord indebar også en profeti om, at Jesus ikke skulle dø i en ung alder, men ville leve til en moden alder.

9 Se noten til sura 2:117.

*10 Se noten til sura 2:118.

38. Men grupperne blev uenige indbyrdes, så ve de vantro på grund af mødet på den store dag.

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ قَوْلٍ
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Hvor vidunderlig vil deres hørrelse og deres syn være på den dag, de vil komme til Os! Men i dag er de uretfærdige i åbenlys vildfarelse.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ ۗ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ
الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Og advar dem om fortrydelsens dag, når sagen skal afgøres. Men i øjeblikket er de i *en tilstand af uagtsomhed*, så de tror ikke.

وَ أَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ
الْأَمْرُ ۗ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٠﴾

41. I sandhed, det er Os, Som vil arve jorden og *alle* dem, som er på den, og til Os skal de *alle* bringes tilbage.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا
وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

R. 3.

42. Og fortæl *beretningen* om Abraham, som er nævnt i Bogen.¹¹ Med sikkerhed, Han var *et sandfærdigt menneske* og en Profet.

وَ إِذْ كُنَّا فِي الْكُتُبِ إِبْرَاهِيمَ ۗ إِنَّهُ كَانَ
صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Da han sagde til sin fader: “O min fader! Hvorfor tilbeder du det, som ikke hører og ikke ser og ikke kan nytte dig noget?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ
شَيْئًا ﴿٤٣﴾

44. O min fader! Der er bestemt kommet sådan viden til mig, som ikke er kommet til dig, følg derfor mig, jeg vil vejlede dig til en lige vej.

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٤﴾

45. O min fader! Tjen ikke satan, med sikkerhed, satan er en oprører mod den Mest Nådige.

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٥﴾

¹¹ Den Hellige Profet^{sa} bliver her formantet til at berette Abrahams historie fra Qur’ānen og ikke fra Bibelen. Den Hellige Qur’ān skildrer Abraham som et sandfærdigt menneske, hvorimod Bibelen beskylder ham for at fortælle løgne (1. Mosebog 20,13).

46. O min fader! Jeg frygter bestemt, at en straf fra den Mest Nådige skulle ramme dig, og da skulle du blive satans ven.”

47. Han svarede: “Vender du dig bort fra mine guder, o Abraham? Hvis du ikke ophører, vil jeg med sikkerhed bryde alle forbindelser med dig. Lad mig nu være alene et langt stykke tid.”

48. Abraham sagde: “Fred være med dig. Jeg vil bede min Herre om tilgivelse for dig. Han er bestemt nådig mod mig.

49. Og jeg vil holde mig borte fra jer og fra det, I påkalder i stedet for Allāh, og jeg vil bede til min Herre, det er muligt, at jeg i bønnen til min Herre ikke vil blive skuffet.”

50. Så da han havde skilt sig fra dem og fra det, som de tilbad i stedet for Allāh, skænkede Vi ham Isak og Jakob, og hver af dem gjorde Vi til Profet.

51. Og Vi skænkede dem af Vor barmhjertighed, og Vi skænkede dem et sandt ophøjet eftermæle.

R. 4.

52. Og fortæl beretningen om Moses, som er nævnt i Bogen. Med sikkerhed, han var en udvalgt, og han var et Sendebud, en Profet.

53. Og Vi kaldte ham fra den højre side af Bjerget, og Vi skænkede ham nærhed til Os for en særlig samtale.

يَا بَتِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ
مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ٣٦

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ نَادِيًّا
عَنِ الْإِهْتِي يَا بَرِهَيْمُ
لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ لِأَرْجَمَنَّكَ وَ أَهْجُرْنِي
مَلِيًّا ٣٧

قَالَ سَلِّمْ عَلَيَّ ۖ سَأَسْتَغْفِرَ لَكَ
رَبِّي ۗ إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ٣٨

وَ اعْتَزَلْكُمْ وَ مَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
وَ ادْعُوا رَبِّي ۗ عَسَىٰ آلَا أَكُونَ بِدُعَاءِ
رَبِّي شَقِيًّا ٣٩

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَ مَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ ۗ وَ هَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ ۗ
وَ كَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ٤٠

وَ وَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا
لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ٤١

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ ۚ إِنَّهُ كَانَ
مُخْلَصًا وَ كَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ٤٢

وَ نَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
وَ قَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٤٣

54. Og Vi skænkede ham af Vor barmhjertighed hans broder Aron som Profet.

55. Og fortæl *beretningen* om Ismael, som er nævnt i Bogen. Med sikkerhed, han var trofast med hensyn til *sit* løfte. Og han var et Sendebud, en Profet.

56. Og han plejede at påbyde sit folk Bønnen og almisse, og han var sin Herre velbehagelig.

57. Og fortæl *beretningen* om Idrīs, som er nævnt i Bogen. Med sikkerhed, han var *et* sandfærdigt menneske og en Profet.

58. Og Vi hævede ham til en op-højet stilling.

59. Disse er det, som Allāh skænkede Sine velsignelser blandt Profeterne af Adams slægt og af deres *slægt*, som Vi bar i *Arken* sammen med Noah, og af Abrahams og Israels slægt, og *de er* blandt dem, som Vi retledede og udvalgte. Når den Mest Nådiges Tegn blev forelæst for dem, faldt de ned i underkastelse *for Gud*, grædende.¹²

60. Så fulgte der efter dem efterkommere, som forsømte Bønnen og fulgte onde begær. Så de vil møde ødelæggelse

61. undtagen dem, som angrer og tror og handler retfærdigt. Disse vil træde ind i Paradiset, og de skal ikke forurettes det mindste –

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ
نَبِيًّا ۝٥٤

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمَاعِيلَ ۙ إِنَّهُ
كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝٥٥

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَ الزُّكُوفِ
وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝٥٦

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيسَ ۙ إِنَّهُ كَانَ
صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝٥٧

وَ رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٨

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ ۙ وَ مِمَّنْ
حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۙ وَ مِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ
وَ إِسْرَائِيلَ ۙ وَ مِمَّنْ هَدَيْنَا وَ اجْتَبَيْنَا
إِذَا تَثَلَىٰ عَلَيْهِمْ أَيُّتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا
سُجَّدًا وَّ بُكْيًا ۝٥٩

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا
الصَّلَاةَ وَ اتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ
يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۝٦٠

إِلَّا مَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ لَا يُظْلَمُونَ
شَيْئًا ۝٦١

12 *Sadjdah* foretages efter dette vers.

62. Evighedens Haver, som den Mest Nådige har lovet Sine tjenere i det usete. Med sikkerhed, Hans løfte skal opfyldes.

63. De vil ikke høre noget forfængeligt deri, men kun *hilsener af fred*, og de vil få deres underhold deri morgen og aften.

64. Sådan er Paradiset, som Vi skænker i arv til dem af Vore tjenere, som er retfærdige.

65. "Og vi, *englene*, stiger ikke ned undtagen på din Herres befaling. Ham tilhører alt det, som er foran os, og alt det, som er bag os, og alt det, som er derimellem, og din Herre glemmer ikke."

66. *Han er* Herre over himlene og jorden og alt det, som er mellem de to. Tilbed derfor Ham, og vær standhaftig i tilbedelse af Ham. Kender du nogen, som er Hans lige?

R. 5.

67. Og mennesket siger: "Hvad! Når jeg er død, skal jeg bringes frem levende?"

68. Mon mennesket ikke husker, at Vi skabte det tidligere, da det ingenting var?

69. Og ved din Herre, Vi vil med sikkerhed samle dem sammen, og også satanerne, så skal Vi anbringe dem på knæ omkring helvede.

70. Derpå vil Vi med sikkerhed trække de af dem frem fra hver gruppe, som var voldsomst i *deres* oprør mod den Mest Nådige.

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝٦٢

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝٦٣

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝٦٤

وَمَا نُنزِّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۗ لَهُ مَا بَيْنَ
أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۗ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝٦٥

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۗ هَلْ
تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝٦٦

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ ۖ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
أُخْرَجُ حَيًّا ۝٦٧

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ
قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝٦٨

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ
ثُمَّ لَنَحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝٦٩

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ
أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝٧٠

71. Og med sikkerhed, Vi kender bedst dem, som mest fortjener at brændes deri.

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا
صَلِيًّا ٤١

72. Og der er ikke nogen af jer, som ikke vil komme dertil. Dette er en fastsat forordning hos din Herre.

وَإِنَّ مِنْكُمْ لِرَأْسٍ وَارِدَهَا ۗ كَانَ عَلَىٰ
رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ٤٢

73. Så vil Vi frelse de retfærdige og efterlade de uretfærdige på knæ deri.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
فِيهَا جثِيًّا ٤٣

74. Og når Vore klare Tegn forelæses for dem, siger de vantro til de troende: “Hvilken af de to grupper er bedst i rang og *udgør* den mest imponerende forsamling?”

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا ۗ أَيُّ
الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآحْسَنُ نَدِيًّا ٤٤

75. Og hvor mangen en generation har Vi tilintetgjort før dem, som var bedre stillet med hensyn til rigdom og udseende!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
أَحْسَنُ آثَارًا وَرِءْيَا ٤٥

76. Sig: “Den Mest Nådige giver dem, som er i vildfarelse, en lang udsættelse, indtil de, når de ser det, som de advares med – det være sig straffen eller Timen – vil indse, hvem der er værst med hensyn til tilstand og svagest med hensyn til skare.

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدًّا ۗ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا
يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا
وَآضَعْفُ جُنْدًا ٤٦

77. Og Allāh forøger dem i retledning, som følger retledningen. Og de varige gode handlinger er bedst i din Herres åsyn med hensyn til belønning og bedst med hensyn til tilbagekomst.”

وَيزِيدُ اللهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ
وَالبَقِيَّتِ الصَّالِحَاتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ٤٧

78. Har du grundet over ham, som forkaster Vore Tegn og siger: “Jeg skal med sikkerhed skænkes rigdom og børn?”

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ
لَأُوْتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ٤٨

79. Mon han er blevet bekendt med det usete, eller har han fået et løfte fra den Mest Nådige?

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمْ آتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ٧٩

80. Nej! Vi vil bestemt optegne det, han siger, og Vi vil forlænge straffen betydeligt for ham,

كَلَّا ۖ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ
مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ٨٠

81. og Vi vil arve¹³ fra ham alt det, som han taler om, og han skal komme til Os helt alene.

وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٨١

82. Og de har taget sig *andre* guder i stedet for Allāh, for at de må være en *kilde til* magt for dem.

وَآتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِّيَكُونُوا
لَهُمْ عِزًّا ٨٢

83. Bestemt ikke! De vil afvise deres tilbedelse og blive deres modstandere.

كَلَّا ۖ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ ضِدًّا ٨٣

R. 6.

84. Ser du ikke, at Vi har sendt satanerne mod de vantro, som ansporer dem *til u lydige handlinger*?

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى
الْكَافِرِينَ تَؤْوَدُهُمْ آرَادًا ٨٤

85. Så du skal ikke forhaste dig med hensyn til dem, Vi holder fuldt regnskab med deres *handling*.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ
عَدًّا ٨٥

86. *Ihukom* den dag, når Vi vil bringe de retfærdige frem for den Mest Nådige som *ærede* gæster.

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ
وَفْدًا ٨٦

87. Og Vi vil drive forbryderne til helvede som en hjord til et vandingssted.

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ٨٧

88. Ingen vil have magt til at gå i forbøn undtagen den, som har modtaget et løfte fra den Mest Nådige.

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ٨٨

89. Og de siger: "Den Mest Nådige har taget Sig en søn."

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ٨٩

13 Verset angiver, at den vantro skal efterlade al sin rigdom og sine børn, og hans arvinger vil omfavne islām, og al deres rigdom og ressourcer vil blive brugt for Allāhs sag.

90. Med sikkerhed, I har gjort noget aldeles afskyeligt!

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٩٠﴾

91. Himlene kunne næsten sønder rives derved og jorden spaltes og bjergene falde ned i stykker,¹⁴

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ
الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩١﴾

92. fordi de tilskriver den Mest Nådige en søn,

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. hvorimod det ikke passer sig for den Mest Nådige, at Han skulle tage Sig en søn.¹⁵

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٣﴾

94. Der er ingen i himlene og på jorden, undtagen han skal komme til den Mest Nådige som en tjener.

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا ﴿٩٤﴾

95. Med sikkerhed, Han omfatter dem *i Sin viden* og har opregnet dem alle fuldt ud.

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٥﴾

96. Og enhver af dem skal komme til Ham på Opstandelsens Dag helt alene.

وَ كُلُّهُمْ أَتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٦﴾

97. Med sikkerhed, de, som tror og handler retfærdigt – den Mest Nådige vil skabe kærlighed i deres hjerter.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿٩٧﴾

98. Så Vi har gjort denne *Qur'ān* let på dit sprog, for at du må give

فَأَنَّمَا يُسْرِنُهِ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ

14 Verset angiver, at dogmet at Jesus er Guds søn er afskyeligt. En sådan tro er frastødende for himmelske væsener, fordi den er imod guddommelige egenskaber og mod alt, hvad de står for. Den er afskyelig for mennesker på jorden, fordi den krænker den menneskelige naturs bud, og menneskets intellekt og forstand viger tilbage i afsky for den. Mennesker med høje og ædle idealer som f.eks. Guds Profeter og Hans udvalgte fornægter og fordømmer den også, fordi tanken om, at mennesket skulle behøve et stedfortræderoffer af nogen for at opnå frelse og høj moralsk status, går imod deres egen åndelige erfaring.

15 Suraen fordømmer eftertrykkeligt de kristne trossætninger, især den grundlæggende læresætning om, at Jesus er Guds søn. Det er bemærkelsesværdigt, at den guddommelige egenskab *Ar-Rahmān*, den Evig Barmhjertige, er gentaget 16 gange i denne sura. Den kristne læresætning om 'soning' antyder, at Gud ikke kan tilgive menneskers synder, hvorimod den guddommelige egenskab *Ar-Rahmān* betyder, at Han er den Evig Barmhjertige og kan og faktisk ofte tilgiver deres synder.

glædeligt budskab dermed til de retfærdige og advare et stridslystent folk dermed.

99. Og hvor mangen en generation har Vi tilintetgjort før dem! Kan du fornemme en eneste af dem eller høre *selv* en hvisken fra dem?

الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَدًّا ﴿٩٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ
تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ
رِكْزًا ﴿٩٩﴾

SURA 20

ṬĀ HĀ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 136 vers.

Suraen begynder med bogstavforkortelsen طه *Ṭā Hā*, som ikke er anvendt i begyndelsen af nogen anden sura. Dette betyder: O Hellige Profet og fuldkomne Retleder.

Nyheden om de rædselsvækkende krige omtalt i den foregående sura (19:89-93) var bestemt smertefuld for Profetens hjerte, Allāhs fred og velsignelser være over ham. Derfor formanede Allāh ham eftertrykkeligt, at han ikke skal bedrøves som følge deraf. Denne Bog er en åbenbaring fra Den, Som skabte himmelen og jorden, og Han er رَحْمَن *Rahmān*, den Mest Nådige, Som befæstede Sig på Tronen.

Eftersom profetdømmets embede skænkes på grund af *rahmāniyyah*, Allāhs attribut den Mest Nådige – og der ligesom i den foregående sura fortsættes med samme emne om Guds attribut *rahmāniyyah* – omtales Profeten Moses^{as} endnu en gang, hvorledes Allāh udvalgte ham som Sit Sendebud på grund af Sin *rahmāniyyah*. Al nåde, som Profeten Moses blev skænket, var på grund af Allāhs attribut *rahmāniyyah*.

Suraen beretter om troldmændenes underkastelse og om Faraos trussel mod dem om forfærdelige straffe. Men de, som er vidne til den Nådige Guds manifestation, bøjer sig ikke for sådanne trusler. Deres tro på Profeten Moses^{as} var derfor urokkelig på trods af alle trusler.

Derefter siger Allāh til Profeten^{sa}, at de spørger dig om bjergene. Om bjergene var den Hellige Profet^{sa} dog aldrig blevet spurgt, hvorimod afgudsdyrkerne plejede at spørge angående de store magter ligesom bjerge, hvorledes han ville få fremgang, når disse magter stod i vejen for ham. Til den ene side var der bjerget i form af Perserriget, og til den anden side var der bjerget i form af Romerriget. Gud belærte ham, at verdens hovmodige magter, omend de var som bjerge, ikke ville tro, før deres stolthed var knust, og de skulle blive som ørkensand, fuldstændig glat og uden ujævnheder. Når dette sker, vil de komme til at tro på et sådant Sendebud, som ingen krogethed har i sig.

I vers 109 gentages Allāhs attribut *ar-Rahmān*, den Mest Nådige, og også i vers 110 omtales manifestationen af den samme attribut, for Hvis agtelse og anseelse alle stemmer skal dæmpes, dvs. at om de taler, så gør de det i form af hvirken.

Derefter omtales endnu en gang Profeten Adam^{as}, fordi selv hans fødsel var under påvirkning af den guddommelige manifestation af *rahmāniyyah*. Og for første gang fremlægges de fire grundlæggende aspekter af hans *Sharī'ah*, Loven, dvs. at enhver, som vil tro på Profeten Adam^{as}, forsikres om, at han aldrig vil være sulten, nøgen, tørstig eller brænde i solen.

Endvidere formaner den Hellige Profet^{sa}: Vær standhaftig og vis udholdenhed mod fjendens forfølgelse, og pris din Herre med Hans lovprisning før solens opgang og før dens nedgang, og lovpris Ham i nattens timer og ved dagens yderpunkter. I dette vers angives tidspunkterne for alle de foreskrevne Bønner i dagens og nattens timer.

Ved slutningen af denne sura konkluderes: Sig, alle venter på følgerne af disse bestræbelser, også I skal vente. Det skal gøres indlysende for jer, hvem der er på den rette vej, og hvem der modtager retledningen.

ṬĀ HĀ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ṭā Hā. †

طه ②

3. Vi har ikke nedsendt Qur'ānen til dig, for at du skulle bedrøves,¹

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③

4. men som en formaning for den, som frygter *Gud*,

إِلَّا تَذَكَّرَةً لِّمَنْ يَخْشَى ④

5. og en åbenbaring fra Ham, Som skabte jorden og de høje himle.

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمُوتِ

الْعُلَى ⑤

6. *Han er den Mest Nådige, Som befæstede Sig på Tronen.*²

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥

7. Ham tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og hvad der er imellem dem, og hvad der er under den fugtige jord.

لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا

بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦

8. Og om du taler højt, *gør det ingen forskel*, for Han kender den hemmelige *tanke* og *det, som er endnu mere skjult*.

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ

وَآخْفَى ⑧

9. Allāh – der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Ham tilkommer de smukkeste navne.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى ⑨

† O fuldkomne menneske!

1 Dette vers rummer et budskab af trøst og håb til den Hellige Profet^{sa} og muslimerne. Hensigten er at minde om, at det er uforeneligt med Qur'ānens fuldkomne og ufejlbarlige åbenbaring, at overbringeren af den skulle fejle i sit hverv. Den Hellige Profets^{sa} sag vil derfor sejre, og hans disciple vil efter at have gennemgået alvorlige prøvelser og trængsler opnå medgang, fremgang og ære. Denne sura blev åbenbaret i Mekka i den meget tidlige periode af hans kaldelse, da muslimerne nådesløst blev pint og plaget, og forfølgelsen var meget hård og organiseret og syntes ikke at få nogen ende. Derfor var der behov for disse trøstende ord.

2 Se indledningen til sura 40.

10. Og er beretningen om Moses kommet til dig?

11. Da han så en ild, sagde han til sin familie: “Vent, jeg opfatter en ild, måske kan jeg bringe jer en brand derfra eller finde retledning ved ilden.”³

12. Og da han kom hen til den, blev det kundgjort: “O Moses!

13. I sandhed, Jeg er din Herre. Så tag dine sko af, for du er i den hellige dal Ṭuwā.

14. Og Jeg har udvalgt dig, så lyt opmærksomt til det, som bliver åbenbaret.

15. I sandhed, Jeg er Allāh, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Mig. Tilbed derfor Mig, og opretthold Bønnen til Min ihukommelse.

16. Med sikkerhed, Timen vil komme, måske vil Jeg åbenbare den, for at enhver sjæl må blive belønnet for sin stræben.

17. Så lad ikke den, som ikke tror på den og følger sit onde begær, vende dig bort derfra, så du bliver fortabt.

18. Og hvad er det i din højre hånd, o Moses?”

19. Han svarede: “Det er min stav, jeg støtter mig til den og slår blade ned med den til mine får, og jeg har også andre formål med den.”

20. Han sagde: “Kast den ned, o Moses!”

21. Da kastede han den ned, og se! Den blev en krybende slange.

وَهَلْ آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنستُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ

أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ⑪

فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ لِمُوسَى ⑫

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ⑬ إِنَّكَ

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ⑭

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ⑮

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ⑯

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ⑰

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا

لِيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ⑱

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا

وَاتَّبَعَهُ هَوَاهُ فَتَرْدَى ⑲

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ⑳

قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهْشُّ

بِهَا عَلَى غَنَمِي وَإِنِّي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ㉑

قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى ㉒

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ㉓

³ Se noten til sura 27:8.

22. Gud sagde: “Tag fat i den, og frygt ikke. Vi vil bringe den tilbage til dens tidligere form.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ سَنُعِيدُهَا
سَيَرَّتْهَا الْأُولَىٰ ۝٢٢

23. Og pres din hånd mod din side.⁴ Den skal komme frem hvid, lydefri – endnu et Tegn,

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ
بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ۝٢٣

24. for at Vi må vise dig nogle af Vore store Tegn.

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ۝٢٤

25. Gå til Farao, han har virkelig ^عoverskredet *alle* grænser.”

إِذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝٢٥

R. 2.

26. Han sagde: “Min Herre! Åbn mit hjerte for mig,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝٢٦

27. og gør min sag let for mig,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝٢٧

28. og løs op knuden på min tunge,

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝٢٨

29. så de må forstå min tale,

يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝٢٩

30. og skænk mig en hjælper fra min familie –

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝٣٠

31. Aron, min broder,

هَارُونَ أَخِي ۝٣١

32. forøg min styrke ved ham,

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝٣٢

33. og lad ham få del i min opgave,

وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝٣٣

34. for at vi må lovprise Dig meget

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝٣٤

35. og ihukomme Dig meget.

وَنَذُكُرَكَ كَثِيرًا ۝٣٥

36. Du besidder fuldkommen viden om os.”

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝٣٦

4 *Yad* betyder hånd eller arm – og metaforisk: nådesbevisning, velgørenhed, magt, myndighed, hjælp, beskyttelse, samfund, parti (Aqrah). En af betydningerne af ordet *yad* er samfund eller folk, hvilket indeholder et påbud til Moses om, at han altid skal holde sit folk tæt ved sig og under sin beskyttelse. Hvis han gjorde det, ville de blive meget retfærdige mennesker, der udstråler åndeligt lys, og ville være fri for alle moralske onder. *Yade baidā* kan også betyde klare og stærke argumenter, som Moses blev skænket.

37. Gud sagde: “Din bøn er skænket dig, o Moses!

38. Og Vi viste dig bestemt nåde også en anden gang,

39. da Vi åbenbarede til din moder, hvad der var en vigtig åbenbaring:

40. ‘Læg ham i arken, og sæt den i floden, så vil floden føre den til bredden, og en, som er en fjende af Mig og også en fjende af ham, vil tage ham op.’ Og Jeg indhyllede dig i kærlighed fra Mig, og Jeg gjorde dette, for at du måtte vokse op for Mine øjne.

41. Da din søster gik langs bredden og sagde: ‘Skal jeg lede jer til én, som vil tage sig af ham?’ Så bragte Vi dig tilbage til din moder, for at hendes øjne måtte kølnes, og hun ikke måtte sørge. Og du dræbte et menneske, men Vi befriede dig fra sorgen. Så prøvede Vi dig på forskellige måder. Og du opholdt dig i flere år blandt Midians folk. Derpå nåede du det passende niveau, o Moses.

42. Og Jeg har udvalgt dig for Mig Selv.

43. Gå, du og din broder, med Mine Tegn, og bliv ikke slappe i ihukommelse af Mig.

44. Gå begge til Faraos, for han har overskredet alle grænser.

45. Og tal til ham begge to med venlige ord,⁵ for at han måske vil agte derpå eller frygte.”

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٨﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾

أَبِ إِخْفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي
الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ
عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَالْكَافِرَاتُ عَلَيْكَ
مَحَبَّةٌ مِّنِّي ۗ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٤٠﴾

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ ۗ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَ قَتَلْتَ
نَفْسًا فَزَجَّيْنَاكَ مِنَ الْعِمِّ وَ فَتَنَّاكَ
فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ۗ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ﴿٤١﴾

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤٢﴾

إِذْ هَبَّ أَنْتَ وَ أَخُوكَ بِأَيْتِي وَ لَا تَبَيَّنَا
فِي ذِكْرِي ﴿٤٣﴾

إِذْ هَبَّا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٤﴾

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ
يَخْشَىٰ ﴿٤٥﴾

⁵ Verset rummer en vigtig lære for en religiøs lærer eller prædikant. Han skal anvende høfligt sprog i sin tale. Han bør også udvise behørig respekt for dem, som Gud har skænket verdslig ære eller har givet myndighed.

46. De svarede: “Vor Herre! Vi frygter, at han begår overgreb mod os eller overskrider *alle* grænser i overtrædelse.”

47. *Gud* sagde: “Frygt ikke, for Jeg er med jer begge. Jeg hører, og Jeg ser.

48. Gå I da begge til ham og sig: ‘Vi er din Herres Sendebud, send derfor Israels børn med os, og plag dem ikke. Vi har bestemt bragt dig et Tegn fra din Herre, og fred være over den, som følger retledningen,

49. det er med sikkerhed blevet åbenbaret til os, at straffen skal være over den, som forkaster og vender sig bort.’”

50. *Farao* sagde: “Hvem er da jeres Herre, o Moses?”

51. Han sagde: “Vor Herre er Den, Som gav enhver ting dens *rette* form og så vejledte *den til dens rette funktion*.”

52. *Farao* sagde: “Hvad skal da de tidligere generationers skæbne være?”

53. Han sagde: “Viden derom er hos min Herre, *optegnet* i en Bog. Min Herre tager hverken fejl eller glemmer.”

54. *Han er Den*, Som skabte jorden for jer som en vugge og lod veje føre over den for jer, og Som sender regn ned fra himmelen, og dermed frembringer Vi forskellige slags plantevækst i par.

قَالَ رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ۝٣٦

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَ أَرَى ۝٣٧

فَأْتِيهِ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَحْذِثْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ۝٣٨

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝٣٩

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَى ۝٤٠

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ۝٤١

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ۝٤٢

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۝٤٣

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَخَرَجْنَا بِهَا أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ۝٤٤

55. Spis, og lad jeres kvæg græsse. I sandhed, i dette er der Tegn for dem, som er begavet med fornuft.

كُلُوا وَارْعُوا أَنْعَمَ لَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿٥٥﴾

R. 3.

56. Af den har Vi skabt jer, og til den skal Vi lade jer vende tilbage, og af den skal Vi bringe jer frem endnu en gang.

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ﴿٥٦﴾

57. Og med sikkerhed, Vi viste ham, *Farao*, alle Vore Tegn, men han forkastede *dem* og nægtede *at tro*.

وَ لَقَدْ آرَيْنَهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ
وَآبَى ﴿٥٧﴾

58. Han sagde: “Er du kommet til os, o Moses, for at drive os ud af vort land med din trolddom?”

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٥٨﴾

59. Men vi skal med stor sikkerhed bringe dig en trolddom lig den, så træf en aftale mellem os og dig, som vi ikke skal bryde, hverken vi eller du, på et sted lige *for os begge*.”

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ
وَ لَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا ﴿٥٩﴾

60. Moses sagde: “Jeres aftale skal være på festens dag, og lad folket forsamles, når solen står højt.”

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْتَ
يُحْشَرُ النَّاسُ ضُحًى ﴿٦٠﴾

61. Da vendte *Farao* sig bort og mønstrede alle sine planer, derpå kom han *i overensstemmelse med aftalen*.

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦١﴾

62. Moses sagde til dem: “Ve jer! Opdigt ikke løgn mod Allāh, ellers vil Han tilintetgøre jer ved en straf, og med sikkerhed, den, som opdigter løgn, skal blive ødelagt.”

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ
اللَّهُ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ
خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ ﴿٦٢﴾

63. Så argumenterede de indbyrdes om deres sag og holdt hemmelige rådslagninger.

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا
الدُّجَىٰ ﴿٦٣﴾

64. De sagde: “Med sikkerhed, disse to er troldmænd, som ønsker at drive jer ud af jeres land ved deres trolddom og ødelægge jeres bedste traditioner.

65. Læg derfor jeres samlede planer, og kom så frem på rad og række. Og med sikkerhed, den skal sejre i dag, som får overhånd.”

66. De sagde: “O Moses! Vil du kaste *først*, eller skal vi være de første til at kaste.”

67. Han sagde: “Nej, I skal kaste.” Og se! Deres reb og deres stave forekom ham ved deres trolddom, som om de krøb *omkring*.

68. Og Moses følte frygt i sin sjæl.⁶

69. Vi sagde: “Frygt ikke, med sikkerhed, du vil vinde overhånd.

70. Og kast det, som er i din højre hånd, den vil opsluge det, de har tilvirket, for det, de har tilvirket, er kun en troldmands list. Og en troldmand skal ikke sejre, hvor han end måtte komme.”⁷

71. Da blev troldmændene tvunget til at falde ned i underkastelse. De sagde: “Vi tror på Arons og Moses’ Herre.”

72. *Farao* sagde: “Har I troet på ham, før jeg gav jer tilladelse? Han

قَالُوا إِنَّ هَٰذِهِنَّ لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾

فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوَصَفَاءَ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَىٰ مِنَ الْلُقَىٰ ﴿٦٥﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا وَإِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

فَالْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ

6 Moses var ikke bange for troldmændenes redskaber. Guds Profeter besidder meget stor sikkerhed og er aldrig bange for noget. Moses frygtede kun for, at hans folk skulle blive ledt på afveje af troldmændenes påfund.

7 Se noten til sura 7:118.

må bestemt være jeres anfører, som har lært jer trolddom. Jeg vil derfor med sikkerhed afhugge jeres hænder og jeres fødder på modsat side, og jeg vil med sikkerhed korsfæste jer på palmetræers stammer, og I skal få at vide, hvem af os der er strengest og mest vedholdende i straffen.”

73. De sagde: “Vi vil aldrig foretrække dig frem for de klare og tydelige Tegn, som er kommet til os, ej heller vil vi foretrække dig frem for Ham, Som har skabt os. Så forordn, hvad du vil forordne, du kan kun forordne angående dette nærværende liv.⁸

74. I sandhed, vi tror på vor Herre, så Han må tilgive os vore synder og tilgive os den trolddom, som du tvang os til at anvende. Og Allāh er den Bedste og den Mest Bestående.”

75. Med sikkerhed, den der kommer til sin Herre som synder – for ham er der helvede, han skal hverken dø deri eller leve.

76. Men den der kommer til Ham som troende og har handlet retfærdigt, for sådanne er der de højeste rangklasser –

77. Evighedens Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, de vil forblive deri. Og dette er belønningen for dem, som holder sig rene.

لَكِبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَا تَقْطَعْنَ أَيِّدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ
خِلَافٍ وَلَا صَلْبَتِكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ
وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى^{٤٦}

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا
أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا^{٤٣}

إِنَّا أُمَّتٌ لِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا
أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ
خَبِيرٌ وَأَبْقَى^{٤٣}

إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ
جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى^{٤٥}

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى^{٤٦}

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ
تَزَكَّى^{٤٤}

⁸ Verset fremlægger en vidunderlig forandring, som sand tro kan skabe i mennesket. De grådige og materialistiske troldmænd, der for kort tid siden bad om belønning fra Faraο i form af penge, position eller ære (7:114), blev ganske ligeglade med selv den mest forfærdelige form for død, som Faraο truede dem med, da de havde fundet og accepteret sandheden.

R. 4.

78. Og Vi åbenbarede til Moses: “Før Mine tjenere bort om natten, og søg en tør vej for dem gennem havet. Du skal ikke frygte for at blive indhentet, ej heller skal du nære *nogen anden* frygt.”⁹

79. Derpå forfulgte Farao dem med sine hærskarer, så overvælde- de dem det af havets vande, som overvældede dem.

80. Og Farao vildledte sit folk og retledede dem ikke.

81. “O Israels børn! Vi befriede jer fra jeres fjende, og Vi sluttede en pagt med jer på den højre side af Bjerget, og Vi nedsendte Manna og Salwā over jer.

82. Spis af de gode ting, som Vi har forsynet jer med, og overtræd ikke angående dette, ellers vil Min vrede nedstige over jer, og den, som Min vrede nedstiger over, skal gå til grunde,

83. men Jeg er med sikkerhed overmåde tilgivende over for dem, som angrer og tror og handler retfærdigt og så holder fast ved retledningen.

84. Og hvad har fået dig til at haste bort fra dit folk, o Moses?”

85. Han sagde: “De følger tæt i mine fodspor, og jeg har skyndt mig til Dig, min Herre, for at Du må have behag *i mig*.”

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ۖ أَنِ اسْرِ
بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ
يَبْسًا ۖ لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۝٤٨

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ
مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝٤٩

وَأَصَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ۝٥٠

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ
عَذَابِكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ

وَالسَّلْوَى ۝٥١

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ
يَحِلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ۝٥٢

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
صَالِحَاتٍ مَّا اهْتَدَى ۝٥٣

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى ۝٥٤

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثْرِي وَعَجِلْتُ
إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ۝٥٥

9 Se noten til sura 2:51.

86. Gud sagde: “Vi har prøvet dit folk i dit fravær, og Sāmirīen har ledt dem på afveje.”

87. Så vendte Moses tilbage til sit folk vred og bedrøvet. Han sagde: “O mit folk! Gav jeres Herre jer ikke et skønt løfte? Mon den fastsatte tid da forekom jer for lang, eller ønskede I, at vrede skulle stige ned over jer fra jeres Herre, så I brød jeres løfte til mig?”

88. De sagde: “Vi har ikke brudt vort løfte til dig af vor egen drift, men vi var belastet med byrden af folks smykker, og vi kastede dem, og ligeledes kastede Sāmirīen.”

89. Derpå frembragte han en kalv for dem – blot en krop, som gav en brølende lyd. Da sagde de, *han og hans fæller*: “Dette er jeres gud og Moses’¹⁰ gud, men han glemte at nævne det for jer.”

90. Mon de ikke kunne se, at den ikke gav dem noget svar og ingen magt havde til at skade eller gavne dem?

R. 5.

91. Og Aron havde allerede sagt til dem: “O mit folk! I er blot blevet prøvet med denne kalv. Og i sandhed, den Mest Nådige er jeres Herre, så følg mig, og adlyd min befaling.”¹¹

10 Israelitterne havde boet i Ægypten i trældom i lang tid og havde antaget mange skikke, levemåder og religiøse ritualer fra deres herskere, ægypterne, der tilbad koen (Enc. Rel. & Ethics, bd. 1, s. 507). På denne måde havde de udviklet stor respekt for koen, og i Moses’ fravær forledte Sāmirīen dem til tilbedelse af kalven.

11 Qur’ānen modsiger her Bibelen og afviser anklagen mod Aron for at have lavet en smeltet

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾

فَرَجَعَهُ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا
قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا
حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ
أَنْ يَجِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ
فَاخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٧﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا
وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ
فَقَدْ فَتَنَّا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٨﴾
فَاخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ
فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ
فَنَسِي ﴿٨٩﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٩٠﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَتَقَوْمِ
إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ
فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩١﴾

92. De svarede: “Vi vil ikke op-høre med at tilbede den, indtil Moses vender tilbage til os.”

93. *Moses* sagde: “O Aron! Hvad forhindrede dig, da du så dem komme på afveje,

94. i at følge mig? Har du da været ulydig mod min befaling?”

95. Han svarede: “O min moders søn! Grib mig ikke i skægget, ej heller i *håret på* mit hoved¹². Jeg frygtede for, at du skulle sige: ‘Du har skabt splid mellem Israels børn og ventede ikke på mit ord.’”

96. *Moses* sagde: “Og hvad har du at sige, o Sāmīrī?”

97. Han sagde: “Jeg opfattede, hvad de ikke opfattede. Jeg modtog *kun* en del af Sendebuddets præg, men *selv* det kastede jeg bort. Og således forskønnede min sjæl det for mig.”

98. *Moses* sagde: “Gå bort. Det skal være din lod livet igennem at sige: ‘Rør *mig* ikke’, og der er et løfte *om straf* for dig, hvis opfyldelse ikke skal svigte angående dig. Se nu på din gud, som du er blevet en hengiven tilbeder af. Vi skal med sikkerhed brænde den og så sprede den i havet.”

99. Jeres Gud er alene Allāh, ved siden af Hvem der ikke er nogen

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّى
يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿٩٢﴾

قَالَ لَهُرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ
ضَلُّوا ﴿٩٣﴾

أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٤﴾

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
بِرَأْسِي ۚ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ
فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَمْ تَرَاقِبُ
قَوْلِي ﴿٩٥﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٦﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ
قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
وَكَذَلِكَ سَوَّلْتِ لِي نَفْسِي ﴿٩٧﴾

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا
لَنْ تُخْلَفَهُ ۚ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي
ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۗ لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٨﴾

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

kalv til israelitterne for tilbedelse (2. Mosebog 32,4). Ifølge Qur’ānen formede Aron ikke kalven til dem, men han forbød dem at tilbede det, som Sāmīrīen havde frembragt til dem. Anklagen er blevet afvist som ubegrundet af selv kristne forfattere (Enc. Brit. under “The Golden Calf”).

*12 Udtrykket “grib mig ikke i skægget, ej heller i *håret på* mit hoved” skal ikke tages bogstaveligt. Det kan blot betyde: vaner mig ikke.

tilbedelsesværdig. Han omfatter alle ting i *Sin* viden.

100. Således fortæller Vi dig beretningerne om det, som hændte tidligere. Og Vi har skænket dig en Formaning fra Os.

101. Enhver, som vender sig bort fra den, vil med sikkerhed bære en tung byrde på Opstandelsens Dag,

102. hvorunder de skal blive, og ond vil byrden være for dem på Opstandelsens Dag,

103. den dag, når der skal blæses i trompeten. Og på den dag vil Vi samle de syndefulde, de blåøjede.

104. De vil tale lavmælt med hinanden: "I dvælede kun i ti *dage*"—

105. Vi ved bedst, hvad de vil sige – når den blandt dem med den bedste handle måde vil sige: "I har kun dvælet en dag."

R. 6.

106. Og de spørger dig om bjergene. Sig: "Min Herre vil sønderknuse dem og sprede dem som støv.

107. Og Han vil efterlade dem som en gold, flad slette,

108. hvori du ikke vil se nogen fordybning eller forhøjning."

109. På den dag skal de følge herolden, som er *oprigtig*, uden nogen krogethed i sig, og *alle* stemmer skal dæmpes for den Mest Nådige, og du vil ikke høre andet end en svag lyd af fodtrin.

وَسِعَ كُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۙ ﴿٩٩﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۗ وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۚ ﴿١٠٠﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۙ ﴿١٠١﴾

خَلِيدٍ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۙ ﴿١٠٢﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ ذُرْقًا ۙ ﴿١٠٣﴾

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۙ ﴿١٠٤﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۙ ﴿١٠٥﴾

وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۙ ﴿١٠٦﴾

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۙ ﴿١٠٧﴾

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۙ ﴿١٠٨﴾

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۗ وَ خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِرَحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۙ ﴿١٠٩﴾

110. På den dag skal forbøn ikke gavne *nogen* undtagen den, i hvis tilfælde den Mest Nådige giver tilladelse, og hvis tale *angående tro* behager Ham.

111. Han ved *alt* det, som er foran dem, og *alt* det, som er bag dem, men de kan ikke omfatte det med *deres* viden.

112. Og *alle* ansigter skal ydmyge sig for den Levende, den Selvopretholdende og Altopretholdende. Og den skal bestemt ødelægges, som bærer uretfærdighedens *byrde*.

113. Men den, som handler retfærdigt og er troende, skal hverken frygte uretfærdighed eller tab.

114. Og således har Vi nedsendt den – Qur’ānen på arabisk – og Vi har forklaret visse advarsler deri, for at de må frygte Gud, eller for at den må vække ihukommelse *af Gud* hos dem.

115. Ophøjet er da Allāh, den Sande Konge! Og vær ikke utålmodig med hensyn til Qur’ānen, før dens åbenbaring til dig er fuldført, men sig *kun*: “O min Herre! Forøg mig i viden.”¹³

116. Og i sandhed, Vi havde sluttet en pagt med Adam før dette, men han glemte *den*, og Vi fandt ikke nogen beslutsomhed¹⁴ hos ham *om ulydighed*.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ
لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝١١٠

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝١١١

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ
حَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝١١٢

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا يَخْفَ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝١١٣
وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ
يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝١١٤

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ
وَحْيُهُ ۚ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝١١٥

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنِي
وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝١١٦

¹³ Den Hellige Profet^{sa} sagde: “Søg viden, om den så skal findes i et land så langt borte som Kina” (Şaghīr, bd. 1). Andre steder i Qur’ānen er viden blevet præsenteret som Guds store nåde (2:270 og 4:114).

¹⁴ Verset fastslår, at Adams forsømmelse kun var en fejlbedømmelse. Den var utilsigtet og slet ikke bevidst. At fejle er menneskeligt.

R. 7.

117. Og da Vi sagde til englene: “Underkast jer Adam”, og de underkastede sig alle. Men Iblīs gjorde det ikke. Den nægtede.

118. Da sagde Vi: “O Adam! Dette er en fjende af dig og af din hustru, så lad den ikke drive jer begge ud af haven, ellers vil du blive ulykkelig.

119. Det er bestemt for dig, at du ikke vil sulte deri, ej heller vil du være nøgen.

120. Og at du ikke vil tørste deri, ej heller vil du være udsat for solen.”

121. Men satan indgød ham onde tanker, den sagde: “O Adam! Skal jeg lede dig til evigheds træ og til et kongedømme, som aldrig forfalder?”

122. De spiste begge deraf, så deres iboende svagheder¹⁵ blev åbenlyse for dem, og de begyndte at dække sig med bladene fra haven. Og Adam adlød ikke sin Herre og afveg fra vejen.

123. Derefter udvalgte hans Herre ham til Sin nåde og vendte Sig barmhjertigt til ham og retledede ham.

124. Han sagde: “Gå bort I to herfra, nogle af jer som fjender af andre. Og hvis der kommer retledning til jer fra Mig, så vil den, som følger Min retledning, ikke komme på afveje, ej heller vil han blive ulykkelig.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَى ۝۱۷

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ
وَإِزْوَاجَكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْفَى ۝۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝۲۰

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
لَا يَبُلَى ۝۲۱

فَاكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا
وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرُقِ
الْجَنَّةِ ۖ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝۲۲

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ ۖ فَمَا يَا تَيْبَتِكُمْ مَنِ هُدَىٰ فَمَنِ
اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْتَى ۝۲۴

*15 Se noten til sura 7:21.

125. Og enhver, som vender sig bort fra Min Formaning, for ham skal der være et slidsomt liv, og på Opstandelsens Dag vil Vi oprejse ham som blind.”

126. Han vil sige: “Min Herre! Hvorfor har Du oprejst mig som blind, når jeg *tidligere* var seende?”

127. Gud vil sige: “Således skulle det være, Vore Tegn kom til dig, og du var ligegyldig over for dem, og på samme måde skal du være glemt i dag.”

128. Og således lønner Vi den, som er umådeholdende og ikke tror på sin Herres Tegn, og straffen i det Hinsidige er bestemt strengere og mere varig.

129. Mon det ikke retleder dem, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem, blandt hvis beboelser de *nu* vandrer? Med sikkerhed, deri er der Tegn for dem, som er begavet med forstand.

R. 8.

130. Og havde det ikke været for et ord, som allerede var udgået fra din Herre, og en *allerede* fastsat frist, ville *deres straf* have været vedblivende.

131. Bær da tålmodigt, hvad de siger, og pris din Herre med *Hans* lovprisning før solens opgang og før dens nedgang, og lovpris *Ham* i nattens timer og ved dagens yderpunkter,¹⁶ for at du må finde *sand* glæde.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً
ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٥﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ
كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٦﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا
وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى ﴿١٢٧﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ
يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ
أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٨﴾

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ ۖ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّبُوَّةِ ﴿١٢٩﴾

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ
لِزَامًا وَاجِبًا مُّسْمًى ﴿١٣٠﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۖ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَاطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣١﴾

16 Nogle af Qur’ānens kommentatorer er af den opfattelse, at der med ihukommelsen af Gud i dette vers menes de fem daglige Bønner. Uanset hvad ordene i dette vers kan betyde, er det klart, at varig ihukommelse af Gud er særligt egnet til at oplyse sjælen og bringe ro i sindet.

132. Og kast¹⁷ ikke dine øjne på det, som Vi har forsynet nogle grupper af dem med til nydelse *for en kort tid* – denne verdens prydelse – for at Vi må prøve dem derved. Og din Herres forsyning er bedre og mere varig.

133. Og påbyd dit folk Bønnen, og vær vedholdende deri. Vi beder dig ikke om forsyning, det er Os, Som skænker dig forsyning. Og den bedste afslutning tilhører retfærdigheden.

134. Og de siger: “Hvorfor bringer han os ikke et Tegn fra sin Herre?” Er der ikke kommet det klare bevis til dem i det, som er *indeholdt* i de tidligere Skrifter?

135. Og hvis Vi havde tilintetgjort dem med en straf før dette, ville de bestemt have sagt: “Vor Herre! Hvorfor sendte Du ikke et Sendebud til os, så vi kunne have fulgt Dine befalinger, inden vi blev fornedret og vanæret?”

136. Sig: “Enhver venter, vent I derfor, og I vil vide, hvem der er den rette vejs folk, og hvem der følger *den sande* retledning.”

وَلَا تُمَدِّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۗ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ
وَأَبْقَىٰ ۝٣٢

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا ۗ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ
وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝٣٣

وَقَالُوا لَوْ لَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۗ
أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ
الْأُولَىٰ ۝٣٤

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ
لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْ لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنزِّلَ
وَنَحْزِي ۝٣٥

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ
السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ۝٣٦

ع
١٤

17 Mellemløselig jalousi og kappestrid, som resulterer i krige og dermed i megen menneskelig elendighed og blodsudgydelse, er et direkte eller indirekte resultat af en vanvittig higen efter materiel rigdom og fysiske goder. Muslimer advares om ikke at kaste et begærligt blik på andres rigdom.

SURA 21

AL-ANBIYĀ'

Denne sura blev åbenbaret i Mekka i det fjerde eller femte år af profetdømmet. Suraen indeholder 113 vers.

I slutningen af den foregående sura omtales regnskabet, at mennesker skal stilles til ansvar, og at det vil blive klart for dig, at det er dig, Profeten^{sa}, som er på den rette vej. I begyndelsen af denne sura siges det, at tidspunktet for det omtalte regnskab er kommet, men de fleste er uagtsomme med hensyn til det.

I denne sura bliver der sagt, at det var alene blandt mænd, Gud havde sendt Sendebuddene før dig og ikke havde givet dem sådanne legemer, at de kunne leve uden føde. Således er Profeten Jesus'^{as} hævdede guddommelighed tillige blevet afvist, fordi han livet igennem indtog mad og drikke.

Umiddelbart efter siges det, at de uforstandige har taget sig guder fra jorden. Derpå fremlægges et enestående argument, at to guder er en umulighed. Havde det været således, ville fordærv overvælde jorden, enhver gud ville have trukket sig bort med det, han havde skabt, og en sådan uorden var opstået i universet, som aldrig kunne ophøre. Hvor som helst i universet I end retter jeres blikke hen, finder I ingen som helst tegn på dualitet. Derfor siger Gud, at til alle Sendebud, som blev sendt tidligere, åbenbarede Vi, at der ikke er nogen tilbedelsesværdig undtagen Allāh.

I vers 27 omtales de kristnes falske påstand om, at Allāh har taget Sig en søn. Men når der antages én søn til en påstået gud, er der ikke alene én påstået gud, men flere sådanne påstande bliver da føjet til. Umiddelbart derefter siges det, at ligesom Profeten Jesus^{as} var der flere af Allāhs fromme tjenere, der blev stillet lige med Gud.

Derefter følger et vers, som løfter sløret for universets hemmeligheder, som det ikke var muligt at forestille sig på den tid. Deri siges: Hele universet var ligesom en tillukket kugle, intet kunne komme ud af den. Så åbnede Vi den op, og da brød pludselig hele universet frem deraf, og så skabte Vi af vandet enhver levende ting. Umiddelbart efter vandet angives med ordet رَوَّاسِيَا *rawāsiya*, grundfæstede bjerge, processen med hele vandets kredsløb. Derefter forklares det, hvorledes himmelen beskytter jorden og dens beboere. Endvidere nævnes jordens og andre himmellegeres stadige kredsløb, og ligesom jorden og himmelen ikke er evige, gøres der også opmærksom på, at mennesket heller ikke er evigt – og o Profet^{sa}, alle de, som levede før dig, ingen af dem blev skænket evighed.

Derpå omtaler suraen alle Profeterne før den Hellige Profet^{sa}, hvorledes Allāh skænkede dem velsignelser af Sin *rahmāniyyah*, Hans attribut den Mest Nådige. Og endvidere fastslås den uafvendelige lov, at når indbyggere i en by er blevet udslettet, vender de aldrig tilbage til den. Selv i Gog og Magogs tid, når forskerne vil hævde, at de tilsyneladende kan genoplive de døde, vil dette ikke være muligt.

Efterfølgende i denne sura berettes der om, at universet vil blive rullet sammen, og samtidig dermed afklares det, at dette ikke skal være for evigt, men af det samme univers, som engang vil synke ned i intethed, skal der skabes et nyt univers. Allāh den Ophøjede har magt til at fortsætte denne gentagelse.

I det sidste afsnit af denne sura omtales den Hellige Profet^{sa} som en manifestation af den Nådige Gud med ordene, at Vi har sendt dig som رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ *rahmatal lil 'ālamīn*, en barmhjertighed for alverden.

I suraens sidste vers beder den Hellige Profet^{sa} til sin Herre om at dømme med sandhed mellem ham og dem, som har forkastet ham. Eftersom han er et Sendebud fra den Nådige Gud, underretter han derfor hele verden om, at den Nådige Gud ikke vil lade Sin tjener alene, som udgør en manifestation af Guds egen attribut *rahmāniyyah*.

Derefter følger sura Al-Ḥadj, et fuldkomment bevis for, at den Hellige Profet^{sa} blev oprejst som رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ *rahmatal lil 'ālamīn*, en barmhjertighed for menneskeheden, og at Allāhs Hus alene er det sted, hvor mennesker fra hele verden forsamles for at udføre Valfarten.

AL-ANBIYĀ'

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 17

2. Nær er regnskabet kommet for menneskene, dog vender de sig bort i uagtsomhed.

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ②

3. Der kommer ikke nogen ny formaning til dem fra deres Herre, uden at de lytter til den, mens de driver spøg *dermed*.

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ③

4. Og deres hjerter er glemsomme. Og de holder deres rådslagninger hemmeligt – de, som handler uretfærdigt – og siger: “Er denne *mand* andet end et menneske ligesom jer selv? Vil I da gå ind på trolddom, når I dog ser *den*?”

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُوا النَّجْوَىٰ ④
الَّذِينَ ظَلَمُوا ⑤ هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ⑥ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ⑦

5. *Profeten* sagde: “Min Herre kender enhver tale i himmelen og på jorden. Og Han er den Althørende, den Altvidende.”

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ⑧ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑨

6. Derimod siger de: “*Disse er kun* forvirrede drømme, nej, han har fundet på det, nej, han er *blot* en digter. Lad ham da bringe os et Tegn, ligesom de tidligere *Profeter* blev sendt *med Tegn*.”

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثٌ أَحْلَامٍ ⑩ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ⑪ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ ⑫

7. Ingen by, som Vi tilintetgjorde før dem, havde nogensinde troet. Ville disse da tro?

مَا أَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ⑬ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑭

8. Og Vi sendte ingen *som Sendebud* før dig undtagen mænd,

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي

til hvem Vi sendte åbenbaringer. Spørg da dem, som er velbevandrede i Skrifterne, hvis I ikke ved det.

9. Og Vi gav dem ikke *sådanne* legemer, som ikke spiste mad, ej heller skulle de leve for evigt.

10. Så opfyldte Vi *Vort* løfte til dem, og Vi frelste dem og dem, som Vi ville, og Vi tilintetgjorde overtræderne.

11. Vi har nu nedsendt en Bog til jer, hvori der er *alt det, I måtte behøve for* jeres formaning, vil I da ikke forstå? ع

R. 2.

12. Og hvor mangen en by, som handlede uretfærdigt, har Vi tilintetgjort og oprejste efter dem et andet folk!

13. Og da de mærkede Vor straf, se, de begyndte at flygte fra den.

14. "Flygt ikke, men vend tilbage til den velstand, som I jublede over, og til jeres boliger, for at I må stilles til regnskab."

15. De sagde: "Ve os! Vi var bestemt uretfærdige!"

16. Og dette ophørte ikke med at være deres råb, indtil Vi mejede dem ned, reduceret til aske.

17. Og Vi har ikke skabt himmelen og jorden og alt, hvad der er imellem de to, i spøg.¹

إِلَيْهِمْ فَسَأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑧

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ⑨

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ⑩

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑪

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ⑫

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ⑬

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ⑭

قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑮

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ⑯

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ⑰

1 Når universets skabelse afslører den store visdom, der ligger til grund for dets oprettelse, må skabelsen af mennesket, som er dets kernepunkt og centrum, også have været bestemt til at tjene et storslået formål – nemlig i sin person at afspejle det smukke billede af sin Skaber.

18. Hvis Vi havde ønsket at finde en adspredelse, ville Vi bestemt have fundet den i det, som er hos Os, om Vi overhovedet ville gøre noget sådant.

19. Nej, Vi kaster sandheden på løggen, og den knuser dens hoved, og se, den forgår. Og ve jer for det, I tilskriver Gud.

20. Og Ham tilhører enhver, som er i himlene og på jorden. Og de, som er i Hans nærvær, foragter ikke Hans tilbedelse, ej heller trættes de,

21. de lovpriser Ham nat og dag, og de slappes ikke.

22. Har de taget sig guder fra jorden, som oprejser de døde?

23. Om der havde været guder i både *himmelen* og på *jorden* uden Allāh, så ville både *himmelen* og *jorden* være endt i kaos.² Lovpriset være da Allāh, Tronens Herre, hævet over det, de tilskriver Ham.

24. Han kan ikke udspørges om det, Han gør, men de vil blive udspurgt.

25. Har de taget sig guder i stedet for Ham? Sig: "Kom med jeres bevis. Her er deres Bog, som er med mig, og deres Bog, som var før

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَاتٍ لَا نَخَذُهَا مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَعْلِينَ ﴿١٨﴾

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ
فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۗ وَلَكُمْ
الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٢٠﴾

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢١﴾
أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ
يُنشِرُونَ ﴿٢٢﴾

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۗ
فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿٢٣﴾

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٤﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا ۗ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ ۗ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ

² Verset er et afgørende argument mod polyteisme. Selv ateister kan ikke benægte, at hele universet gennemstrømmes af fuldkommen orden. Denne orden viser, at én ensartet lov styrer det, og lovmæssigheden beviser, at der således er én Skaber af universet. Havde der været mere end én Gud, ville flere love have hersket i universet, hvilket havde medført forvirring og ødelæggelse.

mig.” Nej, de fleste af dem kender ikke sandheden, og så vender de sig bort.

26. Og Vi sendte ikke noget Sendebud før dig, uden at Vi åbenbarede til ham: “Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Mig, så tilbed Mig *alene*.”

27. Og de siger: “Den Nådige har taget Sig en søn.” Hellig er Han. Nej, de er *kun* ærede tjenerere.

28. De taler ikke, før Han taler, og de handler *alene* på Hans befaling.

29. Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem, og de går ikke i forbøn undtagen for den, som Han godkender, og de handler med omhu i ærefrygt for Ham.

30. Og enhver af dem, som skulle sige: “Jeg er gud i stedet for Ham”, ham skal Vi gengælde med helvede. Således lønner Vi de uretfærdige.

R. 3.

31. Mon de vantro ikke ser, at himlene og jorden var *en* tillukket *masse*,³ så åbnede Vi dem op? Og Vi skabte af vandet enhver levende ting. Vil de da ikke tro?

32. Og Vi har skabt grundfæstede bjerge i jorden for at forsyne dem

مَنْ قَبْلِي ۖ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ
الْحَقِّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ
إِلَّا نُوحِيَّ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُونِ ﴿٢٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ
بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٧﴾

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ
يَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَشْفَعُونَ ۗ إِلَّا لِمَنْ اذْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ
خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٩﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ
فَذَلِكْ نَجْرِيهِ جَهَنَّمَ ۖ كَذَلِكْ نَجْرِي
الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَنْ تَمِيدَ

3 Verset henviser til en stor videnskabelig sandhed, nemlig den præmaterielle fase af universet, og angiver, at hele universet især solsystemet har udviklet sig af en formløs masse. I overensstemmelse med de love, som Gud havde sat i gang, splittedes denne masse, og dens spredte partikler blev til enheder i solsystemet (“The Universe Surveyed” af Harold Richards og “The Nature of the Universe” af Fred Hoyle).

med føde⁴, og Vi har skabt brede veje på den, for at de må blive retledede.

33. Og Vi har skabt himmelen som et tag, velbeskyttet,⁵ dog vender de sig bort fra dens Tegn.

34. Og Han er Den, Som skabte natten og dagen og solen og månen, alle glider i *hvert sit* kredsløb.

35. Og Vi gav ikke noget menneske evigt liv før dig. Så hvis du skulle dø, skal de leve *her* for evigt?

36. Enhver sjæl skal smage døden, og Vi prøver jer med ondt og godt som en prøvelse. Og til Os skal I bringes tilbage.

37. Og når de vantro ser dig, driver de kun spot med dig. *De siger*: "Er det denne, som taler *ondt* om jeres guder?" Men det er dem selv, som *med foragt* forkaster ihukommelsen af den Nådige.

38. Hastværk ligger i menneskets natur. Jeg vil *bestemt* vise jer Mine Tegn, men fremskynd Mig ikke *deri*.

39. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive *opfyldt*, hvis I er sandfærdige?"

بِهِمْ ۖ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ
وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

وَ هُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ
وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ۗ كُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾

وَ مَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۗ
أَفَأَبْنِ مِنَّتْ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَ نَبْلُوكُم
بِالشَّرِّ وَ الْخَيْرِ فِتْنَةً ۗ وَ إِلَيْنَا
تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَ إِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِثْمًا
يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۗ أَهَذَا الَّذِي
يَذْكُرُ إِلَهُتَكُمْ ۗ وَ هُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ
هُم كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۗ سَأُورِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٨﴾

وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

*4 Se noten til sura 16:16.

5 Solsystemet med solen, månen, planeterne og stjernerne er et velordnet og velreguleret system, som har eksisteret i millioner af år uden den mindste uorden og har en meget gavnlig indflydelse på jordkloden og dens beboere. Se noten til sura 41:13.

40. Om de vantro blot kendte den tid, når de ikke vil være i stand til at holde ilden borte fra deres ansigter, ej heller fra deres rygge, og de vil ikke blive hjulpet!

41. Nej, den vil komme over dem pludseligt, så den vil gøre dem fuldstændigt lamslåede, og de vil ikke være i stand til at slå den tilbage, ej heller skal de gives udsettelse.

42. Og Sendebud før dig er bestemt blevet bespottet, men det, de spottede med, omringede de af dem, som spottede.

R. 4.

43. Sig: "Hvem kan beskytte jer ved nat og ved dag mod den Nådige?" Dog vender de sig bort fra ihukommelsen af deres Herre.

44. Har de nogen guder, som kan beskytte dem i stedet for Os? De kan ikke hjælpe sig selv, ej heller kan der tilbydes dem venskab *fra nogen* mod Os.

45. Nej, Vi forsynede dem og deres forfædre *med denne verdens gode ting*, indtil livet blev langt for dem. Mon de ikke ser, at Vi hjem søger landet og formindsker det fra dets ydre grænser? Kan de selv da blive sejrherre?

46. Sig: "Jeg advarer jer kun ifølge *guddommelig* åbenbaring." Men de døve kan ikke høre kaldet, når de advares.

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٠﴾

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ يَّكْلُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾

أَمْ لَهُمُ إِلَهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا ۗ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٣٤﴾

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۗ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٣٦﴾

47. Og hvis blot et pust af din Herres straf berører dem, vil de med sikkerhed råbe: "Ve os! Vi var bestemt uretfærdige."

48. Og Vi vil oprette retfærdighedens *nøjagtige* vægte på Opstandelsens Dag, så ingen sjæl vil lide den mindste⁶ uret. Og selv om det var et sennepskorns vægt, ville Vi bringe det frem. Og Vi er tilstrækkelig til at holde regnskab.

49. Og Vi gav Moses og Aron Sondringen og et Lys og en Formaning for de retfærdige,

50. dem, som frygter deres Herre i det skjulte, og som skælver for *Dommens* Time.

51. Og dette er en velsignet Formaning, som Vi har nedsendt, vil I da forkaste den?

R. 5.

52. Og før *dette* gav Vi Abraham hans retledning, og Vi var vel vidende om ham.

53. Da han sagde til sin fader og sit folk: "Hvad er det for gudebilleder, I er så hengivne overfor?"

54. De svarede: "Vi fandt vore forfædre tilbede dem."

55. Han sagde: "Med sikkerhed, I selv og jeres forfædre har været i åbenlys vildfarelse."

وَلَكِنَّ مَسَّئَهُمْ نَفْحَةً مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
لَيَقُولَنَّ يَوْمَئِذٍ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٧﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا
وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ
وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ
مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٥٠﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنزَلْنَاهُ ۗ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ
وَكُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ ﴿٥٢﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ
الَّتُمَائِدُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِفُونَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٤﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾

6 Verset gør det klart, at helvede ikke er evigt. Selv den mindste gode handling udført af et menneske skal belønnes. Så skal der komme en tid, når straffen vil ende, og belønningen for gode handlinger skal begynde. I modsætning til andre religioners lære meddeler Qur'ānen, at det er Paradiset og ikke helvede, der er evigt. Se noten til sura 11:109.

56. De sagde: "Er det *virkelig* sandheden, som du har bragt os, eller er du en af dem, som driver spøg?"

57. Han svarede: "Nej, jeres Herre er himlens og jordens Herre, Han, Som skabte dem, og jeg er en af dem, som bevidner dette.⁷

58. Og ved Allāh! Jeg vil bestemt lægge en plan mod jeres afguder, efter at I er gået bort med ryggen til."

59. Så slog han dem i stykker, *alle* undtagen den øverste af dem, så de kunne vende tilbage til den *for at forespørge*.

60. De sagde: "Hvem har gjort dette med vore guder? Med sikkerhed, han må bestemt være en uretfærdig."

61. De sagde: "Vi hørte en ung mand tale *ilde* om dem, han kaldes Abraham."

62. De sagde: "Bring ham da frem for folkets øjne, så de må aflægge vidnesbyrd."

63. *Da* sagde de *til Abraham*: "Er det dig, som har gjort dette med vore guder, o Abraham?"

64. Han svarede: "Ja, nogen har bestemt gjort dette. Her er deres hoved*mistænkte*. Spørg dem, hvis de er i stand til at tale."⁸

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنْ
اللَّعِينِ ﴿٥٦﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۖ وَ أَنَا عَلَى
ذِكْرٍ مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٧﴾

وَ تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ
تُوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٨﴾

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا ۖ إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
رِئِيئًا يَرِجَعُونَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ
إِبْرَاهِيمُ ﴿٦١﴾

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا
يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٣﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا
فَسَأَلُوهُمْ إِنَّ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٤﴾

⁷ Verset rummer den højeste sandhed, at når guddommelige Sendebud taler om Gud, taler de af personlig erfaring. De kalder folk til Gud ikke alene, fordi den menneskelige fornuft kræver tro på Hans eksistens, men de gør det med fuld overbevisning og fast tro (12:109).

⁸ Nogle oversættere undgår en bogstavelig oversættelse af dette vers af frygt for, at Abraham^{as}

65. Derpå vendte de sig til hinanden og sagde: "I er med sikkerhed selv uretfærdige."

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

66. Og deres hoveder bøjedes af skam, og de sagde: "Med sikkerhed, du ved godt, at disse ikke taler."

ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾

67. Han sagde: "Tilbeder I da i stedet for Allāh det, som slet ikke kan gavne jer, ej heller skade jer?"

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾

68. Skam få jer og det, som I tilbeder i stedet for Allāh! Vil I da ikke forstå?"

أَفِ لَكُمْ وَ لِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

69. De sagde: "Brænd ham, og hjælp jeres guder, om I *overhovedet* vil foretage jer *noget*."

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا إِلَهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٦٩﴾

70. Vi sagde: "Bliv kold, o ild, og vær en kilde til fred⁹ for Abraham!"

قُلْنَا إِنَارٌ كُوفِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. Og de havde forsøgt at gøre ham ondt, men Vi gjorde dem til de største tabere.

وَ أَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

skulle fremstå som løgner. Det var tydeligvis ikke den store afgud, der havde knust de mindre, men det var Abraham selv, der havde gjort det. At tillægge Abraham udsagnet at "her er deres øverste" ville derfor være ensbetydende med at tillægge Abraham en åbenbar løgn. Det bør imidlertid bemærkes, at det ikke var et falsk udsagn, men en stærk måde at argumentere på. Nogle gange er en ting for tydelig til, at nogen vil tro på den, og en sådan udtalelse skal aldrig forstås som et bevidst forsøg på at vildlede andre, men må betragtes som en fremstilling af en situations iboende meningsløshed. Vi mener, at Abraham kom med dette udsagn uden den mindste hensigt om at vildlede dem, men blot som et stærkt argument mod deres tros falskhed. Dette er nøjagtigt, som de forstod det. Efter at have lyttet til Abraham var der ingen af dem, der protesterede ved at kalde ham løgner. Men ifølge den Hellige Qur'ān var de i selv-ransagelse tvunget til at indse tåbeligheden i deres tro. Dette er gjort tydeligt i de følgende vers (se v. 65-68). Man skal også huske på, at Abraham før denne hændelse selv offentligt havde nævnt sin beslutning om at knuse deres afguder (se v. 58).

9 Hvorledes ilden blev kold, har vi ingen viden om. Rettidig regn eller en stormfuld orkan kunne have slukket den. I alle tilfælde bevirkede Gud omstændigheder, der førte til Abrahams befrielse. Der er altid et element af mysterium i himmelske mirakler, og at Abraham blev frelst fra ilden, var virkelig et stort mirakel.

72. Og Vi reddede ham og Lot og bragte dem til det land, som Vi velsignede for menneskene.

73. Og Vi skænkede ham Isak og som barnebarn Jakob, og Vi gjorde dem alle retfærdige.

74. Og Vi gjorde dem til ledere, som retledede folk på Vor befaling, og Vi åbenbarede til dem med påbud om at handle godt og oprettholde Bønnen og give almisse. Og de tilbad Os alene.

75. Og til Lot skænkede Vi visdom og viden. Og Vi frelste ham fra den by, som begik modbydelige handlinger. De var virkelig et slet og oprørsk folk.

76. Og Vi lod ham indgå i Vor barmhjertighed, med sikkerhed, han var en af de retfærdige.

R. 6.

77. Og ihukom Noah, da han påkaldte Os tidligere, og Vi bønhørte ham og frelste ham og hans familie fra den store bedrøvelse.

78. Og Vi hjalp ham mod det folk, som forkastede Vore Tegn. De var med sikkerhed et slet folk, derfor druknede Vi dem alle.

79. Og ihukom David og Salomon, da de afsagde deres respektive domme angående den ager, som visse folks får græssede på om natten, og Vi var Vidne over deres dom.

وَنَجَّيْنَاهُ وَ لُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٤٧﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ ﴿٤٨﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٤٩﴾

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٥١﴾

وَنَصْرَانَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

وَدَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۖ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

80. Vi gav Salomon den *rette* forståelse af *sagen*, og hver af dem skænkede Vi visdom og viden. Og Vi satte bjergene og fuglene i tjeneste, for at de skulle lovprise *Gud* sammen med David.¹⁰ Og det er Os, Som gør *alt dette*.

81. Og Vi lærte ham fremstillingen af brynjer¹¹ til jer, for at de måtte beskytte jer mod hinandens vold. Vil I da være taknemmelige?

82. Og *Vi satte i tjeneste* for Salomon den voldsomme vind. Den blæste på hans bud til det land, som Vi havde velsignet.¹² Og Vi har viden om alle ting.

83. Og *Vi satte i hans tjeneste* dybhavsdykkere, som dykkede for ham og desuden udførte andet arbejde, og det var Os, Som beskyttede dem.

84. Og *ihukom* Job, da han påkaldte sin Herre: "Lidelse har ramt mig, og Du er den Mest Barmhjertige af alle, som viser barmhjertighed."

85. Så bønhørte Vi ham og fjernede den lidelse, som han led af,

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۚ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا
وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ
يُسَبِّحُونَ وَالطَّيْرَ ۗ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٨٠﴾

وَ عَلَّمْنَاهُ صُنْعَ لَبُؤْسٍ لَكُمْ
لِيُخَصِّنْكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٨١﴾

وَأَسْلَمْنَا الرِّيحَ غَاصِفَةً تَجْرِي
بِأَمْرٍ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨٢﴾

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْوِصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ ۚ وَكُنَّا
لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٤﴾

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ

¹⁰ Ordene og *Vi satte bjergene og fuglene i tjeneste* betyder, at store mænd (*al-djibāl*, bjergene) og meget åndelige mennesker (*at-tair*, fuglene) priste Gud med Hans lovprisning sammen med David. At *bjergene* blev sat i tjeneste for David kan betyde, at han overvandt og underkuede vilde bjergstammer.

¹¹ Henvisningen i verset er til Davids militære magt og til hans store evner til at fremstille militært materiel. I hans regeringstid nåede det israelitiske rige kulminationen af sin magt. Israellitterne rejste sig aldrig til en sådan magt igen og nød heller ikke den prestige, velstand og indflydelse, som de havde under Davids styre.

¹² Det ser ud til, at Salomons skibe lå i Den Persiske Golf, Det Røde Hav og Middelhavet, og at der blev ført regelmæssig handel mellem Palæstina og de lande, der lå rundt om Den Persiske Golf og disse to have (1. Kongebog 10, 22, 27-29).

og Vi skænkede ham hans familie og deres lige sammen med dem som en barmhjertighed fra Os og som en formaning for de tilbedende.

86. Og *ihukom* Ismael og Idrīs og Dhul-Kifl.¹³ Alle var blandt de standhaftige.

87. Og Vi lod dem indgå i Vor barmhjertighed. Med sikkerhed, de var blandt de retfærdige.

88. Og *ihukom* Dhun-Nūn, da han gik bort i vrede og tænkte, at Vi ikke ville behandle ham strengt. Så råbte han fra mørkets *dyb*: "Der er ingen gud undtagen Dig, Hellig er Du. Med sikkerhed, jeg har været blandt de uretfærdige."

89. Så Vi bønhørte ham og befriede ham fra sorgen. Og således frelser Vi de troende.

90. Og *ihukom* Zakarias, da han påkaldte sin Herre: "Min Herre! Lad mig ikke være barnløs, og Du er den Bedste af arvingerne."

91. Så Vi bønhørte ham og skænkede ham Johannes og helbredte hans hustru for ham. De plejede at kappes med hinanden i gode handlinger, og de påkaldte Os i håb og i frygt, og de var ydmyge over for Os.

وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٥﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ
كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَادْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ
أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَسَمِعْنَا صَوْتَهُ
كَرِهْنَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٨﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ
وَكَذَلِكَ نُجَيِّئُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

وَذَكَرِيَّا إِذ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٩٠﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ
وَاصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
يُسرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩١﴾

13 Der synes at være stor lighed mellem ordene Dhul-Kifl (Hizqīl) og Ezekiel, både i form og betydning, eftersom det første ord betyder "besidder af en rigelig del" og det andet "Gud giver styrke". Ifølge Rodwell kalder araberne Ezekiel for Dhul-Kifl. Ifølge Karsten Niebuhr indeholder en lille by kaldet Kefil, der ligger midtvejs mellem Nadjaf og Hilla (Babylon), en helligdom for Ezekiel, som stadig besøges af jødiske pilgrimme. Han er endvidere af den opfattelse, at Dhul-Kifl er den arabiske form af Ezekiel. Jøderne betragter også Ezekiel som Dhul-Kifl (Enc. of Islam under "Dhul-Kifl" & Niebuhrs "Travels" bd. 2, s. 265).

92. Og *ihukom* hende, som beskyttede sin kyskhed, så indblæste¹⁴ Vi i hende af Vort Ord, og Vi gjorde hende og hendes søn til et Tegn for menneskene.

93. I sandhed, denne jeres menighed er én menighed, og Jeg er jeres Herre, tilbed derfor Mig *alene*.

94. Men de er blevet splittet indbyrdes i deres sag, og alle vil vende tilbage til Os.

R. 7.

95. Så enhver, som handler retfærdigt og er troende, hans stræben vil ikke være upåskønnet, og Vi vil med sikkerhed opregne det.

96. Og det er en ukrænkelig lov for en by, som Vi har tilintetgjort, at de ikke skal vende tilbage.

97. *Således skal det være*, selv når Gog og Magog¹⁵ slippes løs, og de vil strømme frem fra enhver højde.

98. Og det sande løfte kommer nær, se da, de vantros øjne vil stirre stift, *og de vil sige*: "Ve os! Vi var virkelig uagtsomme med hensyn til dette, nej, vi var uretfærdige!"

99. "Med sikkerhed, I og det, I tilbeder i stedet for Allāh, er hel-

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا
مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٣﴾

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۗ كُلٌّ إِلَيْنَا
رَاجِعُونَ ﴿٩٤﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۗ وَإِنَّا لَهُ
كَاتِبُونَ ﴿٩٥﴾

وَحَرَمٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿٩٦﴾

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
وَهُمْ مِنَ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٧﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ
أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ يَوِيلَنَا قَدْ كُنَّا
فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٨﴾

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

14 Verset gendriver jødernes modbydelige anklager mod Maria. Det kan også gælde for enhver, der fører et retfærdigt liv, og i 66:12-13 fremhæves en bestemt gruppe af troende mennesker, der bliver sammenlignet med Maria. Enhver sådan retskaffen troende er så at sige Maria, og når Gud i en sådan person indblæser af Sin ånd, bliver denne *ibn Maryam*, "Marias søn", dvs. han eller hun erhverver de guddommelige egenskaber, som Jesus besidder.

15 Qur'ānens udtryk betyder, at de vil besætte og dominere hele verden. Gog og Magog har allerede nået alle den politiske magts højder og har spredt sig over hele verden.

vedes brændsel. Til det skal I *alle* komme.”

100. Om disse havde været guder, ville de ikke være kommet til det, og alle vil blive deri i lang tid.

101. Deri vil sukken være deres *lod*, og de vil ikke høre *noget andet* deri.

102. *Men* hvad angår dem, for hvilke *løftet om* en god belønning allerede er gået forud fra Os, disse skal holdes langt borte fra dette.

103. De vil ikke høre den mindste lyd deraf, og de skal forblive i det, som deres sjæle ønsker.

104. Den Store Rædsel vil ikke bedrøve dem, og englene vil møde dem, *idet de siger*: “Dette er jeres dag, som I blev lovet.”

105. *Ihukom* den dag, når Vi vil rulle himmelen sammen, ligesom skriftruller rulles sammen af en skriver. På samme måde som Vi begyndte den første skabelse, vil Vi gentage den – et løfte *bindende* for Os, Vi skal med sikkerhed gøre det.

106. Og Vi har allerede skrevet i *Davids Salmer*, efter formaningen, at Mine retfærdige tjenere skal arve landet.

107. Heri er der med sikkerhed et vigtigt budskab for mennesker, som tilbeder *Gud*.

حَصْبُ جَهَنَّمَ ۚ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿٩٩﴾

لَوْ كَانَتْ هُوَ لَاءِ إِلَهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۗ
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ ۗ
أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۗ وَهُمْ فِي
مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهِمُ
الْمَلَائِكَةُ ۗ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٤﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
لِلْكِتَابِ ۗ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۗ
وَعَدًّا عَلَيْنَا ۗ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٥﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غَابِرِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Og Vi har ikke sendt dig undtagen som en barmhjertighed for alverden.¹⁶

109. Sig: "Med sikkerhed, det er blevet åbenbart til mig, at jeres Gud er En Gud. Vil I da underkaste jer?"

110. Men hvis de vender sig bort, så sig: "Jeg har advaret jer alle ligeligt, og jeg ved ikke, om det, som I er lovet, er nær eller fjernt.

111. I sandhed, Han kender, hvad der er åbenbart i tale, og Han kender det, som I skjuler.

112. Og jeg ved ikke, om det måske er en prøvelse for jer og blot en nydelse for en tid."

113. Han sagde også: "Min Herre! Døm Du med sandhed. Vor Herre er den Nådige, Hvis hjælp skal søges mod det, I påstår."

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۗ وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ تُوَعَّدُونَ ﴿١١٠﴾

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١١﴾

وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ وَإِنِ آذَرْتُمُوهُنَّ فَأَقْرِبُ إِلَيْهِنَّ ۗ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١٢﴾

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٣﴾

¹⁶ Den Hellige Profet^{sa} var en barmhjertighed for hele menneskeheden, eftersom hans budskab ikke var begrænset til noget særligt land eller folk. Gennem ham er verdens nationer blevet velsignet, som de aldrig var blevet velsignet tidligere. Se også sura 25:2 og 34:29.

SURA 22

AL-ḤADJ

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 79 vers.

I det indledende vers er hele menneskeheden blevet advaret om dommedags jordskælv, for en sådan Profet^{sa} er kommet, som har kaldt hele menneskeheden til den Nådige Guds beskyttelse. På grund af fornægtelsen af dette bliver der atter advaret om sådanne forfærdelige krige, som kan lignedes ved dommedag på jorden. Denne ødelæggelse vil være så frygtelig, at ammende mødre vil glemme beskyttelsen af deres spædbørn, og enhver svanger vil kaste sin byrde, og du vil se menneskene som berusede, selv om de ikke vil være berusede, men på grund af den forfærdende straf fra Allāh vil de være berøvet deres sanser.

Denne dommedag vækker tanken om, at når hele menneskeheden var tilintetgjort, hvorledes skulle de da oprejses? Det siges her, at den Allāh, Som har skabt jer før dette af ler og derefter lod jer gennemgå forskellige stadier i livmoderen, også vil gøre jer levende igen.

Derefter konstateres det, at blandt mennesker er der den, som tilbeder Allāh, som om han står på kanten af en brønd. Så længe der tilfalder ham noget godt, er han tilfreds, og når en prøvelse rammer ham, falder han hovedkulds i brønden. Et sådant menneske er i en tilstand af tab, både i dette liv og i det Hinsidige.

Derpå omtales i korte træk tilhængere af alle religioner, at Allāh vil dømme mellem dem på Dommens Dag.

Det følgende afsnit indeholder Allāhs bydende formanings, at de, som kommer til Ka'baen for Valfarten, ikke skal forhindres i at komme dertil. Umiddelbart derefter omtales *Baitullāh*, Allāhs Hus, og Allāhs bydende formanings til Abraham^{as}: Hold Mit Hus rent og lutret for dem, som kommer for Valfarten og sidder i andagt. Denne påmindelse til Abraham^{as} er ikke for ham alene, men er en gyldig påmindelse både for hans tilhængere og den Hellige Profets^{sa} tilhængere indtil Dommens Dag.

Derpå pålægges det den Hellige Profet^{sa} at kalde hele menneskeheden til Ka'baen for *Ḥadj*, Valfarten. Herefter nævnes ofrene i forbindelse med Valfarten, at ligesom Ka'baen er de også شَعَائِرُ اللَّهِ *sha'āirullah*, Allāhs hellige tegn. Om disse vanhelliges, så er det, som om Ka'baen blev vanhelliget. Men alle de ofre, som bringes til Ka'baen, skal kun modtages, såfremt de præsenteres med retfærdighed, for deres kød når ikke Allāh, ej heller deres blod, men det er offergavernes retfærdighed, som når Ham.

Efter dette belyses emnet *djihād bissaiḥ*, forsvarskamp ved sværdet,

og det bliver forklaret, at *djihād bissaiif* kun er tilladt for dem, som fjenden selv først havde hævet sværdet mod og drevet ud af deres huse, blot fordi de forkyndte, at Allāh var deres Herre. Dette vigtige emne belyses videre med, at hvis denne tilladelse til forsvar ikke var givet, så ville ikke alene muslimernes moskeer blive revet ned, men også synagoger, kirker og klostre blive ødelagt.

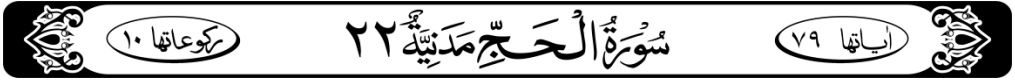
Derefter nævnes ødelæggelsen af de tidligere Profeters folk, som fornægtede dem, og der henvises til den kendsgerning, at hvis man rejste omkring på jorden og med åbne øjne søgte spor efter disse ødelagte folk, ville man få underretning om deres onde afslutning. Arkæologer udfører dette arbejde i vor tid, og de har fundet ruinerne efter mange tidligere folkeslag.

Endvidere berettes det i vers 53, at hvis et eller andet personligt ønske måtte blive en del af Profetens^{sa} ønsker, så ophæver Allāh det ved Sin åbenbaring. Med satan menes her ikke den kendte forbandede satan, men med det menes der den satan, der løber ligesom blodet i menneskets årer, og den Hellige Profet^{sa} har sagt: *وَلِكِنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْكَ فَاسْلَمَ*: *walākin-nallāha a 'ānanī 'alaihi fa aslama*, Allāh har hjulpet mig imod den, og den har underkastet sig (Musnad Aḥmad bin Ḥanbal, Musnad Banī Hāshim). Med dette vers menes der overhovedet ikke, at satan i virkeligheden skaber fordærv i Profeternes hjerter, fordi det er blevet udførligt forklaret i sura Ash-Shu'arā', at det ikke skal tillades satan at komme selv i nærheden af Profeterne (v. 222-223). Den stiger kun ned over ærkeløgnere og syndere, og dette udsagn stemmer ikke på nogen som helst måde overens med Allāhs Sendebud^{sa}.

I det sidste afsnit af denne sura siges det, at de påståede guder, som mennesker sætter ved siden af Allāh, ikke engang formår, hvis en flue snapper noget fra dem, at tage det tilbage fra dens mund. Når noget er kommet ind i en flues mund, sker der i virkeligheden omgående en påvirkning ved dens spyt og også ved den kemiske proces i dens mave, og det mister sin oprindelige form.

Suraens sidste vers opfordrer til den *djihād*, stræben på Allāhs vej, som udførligt er forklaret tidligere, og derudover siges det, at det er Allāh, Som har kaldt Profeten Abraham^{as}, den Hellige Profet^{sa} og hans tilhængere for muslimer. Han kender bedst, hvem der bøjer sit hoved i fuldkommen underkastelse.

Ved slutningen gentages proklamationen, at dette Sendebud, nemlig Profeten Muḥammad, Allāhs fred og velsignelser være over ham, er en Profet for alverden.

AL-HADJ

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O I mennesker! Frygt jeres Herre, med sikkerhed, skælvet på den fastsatte Time¹ er en voldsom ting.

3. Den dag, når I ser dette, vil enhver ammende moder glemme sit spædbarn, og enhver svanger vil kaste sin byrde, og du vil se menneskene som berusede, selv om de ikke vil være berusede, men Allāhs straf vil virkelig være streng.

4. Og blandt menneskene er der nogle, som strides om Allāh uden viden og følger enhver oprørske satan,

5. for hvem det er forordnet, at enhver, som knytter venskab med den, ham vil den vildlede og føre til ildens straf.

6. O I mennesker! Hvis I er i tvivl om Opstandelsen, *tænk da over, at Vi i sandhed har skabt jer af støv, derefter af en sæddråbe, derefter af sammenløbet blod, derefter af en klump kød, dels formet og dels ikke formet, for at Vi må manifestere Vor magt for jer. Og Vi lader*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ
السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ
حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ سُكَرَى وَ مَا هُمْ
بِسُكَرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ④

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ
يُضِلُّهُ وَ يَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ⑤

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ
الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ
مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ
مُّخَلَّقَةٍ وَ غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ
وَ نُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى

1 Verset rummer muligvis henvisning til arabernes forestående undergang, da Mekka, deres politiske magts fæstning, skulle falde, og det sociale system skulle bryde sammen. Det kan også henvise til en frygtelig katastrofe, der vil indhente menneskeheden i form af en global krig og bringe katastrofale ændringer i sit kølvand.

det, Vi ønsker, blive i livmoderne til en fastsat tid. Så bringer Vi jer frem som et barn, for at I *derefter* må nå jeres modenheds alder. Og blandt jer er der dem, som dør, og blandt jer er der andre, som føres til senilitetens alder² *med det resultat*, at de ingen ting ved efter *at have haft* viden. Og du ser jorden uden liv, men når Vi nedsender vand over den, røres den og svulmer og frembringer al slags smuk vegetation.³

7. Dette er, fordi Allāh er Sandheden, og at det er Ham, Som bringer de døde til liv, og at Han har magt over alle ting,

8. og at Timen *bestemt* vil oprinde, der er ingen tvivl derom, og at Allāh vil oprejse dem, som er i gravene.

9. Og blandt menneskene er der den, som strides om Allāh uden viden og uden retledning og uden en lysende bog,

10. idet han *i foragt* vender siden til, for at han må vildlede *menne-*sker fra Allāhs vej. For ham er der vanære i denne verden, og på Op-

أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفَّى
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۗ وَتَرَى
الْأَرْضَ هَامِدَةً فَاذًا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَرَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ
كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٦﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ يُحْيِي
الْمَوْتٰى وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٧﴾

وَ اَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ
اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿٨﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿٩﴾

ثٰنِي عَطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهٗ
فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّ نَزِيْقَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

*2 Udtrykket “føres til” er anvendt for at indikere, at ligesom barnet i begyndelsen er hjælpeløst og ikke kan tage vare på sig selv, således føres et menneske også i en fremskreden alder til en lignende tilstand. Denne betydning støttes af verset, *wa man nu'ammirhu nunakkishu fil khalq* “Og den, som Vi skænker et langt liv, ham lader Vi vende tilbage til en tilstand af senilitet” (sura 36:69).

3 Menneskets skabelse og fysiske udvikling er et stærkt argument for livet efter døden. Dets vidunderlige fysiske vækst fra livløs masse til et fuldt udviklet menneske er et uimodsigeligt bevis på, at menneskets Skaber har magt til at give det et nyt liv efter dets død. Gud, Som har magt til at skænke den døde og golde jord nyt liv, har magt til at bringe mennesket til live efter dets død.

standelsens Dag vil Vi lade ham smage brændingens straf.

11. Dette er på grund af det, dine hænder har sendt forud, og Allāh er slet ikke uretfærdig mod *Sine* tjenerne.

R. 2.

12. Og blandt menneskene er der den, som tilbeder Allāh på grænsen *af troen*, så hvis noget godt tilfalder ham, er han tilfreds med det, og hvis en prøvelse rammer ham, vender han sig bort *fra Allāh*. Han mister denne verden såvel som det Hinsidige. Det er et åbenlyst tab.

13. Han påkalder i stedet for Allāh det, som hverken kan skade ham eller gavne ham. Det er virkelig den yderste vildfarelse.

14. Han påkalder den, hvis skade er nærmere end dens gavn. Slet er virkelig protektoren, og slet er virkelig forbundsfællen.

15. I sandhed, Allāh vil lade dem, som tror og handler retfærdigt, træde ind i Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, med sikkerhed, Allāh gør, hvad Han vil.

16. Den, som formoder, at Allāh ikke vil hjælpe ham, *Profeten*, i denne verden og det Hinsidige, lad ham da, *hvis han kan*, finde en vej til himmelen, og lad ham afskære *den guddommelige hjælp*. Lad ham da se, om hans plan kan fjerne det, som gør *ham* rasende.

17. Og således har Vi nedsendt den, *Qur'ānen*, som klare og tydelige

عَذَابِ الْحَرِيقِ ⑩

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَآتَى اللَّهُ
لَيْسَ بِظُلْمٍ لِّلْعَبِيدِ ⑪

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَى
حَرْفٍ ۚ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ طَامَنَ بِهِ ۗ
وَ إِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى
وَجْهِهِ ۗ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ ۗ ذَٰلِكَ
هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑫

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُ وَ مَا لَا
يَنْفَعُهُ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ ⑬
يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۗ
لَبِئْسَ الْمَوْلَى وَ لَبِئْسَ الْعَشِيرُ ⑭

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ⑮
مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنْصُرَهُ اللَّهُ
فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ
إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ
يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ⑯

وَ كَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۗ وَ أَنَّا

Tegn, og med sikkerhed, Allāh retleder den, Han vil.

18. *Hvad angår dem, som tror, og jøderne og sabierne og de kristne og magierne og afgudsdyrkere, med sikkerhed, Allāh vil dømme mellem dem på Opstandelsens Dag, i sandhed, Allāh er Vidne over alle ting.*

19. Har du ikke set, at enhver som er i himlene og enhver som er på jorden underkaster sig Allāh, og solen og månen og stjernerne og bjergene og træerne og dyrene og mange af menneskene?⁴ Men der er mange, som gør sig fortjent til straffen. Og den, som Allāh værter, har ingen, som kan rejse ham til ære. Med sikkerhed, Allāh gør, hvad Han vil.

20. Disse to er to stridende grupper, som strides vedrørende deres Herre. Hvad angår dem, som forkaster troen, for dem skal klæder af ild skæres til, og kogende vand skal hældes over deres hoveder,

21. hvorved det, som er i deres maver, og også deres hud skal smeltes,

22. og for dem vil der være jernkøller til at straffe dem med.

اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا
وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصْرَى وَالْمَجُوسَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑮

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ
وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ
وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ
يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ
يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑯

هَذَيْنِ خِصْمَيْنِ اِخْتَصِمُوا فِي رَبِّهِمْ ۗ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ
مِّن نَّارٍ ۗ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ ⑰

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ⑱

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ⑲

⁴ Gud har fastsat visse naturlove, som alle ting, levende eller livløse, skal adlyde. Endvidere har Gud åbenbaret *Sharī'ah* loven til menneskets vejledning. Mennesket kan adlyde eller undlade at adlyde disse love og må da lide under konsekvenserne deraf. *Sadjdah* foretages efter dette vers.

23. Hver gang de på grund af pine vil forsøge at komme ud af den, skal de drives tilbage i den, og *det skal siges til dem*: “Smag brændingens straf!”

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
غَمٍّ أَعِيدُوا فِيهَا ۖ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾

R. 3.

24. Men Allāh vil bestemt lade dem, som tror og handler retfærdigt, træde ind i Haver, nedenfor hvilke floder strømmer. De skal prydes deri med armbånd af guld og med perler, og deres klædning deri vil være silke.⁵

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

25. Og de skal retledes alene til retskaffen tale, og de skal retledes til den Prisiværdige Guds vej.

وَهُدًوآ إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَهُدًوآ
إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ﴿٢٥﴾

26. *Hvad angår* dem, som forkaster troen og holder mennesker borte fra Allāhs vej og fra den Hellige Moske, som Vi har indrettet for alle mennesker på lige fod, det være sig dem, som opholder sig i den, eller besøgende fra ørkenen, og enhver, som uretfærdigt søger afvigelse i dette *fra den rette vej* – ham skal Vi lade smage en smertefuld straf.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً ۖ لِيَعَاكِفَ فِيهِ
وَالْبَادِي ۖ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ
نُزِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

R. 4.

27. Og *ihukom den tid*, da Vi anviste⁶ Abraham stedet for Huset og *sagde*: “Sæt ikke noget ved siden af Mig, og hold Mit Hus rent for

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَن لَّا تَشْرِكْ بِهِ شَيْئًا ۚ وَطَهِّرْ بَيْتِي

5 Profetien i dette vers blev bogstaveligt opfyldt, da ‘Umar, den 2. Kalif, bad Surāqah bin Mālik om at bære de guldarmbånd, som de persiske konger plejede at bære ved særlige statsceremonier.

6 Verset angiver, at stedet for Ka’baen havde eksisteret længe før Abrahams tid. Det Hellige Hus blev faktisk bygget af Adam. Det var det første tilbedelseshus bygget i verden (3:97). På Abrahams tid var det sunket i grus, men efter at dens oprindelige sted var blevet afsløret for ham ved Guds åbenbaring, genopbyggede Abraham, den Hellige Profets store stamfader, Ka’baen sammen med sin søn Ismael.

dem, som vandrer omkring det, og dem, som står op, og dem, som bøjer sig og kaster sig ned i Bønnen,

28. og kundgør⁷ Valfarten for menneskeheden. De vil komme til dig til fods og på enhver mager kamel, som kommer fra enhver fjern vej,

29. for at de må være vidne til dens fordele for dem og må påkalde Allāhs navn i de fastsatte dage over det firbenede kvæg, som Han har forsynet dem med. Så spis selv deraf, og bespis de trængende, de fattige.

30. Lad dem da fuldføre opgaven med at lutre sig og opfylde deres løfter og vandre omkring det Ældgamle Hus.”

31. Det er Guds befaling. Og for enhver, som ærer Allāhs hellige ting, vil det være godt for ham hos hans Herre. Og lovligt for jer er kvæget med undtagelse af det, som er forelæst for jer. Afhold jer derfor fra afgudernes afskyelighed, og afhold jer fra falsk tale,

32. evigt hengivne over for Allāh, uden at sætte noget ved siden af Ham. Og den, som sætter noget ved siden af Allāh, vil være, som om han falder fra stor højde, og fuglene snupper ham, eller vinden blæser ham bort til et fjernt sted.⁸

لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ﴿٢٤﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ
عَمِيقٍ ﴿٢٨﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا
وَاطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ
وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٠﴾

ذَلِكَ ۚ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ
فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ
الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الرُّزُورِ ﴿٣١﴾

حُنْفَاءَ ۚ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۖ وَمَنْ
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ
فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣٢﴾

⁷ Valfarten som institution begyndte med patriarken Abraham, som ordene og kundgør Valfarten for menneskeheden viser. Fra Abrahams tid har Valfarten fundet sted til i dag uden afbrydelse. Forsamlingen hvert år af mange hundrede tusinde muslimer fra hele verden er et uigendriveligt vidnesbyrd om opfyldelsen af denne profeti.

⁸ Mennesket er Guds ædleste skabning. Det kan moralsk og åndeligt hæve sig så højt, at det i

33. Det er således. Og hvem der end ærer Allāhs hellige Tegn – med sikkerhed, dette opstår af hjerternes retfærdighed.

34. I disse offerdyr er der fordele for jer til en fastsat tid, derpå skal deres offersted være ved det Ældgamle Hus.

R. 5.

35. Og for ethvert folk indstiftede Vi offerritualer, for at de måtte påkalde Allāhs navn over det firbenede kvæg, som Han har forsynet dem med. Så jeres Gud er En Gud, derfor skal I alle underkaste jer Ham. Og giv du glædeligt budskab til de ydmyge,

36. dem, hvis hjerter fyldes med ærefrygt, når Allāh omtales, og som tålmodigt udholder, hvad der end rammer dem, og opretholder Bønnen og giver ud af det, som Vi har forsynet dem med.

37. Og blandt Allāhs hellige Tegn har Vi udpeget offerkamelene for jer. I dem er der meget godt for jer. Påkald derfor Allāhs navn over dem, når de står bundet i rækker. Og når de er faldet på deres sider, slagtede, spis deraf og bespis den, som er trængende men tilfreds, og den, som ydmygt beder om noget. Således har Vi sat dem i jeres tjeneste, for at I må være taknemmelige.

38. Deres kød når ikke Allāh, ej heller deres blod, men det er jeres

ذٰلِكَ ۙ وَ مَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ
فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوٰى الْقُلُوْبِ ﴿٣٣﴾

لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ مَحِلُّهَا اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٣٤﴾

وَ رِكْلِ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسْكَ لِيّذْكُرُوْا
اِسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقْتَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ
الْاَنْعَامِ ۗ فَالَهُكُمْ اِلٰهٌ وَّ اِحْدٌ فَلَا
اَسْلِمُوْا ۗ وَ بَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ﴿٣٥﴾

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَّتْ قُلُوْبُهُمْ
وَ الصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَا اَصَابَهُمْ وَ الْمُقِيْمِي
الصّٰلُوْةِ ۗ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٦﴾

وَ الْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ
اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۗ فَاذْكُرُوْا اِسْمَ
اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَ ۙ فَاِذَا وَجَبَتْ
جُنُوْبَهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَ اطْعِمُوْا الْقَانِعَ
وَ الْمُعْتَرَّ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٧﴾

لَنْ يِّنَالَ اللّٰهُ لُحُوْمَهَا وَ لَا دِمَآؤَهَا

sin person kan genspejle guddommelige egenskaber. Hvis det nedværdiger sig ved at tilbede livløse genstande, falder det fra høj åndelig værdighed til dyb moralsk fornedrelse.

retfærdighed, som når Ham.⁹ Således har Han sat dem i jeres tjeneste, for at I må lovprise Allāh, fordi Han har retledet jer. Og giv glædeligt budskab til dem, som handler retfærdigt.

39. I sandhed, Allāh forsvarer dem, som tror. I sandhed, Allāh elsker ikke nogen, som er svigefuld, utaknemmelig.

R. 6.

40. Tilladelse til at kæmpe gives dem, mod hvem der føres krig, fordi de blev forurettet – og Allāh har med sikkerhed magt til at hjælpe dem –

41. dem, som uretfærdigt blev drevet ud fra deres hjem, blot fordi de sagde: “Vor Herre er Allāh” – og hvis Allāh ikke drev nogle mennesker tilbage ved hjælp af andre, ville klostre og kirker og synagoger og moskeer, hvori Allāhs navn ofte ihukommes,¹⁰ bestemt være blevet revet ned. Og Allāh vil med sikkerhed hjælpe den, som hjælper Ham. I sandhed, Allāh er Stærk, Almægtig –

42. dem, som, hvis Vi grundfæster dem i landet, vil opretholde Bønnen og betale Zakāt og påbyde det

وَ لَكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۗ كَذٰلِكَ
سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلَىٰ مَا
هَدٰكُمْ ۗ وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٨﴾

إِنَّ اللّٰهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ
إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٩﴾

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِمُوا ۗ
وَ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبَّنَا اللّٰهُ ۗ وَ لَوْ لَا دَفَعَهُ اللّٰهُ
النَّاسَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ
وَ بِيَعٌ وَ صَلَوَاتٌ وَ مَسْجِدٌ يُذَكَّرُ فِيهَا
اسْمُ اللّٰهِ كَثِيرًا ۗ وَ لَيُنصَرَّتْ اللّٰهُ مِن
يُنصَرُّهَا ۗ إِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَ آتَوْا الزَّكَاةَ وَ أَمَرُوا

9 Verset indeholder den ophøjede lære, at det ikke er den ydre offerhandling, men ånden i den og motivet bag den, som behager Gud. Gud kræver og accepterer, at vi ofrer alt, hvad der er os nært og kært – vor materielle ejendom, vor ære og selve livet.

10 Det var for at kæmpe i selvforsvar og frelse islām fra udslettelse og tilvejebringe tros- og tankefrihed, at muslimerne blev tvunget til at gribe til våben. Det var også for at forsvare besteder, som tilhørte andre religioner (2:194, 2:257, 8:40 og 8:73). Således var formålet med islāms krige først og fremmest at skabe frihed til at tro og tilbede og kæmpe til forsvar for land, ære og frihed mod et umotiveret angreb.

gode og forbyde det onde. Og Allāh alene påhviler afslutningen af alle sager.

43. Og hvis de anklager dig for falskhed, så anklagede før dem Noahs folk og *stammerne* 'Ād og Thamūd også *deres Profeter* for falskhed.

44. Og *ligeledes gjorde* Abrahams folk og Lots folk

45. og Midians indbyggere. Og også Moses blev anklaget for falskhed. Men Jeg gav de vantro udsættelse, derefter greb Jeg dem, og hvor *frygtelig* var Min straf!

46. Og hvor mangen en by har Vi tilintetgjort, idet den handlede uretfærdigt, så den er styrtet sammen på sine tage, og *hvor mangen en* forladt brønd og befæstet borg!

47. Mon de ikke har rejst omkring i landet, så de kunne få hjerter til at forstå med eller ører til at høre med? Men *sandheden er*, at det ikke er øjnene, som er blinde, men det er hjerterne i brystet, som er blinde.

48. Og de forlanger af dig, at du fremskynder straffen, men Allāh vil aldrig bryde Sit løfte. Og i sandhed, en dag hos din Herre er som tusind år efter jeres beregning.

49. Og hvor mangen en by er der, som Jeg gav udsættelse, idet den handlede uretfærdigt. Så greb Jeg den, og til Mig er tilbagekomsten.

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَ لِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٣٢﴾

وَ إِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَ ثَمُودٌ ﴿٣٣﴾

وَ قَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَ قَوْمُ لُوطٍ ﴿٣٤﴾

وَ أَصْحَابُ مَدْيَنَ ۗ وَ كَذَّبَ مُوسَى فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۗ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٣٥﴾

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَ هِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَ بئرٌ مَّعَطَلَةٌ وَ قَصْرِ مَمْسُودٍ ﴿٣٦﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَ لَكِن تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٣٧﴾

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَ لَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۗ وَ إِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٣٨﴾

وَ كَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَ هِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا ۗ وَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٣٩﴾

R. 7.

50. Sig: "O menneskehed! Jeg er kun en åbenlys Advarer til jer."

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

51. De, som tror og handler retfærdigt, for dem er der tilgivelse og en ærefuld forsyning.

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥١﴾

52. Men de, som stræber imod Vore Tegn, idet de søger at forhindre *Vor plan* – disse skal være ildens beboere.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

53. Og Vi sendte aldrig et Sendebud eller en Profet før dig, uden at når han søgte *at nå, hvad han tilsigtede*, lagde satan *hindringer i vejen for hans ønske*. Men Allāh fjerner *de hindringer*, som satan lægger. Derpå grundfæster Allāh Sine Tegn. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ
وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي
أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾

54. *Han tillader dette*, for at Han må gøre *de hindringer*, som satan lægger *i vejen for Profeterne*, til en prøvelse for dem, i hvis hjerter der er sygdom, og dem, hvis hjerter er forhærdede – og med sikkerhed, de uretfærdige er langt ude i vildfarelse –

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٤﴾

55. og for at de, som blev skænket viden, må vide, at det er sandheden fra din Herre, så de må tro derpå, og deres hjerter må blive ydmyge over for Ham. Og med sikkerhed, Allāh retleder dem som tror til den rette vej.

وَلِيُعَلِّمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ
لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ
آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

56. Og de vantro vil ikke ophøre med at være i tvivl derom, indtil

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ

Timen pludseligt kommer over dem, eller der kommer en ødelæggende dags straf til dem.

57. Herredømmet på den dag skal være Allāhs. Han vil dømme mellem dem. Så de, som tror og handler retfærdigt, vil være i Salighedens Haver.

58. Men de, som ikke tror og forkaster Vore Tegn, vil få en vanærende straf.

R. 8.

59. Og de, som udvandrер for Allāhs sag og så bliver dræbt eller dør, dem vil Allāh med sikkerhed skænke en fortræffelig forsyning. Og i sandhed, Allāh er den Bedste af forsynerne.

60. Han vil med sikkerhed lade dem indtræde et sted, som de vil have velbehag i. Og i sandhed, Allāh er Altvidende, Overbærende.

61. Således skal det være. Og den, der gengælder med noget tilsvarende, som han er blevet ramt med, og der så begås overgreb mod ham, ham vil Allāh med sikkerhed hjælpe. I sandhed, Allāh er Udsletteren af synder og er Mest Tilgivende.

62. Dette er, fordi Allāh lader natten gå over i dagen og lader dagen gå over i natten, og fordi Allāh er Althørende, Altseende.

63. Dette er, fordi det er Allāh, Som er sandheden, og det, de på-

حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

أَلَمْ لِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۚ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي
جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا
حَسَنًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٩﴾

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۗ وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

ذَٰلِكَ ۗ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ
بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ ۚ وَأَنَّ

kalder i stedet for Ham, er falskhed, og fordi Allāh er den Ophøjede, den Store.

64. Har du ikke set, at Allāh sender vand ned fra himmelen, og jorden bliver grøn? I sandhed, Allāh er Kenderen af de fineste ting, Velunderrettet.

65. Ham tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden. Og med sikkerhed, Allāh er den Selvtillstrækkelige, den Præsteværdige.

R. 9.

66. Har du ikke set, at Allāh har sat i jeres tjeneste alt, hvad der er på jorden, og skibene, som sejler på havet på Hans befaling? Og Han forhindrer himmellegemerne i at falde ned på jorden undtagen med Sin tilladelse¹¹. I sandhed, Allāh er Mest Medfølelse og Evig Barmhjertig over for menneskene.

67. Og Han er Den, Som gav jer liv, så vil Han lade jer dø, derpå vil Han give jer liv igen. Med sikkerhed, mennesket er meget utaknemmeligt.

68. For ethvert folk har Vi foreskrevet en tilbedelsesmåde,¹² som de følger, lad dem da ikke strides med dig i den sag, og kald du til din Herre, for du følger i sandhed den rette vejledning.

مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ
وَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٤﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
وَ إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٥﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي
الْأَرْضِ وَ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ ۗ وَ يُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٦﴾

وَ هُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ
فَلَا يَنَازِعَنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَ اذْعُرْ إِلَى
رَبِّكَ ۗ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

*11 Det er sandsynligt, at ordet "tilladelse" henviser til faldende meteoriter og andre himmellegemer, som konstant bombarderer jorden.

12 Guddommeligt tilbedelse findes i en eller anden form blandt alle folkeslag. Dette fører til den store sandhed, som islām blandt alle religioner var den første til at proklamere, at guddommelige Sendebud blev oprejst blandt alle folkeslag for at belære dem om tilbedelsens forskellige former.

69. Og hvis de strides med dig, så sig: "Allāh ved bedst, hvad I gør.

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

70. Allāh vil dømme mellem jer på Opstandelsens Dag vedrørende det, som I plejede at være uenige om."

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

71. Ved du ikke, at Allāh har viden om alt, hvad der er i himlene og på jorden? Med sikkerhed, *alt* det er *bevaret* i en Bog, og det er let for Allāh.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

72. Og de tilbeder i stedet for Allāh det, som Han ikke har sendt nogen fuldmagt for, og det, som de ikke har nogen viden om. Og for de uretfærdige er der ikke nogen hjælper.

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

73. Og når Vore klare Tegn forelæses for dem, vil du fornemme en afvisning i deres ansigter, som forkaster troen. De vil næsten overfalde dem, som forelæser Vore Tegn for dem. Sig: "Skal jeg fortælle jer om noget værre end dette? *Det er ilden!* Allāh har lovet den til dem, som forkaster troen. Og et ondt bestemmelsessted er det!"

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَُمْ وَالنَّارِ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبئس المصير ﴿٧٣﴾

R. 10.

74. O I mennesker! En lignelse fremsættes, så lyt opmærksomt til den. Med sikkerhed, de, som I påkalder i stedet for Allāh, kan ikke skabe *selv* en flue, om end de samlede sig for dette formål. Og hvis fluen snapper noget bort fra dem, formår de ikke at tage det tilbage fra den. Svage er de bestemt *begge*, den som søger og det søgte.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرِبْ مَثَلًا فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٤﴾

75. De agter ikke Allāh med den agtelse, som tilkommer Ham. I sandhed, Allāh er Stærk, Almægtig.

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٥﴾

76. Allāh udvælger Sendebud blandt englene og blandt menneskene. Med sikkerhed, Allāh er Althørende, Altseende.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ؕ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٤٦﴾

77. Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem, og til Allāh skal alle ting bringes tilbage.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٧﴾

78. O I som tror! Bøj jer og kast jer ned i *Bønnen* og tilbed jeres Herre, og handl retfærdigt, for at I må få fremgang.¹³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

79. Og stræb for Allāhs sag, som det sømmer sig at stræbe¹⁴ for den. Han har udvalgt jer og har ikke pålagt jer nogen byrde angående religionen, så følg jeres faders, Abrahams tro, Han kaldte jer muslimer både tidligere og i denne *Bog*, for at Sendebuddet må være vidne over jer, og for at I må være vidner over menneskeheden. Oprethold derfor *Bønnen* og betal *Zakāt* og hold fast ved Allāh. Han er jeres Herre. En fremragende Herre og en fremragende Hjælper!

وَاجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ؕ هُوَ سَمُّكُمْ الْمُسْلِمِينَ ؕ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ؕ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ؕ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٩﴾

¹³ *Sadjdah* foretages efter dette vers.

¹⁴ Se noten til sura 25:53.

SURA 23

AL-MU'MINŪN

Denne sura er blandt de sidste, der blev åbenbaret i Mekka. Den indeholder 119 vers.

Ved slutningen af den foregående sura blev det forklaret, at den virkelige fremgang ligger i opretholdelse af Bønnen, at betale Zakāt og at holde fast ved Allāh den Ophøjede. Den enestående fremgang, der hentydes til, bliver forklaret i detaljer i de indledende vers af denne sura, at de fremgangsrige er dem, som ikke alene opretholder Bønnen og betaler Zakāt, men også besidder yderligere gode egenskaber. Det handler om begge slags egenskaber, altså det man afholder sig fra, og de gode handlinger man udfører.

Derefter siges det, at selv om det livgivende vand nedstiger fra himmelen, og en fuldkommen proces af vandets kredsløb er i drift, men hvis Allāh den Ophøjede af en eller anden grund ønsker at give menneskeheden en lærestreg, så magter Han at tage dette vand bort. Det kan ske på to måder: Enten skaber Allāh en ændring i processen af vandets kredsløb, ligesom da jordens vand ved verdens begyndelse stadig fordampede mod himmelen og så efter nedbør igen hævede sig på grund af luftens mellemiggende varme felter. Og den anden måde er den, som man observerer i almindelighed, at når vandet synker dybt ned, så forsvinder det selv under brøndenes bund.

Emnet vedrørende vandet videreføres, og der nævnes skibene, som sejler på vandet, og i denne sammenhæng nævnes Profeten Noahs^{as} Ark, at det kun er med Allāhs tilladelse, at skibene kan sejle på vandets overflade. Selv under den største storm sejler skibene på vandets overflade, skønt de også kan synke ved en mindre storm. Når folkeslag bliver utaknemmelige over det himmelske vand, som i åndelig forstand bliver nedsendt over dem, berøver Allāh dem dette vand ligesom det jordiske vand. Og det nytter dem ikke noget, at Profeter, ligesom uafbrudt regn, vedvarende er kommet til dem, de fortsætter blot med at fornægte dem.

Endvidere berettes om et sådant bjergområde, hvor kilder sprudlede og bidrog til sikkerhed og hjerterø. Det var til denne dal, Allāh bragte Profeten Jesus^{as} og hans moder og reddede dem fra deres fjender. Historiske så vel som arkæologiske beviser peger på, at dette var Kashmir dalen.

Derefter forklares det i vers 79, at i løbet af menneskets udviklingsstadier blev først og fremmest hørelsen tildelt, derefter synet, og så blev

hjerterne skænket, som besidder dyb indsigt og formår at erkende alle slags åndelige emner.

Dernæst følger nogle vers, hvis indhold ligner de vers, som er udførligt diskuteret tidligere. Derpå kommer et sådant vers, som berører et helt nyt emne. Når menneskene på Dommens Dag skal spørges, hvor længe har I dvælet på jorden, så vil de svare: måske en dag eller en del deraf. Allāh den Ophøjede vil svare, at i virkeligheden har I dvælet der endnu kortere end det. Dette indikerer udstrækningen af tid mellem død og opstandelse. Verden vil forekomme så fjern, som om den gled hurtigt forbi, og dette er det faktum, som mennesket oplever i hverdagen, at meget fjerntliggende stjerner, som i deres omfang er større end selv hele solsystemet, ser ud som små prikker på himmelen.

Det sidste vers af denne sura er i form af en bøn, som den Hellige Profet, Allāhs fred og velsignelser være over ham, blev belært, at han bestandigt må bønfalde sin Herre med disse ord: "Min Herre! Tilgiv og hav barmhjertighed, og Du er den Bedste af dem, som viser barmhjertighed."

AL-MU'MINŪN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 18

2. Med sikkerhed, fremgang til-
falder de troende,¹

قَدْ

أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

3. de, som er ydmyge² i deres Bøn-
ner,

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ③

4. og de, som vender sig bort fra
alt det forfængelige,³

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

5. og de, som er omhyggelige med
at betale Zakāt,⁴

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

6. og de, som værner om deres
kyskhed –

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَفِظُونَ ⑥

7. undtagen *vedrørende* deres hu-
struer eller dem, som deres højre-
hænder besidder, for da skal de
ikke bebrejdes,⁵

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

8. men de, som søger *noget* der-
udover, disse er det, som er over-
træderne –

فَمَنْ ابْتَدَعَ وَرَاءَ ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ

الْعَادُونَ ⑧

1 Verset refererer til troende på et meget højt åndeligt niveau, hvis særlige kendetegn er blevet nævnt i de følgende vers. Sådanne troende vil opnå *falāh* (fremgang), som er et meget højere åndeligt stadie end opnåelsen af *nadjāh* (frelse).

2 Med dette vers begynder en beskrivelse af de forudsætninger, som en troende skal opfylde, inden han kan stræbe efter at opnå fremgang i livet og nå det højeste mål, for hvilket Gud har skabt ham. Første stadie på den menneskelige sjæls rejse er, at en troende vender sig til Gud i al ydmyghed, overvældet af ærefrygt for den guddommelige Majestæt og med angerfuldt hjerte.

3 Det andet stadie består i at undgå al indholdsløs tale og tanker og unyttige handlinger. En troende må bruge hvert øjeblik af sit liv på en gavnlig måde og undgå al nytteløs jagen efter fornøjelser.

4 Formålet med *Zakāt* er ikke blot at sørge for midler til at hjælpe de nødstedte eller til fremme af velfærd for de økonomisk mindre begunstigede dele af samfundet, men også for at modvirke ophobning af penge og varer og således sikre en livlig omsætning af begge med sunde økonomiske justeringer til følge.

5 Se note 3 til sura 4:4.

9. og de, som vogter over det dem betroede og deres pagter,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
رَاعُونَ ٩

10. og de, som opmærksomt vogter over opretholdelsen af deres Bønner.⁶

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ١٠

11. Disse er arvingerne,

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ١١

12. som vil arve Paradiset. De vil forblive deri.

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ١٢

13. Og med sikkerhed, Vi har skabt mennesket af et udtræk af ler,

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ
مِّن طِينٍ ١٣

14. derefter anbragte Vi det som en sæddråbe på et sikkert opbevaringssted,

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ١٤

15. derefter formede Vi sæden til en masse af sammenløbet blod, så formede Vi det sammenløbne blod til en *formløs* klump, så formede Vi knogler af denne klump, så dækkede Vi knoglerne med kød, derpå udviklede Vi den til en anden skabning. Velsignet være da Allāh, den Bedste af skaberne.

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا
الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ
عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ
أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ١٥ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ١٥

16. Så efter dette skal I med sikkerhed dø.

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ١٦

17. Derpå skal I med sikkerhed oprejses på Opstandelsens Dag.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ١٧

18. Og Vi har skabt over jer syv himle, den ene over den anden, og Vi er aldrig forsømmelige med hensyn til skabelsen.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ١٨
وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ١٨

6 Dette vers markerer det sidste og højeste stadie af åndelig udvikling, når ihukommelse af Gud bliver den troendes anden natur, uløseligt knyttet til hans væsen, hans sjæls trøst. På dette stadie er han særlig omhyggelig med at deltage i fælles tilbedelse, som styrker hans nationalfølelse, og han underordner sine individuelle interesser det fælles og samfundets vel.

19. Og Vi sendte vand ned fra himmelen ifølge et mål, og Vi lod det blive i jorden – og med sikkerhed, det er Os, Som bestemmer at tage det bort –

20. og Vi frembragte dermed for jer haver af daddelpalmer og druer, for jer er der deri rigeligt med frugter, og af dem spiser I.

21. Og et træ, som vokser frem fra Sinai Bjerget, det frembringer olie og *mangen* et krydderi for dem, som spiser.

22. Og i kvæget er der *også* en lære for jer. Vi giver jer at drikke af det, som er i deres maver, og I har mange fordele⁷ af dem, og I spiser *også* af dem,

23. og på dem og på skibene bæres I.

R. 2.

24. Og Vi sendte bestemt Noah til hans folk, og han sagde: “O mit folk! Tilbed Allāh. I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Vil I da ikke blive retfærdige?”

25. Og lederne af hans folk, som forkastede troen, sagde: “Han er kun et menneske lig jer selv, han søger overlegenhed over jer. Og om Allāh havde villet det, havde Han bestemt nedsendt engle. Vi har aldrig hørt om *noget* sådant hos vore forfædre.

وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ
بِهِ لَقَدِيرُونَ ﴿١٩﴾

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ تَحْيِيلِ
وَ أَغْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاحٍ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

وَ شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ
تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَ صَبْغٍ لِّلْأَكْلِيلِ ﴿٢١﴾

وَ إِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۗ نُسْقِيكُم
مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ
كَثِيرَةٌ وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

وَ عَلَيْهَا وَ عَلَىٰ الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ
غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

فَقَالَ الْمَلِكُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۗ يُرِيدُ أَن
يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً ۗ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

7 Ordet 'ibrah betyder en indikation eller et bevis, hvorved man går fra uvidenhed til viden (Lane). Verset hentyder til den raffinerede proces, der finder sted i kvægets maver, som omformer græs og urter til ren og sund mælk. Ved at tænke over dette kan man ledes til indsigt i Guds store magt og i de subtile måder, hvorved guddommelige love fungerer.

26. Han er kun et menneske, ramt af vanvid, vent derfor angående ham for en tid.”

إِنَّهُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتِرَ بَصُؤًا بِهِ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٦﴾

27. Han sagde: “O min Herre! Hjælp mig, for de har behandlet mig som løgner.”

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُون ﴿٢٧﴾

28. Så åbenbarede Vi til ham: “Byg Arken for Vore øjne og ifølge Vor åbenbaring. Og når Vor befaling kommer, og jordens kilder strømmer frem, bring du da ind i den et par af hver slags, hankøn og hunkøn, og din familie med undtagelse af de af dem, mod hvilke ordet allerede er udgået. Og tal ikke til Mig om dem, som har handlet uret, de skal druknes.

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ
التَّنُّورُ ۗ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ
عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۗ وَلَا تُخَاطِبْنِي
فِي الزَّيْنِ ظَلَمُوا ۗ إِنَّهُمْ مُخْرَقُونَ ﴿٢٨﴾

29. Og når du er om bord i Arken – du og de, som er med dig – så sig: ‘Al lovprisning tilkommer Allāh, Som har frelst os fra det uretfærdige folk!’

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى
الْفُلْكَ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّوْنَا
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

30. Og sig: ‘Min Herre! Lad mig få en velsignet landing, for Du er den Bedste af dem, som bringer mennesker i land.’”

وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبْرَكًا وَ أَنْتَ
خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٣٠﴾

31. I sandhed, i dette er der Tegn. Og med sikkerhed, Vi har altid udsat folk for prøvelse.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنَّ كُنَّا
لَمُبْتَلِينَ ﴿٣١﴾

32. Så oprejste Vi efter dem en anden generation.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Og Vi sendte blandt dem et Sendebud af deres egen midte, som sagde: “Tilbed Allāh. I har ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Vil I da ikke frygte Gud?”

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

R. 3.

34. Og lederne af hans folk, som forkastede troen og fornægtede mødet i det Hinsidige, og som Vi havde skænket velstand i dette liv, sagde: "Dette er ikke andet end et menneske lig jer selv. Han spiser af det, som I spiser, og drikker af det, som I drikker.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَثَرْنَاهُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ ۖ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٤﴾

35. Og hvis I adlyder et menneske lig jer selv, så vil I bestemt være tabere.

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ
إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Lover han jer, at når I er døde og er blevet til støv og ben, skal I bringes frem igen?

أَيَعِدْكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ
تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٦﴾

37. Fjernt, fjernt fra sandhed er det, som I er lovet.

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٧﴾

38. Det er kun her, at vi lever vort liv. Her dør vi, og her lever vi, og vi skal aldrig oprejses.

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ
وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٨﴾

39. Han er kun et menneske, som har opdigtet løgn mod Allāh, og vi kommer ikke til at tro på ham."

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

40. Han sagde: "Min Herre! Hjælp mig, for de har behandlet mig som løgner."

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٤٠﴾

41. Gud sagde: "Om kort tid vil de med sikkerhed blive angerfulde."

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤١﴾

42. Da greb straffen dem med rette, og Vi gjorde dem til affald. Forbandet være da det uretfærdige folk!

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ
عُتَاءً ۖ فَبِعَذَابِنَا يَسْتَفْتِحُونَ ﴿٤٢﴾

43. Derpå frembragte Vi efter dem andre generationer.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا
آخَرِينَ ﴿٤٣﴾

44. Intet folk kan gå forud for deres fastsatte tid, ej heller kan de blive tilbage.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٣٣﴾

45. Derefter sendte Vi Vore Sendebud, det ene efter det andet. Hver gang der til et folk kom dets Sendebud, behandlede de ham som løgner. Så Vi lod dem følge hinanden i ødelæggelse, og Vi gjorde dem blot til fortællinger. Forbandet være da det folk, som ikke tror!

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَاءً كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۖ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

46. Da sendte Vi Moses og hans broder Aron med Vore Tegn og klar autoritet

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَ أَخَاهُ هَارُونَ ۖ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٦﴾

47. til Farao og hans ledere, men de opførte sig hovmodigt, og de var et arrogant folk.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٣٧﴾

48. Og de sagde: "Skal vi tro på to mennesker lig os selv, når deres folk er vore tjenere?"

فَقَالُوا أَلَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبْدُونَ ﴿٣٨﴾

49. Så de kaldte dem løgnere, og de var blandt dem, som blev ødelagt.

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٣٩﴾

50. Og Vi gav Moses Bogen, for at de måtte retledes.

وَ لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾

51. Og Vi gjorde Marias søn og hans moder til et Tegn, og Vi reddede dem og *hjælp dem med at nå* til et højland, et fredfyldt sted med kilder af strømmende vand.⁸

وَ جَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَ أُمَّةً آيَةً وَ أَوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَ مَعِينٍ ﴿٥١﴾

8 Dette vers bekræfter ligesom de foregående vers den uforanderlige guddommelige lov, at Guds Sendebud først afvises og forfølges, men til sidst får fremgang. Jesus blev også udsat for alvorlig forfølgelse af sine modstandere. Gud befriede ham fra den påståede død ved korsfæstelse og bragte ham sammen med hans mor til et land med grønne enge og kilder, hvor hans mission blomstrede, og hvor han levede til en moden alder. Efter at være frelst fra korsfæstelsen var Jesus en jaget mand og måtte gå i skjul. Fra Jerusalem tog han til Nazaret og derefter til Damaskus. Heller ikke her følte han sig sikker, men tog til Nişîbin (Raudaṭuṣ-Şafā

R. 4.

52. O I Sendebud! Spis af de ting, som er rene,⁹ og handl retfærdigt. I sandhed, Jeg er velunderrettet om det, I gør.

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۗ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ۝٥٢

53. Og *vid*, at denne jeres menighed er én menighed, og Jeg er jeres Herre. Så frygt Mig *alene*.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا
رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۝٥٣

54. De splittede deres sag indbyrdes, stykke for stykke, idet hvert parti jublede over det, de havde.

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۗ كُلُّ
حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝٥٤

55. Så efterlad dem i deres forvirring for en tid.

فَذَرُهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝٥٥

56. Mon de mener, at ved rigdom og børn, som Vi hjælper dem med,

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّالٍ
وَبَنِينَ ۝٥٦

57. fremskynder Vi det gode for dem? Nej, de forstår ikke.

نَسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ بَلْ لَا
يَشْعُرُونَ ۝٥٧

58. I sandhed, de, som i ærefrygt for deres Herre altid vogter sig *for* synd,

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
مُشْفِقُونَ ۝٥٨

og Jāmi'ut-Tawārīkh). Heller ikke i Nišibīn følte han sig i sikkerhed (Tabarī) og rejste derfra til et fjernt sted Kashmir. Da det var usikkert at rejse under sit rigtige navn, benyttede han fremover navnet Yūz Āsaf (Yūz på hebraisk er det samme som Yasu', og Āsaf betyder samleren). Jesus er således kendt under dette navn indtil sin død. På vej fra Nišibīn passerede han gennem Iran og Afghanistan og nåede endelig sin destination Kashmir.

Følgende litteratur indeholder nyttig information: "The Unknown Life of Jesus" af Nicholas Notovitch, en russisk rejsende, der besøgte Fjernøsten omkring 1877. Han kalder Kashmir *the valley of eternal bliss*, som er en passende gengivelse af Qur'ānens ord *et fredfyldt sted med kilder af strømmende vand*. "Heart of Asia" af professor Nicholas Roerich. "Glimpses of World History" af Jawaharlal Nehru. "Sutta. Bhavishya Maha Purana" oversat af Dr. Shiv Nath Shastri, s. 282, citeret af Robert Graves og Joshua Podro i "Jesus in Rome".

9 De principper, som islām fastsatte så langt tilbage som for 1400 år siden vedrørende fødevarer, er, at eftersom mennesket skal udvikle alle sine naturlige evner, bør det derfor bruge alle former for mad undtagen dem, der sandsynligvis vil gøre det fysisk, moralsk eller åndelig skade. Anvendelsen af ren og sund mad medfører en sund mental tilstand, som igen resulterer i gode og retfærdige handlinger. Se sura 2:169, 174 og sura 5:4.

59. og de, som tror på deres Herres Tegn,

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

60. og de, som ikke tillægger deres Herre partnere,

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

61. og de, som giver det ud, de giver, idet deres hjerter er fulde af frygt, fordi de skal vende tilbage til deres Herre –

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ
أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦١﴾

62. disse er det, som skynder sig at gøre gode handlinger, og de er de fremmeste deri.

أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ
لَهَا سَبِقُونَ ﴿٦٢﴾

63. Og Vi bebyrder ingen sjæl ud over dens evne,¹⁰ og hos Os er der en Bog, som taler sandheden, og der skal ikke gøres dem uret.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا
كِتَابٌ يُنْطَقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. Men deres hjerter er fuldstændig ligeglade med denne Bog, og desuden har de sådanne gerninger, som de er optaget af,

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا
وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا
عَامِلُونَ ﴿٦٤﴾

65. indtil når Vi griber de blandt dem med straffen, som hengiver sig til luksus, se, de råber om hjælp.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ
إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٥﴾

66. “Råb ikke om hjælp på denne dag, med sikkerhed, I skal ikke hjælpes af Os.

لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ ۗ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا
تُنصَرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Med sikkerhed, Mine Tegn blev forelæst for jer, men I plejede at vende om på jeres hæle

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُثَلَّىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٧﴾

68. i hovmod og fortalte historier om natten angående denne, *Qur'ānen*, med forvrøvlet tale.”

مُسْتَكْبِرِينَ ۗ بِهِ سِمِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٨﴾

10 De love, som Gud har fastsat i Qur'ānen for menneskets moralske og åndelige udvikling, har mennesket magt og evne til at følge. De passer til alle forhold, omstændigheder, temperament og tilbøjeligheder.

69. Har de da ikke grundet over det *guddommelige* Ord, eller er det kommet til dem, som ikke kom til deres fædre fra fordums tid?

70. Eller kender de ikke deres Sendebud,¹¹ så de *således* fornægter ham?

71. Eller siger de, at der er vanvid hos ham? Nej, han har bragt dem sandheden, og de fleste af dem hader sandheden.

72. Og hvis sandheden skulle følge deres ønsker, så ville himlene og jorden og alt, hvad der er deri, blive forvandlet til kaos. Nej, Vi har bragt dem deres formaning, men fra deres egen formaning vender de sig *nu* bort.

73. Eller beder du dem om nogen belønning? Men din Herres belønning er bedst, og Han er den Bedste af forsynerne.

74. Og med sikkerhed, du kalder dem til den rette vej.

75. Og de, som ikke tror på det Hinsidige, afviger bestemt fra den vej.

76. Og hvis Vi havde barmhjerlighed med dem og befriede dem for deres lidelse, ville de stadig fremture i deres overtrædelse, vandre i blinde.

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ
يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
مُنْكَرُونَ ﴿٧٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ
بِالْحَقِّ وَكَثُرْتُمْ لِلْحَقِّ كَرَهُونَ ﴿٧١﴾

وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ
آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ
مُعْرِضُونَ ﴿٧٢﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٧٣﴾

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٤﴾

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ
الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٥﴾

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ
ضُرِّ اللَّجْوِ فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٦﴾

11 Den Hellige Profets^{sa} modstandere bliver i dette vers opfordret til at bruge deres sunde fornuft, eftersom hans liv ligger som en åben bog foran dem, og de er fuldt ud bekendt med alle dets forskellige pletfrie faser. I årevis har de kendt ham som en ærlig mand, et forbillede på retskaffenhed, og alligevel vover de at tilskrive ham løgn.

77. Vi greb dem virkelig med straffen, men de ydmygede sig ikke for deres Herre, ej heller ville de bønfalde *i ydmyghed*,

78. indtil, når Vi åbner en port over dem med streng straf, se, de bliver grebet af fortvivlelse derover.

R. 5.

79. Og Han er Den, Som har skabt for jer ørerne og øjnene og hjerterne, *men* kun lidt taknemmelige er I.

80. Og Han er Den, Som har mangfoldiggjort jer på jorden, og til Ham skal I samles sammen.

81. Og Han er Den, Som giver liv og forårsager død, og Han behersker nattens og dagens vekslens. Vil I da ikke forstå?

82. Men de siger, ligesom de tidligere folk sagde.

83. De siger: "Hvorledes! Når vi er døde og *blot* er blevet til støv og ben, skal vi virkelig oprejses?"

84. Dette er, hvad vi er blevet lovet tidligere, vi og vore forfædre. Det er ikke andet end de gamles historier."

85. Sig: "Hvem tilhører jorden og enhver, der er på den, om I ved det?"

86. "Til Allāh", vil de sige. Sig: "Vil I da ikke tage jer i agt?"

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكْبَرُوا
لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ
شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ ﴿٤٩﴾

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٥٠﴾

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ ﴿٥٢﴾

قَالُوا ۗ إِذَا مِثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
ءَأِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٥٣﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ
قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٥٤﴾

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۗ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٥٦﴾

87. Sig: "Hvem er de syv himles Herre og den mægtige Trones Herre?"

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٨٧

88. De vil sige: "De tilhører Allāh." Sig: "Vil I da ikke leve i gudfrygtighed?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ٨٨

89. Sig: "I Hvis hånd ligger herredømmet over alle ting, og Som beskytter, men mod Hvem der ikke er nogen beskyttelse, om I ved det?"

قُلْ مَنْ مِنْ يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٨٩

90. De vil sige: "Alt dette tilhører Allāh." Sig: "Hvorledes bliver I da vildledt?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ٩٠

91. Ja, Vi har bragt dem sandheden, og de er bestemt løgnere.

بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٩١

92. Allāh har ikke taget Sig nogen søn, ej heller er der nogen tilbedelsesværdig sammen med Ham, i så fald ville enhver gud have taget det bort, som den havde skabt, og nogle af dem ville med sikkerhed have søgt dominans over andre. Ophøjet være Allāh over alt det, de tilskriver Ham,

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذَّاهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ٩٢

93. Kenderen af det usete og det åbenlyse! Ophøjet er derfor Han over alt det, de sætter ved siden af Ham!

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٩٣

R. 6.

94. Sig: "Min Herre! Om Du viser mig det, som de trues med,

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ٩٤

95. min Herre, så anbring mig ikke blandt de uretfærdige folk."

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٩٥

96. Og med sikkerhed, Vi har magten til at vise dig det, som Vi truer dem med.

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ٩٦

97. Driv det onde bort med det, som er bedst. Vi er velunderrettet om det, de påstår.

98. Og sig: "Min Herre! Jeg søger tilflugt hos Dig fra satanernes tilskyndelser,

99. og jeg søger tilflugt hos Dig, min Herre, at de ikke kommer mig nær."

100. Indtil, når døden kommer til en af dem, han *bønfaldende* siger: "Min Herre! Send mig tilbage,

101. for at jeg må handle retfærdigt i *livet*, som jeg har ladet *tilbage*." Aldrig, det er blot et ord, han ytrer. Og bag dem vil der være en barriere¹² indtil den dag, de skal oprejses.

102. Og når der blæses i trompeten, vil der ingen slægtskabsbånd være mellem dem på den dag, ej heller vil de spørge efter hinanden.

103. Så de, hvis vægtskåle er tunge *af handlinger*, disse er det, som vil få fremgang.

104. Men de, hvis vægtskåle er lette, disse er det, som ødelægger sig selv, i helvede vil de blive i lang tid.

105. Ilden vil brænde deres ansigter, og de vil skære ansigt deri *af kval*.

إِذْفَعُ بِأَلَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾

وَ قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ
الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾

وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٩﴾

حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿١٠٠﴾

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ
كَلَّا ؕ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ؕ وَ مِنْ
وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠١﴾

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ
يَوْمَئِذٍ وَ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٢﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾

وَ مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٤﴾

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا
كَالِحُونَ ﴿١٠٥﴾

12 *Barzakh* betyder en barriere eller noget, der kommer imellem to ting. Ordet anvendes teknisk om perioden eller tilstanden fra dødsdagen til Opstandelsens Dag (Lane). Det er en mellemtilstand med en ufuldkommen opfattelse af helvedes og himmelens straffe og belønninger. Qur'änen har sammenlignet den med fosterstadiet og Opstandelsen med fødslen af den fuldt udviklede sjæl.

106. “Blev Mine Tegn ikke forelæst for jer, og I anklagede dem for løgn?”

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ
بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١٠٦﴾

107. De vil sige: “Vor Herre! Vor onde skæbne overvældede os, og vi var et vildfarende folk.

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا
وَكَفَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾

108. Vor Herre! Tag os ud af dette, hvis vi da vender tilbage *til ulydighed*, vil vi bestemt være uretfærdige.”

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا
ظَالِمُونَ ﴿١٠٨﴾

109. *Gud* vil sige: “Forsvind deri, og tal ikke til Mig!

قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٩﴾

110. Der var en gruppe blandt Mine tjenere, som sagde: ‘Vor Herre! Vi tror, tilgiv os derfor *vore synder*, og hav barmhjertighed med os, for Du er den Bedste af dem, som viser barmhjertighed.’

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٠﴾

111. Men I gjorde dem til genstand for spot, indtil de blev årsag til, at I glemte Min ihukommelse, og I *fortsatte med at* le ad dem.

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوَكُم
ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١١﴾

112. Jeg har belønnet dem på denne dag for deres standhaftighed, således at disse alene har fået fremgang.”

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا
أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿١١٢﴾

113. *Gud* vil sige: “Hvor mange år dvælede I på jorden?”

قَدْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ
سِنِينَ ﴿١١٣﴾

114. De vil sige: “Vi dvælede en dag eller en del af en dag, men spørg dem, som holder rede på det.”

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْأَلِ
الْعَادِيْنَ ﴿١١٤﴾

115. Han vil sige: “I dvælede kun kort tid, om I blot vidste det!

قَدْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٥﴾

116. Mon I mente, at Vi havde skabt jer uden formål, og at I ikke skulle bringes tilbage til Os?"¹³

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا
وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٦﴾

117. Ophøjet være da Allāh, den Retmæssige Hersker. Der er ingen gud undtagen Ham, den ærefulde Trones Herre.

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٧﴾

118. Og den, som påkalder en anden gud ved siden af Allāh, for hvilken han ikke har noget bevis, hans regnskab er hos hans Herre. Med sikkerhed, de vantro vil ikke få fremgang.

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ لَا
بُرْهَانَ لَهُ بِهِ ۖ فَنِئَمًا حِسَابُهُ عِنْدَ
رَبِّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكُفْرُونَ ﴿١١٨﴾

119. Og sig: "Min Herre! Tilgiv og hav barmhjertighed, og Du er den Bedste af dem, som viser barmhjertighed."

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ
الرَّحِمِينَ ﴿١١٩﴾

13 Eftersom mennesket er blevet skabt til at tjene et stort formål, at udvikle og i sin person afspejle guddommelige egenskaber, vil dets liv ikke slutte med bortgangen fra denne verden. Den menneskelige sjæl vil fortsætte sin endeløse rejse i en ny verden, i en ny form og et nyt legeme. Selve tanken om, at sjælen med opløsningen af legemet skulle lide døden for evigt, strider imod Guds visdom og hele Hans plan og formål med at skabe universet.

SURA 24

AN-NŪR

Denne sura blev åbenbaret i Medina i det femte år efter Hidjrah og indeholder 65 vers.

I begyndelsen af den foregående sura, Al-Mu'minūn, omtales særligt en af de troendes egenskaber, at de værner om deres kyskhed, og også sura An-Nūr handler hovedsageligt om dette emne, og der omtales straffen for den utugtige mand og den utugtige kvinde. Endvidere siges det, at slette mennesker kun omgås ligesindede, hvorimod de troende er særligt opmærksomme på, at de må skænkes fromme ægtefæller. Tillige understreges det, at de ondskabsfulde, som bagvasker kyske kvinder, skal straffes hårdt for dette. Ḥaḍrat Aisha Siddiqa^{ra}, Profetens hustru, var en meget dydig kvinde. Suraen omtaler en bagtalelse af hende fra nogle af de ondskabsfulde og også straffen derfor.

Derefter formaner de, som lever et fromt liv, at ved at følge disse formaninger vil Allāh skænke dem forøget fromhed. En af disse formaninger er, at inden I træder ind i husene, skal I hilse deres beboere, for at I ikke skulle finde dem i en tilstand af uagtsomhed, som kan forlede jeres tanker. En anden forsigtighedsregel fremlægges, at både de troende mænd og de troende kvinder skal sænke deres blikke og ikke lade dem vandre frit.

Efter disse formaninger præsenteres den Hellige Profet^{sa} som en storlået manifestation af Allāh den Ophøjedes lys, hvis grundlæggende egenskaber er, at dette lys hverken er østligt eller vestligt, men vil oplyse Østen og Vesten ligeligt med sin glans, og dette lys er at ligne ved den lampe, som vil tænde flere andre lamper. Samtidig omtales den Hellige Profets^{sa} disciples huse, hvorledes han også tændte lamper i disse huse.

Herefter fremsættes eksemplet med de vantro på to måder. Den ene er, at deres forsøg på at slukke deres tørst ved at følge verdslige fornøjelser bliver forvandlet til bedrøvelse i sidste ende, ligesom en tørstig opfatter en luftspejling i ørkenen som vand, men når han kommer der, finder han ikke andet end det, at Allāh vil lønne ham for dette hans sjæls bedrageri. I modsætning til lyset indeslutter lag på lag af mørke dem, som sammenlignes med den, der drukner i lag på lag af mørke i et dybt hav, idet tætte mørke skyer også dækker himmelen, og det er så mørkt, at han ikke engang kan se sin egen hånd.

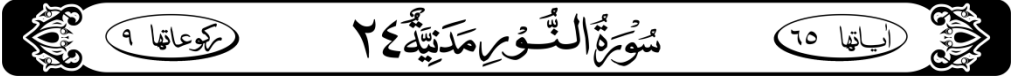
I vers 52 siges det, at beskrivelsen af de sande troende er, at når de kaldes til Allāh og Hans Profet^{sa}, svarer de uden betænkelighed. Her

omtales også den fremgang, som angives i verset: *قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ qad aflahal mu'minūn*, disse er det, som vil få fremgang.

I denne sura findes også verset, der kaldes *āyatal istikhlāf*, som belyser, at ligesom Allāh den Ophøjede efter de tidligere Profeter havde udpeget deres stedfortrædere, på samme måde udpeges efter den Hellige Profet^{sa} hans stedfortrædere alene på Allāhs befaling, selv om dette foretages ved menneskelig afstemning. Og et af deres kendetegn er, at midt i alvorlige farer og uroligheder, hvor folk vil være overbevist om, at fjenden får overmagten over dem, skal Vi ændre deres tilstand af frygt til sikkerhed og fred.

Et af kendetegnene ved de troendes fuldkomne lydighed, som omtales gentagne gange, er, at de ikke alene adlyder den Hellige Profet^{sa}, men også viser en dyb ærbødighed over for ham. Selv når de samles for at drøfte et spørgsmål af fælles interesse, forlader de aldrig mødet uden den Hellige Profets^{sa} tilladelse. Og de uforstandige bliver også belært: Kald ikke på Profeten Muhammad^{sa} på samme måde, som I kalder på hinanden.

I sidste vers af denne sura siger Allāh, at hvilken påstand I end måtte komme med, kan denne være oprigtig eller hyklerisk. Det er Allāh alene, Som bedst kender, i hvilken tilstand I befinder jer.

AN-NŪR

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Dette er en sura, som Vi har åbenbaret, og som Vi har gjort bindende, og Vi har åbenbaret klare og tydelige Tegn deri, for at I må tage jer i agt.

3. Den utugtige kvinde og den utugtige mand – pisk hver enkelt af dem med hundrede slag.¹ Og lad ikke medfølelse med dem begge overvælde jer med hensyn til *udøvelse af* den guddommelige lov, hvis I tror på Allāh og den Yderste Dag. Og lad en gruppe af de troende være vidne til deres straf.

4. Den utugtige mand kan ikke have seksuelt samvær undtagen med en utugtig kvinde eller en afgudsdyrkerske, og en utugtig kvinde – ingen kan have seksuelt samvær med hende undtagen en utugtig mand eller en afgudsdyrker. Og dette er virkelig forbudt for de troende.²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ③

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ۖ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۗ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ④

1 Kyskhed som moralsk dyd har en meget høj placering i det islamiske lovkodeks, som regulerer forholdet mellem kønnene. Denne sura har fastlagt omfattende befalinger til at sikre og beskytte den. Islām ser med ekstrem misbilligelse på det mindste brud på disse love. Det er islāms meget store følsomhed angående kyskhed, som afspejles i straffen, der er foreskrevet for utugt eller utroskab i dette vers. Den foreskrevne straf tildeles uden skelen til, om de skyldige er gift eller ugift. Piskning og ikke stening til døde er ifølge dette vers den foreskrevne straf. Intet sted i Qur'ānen er stening til døde fastsat som straf for utugt og for den sags skyld for nogen som helst anden forbrydelse, hvor alvorlig den end er.

2 Ordet *nikāh* betyder her seksuelt samvær og ikke ægteskab. Verset indebærer, at de skyldige i utugt eller utroskab er lige i deres afskyelige handling. Derfor kaldes de naturligvis ikke andet end utugtige og er fælles om denne forbrydelse. Den Hellige Profet^{sa} berettes at have sagt:

5. Og de, som bagvasker kyske kvinder, men ikke bringer fire vidner – pisk dem med firs slag, og accepter aldrig deres vidnesbyrd *herefter*, og disse er det, som er overtræderne³

6. undtagen dem, som derefter angrrer og forbedrer sig, for Allāh er med sikkerhed Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

7. Og hvad angår dem, som bagvasker⁴ deres hustruer og ikke har nogen vidner undtagen sig selv – vidnesbyrdet fra enhver af disse skal være, at han fire gange bevidner i Allāhs navn, at han med sikkerhed er blandt de sandfærdige.

8. Og *hans femte ed skal være*, at Allāhs forbandelse skal være over ham, hvis han er blandt løgnerne.

9. Og det skal holde straffen borte fra hende, hvis hun bevidner fire gange i Allāhs navn, at han med sikkerhed er blandt løgnerne.

10. Og *hendes femte ed skal være*, at Allāhs vrede skal være over

وَالَّذِينَ يَدْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝٥

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا ۗ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٦

وَالَّذِينَ يَدْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِينَ ۝٧

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ۝٨

وَيَذَرُهَا عَنِ الْعَذَابِ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَمِنَ الْكٰذِبِينَ ۝٩

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ

En troende begår ikke utroskab, så længe han eller hun er muslim. Islām betragter seksuelt samvær uden for ægteskab som en af de mest afskyelige af alle sociale forbrydelser og ser på kyskhed som hans eller hendes mest værdifulde eje.

3 Islām ser også med ekstrem misbilligelse på bagtalelse – det sociale onde, som er blevet så almindeligt i det moderne samfund – og straffer dem alvorligt, som anklager de uskyldige. Verset omtaler tre former for straf i stigende orden: a) den fysiske straf ved piskning, b) vanæren ved at blive stemplet som én, der giver falsk forklaring, og en løgner, som gør sit vidnesbyrd ugyldigt, og c) det åndelige stigma ved at blive anset for at være en overtræder. Loven har egentlig til hensigt med hård hånd at undertrykke den overtrædelse at bagtale nogen.

4 Da mistanken mellem mand og hustru sandsynligvis vil lægge et alvorligt pres på hele familieforholdet, er der i dette vers fastsat en særlig forordning for at imødegå en sådan ulykkelig situation, hvis den nogensinde opstår.

hende, hvis han er blandt de sandfærdige.

11. Og hvis det ikke var for Allāhs nåde og Hans barmhjertighed over jer og *det*, at Allāh er Mest Nådige og Alvis, *ville I være blevet bedrøvede.*

R. 2.

12. I sandhed, de, som bragte løggen, er en gruppe blandt jer. Regn det ikke for at være et onde for jer, nej, det er godt for jer. Enhver af dem skal få *sin del af*, hvad han har optjent af synden, og den af dem, som bar hovedansvaret for dette, skal få en frygtelig straf.⁵

13. Hvorfor tænkte de troende mænd og de troende kvinder ikke, da I hørte dette, noget godt om deres egne folk og sagde: "Dette er en åbenlys løgn!"

14. Hvorfor bragte de ikke fire vidner for *at bevise* det? Siden de ikke har bragt de *påkrævede* vidner, er de bestemt løgnere i Allāhs øjne!

15. Og hvis det ikke var for Allāhs nåde og Hans barmhjertig-

كَانَ مِنَ الصَّٰدِقِيْنَ ۝۱۰

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
وَأَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝۱۱

إِنَّ الَّذِیْنَ جَاءُوا بِإِلْفِكَ عُصْبَةٌ
مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ
هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ
مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِی تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۲

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَ الْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا ۖ وَقَالُوا
هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ۝۱۳

لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ ۚ
فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ
اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ ۝۱۴

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

⁵ Den ekstremt smertefulde hændelse, der henvises til i dette vers, fandt sted, da den Hellige Profet^{sa} vendte tilbage fra ekspeditionen mod Banī Muṣṭaliq i år 5 efter *hidjrah*. Den muslimske hær måtte standse for natten på et sted i kort afstand fra Medina. På denne ekspedition blev den Hellige Profet^{sa} ledsaget af sin hustru, 'Ā'ishah. Hun gik ud fra lejren for at søge efter sin halskæde, som hun lige havde tabt, der var lånt af en ven. Ved sin tilbagekomst fandt hun, at hæren allerede var draget videre med den kamel, hun red på. Opsynsmændene havde antaget, at hun var i bærekurven, da hun dengang var meget ung og let af vægt. I sin hjælpeløshed satte hun sig ned og græd, indtil søvnen overmandede hende. Šafwān, en *muhādjir*, der udgjorde bagtroppen, genkendte hende og bragte hende på sin kamel til Medina, idet han selv gik bag kamelen (*Bukhārī, Kitābun-Nikāh*). Hyklerne i Medina anført af 'Abdullah bin Ubayy bin Salūl var altid parat til at skabe en eller anden fortræd for den Hellige Profet^{sa}. Han spredte ondsindet sladder mod 'Ā'ishah, men hendes uskyldighed blev endeligt bekræftet i dette og de følgende vers af Qur'ānen. Muslimer advares mod at blive offer for bagtalerens intriger – og mod selv at fremsætte falske anklager mod muslimske mænd og kvinder.

hed over jer i denne verden og i det Hinsidige, ville en stor straf have ramt jer på grund af *den sladder*, I kastede jer ud i,

16. da I opsnappede dette ord spredt med jeres tunger og begyndte at sige med jeres munde, hvad I ikke havde sand viden om, og anså den *sag* for at være betydningsløs, hvorimod dette i Allāhs øjne var en uhyrlighed.

17. Og hvorfor sagde I ikke, da I hørte det: "Det sømmer sig ikke for os at tale om det. Hellig er Du, o Gud, dette er en stor bagvaskelse!"

18. Allāh formaner jer, at I aldrig vender tilbage til noget lignende, hvis I er troende.

19. Og Allāh forklarer befalingerne tydeligt for jer, og Allāh er Altvidende, Alvis.

20. De, som ønsker, at umoralskhed skal spredes blandt de troende, vil få en smertefuld straf i denne verden og i det Hinsidige. Og Allāh ved, og I ved ikke.

21. Og hvis det ikke var for Allāhs nåde og Hans barmhjertighed over jer og *det*, at Allāh er Mest Medfølende og Evig Barmhjertig, ville I være blevet ødelagt.

R. 3.

22. O I som tror! Følg ikke i satans fodspor, og enhver, som følger i satans fodspor, skal vide, at

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا
أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالِلسَتِكُمْ وَتَقُولُونَ
بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسِبُونَهُ هَيِّنًا ۗ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ﴿١٦﴾

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ
لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا ۗ سُبْحَانَكَ
هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٧﴾

يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾
وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ
فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

وَ لَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ
الشَّيْطَانِ ۗ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ

den med sikkerhed påbyder umoralskhed og det åbenlyst onde. Og hvis det ikke var for Allāhs nåde og Hans barmhjertighed over jer, ville ikke en eneste af jer nogensinde være ren, men Allāh lutrer, hvem Han vil. Og Allāh er Alt-hørende, Altvidende.

23. Og lad ikke dem, som besidder rigdom og velstand blandt jer, sværge på, at de ikke vil give *noget* ud til slægtingene og til de trængende og til dem, som har forladt deres hjem for Allāhs sag. Lad dem tilgive og bære over. Mon I ikke ønsker, at Allāh skal tilgive jer? Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

24. I sandhed, de, som bagvasker de kyske, intetanende troende kvinder, er forbandede i denne verden og i det Hinsidige. Og for dem er der en frygtelig straf

25. på den dag, når deres tunger og deres hænder og deres fødder vil vidne⁶ mod dem for det, de plejede at gøre.

26. På den dag vil Allāh fuldt ud give dem det, som med rette tilkommer dem, og de vil vide, at Allāh alene er den Åbenlyse Sandhed.

27. Slette ting er til slette mænd, og slette mænd er til slette ting. Og

فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا
زَكَّى مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ٢٣

وَلَا يَأْتِلْ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ
أَنْ يُؤْتُوا أَوْلِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيُصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ
لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٢٣

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَتِ
الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٢٤

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٥

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ
وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ٢٦

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ

6 Nyere videnskabelig forskning har fastslået sandheden af dette vers, eftersom ethvert talt ord, enhver bevægelse eller handling efterlader et aftryk i atmosfæren. Ifølge Qur'ānen vil disse aftryk få konkret form i det næste liv, og således vil et menneskes handlinger, gode eller slette, bære vidnesbyrd for eller imod det.

gode ting er til gode mænd, og gode mænd er til gode ting, disse er uskyldige i alt det, som de, *bagvaskerne*, påstår. For dem er der tilgivelse og en ærefuld forsyning.

R. 4.

28. O I som tror! Træd ikke ind i andre huse end jeres egne, medmindre I har bedt om tilladelse og har hilst deres beboere. Det er bedre for jer, for at I må være opmærksomme.

29. Og om I ikke finder nogen deri, træd da ikke ind i dem, før der gives jer tilladelse. Og hvis det siges til jer: "Gå tilbage", så gå tilbage, det er renere for jer. Og Allāh ved bedst, hvad I gør.

30. Det er ikke nogen synd for jer, at I træder ind i ubeboede huse, hvori jeres ejendele er. Og Allāh ved, hvad I åbenbarer, og hvad I skjuler.

31. Sig til de troende mænd, at de skal sænke deres blikke og beskytte deres kønsdele. Det er renere for dem. Med sikkerhed, Allāh er velunderrettet om, hvad de gør.

32. Og sig til de troende kvinder, at de skal sænke deres blikke og beskytte deres kønsdele, og at de ikke skal vise deres skønhed og prydelser undtagen det, som er synligt deraf, og at de skal trække deres hovedbeklædninger ned over

لِخَيْثٍ ۚ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ
وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَرِزْقٌ
كَرِيمٌ ﴿٢٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَزَكَّوْنَ ﴿٢٩﴾

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا
حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ
ارْجِعُوا فَارْجِعُوا ۗ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٢﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ
أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلِيُضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ

deres barme, og at de ikke skal vise deres skønhed og prydelser undtagen for deres ægtemænd eller deres fædre eller deres ægtemænds fædre eller deres sønner eller deres ægtemænds sønner eller deres brødre eller deres brødres sønner eller deres søstres sønner eller deres kvinder, eller hvad deres højrehænder besidder, eller sådanne mandlige tjenere, som ikke besidder nogen kønsdrift, eller de børn, som endnu ikke har fået opfattelse af kvinders kønsforhold. Og de skal ikke gå på en sådan måde, at det af deres skønhed, som de skjuler, bemærkes. Og vend jer til Allāh alle sammen, o I troende, for at I må få fremgang.

33. Og I skal gifte enkerne⁷ blandt jer bort og jeres mandlige slaver og kvindelige slaver, som egner sig *til ægteskab*. Hvis de er fattige, vil Allāh skænke dem midler af Sin nåde, og Allāh er Gavmild, Altvidende.

34. Og de, som ikke finder *midler til ægteskab*, skal holde sig kyske, indtil Allāh skænker dem midler ud af Sin nåde. Og de af jeres slaver, som ønsker at indgå en frigivelseskontrakt,⁸ skriv den ned

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
 آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
 أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
 إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ
 أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ
 غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ
 الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوَاتِرِ
 النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
 مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۗ وَتُوبُوا إِلَى
 اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَّامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
 مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۗ إِنْ يَكُونُوا
 فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ زِكَاةً
 حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ
 يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِنْكُمْ

7 I virkeligheden ser islām med stor misbilligelse på det at være ugift og anser ægteskabet som det normale og naturlige. Den Hellige Profet^{sa} berettes at have sagt: “Ægteskab er min *sunnah* (praksis), og den, som misbilliger og forlader min *sunnah*, er ikke af mig” (Muslim: *Kitābun-Nikāh*).

8 *Mukātabah* (frigivelseskontrakt) er en nedskrevet aftale, ved hjælp af hvilken en slave kan optjene sin frigivelse, uafhængigt af om hans eller hendes herre synes om det eller ej. Ifølge denne aftale er et bestemt beløb eller arbejde fastsat som prisen for slavens frihed. Se også noten til sura 4:4. Qur’ānen nævner i øvrigt frigivelse af slaver og fanger i følgende vers: 2:178, 4:93, 5:90, 9:60 og 90:14.

for dem, hvis I ser en god *evne for dette* hos dem, og giv dem af den rigdom, der *i virkeligheden* tilhører Allāh, som Han har skænket jer. Og tving ikke jeres tjenestepiger til et ukysk liv *ved at afholde dem fra ægteskab*, hvis de ønsker at holde sig kyske, for at I kan søge det nærværende livs vinding. Men hvis nogen tvinger dem, så vil Allāh, efter at de er blevet tvunget, være Tilgivende og Barmhjer-
tig *mod dem*.

35. Og Vi har nedsendt til jer klare og tydelige Tegn og eksemplet med dem, som er gået bort før jer, og en formaning for de gudfrygtige.

R. 5.

36. Allāh er himlenes og jordens Lys. Eksemplet med Hans lys er som en *strålende* niche, hvori der er en lampe. Lampen er i et glas. Glasset er, som var det en strålen-
de stjerne. Den er tændt af et vel-
signet træ – et oliventræ – hver-
ken østligt eller vestligt, dets olie
kunne næsten lyse op, selv om ild
ikke rørte den. Lys over lys! Allāh
retleder til Sit lys, hvem Han vil.
Og Allāh fremsætter lignelser til
menneskene, og Allāh har fuld-
kommen viden om alle ting.⁹

أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَٰلِمْتُمْ
فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ
الَّذِي آتَاكُمْ ۗ وَلَا تَكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ
عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا
عَرَضَ الْحِلْوَةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ يُكْرِهِنَّ
فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

اللَّهُ نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ مِثْلُ نُوْرِهِ
كَمِشْكُوٰةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ
فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيُّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ ۗ زَيْتُوْنَةٍ
لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ لَّا يَسْكَدُ زَيْتُهَا
بِضِيٍّ ۗ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۗ نُّوْرٌ عَلَى
نُّوْرٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۗ
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾

⁹ Verset er en smuk metafor. Den taler om tre ting – en lampe, en glaskugle og en niche. I åndelig terminologi kan de tre ting stå for henholdsvis guddommeligt lys, Guds Profeter, der beskytter dette lys mod at blive slukket og øger dets klarhed, og *kaliffer*, Profeternes efterfølgere, som spreder det guddommelige lys til verden.

37. Dette lys er nu tændt i de huse, for hvilke Allāh har foreskrevet, at de skal ophøjes, og at Hans navn skal ihukømmes i dem. Deri lovpriser Ham morgen og aften

38. mænd, som hverken handel eller købslåen bortleder fra Allāhs ihukommelse og opretholdelse af Bønnen og betaling af Zakāt. De frygter den dag, hvor hjerterne og øjnene skal være dybt foruroligede,

39. så at Allāh må skænke dem den bedste belønning for deres handlinger og skænke dem mere af Sin nåde. Og Allāh forsyner hvem Han vil uden mål.

40. Og hvad angår dem, som forkaster troen, deres handlinger er som en luftspejling i en ørken. Den, som er tørstig, anser det for at være vand, indtil, når han kommer hen til det, han finder, at det ikke er noget. Og han finder Allāh være der, Som så gør hans regnskab op fuldt ud, og Allāh er hurtig til regnskabet.

41. Eller deres handlinger er som tæt mørke i et stort dybt hav, som en bølge dækker, over den er der en anden bølge, over hvilket der er skyer, lag af mørke, det ene over det andet. Når han rækker sin hånd frem, kan han næsten ikke se den, og den, som Allāh ikke giver lys, for ham er der slet ikke noget lys.

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ ۖ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٧﴾

رَجَالٌ ۖ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَ لَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ إِقَامِ الصَّلَاةِ وَ آيْتَاءِ الزَّكَاةِ ۖ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَ الْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ يَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَ اللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً ۗ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ وَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ ۗ وَ اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

أَوْ كظلماتٍ في بحرٍ لَّجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ۗ ظلماتٌ بعضها فوق بعضٍ ۗ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَ مَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤١﴾

R. 6.

42. Har du ikke set, at det er Allāh, Hvis lovprisninger alle, som er i himlene og på jorden, fejrer, og *ligeledes* fuglene med udbredte vinger? Enhver kender sin *måde* for tilbedelse og lovprisning. Og Allāh ved godt, hvad de gør.

43. Og Allāh alene tilhører himlens og jordens herredømme, og til Allāh skal tilbagekomsten være.

44. Har du ikke set, at Allāh driver skyerne frem, derefter bringer dem sammen, så stabler dem op, så du ser regnen strømme frem fra deres midte? Og Han nedsender fra himmelen *skyer ligesom* bjerge, hvori der er hagl, og Han rammer dermed, hvem Han vil, og vender det bort fra hvem Han vil. Glimtet fra deres lyn kan næsten tage synet bort.

45. Allāh lader natten og dagen veksle. Deri er der bestemt en lære for dem, som besidder indsigt.

46. Og Allāh har skabt ethvert levende væsen af vand. Af dem er der *nogle*, som kryber på deres bug, og af dem er der *nogle*, som går på to ben, og af dem er der *nogle*, som går på fire. Allāh skaber, hvad han vil. I sandhed, Allāh har magt til at gøre alt det, Han vil.

47. Vi har med sikkerhed nedsendt klare og tydelige Tegn. Og Allāh retleder hvem Han vil til den rette vej.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَفَّتْ
كُلُّ قَدٍّ عَلَيْهِمْ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ
بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خَلِيهِ ۖ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ
مَنْ يَشَاءُ ۖ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَن يَشَاءُ
يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٤﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٥﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ ۖ فَمِنْهُمْ
مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ ۖ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٧﴾

48. Og de siger: “Vi tror på Allāh og på Sendebuddet, og vi adlyder”, så vender nogle af dem sig derefter bort. Men sådanne er ikke troende.

49. Og når de kaldes til Allāh og Hans Sendebud, for at han må dømme mellem dem, se, en del af dem vender sig bort.

50. Og hvis *de anser* retten for at være på deres side, kommer de ilende til ham i lydighed.

51. Er der mon sygdom i deres hjerter? Eller tvivler de, eller frygter de, at Allāh og Hans Sendebud vil være uretfærdige mod dem? Nej, det er dem selv, som er de uretfærdige.

R. 7.

52. De troendes svar, når de kaldes til Allāh og Hans Sendebud, for at han må dømme mellem dem, er blot, at de siger: “Vi hører, og vi adlyder.” Og disse er det, som vil få fremgang.

53. Og enhver, som adlyder Allāh og Hans Sendebud og frygter Allāh og tager Ham som skjold *til beskyttelse*, disse er det, som skal sejre.

54. Og de sværger deres stærkeste eder ved Allāh, at hvis du befaler dem, vil de med sikkerhed drage ud. Sig: “Sværg ikke. *Hvad der kræves er sand* lydighed i det, som er retfærdigt. Med sikkerhed, Allāh er velunderrettet om det, I gør.”

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
وَاطَعْنَا مَنْ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ
ذَلِكَ ۖ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٩﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُذْعِبِينَ ﴿٤٠﴾

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ادْتَابُوا أَمْ
يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤١﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ
يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ
وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٣﴾

وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجْنَ ۚ قُلْ لَا تُقْسِمُوا ۚ
طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Sig: “Adlyd Allāh, og adlyd Sendebuddet.” Og hvis de vender sig bort, så *husk, at enhver, som gør det*, skal holdes ansvarlig for det, som er pålagt ham, ligesom også I skal holdes ansvarlige for det, som er pålagt jer. Og hvis I adlyder ham, vil I blive retledet. Og Sendebuddet er ikke ansvarligt for andet end den tydelige overlevering af budskabet.

56. Allāh har lovet dem blandt jer, som tror og handler retfærdigt, at Han med sikkerhed vil gøre dem til efterfølgere på jorden, ligesom Han gjorde dem til efterfølgere blandt dem, som var før dem, og at Han med sikkerhed vil grundfæste for dem deres religion, som Han har udvalgt for dem, og at Han med sikkerhed til gengæld vil skænke dem sikkerhed og fred efter deres frygt. De vil tilbede Mig, og de vil ikke sætte noget ved siden af Mig. Og enhver, som er utaknemmelig derefter, de vil være de oprørske.¹⁰

57. Og oprethold Bønnen og betal Zakāt og adlyd Sendebuddet, for at der må vises jer barmhjertighed.

58. Tænk ikke, at de, som forkaster troen, kan forhindre *Vor plan*

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَ عَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى
لَهُمْ وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
أَمْنًا يُعْبُدُونَ وَإِنِّي لَا يُشْرِكُونَ بِي
شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

وَ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ
وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ

10 Mens vers 36 metaforisk rummer en henvisning til *kalifatet* i islām, det vigtigste instrument til islāms åndelige og politiske styreform, handler dette vers om *kalifatet* i klare og tydelige vendinger. *Kalifatet* som institution vil tage håndgribelig form i skikkelse af bestemte personer, der vil være den Hellige Profets efterfølgere og repræsentanter for hele det muslimske samfund. Verset siger endvidere, at opfyldelsen af dette løfte er afhængigt af, om muslimerne opretholder Bønnen, betaler Zakāt og adlyder Guds Sendebud i alle religiøse og verdslige spørgsmål, der vedrører nationen. Ved opfyldelsen af disse betingelser skal *kalifatets* velsignelse skænkes dem, og frem for alt vil Guds Enhed, islāms egentlige formål, blive grundfæstet.

på jorden, deres opholdssted er helvede, og det er virkelig et ondt bestemmelsessted.

R. 8.

59. O I som tror! Lad dem, som jeres højrehænder besidder, og dem af jer, som ikke har nået puberteten, bede jer om tilladelse på tre tidspunkter, *før de kommer ind til jer*: før Morgenbønnen, og når I lægger jeres *ydre* klæder til side under siestaen, og efter Nattebønnen. *Disse er* tre tider for privatliv for jer. Ud over disse *tider* hviler der ingen skyld på jer eller på dem, *for de skal bevæge sig omkring og betjene* jer, idet nogle af jer *tager sig* af andre. Således forklarer Allāh befalingerne tydeligt for jer, og Allāh er Altvidende, Alvis.

60. Og når børnene blandt jer når puberteten, skal de *også* bede om tilladelse, ligesom de, *der er nævnt* før dem, bad om tilladelse. Således forklarer Allāh Sine befalinger tydeligt for jer, og Allāh er Altvidende, Alvis.

61. *Hvad angår* ældre kvinder, som er over ægteskabsalderen, dem påhviler der ingen skyld, hvis de lægger deres *ydre* klæder til side, men ikke bevidst stiller deres skønhed til skue. Og hvis de foretrækker at udøve mere forsigtighed *for at værne om deres renhed*, er det *endnu* bedre for dem. Og Allāh er Althørende, Altvidende.

فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ
الْمَصِيرُ ۝٥٨

ع
١٣

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ
الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ
يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ۖ مِنْ
قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ
ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ ۖ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ
الْعِشَاءِ ۗ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ ۖ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ۖ
طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ ۖ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۖ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٥٩

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ
فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۖ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٦٠

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۖ وَأَنْ
يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۝٦١

62. Der hviler ingen skyld på den blinde, og der hviler ingen skyld på den lamme, og der hviler ingen skyld på den syge, ej heller på jer selv, at I spiser i jeres egne huse eller jeres fædres huse eller jeres mødres huse eller jeres brødres huse eller jeres søstres huse eller jeres farbrødres huse eller jeres fastres huse eller jeres morbrødres huse eller jeres mostres huse eller det *hus*, hvis nøgler er I jeres besiddelse, eller *hos* jeres ven. Der hviler ingen skyld på jer, om I spiser sammen eller hver for sig. Men når I træder ind i huse, så hils jeres folk – en hilsen fra jeres Herre, fuld af velsignelse og renhed. Således forklarer Allāh befalingerne tydeligt for jer, for at I må forstå.

R. 9.

63. De sande troende er alene de, som tror på Allāh og Hans Sendebud og ikke går bort uden at bede ham om tilladelse,¹¹ når de er sammen med ham vedrørende en sag af fælles betydning. Med sikkerhed, de som beder dig om tilladelse, disse er det, som *virkelig* tror på Allāh og Hans Sendebud. Så når de beder dig om tilladelse til nogle af deres anliggender, giv da tilladelse til de af dem, som du vil,

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَلَتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۗ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةً طَيِّبَةً ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ
جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ ۗ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ
لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۗ

¹¹ Muslimerne bliver mindet om, at når de er sammen med den Hellige Profet^{sa} og er engagerede i en sag af national betydning, bør de ikke forlade forsamlingen uden hans tilladelse. De skal overholde den afgørelse, som forsamlingen af muslimer træffer under ledelse af den Hellige Profet^{sa}, hans efterfølger eller deres valgte leder.

og bed Allāh om tilgivelse for dem. Med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

64. Betragt ikke Sendebuddets kalden blandt jer som kalden fra en af jer til en anden. Allāh kender bestemt dem af jer, som ubemærket sniger sig bort. Så lad dem, som går imod Hans befaling, tage sig i agt, for at en prøvelse ikke skal ramme dem, eller en smertefuld straf skal indhente dem.

65. Husk på! Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og på jorden. Han ved bestemt, i hvilken *tilstand* I er. Og på den dag, når de skal bringes tilbage til Ham, vil Han meddele dem om det, de gjorde. Og Allāh har fuldkommen viden om alle ting.

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٣﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ
كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۗ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۗ
فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ
أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ
قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۗ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

SURA 25

AL-FURQĀN

Denne sura blev åbenbaret i den sidste del af Mekka perioden og indeholder 78 vers.

I begyndelsen af suraen siges det, at Allāh den Ophøjede har skænket den Hellige Profet^{sa} en storartet sondring, الْفُرْقَان *al-Furqān*, altså en målestok, som udtrykker en klar skelnen mellem sandt og falsk. Det er det samme kriterium, som gentagne gange omtales i den foregående sura An-Nūr. I denne sura bringes nu flere eksempler på dette.

Et af dem er, at den Hellige Profet^{sa} ikke alene havde evnen til at sondre mellem folk omkring sig, men han var skænket *al-Furqān*, den storartede sondring, i form af den Hellige Qur'ān til at skelne mellem de sande og de falske i alverden.

Som svar på den Hellige Profets^{sa} forunderlige mirakler fremlagde hans modstandere deres eget formodede kriterium for hans sandhed: Hvad er der med dette Sendebud, at han spiser mad og også vandrer i gaderne? Hvorfor er der ikke blevet nedsendt en engel med ham, så den måtte være en advarer sammen med ham? Ligeledes satte de også det kriterium, at en skat skulle nedstige fra himmelen over dette Sendebud, hvorimod der over et Sendebud plejer at nedstige en uendelig skat af den lære, som bliver skænket ham, og ikke en skat af jordisk rigdom.

Ifølge deres opfattelse skulle et Sendebud eje haver, hvorfra han uden møje kunne spise rigeligt. Allāh besvarer dette spørgsmål med: Paradisets haver, som Vi har forberedt for dig, dem kan disse uvidende folk ikke engang forestille sig. Og i disse haver vil der være åndeligt ophøjede paladser, som er forberedt for dig alene.

Allāh imødegår de vantros påstand med, at de skal nævne en eneste blandt de tidligere Profeter, som ikke havde vandret i gaderne som almindelige mennesker. Og hvis de ikke kan bringe et eksempel, så er det det samme som fuldstændigt at fornægte selve profetdømmet, det vil sige, at Gud ikke kan udnævne nogen til Sendebud. Og hvad englens nedstigen over de vantro angår, så vil de bestemt stige ned over dem, men med budskabet om deres ødelæggelse og med meddelelsen om en straf, fra hvilken de ikke kan undslippe.

Der rejses en indvending mod den Hellige Qur'ān, hvorfor den ikke blev nedsendt på en gang? Virkeligheden er den, at der er mere skjult visdom i ikke at nedsende Qur'ānen på en gang. For det første, at forhold-

dene på den tid krævede, at ligesom folks svagheder blev afdækket lidt efter lidt, skulle de vers fra Qur'ānen nedsendes, som berørte det pågældende emne. For det andet, at den Hellige Profets^{sa} hjerte skulle skænkes stor styrke ved stadigt nedstigende nye tegn, og ikke alene et, men at han under hele Qur'ānens nedsendelse skulle opleve uendelige tegn. Endvidere, hvis Qur'ānen, der blev åbenbaret over en periode på 23 år, skulle være fabrikeret af den Hellige Profet^{sa}, kunne den ikke have en sådan formulering og ordning. Hvorledes ville en person, som ikke kan læse eller skrive, kunne have overblik over en periode på 23 år?

Den Lovede Messias^{as} har også påpeget om denne visdom, at den Hellige Profet^{sa} stod over for ekstremt alvorlige forhold i løbet af denne 23-årige periode. Under disse frygtelige forhold anbragte han sig frem for sine tilhængere midt i faren stridende mod fjenden. Det blev også forsøgt at dræbe ham med gift. Men Allāh tog ham ikke bort, før Loven var nedsendt til fuldkommenhed. Den Hellige Qur'āns gradvise åbenbaring er derfor et virkelig storslået mirakel.

Endvidere berettes der i sidste afsnit af suraen om kendetegn for عِبَادُ الرَّحْمٰنِ *'ibādur Raḥmān*, den Nådiges tjenere, og forklares, at ligesom der er tolv konstellationer på himmelen, på samme måde vil der opstå tolv مُجَدِّدِيْنَ *mudjaddidīn*, reformatorer, efter den Hellige Profet^{sa} til at forsvare hans religion. Og derefter vil også fuldmånen komme, som vil modtage fuldkomment lys fra Profetens^{sa} lys, *altså den Lovede Messias, Allāhs velsignelser være over ham.*

I samme afsnit omtales også egenskaberne hos عِبَادُ الرَّحْمٰنِ *'ibādur Raḥmān*, den Nådiges tjenere, nemlig deres mådehold, deres ydmyghed og et liv stående og nedkastede i bønner, og som følge deraf bliver de skænket alle slags udmærkelser. Det sidste vers af denne sura fastslår, hvorfor disse tilbringer deres liv i bønner, stående og nedkastede, for uden bøn er der ikke nogen adgang til Allāh den Ophøjede for at blive skænket et sådant liv, og de, som forkaster dette og bryder deres forhold til Allāh, vil blive hjemsøgt af utallige forfærdelige lidelser, som ikke vil forlade dem.

AL-FURQĀN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Velsignet være Han, Som har nedsendt Sondringen til Sin tjener, for at han må være en Advarer for alverden –

3. Han, Som himlenes og jordens herredømme tilhører. Og Han har ikke taget Sig nogen søn og har ingen partner i herredømmet, og Han har skabt enhver ting og har fastsat det rette mål for den.

4. Alligevel har de i stedet for Ham taget sig guder, som ingen ting skaber, men selv er skabt, og de har ingen magt til at skade eller gavne sig selv, og de har ingen magt over død eller liv eller opstandelse.

5. Og de, som forkaster troen, siger: “Dette er ikke andet end løgn, som han har opdigtet, og andre folk har hjulpet ham dermed.” De har bestemt frembragt uretfærdighed og falskhed.¹

6. Og de siger: “Disse er de gamle historier, han har fået dem nedskrevet, og de dikteres til ham morgen og aften.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ
لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②

إِلَّا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا ③

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ
شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ
لَا أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ
مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نَشُورًا ④

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ
إِفْتَرَاهُ وَآعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ
فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤

وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا
فِي تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑥

1 Den Hellige Profets^{sa} havde levet et helt liv blandt dem, før han blev udnævnt til Profet, og de havde selv aflagt enstemmigt vidnesbyrd om hans retskaffenhed og sandfærdighed. Hvorledes kunne de nu anklage ham for falskhed? Den Hellige Profets^{sa} såkaldte hjælpere må have haft en eller anden tro, men Qur’ānen tilbageviser alle falske trossætninger og forbedrer andre.

7. Sig: “Han, Som kender *enhver* hemmelighed i himmelen og på jorden, har åbenbaret den. I sandhed, Han er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.”

8. Og de siger: “Hvad er der med dette Sendebud, at han spiser mad og vandrer i gaderne? Hvorfor er der ikke blevet nedsendt en engel til ham, så den måtte være en advarer sammen med ham?”

9. Eller en skat skulle være sendt ned til ham, eller han skulle eje en have at spise af.” Og de uretfærdige siger: “I følger ikke andet end en forhekset mand.”

10. Se, hvorledes de opdigter lignelser om dig! Således er de faret vild og kan ikke finde nogen vej.

R. 2.

11. Velsignet være Han, Som, hvis Han ønsker, vil skænke dig noget bedre end alt det – Haver gennem hvilke floder strømmer – og *også* skænke dig paladser.²

12. Nej, de fornægter Timen, og for dem, som fornægter Timen, har Vi forberedt en flammende ild.

13. Når den ser dem fra et fjernt sted, vil de høre dens rasen og brølen.

14. Og når de kastes ind i et snævert sted af den, sammenlænkede,

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧﴾

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۗ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ
مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٨﴾

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ
يَأْكُلُ مِنْهَا ۗ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٩﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١٠﴾

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ
خَيْرًا مِمَّنْ ذَلِكْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١١﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۗ وَاعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا
لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴿١٣﴾

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا

² Skønt de vantros opfundne kriterium, at den Hellige Profet^{sa} skulle besidde rigdom, rang, haver og paladser ikke har nogen substans, vil Gud for at overbevise dem om falskheden af deres opfattelse give ham og hans tilhængere større rigdom og større og bedre haver og paladser, end de vantro krævede. Og Gud gav virkelig den Hellige Profets^{sa} tilhængere de iranske og byzantinske kejseres paladser og haver.

vil de dér kalde på tilintetgørelse.

15. “Kald i dag ikke på én tilintetgørelse, men kald på mange tilintetgørelser.”

16. Sig: “Er dette bedre eller Evighedens Have, som er lovet de retfærdige? Det vil være deres belønning og deres bestemmelsessted.”

17. De vil få alt det i den, de ønsker, idet de vil forblive *deri*. Det er et løfte fra din Herre, som der *altid* skal bedes om.

18. Og den dag, når Han vil samle dem og dem, som de tilbeder i stedet for Allāh, vil Han spørge: “Var det jer, som vildledte disse Mine tjenere, eller var det dem *selv*, som for vild fra vejen?”

19. De vil sige: “Hellig er Du! Det var ikke passende for os at tage andre beskyttere end Dig, men Du forsynede dem og deres forfædre med *dette livs* gode ting, indtil de glemte formaningen og blev et ødelagt folk.”

20. *Så vil Vi sige til afgudsdyrkerne*: “Nu har de bevist jeres løgn angående det, I sagde, så I kan ikke afværge *straffen* eller få hjælp.” Og enhver blandt jer, som handler uretfærdigt, ham skal Vi lade smage en streng straf.

21. Og Vi sendte ikke nogen Sendebud før dig, uden at de med sikkerhed indtog føde og gik om-

مُتَّقِرِينَ دَعُوا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا
ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٥﴾

قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي
وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً
وَمَصِيرًا ﴿١٦﴾

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۚ
كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ﴿١٧﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ
عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٨﴾

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُنْبَغِي لَنَا أَنْ
تَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ
مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ
وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٩﴾

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ۗ فَمَا
تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ
يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نُرِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ

kring i gaderne. Og Vi gør nogle af jer til en prøvelse for andre. Vil I *da* være standhaftige? Og din Herre er Altseende.

فِي الْأَسْوَاقِ ۖ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۖ أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢١﴾

٢١
ع
١٢

Del 19

R. 3.

22. Og de, som ikke håber på mødet med Os, siger: “Hvorfor er englene ikke blevet sendt ned til os? Eller hvorfor ser vi ikke vor Herre?” Med sikkerhed, de er for stolte af sig selv og har langt overskredet grænserne.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ۗ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا ۖ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

23. Den dag, når de ser englene – der vil intet godt nyt være på den dag for forbryderne, og de vil sige: “Om der blot var en stærk barriere!”

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ ۖ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٣﴾

24. Og Vi vil vende Os mod enhver af deres gerninger, som de udførte, og gøre dem til spredte støvpartikler.

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا ﴿٢٤﴾

25. Paradisets beboere vil på den dag være bedre stillet med hensyn til *deres* bolig og bedre stillet med hensyn til *deres* hvilested.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٥﴾

26. Og den dag, når himmelen skal sønderrives af *torden fra* skyerne, og englene skal sendes ned i stort antal –

وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٦﴾

27. det sande herredømme skal den dag tilhøre den Nådige, og det skal være en hård dag for de vantro.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ بِالْحَقِّ لِلرَّحْمَنِ ۖ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٧﴾

28. Og *giv agt på* den dag, når den uretfærdige vil bide sig i hænderne

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ

i fuldkommen hjælpeløshed, han vil sige: “Gid jeg havde betrådt den samme vej sammen med Sendebuddet!

29. Ve mig! Gid jeg aldrig havde taget sådan en til ven!

30. Den ledte mig bestemt bort fra Formaningen, efter at den var kommet til mig.” Og satan er menneskets store forræder.

31. Og Sendebuddet vil sige: “O min Herre! Mit folk behandlede virkelig denne Qur’ān som noget forkastet.”

32. Således skabte Vi en fjende for enhver Profet blandt synderne, og tilstrækkelig er din Herre som Retleder og Hjælper.

33. Og de, som forkaster troen, siger: “Hvorfor blev Qur’ānen ikke åbenbaret til ham på en gang?” *Vi har åbenbaret den* således, for at Vi må styrke dit hjerte dermed. Og Vi har ordnet den i den bedste form.³

34. Og de bringer dig ikke nogen lignelse, uden at Vi forsyner dig med sandheden og den bedste fortolkning.

35. De, som skal bringes sammen til helvede på deres ansigter

يَلِيَّتِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝٢٨

يُوَيْلَتِي لِيَتَنِي لَمْ اتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۝٢٩

لَقَدْ أَصَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۝
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۝٣٠

وَ قَالَ الرَّسُولُ لِيَرْبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا
هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝٣١

وَ كَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ
الْمُجْرِمِينَ ۝ وَ كَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
وَ نَصِيرًا ۝٣٢

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا نُزِّلَ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ
بِهِ فُؤَادَكَ وَ رَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۝٣٣

وَ لَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ
وَ أَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝٣٤

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ

3 Qur’ānen blev åbenbaret stykkevis og med mellemrum. Dette tjente nogle meget vigtige formål: a) De troende oplevede opfyldelsen af nogle af profetierne, og dermed blev deres tro styrket. b) Hver gang muslimer havde brug for vejledning, blev et eller flere relevante vers åbenbaret. Var Qur’ānen blevet åbenbaret på en gang som en bog, ville de vantro alligevel have anklaget Profeten^{sa} for, at han har fået den forberedt af nogen. En særlig fordel ved Qur’ānens gradvise åbenbaring var, at den var lettere at huske for de troende.

– disse vil være i den værste forfatning og mest vildfarende fra den rette vej.

R. 4.

36. Og Vi skænkede Moses Bogen og udpegede sammen med ham hans broder Aron som *hans* hjælper.

37. Og Vi sagde: “Drag I begge ud til det folk, som har forkastet Vore Tegn.” Derpå tilintetgjorde Vi dem, en fuldstændig tilintetgørelse.

38. Og *hvad angår* Noahs folk, da de forkastede Sendebuddene, druknede Vi dem, og Vi gjorde dem til et Tegn for menneskehed. Og Vi har forberedt en smertefuld straf for de uretfærdige.

39. Og *Vi tilintetgjorde* Ād og Thamūd og Brøndens folk og mange generationer derimellem.

40. Og for ethvert af dem fremførte Vi *de tidligere folks* eksempler, og alle som én tilintetgjorde Vi fuldstændigt.

41. Og disse må bestemt have besøgt den by, over hvilken der blev nedsendt en ond regn. Har de da ikke set den? Nej, de håber ikke på at blive oprejst *efter døden*.

42. Og når de ser dig, driver de kun spot med dig: “Er det mon denne, som Allāh har sendt som et Sendebud?”

43. Han havde bestemt nær ledt os bort fra vore guder, hvis vi ikke

جَهَنَّمَ ۗ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٥﴾

ع

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٦﴾

فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٧﴾

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ سُلَّةً لِّلنَّاسِ آيَةً ۗ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٨﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا ۗ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٩﴾
وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ز وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٤٠﴾

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمِطِرَتْ مَطَرًا سَوِيًّا ۗ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤١﴾

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۗ أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٢﴾

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنِ الْإِهْتِنَا لَوْ لَا أَن

troligt havde holdt fast ved dem.”
Og de skal vide, når de ser straffen,
hvem der er mest vildfarende fra
den *rette* vej.

44. Har du grundet over den, som
tager sit onde begær til sin gud?
Kunne du mon være en beskytter
for ham?

45. Mon du mener, at de fleste
blandt dem kan høre eller forstå?
De er blot som kvæg – nej, de er de
mest vildfarende fra vejen.

R. 5.

46. Har du ikke set, hvorledes din
Herre forlænger skyggen?⁴ Og hvis
Han havde villet, kunne Han have
ladet den stå stille. Så gør Vi solen
til en fører deraf.

47. Derpå drager Vi den til Os, en
let inddragelse.⁵

48. Og Han er Den, Som har gjort
natten til en klædning for jer, og
Som har gjort søvnen til hvile og
har skabt dagen til at stå op.

49. Og Han er Den, Som sender
vindene som glædelige budskaber
før Sin barmhjertighed, og Vi ned-
sender rent vand fra himmelen,

50. for at Vi dermed må skænke
liv til et dødt land og give det at
drikke til dem, Vi har skabt – kvæg
og mennesker i stort antal.

4 Når solen er bag et objekt, forlænges dets skygge. På samme måde, når Gud er bag et folk til deres støtte, så forøges deres magt og indflydelse. Verset antyder, at Gud vil fortsætte med at udvide islāms skygge, og verdens nationer vil søge og finde trøst under den. *Solen* symboliserer i verset islām så vel som den Hellige Profet^{sa}.

5 Verset henviser til islāms tilbagegang, efter at den havde nået sit højdepunkt.

صَبْرَنَا عَلَيْهَا وَ سَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينِ
يَرَوْنَ الْعَذَابَ مِنْ أَضَلِّ سَبِيلًا ۝٣٣

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هُوَهُ ط
أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ۝٣٤

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ
أَوْ يَعْقِلُونَ ط إِنَّ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝٣٥

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ط
وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ط ثُمَّ
جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝٣٦

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝٣٧

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا
وَ النَّوْمَ سُبَاتًا وَ جَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝٣٨

وَ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ ط وَ أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً طَهُورًا ۝٣٩

لِنُحْيِيَ بِهٖ بَلَدَةً مَيِّتًا وَ نُسْقِيَهُ مِمَّا
خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَ أَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۝٤٠

51. Og Vi har forklaret dem det på forskellige måder, for at de må tage sig i agt, men de fleste mennesker forkaster alt undtagen vantro.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥١﴾

52. Og om Vi havde villet, kunne Vi bestemt have oprejst en Advarer i enhver by.

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
نَذِيرًا ﴿٥٢﴾

53. Så følg ikke de vantro, og stræb mod dem med denne *Qur'ān*, en stor stræben.⁶

فَلَا تَطِعِ الْكُفْرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ
جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٣﴾

54. Og Han er Den, Som har ladet de to have flyde, det ene frisk og sødt og det andet salt og bittert, og mellem de to har Han skabt en barriere og en stærk skillevæg.⁷

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ
فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ
بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٤﴾

55. Og Han er Den, Som har skabt mennesket af vand og gjorde det til en familie ved slægtskab og ægteskab, og din Herre er Almægtig.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ
قَدِيرًا ﴿٥٥﴾

56. Og de tilbeder i stedet for Allāh det, som ikke kan gavne dem, ej heller skade dem. Og den vantro arbejder altid til støtte for dem, som kæmper mod hans Herre.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
ظَهِيرًا ﴿٥٦﴾

57. Og Vi har sendt dig kun som en Forkynder af glædelige budskaber og en Advarer.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٧﴾

6 Den store og virkelige *djihād* er ifølge dette vers at prædike *Qur'ān*'ens budskab. At stræbe for udbredelsen af islām og sprede dens lære er således den *djihād*, som muslimerne pålægges altid at fortsætte med usvækket iver. Det er denne *djihād*, som den Hellige Profet^{sa} henviste til, da han efter at være vendt tilbage fra en ekspedition berettes at have sagt: "Vi er vendt tilbage fra den mindre *djihād* til den store *djihād*" (Raddul-Mukhtār). Se også sura 22:40-41,79.

7 *De to have* i verset kan repræsentere islām og andre religioner, som fortsat vil eksistere side om side. Det kan også betyde, at havets vand er bittert og flodens vand sødt. Når flodens søde vand løber ud i havet og bliver blandet med det salte vand, bliver det også bittert. Gud har forordnet det således, at på trods af islāms umiddelbare nærhed til andre religioner, vil den aldrig miste sin søde smag, for Gud har påtaget sig at beskytte den (15:10).

58. Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen belønning for det, men den, som vil, kan tage en vej til sin Herre."

59. Og sæt din lid til den Levende, Som aldrig dør, og pris Ham med Hans lovprisning. Og Han er tilstrækkelig som Kenderen af Sine tjeneres synder,

60. Den, Som skabte himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, i seks perioder, derefter befæstede Han Sig på Tronen, den Mest Nådige, spørg Ham, Som er den Velunderrettede.

61. Og når det siges til dem: "Underkast jer den Nådige", siger de: "Og hvem er den Nådige? Skal vi underkaste os, hvad du end måtte befale os?" Og det forøger deres afsky.⁸

R. 6.

62. Velsignet være Han, Som skabte konstellationer i himmelen, og deri har Han anbragt solen og månen, *begge* strålende.

63. Og Han er Den, Som har skabt natten og dagen, idet de følger hinanden, for den som ønsker at tænke efter eller ønsker at være taknemmelig.

64. Og den Nådiges tjenerer er de, som vandrer på jorden i ydmyghed, og når de uvidende taler til dem, siger de: "Fred!"⁹

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا
مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٨﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ ط وَ كَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ
عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٩﴾

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى
الْعَرْشِ ع الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهٖ خَيْرًا ﴿٦٠﴾

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ
قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ ؓ أَنَسْجُدُ لِمَا
تَأْمُرُنَا وَ زَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦١﴾

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا
وَ جَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦٢﴾

وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خُلْفَةً
لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٣﴾

وَ عِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَىٰ
الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

8 *Sadjdah* foretages efter dette vers.

9 Med dette vers begynder en kort beskrivelse af den store moralske revolution, som den åndelige himmels sol, den Hellige Profet Muhammad^{sa}, skabte blandt sit folk, hvilket er omtalt i dette og følgende vers.

65. Og de, som tilbringer natten for deres Herre, nedkastet og stående i *Bønner*,

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا
وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

66. og de, som siger: “Vor Herre! Afvend helvedes straf fra os, for dets straf er en varig straf.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا ﴿٦٦﴾

67. Med sikkerhed, slet er det som opholdssted og som varig bolig.”

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

68. Og de, som, når de giver ud, hverken er umådeholdende eller nærige, men moderate derimellem,

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

69. og de, som ikke påkalder nogen anden gud ved siden af Allāh, ej heller dræber nogen sjæl, som Allāh har forbudt, undtagen af en retfærdig grund, ej heller begår utugt – og den, som gør dette, skal møde straffen for *sin* synd.

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾

70. Straffen skal fordobles for ham på Opstandelsens Dag, og han vil blive deri i lang tid, vanæret,

يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٧٠﴾

71. undtagen dem, som angre¹⁰ og tror og handler retfærdigt, for disse vil Allāh ændre deres onde handlinger til gode handlinger, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧١﴾

72. Og de, som angre og handler retfærdigt, vender sig bestemt til Allāh i *sand* anger.

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ
إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧٢﴾

10 *Taubah* (anger) betyder at angre tidligere moralske fejltagelser oprigtigt, sandt og ærligt med fast beslutsomhed om at undgå alt ondt og handle godt samt gøre al uret begået mod andre god igen. Anger består i at få en fuldkommen ændring til at ske i ens liv, idet man fuldstændigt vender ryggen til sin fortid.

73. Og de, som ikke aflægger falsk vidnesbyrd, og når de kommer forbi noget forfængeligt, går de forbi på en værdig måde,

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا
بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٤٣﴾

74. og de, som, når de mindes om deres Herres Tegn, ikke falder derover døve og blinde,

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ﴿٤٤﴾

75. og de, som siger: "Vor Herre! Skænk os fra vore ægtefæller og børn *vore* øjnes fryd, og gør *enhver af* os til en leder for de retfærdige."

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ
أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٤٥﴾

76. Disse er det, som skal belønnes med en ophøjet plads *i Paradiset*, fordi de var standhaftige, og de skal modtages deri med hilsen og fred,

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حِجَّةً وَسَلَامًا ﴿٤٦﴾

77. de skal forblive deri. Skønt er det som et midlertidigt opholdssted og som en varig bolig.

خَالِدِينَ فِيهَا ۖ حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا
وَمُقَامًا ﴿٤٧﴾

78. Sig *til de vantro*: "Min Herre ville ikke bryde Sig om jer, hvis det ikke var for jeres bøn *til Ham*. I har bestemt forkastet *sandheden*, og *straffen for jeres forkastelse* vil nu klæbe *til jer*."

قُلْ مَا يَعْجَبُوكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ
فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٤٨﴾

SURA 26

ASH-SHU‘ARĀ’

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 228 vers.

Suraen indledes endnu en gang med nogle bogstavforkortelser, og bogstavet *Sīn* anvendes her for første gang som forkortelse. Det kan have forskellige betydninger. Nogle lærde fortolker denne forkortelse som følger: *Tā* betyder *Tayyib*, den Rene, *Sīn* betyder *Sami‘*, den Althørende, og *Mīm* betyder *‘Alīm*, den Altvidende.

Ved slutningen af den foregående sura blev det forklaret, at når et menneske afbryder sit forhold til Allāh ved at fornægte bønnen, bliver det hjemsogt af alle slags åndelige lidelser. Som et eksempel på dette nævnes i denne sura forskellige folkeslag, som Allāh behandlede således på grund af deres fornægtelse af bønnen. Efter at have nævnt alle disse folkeslag gentages de guddommelige attributter *أَلْعَزِيزُ الرَّحِيمُ* *al-‘Azīzur-Raḥīm*, den Almægtige, den Evig Barmhjertige, hvilket udtrykker, at Gud i Sin barmhjertighed gav dem endnu en mulighed for at vende tilbage. Til trods for, at dette skete gentagne gange, afviste de hver gang sandheden i sidste ende, men Allāh viste Sig for dem på ny med Sin barmhjertighed.

Gentagelsen af egenskaben *al-‘Azīz* udtrykker her, at til trods for at Allāhs fjender forsøgte at vanære Profeterne og bringe skændsel over dem, har deres Herre, som er *al-‘Azīz*, skænket dem højagtelse for evigt.

Derefter formaner den Hellige Profet^{sa} om at advare sine nære slægtninge om deres onde skæbne og sænke barmhjertighedens vinge over de åndelige slægtninge, som var blevet skænket ham. Hvis de vantro fastholder deres fornægtelse, så forkynd: Jeg er fri for jeres vantro, og jeg sætter min lid til Allāh alene, Som er den Almægtige, den Alvide, den Evig Barmhjertige, Den, Som hører bønnerne og er den Altvidende.

Endvidere gives der et sådant bevis, som tydeligt fastslår, at satan overhovedet ikke nedstiger over Profeterne, fordi de hverken er *أَفْكَاءُ* *affāk* eller *أَثِيمٌ* *athīm*, det vil sige, at de hverken er løgnere eller syndere, og alle omkring dem er vidne til deres sandhed.

Storslåetheden af det åbenbarede Ord, som blev nedsendt til den Hellige Profet^{sa}, rummer også, at det er fyldt med enestående digterisk talekunst, og på grund af Qur’ānens poetiske udtryksform og veltalenhed var mange digtere på det tidspunkt ophørt med at digte. Hvis man på grundlag af dette tror, at den Hellige Profet^{sa} selv var en fremragende digter, Gud forbyde det, ville det af den grund være fejlagtigt, for en digter flakker forvirret om i hver en dal, men den Hellige Qur’ān er højt hævet over noget sådant.

Samtidig dermed fritages undtagelsesvis de muslimske digtere, som troede og handlede retfærdigt, de, som ihukommer Allāh meget, og når uret er begået mod dem, gengælder de. Dette refererer til de muslimske digtere, som med deres poesi svarede tilbage, da de vantros sarkastiske digtere angreb den Hellige Profet, Allāhs fred og velsignelser være over ham.

ASH-SHU‘ARĀ’

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, ^{بِسْمِ} ^{اللَّهِ} ^{الرَّحْمَنِ} ^{الرَّحِيمِ} ①
den Evig Barmhjertige.
2. Ṭā Sīn Mīm. † ^{طسّم} ②
3. Disse er vers fra den klare og tydelige Bog. ^{تِلْكَ} ^{أَيُّ} ^{الْكِتَابِ} ^{الْمُبِينِ} ③
4. Måske vil du sørge dig til døde, fordi de ikke tror. ^{لَعَلَّكَ} ^{بَاخِعٌ} ^{نَفْسَكَ} ^{أَلَّا} ^{يَكُونُوا} ^{مُؤْمِنِينَ} ④
5. Om Vi vil, kan Vi nedsende et Tegn over dem fra himmelen, så deres nakker vil bøje sig for det. ^{إِنْ} ^{نَشَاءُ} ^{نُنزِّلْ} ^{عَلَيْهِمْ} ^{مِّنَ} ^{السَّمَاءِ} ^{آيَةً} ^{فَطَلَّتْ} ^{أَعْنَاقُهُمْ} ^{لَهَا} ^{خَاضِعِينَ} ⑤
6. Og der kommer ikke nogen ny Formaning til dem fra den Nådige, uden at de vender sig bort fra den. ^{وَمَا} ^{يَأْتِيهِمْ} ^{مِّنْ} ^{ذِكْرٍ} ^{مِّنَ} ^{الرَّحْمَنِ} ^{مُحَدَّثٍ} ^{إِلَّا} ^{كَانُوا} ^{عَنْدَهُ} ^{مُعْرِضِينَ} ⑥
7. De har bestemt behandlet *den* som løgn, men snart vil efterretninger komme til dem om det, de drev spot med. ^{فَقَدْ} ^{كَذَّبُوا} ^{فَسَيَأْتِيهِمْ} ^{أَنْبَاءٌ} ^{مَا} ^{كَانُوا} ^{بِهِ} ^{يَسْتَهْزِءُونَ} ⑦
8. Har de ikke set på jorden, hvor mange af enhver ædel art Vi har ladet vokse derpå? ^{أَوَلَمْ} ^{يَرَوْا} ^{إِلَى} ^{الْأَرْضِ} ^{كَمْ} ^{أَنْبَتْنَا} ^{فِيهَا} ^{مِنَ} ^{كُلِّ} ^{زَوْجٍ} ^{كَرِيمٍ} ⑧
9. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem vil ikke tro. ^{إِنَّ} ^{فِي} ^{ذَلِكَ} ^{لَآيَةً} ^{وَ} ^{مَا} ^{كَانَ} ^{أَكْثَرُهُمْ} ^{مُؤْمِنِينَ} ⑨
10. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Evig Barmhjertige. ^{وَإِنَّ} ^{رَبَّكَ} ^{لَهُوَ} ^{الْعَزِيزُ} ^{الرَّحِيمُ} ⑩

R. 2.

11. Og *ihukom*, da din Herre kaldte Moses og sagde: “Gå til det uretfærdige folk, ^{وَإِذْ} ^{نَادَى} ^{رَبُّكَ} ^{مُوسَى} ^{أَنِ} ^{اٰتِ} ^{الْقَوْمَ} ^{الظَّالِمِينَ} ⑪

† Nådige, Althørende, Altvidende Gud!

12. Faraos folk. Vil de ikke frygte Gud?”

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ط أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

13. Han sagde: “Min Herre! Jeg frygter, at de vil behandle mig som løgner,

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

14. og mit bryst er trangt, og min tunge er ikke veltalende, send derfor bud til Aron.

وَ يَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٤﴾

15. Og jeg er eftersøgt af dem for en påstået forbrydelse, så jeg frygter, at de vil dræbe mig.”

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

16. Gud sagde: “Bestemt ikke, gå da begge to med Vore Tegn, Vi er med jer, og Vi hører.

قَالَ كَلَّا ؕ فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ
مُسْتَمِعُونَ ﴿١٦﴾

17. Så gå til Faraos og sig: ‘Vi er Sendebud fra alle verdens Herre

فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

18. for at sige til dig, at du skal sende Israels børn med os.”

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

19. Faraos sagde: “Opfostrede vi dig ikke blandt os som barn? Og du boede blandt os mange år af dit liv –

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ
فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

20. og du begik den handling, du begik, og du er en af de utaknemmelige.”

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَ أَنْتَ
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

21. Moses sagde: “Jeg gjorde det dengang, og jeg var en af dem, som fejlede.

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَوْ أَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢١﴾

22. Så jeg flygtede fra jer, da jeg frygtede jer, derefter skænkede min Herre mig autoritet og visdom og gjorde mig til et af Sendebuddene.

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْكُمْ فَوَهَبَ لِي
رَبِّي حُكْمًا وَ جَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

23. Og dette er den gunstbevisning, du håner mig med, at du har

وَ تِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ

gjort Israels børn til slaver.”

بَنِي إِسْرَائِيلَ ٢٣

24. Faraο sagde: “Og hvad er alle verdeneres Herre?”

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ٢٤

25. Moses sagde: “Herren over himlene og jorden og over alt det, som er mellem de to, om I blot kunne blive overbevist.”

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤَقِنِينَ ٢٥

26. Faraο sagde til dem omkring sig: “Hører I ikke?”

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ٢٦

27. Moses sagde: “Jeres Herre og jeres forfædres Herre.”

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ٢٧

28. Faraο sagde: “Med sikkerhed, dette jeres Sendebud, som er sendt til jer, er en besat.”

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ٢٨

29. Moses sagde: “Herren over Østen og Vesten og over alt det, som er mellem de to, om I blot kunne forstå.”

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ٢٩

30. Faraο sagde: “Hvis du tager nogen gud i stedet for mig, vil jeg med sikkerhed sætte dig i fængsel.”

قَالَ لَنْبِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ٣٠

31. Moses sagde: “Hvorledes, selv om jeg bringer dig noget, som er indlysende!”

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ٣١

32. Faraο sagde: “Bring det da, om du taler sandt.”

قَالَ فَاتِ بِهٖ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٣٢

33. Da kastede han sin stav, og se! Den blev en slange, helt tydeligt.

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ٣٣

34. Og han trak sin hånd frem, og se! Den var hvid for beskuerne.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ٣٤

R. 3.

35. Faraο sagde til lederne omkring sig: “Denne er bestemt en mesterlig troldmand.

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ٣٥

36. Han ønsker at drive jer ud af jeres land med sin trolddom. Hvad råder I nu til?"

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. De sagde: "Giv ham og hans broder udsættelse *for en tid*, og send herolder ud i byerne,

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي
الْمَدَائِنِ حِشْرِينَ ﴿٣٧﴾

38. som skal bringe dig enhver mesterlig troldmand."

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحَارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٨﴾

39. Så forsamledes troldmændene på det aftalte tidspunkt på en fastsat dag.

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ﴿٣٩﴾

40. Og det blev sagt til folket: "Vil I *også* forsamle jer,

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٤٠﴾

41. så vi må følge troldmændene, om de er de sejrende?"

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ
الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

42. Og da troldmændene kom, sagde de til Faraos: "Får vi belønning, hvis vi er de sejrende?"

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا
لِنَأْتِيكَ بِآيَاتٍ لَوْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

43. Han sagde: "Ja, og I vil da med sikkerhed være blandt de begunstigede."

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ
الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

44. Moses sagde til dem: "Kast I *nu*, hvad I har at kaste."

قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

45. Så kastede de deres reb og deres stave og sagde: "Ved Faraos ære, det er med sikkerhed os, som vil sejre."

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا
بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

46. Derpå kastede Moses sin stav, og se, den opslugte, hvad de havde fremtryllet.¹

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

47. Derpå blev troldmændene tvunget til at falde ned i underkastelse.

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجُودِينَ ﴿٤٧﴾

1 Se noten til sura 7:118.

48. De sagde: "Vi tror på alle verdens Herre,

قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

49. Moses' og Arons Herre."

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٢٩﴾

50. *Farao* sagde: "Har I troet på ham, før jeg gav jer tilladelse? Han er med sikkerhed jeres mester, som har lært jer trolddom. Men I skal snart kende *konsekvenserne deraf*. Jeg vil med stor sikkerhed afhugge jeres hænder og fødder på modsat side, og jeg vil med stor sikkerhed korsfæste jer alle."

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَلْ لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا وَصْلَ بَنَدِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

51. De sagde: "Det gør ingen skade, til vor Herre skal vi vende tilbage.

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

52. Vi håber bestemt, at vor Herre vil tilgive os vore synder, eftersom vi er de første blandt de troende."

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

R. 4.

53. Og Vi åbenbarede til Moses: "Rejs bort med Mine tjenere om natten, I vil med sikkerhed blive forfulgt."

وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكُمْ مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

54. Og *Farao* sendte herolder ud i byerne, *som meddelte*:

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٤﴾

55. "Disse er en lille flok,

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

56. og de har fornærmet os,

وَ إِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٦﴾

57. og vi er en mængde, *velforberedt og opmærksom*."

وَ إِنَّا لَجَمِيعٌ حٰذِرُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så drev Vi dem bort fra haver og kilder

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾

59. og skatte og en ærefuld bolig.

وَ كُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. Således *var det*, og Vi gav dette i arv til Israels børn.

كَذٰلِكَ ۖ وَ أَوْرَثْنَاهَا بِنِيِّ إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

61. Og de, *Faraos hærskarer*, forfulgte og indhentede dem ved solopgang.

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

62. Og da de to skarer kom inden for hinandens synsvidde, sagde Moses’ fæller: “Vi er med sikkerhed blevet indhentet.”

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعَيْنِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

63. “Nej, *sig ikke således!*” sagde han, “min Herre er med mig, Han vil lede mig på rette vej.”

قَالَ كَلَّا ۗ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

64. Da åbenbarede Vi til Moses: “Slå havet med din stav.” Derpå delte det sig, og hver del *så ud* som et enormt bjerg.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

65. Og Vi lod andre nærme sig det sted.

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٥﴾

66. Og Vi frelste Moses og alle dem, som var med ham.

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

67. Derpå druknede Vi de andre.

ثُمَّ أَعْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٧﴾

68. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

69. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Ewig Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

R. 5.

70. Og forelæs for dem beretningen om Abraham.

تَقْرَأُونَ

وَاقْرَأْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

71. Da han sagde til sin fader og sit folk: “Hvad tilbeder I?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

72. De sagde: “Vi tilbeder afguder, og vi fortsætter med at være dem hengivne.”

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عُكُوفِينَ ﴿٧٢﴾

73. Han sagde: “Kan de høre jer, når I kalder *dem*,

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُم اِذْ تَدْعُونَ ۙ ﴿٤٣﴾

74. eller gavne jer eller skade jer?”

اَوْ يَنْفَعُونَكُم اَوْ يَضُرُّونَ ۙ ﴿٤٤﴾

75. De sagde: “Nej, men vi fandt vore forfædre gøre således.”

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ۙ ﴿٤٥﴾

76. Han sagde: “Hvad mener I om det, som I plejede at tilbede –

قَالَ اَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۙ ﴿٤٦﴾

77. I og jeres forfædre før *jer*?

اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْاَقْدَمُونَ ۙ ﴿٤٧﴾

78. De er *alle* mine fjender undtagen alle verdeneres Herre,

فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَّ ۗ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ ﴿٤٨﴾

79. Som har skabt mig, og det er Ham, Som retleder mig,

الَّذِي خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِيْ ۙ ﴿٤٩﴾

80. og Som ernærer mig og forsyner mig med drikke,

وَ الَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِيْ ۙ ﴿٥٠﴾

81. og når jeg bliver syg, så er det Ham, Som helbreder mig,

وَ اِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِيْ ۙ ﴿٥١﴾

82. og Som vil lade mig dø og derefter bringe mig til liv *igen*,

وَ الَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِيْ ۙ ﴿٥٢﴾

83. og Som, håber jeg, vil tilgive mig mine fejl på Dommens Dag.

وَ الَّذِيْ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْئَتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ۙ ﴿٥٣﴾

84. Min Herre! Skænk mig visdom, og foren mig med de retfærdige,

رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَ اَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ۙ ﴿٥٤﴾

85. og skænk mig et sandt eftermæle blandt efterkommerne,²

وَ اجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِى الْاٰخِرِيْنَ ۙ ﴿٥٥﴾

86. og gør mig til *en* af arvingerne til Salighedens Have,

وَ اجْعَلْنِيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ۙ ﴿٥٦﴾

87. og tilgiv min fader, for han er *en* af de vildfarende,

وَ اغْفِرْ لِاٰبِيَ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الضّٰلِّيْنَ ۙ ﴿٥٧﴾

2 Abraham efterlod sig et så godt navn, at tilhængerne af verdens tre store trosretninger, jødedommen, kristendommen og islām, anser ham som deres åndelige stamfader, hvis eftermæle de holder i ære. Se også sura 37:109.

88. og vanær mig ikke på den dag,
når de skal oprejses,

وَلَا تُحْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٨﴾

89. den dag, når rigdom og sønner
ikke skal nytte,

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٩﴾

90. men den *alene vil blive frelst*,
som kommer til Allāh med et hen-
givent hjerte.”

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٩٠﴾

91. Og Paradiset skal bringes nær
til de retfærdige.

وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩١﴾

92. Og helvede skal bringes lige
for øjnene af dem, som er faret
vild.

وَبُرِّدَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ﴿٩٢﴾

93. Og det skal siges til dem:
“Hvor er det, som I tilbad

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ ﴿٩٣﴾

94. i stedet for Allāh? Kan de
hjælpe jer eller få hjælp *til sig
selv?*”

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ هَلْ يَنْصُرُونَكُم ۖ أَوْ
يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٤﴾

95. Så skal de kastes hovedkulds
deri, de og dem, som er faret vild,

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٥﴾

96. og Iblīs’ hærskarer, alle sam-
men.

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٦﴾

97. De vil sige, mens de strides
indbyrdes deri:

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾

98. “Ved Allāh! Vi var i åbenlys
vildfarelse,

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَنفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٨﴾

99. da vi satte jer lige med alle
verdeners Herre,

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾

100. og ingen andre end forbry-
derne ledte os på afveje.

وَمَا أَصَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Og nu har vi ingen forbedere,

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠١﴾

102. ej heller nogen kærlig ven.

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠٢﴾

103. Gid der for os kunne være
tilbagevenden *til denne verden*, så
vi måtte være blandt de troende!”

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوتَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

104. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾

105. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Ewig Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

R. 6.

106. Noahs folk behandlede Sendebuddene som løgnere,

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ بِالْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٦﴾

107. da deres broder Noah sagde til dem: “Vil I ikke blive retfærdige?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Med sikkerhed, jeg er et Sendebud til jer, fuldkommen troværdigt.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٨﴾

109. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٠٩﴾

110. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er alene hos alle verdens Herre.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

111. Så frygt Allāh, og adlyd mig.”

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١١١﴾

112. De sagde: “Skal vi tro på dig, når det er de laveste, som følger dig?”

قَالُوا أَوْ نُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ
الْأَرْدَلُونَ ﴿١١٢﴾

113. Han sagde: “Og hvilket kendskab har jeg til, hvad de har gjort?”

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

114. Deres regnskab er hos min Herre alene, om I blot vidste det!

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٤﴾

115. Og jeg vil ikke drive de troende bort.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

116. Jeg er kun en åbenlys Advarer.”

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٦﴾

117. De sagde: “Hvis du ikke opfører, o Noah, vil du med sikkerhed være en af dem, som bliver stenet.”

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ
مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٧﴾

118. Han sagde: "Min Herre! Mit folk har behandlet mig som løgner.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾

119. Døm Du derfor mellem mig og dem med en afgørende dom, og frels mig og de troende, som er med mig."

فَاتَّخِ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي
وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

120. Så Vi frelste ham og dem, som var med ham i den fuldt lastede Ark.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ
الْمَشْحُونِ ﴿١٢٠﴾

121. Så druknede Vi derefter dem, som blev tilbage.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢١﴾

122. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Evig Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

R. 7.

124. *Stammen* 'Ād forkastede Sendebuddene,

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

125. da deres broder Hūd sagde til dem: "Vil I ikke blive retfærdige?"

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

126. Med sikkerhed, jeg er et Sendebud til jer, fuldkommen troværdigt.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

127. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

128. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er alene hos alle verdens Herre.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ
أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾

129. Bygger I monumenter på ethvert højt sted, idet I søger jer forgæves herlighed,

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾

130. og bygger I borge og udvikler industri, for at I må leve evigt?

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ
تُخْلَدُونَ ﴿١٣٠﴾

131. Og når I griber *nogen*, griber I som tyranner.

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿٣١﴾

132. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٣٢﴾

133. Og frygt Ham, Som har hjulpet jer med alt det, I ved.

وَاتَّقُوا الَّذِي آمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

134. Han har hjulpet jer med kvæg og sønner

آمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿٣٤﴾

135. og haver og kilder.

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٥﴾

136. Med sikkerhed, jeg frygter en stor dags straf for jer.”

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

137. De sagde: “Det er det samme for os, om du formaner os, eller om du ikke er af dem, som formaner.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ

تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿٣٧﴾

138. Dette er intet andet end de gamles vaner,

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

139. og vi vil ikke blive straffet.”

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٩﴾

140. Så de forkastede ham, og Vi tilintetgjorde dem. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

141. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Evig Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤١﴾

R. 8.

142. *Stammen* Thamūd forkastede Sendebuddene,

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٢﴾

143. da deres broder Sālih sagde til dem: “Vil I ikke blive retfærdige?”

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٣﴾

144. Med sikkerhed, jeg er et Sendebud til jer, fuldkommen troværdigt.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٤٤﴾

145. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٤٥﴾

146. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er alene hos alle verdens Herre.

147. Vil I blive ladet i fred midt iblandt det, *som I har* her,

148. midt iblandt haver og kilder

149. og kornmarker og daddelpalmer med deres klaser, tunge til bristepunktet?

150. Og I udhugger huse i bjergene med stor dygtighed.

151. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

152. Og adlyd ikke befaling fra dem, som overskrider grænserne,

153. som skaber ufred på jorden og ikke forbedrer *den*.”

154. De sagde: “Du er blot *en* af dem, som er besat,

155. du er kun et menneske som os. Så bring et Tegn, hvis du er *en* af de sandfærdige.”

156. Han sagde: “Her er en hun-kamel, den har *sin* tur til at drikke, og I har *jeres* tur til at drikke på en fastsat dag.

157. Og gør den ikke noget ondt, ellers skal en stor dags straf indhente jer.”

158. Men de huggede haserne over på den, og derpå blev de angerfulde.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

أَتُشْرِكُونَ فِي مَا هُنَّآ أَمِينٌ ﴿٣٤﴾

فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٨﴾

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَٰهِنَا ﴿٣٩﴾

وَتَنجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَاهِينَ ﴿٤٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿٤٥﴾

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٦﴾

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٦﴾

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿٤٧﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَّهَا شَرْبٌ وَ لَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٤٩﴾

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٥﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿٥٨﴾

159. Så indhentede straffen dem. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

160. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Evig Barmhjertige.

R. 9.

161. Lots folk forkastede Sende-buddene,

162. da deres broder Lot sagde til dem: “Vil I ikke blive retfærdige?”

163. Med sikkerhed, jeg er et Sendebud til jer, fuldkommen troværdigt.

164. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

165. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er alene hos alle verdeneres Herre.

166. Mon I, af alle mennesker, går til mænd

167. og forlader jeres hustruer, som jeres Herre har skabt for jer? Nej, I er et folk, som overtræder.”

168. De sagde: “Hvis du ikke oplyser, o Lot, vil du med sikkerhed blive *en* af de forviste.”

169. Han sagde: “Med sikkerhed, jeg afskyer jeres *onde* praksis.”

170. “Min Herre! Frels mig og min familie fra det, de gør.”

171. Så Vi frelst ham og hans familie, alle sammen,

172. undtagen en gammel kvinde blandt dem, som blev tilbage.

فَاخَذَهُمُ الْعَذَابُ ط رَاتَّ فِي ذَلِكَ
لَايَةً ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٩﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦١﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٢﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٣﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٦٤﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ

أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٦﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ

أَزْوَاجِكُمْ ط بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٧﴾

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ

مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٨﴾

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧٢﴾

173. Så tilintetgjorde Vi de andre.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿٤٣﴾

174. Og Vi lod en regn regne over dem, og ond er den regn, som falder på dem, som er advaret.

وَآمَطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿٤٤﴾

175. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

176. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Evig Barmhjertige.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٦﴾

R. 10.

177. Skovens folk forkastede Sendebuddene,

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٧﴾

178. da Shu'aib sagde til dem: "Vil I ikke blive retfærdige?"

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٤٨﴾

179. Med sikkerhed, jeg er et Sendebud til jer, fuldkommen troværdigt.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٤٩﴾

180. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَآطِعُونِ ﴿٥٠﴾

181. Og jeg beder jer ikke om nogen belønning for det. Min belønning er alene hos alle verdens Herre.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

182. Giv fuldt mål, og vær ikke af dem, som giver mindre,

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿٥٢﴾

183. og vej med en lige vægt,

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿٥٣﴾

184. og giv ikke folk mindre end den sande værdi af deres ting, og begå heller ikke uretfærdighed på jorden, idet I skaber fordærv.

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٥٤﴾

185. Og frygt Ham, Som skabte jer og de tidligere skabninger."

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿٥٥﴾

186. De sagde: “Du er blot *en* af dem, som er besat,

187. og du er kun et menneske som os, og vi anser dig for at være *en* af løgnerne.

188. Lad da stykker fra himmelen falde over os, hvis du er *en* af de sandfærdige.”

189. Han sagde: “Min Herre ved bedst, hvad I gør.”

190. Så de erklærede ham for at være løgner. Da greb dem den altoverskyggende dags straf. Dette var virkelig en frygtelig dags straf.

191. I dette er der med sikkerhed et Tegn, men de fleste af dem ville ikke tro.

192. Og i sandhed, din Herre – Han er den Almægtige, den Evig Barmhjertige.

R. 11.

193. Og i sandhed, dette er en åbenbaring fra alle verdener Herre.

194. Ånden, trofast mod det Betroede, er nedsteget med den³

195. over dit hjerte,⁴ for at du må være *en* af Advarerne,

196. på klart og tydeligt arabisk sprog.

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٦﴾

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطُّنَكَ
لَمِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿١٨٧﴾

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٨٨﴾

قَالَ رَبِّيَّٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٩﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يُّوْمِ الظُّلَّةِ
إِنَّهُ كَانَ عَذَابٍ يُّوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٩٠﴾

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩٢﴾

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿١٩٣﴾

نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاٰمِیْنُ ﴿١٩٤﴾

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٥﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٦﴾

3 I dette vers er englen, som bragte åbenbaringen fra Gud til den Hellige Profet^{sa}, blevet kaldt *Rūḥul-Amīn*, dvs. Ånden, trofast mod det Betroede. Et andet sted kaldes den *Rūḥul-Qudus*, hellighedens Ånd (16:103). Begge er attributive navne til ærkeenglen Gabriel, som var det medium, gennem hvilket guddommelig åbenbaring kom til den Hellige Profet^{sa}. *Rūḥul-Qudus* er blevet anvendt for at påpege, at Qur’ānen for evigt vil være fuldkommen fejlfri, og det attributive navn *Rūḥul-Amīn* indebærer, at den vil fortsætte med at nyde guddommelig beskyttelse.

4 Qur’ānens ord *over dit hjerte* indikerer, at Qur’ānens åbenbaringer ikke blot var en form for inspiration, som den Hellige Profet^{sa} udtrykte med egne ord, men virkelig var ord fra Gud, som steg ned over Profetens hjerte med Gabriel som medium.

197. Og den er med sikkerhed nævnt i de tidligere folks Skrifter.⁵

198. Er det mon ikke et Tegn for dem, at de lærde blandt Israels børn kender den?

199. Og havde Vi åbenbaret den til en ikke-araber,

200. og han havde forelæst den for dem, ville de aldrig have troet på den.

201. Således har Vi ladet den, *van-troen*, indgå i syndernes hjerter.

202. De vil ikke tro på den, før de ser den frygtelige straf,

203. men den vil komme over dem pludseligt, uden at de ved det,

204. og de vil sige: “Skal vi gives nogen udsættelse?”

205. Hvorledes! Mon de søger at fremskynde Vor straf?

206. Hvad mener du? Hvis Vi lader dem nyde *denne verdens goder* i årevis,

207. så kommer der til dem det, de er blevet truet med,

208. til ingen nytte skal det være for dem, som de blev tilladt at nyde.

209. Og aldrig tilintetgjorde Vi nogen by, uden at den havde Ad-

ذُرِّيَّةٍ
بَيْنَهُمْ
وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ

وَأِنَّ لَفِي زُجُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ
بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٨﴾

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا
مُنذَرُونَ ﴿٢٠٩﴾

5 Den Hellige Profets^{sa} komme og åbenbaringen af Qur’ānen var begge blevet forudsagt i de tidligere guddommelige Skrifter. Se 5. Mosebog 18,18 og 33,2; Esajas 21,13-17; Habakkuks Bog 3,3-5; Matt. 21,42-45 og Johannes Evangeliet 16,12-14.

210. Dette er en formaning, og Vi er ikke uretfærdig.

ذُكِرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾

211. Og satanerne har ikke bragt den ned.

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١١﴾

212. De er ikke værdige til det, ej heller i stand til at gøre det.

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾

213. Med sikkerhed, de er afskåret fra at høre.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٣﴾

214. Påkald derfor ingen anden gud ved siden af Allāh,⁶ ellers bliver du en af dem, som er straffet.

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾

215. Og advar dine nærmeste slægtninge,

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾

216. og sænk din *barmhjertigheds* vinge over de troende, som følger dig.

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

217. Hvis de så er ulydige mod dig, sig: “Jeg siger mig fri af alt det, I gør.”

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾

218. Og sæt din lid til den Almægtige, den Evig Barmhjertige,

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾

219. Som ser dig, når du står i Bønnen,

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾

220. og Som ser dine bevægelser blandt dem, som kaster sig ned⁷ for Gud.

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢٢٠﴾

221. I sandhed, Han er den Alt-hørende, den Altvidende.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾

222. Skal Jeg fortælle jer, over hvem satanerne nedstiger?

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢٢﴾

6 Qur’ānen kan ikke have været djævelens værk, som de vantro påstod, for noget frembragt af satan kunne ikke have lagt så meget vægt på Guds Enhed, som det er tilfældet i den Hellige Qur’ān.

7 Dette vers hylder varmt retfærdigheden og ædelheden hos den Hellige Profets^{sa} disciple. Ordet *sājdīdīn*, de som kaster sig ned, henviser til dem. Velsignet var den Hellige Profet^{sa}, som var omgivet af sådanne gudfrygtige mænd. Der er næppe noget andet eksempel i historien på en sådan ædel Leder, elsket og fulgt af så hengivne og retfærdige disciple.

223. De stiger ned over enhver ærkeløgner og synder,

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ﴿٣٣﴾

224. som lægger øre til, *hvad de siger*, og de fleste af dem er løgnere.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٣٤﴾

225. Og *hvad angår* digterne – det er de vildfarende, som følger dem.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٣٥﴾

226. Mon du ikke ser, at de flakker forvirrede om i enhver dal,

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٣٦﴾

227. og at de siger, hvad de ikke gør –

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

228. undtagen dem, som tror og handler retfærdigt og ihukommer Allāh meget og *kun* gengælder, efter at de er blevet forurettet. Og de uretfærdige vil snart vide, hvilket sted de skal vende tilbage til.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٣٨﴾

SURA 27

AN-NAML

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 94 vers.

Suraen begynder med bogstavforkortelsen *طس* *Tā Sīn*. Ligesom Allāh den Ophøjede er den Hellige Profet^{sa} også *Ṭayyib*, ren, og over den rene nedstiger satanerne ikke. Denne Qur'ān er derfor bestemt en åbenbaring fra en sådan Gud, Som er renhedens Herre, Som er Alvis, Som nedsendte en ren åbenbaring fyldt med visdom til Sin rene tjener.

Derefter omtales Profeten Moses^{as}, hvorledes Allāh den Ophøjede gør Sine fromme tjenere velsignede ved Sin åbenbaring. I vers 9 står der, at de af Allāhs fromme tjenere, som altid er i søgen efter Hans lys, for dem manifesterer Han Sit lys og kalder dem til velsignelser.

Derpå bringes beretningen om Profeten David^{as} og Profeten Salomon^{as}, der rummer sådanne anliggender, som løfter sløret for Qur'ānens idiomatiske udtryk og bringer mennesket fra mørke til lys. Disse udtryk indeholder mange sådanne *مُتَشَبِهَات* *mutashābihāt*, indholdsmæssigt lignende vers, ved hvilke de, hvis hjerter er krogede, bliver ledt endnu mere på afveje og ikke kan nå indholdets dybde. Det mest bemærkelsesværdige blandt disse er *مَنْطِقُ الطَّيْرِ* *manṭiqū ṭair*, fuglenes sprog. Ifølge den Hellige Qur'ān er *manṭiqū ṭair* sådanne menneskers sprog, der svæver i himmelen som fugle, dvs. at de taler et himmelsk sprog. Forestillingen om, at Profeten Salomon^{as} blev skænket det sprog, som fuglene benytter indbyrdes, er ukorrekt. Mange vers i denne sura afviser denne misforståelse. For eksempel siges det i den Hellige Qur'ān, at Naml folket var optaget af indbyrdes samtale, og at Profeten Salomon^{as} forstod det – hvis Naml folket skulle betyde myrer, som nogle fortolkere således hævder, er myrer da ikke fugle, og hvorledes forstod Profeten Salomon^{as} da myrernes sprog, når han var belært fuglenes sprog?

Endvidere siges det, at der i Profeten Salomons^{as} hær var en afdeling af fugle, hvis anfører i søgen efter Dronningen af Saba' nåede hendes hof. Da denne vendte tilbage og forklarede årsagen til sit fravær, var det, som om han havde forstået alt, hvad der blev sagt ved Dronningens hof, selv om Dronningens og hoffolkenes sprog ikke var fuglenes sprog. Da han præsenterede Profeten Salomons^{as} brev for Dronningen, forstod denne 'fugl' hele samtalen, der foregik på et menneskeligt sprog mellem hende og hendes hoffolk. Så i denne sura afvises urealistiske skildringer vedrørende *مَنْطِقُ الطَّيْرِ* *manṭiqū ṭair*, fuglenes sprog, og der fremlægges den sande fortolkning af, at Allāhs tjenere taler et himmelsk sprog.

Derefter berettes om Profeten Salomons^{as} handlemåde, hvorledes han formanede Dronningen af Saba', som politisk set havde anerkendt Profeten Salomons^{as} overherredømme, men i virkeligheden endnu ikke havde opgivet sin religion og antaget Profeten Salomons monoteistiske tro. For at få hende til at forstå byggede Profeten Salomons^{as} håndværkere et gulv i hans palads af klart skinnende glas, og det så ud, som om det ikke var et gulv, men snarere vand. For at beskytte sig mod vandet løftede Dronningen sin kappe op over anklerne. Da forklarede Profeten Salomon^{as} hende, at solen ser ud til selv at være kilden til lys, men i virkeligheden modtager den sit lys fra Allāhs lys, og de, som anser solen for at være en kilde til lyset, tager fejl, ligesom Dronningen af Saba's blik tog fejl. Efter at have forstået dette indså Dronningen, at det er Allāhs lys, som manifesterer sig overalt, og at al manifestation ud over dette kun er en illusion.

Efter dette nævnes flere sådanne Profeter, som, da de bar Guds Enheds fane, *تَوْحِيد* *Tauḥīd*, blev forkastet igen og igen af afgudsdyrkende folk ligesom Saba's folk, der også var afgudsdyrkere, og dog tilgav Allāh Saba's folk, for de havde modtaget retledningen, men andre, som igen og igen faldt tilbage til afgudsdyrkelse, blev tilintetgjort.

Derpå forklares det, at erkendelsen af Guds Enhed, *Tauḥīd*, nedstiger over Sendebuddene som regn, der er en kilde til liv. Også det jordiske liv skænkes gennem det himmelske vand, og det åndelige liv skænkes også til Sendebuddene som følge af den samme himmelske regn.

Derefter rejses spørgsmålet om nedbørsprocessen, som bringer rent og klart vand: Kan en påstået gud skabe dette system i stedet for Allāh? Og dette emne afsluttes med disse ord, at mellem havene har Allāh skabt en barriere. Dette er en viden, som Allāh skænkede den Hellige Profet^{sa} som himmelsk vand, da man ikke havde adgang til videnskabelige og geografiske kundskaber i hans tid. Beskrivelsen af en barriere mellem to have, som den Hellige Qur'ān fremlægger, indeholder faktisk en profeti, som for dem, der besidder viden, vil kunne forøge deres tro. Med andre ord, de have, mellem hvilke der blev skabt en uoverstigelig barriere, dem vil Allāh en dag forene. En tydelig profeti vedrørende dette emne findes i to andre vers af den Hellige Qur'ān (25:54, 55:20-21).

Emnet om *du'ā*, bøn, som har været under diskussion i nogle af de tidligere suraer, tages igen op med disse ord, at når en *مُضْطَر* *mudṭar*, en nødstedt, inderligt beder til Allāh, så bønfører Han ham. Det forunderlige er, at også dette emne har en association til havene, ligesom det berettes i andre vers, at når mennesker er omringet af storme på havet, mister de

håbet og påkalder i stor hvileløshed Allāh den Ophøjede, så undsætter Han dem fra disse forfærdelige storme og bringer dem til land. Men når nogle af dem til trods for denne redning vender tilbage til afgudsdyrkelse, da er Allāh i stand til at lade dem synke selv på det tørre land. Dette emne er blevet udførligt behandlet i visse andre vers, ligesom Qur'ānen beskriver dem, som begravnes i det tørre land, eftersom vi under jordskælv oplever, at store bebyggelser bliver begravet, når jorden spaltes.

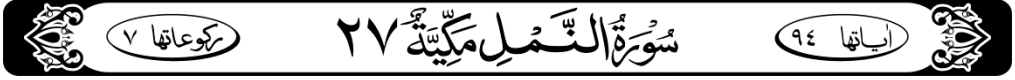
Dette emne fortsætter med, at mennesket bør grunde over, hvem frelser det i alle slags mørke til lands og til vands? Er der nogen tilbedelsesværdig ved siden af Allāh? Ligeledes siges det, at hvem påbegynder skabelsen og så fortsætter med at gentage den? Er der nogen tilbedelsesværdig ved siden af Allāh? Læren i dette er, at når de indser, at det er Allāh, Som påbegynder skabelsen (ellers findes der ikke nogen løsning på skabelsens begyndelse) og stadig gentager denne sædvane, at Han hele tiden, overalt i verden, ved vandets velsignelse skaber forskelligartet liv af jord, hvorledes skulle Han kunne forhindres i at give nyt liv til mennesket som Han vil efter dets død? Eftersom de ikke har nogen viden om det Hinsidige, er de derfor altid i tvivl angående deres opstandelse. I denne sammenhæng siges det til den Hellige Profet^{sa}, at de vantro og afgudsdyrkerne kan sammenlignes med de døde, og til de døde kan dit budskab ikke nå. Så når du kalder dem til retledningen, hører de, som er døve af sind, ikke dit kald. Ligeledes kan dit lys ikke gavne de blinde, fordi der skal være et lys i øjet for at kunne følge lyset.

I vers 83 bringes en stor advarsel til dem, der lever et dyrisk liv på jorden, at også et væsen, som kravler på jorden, skal udpeges til deres straf. Der er to betydninger af ordet *تُكَلِّمُهُم* *tukallimuhum*, som gælder her. Den ene er, at det symbolsk vil tale til dem. Den anden betydning er, at det vil sære dem, hvilket vil udsætte dem for en forfærdelig sygdom. I dette vers henvises der således til *دَابَّةَ الْأَرْضِ* *dābbatulard*, altså rotter, som er *dābbah*, kravlende dyr, og bliver årsagen til spredning af pest på jorden. De er bærere af sådanne insekter, som ved deres bid forårsager udbrud af pest.

På den Hellige Profets^{sa} tid anså folk bjergene for at være stationære, men vers 89 i denne sura angiver, at de ligesom skyerne er i stadig bevægelse, skønt de også er fast forankrede i jorden. Den eneste mulige konklusion er, at de bevæger sig sammen med jorden ligesom skyer. Den sidste del af verset har tydeligt fastslået, at hvorledes kan Allāhs værk, Som har grundfæstet disse bjerge, kritiseres? Hermed er den misforståelse udryddet, at det vil ske på Dommens Dag. På den dag vil ikke noget øje se bjergene svæve, og om bjergene skulle svæve, ville det stride mod

påstanden اَتَقَنَّ كُلَّ شَيْءٍ *atqana kulla shai'in* (v. 89), Han skabte alle ting solidt og stærkt. Derfor er der ingen anden mulighed, end at man indrømmer, at bjergene sammen med jorden er i bevægelse, ligesom skyerne svæver i himmelen. Disse ting er forklaret, for at de forstandige må opnå vished om, at deres Herre er en Stor Skaber.

I det sidste vers af denne sura loves det, at de tegn, som tidligere er blevet nævnt, med sikkerhed skal vises menneskeheden, disse vil bestå af jordiske så vel som himmelske tegn, og fremtidens lærde vil vidne om, at hvad den Hellige Qur'ān sagde, er blevet opfyldt til fuldkommenhed.

AN-NAML

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ṭā Sīn.‡ Disse er vers fra Qur'ānen og fra en klar og tydelig Bog,¹
3. en retledning og et glædeligt budskab for de troende,
4. som opretholder Bønnen og betaler Zakāt og tror fast på det Hinsidige.
5. *Hvad angår* dem, som ikke tror på det Hinsidige, har Vi forskønnet deres handlinger for dem, så de vandrer i blinde.
6. Disse er det, som skal få en frygtelig straf, og de alene skal være de største tabere i det Hinsidige.
7. Og i sandhed, du er blevet skænket Qur'ānen fra En, Som er Alvis, Altvidende.
8. *Ihukom*, da Moses sagde til sin familie: "Jeg opfatter en ild.² Jeg vil bringe jer underretning derfra, eller jeg vil bringe jer glødende kul, så I må varme jer."

‡ Nådige, Althørende Gud!

1 Ordene *Qur'ānen* og *Bogen* indeholder en mægtig profeti om, at islāms Hellige Bog fortsat vil blive bevaret i form af en bog, og at den vil blive læst i vid udstrækning. Ordet Qur'ān betyder en bog, der læses meget.

2 Det var en vision, som Moses havde set, idet 'ild' symboliserer Guds kærlighed. Det er bemærkelsesværdigt, at de fleste af de store hændelser forbundet med Moses, der er omtalt i Qur'ānen, ikke var hændelser, som faktisk fandt sted i den fysiske verden, men blot visioner, der symboliserer store milepæle i løbet af hans åndelige udvikling og profetiske mission.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 طس ۞ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ
 مُبِينٍ ②
 هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ③
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا
 لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ⑤
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ
 وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخْسَرُونَ ⑥
 وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ
 حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦
 إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ
 نَارًا ۖ سَأَتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ
 بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ⑧

9. Da han så kom hen til den, blev han kaldt af en stemme: “Velsignet være den, som er i ilden, og også dem omkring den, og lovpriset være Allāh, alle verdeneres Herre.

10. O Moses! I sandhed, Jeg er Allāh, den Almægtige, den Alvide.

11. Og kast din stav.” Og da han så den bevæge sig, som om den var en slange, vendte han sig med ryggen til og så sig ikke tilbage. “O Moses, frygt ikke! I sandhed, Jeg er med dig, Sendebuddene skal ikke frygte i Mit nærvær.

12. Hvad angår dem, som handler uretfærdigt og derefter ændrer det onde til det gode, mod disse er Jeg bestemt Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

13. Og før din hånd ind på dit bryst under din klædning, den vil komme frem hvid, lydefri. Dette er blandt de ni Tegn til Farao og hans folk, med sikkerhed, de er et ulydigt folk.”

14. Men da Vore oplysende Tegn kom til dem, sagde de: “Dette er åbenlys trolddom.”

15. Og de forkastede dem med urette og hovmodigt, selv om deres hjerter var overbevist om dem. Se da, hvor ond afslutningen blev for dem, som handlede med for-

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي
النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۖ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩﴾

يٰمُوسٰى اِنَّهٗ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿١٠﴾

وَالْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا ۖ وَ لَمْ يُعَقِّبْ ۖ
يٰمُوسٰى لَا تَخَفْ ۗ اِنِّىْ لَا يَخَافُ لَدَيِّ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١١﴾

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ
سُوْءٍ فَاِنِّىْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

وَ اَدْخُلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجُ
بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوْءٍ ۗ فِيْ تِسْعِ اٰيٰتٍ
اِلَى فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهٖ ۖ اِنَّهُمْ كٰنُوْا
قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿١٣﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا
هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٤﴾

وَ جَحَدُوْا بِهَا وَ اسْتَيْقَنَتْهَا اَنْفُسُهُمْ
ظُلْمًا وَّ اَعْلُوْا ۗ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ
الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٥﴾

R. 2.

16. Og Vi skænkede David og Salomon viden, og de sagde: “Al lovprisning tilkommer Allāh, Som har ophøjet os over mange af Sine troende tjenerne.”

17. Og Salomon var arving efter David. Og han sagde: “O I mennesker! Vi er blevet belært fuglenes sprog,³ og alle ting er blevet skænket til os. I sandhed, dette er Guds åbenlyse nåde.”

18. Og hos Salomon forsamledes hans hærskarer af djinner⁴ og mennesker og fugle, og de blev opdelt i forskellige afdelinger,

19. indtil, da de kom til dalen An-Naml, en Naml kvinde sagde: “O I Naml! Gå ind i jeres boliger, for at Salomon og hans hærskarer ikke skal trampe jer ned, uden at de ved det.”

20. Derpå smilede han, idet han lo ad hendes ord, og sagde: “Min Herre! Gør mig i stand til at være taknemmelig for Din nåde, som Du har skænket til mig og til mine

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى
كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ عِلْمَنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ط إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

وَ حَشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِحْرِ
وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

حَتَّى إِذَا آتَوَا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ
نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ
لَا يَحْطَمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَ جُنُودُهُ
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٩﴾

فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
أَوْزِعْنِي أَتِ اشْكُرَ نِعْمَتِكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلَى وَالِدَيَّ وَ أَنْ

3 Profeterne David og Salomon erklæres her at være blevet belært fuglenes sprog, hvilket kan fortolkes som, at de havde lært, hvorledes de kunne drage nytte af fuglene. Kunsten at anvende fugle til at bringe besked fra et sted til et andet var meget udviklet af Salomon og blev hyppigt brugt i administrationen af det vidtstrakte imperium, som han regerede over.

4 De tre ord *djinn*, *ins* (mennesker) og *tair* (fugle) kan repræsentere tre afdelinger af Salomons hær. I dette vers og i 34:13 er ordet *djinn* blevet brugt til at repræsentere en bestemt del af hæren, mens ordet *shayafin* i 21:83 og 38:38 er blevet brugt til at repræsentere den samme klasse. Salomon havde underkuet nogle vilde stammer, altså en integreret del af hans hær, der udførte forskellige hårde opgaver for ham, dvs. både *djinn* og *ins* var repræsenteret i Salomons infanteri. Ordet *tair* betegner også ‘hurtige heste’ og kan repræsentere Salomons kavaleri (38:32-34). Anvendes *tair* i betydningen af faktiske fugle, ville det betyde de fugle, som Salomon brugte for kommunikation. Disse tre ord *djinn*, *ins* og *tair* kan desuden metaforisk betyde henholdsvis ‘de store’, ‘de almindelige’ og ‘de åndelige mennesker’.

forældre, og at gøre *sådanne* gode handlinger, som vil behage Dig, og lad mig ved Din barmhjertighed indgå blandt Dine retfærdige tjenere.”

21. Og han inspicerede⁵ fuglene og sagde: “Hvordan kan det være, at jeg ikke ser Hudhud? Er han blandt de fraværende?”

22. Jeg vil udsætte ham for en streng straf, eller jeg vil slå ham ihjel, medmindre han bringer mig en klar grund *til sit fravær*.”

23. Og han ventede ikke længe, *før Hudhud kom* og sagde: “Jeg har fået viden om noget, som du ikke har fået viden om, og jeg er kommet til dig fra Saba’ med sikker underretning.

24. Jeg fandt en kvinde herske over dem, og hun er blevet givet alt, og hun har en mægtig trone.

25. Jeg fandt hende og hendes folk tilbede solen i stedet for Allāh, og satan har forskønnet deres gerninger for dem og har således holdt dem borte fra den *rette* vej, så de ikke følger retledning,

26. *og satan har befalet dem* ikke at tilbede Allāh, Som bringer det frem, som er skjult i himlene og jorden, og Som kender det I skjuler og det I åbenbarer.

أَعْمَلَ صَاحِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي
بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

وَتَفَقَّهَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
الْهُدْهُدَ ۗ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢١﴾

لَا عَذِيبَتَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ
لَا أَذْبَحْتَهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَنِ
مُبِينٍ ﴿٢٢﴾

فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ
بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ
بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٣﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٤﴾

وَجَدْتُنَّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ
لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٥﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ يَعْلَمُ مَا
تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٦﴾

⁵ Salomon syntes at have inspiceret sin hær, og Hudhud, en vigtig officer, muligvis en general, var fraværende ved denne vigtige lejlighed.

27. Allāh! Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den mægtige Trones Herre.”⁶

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ ﴿٢٧﴾

28. Salomon sagde: “Vi vil se, om du har talt sandt, eller om du er en af løgnerne.

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢٨﴾

29. Gå med dette mit brev og læg det foran dem, træk dig så tilbage fra dem og se, hvilket svar de sender tilbage.”

إِذْ هَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ
تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

30. Dronningen sagde: “O I ledere! Et fornemt brev er blevet bragt til mig.

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنَّي أُلِّقِي إِلَيْكَ
كِتَابَ كَرِيمٍ ﴿٣٠﴾

31. Det er fra Salomon, og det lyder: ‘I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige,

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣١﴾

32. optræd ikke hovmodigt mod mig, men kom til mig i underkastelse.”⁷

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٢﴾

R. 3.

33. Hun sagde: “O I ledere! Rådgiv mig i denne sag, som er forelagt mig. Jeg beslutter aldrig nogen sag, uden at I er til stede hos mig og giver mig jeres råd.”

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي
مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٣﴾

34. De svarede: “Vi besidder magt, og vi er voldsomme krigere, men befalingen tilkommer dig, overvej derfor, hvad du vil befale.”

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةً وَ أَوْلُوا بِأَسْ
سَدِيدِهِ وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا
تَأْمُرِينَ ﴿٣٤﴾

35. Hun sagde: “Med sikkerhed, når konger trænger ind i et land,

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً

6 *Sadjdah* foretages efter dette vers.

7 Salomons brev udgør et smukt eksempel på, hvor omfattende betydning der kan rummes i nogle få korte ord. Brevet var en advarsel mod det nytteløse oprør, som syntes at være på vej i dele af landet, og en invitation til Dronningen om at underkaste sig Salomon for at undgå unødvendige blodsudgydelser og også at opgive afgudsdyrkelse og acceptere den sande tro.

ødelægger de det og gør de mest højtstående af dets folk til de lavede. Og således vil de gøre.

36. Og jeg vil sende dem en gave og vente for at se, hvilket svar udsendingene bringer tilbage.”

37. Så da *Dronningens udsendinge* kom til Salomon, sagde han: “Mon I ønsker at hjælpe mig med *jeres* rigdom? Men det, som Allāh har givet mig, er bedre end det, som Han har givet jer. Men I fryder jer over jeres gave.

38. Vend tilbage til dem, for vi vil med sikkerhed komme til dem med hærskarer, mod hvilke de ikke vil have nogen magt, og vi vil drive dem ud derfra vanærede, og de vil blive ydmygede.”

39. Han sagde: “O ledere! Hvem af jer vil bringe mig hendes trone⁸, før de kommer til mig i underkastelse?”

أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا
أَذَلَّةً ۚ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظِرَةٌ
بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالِي
فَمَا آتَىٰ آلَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ ۚ بَلْ
أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٧﴾

إِرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا
قَبْلَ لَهُمْ بِهَا وَ لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا
أَذَلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٨﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي
بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٩﴾

⁸Af de følgende vers bliver det klart, at Salomon ikke refererer til selve hendes trone. Han mener enten, at en trone meget lig hendes skulle fremstilles, eller en meget tro kopi af hendes trone skulle bringes til ham. Inden sit påtænkte besøg hos Salomons hof gives Dronningen den overraskelse, at hun finder en trone meget lig sin egen, men i Salomons besiddelse. Af de efterfølgende vers fremgår det klart, at hver enkelt af rådmændene ved hans hof ønskede, at opgaven blev tildelt ham, idet hver enkelt pralede med at kunne udføre opgaven hurtigere og bedre end sine konkurrenter. Endelig, da kopien blev præsenteret for ham, lovpriste han Gud for dette og beordrede yderligere ændringer af den, så den kunne komme til at ligne Dronningen af Saba's trone endnu mere og således formindske hendes stolthed ved at eje så enestående en trone. Udtrykket *nakkirū lahā 'arshahā* (نَكَّرُوا لَهَا عَرْشَهَا) i vers 42 støtter klart denne betydning og indebærer, at hvis hun så en trone meget lig sin egen, ville hun naturligvis udlede, at hendes egen trone ikke var så enestående og særlig, som hun tænkte den var. Så betydningen af *nakkirū* (نَكَّرُوا) er i denne sammenhæng at få hendes trone til at se almindelig ud. Da hun faktisk så tronen, som var fremstillet af Salomons håndværkere, var hendes reaktion ikke som en dronning, der blot for nylig havde fået sin egen trone stjålet, ej heller som en dronning, der ikke kunne genkende sin egen trone, fordi håndværkerne havde arbejdet på den for at gøre den ugenkendelig. Hendes reaktion er blot som en person, der finder en genstand lig sin egen. Dette viser klart, at det scenarie, som er beskrevet her, er mere realistisk.

40. En leder med styrke blandt djinnerne sagde: “Jeg vil bringe den til dig, før du rejser fra dit sted, og med sikkerhed, jeg har magt til det, og jeg er troværdig.”

41. En, som havde viden om Bogen, sagde: “Jeg vil bringe den til dig hurtigere end dit øjes blinken.” Og da han så den opstillet foran sig, sagde han: “Dette er ved min Herres nåde, for at Han må prøve mig, om jeg er taknemmelig eller utaknemmelig. Og enhver, som er taknemmelig, er taknemmelig til sin egen sjæls bedste, men den, som er utaknemmelig, med sikkerhed, min Herre er Selvtilstrækkelig, Gavmild.”

42. Han sagde: “Lad hendes trone fremstå som helt almindelig for hende, lad os se, om hun følger den rette vej, eller om hun er *en* af dem, som ikke følger den rette vej.”

43. Og da hun kom, blev det sagt: “Er din trone lig denne?” Hun svarede: “Det er, som om den er den samme. Og vi var blevet givet viden før dette, og vi har allerede underkastet os.”

44. Og det, hun plejede at tilbede i stedet for Allāh, havde forhindret hende *i at tro*, for hun hørte til etantro folk.

45. Det blev sagt til hende: “Træd ind i paladset!” Og da hun så det, antog hun det for at være en vældig vandflade, og hun blottede sine ben. Salomon sagde: “Dette er

قَالَ عَفْرِيَّتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٠﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رآه مُسْتَقَرًّا عِنْدَكَ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ۖ أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۖ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا ۗ قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ ۗ

et palads belagt med glasfliser⁹.” Hun sagde: “Min Herre! Jeg har virkelig gjort uret mod min sjæl, og jeg underkaster mig sammen med Salomon Allāh, alle verdeneres Herre.”

R. 4.

46. Og til *stammen* Thamūd sendte Vi deres broder Šālih, som sagde: “Tilbed Allāh.” Men se, de blev to grupper, som stredes indbyrdes.

47. Han sagde: “O mit folk! Hvorfor søger I at fremskynde det onde frem for det gode? Hvorfor beder I ikke Allāh om tilgivelse, for at der må vises jer barmhjertighed?”

48. De sagde: “Vi tager ondt varsel af dig og af dem, som er med dig.” Han sagde: “Årsagen til jeres onde skæbne er hos Allāh. Nej, I er et folk, som bliver prøvet.”

49. Og der var i byen en gruppe på ni *personer*, som stiftede ufred i landet og ikke ville forbedre sig.

50. De sagde: “Sværg indbyrdes ved Allāh, at vi bestemt vil overfalde ham og hans familie om natten, og så vil vi sige til hans arving: ‘Vi var ikke vidner til drabet på hans familie, og vi er med sikkerhed sandfærdige.’”

51. Og de lagde en plan, og Vi lagde *også* en plan, men de var uvidende *derom*.

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
وَ أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ
صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٧﴾

قَالَ يَتْلُونَ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ
قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۗ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٨﴾

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَ بِمَنْ مَعَكَ ۗ
قَالَ طَبَّأْتُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تُفْتَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَ كَانَتْ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ
يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ لَا يُصْلِحُونَ ﴿٥٠﴾
قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَ أَهْلَهُ
ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ
أَهْلِهِ وَ إِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥١﴾

وَ مَكَرُوا مَكْرًا وَ مَكَرْنَا مَكْرًا وَ هُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ﴿٥٢﴾

*9 Klart glas af høj kvalitet lagt med omhu kan skabe indtrykket af vand, og dette er, hvad der faktisk skete. Budskabet til Dronningen, som var usædvanlig intelligent, var dette, at ting nogle gange er meget forskellige fra de indtryk, de giver, og at de egenskaber, som de reflekterer, ikke tilhører dem. På samme måde tilhører det indtryk af glans og styrke, som solen giver, ikke den, men tilhører alene Skaberen.

52. Se da, hvor *ond* afslutningen blev på deres plan! Med sikkerhed, Vi tilintetgjorde fuldstændigt dem og deres folk, alle sammen.

53. Og dér ligger deres huse tomme, fordi de handlede uret. I dette er der med sikkerhed et Tegn for folk, som besidder viden.

54. Og Vi frelste dem, som troede og frygtede Gud.

55. Og *ihukom* Lot, da han sagde til sit folk: "Begår I skændighed, når I indser *det onde deri*?"

56. Hvorledes! Går I til mænd med begær i stedet for kvinder? Nej, I er virkelig et folk, som er uopmærksomme på konsekvenserne."

57. Men hans folks svar var ikke andet, end at de *opildnede folk* og sagde: "Driv Lots tilhængere ud af jeres by. I virkeligheden er de folk, som foregiver at være rene."

58. Så frelste Vi ham og hans familie undtagen hans hustru, hende dømte Vi til at være blandt dem, som blev tilbage.

59. Og Vi lod en regn regne over dem, og ond er den regn, som falder på dem, som er advaret.

R. 5.

60. Sig: "Al lovprisning tilkommer Allāh, og fred være over dem af Hans tjenere, som Han har udvalgt. Er Allāh bedst eller det, som de sætter ved siden af *Ham*?"¹⁰

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ ۖ
آتَادَمْرُنُهُمْ وَتَوْمَهُمُ اجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا ۗ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾

وَ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا
يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَ تَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ وَ أَنْتُمْ تَبْصِرُونَ ﴿٥٥﴾

أَيِّنَّكُمْ لَأْتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ۗ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ
أُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۚ قَدَّرْنَا
مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٨﴾

وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ
مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿٥٩﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ
الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَا لَلَّهِ خَيْرٌ أَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

10 Med dette vers slutter beretningen om Moses, David, Salomon, Sālih og Lot med nedkal-

Del 20

61. Eller Hvem skabte himlene og jorden, og Hvem sendte vand ned til jer fra himmelen, hvorved Vi lader smukke haver vokse? I kunne ikke få deres træer til at vokse. Er der nogen tilbedelsesværdig ved siden af Allāh? Nej, de er folk, som afviger fra den rette vej.

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
إِنَّ إِلَهَهُ مَعَ اللَّهِ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦١﴾

62. Eller Hvem gjorde jorden til et hvilested og skabte floder i dens midte og skabte grundfæstede bjerge i den og satte en barriere mellem de to vande? Er der nogen tilbedelsesværdig ved siden af Allāh? Nej, de fleste af dem ved det ikke.

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا
وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا
وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
إِنَّ إِلَهَهُ مَعَ اللَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Eller Hvem svarer den nødstedte, når han påkalder Ham, og fjerner det onde og gør jer til efterfølgere på jorden? Er der nogen tilbedelsesværdig ved siden af Allāh? Lidt er det, I tænker jer om.

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
الْأَرْضِ
إِنَّ إِلَهَهُ مَعَ اللَّهِ
قَلِيلًا
مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Eller Hvem leder jer i alle slags mørke til lands og til vands, og Hvem sender vindene som glædelige budskaber foran Sin barmhjertighed? Er der nogen tilbedelsesværdig ved siden af Allāh? Ophøjet er Allāh over det, de sætter ved siden af Ham.

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا
بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
إِنَّ إِلَهَهُ مَعَ اللَّهِ
تَعَالَى اللَّهُ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾

65. Eller Hvem påbegynder skabelsen og så gentager den, og Hvem forsyner jer fra himmelen og jorden? Er der nogen tilbedel-

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَمَنْ يَزُوقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ

delse af velsignelser over Guds Sendebud og Hans udvalgte, som menneskeheden står i gæld til for alt, hvad der er godt og retfærdigt i verden. Herefter fortsætter suraen med at fremlægge argumenter til støtte for Guds eksistens, Hans magt og Enhed.

sesværdig ved siden af Allāh? Sig: “Bring jeres bevis, hvis I er sandfærdige.”

66. Sig: “Ingen i himlene og på jorden kender det usete undtagen Allāh, og de ved ikke, hvornår de skal oprejses.”

67. Nej, deres viden har nået sin yderste grænse med hensyn til det Hinsidige, nej, de er *virkelig* i tvivl om det, nej, med hensyn til det er de blinde.¹¹

R. 6.

68. Og de, som forkaster troen, siger: “Hvorledes! Når vi og vore forfædre er blevet til støv, skal vi virkelig bringes frem igen?”

69. Vi blev bestemt lovet dette tidligere – vi og vore forfædre, dette er ikke andet end de gamles historier.”

70. Sig: “Rejs omkring på jorden og se, hvor *ond* afslutningen blev for de syndefulde!”

71. Og sørg ikke over dem, ej heller skal du være bedrøvet over det, de planlægger.

72. Og de siger: “Hvornår vil dette løfte blive *opfyldt*, hvis I er sandfærdige?”

73. Sig: “Det kan være, at noget af den *lovede straf*, som I *hovmodigt*

ءِ اِلٰهٍ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهٰنَكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٥﴾

قُلْ لَا يَعْۡلَمُۢمَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرْضِ
الۡغَيْۡبِ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَ مَا يَشْعُرُوۡنَ
اَيَّٰنَ يُّبْعَثُوۡنَ ﴿٦٦﴾

بَلِ اِذۡرَكَ عِلۡمُهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ ؕ بَلِ
هُمۡ فِىۡ شَكٍّ مِّنۡهَا ؕ بَلِ هُمۡ مِّنۡهَا
عَمُوۡنَ ﴿٦٧﴾

وَ قَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ؕ اِذَا كُنَّا تُرَابًا
وَ اَبَآؤُنَا اٰنۡنَا لَمُخۡرَجُوۡنَ ﴿٦٨﴾

لَقَدْ وُعِدۡنَا هٰذَا نَحۡنُ وَ اَبَآؤُنَا مِنْ
قَبۡلِ ؕ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيۡرُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿٦٩﴾

قُلْ سِيرُوۡا فِى الۡاَرْضِ فَانظُرُوۡا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجۡرِمِيۡنَ ﴿٧٠﴾

وَ لَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَ لَا تَكُنۡ فِىۡ صَبِيۡقٍ
مِّمَّا يَمۡكُرُوۡنَ ﴿٧١﴾

وَ يَقُوۡلُوۡنَ مَتٰى هٰذَا الۡوَعۡدُ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيۡنَ ﴿٧٢﴾

قُلْ عَسٰى اَنْ يَّكُوۡنَ رَدۡفَ لَكُمْ

11 Ingen mængde af menneskelig viden og intelligens kan bevise Guds eksistens og livet efter døden. Det er alene guddommelig viden erhvervet gennem guddommelig åbenbaring, der kan og rent faktisk skaber vished derom hos mennesket. Menneskets viden kan i bedste fald føre til den konklusion, at der må være et guddommeligt væsen og et liv efter døden, men det er guddommelig åbenbaring alene, der kan ændre dette ‘må være’ til det sikre ‘er’.

forlanger skal ramme jer med det samme, allerede er i hælene på jer.”

74. Og i sandhed, din Herre er Nådige mod menneskeheden, men de fleste af dem er ikke taknemmelige.

75. Og med sikkerhed, din Herre ved, hvad deres hjerter skjuler, og hvad de åbenbarer.

76. Og der er intet skjult i himmelen og på jorden, uden at det er optegnet i en klar og tydelig Bog.

77. I sandhed, denne Qur'ān forklarer Israels børn det meste af det, de er uenige om.

78. Og med sikkerhed, den er en retledning og en barmhjertighed for de troende.

79. I sandhed, din Herre vil afgøre mellem dem med Sin dom, og Han er den Almægtige, den Altvidende.

80. Så sæt din lid til Allāh, med sikkerhed, du bygger på den klare sandhed.

81. Du kan bestemt ikke få de døde til at høre, ej heller kan du få de døve til at høre kaldet, når de vender sig bort med ryggen til.

82. Og du kan ikke lede de blinde ud af deres vildfarelse. Du kan kun få dem til at lytte til dig, som tror på Vore Tegn, så de bliver lydige.

83. Og når der afsiges dom over dem, vil Vi frembringe for dem et

بَعْضَ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٣﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٤٤﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٥﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَتْلُو عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٧﴾

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٨﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٤٩﴾

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٥٠﴾

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥١﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَاتِهِمْ ۗ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ

væsen fra jorden, som skal sære dem, fordi menneskene ikke troede på Vore Tegn.

كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾
 كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

R. 7.

84. Og *mind dem om* den dag, når Vi fra ethvert folk vil samle en gruppe blandt dem, som forkastede Vore Tegn, og de skal opdeles i forskellige afdelinger.

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ
 يُكْذِبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

85. Indtil Han, når de kommer, vil sige: "Forkastede I Mine Tegn *forhastet*, da I endnu ikke havde opnået fuldkommen viden om dem? *Hvis ikke det*, hvad var det *ellers*, I gjorde?"

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي
 وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

86. Og dommen skal falde over dem, fordi de handlede uret, og de vil ikke være i stand til at tale.

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
 لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾

87. Har de ikke set, at Vi har skabt natten, for at de må hvile deri, og dagen belysende? Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som tror.

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

88. Og på den dag, når der blæses i trompeten, vil enhver, som er i himlene, og enhver, som er på jorden, blive ramt af rædsel undtagen den, som Allāh vil. Og alle vil komme til Ham i ydmyghed.

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ نَفْرَعٌ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ
 شَاءَ اللَّهُ ؕ وَكُلُّ أَتَوَاهُ دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾

89. Og du ser bjergene og anser dem for at være stationære, skønt de er i bevægelse ligesom skyernes bevægelse. *Således er* Allāhs værk, Som skabte alle ting solidt og stærkt. I sandhed, Han er velunderrettet om, hvad I gør.

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً
 وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ؕ صُنِعَ اللَّهُ
 الَّذِي آتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ؕ إِنَّهُ خَبِيرٌ
 بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

90. Enhver, som gør en god handling, skal få en bedre belønning end den, og de skal være sikre mod rædsel på den dag.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا
وَهُمْ مِنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾

91. Og de, som handler ondt, skal styrtes ned på deres ansigter ind i ilden: “Er I ikke lønnet for det, I plejede at gøre?”

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَبَّتْ وَجُوهُهُمْ
فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾

92. Sig: “Jeg er befalet kun at tjene Herren over denne by,¹² som Han har gjort hellig, og Ham tilhører alle ting, og jeg er befalet at være blandt dem, som underkaster sig Gud,

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ
الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ زَوَّأَمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

93. og at forelæse Qur’ānen.” Så den, som følger retledningen, følger den kun til sin egen sjæls bedste, og hvad angår den, som kommer på afveje, sig: “Jeg er kun en Advarer.”

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۚ فَمَنْ اهْتَدَى
فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ
فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. Og sig: “Al lovprisning tilkommer Allāh, Han vil snart vise jer Sine Tegn, og I vil kende dem.” Og din Herre er ikke uopmærksom på, hvad I gør.

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ
فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

12 Mekkanerne frygtede, at hvis afgudsdyrkelse forsvandt fra Arabien, ville Ka’baen, hvor alle deres velkendte afguder hørte til, miste sin betydning, og dermed ville de miste deres prestige og indflydelse som dens vogtere. Verset afviser deres falske forestilling og betyder, at langt fra at miste sin betydning vil Mekka som centrum for budskabet til hele menneskeheden tværtimod forøge Ka’baens prestige og fortsat blive respekteret og æret for evigt.

SURA 28

AL-QAŞAŞ

Suraen blev åbenbaret i Mekka og indeholder 89 vers.

Denne sura indledes også med bogstavforkortelsen طَسَمَ *Tā Sīn Mīm*, hvilket fastslår, at emnet vedrørende طَيِّبَ *Tayyib*, سَمِيعَ *Sami‘* og عَلِيمَ *‘Alīm* fortsættes, hvis fortolkning tidligere er angivet.

Ligesom der i den foregående sura berettes om opfyldelsen af store tegn i fremtiden, på samme måde fortælles det i denne sura, at Allāh besidder viden om fortiden, ligesom Han har om fremtiden. I den forbindelse blev den Hellige Profet^{sa} skænket en sådan viden om Profeten Moses^{as}, som består af mange mirakler. Kort sagt, det vand, som ikke kunne drukne det lille barn Moses, det samme vand blev årsagen til, at Farao og hele hans hær druknede.

Derefter nævnes det, at denne tids jøder fornægter dig, den Hellige Profet^{sa}, og siger, at hvis der skulle nedstige tegn over dig ligesom over Moses^{as}, så vil vi ikke fornægte dig. Men de glemmer, at jøderne fornægtede de tegn, som forekom på Moses^{as} tid, ellers ville de, efter at have været vidne til alle disse tegn, ikke forfalde til afgudsdyrkelse. Alle fornægtere, det være sig før eller i den Hellige Profets^{sa} tid, har samme krogede indstilling, eftersom de tilsyneladende tror på de tidligere Sendebuds tegn, men når de ser samme slags tegn stige ned for deres øjne, forkaster de dem.

Endvidere nævnes de af Bogens folk, som i sandhed havde troet på Profeten Moses^{as}, og da de så de tegn, som nedsteg over den Hellige Profet^{sa}, troede de også på dem på grund af deres rene natur, og de gjorde sig dermed fortjent til en dobbelt belønning. De skal belønnes for deres tro på Profeten Moses^{as}, og de skal også skænkes belønning for deres tro på den Hellige Profet^{sa}.

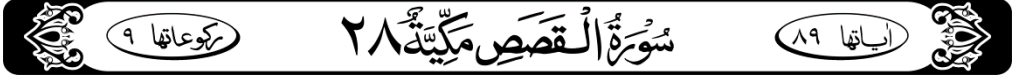
Konklusionen på hele denne diskussion er, at mennesket ved egen kraft ikke kan opnå retledning, men at det er Allāh, Som skænker retledning til dem, som er begavet med en ren natur. Endvidere siges det, at mange folkeslags undergang ikke omtales på grund af, at Allāh havde gjort uret mod dem, men fordi de blev offer for deres egne overtrædelser, som de begik mod sig selv og mod Sendebuddene på deres tid.

Derefter fastslår den Hellige Qur’ān, at mennesket ikke udsættes for mørke for evigt, ligesom dag og nat til stadighed veksler på jorden. Og med et ophøjet velformuleret udtryk advares der om, at hvis natten varede

for evigt, kunne I dog ikke se noget i dette mørke, men havde I ører til at lytte, kunne I bestemt høre. De skal derfor advares om mørkets farer. Så hvis dagen overvældede dem for evigt, skulle de døve være i stand til at se vejen, hvorfor ser de da ikke?

Derpå nævnes *Qarūn*, Korah, som blev skænket enorm rigdom, og folk misundte ham og ønskede, at de også blev tildelt en lignende rigdom, men hans afslutning var, at han sammen med sine skatte blev begravet i jorden. I begyndelsen af denne sura advares der om, at Allāh ikke alene har magt til at drukne i havene, men om Han vil, skal visse hovmodige blive begravet i jorden med al deres rigdom for evigt, ligesom vi i vores tid oplever, at jorden spaltes ved jordskælv, og mange beboelser og vores tids store opfindelser bliver begravet i jorden, og så findes der ingen spor deraf.

Efter disse vers følger et sådant vers (v. 86), som er tilstrækkeligt til at bevise for modstanderne, at det er Guds Ord, som under alle omstændigheder skal opfyldes, og det udtrykker, at Vi skal lade dig, Profeten^{sa}, træde ind i *مَعَاد* *ma'ād*, et sted man vender tilbage til, altså Mekka. De så dette mirakel blive opfyldt for deres øjne. Hvorledes kan der da være plads til tvivl om de tidligere eller fremtidige profetier? Konklusionen må derfor være, at intet andet end Guds Enhed er fastslået. De ødelæggelser, som omtales tidligere, udtrykker, at alting er bestemt til at forgå, det være sig på grund af Guds vrede, eller det når sin afslutning i henhold til naturens love. Det er alene Allāhs manifestation, som er evindelig.

AL-QAŞAŞ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Ṭā Sīn Mīm.‡

3. Disse er vers fra den klare og tydelige Bog.

4. Vi forelæser for dig *en del* af beretningen om Moses og Farao med sandhed *til gavn* for folk, som tror.

5. Med sikkerhed, Farao opførte sig hovmodigt på jorden og splittede dens folk i grupper, han søgte at svække en gruppe af dem ved at dræbe deres sønner og lade deres kvinder leve. Med sikkerhed, han var en af ufredsstifterne.

6. Og Vi ønskede at vise dem nåde, som blev anset for at være svage på jorden, og gøre dem til ledere og gøre dem til arvinger *af Vor nåde*

7. og grundfæste dem på jorden og vise Farao og Hāmān og deres hærskarer det fra dem, som de frygtede.

8. Og Vi åbenbarede til Moses' moder: "Am du ham, og når du frygter med hensyn til ham, så sæt ham i floden, og frygt ikke, vær ej heller bedrøvet, for Vi vil med

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

طسّم ②

تِلْكَ اٰیٰتِ الْكِتٰبِ الْمُبِیْنِ ③

تَثَلَوْا عَلَیْكَ مِنْ نَبِیِّ مُوسٰی وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ④

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِی الْاَرْضِ وَ جَعَلَ اَهْلَهَا شِیْعًا یَسْتَضِعُّ طَآئِفَةً مِنْهُمْ یُذَبِّحُ اَبْنَاءَهُمْ وَ یَسْتَحِی نِسَاءَهُمْ ۗ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ ⑤

وَ نُرِیْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَی الَّذِیْنَ اسْتَضَعُّوْا فِی الْاَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ اَیْمَةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِیْنَ ⑥

وَ نَمَكِّنْ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَ نُرِیْ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَحْذَرُوْنَ ⑦

وَ اَوْحٰیْنَا اِلٰی اُمِّ مُوسٰی اَنْ اَرْضِعِیْهِ ۗ فَاِذَا خَفَتْ عَلَیْهِ فَالْقِیْهِ فِی الْیَمِّ ۗ وَ لَا تَخَافِی وَ لَا تحْزَنِی ۗ اِنَّا رَادُّوْهُ

‡ Nådige, Althørende, Altvidende Gud!

sikkerhed bringe ham tilbage til dig og gøre ham til et af Sendebuddene.”

9. Og Faraos familie tog ham op *intetanende om*, at han ville blive en fjende og en *kilde til* bedrøvelse for dem. Med sikkerhed, Faraog og Hāmān og deres hærskarer var overtrædere.

10. Og Faraos hustru sagde: “*Han vil være* en fryd for øjet for mig og for dig. Dræb ham ikke. Måske vil han være os til gavn, eller vi kan tage ham som søn.” Og de indså ikke *konsekvenserne deraf*.

11. Og Moses’ moders hjerte blev befriet *for ængstelse*. Hun kunne have afsløret *hans identitet*, hvis Vi ikke havde styrket hendes hjerte, så hun måtte være en af de *sande troende*.

12. Og hun sagde til hans søster: “Følg efter ham.” Så hun holdt øje med ham på afstand, og de vidste det ikke.

13. Og Vi havde allerede gjort ammerne uacceptable for ham, så hun sagde: “Skal jeg føre jer til en familie, som vil opfostre ham for jer og vil være hans oprigtige velyndere?”

14. Således bragte Vi ham tilbage til hans moder, for at hendes øje måtte frydes, og hun ikke måtte sørge, og for at hun måtte vide, at Allāhs løfte er sandt. Men de fleste af dem vidste det ikke.

إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۸

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَ حَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ
وَ جُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ۝۹

وَ قَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِئِ
وَ لَكَ ۗ لَا تَقْتُلُوهُ ۗ عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۰

وَ أَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا ۗ إِنَّ
كَادَتْ لِتُبَدِّي بِهِ لَوْ لَا أَن رَّبَّنَا
عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱

وَ قَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۗ فَبَصَّرَتْ بِهِ
عَنِ جُنُبٍ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۲

وَ حَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ
فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝۱۳

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا
تَحْزَنَ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَ لَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۴

R. 2.

15. Og da han nåede sin *alder af* fuld styrke og opnåede modenhed, skænkede Vi ham visdom og viden, og således belønner Vi dem, som handler godt.

16. Og han gik ind i byen, mens folk stadig sov, og han fandt deri to mænd, som sloges – den ene fra hans eget folk og den anden fra hans fjender. Og den, som var fra hans folk, søgte hans hjælp mod den, som var fra hans fjender. Så Moses slog ham med sin knyttede næve og forårsagede *derved* hans død. Han sagde: “Dette er satans værk, den er virkelig en fjende, en åbenlys bedrager.”

17. Han sagde: “Min Herre! Jeg har gjort uret mod mig selv, tilgiv mig derfor.” Så Han tilgav ham, Han er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige.

18. Han sagde: “Min Herre! Fordi Du har skænket mig nåde, vil jeg aldrig være hjælper for forbrydere.”

19. Og han begyndte sin dag i byen *med at gå* frygtsomt og opmærksomt, og se, den, som dagen før havde søgt hans hjælp, råbte *igen* til ham om hjælp. Moses sagde til ham: “Med sikkerhed, du er en åbenlys overtræder.”

20. Og da han besluttede sig til at tage fat i ham, som var en fjende af dem begge, sagde denne: “O Moses! Ønsker du at dræbe mig,

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ
حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ
أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ ۖ
هٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۗ
فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى
الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۗ فَوَكَّزَهُ مُوسَىٰ
فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَهُ هٰذَا مِنْ عَمَلِ
الشَّيْطٰنِ ۗ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَغَفَرَ لَهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ
ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا
الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۗ
قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي
هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا ۗ قَالَ يَمْوَسَىٰ أَتْرِيدُ أَنْ

ligesom du dræbte et menneske i går? Du søger kun at blive tyran i landet, og du ønsker ikke at være en af dem, som stifter fred.”

21. Og der kom en mand løbende fra den fjerneste ende af byen. Han sagde: “O Moses! I sandhed, lederne lægger råd op mod dig for at dræbe dig. Skynd dig derfor bort, jeg er med sikkerhed en af dem, som vil dit bedste.”

22. Så han gik af sted derfra, frygtsom og opmærksom. Han sagde: “Min Herre! Frels mig fra de uretfærdige folk.”

R. 3.

23. Og da han vendte sig mod Midian, sagde han: “Jeg håber, at min Herre vil lede mig på den rette vej.”

24. Og da han kom til Midians vand, fandt han der en gruppe mænd, som vandede *deres dyr*. Og han fandt foruden dem to kvinder, som holdt *deres dyr* tilbage. Han sagde: “Hvad er jeres ærinde?” De svarede: “Vi kan ikke vande *vore dyr*, før hyrderne tager *deres dyr* bort, og vor fader er en meget gammel mand.”

25. Så han vandede *deres dyr* for dem. Derefter trak han sig tilbage i skyggen og sagde: “O min Herre! En tigger er jeg af, hvad godt Du end skænker mig.”

26. Og en af de to kvinder kom blufærdigt gående hen til ham.

تَفْتُلْنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى
قَالَ يَا مُوسَى ابْنَ الْمَلَأَ يَا تَمْرُونُ
بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ
النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۚ قَالَ رَبِّ
نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَى
رَبِّيَ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ ۚ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
أُمَّرَاتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا
قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدَرَ الرِّعَاءُ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ
فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى

Hun sagde: “Min fader kalder på dig, så han må belønne dig for at have vandet *vore dyr* for os.” Så da han kom til ham og fortalte ham beretningen, sagde han: “Frygt ikke, du er reddet fra de uretfærdige folk.”

27. En af de to *kvinder* sagde: “O min fader, ansæt ham, for den bedste mand du kan ansætte er den, som er stærk og troværdig.”

28. Han sagde: “Jeg ønsker at gifte en af disse mine to døtre med dig på betingelse af, at du tjener mig i otte år. Men hvis du fuldfører ti år, så er det af din egen vilje. Og jeg vil ikke lægge nogen byrde på dig, du vil finde mig, om Allāh vil, som en af de retfærdige.”

29. Han sagde: “Dette er *afgjort* mellem mig og dig. Hvilken af de to perioder jeg overholder, skal der ikke være nogen uret mod mig, og Allāh er Vidne over det, vi siger.”

R. 4.

30. Og da Moses havde fuldført perioden og rejste med sin familie, opfattede han en ild i retning af Bjerget. Han sagde til sin familie: “Vent, jeg opfatter en ild, måske vil jeg bringe jer *nyttig* underretning derfra eller glødende kul fra ilden, så I må varme jer.”¹

31. Og da han kom hen til den, blev han kaldt *af en stemme* fra den højre side af dalen, på det velsignede sted, fra træet: “O Moses!

اسْتَحْيَاءٍ ۚ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ
لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا ۖ فَلَمَّا
جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۖ قَالَ لَا
تَخَفْ ۗ نَجَّوْتُمِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾
قَالَتْ أَحَدُهُمَا يَا بَتِ اسْتَأْجِرْهُ ۚ إِنَّ
خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٣٨﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ
هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي ۖ حَبْجَةً
فَإِنْ أَتَمَّمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۗ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ ۖ سَتَجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا
الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۖ
وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ
آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَدُودَةٍ ۖ
النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ
الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ

1 Se noten til sura 27:8.

Med sikkerhed, Jeg, *ingen anden end* Jeg, er Allāh, alle verdeneres Herre.”

32. Og *den sagde også*: “Kast din stav.” Og da han så den bevæge sig, som om den var en slange, vendte han sig med ryggen til og så sig ikke tilbage. “O Moses! Træd frem og frygt ikke, i sandhed, du er en af dem, som er i sikkerhed.

33. Før din hånd ind på dit bryst *under din klædning*, den vil komme frem hvid, lydefri, og træk din arm til dig *for at være fri* for frygt. Så disse er to beviser² fra din Herre til Faraog og hans ledere. Med sikkerhed, de er ulydige folk.”

34. Han sagde: “Min Herre! Jeg dræbte et menneske blandt dem, og jeg frygter, at de vil dræbe mig.

35. Og min broder, Aron – han er mere veltalende end mig, send ham derfor med mig som hjælper, så han må bekræfte min sandhed. Jeg frygter, at de vil anklage mig for falskhed.”

36. *Gud* sagde: “Vi vil styrke din arm med din broder, og Vi vil skænke jer begge magt, så de ikke skal være i stand til at nå jer. *Gå med Vore Tegn*. I to og de, som følger jer, vil være de sejrende.”

37. Og da Moses kom til dem med Vore klare og tydelige Tegn, sagde

الشَّجَرَةَ أَن يُمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

وَ أَن أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ
كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا ۖ وَلَمْ يُعَقِّبْ ۗ
يُمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ إِنَّكَ مِنَ
الْآمِنِينَ ﴿٣٢﴾

أَسْلُكَ يَدِكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ
بَيْضَاءَ مِن غَيْرِ سُوءٍ ۗ وَ اضْمُمْ إِلَيْكَ
جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَلِكَ بُرْهَانِنِ
مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ ۗ
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا
فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿٣٤﴾

وَ أَخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي
أَخَافُ أَن يُكذِّبُونِ ﴿٣٥﴾

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ نَجْعَلُ
لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ
بِأَيَّتِنَا أَنْتُمَا وَ مَنِ اتَّبَعْكُمَا
الْغٰلِبُونَ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا جَاءَهُم مُّوسَىٰ بِأَيَّتِنَا بَيِّنٰتٍ

² Se noter til sura 7:108 og 20:23.

de: “Dette er ikke andet end opfundet trolddom, og vi har aldrig hørt om *noget lig* dette hos vore forfædre.”

38. Og Moses sagde: “Min Herre kender bedst den, som har bragt retledningen fra Ham, og hvem den endelige boligs belønning tilkommer. Med sikkerhed, de uretfærdige får aldrig fremgang.”

39. Og Faraos sagde: “O I ledere! Jeg kender ingen gud for jer undtagen mig, så brænd *mursten af* ler for mig, o Hāmān, og byg mig et tårn, så jeg må få et glimt af Moses’ Gud, selv om jeg anser ham for at være en af løgnerne.”

40. Og han og hans hærskarer opførte sig hovmodigt i landet uden nogen ret. Og de formodede, at de aldrig skulle bringes tilbage til Os.

41. Så greb Vi ham og hans hærskarer og kastede dem i havet. Se da, hvor *ond* afslutningen blev for de uretfærdige!

42. Og Vi gjorde dem til ledere, som kaldte *folk* til ilden, og på Opstandelsens Dag vil de ikke blive hjulpet.

43. Og Vi lod dem følges af en forbandelse i denne verden, og på Opstandelsens Dag vil de være blandt dem, som er berøvet *alt* godt.

R. 5.

44. Og Vi skænkede Bogen til Moses, efter at Vi havde tilintet-

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ۚ فَأَوْقِدْ لِي يَا يَهُودُ عَلَى الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ ۗ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

فَاخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَاجْعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ

gjort de tidligere generationer, som *en kilde til* indsigt for menneskene og en retledning og en barmhjertighed, for at de måtte tænke sig om.

45. Og du var ikke på den vestlige side *af Bjerget*, da Vi åbenbarede befalingen til Moses, ej heller var du blandt vidnerne.

46. Men Vi frembragte generationer *efter Moses*, og livet forlængedes for dem.³ Og du boede ikke blandt Midians⁴ folk og forelæste Vore Tegn for dem, men det er Os, Som sender Sendebuddene.

47. Og du var ikke på Bjergets side, da Vi kaldte. Men *Vi har sendt dig som* en barmhjertighed fra din Herre, for at du må advare et folk, til hvem der ikke var kommet nogen Advarer før dig, for at de må tænke efter.

48. Og hvorfor siger de ikke, når en prøvelse rammer dem som følge af deres egne handlinger: “Vor Herre! Hvorfor sendte Du ikke *Dit* Sendebud til os, så vi kunne følge Dine Tegn og være blandt de troende?”⁵

بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا
إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٣٤﴾

وَلِكُنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۖ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا
فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۖ
وَلِكُنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٣٥﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمُ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت
أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

3 En lang række Profeter kom efter Moses, ingen af dem hævdede dog at være “Profeten lig Moses”, som Moses havde profeteret om (5. Mosebog 18,18), indtil Qur’ānen blev åbenbaret, og den hævdede, at Moses’ store profeti var blevet opfyldt i den Hellige Profets^{sa} person (73:16).

4 Verset henviser til en bemærkelsesværdig lighed mellem den Hellige Profet^{sa} og Profeten Moses. Ligesom Moses, der boede i Midian i ti år blandt et fremmed folk og derefter vendte tilbage til Ægypten for at befri sit undertrykte folk fra Faraos trældom, boede den Hellige Profet^{sa} i Medina i ti år og kom derefter til Mekka for at sejre over den.

*5 Svaret på dette spørgsmål er underforstået, og grunden til at de ikke kan bebrejde Allāh er, fordi Gud altid sender Advarere til et folk, før de straffes for deres misgerninger, se sura 6:132.

49. Men da sandheden kom til dem fra Os, sagde de: “Hvorfor er han ikke blevet givet ligesom det, der blev givet til Moses?” Havde de mon ikke forkastet det, som blev givet til Moses tidligere? De sagde: “*Blot to troldmænd, som støtter hinanden.*” Og de sagde: “Vi forkaster *dem* alle som én.”⁶

50. Sig: “Så bring en Bog fra Allāh, som er en bedre vejledning end *disse to*⁷ – *Toraen og Qur’ānen* – så jeg må følge den, hvis I er sandfærdige.”

51. Men hvis de ikke svarer dig, så vid, at de blot følger deres onde begær. Og hvem er mere vildfarende end den, som følger sit onde begær uden nogen retledning fra Allāh? Med sikkerhed, Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

R. 6.

52. Og med sikkerhed, Vi har udførligt overbragt dem Ordet, for at de må modtage formaning.

53. Dem, til hvem Vi gav Bogen⁸ før den – de tror på den,

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
لَوْلَا أُوْتِيْنَا مِثْلَ مَا أُوْتِيْنَا مُوسَىٰ ۗ أَوَلَمْ
يَكْفُرُوا بِمَا أُوْتِيْنَا مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ
قَالُوا سِحْرِنِ تَظَاهَرَ ۗ وَآلُونَا ۗ إِنَّا بِكُلِّ
كُفْرُونٍ ﴿٣٩﴾

قَدْ فَاتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا ۗ أَتَّبِعُهُ ۙ إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ ۗ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ
اتَّبَعَ هَوَاهُ ۗ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

*6 Af de tre hovedmodstandere af islām – jøderne, de kristne og afgudsdyrkerne – er det jøderne, som dette vers er rettet til. Denne udtalelse kunne alene have været fremsat af jøderne. Når den Hellige Qur’ān siger, at de havde forkastet det, som blev givet til Moses tidligere, kunne det ikke betyde, at folk på islāms Hellige Profets^{sa} tid havde forkastet Moses.

Den del af verset, (*رَأَىٰ يَكْفُرُونَ*) *innā bikullin kāfirūn* der omfatter “Vi forkaster *dem* alle som én”, betyder også, at “vi forkaster alle dem, der kommer i Guds navn med de såkaldte Tegn.” Dette præciserer den sygdom, som er fælles for alle dem, der forkaster deres tids Profet.

7 Verset udtrykker den meget høje position, som både Qur’ānen og Toraen indtager blandt de guddommelige Skrifter, idet Qur’ānen med hensyn til rang er den bedste blandt de åbenbarede Bøger, og Toraen indtager andenpladsen blandt dem.

8 *Bogen* henviser især til Toraen eller til enhver åbenbaret Bog. Verset kan betyde: 1) De, der har fået den rette forståelse af Bogen, Toraen, og grunder over den, vil bestemt tro på Qur’ānen. 2) Blandt tilhængere af enhver åbenbaret Bog vil en stor del tro på Qur’ānen og slutte sig til islām med tiden.

54. og når den forelæses for dem, siger de: “Vi tror på den. Med sikkerhed, den er sandheden fra vor Herre. Selv før dette havde vi bestemt underkastet os *Gud*.”

55. Disse er det, som vil få deres belønning to gange, for de har været standhaftige, og de driver det onde bort med det gode og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

56. Og når de hører forfængelig tale, vender de sig bort fra den og siger: “For os vore handlinger, og for jer jeres handlinger. Fred være med jer. Vi har ikke noget at gøre med de uvidende.”

57. Med sikkerhed, du vil ikke være i stand til at retlede *alle* dem, du elsker, men Allāh retleder, hvem Han vil, og Han kender bedst dem, som vil modtage retledning.

58. Og de siger: “Hvis vi skulle følge retledningen sammen med dig, ville vi blive revet bort fra vort land.” Har Vi ikke oprettet et sikkert helligt sted for dem, hvortil der bringes frugter af alle slags *som* en forsyning fra Os? Men de fleste af dem ved det ikke.

59. Og hvor mangen en by har Vi tilintetgjort, som jublede over sin *måde* at leve på! Og disse er deres boliger, som ikke har været beboet efter dem undtagen lidt.⁹ Og det var Os, Som blev Arvingen.

وَإِذَا يُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمَّا بِهِ إِنَّهُ
الْحَقُّ مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ
مُسْلِمِينَ ﴿٥٤﴾

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا
صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
سَلَّمَ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

وَقَالُوا إِنَّا نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ
نَتَّخِطُّفُ مِنَ الْأَرْضِ ۗ أَوْلَمْ نُمَكِّنْ
لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ
مَعِيشَتَهَا ۗ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ
تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۗ وَكُنَّا
نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٩﴾

9 Der havde i fortiden levet folk, som var mægtigere og rigere og besad højere civilisationer end de folk, som mekkanerne frygtede. Men da de afviste sandheden og opførte sig hovmodigt, blev de udslettet fra jordens overflade, som om de aldrig havde levet på den, og de, der blev anset for svage, fik overladt deres plads.

60. Og din Herre ville aldrig ødelægge byerne, indtil Han har oprejst et Sendebud i deres hovedby, som forelæser Vore Tegn for dem, ej heller ville Vi ødelægge byerne, medmindre deres indbyggere er uretfærdige.

61. Og hvad I end bliver forsynet med af *verdslige* ting, så er det blot en midlertidig nydelse af det nærværende liv og en prydelse deraf, og det, som er hos Allāh, er bedre og mere varigt. Vil I da ikke forstå?

R. 7.

62. Er mon den, som Vi har givet et godt løfte, hvis *opfyldelse* han vil møde, lig den, som Vi har forsynet med det nærværende livs gode ting, og så på Opstandelsens Dag vil han være blandt dem, som skal bringes frem *for Gud*?

63. Og på den dag vil Han kalde dem og sige: "Hvor er Mine 'partnere', som I således forestillede jer?"

64. De, mod hvem dommen vil være berettiget, vil sige: "Vor Herre! Disse er det, som vi har vildledt. Vi vildledte dem, ligesom vi *selv* var faret vild. Vi siger os *nu fri af dem og vender os* til Dig. Det var ikke os, de tilbad."

65. Og det skal siges: "Påkald jeres partnere." Og de vil påkalde dem, men de vil ikke svare dem. Og de vil se straffen. Havde de blot fulgt retledningen!

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ
يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا ۖ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا
وَأَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٦٠﴾

وَمَا أُوْتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعٌ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا ۖ وَمَاعِنَدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
وَّأَبْتٰى ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

أَفَمَن وَّعَدْنٰهُ وَعَدْنَا فَهٗو لَآئِيهٖ
كَمَن مَّتَّعْنٰهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿٦٢﴾

وَّيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ۖ أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا
أَغْوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ۚ مَا كَانُوا
إِيَّاَنَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٤﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُم
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ
لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٥﴾

66. Og på den dag vil Han kalde dem og sige: “Hvad svarede I Sendebuddene?”

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٦﴾

67. Så vil alting blive formørket for dem på den dag, og de vil ikke *engang* spørge hinanden.

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ
لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٧﴾

68. Men hvad angår den, som angerrer og tror og handler retfærdigt, måske vil han være blandt dem, som får fremgang.¹⁰

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٨﴾

69. Og din Herre skaber, hvad Han vil, og udvælger, *hvem Han vil*. Det tilkommer ikke dem at vælge. Lovpriset være Allāh, og højt op-højet er Han over alt det, de sætter ved siden af *Ham*.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ
مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٩﴾

70. Og din Herre ved, hvad deres hjerter skjuler, og hvad de åbenbarer.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

71. Og Han er Allāh, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Ham tilkommer al lovprisning i begyndelsen og i det Hinsidige. Ham tilkommer dommen, og til Ham skal I bringes tilbage.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي
الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ زَوَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Sig: “Fortæl mig, hvis Allāh lader natten fortsætte over jer indtil Opstandelsens Dag, hvilken gud undtagen Allāh kunne *da* bringe jer lys? Vil I da ikke høre efter?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
الَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَآ
تَسْمَعُونَ ﴿٧٢﴾

73. Sig: “Fortæl mig, hvis Allāh lader dagen fortsætte over jer indtil Opstandelsens Dag, hvilken gud

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ
النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ
إِلَهٌ

10 Ifølge islām vil der altid være en dør åben for anger, idet synderen kan angre selv til det sidste åndedrag i livet. Han er aldrig uden for rækkevidde af frelse, undtagen når han selv ved hårdnakket afvisning af sandheden bevidst vælger at lukke angerens dør for sig.

undtagen Allāh kunne bringe jer en nat, hvori I kunne hvile? Vil I da ikke indse?”

74. Og af Sin barmhjertighed har Han skabt natten og dagen for jer, for at I må hvile deri, og for at I må søge Hans nåde, og for at I må være taknemmelige.

75. Og på den dag vil Han kalde dem og sige: “Hvor er Mine ‘partnere’, som I således forestillede jer?”

76. Og Vi vil bringe et vidne frem fra ethvert folk, og Vi vil sige: “Bring jeres bevis.” Så vil de vide, at sandheden tilhører Allāh. Og det, de plejede at opdigte, vil være vejet fra dem.

R. 8.

77. Med sikkerhed, Korah var af Moses’ folk, men han opførte sig som en tyran mod dem. Og Vi havde givet ham så mange skatte, at nøglerne dertil kunne have tynget en gruppe stærke mænd ned. Da sagde hans folk til ham: “Hover ikke! Med sikkerhed, Allāh elsker ikke dem, som hoverer.

78. Og søg i det, som Allāh har skænket dig, det Hinsidiges bolig, og forsøg ikke din andel i denne verden, og handl godt *mod andre*, ligesom Allāh har handlet godt mod dig, og søg ikke at skabe fordærv på jorden, med sikkerhed, Allāh holder ikke af dem, som skaber fordærv.”

عَزِزُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۗ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٤﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٤٥﴾

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٦﴾

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۗ وَآتَيْنَهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ ۚ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٤٧﴾

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٨﴾

79. Han sagde: "Dette er givet mig på grund af den viden, jeg besidder." Mon han ikke vidste, at Allāh havde tilintetgjort generationer før ham, som var mægtigere end ham og større i rigdom? Og forbryderne skal ikke spørges om *at give en forklaring på deres synder.*

80. Så gik han ud til sit folk i sin pragt. De, som begærede det nærværende liv, sagde: "O, havde vi blot noget lignende det, som Korah er blevet givet! Med sikkerhed, han er i besiddelse af stort held!"

81. Men de, som var blevet givet viden, sagde: "Ve jer! Allāhs belønning er bedst for dem, som tror og handler retfærdigt, og den skal ikke skænktes nogen undtagen de standhaftige."

82. Så lod Vi jorden opsluge ham og hans bolig, og han havde ikke nogen gruppe til at hjælpe sig mod Allāh, ej heller var han af dem, som kunne overvinde *Allāhs forordning.*

83. Og de, som havde begæret hans rang dagen før, begyndte at sige: "Ak! Det er bestemt Allāh, Som forøger forsyningen til dem af Sine tjenere, som Han vil, og begrænser *den for hvem Han vil.* Havde Allāh ikke været os nådig, ville Han *også* have ladet den opsluge os. Ak! De utaknemmelige får aldrig fremgang."

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ
 أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ
 قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
 قُوَّةً وَ أَكْثَرُ جَمْعًا ۗ وَلَا يُسْأَلُ عَنِ
 ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ
 الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 لِيَكُن لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ ۗ إِنَّهُ
 لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ
 ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا ۗ وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨١﴾

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ۗ فَمَا
 كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾

وَاصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ
 يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَيَقْدِرُ ۗ لَوْ
 أَتَىٰ مَنْنَ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَاءُ
 وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

R. 9.

84. Dette er det Hinsidiges bolig! Vi skænker den til dem, som ikke ønsker selvforherligelse på jorden, ej heller fordærv. Og afslutningen er for de retfærdige.

85. Den, som gør en god handling, skal få en bedre belønning end denne, og *hvad angår den*, som gør en ond handling – de, som gør onde handlinger, skal ikke gengældes for andet end det, de gjorde.

86. Med stor sikkerhed, Den, Som har gjort Qur'ānens *lære* bindende for dig, vil bringe dig tilbage til *dit* sted for tilbagekomst. Sig: "Min Herre ved bedst, hvem der bringer retledningen, og hvem der er i åbenlys vildfarelse."¹¹

87. Og du forventede ikke, at Bogen skulle åbenbares til dig, men dette er en barmhjertighed fra din Herre, så vær aldrig en hjælper for de vantro.

88. Og lad dem ikke vende dig bort fra Allāhs Tegn, efter at de er blevet sendt ned til dig, og kald *menneskeheden* til din Herre, og vær ikke af dem, som tillægger *Ham* partnere.

89. Og påkald ingen anden gud ved siden af Allāh. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen *Ham*. Alle ting vil forgå undtagen *Ham*. *Ham* tilkommer dommen, og til *Ham* skal I bringes tilbage.

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٤﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۗ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٦﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٨﴾

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ هُوَ قَدْ كَلَّمَ شَيْءًا هَالِكًا إِلَّا وَجْهَهُ ۗ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

¹¹ Verset henviser til en stor profeti, dvs. at den Hellige Profet^{sa} en dag skulle tvinges til at flygte fra Mekka, og til sidst ville han komme tilbage dertil som sejrherre.

SURA 29

AL-‘ANKABŪT

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 70 vers.

Suraen begynder igen med bogstavforkortelsen *Alif Lām Mīm*, hvilket kan antyde, at Allāh den Ophøjede vil gentage emnerne i sura Al-Baqarah på en ny måde. Ligesom der nævnes om jøderne i sura Al-Baqarah, at Allāh ikke anerkendte deres tro, før de havde udholdt prøvelser, gentages det samme emne nu i denne sura. Også på den Hellige Profets^{sa} tid ville blot erklæringen af sin tro ikke være tilstrækkelig, men man skulle absolut gennemgå alle de prøvelser, som tidligere folkeslag også måtte gennemgå.

Herefter siger Allāh den Ophøjede, at nogle mennesker udsættes for hårde prøvelser fra deres forældres side, som kalder deres afkom til afgudsdyrkelse på grund af, at de selv er afgudsdyrkere. Men mennesket skal huske på, at Allāhs nådesbevisning mod mennesket er meget større end den nådesbevisning, som Allāh har påbudt det mod forældrene, derfor skal børnene under ingen omstændigheder acceptere afgudsdyrkelse for forældrenes skyld.

Ligesom der i begyndelsen af sura Al-Baqarah tales om hyklerne, og at sløret for deres indre sygdomme blev løftet, på samme måde omtales hyklerne i denne sura, og deres forskellige åndelige lidelser analyseres.

De, som afgiver erklæring om deres tro, udsættes også for den prøve, at deres anførerere opfordrer dem til at følge i deres spor: Om vores påstand var forkert, skulle vi også bære jeres byrder. Men de, som påstår således, skal ikke alene bære deres egne byrder, men de skal også bære byrden af at have vildledt deres tilhængere, og det skal alene afgøres på Dommens Dag, hvilke løgne de opdigtede om Allāh.

Derefter omtales Profeten Noah^{as}, Profeten Abraham^{as}, Profeten Lot^{as} og flere af de tidligere Profeters folkeslag, som blev tilintetgjort på grund af modstand mod Profeterne på deres tid, og deres spor findes stadig på denne jord. Arkæologerne har allerede fundet spor af mange sådanne folkeslag, og undersøgelse af mange andre er i vente. Også om Noahs Ark bliver det hævdet, at arkæologerne opmærksomt søger efter den, og en dag vil deres søgen bestemt lykkes.

Endvidere berettes det i suraens principielle vers (v. 42), som har tilknytning til suraens navn *الْعَنْكَبُوت* Al-‘Ankabūt, at de, som antager andre guder i stedet for Allāh, kan lignedes ved en edderkop, som væver et meget

indviklet spind. På samme måde er deres argumenter også ganske indviklede, men i virkeligheden meget absurde. Og de, som falder for dem, kan lignede ved de tåbelige fluer, som fanges i edderkoppens spind og bliver dens ofre, og de ved ikke, at der ikke er noget mere skrøbeligt end en edderkops fælde.

Det paradoksale ved edderkoppespindet er, at selv om den tråd, som skabes af dens fluidum, er stærkere end en jerntråd af samme tykkelse og vægt, viser det sig alligevel at være den svageste fælde. Det er derfor en udfordring for fjenderne, at de må skabe endnu stærkere fælder, men deres skæbne vil ikke være anderledes end en edderkops spind, som tilsyneladende er stærkt, men i virkeligheden viser sig at være meget svagt.

I det sidste vers af denne sura giver Allāh glædeligt nyt til dem, som inderligt søger Ham, at uanset deres trosretning vil Allāh, om Han ønsker det, lede dem endeligt til den rette vej. Og alle verdens religioner indeholder sådanne sandheder, at efter at have grundet over dem er deres retledning til islāms sandhed og den rette vej i sidste instans mulig, om Allāh vil.

AL-'ANKABŪT

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lām Mīm. ‡

الْم ②

3. Mon menneskene mener, at de vil blive ladet alene, fordi de siger: "Vi tror", og at de ikke skal prøves?

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا
أَمْنَا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③

4. Og Vi prøvede virkelig dem, som var før dem. Så Allāh vil med sikkerhed skelne dem, som er sandfærdige, og Han vil med sikkerhed skelne løgnerne fra de sandfærdige.

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ④

5. Eller mon de, som begår onde handlinger, formoder, at de vil undslippe Os? Slet er det, de beslutter.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ
أَنْ يَسْبِقُونَا ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

6. Enhver, som håber på mødet med Allāh, lad ham være forberedt på det, for Allāhs fastsatte tid vil med sikkerhed komme. Og Han er den Althørende, den Altvidende.

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ
اللَّهِ لَآتٍ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑥

7. Og enhver, som stræber, stræber¹ kun for sin egen sjæl, i sandhed, Allāh er Uafhængig af hele universet.

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑦

8. Og hvad angår dem, som tror og handler retfærdigt, fra dem vil Vi med sikkerhed tage deres forsyndelser bort, og Vi vil med sik-

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

‡ Jeg er Allāh, den Altvidende.

1 Verset giver en kort beskrivelse af en *mudjāhid* – en sand stræbende på Guds vej. Høje og ædle idealer og fortsat bestræbelse på at føre dem ud i egentlig praksis er, hvad der i islamisk terminologi kaldes *djihād*. Den person, som besidder disse ædle idealer og lever op til dem, er en *mudjāhid* i ordets sande betydning. Se endvidere vers 70.

kerhed skænke dem den bedste belønning for deres handlinger.

9. Og Vi har pålagt mennesket godhed mod sine forældre, men hvis de strides med dig, for at du også må tillægge Mig partnere, om hvilke du ingen som helst viden² har, adlyd dem da ikke. Til Mig er jeres tilbagekomst, og Jeg vil meddele jer, hvad I plejede at gøre.

10. Og de, som tror og handler retfærdigt – dem vil Vi med sikkerhed lade indgå i de retfærdiges *fællesskab*.

11. Og blandt mennesker er der *nogle*, som siger: “Vi tror på Allāh”, men når de udsættes for lidelse for Allāhs sag, anser de menneskers forfølgelse for at være som Allāhs straf. Og hvis der kommer hjælp fra din Herre, vil de bestemt sige: “Med sikkerhed, vi var med jer!” Er Allāh ikke velunderrettet om, hvad der er i alle menneskers hjerter?

12. Og Allāh vil med sikkerhed skelne dem, som tror, og Han vil med sikkerhed skelne hyklerne *fra de troende*.

13. Og de, som forkaster troen, siger til dem, som tror: “Følg vor vej, og vi vil bestemt bære jeres synder.” Og de kan ikke bære nogen som helst af deres synder. De er med sikkerhed løgnere.

أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا
وَ إِنْ جَاهَدَكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

وَ مِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ
فَإِذَا أُذِيقَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ
كَعَذَابِ اللَّهِ ۗ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ
لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۗ أَوَلَيْسَ
اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَ لَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَ لَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ ۗ
وَ مَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ ۗ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٣﴾

² Menneskets loyalitet er først og sidst over for sin Skaber. Al anden loyalitet udgår derfra og er underkastet den. Selv menneskets loyalitet over for sine forældre tillades ikke være i modstrid med den. Se noten til sura 17:24.

14. Men de skal med sikkerhed bære deres egne byrder så vel som andre byrder end deres egne. Og de skal med sikkerhed spørges på Opstandelsens Dag angående det, de plejede at opdigte.

وَلِيَحْمِلَنَّ أَثْقَالَهُمْ وَاتَّقَالًا مَّعَ
أَثْقَالِهِمْ ۚ وَلَيَسْأَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٤﴾

R. 2.

15. Og med sikkerhed, Vi sendte Noah til hans folk, og han levede blandt dem i tusind år på nær halvtreds.³ Da ramte oversvømmelsen dem, mens de var uretfærdige.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ
فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ۗ
فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٥﴾

16. Men Vi frelste ham og dem, som var *med ham* i Arken, og Vi gjorde den til et Tegn for alverden.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ
وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

17. Og *ihukom* Abraham, da han sagde til sit folk: "Tilbed Allāh og frygt Ham. Det ville være bedre for jer, om I blot vidste det.

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاتَّقُواهُ ۗ ذُرِّكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾

18. I tilbeder kun afguder i stedet for Allāh, og I opdigter løgn. Med sikkerhed, de, som I tilbeder i stedet for Allāh, har ingen magt til at bringe jer forsyning. Søg derfor forsyningen hos Allāh og tilbed Ham og vær Ham taknemmelig. Til Ham skal I bringes tilbage.

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا ۗ إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا
فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ
وَاشْكُرُوا لَهُ ۗ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾

19. Og hvis I forkaster, så forkastede *også* generationerne før jer. Og Sendebuddet er kun ansvarligt for den tydelige overlevering af budskabet."

وَإِن تَكْفُرُوا فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
قَبْلَكُمْ ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ
الْمُبِينُ ﴿١٩﴾

3 Noah levede blandt sit folk i 950 år. Bibelen sætter hans alder til 952. Kun Gud ved, hvor længe de tidligere Profeter levede (14:10). 950 år forekommer ikke at være Noahs fysiske levetid men det tidsrum, hans lov gjaldt. I Noahs tilfælde omfatter hans tidsrum Abrahams (37:84), Josefs og endda frem til Moses' embedsperiode. En Profets alder er faktisk perioden for hans religionssystem og lære.

20. Mon de ikke ser, hvorledes Allāh påbegynder skabelsen og så gentager den? Dette er med sikkerhed nemt for Allāh.

21. Sig: “Rejs omkring på jorden og se, hvorledes Han påbegyndte skabelsen, derefter vil Allāh oprejse en skabelse *senere*⁴.” Med sikkerhed, Allāh har magt over alle ting.

22. Han straffer hvem Han vil og viser barmhjertighed mod hvem Han vil, og til Ham skal I bringes tilbage.

23. Og I kan ikke forhindre *Allāhs plan* hverken på jorden eller i himmelen, ej heller har I nogen ven eller hjælper i stedet for Allāh.

R. 3.

24. Og de, som forkaster Allāhs Tegn og mødet med Ham – disse er det, som har fortvivlet om Min barmhjertighed. Og disse er det, som vil få en smertefuld straf.

25. Og det eneste svar fra hans folk var, at de sagde: “Dræb ham eller brænd ham.” Men Allāh frelste ham fra ilden. I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som tror.

26. Og han sagde: “Med sikkerhed, I har taget jer afguder i stedet

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ
الْآخِرَةَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۗ
وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَىٰ دَعْوَتِهِمْ
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ
النَّارِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ

*4 Det samme scenarie er blevet præsenteret i et andet lignende vers, 53:48 (An-Nadjm), med en lille ændring i valget af et ord. I stedet for *ākhirah* (اخيرة) er ordet *ukhrā* (أخرى) anvendt der. *Ākhirah* (اخيرة) kan simpelthen oversættes som “senere”. *Ukhrā* (أخرى) betyder “en anden”. Det er derfor tydeligt, at ordene *ukhrā* (أخرى) og *ākhirah* (اخيرة), når de kombineres, kunne betyde: en anden slags skabelse i en senere tid.

for Allāh af kærlighed til hinanden i det nærværende liv. Så på Opstandelsens Dag vil I fornægte hinanden og forbande hinanden. Og jeres bolig vil være ilden, og I vil ikke have nogen hjælpere.”

27. Og Lot troede på ham, og *Abraham* sagde: “Jeg søger tilflugt hos min Herre, med sikkerhed, Han er den Almægtige, den Alvise.”

28. Og Vi skænkede ham Isak og Jakob, og blandt hans efterkommere anbragte Vi profetdømmets og Bogens gave, og Vi gav ham hans belønning i dette liv, og i det Hinsidige vil han med sikkerhed være blandt de retfærdige.

29. Og *Vi sendte* Lot, han sagde til sit folk: “I begår en skændighed, som ingen blandt menneskeheden nogensinde har begået før jer.

30. Går I virkelig til mænd *med begær* og begår landevejsrøveri? Og I hengiver jer på jeres møder til alt det, som er modbydeligt.” Men det eneste svar fra hans folk var, at de sagde: “Bring Allāhs straf over os, hvis du er en af de sandfærdige.”

31. Han sagde: “Min Herre! Hjælp mig mod det folk, som skaber fordærv.”

R. 4.

32. Og da Vore budbringere bragte Abraham budskabet, sagde de:

أَوْثَانًا ۖ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۖ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم
بَعْضًا ۚ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ
مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٧﴾

فَأَمِنَ لَهُ لُوطٌ ۖ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَجَعَلْنَا
فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۚ وَآتَيْنَاهُ
أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٩﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُم لَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ ۚ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

أَيِّنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ
السَّبِيلَ ۗ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ
الْمُنْكَرَ ۚ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَن قَالُوا أَئِنَّا لَبَعْدَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ

“Vi vil ødelægge denne bys indbyggere, med sikkerhed, dens indbyggere er uretfærdige.”

33. Han sagde: “Men Lot er der!” De svarede: “Vi ved bedst, hvem der er i den. Vi vil med sikkerhed frelse ham og hans familie undtagen hans hustru, som er en af dem, der bliver tilbage.”

34. Og da Vore budbringere kom til Lot, blev han bekymret på grund af dem og følte sig magtesløs med hensyn til dem. Og de sagde: “Frygt ikke, vær ej heller bedrøvet, vi vil med sikkerhed frelse dig og din familie undtagen din hustru, som er en af dem, der bliver tilbage.”

35. Vi vil med sikkerhed sende en straf ned fra himmelen over denne bys indbyggere, fordi de har været oprørske.”

36. Og Vi efterlod af den et klart og tydeligt Tegn for folk, som vil forstå.

37. Og til Midian sendte Vi deres broder Shu'aib, som sagde: “O mit folk! Tilbed Allāh, og frygt den Yderste Dag, og begå ikke uretfærdighed på jorden, idet I skaber fordærv.”

38. Men de kaldte ham en løgner. Da ramte et voldsomt jordskælv dem, og de lå næsegrus i deres huse.

39. Og Vi tilintetgjorde 'Ād og Thamūd, og det er tydeligt for jer

بِالْبَشَرِ ۗ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ
الْقَرْيَةِ ۚ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۖ قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا ۗ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا
أُمَّرَأَتَهُ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

وَلَمَّا آتَتْ جَاءَتْ رُسُلَنَا لُوطًا
سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۗ إِنَّا مُنْجِيُونَ
وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ ۚ كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٧﴾

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ فَقَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ۖ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ
وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٨﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٣٩﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا ۗ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن

ud fra deres beboelser. Og satan forskønnede deres handlinger for dem og vendte dem således bort fra vejen på trods af, at de var i stand til at indse *sandheden*.

40. Og Vi *tilintetgjorde* Korah og Farao og Hāmān. Og Moses kom bestemt til dem med klare og tydelige Tegn, men de opførte sig hovmodigt på jorden, dog kunne de ikke undslippe *Os*.

41. Så enhver *af dem* greb Vi for hans synd, blandt disse var der dem, mod hvilke Vi sendte en voldsom sandstorm, og blandt disse var der dem, som et dundrende skrald ramte, og blandt disse var der dem, som Vi lod jorden opsluge, og blandt disse var der dem, som Vi druknede. Og Allāh ville ikke gøre dem uret, men de plejede at gøre uret mod sig selv.

42. Tilfældet med dem, som tager hjælpere i stedet for Allāh, er som tilfældet med edderkoppen, som bygger sig et hus, og med sikkerhed, det skrøbeligste af *alle* huse er edderkoppens hus, om de blot vidste det!

43. I sandhed, Allāh kender alt det, de påkalder i stedet for Ham, og Han er den Almægtige, den Alvise.

44. Og disse er lignelser, som Vi fremsætter for menneskene, men kun de forstår dem, som besidder viden.

مَسْكِنِهِمْ ۖ وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَ كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٩﴾

وَ قَارُونَ وَ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ ۖ وَ لَقَدْ
جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا
فِي الْأَرْضِ وَ مَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤٠﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۖ وَ مِنْهُمْ مَنْ
أَخَذْتُهُ الصَّيْحَةَ ۖ وَ مِنْهُمْ مَنْ
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ ۖ وَ مِنْهُمْ مَنْ
أَغْرَقْنَا ۖ وَ مَا كَانِ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ
وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۖ إِتَّخَذَتْ
بَيْتًا ۖ وَ إِنَّا وَهْنِ الْبُيُوتِ لَبَيْتٌ
الْعَنْكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ ۖ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

وَ تِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَ مَا
يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

45. Allāh skabte himlene og jorden med sandhed. I dette er der med sikkerhed et Tegn for de troende.

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

Del 21

R. 5.

46. Forelæs det, som er blevet åbenbaret til dig af Bogen, og oprethold Bønnen. Med sikkerhed, Bønnen afholder *mennesket* fra skændighed og åbenlyst ondt, og Allāhs ihukommelse er bestemt den største *dyd*. Og Allāh ved, hvad I gør.

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ
اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تَصْنَعُونَ ﴿٤٦﴾

47. Og argumenter ikke med Bogens folk undtagen med det, som er bedst, men *argumenter slet ikke* med de af dem, som er uretfærdige. Og sig: “Vi tror på det, som er blevet åbenbaret til os, og det, som er blevet åbenbaret til jer, og vor Gud og jeres Gud er En, og Ham alene underkaster vi os.”

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ ۖ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا
وَإِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Og ligeledes har Vi nedsendt Bogen til dig, så de, som Vi har givet *sand viden om* Bogen, tror på den, *Qur'ānen*, og blandt disse *mekkanere* er der *også* nogle, som tror på den. Og ingen undtagen de utaknemmelige fornægter Vore Tegn.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَمَا
يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og du forelæste ikke nogen Bog før den, ej heller skrev du nogen med din højre hånd, i så fald ville løgnerne have tvivlet.⁵

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ
الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

5 Et menneske, som hverken kunne læse eller skrive, født i et land og blandt et folk, som var afskåret fra al kontakt med den civiliserede verden, kunne næppe tænkes at have nogen viden om de andre åbenbarede Skrifter, ej heller kendte han dem sprogligt. Hvorledes skulle han da kunne være i stand til at frembringe en Bog, som ikke alene indeholder alt, hvad der

50. Nej, det er *en samling af* tydelige Tegn i hjerterne hos dem, som er skænket viden. Og ingen undtagen de uretfærdige fornægter Vore Tegn.

51. Og de siger: "Hvorfor er der ikke nedsendt Tegn til ham fra hans Herre?" Sig: "Tegnene er hos Allāh, og med sikkerhed, jeg er en åbenlys Advarer."

52. Er det ikke tilstrækkeligt for dem, at Vi har nedsendt Bogen til dig, som bliver forelæst for dem? I sandhed, i den er der barmhjerlighed og formaning for folk, som tror.

R. 6.

53. Sig: "Allāh er tilstrækkelig som Vidne mellem mig og jer. Han kender det, som er i himlene og på jorden. Og *hvad angår* dem, som tror på falskhed og forkaster Allāh, disse er det, som er taberne."

54. De forlanger af dig, at du fremskynder straffen, og havde der ikke været en fastsat frist, ville straffen være kommet over dem. Og den skal med sikkerhed ramme dem pludseligt, mens de ikke opfatter det.

55. De forlanger af dig, at du fremskynder straffen, men helvede omfatter bestemt *allerede* de vantro.

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ ۖ وَ مَا يُجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

وَ قَالُوا لَوْ لَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن
رَّبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَإِنَّمَا
أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾

أَو لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
الْكِتَابَ يُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَرَحْمَةً ۖ وَ ذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ
شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ ۖ وَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ
وَ كَفَرُوا بِاللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿٥٣﴾

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَلَوْ لَا
أَجَلَ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۖ
وَ لِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً ۖ وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٤﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَ إِنَّا
جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٥﴾

er af vedvarende værdi i disse Skrifter, men også er et kompendium over alle de universelle læresætninger, der er beregnet til at opfylde menneskehedens moralske og åndelige behov for evigt. Alt dette udgør et ufejlbarligt bevis på, at Qur'ānen er en åbenbaret Bog og den Hellige Profet^{sa} et guddommeligt Sendebud.

56. Husk den dag, når straffen vil overvælde dem ovenfra og fra under deres fødder, og Han vil sige: "Smag frugten af jeres handlinger."

57. O Mine tjenere som tror! I sandhed, Min jord er vidtstrakt, tilbed derfor Mig alene.

58. Enhver sjæl skal smage døden, derefter skal I bringes tilbage til Os.

59. Og de, som tror og handler retfærdigt – dem vil Vi med sikkerhed huse i Paradisets ophøjede boliger, nedenfor hvilke floder strømmer. De vil forblive deri. Fortræffelig er deres belønning, som handler *godt*,

60. de, som er standhaftige og sætter deres lid til deres Herre.

61. Og hvor mange levende væsener er der, som ikke bærer deres forsyning! Allāh sørger for dem og for jer. Og Han er den Althørende, den Altvidende.

62. Og hvis du spørger dem: "Hvem har skabt himlene og jorden og sat solen og månen i tjeneste?", vil de med sikkerhed sige: "Allāh." Hvorledes er de da blevet forledt?

63. Allāh forøger forsyningen for de af Sine tjenere, som Han vil, og begrænser *den*, for hvem *Han vil*. Med sikkerhed, Allāh har fuldkommen viden om alle ting.

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَ يَقُولُ ذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾

لِعبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي
وَ اسِعَةٌ فَأَيَّي فاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا
تَرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَ عَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

وَ كَآيِنٍ مِنَ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا
اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَ آيَاكُمْ نَسِ وَ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَ لَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ۚ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

64. Og hvis du spørger dem: "Hvem sender vand ned fra himmelen og gør dermed jorden levende efter dens død?", vil de med sikkerhed sige: "Allāh." Sig: "Al lovprisning tilkommer Allāh." Men de fleste af dem forstår ikke.

R. 7.

65. Og dette nærværende liv er ikke andet end tidsfordriv og leg, og det Hinsidiges bolig – med sikkerhed, dette er livet, om de blot vidste det!⁶

66. Og når de går om bord på et skib, påkalder de Allāh, idet de er Ham oprigtigt hengivne i troen. Men når Han bringer dem sikkert i land, se, de begynder at tillægge Ham partnere,

67. for at de må fornægte det, Vi har skænket dem, og for at de må fornøje sig *for en tid*. Men snart vil de vide.

68. Mon de ikke har grundet over, at Vi har gjort det hellige sted *Mekka sikkert for dem*, hvorimod folk rives bort rundt omkring dem? Vil de da tro på falskheden og fornægte Allāhs nåde?

69. Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdiger løgn mod Allāh eller forkaster sandheden, når den kommer til ham? Er der mon ikke et opholdssted i helvede for dem, som forkaster troen?

وَلَيْتَن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ط بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ
وَلَعِبٌ ط وَارْتِ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
الْحَيَاةُ م لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ه فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ة وَلِيَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
وَإِيْتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ط
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
يَكْفُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ط
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾

6 Et meningsfuldt liv er, at det tilbringes i søgen efter et ædelt formål og i forberedelsen af et evigt liv, for hvilket Gud har skabt mennesket.

70. Og *hvad angår* dem, som bestræber sig i Os – Vi vil med sikkerhed lede dem ad Vore veje. Og i sandhed, Allāh er med dem, som handler godt.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ
سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٠﴾

SURA 30

AR-RŪM

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 61 vers.

Også denne sura indledes med bogstavforkortelsen *آل* *Alif Lām Mīm*. De suraer, som begynder med *Alif Lām Mīm*, fastslår, at Allāh kender bedst, hvad der er gået forud, og hvad der vil ske i fremtiden.

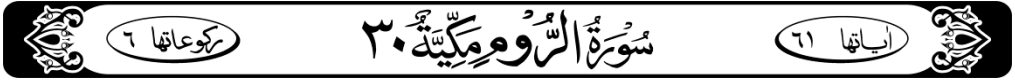
Ved slutningen af den foregående sura blev det konstateret, at Allāh bestemt er med dem, som handler godt, og den fremmeste blandt alle dem, som handler godt, var den Hellige Profet^{sa}. Han bliver meddelt godt nyt om yderligere sejre, der omtales adskillige steder i denne sura. Først og fremmest nævnes det i form af en profeti, at da persiske afgudsdyrkere sejrede over et lille område af det kristne Romerrige (som i hvert fald påstod, at de var monoteister), tog afgudsdyrkerne godt varsel af dette, at de også ville få den afgørende sejr over dem, som havde et oprigtigt forhold til Allāh den Ophøjede. Det bekendtgøres i denne sura, at dette aldrig vil finde sted. Romerne vil med sikkerhed få deres mistede område tilbage fra de persiske afgudsdyrkere – og muslimerne vil fryde sig over dette i håb om, at også de vil nu, om Gud vil, få en stor sejr over afgudsdyrkerne.

Denne profeti er fra de dage, da muslimerne var yderst svage, og ingen kunne således påstå, at de skulle få overmagten. En profeti indgik også i dette løfte om sejr, at muslimerne skulle skænkes sejr over afgudsdyrkernes store imperium, altså Perseriget. Dette blev nøjagtigt opfyldt. Til trods for et klart bevis som dette fortsætter folk med at fornægte Guds eksistens. Deres opmærksomhed rettes endnu en gang mod det faktum, at de skal grunde over himmelen og jorden og over sig selv, for at de kan se beviserne på Guds eksistens i deres eget selv og beviserne, som viser sig på himmelens og jordens horisont. Ligeledes rettes deres opmærksomhed mod sporene af de tidligere folk, at de, hvis de er uopmærksomme med hensyn til deres egen tilstand, bør overveje de tidligere folkeslags skæbne. I verdslig forstand var de mægtige nationer, og de havde beboet jorden i større udstrækning end de folkeslag, som levede på den Hellige Profets^{sa} tid, men når Guds Sendebud kom til dem, og de forkastede dem, blev deres ophøjethed også jævnet med jorden.

Derefter fortsætter emnet angående døden efter livet og livet efter døden, som forklares ved hjælp af forskellige eksempler, at hvor I end sender jeres blikke, vil I skue manifestationen deraf. Men det er beklageligt, at mennesket ikke grunder over, at det ikke kan være endemålet for hele

dette system, at mennesket skulle bringes til liv igen og igen for denne verdens skyld. Det endelige liv skal alene være, når mennesket stilles til regnskab for Gud.

Den Hellige Profet^{sa} formaner igen om at udvise standhaftighed. Allāhs løfte er altid sandt. De, som ikke har troens vished, skal ikke være i stand til at rokke dig fra dit standpunkt. Med standhaftighed menes der her at holde fast ved retfærdighed og under alle omstændigheder ikke opgive sandheden.

AR-RŪM

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lām Mīm.‡

الْم ②

3. Romerne er blevet besejret

عُلِبَتِ الرُّومُ ③

4. i landet nærved, og de vil efter deres nederlag blive sejrende

فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ

سَيَغْلِبُونَ ④

5. om nogle få år – befalingen tilhører Allāh, før og efter *dette* – og på den dag vil de troende fryde sig

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ

وَمِنْ بَعْدُ ۗ وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

6. over Allāhs hjælp. Han hjælper, hvem Han vil, og Han er den Almægtige, den evig Barmhjertige.

بِنَصْرِ اللَّهِ ۗ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑥

7. Allāh *har givet* dette løfte. Allāh bryder ikke Sit løfte, men de fleste mennesker ved det ikke.

وَعَدَ اللَّهُ ۗ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدًا وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑦

8. De kender *kun* den ydre *side* af livet i denne verden, og angående det Hinsidige er de fuldkommen uagtsomme.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ

وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑧

9. Mon de ikke tænker efter i deres hjerter? Allāh har ikke skabt himlene og jorden og alt det, som er imellem de to, undtagen med sandhed¹ og for en fastsat frist. Men mange blandt menneskene tror ikke på mødet med deres Herre.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۗ مَا

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ

وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ

رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ⑨

‡ Jeg er Allāh, den Altvidende.

1 Hvis de vantro havde grundet over de store evner, som mennesket er blevet skænket, ville de have indset, at menneskets liv på denne jord ikke er det vigtigste, og at der er et rigere, bedre og evigt liv efter døden, og de ville have indset, at dette liv kun er en forberedelse til det hinsidige liv.

10. Har de ikke rejst omkring på jorden, så de kunne se, hvor *ond* afslutningen blev for dem, som var før dem? De var mægtigere end disse i styrke, og de opdyrkede jorden og beboede den mere *og bedre*, end disse har beboet den. Og deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn. Og Allāh ville ikke gøre dem uret, men de gjorde uret mod sig selv.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَرُوا الْأَرْضَ
وَ عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
وَ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٠﴾

11. Ond var da afslutningen for dem, som handlede ondt, fordi de forkastede Allāhs Tegn og drev spot med dem.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السُّوْأَى
أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَ كَانُوا بِهَا
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

R. 2.

12. Allāh påbegynder skabelsen, så gentager Han den, derefter skal I bringes tilbage til Ham.

اللَّهُ يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

13. Og på den dag, når Timen oprinder, skal forbryderne være fortvivlede.

وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿١٣﴾

14. Og de skal ikke have nogen forbedere *blandt dem*, som de sætter ved siden af *Gud*, og de vil fornægte *dem*, som de sætter ved siden af *Ham*.

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا
وَ كَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٤﴾

15. Og på den dag, når Timen oprinder – på den dag vil de blive adskilt *fra hinanden*.

وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِنُ الَّذِينَ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٥﴾

16. Så de, som troede og handlede retfærdigt, skal æres og lyksaliggøres i en have.

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٦﴾

17. Men hvad angår dem, som forkastede troen og fornægtede

وَ أَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

Vore Tegn og mødet i det Hinsidige, disse er det, som skal bringes frem i straffen.

18. Så lovpris Allāh, når I træder ind i aftenen og træder ind i morgenen –

19. og Ham tilkommer al lovprisning i himlene og på jorden – og *lovpris* Ham om eftermiddagen, og når I træder ind i tiden for solens deklination.

20. Han frembringer det levende af det døde, og Han frembringer det døde af det levende, og Han gør jorden levende efter dens død. Og ligeledes skal I bringes frem.

R. 3.

21. Og *et* af Hans Tegn er *dette*, at Han skabte jer af støv, derpå, se I blev mennesker, som spreder sig på jordens overflade.

22. Og *et* af Hans Tegn er *dette*, at Han har skabt ægtefæller for jer af jeres egne, så I må finde sjælefred hos dem, og Han har skabt kærlighed og barmhjertighed mellem jer. I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som tænker sig om.

23. Og blandt Hans Tegn er skabelsen af himlene og jorden og forskellen i jeres sprog og farver. I dette er der med sikkerhed Tegn for dem, som besidder viden.²

وَ لِقَائِي الْآخِرَةِ فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُونَ ﴿١٤﴾

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ
تُصْبِحُونَ ﴿١٨﴾

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٩﴾

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢١﴾

وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَ اخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَ أَلْوَانِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

² Menneskets fremgang er nært forbundet med variationen i sprog og farver. Denne variation peger igen på en plan og en planlægger, altså himlens og jordens Skaber. Bag variationen i sprog og farver, som har resulteret i civilisationernes mangfoldighed, ligger en enhed – menneskeheden, hvilket leder til den uundgåelige konklusion om dens Skabers Enhed.

24. Og blandt Hans Tegn er jeres søvn om natten og om dagen og jeres søgen efter Hans nåde. I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som vil høre.

25. Og *et* af Hans Tegn er dette, at Han viser jer lynet *som en kilde* til frygt og håb, og Han sender vand ned fra himmelen og gør dermed jorden levende efter dens død. I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som forstår.

26. Og blandt Hans Tegn er dette, at himmelen og jorden står *fast* på Hans befaling. Når Han så vil kalde jer med et kald fra jorden, se, I vil komme frem.

27. Og Ham tilhører hvem der end er i himlene og på jorden. Alle er lydige over for Ham.³

28. Og Han er Den, Som påbegynder skabelsen, derefter gentager den, og det er meget let for Ham. Hans er den mest ophøjede stilling i himlene og på jorden, og Han er den Almægtige, den Alvise.

R. 4.

29. Han fremsætter en lignelse for jer vedrørende jer selv. Har I blandt dem, som jeres højrehænder besidder, partnere i det, Vi har forsynet jer med, så I bliver lige *delagtige* deri og frygter dem,

وَمِنَ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا
وَطَمَعًا ۗ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ
بِأَمْرِهِ ۗ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ
الْأَرْضِ ۗ إِذْ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٣٦﴾

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ كُلٌّ
لَّهُ قَانِتُونَ ﴿٤٤﴾

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۗ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۗ
هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَآرَقِكُمْ فَأَنْتُمْ
فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ

3 Det ligger uden for menneskets fatteevne at gætte, hvornår dette store univers blev skabt. Fra en ukendt fortid har solen med alle dens planeter og himmellegemer bevæget sig i sin foreskrevne bane med en regelmæssighed, der ikke har kendt nogen fejl eller mangel. Der er millioner af disse himmellegemer, og dog kolliderer de aldrig, så fuldkommen er den orden, som gennemstrømmer universet. Dette er betydningen af ordene *alle er lydige over for Ham*.

som I frygter hinanden? Således forklarer Vi Tegnene tydeligt for folk, som forstår.

30. Nej, men de, som er uretfærdige, følger deres egne lave begær uden nogen viden. Så hvem kan retlede den, som Allāh har dømt som vildfarende? Og der vil ikke være nogen hjælpere for dem.

31. Så ret dit ansigt mod religionen evigt hengiven *til sandhed* – og *følg* Allāhs natur⁴, ifølge hvilken Han har skabt hele menneskeheden. Der er ingen forandring i Allāhs skabelse. Dette er den religion, som er fuldkommen oprigtig og støtter andre i at være oprigtige. Men de fleste mennesker ved det ikke.

32. *Ret jeres ansigter mod Gud*, idet I *angrende* vender jer til Ham, og frygt Ham, og oprethold Bønnen, og vær ikke blandt afgudsdyrkerne –

33. blandt dem, som opsplittede deres religion og er blevet delt i sekter, hver gruppe pralende over det, den har.

34. Og når noget ondt rammer menneskene, påkalder de deres Herre, idet de *angrende* vender sig til Ham, når Han så lader dem

أَنفُسَكُمْ ۖ كَذَلِكَ نَفَصِدُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
اللَّهُ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٤٠﴾

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ فِطْرَتِ
اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۖ لَا
تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۖ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ ۗ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا
كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ

*4 Her refererer Allāhs natur til Hans egenskaber. I denne sammenhæng betyder det, at mennesket er gjort i stand til at efterligne Allāhs egenskaber. Dette er den eneste måde, hvorved mennesket kan udvikle sig åndeligt. Tydeligvis kan dyr ikke dele denne enestående udmærkelse af mennesket. Nærhed til Allāh kan med andre ord kun opnås, hvis man erhverver sig Hans enestående egenskaber. Dog skal man huske på, at Allāh er ubegrænset, mens mennesket er begrænset. Derfor kan mennesket kun efterligne Ham inden for sine menneskelige begrænsninger.

smage barmhjertighed fra Sig, se, en del af dem begynder at tillægge deres Herre partnere,

35. som følge deraf bliver de utaknemmelige for det, Vi har skænket dem. Fornøj jer da *for en tid*, men snart vil I vide.

36. Har Vi nedsendt til dem nogen fuldmagt,⁵ som taler *til fordel* for det, de sætter ved siden af Ham?

37. Og når Vi lader menneskeheden smage barmhjertighed, fryder de sig derover, men hvis noget ondt rammer dem på grund af det, deres hænder *selv* har erhvervet sig, se, de begynder at fortvivle.

38. Har de ikke set, at Allāh forøger forsyningen for hvem Han vil og begrænser *den for hvem Han vil*? I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som tror.

39. Så giv slægtningen hans ret⁶ og den trængende og den vejfarende. Dette er bedst for dem, der søger Allāhs velbehag, og disse er det, som vil få fremgang.

40. Og hvad I giver ud mod rente, for at det må vokse i folks rigdom, så forøger det ikke i Allāhs øjne, men hvad I giver i Zakāt, idet I

رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ ط فَتَمَتَّعُوا بِهِ
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهَوْ
يَتَّكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

وَ إِذًا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا
وَ إِن تَصْبِهِمْ سَبِيئَةً بِمَا قَدَّمْت
أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ؕ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

فَآتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَ الْمَسْكِيْنَ
وَ ابْنَ السَّبِيْلِ ط ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ
يُرِيْدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ؕ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

وَ مَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبِّا لِّيَرْبُوْا فِيْ اَمْوَالِ
النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللَّهِ ؕ وَ مَا

5 De foregående få vers henviser til Guds Enhed som et grundlæggende princip i alle religioner. Dette og de næste tre vers omhandler *shirk*, afgudsdyrkelse. Polyteister har intet argument til støtte for deres overbevisninger. Den menneskelige natur, logik og sund fornuft afviser afgudsdyrkelse.

6 Ordene *hans ret* rummer et fint princip, dvs. at pengehjælp, som de rige giver til deres fattige brødre i form af *Zakāt*, almisse eller gave, er disses ret, fordi de yder et væsentligt bidrag til frembringelse af de riges velstand ved deres slid (51:20).

søger Allāhs velbehag – disse er det, som vil forøge *deres rigdom* mangfoldigt.⁷

أَتَيْتُمْ مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٠﴾

41. Allāh er Den, Som har skabt jer, og så har Han skænket jer forsyning, derefter vil Han lade jer dø, og så vil Han bringe jer til liv. Er der nogen af jeres ‘partnere’, som kan gøre nogen af disse ting? Lovpriset være Han og højt ophøjet over det, de sætter ved siden af *Ham*.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ
مِّنْ شَيْءٍ ط سُبْحٰنَهُ وَ تَعٰلٰى عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

R. 5.

42. Fordærv har vist sig til lands og til vands på grund af det, menneskers hænder har erhvervet sig, for at Han må lade dem smage *frugten af* nogle af deres handlinger, så de må vende tilbage *fra det onde*.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا
كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ
بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

43. Sig: “Rejs omkring på jorden og se, hvor *ond* afslutningen blev for dem før *jer!* De fleste af dem var afgudsdyrkere.”

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ط كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

44. Så ret dit ansigt mod den Religion, som er fuldkommen oprigtig og støtter andre i at være oprigtige, før den dag kommer fra Allāh, som vil være uafvendelig. På den dag vil de være delt op i grupper, tydeligt adskilt fra hinanden.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
يَصَّدَّعُونَ ﴿٣٤﴾

45. De, som forkaster troen, vil bære *følgerne af* deres forkastelse,

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ء وَ مَنْ عَمِلَ

⁷ Verset fastslår forskellen mellem *Zakāt* og rente. Islām søger ved hjælp af *Zakāt* at forbedre de fattiges tilstand ved at sikre deres selvrespekt. Rente forbedrer ikke de fattiges økonomiske forhold, men er egentlig med til at gøre de rige rigere og de fattige fattigere.

og de, som handler retfærdigt, forbereder *det gode* for sig selv,

46. for at Han af Sin nåde må belønne dem, som tror og handler retfærdigt. Med sikkerhed, Han elsker ikke dem, som forkaster troen.

47. Og blandt Hans Tegn *er dette*, at Han sender vindene, idet de bringer glædelige budskaber, og for at Han må lade jer smage Sin barmhjertighed, og for at skibene må sejle på Hans befaling, og for at I må søge Hans nåde, og for at I må være taknemmelige.

48. Og med sikkerhed, Vi sendte Sendebud før dig til deres folk, og de bragte dem klare og tydelige Tegn. Så straffede Vi dem, som var forbryderiske. Og det påhvilede virkelig Os at hjælpe de troende.

49. Allāh er Den, Som sender vindene, så de hæver skyerne *op*. Derpå spreder Han dem på himmelen, som Han vil, og lægger dem lag på lag, og du ser regnen strømme frem af deres midte. Og når Han lader den falde over hvem Han vil af Sine tjenere, se! De fryder sig,

50. skønt de tidligere – før den blev sendt ned over dem – var fortvivlede.

51. Se derfor mod tegnene på Allāhs barmhjertighed, hvorledes

صَالِحًا فَلَا نُنْفِئُهُمْ يَوْمَئِذٍ ﴿٣٥﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَ لِيُنذِرَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ لِيَجْزِيَ الْفُلْكَ بِأَمْرِهِ وَ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَتَقَمْنَا مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۗ وَ كَانَتْ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَ يَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلِيهِ ۗ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٣٩﴾

وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٠﴾

فَانظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي

Han gør jorden levende efter dens død. I sandhed, den samme *Gud* vil give liv til de døde, for Han har magt over alle ting.

52. Og hvis Vi sendte en vind, og de så den, *deres høst*, blive gul, ville de med sikkerhed derefter *begynde at fornægte Vore nådesbevisninger*.

53. Og du kan ikke få de døde til at høre, ej heller kan du få de døde til at høre kaldet, når de vender sig bort med ryggen til.

54. Ej heller kan du lede de blinde ud af deres fejltagelse. Du kan kun få dem til at høre, som vil tro på *Vore Tegn*, og de underkaster sig.⁸

R. 6.

55. Allāh er Den, Som skabte jer i *en tilstand af svaghed* og efter svaghed skænkede styrke, så efter styrke forårsagede svaghed og alderdom. Han skaber, hvad Han vil. Og Han er den Altvidende, den Almægtige.

56. Og på den dag, når Timen oprinder, vil forbryderne sværge, at de ikke har dvælet *i verden* undtagen en time – således blev de vendt bort *fra den rette vej*.

57. Men de, som er skænket viden og troen, vil sige: "I har bestemt dvælet ifølge Allāhs Bog indtil *Opstandelsens Dag*."⁹ Og dette er

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحِي
الْمَوْتِ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

وَ لَئِن أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا
لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ
الضُّمَمَ الدُّعَاءِ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمْيَ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۗ
إِنَّ تَسْمِعَهُمْ إِلَّا مَنْ يُوْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿٥٤﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ
جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ
مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً ۗ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٥﴾

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ۗ
مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ۗ كَذَٰلِكَ كَانُوا
يُؤْفَكُونَ ﴿٥٦﴾

وَ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَ الْإِيمَانَ
لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ

⁸ Mennesket skaber selv sin lykke eller ulykke. Ingen Profet eller guddommelig åbenbaring kan lede det til Gud, medmindre det har viljen til at lytte til sandheden. Initiativet skal først komme fra mennesket selv, resultatet følger derefter fra Gud.

⁹ Udtrykket *Opstandelsens Dag* henviser her ikke til opstandelsen efter døden, men til fremkomsten af en ny guddommelig Reformator, når folk skal vækkes til et nyt åndeligt liv.

Opstandelsens Dag, men I brød
jer ikke om at vide det.”

الْبَعْثُ ۚ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلِكُلِّكُمْ
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58. Så på den dag vil de uretfær-
dige undskyldninger ikke gavne
dem, ej heller skal der gives dem
adgang til *Hans* tærskel.

فِيَوْمٍ مِّنْ ذَٰلِكَ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مَعِذَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og med sikkerhed, Vi har frem-
sat alle slags lignelser for men-
neskene i denne Qur’ān, og hvis
du bringer dem et Tegn, vil de, som
forkaster troen, med sikkerhed
sige: “I er blot løgnere.”

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۗ وَلَئِن جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ
لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا
مُبْطَلُونَ ﴿٥٩﴾

60. Således forsegler Allāh deres
hjerter, som ikke har nogen viden.

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

61. Vær du da tålmodig. Med sik-
kerhed, Allāhs løfte er sandt, og
lad ikke dem, som ikke har *troens*
vished, ringeagte dig.

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَلَا
يَسْتَخْفَنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ﴿٦١﴾

SURA 31

LUQMĀN

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 35 vers.

Suraen begynder også med **آلِفِ لَامِ مِيمٍ** *Alif Lām Mīm*, og emnerne i sura Al-Baqarah, den første sura som begynder med **آلِفِ لَامِ مِيمٍ** *Alif Lām Mīm*, gentages på en ny måde. Ligesom der i begyndelsen af sura Al-Baqarah omtales nedsendelsen af Bogen, **الْكِتَابِ** *al-Kitāb*, tales der også i begyndelsen af denne sura om retledningen nedsendt fra Allāh, som er indbefattet i denne Bog. Dette emne udvikles i høj grad i den henseende, at i sura Al-Baqarah skulle Bogen ifølge grundbetydningen af **تَقْوَى** *taqwā*, retfærdighed, blive retledningen til dem, som har modet til at kalde sandhed for sandhed. Men i denne sura proklameres det også, at denne Bog desuden vil retlede dem, som har udviklet sig til et højere niveau med hensyn til retfærdighed og er blevet udpeget til **مُحْسِنِينَ** *muḥsinīn*, dem som handler godt og smukt. Endvidere vil denne udtømmelige kilde til retledning bestandigt give grøde til uendelige udviklingsfaser af retledning.

I suraen understreges det endnu en gang, at Allāh besidder mange sådanne kræfter, som I ikke kan skue med jeres øjne, ligesom I ikke kan se tyngdekraften. Hvorledes skulle det da være muligt med fysiske øjne at kunne se Den, Som har skabt alle disse kræfter?

Ḥaḍrat Luqmān var kendt i offentligheden for at være den vise, det vil sige, at han plejede at udtrykke visdomsfulde ord. Efter **آلِفِ لَامِ مِيمٍ** *Alif Lām Mīm* i denne sura tilføjes **الْحَكِيمِ** *al-Hakīm*, fuld af visdom, til **الْكِتَابِ** *al-Kitāb*, Bogen. Dette tyder på, at nu, med henvisning til Luqmān den vise, skal visdomsfulde ord udtrykkes på varierende vis. Det bedste af hans visdomsfulde lære er, at han sagde til sin søn, idet han formanede ham, at han aldrig skulle tillægge Allāh en partner. Han opfordrede også til at udvise godhed mod forældre, fordi de har en symbolsk lighed med Skaberen, eftersom de bliver en kilde til fødslen af børn i fysisk forstand. Derefter formaner der om, at hvis den mindste tanke om afgudsdyrkelse måtte besøge menneskets hjerte, så vil den Altvidende og Alvise Gud have kendskab til det, Som også kender, hvad der er så småt som et sennepsfrø skjult i jorden eller i klipperne, og Han er også **الْخَبِيرِ** *al-Khabīr*, den Velunderrettede. Ordet **الْخَبِيرِ** *al-Khabīr* synes at hentyde til, at Gud også ved, hvad der venter dem i fremtiden, og hvilken skæbne de måtte møde.

Derefter gives der det væsentlige påbud om opretholdelse af Bønnen, det første bud i sura Al-Baqarah. En troendes liv bygger alene på opret-

holdelsen af Bønnen, og evnen til *أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ amrun bil m'arūf*, at påbyde det gode, og *نَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ nahyun 'anilmunkar*, at forbyde det onde, er kun mulig gennem opretholdelse af Bønnen. Men menneskets tilstand er således, at selv om det er Allāh alene, Som tildeler det enhver evne til at handle godt, begynder det alligevel at prale over for andre med sine ringe udmærkelser. Derfor formaner mennesket til ydmyghed, at det skal gå ydmygt på jorden og holde sin stemme dæmpet.

Endvidere gøres mennesket opmærksom på at vise taknemmelighed over for Gud, som har en central betydning i denne sura. Luqmān formanede gentagne gange sin søn om at være taknemmelig. Kernepunktet i den visdom, som Luqmān blev skænket, er således taknemmelighed over for Gud, hvilket er udgangspunktet for hans formaning. Allāhs nådesbevisninger er ubegrænsede, Han satte jorden og himmelen og alle de kræfter, der er skjult derimellem, i tjeneste for menneskets udvikling, endda selv galakserne ved udkanten af universet påvirker menneskets indre kræfter i en vis udstrækning. Trods dette er der blandt menneskene nogle, som ingen viden har om dette univers, og som uagtet deres uvidenhed tilskriver Allāh en masse. De besidder hverken retledning eller en lysende bog, som belærer afgudsdyrkelse.

Ved at sige *كِتَابٌ مُّنِيرٌ kitābum munīr*, en lysende bog, fjernes den misforståelse, at afgudsdyrkerne fremlægger nogle bøger som et bevis på deres forvrængede lære, ligesom der refereres til vedaerne, hvorimod vedaerne intet klart bevis indeholder, men snarere driver mennesket mod endnu tættere mørke.

Intet regnskab kan omfatte hemmelighederne af Allāhs visdom og Hans magt, som ligger udbredt i universet, og selv hvis alle have skulle blive til blæk og alle træer penne, ville alle have blive udtømt og alle penne slippe op, men omtalen af Allāhs kræfters hemmeligheder vil endnu være tilbage.

Derefter følger vers 29, som på en forunderlig måde løfter sløret for hemmelighederne om menneskets skabelse. Mennesket gøres opmærksom på, at hvis det grunder over fostret, som udvikler sig i livmoderen, og hvilke utallige udviklingstrin det gennemgår, så vil det erkende en smule af den hemmelighedsfulde visdom angående menneskets første skabelse. Videnskabsmænd fastslår, at der i perioden mellem graviditet og fostrets fulde udvikling kontinuerligt finder alle slags ændringer sted i fostret, som gentager hele evolutionsprocessen fra livets begyndelse. Dette er et meget omfattende og dybsindigt emne, som alle videnskabsmænd er

enige om. Allāh den Ophøjede siger, at dette er jeres første skabelse. Ligesom I udvikledes fra en ubetydelig spermatozo til højdepunktet af jeres menneskelige egenskaber, på samme måde vil I i jeres nye skabelse blive udviklet indtil Dommens Dag i en sådan grad, at sammenlignet med denne fuldkomne tilstand vil værdien af mennesket være som den spermatozo, livet blev begyndt med.

Denne sura slutter med bekendtgørelsen om den omtalte Time, at når mennesker oprejses fra de døde i en fuldkommen tilstand, er det Allāh alene, Som kender, hvornår og hvorledes den vil være. I denne sammenhæng nævnes også andre fænomener, som kun Gud kender, og mennesket har på ingen måde andel i denne viden. Dette er for eksempel, hvornår og hvorledes regnen vil falde fra himmelen, og hvad det er i livmoderne, som udvikles, og hvad mennesket vil erhverve sig i morgen, og hvor det vil dø.

Her er det nødvendigt at udrydde en misforståelse. I vores højt udviklede tid påstås det, at ved hjælp af moderne udstyr kan man få at vide, hvad livmoderen indeholder. Man kan endda finde ud af, om fostret er sundt eller har en medfødt misdannelse, om det er en dreng eller en pige. Men til trods for denne definitive påstand, kan gynækologerne ikke sige med vished, om fostret er misdannet eller ej, de taler blot om en større mulighed. Deres prognoser har gentagne gange vist sig at være fejlagtige, om den nyfødte er en dreng eller en pige. Ofte er det blevet oplevet, at gynækologer med stor sikkerhed fortæller om en misdannelse af fosteret, men når barnet er blevet født, er det fri for denne misdannelse. Ligeledes sker det, at de med sikkerhed forudsiger, at der fødes en pige, men et barn af hankøn bliver født, eller omvendt, hvilket opleves ganske ofte.

LUQMĀN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alif Lām Mīm.‡

3. Disse er vers fra Bogen, fuld af visdom,¹

4. en retledning og en barmhjerlighed for dem, som handler godt,

5. dem, som opretholder Bønnen og betaler Zakāt, og som har fast tro på det Hinsidige.

6. Disse er det, som følger retledningen fra deres Herre, og disse er det, som skal få fremgang.

7. Og blandt mennesker er der den, som tager forfængelig tale i bytte for retledning for at vildlede mennesker fra Allāhs vej uden viden og for at drive spot med den. For disse vil der være en vanærende straf.

8. Og når Vore Tegn forelæses for ham, vender han sig hovmodigt bort, som om han ikke hørte dem, som om der var tunghørhed i begge hans ører. Så meddel ham en smertefuld straf.

9. Med sikkerhed, de, som tror og handler retfærdigt – de vil få Salighedens Haver,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ③

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ④

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ

لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ⑦

وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

مُهِينٌ ⑧

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلى مُسْتَكْبِرًا

كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ⑨

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑪

‡ Jeg er Allāh, den Altvidende.

¹ Qur'ānen er virkelig sådan en vidunderlig Bog, at ikke en eneste af de store sandheder, principper og idealer, som den proklamerer, er blevet afvist eller forfalsket af gammel læring eller videnskab eller af moderne opfindelser.

10. hvori de skal forblive. Allāh har *givet* et sandt løfte, og Han er den Almægtige, den Alvise.

11. Han har skabt himlene uden nogen søjler, som I kan se, og Han har sat grundfæstede bjerge i jorden for at forsyne jer med føde², og Han har spredt på den alle slags levende væsener, og Vi har sendt vand ned fra himmelen og ladet alle ædle arter vokse deri.

12. Dette er Allāhs skabelse. Vis mig nu, hvad andre end Ham har skabt. Nej, men de uretfærdige er i åbenlys vildfarelse.

R. 2.

13. Og Vi skænkede Luqmān visdom, *idet Vi sagde*: “Vær taknemmelig mod Allāh”, og den, som er taknemmelig, er taknemmelig alene til sin egen sjæls bedste. Og den, som er utaknemmelig, så er Allāh med sikkerhed Selvtilstrækkelig, Prisværdig.

14. Og *ihukom*, da Luqmān sagde til sin søn, idet han formanede ham: “O min kære søn! Tillæg ikke Allāh partnere. Med sikkerhed, at tillægge *Gud* partnere er en alvorlig uretfærdighed.”³

15. Og Vi har pålagt mennesket angående dets forældre – dets moder bærer det i svaghed på svag-

خَلِدِينَ فِيهَا ۗ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۗ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٠﴾

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَّرَوْنَهَا
وَ اَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوٰسِىً اَنْ تَمِيَدَ
بِكُمْ وَ بَثَّ فِىْهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ۗ
وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمٰءِ مَآءً فَاَنْبَثْنَا
فِىْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾

هٰذَا خَلَقَ اللّٰهُ فَاَرُوْنِىْ مَاذَا خَلَقَ
الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۗ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ
فِىْ صَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٢﴾

ع
١٠

وَ لَقَدْ اَتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنْ اَشْكُرْ
لِلّٰهِ ۗ وَ مَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهٖ ۗ وَ مَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
حَمِيْدٌ ﴿١٣﴾

وَ اِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَ هُوَ يَعِظُهٗ
يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۗ اِنَّ الشِّرْكَ
لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ﴿١٤﴾

وَ وَّصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۗ حَمَلَتْهُ
اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ ۗ وَ فِصْلُهٗ فِى

*2 Se noten til sura 16:16.

3 Det første og grundlæggende princip i al religiøs lære er, at Gud er En. Alle ædle love og principper udspringer af denne læresætning. Ved at tilbede noget som helst andet ved siden af Allāh nedværdiger mennesket sig selv og kvæler sin egen personlighed.

hed, og dets afvænnning tager to år – “Vær taknemmelig mod Mig og mod dine forældre. Til Mig er den *endelige* tilbagekomst.

16. Og hvis de strides med dig, for at du skal tillægge Mig partnere, som du ikke har nogen viden om, så adlyd dem ikke, men omgås dem venligt i *alle* verdslige sager,⁴ og følg i *åndelige sager* hans vej, som vender sig til Mig. Til Mig vil jeres tilbagekomst da være, og Jeg vil meddele jer, hvad I plejede at gøre.”

17. “O min kære søn! Om det blot er som vægten af et sennepsfrø, og om det er i en klippe eller i himlene eller i jorden, vil Allāh med sikkerhed bringe det frem. I sandhed, Allāh er Kenderen af de fineste ting, Velunderrettet.

18. O min kære søn! Oprethold Bønnen, og påbyd det gode, og forbyd det onde, og vær udholdende i alt det, som måtte ramme dig. Med sikkerhed, dette er blandt de sager, *som kræver* fast beslut-somhed.

19. Og vend ikke din kind bort fra mennesker i stolthed, gå ej heller pralende omkring på jorden, i sandhed, Allāh elsker ikke nogen arrogant pralhals.

عَامِينَ أَنْ أَشْكُرِي وَ لِوَالِدَيْكَ ۖ إِلَيَّ
الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

وَ إِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي
مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَ صَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَ اتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۖ ثُمَّ
إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

يُبْنِيٰ إِلَيْهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةِ
مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا
اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾

يُبْنِيٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَ أْمُرِ بِالْمَعْرُوفِ
وَ أَنه عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا
أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾

وَ لَا تَصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَ لَا تَمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾

⁴ Hvis menneskets pligt over for forældre synes at være i konflikt med dets pligt over for Gud, skal dets første loyalitet gælde Skaberens. Men ved at se bort fra nogle af forældrenes ønsker eller befalinger, som kolliderer med dets loyalitet over for Gud, må det ikke være arrogant eller hensynsløst over for dem, men bør fortsætte med at vise passende høflighed, kærlighed og venlighed over for dem.

20. Og gå med moderate skridt, og hold din stemme lavmælt, med sikkerhed, den mest afskyelige lyd er æslets skryden.”

R. 3.

21. Har I ikke grundet over, at Allāh har sat i tjeneste for jer alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden og har fuldendt Sin nåde over jer, *både* i det ydre og i det indre? Og blandt menneskene er der dem, som strides angående Allāh uden nogen viden eller retledning eller en lysende bog.

22. Og når det siges til dem: “Følg det, som Allāh har åbenbaret”, siger de: “Nej, vi vil følge det, vi fandt vore forfædre følge.” Hvorledes! Selv hvis satan indbød dem til den flammende ilds straf?

23. Og den, som fuldstændigt underkaster sig Allāh, idet han har en fortræffelig handlemåde, han har med sikkerhed taget fat i et fast greb. Og Allāh alene påhviler afslutningen af alle sager.

24. Og *hvad angår* den, som forkaster troen, lad ikke hans vantro bedrøve dig. Til Os er deres tilbagekomst, og Vi vil meddele dem det, de gjorde. Med sikkerhed, Allāh kender fuldt ud, hvad der er i hjerterne.

25. Vi vil lade dem fornøje sig for en kort tid, derefter vil Vi drive dem til en streng straf.

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنبِئٍ ﴿٢١﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَتِ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۗ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

نَمَتَّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾

26. Og hvis du spørger dem: “Hvem skabte himlene og jorden?”, vil de med sikkerhed svare: “Allāh.” Sig: “Al lovprisning tilkommer Allāh.” Men de fleste af dem ved det ikke.

27. Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og på jorden. I sandhed, Allāh er den Selvtilstrækkelige, den Prisiværdige.

28. Og om alle træer, som er på jorden, var penne, og havet var blæk, med syv⁵ have føjet til det derudover, ville Allāhs ord ikke ophøre. I sandhed, Allāh er Almægtig, Alvis.

29. Jeres skabelse og jeres opstandelse er blot som *skabelsen og opstandelsen af* et enkelt væsen.⁶ I sandhed, Allāh er Althørende, Altseende.

30. Har du ikke grundet over, at Allāh lader natten gå over i dagen og lader dagen gå over i natten, og Han har sat solen og månen i tjeneste, enhver følger sit forløb til en fastsat tid, og at Allāh er velunderrettet om det, I gør?

31. Det er, fordi det er Allāh alene, Som er den Sande Gud, og hvad de end påkalder i stedet for Ham er falskhed, og fordi det er Allāh

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ط قُلِ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ ط بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ٣٦

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط اِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ٣٧

وَ لَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ
اَوْ قَلَمٍ وَّ الْبَحْرِ يَمْدُهٗ مِنْ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ
اَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللّٰهِ ط اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ٣٨

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ اِلَّا كَنْفُسٍ
وَ اِحْدَةً ط اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ ٣٩

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ الْاَيْلَ فِي النَّهَارِ
وَ يُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْاَيْلِ وَ سَخَّرَ
السَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ن كُلٌّ يَّجْرِيْ اِلَى
اَجَلٍ مُّسَمًّى وَ اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ٤٠

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّ مَا
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ الْبٰطِلُ ۗ وَ اَنَّ اللّٰهَ

5 Tallene ‘7’ og ‘70’ bruges på arabisk til at betegne et stort antal og ikke nøjagtigt ‘syv’ og ‘halvfjerds’ som almindelige tal.

6 Verset indebærer, at alle mennesker er undergivet de samme naturlove. Det peger også på, at nationers og samfunds fremgang eller fald er underlagt de samme naturlove, der gælder for enkeltpersoner med hensyn til deres fremskridt eller ødelæggelse.

alene, Som er den Ophøjede, den Store.

هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

R. 4.

32. Har du ikke grundet over, at skibene sejler på havet ved Allāhs nåde, for at Han må vise jer nogle af Sine Tegn? I dette er der med sikkerhed Tegn for enhver, som er standhaftig og taknemmelig.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾

33. Og når bølger dækker dem som så mange lag, påkalder de Allāh, idet de er Ham hengivne i troen, men når Han bringer dem sikkert i land, så følger nogle af dem den rette vej. Og ingen fornægter Vore Tegn undtagen enhver forræderisk og utaknemmelig.

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا كَلٌّ خِتَارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

34. O I mennesker! Søg beskyttelse hos jeres Herre, og frygt den dag, når en fader ikke vil være til nogen gavn for sin søn, ej heller vil sønnen være til nogen gavn for sin fader. Med sikkerhed, Allāhs løfte er sandt. Lad derfor ikke det verdslige liv bedrage jer, lad ej heller bedrageren bedrage jer angående Allāh.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاحْشُوا
يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا
مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ
وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٤﴾

35. I sandhed, hos Allāh alene er der viden om Timen. Og Han nedsender regnen, og Han ved, hvad der er i livmoderne. Og ingen sjæl ved, hvad den vil erhverve sig i morgen, og ingen sjæl ved, i hvilket land den vil dø. I sandhed, Allāh er Altvidende, Velunderrettet.

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ
الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا
تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٥﴾

SURA 32

AS-SADJDAH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 31 vers.

Suraen begynder med bogstavforkortelsen *آلَم* *Alif Lām Mīm*, der betyder, *أَنَا اللهُ أَغْلَمُ anallāhu a'lamu*, Jeg er Allāh, den Altvidende, hvilket tydeliggør denne suras tilknytning til de afsluttende vers af den foregående sura, hvori det siges, at der findes mange ting, som ingen anden end Allāh har kendskab til, og der gentages hermed samme påstand med ordene "Jeg er Allāh, den Altvidende".

Herefter fastslås igen himmelens og jordens hemmeligheder, som ingen anden end Allāh kender. Derpå er der et vers, som på forunderlig måde løfter sløret for hemmeligheden om universets alder. Allāh den Ophøjede siger, at svarende til én dag efter jeres beregning er Allāhs dag et tusind år. Hvis man multiplicerer et jordisk års dage med et tusind år, er resultatet af denne multiplikation omtalt i dette vers. I et vers i sura Al-Ma'āridj (70:5) siger Allāh den Ophøjede, at Hans dag svarer til 50.000 år. Hvis man multiplicerer denne dag med en tusind år lang dag, vil det give omkring 20 milliarder år – og også ifølge forskerne beregnes universets alder til at blive ca. 18-20 milliarder år. Allāh proklamerer i denne sammenhæng endnu en gang, at det er Allāh alene, Som har kendskab til det usete og det synlige og skabte alt på en fremragende måde. Og forunderligt er det, at al skabelses oprindelse er almindeligt ler. Derpå nævnes forskellige udviklingsstadier, som et foster gennemgår i livmoderen.

Efter at have nævnt menneskets tvivl angående opstandelsen forklares der her noget nyt, at for ethvert menneske er der en særlig dødsengel, som på grundlag af dets sygdomme og subtile indre dårligheder drager en korrekt konklusion med hensyn til, hvornår dets sjæl skal tages bort. Her gentages emnet omtalt i det afsluttende vers i foregående sura på en ny måde.

I det sidste afsnit af denne sura gentages emnet *آلَم* *Alif Lām Mīm* sammen med omtalen af Profeten Moses^{as}, og det formaner, at vær ikke i tvivl om mødet med Ham. Ifølge nogle fortolkere tales der her ikke om mødet med Allāh, men om mødet mellem Profeten Moses^{as} og den Hellige Profet^{sa}. Hvis man godtager denne fortolkning, er det tydeligvis ikke det møde, som vil finde sted mellem alle Profeterne på Dommens Dag, men her nævnes særligt det møde, som under *Mi'rādj*, den Hellige Profets åndelige rejse, fandt sted med Profeten Moses^{as}, der gav forslag angående Bønner, hvis detaljer findes i *Mi'rādj* hændelsen.

I det sidste vers af denne sura formaner den Hellige Profet^{sa} om at vende sig bort fra fjenderne og dem, som måtte forvolde skade.

AS-SADJDAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alif Lām Mīm. ‡

الْم ②

3. Åbenbaringen af Bogen – der er ingen tvivl derom – er fra alle verdeneres Herre.

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ③

4. Mon de siger: “Han har opdigtet den”? Nej, den er sandheden fra din Herre, for at du må advare et folk, til hvilket der ikke er kommet nogen Advarer før dig, for at de måske følger retledningen.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ

مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ④

5. Allāh er Den, Som skabte himlene og jorden og hvad der er imellem dem i seks perioder, derpå befæstede Han Sig på Tronen.¹ Uden Ham har I ingen hjælper, ej heller nogen forbeder. Vil I da ikke tænke jer om?

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ

وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤

6. Han vil planlægge den *guddommelige* Forordning fra himmelen til jorden, derefter vil den stige op til Ham på en dag, varigheden deraf er tusind år efter jeres beregning.

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ

أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ⑥

7. Sådan er Kenderen af det usete og det åbenbare, den Almægtige, den Evig Barmhjertige,

ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ

الرَّحِيمِ ⑦

8. Som har gjort alt det fuldkomment, Han har skabt. Og Han begyndte menneskets skabelse af ler.

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ⑧

‡ Jeg er Allāh, den Altvidende.

1 Se indledningen til sura 40 vedr. “Trone”.

9. Derefter frembragte Han dets afkom af et udtræk af en ubetydelig væske.

10. Så fuldkommengjorde Han det og indblæste det af Sin Ånd. Og Han har skænket jer hørelsen og øjnene og hjerterne². Men kun lidt taknemmelige er I!

11. Og de siger: "Hvorledes! Når vi er forsvundet i jorden, skal vi da blive en ny skabelse?" Nej, men de fornægter mødet med deres Herre.

12. Sig: "Dødsenglen, som er udnævnt over jer, vil forårsage jeres død, så skal I bringes tilbage til jeres Herre."

R. 2.

13. Og om du blot kunne se, når forbryderne vil bøje deres hoveder for deres Herre *og sige*: "Vor Herre! Vi har set, og vi har hørt, så send os tilbage, for at vi må handle retfærdigt, for *nu* er vi overbevist."

14. Og om Vi havde gennemført Vor vilje, kunne Vi have skænket enhver sjæl dens retledning, men ordet fra Mig har vist sig sandt: "Jeg vil med sikkerhed fylde helvede med djinner og mennesker alle sammen."³

15. Smag da *straffen for jeres gerninger*, for I glemte denne jeres

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ
مَّهِينٍ ٩

ثُمَّ سَوَّاهُ وَ نَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ
وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ
وَ الْأَفْئِدَةَ ٥ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ١٠

وَ قَالُوا ٥ إِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ ٥ أَنَّى
لَنفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ٥ بَلْ هُمْ بِلِقَائِي
رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ١١

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي
وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١٢ ٤١

وَ لَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا
رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ٥ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا
وَ سَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِنُونَ ١٣

وَ لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى
وَ لَكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٤

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

*2 Ordet *fu'ād* (فؤاد), som er anvendt i den Hellige Qur'ān, betyder ikke alene hjerte, men angiver det ultimative sæde for indsigt. Se suraerne Ibrāhīm (14:38), Al-Qaṣaṣ (28:11), Al-Aḥqāf (46:27), An-Nadjm (53:12).

3 Disse ord henviser til 15:43-44, det vil sige, at sådanne af de vildfarende, som vælger at følge *Iblīs*, skal kastes i helvede.

dags møde. Vi har *også* glemt jer. Og smag den varige straf for det, I plejede at gøre.

16. Alene de tror på Vore Tegn, som, når de formaner om dem, falder ned i underkastelse og priser deres Herre med *Hans* lovprisning, og de er ikke hovmodige.⁴

17. Deres sider holder sig borte fra deres senge, og de påkalder deres Herre i frygt og håb og giver ud af det, Vi har forsynet dem med.

18. Og ingen sjæl ved, hvad der holdes skjult for dem af øjnenes fryd som belønning for deres gode handlinger.⁵

19. Er da den, som er troende, lig den, som er ulydig? De er ikke lige.

20. Hvad angår dem, som tror og handler retfærdigt, vil de få den endelige boligs Haver som en beværtning for det, de plejede at gøre.

21. Og hvad angår dem, som er ulydige, vil deres bolig være ilden. Hver gang de ønsker at komme ud derfra, skal de føres tilbage deri, og det skal siges til dem: "Smag ildens straf, som I plejede at fornægte",

هَذَا ۚ إِنَّا نَسِينُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابِ
الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا
بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٦﴾

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ
يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿١٧﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ
أَعْيُنٍ ۚ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٩﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ ۚ نُزُلًا بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا
أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابِ
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

4 *Sadjdah* foretages efter dette vers.

5 Under sin beskrivelse af Paradisets velsignelsers form og natur berettes den Hellige Profet^{sa} at have sagt: "Intet øje har endnu set dem (Paradisets velsignelser), ej heller har noget øre hørt om dem, og menneskets forstand kan heller ikke begribe dem" (Bukhārī, *Kitāb Bad'ul-Khalq*). De vil være de åndelige gengivelser af gode handlinger, som de retfærdige troende måtte have udført i dette liv, dvs. at guddommelige velsignelser vil række langt ud over den menneskelige fantasi.

22. og Vi vil med sikkerhed lade dem smage den mindre straf før den større straf, så de må vende tilbage *til Os i anger*.

وَلَنذِيقُنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ
دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og hvem er mere uretfærdig end den, som formanens om sin Herres Tegn og så vender sig bort fra dem? Vi vil med sikkerhed straffe forbryderne.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٣﴾

R. 3.

24. Og Vi gav bestemt Moses Bogen – vær derfor ikke i tvivl om mødet med Ham – og Vi gjorde den til en retledning for Israels børn.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا
تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٤﴾

25. Og Vi udnævnte blandt dem ledere, som retledede *mennesker* på Vor befaling, idet de selv var standhaftige og troede fast på Vore Tegn.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا
لَمَّا صَبَرُوا ۗ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

26. I sandhed, din Herre – Han vil dømme mellem dem på Opstandelsens Dag angående det, de var uenige om.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

27. Mon det ikke retleder dem, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem, blandt hvis boliger de *nu* går omkring? I dette er der med sikkerhed Tegn. Vil de da ikke høre?

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِمْ
مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ۗ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٧﴾

28. Mon de ikke ser, at Vi driver vandet hen til det tørre land og dermed frembringer afgrøde, hvoraf deres kvæg spiser og *også* de selv? Vil de da ikke se?

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى
الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا
تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۗ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

29. Og de siger: “Hvornår vil den-
ne sejr komme, hvis I er sandfær-
dige?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

30. Sig: “På sejrens dag vil deres
tro ikke gavne de vantro, ej heller
vil de blive givet udsættelse.”

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

31. Så vend dig bort fra dem, og
vent. De venter bestemt også.

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ
مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

٣
ع
١٦

SURA 33

AL-AḤZĀB

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 74 vers.

I begyndelsen af suraen præsenteres emnet omtalt i den foregående suras sidste vers, altså det, at de vantro og hyklerne vil forsøge at hindre Profeten^{sa} i hans tro, og det formaner: Vend dig bort fra dem, og adlyd dem ikke, og følg det, som åbenbares til dig.

I vers 5 fastslås det evige princip, at et menneske ikke samtidig kan elske to personer i lige høj grad. Med dette hentydes der til, at det alene er Guds kærlighed, som har omsluttet dit hjerte, og den kærlighed, som du udviser i det nærværende liv, er alene på grundlag af din kærlighed til Allāh. En ḥadīth tydeliggør således dette emne, hvori det siges, at selv den godbid du lægger i din hustrus mund af kærlighed til Allāh også anses for at være tilbedelse.

Derefter nævnes arabernes skik, ifølge hvilken de kaldte deres hustruer for mødre. For at bringe denne skik til ophør gøres der opmærksom på, at forholdet mellem moder og søn skabes ifølge gudgivne principper, hvorledes kunne I ændre dette forhold blot med ordene fra jeres munde? Hvis nogen ligeledes kalder én sin søn, bliver han ikke hans søn. En søn er kun den, som er søn ved blodets bånd. At kalde nogen for sin søn er blot en måde at udtrykke sin kærlighed til ham og ikke mere end det.

Som allerede nævnt siges det i vers 7, at der i hjerterne alene kan være én, som fortjener mest kærlighed. Og hvad angår de troende, så er det for dem alene den Hellige Profet^{sa}, som bør være den mest elskede. Derefter omtales der yderligere slægtninge trinvis, for nogle besidder en udmærkelse frem for andre med hensyn til nærhed.

Denne sura indeholder خَاتَمَ النَّبِيِّينَ *Khātaman Nabīyyīn* verset, som udtrykker den Hellige Profets^{sa} egenskab "Profeternes Segl". Nogle fortolkere, som er blottet for viden, fortolker dette vers således, at den Hellige Profet^{sa} er den sidste Profet i den forstand, at der aldrig nogensinde skal komme en Profet efter ham. Denne fejlagtige opfattelse afvises i suraen, og der omtales den مِيثَاقٍ *mithāq*, det bindende løfte, som Gud tog af enhver Profet, at hvis der efter jer kommer en sådan Profet, som bekræfter det, der er hos jer, så er det en pligt for jeres folk, at de i stedet for at fornægte ham skal blive hans støtter og hjælpere. I denne sura siges det om den Hellige Profet^{sa} وَمِنْكَ *wa minka*, og dermed menes: at dette bindende løfte har Vi taget også af dig. Derfor påbydes Profetens^{sa} menighed, at hvis én, som proklamerer sit profetdømme, er fuldstændig lydig

over for den Hellige Profet Muḥammad^{sa} og har modtaget profetdømmets gave af Profetens^{sa} velsignelser og kun vil fremføre hans lære uden nogen ændring og alene stræber for hans sag, så er det ikke alene forbudt dem at stå op imod ham, men de er forpligtede til at hjælpe ham.

Med grundbetydningen af *al-Aḥzāb*, indtrængende hære, i tankerne begynder herefter omtalen af gravkrigen, hvor hære fra hele Arabien væltede frem mod Medina for et samlet angreb, og tilsyneladende var intet forsvar mod dem muligt. På det tidspunkt viste Allāh den Ophøjede et mirakel for Profeten^{sa} ved at sende en frygtindgydende storm, der blændede de vantros øjne, så de i kaos tog flugten, og de fik ikke tid til at slippe deres ridedyr løs, som var bundet. De måtte efterlade en del udstyr og forsyninger sammen med deres ridedyr, og den fødevaremangel, som plagede muslimerne meget, blev således også afhjulpet.

Der berettes også i denne sura om tilstanden hos folkene i Medina inden dette slag. De så for sig forfærdelige prøvelser og ødelæggelse, som fik deres blikke til at stivne, og hyklerne fortalte muslimerne i Medina, at der ikke længere var noget som helst tilflugtssted for dem. På det tidspunkt svarede de troende dem, at deres tro var forøget, fordi de allerede var blevet underrettet om dette frygtelige angreb. De havde sura Al-Qamar (54:46) i erindring, som indeholder dette vers: سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ *sayuhzamul djam'u wa yuwallūnad dubur*, skarerne skal snart overvindes og vil vende ryggen til i flugt. I denne kamp opfyldte de troende deres løfte. Og blandt dem var der nogle, som ikke den gang deltog i kampen, men ivrigt ventede, om de også kunne være i stand til at udvise standhaftighed og opofrelse ligesom den Hellige Profets^{sa} disciple, som deltog i Aḥzāb kampen.

I vers 38 i denne sura påbyder Allāh den Hellige Profet^{sa} at gifte sig med sin adoptivsøn Zaid^{ra} fraskilte hustru, og dette påbud forekom ham som en tung byrde. Han nærede desuden en vis uro på grund af hysklernes mulige indvendinger, han var derfor meget tøvende med hensyn til dette ægteskab, men at følge Allāhs bud var også absolut nødvendigt.

Derefter er der vers 41, som bør betragtes som kulminationen af denne sura, og det har også en tilknytning til hændelsen med Zaid^{ra}. Her bekendtgøres det, at den Hellige Profet^{sa} i virkeligheden hverken er fader til Zaid^{ra} eller fader til noget andet menneske blandt jer, men han er خَاتَمَ النَّبِيِّينَ *Khātaman Nabīyyīn*, han blev altså skænket det åndelige faderskab til alle Profeterne. Af sammenhængen fremgår denne betydning, men *Khātaman Nabīyyīn* har også andre betydninger, som kan udledes af dette

vers, og ifølge hver betydning viser det sig, at den Hellige Profet^{sa} er *Khātaman Nabiyīn*. For eksempel er en af betydningerne af *khātam* den som bekræfter – og blandt alle guddommelige Love, *Sharī‘ah*, er det alene den Hellige Profets^{sa} *Sharī‘ah*, som indebærer bekræftelsen af alle tidligere Profeter og enhver tidsalders Profeter. Ingen anden guddommelig Bog kan fremlægge et så storlået vers som dette.

De efterfølgende vers minder om Profeten Zakarias^{’as} bøn, som Allāh den Ophøjede åbenbarede til ham, efter at han havde modtaget glædeligt budskab om en søn: Lovpris Allāh den Ophøjede morgen og aften.

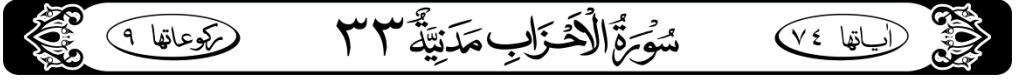
Derefter berettes det i vers 46-47, at den Hellige Profet^{sa} er *shāhid*, Vidne, *mubashir*, Forkynder af glædeligt nyt, og *nadhīr*, Advarer. Han var et Vidne om den forudgående storslåede Profet Moses^{’as} sandhed og også et Vidne om sandheden af den, som skal komme efter ham i hans tjeneste. Den Hellige Profets^{sa} ophøjethed lignes ved solen, der belyser hele verden, og deraf får også månen sit lys. Det er forordnet således, at en måne, når nattens mørke har bredt sig, skal videregive den Hellige Profets^{sa} lys til menneskeheden. I dette er der en profeti om, at således vil det bestemt ske i fremtidens mørke tider.

Herefter belæres de troende om *taqwā*, retfærdighedens principper, og med opmærksomheden henledt på den Hellige Profets^{sa} ophøjede stilling blev det pålagt dem, at de skulle opretholde dyb ærbødighed. Den Hellige Profet^{sa} indbød lejlighedsvis sine familiemedlemmer og sine disciple til middag hos sig. I disse vers formaner disciplene om, at når den Hellige Profet^{sa} indbyder jer til sådanne begivenheder, skal I ikke anse det for at være en almindelig fest og komme hos ham, inden maden er blevet tilberedt. Når maden er tilberedt, og I bydes ind, så skal I gå derhen, og derefter må I bede om lov til at vende tilbage til jeres huse. Hvis I har brug for noget under måltidet, skal I henvende jer til de troendes mødre, altså Profetens hustruer, bag et forhæng. Der lægges her større vægt på renhed hvad angår den Hellige Profets^{sa} hustruer end almindelige troende kvinder, for deres ophøjede stilling fordrer, at den Hellige Profet^{sa} ikke må høre den mindste bebrejdelse på grund af dem.

Ligesom hyklerne plejede at såre den Hellige Profet^{sa} med deres bagvaskelse, var Profeten Moses^{’as} også blevet udsat for bagvaskelse. Ved slutningen af denne sura gentages det, at den Hellige Profet^{sa} har flere ligheder med den forudgående store Profet Moses^{’as}, og ligesom Profeten Moses^{’as} blev underrettet om, at han var *wadhīh*, højagtet, i Allāhs åsyn, således beroliges den Hellige Profet^{sa} også med, at disse bagvaskelser

overhovedet ikke kan skade ham, eftersom han hos Allāh den Ophøjede er وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ *wadjīhan fid dunyā wal ākhirah*, højagtet i denne verden og i det Hinsidige.

I suraens sidste to vers henvises endnu en gang til Profeten Moses^{as}, og det konstateres, at ansvaret, som er betroet den Hellige Profet^{sa}, er meget større end det, som blev betroet Profeten Moses^{as}. Selv bjerge skulle sønderknuses af ærefrygt for dette ansvar. Men du, o Profet^{sa}, trådte frem for at bære det, som følge deraf behandlede du dig selv meget uretfærdigt, og du tog aldrig hensyn til, hvad konsekvenserne måtte være.

مَكْرَعَاتِهَا ٩

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ ٣٣

آيَاتُهَا ٧٤

AL-AHZĀB

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O du Profet! Søg beskyttelse hos Allāh, og følg ikke de vantros og hyklernes *ønsker*. I sandhed, Allāh er Altvidende, Alvis.

3. Og følg det, som er åbenbaret til dig fra din Herre. I sandhed, Allāh er velunderrettet om, hvad I gør.

4. Og sæt din lid til Allāh, og Allāh er tilstrækkelig som Beskytter.

5. Allāh har ikke for noget menneske skabt to hjerter i dets bryst, ej heller gør Han jeres hustruer til jeres mødre, blot fordi I kalder dem for jeres mødre og derved afholder jer fra at opretholde ægteskabelige forhold, ej heller gør Han dem, som I adopterer, til jeres *ægte* sønner. Det er *blot* ord fra jeres munde, men Allāh siger sandheden, og Han leder til den *rette* vej.

6. Kald dem ved deres fædres *navne*. Det er mere retfærdigt i Allāhs åsyn. Men hvis I ikke kender deres fædre, så er de jeres brødre i troen og jeres venner. Og der hviler ingen skyld på jer for

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا ②

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
وَكِيلًا ④

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِي
جَوْفِهِ ۗ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ الْيَتِيمِ
تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۗ وَمَا
جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۗ ذَلِكُمْ
قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَقُولُ
الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ
اللَّهِ ۗ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ
فِإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَ مَوَالِيكُمْ ۗ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ

nogen utilsigtet fejl, I har begået, undtagen det, som jeres hjerter forsættligt fulgte. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

7. Profeten står de troende nærmere end dem selv, og hans hustruer er *som* mødre for dem. Og nogle af de blodsbeslægtede står hinanden nærmere end andre blandt de troende og emigranterne ifølge Allāhs Bog, bortset fra de frivillige gunstbevisninger, I måtte skænke jeres særlige venner på bedste måde. Dette er, hvad der er indlejret i *naturens* Bog.

8. Og *ihukom*, da Vi af Profeterne tog deres bindende løfte, og af dig og af Noah og Abraham og Moses og Jesus, Marias søn, og Vi tog *virkelig* et højtideligt løfte af dem,

9. for at Han må spørge de sandfærdige om deres sandfærdighed. Og til de vantro har Han forberedt en smertefuld straf.

R. 2.

10. O I som tror! Ihukom Allāhs nåde over jer, da der kom hærskarer¹ mod jer, og Vi sendte over dem en vind og *sådanne* hærskarer², som I ikke så. Og Allāh ser, hvad I gør.

بِهِ ۙ وَلَكِنَّ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۖ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

النَّبِيِّ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ
وَازْوَاجَهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ
ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٧﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَآخَذْنَا
مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٨﴾

لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ
وَاعْدَلْ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا ۗ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٠﴾

1 Med dette vers begynder beretningen om gravkrigen (v. 10-21), som fandt sted i år 5 efter udvandringen til Medina og var det voldsomste sammenstød, som muslimerne indtil da havde deltaget i. Se suraens indledning.

2 Naturens kræfter – vind, regn og kulde, som udmattede angriberne og tog modet fra dem. Ordene kan også henvise til skarer af engle, som skabte frygt i de vantros hjerter og opmuntrede muslimerne.

11. Da de kom mod jer oven for jer og neden for jer, og da *jeres* øjne flakkede, og *jeres* hjerter nåede op i halsene, og I tænkte forskellige tanker om Allāh.

12. Der *og da* blev de troende prøvet *hårdt*, og de blev rystet på det voldsomste.

13. Og da hyklerne og de, i hvis hjerter der var sygdom, sagde: "Allāh og Hans Sendebud lovede os intet andet end bedrag."

14. Og da en gruppe af dem sagde: "O Yathribs[‡] folk! I kan *muligvis* ikke holde stand *mod fjenden*, vend derfor tilbage." Og en del af dem bad Profeten om tilladelse, idet de sagde: "Vore huse er udsatte *og forsvarsløse*." Og *i virkeligheden* var de ikke udsatte. De søgte kun at flygte bort.

15. Og hvis de var blevet overfaldet fra alle sider *af byen*, og det så var krævet af dem *at slutte sig til* oprøret, ville de *øjeblikkeligt* have gjort det og ikke være blevet i deres huse undtagen i kort tid.

16. Og i sandhed, de havde allerede givet Allāh et bindende løfte, *at de ikke ville vende ryggen til*. Og et bindende løfte til Allāh skal man bestemt stå til regnskab for.

17. Sig: "Flugt skal ikke nytte jer noget, hvis I flygter fra død eller

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝

هَذَا لِكِ ابْتِلَاءِ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا هَلْ يَأْتِيهِمْ لَنَا مُقَامٌ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۚ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۚ إِنَّ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۝

وَ لَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأْتَوْهَا وَ مَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝

وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الْآدْبَارَ ۗ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنْ

‡ Medina var kendt under dette navn før Hidjrah.

drab, og selv da vil I kun nyde en smule.”

18. Sig: “Hvem er det, som kan beskytte jer mod Allāh, hvis Han beslutter at besøge jer, eller hvis Han ønsker at vise jer barmhertighed?” Og de vil ikke finde nogen beskytter eller hjælper for sig i stedet for Allāh.

19. Allāh kender bestemt dem blandt jer, som hindrer *andre i kampen*, og dem, som siger til deres brødre: “Kom til os”, og de drager kun lidt ud til kampen,

20. idet *de* er nærige med hensyn til jer. Men når faren indtræffer, ser du dem kigge mod dig med rullende øjne som en, der er ved at besvime på grund af døden. Men når frygten er forsvundet, angriber de jer med skarpe tunger, idet de er begærlige efter rigdom. Disse har aldrig troet, så Allāh har gjort deres handlinger til intet. Og det er let for Allāh.

21. De formoder, at de *indtrængende* hære ikke er draget bort, og hvis hærene trænger ind *igen*, ville de *snarere* ønske at være blandt ørkenaraberne og spørge om efterretninger med hensyn til jer. Og hvis de var blandt jer, ville de ikke kæmpe undtagen lidt.³

الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تَمْتَعُونَ
إِلَّا قَلِيلًا ⑭

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ
إِنِ ارَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ ارَادَ بِكُمْ
رَحْمَةً ۖ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ
اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ⑮

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِّنْكُمْ
وَ الْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا
وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ⑯

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ
أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ
الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ
سَلَقُوكُمْ بِاللِّسَانِ حِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى
الْخَيْرِ ۖ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ
اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۖ وَكَانَ ذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرًا ⑰

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۗ وَإِن
يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ
فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنِ الْأَنْبَاءِ كُمْ ۖ
وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَّا قَتَلُوا إِلَّا

قَلِيلًا ⑱

⑲

3 Med vers 13 begynder beskrivelsen af en hyklers sindstilstand, især når han står ansigt til ansigt med fare. En hykler er en kujon og en løgner – forræderisk, illoyal og svigefuld, desuden

R. 3.

22. Med sikkerhed, I har i Allāhs Profet et skønt forbillede⁴ for den, som frygter Allāh og den Yderste Dag, og som ihukommer Allāh meget.

23. Og da de troende så de *indtrængende* hære, sagde de: “Dette er, hvad Allāh og Hans Sendebud lovede os, og Allāh og Hans Sendebud talte sandt.” Og det forøgede blot deres tro og lydighed.

24. Blandt de troende er der mænd, som har været tro mod den pagt, de sluttede med Allāh.⁵ Der er *nogle* af dem, som har opfyldt deres løfte, og der er *andre*, som *stadig* venter, og de har ikke forandret *deres tilstand* det mindste,

25. for at Allāh må belønne de sandfærdige for deres sandfærdighed og straffe hyklerne, om Han vil det, eller vende Sig barmhjertigt til dem. I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

26. Og Allāh drev de vantro tilbage i deres raseri, de opnåede intet godt. Og Allāh var tilstrækkelig

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝٢٢

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ ۖ قَالُوا
هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا ۝٢٣

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا
عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ
نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ ۚ وَمَا بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا ۝٢٤

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنِ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ
عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝٢٥

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ
يَنَالُوا خَيْرًا ۗ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

nær og grådig. Kort sagt den absolutte modsætning til en sand troende.

4 Det er et stort vidnesbyrd om den Hellige Profets^{sa} ædle karakter, at de, som var ham nærmest og kendte ham bedst, elskede ham mest og var de første til at tro på hans mission – hans kære hustru Khadīdjah, hans livslange ven Abū Bakr, hans fætter og svigersøn ‘Ali og hans frigivne slave Zaid. Profeten^{sa} var det ædlest eksemplar af menneskeheden og et skønt og velgørende forbillede.

5 Verset udgør et stort minde om den Hellige Profets^{sa} disciples troskab, oprigtighed og standhaftighed i troen. Aldrig modtog nogen Profets tilhængere et sådant bevis fra Gud på god handle måde og trofasthed. Ligesom Mesteren var enestående blandt alle guddommelige Sendebud med hensyn til udførelsen af sit profetiske embede, var hans disciple uden sidestykke med hensyn til at opfylde den rolle, der var tildelt dem.

for de troende i kampen. Og Allāh er Stærk, Almægtig.

27. Og Han bragte dem af Bogens folk, som hjalp de *vanthro*, ned fra deres befæstninger og indgød rædsel i deres hjerter. Nogle dræbte I, og andre tog I til fange.

28. Og Han lod jer arve deres land og deres huse og deres rigdom og et land, som I aldrig havde betrædt. Og Allāh har magt over alle ting.

R. 4.

29. O Profet! Sig til dine hustruer: “Hvis I ønsker det nærværende liv og dets prydelser, så kom, jeg vil forsyne jer og sende jer bort på en smuk måde.⁶

30. Men hvis I ønsker Allāh og Hans Sendebud og det Hinsidiges bolig, så har Allāh i sandhed forberedt en stor belønning for dem af jer, som handler godt.”

31. O I Profetens hustruer! Om nogen af jer er skyldig i en åbenlyst uværdig handlemåde, vil straffen blive fordoblet for hende. Og det er let for Allāh.

الْقِتَالِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝٣٧

وَ أَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝٣٨

وَ أَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَ دِيَارَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ وَ أَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝٣٩

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ زِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُمْ وَ أُسْرِحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝٤٠

وَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَ رِسُولَهُ وَ الدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝٤١

لِيُنْسَأَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِي مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُضَعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۗ وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرًا ۝٤٢

6 Eftersom den Hellige Profets^{sa} hustruer skulle tjene som forbilleder med hensyn til social adfærd, var det absolut påkrævet, at de var et eksempel på selvopofrelse. Dog var livets goder ikke fuldstændigt nægtet dem, men en virkelig høj grad af selvfornegtelse forventedes af dem. Et samliv med den Hellige Profet^{sa} fordrede dette offer, og hans hustruer fik valget mellem at leve et komfortabelt liv eller hans selskab.

Del 22

32. Og den af jer, som er lydige mod Allāh og Hans Sendebud og handler retfærdigt, hende vil Vi give hendes belønning to gange, og Vi har forberedt en ærefuld forsyning for hende.

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَتَعْمَلُ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٢﴾

33. O I Profetens hustruer! I er ikke ligesom andre kvinder, hvis I er retfærdige. Så vær ikke for milde i tale, for at den, i hvis hjerte der er sygdom, ikke skal føle sig fristet. Og I skal føre en passende tale.

لَيْسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ
النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٣﴾

34. Og bliv i jeres huse med værdighed, og pynt jer ikke, som man tidligere pyntede sig i uvidenhedens dage, og oprethold Bønnen, og betal Zakāt, og adlyd Allāh og Hans Sendebud. Med sikkerhed, Allāh ønsker at fjerne al urenhed fra jer, o I medlemmer af huset, og lutre jer til fuldkommenhed.

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ
الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ
وَاتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Og ihukom det, som forelæses i jeres huse af Allāhs Tegn og af visdommen. I sandhed, Allāh er Kenderen af de fineste ting, Velunderrettet.

وَاذْكُرْنَ مَا يُثَلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِّنَ
آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

R. 5.

36. I sandhed, de mænd, som underkaster sig Gud, og de kvinder, som underkaster sig Ham, og de troende mænd og de troende kvinder og de lydige mænd og de lydige kvinder og de sandfærdige mænd og de sandfærdige kvinder

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ
وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ

og de mænd, som er standhaftige *i troen*, og de kvinder, som er standhaftige, og de ydmyge mænd og de ydmyge kvinder og de mænd, som giver almisse, og de kvinder, som giver almisse, og de mænd, som faster, og de kvinder, som faster, og de mænd, som værner om deres kyskhed, og de kvinder, som værner om *deres kyskhed*, og de mænd, som ihukommer Allāh meget, og de kvinder, som ihukommer *Ham* meget – Allāh har forberedt for dem *alle* tilgivelse og en stor belønning.⁷

37. Og det sømmer sig ikke for en troende mand eller en troende kvinde, når Allāh og Hans Sendebud har besluttet en sag, at der skulle være noget valg for dem i deres sag. Og den, som er ulydig mod Allāh og Hans Sendebud, er bestemt faret vild, en åbenlys vildfarelse.

38. Og *ihukom*, da du sagde til ham, som Allāh havde skænket nåde, og som du *også* havde skænket nåde: “Behold din hustru for dig selv, og frygt Allāh.” Og du skjulte i dit hjerte det, som Allāh ville bringe frem i lyset, og du frygtede folk, hvorimod Allāh har større krav på, at du skulle frygte *Ham*. Så da Zaid havde fuldført sit ønske angående hende *ved at blive*

وَ الْخِشَعِ وَ الْمُتَصَدِّقِينَ
وَ الْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ
وَ الصَّيِّمَاتِ وَ الْحَفِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَ الْحَفِظَاتِ وَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَ الذِّكْرَاتِ ۖ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

وَ مَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا
قَضَى اللَّهُ وَ رَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَ مَنْ
يَعْصِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
كَبِيرًا ﴿٣٨﴾

وَ إِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ
زَوْجَكَ وَ اتَّقِ اللَّهَ وَ تَخْفِي فِي نَفْسِكَ
مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَ تَخْشَى النَّاسَ ۗ
وَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۗ فَلَمَّا
قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِيُكَيِّدَ

7 Dette vers rummer den mest klare tilbagevisning af påstanden om, at islām tildeler kvinder en lavere status. Ifølge Qur’ānen befinder kvinder sig på samme niveau som mænd, og de kan nå alle de åndelige højder, som mænd kan nå, og nyder alle de politiske og sociale rettigheder, som mænd gør. Eftersom deres aktivitetssfærer er forskellige, er deres pligter forskellige. Det er denne forskel i de to køns pligter, der fejlagtigt er blevet misforstået af islāms kritikere.

skilt fra hende, forenede Vi hende med dig i ægteskab, for at der ikke må være nogen hindring for de troende med hensyn til deres adopterede sønners hustruer, når de har fuldført deres ønske angående dem. Og Allāhs bestemmelse skal opfyldes.

39. Der kan ikke være nogen hindring for Profeten med hensyn til det, som Allāh har pålagt ham. Således var Allāhs sædvane med hensyn til dem, som allerede er gået bort – og Allāhs befaling er en fastsat forordning –

40. dem, som forkyndte Allāhs budskaber og frygtede Ham – og ikke frygtede nogen undtagen Allāh. Og tilstrækkelig er Allāh til at holde regnskab.

41. Muḥammad er ikke fader til nogen af jeres mænd, men *han er* Allāhs Sendebud og Profeternes Segl,⁸ og Allāh har fuld viden om alle ting.

لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي
أَزْوَاجٍ أَدْعِيَاءِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ
وَطَرًا ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٨﴾

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا
فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۖ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا
مُقَدَّرًا ﴿٣٩﴾

إِلَّا الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ
وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ
وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤٠﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ
وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤١﴾

8 I dette vers siges det, at den Hellige Profet^{sa} er *Rasūlullāh*, det vil sige, at han er den åndelige fader til en hel *ummah*, menighed, og han er også *Khātamun-Nabiyyīn*, der betyder, at han er alle Profeternes åndelige fader. Ifølge betydningen af ordet *khātam* kan udtrykket *Khātamun-Nabiyyīn* have fire mulige betydninger: 1) Den Hellige Profet^{sa} var Profeternes Segl, dvs. at ingen Profet kan anses for sand, medmindre hans profetdømme bærer den Hellige Profets^{sa} segl. Enhver tidligere Profets profetdømme skal bekræftes og bevidnes af den Hellige Profet^{sa}, og ligeledes kan ingen opnå profetdømme efter ham undtagen ved at være hans tilhænger. 2) Den Hellige Profet^{sa} var den bedste og mest fuldkomne af alle Profeterne. 3) Den Hellige Profet^{sa} var den sidste af de lovbærende Profeter. ‘Ā’ishah, den Hellige Profets^{sa} højtbevagede hustru, berettes at have sagt: “Sig, at han, den Hellige Profet^{sa}, er *Khātamun-Nabiyyīn*, men sig ikke, at der ingen Profet vil være efter ham” (Manthūr). 4) Den Hellige Profet^{sa} var den sidste af Profeterne alene i den forstand, at alle profetdømmets kvaliteter og attributter fandt deres fuldbyrdelse og udtryk i ham. *Khātam* er en almindelig anvendelsesmåde på arabisk i betydningen af fortræffelighed og fuldkommenhed. Desuden taler Qur’ānen klart om Profeters komme efter den Hellige Profet^{sa} (7:36).

R. 6.

42. O I som tror! Ihukom Allāh med megen ihukommelse,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ
ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

43. og lovpris Ham morgen og aften.

وَسَبِّحْهُ بِحَمْدِهِ وَاصْبِلًا ﴿٣٤﴾

44. Han er Den, Som sender vel-signelser over jer, og *ligeledes* gør Hans engle, for at Han må bringe jer ud af alle *slags* mørke ind i lyset. Og Han er Evig Barmhjertig mod de troende.

هُوَ الَّذِي يُصَيِّبُ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٣٥﴾

45. Deres hilsen på den dag, når de møder Ham, vil være: "Fred!" Og Han har forberedt en ærefuld belønning for dem.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۗ وَ أَعَدَّ
لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٣٦﴾

46. O Profet! Vi har i sandhed sendt dig som et Vidne og en Forkynder af glædelige budskaber og en Advarer

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا
وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٣٧﴾

47. og den, som kalder til Allāh på Hans befaling, og som en strålende Lampe.⁹

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا
مُنِيرًا ﴿٣٨﴾

48. Og giv de troende det glædelige budskab, at de vil få en stor nåde fra Allāh.

وَ بَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٣٩﴾

49. Og følg ikke de vantro og hyklerne, og ignorer deres plager, og sæt din lid til Allāh, for Allāh er tilstrækkelig som Beskytter.

وَلَا تُطِعِ الْكُفْرِينَ وَ الْمُؤْمِنِينَ
وَدَعُوا اللَّهَ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۗ وَ كَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٠﴾

50. O I som tror! Når I ægter de troende kvinder og så skiller jer fra dem, inden I har rørt dem, da har I

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ
الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ

9 Ligesom solen er det centrale punkt i det fysiske univers, er den Hellige Profet^{sa} det centrale punkt i det åndelige rige. Han er solen i rækken af Profeter og himmelske Reformatorer, der som stjerner og måner drejer rundt om ham og låner lys fra ham. Han berettes at have sagt: "Mine disciple er som mange stjerner. Hvem af dem I end følger, vil I være retledet" (Şaghīr).

ingen ret over dem med hensyn til den foreskrevne ventetid, som I måtte beregne. Så I skal forsyne dem og sende dem bort på en smuk måde.¹⁰

51. O Profet! Vi har gjort lovlige for dig dine hustruer, som du har givet deres brudegaver, og dem, som din højre hånd besidder, blandt dem, som Allāh har givet dig som krigsbytte, og din farbroders døtre og dine fastres døtre og din morbroders døtre og dine mostres døtre, som udvandrede sammen med dig, og enhver anden troende kvinde, hvis hun tilbyder sig *for ægteskab* med Profeten, såfremt Profeten agter at gifte sig med hende, *dette gælder* kun for dig i forhold til *andre* troende – Vi ved allerede, hvad Vi har pålagt dem angående deres hustruer og dem, som deres højrehænder besidder – for at der ikke må være nogen vanskelighed for dig *i udførelsen af dit embede*. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

52. Du må udskyde *at gifte dig med* nogen af dem, hvis du vil, og du må tage til dig, hvem du vil. Og hvis du ønsker *at tage* nogen af dem *tilbage*, som du har adskilt dig fra, hviler der ingen skyld på dig. Det er mere sandsynligt, at deres øjne må kølnes, og at de ikke må

أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ
مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا ۖ فَمَتَّعُوهُنَّ
وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ
الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ
عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ
خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ ۖ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ
نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ
يَسْتَنْكِحَهَا ۖ خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ
مَنْ تَشَاءُ ۖ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ
عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۖ ذَلِكَ أَدْنَى
أَنْ تَقْرَ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ
بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي

10 Ordene og *sende dem bort på en smuk måde* betyder, 1) at ingen bebrejdelse eller vanære skal tillægges den fraskilte kvinde, 2) at den fraskilte kvinde almindeligvis skal betales mere end sin del af den fastsatte medgift, og 3) at efter skilsmissem skal hendes frihed til at handle, som hun ønsker med hensyn til sig selv, ikke generes. Se noten til sura 2:229.

bedrøves, og at de alle må blive tilfredse med det, du har givet dem. Og Allāh kender det, som er i jeres hjerter, og Allāh er Altvidende, Overbærende.

53. Det er ikke tilladt dig *at ægte* kvinder derudover, ej heller i stedet for dem at tage *andre* hustruer, selv om deres skønhed måtte behage dig, undtagen hvad din højre hånd besidder. Og Allāh er Vogter over alle ting.

R. 7.

54. O I som tror! Træd ikke ind i Profetens huse, medmindre I er blevet indbudt til et måltid, og selv da ikke *så tidligt*, inden maden er blevet tilberedt. Men træd ind, når I er blevet indbudt, og når I er færdige med at spise, så begiv jer af sted uden at søge at engagere jer i samtale. Dette ulejliger Profeten, og han generer sig *ved at udtrykke det* over for jer. Men Allāh generer Sig ikke for *at sige*, hvad der er sandt. Og når I beder dem, *Profetens hustruer*, om noget, så spørg dem bag et forhæng. Det er renere for jeres hjerter og for deres hjerter. Og det sømmer sig ikke for jer at ulejliges Allāhs Sendebud, ej heller at I nogensinde skulle ægte hans hustruer efter ham. Med sikkerhed, det ville være en uhyrlighed i Allāhs øjne.

55. Om I åbenbarer en sag eller skjuler den, kender Allāh med sikkerhed alle ting fuldt ud.

قُلُوبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٢﴾

لَا يَجِدُ لَكَ الْبِسَاءَ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرِ نَظْرَيْنِ إِنَّهُ ۗ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۗ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ۗ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۗ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۗ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۗ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

إِنْ تُبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تُخْفَوُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٥﴾

56. Der hviler ingen skyld på dem *i socialt samvær* med hensyn til deres fædre eller deres sønner eller deres brødre eller deres brødres sønner eller deres søstres sønner eller deres kvinder eller dem, som deres højrehænder besidder. Og frygt Allāh, *o I Profetens hustruer*, i sandhed, Allāh er Vidne over alle ting.

57. Allāh og Hans engle sender velsignelser over Profeten. O I som tror! I skal *også* nedkalde velsignelser over ham og hilse *ham* med fredshilsenen.

58. I sandhed, de, som forulemper Allāh og Hans Sendebud – Allāh har forbandet dem i denne verden og i det Hinsidige og har forberedt en vanærende straf for dem.

59. Og de, som forulemper de troende mænd og de troende kvinder for noget, som de ikke har optjent, skal bære *skylden* for en bagvaskelse og en åbenlys synd.

R. 8.

60. O Profet! Sig til dine hustruer og dine døtre og de troendes kvinder, at de skal trække deres ydre kapper ned over sig *fra deres hoveder over deres ansigter*. Det er mere sandsynligt, at de *således* kan genkendes og ikke forulempes. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

61. Hvis hyklerne og de, i hvis hjerter der er sygdom, og de, som

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا
أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ
إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ وَلَا
نِسَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
وَ اتَّقِينَ اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ۗ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٨﴾

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا فَتَدْرِ
أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦٠﴾

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ

spredrer grundløse rygter i byen, ikke ophører, vil Vi med sikkerhed rejse dig imod dem, da vil de ikke længere forblive omkring dig undtagen lidt.

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْمُرْجِفُونَ
فِي الْمَدِينَةِ لَنْغُرِيَّتِكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

62. Så vil de være forbandede. Hvor de end findes, skal de gribes og hugges ned fuldstændigt.

مَلْعُونِينَ ۗ أَيَّمَا تَقْفُوا أُخَذُوا
وَقَتِلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦٢﴾

63. Således har Allāhs sædvane været angående dem, som gik bort tidligere, og du vil aldrig finde nogen forandring i Allāhs sædvane.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٣﴾

64. Menneskene spørger dig om Timen. Sig: "Viden om den er hos Allāh *alene*." Og hvad skulle lade dig vide, at Timen måske er nær?

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ
إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَ مَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٤﴾

65. Allāh har med sikkerhed forbandet de vantro og har forberedt en flammende ild for dem,

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَ أَعَدَّ لَهُمْ
سَعِيرًا ﴿٦٥﴾

66. hvori de skal blive i lang tid. De vil ikke finde nogen ven eller hjælper *deri*.

خٰلِدِينَ فِيهَا ۗ أٰبَدًا ۗ لَا يَجِدُونَ وٰلِيًّا
وَ لَا نٰصِيْرًا ﴿٦٦﴾

67. På den dag, når deres ansigter vendes om i ilden, vil de sige: "Åh, havde vi blot adlydt Allāh og adlydt Sendebuddet!"

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ
يَقُولُونَ يٰلَيْتَنَّا اَطَعْنَا اللَّهَ وَ اَطَعْنَا
الرَّسُوْلًا ﴿٦٧﴾

68. Og de vil sige: "Vor Herre! Vi adlød vore ledere og vore stormænd, og de vildledte os fra vejen.

وَ قَالُوا رَبَّنَا ۗ اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا
وَ كُبَرٰآءَنَا فَاصْلُوْنَا السَّبِيْلًا ﴿٦٨﴾

69. Vor Herre! Giv dem dobbelt straf, og forband dem med en meget stor forbandelse."

رَبَّنَا ۗ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَ الْعَنُهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٩﴾

R. 9.

70. O I som tror! Vær ikke som dem, der forulempede og bagtalte Moses, Allāh frigjorde ham for det, de udtalte om ham. Og han var højtaget i Allāhs åsyn.

71. O I som tror! Frygt Allāh, og før ret og klar tale.

72. Han vil forbedre jeres handlinger for jer og tilgive jer jeres synder. Og den, som adlyder Allāh og Hans Sendebud, skal med sikkerhed opnå en stor fremgang.

73. I sandhed, Vi tilbød det betroede ansvar til himlene og jorden og bjergene, men de afslog at bære det og nærede frygt for det. Men mennesket bar det. Det var bestemt for uretfærdigt mod sig selv, uagtens på konsekvenserne.

74. Følgen er, at Allāh vil straffe de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder og de afgudsdyrkende mænd og de afgudsdyrkende kvinder, og Allāh vender Sig barmhjertigt til de troende mænd og de troende kvinder, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا
قَالُوا ۗ وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝٤٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا
قَوْلًا سَدِيدًا ۝٤٦

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ يُغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ ۗ وَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ
فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝٤٧

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ وَ الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ
يَحْمِلْنَهَا وَ أَسْفَقْنَ مِنْهَا وَ حَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ ۗ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝٤٨

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَ الْمُنَافِقَاتِ
وَ الْمَشْرِكِينَ وَ الْمَشْرِكَاتِ وَ يَتُوبَ
اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ
وَ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٤٩

SURA 34

SABA'

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 55 vers.

Suraen indledes med et vers, som fastslår, at al lovprisning tilkommer Allāh alene, Som er himlenes Herre, og også jorden lovsynger Ham, og i det Hinsidige vil Han være lovprist. Her findes en klar hentydning til den Hellige Profet^{sa}, at i hans tid vil hans sande tjenere fylde himmelen og jorden med al lovprisning.

Derpå forklares udtrykket “bjergene”, som blandt andet betyder stærke bjergfolk, eftersom det ikke var selve bjergene, som blev sat i Profeten Davids^{as} tjeneste, men de stærke bjergfolk, der blev sat i hans tjeneste. Fortolkningen af de bjerge, som nævnes i slutningen af den foregående sura, er således tydeligt angivet her.

De djinner, der blev sat i Profeten Salomons tjeneste, som lod dem udføre meget tungt arbejde for sig, forklares udførligt her, de var de menneskelige djinner og ikke de djinner, som almindeligvis betragtes som skabt af ildens flammer. Ild slukker med det samme, når den rører vand, men angående disse djinner siger den Hellige Qur'ān et andet sted, at de plejede at dykke i havet for at søge efter perler, hvorimod djinner skabt af ild ikke kan dykke i havet. Endvidere siges det, at disse djinner var bundet med lænker, hvorimod djinner skabt af ild ikke kan lægges i lænker. Alt dette forpligtede Davids afkom til at være taknemmelige over for Gud. Profeten Salomon^{as}, som i høj grad var blandt hans biologiske så vel som åndelige afkom, udviste således fuldkommen taknemmelighed. Men da Profeten Salomon^{as} blev underrettet om, at hans søn, som ville arve ham, skulle være som en krop, blottet for åndelighed, bad han således: “O Gud! I så fald beder jeg om, at dette kongedømme skal styrte sammen under hans herredømme. Jeg har ikke mere med dette verdslige rige at gøre.” Det gik nøjagtigt i opfyldelse. Da Profeten Salomons^{as} søn arvede herredømmet efter ham, opdagede disse bjergfolk efterhånden, at en konge blottet for fornuft herskede over dem, så de gjorde oprør mod ham, og Salomons verdslige kongedømme blev således opløst.

Når store imperier styrter sammen, plejer deres folk at blive ofre for indbyrdes had i stedet for at bede til Gud, at Han på grund af indbyrdes kærlighed bestandigt må forene dem – og de ønsker indbyrdes afstand. I sådanne tilfælde gøres de til fortidens historier og sønderknuses af Allāhs vrede, og afstanden mellem deres beboelser øges i den grad, at landskabets

trøstesløshed vil kunne bemærkes, hvor tamarisk-træer og lignende vokser, skønt de tidligere var skænket pragtfulde haver og marker.

Læren om standhaftighed, som den Hellige Profet^{sa} tidligere blev givet, gentages endnu en gang her, at han under alle omstændigheder skulle udvise standhaftighed. Hans hjerte styrkes ved dette storslåede glædelige budskab, at tidligere mægtige imperier er forholdsvis små nationer, men Gud har skænket den Hellige Profet^{sa} det åndelige herredømme over hele verden.

Derefter gøres modstanderne opmærksomme på, at de skal søge Allāhs afgørelse ved bønner, idet de skal bede til Ham enkeltvis eller to og to og så grunde over, at denne kundskabens og visdommens prins, som er skænket Qur'ānen, ikke er besat.

Endvidere siger Allāh, at du, *Profeten*^{sa}, skal tænke over, at når de bliver enormt rastløse, og denne rastløshed ikke vil ophøre, vil de blive grebet fra et sted nær ved. "Et sted nær ved" er da deres halspulsåre – det vil sige, at de skal udsættes for voldsom pinsel fra deres eget indre. I det følgende vers nævnes der "et fjernt sted", som hentyder til, at det ligger sådanne mennesker fjernt at angre. Til trods for at alt det, de selv har oplevet, ikke kunne tilskynde dem til at angre, hvorledes vil de da søge oprigtig anger af frygt for Allāhs straf, som forekommer dem meget fjern? Der sættes altid en barriere mellem disse fornægtere og opnåelsen af deres længsel og begær, ligesom de fornægtere oplevede, der levede før dem, men sådanne ulykkelige vil altid forblive i tvivlrådighed.

SABA'

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Al lovprisning tilkommer Allāh, Hvem alt det som er i himlene og alt det som er på jorden tilhører.¹ Og Ham tilkommer al lovprisning i det Hinsidige, og Han er den Al-vise, den Velunderrettede.

3. Han ved, hvad der går ned i jorden, og hvad der kommer frem af den, og hvad der stiger ned fra himmelen, og hvad der stiger op i den, og Han er den Evig Barmhjertige, den Mest Tilgivende.

4. Og de, som forkaster troen, siger: "Timen vil aldrig komme over os." Sig: "Jo, ved min Herre, Som kender det usete, den vil med sikkerhed komme over jer! Ikke et atoms vægt i himlene eller på jorden eller noget mindre end det eller større kan undslippe Ham, men *alt er optegnet* i en klar og tydelig Bog,

5. for at Han må belønne dem, som tror og handler retfærdigt. Disse er det, som vil få tilgivelse og en ærefuld forsyning."

6. Og *hvad angår* dem, som stræber mod Vore Tegn, idet de søger at

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ۗ

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ②

يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ
مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا

يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَ هُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ③

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا
السَّاعَةُ ۗ قُلْ بَلَى وَ رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ ۗ

عَلِمِ الْغَيْبِ ۗ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ

وَ لَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ④

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

وَ الَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ

1 Fem af Qur'ānens kapitler, dvs. 1, 6, 18, 34 og 35, begynder med ordene *Al lovprisning tilkommer Allāh*. Alle disse kapitler behandler direkte eller indirekte emnerne Guds Herredømme, Almagt og Majestæt.

forhindre *Vor plan*, disse er det, for hvem der vil være en smertefuld strafs lidelse.

7. Og de, som er skænket viden, ser, at det, som er blevet åbenbaret til dig fra din Herre, er sandheden og leder til den Almægtiges, den Prisiværdiges vej.

8. Og de, som forkaster troen, siger: "Skal vi vise jer en mand, som vil fortælle jer, at når I er fuldstændigt opløst, skal I med sikkerhed *oprejses som* en ny skabelse?"

9. Har han opdigtet løgn mod Allāh, eller er han ramt af vanvid?" Nej, men de, som ikke tror på det Hinsidige, lider straffen og er i den yderste vildfarelse.

10. Ser de ikke, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem af himmelen og jorden? Om Vi ville, kunne Vi lade jorden synke med dem eller lade nogle stykker fra himmelen falde ned over dem. I dette er der med sikkerhed et Tegn for enhver angerfuld tjener.

R. 2.

11. Og med sikkerhed, Vi skænkede David nåde fra Os: "O I bjerge! Vend jer til Gud i fuldkommen underkastelse sammen med ham, og *også I, o fugle!*" Og Vi gjorde jernet blødt for ham,

12. *idet Vi sagde til ham:* "Lav ringbrynjer i fuld længde, og lav ringene i passende mål. Og handl retfærdigt, Jeg ser med sikkerhed alt, hvad I gør."

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ آيَاتِنَا ⑥

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِينَ
أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ ۖ

وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ④

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى
رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ

مُمَرِّقٍ ۖ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑧

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ

بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي

الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑨

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ط إِنَّ

تَشَا نَحْسِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ

عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ط إِنَّ فِي

ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ⑩

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ط يَجِبَالُ

أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ ط وَآلَنَّا لَهُ

الْحَدِيدَ ⑪

أَنْ أَعْمَلَ سَبِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ط إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ⑫

13. Og for Salomon *underlagde Vi vinden, dens morgenrejse sva-rede til en måneds rejse og dens aftenrejse også til en måneds rejse.* Og Vi lod en kilde af smeltet kobber flyde for ham. Og blandt djinnerne var der *nogle*, som arbejdede for ham på hans Herres befaling.² Og *Vi havde sagt til dem, at hvis nogen af dem vendte sig bort fra Vor befaling, ville Vi lade ham smage den flammende ilds straf.*

14. De fremstillede for ham, hvad han ønskede, paladser og statuer og bassiner som reservoirer og store fastgjorte kogekear, og *Vi sagde:* "I skal handle, o Davids hus, i taknemmelighed", men få af Mine tjenere er taknemmelige.

15. Og da Vi forordnede hans, *Salomons*, død, var der intet, der angav hans død for dem undtagen et kryb³ fra jorden, som opåd hans stav. Da han så faldt, blev djinnerne klar over, at hvis de havde kendt det usete, ville de ikke være

و لِسَلِيمَانَ الرِّيحِ غُدُوَهَا شَهْرًا
وَّ رَوَاحَهَا شَهْرًا ۚ وَ أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ
الْقِطْرِ ط وَ مِنَ الْجِبِّ مَن يَّعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِأَذْنِ رَبِّهِ ط وَ مَن يَزِغُ مِنْهُمْ
عَن أَمْرِنَا نُزِقْهُ مِن عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٣﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِن مَّحَارِبٍ
وَ تَمَاثِيلَ وَ جِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَ قُدُورٍ
رُّسِيَّتٍ ط اِعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَ قَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ
عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ تَأْكُلُ
مِنْ سَاتِهِ ۚ فَلَمَّا خَرَ تَبَيَّنَتِ الْجِبُّ
أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا

² Salomons herredømme strakte sig fra det nordlige Syrien langs Middelhavets østkyst ned til det Røde Hav, langs med det Arabiske Hav og op til den Persiske Golf. På Salomons tid havde det israelitiske imperium nået sit højdepunkt med hensyn til rigdom, magt og prestige, hvilket det anvendte ord *rīh*, der bl.a. betyder magt og erobringer (Lane), viser. Endvidere fremgår det, at Salomon havde en stor handelsflåde (1. Kongebog 9,26-28 og Jew. Enc. bd. 11, s. 437), og at industri og håndværk i høj grad var blevet udviklet under ham, samt at han havde besejret og underlagt sig vilde og oprørske bjergstammer, som arbejdede for ham (2. Krønikebog 4,1-2 & 2,18).

³ Ordet *dābbah* (دَابَّة) omfatter alle former for dyreliv. Oversættelsen "et kryb fra jorden" bør derfor opfattes metaforisk og ikke bogstaveligt. Denne henvisning er til Salomons søn, som ikke arvede nogen af de åndelige egenskaber eller den statsmandskunst, som kendetegnede hans hæderkronede fader, Salomon. Under hans styre blev det gradvist klart for de magtfulde ledere (djinner), som var blevet kuet og undertvunget af Salomon, at Salomon nu faktisk var død. Det lykkedes dem at gøre oprør mod staten og forårsage opsplnitning af det mægtige rige.

forblevet i en tilstand af vanærende straf.

16. Der var virkelig et Tegn for Saba's⁴ folk i deres hjemland, to haver, til højre og til venstre: "Spis af jeres Herres forsyning, og vær taknemmelige mod Ham. Et godt land og en Mest Tilgivende Herre!"

17. Men de vendte sig bort, så Vi sendte mod dem en voldsom oversvømmelse⁵ fra en ødelagt dæmning. Og Vi gav dem, i stedet for deres to haver, to haver med bitter frugt og tamarisk og nogle få lotustræer.

18. Dette lønnede Vi dem med på grund af deres utaknemmelighed, og ingen lønner Vi på denne måde undtagen de utaknemmelige.

19. Og Vi anbragte mellem dem og de byer, som Vi havde velsignet, andre byer med fremtrædende beliggenhed, og Vi fastsatte lette etaper mellem dem: "Rejs mellem dem i nætter og dage i sikkerhed."

20. Men de sagde: "Vor Herre! Gør afstandene længere mellem *etaperne* for vore rejser." Og de begik uret mod sig selv, så Vi gjorde dem

فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٥﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ
جَنَّتٍ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۗ كُلُوا مِن
رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۗ بَلَدَةٌ
طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ ﴿١٦﴾

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ
الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ
ذَوَاتِيْ اُكْلٍ خَمْطٍ وَّاَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن
سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٧﴾

ذٰلِكَ جَزٰٓئُهُمۡ بِمَا كَفَرُوۡا ۗ وَهَلْ
نُجْزِيۡ اِلَّا الْكٰفِرُوۡرَ ﴿١٨﴾

وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْيَ الْتِي
بَرَكْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَاهِرَةً وَّ قَدَّرْنَا
فِيهَا السَّيْرَ ۗ سَيِّرُوا فِيهَا لِيٰٓتِي
وَ اَيَّامًا اٰمِنِيۡنَ ﴿١٩﴾

فَقَالُوۡا رَبَّنَا بَعُدۡ بَيْنَٔنَا
وَظَلَمُوۡا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمۡ اَحَادِيۡثَ

4 Saba', der er nævnt i 27:23, var en by i Yemen ca. tre dagesrejser fra San'ā, også kaldet Ma'ārib. Der findes adskillige referencer til denne by i Det Gamle Testamente og i græsk, romersk og arabisk litteratur, især i de sydarabiske inskriptioner. Indbyggerne i Saba' var et fremgangsrigt folk med en høj kultur, som Gud havde velsignet med en overflod af alle livets goder.

5 En voldsom oversvømmelse forårsagede, at Ma'ārib dæmningen, som Saba's indbyggere kunne takke deres fremgang for, brød sammen og oversvømmede hele området med omfattende ødelæggelser til følge. Dæmningen var ca. 3,2 km lang og 36,5 m høj. Ødelæggelsen fandt sted i det 1. eller 2. årh. e.Kr.

til fortidshistorier, og Vi tilintetgjorde dem fuldstændigt. I dette er der med sikkerhed Tegn for enhver, som er standhaftig og taknemmelig.

21. Og Iblīs fik sin opfattelse af dem bekræftet. Så fulgte de den, *alle* undtagen en gruppe af de *sande* troende.

22. Og den havde ingen magt over dem, men *det var således*, for at Vi måtte skelne den, som tror på det Hinsidige, fra den, som er i tvivl om det. Og din Herre er Opmærksom på alle ting.

R. 3.

23. Sig: "Påkald dem, som I formoder *at være guder* i stedet for Allāh. De behersker ikke *engang* et atoms vægt i himlene eller på jorden, og de har heller ikke andel i nogen af dem, ej heller har Han nogen hjælper blandt dem."

24. Ingen forbøn nytter hos Ham undtagen for den, Han tillader *det*, indtil, når deres hjerter er lettet for frygt, de vil sige: "Hvad var det, jeres Herre sagde?" De, *Sendebud-dene*, vil svare: "Sandheden." Og Han er den Ophøjede, den Store.

25. Sig: "Hvem forsyner jer fra himlene og jorden?" Sig: "Allāh. Enten følger vi eller I den rette vejledning eller er i åbenlys vildfarelse."

وَمَرَقْنَهُمْ كُلَّ مَرَقٍ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢٠﴾

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ بِآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ
مِنْهَا فِي شَكٍّ ۖ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيظٌ ﴿٢٢﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي
السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهِنَّ مِنْ شَرِكٍ ۚ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ
ظَهِيْرٌ ﴿٢٣﴾

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن
أُذِنَ لَهُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ
قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقُّ
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٢٤﴾

قُلْ مَن يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۗ وَآنَا أَوْ إِيَّاكُمْ
لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٥﴾

26. Sig: "I skal ikke stilles til ansvar for vore synder, ej heller skal vi stilles til ansvar for, hvad I gør."

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا
نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. Sig: "Vor Herre vil samle os alle, så vil Han dømme mellem os med sandhed, og Han er Dommeren, den Altvidende."

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ
بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۖ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٧﴾

28. Sig: "Vis mig dem, som I har tillagt Ham som partnere. Nej! Det kan I ikke, for Han er Allāh, den Almægtige, den Alvide."

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ
كَلَّا ۖ بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

29. Og Vi har ikke sendt dig undtagen som en Forkynder af glædelige budskaber og som en Advarer til hele menneskeheden, men de fleste mennesker ved det ikke.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Og de siger: "Hvornår vil dette løfte blive opfyldt, hvis I er sandfærdige?"

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٣٠﴾

31. Sig: "For jer er der et løfte om en dag, fra hvilken I ikke kan blive tilbage et eneste øjeblik, ej heller kan I komme forud for den."

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَأْخِرُونَ
عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣١﴾

R. 4.

32. Og de, som forkaster troen, siger: "Vi vil aldrig tro på denne Qur'ān, ej heller på det, som er før den", og om du blot kunne se, når de uretfærdige stilles for deres Herre, idet de vil kaste skylden på hinanden. De, som blev anset for svage, vil sige til dem, som var hovmodige: "Havde det ikke været for jer, ville vi med sikkerhed have været troende."

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا
الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۖ وَلَوْ
رَأَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْتُوفُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
الْقَوْلَ ۖ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْ لَا أَنْتُمْ لَكُنَّا
مُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

33. De, som var hovmodige, vil sige til dem, som blev anset for

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ

svage: "Var det os, som holdt jer borte fra retledningen, efter at den var kommet til jer? Nej, det var jer selv, som var skyldige."

34. Og de, som blev anset for svage, vil sige til dem, som var hovmodige: "Nej, men det var *jeres* rænker nat og dag, da I påbød os at forkaste troen på Allāh og tillægge Ham ligeværdige." Og de vil skjule *deres* fortrydelse, når de ser straffen, og Vi vil lægge lænker om halsen på dem, som forkastede troen. De skal ikke gengældes for andet end det, de plejede at gøre.

35. Og Vi har aldrig sendt en Advarer til nogen by, uden at de velstående deri sagde: "Med sikkerhed, vi forkaster det, I er blevet sendt med."⁶

36. Og de siger: "Vi har flere rigdomme og børn, og vi vil ikke blive straffet."

37. Sig: "I sandhed, min Herre forøger forsyningen, for hvem Han vil, og begrænser *den, for hvem Han vil*, men de fleste mennesker ved det ikke."

R. 5.

38. Og det er ikke jeres rigdomme, ej heller jeres børn, som vil bringe jer nær Os i rang, men de, som tror og handler retfærdigt, vil

اسْتُضِعُّوْا اَنْحُنْ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ
الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾

وَ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضِعُّوْا لِلَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الْاَيْدِ وَالنَّهَارِ اِذْ
تَاْمُرُوْنَ اَنْ تَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَ نَجْعَلَ
لَهُ اَنْدَادًا ۗ وَ اَسْرُوْا النَّدَامَةَ لَمَّا
رَاوْا الْعَذَابَ ۗ وَ جَعَلْنَا الْاِغْلَلَ فِيْ
اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ هَلْ يُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾

وَ مَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا
قَالَ مُتْرَفُوْهَا ۗ اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ
كَافِرُوْنَ ﴿٣٦﴾

وَ قَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَ اَوْلَادًا ۗ
وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿٣٧﴾

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَّشَاءُ وَ يَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٨﴾

ع

وَ مَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ
تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا ذُلْفٰى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ

6 Guds Profeter kommer for at oprejse de undertrykte klasser til deres retmæssige plads i samfundet og give dem de rettigheder tilbage, som er nægtet dem af storkapitalen. Det er derfor, at det i alle tidsaldre er de rige, de velhavende, mænd med magt og indflydelse, som slutter sig sammen mod det nye guddommelige budskab.

få dobbelt belønning for det, de gjorde. Og i ophøjede boliger vil de være i sikkerhed.

39. Og *hvad angår* dem, som stræber efter at ødelægge *formålet med Vore Tegn*, disse er det, som skal bringes ansigt til ansigt med straffen.

40. Sig: "Med sikkerhed, min Herre forøger forsyningen, for hvem Han vil af Sine tjenere, og begrænser *den*, for hvem *Han vil*. Og hvad I end giver ud, vil Han gengælde det, og Han er den Bedste af forsynerne."

41. Og *ihukom* den dag, når Han vil samle dem alle sammen, derpå vil Han sige til englene: "Var det især jer, som de tilbad?"

42. De vil sige: "Hellig er Du. Du er vor Beskytter i stedet for dem. Nej, men de tilbad djinnerne, disse var det, de fleste af dem troede på."

43. "Så på denne dag vil I ikke have nogen magt hverken til at gavne eller skade hinanden." Og Vi vil sige til dem, som handlede uretfærdigt: "Smag ildens straf, som I fornægtede."

44. Og når Vore klare og tydelige Tegn forelæses for dem, siger de: "Dette er blot en mand, som søger at holde jer borte fra det, som jeres

وَ عَمِلَ صَالِحًا ز فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءٌ
الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ
أَمْنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ
أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ
مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ
الرَّزْقِينَ ﴿٤٠﴾

وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ
لِلْمَلَائِكَةِ أَ هَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ
دُونِهِمْ ۗ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۗ
أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۖ وَ نَقُولُ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿٤٣﴾

وَ إِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا
مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصِدَّكُمْ

forfædre tilbad.” Og de siger: “Dette er ikke andet end en opdigtet løgn.” Og de, som forkaster troen, siger om sandheden, når den kommer til dem: “Dette er ikke andet end åbenlys trolddom.”

45. Og Vi gav dem ikke nogen bøger, som de studerede, ej heller sendte Vi nogen Advarer til dem før dig.

46. Og de, som var før dem, forkastede *også sandheden* – og disse har ikke *engang* opnået en tiendedel af det, som Vi gav dem, men de behandlede Mine Sendebud som løgnere. Hvor *frygtelig* var da Min straf!

R. 6.

47. Sig: “Jeg formaner jer kun om én ting: At I står op for Allāh to og to og enkeltvis og så tænker jer om. *I vil da vide, at* der ikke er noget vanvid hos jeres fælle, han er kun en Advarer til jer om en forestående streng straf.”

48. Sig: “Hvilken belønning jeg end måtte have bedt jer om – lad den være jeres. Min belønning er hos Allāh alene, og Han er Vidne over alle ting.”

49. Sig: “I sandhed, min Herre rammer *falskheden* med sandheden. *Han er den Bedste Kender* af alt det usete.”

عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤَكُمْ ۖ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَى ۖ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُحْيِيكُم بِإِحْسَانٍ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَ مَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٣٤﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَ مَا بَلَغُوا مِشْجَارًا مَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٣٥﴾

قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَىٰ وَفَرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۖ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٣٦﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٣٨﴾

50. Sig: "Sandheden er kommet, og falskheden kunne hverken påbegynde eller gentage *noget*."

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّلُ الْبَاطِلَ وَمَا يُعِيدُ ٥٠

51. Sig: "Hvis jeg fejler, fejler jeg kun til skade for mig selv, og hvis jeg er retledet, så er det på grund af det, min Herre har åbenbaret til mig. I sandhed, Han er Althørende, Nær."

قُلْ إِنِّ صَلَّيْتُ فَإِنَّمَا أَصَلُّ عَلَى نَفْسِي ٥١ وَإِنِّ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ٥١

52. Og om du blot kunne se, når de vil blive ramt af rædsel! Så vil der ikke være nogen udvej, og de vil blive grebet fra et sted næved.

وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٥٢

53. Og de vil sige: "Nu tror vi derpå." Men hvorledes kan det være muligt for dem at opnå *troen* fra et så fjernt sted,⁷

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ٥٣ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاقُوشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٣

54. og de havde bestemt forkastet den tidligere, idet de hengav sig til gætterier fra et fjernt sted.

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ٥٤ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٥٤

55. Og der vil blive sat en barriere mellem dem og det, de længes efter, ligesom det blev gjort med deres lige tidligere. Med sikkerhed, *også* de var i foruroligende tvivl.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ٥٥ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ٥٥

٥٥

*7 Dette betyder simpelthen, at da de tidligere havde distanceret sig fra troen, kunne de ikke opnå den på tidspunktet for straffen.

SURA 35

FĀṬĪR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 46 vers.

Suraen indledes også med *الْحَمْدُ* *al-ḥamd*, Guds lovprisning, ligesom den foregående sura. I den foregående sura omtales Allāhs herredømme over himmelen og jorden, og at hele universet metaforisk set er optaget af Hans lovprisning. I forbindelse med himmelens og jordens skabelse lige fra begyndelsen retter Allāh den Ophøjede menneskets opmærksomhed mod Sin lovprisning, for himmelens og jordens skabelse fra begyndelsen kan ikke være formålsløs. Og dette sigter til *rahmāniyyah*, nådesbevisning fra Skaberen før himmelens og jordens eksistens.

I vers 2 omtales de engle, som har par af to, tre og fire vinger. Dette betyder ikke, at engle har fysiske vinger, men det drejer sig her om de fire valenser, altså atomværdien af al materie, hvilket er årsagen til alle forunderlige kemiske reaktioner. Især de videnskabsmænd, som tror på Gud, gør opmærksom på, at på grund af en kemisk reaktion mellem kulstofs fire valenser og andre materier opstod den form af liv, som videnskabsmænd kalder kulstofbaseret liv. Dette vers i den Hellige Qur'ān indebærer, at der også findes engle med flere vinger end disse, som man i dag ikke har kendskab til, og under deres påvirkning vil mange fremragende kemiske reaktioner finde sted, som nutidens menneske ikke kan forestille sig.

I denne sura tales der igen om to have, det enes vand er salt og bittert, og det andet er sødt, men det er et underværk af Guds skabelse, at smagen af saltvandsdyrs kød er den samme som smagen af kødet fra ferskvandsdyr. Hvorledes blev det muligt, at kødet af de fisk, som altid lever i saltvand, er fuldstændig fri for dette vands salte virkning?

Herefter kommer sådanne vers (17-18), der advarer menneskeheden om, at hvis de ikke er taknemmelige over Guds gunstbevisninger og holder fast ved fornægtelsen af Ham, så kan Allāh, om Han vil, udlette dem fra jordens overflade og bringe en anden skabelse i deres sted, hvilket ikke er Allāhs Majestæt fjernt.

Derefter henledes menneskets opmærksomhed på, at enhver form for liv på jorden har gavn af det vand, som nedstiger fra himmelen, og ved dette vand vokser forskellige slags frugter. De har forskellige farver. Denne farveforskel tyder på, at ligesom man ser frugter af forskellig farve vokse frem af jord af samme farve, ligeså er alle mennesker efterkommere af den samme Adam, men alligevel er deres hudfarve og sprog forskellige,

dog er alle sprog afledt af et og samme sprog, og i dag findes der ingen lighed mellem dem undtagen for de indsigtsfulde, som Allāh den Ophøjede måtte skænke erkendelse.

De, der tillægger Allāh partnere, kan ikke i forbindelse med de ting, som skabes på jorden, tillægge Ham nogen jævnbyrdig. Mon de i deres forestilling da tillægger Allāh partnere i himlene, hvorom de ingen viden har?

Derefter advares menneskeheden om, at hverken himmelen eller jorden eksisterer selvstændigt i deres baner. Hvis Allāh ikke ved Sin forordning og magt bestandigt holder dem fast, og de blot én gang afviger fra deres baner, da vil den største ødelæggelse i himmelen og på jorden indtræffe, og så vil himmellegemer aldrig igen kunne holdes fast i noget kredsløb.

FĀṬIR

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Al lovprisning tilkommer Allāh, himlens og jordens Skaber, Der gør englene til budbringere, som har vinger, to, tre og fire. Han føjer til *Sin* skabelse¹, hvad Han vil, for Allāh har magt over alle ting.

3. Hvad Allāh end skænker menneskene af barmhjertighed, er der ingen, som kan holde den tilbage, og hvad Han end holder tilbage, er der ingen, som kan igangsætte den derefter, og Han er den Almægtige, den Alvide.

4. O I mennesker! Ihukom Allāhs nåde over jer. Er der mon nogen anden skaber end Allāh, som forsyner jer fra himmelen og jorden? Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Hvor bliver I da vendt bort?

5. Og hvis de forkaster dig, så er Guds Sendebud bestemt blevet forkastet før dig, og til Allāh skal alle ting bringes tilbage.

6. O I mennesker! Allāhs løfte er med sikkerhed sandt, så lad ikke det nærværende liv bedrage jer,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أجنحةٍ
مثنى وَ ثلث وَ رُبْعٍ ۖ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ
مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ②

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ
فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۗ وَ مَا يُمْسِكُ ۗ فَلَا
مُرْسَدَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ③

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ ۗ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ ۗ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ فَآتِنِ تَوْفِيقُونَ ④

وَ إِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ
مِّن قَبْلِكَ ۗ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ⑤

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا
تَغُرَّتْكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۗ وَ لَا

¹ Verset indebærer, at engle besidder kræfter og egenskaber i forskellig grad og i overensstemmelse med vigtigheden af den opgave, der er betroet hver enkelt af dem.

lad ej heller bedrageren bedrage jer med hensyn til Allāh.

7. Med sikkerhed, satan er jeres fjende, så tag den som fjende. Den kalder på sine tilhængere, blot for at de må blive den flammende ilds beboere.

8. For dem, som forkaster troen, er der en streng straf. Og for dem, som tror og handler retfærdigt, er der tilgivelse og en stor belønning.

R. 2.

9. Er mon den, hvis onde gerninger er blevet forskønnet for ham, så han ser dem som gode, *lig den, som tror og virkelig handler godt?* Med sikkerhed, Allāh dømmer som vildfarende hvem Ham vil og retleder hvem Han vil. Så lad ikke din sjæl sygne hen i sukken² over dem. Med sikkerhed, Allāh ved, hvad de gør.

10. Og Allāh er Den, Som sender vindene, der hæver skyerne *op*, så driver Vi dem til et dødt land og gør dermed jorden levende efter dens død. Ligeledes *skal* Opstandelsen *være*.

11. Hvem der end ønsker sig ære, *lad ham vide, at* al ære tilhører Allāh. Til Ham opstiger de gode ord, og den retfærdige handling hjælper dem til at hæve sig. Og de, som lægger onde planer, for dem er der en streng straf, og sådanne planer skal ødelægges.

يَعَزِّزُكُمْ بِاللَّهِ الْعَزُّورِ ⑥

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا ط إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا

مِنَ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑦

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

ع
١٣

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ
حَسَنًا ط فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ٢ فَلَا تَذْهَبِ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ط إِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑨

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ
سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ

فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ط
كَذَلِكَ النُّشُورُ ⑩

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ
جَمِيعًا ط إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ

وَ الْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ط وَ الَّذِينَ
يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ ط وَ مَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْوَرُ ⑪

² Verset er en udtryksfuld kommentar til den Hellige Profets^{sa} omsorg for sit folks åndelige velfærd og hans dybe sorg over deres modstand mod sandheden. Se noten til sura 18:7.

12. Og Allāh skabte jer af støv, dernæst af en sæddråbe, så gjorde Han jer til par. Og intet af hunkøn undfanger, ej heller føder det undtagen med Hans viden. Og ingen, hvis liv forlænges, får *sit* liv forlænget, ej heller formindskes noget af hans liv, undtagen *det er optegnet* i en Bog. Dette er med sikkerhed let for Allāh.

13. Og de to have er ikke ens: det ene frisk, sødt og behageligt at drikke, og det andet salt og bittert. Og fra hver spiser I frisk kød og bringer smykker frem, som I bærer. Og du ser skibene derpå pløje sig frem, for at I må søge af Hans nåde, og for at I må blive taknemmelige.

14. Han lader natten gå over i dagen, og Han lader dagen gå over i natten. Og Han har sat solen og månen i tjeneste, enhver følger *sit* forløb til en fastsat tid. Sådan er Allāh, jeres Herre, Hans er herredømmet, og de, som I påkalder i stedet for Ham, besidder ikke det allermindste.

15. Hvis I påkalder dem, vil de ikke høre jeres kald, og selv om de hørte det, kunne de ikke svare jer. Og på Opstandelsens Dag vil de fornægte jeres afgudsdyrkelse. Og ingen kan underrette dig som den Velunderrettede.

R. 3.

16. O I mennesker, det er jer, som

وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
تُفْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۗ وَمَا
تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۗ
وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ
عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٢﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ ۚ هَٰذَا
عَذْبٌ فَرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَ هَٰذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ ۗ وَ مِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَ تَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً
تَلْبَسُونَهَا ۚ وَ تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ
مَوَٰخِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾

يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُؤَلِّجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ ۗ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ۗ
كُلٌّ يَجْرِي لِآجَلٍ مُّسَمًّى ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ
رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ وَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٤﴾

إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ ۚ
وَ لَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۗ
وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۗ
وَ لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ ۚ

har behov for Allāh, hvorimod Allāh er Den, Som ikke har behov for nogen, den Evig Prisiværdige.

17. Om Han vil, kunne Han tilintetgøre jer og *i stedet* bringe en ny skabelse,

18. og det er ikke vanskeligt for Allāh.

19. Og ingen bebyrdet *sjæl* kan bære en andens byrde, og hvis en tungt bebyrdet *sjæl* kalder *en anden* til *at bære* sin byrde, skal intet deraf bæres *af den anden*, selv om han var en nærbeslægtet. Du kan kun advare dem, som frygter deres Herre i det skjulte og opretholder Bønnen. Og den, som lutrer sig, lutrer sig kun til sit eget bedste, og til Allāh skal tilbagekomsten være.

20. Og den blinde og den seende er ikke lige,

21. ej heller mørket og lyset,

22. ej heller skyggen og heden.

23. Ej heller er de levende og de døde lige. I sandhed, Allāh lader den høre, som Han vil, og du kan ikke få dem til at høre, som er i gravene.

24. Du er kun en Advarer.

25. Med sikkerhed, Vi har sendt dig med sandheden som en Forkynder af glædelige budskaber og som en Advarer, og der er ikke noget folk, undtagen der har været en Advarer blandt dem.

26. Og hvis de behandler dig som løgner, så behandlede de, der var

وَاللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۗ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَآ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ ۚ وَ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ وَ مَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢١﴾

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ﴿٢٢﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿٢٣﴾

إِن أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۗ وَإِن مِّن أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٥﴾

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن

før dem, også deres Profeter som løgnere. Deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn og med Skrifterne og med den strålende Bog.

27. Så greb Jeg dem, som forkastede troen, og hvor frygtelig var Min straf!

R. 4.

28. Ser du ikke, at Allāh sender vand ned fra himmelen, og Vi frembringer dermed frugter i forskellige farver, og i bjergene er der afsnit, hvide og røde, i forskellige nuancer, og også ravnsorte?

29. Og ligeledes er der blandt menneskene og dyrene og kvæget forskellige farver. Kun de af Hans tjenere, som besidder viden, frygter Allāh.³ I sandhed, Allāh er Almægtig, Mest Tilgivende.

30. Med sikkerhed, kun de, som følger Allāhs Bog og opretholder Bønnen og giver ud af det, Vi har forsynet dem med, i det skjulte og åbenlyst, håber på en handel, som aldrig skal mislykkes,

31. for at Han må give dem deres belønning fuldt ud og endda forøge dem af Sin nåde. I sandhed, Han er Mest Tilgivende, Mest Påskønnende.

32. Og denne Bog, som Vi har åbenbaret til dig, er selve sandhe-

قَبْلِهِمْ ۚ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٧﴾

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ
نَكِيرِ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً ۚ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهَا ۗ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ
وَ حُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَ غَرَابِيبُ
سُودٌ ﴿٢٨﴾

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ۗ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۗ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَ عَلَانِيَةً يُرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿٣٠﴾

لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ وَ يَزِيدَهُمْ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾

وَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

³ Viden betyder ikke nødvendigvis åndelig viden, men også viden om naturens love. En oprigtig undersøgelse af naturen og dens love fører uundgåeligt til, at man vil indse Guds almagt og dermed nære ærefrygt for Ham.

den, som opfylder det, der er før den. I sandhed, Allāh er Velunderrettet, Altseende med hensyn til Sine tjenere.

33. Så Vi gav Bogen i arv til de af vore tjenere, som Vi udvalgte. Og blandt dem er der nogle, som er grusomme mod sig selv ved at undertrykke deres ønsker, og blandt dem er der andre, som holder sig til middelvejen, og blandt dem er der nogle, som udmærker sig over andre i gode handlinger med Allāhs billigelse.⁴ Dette er virkelig den store nåde.

34. Evighedens Haver! De vil træde ind i dem. Deri vil de blive smykket med armbånd af guld og perler, og deres klæder deri vil være af silke.

35. Og de vil sige: "Al lovprisning tilkommer Allāh, Som har taget sorgen fra os. I sandhed, vor Herre er Mest Tilgivende, Mest Påskønnende,

36. Som af Sin nåde har anbragt os i Evighedens Bolig, hvori ingen møje vil ramme os, ej heller vil nogen følelse af udmattelse berøre os deri."

37. Men hvad angår dem, som forkaster troen, for dem er der helvedes ild. Det skal ikke forordnes for dem, at de må dø, ej heller skal dens straf mildnes for dem. Således lønner Vi enhver utaknemmelig.

هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ
إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا
مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ
وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۗ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ إِذْ بَدَأَ اللَّهُ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ
الْقَضَىٰ الْكَبِيرُ ﴿٣٤﴾

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلِّونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤًا ۗ
وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا
الْحَزْنَ ۗ إِنَّ رَبَّنَا لَعَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٦﴾

إِلَّا الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۗ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا
فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۗ لَا
يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۗ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

*4 Se noten til sura 37:114.

38. Og de vil råbe om hjælp deri: “O vor Herre! Tag os ud, vi vil handle retfærdigt, anderledes end det vi plejede at gøre.” “Gav Vi jer ikke et *så langt* liv, at den, som ville tænke sig om, kunne tænke sig om deri? Og der kom *også* en Advarer til jer. Smag da *straffen*, og for de uretfærdige er der ingen hjælpere.”

ع
١١

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا ۖ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ
أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن
تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۗ فَذُوقُوا فَمَا
لِظَالِمِينَ مِّنْ نَّصِيرٍ ﴿٣٨﴾

R. 5.

39. I sandhed, Allāh kender himlens og jordens hemmeligheder. I sandhed, Han kender fuldt ud alt det, som er *skjult* i hjerterne.

40. Han er Den, Som har gjort jer til stedfortrædere på jorden. Så den, som forkaster troen, vil *selv* lide under *følgerne af* sin forkastelse. Og for de vantro vil deres fornægtelse kun forøge vreden hos deres Herre, og deres fornægtelse vil ikke forøge de vantro i andet end tab.

41. Sig: “Har I set jeres gudepartnere, som I påkalder i stedet for Allāh? Vis mig *da*, hvad de har skabt af jorden. Eller har de nogen andel i skabelsen af himlene? Eller har Vi givet dem en bog, så de har et klart bevis derfra?” Nej, de uretfærdige lover ikke hinanden andet end bedrag.

42. Med sikkerhed, Allāh holder himlene og jorden, så de ikke afviger *fra deres positioner*. Og om de afveg, kan ingen holde dem

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٩﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ ۗ
فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۗ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا
مَقْتًا ۗ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
إِلَّا خَسَارًا ﴿٤٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ أَرُونِي مَاذَا
خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
السَّمَوَاتِ ۗ أَمْ أتيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِّنْهُ ۗ بَلْ إِن يَبْعُدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَن تَزُولَا ۗ وَ لَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا

uden Ham.⁵ I sandhed, Han er Overbærende, Mest Tilgivende.

43. Og de svor deres stærkeste eder ved Allāh, at hvis der kom en Advarer til dem, ville de bestemt følge retledningen bedre end noget andet folk. Men da en Advarer kom til dem, forøgede det dem kun i afsky

44. på grund af hovmod på jorden og onde planer. Men den onde plan omringer ingen anden end sin ophavsmand. Mon de venter andet end *Allāhs* sædvane mod de tidligere folk? Men du vil aldrig finde nogen forandring i Allāhs sædvane, ej heller vil du nogensinde finde nogen ændring i Allāhs sædvane.

45. Har de ikke rejst omkring på jorden og set, hvor *ond* afslutningen blev for dem, som var før dem? Og de var mægtigere end dem i styrke. Og Allāh er ikke således, at noget i himlene eller på jorden kunne forhindre Hans *planer*. I sandhed, Han er Altvidende, Almægtig.

46. Og om Allāh skulle straffe menneskene for, hvad de gør, ville Han ikke efterlade et eneste levende væsen på *jordens* overflade, men Han giver dem udsættelse indtil en fastsat frist, og når deres fastsatte tid kommer, så husk på, at Allāh med sikkerhed er fuldt ud opmærksom med hensyn til *Sine* tjenerne – *menneskeheden*.

مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا
غَفُورًا ﴿٣٣﴾

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن
جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ
إِحْدَى الْأُمَمِ ۗ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٣٣﴾

إِشْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَكْرَ السَّيِّئِ ۗ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۗ
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ ۗ
فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۗ وَ لَن
تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٣٣﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَ مَا كَانَ اللَّهُ
لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَ لَا
فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٣٥﴾

وَ لَوِ يَوَٰخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِن
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ فَإِذَا
جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿٣٤﴾

5 Både de himmelske og jordiske systemer fortsætter med at fungere i fuldkommen harmoni uden at afvige det mindste fra deres fastsatte forløb. Denne harmoni afslører eksistensen af et Intelligent og Almægtigt Væsen bagved. Dette Mægtige og Intelligente Væsen er Gud, Som fortjener og fordrer vor tilbedelse.

SURA 36

YĀ SĪN

Sura Yā Sīn blev åbenbaret i Mekka og indeholder 84 vers.

Ved slutningen af den foregående sura omtales de vantros bindende løfte, at hvis der kom en Advarer til dem, ville de bestemt følge hans retledning frem for alle tidligere folkeslag. I de indledende vers af denne sura siger Allāh den Ophøjede til den Hellige Profet^{sa}, at Vi har sendt dig til et sådant folk, til hvis forfædre der ikke var kommet nogen Advarer i lang tid, men alligevel har Allāhs ord vist sig sandt vedrørende de fleste af dem, at de ikke vil tro. De vantros påstand i slutningen af den foregående sura, at hvis der kom en Advarer til dem, ville de bestemt følge hans retledning, afvises således i denne sura.

Derefter fremsættes en lignelse om Profeternes fjender, at det faktisk er deres hovmod, der forhindrer dem i at modtage retledning. Ligesom nakken på den, som har halsjern omkring sin hals, forbliver stiv, på samme måde forbliver den hovmodiges nakke stiv. Det vil sige, at antagelse af troen alene bliver dem til del, som ikke har hovmod i sig.

Emnet, der begynder med vers 14, har været udsat for mange forskellige udlægninger af fortolkerne. Men Ḥaḍrat Hakīm Maulana Noorud Dīn, Khalīfatul Masih I^{ra}, har fremlagt en gribende fortolkning, og det er, at de første to Profeter var Profeten Moses^{as} og Profeten Jesus^{as}. Den Hellige Profet^{sa} bærede dem med sin støtte til dem. Men efter de vantros bestandige fornægtelse af dem ankom en fjerde person fra en fjerntliggende by, som advarede de vantro om, at den storslåede person, som i rigt mål sørger for jeres retledning uden at bede om nogen belønning, ham skal I tro på.

I den Hellige Qur'āns åbenbaringsperiode var det ifølge araberne alene daddelpalmerne, som havde hankøn og hunkøn, og ingen kunne forestille sig, at Gud ikke alene skabte par blandt frugttræer af enhver art, men ifølge vers 37 er alle ting i universet i par. Den moderne videnskab har løftet sløret for det faktum, at selv materie, atomer og subatomer består af par. Emnet angående "par" er således et ubegrænset emne, og for at kunne forstå læren om تَوْحِيد *Tauḥīd*, Guds Enhed, er det væsentligt at kunne begribe dette emne. Det er alene universets Skaber, Som ikke har behov for par, hvorimod hele skabelsen har behov for par.

I et senere vers behandles emnet om opstandelsen på ny, idet de døde, som oprejses ved opstandelsen, udtrykker deres undren over, hvem der har givet dem liv igen. Dette besvares med, at sandt var bestemt det, som alle Guds Sendebud talte.

I vers 81 forklares betydningen af at frembringe ild af det grønne træ, hvilket folk i almindelighed opfatter sådan, at når et grønt træ udtørres, kan der frembringes ild deraf. Dette er korrekt i sig selv, men i virkeligheden er det også muligt, at ild kan opstå, endda regelmæssigt opstår i de træer, som er grønne. Botanikere oplyser, at når grenene på nåletræer gnider mod hinanden under stærk blæst, kan der opstå ild mellem dem på grund af vedvarende friktion, og store skove bliver ødelagt på grund af dette.

Det sidste vers i denne sura afsluttes med at berette om opstandelsens komme, hvori det proklameres, at alle ting i universet tilhører Allāh, og til Ham skal I, o menneskehed, bringes tilbage.

YĀ SĪN

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Yā Sīn.‡

يٰسِّ ٢

3. Ved Qur'ānen, fuld af visdom,

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٣

4. i sandhed, du er et af Sendebuddene

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٤

5. på den rette vej.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥

6. Dette er den Almægtiges, den Evig Barmhjertiges åbenbaring,

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٦

7. for at du må advare et folk, hvis forfædre ikke blev advaret, og derfor er de uagtsomme.

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُونَ ٧

8. Med sikkerhed, ordet har vist sig sandt mod de fleste af dem, for de tror ikke.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٨

9. Vi har lagt halsjern om deres halse, der når til hagerne, så deres hoveder er tvunget op.

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ٩

10. Og Vi har anbragt en barriere foran dem og en barriere bag dem og har tildækket dem, så de ikke kan se.¹

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ١٠

11. Og det er det samme for dem, om du advarer dem eller ikke advarer dem – de vil ikke tro.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١١

12. Du kan kun advare den, som følger Formaningen og frygter den

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ

‡ O fuldkomne Leder!

1 På grund af de vantros sædvaner, fordomme og stolthed kunne de ikke glæde sig til den lyse fremtid, der lå foran dem, hvis de antog islām, og de tænkte ikke tilbage på de tidligere folks historie, som forkastede sandheden og blev grebet af Guds straf.

Nådige i det skjulte. Så forkynd ham glædeligt budskab om tilgivelse og en ædel belønning.

الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَ أَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١٣﴾

13. Med sikkerhed, Vi *alene* giver liv til de døde, og Vi skriver det op, som de sender forud, og det, som de efterlader, og alle ting har Vi opbevaret i en klar og tydelig Bog.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ
مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۗ وَكُلِّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٤﴾

R. 2.

14. Og fremsæt for dem lignelsen om byens² indbyggere, da Sendebuddene kom til den.

وَ أَصْرِبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ
إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

15. Da Vi sendte to Sendebud til dem, og de forkastede dem begge, så styrkede Vi *dem* med et tredje, og de sagde: “Med sikkerhed, vi er blevet sendt til jer som Sendebud.”

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ
مُرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

16. De svarede: “I er ikke andet end mennesker som os, og den Nådige har ikke åbenbaret noget. I lyver blot!”

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا ۖ وَمَا
أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ ۗ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

17. De sagde: “Vor Herre ved, at vi bestemt er *Hans* Sendebud til jer,

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ
لَمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

18. og os påhviler kun den tydelige overlevering af budskabet.”

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

19. De sagde: “Med sikkerhed, vi tager jer som ondt varsel, hvis I ikke ophører, vil vi bestemt stene jer, og en smertefuld straf vil med sikkerhed ramme jer fra os.”

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَكِن لَّمْ
تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَكَيْمَسَّكُمْ
مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

2 *Qaryah*, by, kan betyde enhver by eller et sted, eller metaforisk set kan det stå for hele verden. Således kan *aṣḥābul-qaryah* betyde menneskeheden som helhed. Eller ordet kan betyde en bestemt by og således henvise til Mekka, centrum for islām. I dette tilfælde vil ordet ‘Sendebuddene’ gælde for den Hellige Profet^{sa}, som i sin person repræsenterede alle Guds Sendebud og Profeter.

20. De svarede: “Jeres onde varsel er hos jer selv. Er det, fordi I er blevet formanet? Nej, I er et folk, som overskrider alle grænser.”

21. Og fra den fjerneste ende af byen kom der en mand ilende.³ Han sagde: “O mit folk! Følg Sendebuddene,

22. følg dem, som ikke beder jer om nogen belønning, og som er retledede.

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ ط آئِنُ
ذِكْرُكُمْ ط بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَ جَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ
رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ لِقَوْمِ اتَّبِعُوا
الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَ هُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

Del 23

23. Og af hvilken grund skulle jeg ikke tilbede Ham, Som har skabt mig, og til Hvem I skal bringes tilbage?

24. Skal jeg i stedet for Ham tage andre guder? Hvis den Nådige skulle ønske mig nogen skade, ville deres forbøn ikke nytte mig noget, ej heller kunne de frelse mig.

25. I så fald ville jeg bestemt være i åbenlys vildfarelse.

26. Jeg tror på jeres Herre, så lyt til mig.”

27. Det blev sagt *til ham*: “Træd ind i Paradiset.” Han sagde: “O, om mit folk blot vidste,

28. hvorledes min Herre *nådigt* har skænket mig tilgivelse og har gjort mig til en af de ærede!”

وَ مَا لِي لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي
وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

ءِ اتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً إِنْ يُرِدْ
الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا وَ لَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٤﴾

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٦﴾

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ط قَالَ يَلِيْتُ قَوْمِي
يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَ جَعَلَنِي مِنَ
الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

3 Med ordet *radjulun*, en mand, kan henvisningen være til den Lovede Messias^{as}, der er blevet omtalt i en velkendt *hadīth* af den Hellige Profet^{sa}: Hvis troen skulle stige op til Plejaderne, ville en mand blandt Persiens sønner bringe den ned til jorden. (Bukhārī, Kitābut-Tafsīr).

Ordet *yas'ā*, ilende, er også blevet anvendt om den Lovede Messias^{as} i nogle af den Hellige Profets^{sa} udsagn, som peger på hans standhaftige, hurtige og utrættelige stræben for islāms sag.

29. Og Vi nedsendte ikke mod hans folk efter ham nogen hærskare fra himmelen, ej heller behøvede Vi at sende *nogen*.

30. Det var kun et eneste skrald, og se, de var udslukte.

31. Ve menneskeheden! Der kommer ikke noget Sendebud til dem, uden at de driver spot med ham.⁴

32. Mon de ikke ser, hvor mange generationer Vi har tilintetgjort før dem, og at de aldrig vender tilbage til dem?

33. Og de skal alle sammen bestemt bringes frem for Os.

R. 3.

34. Og den døde jord er et Tegn for dem: Vi gør den levende og frembringer korn fra den, hvoraf de spiser.

35. Og Vi har anbragt i den haver med daddelpalmer og druer, og Vi har ladet kilder strømme frem deri,

36. for at de må spise frugten deraf, og det var ikke deres hænder, som skabte den. Vil de da ikke være taknemmelige?

37. Hellig er Han, Som skabte alle ting i par⁵, af hvad jorden lader gro og af dem selv og af hvad de ikke kender.

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٣٩﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٤٠﴾

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ ۗ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

وَإِنْ كُلُّ لَمَمٍ لَدَيْنَا مُخْضَرُونَ ﴿٣٣﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٤﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٥﴾

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ ۗ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

سُبْحٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

4 Ordene i dette vers er fulde af medfølelse. Den Almægtige Selv synes som sådan at være fuld af sorg over menneskers forkastelse og bespottelse af Hans Profeter. Mens Profeterne sørgede over deres folk, gengældte disse deres sorg med foragt og forhånelse.

5 Se noten til sura 13:4.

38. Og et Tegn for dem er natten, fra hvilken Vi trækker dagen bort, og se, de er i mørke.

39. Og solen bevæger sig i banen, foreskrevet for den. Dette er en forordning fra den Almægtige, den Altvidende.

40. Og for månen har Vi fastsat stadier, indtil den igen bliver som en gammel tør palmegren.

41. Det tilkommer ikke solen at overhale månen, ej heller kan natten gå forud for dagen, og alle glider i et kredsløb.⁶

42. Og et Tegn for dem er det, at Vi bærer deres afkom i det lastede skib,

43. og Vi vil skabe for dem dets lige, som de vil rejse med.

44. Og om Vi ville, kunne Vi drukne dem, da ville der ikke være nogen til at hjælpe dem, ej heller ville de blive reddet

45. undtagen ved barmhjertighed fra Os og som forsyning for en tid.

46. Og når det siges til dem: "Vogt jer med hensyn til det, som er foran jer, og det, som er bag jer, for at I må modtage barmhjertighed", vender de sig bort.

47. Og der kommer ikke til dem noget Tegn af deres Herres Tegn, uden at de vender sig bort fra det.

وَ آيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٨﴾

وَ الشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٩﴾

وَ الْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٤٠﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤١﴾

وَ آيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي
الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤٢﴾

وَ خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٣﴾

وَ إِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنقذُونَ ﴿٤٤﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَ مَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٥﴾

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
وَ مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

وَ مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٧﴾

⁶ Se noten til sura 35:42.

48. Og når det siges til dem: “Giv ud af det, som Allāh har forsynet jer med”, siger de, som forkaster troen, til dem, som tror: “Skal vi bespise den, som Allāh kunne have bespist, om Han havde villet? I er blot i åbenlys vildfarelse.”

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۗ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ ۖ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

49. Og de siger: “Hvornår vil dette løfte blive *opfyldt*, hvis I er sandfærdige?”

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾

50. De venter blot på et eneste skrald, som vil gribe dem, mens de strides.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٠﴾

51. Og de vil ikke være i stand til at oprette testamente, ej heller vil de vende tilbage til deres familier.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

R. 4.

52. Og der skal blæses i trompeten, og se, de vil skynde sig frem fra gravene til deres Herre.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٤٢﴾

53. De vil sige: “O, ve os! Hvem har rejst os op fra vort hvilested? Dette er, hvad den Nådige havde lovet, og Sendebuddene talte sandt.”

قَالُوا يُؤَيَّلْنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۚ سَبِّحْ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٤٣﴾

54. Det vil kun være et eneste skrald, og se, de skal alle bringes frem for Os.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٤٤﴾

55. Og på den dag skal ingen sjæl forurettes det mindste, ej heller skal I gengældes for andet end det, I plejede at gøre.

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾

56. I sandhed, Paradisets beboere vil på denne dag være lykkelige

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ

ligt optaget af forskellige beskæftigelser.⁷

57. De og deres fæller vil være i behagelig skygge, tilbagelænedede på ophøjede divaner.

58. De vil have frugter deri, og de vil få alt, hvad de måtte bede om.

59. “Fred⁸ være med jer” – et hilsende ord fra den Barmhjertige Herre.

60. Og Gud vil sige: “Adskil jer fra de retfærdige på denne dag, o I forbrydere!

61. Påbød Jeg jer ikke, o Adams sønner, at I ikke skulle tilbede sattan – for den er en åbenlys fjende for jer –

62. og at I skulle tilbede Mig? Dette er den rette vej.

63. Og den vildledte bestemt en stor mængde af jer. Hvorfor ville I da ikke forstå?

64. Dette er helvede, som I blev lovet.

65. Træd ind i det på denne dag, fordi I plejede at fornægte.”

66. I dag vil Vi forsegle deres munde, og deres hænder vil tale til Os, og deres fødder vil vidne om det, de havde optjent.

فَكِهُونٌ ﴿٥٦﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ

مُتَّكُونَ ﴿٥٧﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مِمَّا يُدَّعُونَ ﴿٥٨﴾

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٩﴾

وَامْتَاذُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٠﴾

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا

تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُبِينٌ ﴿٦١﴾

وَإِنِ اعْبُدُونِي ۗ هَذَا صِرَاطٌ

مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۗ

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٤﴾

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٥﴾

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ ﴿٦٦﴾

⁷ Livet i den næste verden vil ikke, som det generelt er misforstået, være et liv i inaktivitet, men et liv i konstant virke og stadig åndelig fremgang.

⁸ Ved et enkelt ord *salām*, ‘fred’, opsummerer verset alle Paradisets forskellige velsignelser – fred med Gud og fred med sig selv. Dette er det højeste stadie af Paradisets lyksalighed.

67. Og om Vi havde villet, kunne Vi have blindet deres øjne, så ville de have skyndt sig for *at finde* vejen. Men hvorledes kunne de se?

68. Og om Vi havde villet, kunne Vi have omformet dem, *så de var fastnaglet* på deres steder, så ville de ikke være i stand til at bevæge sig fremad eller vende tilbage.

R. 5.

69. Og den, som Vi skænker et langt liv, ham lader Vi vende tilbage til en tilstand af senilitet. Vil de da ikke forstå?

70. Og Vi har ikke lært ham digteknst, ej heller sømmer det sig for ham. Dette er alene en Formaning og en Qur'ān, der forklarer *alle ting tydeligt*,

71. for at den må advare alle, som lever, og for at forordningen mod de vantro må opfyldes.

72. Mon de ikke ser, at blandt de ting, som Vore hænder har formet, har Vi skabt for dem kvæg, som de er herrer over?

73. Og Vi har underlagt disse for dem, således at de bruger nogle af dem til ridning, og *nogle* af dem spiser de.

74. Og af dem har de *andre* fordele og *også* drikke. Vil de da ikke være taknemmelige?

75. Og de har taget sig *andre* guder i stedet for Allāh, så de måtte blive hjulpet.

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٧﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَنْ نَعْمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿٧٢﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَاتٍ لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٥﴾

76. De vil ikke være i stand til at hjælpe dem, *tværtimod*, de skal selv tvinges til at være til stede sammen med dem i skarer.

77. Så lad ikke deres tale bedrøve dig. Med sikkerhed, Vi ved, hvad de skjuler, og hvad de åbenbarer.

78. Mon mennesket ikke ser, at Vi har skabt det *blot* af en sæddråbe? Men se, det er en åbenlyst stridig *person*.

79. Og det fremsætter lignelser om Os og glemmer sin egen skabelse. Det siger: "Hvem kan give liv til knoglerne, når de er forråd-nede?"

80. Sig: "Han, Som skabte dem første gang, vil give dem liv, og Han kender enhver *slags* skabning fuldt ud,

81. Han, Som frembringer ild for jer af det grønne træ, og se, af det tænder I op.

82. Mon Den, Som skabte himlene og jorden, ikke har magt til at skabe deres lige?" Jo, og Han er bestemt den Fuldkomne Skaber, den Altvidende.

83. Med sikkerhed, Hans befaling, når Han ønsker noget, er *blot*, at Han siger til det "bliv til!", så bliver det til.⁹

84. Så Hellig er Han, i Hvis hånd herredømmet over alle ting er. Og til Ham skal I *alle* bringes tilbage.

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ ۖ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٤٦﴾

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ ۗ إِنَّا نَعْلَمُ مَا نَسْرُبُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٤٧﴾

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤٨﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٤٩﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٥١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلَىٰ ۚ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٥٢﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٣﴾

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٤﴾

*9 Se noten til sura 2:118.

SURA 37

AŞ-ŞĀFFĀT

Sura Aş-Şāffāt blev åbenbaret i Mekka og indeholder 183 vers.

Inden fortolkningen af de indledende vers i denne sura fremlægges, er det vigtigt at nævne, at der i disse vers berettes om, at når profetierne deri går i opfyldelse, vil det uden tvivl vise sig, at den renæssance, som proklameres med stor overbevisning, med sikkerhed også vil gå i opfyldelse, eftersom Allāh den Ophøjede i vers 12 siger: “Spørg da dem, om det de kan skabe er mere varigt end det, Vi har skabt?” Efter dette spørgsmål, som kan gøre de vantro lamslåede, forkyndes det, at Allāh den Ophøjede som Skaberen besidder en meget ophøjet stilling sammenlignet med deres skaberevner og er i stand til, når de er blevet til støv efter døden, at give dem liv på ny. Samtidig advares der om, at når de skal oprejses, vil de også blive vanæret, altså vil det blive påvist over for dem, som højlydt proklamerede det de skabte, at deres skabelser faktisk intet er værd, og at det alene er Allāh, Som er den mest magtfulde Skaber.

Nu vender vi tilbage til de indledende vers. I virkeligheden indeholder vers 2, وَالصَّاقَاتِ صَفًّا *waş şāffāti şaffan*, forudsigelsen om de krigsfly, som mennesket vil skabe, de vil angribe fjenden række efter række og vil advare dem igen og igen ved at kaste flyveblade ned over dem med det budskab, at de skal underkaste sig dem, ellers skal de tilintetgøres.

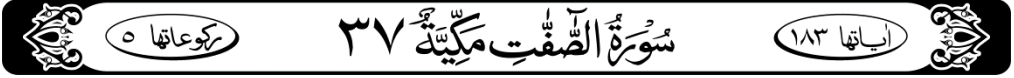
Herefter siger Allāh, hvilket værd mon de har, at de skulle proklamere guddommelighed på grund af deres tilsyneladende styrke! Der er kun En Gud, Allāh.

Derefter siger Allāh den Ophøjede, at Han er Herre over alle solopgange. Også dette vers udgør en profeti, for man havde ingen opfattelse af flere solopgange på den tid, således som man har i dag. Det vil være på den tid, når mennesket gennem forskellige opfindelser, der formår at flyve meget højt som f.eks. raketter, vil forsøge at udforske universets hemmeligheder, ligesom der i vor tid er en række forsøg i gang. Men de vil blive stenet fra alle retninger, dvs. de skal rammes af farlige sten, som regner fra himmellegemerne, og med undtagelse af nogle få hemmeligheder fra den nærliggende himmel vil dette ikke lykkes for dem. Det er, hvad både tiden og nutidens opfindelser vidner om, og det er netop, hvad der foregår.

Eftersom der i begyndelsen af denne sura tales om krig, som udkæmpes mellem nationerne for at få de jordiske sejre, omtales derfor også deri den Hellige Profets^{sa} og hans tilhængeres kamp, som udelukkende var for

Allāhs sag, hvor intet sværd blev løftet for at udgyde andres blod, men Profetens tilhængeres eget blod skulle udgydes som offer. Dette henviser til Profeten Abrahams^{as} opofrelse, som han udtrykte i form af beredvillighed til at slagte sin søn Ismael^{as}. Nogle fortolkeres formodning, at det var en vædder, hvis horn havde viklet sig ind i tætte grene, og at Profeten Ismael^{as} blev frigivet mod dette store offer, er en absurd tankegang, som hverken nævnes i Qur'ānen eller ḥadīth. Hvorledes kan en vædder være mere værd end Profeten Ismael^{as}? Profeten Ismael^{as} blev holdt i live, for at verden skulle opleve ذَبْحٌ عَظِيمٌ *dhibhin 'azīm*, den enestående opofrelse, som forekom i den Hellige Profets^{sa} tid.

I begyndelsen af denne sura omtales der mange angribere i tætte rækker. I slutningen af suraen bekendtgør den Hellige Qur'ān, at de virkelige hærskarer opstillet i tætte rækker er Vore. Her henvises til både den Hellige Profets^{sa} hærskarer i rækker og også til de engle, som blev nedsendt fra himmelen i række efter række til Profetens^{sa} støtte. Det forventelige ville have været, at disse tilsyneladende svage hærskarer opstillet i rækker skulle lide nederlag, hvis fjenden var meget mere magtfuld end dem – men Allāhs forordning var overvældende, og alene Allāh og gudhengivne mennesker sejrede.

AŞ-ŞAFFĀT

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, ^{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①}
den Evig Barmhjertige.
2. Ved dem, som stiller sig i tætte
rækker, ^{وَالصَّفَّتِ صَفًّا ②}
3. så driver de fjenden bort med
styrke, ^{فَالزُّجُرَّتِ زَجْرًا ③}
4. derpå reciterer de *Qur'ānen som*
en Formaning, ^{فَالتَّلِيلِ ذِكْرًا ④}
5. med sikkerhed, jeres Gud er
En, ^{إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤}
6. Herre over himlene og jorden
og alt det, som er imellem dem, og
Herre over alle solopgange. <sup>رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ⑥</sup>
7. Vi har smykket den laveste him-
mel med en udsmykning af stjer-
ner¹ <sup>إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ
الْكُوكِبِ ⑦</sup>
8. og har beskyttet den mod alle
oprørske sataner. ^{وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧}
9. De skal ikke være i stand til at
lytte til den Ophøjede Forsamling
til trods for stor anstrengelse – idet
de bombarderes fra alle sider,
<sup>لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى
وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑨</sup>
10. forkastede, og for dem er der
en varig straf – ^{دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩}
11. undtagen den, som opsnapper
noget i smug, og så forfølger der
den en gennemtrængende flamme
af ild. <sup>إِلَّا مَنِ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ
شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑪</sup>
12. Spørg da dem, om det de kan
skabe er mere varigt, end hvad Vi
^{فَاسْتَفْتِهِمْ أَمْهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ}

1 Se noten til sura 33:47.

har skabt? Dem har Vi skabt af klæbrigt ler.

مَنْ خَلَقْنَا ۖ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ
لَازِبٍ ۝١٣

13. Nej, du forundrer dig, og de driver spot.

بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۝١٣

14. Og når de formaner, agter de ikke *derpå*.

وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝١٤

15. Og når de ser et Tegn, søger de at bespotte det.

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝١٥

16. Og de siger: "Dette er ikke andet end åbenlys trolddom.

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝١٦

17. Hvorledes! Når vi er døde og er blevet til støv og ben, skal vi da oprejses?

ءِ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءِ إِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ۝١٧

18. Og *også* vore forfædre fra fordums tid?"

أَوْ آبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ۝١٨

19. Sig: "Ja, og *da* skal I blive fornedrede."

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝١٩

20. Da vil der være et eneste strengt råb, og se, de vil begynde at skue.

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ ۝٢٠

21. Og de vil sige: "Ve os! Dette er Gengældelsens Dag."

وَقَالُوا يُؤَيَّلْنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ۝٢١

22. "Dette er dagen for den *endelige* afgørelse, som I plejede at fornægte."

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكذِّبُونَ ۝٢٢

R. 2.

23. *Og det vil blive sagt til englene:* "Saml dem, som handlede uretfærdigt, sammen med deres fæller, og hvad de plejede at tilbede

أُحْشِرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَآزُوا جَهُمُ
وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝٢٣

24. i stedet for Allāh, og før dem til helvedes vej,

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ
الْجَحِيمِ ۝٢٤

25. og stands dem, for de skal bestemt udspørges."

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝٢٥

26. “Hvad er der med jer, at I ikke hjælper hinanden?”

27. Nej, på den dag vil de overgive sig.

28. Og nogle af dem vil henvende sig til andre og spørge hinanden.

29. De vil sige: “Med sikkerhed, I plejede at komme til os fra højre.”²

30. De vil svare: “Nej, det var jer selv, som ikke var troende.

31. Og vi havde ingen magt over jer, men I var selv oprørske folk.

32. Nu er vor Herres ord blevet berettiget mod os, at vi med sikkerhed skal smage *straffen*.

33. Og vi lod jer fare vild, fordi vi selv var blevet vildfarende.”

34. Med sikkerhed, på den dag vil de *alle* være fælles om straffen.

35. Med sikkerhed, således behandler Vi forbryderne,

36. for da det blev sagt til dem: “Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Allāh”, vendte de sig hovmodigt bort

37. og sagde: “Skal vi opgive vore guder for en besat digter?”

38. Nej, han har bragt sandheden og har bekræftet *alle* Sendebudenes sandhed.

مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ ﴿٢٦﴾

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٧﴾

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٨﴾

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ

الْيَمِينِ ﴿٢٩﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا

لَدَٰئِقُونَ ﴿٣٢﴾

فَاَعْوَيْنَكُمْ ۖ إِنَّا كُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ

مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٤﴾

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ

إِلَّا اللَّهُ لَا يَشْتَكِرُونَ ﴿٣٦﴾

وَ يَقُولُونَ إِنَّا لَنَرٰكُمۡوَآ إِلٰهَتِنَا

لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٧﴾

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَ صَدَقَّ

الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٨﴾

² Højre kan betegne religion, og verset kan betyde: I skjulte jer under religionens kappe for at bedrage os.

39. I skal med sikkerhed smage den smertefulde straf.

إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٩﴾

40. Og I skal kun gengældes for det, I plejede at gøre –

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

41. undtagen Allāhs udvalgte tjenere,

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤١﴾

42. disse vil få en velkendt forsyning,

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

43. frugter, og de skal æres

فَوَاجِهِ ۗ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٣﴾

44. i Salighedens Haver,

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٤﴾

45. *siddende* på troner over for hinanden.

عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٥﴾

46. De skal efter tur bydes et bæger fra en strømmende kilde,

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿٤٦﴾

47. *skinnende* hvid, velsmagende for dem, som drikker,

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٧﴾

48. hvori der ikke vil være nogen beruselse, ej heller skal de udmattes derved.

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٨﴾

49. Og hos dem vil der være *kyske* kvinder med nedslagne blikke og store smukke øjne,

وَ عِنْدَهُمْ قَصِرَتُ الْأَطْرَافِ عَيْنٌ ﴿٤٩﴾

50. som om de var velbeskyttede æg.³

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٥٠﴾

51. Da vil nogle af dem henvende sig til de andre og spørge hinanden.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥١﴾

52. En taler blandt dem vil sige: “Jeg havde en fælle,

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥٢﴾

*3 *Baiḍun* (بَيْضٌ) ligesom *baiḍatun* (بَيْضَةٌ) er et æg af en struds eller af en hvilken som helst fugl. Når ordet anvendes som lovord, *huwa baiḍatul balad* (هُوَ بَيْضَةُ الْبَلَدِ), betyder det: Han er som et strudseæg, hvori der er en fugleunge, fordi strudsehannen i det tilfælde beskytter det; eller hans ædelhed er uden lige, ligesom et *velbeskyttet* æg, der er ladt alene; eller han er herre eller leder; eller han er uden lige i *balad* (بَلَدٌ) (land eller område), som andre søger til, og hvis ord de accepterer; eller han er en hædret eller velkendt person. Således kan *baiḍun makkūn* (بَيْضٌ مَّكْنُونٌ) betyde Paradisets stolthed, velbevogtet og velbeskyttet.

53. som plejede at sige: ‘Er du virkelig blandt dem, som tror, *at det er sandt?*

54. Når vi er døde og er blevet til støv og ben, skal vi da virkelig gengældes?’”

55. Han vil spørge: “Vil I kaste et blik *på ham?*”

56. Så vil han kigge og se ham midt i ilden.

57. Han vil sige: “Ved Allāh! Du forårsagede næsten min ødelæggelse.

58. Og havde det ikke været for min Herres nåde, ville jeg med sikkerhed have været blandt dem, som kaldes frem *for Ham*.

59. Er det mon *ikke således*, at vi ikke skal dø *igen*

60. undtagen vor første død, og at vi ikke skal straffes?

61. Med sikkerhed, dette er den store sejr.

62. For noget lig dette skal da de stræbende stræbe.”

63. Er dette bedre som beværtning – eller Zaqqūm⁴ træet?

64. Vi har bestemt gjort det til en prøvelse for de uretfærdige.

65. Det er et træ, som vokser i helvedes bund,

يَقُولُ أَيْنِكَ مِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٣﴾

ءِ إِذَا مِثْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا ءِ إِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٤﴾

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْعُونَ ﴿٥٥﴾

فَاطْلَعَ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ ﴿٥٧﴾

وَ لَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتَ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٨﴾

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٩﴾

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى وَ مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٦٠﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦٢﴾

أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الرَّقُومِ ﴿٦٣﴾

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

4 Zaqqūm betegner vantroens træ. Qur’ānen har sammenlignet sand tro med et godt træ, som frembringer sin frugt til alle tider (14:25-26), og vantro med et slet træ – Zaqqūm (14:27). Således vil indtagelse af frugten fra vantroens forbandede træ forårsage åndelig død.

66. dets frugt er, som var det slangehoveder.

67. Og de skal spise deraf og fylde deres maver dermed.

68. Så vil de desuden få en drik, tilsat kogende vand.

69. Derpå skal deres tilbagekomst med sikkerhed være til helvede.

70. De fandt virkelig deres forfædre vildfarende,

71. og de hastede videre i deres fodspor.⁵

72. Og de fleste af de tidligere folk var bestemt faret vild før dem,

73. og Vi havde sendt Advarere blandt dem.

74. Se da, hvor *ond* afslutningen blev for dem, som blev advaret,

75. undtagen Allāhs udvalgte tjenere.

R. 3.

76. Og med sikkerhed, Noah påkaldte Os, og hvilket udmærket svar gav Vi på hans bøn!

77. Og Vi frelste ham og hans familie fra den store bedrøvelse,

78. og Vi gjorde hans afkom til de eneste overlevende.

79. Og Vi efterlod *et godt ry* for ham blandt de kommende generationer –

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾

فَأَنَّهُمْ لَأَكِلُونَ مِنْهَا فَمَا لِيُونَ مِنْهَا
الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ
حَمِيمٍ ﴿٦٨﴾

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٧٠﴾

فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧١﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٤﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ ﴿٧٦﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَآلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

⁵ Mennesker er almindeligvis slaver af gamle sædvaner, traditioner og skikke. Gammeldags ideer og fordomme er længe om at forsvinde. Måske er den største forhindring for folks modtagelse af sandheden, som er nævnt gentagne gange i Qur'ānen, deres stærke modvilje mod at acceptere nye ideer. Se noten til sura 2:171.

80. “fred være med Noah blandt alverdens folk!”

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَلَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. Med sikkerhed, således belønner Vi dem, som handler godt.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨١﴾

82. Han var bestemt *en* af Vore troende tjenere.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٢﴾

83. Så druknede Vi de andre.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِيْنَ ﴿٨٣﴾

84. Og med sikkerhed, til hans gruppe hørte Abraham,

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِابْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾

85. da han kom til sin Herre med et hengivent hjerte,

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾

86. da han sagde til sin fader og sit folk: “Hvad er det, I tilbeder?”

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾

87. Mon I søger løgne som guder i stedet for Allāh?

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّهَ تَرْيَدُونَ ﴿٨٧﴾

88. Så hvad er jeres opfattelse af alle verdens Herre?”

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Derpå kastede han et blik på stjernerne

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾

90. og sagde: “Jeg *føler* mig virkelig utilpas.”

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾

91. Så gik de bort fra ham med ryggen til.

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩١﴾

92. Da vendte han sig ubemærket til deres guder og sagde: “Vil I ikke spise?”

فَرَاغَ إِلَى إِلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾

93. Hvad er der med jer, at I ikke taler?”

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾

94. Så begyndte han pludselig at slå dem med den højre hånd.

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾

95. Derpå kom *folket* hastende mod ham.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٥﴾

96. Han sagde: “Tilbeder I det, som I *selv* har udhugget,

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٦﴾

97. hvorimod Allāh har skabt jer og det, I frembringer?”

98. De sagde: “Byg en opbygning til ham og kast ham i ilden.”

99. Således lagde de en ond plan mod ham, men Vi gjorde dem dybt vanærede.

100. Og han sagde: “Jeg går til min Herre, Som vil retlede mig.”

101. “Min Herre! Skænk mig en retfærdig søn.”

102. Så Vi skænkede ham glædeligt budskab om en overbærende søn.

103. Og da han var gammel nok til at arbejde sammen med ham, sagde han: “O min kære søn, jeg har set i en drøm, at jeg slagter⁶ dig. Så tænk over, hvad du mener om det!” Han svarede: “O min fader, gør, som du er blevet befaleet, du vil finde mig, om Allāh vil, blandt de standhaftige.”

104. Og da de begge underkastede sig Guds vilje, og han lagde ham på jorden, med ansigtet nedad,

105. kaldte Vi ham: “O Abraham,

106. du har virkelig opfyldt drømmen.” Med sikkerhed, således belønner Vi dem, som handler godt.

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي

الْجَحِيمِ ﴿٩٨﴾

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ

الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿١٠٠﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي

إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ

فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا بَتِ افْعَلْ

مَا تُؤْمَرُ ۚ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ

الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٤﴾

وَنَادَيْنَاهُ أَنِ يَا بْرَهِيْمُ ﴿١٠٥﴾

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ إِنَّا كَذَبُكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾

6 Qur’ānen og Bibelen stemmer ikke overens med hensyn til, hvilken af Abrahams to sønner – Ismael eller Isak – der i udførelsen af Guds befaling skulle ofres. Ifølge Bibelen var det Isak (1. Mosebog 22,2). Qur’ānen siger på den anden side klart og utvetydigt, at det var Ismael. Ifølge Bibelen blev Abraham befaleet at ofre sin eneste søn, men Isak var på intet tidspunkt hans eneste søn. Ismael var 13 år ældre end Isak og var også hans førstefødte. Det er derfor forståeligt, at Abraham må være blevet påbudt af Gud at ofre sin søn Ismael.

107. Dette var med sikkerhed en åbenlys prøvelse.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٧﴾

108. Og Vi frelste ham mod et stort slagtoffer.⁷

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٨﴾

109. Og Vi efterlod *et godt ry* for ham blandt de kommende generationer – ⁸

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٩﴾

110. “fred være over Abraham!”

سَلَّمَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٠﴾

111. Således belønner Vi dem, som handler godt.

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١١﴾

112. Med sikkerhed, han var *en* af Vore troende tjenere.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

113. Og Vi skænkede ham glædeligt budskab om Isak, en Profet, og *en* af de retfærdige.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٣﴾

114. Og Vi velsignede ham og Isak. Og blandt efterkommerne af dem begge er der mangan en, som handler godt, og mangan en, som er åbenlyst grusom⁹ mod sig selv. ع

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۗ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٤﴾

⁷ Abrahams parathed til at ofre Ismael er blevet bevaret i den islamiske offerpraksis, som udgør en væsentlig del af Valfartens ceremonier. Betydningen af verset kan også være afskaffelse af menneskeofring, som synes at have været praksis på Abrahams tid, og erstatte den med dyreofring.

⁸ Hvilket større vidnesbyrd kunne der være om Abraham, som efterlod sig et godt navn, end at tilhængerne af tre store religioner – islām, kristendommen og jødedommen – er stolte over at have denne store patriark som deres stamfader.

*⁹ Ordet *zālim* (ظَالِم) “grusom” eller *zulm* (ظُلْم) “grusomhed” bruges ikke altid i den Hellige Qur’ān til blot at udtrykke en fordømmelse. Når ordet bruges i denne betydning, dækker det alle kategorier af afvigelse fra den rette vej. Der er dog nogle undtagelser, hvor det anvendes til at give udtryk for prisværdighed.

I sura Fāṭir (35:33) er det tydeligt, at Gud blandt Sine udvalgte tjenere har inkluderet sådanne mennesker, som er *zālimullinafsihī* (ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ), som behandler sig selv grusomt, idet de stræber for Allāhs sag. I den samme kategori er de, som tilhører den forholdsvis højere rang kaldet *muqtaṣid* (مُقْتَصِد) og *sābiq bilkhairāt* (سَابِق بِالْخَيْرَات).

For at bringe sig selv til at handle godt kræves der ligeledes en vis grad af hårdhed og grusomhed mod sig selv i de tidlige trin af den åndelige stræben. De, som gør det for Allāhs sag, er tydeligvis prisværdige, dog er de omtalt som *zālimullinafsihī* (ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ) “grusomme mod sig selv”.

R. 4.

115. Og med sikkerhed, Vi skænkede Moses og Aron *Vor* nåde.

116. Og Vi frelste dem begge og deres folk fra den store bedrøvelse,

117. og Vi hjalp dem, og det var dem, som var de sejrende.

118. Og Vi skænkede dem den åbenlyst klare Bog.

119. Og Vi ledte dem til den rette vej.

120. Og Vi efterlod *et godt ry* for dem blandt de kommende generationer –

121. “fred være over Moses og Aron!”

122. I sandhed, således belønner Vi dem, som handler godt.

123. Med sikkerhed, de var begge blandt Vore troende tjenere.

124. Og med sikkerhed, Elias var *også et* af Sendebuddene,

125. da han sagde til sit folk: “Vil I ikke frygte Gud?”

126. Mon I påkalder Ba‘1¹⁰ og forlader den Bedste af skaberne,

127. Allāh, jeres Herre og jeres fordums forfædres Herre?”

128. Men de behandlede ham som løgner, og de skal med sikkerhed bringes frem *for Gud for at aflægge regnskab*

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝١١٥

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَ قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝١١٦

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَمَا نُوَاهُمُ الْغَالِبِينَ ۝١١٧

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۝١١٨

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝١١٩

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرِينِ ۝١٢٠

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝١٢١

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝١٢٢

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝١٢٣

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝١٢٤

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝١٢٥

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَ تَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝١٢٦

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝١٢٧

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝١٢٨

10 Ba‘1 var navnet på en afgud, der tilhørte Profeten Elias’ folk. De tilbad solen. Ba‘1 kan også stå for solguden, som tilhørte folk i en by i Syrien, der nu hedder Baalbek (Lane).

129. undtagen Allāhs udvalgte tjenerere.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٢٩﴾

130. Og Vi efterlod *et godt ry* for ham blandt de kommende generationer –

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٠﴾

131. “fred være over Elias og hans folk!”

سَلَّمَ عَلَى آلِ يَأْسِينَ ﴿١٣١﴾

132. I sandhed, således belønner Vi dem, som handler godt.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾

133. Han var med sikkerhed *en af* Vore troende tjenerere.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

134. Og med sikkerhed, Lot var *også et af* Sendebuddene,

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٤﴾

135. da Vi frelste ham og hele hans familie

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٥﴾

136. undtagen en gammel kvinde, som var blandt dem, der blev tilbage.

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Så ødelagde Vi fuldstændigt de andre.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٧﴾

138. Og med sikkerhed, I går forbi dem om morgenen

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٨﴾

139. og om natten. Hvorfor forstår I da ikke? ^ع_٨

وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٩﴾

R. 5.

140. Og med sikkerhed, Jonas var *også et af* Sendebuddene,

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٠﴾

141. da han flygtede til det lastede skib,

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿١٤١﴾

142. og på sine skibsfællers anmodning trak han lod og blev *en af* taberne.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٢﴾

143. Og fisken slugte ham, mens han bebredede *sig selv*.

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٣﴾

144. Og havde han ikke været blandt dem, som lovpriser *Gud*,

فَلَوْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٤﴾

145. ville han bestemt være blevet i dens mave indtil Opstandelsens Dag.

لَكِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٥﴾

146. Så kastede Vi ham på et nøgent stykke land, og han var syg,

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٦﴾

147. og Vi lod en græskarplante vokse hen over ham.

وَ أَتْبَعْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّفْطِيلٍ ﴿١٤٧﴾

148. Og Vi sendte ham *som Sendebud* til hundredtusind folk eller flere,

وَ أَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٨﴾

149. og de troede, så Vi forsynede dem for en tid.

فَامَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٩﴾

150. Spørg dem da, om din Herre har døtre, hvorimod de har sønner.¹¹

فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ

الْبُنُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Har Vi skabt englene som hunkøn, og de var vidner *dertil*?

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَ هُمْ

شَاهِدُونَ ﴿١٥١﴾

152. Se! Det er med sikkerhed noget af deres forfalskning, når de siger:

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهْمَ لَيَقُولُونَ ﴿١٥٢﴾

153. "Allāh har avlet *børn*", og de er med sikkerhed løgnere.

وَ كَذَّبَ اللَّهُ لَا وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٣﴾

154. Har Han udvalgt Sig døtre frem for sønner?

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٤﴾

155. Hvad er der med jer? Hvorledes dømmer I?

مَا لَكُمْ تَفْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٥﴾

156. Vil I da ikke tænke jer om?

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾

157. Eller har I et klart bevis?

أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٧﴾

158. Frembring da jeres Bog, om I taler sandt.

فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٨﴾

11 Araberne tilskrev engle guddommelige kræfter og troede, at de var Guds døtre. Det er denne form for afgudsdyrkelse, der er blevet fordømt her.

159. Og de hævder et blodslægtskab mellem Ham og djinnerne, hvorimod djinnerne fuldt ud ved, at de *også* skal bringes frem i *Hans nærvær*.

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا ۗ وَ لَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٩﴾

160. Hellig er Allāh og fri for det, de tilskriver *Ham*,

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٦٠﴾

161. men Allāhs udvalgte tjenere gør ikke således.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦١﴾

162. Med sikkerhed, I og det I tilbyder –

فَأَنكُم مَّا تَعْبُدُونَ ﴿١٦٢﴾

163. ingen af jer kan vildlede *no-gen* imod Ham

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴿١٦٣﴾

164. undtagen den, som skal brændes i helvede.

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿١٦٤﴾

165. Og englene siger: “Og for enhver af os er der en bestemt plads.

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٥﴾

166. Og med sikkerhed, vi er dem, som er opstillet i rækker.

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ﴿١٦٦﴾

167. Og med sikkerhed, vi er dem, som lovpriser *Gud*.”

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٧﴾

168. Og de plejede bestemt at sige:

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٨﴾

169. “Om vi havde en Bog hos os *lig den*, som de tidligere folk *havde*,

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٩﴾

170. ville vi med sikkerhed være blevet Allāhs udvalgte tjenere.”

لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧٠﴾

171. Dog, *når den er kommet til dem*, forkaster de den, men snart vil de vide.

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧١﴾

172. Og med sikkerhed, Vort ord er gået forud angående Vore tjenere, Sendebuddene,

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٢﴾

173. at det med sikkerhed er dem,
som vil blive hjulpet,

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٣﴾

174. og at det er Vor skare, som
med sikkerhed vil være sejrende.

وَأَنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٤﴾

175. Så vend dig bort fra dem for
en tid,

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٥﴾

176. og hold øje med dem, for de
vil også snart se.

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Er det mon Vor straf, de sø-
ger at fremskynde?

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٧﴾

178. Men når den nedstiger i de-
res gård,¹² skal det blive en ond
morgen for dem, som blev advaret.

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٨﴾

179. Og vend dig bort fra dem for
en tid.

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٩﴾

180. Og hold øje, for de vil snart
se.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Hellig er din Herre, Ærens og
Magtens Herre, højt hævet over alt
det, de tilskriver *Ham*.

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾

182. Og fred være over Sende-
buddene!¹³

وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٢﴾

183. Og al lovprisning tilkommer ﷻ
Allāh, alle verdener Herre.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

12 Henvisningen kan være til dagen for Mekkas fald, som virkelig var en ond dag for mekkanerne, da den muslimske hær på 10.000 mand drog ind i udkanten af byen. De blev fuldstændigt fornedrede, eftersom alle deres onde planer mod islām var mislykkedes, og muslimerne havde vundet en strålende sejr over de vantro.

13 Henvisningen synes at være til den Hellige Profet^{sa}, der i sin person repræsenterer alle Guds Profeter og Sendebud.

SURA 38

ŞĀD

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 89 vers.

Suraen indledes med *ص* *şād*, et af bogstaverne blandt forkortelserne. En af forklaringerne på dette fremlægger fortolkerne således, at bogstavet *şād* betyder *صَادِقُ الْقَوْلِ şādiqul qaul*, altså den Gud, Hvis ord med sikkerhed skal opfyldes. Og den Hellige Qur'ān, som er fyldt med enestående formaninger, gøres til vidne på, at fornægtelsen af Qur'ānen blot er på grund af den modstand, som opstår under indflydelse af falsk æresfølelse.

I denne sura fremlægges Profeten Davids^{as} vision, som viser den menneskelige grådigheds natur, at hvis det er tildelt 99 procent dominans, kræver det 100 procent og overlader ikke engang en procent til de svage og de fattige. I den foregående sura berettes om store magters krige, som alene havde til hensigt at fratage alle fattige lande deres ret til herredømme og enevældigt herske over hele verden. Med andre ord er dette et postulat om guddommelighed. Med henvisning til Profeten David^{as} bliver menneskeheden formanet om, at gensidige stridigheder skal løses med retfærdighed og ikke med uret og overtrædelse.

I suraen omtales Profeten Salomon^{as}, at han havde stor kærlighed til heste. Nogle fortolkere beretter fejlagtigt den pågældende hændelse således, at da han engang var ved at klappe sine heste og stryge over deres ben, udløb tiden til hans Bøn. Han udløste da sin vrede over sin uagtksomhed på disse heste og beordrede dem alle aflivet. Denne absurde fortolkning afvises af vers 34, hvor Profeten Salomon^{as} siger: Bring dem tilbage til mig. Dette viser, at de ridedyr, som skænkes til Allāhs Profeter for *djihād*, stræben for Hans sag, dem elsker de meget og ønsker at se på dem igen og igen. Selv den Hellige Profet^{sa} sagde: Allāh har ilagt velsignelser indtil Dommens Dag for min menighed i pandelokken på de heste, som er beredt for *djihād*.

I denne sura præsenteres Profeten Job^{as} som en enestående standhaftig Profet og som et forbillede, og sandheden fremlægges angående de besynderlige historier, som findes i Bibelen.

ŞĀD

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Şād.‡ Ved Qur'ānen, fuld af formaningen, *dette er Vort åbenbarede ord.*

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

3. Men de, som har forkastet troen, er *fortabt i falsk stolthed og fjendskab*.¹

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ③

4. Hvor mangan en generation før dem har Vi tilintetgjort! De råbte *om hjælp*, men der var ikke længere tid til at slippe bort.

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ
فَنَادَوْا وَآلَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ④

5. Og de undrer sig over, at der er kommet en Advarer til dem af deres egen midte, og de vantro siger: "Dette er en troldmand, en stor løgner.

وَ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ
وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑤

6. Har han gjort guderne til En Gud? Dette er bestemt den underligste sag, *vi har hørt.*"

أَجَعَلَ الْإِلَهَةَ الْهَاءَ وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ عَجَابٌ ⑥

7. Til dette argumenterede deres ledere *og formanede dem*: "Gå og hold fast ved jeres guder. Dette er noget meget ønskværdigt.

وَ انطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَبِ امشُوا
وَ اصْبِرُوا عَلَى إِلَهَتِكُمْ ۗ إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑦

8. Vi har aldrig hørt om noget sådant i nogen anden religion. Dette er ikke andet end en forfalskning.

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ ۗ
إِنَّ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ⑧

‡ Sandfærdige Gud!

1 Den grundlæggende årsag til al synd og vantro er falsk stolthed, indbildskhed og arrogance hos de vantro, som har forhindret dem i at acceptere sandheden på enhver Profets tid.

9. Hvad! Er han den eneste af os alle, til hvem formaningen er nedsendt?” Nej, de er i tvivl om Min formaning. Nej, men de har endnu ikke smagt Min straf.

10. Mon de besidder din Herres skatte af barmhjertighed, den Almægtige, den Store Skænker?

11. Eller er de i besiddelse af himlenes og jordens herredømme og alt hvad der er imellem dem? Lad dem da foretage al deres planlægning.

12. *De er en skare blandt hærene, som vil blive besejret her.*

13. Også før dem havde Noahs folk og stammen ‘Ād og Farao, lejrenes herre, forkastet,

14. ligeledes *stammen* Thamūd og Lots folk og Skovens folk – disse var de horder, *som blev besejret alle som én.*

15. Alle uden undtagelse forkastede Sendebuddene, derfor blev Min straf uafvendelig.

R. 2.

16. Og de venter ikke på andet end et langtrukket skrald, for hvilket der ikke er nogen afbrydelse.

17. Og de siger: “Vor Herre! Fremskynd for os vor del *af straffen* før Regnskabets Dag.”

18. Bær tålmodigt over med det, de siger, og ihukom Vor tjener

ء أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي ۗ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ ۙ ﴿٩﴾

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۙ ﴿١٠﴾

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۙ ﴿١١﴾

جُنُودًا مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ۙ ﴿١٢﴾

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ ۙ ﴿١٣﴾

وَثَمُودُ وَ قَوْمُ لُوطٍ وَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ ۗ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۙ ﴿١٤﴾

إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ ۙ ﴿١٥﴾

وَ مَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۙ ﴿١٦﴾

وَ قَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۙ ﴿١٧﴾

إِصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ اذْكُرْ عَبْدَنَا

David, en mand med stor styrke, med sikkerhed, han vendte sig altid til Gud.

19. Vi satte bjergene² i hans tjeneste. De fejrede Guds lovprisning sammen med ham ved nattens komme og solopgang.

20. Og Vi satte i hans tjeneste fuglene³, som var forsamlede, alle vendte sig til ham.

21. Og Vi styrkede hans kongedømme og skænkede ham visdommen og evnen til beslutsom tale.

22. Og mon beretningen om de stridende er kommet til dig, da de klatrede over muren til hans kammer? –

23. Da de trådte ind hos David, blev han bange for dem. De sagde: “Frygt ikke. Vi er to stridende, den ene af os har gjort uret mod den anden, så døm du retfærdigt mellem os, og overtræd ikke, og led os til den rette vej.”⁴

24. Dette er min broder, han har nioghalvfems får, og jeg har et får. Alligevel siger han: ‘Giv mig det’ og har været overvældende mod mig i sin tale.”

دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ ۗ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٨﴾

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ
بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٩﴾

وَ الطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۗ كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ ﴿٢٠﴾

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَ أَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ
وَ فَضَّلْنَا الْخِطَابِ ﴿٢١﴾

وَ هَلْ آتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَقِفُونَ
تَسْوَرُوا الْمِحْرَابِ ﴿٢٢﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ
قَالُوا لَا تَخَفْ ۗ خَصْمِ بْنِ بَعْضِنَا
عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَ لَا
تُشْطِطْ وَ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٣﴾

إِنَّ هَذَا أَخِي ۖ لَهُ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ
نَعْجَةً وَ لِي نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ فَقَالَ
أَكْفُلْنِيهَا وَ عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ﴿٢٤﴾

*2 Ordet *djibāl* (جِبَال) “bjerge” kan referere til de magtfulde bjergstammer, som blev underlagt Profeten David^{as}, eller til bjergenes rigdomme af mineraler, som blev godt udnyttet på hans tid.

*3 Ordet *attair* (الطَّيْر) “fugle” betyder mennesker med usædvanlige evner, som hæver sig højt ved deres præstationer.

4 Davids og Salomons fjender havde travlt med at skabe fortræd og spredte konstant falske anklager mod dem. Nogle ondsindede mænd forsøgte endda at dræbe David. To af hans fjender klatrede over muren til hans private kammer med den hensigt at overfalde ham. Da deres plan mislykkedes, foregav de, at de blot var to stridende, der var kommet for at søge hans afgørelse i en sag. David forstod dog deres onde hensigt og var derfor naturligvis bange for dem.

25. David sagde: “Med sikkerhed, han har gjort uret mod dig ved at forlange dit får oven i sine egne får. Og der er bestemt mange partnere, som begår overtrædelse mod hinanden, undtagen dem som tror på Gud og handler retfærdigt, og dem er der ikke mange af.” Og David forstod, at Vi havde prøvet ham, så han bad sin Herre om tilgivelse og faldt ned i tilbedelse og vendte sig⁵ til Ham.

26. Så Vi tilgav ham det, og med sikkerhed, han havde en rang af nærhed hos Os og et fortræffeligt sted for tilbagekomst.⁶

27. “O David! Vi har gjort dig til stedfortræder på jorden, så døm mellem mennesker med retfærdighed, og følg ikke forfængeligt begær, ellers vil det føre dig bort fra Allāhs vej.” Med sikkerhed, for dem, som farer vild fra Allāhs vej, vil der være en streng straf, fordi de glemte Regnskabets Dag.

R. 3.

28. Og Vi har ikke skabt himmelen og jorden og alt det som er imellem dem forgæves. Det er deres formodning, som forkaster troen. Så ve de vantro på grund af ilden.

5 David mistede ikke åndsnærværelsen og afgav sin beslutning som en rolig dommer, men han indså, at hans kontrol over sit folk var svækket på trods af de forholdsregler, han havde taget. Han følte, at hændelsen var en påmindelse fra Gud, så han bad til Gud og søgte Hans beskyttelse mod sine fjender. *Sadjdah* foretages efter dette vers.

6 Udtrykket *ghafarnā la-hū* kan betyde, ‘Vi gav ham Vores beskyttelse’, eller ‘Vi bragte hans anliggender i orden’ (Lane). Ordene *han havde en rang af nærhed hos Os og et fortræffeligt sted for tilbagekomst* viser, at David ikke led af nogen åndelig eller moralsk svaghed, og gør en ende på anklagen i Bibelen om, at han skulle have begået utroskab. (2. Sam. 11,4-5).

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ
إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ
لِيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ قَلِيلٌ
مَّا هُمْ ۖ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَتْهُ
فَاسْتَعْفَرَ رَبَّهُ وَ خَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٣٥﴾

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا
لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٣٦﴾

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ
فَاخْضَمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۖ إِنَّ
الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ
الْحِسَابِ ﴿٣٧﴾

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۖ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ
النَّارِ ﴿٣٨﴾

29. Skal Vi behandle dem, som tror og handler retfærdigt, lig dem, som skaber fordærv på jorden? Skal Vi behandle de retfærdige ligesom de syndige?

30. Dette er en Bog, som Vi har åbenbaret til dig, fuld af velsignelser⁷, for at de må grunde over dens vers, og for at de, som er begavet med forstand, må tænke sig om.

31. Og Vi skænkede David Salomon, som var en fortræffelig tjener. Han vendte sig altid *til Os*.

32. Da der ved aftenstid blev bragt foran ham heste af ædleste race og rapfodede,

33. sagde han: "Kærligheden til heste er mig velbehagelig, fordi de minder mig om min Herre." *Han sad*, indtil de forsvandt bag sløret.

34. *Han sagde*: "Bring dem tilbage til mig." Så begyndte han at klappe *deres* ben og *deres* halse.

35. Og Vi prøvede bestemt Salomon, og Vi anbragte på hans trone blot en krop. Derpå vendte han sig *til Gud for at søge Hans barmhjertighed*.

36. Han sagde: "O min Herre! Tilgiv mig og skænk mig et kongerige, som ingen uværdig dertil må besidde efter mig. I sandhed, Du er så Gavmild."

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝٢٩

كِتَابٍ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٣٠

وَ هَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۗ نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝٣١

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينُ الْجِيَادُ ۝٣٢

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي ۗ حَتَّى تَوَارَثَ بِالْحِجَابِ ۝٣٣

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۗ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝٣٤

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝٣٥

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ هَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنْبَغِي لِأَخِي مِنِّي بَعْدِي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝٣٦

⁷ Qur'ānen indeholder de grundlæggende og universelle principper for alle religioner og deres vedvarende og uforgængelige lære tillige med det, der er uundværligt for menneskeheden voksende behov. Ordet *mubārak* betyder *fuld af velsignelser*.

37. Så Vi satte vinden i hans tjeneste, den blæste mildt på hans bud, hvorhen han end ville,

38. og giganterne, alle *slags* byggestre og dykkere

39. og andre bundet i lænker.

40. “Dette er Vor gave – så giv ud gavmildt eller hold tilbage – uden regnskab.”

41. Og med sikkerhed, han havde en rang af nærhed hos Os og et fortræffeligt sted for tilbagekomst.

R. 4.

42. Og ihukom Vor tjener Job, da han påkaldte sin Herre: “Satan har hjemstøgt mig med møje og lidelse.”

43. “Spør *dit ridedyr*. Her er koldt vand til at vaske sig med og at drikke.”

44. Og Vi skænkede ham hans familie og mange lig dem sammen med dem som en barmhjertighed fra Os og som en formaning for de forstandige.

45. Og *Vi sagde til ham*: “Tag en håndfuld tørre grene i din hånd og slå dermed, og bryd ikke din ed.” I sandhed, Vi fandt ham standhaftig. En fortræffelig tjener var han. Med sikkerhed, han vendte sig altid *til Gud*.

46. Og ihukom Vore tjenere Abraham og Isak og Jakob, mænd med styrke og indsigt.

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ
رُحَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۞

وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۞

وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۞

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ۞

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَآبٍ ۞

وَإِذْ كُرِّعِبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ
رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ
وَعَذَابٍ ۞

أُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۗ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ
وَشَرَابٌ ۞

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ
رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِرَأُولِي الْأَلْبَابِ ۞

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاصْرِبْ بِهِ وَلَا
تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۗ نِعْمَ
الْعَبْدُ ۗ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۞

وَإِذْ كُرِّعِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۞

47. Vi udvalgte dem særligt til at formane folk om boligen i det Hinsidige.

48. Og i sandhed, i Vort åsyn er de blandt de udvalgte og de bedste.

49. Og ihukom Ismael og Elisa og Dhul-Kifl[‡], og de var alle blandt de bedste.

50. Dette er en formaning. Og de retfærdige vil med sikkerhed få et fortræffeligt sted for tilbagekomst,

51. Evighedens Haver med portene vidt åbne for dem,

52. tilbagelænedede deri på puder, deri vil de efter behag bede om rigelig frugt og drikke.

53. Og hos dem vil der være kyske kvinder med nedslagne blikke, fæller af samme alder.

54. Dette er, hvad I er lovet til Regnskabets Dag.

55. I sandhed, dette er Vor forsyning, som aldrig vil ophøre.

56. Dette er for de troende. Men for de oprørske er der et ondt sted at vende tilbage til –

57. helvede, hvori de vil brænde. Hvilket ondt opholdssted!

58. Dette er, hvad de vil få. Så lad dem smage det, en kogende væske og en iskold og stinkende drik.

59. Og forskellige andre plager af lignende karakter.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ ٱلْءَاخِرَةِ ۝٤٧

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ
الْأَخْيَارِ ۝٤٨

وَإِذْ كُرِئَ إِسْمَاعِيلَ ۖ وَٱلْيَسَعَ
وَذَا الْكَلْبِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْآخْيَارِ ۝٤٩

هَٰذَا ذِكْرٌ ۖ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ
مَآبٍ ۝٥٠

جَنَّتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمْ ٱلْأَبْوَابُ ۝٥١

مُتَّكِعِينَ فِيهَا يُدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ
كَثِيرَةٍ ۖ وَشَرَابٍ ۝٥٢

وَءِندَهُمْ قَصِيرَاتُ الطَّرْفِ ٱثْرَابٍ ۝٥٣

هَٰذَا مَآ تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ۝٥٤

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَآلَهُ مِّن نَّفَادٍ ۝٥٥

هَٰذَا ۖ وَإِنَّ لِلطَّغِيَةِ لَشَرَّ مَآبٍ ۝٥٦

جَهَنَّمَ ۖ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبئْسَ ٱلْمِهَادُ ۝٥٧

هَٰذَا ۖ فَلَئِيْذٌ وَّءَوْهُ حَمِيمٌ ۖ وَعَسَآءٌ ۝٥٨

وَآخِرٌ مِّنْ شَكْلِهِ ۖ أَزْوَاجٌ ۝٥٩

‡ Ezekiel.

60. “Dette er en skare af jeres, som styrter sig *deri* sammen med jer, *I ondskabens anførere.*” Ingen velkomst til dem. De skal brænde i ilden.

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَرِحٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا
بِهِمْ ۗ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٦٠﴾

61. De vil sige: “Nej, det er jer selv. Ingen velkomst til jer. Det er jer, som forberedte dette for os. Så hvilket ondt opholdssted er det!”

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ قَدْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۗ
أَنْتُمْ قَدْ مَتَّمُّوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦١﴾

62. De vil også sige: “Vor Herre! Hvem der end har forberedt dette for os – giv ham da dobbelt straf i ilden.”

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ
عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦٢﴾

63. Og de vil sige: “Hvad er der med os, at vi ikke ser de mænd, som vi plejede at regne blandt de onde?”

وَ قَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا
نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٣﴾

64. Er det, fordi vi ringeagtede dem *med urette*, eller har *vore* øjne overset dem?”

أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ
الْأَبْصَارُ ﴿٦٤﴾

65. Med sikkerhed, det er sandt – ildens beboeres gensidige striden.

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٥﴾

R. 5.

66. Sig: “Jeg er kun en Advarer, og der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Allāh, den Ene, den Mægtigste,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ ۚ وَ مَا مِنْ إِلَهٍ
إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٦﴾

67. Herren over himlene og jorden og alt det, som er mellem de to, den Almægtige, den umådelig Tilgivende.”

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٧﴾

68. Sig: “Det er en stor nyhed,

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

69. som I vender jer bort fra.

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٩﴾

70. Jeg havde ingen viden om den Ophøjede Forsamling, da de drøftede *den* indbyrdes.

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ إِذْ
يَخْتَصِمُونَ ﴿٧٠﴾

71. Til mig er blevet åbenbaret alene det, at jeg er en åbenlys Advarer.”

إِن يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ﴿٤١﴾

72. Da din Herre sagde til englene: “Jeg vil skabe mennesket af ler,

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٤٢﴾

73. og så når Jeg har formet det *til fuldkommenhed* og har indblæst Min Ånd i det, fald da ned i underkastelse for det.”

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي
فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٤٣﴾

74. Så englene underkastede sig, alle sammen.

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٤٣﴾

75. Men Iblīs gjorde det ikke. Den opførte sig hovmodigt og var en af dem, som forkastede troen.

إِلَّا إِبْلِيسَ ط اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ
الْكٰفِرِينَ ﴿٤٤﴾

76. Gud sagde: “O Iblīs! Hvad forhindrede dig i at underkaste dig det, Jeg har skabt med Mine to hænder? Har du handlet i hovmod, eller hører du *virkelig* til de op-højede?”

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ
لِمَا خَلَقْتُ بِإَيْدِي ط أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٤٥﴾

77. Den sagde: “Jeg er bedre end ham. Du har skabt mig af ild, og ham har Du skabt af ler.”

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ط خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿٤٦﴾

78. Gud sagde: “Forsvind da herfra, for du er med sikkerhed forkastet.

قَالَ فَاحْرَبْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٤٧﴾

79. Og med sikkerhed, over dig skal Min forbandelse være til Dommens Dag.”

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤٨﴾

80. Den sagde: “Min Herre! Giv mig da udsættelse til den dag, når de skal oprejses.”

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٨٠﴾

81. Gud sagde: “Med sikkerhed, du er blandt dem, som har fået udsættelse

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨١﴾

82. indtil den fastsatte tids dag.”

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٢﴾

83. Den sagde: “Så ved Din magt, jeg vil med sikkerhed vildlede dem alle

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٣﴾

84. undtagen Dine udvalgte tjenere blandt dem.”

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٤﴾

85. Gud sagde: “Så sandheden er, og *alene* sandheden taler Jeg,

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٥﴾

86. at Jeg med sikkerhed vil fylde helvede med dig og med dem, som følger dig blandt dem, alle sammen.”⁸

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَ مِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٦﴾

87. Sig: “Jeg beder jer ikke om nogen belønning for det, ej heller er jeg af dem, som forstiller sig.

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٧﴾

88. Dette er blot en Formaning for alverden.

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾

89. Og I vil med sikkerhed kende konsekvensen deraf efter en tid.”

﴿٨٩﴾

وَ لَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٩﴾

8 Dialogen mellem Gud og satan henviser ikke til nogen samtale, der rent faktisk fandt sted, men repræsenterer metaforisk tilstanden, som eksisterer på det tidspunkt, hvor en Guds Profet bliver oprejst. *Mennesket*, der henvises til i vers 72, står især for tidens Profet, og Iblīs i vers 75 for de onde mennesker, der modsætter sig denne Profet og søger at forhindre hans mission.

SURA 39

AZ-ZUMAR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 76 vers.

Ved slutningen af den foregående sura nævnes de af Guds tjenere, som er Ham hengivne i troen og har forkastet satans tilbedelse og til stadighed har underkastet sig i tilbedelsen af Allāh. I begyndelsen af denne sura forkyndes det, at o Sendebud, tilbed Allāh, idet du er Ham hengiven i troen. Med sikkerhed, Allāh accepterer kun en hengiven tro.

Derefter afvises et af afgudsdyrkernes argumenter. De retfærdiggør almindeligvis deres afgudsdyrkelse således, at disse påståede guder er en kilde til at bringe dem nærmere Allāh. Gud siger, at det ikke er således, men kun den kan være en kilde til at nå Ham, hvis tro er en hengiven tro ligesom den Hellige Profets^{sa} tro, og der ikke er nogen som helst besmittelse af afgudsdyrkelse.

Derefter gentages den kendsgerning, at menneskelivet begyndte med *نَفْسٍ وَاحِدَةٍ nafsīn wāhidatin*, et enkelt væsen. Da mennesket begyndte at udvikle sig som et foster i livmoderen, var fostret gemt i tre slags mørke. Det første mørke er mørket i moderens mave, som dækker livmoderen. Det andet er selve livmoderens mørke, hvor fostret udvikler sig. Det tredje er placentaens mørke, der omslutter fostret i livmoderen.

Derefter formaner den Hellige Profet^{sa} til at kundgøre, at han skal være Ham hengiven i tilbedelse. Desuden bliver han befalet at sige: Det er Allāh alene, jeg skal tilbede, idet jeg er Ham hengiven med hensyn til religion. Så tilbed hvad I vil i stedet for Ham. Og fortæl dem, at om de gør således, ville følgen være fortabelse, for de vil med denne krogethed blive anledning til deres egen så vel som de kommende generationers vildfarelse.

Derefter rejses et spørgsmål i vers 23: Mon den, hvis hjerte Allāh har åbnet for Sin ihukommelse, eller som med andre ord er skænket hjertets åbenhed? Tilsyneladende findes svaret på dette ikke, men faktisk ligger svaret i selve spørgsmålet, og det er: Ingen kan være bedre end en sådan person. Yderst ulyksalige er da de mennesker, som forbliver uagtsomme med hensyn til ihukommelsen af deres Herre.

I vers 24 i denne sura forkyndes det, at Allāh fremlægger noget meget fascinerende for Profeten^{sa}, hvilket er, at Allāh har åbenbaret en ofte reciteret Bog, som også indeholder sådanne vers underkastet forskellige fortolkninger, der består af parvis sammenhørende vers. Men til fortolkning deraf findes der yderligere lignende vers, som vil hjælpe dem,

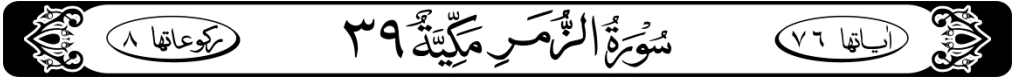
der søger sandheden, til at forstå de vers, som er underkastet forskellige fortolkninger. Det er det samme emne, som omtales i *يُقَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا* *yufassiru ba'duhū ba'dan*, at nogle af den Hellige Qur'āns vers forklarer andre vers. Et andet sted i den Hellige Qur'ān siges det *الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ* *arrāsikhūna fil'ilmī*, at for dem, som er fast grundede i viden, er intet vers *mutashābih* (3:8).

Suraen indeholder også det vers, som blev åbenbaret til den Lovede Messias^{as}, som han fik indgraveret i stenen i sin ring: *أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ* *alaisallāhu bikāfin 'abdahū*, er Allāh ikke tilstrækkelig for Sin tjener? I denne anledning bærer Ahmadiyya muslimer sådanne ringe som et vel-signelsestegn og som et godt auspicium.

I vers 43 i denne sura løftes sløret for en storslået hemmelighed, at selv søvnen er en form for død, hvor sjælen eller bevidstheden synker igen og igen, og Allāh har forordnet et sådant system, at bevidstheden efter at have berørt hjernens bund på et bestemt tidspunkt vender tilbage. Ifølge forskernes undersøgelser sker dette på et bestemt tidspunkt gentagne gange for en sovende. Dette tidspunkt kan måles med et atomur, og der vil ikke være nogen forskel på denne periode. Når Allāh ikke sender sjælen tilbage efter dens synken, kaldes dette netop døden

Eftersom der her tales om indtræden for Gud og en evig afsked med denne verden, gives det glædelige budskab til dem, som frygter at skulle stilles til ansvar, at Allāh den Ophøjede har magt til at tilgive alle synder, for Han er mest Tilgivende, Evig Barmhjertig. Underkast jer derfor Allāh alene, og underlæg jer Hans beskyttelse, inden straffen griber jer, og I dør, før I har angret, og mennesket med fortrydelse skulle sige: Ve mig! Havde jeg blot ikke syndet uhæmmet i Guds øjne.

Suraen kaldes Az-Zumar, grupperne, og i to vers ved suraens slutning deles disse grupper i to dele. Den ene er dem, som drives til helvede i grupper, og den anden er dem, som ledes til Paradiset i grupper.

AZ-ZUMAR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Åbenbaringen af denne Bog er fra Allāh, den Almægtige, den Al-
vise.

3. I sandhed, det er Os, Som har åbenbaret Bogen til dig med sandhed, tilbed derfor Allāh, idet du er Ham hengiven i troen i al oprigtighed.

4. Husk, Allāh *alene* tilkommer den oprigtige lydighed. Og de, der tager andre som beskyttere i stedet for Ham, *siger*: "Vi tjener dem kun, for at de må bringe os nærmere Allāh i rang." I sandhed, Allāh vil dømme mellem dem angående det, de er uenige om. Med sikkerhed, Allāh retleder ikke den, som er en utaknemmelig løgner.

5. Om Allāh havde ønsket at tage Sig en søn, kunne Han have udvalgt den som behagede Ham af det, Han skaber. Hellig er Han! Han er Allāh, den eneste Ene, den Mægtigste.

6. Han skabte himlene og jorden med sandhed. Han lader natten tildække dagen, og Han lader dagen tildække natten, og Han har sat solen og månen i tjeneste, enhver følger *sit* forløb til en fastsat tid. Husk på, Han *alene* er den Almægtige, den umådelig Tilgivende.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ②

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۗ وَالَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ
إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كُذِّبَ كَفَّارًا ④

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ
مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
يَكُوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُوِّرُ النَّهَارَ
عَلَى اللَّيْلِ ۗ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ
كُلٌّ يَجْرِي لِإِجَالٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ⑥

7. Han skabte jer af et enkelt væsen, så skabte Han deraf dets mæge, og Han har nedsendt til jer otte slags kvæg i par. Han skaber jer i jeres mødres livmodere, skabelse efter skabelse, i trefoldigt mørke.¹ Dette er Allāh, jeres Herre. Ham tilhører herredømmet. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Hvorledes bliver I da bortvendt?

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ ۖ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمٍ ثَلَاثٍ ۖ ذُرِّيَّتُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنِي تُصْرَفُونَ ﴿٧﴾

8. Hvis I er utaknemmelige, så er Allāh med sikkerhed Selvtilstrækkelig, idet Han er uafhængig af jer. Og Han misbilliger utaknemmelighed hos Sine tjenere. Men hvis I viser taknemmelighed, behager det Ham hos jer. Og ingen, som bærer en byrde, skal bære en andens byrde. Så til jeres Herre er jeres tilbagekomst, og Han vil meddele jer det, I plejede at gøre. I sandhed, Han kender fuldt ud alt det, som er skjult i hjerterne.

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٨﴾

9. Og når noget ondt rammer mennesket, påkalder det sin Herre, idet det *angerfuldt* vender sig til Ham. Når Han så skænker det nåde fra Sig, glemmer det, hvad det tidligere plejede at bede om og begynder at sætte ligeværdige med Allāh, for at det må vildlede *mennesker* fra Hans vej. Sig: “Drag selv nytte af din vantro en kort tid, med sikkerhed, du er en af ildens beboere.”

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۗ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ﴿٩﴾

1 Udtrykket *trefoldigt mørke* kan henvise til fostrets tre stadier: *nutfah*, sæddråbe, *'alaqah*, sammenløbet blod og *mudghah*, en klump kød eller til de tre former, omtalt i 86:7, 8; 3:7 og 16:79. Eller der henvises til de tre kritiske perioder under svangerskabet, hvor der er fare for spontan abort i disse tre stadier: a) fra 2.-3. måned, b) fra 3.-5. måned og c) begyndelsen af 8. måned.

10. Er den, som hengivent beder *til Gud* i nattens timer, nedkastet og stående, og frygter det Hinsidige og håber på sin Herres barmhjertighed, *lig den, som ikke gør således?* Sig: “Kan de som har viden og de som ikke har viden være lige?” Med sikkerhed, kun de, som er begavet med forstand, vil agte *derpå*.

R. 2.

11. Sig: “O I Mine tjenere, som tror, frygt jeres Herre. For dem, som handler godt, er der godt i det nærværende liv. Og Allāhs jord er vidtstrakt. De standhaftige vil med sikkerhed få deres belønning uden mål.”

12. Sig: “I sandhed, jeg er befalet at tilbede Allāh, idet jeg er Ham hengiven med hensyn til religion,

13. og jeg er befalet at være den første af dem, som underkaster sig *Ham*.”

14. Sig: “Med sikkerhed, jeg frygter, hvis jeg er ulydig mod min Herre, den store dags straf.”

15. Sig: “Det er Allāh, jeg tilbeder, idet jeg er Ham hengiven med hensyn til min religion.

16. Så tilbed hvad I vil i stedet for *Ham*.” Sig: “Med sikkerhed, taberne vil være dem, som ødelægger sig selv og deres familier på Opstandelsens Dag.” Se! Dette vil bestemt være det åbenlyse tab.

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ الْيَلِّ سَاجِدًا
وَقَائِمًا يَّحْذَرُ الْأَخِرَةَ وَ يَرْجُوا
رَحْمَةَ رَبِّهِ ط قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ
يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ط إِنَّمَا
يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ⑩

قُلْ لِيَعْبُدِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ط
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةً ط وَ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ط إِنَّمَا
يُؤَقِّفُ الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ⑪

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ ⑫

وَ أُمِرْتُ لِإِنْ أَكُوتَ أَوَّلَ
الْمُسْلِمِينَ ⑬

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑭

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑮

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ط قُلْ إِنَّ
الْخُسْرَيْنِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَ أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط أَلَا ذَلِكَ هُوَ
الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑯

17. Over dem skal der være lag af ild, og under dem *lignende* lag. Dette er, hvad Allāh advarer Sine tjenere mod. "O Mine tjenere! Frygt derfor Mig alene."

18. Og de, som afholder sig fra tilbedelse af falske guder og vender sig til Allāh – for dem er der glædeligt budskab. Forkynd derfor glædeligt budskab til Mine tjenere,

19. som lytter til Ordet og følger det bedste deraf. Disse er det, som Allāh har retledet, og disse er de forstandige.

20. Mon da den, mod hvem strafedommen er blevet berettiget, *egner sig til at blive frelst*? Kan du frelse den, som er i ilden?

21. Men for dem, som frygter deres Herre, er der ophøjede boliger, bygget over ophøjede boliger, nedenfor hvilke floder strømmer. Allāh har givet dette løfte, og Allāh bryder ikke *Sit* løfte.

22. Har du ikke set, at Allāh sender vand ned fra himmelen og lader det strømme som bække i jorden og så frembringer plantevækst dermed, varierende i farver? Så visner den, og du ser den blive gul, derpå gør Han den til hakkelse. I dette er der virkelig en formaning for de forstandige.

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَ ۗ لَا يُعْبَادُ إِلَّا تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَّعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

أَفَمَن حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۖ أَفَأنتُ تُنقِذُ مَن فِي النَّارِ ﴿٢٠﴾

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۖ لَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَعَدَ اللَّهُ ۖ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ﴿٢١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٢٢﴾

R. 3.

23. Er mon den, hvis hjerte Allāh har åbnet for *accept af islām*, så han har et lys² fra sin Herre, *lig den, som famler i vantroens mørke?* Ve da dem, hvis hjerter er forhærdede mod Allāhs ihukommelse! De er i åbenlys vildfarelse.

24. Allāh har nedsendt det bedste budskab *i form af en Bog, hvis vers støtter hinanden og gentages på forskellige måder*, hvorved huden sitrer hos dem, som frygter deres Herre, derpå bliver deres hud og deres hjerter bløde til Allāhs ihukommelse. Dette er Allāhs retledning, Han retleder dermed, hvem Han vil. Og den, Allāh dømmer som vildfarende – han skal ikke have nogen retleder.

25. Er mon den, som ikke har andet end sit ansigt til at beskytte sig mod den strenge straf på Opstandelsens Dag, *lig den, som er i sikkerhed?* Og det skal siges til de uretfærdige: “Smag det, som I plejede at erhverve.”

26. De, som var før dem, forcastede *Vore Sendebud*, så straffen kom over dem, hvorfra de ikke vidste.

27. Så Allāh lod dem smage skændsel i det nærværende liv, og straffen i det Hinsidige vil bestemt være større, om de blot vidste det!

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ
فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ
قُلُوبِهِمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا
مُّتَشَابِهًا مَّثَانِي ۖ تَفْشَعُرُ مِنْهُ جُلُودُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۗ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۗ
ذٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۗ
وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٤﴾

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا
مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٥﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ
الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

فَإِذَا قَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ ۖ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

2 Islāms lære rummer en sådan dybde, at den får de troendes hjerter til at åbne sig og flyde over med guddommelig indsigt og kærlighed. Islām åbner virkelig op for nye og uendelige perspektiver med hensyn til tanke, viden og sandhed.

28. Og med sikkerhed, Vi har fremsat for menneskene alle slags lignelser i denne Qur'an, for at de må tænke sig om.

29. Vi har åbenbaret Qur'anen fuldkommen klart, uden nogen krogethed i den, for at de må blive retfærdige.

30. Allāh fremsætter en lignelse: En mand, som tilhører flere partnere, der er uenige indbyrdes, og en mand, som udelukkende tilhører én mand. Er de to mon lige som eksempel? Al lovprisning tilkommer Allāh. Men de fleste af dem ved det ikke.

31. Med sikkerhed, du vil dø, og med sikkerhed, også de vil dø.

32. Så vil I med sikkerhed på Opstandelsens Dag strides med hinanden hos jeres Herre.

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٣٩﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ
مُتَشَاكِسُونَ وَ رَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ
هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا ۖ الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣١﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾

Del 24

R. 4.

33. Hvem er da mere uretfærdig end den, som lyver mod Allāh og forkaster sandheden, når den kommer til ham? Er der ikke i helvede en bolig for de vantro?

34. Men den, som bringer sandheden, og den, som bekræfter den – disse er det, som er de retfærdige.

35. De vil få hos deres Herre, hvad de end ønsker, dette er deres belønning, som handler godt,

36. for at Allāh må fjerne fra dem de onde konsekvenser af det, de gjorde, og skænke dem deres be-

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى
اللَّهِ وَ كَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ ذَٰلِكَ
جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا
وَ يَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي

lønning i henhold til de bedste af deres handlinger.

37. Er Allāh ikke tilstrækkelig for Sin tjener? Og dog ville de skræmme dig med dem, som er ud over Ham. Og den, Allāh dømmer som vildfarende – for ham er der ingen retleder.

38. Og den, som Allāh retleder – der er ingen, som kan føre ham på afveje. Er Allāh ikke Almægtig og Herre over gengældelse?

39. Og hvis du spørger dem: “Hvem har skabt himlene og jorden?”, vil de med sikkerhed svare: “Allāh.” Sig: “Hvad mener I, hvis Allāh ønsker at gøre mig skade, vil da de, som I påkalder i stedet for Allāh, være i stand til at fjerne skaden påført af Ham? Eller hvis Han ønsker at vise mig *Sin* barmhjertighed, kunne de mon holde Hans barmhjertighed tilbage?” Sig: “Allāh er tilstrækkelig for mig. Til Ham sætter de deres lid, som vil sætte deres lid.”

40. Sig: “O mit folk! I må handle, så *godt* I kan, jeg handler *også*, snart skal I vide,

41. over hvem der kommer en straf, som vil vanære ham, og over hvem der nedstiger en vedvarende straf.”

42. Med sikkerhed, Vi har åbenbaret til dig Bogen med sandhed til menneskehedens *bedste*. Så enhver, som følger retledningen, *følger den* til sin egen sjæls bedste,

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ
وَ يُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
وَ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾

وَ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ
أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾

وَ كَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَ الْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ
اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيِّهِ أَوْ
أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ
رَحْمَتِهِ ۗ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ۗ عَلَيْهِ
يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ يَحْدُ
عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ
بِالْحَقِّ ۚ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۚ
وَ مَنْ ضَلَّٰ فَاِنَّمَا يَنْضَلُّ عَلَيْهَا ۚ وَ مَا

og enhver, som farer vild, farer kun vild til skade for sig selv. Og du er ikke en vogter over dem.

R. 5.

43. Allāh tager de levendes sjæle bort på deres dødstidspunkt og også deres, som endnu ikke er døde, i deres søvn. Og så holder Han dem tilbage, for hvilke Han har forordnet døden, og sender de andre tilbage til en fastsat tid.³ I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som tænker sig om.

44. Har de taget sig forbedere foruden Allāh? Sig: "Selv om de ingen magt har over noget og ingen forstand?"

45. Sig: "Al forbøn⁴ beror hos Allāh. Ham tilhører himlens og jordens herredømme. Til Ham skal I da bringes tilbage."

46. Og når Allāh den Ene omtales, krymper deres hjerter sig i afsky, som ikke tror på det Hinsidige, men når der omtales andre i stedet for Ham, se, de begynder at fryde sig.

47. Sig: "O Allāh! Himlens og jordens Ophav, Kenderen af det usete og det åbenbare, Du alene vil dømme mellem Dine tjenerne angående det, de er uenige om."

أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٣١﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ
الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَ يُرْسِلُ
الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۗ
قُلْ أَوْلَوْا كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا
يَعْقِلُونَ ﴿٣٣﴾

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ ثُمَّ إِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

وَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۗ
وَ إِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٣٥﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٦﴾

3 Med menneskets død dør sjælen ikke eller opløses, men tages bort fra det jordiske legeme og opholder sig andetsteds for at stilles til regnskab for menneskets handlinger, når tiden er inde.

4 Se noten til sura 2:49.

48. Og selv om de uretfærdige ejede alt, hvad der er på jorden, og dets lige lagt dertil, ville de med sikkerhed *søge at* løskøbe sig dermed fra den onde straf på Opstandelsens Dag, men der skal vise sig for dem fra Allāh, hvad de aldrig havde tænkt på.

49. Og de onde *konsekvenser* af det, de havde erhvervet sig, vil blive indlysende for dem, og det, som de plejede at drive spot med, vil omringe dem.

50. Og når noget ondt rammer mennesket, påkalder det Os. Men når Vi skænker det en nåde fra Os, siger det: "Dette er blevet givet mig på grund af *min egen* viden." Nej, det er kun en prøvelse, men de fleste af dem ved det ikke.

51. De, som var før dem, sagde det samme, dog alt, hvad de havde erhvervet sig, nyttede dem ikke.

52. Så de onde *konsekvenser* af det, de havde erhvervet sig, indhentede dem, og de, som handler uretfærdigt blandt disse *vantro* – de onde *konsekvenser* af det, de erhvervede sig, skal også indhente dem, og de kan ikke slippe bort.

53. Mon de ikke ved, at Allāh forøger forsyningen for hvem Han vil og begrænser *den for hvem Han vil*? Med sikkerhed, i dette er der Tegn for folk, som tror.

R. 6.

54. Sig: "O Mine tjenere, som har gjort uret mod deres egne sjæle!

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ
سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ
مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٣٨﴾

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٩﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا
خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ
عَلَىٰ عِلْمٍ ۗ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

قَدْ قَالهَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ۗ
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا ۗ
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٢﴾

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ

Fortviv⁵ ikke om Allāhs barmhjerlighed, med sikkerhed, Allāh tilgiver alle synder. I sandhed, Han er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjerlige.

55. Og vend jer til jeres Herre, og underkast⁶ jer Ham, før straffen kommer til jer, *for* så skal I ikke hjælpes.

56. Og følg den bedste *lære*, som er blevet åbenbaret til jer fra jeres Herre, før straffen pludseligt kommer over jer, uden at I opfatter det,

57. for at en sjæl ikke skulle sige: ‘Ve mig! Jeg var forsømmelig *i min adfærd* til trods for Allāhs nærvær, og jeg var bestemt blandt dem, som spottede’,

58. eller den ikke skulle sige: ‘Hvis Allāh havde retledet mig, ville jeg bestemt have været blandt de retfærdige’,

59. eller den ikke skulle sige, når den ser straffen: ‘Om jeg blot kunne vende tilbage *til verden*, da ville jeg være blandt dem, som handler godt!’”

60. *Gud vil svare*: “Ja, Mine Tegn kom til dig, men du behandlede dem som løgn, og du var arrogant, og du var blandt de vantro.”

5 Verset giver et budskab om håb og opmuntring til dem, der har syndet, og det fremmer optimisme og lindrer fortvivlelse. Pessimisme er egentlig årsag til de fleste synder. Igen og igen giver Qur’ānen løfte om guddommelig barmhjerlighed og tilgivelse (6:55, 7:157, 12:88, 15:57, 18:59), og der kunne ikke være noget større trøstende budskab for de bedrøvede og tungt bebyrdede.

6 Mens det foregående vers giver synderne budskabet om håb, advarer dette vers dem om, at de selv skal forme deres skæbne ved at underkaste sig Gud.

أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٦﴾

وَ أٰنۡيُبۡوۡا۟ اِلَىٰ رَبِّكُمۡ وَاَسۡلِمُوۡا لَهٗ
مِنۡ قَبۡلِ اَنْ يَّاتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا
تُنۡصَرُوۡنَ ﴿٥٥﴾

وَ اتَّبِعُوا۟ اَحْسَنَ مَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيْكُمۡ مِّنۡ
رَّبِّكُمۡ مِّنۡ قَبۡلِ اَنْ يَّاتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغۡتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوۡنَ ﴿٥٦﴾

اِنَّ تَقُوۡلَ نَفۡسٍ يُّحَسِرۡتِيۡ عَلٰى مَا
فَرَطۡتُ فِيۡ جَنۡبِ اللّٰهِ وَاِنَّ كُنۡتُ
لَمِنَ السَّٰخِرِيۡنَ ﴿٥٧﴾

اَوْ تَقُوۡلَ لَوۡ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيۡ لَكُنۡتُ
مِنَ الْمُتَّقِيۡنَ ﴿٥٨﴾

اَوْ تَقُوۡلَ حِيۡنَ تَرٰى الْعَذَابَ لَوۡ اَنَّ لِيۡ
كِرۡهًا فَاَكُوۡنُ مِنَ الْمُحۡسِنِيۡنَ ﴿٥٩﴾

بَلٰى قَدۡ جَآءَتَكَ اٰتِيۡنَا فَكَذَّبۡتَ بِهَا
وَ اسۡتَكۡبَرۡتَ وَ كُنۡتَ مِنَ
الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٦٠﴾

61. Og på Opstandelsens Dag vil du se dem, som løj mod Allāh, med deres ansigter formørkede. Er der ikke i helvede en bolig for de hovmodige?

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا
عَلَى اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ ۗ أَلَيْسَ
فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾

62. Og Allāh frelser dem, som frygter *Ham*, til deres retmæssige sikre sted og fremgang, ondt skal ikke røre dem, ej heller skal de sørge.

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۚ
لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

63. Allāh er Skaberen af alle ting, og Han er Vogter over alle ting.

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٣﴾

64. *Ham* tilhører himlenes og jordens nøgler, og hvad angår dem, som forkaster Allāhs Tegn, disse er det, som er taberne.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٦٤﴾

R. 7.

65. Sig: “Er det andre *guder* end Allāh, som I påbyder mig at tilbede, o I uvidende?”

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي ۙ أَعْبُدُ
أَيَّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٥﴾

66. Og med sikkerhed, det er blevet åbenbaret til dig ligesom til dem før dig: “Om du tillægger *Gud* partnere, skal dit værk med sikkerhed være forgæves, og du skal bestemt være blandt taberne.”

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ ۚ لَئِنۢ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ
عَمَلُكَ ۖ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٦﴾

67. Men tilbed Allāh, og vær blandt de taknemmelige.

بَلِ اللَّهِ فاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾

68. Og de agtede ikke Allāhs Majestæt, som det var den behørigt. Og jorden vil fuldstændig være i Hans greb på Opstandelsens Dag, og himlene vil være sammenrul-

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ وَالْأَرْضُ
جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَ السَّمٰوٰتُ مَطْوِيَّٰتٍ بِيَمِينِهِ ۗ

lede i Hans højre hånd. Hellig er Han og højt ophøjet over det, de tillægger *Ham*.

69. Og der skal blæses i trompeten, og *alle* som er i himlene og *alle* som er på jorden vil *falde om* i afmagt undtagen dem, som Allāh vil. Derefter skal der blæses i den for anden gang, og se! De vil stå, ventende.

70. Og jorden vil lyse op med sin Herres lys, og Bogen skal lægges *åben for dem*, og Profeterne og vidnerne skal bringes ind, og der skal dømmes mellem dem med retfærdighed, og der skal ikke gøres dem uret.

71. Og enhver sjæl vil blive belønnet fuldt ud for det, den gjorde. Og Han kender bedst det, de gør.

R. 8.

72. Og de, som forkaster troen, skal drives til helvede i flokke, indtil, når de når til det, dets porte skal åbnes, og dets Vogtere vil sige til dem: "Kom der ikke Sendebud til jer af jeres egen midte, som forelæste jeres Herres Tegn for jer og advarede jer om denne jeres dags møde?" De vil svare: "Jo, men straffedommen er blevet berettiget mod de vantro."

73. Det skal siges: "Gå ind ad helvedes porte og bliv deri i lang tid. Og ondt er de hovmodiges opholdssted."

سُبْحٰنَهُ وَتَعْلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾

وَ نَفِخْ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ۗ ثُمَّ نَفِخْ فِيْهِ اٰخَرٰى فَاِذَا هُمْ قِيٰمًا يَّنظُرُوْنَ ﴿٦٩﴾

وَ اَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَ وُضِعَ الْكِتٰبُ وَ جِاِئِىْ بِالنَّبِيِّنَ وَ الشُّهَدَآءِ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٧٠﴾

وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّمَّا عَمِلَتْ وَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾

وَ سَيِّقِ الْاٰزِيْنَ كَفَرُوْا اِلَى جَهَنَّمَ رُمْرًا ۗ حَتّٰى اِذَا جَآءَ وَا هَا فَتَحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ آيٰتِ رَبِّكُمْ وَ يُنذِرُوْنَكُمْ لِقَآءِ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۗ قَالُوْا بَلٰى وَ لٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٢﴾

قِيْلَ ادْخُلُوْا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ فَبَسَّ مَثْوٰى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٣﴾

74. Og de, som frygtede deres Herre, skal ledes til Paradiset i grupper, indtil når de når til det, og dets porte åbnes, og dets Vogtere vil sige til dem: “Fred være med jer! Vær lykkelige, og træd ind i det og forbliv *deri*”,

75. og de vil sige: “Al lovprisning tilkommer Allāh, Som har opfyldt Sit løfte til os og har givet os dette land i arv, idet vi vil opholde os i Paradiset, hvor vi ønsker.” Hvor fortræffelig er da belønningen for dem, som handler *retfærdigt!*

76. Og du vil se englene omringe Tronen,⁷ idet de priser deres Herre med *Hans* lovprisning. Og der skal dømmes mellem dem med retfærdighed. Og det skal siges: “Al lovprisning tilkommer Allāh, alle verdeneres Herre.”

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ
زُمْرًا ط حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٤٧﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا
وَعْدَهُ وَآوَرَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُوهُ مِنَ
الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ء فَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَمِلِينَ ﴿٤٨﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ء
وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٩﴾

عَلَيْكُمْ

⁷ Se indledningen til sura 40.

SURA 40

AL-MU'MIN

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 86 vers.

Suraen begynder med bogstavforkortelsen *ح م* *Hā Mīm*, Den Prisværdige, Ærens Herre, og de seks følgende suraer begynder også med denne bogstavforkortelse. Det vil sige, at der er i alt syv suraer inklusiv denne, som begynder med *Hā Mīm*. Allāh ved bedst, hvilken tilknytning disse suraer har til de syv vers i sura Al-Fātiḥah.

I den foregående sura formanes menneskeheden om, at man aldrig skal fortvivle angående Allāhs barmhjertighed. Fortvivlelse er i virkeligheden et af Iblīs', *satans*, kendetegn, og for enhver, som af et oprigtigt hjerte vil sætte sin lid til Allāhs barmhjertighed og søge sand tilgivelse for sine synder, formår Allāh at tilgive alle synder.

Ligesom i slutningen af den foregående sura beskrives englene som *حَافِيِينَ ḥāffīn*, altså omringende Guds Trone. Endvidere tilføjes det i denne sura, at jeres tilgivelse også har et tilknytningsforhold til englernes bønner, som bærer Allāhs Trone. Allāh er ikke et håndgribeligt væsen, Der sidder på en Trone, som englene skulle bære. Allāh er overalt, og det er Ham, Som opretholder alt i universet, derfor omtales der her de af Allāhs egenskaber, som er *تَنْزِيهِيَّةٌ tanzihiyyah*, transcendent. Og med *al-'Arsh* menes den Hellige Profets^{sa} vellutrede hjerte, nemlig stedet for Allāhs Trone, og for at styrke Profetens hjerte omringer englene den fra alle sider. De beder også for Guds syndige tjenere og ligeledes for deres afkom. Det er min overbevisning, at dette er de bønner, der hæver sig fra Profetens hjertes trone, som han bad for fromme mennesker og deres afkom, som skal komme indtil Dommens Dag.

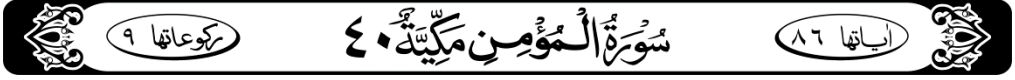
I denne sura berettes der også, da Faraο besluttede at dræbe Profeten Moses^{as}, om en prins, som troede på Profeten Moses^{as}, dog skjulte han sin tro. Men da der i hans tilstedeværelse blev lagt planer om at dræbe Profeten Moses^{as}, kunne han ikke lade være med at udtrykke sig og advarede sit folk om, at hvis Moses^{as} var en løgner, skulle de lade ham alene, for løgnere møder selv deres undergang. Men om han var sandfærdig, så ville nogle af de ting, han advarede dem imod, bestemt indhente dem (v. 29).

Heri er der en evig formaning til alle folkeslag om, at de skal overlade sagen til Allāh angående dem, som proklamerer profetdømme. Om de var falske, ville Han Selv udslette dem, men hvis de er sandfærdige, og I fornægter dem, så vil I helt sikkert opleve nogle af advarslerne gå i opfyldelse angående jer selv. Eftersom disse vers også berører dem, som

proklamerede profetdømme efter den Hellige Profet^{sa}, vidner historien om, at nøjagtigt det samme skete med disse. Alle falske profeter blev tilintetgjort, og der findes ingen spor af dem i historien.

I den samme forbindelse tales der i vers 35 om folks påstand angående Profeten Josef^{as}, at ingen Profet ville komme efter ham. Hvis dette var sandt, hvorledes kunne da den Hellige Profet^{sa} blive oprejst efter Profeten Josef^{as}? Disse er blot påstande fra folk, som overhovedet ikke har viden om Allāhs forordning. Alting kan ophøre, men porten til Allāhs nådesbevisninger kan aldrig lukkes. Eftersom Allāh tilintetgør løgnerne, advares der også om, at Han bestemt hjælper de sandfærdige. Derfor udfordres løgnerne til at gøre, hvad de kan, de vil aldrig få Allāhs sande Profeter til at mislykkes.

I vers 66 befales det endnu en gang at være Ham hengivne i troen, eftersom der ikke er nogen tilbedelsesværdig undtagen den levende Gud. Påkald derfor Ham alene, idet I er Ham hengivne i troen.

AL-MU'MIN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hā Mīm.‡

حَمِّمٌ ②

3. Åbenbaringen af Bogen er fra Allāh, den Almægtige, den Altvi-dende,

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ ③

4. Tilgiveren af synd og Modtageren af anger, Streng i straffen, Besidderen af gavmildhed. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Til Ham er den *endelige* tilbagekomst.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ۗ ذِي الطُّوْلِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ④

5. Ingen strides om Allāhs Tegn undtagen dem, som forkaster troen. Lad da ikke deres vandren omkring i landet bedrage dig.

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي

الْبِلَادِ ⑤

6. Noahs folk og *andre* grupper efter dem forkastede *Vore Tegn* før disse *folk*, og ethvert folk stræbte efter at gribe deres Sendebud og stredes med falske *argumenter*, for at de måtte imødegå sandheden dermed. Da greb Jeg dem, og hvor *frygtelig* var Min gengældelse!

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ ۖ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ ۖ وَجَادَلُوا بِالبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ ۖ فَأَخَذْتَهُمْ ۗ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ⑥

7. Således vidste din Herres ord sig sandt mod dem, som forkaster troen: at de er ildens beboere.

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑦

8. De, som bærer Tronen¹, og de, som er omkring den, priser deres

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ

‡ Den Præsværdige, Ærens Herre.

1 Da ordet *‘arsh* betegner guddommelige egenskaber, kan ordene *de som bærer Tronen* betyde

Herre med *Hans* lovprisning og tror på Ham og beder om tilgivelse for dem, som tror, *idet de siger*: “Vor Herre! Du omfatter alle ting i *Din* barmhjertighed og viden. Så tilgiv dem, som angrer og følger *Din* vej, og beskyt dem mod helvedes straf.

9. Og lad dem, vor Herre, træde ind i Evighedens Haver, som Du har lovet dem, og ligeledes dem blandt deres fædre og deres hustruer og deres børn, som er retskafne. I sandhed, Du er den Almægtige, den Alvide.

10. Og beskyt dem mod alt ondt, og den, som Du beskytter mod alt ondt på den dag – ham har Du med sikkerhed vist barmhjertighed. Og det er *bestemt* den store sejr.”

R. 2.

11. Med sikkerhed, til dem, som forkastede troen, skal der kaldes: “Allåhs afsky er større end jeres indbyrdes afsky, da I blev kaldt til troen, og I forkastede *den*.”

12. De vil sige: “Vor Herre! Du lod os dø to gange,² og Du gav os liv to gange, og nu bekender vi vore synder. Er der mon nogen udvej?”

de væsener eller personer, gennem hvilke disse egenskaber manifesteres. Eftersom naturens love fungerer gennem englene, og Profeterne er redskaber til at prædike Guds Ord for menneskeheden, kan ordene *de som bærer Tronen* betyde både englene og Profeterne. Ordene *de som er omkring den* kan betyde de underordnede engle, som hjælper englene med at udføre deres funktioner i verden, eller Profeternes sande disciple, som udbreder Profeternes lære.

² Tilstanden før fødslen er en form for død, og afslutningen af dette liv er den anden død. Fødslen og Opstandelsen er således de to liv.

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ يُؤْمِنُونَ
بِهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً
وَ عَلِمْنَا فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَ اتَّبَعُوا
سَبِيلَكَ وَ قِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝۸

رَبَّنَا وَ ادْخُلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنِ الَّتِي
وَعَدْتَهُمْ وَ مِنْ صَلَاحٍ مِنْ اٰبَائِهِمْ
وَ ازْوَاجِهِمْ وَ ذُرِّيَّتِهِمْ ۝ اِنَّكَ اَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۹

وَ قِهِمُ السَّيِّئَاتِ ۝ وَ مَنْ تَقِيَ السَّيِّئَاتِ
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۝ وَ ذٰلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۰

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادُوْنَ لَمَقْتٌ
اللّٰهُ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ
تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ۝۱۱

قَالُوْا رَبَّنَا اٰمَنَّا اِثْنَتَيْنِ وَ اٰحْيَيْتَنَا
اِثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلَى
خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلِ ۝۱۲

13. *Det vil blive sagt til dem:* "Dette er, fordi da Allāh, den Ene, blev påkaldt, forkastede I kaldet, men da der blev tillagt Ham partnere, troede I. Men det afgørende ord tilkommer Allāh, den Ophøjede, den Store."

14. Han er Den, Som viser jer Sine Tegn og sender forsyning ned til jer fra himmelen, men ingen tænker efter undtagen den, som vender sig til Gud.

15. Påkald derfor Allāh, idet I er Ham hengivne i troen, selv om de vantro måtte nære afsky for det.

16. Den, Som ophøjer i rang, Tronens Herre. Han lader Ånden stige ned med Sin befaling til dem af Sine tjenere, som Han vil, for at Han må advare om Dagen for Mødet med Ham,

17. den dag, når de alle vil komme frem, intet vedrørende dem vil være skjult for Allāh. "Hvem tilhører herredømmet på denne dag?" Til Allāh, den Ene, den Mægtigste.

18. I dag skal enhver sjæl belønnes for det, den har optjent. Ingen uretfærdighed på denne dag. Med sikkerhed, Allāh er hurtig til regnskabet.

19. Og advar dem om den Forestående Dag, når hjerterne vil nå halsene, idet de vil være fulde af undertrykt sorg. De uretfærdige vil ikke have nogen varm ven, ej heller nogen forbeder, hvis forbøn vil blive efterkommet.

ذِكْمُ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ ۚ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مِنْ يُنِيبٍ ﴿١٤﴾

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٧﴾

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِئِنَّ ۚ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٩﴾

20. Han kender øjnenes forræderi og hvad hjerterne skjuler.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُحْفِي
الصُّدُورُ ⑲

21. Og Allāh dømmer med sandhed, men de, som de påkalder i stedet for Ham, dømmer ingen ting. I sandhed, Allāh er den Althørende, den Altseende.

وَاللَّهُ يَفْضِي بِالْحَقِّ ط وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ط إِنَّ اللَّهَ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ⑳

R. 3.

22. Har de ikke rejst omkring på jorden og set, hvad enden blev for dem, som var før dem? De var langt mægtigere end disse og stærkere med hensyn til de spor, *de efterlod* på jorden. Men Allāh greb dem for deres synder, og de havde ingen beskytter mod Allāh.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا
مِنْ قَبْلِهِمْ ط كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بِذُنُوبِهِمْ ط وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
وَاقٍ ㉑

23. Det var, fordi deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn, men de forkastede *dem*, så Allāh greb dem. Med sikkerhed, Han er Magtfuld, Streng i straffen.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ط إِنَّهُ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ㉒

24. Og Vi sendte Moses med Vore Tegn og klar autoritet

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَنِ
مُبِينٍ ㉓

25. til Farao og Hāmān og Korah, men de sagde: “*Han er en trolldmand og en ærkeløgner.*”

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ قَارُونَ فَقَالُوا
سِحْرٌ كَذَّابٌ ㉔

26. Og da han kom til dem med sandheden fra Os, sagde de: “Dræb sønnerne af dem, som har troet sammen med ham, og lad deres kvinder leve.” Men de vantros plan er blot forgæves.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ط وَمَا
كَيْدُ الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ㉕

27. Og Faraos sagde: "Lad mig alene, at jeg må dræbe Moses, og lad ham påkalde sin Herre. Jeg frygter, at han vil ændre jeres religion eller overvælde landet med fordærv og *korruption*."

وَ قَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢٧﴾

28. Og Moses sagde: "Jeg søger tilflugt hos min Herre og jeres Herre mod enhver hovmodig, som ikke tror på Regnskabet's Dag."

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنَ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٨﴾

R. 4.

29. Og en troende mand blandt Faraos folk, som skjulte sin tro, sagde: "Vil I dræbe en mand, fordi han siger: 'Min Herre er Allāh', selv om han har bragt jer tydelige beviser fra jeres Herre? Og hvis han er en løgner, på ham hviler da *synden af* hans løgn, men hvis han er sandfærdig, så vil noget af det, han truer jer med, *bestemt* ramme jer. Med sikkerhed, Allāh retleder ikke den, som er en overtræder og en ærkeløgner.

وَ قَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَ تَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَإِنَّ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۗ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٩﴾

30. O mit folk! I har overmagten på denne dag, idet I behersker landet. Men hvem vil hjælpe os og beskytte os mod Allāhs straf, hvis den kommer over os?" Faraos sagde: "Jeg gør jer kun opmærksom på det, som jeg selv ser, og jeg leder jer kun til retskaffenhedens vej."

يَقَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِذْ جَاءَنَا ۗ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٠﴾

31. Og den, som troede, sagde: "O mit folk! Jeg frygter *noget* for jer ligesom de sammensvorne grupper ulykkelige tid,

وَ قَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾

32. som tilfældet med Noahs folk og 'Ād og Thamūd og de efter dem. Og Allāh ønsker ingen uret mod *Sine* tjenere.

33. Og o mit folk! Jeg frygter for jer dagen med indbyrdes kalden *til hjælp*,

34. den dag, når I vil vende ryggen til i flugt. Ingen beskytter skal I have mod Allāh. Og for den, som Allāh dømmer som vildfarende, er der ingen retleder.

35. Og Josef kom bestemt til jer tidligere med tydelige beviser, men I ophørte ikke med at være i tvivl om det, han bragte jer, indtil I, da han døde, sagde: 'Allāh vil aldrig oprejse et Sendebud efter ham.' Således dømmer Allāh dem som vildfarende, der overtræder og er tvivlere,

36. dem, som strides om Allāhs Tegn, uden at der er kommet noget bevis til dem. Mest hadefuldt er dette hos Allāh og hos dem, som tror. Således forsejler Allāh hjertet hos enhver hovmodig og tyrannisk *person*."

37. Og Faraο sagde: "O Hāmān! Byg mig en høj bygning, for at jeg må få adgang til de veje,

38. som er vejene til himlene, så jeg kan se Moses' Gud, og jeg anser ham bestemt for at være løgner." Og således forskønnedes

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ
التَّنَادِ ﴿٣٣﴾

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ ۚ مَا لَكُمْ مِّنَ
اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ مِمَّا
جَاءَكُمْ بِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رِسُولًا
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُّرْتَابٌ ﴿٣٥﴾

إِلَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ
سُلْطَنِ أَتَّهُمْ ۗ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ
وَ عِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ كَذَلِكَ يَطْبَعُ
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٦﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ لِيَهَامُنُ ابْنِ لِي صِرْحًا
لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٧﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ
مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۗ وَكَذَلِكَ

hans onde handling for Faraos, og han blev vendt bort fra den rette vej, og Faraos plan endte ikke i andet end ødelæggelse.

R. 5.

39. Og den, som troede, sagde: "O mit folk! Følg mig, jeg vil lede jer til retskaffenhedens vej.

40. O mit folk! Dette jordiske liv er blot en midlertidig forsyning, og det Hinsidige er med sikkerhed det varige ophold.

41. Den, som begår noget ondt, skal kun gengældes tilsvarende dette, men den, som handler retfærdigt, det være sig mand eller kvinde, og er troende – disse vil træde ind i Paradiset, de vil blive forsynet deri uden mål.³

42. Og o mit folk! Hvor *underligt* er det, at jeg kalder jer til frelsen, og I kalder mig til ilden.

43. I kalder mig til at fornægte Allāh og tillægge Ham det, som jeg ikke har nogen viden om, hvorimod jeg kalder jer til den Almægtige, den umådelig Tilgivende.

44. Med sikkerhed, det, I kalder mig til, har ingen berettigelse til at blive påkaldt i denne verden eller i det Hinsidige, og vor tilbagevenden er med sikkerhed til Allāh,

زَيْنٍ لِّفِرْعَوْنَ سَوْءٍ عَمَلِهِ وَ صَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ ۖ وَ مَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلاَّ فِي
تَبَابٍ ۝۳۸

وَ قَالَ الَّذِي آمَنَ يَتَقَوْمِ اتَّبِعُونِ
اَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝۳۹

يَتَقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا
مَتَاعٌ ۚ وَ اِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝۴۰

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى اِلاَّ
مِثْلَهَا ۚ وَ مَنْ عَمِلَ صٰلِحًا مِّنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثَىٰ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ
حِسَابٍ ۝۴۱

وَ يَتَقَوْمِ مَا لِيْ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجْوٰةِ
وَ تَدْعُوْنِيْ اِلَى النَّارِ ۝۴۲

تَدْعُوْنِيْ لِاَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَ اُشْرِكَ بِهٖ
مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ۚ وَ اَنَا اَدْعُوْكُمْ
اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ۝۴۳

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنِيْ اِلَيْهِ لَيْسَ
لَهٗ دَعْوَةٌ فِى الدُّنْيَا وَ لَا فِى الْاٰخِرَةِ
وَ اَنْ مَّرَدُّنَا اِلَى اللّٰهِ وَ اَنْ الْمُسْرِفِيْنَ

3 Mens de vantros onde handlinger vil blive gengældt i forhold til deres handle måde, vil belønningen for de troendes gode handlinger være ubegrænset. Dette er den islamiske forestilling om Paradiset og helvede.

og overtræderne vil være ildens beboere.

45. Så I vil snart erindre, hvad jeg siger til jer. Og jeg betror min sag til Allāh. I sandhed, Allāh er Indsigtsfuld med hensyn til *alle Sine* tjenere.”

46. Følgen var, at Allāh frelste ham fra det onde af alt, hvad de planlagde, og en streng straf omsluttede Faraos folk –

47. ilden, som de udsættes for morgen og aften. Og på den dag, når Timen oprinder, *skal det siges*: “Kast Faraos folk i den strengeste straf.”

48. Og når de strides med hinanden i ilden, vil de svage sige til dem, som var hovmodige: “Med sikkerhed, vi var jeres tilhængere, vil I da befri os for en del af ilden?”

49. De, som var hovmodige, vil sige: “Vi er alle sammen i den. Allāh har allerede dømt mellem *Sine* tjenere.”

50. Og de i ilden vil sige til helvedes Vogtere: “Bed til jeres Herre, at Han må mildne straffen for os en *enkelt* dag.”

51. De vil sige: “Kom jeres Sendebud ikke til jer med tydelige Tegn?” De vil sige: “Jo.” *Vogterne* vil sige: “Fortsæt da med at bede.” Men de vantros bøn er til ingen nytte.⁴

هُم أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٣٣﴾

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ ۗ
وَافْوُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٤﴾

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٣٥﴾

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا
وَیَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ۖ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٣٦﴾

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ
الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا
نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٣٧﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ۗ
إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٣٨﴾

وَ قَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ
الْعَذَابِ ﴿٣٩﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ ۚ قَالُوا بَلَىٰ ۚ قَالُوا فَادْعُوا ۗ
وَ مَا دَعَا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿٤٠﴾

4 De vantros bestræbelser og bønner mod Guds Profeter bliver bestemt afvist, men det er ikke således, at alle deres bønner som sådan ikke accepteres. Gud besvarer en nødlidendes bønner,

R. 6.

52. Med sikkerhed, Vi hjælper Vore Sendebud og dem, som tror, både i det nærværende liv og på den dag, når vidnerne vil træde frem,

53. den dag, når de uretfærdiges undskyldninger ikke vil gavne dem, og for dem vil der være forbandelsen, og den onde bolig vil blive dem til del.

54. Og i sandhed, Vi skænkede Moses retledningen og lod Israels børn arve Bogen –

55. en retledning og en formaning for de forstandige.

56. Så vær tålmodig. Med sikkerhed, Allāhs løfte er sandt. Og bed om tilgivelse⁵ for din menneskelige forsømmelighed, og pris din Herre med Hans lovprisning om aftenen og om morgenen.

57. De, som strides om Allāhs Tegn, uden at der er kommet noget bevis til dem – der er intet andet i deres hjerter end indbildt storhed, som de aldrig vil opnå. Søg derfor tilflugt hos Allāh. Med sikkerhed, Han er den Althørende, den Altseende.

58. I sandhed, skabelsen af himlene og jorden er større end skabelsen af menneskeheden, men de

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ ﴿٥٢﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ
وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَ أَوْرَثْنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٤﴾

هُدًى وَ ذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٥٥﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ اسْتَغْفِرْ
لِذُنُوبِكَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
بِالْعَشِيِّ وَ الْإِبْكَارِ ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ
بِغَيْرِ سُلْطَانٍ آتَتْهُمْ ۖ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ
إِلَّا كِبْرًا مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ ۖ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٧﴾

لَخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ
خَلْقِ النَّاسِ وَ لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

når denne påkalder Ham, uanset om han eller hun er troende eller ikke troende (27:63).

⁵ *Istighfār*, at søge Guds beskyttelse, er ikke alene nødvendigt for almindelige troende, men også for hellige mænd, endda for Guds store Profeter. De førstnævnte foretager *istighfār* for at søge beskyttelse mod fremtidige synder så vel som mod onde konsekvenser af tidligere forsyndelser. Profeterne er dog særligt beskyttet mod synd, men foretager *istighfār* for at søge guddommelig hjælp og beskyttelse mod alle hindringer for deres fremskridt.

fleste mennesker ved det ikke.

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾

59. Og den blinde og den seende er ikke lige, ej heller er de, som tror og handler retfærdigt, *lig* dem, som handler ondt. Lidt er det, I tænker jer om.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَ الْبَصِيرُ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

60. Timen vil med sikkerhed oprinde, der er ingen tvivl derom, men de fleste mennesker tror ikke.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ ۖ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

61. Og jeres Herre siger: "Påkald Mig, Jeg vil svare jeres *bøn*. Men de, som er for stolte til at tilbede Mig, vil med sikkerhed træde ind i helvede, vanærede."

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي ۖ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۗ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦١﴾

R. 7.

62. Allāh er Den, Som har skabt natten for jer, så I må hvile deri, og dagen for *at gøre jer i stand* til at se. I sandhed, Allāh er Nådige mod menneskeheden, men de fleste mennesker er utaknemmelige.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾

63. Sådan er Allāh, jeres Herre, Skaberen af alle ting. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Hvorledes bliver I da vendt bort?

ذُرِّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۗ أَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآتَىٰ تَوْفِكُونَ ﴿٦٣﴾

64. Således bliver de bestemt vendt bort, som fornægter Allāhs Tegn.

كَذٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٤﴾

65. Allāh er Den, Som har skabt jorden for jer som et hvilested og himmelen som grundlag for *jeres* opretholdelse, og Han formede jer og gjorde jeres skikkelser fortræffelige og skænkede jer gode forsyninger. Sådan er Allāh, jeres Herre. Så velsignet være Allāh, alle verdeneres Herre.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ ۖ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۗ ذٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۗ فَتَبَرَّكُ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

66. Han er den Levende. Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham. Så påkald Ham, idet I er Ham hengivne i troen. Al lovprisning tilkommer Allāh, alle verdeneres Herre.

67. Sig: “Jeg er blevet forbudt at tilbede dem, som I påkalder i stedet for Allāh, eftersom der er kommet de klare og tydelige beviser til mig fra min Herre, og jeg er blevet befaleet at underkaste mig alle verdeneres Herre.”

68. Han er Den, Som skabte jer af støv, dernæst af en sæddråbe, derefter af sammenløbet blod, så bringer Han jer frem som et barn, derefter lader Han jer vokse, så I må nå jeres fulde styrke, så lader Han jer blive gamle – skønt nogle blandt jer tages bort tidligere – og Han lader jer leve, for at I må nå en fastsat tid, og for at I må opnå visdom.⁶

69. Han er Den, Som skænker liv og forårsager død. Og når Han beslutter en sag, siger Han blot til den “bliv til!”, så bliver den til.⁷

R. 8.

70. Har du ikke set dem, som strides om Allāhs Tegn? Hvor bliver de da bortvendt fra sandheden,

71. de, som forkaster Bogen og det, Vi sendte Vore Sendebud med. Men snart vil de vide,

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ط اَلْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ
مِنْ رَبِّي ز وَ أُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ
طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ
لِتَكُونُوا شُيُوخًا ٤ وَ مِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَ لَتَبْلُغُوا أَجَلَ مُّسَمًّى
وَ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ ٥ فَإِذَا قَضَى
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ ط أَنِّي يُصِرُّونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَ بِمَا
أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا ش فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

⁶ Se indledningen til sura 55.

^{*7} Se noten til sura 2:118.

72. når halsjernene vil være om deres halse og *også* lænkerne. De skal slæbes

73. i det kogende vand, derpå skal de brændes i ilden.

74. Så skal det siges til dem: "Hvor er de, som I plejede at sætte som partnere

75. ved siden af Allāh?" De vil sige: "De er forsvundet for os. Nej, vi tilbad aldrig noget tidligere." Således lader Allāh de vantro være i vildfarelse.

76. "Det er, fordi I jublede på jorden uden nogen ret, og fordi I opførte jer hovmodigt.

77. Gå ind ad helvedes porte for at blive lang tid deri. Og ond er de hovmodiges bolig."

78. Vær da udholdende. Med sikkerhed, Allāhs løfte er sandt. Og om Vi viser dig en del af det, Vi har lovet dem, eller Vi tager dig bort *inden opfyldelsen af Vort løfte*, til Os skal de *i alle tilfælde* bringes tilbage.

79. Og med sikkerhed, Vi sendte Sendebud før dig, blandt dem er der nogle, som Vi har nævnt for dig, og blandt dem er der nogle, som Vi ikke har nævnt for dig, og det er ikke muligt for noget Sendebud at bringe et Tegn undtagen med Allāhs tilladelse.⁸ Men

إِذِ الْأَغْلُلُ فِيَّ أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ
يُسْحَبُونَ^{٤٢}

فِي الْحَمِيمِ^{٤٣} ثُمَّ فِي النَّارِ
يُسْجَرُونَ^{٤٤}

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تُشْرِكُونَ^{٤٥}

مِنْ دُونِ اللَّهِ ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَدَل
لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا ط
كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكٰفِرِينَ^{٤٦}

ذُرِّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ^{٤٧}

أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا ط
فَبِئْسَ مَثْوٰى الْمُتَكَبِّرِينَ^{٤٨}

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ط فَإِنَّمَا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ^{٤٩}

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْهُمْ مِّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَ مِنْهُمْ
مَنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ط وَ مَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ط
فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ

⁸ Profetier, der indeholder advarsler og trusler mod de vantro, er genstand for udsættelse, tilbagekaldelse eller aflysning. Men ved at lukke døren for anger for sig selv gør de sig fortjent

når Allāhs befaling kommer, vil der blive truffet afgørelse med sandhed, og da bliver de fortabt, som bedrev falskhed.

ع
١٣

وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

R. 9.

80. Allāh er Den, Som har skabt kvæget for jer, så I må ride på nogle af dem, og nogle af dem spiser I –

81. og I har *andre* fordele af dem – og så I ved hjælp af dem må opfylde et ønskemål, *som måtte være* i jeres hjerter. Og på dem og på skibene bæres I.

82. Og Han viser jer Sine Tegn, hvilke af Allāhs Tegn vil I da fornægte?

83. Har de ikke rejst omkring på jorden, så de kunne se, hvorledes afslutningen blev for dem, som var før dem? De var mere talrige end disse og mægtigere i styrke og *med hensyn til de spor, de efterlod sig* på jorden. Men alt, hvad de op-tjente, nyttede dem intet.

84. Og da deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn, pralede de med den viden, de besad. Og det, som de drev spot med, omsluttede dem.

85. Og da de så Vor straf, sagde de: “Vi tror på Allāh alene, og vi forkaster alt det, som vi plejede at tillægge Ham.”

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ لَتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَ عَلَيْهَا وَعَلَى
الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٥١﴾

وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ فَآيَ آيَاتِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٥٢﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ أَشَدَّ
قُوَّةً وَ أَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٣﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ حَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٥٤﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَ كَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ
مُشْرِكِينَ ﴿٥٥﴾

til guddommelig straf. Det tilkommer dog ikke en Profet at sige, hvornår og hvorledes de vil blive straffet.

86. Men deres tro nyttede dem intet, da de så Vor straf. Dette er Allāhs sædvane, som *altid* har været gældende med hensyn til Hans tjenere. Og således blev de fortabt, som forkastede troen.

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا
رَأَوْا بَأْسَنَا ط سُنَّتَ اللّٰهُ التَّيِّبِ
قَدْخَلْتَ فِي عِبَادِهِ ء وَخَسِرَ هُنَالِكَ
الْكٰفِرُونَ ﴿٨٦﴾

ع
١٣

SURA 41

ḤĀ MĪM AS-SADJDAH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 55 vers.

Efter sura Al-Mu'min kommer sura Ḥā Mīm As-Sadjdah, som også begynder med bogstavforkortelsen *ح م* *Ḥā Mīm*, den Præsværdige, Ærens Herre. Allerede i begyndelsen af denne sura tilkendegives det, at den Hellige Qur'ān er åbenbaret i et klart velartikuleret sprog, som udførligt har forklaret emnerne, men som svar på dette siger fornægterne: Vore hjerter er tilslørede, der er døvhed i vore ører, og mellem os og dig er der et slør. De udfordrer den Hellige Profet^{sa}: Gør hvad du kan, også vi fortsætter beslutsomt med vore handlinger. Dette skal ikke forstås således, at modstanderne giver Profeterne frihed til at gøre, hvad de vil, men der menes dermed, at de skal gøre, hvad de kan, og også disse vil fortsætte med at forpurre deres værk.

Den Hellige Profet^{sa} belæres om at imødegå dette således: Selv om jeg er et menneske ligesom jer, men på grund af den åbenbaring, som er nedsendt til mig, er der opstået en stor forskel mellem jer og mig.

I denne sura findes der visse vers, som nogle mennesker rejser indvendinger imod på grund af manglende indsigt. For eksempel mener de, at der i vers 11-13 omtales det univers, som i tidernes morgen var blevet spredt i rummet i form af tåge, hvorimod jorden først blev skabt længe efter dette.

I virkeligheden forklares det her, at systemet med næringsmidler blev fuldkommengjort i fire perioder, og bjergene har spillet en central rolle i dette. Derefter siges det, at himmelen ovenover var som en form for røg. Denne røg bestod egentlig af sådan tågedamp, som befandt sig langt højere end de syv himle nærmest jorden, og da denne tågedamp regnede ned på jorden, fordampede den igen på grund af enorm hede og hævede sig op i himmelens højder. Jorden forblev i denne tilstand i lang tid, og til sidst faldt dette vand ned som regn på jorden og spredte sig på jorden i form af oceaner, hvorfra det ved fordampning begyndte at hæve sig højt og ved kollisionen med bjergene begyndte at falde ned på jorden som regn. Derefter blev de syv nærmeste himle over jorden fuldkommengjort i to perioder, og alle himmelske sfærer blev givet hver sin befaling angående deres opgaver. I dag taler videnskabsmænd om de syv himmelske sfærer omkring jorden og forklarer, at hver sfære har sin bestemte funktion, uden hvilke menneskets overlevelse på jorden var en umulighed. Og alle himmelske sfærer er udnævnt til beskyttelse af jorden og dens beboere.

Den standhaftighed, som den Hellige Profet^{sa} blev belært – detaljerne og den store belønning derfor omtales her i to dele. I den første del gives der glædeligt budskab til de troende om, at hvis de udviser standhaftighed mod fjendens forfølgelser, så vil Allāh nedsende over dem sådanne engle, som vil trøste deres hjerter og opmuntre dem således: vi er sammen med jer i denne verden, og vi skal være sammen med jer også i det Hinsidige.

Dette emne videreudvikles i de vers, der begynder med ordene وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا رَمَّن دَعَا إِلَى اللَّهِ wa man aḥsanu qaulam mimman da‘ā ilallāhi, og hvem er bedre i tale end den, som kalder til Allāh, og det forklares, at hvis I, ud over at I foretager jeres beskyttelse ved hjælp af standhaftighed, vil sætte jeres lid til Allāh og ikke forsømmer at bringe budskabet til dem med udholdenhed og visdom, så skal modstanderne, som tørster efter jeres liv, en dag blive jeres varme venner. Dette mirakel blev opfyldt på den mest ophøjede måde i den Hellige Profets^{sa} person, der var den mest standhaftige af alle, og han blev skænket en stor andel af standhaftighed, og i virkeligheden blev mange af hans svorne fjender hans venner, som var rede til at ofre deres liv.

I slutningen af denne sura konkluderes det, at Vi skal vise mange tegn for dem, som fornægter mødet med Allāh, altså tegn, som både vil vise sig på horisonten og også vil have tilknytning til livets forunderlige system, som Allāh har skabt i deres legemer. De, som således vil skue mod horisonten og også grunde i deres eget indre, vil forkynde: رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ قِنَّا عَذَابَ النَّارِ rabbanā mā khalaqta hādhā baṭīlan subḥānaka faqinā ‘adhāban nār, Vor Herre! Du har ikke skabt dette forgæves, Hellig er Du, så frels os fra ildens straf.

ḤĀ MĪM AS-SADJDAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ḥā Mīm.‡

حَمِّ ②

3. Dette er en åbenbaring fra den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

4. En Bog, hvis vers er blevet indgående forklaret – ofte reciteret og gjort fuldkommen klare – for folk, som besidder viden,

كِتَابٌ فَصَّلْتَ آيَتَهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

5. en forkynder af glædelige budskaber og en advarer. Men de fleste af dem vender sig bort, og de hører ikke.

بَشِيرًا وَنَذِيرًا ٥ فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑤

6. Og de siger: “Vore hjerter er til-dækkede og er beskyttet mod det, du kalder os til, og i vore ører er der døvhed, og mellem os og dig er der et slør. Så fortsæt med din handling, vi handler også.”

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْٓ أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ وَفِيْٓ أَذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا
وَ بَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا
عَامِلُونَ ⑥

7. Sig: “Jeg er kun et menneske som jer. Det er blevet åbenbaret til mig, at jeres Gud er En Gud, gå derfor lige til Ham uden at afvige, og bed Ham om tilgivelse.” Og ve afgudsdyrkerne,

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ
إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ٥
وَوَيْدٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ⑦

8. som ikke giver Zakāt, og disse er det, som fornægter det Hinsiddige.

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ ⑧

‡ Den Prisværdige, Ærens Herre.

9. *Hvad angår* dem, som tror og handler retfærdigt, de vil med sikkerhed få en belønning, som aldrig vil ophøre.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٩

R. 2.

10. Sig: “Fornægter I virkelig Ham, Som skabte jorden i to perioder? Og sætter I nogen ligeværdige med Ham?” Dette er alle verdener Herre.

قُلْ أَيْنَكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ
أندَادًا ذَلِكِ رَبُّ الْعَالَمِينَ ١٠

11. Og Han satte deri grundfæstede bjerge, som hæver sig over dens *overflade*, og ilagde velsigelser deri og balancerede med omhu dens midler til livets oprettholdelse i fire perioder¹ – lige for *alle*, som søger.

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا
وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي
أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ١١

12. Derefter vendte Han Sig mod himmelen, mens den var *noget lignende* røg, og sagde til den og til jorden: “Kom I begge, villigt eller uvilligt.” De sagde: “Vi kommer villigt.”

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ
كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١٢

13. Så fuldendte Han dem som syv himle i to perioder, og Han åbenbarede hver himmel dens opgave. Og Vi smykkede den laveste himmel med lamper *til lys* og til beskyttelse.² Dette er den Almægtiges, den Altvidendes forordning.

فَقَضَيْنَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا
السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ١٣

1 De *to perioder* eller faser, nævnt i det foregående vers, som jorden havde gennemgået fra formløst stof til en gradvis udviklet form, efter at den var blevet afkølet og havde antaget sin nuværende form, er medtaget blandt de *fire perioder*, der er nævnt i dette vers. De sidste *to perioder* angiver de to faser med placering af bjerge og floder m.m. på den samt udvikling af plante- og dyreliv.

2 Verset henviser til det laveste atmosfæriske lag som den nærmeste himmel til jorden og peger på, at den er blevet skabt til jordens beskyttelse. Alt hvad den tids menneske kunne forstå var, at himmelen på en eller anden måde beskyttede dem. Ingen havde den fjerneste anelse om, hvad det blev beskyttet mod og hvorfor. Man bør huske, at skønt den nærmeste himmel synes at indikere en enkelt helhed af en himmel, er denne himmel i virkeligheden yderligere opdelt i mange sfærer.

14. Men hvis de vender sig bort, så sig: “Jeg advarer jer mod en ødelæggende straf ligesom den straf, der ramte ‘Ād og Thamūd.”

فَإِن أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صِيعَةً
مِّثْلَ صِيعَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

15. Da *deres* Sendebud kom til dem, før dem og efter dem, *idet de sagde*: “Tilbed ingen undtagen Allāh”, sagde de: “Om vor Herre havde villet *det*, ville Han med sikkerhed have nedsendt engle. Så vi forkaster bestemt det, I er blevet sendt med.”

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ
قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

16. Hvad angår ‘Ād, opførte de sig hovmodigt på jorden uden nogen ret og sagde: “Hvem er mægtigere end os i styrke?” Kunne de ikke se, at Allāh, Som skabte dem, er mægtigere end dem i styrke? Alligevel fortsatte de med at fornægte Vore Tegn.

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا
قُوَّةً ۗ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي
خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۗ وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٦﴾

17. Derpå sendte Vi over dem en rasende vind i adskillige skæbnesvangre dage, for at Vi måtte lade dem smage den vanærende straf i dette liv. Og straffen i det Hinsidige vil bestemt være mere vanærende, og de skal ikke hjælpes.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِرَهُمْ عَذَابِ
الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَعَذَابِ
الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٧﴾

18. Og hvad angår Thamūd, skænkede Vi dem retledningen, men de foretrak blindhed frem for retledning, så en vanærende strafs ulykke greb dem på grund af det, de havde optjent.

وَ أَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا
الْعَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ
صِيعَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Og Vi frelste dem, som troede og handlede retfærdigt.

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
يَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

R. 3.

20. Og på den dag, når Allāhs fjender skal samles sammen og føres til ilden, skal de drives frem i rækkefølge,

21. indtil, når de når til den, deres ører og deres øjne og deres hud vil vidne mod dem angående det, de havde gjort.

22. Og de vil sige til deres hud: "Hvorfor vidner I mod os?" De vil sige: "Allāh har ladet os tale, ligesom Han har ladet alle *andre* ting tale. Og Han er Den, Som skabte jer første gang, og til Ham er I blevet bragt tilbage.

23. Og I frygtede ikke, *da I begik synder*, at jeres ører og jeres øjne og jeres hud ville vidne mod jer, nej, I troede, at *selv* Allāh ikke vidste meget om, hvad I plejede at gøre.

24. Og denne jeres formodning, som I nærrede om jeres Herre, har ødelagt jer. Så *nu* er I blevet blandt dem, som er fortabt."

25. Hvis de nu kan holde ud, så er ilden deres opholdssted, og hvis de søger at blive hørt, skal de ikke være blandt dem, som bliver hørt.

26. Og Vi havde udnævnt fæller for dem, som forskønnede det for dem, som var gået forud for dem, og det, som ligger foran dem, og dommen blev afsagt mod dem,

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ
فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٢٠﴾

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ
سَمْعُهُمْ وَ أَبْصَارُهُمْ وَ جُلُودُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾

وَ قَالُوا لِمَ جُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ
عَلَيْنَا ۗ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي
أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَ هُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

وَ مَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ
عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَ لَا أَبْصَارُكُمْ وَ لَا
جُلُودُكُمْ وَ لَكِنْ ظَنْنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا
يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

وَ ذُرِّكُمْ ظَنَّكُمْ الَّذِي ظَنْنْتُمْ
بِرَبِّكُمْ أَرْذَلَكُمْ فَاصْبِحْتُمْ مِنَ
الْخَسِرِينَ ﴿٢٤﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۗ وَإِنْ
يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٥﴾

وَ قَيُّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَ حَقَّ
عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ قَدْ خَلَتْ

ligesom den var afsagt mod folkene før dem, som tilhørte djinnerne, *mægtige mennesker*, eller almindelige mennesker. Med sikkerhed, disse var taberne.

R. 4.

27. Og de, som forkaster troen, siger: “Lyt ikke til denne Qur’ān, men lav støj under dens *recitation*, så I må få overhånd.”

28. Og med sikkerhed, Vi vil lade dem, som forkaster troen, smage en streng straf, og Vi vil med sikkerhed gengælde dem for de værste af deres handlinger.

29. Dette er lønnen til Allāhs fjender – ilden. For dem vil der være en varig bolig deri som gengældelse, fordi de plejede at fornægte Vore Tegn.

30. Og de, som forkaster troen, vil sige: “Vor Herre! Vis os dem, som førte os på afveje blandt djinnerne og menneskene, for at vi må træde dem under fode, så de begge må blive blandt de fornærede.”

31. *Hvad angår* dem, som siger: “Vor Herre er Allāh” og så forbliver standhaftige, over dem stiger englene ned, *idet de siger*: “Frygt ikke, vær ej heller bedrøvede, og fryd jer ved Paradiset, som I blev lovet.

32. Vi er jeres venner i dette liv og i det Hinsidige. Deri vil I få alt det, jeres sjæle vil ønske, og deri vil I

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ ۚ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٣١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا
لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تُغْلِبُونَ ﴿٣٢﴾

فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
شَدِيدًا ۖ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارِ ۚ لَهُمْ
فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا
الَّذِينَ أَضَلَّنَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا
مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا
بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى

få alt det, I vil bede om –

أَنْفُسِكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٢﴾

33. en beværtning fra den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige.”

نَزْلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٣﴾

R. 5.

34. Og hvem er bedre i tale end den, som kalder *mennesker* til Allāh og handler retfærdigt og siger: “Jeg er med sikkerhed blandt dem, som underkaster sig”?

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَوَعَدَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٤﴾

35. Og godt og ondt er ikke lige. Gendriv *ondt* med det, som er bedst. Og se, den, mellem hvem og dig der var fjendskab, vil blive som var han en varm ven.

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۗ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. Men ingen er skænket dette undtagen dem, som er standhaftige, og ingen er skænket dette undtagen den, som besidder en stor andel *af udmærkelse*.

وَمَا يُكَلِّفُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۗ وََمَا يُكَلِّفُهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٦﴾

37. Og hvis en indskydelse fra satan ansporer dig, så søg tilflugt hos Allāh. I sandhed, Han er den Althørende, den Altvidende.

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾

38. Og blandt Hans Tegn er natten og dagen og solen og månen. Kast jer ikke ned for solen, ej heller for månen, men kast jer ned for Allāh, Som skabte dem, hvis det er Ham, I *virkelig* tilbeder.

وَمِنَ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۗ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٨﴾

39. Men hvis de vender sig bort i foragt, *gør de det til deres egen skade*, mens de, som forbliver i din Herres nærvær, lovpriser Ham nat

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ

og dag, og de trættes aldrig.³

﴿٣٠﴾

لَا يَسْمُونَ ﴿٣٠﴾

40. Og blandt Hans Tegn er *dette*, at du ser jorden udtørret, men når Vi sender vand ned over den, rører den sig og svulmer *med frodig vegetation*. Med sikkerhed, Han, Som gav den liv, kan give liv til de døde. I sandhed, Han har magt over alle ting.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ
وَرَبَتْ ۗ إِنَّ الْأَرْضَ لَأَحْيَاهَا لِمَاجِي
الْمَوْتِ ۗ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٠﴾

41. Med sikkerhed, de, som strides med hensyn til Vore Tegn, er ikke skjult for Os. Er da den, som kastes i ilden, bedre eller den, som kommer sikkert frem på Opstandelsens Dag? Gør, hvad I vil. Med sikkerhed, Han ser alt, hvad I gør.

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا
يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۗ أَفَمَنْ يُتْلَىٰ فِي النَّارِ
خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ
إِعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ۗ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

42. De, som forkaster Formaning⁴, når den kommer til dem, *er taberne*. Og i sandhed, det er en mægtig Bog.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا
جَاءَهُمْ ۗ وَإِنَّ لَهُمْ عَزِيزٌ ﴿٣٢﴾

43. Falskheden kan ikke nærme sig den, *hverken* forfra eller bagfra. *Den er* en åbenbaring fra den Alvise, den Prisværdige.

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۗ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ
حَمِيدٍ ﴿٣٣﴾

44. Der bliver ikke sagt noget til dig andet end det, som blev sagt til Sendebuddene før dig. I sandhed, din Herre er tilgivelsens Herre og *også* Hersker over smertefuld straf.

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ
مِنْ قَبْلِكَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

45. Og om Vi havde gjort den til en Qur'ān på et fremmed sprog,

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْ

3 *Sadjdah* foretages efter dette vers.

4 Qur'ānen er blevet kaldt *dhikr*, fordi: a) den fremlægger og gentager sine læresætninger og temaer på forskellige måder og får således mennesker til at huske dem, b) den minder mennesker om den ædle lære, som blev åbenbaret i tidligere Skrifter, og c) ved at følge dens læresætninger kan mennesker hæve sig til høj åndelig værdighed (*dhikr* betyder også ære).

ville de med sikkerhed have sagt: “Hvorfor er dens vers ikke blevet gjort klare? Hvorledes! Et fremmed sprog og en araber?” Sig: “Den er en retledning og en helbredelse for dem, som tror.” Men *hvad angår* dem, som ikke tror, er der døvhed i deres ører, og den er derfor skjult for dem. Disse er det, som *så at sige* bliver kaldt fra et fjernt sted.

R. 6.

46. Og Vi gav Moses Bogen, men der blev skabt uenighed om den, og havde det ikke været for et ord, som allerede var udgået fra din Herre, ville *sagen* bestemt være blevet afgjort mellem dem, og de er med sikkerhed i foruroligende tvivl om den.⁵

47. Den, som handler retfærdigt, gør det til sin egen sjæls bedste, og den, som handler ondt, det vil *alene* være mod ham selv. Og din Herre er slet ikke uretfærdig mod *Sine* tjenerne.

Del 25

48. Til Ham *alene* henvises viden om Timen. Og ingen frugter kommer ud af deres hylstre, ej heller undfanger noget af hunkøn eller føder undtagen med Hans viden. Og *tænk på* den dag, når Han vil kalde dem, *idet Han siger*: “Hvor er de partnere, som blev tilskrevet

لَا فَصَّلَتْ أَيْتُهُ ۖ أَعْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ ۖ
 قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً ۖ
 وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ
 وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۖ أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ
 مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
 فِيهِ ۖ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
 لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ
 مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٣٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ
 أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ
 لِّلْعَبِيدِ ﴿٣٧﴾

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَمَا تَخْرُجُ
 مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا ۖ وَمَا تَحْمِلُ
 مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۖ وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ آيُنَ شُرَكَائِي ۖ قَالُوا أَدْثَكَ ۖ

5 Ordene *havde det ikke været for et ord, som allerede var udgået fra din Herre* henviser til de guddommelige ord: *Min barmhjertighed omfatter alle ting* (7:157). Gud har skabt menneskeheden for åndelig fremgang, og for at den må modtage Hans barmhjertighed. Den guddommelige straf kan også blive holdt tilbage eller udsat for at give mange fjender af sandheden lejlighed til at modtage den sande tro i den mellemliggende tid.

Mig?” De vil sige: “Vi meddeler Dig, at ingen blandt os er vidne dertil.”

49. Og alt det, de plejede at påkalde tidligere, vil være forsvundet for dem, så vil de indse, at der ikke er nogen udvej for dem.

50. Mennesket trættes ikke af at bede om det gode, men hvis ondt rører det, bliver det fortvivlet og opgiver *alt* håb.

51. Og hvis Vi lader det smage barmhjertighed fra Os, efter at trængsel har ramt det, vil det med sikkerhed sige: “Dette tilkommer mig, og jeg tror ikke, at Timen *nogensinde* vil oprinde. Men hvis jeg bringes tilbage til min Herre, vil jeg med sikkerhed få det allerbedste hos Ham.” Så vil Vi med sikkerhed meddele de vantro alt, hvad de gjorde, og Vi vil med sikkerhed lade dem smage en streng straf.

52. Og når Vi skænker mennesket noget godt, ignorerer han *det* og trækker sig bort, men når ondt rører det, se, da hengiver det sig til lange bønner.

53. Sig: “Fortæl mig: Hvis det er fra Allāh, men I forkaster det – hvem er da mere vildfarende end den, som er kommet langt bort *fra Allāh?*”

54. Snart vil Vi vise dem Vore Tegn, *som kommer til syne* på horisonten⁶ og *også* i dem selv, ind-

مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٣٨﴾

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ
وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٣٩﴾

لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ
وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٠﴾

وَ لَئِن أَدْقَنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِن بَعْدِ
ضُرَاءٍ مَّسَّهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي ۖ وَمَا
أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً ۖ وَ لَئِن رُّجِعْتُ
إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۖ
فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنُذِيقَهُمْ مِّن عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٤١﴾

وَ إِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ
وَنَابِجَانِبِهِ ۖ وَ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَزَدُو
دُعَاءً عَرِيضٍ ﴿٤٢﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ
كَفَرْتُمْ بِهِ مِن أَسْوَأِ مِمَّنْ هُوَ فِي
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٤٣﴾

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَ فِي
أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُم أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ

⁶ Verset fremsætter klart og tydeligt den profeti, at islām vil blive udbredt ikke blot blandt araberne, men til de fjerneste dele af jorden, idet *āfāq* betyder fjerne områder (Lane).

til det står dem klart, at dette er sandheden. Er det ikke tilstrækkeligt, at din Herre er Vidne over alle ting?

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

55. Ja, de er bestemt i tvivl angående mødet med deres Herre. Ja, Han omfatter bestemt alle ting.

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِيئَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ
ع ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٥﴾

SURA 42

ASH-SHŪRĀ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 54 vers.

I de sidste vers af den foregående sura advaredes bl.a. om, at når profetdømmets nåde nedstiger, undlader folk at acceptere det, men når noget ondt rører dem som følge deraf, hengiver de sig til lange bønner, for at dette onde måtte blive afværget. De skal derfor advares om, at Allāh vil udfolde de tegn, som viser sig på horisonten, som er storslåede manifestationer af naturens love. Og Han vil også vise dem de tegn, der findes i ethvert menneske for at vidne om Guds eksistens.

Efter bogstavforkortelserne i denne sura siges det, at ligesom åbenbaring blev nedsendt tidligere, og de tidligere folk afviste den, på samme måde bliver åbenbaring nedsendt til dig, hvilket er en stor nåde, men materialistiske mennesker vil ikke modtage den, for de begærer alene de jordiske nådegaver.

I vers 8 præsenteres den Hellige Profet^{sa} som en Advarer til hele verden, for Mekka er alle byers moder, som Allāh den Ophøjede har udnævnt til centrum for hele verden. Hvis denne by advares, så er det, som om hele verden er blevet advaret, eftersom *وَمِنْ حَوْلِهَا wa man ḥaulahā*, “og alle omkring den”, omfatter alverdens byer. Yderligere nævnes der *يَوْمَ الْجُمُعِ yaumul djam'i*, Samlingens Dag, det vil sige, at ligesom Mekka er erklæret som et samlingssted for hele menneskeheden, skal en samling ligeledes finde sted i det Hinsidige, hvor hele menneskeheden samles sammen.

Den Hellige Profet^{sa} komme var et forsøg på at forene hele menneskeheden, men Allāh den Ophøjede ved, at denne verdens mennesker vil forblive splittede ved at forkaste denne nåde ligesom tidligere, for Gud tvinger ikke nogen til et fællesskab, for så vidt retledningen angår, ellers ville Han have forenet hele menneskeheden i én menighed.

Derefter forklares formålet med åbenbaringen, som blev nedsendt til tidligere Profeter, at de skulle forene menneskene. Men hver gang der kom Profeter, fornægtede deres folk ulykkeligtvis denne nåde og blev endnu mere offer for splittelse. Den grundlæggende årsag til deres splittelse angives at være, at de faktisk bar nag til hinanden. Spørgsmålet er, hvorfor afsiges der ikke dom over dem til trods for deres vedvarende ulydighed? Svaret på dette gives her, at så længe det er forordnet, at mennesker på jorden skal sættes på prøve, skal deres dom ikke afsiges.

Selv om hvert folkeslag på deres tid gik sit regnskab i møde til en *أَجَلٍ مُّسَمًّى* *adjalim musammā*, fastsat tid, fortsatte det ene folk efter det andet med at komme til verden, og afgørelsen vedrørende menneskeheden træffes kollektivt til den sidste fastsatte tid.

Derefter formaner den Hellige Profet^{sa} til ikke at bekymre sig om fornægternes modstand og ulydighed. Når Allāh vil bringe Sin beslutning om at samle dem sammen, så vil Han bestemt gøre det. En storslået profeti om denne samling er også anført i sura Al-Djumu‘ah (62:9).

Shiamuslimske fortolkere udlægger vers 24 i denne sura uden for kontekst på en uretfærdig måde. Ifølge dem formaner den Hellige Profet^{sa} således til at sige: O folk! Jeg beder jer ikke om nogen belønning, men til gengæld skal I give belønning til mine slægtninge. Dette er absolut ikke den korrekte betydning af verset, for at forlange belønning til sine slægtninge svarer til at forlange belønning til sig selv. Versets virkelige betydning er: Jeg beder jer ikke om nogen belønning til mig selv eller til mine slægtninge – eftersom den Hellige Profet^{sa} udførligt har befalet, at hans slægtninge og deres afkom aldrig skal gives almisser – men I må ikke forsømme jeres egne slægtninge. At give ud på dem ifølge deres behov er jeres forpligtelse.

Det emne, som berøres, at man skal give ud til de fattige og de nødlidende, rejser spørgsmålet, hvorfor Gud ikke Selv skænker dem deres forsyning? Svaret på dette er, at der til spørgsmålet om større eller mindre forsyning knytter sig underliggende visdom. Nogle gange prøves menneskene med forøgelse af forsyning og andre gange med formindskelse deraf. Og de, som prøves med forøgelse af forsyning, der tidligere er omtalt, disse tager sig trods forøgelsen ikke af de fattige, selv ikke af deres egne slægtninge.

Derefter afslører vers 30 noget forunderligt, som intet menneske på jorden kunne forestille sig på den Hellige Profets^{sa} tid. På den tid formodede man, at himmelen bestod af syv plastlignende lag, hvorpå månen og stjernerne var klæbet fast, ligesom udsmykning klæbes på klædninger. Hvem kunne have sagt, at der dér findes en skabning, som vandrer omkring ligesom på jorden. Der tilkendegives ikke alene, at der med sikkerhed eksisterer en sådan skabning i himmelen, men forståelsen omkring “at forenes” hæves til himmelske højder ved at sige således, at den jordiske skabning og skabningen i himmelen en dag med sikkerhed skal forenes. Om denne “forening” skal være fysisk eller ved kommuni-

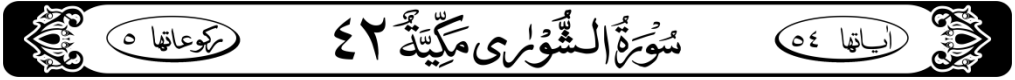
kation, er det kun Allāh, Som bedst kender, men i dag forsøger forskerne, om der på nogen måde vil kunne etableres kontakt med denne skabning, som dvæler i himmelen. Med andre ord er de tvunget til at grunde over, at der foruden på jorden findes omvandrende skabninger på andre planeter.

I denne sura, hvis navn er Ash-Shūrā, rådslagning, omtales der også en forsamling, det vil sige, at det blev forordnet som et kendetegn for muslimerne, at hver gang der opstår vigtige anliggender, skal de grunde over dem i fællesskab.

Et kort vers (41) i denne sura stadfæster den Hellige Qur'āns læres udmærkelse frem for alle tidligere læresætninger. Det formaner, at hvis et menneske udsættes for noget ondt, så er det kun tilladt at gengælde med noget svarende til dette, snarere end at gøre sig skyldig i overtrædelse på grund af hævngherrighed. Men det vil være meget bedre, hvis det viser sådan overbærenhed, som kan føre til forbedring. Nogle gange bliver folk dristige med hensyn til overtrædelser, når de behandles med overbærenhed. I sådanne tilfælde er overbærenhed ikke tilladt, men der forkyndes alene den overbærenhed, som fører til forbedring.

I vers 52 forklares der forskellige former for åbenbaring: Det er ikke muligt for et menneske, at Allāh skulle tale til det undtagen ved åbenbaring. Undertiden sker denne åbenbaring bag et slør, dvs. at den talende ikke er synlig, dog modtager menneskets hjerte denne tale med klarhed. Nogle gange nedstiger Allāhs sendebud i form af en engel over mennesket, og åbenbaringen, som englen bringer det, er den selvsamme, som Allāh har befalet den. Derefter siges det til den Hellige Profet^{sa}, at på samme måde har Vi nedsendt åbenbaring til dig, og på Vor befaling har Vi skænket dig et livgivende ord.

I suraens afsluttende vers gentages emnet endnu en gang, at Allāh alene tilhører alt, hvad der er i himlene og på jorden, og til Ham skal alle ting bringes tilbage.

ASH-SHŪRĀ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hā Mīm.†

حَمِّمٌ ②

3. ‘Ain Sīn Qāf.‡

عَسَقٌ ③

4. Således åbenbarer Allāh, den Almægtige, den Alvide, til dig og har åbenbaret til dem, som er gået forud for dig.

كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

5. Ham tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og Han er den Ophøjede, den Mægtige.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ٥
وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑤

6. Himlene kan næsten sønderrives i deres himmelske højder, og englene priser deres Herre med Hans lovprisning og beder om tilgivelse for dem på jorden. Se! I sandhed, det er Allāh, Som er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
وَ الْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ٥ أَلَا إِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

7. Og hvad angår dem, som tager sig beskyttere i stedet for Ham, holder Allāh øje med dem, og du er ikke vogter over dem.

وَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ٥ وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
بِوَكِيلٍ ⑦

8. Og således har Vi åbenbaret Qur’ānen til dig på arabisk, for at du må advare byernes moder¹ og alle omkring den, og for at du må

وَ كَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَ تُنذِرَ

† Den Præsværdige, Ærens Herre.

‡ Den Altværdige, den Althørende, Besidderen af Magt.

*1 Det første hus bygget nogensinde til Allāhs tilbedelse var *al-Ka’bah* (الْكَعْبَةِ), der ligger i en by, som hedder Mekka. Det er denne by, der henvises til som *Ummul-Qurā* (أُمُّ الْقُرَى) “alle byers

advare *dem* om Samlingens Dag, hvorom der ikke er nogen tvivl: En gruppe vil blive i *Paradisets* haver, og en gruppe vil være i den flammende ild.

9. Og om Allāh havde ønsket det, kunne Han have gjort dem til én menighed, men Han lader dem, som Han vil, indgå i Sin barmhjertighed. Og *hvad angår* de uretfærdige, vil de ikke have nogen beskytter og ikke nogen hjælpere.

10. Har de taget sig andre beskyttere end Ham? Men det er Allāh, Som er den *sande* Beskytter. Og Han giver liv til de døde, og Han har magt over alle ting.

R. 2.

11. Og hvad I end er uenige om, *hviler* afgørelsen derom hos Allāh. *Sig*: "Sådan er Allāh, min Herre, til Ham sætter jeg min lid, og til Ham vender jeg mig *altid*."

12. *Han er* Ophav til himlene og jorden. Han skabte af jer selv par og også af kvæget par til gavn for jer. Han mangfoldiggør jer derpå. Der er intet som helst lig Ham,² og Han er den Althørende, den Altseende.

يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ط فَرِيقٌ فِي
الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ⑧

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَ لَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ط
وَ الظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَدِيِّ وَ لَا
نَصِيرٍ ⑨

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ه فَاللَّهُ
هُوَ الْوَلِيُّ وَ هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى ز وَ هُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑩

وَ مَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
إِلَى اللَّهِ ط ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ ه وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ ⑪

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ ط جَعَلَ
لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَ مِنْ
الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ه يَذُرُّكُمْ فِيهِ ط
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ه وَ هُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ ⑫

moder". Dette udtryk kan angive dens betydningsfuldhed i forhold til alle andre byer, eller det kan også bogstaveligt betyde den første by, som nogensinde var bygget. I dette tilfælde ville det betyde, at i gamle dage, på samme sted hvor Mekka ligger, voksede en by gradvist frem omkring Guds hus, oprindeligt bygget af ukendte folk. Menneskeheden lærte at bygge byer ved at efterligne denne. Som sådan kan der refereres til den som alle byers moder.

2 Ordene *der er intet som helst lig Ham* fastslår, at det er umuligt at forestille sig noget lig Gud. Han er højt hævet over menneskets opfattelse og forståelse. Det er derfor uforstandigt at forsøge at finde lighed mellem guddommelige og menneskelige egenskaber, selv om de kan have en eller anden fjern og ufuldstændig lighed.

13. Han tilhører himlenes og jordens nøgler. Han forøger forsyningen for hvem Han vil og begrænser *den for hvem Han vil*. Med sikkerhed, Han kender alle ting fuldt ud.

14. Han har foreskrevet jer religionen, som Han befalede Noah, og som Vi har åbenbaret til dig, og som Vi befalede Abraham og Moses og Jesus, *idet Vi sagde*: “Forbliv trofaste i lydighed, og vær ikke splittede deri. Tungt for afgudsdyrkerne er det, som du kalder dem til. Allāh udvælger for Sig, hvem Han vil, og retleder til Sig den, som vender sig *til Ham*.”

15. Og de blev ikke uenige og splittedes, undtagen efter at viden var kommet til dem, *de gjorde dette* af misundelse mod hinanden. Og havde det ikke været for et ord, som allerede var gået forud fra din Herre for en fastsat tid, ville *sagen* bestemt have været afgjort mellem dem. Og med sikkerhed, de, som blev givet Bogen i arv efter dem, er i foruroligende tvivl om den.

16. Så til dette skal du kalde *meneskeheden*. Og vær standhaftig, som du er blevet befalet, og følg ikke deres onde begær, men sig: “Jeg tror på enhver Bog, som Allāh har nedsendt, og jeg er befalet at dømme retfærdigt mellem jer. Allāh er vor Herre og jeres Herre. For os er belønningen for vore handlinger, og for jer er belønningen for jeres

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ
اِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٣﴾

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصَّى بِهِ
نُوْحًا وَّ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَّ مَا
وَصَّيْنَا بِهٖ اِبْرٰهِيْمَ وَّ مُوسٰى وَّ عِيسٰى
اَنۡ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ۗ
كَبُرَ عَلٰى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ
اِلَيْهِ ۗ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَن يَّشَاءُ
وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَن يُّنۡيِبُ ﴿١٤﴾

وَمَا تَفَرَّقُوْا اِلَّا مِّنۡ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ ۗ وَاُوۡلٰٓئِكَ
سَبَقَتْ مِّنۡ رَّبِّكَ اِلَىۤ اَجَلٍ مُّسَمًّى
لِّفُضِيۡلِ بَيْنِهِمْ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
اُوْرثُوْا الْكِتٰبَ مِّنۡ بَعْدِهِمْ لَنۡفِيۡ شَكٍّ مِّنۡهُ
مُرِيْبٍ ﴿١٥﴾

فٰذٰلِكَ فَاذْعُ ۚ وَاَسْتَقِمۡ كَمَا اُمِرْتُ
وَلَا تَتَّبِعۡ اَهْوَاءَهُمْ ۚ وَّقُلۡ اٰمَنُتُ
بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَاُمِرْتُ
لِاَعۡدِلَ بَيْنَكُمۡ ۗ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَّرَبُّكُمْ ۗ
لَنَّا اَعۡمَالُنَا وَّلَكُمْ اَعۡمَالُكُمْ ۗ لَا
حُجَّةَ بَيْنَنَا وَّبَيْنَكُمۡ ۗ اَللّٰهُ يَجۡمَعُ

handler. Der er ingen strid mellem os og jer. Allāh vil bringe os sammen, og til Ham er tilbagekomsten.”

17. Og de, som strides om Allāh, efter at Han er blevet accepteret – deres argumentation er forgæves i deres Herres øjne, og over dem er Guds vrede, og for dem vil der være en streng straf.

18. Allāh er Den, Som har nedsendt Bogen med sandhed og også Balancen.³ Og hvad skulle lade dig vide, at Timen måske er nær?

19. De, som ikke tror derpå, søger at fremskynde den, men de, som tror, frygter den, og de ved, at den er sandheden. Se! De, som strides om Timen, er langt ude i vildfarelse.

20. Allāh er overmåde Nådig mod Sine tjenere. Han forsyner, hvem Han vil. Og Han er Stærk, Almægtig.

R. 3.

21. Den, som ønsker det Hinsidiges høst, ham giver Vi forøgelse i hans høst, og den, som ønsker denne verdens høst, ham giver Vi deraf, men i det Hinsidige vil han ikke få nogen del.

بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتْهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٤﴾

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ۖ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٨﴾

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا ۗ وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۗ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارِدُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٩﴾

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٠﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۗ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢١﴾

3 Gud har nedsendt Bogen og Balancen, *mīzān*, to betydningsfulde ting til menneskets retledning. Bogen indeholder *Sharī'ah*, loven, og Balancen fungerer som en målestok, ved hvilken menneskets handlinger vurderes og bedømmes. Balancen kan også henvise til Qur'ānen selv, fordi den udgør et ufejlbarligt kriterium til at dømme, hvad der er sandt, og hvad der er falsk.

22. Har de sådanne partnere til Allāh, som har lovliggjort for dem det i religionen, som Allāh ikke har tilladt? Og havde det ikke været for *Vort* ord om den endelige afgørelse, ville *sagen nu* have været afgjort mellem dem. Og med sikkerhed, de uretfærdige vil få en smertefuld straf.

23. Du vil se de uretfærdige frygte på grund af det, de har optjent, og det skal bestemt ramme dem. Men de, som tror og handler retfærdigt, vil være i Paradisernes haver. De vil få hos deres Herre, hvad de ønsker. Dette er den store nåde *fra Gud*.

24. Dette er det, hvorom Allāh giver glædelige budskaber til Sine tjenere, som tror og handler retfærdigt. Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen belønning for det undtagen den kærlighed, som vises mellem slægtinge og venner." Og enhver, som gør en god handling, for ham forøger Vi yderligere skønheden i hans godhed. Med sikkerhed, Allāh er Mest Tilgivende, Mest Påskønnende.

25. Mon de siger: "Han har opdigtet løgn mod Allāh"? Hvis Allāh havde villet, kunne Han have forseglet dit hjerte. Men Allāh udsletter falskhed og stadfæster sandhed ved Sine Befalinger. Med sikkerhed, Han kender fuldt ud, hvad der er i hjerterne.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَوًا شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ
الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ ۗ وَ لَوْ
لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَتَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ ۗ وَ إِنَّ
الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
كَسَبُوا وَ هُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ ۗ وَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَتِ
الْجَنَّةِ ۗ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ
رَبِّهِمْ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي
الْقُرْبَىٰ ۗ وَ مَنْ يَفْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
شَكُورٌ ﴿٢٤﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَإِنَّ يَشَاءُ اللَّهُ يَخْتِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ
وَ يَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَ يُحِقُّ الْحَقَّ
بِكَلِمَتِهِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٢٥﴾

26. Og Han er Den, Som modtager anger fra Sine tjenere og tilgiver synder. Og Han ved, hvad I gør.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿٣١﴾

27. Og Han bønholder dem, som tror og handler retfærdigt, og skænker dem mere af Sin nåde, og *hvad angår* de vantro, de vil få en streng straf.

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
وَكَافِرُونَ لَهُم عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٣٢﴾

28. Og hvis Allāh havde forøget forsyningen til Sine tjenere, ville de bestemt gøre oprør på jorden, men Han nedsender i *passende* mængde det, Han vil. I sandhed, Han er Velunderrettet, Altseende med hensyn til Sine tjenere.

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا
فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّل بِقَدَرٍ مَّا
يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

29. Og Han er Den, Som nedsender regn, efter at de er blevet fortvivlede, og udbreder Sin barmhjertighed. Og Han er Beskytteren, den Prisværdige.

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا
قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٣٤﴾

30. Og blandt Hans Tegn er skabelsen af himlene og jorden og *af* alle levende væsener, Han har spredt ud i dem begge. Og Han har magten til at samle dem, når Han vil.⁴

وَمِن آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلَى
جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾

R. 4.

31. Og hvilken ulykke der end rammer jer, skyldes den, hvad jeres egne hænder har optjent. Og Han tilgiver mange *af jeres synder*.

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا
كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٦﴾

32. Og I kan ikke forhindre *Guds plan* på jorden, ej heller har I nogen ven eller hjælper i stedet for Allāh.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ
وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّالِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٧﴾

4 Se indledningen til denne sura om livet på andre planeter.

33. Og blandt Hans Tegn er de sejlene skibe på havet ligesom bjergtoppe.⁵

وَ مِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾

34. Om Han vil, kan Han stilne vinden, så de bliver ubevægelige på dets overflade – i dette er der med sikkerhed Tegn for enhver, som er meget udholdende og taknemmelig –

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ
رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ؕ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾

35. eller Han kan ødelægge dem på grund af det, de har optjent – men Han tilgiver mange af deres synder –

أَوْ يُؤَيِّتُهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَأَيُّفَ عَنْ
كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾

36. og Han ødelægger dem, for at de, som strides om Allāhs Tegn, må vide, at de ikke har noget tilflugtssted.

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا
مَا لَهُمْ مِنْ مَّجِيصٍ ﴿٣٦﴾

37. Og hvad I end er blevet givet, er det kun det nærværende livs midlertidige forsyning, men det, som er hos Allāh, er bedre og mere varigt for dem, som tror og sætter deres lid til deres Herre,

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۗ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقَى
لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾

38. og som afholder sig fra de mere alvorlige synder og uanstændigheder, og når de er vrede, tilgiver de,

وَ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ
وَ الْفَوَاحِشَ ۖ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. og dem, som lytter til deres Herre og opretholder Bønnen, og hvis anliggender afgøres ved indbyrdes rådslagning,⁶ og som giver

وَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا
الصَّلَاةَ ۖ وَ أَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ ۖ

5 I dette og flere andre vers peger Qur'ānen på den store rolle, som skibe skulle spille i internationalt samkvem. Denne sandhed, som blev åbenbaret til ørkenens søn så langt tilbage som for 1400 år siden, taler til gunst for Qur'ānens guddommelige oprindelse.

6 Verset fastsætter *Shūrā*, rådslagning, som det grundlæggende princip, der bør vejlede muslimer i udførelsen af deres nationale anliggender. *Khalifa* eller overhovedet for det islamiske styre er forpligtet til at rådføre sig med folkets repræsentanter, når han skal træffe en beslutning af vigtig national betydning. Se noten til sura 3:160 og 4:59.

ud af det, Vi har forsynet dem med,

40. og dem, som, når uret er begået mod dem, forsvarer sig.

41. Og gengældelsen for en skade er en skade svarende til denne, men den, som tilgiver, og *hans handling* medfører forbedring, hans belønning er hos Allāh.⁷ Med sikkerhed, Han elsker ikke de uretfærdige.

42. Men der hviler ingen skyld på dem, som forsvarer sig, efter at de er blevet forurettet.

43. Anklagen hviler kun på dem, som gør uret mod mennesker og begår overtrædelse på jorden uden nogen ret. Disse vil få en smertefuld straf.

44. Og den, som er udholdende og tilgiver – det er med sikkerhed et spørgsmål om fast beslutsomhed.

R. 5.

45. Og den, Allāh dømmer som vildfarende, for ham er der ingen beskytter derefter. Og du vil finde de uretfærdige, når de ser straffen, sige: “Er der nogen vej for tilbagevenden?”

46. Og du vil se dem blive anbragt foran den, *ilden*, med nedslåede

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَبٍ ۗ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤٥﴾

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ

⁷ Det virkelige formål, der ligger i tildeling af straf til en skyldig person ifølge den islamiske lære, er ikke straf men hans moralske forbedring. Hvis tilgivelse regnes for at gøre ham noget moralsk godt, bør han tilgives. Men hvis straffen sandsynligvis vil føre til hans forbedring, bør han tildeles straf. Islām tror ikke under nogen omstændigheder på den kristne lære: *den, som slår dig på den ene kind, byd ham også den anden til* (Lukas 6,29), ej heller på den jødiske læresætning om *øje for øje*. Islām anvender den gyldne middelvej.

øjne på grund af vanære, idet de ser på den med et stjålent blik. Og de, som tror, vil sige: “Taberne er virkelig dem, som ødelægger sig selv og deres familier på Opstandelsens Dag.” Se! De uretfærdige skal *blive* i en vedvarende straf.

مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ
وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخٰسِرِينَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَٰ أَهْلِيَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّٰلِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٣٦﴾

47. Og de har ikke nogen hjælpere til at hjælpe sig bortset fra Allāh. Og for den, Allāh dømmer som vildfarende, er der *slet* ikke nogen vej.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءٍ يٰنصُرُونَهُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَ مَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٣٧﴾

48. Lyt til jeres Herre, før der kommer en dag, som ikke kan afværges mod Allāhs *forordning*. Der vil ikke være nogen tilflugt for jer på den dag, ej heller vil der for jer være nogen *mulighed for* fornægtelse.

إِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِي
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ
مَّلْجَأٍ يَّوْمَئِذٍ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ ﴿٣٨﴾

49. Men hvis de vender sig bort, så har Vi ikke sendt dig som vogter over dem. Dig påhviler det kun at overbringe *budskabet*. Og med sikkerhed, når Vi lader mennesket smage barmhjertighed fra Os, fryder det sig derved. Men hvis noget ondt rammer dem på grund af, hvad deres hænder har sendt forud, så se, mennesket er utaknemmeligt.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
حَفِيظًا ۗ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ ۗ وَ إِنَّا
إِذَا أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ
بِهَا ۗ وَ إِن تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيَهُمْ فَبِئْسَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٣٩﴾

50. Allāh alene tilhører himlens og jordens herredømme. Han skaber, hvad Han vil. Han skænker døtre, til hvem Han vil, og Han skænker sønner, til hvem Han vil,

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ ۗ يَهْبِ لِمَن يَشَاءُ اِنَاثًا
وَ يَهْبِ لِمَن يَشَاءُ الذَّكٰوٰرَ ﴿٤٠﴾

51. eller Han blander dem, hankøn og hunkøn, og Han gør hvem Han vil ufrugtbar. Med sikkerhed, Han er Altvidende, Magtfuld.

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَ إِنَاثًا
وَ يَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

52. Og det tilkommer ikke et menneske, at Allāh skulle tale til det undtagen ved åbenbaring eller bag et slør eller ved at sende en budbringer til at åbenbare på Sin befaling, hvad Han vil. I sandhed, Han er Ophøjet, Alvis.⁸

وَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا
وَ حَيًّا أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِي بِلَاذِنِهِ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ
عَلِيُّ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

53. Og således har Vi åbenbaret Ordet til dig på Vor befaling. Du vidste ikke, hvad Bogen var, ej heller hvad troen *var*. Men Vi har gjort den, *åbenbaringen*, til et lys, hvormed Vi retleder de af Vore tjenere, som Vi vil. Og i sandhed, du leder *menneskeheden* til den rette vej,

وَ كَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ
أَمْرِنَا ۗ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ
وَ لَا الْإِيمَانُ وَ لَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا
نَهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا
وَ إِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾

54. Allāhs vej, Hvem alt det som er i himlene og alt det som er på jorden tilhører. Se! Til Allāh vender alle ting tilbage.

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَ مَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ
الْأُمُورُ ﴿٥٤﴾

ع
٤

8 Se indledningen til denne sura.

SURA 43

AZ-ZUKHRUF

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 90 vers.

Allerede i begyndelsen af suraen gentages ordet *أمّ* *umm*, moder. I den foregående sura omtales *أمُّ الْقُرَى* *Ummul-Qurā*, byernes moder, altså at Mekka er som alle byers moder, og her omtales sura Al-Fātiḥah som Moder til dette storslåede Skrift. Det vil sige, at hele Qur'ānens indhold er indbefattet i sura Al-Fātiḥah, ligesom livmoderen sørger for, at mennesket inden fødslen skal udrustes med alle de egenskaber, som er bestemt for det.

Derefter siges det, at når I rejser til lands eller til vands, bør I huske på, at det er Allāh alene, Som har sat de skibe i jeres tjeneste, der sejler på havet, og de ridedyr på jorden, som I rejser med. Mange blandt jer kunne blive ofre for ulykker og vil ikke kunne nå de destinationer, som de begyndte deres rejse mod. Men I skal huske på, at den endelige destination er den, hvor I skal være i Allāhs nærvær.

De indledende vers i denne sura handler om Bogens folk og de senere vers om afgudsdyrkerne. Derefter omtales Profeterne og følgerne af fornægtelsen af dem – især dem der blev sendt til de afgudsdyrkende folk – som fornægterne skal bære konsekvenserne af.

Før dette taler Allāh om at forene hele menneskeheden og siger, at om Vi måtte gøre det, var der kun én måde at forene denne verdens grådige mennesker på, at Vi måtte fylde deres huse med guld, sølv og anden rigdom. Men dette ville kun være betydningsløs jordisk luksus, og de var så blot skænket det nærværende livs begrænsede midlertidige rigdom, men det Hinsidige bliver skænket alene til de retfærdige.

Årsagen til at folk ikke forenes omkring retledning forklares således, at de har troløse venner, og under deres indflydelse bliver de også offer for ateismen. Men på Dommens Dag vil enhver sådan person blandt dem, hvis dårlige fælle havde påvirket ham, sige til denne dårlige fælle, idet han udtrykker sin fortrydelse: Gid der mellem mig og dig var en afstand som mellem Østen og Vesten, så havde jeg ikke nået denne onde afslutning.

Et andet meget betydningsfuldt vers i denne sura løfter sløret for Profeten Jesus^{as} åndelige nedstigen, hvori det siges, at han var en *مَثَلٌ* *mathal*, lignelse, og når Profeten Jesus^{as} blev nævnt for afgudsdyrkerne, plejede de at råbe op til den Hellige Profet^{sa}, at hvis der skulle tages imod nogen foruden Gud, hvorfor da ikke tage imod deres eget folks afgud i

stedet for et andet folks afgud. De kunne ikke begribe, at Messias^{as} ikke var Gud, men at han var et menneske, som Allāh havde belønnet, og at han var et eksempel for dem, som de kunne drage stor lære af.

Det profeteres i suraen, at også i fremtiden vil en Messias^{as} komme som en *مَثَلٌ mathal*, lignelse, der vil være et tegn på, at den store omvæltningens tid er indtruffet.

I denne sura fastslås den Hellige Profets^{sa} ophøjede stilling, nemlig at han er den fremmeste med hensyn til at tilbede Allāh den Ophøjede. Om Allāh virkelig havde en søn, kunne Profeten^{sa} aldrig have undgået at tilbede ham. Hans fornægtelse af at tilbede en påstået søn er et tydeligt bevis på, at den Hellige Profet^{sa} var fuldstændig overbevist om, at Allāh den Ophøjede ikke har nogen søn.

AZ-ZUKHRUF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hā Mīm.‡

حَمِّ ②

3. Ved denne klare og tydelige Bog,

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

4. Vi har gjort den til en Qur'ān på et klart og udtryksfuldt sprog, for at I må forstå.

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

5. Og i sandhed, den er bevaret hos Os i Bogens Moder¹, ophøjet og fuld af visdom.

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٍّ حَكِيمٌ ⑤

6. Skal Vi da tage Formaningen bort fra jer og forsømme jer, fordi I er et umådeholdent folk?

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

7. Og hvor mangen en Profet har Vi sendt blandt de tidligere folk!

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

8. Men der kom ikke nogen Profet til dem, uden at de drev spot med ham.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑧

9. Og Vi ødelagde dem, som var mægtigere i deres greb end disse, og de tidligere folks eksempel er gået forud.

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑨

10. Og hvis du spørger dem: "Hvem skabte himlene og jorden?", vil de med sikkerhed sige:

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

‡ Den Præsværdige, Ærens Herre.

*1 Udtrykket *Ummul-Kitāb* (أُمُّ الْكِتَابِ) "Bogens Moder" anvendes almindeligvis om Qur'ānens åbningskapitel *Al-Fātihah* (الْفَاتِحَةُ), der ligesom et frø rummer hele Qur'ānens grundlæggende lære og karakteristika. Men her synes det at referere til det blueprint af den guddommelige Bog, som i en eller anden form er bevaret hos Gud i dimensioner, som ikke fuldt ud er begribelige for mennesket.

“Den Almægtige, den Altvidende har skabt dem.”

11. *Den*, Som har skabt jorden for jer som en vugge og har skabt veje for jer på den, for at I må følge den rette vej,

12. og Som nedsender vand fra himmelen i passende mål, og Vi gør derved et dødt land levende – på samme måde skal I oprejses² –

13. og Som har skabt alle slags par og har skabt for jer skibene og kvæget, som I rider på,

14. for at I må sidde sikkert på deres rygge, og når I så sidder sikkert på dem, skal I ihukomme jeres Herres nåde og sige: “Hellig er Han, Som har sat dette i tjeneste for os, og vi var ikke selv i stand til at beherske det.

15. Og til vor Herre skal vi med sikkerhed vende tilbage.”

16. Og de hævder, at nogle af Hans tjenere skulle være en del af Ham. Med sikkerhed, mennesket er åbenlyst utaknemmeligt.

R. 2.

17. Har Han taget Sig døtre af det, Han har skabt, og æret jer med sønner?

² Ordene, *på samme måde skal I oprejses*, betyder, at ligesom udtørret jord blomstrer op til nyt liv, når regnen falder på den, på samme måde modtager moralsk og åndeligt døde mennesker nyt liv gennem guddommelig åbenbaring.

الْعَلِيمُ ۝۱۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا
وَجَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ۝۱۱

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ
فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا ۚ كَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ۝۱۲

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا
تَرْكَبُونَ ۝۱۳

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا
نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا
وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۴

وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝۱۵

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا مِّنَ
الْإِنْسَانِ لَكَفُورًا مُّبِينًا ۝۱۶

أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ
بِالْبَنِينَ ۝۱۷

18. Og når en af dem bringes nyt angående noget lig det, som han tilskriver den Nådige, formørkes hans ansigt, og han er ved at kvæles af sorg.

19. Mon I tilskriver Gud én, som opfostres blandt smykker, og som ikke er klar i stridsspørgsmål?

20. Og de beskriver englene, der er den Nådiges tjenere, som hun-køn. Var de vidner til deres skabelse? Så skal deres vidnesbyrd optegnes, og de skal udspørges.

21. Og de siger: "Hvis den Nådige havde ønsket det, ville vi ikke have tilbedt dem." De har ingen som helst viden om det. De forfalder blot til gætteri.

22. Har Vi givet dem et Skrift før dette, så de holder fast ved det?

23. Nej, de siger: "Vi fandt vore forfædre følge en *bestemt* vej, og vi ledes ved deres fodspor."

24. Og således *har det altid været*, at Vi aldrig sendte en Advarer før dig til nogen by, uden at de velstående deri sagde: "Vi fandt vore forfædre følge en *bestemt* vej, og vi følger i deres fodspor."

25. *Deres Advarer* sagde: "Hvorledes! Også selv om jeg bringer jer en bedre retledning end den, som I fandt jeres forfædre følge?" De sagde: "Med sikkerhed, vi forkaster det, som I er sendt med."

وَ إِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ
لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
وَهُوَ كَظِيمٌ ⑱

أَوْ مَنْ يُنشَأُ فِي الْجِلْيَةِ وَ هُوَ فِي
الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ⑲

وَ جَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ
الرَّحْمَنِ أَنْشَاءً أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ ط
سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيَسْأَلُونَ ⑳

وَ قَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ط
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ قِ إِثْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ ㉑

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ
مُسْتَمْسِكُونَ ㉒

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ
وَ إِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ㉓

وَ كَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي
قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا
وَ جَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُّقْتَدُونَ ㉔

قَدْ آوَلَوْ جِئْتَكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا
وَ جَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ط قَالُوا إِنَّا
بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ㉕

26. Så Vi øvede gengældelse mod dem. Se da, hvorledes afslutningen blev for dem, som forkastede *Profeterne!*

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾

R. 3.

27. Og *ihukom* da Abraham sagde til sin fader og sit folk: "Jeg siger mig bestemt fri af det, I tilbeder,

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي
بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٢﴾

28. undtagen Ham, Som skabte mig, og Han vil med sikkerhed retlede mig."

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٨﴾

29. Og Han gjorde dette til et vedvarende ord blandt hans efterslægt, for at de måtte vende sig *til Gud*.

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٩﴾

30. Nej, men Jeg lod dem og deres forfædre få en midlertidig nydelse, indtil sandheden kom til dem og et Sendebud, som gør *sit Budskab* klart.

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾

31. Men da sandheden kom til dem, sagde de: "Dette er trolddom, og vi forkaster det."

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤١﴾

32. Og de sagde: "Hvorfor er denne Qur'ān ikke blevet nedsendt til en stor mand fra de to byer?"

وَقَالُوا لَوْ لَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى
رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٤٢﴾

33. Er det dem, som fordeler din Herres barmhertighed? Det er Os, Som fordeler deres forsyning blandt dem i det nærværende liv, og Vi ophøjer nogle af dem over andre i rangtrin, *men ak*, blot for at resultere i undertrykkelse af nogle ved andre. Og din Herres barmhertighed er bedre end det, de op-

أَهُمْ يَتَقَسَّمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۗ نَحْنُ
قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمُ بَعْضًا
سُخْرِيًّا ۗ وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ ﴿٤٣﴾

34. Og hvis det ikke var for, at hele menneskeheden ville være blevet samme slags folk, ville Vi have givet dem, som fornægter den Nådige, tage af sølv til deres huse og trapper af sølv, som de kunne gå op ad,

وَلَوْ لَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً
لَجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِن فِضَّةٍ وَ مَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٤﴾

35. og døre af sølv til deres huse og divaner af sølv, på hvilke de kunne læne sig tilbage,

وَ لِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا
يَتَّكِفُونَ ﴿٣٥﴾

36. og anden udsmykning. Men alt dette er blot det nærværende livs midlertidige forsyning. Og det Hinsidige hos din Herre er for de retfærdige.

ع
٣٦

وَ زُخْرَفًا وَ إِن كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

R. 4.

37. Og han, som vender sig bort fra ihukommelsen af den Nådige, til ham udpeger Vi en satan, som bliver hans ledsager.

وَ مَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ
لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٧﴾

38. Og med sikkerhed, de holder dem borte fra Guds vej, men de tror, at de er retledede,

وَ إِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَ يَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٨﴾

39. indtil, når han kommer til Os, han siger til sin ledsager: "Gid der mellem mig og dig var en afstand som mellem Østen og Vesten!" Hvilken ond ledsager er den!

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي
وَ بَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ
الْقَرِينُ ﴿٣٩﴾

40. "Eftersom I begik de overtrædelser, I gjorde, vil det, at I er partnere i straffen, ikke være jer til nogen nytte på denne dag."

وَ لَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ
أَنكُم فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٠﴾

41. Kan du da få den døve til at høre eller retlede den blinde og den, som er i åbenlys vildfarelse?

أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي
الْعُمَىٰ وَ مَن كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤١﴾

42. Og hvis Vi tager dig bort, vil Vi med sikkerhed øve gengældelse mod dem,

فَمَا نَذْهَبَتْ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ
مُنْتَقِمُونَ ﴿٣٢﴾

43. eller Vi vil lade dig se, hvad Vi har lovet dem, for Vi har med sikkerhed fuldkommen magt over dem.

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا
عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣٣﴾

44. Så hold fast ved det, som er blevet åbenbaret til dig, for du er bestemt på den rette vej.

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۚ
إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٤﴾

45. Og i sandhed, det er en formaning for dig og for dit folk, og I skal stilles til ansvar.

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَ سَوْفَ
تُسْأَلُونَ ﴿٣٥﴾

46. Og spørg de af Vore Sendebud, som Vi sendte før dig: "Satte Vi nogen guder ved siden af den Nådige, som skulle tilbedes?"

وَسَأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِلَهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٣٦﴾

R. 5.

47. Og Vi sendte Moses med Vore Tegn til Farao og hans ledere, og han sagde: "I sandhed, jeg er et Sendebud fra alle verdens Herre."

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَ مَلَآئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

48. Men da han kom til dem med Vore Tegn, se, de lo ad dem.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا
يُضْحَكُونَ ﴿٣٨﴾

49. Og Vi viste dem ikke noget Tegn, undtagen det var større end det foregående Tegn, og Vi greb dem med straffen, for at de måtte vende sig *til Os*.

وَ مَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ
أُخْتِهَا ۚ وَ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٣٩﴾

50. Og de sagde: "O du troldmand! Bed til din Herre for os ifølge den pagt, Han har sluttet med dig, for så vil vi med sikkerhed acceptere retledningen."

وَ قَالُوا يَا أَيُّهُ السَّحْرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ ۚ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٠﴾

51. Men da Vi fjernede straffen fra dem, se, de brød deres ord.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ
يَنْكُثُونَ ﴿٥١﴾

52. Og Faraos proklamerede blandt sit folk, idet han sagde: "O mit folk! Mon ikke Ægyptens rige tilhører mig og disse floder, som strømmer under mig? Ser I da ikke?"

وَ نَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَ هَذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرِي مِن تَحْتِي ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٢﴾

53. Nej! Jeg er bedre end denne, som er foragtelig og næppe kan udtrykke sig klart.

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ ۗ
وَ لَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٣﴾

54. Og hvorfor er armbånd af guld ikke blevet skænket ham, eller englene er kommet sammen med ham på rad og række?"

فَلَوْ لَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٤﴾

55. Således ringeagtede han sit folk, og de adlød ham. De var virkelig et slet folk.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاعُوهُ ۗ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٥٥﴾

56. Så da de vakte Vor vrede, øvede Vi gengældelse mod dem og druknede dem alle.

فَلَمَّا أَسْفُونَا ائْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
فَاعْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٦﴾

57. Og Vi gjorde dem til et fortilfælde og et eksempel for de kommende generationer.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَ مَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

R. 6.

58. Og når Marias søn nævnes som en lignelse, se, dit folk råber op imod det,

وَ لَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا
قَوْمَكَ مِنْهُ يُصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

59. og de siger: "Er vore guder bedre eller han?" De omtaler dette for dig alene af stridslyst. Nej, men de er et stridbart folk.

وَ قَالُوا ۗ إِلَهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۗ مَا
ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
خٰصِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. Han var kun Vor tjener, som Vi skænkede Vor nåde, og Vi

إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ

gjorde ham til et forbillede for Israels børn.

61. Og om Vi ønskede det, kunne Vi gøre *nogle* af jer til engle på jorden for at være efterfølgere *derpå*.

62. Men i sandhed, han er et tegn på Timen³. Vær da ikke i tvivl om den, men følg mig. Dette er den rette vej.

63. Og lad ikke satan forhindre jer. Med sikkerhed, den er jeres åbenlyse fjende.

64. Og da Jesus kom med klare og tydelige beviser, sagde han: “Med sikkerhed, jeg er kommet til jer med visdommen og for at klargøre for jer noget af det, som I er uenige om. Så frygt Allāh, og adlyd mig.

65. I sandhed, Allāh – Han er min Herre og jeres Herre. Så tilbed Ham. Dette er den rette vej.”

66. Men grupperne blev uenige indbyrdes. Så ve de uretfærdige for en frygtelig dags straf.

67. De venter ikke på andet, end at Timen pludseligt kommer over dem, mens de ikke opfatter *det*.

وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٦٠﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي
الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿٦١﴾

وَ إِنَّهُ لَعَلَّمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا
وَاتَّبِعُون ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ
جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَ لِأَبَيِّنَ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۚ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَ أَطِيعُونَ ﴿٦٤﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦٥﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۚ
فَوَيْدٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ
يَوْمٍ إِلَيْهِمْ ﴿٦٦﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

*3 Ordet *as-sā'ah* (السَّاعَةُ), der bogstaveligt oversættes ved “Timen”, skal forstås i lyset af det samme udtryk, som er brugt i sura Al-Qamar (54:2). Der benyttes udtrykket *as-sā'ah* (السَّاعَةُ) om de revolutionerende forandringer, som var bestemt til at finde sted ved den Hellige Profet Muhammads^{sa} komme. At månen spaltes fremlægges som bevis til støtte for den åndelige revolution, der skulle til at finde sted. Betydningen af udtrykket, når det bruges i forbindelse med Jesus^{as} i dette vers, bør forstås på samme måde. Som følge deraf henviser “Timen” til Jesus’ komme i de senere dage og den dermed forbundne revolution.

68. Venner vil på den dag være hinandens fjender, undtagen de retfærdige.

الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾

R. 7.

69. "O Mine tjenere! Der skal ikke være nogen frygt for jer på denne dag, ej heller skal I sørge,

لِيَعْبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا
أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

70. som troede på Vore Tegn og underkastede jer,

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ ﴿٧٠﴾

71. træd ind i Haven, I og jeres ægtefæller vil være ærede og gøres lykkelige."

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَ أزْوَاجُكُمْ
تُحْبَرُونَ ﴿٧١﴾

72. Til dem skal fæde af guld og bægre sendes rundt, og deri vil der være alt det, som sjælene måtte ønske, og som øjnene måtte fryde sig ved. "Og deri vil I forblive.

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ
وَ أَكْوَابٍ ۖ وَ فِيهَا مَا تَشْتَهُيهِ
الْأَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَ أَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٧٢﴾

73. Og dette er Haven, som er blevet givet jer i arv for det, I gjorde.

وَ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٣﴾

74. Deri er der for jer rigelig frugt, hvoraf I vil spise."

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٧٤﴾

75. Forbryderne vil med sikkerhed blive i helvedes straf i lang tid.

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ
خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾

76. Den skal ikke mildnes for dem, og deri skal de gribes af fortvivlelse.

لَا يُفْتَرُّ عَنْهُمْ وَ هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٦﴾

77. Og Vi gjorde dem ikke uret, men det var dem selv, som var de uretfærdige.

وَ مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ لَكِنْ كَانُوا هُمُ
الظَّالِمِينَ ﴿٧٧﴾

78. Og de vil råbe: “O *helvedes* vogter! Lad din Herre gøre ende på os.” Han vil svare: “I skal forblive.”

79. *Gud vil sige*: “Med sikkerhed, Vi bragte jer sandheden, men de fleste af jer nærrede afsky for sandheden.”

80. Har de besluttet sig for noget? Så har Vi også besluttet Os.

81. Mon de mener, at Vi ikke hører deres hemmeligheder og deres skjulte rådslagninger? Jo! Og Vore budbringere bliver hos dem, idet de optegner *alle ting*.

82. Sig: “Om der havde været en søn til den Nådige, ville jeg være den første af dem, som tilbad.”

83. Hellig er *Allāh*, himlenes og jordens Herre, Tronens Herre, og *Han er fri* for alt det, de tilskriver *Ham*.

84. Så lad dem alene til at hengive sig til tom tale og fornøje sig, indtil de møder denne deres dag, som de er blevet lovet.

85. Og Han er Den, Som er Gud i himmelen og Gud på jorden, og Han er den Alvide, den Altvidende.

86. Og velsignet være Han, Hvem himlenes og jordens herredømme tilhører og alt hvad der er imellem dem, og hos Ham er viden om Timen, og til Ham skal I bringes tilbage.

87. Og de, som de påkalder i stedet for Ham, har ingen magt til at

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ
قَالَ إِنَّكُمْ مَّا كِتَابُونَ ﴿٤٨﴾

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ
لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٤٩﴾

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ
يَكْتُبُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ إِن كَانِ لِلرَّحْمَنِ وَكَدَّ ۖ فَإِنَّا
أَوَّلُ الْعٰبِدِينَ ﴿٥٢﴾

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٥٣﴾

فَذَرَهُمْ يَخْضَوْا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يَلْقُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٥٤﴾

وَ هُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ اِلٰهٌ وَ فِي
الْاَرْضِ اِلٰهٌ ۗ وَ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿٥٥﴾
وَ تَبٰرَكَ الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۗ وَ عِنْدَهٗ عِلْمُ
السَّاعَةِ ۗ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ

gå i forbøn, undtagen den, som bevidner sandheden, og de kender ham.

الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

88. Og hvis du spørger dem: "Hvem har skabt dem?", vil de med sikkerhed sige "Allāh". Hvorledes bliver de da vendt bort?

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٨﴾

89. Jeg sværger ved Profetens gentagne råb: "O min Herre! Dette er et folk, som ikke vil tro."⁴

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِّ اِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا
يُؤْمِنُونَ ﴿٨٩﴾

90. Vend dig derfor fra dem og sig: "Fred", og snart vil de vide.

فَاَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ۖ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٠﴾

وَقِيلَ لَهُمْ

فَسَوْفَ

4 Der kunne ikke være noget større vidnesbyrd med hensyn til den Hellige Profets^{sa} bekymring og omsorg for sit folks åndelige velfærd end det faktum, at Gud Selv sværger ved det. Den Hellige Profets^{sa} sorg over sit folks fornægtelse af og deres opposition til islām var så dyb og pinefuld, at det næsten havde taget livet af ham (18:7).

SURA 44

AD-DUKHĀN

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 60 vers.

Det indledende emne i sura Ad-Dukhān henviser til indholdet i sura 97, Al-Qadr, en kort sura i den Hellige Qur'ān, hvoraf det fremgår af de indledende vers: Vi har nedsendt denne Bog i en sådan mørk nat, som er meget velsignet – for efter dette mørke skulle stråler af det evige lys bryde frem. I denne nat skulle der træffes afgørelse om alle visdomsfulde ting.

I slutningen af den foregående sura formaner der om at lade modstanderne vandre forblindede i tidsfordriv og leg, og vend dig fra dem. Tiden er nær, når der tydeligvis skal skelnes mellem sandt og falskt. Og dette tilkendegives allerede i de indledende vers i denne sura.

En væsentlig grund til, at suraen navngives اَلدُّخَان Ad-Dukhān, røgen, er, at efter de forskellige slags mørke, som disse mennesker er blevet offer for, vil der ikke opstå nogen barmhjertigheds morgen, men mørke vil som røg blive anledning til at forøge deres straf. Her henvises der med røgen muligvis til atomnedfald, ingen ting er beskyttet under dens skygge, men vil blive offer for forskellige ødelæggelser. Forskere i dag advarer om, at alle former for liv vil ophøre under skyggen af en sådan radioaktivitet, og selv bakterier dybt nede i jorden vil blive udslettet. Allāh den Ophøjede siger, at når dette sker, vil menneskene vende sig til Ham og sige: O Allāh! Tag denne frygtelige straf fra os. Her forudsiges det, at sådanne straffe vil komme med intervaller, altså at der vil blive givet udsættelse efter en verdenskrig, derefter vil en ny verdenskrig bringe nye ødelæggelser.

Med hensyn til denne sura blev den Hellige Profet^{sa} tildelt den viden, at tidspunktet for disse profetiers manifestation skulle falde sammen med fremkomsten af دَجَال *dadjdjal*, antikrist.

AD-DUKHĀN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hā Mīm. †

حَمِّمٌ ②

3. Ved denne klare og tydelige
Bog.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

4. I sandhed, Vi åbenbarede den i
en velsignet nat.¹ I sandhed, Vi
har *altid* advaret *mod* ondskab.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا
مُنذِرِينَ ④

5. I den bliver alle vise sager af-
gjort²

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤

6. på Vor *Egen* befaling. I sand-
hed, Vi har altid sendt *Sendebud*

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥

7. som en barmhjertighed fra din
Herre. I sandhed, Han er den Alt-
hørende, den Altvidende,

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ ۗ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ⑦

8. Herren over himlene og jorden
og alt, hvad der er imellem dem,
om I *blot* ville tro.

تِلْكَ آيَاتُ رَبِّكَ

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُّؤَقِنِينَ ⑧

9. Der er ingen tilbedelsesværdig
undtagen Ham. Han skænker liv,
og Han forårsager død. Han er je-
res Herre og jeres forfædres Herre.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑨

10. Dog leger de i *deres* usikker-
hed.

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَّلْعَبُونَ ⑩

† Den Præsværdige, Ærens Herre.

1 Andre steder i Qur'ānen kaldes den *Bestemmelsens Nat* (97:2). Den velsignede nat eller Bestemmelsens Nat er Qur'ānens metafor, som giver udtryk for en periode, hvor åndeligt mørke indhyllede hele jorden, og en guddommelig Reformator skulle oprejses.

2 Med *Bestemmelsens Nat* eller tiden for en stor Reformators komme begynder en ny æra, en ny orden, hvor menneskeheden fremtid bliver forordnet. Tiden, da den Hellige Qur'ān blev åbenbaret, var menneskeheden største *Bestemmelsens Nat*, for det var den gang, da grundlaget for menneskets skæbne blev lagt for al fremtid.

11. Men vent på den dag, når himmelen vil frembringe en tydelig røg,

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۝۱۱

12. som vil indhulle menneskene. Dette vil være en smertefuld straf.

يُغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۲

13. Så vil menneskene råbe: “Vor Herre! Tag straffen bort fra os, med sikkerhed, vi er troende.”

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝۱۳

14. Hvorledes kan de have nytte af formaning, når der allerede er kommet et Sendebud til dem, som forklarer tingene tydeligt,

أَن لَّهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝۱۴

15. og de alligevel vendte sig bort fra ham og sagde: “Han er en oplært, en besat!”

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝۱۵

16. Vi vil tage straffen bort for en kort tid, men I vil bestemt vende tilbage til *vantrø*.

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝۱۶

17. Den dag, når Vi vil gribe jer med det stærke greb, så vil Vi bestemt øve gengældelse.

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝۱۷

18. Og Vi prøvede Faraos folk før dem, og der kom til dem et ædelt Sendebud,

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝۱۸

19. som sagde: “Overlad Allāhs tjenere til mig. Med sikkerhed, jeg er et Sendebud til jer, fuldkommen troværdig,

أَنْ أَدُّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ط إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۹

20. og ophøj ikke jer selv imod Allāh. Med sikkerhed, jeg kommer til jer med klar autoritet.

وَ أَنْ لَا تَعْلُوا عَلَيَّ اللَّهُ ط إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ۝۲۰

21. Og jeg søger tilflugt hos min Herre og jeres Herre, for at I ikke stener mig.

وَ إِنِّي عِذْتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ۝۲۱

22. Og hvis I ikke tror på mig, så hold jer borte fra mig.”

وَ إِنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَاَعْتِزِلُونِ ۝۲۲

23. Så bad han til sin Herre, *idet han sagde*: “Disse er virkelig syndefulde folk.”

24. *Gud sagde*: “Før Mine tjenere bort om natten, for I vil med sikkerhed blive forfulgt,

25. og forlad havet, *når det er roligt*. Med sikkerhed, de er en skare, som er dømt til at druknes.”

26. Hvor mange var de haver og kilder, som de efterlod!

27. Og kornmarker og ærefulde steder!

28. Og den velstand, hvori de fandt fornøjelse!

29. Således *var det bestemt til at være*. Og Vi lod et andet folk arve disse ting.

30. Og himmelen og jorden græd ikke over dem, ej heller fik de udsettelse.

R. 2.

31. Og Vi frelste Israels børn fra den vanærende straf

32. *påført* af Farao, han var bestemt arrogant *selv* blandt de umådeholdende.

33. Og Vi udvalgte dem på grundlag af viden frem for folkene *på deres tid*.

34. Og Vi gav dem nogle Tegn, hvori der var en åbenlys prøvelse.

35. Disse *folk* siger bestemt:

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ﴿٢٤﴾

وَأَثَرِكِ الْبَحْرِ رَهْوًا ط إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٦﴾

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٧﴾

وَنِعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٨﴾

كَذَلِكَ قَدْ وَارَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿٢٩﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ﴿٣٠﴾

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣١﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ ط إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾

وَآتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٤﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾

36. "Dette er blot vor første og eneste død, hvorefter der ikke er noget liv, og vi skal ikke oprejses.

إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٦﴾

37. Så bring vore forfædre tilbage, hvis I taler sandt."

فَاتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾

38. Er de bedre eller Tubba's folk og de før dem? Vi ødelagde dem, fordi de var syndefulde.

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾

39. Og Vi har ikke skabt himlene og jorden og alt det, som er imellem dem, i spøg.³

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ ﴿٣٩﴾

40. Vi har ikke skabt dem undtagen med sandhed, men de fleste af dem forstår det ikke.

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. I sandhed, Afgørelsens Dag er den fastsatte tid for dem alle,

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾

42. Dagen, når en ven ikke skal gavne en ven det mindste, ej heller skal de hjælpes

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

43. undtagen dem, som Allāh viser barmhjertighed. I sandhed, Han er den Almægtige, den evig Barmhjertige.

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

R. 3.

44. Med sikkerhed, Zaqqūm træet

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾

45. vil være føde for den syndefulde,

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

46. som smeltet kobber vil det koge i deres maver,

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

47. ligesom skoldhedt vand koger.

كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾

3 Menneskets store evner og medfødte beføjelser er en sikker indikation af, at livet er virkeligt og alvorligt. Det er til dette store princip, som skabelsen af himlene og jorden henleder vores opmærksomhed på.

48. “Grib ham og slæb ham ind midt i den brændende ild,

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٣٨﴾

49. hæld så over hans hoved det kogende vands pinsel.”

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٣٩﴾

50. “Smag *dette!* Du *anså* bestemt dig selv som den mægtige, den ærefulde.

ذُقْ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٠﴾

51. Dette er virkelig, hvad I plejede at tvivle om.”

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٤١﴾

52. Med sikkerhed, de retfærdige vil være på et sikkert sted

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٢﴾

53. blandt haver og kilder,

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٣﴾

54. ikklædt fin silke og tung brokade, *siddende* over for hinanden.

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

55. Således *vil det være*. Og Vi vil forene dem med rene jomfruer, som har store smukke øjne.

كَذَلِكَ ۖ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٤٥﴾

56. De vil deri bede om enhver slags frugt, i *fred* og sikkerhed.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾

57. De vil ikke smage døden deri ud over den første død. Og Han vil frelse dem fra den flammende ilds straf

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى ۖ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

58. *som* en nåde⁴ fra din Herre. Det er den store sejr.

فَضْلًا مِّنْ رَبِّكَ ۗ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٨﴾

59. Og Vi har gjort denne *Qur'ān* let på dit sprog, for at de må tænke sig om.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

60. Så vent du, de venter *også*.

﴿٥٠﴾

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٠﴾

4 Frelsen afhænger alene af Guds nåde og Hans barmhjertighed.

SURA 45

AL-DJĀTHIYAH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 38 vers.

Vers 14 i denne sura er et vers, som løfter sløret for himmelens og jordens hemmeligheder på en sådan måde, at der aldrig er blevet nedsendt et lignende vers i nogen anden tidligere Bog. Deri siges, at alt hvad der er i himlene og på jorden er sat i menneskets tjeneste. De, som således tænker efter, vil opdage, at alle himmellegemer har en stadig indvirkning på mennesket. Med andre ord er mennesket et mikrokosmos og en mini-udgave af dette vidtstrakte univers.

Efter omtale af at Dommens Dag bestemt vil oprinde, siges det, at menneskene, efter at have set forfærdende kendetegn på Dommens Dag og ved at se deres onde afslutning for øjnene, vil falde på knæ, altså vil de kaste sig ned for Allāhs Majestæt og ønske, at kunne de blot blive frelst fra denne store straf.

Derpå forkyndes det, at ethvert folkeslag skal dømmes i henhold til hver deres Bog, *Sharī'ah*.

Det sidste vers i denne sura retter menneskets opmærksomhed mod det faktum, at hele universet lovpriser Allāh hver på sin måde, og at Ham tilhører al majestæt, og at Han er den Almægtige, den Alvise.

AL-DJĀTHIYAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Hā Mīm.‡

3. Åbenbaringen af denne Bog er fra Allāh, den Almægtige, den Al-
vise.

4. I sandhed, i himlene og på jor-
den er der mange Tegn for dem,
som tror.

5. Og i jeres egen skabelse og i
det, Han spreder af alle levende
væsener *på jorden*, er der Tegn for
folk, som besidder troens vished,

6. og i nattens og dagens vekslen
og den forsyning, som Allāh sender
ned fra himmelen, hvormed
Han gør jorden levende efter dens
død, og i vindenes skiften¹ er der
Tegn for folk, som *prøver at for-*
stå.

7. Disse er Allāhs Tegn, som Vi
forelæser for dig med sandhed.
Hvilket ord vil de da tro på efter
at have forkastet Allāh og Hans
Tegn?

8. Ve over enhver syndefuld løg-
ner,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمِّ ②

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ③

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

لِلْمُؤْمِنِينَ ④

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ⑤

وَ اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ

اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ تَصْرِيفِ الرِّيْحِ

آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ ٣ فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ

وَ آيَتِهِ يُؤْمِنُونَ ④

وَيْدٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

‡ Den Prisværdige, Ærens Herre.

1 Ligesom lys følger mørke, på samme måde skaber Gud, når åndeligt mørke spreder sig over hele jorden, nyt lys i form af en Profet eller guddommelig Reformator, som Han åbenbarer Sig for. Og ligesom vindene bærer pollen fra han- til huntræer for at befrugte dem, på samme måde inspirerer de åndeligt opløftende idéer, der udgår fra en guddommelig Reformator, de troendes sind og skaber en åndelig revolution i dem.

9. som hører Allāhs Tegn forelæst for sig og så fremturer hovmodigt *i sin vantro*, som om han ikke hørte dem. Så meddel ham en smertefuld straf.

10. Og når han får viden om nogle af Vore Tegn, driver han spot med dem. For disse er der en vanærende straf.

11. Foran dem er helvede, og det, de har optjent, skal ikke nytte dem noget, ej heller skal de, som de har taget sig til beskyttere i stedet for Allāh. Og de vil få en streng straf.

12. Dette er *sand* retledning. Og for dem, som forkaster deres Herres Tegn, er der en smertefuld strafs pinsel.

R. 2.

13. Allāh er Den, Som har sat havet i tjeneste for jer, for at skibene må sejle derpå på Hans befaling, og for at I må søge Hans nåde, og for at I må blive taknemmelige.

14. Og Han har sat i tjeneste for jer alt det som er i himlene og alt det som er på jorden: alt *dette er* fra Ham. I dette er der med sikkerhed Tegn for folk, som tænker sig om.

15. Sig til dem, som tror, at de skal udvise tilgivelse over for dem, som ikke forventer, at Allāhs udlovede dage *oprinder*, for at Han må gengælde et folk for det, de optjener.

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُثَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ
مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابِ إِلِيمٍ ٩

وَ إِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا
هُزُوًا ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ١٠

مِن دَرَأِيهِمْ جَهَنَّمَ ۚ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ
مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ١١

هَذَا هُدًى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ إِلِيمٍ ١٢

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِيَتَّجِرَ
الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۗ وَ لِيَتَّبَتَّغُوا مِنْ
فَضْلِهِ ۗ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٣

وَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَّا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ١٤

قُل لِّلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِّلَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٥

16. Den, som handler retfærdigt, gør det til sin egen sjæls bedste, og den, som handler uret, gør det til egen skade. Så til jeres Herre skal I *alle* bringes tilbage.

17. Og med sikkerhed, Vi gav Israels børn Bogen og herredømmet og profetdømmet, og Vi forsynede dem med *gode og rene* ting, og Vi udmærkede dem frem for alle folkeslag *på den tid*.

18. Og Vi gav dem klare befalinger angående loven. Og de blev ikke uenige, undtagen efter at den *sande* viden var kommet til dem på grund af indbyrdes misundelse. Med sikkerhed, din Herre vil dømme mellem dem på Opstandelsens Dag angående det, de var uenige om.

19. Derefter befæstede Vi dig på lovens klare vej, så følg den, og følg ikke deres onde begær, som ingen viden har.

20. Med sikkerhed, de vil ikke nytte dig noget mod Allāh. Og hvad angår de uretfærdige, er nogle af dem hinandens venner, men Allāh er de retfærdiges Ven.

21. Denne *Bog indeholder* klare beviser til menneskeheden og er en retledning og en barmhjertighed for folk, som besidder troens vished.

22. Mon de, som begår onde handlinger, tror, at Vi vil gøre dem lig

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ
وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا
اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ ۗ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ ۖ إِنَّ رَبَّكَ
يُقِضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ
فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢١﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ

dem, som tror og handler retfærdigt, så deres liv og deres død skal blive ens? Slet er *bestemt* det, de dømmer.

R. 3.

23. Og Allāh har skabt himlene og jorden med sandhed, og for at enhver sjæl må belønnes for det, den optjener, og de skal ikke gøres uret.

24. Har du set den, som gør sit eget begær til sin herre, og som Allāh har dømt som vildfarende på grundlag af *Sin* viden, og hvis ører og hvis hjerte Han har forseglet, og over hvis øjne Han har lagt et slør? Hvem vil da retlede ham, efter at Allāh *har fordømt ham*? Vil I da ikke give agt *derpå*?

25. Og de siger: "Der er intet andet end dette vort nærværende liv, vi dør, og vi lever *her*, og intet andet end tiden tilintetgør os." Men de har ingen viden derom, de formoder blot.

26. Og når Vore klare Tegn forelæses for dem, er deres eneste argumentation, at de siger: "Bring vore forfædre *tilbage*, hvis I er sandfærdige."

27. Sig: "Allāh alene giver jer liv og forårsager jeres død, derefter vil Han samle jer sammen til Opstandelsens Dag, hvorom der ikke er nogen tvivl. Men de fleste mennesker ved det ikke."

أَنْ تَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ
وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٣﴾

ع
١٨

وَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَ لِيُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هُوَهُ
وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلَى
سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ
غَشْوَةً ۗ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۗ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

وَ قَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
نَمُوتُ وَ نَحْيَا وَ مَا يَهْلِكُنَا إِلَّا
الدَّهْرُ ۗ وَ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ
إِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٦﴾

وَ إِذَا تُثُلِّي عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا
كَانَتْ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوا
بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٧﴾

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾

ع
١٩

R. 4.

28. Allāh alene tilhører himlenes og jordens herredømme, og på den dag, når Timen skal oprinde, på den dag vil de lide, som forkaster sandheden.

29. Og du vil se ethvert folk på knæ. Ethvert folk vil blive indkaldt til deres optegnelse, og *det skal siges til dem*: "I dag skal I gengældes for det, I gjorde.

30. Dette er Vor Bog, den taler mod jer med sandhed. Vi lod *alt*, hvad I gjorde, blive optegnet *fuldt ud*."

31. Så hvad angår dem, som troede og handlede retfærdigt, dem vil deres Herre lade indgå i Sin barmhjertighed. Dette er den åbenlyse fremgang.

32. Men hvad angår dem, som forkastede troen: "Blev Mine Tegn ikke forelæst for jer? Men I var arrogante og var forbryderiske folk.

33. Og da det blev sagt: 'Allāhs løfte er med sikkerhed sandt, og *hvad angår Timen*, er der ingen tvivl om dens *komme*', sagde I: 'Vi ved ikke, hvad Timen er, vi anser det ikke for andet end en formodning, og vi er ikke overbevist.'"

34. Og de onde *konsekvenser* af deres handlinger vil blive tydelige for dem, og det, de plejede at spotte med, skal omringe dem.

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط
وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْسِرُ
الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٨﴾

وَ تَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جٰثِيَةً قَدْ كُلَّتْ اُمَّةٌ
تُدْعٰى اِلٰى كِتٰبِهَا ط اَلْيَوْمَ تُجْرٰوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾

هٰذَا كِتٰبُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ط اِنَّا
كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٠﴾

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ط ذٰلِكَ
هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣١﴾

وَ اَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قَدْ اَفْلَحَ تَكُنْ
اِيْتِيْ تَثَلٰى عَلَيْكُمْ فَاَسْتَكْبَرْتُمْ
وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٣٢﴾

وَ اِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۗ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا
وَ مَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿٣٣﴾

وَ بَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَ حَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوْا يَهْتَكِرُوْنَ ﴿٣٤﴾

35. Og det skal siges *til dem*: “I dag vil Vi glemme jer, ligesom I glemte denne jeres dags møde. Og jeres opholdssted er ilden, og I vil ikke have nogen hjælpere.

36. Dette *er således*, fordi I be-spottede Allāhs Tegn, og det nær-værende liv bedrog jer.” Derfor skal de på den dag ikke bringes ud derfra, ej heller skal der gives dem adgang til *Hans* tærskel.

37. Al lovprisning tilkommer da Allāh, himlenes Herre og jordens Herre, alle verdeneres Herre.

38. Og Ham tilhører al majestæt i himlene og på jorden, og Han er den Almægtige, den Alwise.

وَقِيلَ الْيَوْمَ نُنَسِّكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ
لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٣٥﴾

ذِكْرِكُمْ بِآيَاتِكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ
هُزُؤًا وَغَرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٦﴾

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ
الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٨﴾

SURA 46

AL-AḤQĀF

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 36 vers.

I begyndelsen af suraen omtales igen den sandhed, som blev nævnt i de sidste vers af den foregående sura, nemlig at himlene og jorden og alt, hvad der er deri, lovpriser Allāh. Endvidere konstateres det, at både himlene og jorden og alt, hvad der er imellem de to, bygger på den samme sandhed, som blev omtalt tidligere. Det vil sige, at hele universet således ikke vidner om nogen anden end Allāh den Sande. Umiddelbart efter dette siges det til afgudsdyrkerne, at himlene og jorden og alt, hvad de indeholder, er Allāhs skabelse. Vis da, hvad jeres påståede guder har skabt! Det iboende argument for dette er, at hver skabning bærer aftryk af alene én Skaber.

Selv om der i denne sura omtales undergangen af et tidligere folkeslag, ‘Ād, der blev advaret ved sandbankerne, skal man dog ikke se bort fra den Hellige Qur’āns fraseologiske stil, at der ved omtalen af tidligere folkeslag peges på lignende hændelser også i fremtiden.

I denne sura hentydes der igen til emnet vedrørende دُخَان dukhān, røg, at når skyerne breder sig over dem, formoder de, at nådegaver fra himmelen vil stige ned over dem. Men når skyen når dem, vil de opdage, at den bærer sådanne radioaktive stråler med sig, der udsletter alt. De vil derfor ikke være i stand til at komme ud af deres hjem, og intet andet end ruinerne af deres boliger vil vidne om deres eksistens. Nagasaki og Hiroshima bærer begge vidnesbyrd om denne ødelæggelse.

I vers 34 forklares det, at mon de ikke ser, at Allāh ikke udmattedes ved himlens og jordens skabelse. Hvorledes skulle datidens menneske kunne opfatte det, men nutidens menneske, som er i gang med at undersøge himmelens og jordens hemmeligheder, er klar over, at himmelen og jorden igen og igen synker i intethed og igen opstår i en ny skabelse. Og at gøre himmelen og jorden til intet igen og igen og lade dem opstå på ny er en sådan guddommelig handling, som klarlægger, at Allāh den Ophøjede aldrig udmattes ved skabelsen. Hvorledes kan mennesket da tænke, at efter dets død vil Allāh ikke have formåen til at oprejse det?

AL-AHQĀF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 26

2. Hā Mīm.‡

هـ
م
ي

حَمَّ ②

3. Åbenbaringen af denne Bog er fra Allāh, den Almægtige, den Alvisse.

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ③

4. Vi har ikke skabt himlene og jorden og alt, hvad der er imellem de to, undtagen med sandhed og for en fastsat frist, men de, som forkaster troen, vender sig bort fra det, de er blevet advaret om.

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى ④ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ ⑤

5. Sig: "Ved I, hvad det er, I påkalder i stedet for Allāh? Vis mig, hvad de har skabt af jorden. Eller har de nogen andel i skabelsen af himlene? Bring mig en Bog åbenbaret før denne eller en antydning af viden til støtte for jer, hvis I virkelig taler sandt."

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ⑥ ائْتُونِي
بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ
عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑦

6. Og hvem er mere vildfarende end de, som i stedet for Allāh påkalder sådanne, som ikke vil svare dem indtil Opstandelsens Dag, og de er endog uvidende om deres påkaldelse?

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ
اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ ⑧

7. Og når menneskeheden samles sammen, vil de blive deres fjender og fornægte deres tilbedelse.

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً
وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑨

‡ Den Præsværdige, Ærens Herre.

8. Og når Vore klare og tydelige Tegn forelæses for dem, siger de, som forkaster sandheden, når den kommer til dem: “Dette er åbenlys trolddom.”

9. Mon de siger: “Han har opdigtet den”? Sig: “Hvis jeg har opdigtet den, så kan I ikke hjælpe mig det mindste mod Allāh. Han kender bedst den *onde* tale, I hengiver jer til. Tilstrækkelig er Han som Vidne mellem mig og jer. Og Han er den Mest Tilgivende, den Evig Barmhjertige.”

10. Sig: “Jeg er ikke det første blandt Sendebuddene, ej heller ved jeg, hvad der skal gøres med mig eller med jer. Jeg følger alene det, som bliver åbenbaret til mig, og jeg er kun en åbenlys Advarer.”

11. Sig: “Fortæl mig, hvis dette er fra Allāh, og I forkaster det, og et vidne blandt Israels børn¹ bærer vidnesbyrd om *komme af én* lig sig selv, og han troede, men I opfører jer hovmodigt, *hvordan skal det gå jer?*” I sandhed, Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

R. 2.

12. Og de, som forkaster troen, siger om dem, som tror: “Hvis det var noget godt, kunne de ikke have været forud for os med hensyn til

وَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نَحْنُ وَآبَاءُنَا
هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۙ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ
فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۗ كَفَىٰ بِهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ۙ

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ ۗ وَمَا
آدْرِي مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۗ إِنْ أَتَّبِعُ
إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۗ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ۙ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ
وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۙ

ع

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
لَوْ كُنَّا خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۗ وَإِذْ

1 Vidnet blandt Israels børn er Moses. Det er til hans profeti angående den Hellige Profets^{sa} komme, der er blevet refereret i dette vers. Profetien lyder: “Jeg vil af deres egen midte lade en Profet som dig fremstå for dem, og Jeg vil lægge Mine ord i hans mund. Han skal forkynde dem alt det, Jeg befaler ham, og den, der ikke adlyder Mine ord, som han taler i Mit navn, vil Jeg kræve til regnskab” (5. Mosebog 18,18-19). Se også sura 73:16.

at opnå det.” Og eftersom de ikke er blevet retledet derved, vil de sige: “Dette er en gammel løgn.”

13. Og før dette var der Mosebogen, en retledning og en barmhjerlighed, og dette er en Bog på det arabiske sprog, som opfylder *tidligere profetier*, for at den må advare dem, der handler uretfærdigt, og som et glædeligt budskab til dem, der handler godt.

14. I sandhed, de, som siger: “Vor Herre er Allāh”, og så forbliver standhaftige – ingen frygt *skal komme* over dem, ej heller skal de sørge.

15. Disse er Havens beboere, de skal forblive deri – en belønning for det, som de gjorde.

16. Og Vi har pålagt mennesket godhed mod sine forældre. Dets moder bærer det med smerte og føder det med smerte. Og svangerskab og afvænnning af det tager 30 måneder², indtil det, når det så når sin fulde modenhed og når *en alder af* 40 år, siger: “Min Herre! Gør mig i stand til, at jeg må være taknemmelig for Din nåde, som Du har skænket mig og mine forældre, og at jeg må handle retfærdigt, som det måtte behage Dig. Og gør mit afkom retfærdigt for

لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِرْفَاكٌ
قَدِيمٌ ﴿١٢﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا
وَرَحْمَةً ۖ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا
عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ
وَبُشْرَى لِّلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ
اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٤﴾

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ
فِيهَا ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا
وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ
إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً
قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ
أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي
فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنَِّّي تَوَكَّلْتُ عَلَىٰ رَبِّي

2 I sura 31:15 siges det, at afvænnning af et barn tager to år. Men i dette vers angives den kombinerede periode af graviditet og amning som tredive måneder. Dette lader kun seks måneder tilbage til svangerskabsperioden, hvilket synes at være den periode, hvor en gravid kvinde føler graviditetens byrde, idet den fjerde måned er det tidspunkt, hvor hun begynder at have en sådan følelse.

mig. Med sikkerhed, jeg vender mig til Dig, og jeg er virkelig blandt dem, som underkaster sig *Din vilje.*”

17. Disse er det, fra hvilke Vi modtager deres gode handlinger og overser deres onde handlinger. *De skal være blandt Havens beboere, en opfyldelse af det sande løfte, som blev givet dem.*

18. Men den, som siger til sine forældre: “Fy til jer begge! Truer I mig med, at jeg skal bringes frem igen, når generationer allerede er gået bort før mig?” Og de bønfaller begge Allāh om hjælp og siger til ham: “Ve dig! Tro, for Allāhs løfte er sandt.” Men han siger: “Dette er ikke andet end de gamles historier.”

19. Disse er det, mod hvem dommen blev afsagt, ligesom den var afsagt mod folkene før dem, som tilhørte djinnerne, *mægtige mennesker*, eller almindelige mennesker. Med sikkerhed, disse var taberne.

20. Og for alle er der grader af rang i overensstemmelse med, hvad de gjorde, for at *Allāh* må belønne dem fuldt ud for deres handlinger, og der skal ikke gøres dem uret.

21. Og på den dag, når de, som forkaster troen, skal stilles for ilden, *skal det siges til dem:* “I opbrugte jeres goder i jeres liv i denne verden, og I nød dem *fuldt ud.* Så i dag skal I gengældes med

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ

الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٨﴾

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَوَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي ۖ وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ حَقٌّ ۖ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ

الْأَوَّلِينَ ﴿١٩﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿٢٠﴾

وَإِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا ۖ وَ لِيُؤْفَقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ ۖ أَذُهِبَتْمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۖ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا

vanærende straf, fordi I var arrogante på jorden uden nogen ret, og fordi I handlede oprørsk.”

R. 3.

22. Og ihukom ‘Āds broder Hūd, da han advarede sit folk ved sandbankerne – og Advarere har der været før ham og efter ham – *han sagde*: “Tilbed ingen anden end Allāh. Jeg frygter virkelig en stor dags straf for jer.”

23. De sagde: “Er du kommet til os for at vende os bort fra vore guder? Bring os da det, du truer os med, hvis du *virkelig* er en af de sandfærdige.”

24. Han sagde: “Viden *derom* er hos Allāh alene. Og jeg bringer jer det, som jeg er blevet sendt med, men jeg ser jer som et *meget* uvidende folk.”

25. Så, da de så den komme som en sky mod deres dale, sagde de: “Dette er en sky, som vil bringe os regn.” “Nej, dette er det, som I søgte at fremskynde – en vind, hvori der er en smertefuld straf.

26. Den vil ødelægge alt på sin Herres befaling.” Og de blev således, at der ikke var andet at se end deres boliger. Sådan gengælder Vi de forbryderiske folk.

27. Og Vi havde grundfæstet dem i det, som Vi ikke har grundfæstet jer, og Vi gav dem ører og øjne og

كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٣١﴾

وَ اذْكُرْ آخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ
بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا
اللّٰهَ ؕ اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
عَظِيْمٍ ﴿٣٢﴾

قَالُوْا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنِ الْاِهْتِنَاءِ
فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٣﴾

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاُبَلِّغُكُمْ
مَا اُرْسِلْتُ بِهٖ وَا لِكَيْنِىْ اَرْكُمُ قَوْمًا
تَجْهَلُوْنَ ﴿٣٤﴾

فَلَمَّا رَاوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ
اُوْدِيَّتِهِمْ ؕ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ
مُّمَطِّرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ
بِهٖ رِيْحٌ فِیْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٥﴾

تَدْرِسُ كُلَّ شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوْا
لَا يَرٰى اِلَّا مَسْكِنَهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِى
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِیْمَا اِنْ مَّكَّنَّاكُمْ فِیْهِ
وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّ اَبْصَارًا

hjerter.³ Men deres ører og deres øjne og deres hjerter nyttede dem ikke noget, eftersom de fornægtede Allāhs Tegn, og det, de plejede at spotte med, omringede dem.

R. 4.

28. Og Vi ødelagde bestemt byerne rundt omkring jer, og Vi har forklaret Tegnene på varierende vis, for at de måtte vende sig *til Os*.

29. Hvorfor hjalp disse dem da ikke, som de havde taget til guder i stedet for Allāh for at søge *Hans* nærhed *gennem dem*? Nej, de var forsvundet for dem. Og dette var *følgen af* deres løgn og af det, de opdigtede.

30. Og *ihukom*, da Vi vendte en gruppe af djinnerne⁴ mod dig, som ønskede at høre Qur'ānen, og da de var til stede ved dens *recitation*, sagde de *til hinanden*: "Vær stille og *lyt*", og da den var afsluttet, tog de tilbage til deres folk og advarede *dem*.

31. De sagde: "O vort folk! Vi har hørt en Bog, der er blevet åbenbaret efter Moses, som opfylder det, som var før den, den retleder til sandheden og til den rette vej.

وَأَفِيدَةً ۚ فَمَا آغَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ
وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفِيدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ ۖ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٨﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ
وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

فَلَوْ لَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ۖ بَلْ ضَلُّوا
عَنْهُمْ ۖ وَذَلِكَ إِرْفَاكُهُمْ وَ مَا كَانُوا
يُنْفِتِرُونَ ﴿٣٠﴾

وَ إِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ
يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ۖ فَلَمَّا حَضَرُوهُ
قَالُوا أَوصِئُوا ۖ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٣١﴾

قَالُوا لَیْقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ
مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣١﴾

³ *Af'idah*, hjerter, er flertal af *fu'ād*, som er et synonym for *Qalb*, begge betyder hjerte, sind eller intellekt. Det er sammenhængen, der bestemmer, hvilket af disse ord der anvendes om hjertet eller sindet.

⁴ Gruppen af djinner, der refereres til i dette vers, var jøderne fra Nišbīn eller ifølge andre beretninger fra Mosul eller Nineve i Iraq. Eftersom de var bekymrede for mekkanernes modstand, mødte de den Hellige Profets^{sa} om natten, og efter at have lyttet til Qur'ānen og til den Hellige Profets^{sa} forklaring blev de omvendt til islām og bragte det nye budskab til deres folk, som også beredvilligt accepterede det (Bayān, bd. 8). Se noten til sura 72:2.

32. O vort folk! Svar Allāhs Herold, og tro på Ham. Han vil tilgive jer jeres synder og beskytte jer mod en smertefuld straf.

يَقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ آمِنُوا
بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يَجْرُكُمْ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

33. Og den, som ikke svarer Allāhs Herold, han kan ikke undslippe Ham på jorden, ej heller kan han få nogen beskytter ved siden af Ham. Sådanne er i åbenlys vildfarelse.”

وَ مَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ
بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُ مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءٌ ۗ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٣٣﴾

34. Har de ikke set, at Allāh, Som har skabt himlene og jorden og ikke udmattedes ved deres skabelse, har magten til at give liv til de døde? Ja! Han har bestemt magt over alle ting.

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ لَمْ يَعْ
بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ
الْمَوْتِ ۗ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾

35. Og på den dag, når de, som forkaster troen, skal stilles for illden, skal det siges til dem: “Er dette ikke sandheden?” De vil sige: “Jo, ved vor Herre.” Han vil sige: “Smag da straffen, fordi I plejede at forkaste sandheden.”

وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى
النَّارِ ۗ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ ۗ قَالُوا بَلَىٰ
وَ رَبِّنَا ۗ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. Så vis udholdenhed ligesom Sendebuddene, som besad stor beslutsomhed, og vær ikke forhastet med hensyn til dem. På den dag, når de ser det, som de advares mod, vil det forekomme dem, som om de kun havde dvælet en time af en dag. Advarslen er blevet meddelt, og ingen undtagen de ulydige folk skal tilintetgøres.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ
الرُّسُلِ وَ لَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۗ كَانَتْ لَهُمْ
يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ ۗ لَمْ يَلْبَثُوا
إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۗ بَلَّغْ ۗ فَهَلْ
يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٦﴾

SURA 47

MUḤAMMAD

Suraen blev åbenbaret i Medina og indeholder 39 vers.

Denne sura, som med hensyn til antallet af vers er meget kort, sammenfatter i virkeligheden indholdet af alle de tidligere suraer i den Hellige Qur'ān, ligesom den Hellige Profet^{sa} var manifestationen af alle Profeter.

I vers 19 forkyndes det, at den storslåede åndelige Dommedag, for hvilken den Hellige Profet^{sa} blev oprejst, tegnene på dens nærhed har allerede vist sig. Til hvilken nytte vil da formaningen være for dem, når den virkelig er kommet over dem?

MUḤAMMAD

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. De, som forkaster troen og holder *mennesker* borte fra Allāhs vej – Han lader deres handlinger være forgæves.

3. Men *hvad* angår dem, som tror og handler retfærdigt og tror på det, som er blevet åbenbaret til Muḥammad – og det er sandheden fra deres Herre – Han vil tage deres forsyndelser bort fra dem og vil forbedre deres handlemåde.

4. Det er, fordi de, som forkaster troen, følger falskheden, mens de, som tror, følger sandheden fra deres Herre. Således fremsætter Allāh deres eksempler for menneskene.

5. Og når I i *regulær kamp* møder dem, som forkaster troen, så ram deres halse, og når I har besejret dem, bind båndene fast – så enten *løslad dem derefter som en nåde* eller *mod en løsesum* – indtil krigen aflægger sine byrder. Dette er *forordningen*.¹ Og hvis Allāh havde

وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأُنْتَصَرْنَا مِنْهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ ۖ فَمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ ۚ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۗ ذَٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَأُنْتَصَرْنَا مِنْهُمْ

1 Verset fastsætter nogle vigtige regler angående krigens etik samt slaveri: a) Krig er kun tilladt, når det drejer sig om en forsvarskrig. b) Når krigen er begyndt, skal den fortsætte, indtil fred er etableret og trosfrihed sikret (8:40). c) Fanger skal kun tages efter et regulært slag, og når fjenden afgjort er slået. Af ingen anden grund kan frie mænd berøves deres frihed. d) Når krigen er over, skal fanger frigives, enten som en nåde eller ved at modtage løsesum fra dem eller ved at forhandle om indbyrdes udveksling. De bør ikke vedvarende holdes i fangenskab eller behandles som slaver. Den Hellige Profet^{sa} frigav ca. hundrede Banī Muṣṭaliq familier og flere

besluttet det, kunne Han Selv have øvet gengældelse mod dem, men Han sætter nogle af jer på prøve ved andre. Og de, som bliver dræbt for Allāhs sag – Han vil aldrig lade deres handlinger være forgæves.

6. Han vil retlede dem og forbedre deres handlemåde

7. og lade dem indgå i Haven, som Han har forskønnet og gjort ophøjet for dem.

8. O I som tror! Hvis I hjælper Allāhs sag, vil Han hjælpe jer og styrke jeres fodfæste.

9. Men *hvad angår* dem, som forkaster troen, er undergang deres lod, og Han vil lade deres handlinger være forgæves.

10. Det er, fordi de afskyer, hvad Allāh har åbenbaret, derfor har Han ladet deres handlinger gå fortabt.

11. Har de ikke rejst omkring på jorden og set, hvad enden blev for dem, som var før dem? Allāh tilintetgjorde dem *fuldstændigt*, og for de vantro vil der være noget lignende dette.

12. Det er, fordi Allāh er deres Beskytter, som tror, og hvad angår de vantro, for dem er der ingen beskytter.

وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَآ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ ۗ
وَ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاِنَّ
يُضِلُّ اَعْمَالَهُمْ ۝٥

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٦

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝٧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ
يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝٨

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَ أَضَلَّ
اَعْمَالَهُمْ ۝٩

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۝١٠

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ ۗ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَ لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝١١

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا
وَ أَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝١٢

tusinde Hawāzin fanger, efter at begge disse stammer afgørende var slået i kamp. Efter Badr slaget blev der modtaget løsesum fra fangerne, og de, som ikke kunne betale deres løsesum, men kunne læse og skrive, blev påbudt at lære muslimer at læse og skrive.

R. 2.

13. I sandhed, Allāh vil lade dem, som tror og handler retfærdigt, indgå i Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, hvorimod de, som forkaster troen, fornøjer sig og æder, ligesom kvæget æder, og ilden vil være deres opholdssted.

14. Og hvor mangen en by, mægtigere end din by, som har drevet dig ud,² har Vi tilintetgjort, og de havde ingen hjælper!

15. Mon da den, som bygger på et klart bevis fra sin Herre, er lig dem, hvis onde handlinger forskønnes for dem, og som følger deres onde begær?

16. En beskrivelse af Haven, som er lovet de retfærdige: Deri er der floder af vand, som aldrig forrådnedes, og floder af mælk, hvis smag ikke ændres, og floder af vin, en fryd for dem, som drikker, og floder af ren honning. Og deri vil de få alle *slags* frugter og tilgivelse fra deres Herre. Mon *de, som nyder sådan salighed*, kan være lig dem, som bliver i ilden i lang tid, og som gives kogende vand at drikke, så det ødelægger deres indvolde?

17. Og blandt dem er der nogle, som lytter til dig, indtil, når de går

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٣﴾

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَ لَهَا فَلَا نَصِرَ لَهُمْ ﴿١٤﴾

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٥﴾

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّم يَتَغَيَّر طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّرْبِينِ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُل الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٦﴾

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ

² Verset blev åbenbaret, mens den Hellige Profet^{sa} var på vej fra Mekka til Medina, efter at han var blevet drevet ud af sin elskede fødeby med en pris på sit hoved. Han var hele tiden i fare for at blive taget til fange, da Medina var langt borte. Den Hellige Profet^{sa} blev således guddommelig lovet en sikker rejse.

væk fra dig, de siger til dem, som er blevet givet viden: "Hvad er det, han lige har sagt?" Disse er det, hvis hjerter Allāh har forseglet, og som følger deres onde begær.

18. Men *hvad* angår dem, som følger retledningen, forøger Han deres retledning og skænker dem deres retfærdighed.

19. De *vanthro* venter ikke på andet end Timen, at den skulle komme over dem pludseligt. Tegnene på den er allerede kommet. Men *til* hvilken *nytte* vil formaningen være for dem, når den *virkelig* er kommet over dem?

20. Så vid, at der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Allāh, og bed om tilgivelse³ for dine *meneskelige* svagheder og for de troende mænd og de troende kvinder. Og Allāh kender stedet, hvor I færdes, og stedet, hvor I opholder jer.

R. 3.

21. Og de, som tror, siger: "Hvorfor er en sura ikke blevet åbenbarret?" Men når en afgørende sura åbenbares, og kampen omtales deri, vil du se dem, i hvis hjerter der er sygdom, stirre på dig med et blik som fra én, der er omtåget af skyggen, som døden kaster over ham. Så ødelæggelse skal gribe dem!

إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ
أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفَاذَ أُولَئِكَ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
وَ اتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ④

وَ الَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى
وَ اتَّهَمُوا تَقْوَاهُمْ ⑧

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
بَغْتَةً ۖ فَفَدَّ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۖ فَأَنَّى
لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ⑨

فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اسْتَغْفِرْ
لِذُنُوبِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ
وَ اللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ مَثْوَاكُمْ ⑩

وَ يَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ لَا نُزِّلَتْ
سُورَةٌ ۖ فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ
وَ ذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالَ ۗ رَأَيْتَ الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۗ
فَأُولَى لَهُمْ ⑪

³ Se noten til sura 40:56.

22. Lydighed og et venligt ord *er bedre for dem*. Og når sagen er afgjort, ville det være godt for dem, hvis de var tro mod Allāh.

طَاعَةً وَ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ
الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ ۝٢٢

23. Ville I da, hvis I fik myndighed, stifte ufred i landet og bryde jeres slægtskabsbånd?

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَ تَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۝٢٣

24. Disse er det, som Allāh forbander, så Han gør dem døve og gør deres øjne blinde.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ
وَ أَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۝٢٤

25. Vil de da ikke grunde over Qur'ānen, eller er det således, at der på *deres* hjerter er låse af deres egne *handlinger*?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى
قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۝٢٥

26. Med sikkerhed, de, som vender ryggen til, efter at retledningen er blevet indlysende for dem, dem har satan forført og giver dem falske forhåbninger.

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۖ الشَّيْطَانُ
سَوَّلَ لَهُمْ ۖ وَ آمَلَىٰ لَهُمْ ۝٢٦

27. Det er, fordi de sagde til dem, som afskyer, hvad Allāh har åbenbaret: "Vi vil adlyde jer i nogle sager", og Allāh kender deres hemmeligheder.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا
مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ
الْأَمْرِ ۖ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ۝٢٧

28. Men hvorledes *vil det være for dem*, når englene vil lade dem dø, idet de slår deres ansigter og deres rygge?

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ أَدْبَارَهُمْ ۝٢٨

29. Det er, fordi de fulgte det, som mishagede Allāh, og afskyede det, som behagede Ham. Så Han lod deres handlinger være forgæves.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَشْخَطَ
اللَّهَ وَ كَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ
أَعْمَالَهُمْ ۝٢٩

R. 4.

30. Mon de, i hvis hjerter der er sygdom, mener, at Allāh ikke vil bringe deres ondskab for dagen?

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ۝٣٠

31. Og om Vi ville, kunne Vi vise dig dem, så du ville kende dem på deres kendetegn. Og du vil med sikkerhed genkende dem på *deres* tonefald. Og Allāh kender jeres handlinger.

32. Og Vi vil med sikkerhed prøve jer, indtil Vi kender de sande stræbende blandt jer og de standhaftige, og *ved prøvelse* vil Vi bringe jeres sande værd frem.

33. De, som forkaster troen og holder *mennesker* borte fra Allāhs vej og sætter sig op imod Sendebuddet, efter at retledningen er blevet klar for dem, skal ikke skade Allāh det mindste, og Han vil lade deres handlinger være forgæves.

34. O I som tror! Adlyd Allāh og adlyd Sendebuddet, og lad ikke jeres handlinger være forgæves.

35. Med sikkerhed, de, som forkaster troen og holder *mennesker* borte fra Allāhs vej og så dør, mens de er vantro – dem vil Allāh med sikkerhed ikke tilgive.

36. Vær ikke slappe, så I skulle anmode om fred, når I er bestemt til at blive sejrende. Og Allāh er med jer, og Han vil ikke berøve jer *belønningen for jeres handlinger*.

37. Livet i *denne* verden er ikke andet end leg og tidsfordriv, og hvis I tror og er retfærdige, vil Han skænke jer jeres belønninger og vil ikke forlange jeres rigdomme af jer.

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
بِسِيمِهِمْ ۖ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ
الْقَوْلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝۳۱

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۗ وَ نَبْلُوَا
أَخْبَارَكُمْ ۝۳۲

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَ شَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۗ لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ
شَيْئًا ۗ وَ سَيَحِيطُ أَعْمَالَهُمْ ۝۳۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا
اللَّهِ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ لَا تَبْطُلُوا
أَعْمَالَكُمْ ۝۳۴

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَ هُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ ۝۳۵

فَلَا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَ أَنْتُمْ
الْأَعْلَوْنَ ۖ وَ اللَّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَتْرُكَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ ۝۳۶

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَ لَهْوٌ
وَ إِن تُوْمِنُوا وَ تَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَ لَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۝۳۷

38. Om Han forlanger dem af jer og tvinger jer, ville I være nærige, og Han ville bringe jeres ondskab for dagen.

39. Se! I er dem, som er kaldet til at give ud for Allāhs sag, men blandt jer er der nogle, som er nærige. Og den, som er nærig, er kun nærig mod sin egen sjæl. Og Allāh er den Selvtilstrækkelige, og det er jer, som er de trængende. Og hvis I vender jer bort, vil Han i stedet for jer bringe et andet folk, så de vil ikke være som jer.

إِنْ يَسْأَلْكُمْ مَوَّهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا
وَيُخْرِجَ أَصْغَانَكُمْ ﴿٣٨﴾

هَآئْتُمْ هَؤْلَاءِ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ ۗ
وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ
نَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ۗ
وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ ۗ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

SURA 48

AL-FATH

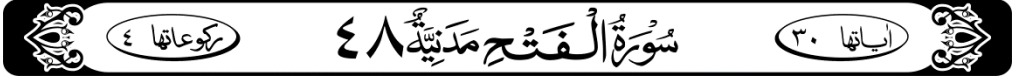
Denne sura blev åbenbaret under tilbagerejsen fra *sulḥ Ḥudaibiyyah*, fredspagten i Ḥudaibiyyah, og indeholder 30 vers.

Efter sura Muḥammad kommer sura Al-Fath, sejren, hvor den Hellige Profets^{sa} mest ophøjede stilling omtales, fastslået i vers 11, at den Hellige Profet Muḥammad^{sa} havde en sådan ophøjet stilling, at han helt og holdent var blevet Allāhs, og det var derfor, at hans komme var som Allāhs komme. At sværge ham troskab svarede til at sværge troskab til Allāh, ligesom den Hellige Qur'ān siger: *إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ innalladhīna yubāyi'unaka innamā yubāyi'unallāha yadullāhi fauqa aidīhim*, i sandhed, de, som sværger dig troskab, sværger bestemt troskab til Allāh den Ophøjede. Det er Allāhs hånd, som er over deres hænder.

I vers 19 gentages emnet omkring troskab mod Allāh, da de troende gentog troskabseden til den Hellige Profet^{sa} under et træ ved fredspagten i Ḥudaibiyyah. Samtidig loves det, at den sorg, som disciplene^{ra} nærede over ikke at kunne tage til Valfarten i Mekka, blev fuldstændig fjernet efter denne troskabsed, en fuldkommen ro blev skænket dem, og det, der blev betragtet som et nederlag, altså deres mislykkede forsøg på at træde ind i Mekka, lagde grunden til alle sejre i fremtiden, den nære sejr så vel som de sejre, der kommer senere.

Ved suraens slutning loves de troende, at den vision, som blev vist for den Hellige Profet^{sa}, i sandhed vil gå i opfyldelse, og at hans disciple^{ra} vil være vidne til, at de skal træde ind i Mekka, idet de udfører Pilgrimsfærdens ritualer, og denne sejr over Mekka vil være et varsel om sejren over hele menneskeheden.

Efter sura Muḥammad gentages den Hellige Profets^{sa} velsignede navn i denne sura, og der henvises tydeligvis til Profeten Moses^{'as} profeti, hvor den Hellige Profets^{sa} komme omtales sammen med hans navn Muḥammad, og der nævnes alle de egenskaber, som var forordnet for denne majestætiske Profet^{sa} og for hans disciple. Derefter omtales også en profeti fra Evangelierne, altså profetien om den Hellige Profets^{sa} komme. Det vil sige, at denne profeti ikke alene findes i Det Gamle Testamente, men også profeteres i Det Nye Testamente ved Profeten Jesus^{'as} mund, som er en manifestation af den Hellige Profets^{sa} velgørende og smukke egenskaber. Dette lignes ved en mark, som det ikke skal lykkes nogen hovmodig at nedtrampe trods hans onde hensigter. Og ikke én men flere avlere vil dyrke denne mark.

AL-FATH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. I sandhed, Vi har skænket dig en klar sejr,

3. for at Allāh må dække over¹ dine menneskelige svagheder i fortiden og i fremtiden, og at Han må fuldkomme Sin nåde over dig og lede dig på den rette vej,

4. og for at Allāh må hjælpe dig med en mægtig hjælp.

5. Han er Den, Som nedsendte freden i de troendes hjerter, så de måtte føje tro til deres tro – og Allāh alene tilhører himlenes og jordens skarer, og Allāh er Altvidende, Alvis –

6. for at Han må lade de troende mænd og de troende kvinder indgå i Haverne, nedenfor hvilke floder strømmer, hvori de vil forblive, og Han må tage deres forsyndelser bort fra dem – og dette er i Allāhs åsyn en stor sejr –

7. og at Han må straffe de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder og de afgudsdyrkende mænd og de afgudsdyrkende kvinder, som nærer onde tanker om Allāh. Mod dem vil den onde skæbnes hjul dreje, og Allāhs vrede er over dem.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ②

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

وَيُنصركَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ
إِيمَانِهِمْ ⑤ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ⑥ وَ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑦

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ⑧ وَ كَانَ
ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑨

وَ يُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ ⑩ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوْءِ ⑪ وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ

1 Se noten til sura 40:56.

Og Han har forbandet dem og har forberedt helvede for dem. Og det er et ondt bestemmelsessted.

8. Og Allāh tilhører himlens og jordens skarer, og Allāh er Almægtig, Alvis.

9. I sandhed, Vi har sendt dig som et Vidne og en Forkynder af glædelige budskaber og en Advarer,

10. for at I må tro på Allāh og Hans Sendebud og hjælpe ham og ære ham, og *for at* I må lovprise Ham morgen og aften.

11. I sandhed, de, som sværger dig troskab, sværger bestemt troskab til Allāh. Allāhs hånd er over deres hænder. Så enhver, som bryder *sin ed*, bryder *den* til skade for sig selv, og den, der opfylder pagten, som han har sluttet med Allāh, Han vil med sikkerhed skænke ham en stor belønning.

R. 2.

12. De af ørkenaraberne, som havde sørget for at blive ladt tilbage, vil sige til dig: "Vor ejendom og vore familier holdt os optaget, bed derfor om tilgivelse for os." De siger med deres tunger det, som ikke er i deres hjerter. Sig: "Hvem kan nytte jer noget mod Allāh, hvis Han ønsker at skade jer, eller hvis Han ønsker at gavne jer? Nej, Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

13. Nej, I tænkte, at Sendebuddet og de troende aldrig ville vende

وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٤﴾

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٨﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ﴿٩﴾

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ
وَتُوَقِّرُوهُ ۖ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ
اللَّهَ ۖ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ
نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ
وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ
فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١﴾

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ
الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا
فَاستَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۖ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۗ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢﴾

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ

tilbage til deres familier, og det var blevet forskønnet i jeres hjerter, og I nærrede en ond tanke, og I var ødelagte folk.”

14. Og *hvad angår* dem, som ikke tror på Allāh og Hans Sendebud – Vi har med sikkerhed forberedt en flammende ild for de vantro.

15. Og Allāh alene tilhører himlenes og jordens herredømme. Han tilgiver hvem Han vil og straffer hvem Han vil. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

16. De, som havde sørget for at blive ladt tilbage, vil sige, når I drager ud til byttet, for at I må få det: “Lad os følge jer.” De søger at ændre Allāhs forordning. Sig: “I skal ikke følge os! Således har Allāh forudsagt.” Da vil de sige: “Nej, men I misunder os.” Virkeligheden er den, at de kun forstår lidt.

17. Sig til ørkenaraberne, som var ladt tilbage: “I vil blive kaldt *til kamp* mod et folk, der besidder stor tapperhed,² I skal kæmpe mod dem, indtil de overgiver sig. Så, hvis I adlyder, vil Allāh give jer en god belønning, men hvis I vender jer bort, ligesom I tidligere vendte jer bort, vil Han straffe jer med en smertefuld straf.”

وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَذُيِّنَ
ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا

السَّوَاءِ ۗ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٣﴾

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٤﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٥﴾

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ

مَعَانِمِ لِنَأْخُذُوهَا ذُرُوعًا نَتَّبِعُكُمْ

يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۗ قُلْ

لَن تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ

قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ

بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ

سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمِ أُولِي الْأَعْرَابِ

شَدِيدِ ثِقَاتِهِمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۗ فَإِن

تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۗ

وَإِن تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ

يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾

2 Ordene *et folk, der besidder stor tapperhed* kan henvise til de byzantinske og iranske imperiers mægtige styrker, der var langt overlegne med hensyn til krigsmateriel og antal end nogen anden fjende, som muslimerne indtil videre havde mødt. Verset var en advarsel om, at muslimerne ville komme i kamp med disse mægtige fjender og føre langvarige krige med dem, indtil de var fuldstændigt overvundet.

18. Der hviler ingen skyld på den blinde, ej heller hviler der skyld på den lamme, ej heller hviler der skyld på den syge, *hvis de ikke drager ud til kamp*. Og den, som adlyder Allāh og Hans Sendebud, ham vil Han lade indgå i Haver, nedenfor hvilke floder strømmer, men den, som vender sig bort, ham vil Han straffe med en smertefuld straf.

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى
الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
حَرْجٌ ۖ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝١٨

R. 3.

19. Med sikkerhed, Allāh var veltilfreds med de troende, da de svor dig troskab under træet,³ og Han vidste, hvad der var i deres hjerter, og Han nedsendte freden over dem, og Han belønnede dem med en forestående sejr⁴

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ
يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ
وَآتَاهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝١٩

20. og meget bytte, som de vil tage. Og Allāh er Almægtig, Alvis.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۖ وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝٢٠

21. Allāh har lovet jer meget bytte, som I vil tage, og Han har givet jer dette på forhånd og har holdt menneskers hænder borte fra jer, for at det må være et Tegn for de troende, og at Han må lede jer på den rette vej.

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً
تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ
أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۖ وَلِتَكُونَ
آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ۝٢١

22. Og *Han har lovet jer en anden sejr*, som I endnu ikke har været i

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ

3 Troskabseden blev aflagt ved Hudaibiyah under et akacietræ, efter at en rapport havde nået den Hellige Profet^{sa}, at 'Uthmān, hans udsending, var blevet myrdet af mekkanerne. Han opfordrede sine tilhængere til at aflægge et højtideligt løfte ved hans hånd, at de ville kæmpe mod Quraish til deres sidste åndedrag. Denne troskabsed blev kaldt *Bai'atur-Riḍwān*, hvilket betyder, at de lykkelige mænd, som havde aflagt eden, havde opnået Guds velbehag.

4 Ordene *en forestående sejr* henviser til sejren ved Khaibar. Efter sin tilbagekomst fra Hudaibiyah anførte den Hellige Profet^{sa} sammen med muslimerne, der var med ham ved Hudaibiyah, en ekspedition mod de svigefulde jøder i Khaibar.

stand til at opnå, *men* Allāh har bestemt omfattet den. Og Allāh har magt over alle ting.

23. Og hvis de vantro skulle kæmpe mod jer, ville de med sikkerhed vende ryggen til, så ville de hverken finde nogen beskytter eller hjælper.

24. Sådan har Allāhs faste sæd-vane været, som har været *i kraft* tidligere, og du skal ikke finde nogen forandring i Allāhs faste sæd-vane.

25. Og Han er Den, Som holdt deres hænder tilbage fra jer og jeres hænder tilbage fra dem i Mekkas dal, efter at Han havde skænket jer sejr over dem. Og Allāh ser alt det, I gør.

26. Disse er det, som forkastede troen og holdt jer tilbage fra den Hellige Moske og offeret, som blev forhindret i at nå sit offersted. Og havde det ikke været for troende mænd og troende kvinder, som I ikke kendte, som I kunne have trampet ned, så skyld kunne have ramt jer på grund af dem, uden at I vidste det,⁵ *ville Han have til-ladt jer at kæmpe, men Han gjorde det ikke*, for at Han måtte lade indgå i Sin barmhjertighed, hvem Han vil. Hvis de var blevet adskilt *fra de vantro*, ville Vi med sikkerhed have straffet de af dem, som

اللَّهُ بِهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرًا ﴿٢٣﴾

وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا
الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۗ
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٥﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَإَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ
أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۗ وَلَوْ لَا
رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ
تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيْبَكُمْ
مِنْهُمْ مَعَرَّةً بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ لِيُدْخَلَ
اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿٢٦﴾

5 Der var en kerne af muslimer i Mekka, og hvis kampen havde fundet sted, ville den muslimske hær uden at vide det have dræbt deres egne brødre i troen og derved forårsaget stor skade på deres egen sag samt pådraget sig vanære og stor kritik.

forkastede troen, med en smertefuld straf.

27. Da de vantro nærrede stolt harme i deres hjerter, uvidenhedens *dages* harme, nedsendte Allāh Sin fred over Sit Sendebud og over de troende og lod dem holde fast ved retfærdighedens ord, og de var mere berettigede til det og mere værdige til det. Og Allāh kender alle ting fuldt ud.

R. 4.

28. Med sikkerhed, Allāh har opfyldt visionen for Sit Sendebud med sandhed. I vil med stor sikkerhed træde ind i den Hellige Moske, om Allāh vil, i sikkerhed, *nogle* med hovederne barberet og *andre* med håret kortklippet, og I vil ikke nære frygt. Men Han vidste, hvad I ikke vidste. Han har derudover i virkeligheden forordnet *for jer* en forestående sejr.

29. Han er Den, Som har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens Religion, for at Han må lade den være fremherskende over *alle andre* religioner. Og tilstrækkelig er Allāh som Vidne.

30. Muḥammad er Allāhs Sendebud. Og de, som er med ham, er strenge mod de vantro, omsorgsfulde mod hinanden. Du ser dem bøje sig og kaste sig ned *i Bønnen*, idet de søger nåde fra Allāh og *Hans* velbehag. Deres kendetegn er på deres ansigter som følge af de-

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ
اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى
وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٧﴾

ع
||

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۗ
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ
اللَّهُ آمِنِينَ ۗ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ
وَمُقَصِّرِينَ ۗ لَا تَخَافُونَ ۗ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا
قَرِيبًا ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٩﴾

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ مَعَهُ
أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۗ سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۗ ذَلِكَ

res nedkastninger. Dette er deres beskrivelse i Toraen. Og deres beskrivelse i Evangeliet er som sædekorn, der sender sit skud op, så gør det stærkt, derpå bliver det kraftigt og står fast på sin stængel til glæde for dem, som sår – så Han må lade de vantrø koge af raseri *ved synet* af dem. Allāh har lovet de blandt dem, som tror og handler retfærdigt, tilgivelse og en stor belønning.

مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۖ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ ۖ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطَاةً
فَأَزْرَعَهُ فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ
سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٠﴾

ع
٣٠

SURA 49

AL-ḤUDJURĀT

Denne sura blev åbenbaret i Medina, efter at Mekka var besejret, og indeholder 19 vers.

I den foregående sura omtales stadier af den Hellige Profets^{sa} majestætiske så vel som velgørende og smukke egenskaber. Herefter pålægges den Hellige Profets^{sa} disciple i denne sura, at det ikke sømmer sig for dem at tale til Profeten^{sa} med hævede blikke, ej heller højroset. De, som kaldte på den Hellige Profet^{sa} på afstand og ulejlignede ham med at komme ud af sit hjem – en stærk misfornøjelse udtrykkes således mod dem.

Derefter forklares der i vers 10 om den bedste fremgangsmåde med hensyn til fremtidige konflikter mellem muslimske stater. Det er bemærkelsesværdigt, at der ikke var tale om kampe mellem muslimske stater på den Hellige Profets^{sa} tid. I virkeligheden præsenteres der i dette vers et storslået charter, som ikke alene omfatter muslimer, men også ikke muslimer med hensyn til at skabe forsoning i tilfælde af konflikter mellem nationer. Dets grundlæggende principper er:

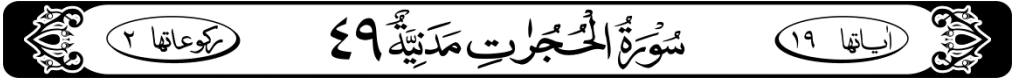
1. Hvis to muslimske stater kæmper mod hinanden, er det en pligt for andre muslimske stater, at de sammen standser kampen, og hvis en af de to ikke efterkommer anmodningen, bør de tvinges ved militære foranstaltninger.
2. Når de ophører med at kæmpe, skal der søges forsoning mellem dem.
3. Denne forsoning skal gennemføres med fuldkommen retfærdighed, og begge parter skal behandles retfærdigt, for det endelige resultat af dette er, at Allāh elsker dem, som handler retfærdigt, og dem, som Allāh elsker, dem lader Han aldrig mislykkes.

Der gøres igen opmærksom på, at selv om formaningen her er rettet til muslimerne, er denne fremgangsmåde, som er forklaret for dem, efterfølgelsesværdig for hele menneskeheden.

Derefter forklares det, at den egentlige årsag til uenighed og splittelse mellem forskellige folkeslag er racisme. Når et folk driver spot med et andet folk, anser de sig selv for at være anderledes og af en mere ædel race. Desuden omtales adskillige dårligdomme i samfundet, som fører til splittelse.

Det forklares udførligt, hvorfor Allāh opdelte nationerne i forskellige farver og afstamning. Formålet med dette er ikke at udøve dominans over hinanden, men at gøre det lettere at lære hinanden at kende. Når det for

eksempel siges, at nogen er amerikaner eller tysker, så er det ikke, fordi amerikansk eller tysk oprindelse har en forrang i forhold til andre, men dette er blot for at være i stand til at lære hinanden at kende.

AL-ḤUDJURĀT

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O I som tror! Vær ikke fremtrædende med hensyn til Allāh og Hans Sendebud, men frygt Allāh. I sandhed, Allāh er Althørende, Altvidende.

3. O I som tror! Hæv ikke jeres stemmer over Profetens stemme, og tal ikke højrøstet til ham, som I taler højrøstet til hinanden, for at jeres handlinger ikke skal blive forgæves, uden at I opdager det.

4. Med sikkerhed, de, som sænker deres stemmer i Allāhs Sendebuds nærvær, disse er det, hvis hjerter Allāh har gjort retfærdige gennem prøvelser.¹ For dem er der tilgivelse og en stor belønning.

5. Med sikkerhed, de, som begynder at kalde på dig højrøstet, mens de stadig er på afstand af *dine* boliger – de fleste af dem mangler forstand.

6. Og om de tålmodigt havde ventet, indtil du kom ud til dem, ville det bestemt have været bedre for dem. Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ③

لَا تَشْعُرُونَ ③

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ فَلَتَتَقَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ④

وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ

الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ⑥

¹ At tale lavmælt i den Hellige Profets^{sa} nærvær peger på respekten for ham og på ens eget hjertes ydmyghed.

7. O I som tror! Hvis en uretfærdig person bringer jer en nyhed, undersøg da nøje *nyhedens sandhed*, for at I ikke i uvidenhed må skade et folk og derefter bliver angerfulde over det, I har gjort.

8. Og vid, at blandt jer er Allāhs Sendebud. Hvis han skulle rette sig efter jeres ønsker i de fleste sager, ville I med sikkerhed komme i vanskeligheder, men Allāh har gjort troen elsket for jer og har ladet den *fremstå* skøn i jeres hjerter, og Han har gjort vantro, ondskab og ulydighed afskyeligt for jer. Disse er det, der følger den rette vej

9. ved Allāhs gunst og nåde. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

10. Og hvis to grupper blandt de troende kæmper *mod hinanden*, skab da forsoning mellem dem. Hvis en af dem *derefter* begår overtrædelse mod den anden, så kæmp mod den *gruppe*, som begår overtrædelse, indtil den vender tilbage til Allāhs befaling. Hvis den så vender tilbage, skal I skabe forsoning mellem dem med retfærdighed, og handl ligeligt. I sandhed, Allāh elsker de retfærdige.

11. Med sikkerhed, *alle* troende er brødre. Så skab forsoning mellem jeres brødre og frygt Allāh, for at der må vises jer barmhjertighed.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ
فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا
بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ
نَادِمِينَ ④

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ط لَوْ
يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ
وَ زَيَّنَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَ كَرَّرَ إِلَيْكُمْ
الْكَفْرَ وَ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ ط
أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ⑤

فَصَلِّا مِّنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةً ط وَ اللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ⑥

وَ إِن طَآئِفَتٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
اقتتلوا فاصلحوا بينهم ٤ فَإِن
بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى
فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ
أَمْرِ اللَّهِ ٥ فَإِن فَاءَتْ فاصلحوا
بينهما بالعدلِ وَ اقسطوا ط إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصلحوا
بين أخوانيكم وَ اتقوا الله لعلكم
تُرْحَمُونَ ⑪

R. 2.

12. O I som tror! Lad ikke et folk bespotte et *andet* folk, som måske er bedre end dem, lad ej heller kvinder *bespotte andre* kvinder, som måske er bedre end dem. Og bagtal ikke jeres eget folk, hån ej heller hinanden med øgenavne. Det er virkelig slet at optjene et dårligt ry efter *at have bekendt sig til* troen, og de, som ikke angrer, er de uretfærdige.²

13. O I som tror! Undgå for ofte at hengive jer til mistænksomhed, for nogle mistanker er bestemt synd. Og spioner ikke, og bagtal heller ikke hinanden. Mon nogen af jer kunne lide at spise sin døde broders kød? I ville bestemt afsky det. Og frygt Allāh, med sikkerhed, Allāh er Den, Som ofte vender Sig *i nåde og er* Evig Barmhjertig.

14. O I mennesker! Vi har skabt jer af hankøn og hunkøn, og Vi har gjort jer til folkeslag og stammer, for at I må kende hinanden. I sandhed, den mest ærefulde blandt jer i Allāhs åsyn er den, som er mest retfærdig blandt jer. Med sikkerhed, Allāh er Altvidende, Velunderrettet.

15. Ørkenaraberne siger: "Vi tror." Sig: "I har *endnu* ikke troet, men

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ
قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ
وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ
خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ
وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ ۚ بِئْسَ الْإِسْمُ
الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَ مَن لَّمْ
يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا
مِّنَ الظَّنِّ ۚ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۚ وَلَا
تَجَسَّسُوا ۚ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أَيُّ حُبِّ أَحَدِكُمْ أَنَّ يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مِثْلًا فَاكْرَهْتُمُوهُ ۚ وَ اتَّقُوا
اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ
وَ أُنثَىٰ وَ جَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٤﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ أُمََّّا ۚ قُلْ لَّمْ

² Suraens hovedtema er opretholdelsen af sammenhold, venskab og sympati mellem muslimerne individuelt såvel som grupper og stater. Dette vers og vers 13 nævner nogle af de sociale onder, som skaber uenigheder, forskelle og mistro, og som kan ødelægge samfundet, og pålægger muslimer at være på vagt over for disse. Ved at fjerne de basale årsager til disharmoni og uenighed lægger suraen et solidt grundlag for broderskab i islām. Se også indledningen til suraen.

sig snarere: 'Vi har antaget islām', for den sande tro er endnu ikke trængt ind i jeres hjerter." Men hvis I adlyder Allāh og Hans Sendebud, vil Han ikke formind-ske noget af jeres handlinger. I sandhed, Allāh er Mest Tilgiveness, Ewig Barmhjerdig.

16. De troende er alene dem, som *inderligt* tror på Allāh og Hans Sendebud og så ikke tvivler men stræber med deres ejendom og deres liv for Allāhs sag. Disse er det, som er de sandfærdige.

17. Sig: "Vil I belære Allāh om jeres tro, hvorimod Allāh kender alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, og Allāh kender alle ting fuldt ud?"

18. De mener, at de har gjort dig en tjeneste ved at slutte sig til islām. Sig: "Fremvis ikke jeres antagelse af islām som en gunst mod mig. Det er derimod jer, som Allāh har begunstiget ved at lede jer til den sande tro, hvis I er sandfærdige *i jeres påstand om at være troende*."

19. I sandhed, Allāh kender himlenes og jordens hemmeligheder. Og Allāh ser alt det, I gør.

تُؤْمِنُوا وَ لَكِن قَوْلُوا اسْلَمْنَا وَ لَمَّا
يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِي قُلُوْبِكُمْ ط وَ اِنْ
تَطِيْعُوا اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهُ لَا يَلِيْكُمْ مِّنْ
اَعْمَارِكُمْ شَيْئًا ط اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿١٥﴾

اِنَّمَّا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ
وَ رَسُوْلِهِ ثُمَّ لَمْ يَزَنُوْا وَ جَاهَدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ط
اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿١٦﴾

قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ط وَ اللّٰهُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ط
وَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٧﴾

يَمْتَنُوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ط قُلْ لَا
تَمْتَنُوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ؕ بَلِ اللّٰهُ
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰكُمْ لِلاِيْمَانِ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٨﴾

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ ط وَ اللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾

SURA 50

QĀF

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 46 vers.

Suraen begynder med bogstavforkortelsen ق *qāf*. Ifølge fremtrædende fortolkere er ق *qāf* en forkortelse for قَدِير *qadīr*, den Almægtige. Det næste ord efter dette er Qur'ān, der også begynder med ق *qāf*. Dernæst nævnes udtalelsen fra dem, som fornægter Guds almagt: Hvorledes kan Gud have magt til at oprejse os på Dommens Dag, når vi er døde og er blevet til støv? Ifølge dem er det noget fjernt *fra det mulige*, altså mod al fornuft. Allāh den Ophøjede siger: Vi ved bestemt, hvor meget jorden stadig formindsker af dem, men trods alt har Vi magt til igen at samle deres spredte partikler. Deres opmærksomhed rettes mod himmelens udstrækning, at i dette storslåede univers kan de ikke påvise en eneste fejl, hvorledes kan de da fornægte dets Skabers magt?

Derpå siges det, at Vi er fuldstændig klar over, hvilke tilskyndelser der opstår i deres hjerter, for Vi er nærmere ved mennesket end selv dets halspulsåre.

Derefter forudsiges det, at I bestemt vil blive oprejst, og med dem, som skal oprejses, skal der være én, som driver frem, og én, som bevidner.

Med hensyn til helvede siges det, at de troløse mennesker i gruppe efter gruppe vil blive helvedes brændsel, et sådant helvede, hvis mave aldrig fyldes. Når Allāh vil spørge helvede, om dets mave er fyldt, vil det svare: Er der mon flere sådanne ulykkelige mennesker? Også for dem er der plads i mig.

I modsætning til dette skal Paradiset bringes nærmere de retfærdige. Ordene غَيْرَ بَعِيدٍ *ghaira ba'īd* betyder blandt andet, at dette overhovedet ikke er virkelighedsfjernt. Den Hellige Profet^{sa} opfordres derfor til at bære modstandernes bebrejdelser med tålmodighed. Profetierne omtalt i den Hellige Qur'ān skal med sikkerhed opfyldes. Fortsæt du derfor ved hjælp af Qur'ānen med at formane den, som frygter Min advarsel.

Dette indebærer ikke, at den Hellige Profet^{sa} alene skulle formane dem, som frygter advarslen. Hans formaning omfatter hele menneskeheden, men kun de vil drage nytte af den, som nærer frygt for denne advarsel.

QĀF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
den Evig Barmhjertige. قَافٍ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②
2. Qāf. † *Vi fremlægger den Ærefulde Qur'ān som et vidne om din sandhed.* بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③
3. Men de undrer sig over, at der er kommet en Advarer til dem af deres egen midte. Og de vantro siger: "Dette er en underlig ting! ءِ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ٤ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ④
4. Hvorledes! Når vi er døde og er blevet til støv, *skal vi da oprejses til liv?* Det er en tilbagevenden langt *fra det mulige.* قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ٥ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ⑤
5. Vi ved, hvor meget jorden formindsker af dem, og hos Os er der en Bog, som bevarer *alt.* بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيحٍ ⑥
6. Nej, de forkastede sandheden, da den kom til dem, og derfor er de i en tilstand af forvirring. أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ④
7. Mon de ikke har set mod himmelen over sig, hvorledes Vi har skabt den og udsmykket den, og der ikke er nogen fejl¹ i den? وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
8. Og jorden – den har Vi udbredt og sat grundfæstede bjerge i den,

† Besidderen af Magt!

1 Dette og de følgende få vers henleder opmærksomheden på skabelsens underværker – den vidunderlige udformning af universet, himmelhvelvingen med dens utallige smukke planeter og stjerner, jorden og dens store udstrækning vrirlende med menneske- og dyreliv – og peger på den konklusion, at den Store og Vise Formgiver, Som kunne frembringe dette vidunderlige univers, og Som anbragte mennesket i centrum deraf, besidder magten til at genskabe det efter dets opløsning og give mennesket nyt liv efter dets død.

og Vi har ladet alle smukke arter vokse deri

رَوَّاسِيٍّ وَ أَتْبَعْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
بَهِيحٍ ۞^٨

9. som *et middel til* indsigt og som en påmindelse for enhver tjener, der vender sig *til Gud*.

تَبَصَّرَةٌ وَ ذِكْرِي لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۞^٩

10. Og fra himmelen nedsender Vi vand, som er fuldt af velsigelser, og Vi frembringer dermed haver og kornhøst

وَ نَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا
فَأَتْبَعْنَا بِهِ جُدَّتٍ وَ حَبَّ الْحَصِيدِ ۞^{١٠}

11. og høje palmetræer med klaser stablet oven på hinanden

وَ النَّخْلَ بَسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۞^{١١}

12. som en forsyning for *Vore* tjenere, og Vi gør derved et dødt land levende. Således skal Opstandelsen også være.

رَزَقًا لِلْعِبَادِ ۞ وَ أَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً
مَيْتًا ۞ كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۞^{١٢}

13. Noahs folk forkastede *sandheden* før dem og *ligeledes* gjorde Brøndens folk[‡] og Thamūd

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ أَصْحَابُ
الرَّيْسِ وَ ثَمُودُ ۞^{١٣}

14. og Ād og Faraο og Lots brødre

وَ عَادٌ وَ فِرْعَوْنُ وَ إِخْوَانُ لُوطٍ ۞^{١٤}

15. og Skovens folk[‡] og Tubba's folk[‡]. Alle forkastede de Sendebuddene, så Min advarende straf ramte *dem*.

وَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَ قَوْمُ تُبَّعٍ ۞ كُلٌّ
كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۞^{١٥}

16. Er Vi mon blevet udmattet af den første skabelse? Nej, men de er forvirrede vedrørende den nye skabelse.

أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۞ بَلْ هُمْ فِي
لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۞^{١٦}

R. 2.

17. Og med sikkerhed, Vi har skabt mennesket, og Vi er klar over, hvad dets ego tilhviser det, og Vi er nærmere ved det end *selv* dets halspulsåre.

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ نَعْلَمُ مَا
تُوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ ۞ وَ نَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۞^{١٧}

18. Når de to optegnende *engle* optegner *menneskets handlinger*,

إِذْ يَتَلَفَّى الْمُتَلَقِّينِ عَنِ الْيَمِينِ

‡ Gamle arabiske stammer.

den ene siddende til højre og den anden til venstre,²

19. siger det ikke et ord, uden at der er en vogtende engel klar til at optegne det.

20. Og dødens dvale kommer med sikkerhed. "Dette er, hvad du søgte at flygte fra."

21. Og der skal blæses i trompeten: "Dette er Dagen for Løftet."

22. Og enhver sjæl skal komme frem, og sammen med den vil der være en engel til at drive frem og en engel til at bevidne.

23. "Du var uagtsom med hensyn til dette, nu har Vi fjernet dit slør fra dig, og skarpt er dit syn i dag."³

24. Og dens ledsager vil sige: "Dette er, hvad jeg har klar af optegnelsen."

25. "Kast I to i helvede enhver utaknemmelig fjende af sandhed,

26. som forhindrer det gode, en overtræder, en tvivler,

27. som sætter en anden gud ved siden af Allāh. Så kast I to ham ind i den strenge straf."

وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۝۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ

عَتِيدٌ ۝۱۹

وَ جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۝

ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَجِيدُ ۝۲۰

و نُفِخَ فِي الصُّورِ ۝ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝۲۱

وَ جَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ

وَ شَهِيدٌ ۝۲۲

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا

عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ

حَدِيدٌ ۝۲۳

وَ قَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۝۲۴

الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفَارٍ عَنِيْدٍ ۝۲۵

مِّنَّا لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٌ ۝۲۶

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَالْقِيَةُ

فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝۲۷

2 Ifølge nogle kommentatorer optegner den engel, som sidder til højre for mennesket, dets gode handlinger og englen til venstre dets slette handlinger. Enhver handling eller talt ord efterlader sit aftryk i atmosfæren og bliver således bevaret. Andre steder i Qur'ānen (24:25 og 36:66) fastslås det, at menneskets lemmer – dets hænder, fødder og tunge – vil vidne mod det på Dommens Dag. Således kan de forskellige dele af menneskets legeme også være dem, der refereres til i dette vers som optegnende engle.

3 I den næste verden skal sløret løftes fra menneskets øjne, og dets syn og mentale perception vil blive klarere og skarpere. Det vil se konsekvenserne af sine handlinger konkret udtrykt, hvilket var skjult for dets øjne i denne verden, og vil indse, at det, som det plejede at anse blot som en illusion, var en hård og absolut realitet.

28. Hans fælle vil sige: “O vor Herre! Jeg fik ham ikke til at gøre oprør, men han var *selv* langt ude i vildfarelse.”

29. *Gud* vil sige: “Strides ikke i Mit nærvær, Jeg gav jer advarslen på forhånd.

30. Dommen *afsagt* af Mig kan ikke ændres, og Jeg er slet ikke uretfærdig mod *Mine* tjenere.”

R. 3.

31. På den dag vil Vi sige til helvede: “Er du fyldt op?”, og det vil svare: “Er der mere?”

32. Og Paradiset skal bringes nær de retfærdige, ikke længere fjernt.

33. “Dette er, hvad der blev lovet jer – til enhver, som altid vendte sig *til Gud* og var agtpågivende *med hensyn til sine handlinger*,

34. som frygtede den Nådige i det skjulte og kom *til Ham* med et angerfuldt hjerte.

35. Træd ind deri med fred. Dette er Evighedens Dag.”

36. De vil få deri, hvad de måtte ønske, og hos Os er der *en hel del* mere.

37. Og hvor mangen en generation har Vi tilintetgjort før dem, som var mægtigere end disse i styrke! *Men da straffen kom*, drog de rundt i landene. Var der noget tilflugtssted *for dem*?

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَلَكِنْ
كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ⑳

قَالَ لَا تَحْتَصِمُوا لَدَيْيَ وَقَدْ قَدَّمْتُ
إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ㉑

مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ㉒

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ
وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ㉓

وَ أُرزِفَتِ الْجَنَّةُ لِّلْمُتَّقِينَ غَيْرَ
بَعِيدٍ ㉔

هَذَا مَا تُوَعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ
حَفِيظٍ ㉕

مَنْ حَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ㉖

إِذْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ۗ ذَٰلِكَ يَوْمُ
الْخُلُودِ ㉗

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَ لَدَيْنَا
مَزِيدٌ ㉘

وَ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ
أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ ۗ

هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ㉙

38. I dette er der med sikkerhed en formaning for den, som har et hjerte, eller som hører efter og er opmærksom.

39. Og med sikkerhed, Vi skabte himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, i seks perioder, og ingen udmattelse rørte Os.

40. Så bær med tålmodighed det, de siger, og pris din Herre med *Hans* lovprisning før solens opgang og før *dens* nedgang,

41. og i *en del af* natten skal du også lovprise Ham og efter de *foreskrevne* nedkastninger.

42. Og lyt opmærksomt! På den dag, når herolden vil kalde fra et sted nærved,

43. den dag, når de med sikkerhed vil høre skraldet, dette vil være dagen for fremkomst *fra gravene*.

44. I sandhed, Vi alene skænker liv og forårsager død, og til Os er den *endelige* tilbagekomst.

45. Den dag, når jorden vil spaltes over dem, og *de vil komme frem* hastigt – det vil være den store samling, ganske let for Os.

46. Vi ved bedst, hvad de siger, og du er ikke blevet *udnævnt* til at tvinge dem *på nogen måde*. Så forman ved hjælp af Qur'ānen den, som frygter Min advarsel.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِمَن كَانَ لَهُ
قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ وَمَا
مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٩﴾

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
الْغُرُوبِ ﴿٤٠﴾

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَآذْبَارَ
السُّجُودِ ﴿٤١﴾

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤٢﴾

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ
ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٣﴾

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا
الْمَصِيرُ ﴿٤٤﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا
ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٥﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۚ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَن
يَخَافُ وَعَيْدٍ ﴿٤٦﴾

SURA 51

ADH-DHĀRIYĀT

Denne sura er blandt de tidlige suraer, som blev åbenbaret i Mekka og indeholder 61 vers.

Allerede i begyndelsen af suraen bliver profetier i de tidligere suraer, der indbefatter profetierne om Paradiset og helvede, udtrykt som noget meget virkeligt, ligesom modtagerne af Qur'ānens budskab taler indbyrdes.

I denne sura fremlægges fremtidige krige som vidne på, at når menneskeheden med sikkerhed vil opleve opfyldelsen af disse profetier, vil der ikke være nogen tvivl om, at dette Sendebud^{sa}, til hvem det usete blev afsløret, bestemt blev skænket viden om de anliggender, som tilhører livet efter døden, af Den Som er Kenderen af det usete.

I begyndelsen af denne sura står der, "Ved dem, som spreder *frøene...*". Denne profeti er nu også blevet opfyldt bogstaveligt, for i virkeligheden spredes frø i dag af flyvemaskiner og helikoptere, og selv om disse flyvemaskiner bærer meget tung last, flyver de hurtigt. Med disse flyvemaskiner formidles der vigtige oplysninger til både dominerende nationer og undertrykte og elendige folkefærd. Ved at tage alt dette til vidne konkluderes det, at det, som I er lovet, med sikkerhed skal indtræffe, og Dommens Dag, altså Afgørelsens Dag, er forordnet i denne verden for denne verdens folkeslag og ligeledes for hele menneskeheden i det Hinsidige.

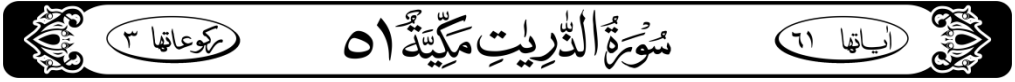
Derefter tydeliggøres det, at de, som spreder frø og bærer last, ikke er ting, som bevæger sig på jorden med deres byrder, men de svæver på himmelen. Himmelen med luftfartsruter gøres således til vidne, eftersom himmelhvælvet i dag er fyldt med spor af disse ruter. Konklusionen på alt dette er derfor, at I ved at fornægte det Hinsidige er langt borte i vildfarelse. Hvis disse ytringer fra den Hellige Profet^{sa} tilhørte én, som forfalder til gæteri, Gud forbyde det, så var alle gået til grunde, som forfalder til gæteri, men dette Sendebud^{sa} består for evigt.

Disse ord er en samling af velartikulerede udtryk. Efter at have nævnt dem, som spreder frø fra himmelen, rettes opmærksomheden mod den kendsgerning, at alle midler for jeres forsyning nedstiger fra himmelen, men der findes også en himmelsk forsyning, hvis sande natur mennesket ikke kan forstå, og også englene bliver forsynet med den samme forsyning. I vers 25 omtales Profeten Abrahams^{as} gæster, der var engle, som manifesterede sig for ham i menneskelig skikkelse. Da Profeten Abraham^{as}

satte den bedste mad foran dem, altså menneskelig ernæring, nægtede de at spise den, fordi den forsyning, som skænkedes dem, var af en anden natur. Efter omtalen af Profeten Abraham^{as} berettes der også om mange tidligere Profeter.

Derefter følger et vers (48), som omtaler himmelens stadige udbredelse, hvilket intet menneske på den Hellige Profets^{sa} tid kunne forestille sig. I vor tid har astronomerne fremlagt den sandhed, at universet stadig udvider sig, indtil det, efter at have nået til أَجَلٍ مُّسَمًّى *adjalim musammā*, en bestemt tid, igen vil vende tilbage til et centrum.

Emnet vedrørende forsyning præsenteres også ud fra det perspektiv, at alle menneskelige så vel som himmelske væsener har brug for en eller anden form for forsyning. Der er kun En, Som ikke har behov for nogen forsyning, og det er Allāh, alle tings Forsyner.

ADH-DHĀRIYĀT

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Ved dem, som spreder – en
grundig spredning,	وَ الذَّرِيَّتِ ذُرُؤًا ②
3. så ved dem, som bærer tunge
byrder,	فَالْحَمِلَتِ وَقْرًا ③
4. så ved dem, som ubesværet be-
væger sig fremad,	فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا ④
5. så ved dem, som fordeler myn-
dighed,	فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا ⑤
6. med sikkerhed, det, som I er
lovet, er sandt,	إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑥
7. og Dommen vil med sikkerhed
indtræffe.	وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ⑦
8. Og ved himmelen <i>fuld</i> af spor, ¹	وَ السَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧
9. med sikkerhed, I har forskellige
synspunkter.	إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
10. Kun den skal vendes bort fra
den <i>lovede sandhed</i> , som <i>fortjener</i>
at blive bortvendt.	يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ⑩
11. Forbandet være dem, som for-
falder til gætteri,	قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ ⑪
12. som er sunket dybt i uagtsom-
hed.	الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ ⑫
13. De spørger: “Hvornår vil det
være Dommens Dag?”	يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ⑬

1 Himmelsens spor eller veje er planeters, kometers og stjerners baner, som himmelhvelvingen er bestrøet med. Disse himmellegemer løber i deres respektive baner uden at trænge ind på hinandens aktionsfære, og alle er de forenet i en strålende harmoni af struktur og bevægelse. At himmelen er fuld af sådanne spor var en opdagelse, som Qur’ānen fremlagde for verden på et tidspunkt, da menneskets viden blot var, at himlene var massive.

14. *Det vil være dagen, når de skal pines på ilden.*

15. “Smag følgerne af jeres fortræd. Dette er, hvad I hastede imod.”

16. *Men de retfærdige vil med sikkerhed være iblandt haver og kilder,*

17. idet de modtager, hvad deres Herre vil skænke dem, for de plejede at handle retfærdigt før dette.

18. De plejede kun at sove lidt af natten,

19. og *også* ved daggry bad de om tilgivelse,

20. og i deres rigdom er der en andel til den, som beder om noget, og *til* den nødlidende.²

21. Og på jorden er der Tegn for dem, som har troens vished,

22. og *også* i jer selv. Vil I da ikke se?

23. Og i himmelen er jeres forsyning og *også* det, som I er lovet.

24. Og ved himmelens og jordens Herre, dette er med sikkerhed sandheden, ligesom *det er sandt*, at I taler.

R. 2.

25. Har beretningen om Abrahams ærede gæster nået dig?

26. Da de trådte ind hos ham og sagde: “Fred!”, sagde han: “Fred!”

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

دُوقُوا فِتْنَتَكُمْ ط هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ

بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٥﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٦﴾

أَخْذِينَ مَا اتَّهَمُوا رَبَّهُمْ ط إِنَّهُمْ

كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٧﴾

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٨﴾

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٩﴾

وَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ

وَالْمَحْرُورِ ﴿٢٠﴾

وَ فِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾

وَ فِي أَنْفُسِكُمْ ط أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾

وَ فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَ مَا تَوْعَدُونَ ﴿٢٣﴾

فَو رَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ

مِّثْلَ مَا أَنْتُمْ تُنطِقُونَ ﴿٢٤﴾

هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٥﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ط قَالَ

² I en velhavende muslims rigdom har ifølge islām de, der kan udtrykke deres behov, og også de, der ikke kan, en vis andel, som er deres ret. Således er en muslims rigdom betroede midler, som de fattige også har ret til at få gavn af.

De var alle fremmede folk.

سَلَّمَ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿٢٧﴾

27. Og han gik stille hen til sin familie og kom med en *stegt* fedekalv,

فَرَأَى إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجَلٍ
سَمِينٍ ﴿٢٨﴾

28. og han anbragte den foran dem. Han sagde: "Vil I ikke spise?"

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٩﴾

29. Han blev ængstelig for dem. De sagde: "Frygt ikke." Og de gav ham glædeligt budskab om *fødslen af* en kundskabsrig søn.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا
تَخَفْ ۖ وَبَشِّرُوهُ بِغُلْمٍ عَلَيْهِمِ ﴿٣٠﴾

30. Da kom hans hustru frem med et udbrud og slog sig for ansigtet og sagde: "En ufrugtbar gammel kvinde!"

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرََّةٍ فَصَكَثَتْ
وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمَةٌ ﴿٣١﴾

31. De sagde: "Således har din Herre sagt. I sandhed, Han er den Alvise, den Altvidende."

قَالُوا كَذَلِكَ ۖ قَالَ رَبُّكَ ۖ إِنَّهُ هُوَ
الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٢﴾

Del 27

32. *Abraham* sagde: "Hvad er nu jeres ærinde, o I budbringere?"

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٣﴾

33. De sagde: "Vi er blevet sendt til et syndefuldt folk,

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾

34. for at vi må sende sten af ler ned over dem,

يُنزِلُ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ ﴿٣٥﴾

35. mærkede hos din Herre for dem, som er skyldige i overtrædelser."

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٦﴾

36. Og Vi bragte ud derfra sådanne af de troende, som var der,

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

37. og Vi fandt der kun et hus af dem, som underkastede sig *Os*.

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

38. Og Vi efterlod deri et Tegn for dem, som frygter den smertefulde straf.

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝٣٨

39. Og *Vi efterlod et andet Tegn* i Moses, da Vi sendte ham til Farao med klar autoritet.

وَ فِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ۝٣٩

40. Han vendte sig bort sammen med sine ledere og sagde: “En troldmand eller en besat.”

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ
مَجْنُونٌ ۝٤٠

41. Så greb Vi ham og hans hærskarer og kastede dem i havet, og det var ham *selv*, som skulle bebrejdes.

فَاخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
وَهُوَ مُلِيمٌ ۝٤١

42. Og i *stammen* ‘Ād var der et Tegn, da Vi sendte den ødelæggende vind mod dem.

وَ فِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمَةَ ۝٤٢

43. Den efterlod intet som helst af det, den hjemsøgte, men gjorde det lig råddent ben.

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا
جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۝٤٣

44. Og i *stammen* Thamūd var der et Tegn, da det blev sagt til dem: “Fornøj jer for en tid.”

وَ فِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ
حِينٍ ۝٤٤

45. Men de gjorde oprør mod deres Herres befaling. Så torden-skraldet ramte dem, mens de så til,

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَاخَذَتْهُمْ
الصُّعْقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝٤٥

46. og de var ikke i stand til at rejse sig *igen*, ej heller kunne de forsvare sig.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَ مَا كَانُوا
مُنتَصِرِينَ ۝٤٦

47. Og *Vi ødelagde* Noahs folk før dem, de var et ulydigt folk.

وَ قَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
فَاسِقِينَ ۝٤٧

R. 3.

48. Og Vi har skabt himmelen med magt, og med sikkerhed, Vi fortsætter med at udvide *den*.³

وَ السَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا
لَمُوسِعُونَ ۝٤٨

3 Da den Hellige Qur’an blev åbenbaret, var den menneskelige forståelse af kosmos’ natur og

49. Og jorden har Vi udbredt, og hvor fortræffeligt forbereder Vi alle ting!

50. Og af alle ting har Vi skabt par,⁴ for at I må tænke jer om.

51. Flygt I derfor til Allāh. Med sikkerhed, jeg er en åbenlys Advarer til jer fra Ham.

52. Og sæt ikke en anden gud ved siden af Allāh. Med sikkerhed, jeg er en åbenlys Advarer til jer fra Ham.

53. Ligeledes kom der ikke noget Sendebud til dem før dem, uden at de sagde: "En troldmand eller en besat!"

54. Har de gjort dette til en arv for hinanden? Nej, de er alle oprørske folk.

55. Så vend dig bort fra dem, og du skal ikke bebrejdes.

56. Og fortsæt med at formane, med sikkerhed, formaning gavner de troende.

57. Og Jeg har skabt djinnerne og menneskene, alene for at de skal tilbede Mig.

58. Jeg ønsker intet underhold fra dem, ej heller ønsker Jeg, at de skulle bespise Mig.

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿٣٩﴾

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ ۖ إِنَِّّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤١﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۖ إِنَِّّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٢﴾

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٤٣﴾

أَتَوَاصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَآغُوتٌ ﴿٤٤﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ﴿٤٥﴾

وَذِكْرُ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٤٧﴾

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿٤٨﴾

himmellegemernes bevægelse eller stilstand ekstremt primitiv og uklar. Det, at universet stadig udvider sig, er blevet alment accepteret af forskerne som et 'faktum', men blev først opdaget af Edwin Hubble i 1920'erne. Omkring tretten århundreder før dette blev det imidlertid klart nævnt i Qur'ānen: *Og vi har skabt himmelen med magt, og med sikkerhed, Vi fortsætter med at udvide den.*

4 Se noten til sura 13:4.

59. I sandhed, det er Allāh *alene*,
Som er den Store Forsyner, den
Magtfulde, den Stærke.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ
الْمَتِينِ ﴿٥٩﴾

60. Med sikkerhed, skæbnen for
dem, som handlede uretfærdigt,
skal være ligesom for folk af deres
lige, så lad dem ikke bede Mig om
at fremskynde *straffen*.

فَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ
ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Ve da over dem, som forkaster
troen, på grund af denne deres dag,
som de er blevet lovet!

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦١﴾

ع
٢
٢

SURA 52

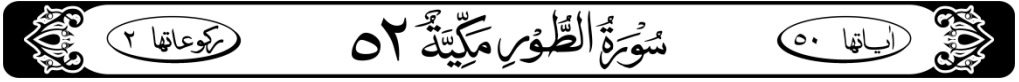
AT-ṬŪR

Suraen er blandt de tidlige suraer, som blev åbenbaret i Mekka, og indeholder 50 vers.

Også denne sura indledes med himmelske vidnesbyrd. Det første er *اَلطُّور at-Ṭūr*, Sinai Bjergets vidnesbyrd, på hvilket Profeten Moses^{as} modtog profetien om en mere ophøjet Profet end sig selv, nemlig Profeten Muḥammad^{sa}. Derefter sværges der ved Bogen indskrevet på udfoldet pergament. Eftersom man i gamle dage plejede at skrive på skind, berettes denne Bog at være blevet nedskrevet på pergament af skind. I samme Bog findes profetien om Allāhs Hus, som vil blive fyldt med de retfærdige og med åndelighed. Endnu en gang fremlægges himmelen med dens ophøjede tag som vidne og også det svulmende hav, og mellem disse to blev vandet sat i tjeneste, som er en kilde til livets opretholdelse.

Efter alle disse himmelske vidnesbyrd advarer Allāh om den dag, når himmelen vil skælve med voldsom bevægelse, og jordiske magter store som bjerge skal udryddes og vil blive spredt ud over jorden. På den dag vil en stor ødelæggelse blive dem til del, som forkaster troen.

Derefter advares forbryderne om helvede, og de retfærdige skænkes det glædelige budskab om Paradiset. Den Hellige Profet^{sa} opfordres til at fortsætte med at formane, idet Allāh bevidner: O Sendebud! Ved din Herres nåde er du hverken en spåmand eller en besat, fordi din egen tale så vel som det Ord, der blev åbenbaret til dig, fuldstændigt forkaster disse to ting. Vær da standhaftig med hensyn til at formidle din Herres befaling. Du er for Vore øjne, altså altid under Vor beskyttelse. Og pris din Herre med Hans lovprisning, når du står op om dagen eller om natten for tilbedelse, og vær også optaget af din Herres tilbedelse, når stjernerne er blegnet.

AT-TÛR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Ved Bjerget	وَ الطُّورِ ②
3. og ved Bogen indskrevet	وَ كِتَابٍ مَّسْطُورٍ ③
4. på udfoldet pergament	فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ④
5. og ved det ofte besøgte Hus	وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
6. og ved det ophøjede tag	وَ السَّفْهِ الْمَرْفُوعِ ⑥
7. og ved det svulmende hav,	وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
8. din Herres straf skal med sikkerhed indtræffe,	إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
9. der er ingen, som kan afvende den.	مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨
10. På den dag, når himmelen vil bølge med stor bevægelse,	يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩
11. og bjergene vil bevæge sig, en stor bevægelse,	وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
12. ve da dem på den dag, som forkaster sandheden,	فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ⑫
13. som i morskab hengiver sig til tom tale.	الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ⑬
14. Den dag, når de skal kastes ind i helvedes ild, et voldsomt kast.	يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭
15. “Dette er ilden, som I behandlede som løgn.	هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮
16. Er dette da trolddom, eller ser I ikke?	أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯

17. Brænd I deri, og om I viser udholdenhed eller ikke gør *det*, det vil være det samme for jer. I gengældes kun for det, som I plejede at gøre.”

18. I sandhed, de retfærdige er i Haver og i salighed,

19. idet de fryder sig over det, deres Herre har skænket dem, og deres Herre har frelst dem fra ildens straf.

20. “Spis og drik frydefuldt som belønning for det, I plejede at gøre,

21. tilbagelænedede på divaner opstillet i rækker.” Og Vi vil forene dem med rene jomfruer, som har store smukke øjne.¹

22. Og de, som tror, og hvis børn følger dem i troen – Vi vil forene deres børn med dem. Og Vi vil ikke formindske noget af *belønningen* for deres handlinger. Ethvert menneske er forpligtet på, hvad det har optjent.

23. Vi vil skænke dem *rigelighed* af frugt og kød, som de måtte ønske.

24. Der vil de lade et bæger gå videre til hinanden, hvori der hverken er forfængelighed eller synd.

25. Og der vil unge drenge af deres egne opvarte dem, som var de

إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا
سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٨﴾

فَأَكْهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ ۖ وَوَقَّهْمُ
رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ
وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ
بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
أَلْتَهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۗ كُلُّ
أَمْرٍئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيئٌ ﴿٢٢﴾

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَ لَحْمٍ مِّمَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا
وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٤﴾

وَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ

1 Livet efter døden og den næste verdens belønning og straf vil kun være billeder og manifestationer af de handlinger, der er udøvet i dette liv. Qur’ānen siger: *Og ingen sjæl ved, hvad der holdes skjult for dem af øjnenes fryd som belønning for deres gode handlinger* (32:18). Og den Hellige Profet^{sa} berettes at have sagt: “Intet øje har set dem (Paradisets velsignelser), ej heller har noget øre hørt om dem, og menneskets sind kan heller ikke opfatte dem” (Bukhārī).

velbeskyttede perler.

لَوْلَوْ مَكْنُونٌ ﴿٣٥﴾

26. Og de vil vende sig til hinanden, idet de udspørger hinanden.

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ

يَتَسَاءَلُونَ ﴿٣٦﴾

27. De vil sige: “Før dette, da vi var blandt vor familie, var vi meget bange for Guds mishag,

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِيْ أَهْلِئِنَا

مُشْفِقِينَ ﴿٣٧﴾

28. men Allāh har været nådig mod os og har frelst os fra den brændende vinds pinsel.

فَمَنْبَأَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَ وَقِنَا عَذَابَ

السَّمُومِ ﴿٣٨﴾

29. Vi plejede at påkalde Ham tidligere. I sandhed, Han er den Mest Velgørende, den Evig Barmhertige.”

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ

الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾

R. 2.

30. Så fortsæt med at formane. Ved din Herres nåde er du hverken en spåmand eller en besat.

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ

بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٤٠﴾

31. Mon de siger: “Han er en digter, vi venter på en eller anden ulykke, som tiden vil bringe over ham”?

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ

الْمَنُونِ ﴿٤١﴾

32. Sig: “Vent I blot! Jeg er også sammen med jer blandt dem, som venter.”

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ

الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٤٢﴾

33. Mon deres intellekt og fornuft påbyder dem dette, eller er de opørske folk?

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ

قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٤٣﴾

34. Mon de siger: “Han har opdigtet det”? Nej, men de ville ikke tro.

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۗ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

35. Lad dem da frembringe et ud-sagn som dette, hvis de taler sandt.

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا

صَادِقِينَ ﴿٤٥﴾

36. Er de blevet skabt af ingenting, eller er de selv skaberne?

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ
الْخَالِقُونَ ﴿٣٦﴾

37. Har de skabt himlene og jorden? Nej, de tror slet ikke.

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. Mon de ejer din Herres skatte, eller er de vogtere *deraf*?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ
الْمُصَيِّرُونَ ﴿٣٨﴾

39. Har de en stige *til himmelen*, ved hjælp af hvilken de kan lytte? Så lad en som lytter blandt dem bringe et klart bevis.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهَا
فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٣٩﴾

40. Har Han døtre, og I har sønner?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٤٠﴾

41. Mon du beder dem om nogen belønning², så de tynges af gældens byrde?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ﴿٤١﴾

42. Mon de besidder *viden om* det usete, så de skriver *det* ned?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٢﴾

43. Mon de agter at udtænke en plan? Men det er dem, som forkaster troen, der selv vil blive ofre for planen.

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٣﴾

44. Har de en anden gud end Allāh? Hellig er Allāh, *ophøjet* over *alt* det, de sætter ved siden af *Ham*!

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۖ سُبْحَانَ اللَّهِ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾

45. Og hvis de ser et stykke af skyen dale ned, siger de: “*Snart vil der følge* skyer, lag på lag.”

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا
يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٥﴾

46. Så lad dem alene, indtil de møder deres *lovede* dag, hvor de

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي

² Verset synes at appellere til de vantros sunde fornuft, at når den Hellige Profet^{sa} af oprigtig omsorg for deres moralske og åndelige velfærd kalder dem til retfærdighedens veje og ikke beder om nogen belønning derfor, hvorfor accepterer de ham da ikke?

vil blive ramt af lynet,

فِيهِ يُصَعَّقُونَ ﴿٣٧﴾

47. den dag, når deres plan ikke vil nytte dem noget, ej heller skal de blive hjulpet.

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٨﴾

48. Og med sikkerhed, for dem, som handler uretfærdigt, er der en straf ud over denne. Men de fleste af dem ved det ikke.

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

49. Så vent tålmodigt på din Herres dom, for du er med sikkerhed for Vore øjne, og pris din Herre med *Hans* lovprisning, når du står op *fra søvnen*,

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٠﴾

50. og *også* i en del af natten skal du lovprise Ham og ved stjernernes blegnen.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤١﴾

SURA 53

AN-NADJM

Denne sura blev åbenbart umiddelbart efter udvandringen til Abessinien i det femte år, efter at den Hellige Profet^{sa} havde erklæret sit profetdømme, og indeholder 63 vers.

Suraen kaldes *النَّجْم* An-Nadjm, stjernen, og også i slutningen af den foregående sura tales der om *إِدْبَارَ النُّجُومِ* *idbāran nudjūm*, stjernernes bleggen. Derefter drejes emnet hen på afgudsdyrkerne, og der profeteres om den stjerne, som afgudsdyrkerne tilbad, at den vil falde, og det siges, at dette ikke er noget, som den Hellige Profet^{sa} har opdigtet, eftersom han aldrig taler af eget ønske.

I slutningen af sura 51 Adh-Dhāriyāt beskrives Allāh som *ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ* *dhul quwwatil matīn*, den Magtfulde, den Stærke, og også *كَرِيمٌ* *ar-razzāq*, den Store Forsyner. I denne sura omtales Allāh endvidere som *شَرِيدُ الْقُوَى* *shadīdul quwā* og *ذُو مِرَّةٍ* *dhū mirrah*, altså Herren over mægtige kræfter og Besidderen af enestående visdom.

Derefter begynder skildringen af *الْمِجْرَاءِ* *almi'rādj*, den åndelige rejse. Den Hellige Profet^{sa} nærmede sig sin Herre, og Allāh bøjede Sig barmhjertigt mod ham, og han blev som en streng mellem to buer. Disse er ganske indviklede vers, og der er gjort forsøg på at fortolke dem på forskellige måder. Der nævnes med sikkerhed ikke nogen fysisk himmel, men dette er en beskrivelse af en ekstraordinær oplevelse, som Profeten Muḥammads^{sa} hjerte havde erfaret – en vision, hvis eksempel ikke findes i nogen anden Profets liv. Profetens hjerte hævdede sig mod horisonten i kærlighed til Allāh, og Allāh nedsteg over hans hjerte i kærlighed til Sin tjener. Og *قَابَ قَوْسَيْنِ* *qāba qausain* betyder, at den Hellige Profet^{sa} blev den fælles streng mellem Allāhs og den Hellige Profets^{sa} buer. Med andre ord, pilen skudt fra Allāhs bue var den samme, som blev skudt fra den Hellige Profets^{sa} bue. Denne fortolkning er i nøje overensstemmelse med verset “og du kastede ikke, da du kastede, men det var Allāh, Som kastede” (sura 8:18), derfor skal dette ikke opfattes som en personligt præget fortolkning.

Tanken om, at *الْمِجْرَاءِ* *almi'rādj*, den Hellige Profets^{sa} rejse, skulle være en fysisk rejse, afvises fuldstændigt ved at sige: *مَا كَذَّبَ الْقَوْمُ إِذْ رَأَى* *ma kadhabal fu'ādu mā ra'ā*, de fysiske øjne så således ikke Allāh, men den Allāh, som den Hellige Profets^{sa} hjertes øjne så, dette hjerte løj ikke om det, det så.

Derefter omtales *سِدْرَةَ* *sidrah*, lotustræ, der fungerer som en form for afgrænsning mellem Allāh og menneskene. Blandt araberne var der faktisk

en sædvane, som også eksisterer i dag, at der, hvor grænsen for en landmands ejerskab ender, plantes der tornede lotustræer mellem dennes og en anden landmands jord som en afgrænsning. I himmelen var der egentlig ikke noget sidrtræ, som den Hellige Profet^{sa} ikke kunne passere. Dette er en besynderlig fortolkning fremsat af nogle middelalderlige fortolkere. Det betyder blot, at den Hellige Profet^{sa} opnåede Allāhs nærhed i en så ophøjet grad, at højere end dette er det ikke muligt for noget menneske at nå, for derefter begynder emnet angående Allāhs transcendent egenskaber.

Derefter siges det om afgudsdyrkernes påståede guder, at de ikke har noget bevis på deres eksistens, de forfalder blot til gætterier. Dette er alt, hvad de besidder af viden.

Vers 50 refererer til *الشَّعْرَى* *ash-shi'ra*, Sirius, den samme stjerne, der kaldes *النَّجْم* *an-nadjm* i vers 2, som afgudsdyrkerne havde antaget som gud.

Ved slutningen omtales kortfattet som en advarsel de tidligere afgudsdyrkende folkeslag, der på grund af deres afgudsdyrkelse nåede deres onde afslutning.

AN-NADJM

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ved stjernen, når den falder,
3. jeres fælle har ikke fejlet, ej heller er han faret vild,
4. ej heller taler han af eget ønske.
5. Det er intet andet end *ren* åbenbaring, som er blevet åbenbaret af Gud.
6. Herren over mægtige kræfter har belært ham,
7. Besidderen af Stor Magt. Den Som derpå befæstede Sig på Sin Trone,
8. og Han åbenbarede Sit Ord, da Han var ved den mest ophøjede Horisont,¹
9. derefter nærmede han sig Gud, så steg han ned til menneskeheden,
10. således at han så at sige blev en streng mellem to buer eller endnu nærmere.
11. Derpå åbenbarede Han til Sin tjener det, som Han åbenbarede.
12. Profetens hjerte løj ikke vedrørende det, han så.
13. Vil I da strides med ham om, hvad han så?

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
 مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
 وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
 إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
 عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
 ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
 وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
 ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
 فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫
 أَفَتُمَرُّونَهُ عَلَىٰ مَا يُرَىٰ ⑬

¹ Den Hellige Profet^{sa} havde nået det højeste punkt i sin åndelige opstigning, da Gud åbenbarede Sig til ham i fuld Ære og Majestæt. Eller verset kan betyde, at islāms lys var anbragt på et meget højt sted, hvorfra det kunne oplyse hele verden. Stedordet *huwa*, Han/han, kan henvise både til Gud og den Hellige Profet^{sa}.

14. Og med sikkerhed, han så Ham
også en anden gang

وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى ۝١٤

15. nær det fjerneste lotustræ,²

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ۝١٥

16. nær dette er den evige boligs
Have.

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ۝١٦

17. *Det var*, da det, som indhyller,
indhyllede lotustræet.

إِذْ يُغَشَّى السِّدْرَةَ مَا يُغَشَّى ۝١٧

18. Blikket veg ikke, ej heller flak-
kede *det*.

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ۝١٨

19. Med sikkerhed, han så det
største af sin Herres Tegn.

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ۝١٩

20. Fortæl *mig* nu om Lāt‡ og
‘Uzzā‡

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝٢٠

21. og Manāt‡, den tredje, endnu
en *gudinde!*

وَمَنْوَةَ الثَّلَاثَةِ الْأُخْرَى ۝٢١

22. “Hvorledes! For jer hankøn og
for Ham hunkøn!”

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَى ۝٢٢

23. Det er virkelig en uretfærdig
fordeling.

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى ۝٢٣

24. “Disse er blot navne, som I
har givet – I og jeres forfædre – for
hvilke Allāh ikke har nedsendt no-
gen fuldmagt.” De følger ikke an-
det end formodning og hvad *deres*
sjæle ønsker, selv om der allerede
er kommet retledning til dem fra
deres Herre.

إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَ آبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطٰنٍ ؕ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ مَا
تَهْوَى الْأَنْفُسُ ؕ وَ لَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَبِّهِمُ الْهُدَى ۝٢٤

25. Er der mon for mennesket alt,
hvad det ønsker?

أَمْ لِيْلِدِنَسَانٍ مَا تَمْئى ۝٢٥

26. *Nej*, Allāh alene tilhører *al-*
tings afslutning og alt, hvad der
går forud.

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى ۝٢٦

2 I sin åndelige opstigning havde den Hellige Profet^{sa} nået et højt stadium af nærhed til Gud, uden for menneskets fatteevne. Verset kan også betyde, at der på det stadium blev skænket ham et hav af guddommelig viden og evige sandheder. *Sidrah* afledt af samme rod betyder: hav (Lane).

‡ Lāt og ‘Uzzā og Manāt – yndlingsafguder hos stammen Quraish fra Mekka.

R. 2.

27. Og hvor mangel en engel er der i himlene, hvis forbøn ikke skal være til nogen nytte, undtagen efter at Allāh har givet tilladelse til hvem Han vil og behager.

28. De, som ikke tror på det Hinsidige, navngiver englene med kvindenavne,

29. men de har ingen viden derom. De følger ikke andet end formodning, og formodning nytter intet mod sandhed.

30. Så vend dig bort fra den, som vender sig bort fra Vor ihukommelse og ikke søger andet end livet i denne verden.

31. Det er det yderste, de har af viden. Med sikkerhed, din Herre kender bedst den, som farer vild fra Hans vej, og Han kender bedst den, som følger retledningen.

32. Og Allāh alene tilhører alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden, så Han må lønne dem, som handler ondt, for det de har gjort, og så Han må belønne dem med det bedste, som handler godt,

33. dem, som afholder sig fra store synder og uanstændigheder undtagen mindre fejltrin – i sandhed, din Herre er omfattende i tilgivelse. Han kender jer fuldt ud *fra den tid*, da Han skabte jer af jorden, og

وَ كَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي
شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِثْ بَعْدَ اَنْ
يَّآذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَرْضٰى ۝۲۷

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
لَيَسْمُوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةً
الْاُنثٰى ۝۲۸

وَ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ
اِلَّا الظَّنَّ ؕ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنْ
الْحَقِّ شَيْئًا ۝۲۹

فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلٰى ۙ عَنْ ذِكْرِنَا
وَلَمْ يَرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝۳۰

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهِ ۙ
وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدٰى ۝۳۱

وَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْاَرْضِ ۙ
لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَءُوْا بِمَا عَمِلُوْا
وَ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۝۳۲

الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبِيْرَ الْاِثْمِ
وَ الْفَوَاحِشِ اِلَّا اللَّمَمَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ
وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ؕ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ
اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَ اِذْ اَنْتُمْ

da I var fostre i jeres mødres liv. Tilskriv derfor ikke jer selv renhed. Han kender bedst den, som er *sandt* retfærdig.

أَجِنَّةً فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ ۖ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ ۗ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّبَعْتُمْ ۝٣٣

R. 3.

34. Har du set den, som vender sig bort

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۝٣٤

35. og kun giver lidt ud og gør det modvilligt?

وَأَعْطَى قَلِيلًا ۖ وَأَكْذَى ۝٣٥

36. Har han mon viden om det usete, så han kan se?

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَى ۝٣٦

37. Er han ikke blevet oplyst om, hvad der er i Moses' Skrifter

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۝٣٧

38. og i Abrahams, som opfyldte befalingerne? –

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۝٣٨

39. at ingen, som bærer en byrde, skal bære en andens byrde,

أَلَا تَنْزِرُ وَازِرَةً ۖ وَزَرَ أُخْرَى ۝٣٩

40. og at der ikke tilkommer mennesket andet end *frugten af* dets bestræbelser,

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۝٤٠

41. og at dets stræben snart skal anerkendes,

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ۝٤١

42. så det vil blive belønnet for det med den fuldkomne belønning,

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ۝٤٢

43. og at til din Herre vender *alle ting* endeligt tilbage,³

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَى ۝٤٣

44. og at det er Ham, Som får mennesker til at le og får *dem* til at græde,

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۝٤٤

45. og at det er Ham, Som forårsager død og giver liv,

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَى ۝٤٥

46. og at Han skaber par, hankøn og hunkøn,

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۝٤٦

3 Hele systemet med årsag og virkning slutter med Gud. Han er alle årsagers årsag. En naturlig orden af årsag og virkning dominerer hele universet. Enhver årsag, som ikke i sig selv er primær, kan spores til en anden årsag, og denne til endnu én og så videre.

47. af en sæddråbe, når den indgydes,

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُتْمِنَى ۞٧٢

48. og at det tilkommer Ham at frembringe den anden skabelse,

وَ أَنْ عَلَيْهِ النَّشَأَةَ الْاُخْرَى ۞٧٣

49. og at det er Ham, Som beriger og skænker rigdom til menneskets tilfredshed,

وَ أَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَ أَقْنَىٰ ۞٧٩

50. og at Han er Sirius' Herre,⁴

وَ أَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَىٰ ۞٥٠

51. og at Han tilintetgjorde den første 'Ad stamme

وَ أَنَّهُ أَهْلَكَ عَادَ الْاُولَىٰ ۞٥١

52. og stammen Thamūd, og Han skånedede ikke nogen af dem,

وَ تَمُودَ أَفَمَا أَبْتغَىٰ ۞٥٢

53. og Han tilintetgjorde Noahs folk før dem – med sikkerhed, de var i høj grad uretfærdige og yderst oprørske –

وَ قَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ

أَظْلَمَ وَ أَطْغَىٰ ۞٥٣

54. og Han omstyrtede Lots folks nedbrudte byer,

وَ الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۞٥٤

55. så det tildækkede dem, som tildækkede.

فَعَشَّهَا مَا عَشَّىٰ ۞٥٥

56. Hvilke af din Herres nådegaver vil du da, o menneske, bestribe?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۞٥٦

57. Dette Sendebud er en Advarer blandt de tidligere Advarere.

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُولَىٰ ۞٥٧

58. Timen⁵, som skulle komme, er kommet nær,

أَزِفَتِ الْاَزْفَةُ ۞٥٨

59. ingen undtagen Allāh kan afvende den.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۞٥٩

60. Mon I da undrer jer over denne kundgørelse?

أَفَمِن هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجَّبُونَ ۞٦٠

4 Araberne tilbad stjernen Sirius, fordi de betragtede den som en stor kilde til held eller uheld for dem.

5 *Āzifah* betyder Dommens time, Opstandelsen, den nærmeste begivenhed, død (Lane). Suraen blev åbenbaret i det femte år af den Hellige Profets^{sa} embede, da islāms skæbne stod på spil midt i hån, trusler og forfølgelse. Det var på det tidspunkt, at der blev profeteret om omstyrtelsen af magten hos Quraish i denne sura og i endnu stærkere vendinger i den næste (54:46).

61. Og I ler og græder ikke?

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦١﴾

62. Og vil I forblive hovmodigt
lige glade?

وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ﴿٦٢﴾

63. Så kast jer ned for Allāh og ^٣ع_٢ج_١
tilbed *Ham*.⁶

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ^{سجدة} ﴿٦٣﴾

⁶ *Sadjdah* foretages efter dette vers.

SURA 54

AL-QAMAR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 56 vers.

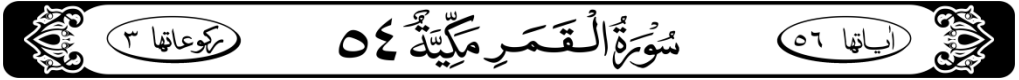
I den foregående sura nævnes der undergangen af *الشعري ash-shi'rā*, Sirius, afgudsdyrkernes påståede gud, med andre ord profeteres det, at afgudsdyrkelse sammen med dens påståede gud med sikkerhed skal tilintetgøres.

Allerede i begyndelsen af sura Al-Qamar, månen, meddeles det, at denne tid er kommet, og månen har vidnet om dette ved at blive delt i to. Med månen henvises til æraen med arabernes herredømme, og den Hellige Profet^{sa} berettes selv at have fremlagt denne fortolkning angående månen. Nu skal æraen med afgudsdyrkernes herredømme således ophøre for evigt, og omvæltningens tid er kommet, som skulle oprinde med den Hellige Profets^{sa} komme.

Derefter følger et vers, som tydeligt viser, at afgudsdyrkerne på den Hellige Profets^{sa} tid bestemt for et øjeblik så månen blive delt i to. Med hensyn til dette har fortolkerne frembragt mange både fejlagtige og korrekte fortolkninger. Men man kan ikke nægte den kendsgerning, at hvis afgudsdyrkerne ikke havde set den hændelse, at månen blev delt i to, ville de øjeblikkeligt have fornægtet denne hændelse, og også de troende havde givet afkald på deres tro, fordi fundamentet for troen var den Hellige Profets^{sa} sandhed. Ved at sige *سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌ seħrum mustamir*, en ofte gentaget trolddom, bevidnede de mekkanske afgudsdyrkere, at hændelsen dog havde fundet sted, men at dette alligevel var trolddom, og at Muḥammad^{sa} plejede at vise sådan trolddom.

Herefter nævnes der igen de afgudsdyrkende folkeslag, hvorledes ethvert af dem erklærede deres tids Profet for en besat, og på grund af deres vantro og formastelighed blev disse folkeslag tilintetgjort, det ene efter det andet.

I denne sura gentages et vers flere gange, nemlig at Vi har gjort Qur'ānen let for modtagelse af formaningen. Det vil sige, at havde nogen grundet en smule over de tidligere folkeslags tilstand, kunne denne med lethed indse, at det faktisk er afgudsdyrkelse, der har spredt det største fordærv i verden. Men er der nogen, som vil modtage formaningen? De fleste blandt de tidligere folkeslag modtog ikke formaningen, ej heller gør de fleste af dem, som kommer senere.

AL-QAMAR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Timen er kommet nær, og månen er spaltet.¹
3. Og hvis de ser et Tegn, vender de sig bort og siger: “En gentaget trolddom.”
4. De forkaster *sandheden* og følger deres egne forestillinger. Men enhver forordning *fra Gud* skal med sikkerhed opfyldes.
5. Og der er allerede kommet beretninger til dem, hvori der er advarsel –
6. fuldkommen visdom, men advarslerne nytter *dem* intet.
7. Vend dig derfor bort fra dem. Den dag, når herolden vil kalde *dem* til noget afskyeligt,
8. mens deres blikke vil være sænkede, vil de komme frem fra *deres* grave, som om de var græshopper, spredt omkring,
9. hastende hen mod herolden. De vantro vil sige: “Dette er en hård dag.”
10. Noahs folk forkastede *sandheden* før dem, ja, de forkastede Vor tjener og sagde: “En besat og en, som er afvist med foragt.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②
 وَإِن يَّرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا
 سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ③
 وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ
 أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ④
 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
 مُرْدَجَرٌ ⑤
 حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ⑥
 فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ
 شَيْءٍ تُكْرَهُ ⑦
 خَشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ
 الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ⑧
 مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ٥ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ
 هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨
 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا
 عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرَ ⑩

1 Månen var arabernes nationale symbol på deres politiske magt, ligesom solen var persernes nationale tegn. Se også indledningen til denne sura.

11. Han påkaldte derfor sin Herre *og sagde*: “Jeg er overvundet, så *kom Du mig til hjælp!*”

12. Derpå åbnede Vi himmelens porte med vand, der styrtede ned,

13. og Vi lod jorden spalte med fremspringende kilder, så de *to* vande mødtes med et formål, som var forudbestemt.

14. Og Vi bar ham på det, *som var lavet* af planker og nagler.

15. Det sejlede af sted for Vore øjne, en belønning for den, som var blevet afvist.

16. Og Vi efterlod det som et Tegn *for de kommende generationer*, men er der nogen, som vil modtage formaning?²

17. Hvor *frygtelig* var da Min straf og Min advarsel!

18. Og med sikkerhed, Vi har gjort Qur’ānen let *at forstå og at huske*. Men er der nogen, som vil modtage formaning?

19. *Stammen* ‘Ād forkastede *sandheden*. Hvor *frygtelig* var da Min straf og Min advarsel!

20. Vi sendte en rasende vind mod dem på en uendelig skæbnesvanger dag,³

21. som rev mennesker bort, som om de var stammer af løsrevne palmetræer.

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ ۝

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ
مُنْهَمِرٍ ۝

وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ
عَلَى أَمْرٍ قَدِيرٍ ۝

وَ حَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَابٍ ۝ وَ دُسرٍ ۝

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا ۝ جَزَاءً لِّمَنْ كَانَ
كُفِرًا ۝

وَ لَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَ نُذُرِي ۝

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
وَ نُذُرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي
يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝

تَنْزِعُ النَّاسَ ۝ كَانَتْهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
مُنْقَعِرٍ ۝

2 Se noten til sura 11:45.

3 Verset betyder ikke, at en bestemt tid er heldig eller uheldig, men for stammen ‘Ād viste dagen sig uheldig.

22. Hvor frygtelig var da Min straf og Min advarsel!

23. Og med sikkerhed, Vi har gjort Qur'ānen let *at forstå og at huske*. Men er der nogen, som vil modtage formaning?

R. 2.

24. *Stammen* Thamūd forkastede også Advarerne.

25. Og de sagde: "Hvorledes! Et menneske af vore egne, et enkelt individ! Skal vi følge det? Med sikkerhed, så vil vi være i alvorlig fejltagelse og *ramt af* vanvid.

26. Er Formaningen blevet åbenbaret til ham *alene* blandt os alle? Nej, han er en pralende løgner."

27. "I morgen vil de vide, hvem der er den pralende løgner!

28. Vi vil sende hunkamelen som en prøvelse for dem. Så hold øje med dem, *o Sālih*, og vær tålmodig.

29. Og sig til dem, at vandet er delt mellem dem, enhver drikketid skal overholdes."

30. Men de kaldte på deres fælle, og han gjorde sig rede til at slå og huggede haserne over *på den*.

31. Hvor frygtelig var da Min straf og Min advarsel!

32. Vi sendte et eneste vindstød mod dem, og de blev som nedtrampede tørre stubbe.

33. Og med sikkerhed, Vi har gjort Qur'ānen let *at forstå og at huske*.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ﴿٢٣﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿٢٤﴾

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِثَّنَا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ
إِنَّا إِذَا لَغِي ضَلَلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٥﴾

ءِ الْغَيِّ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَدُّ
هُوَ كَذَّابٌ أَشْرٌ ﴿٢٦﴾

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنْ الْكَذَّابُ
الْأَشْرُ ﴿٢٧﴾

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ
فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿٢٨﴾

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ
شَرِبٍ مَّحْتَضِرٌ ﴿٢٩﴾

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٣٠﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿٣١﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً
فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ

Men er der nogen, som vil modtage formaning?

34. Lots folk forkastede *også* Advarerne.

35. Vi sendte en storm af sten over dem undtagen Lots familie, som Vi frelste ved daggry

36. som en nåde fra Os. Således belønner Vi den, som er taknemmelig.

37. Og han havde virkelig advaret dem om Vor straf, men de tvivlede på advarslen.

38. Og de søgte *svigefuldt* at vende ham bort fra hans gæster. Så Vi blindede deres øjne *og sagde*: "Smag nu Min straf og Min advarsel."

39. Og tidligt om morgenen kom der en vedvarende straf over dem.

40. "Smag nu Min straf og Min advarsel."

41. Og med sikkerhed, Vi har gjort Qur'anen let *at forstå* og at huske. Men er der nogen, som vil modtage formaning?

R. 3.

42. Og med sikkerhed, til Faraos folk kom der *også* Advarere.

43. De forkastede alle Vore Tegn. Så greb Vi dem ligesom grebet fra En, Som er Magtfuld og Omnipotent.

44. Er de vantro *på jeres tid* bedre end disse? Eller er der nogen undtagelse for jer i Skrifterne?

مِنْ مُذَكِّرٍ ③③

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِينَ ③④

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ③⑤

نِعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ③⑥

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالَّذِينَ ③⑦

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ③⑧

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ③⑨

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ④①

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ④②

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ④③

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ④④

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ④⑤

45. Mon de siger: “Vi er en sejrende skare”?

46. Skarerne skal snart overvindes,⁴ og de vil vende ryggen til *i flugt*.

47. Ja, Timen er deres fastsatte tid, og Timen vil være *den* mest katastrofale og bitterste.

48. Med sikkerhed, de forbryderiske folk er i alvorlig fejltagelse og *ramt af* vanvid.

49. På den dag, når de skal slæbes ind i ilden på deres ansigter, *skal det siges til dem*: “Smag helvedes berøring.”

50. Vi har virkelig skabt alle ting i *passende* mål.⁵

51. Og Vor befaling *sker ved* blot et ord ligesom et øjes blinken.

52. Og Vi har bestemt tilintetgjort mennesker *før jer, der var* ligesom jer. Er der nogen, som vil modtage formaning?

53. Og alt, hvad de har bedrevet, er *optegnet* i Bøgerne,

54. og alt, småt og stort, er skrevet ned.

55. De retfærdige skal med sikkerhed være midt iblandt Haver og vandløb

56. i sandfærdighedens sæde hos en Almægtig Konge.

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿٣٥﴾

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿٣٦﴾

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ
أَذَىٰ وَ أَمْرٌ ﴿٣٧﴾

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٣٨﴾

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ
وُجُوهِهِمْ ۖ دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٣٩﴾

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٠﴾

وَ مَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ
بِالْبَصَرِ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ ﴿٤٢﴾

وَ كُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

وَ كُلُّ صَغِيرٍ وَ كَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ﴿٤٤﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَهَرٍ ﴿٤٥﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٦﴾

4 Denne profeti handler bestemt om det knusende nederlag, som den mekkanske hær led i Badr slaget. Oddsene var så hårde mod muslimerne, at da kampen begyndte, bad den Hellige Profet^{sa} til Gud i største ydmyghed og stor smerte i sit telt med de mindeværdige ord: “Min Herre, jeg bønfalder Dig ydmygt om at opfylde Din pagt og Dit løfte. Hvis denne lille gruppe muslimer skulle blive udslettet, vil Du aldrig blive tilbedt igen på denne jord” (Bukhārī). Efter bønningen kom den Hellige Profet^{sa} ud af teltet og vendte sig mod slagmarken og reciterede verset: *Skarerne skal snart overvindes, og de vil vende ryggen til i flugt*.

5 Det vil sige, at for alt er der en fastsat tid og sted.

SURA 55

AR-RAḤMĀN

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 79 vers.

I denne sura anvendes to forskellige begreber om mennesket og om Qur'ānen. Med hensyn til Qur'ānen henvises der ikke nogen steder til ordet خَلَقَ *khalq*, skabelse, men angående mennesket anvendes ordet خَلَقَ *khalq*. Eftersom de ikke havde grundet over denne sura, troede nogle middelalderlige muslimer, at Qur'ānen var *makhlūk*, "skabt", og andre troede det modsatte. Dette førte til voldsomme kampe mellem disse muslimer.

I denne sura tales der også om الْمِيزَانَ *almīzān*, balancen, og det fastslås, at der findes en fuldkommen balance, hvad himmelen i sin helhed angår (v. 8), og enhver højde er faktisk afhængig af denne balance. Hvis Allāhs troende tjenere således vil opretholde denne balance og aldrig søge at hindre retfærdigheden, vil Allāh også skænke dem storartede ophøjelser.

Derefter tales der til djinnerne og menneskene, og det gentages: Hvilken af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? I denne sammenhæng forklares forskellen i skabelse mellem djinner og mennesker, at djinnerne er skabt af ildens flammer. I vor tid fortolkes ordet djinn på forskellig vis, men her er en af fortolkningerne af dette ord, at selv virus og bakterier er djinner, som fra tidernes morgen blev skabt ved kraftig varmestråling fra himmelen. Alle forskere er dog enige om, at bakterier og virus bliver til ved at få energi direkte fra ild.

Derefter tilkendegives en sådan profeti om mennesket, der løfter sløret for stor visdom og skabelsens dybe hemmeligheder. Teorien om menneskets skabelse af ler omtales i alle tidligere bøger, men menneskets skabelse af tørt klingende ler ligesom keramik (v. 15) er en teori, som ingen anden bog før den Hellige Qur'ān har fremlagt. Her bringes ikke de nærmere detaljer, men forskerne ved, at der under skabelsen også kom et stadie, hvor det var vigtigt, at skabelsens materie skulle tørres i form af tørt klingende ler. Og så indhyllede havet igen dette tørre stof i sine bølger, og derefter begyndte menneskets kemiske udviklingsproces, således at disse vigtige kemiske materier ikke vendte tilbage til deres oprindelige stadie.

I de følgende vers forudsiges det, at Allāh vil lade barrieren mellem to have ophøre, og at de skal forenes.

Endvidere er der et sådant vers, som ingen på Qur'ānens åbenbaringstidspunkt kunne forestille sig. Mennesket formåede ikke engang at hoppe højere end en meter eller to. Hvem kunne forestille sig, at både store mennesker så vel som små ville forsøge at overskride himmelens og jordens grænser? Dette forsøg er begyndt med, at mennesket er nået til månen, og forsøg på at nå endnu mere fjerntliggende himmellegemer er i fuld gang. Men den Hellige Qur'ān har forudsagt, at mennesket ikke kan nå uden for universets grænser undtagen med *سُلْطَان* *sultān*, fuldmagt, et storslået ræsonnement. Og hver gang det vil forsøge dette i fysisk forstand, skal ild og smeltet kobber regne over det. Der er ingen tvivl om, at hvis ikke videnskabsmænd tager alle mulige forholdsregler i brug for at undgå regn af meteorsten fra himmellegemerne, kan de ikke rejse i rummet i deres raketter.

Efter en symbolsk beskrivelse af helvede begynder en symbolsk skildring af Paradiset. Læserne bør være opmærksomme på, at de aldrig skal søge at tage disse beskrivelser bogstaveligt. Dette er en metaforisk udtryksmåde. Ved at grunde derover kan de indsigtfulde skænkes erkendelsens nye perler, ellers vil deres tanker vandre forvirrede, og de vil ikke få andet end en fysisk forestilling om Paradiset med flere uløselige spørgsmål. Velsignet er Allāh den Ophøjedes navn. At opregne Hans velsignelser er umuligt. Han er Majestætens og Ærens Herre.

AR-RAḤMĀN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. <i>Det er Gud</i> , den Mest Nådige,	الرَّحْمٰنُ ②
3. Som lærte Qur'ānen.	عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
4. Han har skabt mennesket.	خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
5. Han lærte det evnen til at ud-
trykke sig.	عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
6. Solen og månen <i>følger deres
forløb</i> i overensstemmelse med en
bestemt beregning.	الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥
7. Og planterne og træerne under-
kaster sig <i>ydmgyt Hans vilje</i> . ¹	وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
8. Og himmelen har Han hævet
højt og har oprettet balancen, ²	وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
9. for at I ikke må overskride ba-
lancen. ³	أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
10. Så vej alle ting med retfær-
dighed, og formindsk ikke målet.	وَاقْيُمُوا الْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
11. Og Han har skabt jorden for
<i>Sine</i> skabninger,	وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪

1 Verset viser, når det læses sammen med det foregående, at fra det største himmellegeme til den mindste plante er alle ting underkastet visse love, og de udfører regelmæssigt, præcist og ufejlbarligt deres tildelte opgaver. I det uhyre solsystem, som blot er et af millioner af sådanne systemer, fortsætter hvert himmellegeme sikkert i sit fastsatte forløb og afviger aldrig derfra. Se sura 36:41 og 51:8.

2 Hele universet er underlagt én ensartet lov, og alle dets bestanddele forener sig og udgør en strålende harmoni af struktur og bevægelse. Hvis denne harmoni eller ligevægt mellem forskellige ting forstyrres det mindste, kunne hele universet blive ødelagt. Men Gud har holdt alle lovene, som regulerer verden, under Sin særlige kontrol, uden for menneskets rækkevidde.

3 Ligesom der er denne altomfattende harmoni i hele universet, er også mennesket – skabelsens højdepunkt og formål – pålagt at opretholde den rette balance og behandle sine medmennesker med retfærdighed ved at give enhver hans ret og undgå yderligheder samt følge den gyldne middelvej i varetagelsen af sine pligter mod Skaberens.

12. deri er der *alle slags* frugt og daddelpalmer med klaser

فِيهَا فَاصِحَةٌ ۖ وَ النَّخْلُ ذَاتُ
الْأَكْمَامِ ۝١٢

13. og korn med avner og duftende planter.

وَ الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝١٣

14. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte, *o mennesker og djinner?*

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝١٤

15. Han skabte mennesket af tørt klingende ler, *der er* ligesom keramik.

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
كَالْفَخَّارِ ۝١٥

16. Og djinnerne skabte Han af ildens flamme.

وَ خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۝١٦

17. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝١٧

18. Herren over de to Østener og Herren over de to Vestener!

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝١٨

19. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝١٩

20. Han vil lade de to have forenes ved at føje dem sammen.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝٢٠

21. Mellem dem er der *for tiden* en barriere, de kan ikke trænge ind på hinanden.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝٢١

22. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٢٢

23. Der kommer frem af dem begge perler og koral.

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ الْمَرْجَانُ ۝٢٣

24. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝٢٤

25. Og Ham tilhører de høje skibe, rejst højt på havet ligesom bjerge.⁴

وَ لَهُ الْجَوَارِ الْمُنشِئَاتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ۝٢٥

4 Henvisningen synes at være til moderne gigantiske skibe, der besejler havene ligesom bjerge. Suraen omhandler muligvis de vestlige nationers fremgang og velstand, som er resultatet af deres udnyttelse af de store søveje til at udvide deres handel.

26. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

﴿٤١﴾

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤١﴾

R. 2.

27. Alt, som er på denne *jord*, vil forgå.

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٤٢﴾

28. Og *alene* din Herres ansigt vil være tilbage, Majestætens og Ærens Herre.

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلْدِ
وَالْإِكْرَامِ ﴿٤٣﴾

29. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٤﴾

30. Ham bønfalder alt, hvad der er i himlene og på jorden. Ethvert nu er Han i en ny manifestation.

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٤٥﴾

31. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

32. Snart vil Vi tage Os af jer, o I to store magter!⁵

سَنَنْفِرُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَيْنِ ﴿٤٧﴾

33. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

34. O forsamling af djinner og mennesker! Hvis I har magt til at gå uden for himlenes og jordens grænser, så gør det. Men I kan ikke gøre det undtagen med fuldmagt.

لِيَمْعَشَرَ الْجِبِّ وَالْإِنْسِ إِنِ
اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُذُوا ۗ لَا
تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ ﴿٤٩﴾

35. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

36. Der skal sendes mod jer en røgfri tunge af ild og *en søjle af*

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۗ

5 *Ath-thaqalān*, der betyder to tungtvejende ting (Lane), kan angive “mennesker” og “djinner”, som sammenhængen viser, eller arabere og ikke-arabere eller i nutidigt politisk sprogbrug de to store blokke – Rusland eller Kina og deres allierede på den ene side og USA og dets allierede på den anden, eller ordet kan betyde den kapitalistiske klasse og arbejderklassen. Ud fra den måde, disse to store blokke opfører sig på, ser det ud til, at de hvad dag det skal være kan blive låst i en dødelig konflikt og fuldkommen ødelægge menneskets akkumulerede stræben i århundreder, anvendt på udvikling af kunst og videnskab, og næsten kan udslukke liv på jorden. Dette og følgende vers synes at rumme en alvorlig advarsel derom.

røg uden ild, og I skal ikke være i stand til at hjælpe hinanden.

37. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

38. Og når himmelen sønderrives og bliver rød som rødt læder –

39. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

40. På den dag vil hverken menneske eller djinn blive spurgt om sin synd.⁶

41. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

42. Forbryderne skal kendes på deres kendetegn, og de skal gribes ved pandelokkerne og fødderne.

43. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

44. Dette er helvede, som forbryderne fornægter,

45. mellem det og voldsomt kogende vand vil de gå omkring.

46. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

R. 3.

47. Men for den, som nærer ærefrygt for sin Herres ophøjede stilning, er der to haver⁷ –

48. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرِينَ ﴿٣٧﴾

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٩﴾

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٤١﴾

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٢﴾

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤٣﴾

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٤﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٥﴾

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ إِنَّا ﴿٤٦﴾

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٨﴾

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

⁶ Forbrydernes ugeringer vil være skrevet tydeligt i deres ansigter, så de vil ikke blive spurgt, om de havde begået dem eller ej. Se sura 41:21.

⁷ De *to haver* kan betyde: 1) sjælfred, som er en følge af at leve et godt liv, og 2) frihed fra nagende bekymringer og ængstelse, som kommer i kølvandet på et liv i jagen efter verdslige glæder og luksus. Den ene *have* består i at opgive sine ønsker for Guds skyld i denne verden og den anden i at være velsignet med Guds velbehag i det Hinsidige.

49. begge med mange grene.

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝٢٩

50. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٥٠

51. I dem begge er der to kilder, som strømmer *frit*.

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيانِ ۝٥١

52. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٥٢

53. Deri vil der være alle *slags* frugter i par.

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝٥٣

54. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٥٤

55. *De vil være* tilbagelænedede på *divaner* på tæpper, hvis for vil være af tyk brokade. Og den modne frugt fra de to Haver vil være inden for rækkevidde.

مُتَّكِيَيْنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَجَنَّاتٍ جُنتَيْنِ دَانٍ ۝٥٥

56. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٥٦

57. Deri vil der *også* være *kyske jomfruer* med nedslagne blikke, som hverken menneske eller djinn vil have rørt før dem –

فِيهِنَّ قُصِرَتِ الطَّرْفُ ۖ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝٥٧

58. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٥٨

59. som om de var rubiner og små perler.

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝٥٩

60. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٦٠

61. Belønningen for godhed er ikke andet end godhed.

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝٦١

62. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِبِينَ ۝٦٢

63. Og foruden disse to er der to *andre* Haver –

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۝٦٣

64. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٣﴾

65. mørkegrønne af plantevækst.

مُدَّهَا مَاتِنٍ ﴿٦٥﴾

66. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

67. Deri vil der *også* være to kilder, som sprudler frem.

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتِنِ ﴿٦٧﴾

68. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

69. I dem begge vil der være *alle* slags frugter og dadler og granatæbler.

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ ﴿٦٩﴾

70. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

71. Deri vil der være *jomfruer*, gode og smukke –

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

72. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

73. rene jomfruer med smukke sorte øjne, velbeskyttede i telte –

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾

74. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

75. som hverken menneske eller djinn vil have rørt før dem –

لَمْ يَطْمِئْتُهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٥﴾

76. så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

77. tilbagelænedede på grønne puder og smukke tæpper.

مُتَّكِنِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ

حِسَانٍ ﴿٧٧﴾

78. Så hvilke af jeres Herres nådegaver vil I to fornægte?

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٨﴾

79. Velsignet være din Herres navn, Majestætens og Ærens Herre.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ

وَإِلْكْرَامِ ﴿٧٩﴾

SURA 56

AL-WĀQI‘AH

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 97 vers.

I begyndelsen af suraen fastslås det, at de storslåede profetier nævnt i den foregående sura med sikkerhed skal opfyldes. I denne sura omtales særligt opstandelsen efter døden, som helt sikkert vil indtræffe.

Derefter sammenlignes de opofrende i islāms første periode med de opofrende i den senere periode, hvilket tyder på, at de, som i islāms første periode gjorde opofrelser for religionen, og de, som i den senere periode vil gøre opofrelser – mange blandt disse vil ligne hinanden med hensyn til opofrelse, og de skal skænkes tilsvarende udmærkelsesgrader. Men mange blandt “de tidlige” skal med hensyn til opofrelse og altruisme have en forrang frem for “de senere”, hvad antal og udmærkelse angår. Der vil dog i den senere periode bestemt være nogle, der skænkes udmærkelsesgrader, som “de tidlige” blev skænket.

Derefter nævnes de ulykkelige i begge tidsperioder, som kaldes folkene til venstre, og med folkene til venstre henvises til de onde mennesker med sådanne egenskaber, som vil lade dem ende i helvede.

I denne sura findes en symbolsk beskrivelse af både helvedes og Paradisets beboere, og det tydeliggøres, at I aldrig skal oprejses med dette fysiske legeme, men at I skal oprejses i form af en sådan omdannet skabelse, som I ikke kan forestille jer.

I versene 61-62 bliver det profeteret, at den måde Allāh vil give jer liv på igen ved jeres opstandelse har I ingen viden om. Det er bemærkelsesværdigt, at der tilsyneladende gives viden om dette, men i realiteten advares der her om, at man ikke skal fortolke disse ord bogstaveligt. Det er blot metaforiske beskrivelser, og om virkeligheden deraf besidder I ingen viden.

Herefter fremlægges fire sådanne kendsgerninger, som ved nærmere eftertanke vil få enhver fordomsfris hjerte til at udbryde, at ingen anden end Allāh er i stand til at skabe dem. Den første er den substans, som menneskets skabelse begyndte med, og deri var der indlejret meget komplekse og ultrafine egenskaber, som senere skulle fremstå. For eksempel er øjne, ører, næse, mund, hals og taleorganer etc. alle blevet programmeret til, hvor meget hvert enkelt organ skulle udvikle sig, og hvornår det var vigtigt, at denne udvikling skulle ophøre. Se bare på tænderne! Mælketænderne kommer frem efter en vis tid og falder derefter

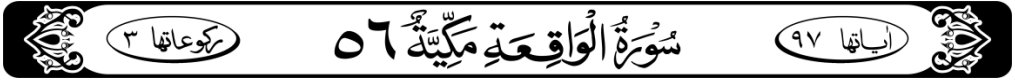
ud. De børn, der ikke kan tage sig af deres tænder i barndommen, beskyttes således mod de negative konsekvenser deraf. Så er der ungdommens tænder, hvorefter mennesket er ansvarligt for at beskytte dem. Hvorfor ophører de med at udvikle sig på et vist niveau? Hvad hindrer dem i at vokse yderligere? Tænderne følger på Allāhs forordning et program indlejret i menneskets DNA. Forskerne siger, at tænderne slides i samme tempo, som de vokser. Hvis der ikke var et system til stede, der kontrollerede tændernes vækst, kunne menneskets tænder i underkæben have boret sig gennem dets hjerne og hovedskal, og ligeledes kunne tænderne i overkæben gennembore kæben og ødelægge brystet. Et spørgsmål stilles til mennesket, om det er det selv, som har skabt disse genetiske egenskaber? Svaret er naturligvis negativt.

Ligeledes tror mennesket tilsyneladende, at det er det selv, som sår frøene i jorden. Men systemet med, at disse frø vokser op af jorden i form af træer, planter og frugter, er ekstremt kompliceret og kan ikke opstå af sig selv.

Ej heller har mennesket nogen kontrol over vandet, der nedstiger fra himmelen for opretholdelse af alt liv på jorden. Og selv flammen, som mennesket “bestiger” i søgen efter at nå til himmelen, er underkastet Allāhs forordning, ellers kunne den samme ild i stedet for at bringe dem op i højderne brænde dem op. Med hensyn til dette findes den profeti af den Hellige Profet^{sa} om flyvemaskiner, som svæver over himmelen, at ilden skal være disse fartøjers brændstof, men deres brændstof vil ikke skade deres besætning.

Derefter præsenteres مَوَاقِعُ النُّجُومِ *mawāqi‘un nudjūm*, stjernernes forankring, som vidne. Tidligere tiders mennesker formodede, at stjernerne var bittesmå lysende perler eller sten, men Allāh den Ophøjede siger, at om I blot vidste, hvad disse småt udseende stjerner er, ville I blive fuldstændig overrasket over, at de stjerner er så store, at månen, solen og jorden og også planeterne kan rummes i en udkant af disse stjerner. Allāh siger, at dette er et meget stort vidnesbyrd, som Vi fremlægger.

Efter disse vidnesbyrd siges det, at den Hellige Qur’ān også er en skjult Bog. Ligesom stjernerne er skjult for jeres øjne på grund af deres lange afstand, på samme måde kan jeres blikke ikke nå den Hellige Qur’āns højder, dog anser I den for at være en lille Bog. Og blandt andet siges det, at tilsyneladende kan I røre den, altså I er så nær ved den, at I kan røre den med jeres hånd – men ingen kan berøre indholdet af den Hellige Qur’ān, medmindre Allāh lutrer hans hjerte.

AL-WĀQI'AH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Når Begivenheden¹ indtræffer – إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
3. der er ingen fornægtelse af dens indtræffen – لَيْسَ لِيُوقَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③
4. til fornedrelse af nogle og til ophøjelse af andre. خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④
5. Når jorden skal rystes med en voldsom rystelse, إِذَا رَجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ⑤
6. og bjergene skal knuses – en fuldstændig tilintetgørelse. وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥
7. De skal *alle* blive som støvpartikler, spredt omkring, فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ⑦
8. og I skal være *opdelt* i tre grupper: وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
9. Og folkene til højre, og hvad med folkene til højre! فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑨
10. Og folkene til venstre, og hvad med dem, som er til venstre! وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑩
11. Og de forreste – de er de forreste, وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑪
12. de vil have opnået nærhed *til Gud*. أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑫
13. *De vil være* i Salighedens Haver – فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑬
14. en stor menighed blandt de tidligere folk ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ⑭

1 *Begivenheden*, der henvises til i verset, er den Endelige Opstandelse. Udtrykket kan også betyde fuldstændig afskaffelse af afgudsdyrkelse i Arabien og den afgudsdyrkende Quraish stammes fuldkomne nederlag. Den kan også angive en stor religiøs Reformators komme.

15. og en mindre gruppe blandt de senere dages folk,

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿١٥﴾

16. *siddende* på divaner, indvirket med guld og juveler,

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٦﴾

17. tilbagelænedede derpå over for hinanden.

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Der vil unge drenge, som skænkes evig ungdom, opvarte dem

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٨﴾

19. med bægre og krus og kopper fyldt fra en rindende kilde –

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ ۖ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٩﴾

20. ingen hovedpine vil de få deraf, ej heller vil de blive berusede –

لَا يَصِدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ﴿٢٠﴾

21. og med sådanne frugter, som de udvælger,

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

22. og kød af fugle, som de måtte ønske.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

23. Og *der vil være* rene jomfruer med store smukke øjne

وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٣﴾

24. ligesom perler, vel skjulte og beskyttede,

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

25. som en belønning for det, de gjorde.

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

26. Deri vil de ikke høre nogen forfængelig eller syndig tale

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٦﴾

27. men kun det *hilsende* ord: "Fred, fred."

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٧﴾

28. Og folkene til højre, og hvad med folkene til højre!

وَاصْحَابُ الْيَمِينِ ۗ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

29. *De vil være* blandt lotustrær uden torne

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٩﴾

30. og bananer i klaser

وَوَطْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٣٠﴾

31. og udbredt skygge وَّظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٣١﴾
32. og strømmende vand وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾
33. og rigelig frugt, وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾
34. som hverken vil ophøre eller forbydes, لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾
35. og *de vil have* ædle ægtefæller, وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾
36. med sikkerhed, Vi har skabt dem, en *udmærket* skabelse, إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٦﴾
37. og skabt dem som jomfruer, فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾
38. kærlige, jævnaldrende, عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾
39. for folkene til højre. إِلَّا صَحْبِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾
- R. 2.**
40. En stor menighed blandt de tidligere folk ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾
41. og en stor menighed blandt de senere. وَأُثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤١﴾
42. Og folkene til venstre, og hvad med dem til venstre! وَاصْحَابِ الشَّمَالِ ۗ مَا أَصْحَابِ الشَّمَالِ ﴿٤٢﴾
43. *De vil være* midt i brændende vinde og skoldende vand فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٣﴾
44. og under skyggen af sort røg, وَّظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ﴿٤٤﴾
45. hverken kølig eller god på nogen måde. لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٥﴾
46. Før dette levede de et liv i luksus og overdådighed إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٦﴾
47. og plejede at fremture i yderste syndighed. وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٧﴾
48. Og de plejede at sige: "Hvorledes! Når vi er døde og er blevet وَكَانُوا يَقُولُونَ ۗ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

til støv og ben, skal vi virkelig oprejses,²

49. og også vore forfædre fra fordums tid?”

50. Sig: “Ja, de tidligere og de senere

51. skal *alle* samles sammen til den fastsatte tid på en bestemt dag.

52. Så I, som er kommet på afveje og har forkastet *sandheden*,

53. I vil bestemt spise af Zaqqūm³ træet

54. og fylde *jeres* maver dermed

55. og derpå drikke kogende vand,

56. *idet I* drikker ligesom en altid tørstig kamel.”

57. Dette vil være deres beværtning på Dommens Dag.

58. Vi har skabt jer. Hvorfor bekræfter I *det* da ikke?

59. Hvad mener I om den *sæd-dråbe*, som I indgyder?

60. Er det jer, som har skabt den, eller er Vi Skaberen?

61. Vi har forordnet døden for jer *alle*, og Vi kan ikke forhindres

تُرَابًا وَعِظًا مَاءً إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٣٨﴾

أَو آبَاءُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٥٠﴾

لَمَجْمُوعُونَ ۗ إِلَىٰ مِيْقَاتٍ يَوْمٍ
مَّعْلُومٍ ﴿٥١﴾

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ
الْمُكذِّبُونَ ﴿٥٢﴾

لَا تَكُلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ﴿٥٣﴾

فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٤﴾

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٥﴾

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿٥٦﴾

هَذَا نَزَّلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٧﴾

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٨﴾

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٩﴾

ءَ أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
الْخَالِقُونَ ﴿٦٠﴾

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا
نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦١﴾

² Fornægtelse af Opstandelsen og livet efter døden, det være sig mundtligt eller gennem adfærd, er roden til alle synder og kriminalitet i verden. Det er ikke muligt at opnå effektiv kontrol med synd, eller ansprende til gode gerninger, uden en sand tro på livet efter døden.

³ Se noten til sura 37:63.

62. i at ændre jeres *nuværende* skikkelser og oprejse jer til noget, om hvilket I ingen forestilling har.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ
فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Og med sikkerhed, I har kendt den første skabelse. Hvorfor tænker I jer da ikke om?

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَكُلُوا
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ser I mon det, I sår?

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٤﴾

65. Er det jer, som dyrker det, eller er Vi Dyrkeren?

ءَ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهَا أَمْ نَحْنُ
الزَّارِعُونَ ﴿٦٥﴾

66. Om Vi ville, kunne Vi have gjort det til hakkelse, så ville I blive efterladt, klagende:

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ
تَفَكَّهُونَ ﴿٦٦﴾

67. “Vi er ødelagt!

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

68. Nej, vi er berøvet *alt*.”

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٨﴾

69. Ser I vandet, som I drikker?

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٩﴾

70. Er det jer, som sender det ned fra skyerne, eller er Vi Senderen?

ءَ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ
نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٧٠﴾

71. Om Vi ville, kunne Vi have gjort det bittert. Hvorfor er I da ikke taknemmelige?

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا
تَشْكُرُونَ ﴿٧١﴾

72. Ser I ilden⁴, som I tænder?

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧٢﴾

73. Er det jer, som skaber træet til den, eller er Vi Skaberen?

ءَ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ
الْمُنشِئُونَ ﴿٧٣﴾

4 Ild spiller en yderst vigtig rolle i menneskets liv. Meget af dets fysiske komfort afhænger af den – den er til meget stor nytte, men også til ødelæggelse, hvis den ikke anvendes korrekt. I denne tidsalder er livet utænkeligt uden ild, da ingen industri, handel eller rejser er muligt uden den.

74. Vi har gjort den til en påmindelse og til gavn for de rejsende.

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَ مَتَاعًا
لِّلْمُقْوِينَ ﴿٤٣﴾

75. Så lovpris din Herres navn, den Almægtige.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٤٤﴾

R. 3.

76. Nej, Jeg sværger ved stjernernes forankring –

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٤٥﴾

77. og i sandhed, dette er et stortslået vidnesbyrd, om I blot vidste det –

وَ إِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٤٦﴾

78. at dette med sikkerhed er en ædel Qur'an

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٤٧﴾

79. i en velbevaret Bog,

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٤٨﴾

80. som ingen skal røre undtagen dem, som er lutrede.

لَا يَمَسُّهَا إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٤٩﴾

81. Den er en åbenbaring fra alle verdeneres Herre.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٠﴾

82. Vil I da behandle dette *guddommelige* udsagn med hykleri?

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٥١﴾

83. Og gør I fornægtelsen deraf til jeres levebrød?

وَ تَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْدِبُونَ ﴿٥٢﴾

84. Hvorfor da, når *den døendes sjæl* når struben,

فَلَوْ لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٥٣﴾

85. og I i det øjeblik ser til –

وَ أَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٥٤﴾

86. og Vi er nærmere ved ham end jer, men I ser det ikke –

وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ لَكِن لَّا تَبْصُرُونَ ﴿٥٥﴾

87. så hvorfor, hvis I ikke skulle kaldes til regnskab,

فَلَوْ لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٥٦﴾

88. kan I ikke bringe den *sjæl* tilbage, om I er sandfærdige?

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٧﴾

89. Hvis han nu er en af dem, som har opnået nærhed *til Gud*,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝٨٩

90. så der *for ham* er trøst og *frydens* duft og Salighedens Have,

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ ۖ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ ۝٩٠

91. og hvis han er blandt folkene til højre,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩١

92. så “fred være med dig, *som er* blandt folkene til højre.”

فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝٩٢

93. Men hvis han er blandt dem, som forkaster *sandheden* og er i vildfarelse,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۝٩٣

94. så *vil der for ham* være en be-
værtning af kogende vand

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ۝٩٤

95. og brænding i helvede.

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ۝٩٥

96. Med sikkerhed, dette er den visse sandhed.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۝٩٦

97. Lovpris da din Herres navn, ^ع _{١٤}

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝٩٧

SURA 57

AL-ḤADĪD

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 30 vers.

Suraen begynder med denne proklamation, at alt hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allāh, Han er den Første og den Sidste, og Han er den Åbenbare og den Skjulte, det vil sige, at Allāhs manifestationer er fuldstændigt åbenbare, men det øje, som ikke kan se dem, for dette vil de altid være skjult.

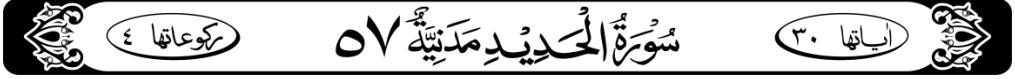
Der fremsættes en lignelse om det nærværende liv i et vers i denne sura, at det blot er leg og tidsfordriv. Det er ikke noget, der består for evigt. Når mennesket nærmer sig døden, vil det bestemt indrømme, at det kun var en kortvarig nydelse.

I denne sura findes også det storslåede vers, der fastslår, at Allāh havde gjort klart for den Hellige Profet^{sa}, at forestillingen om det fysiske Paradis og helvede ikke er korrekt. Der opfordres i vers 22 til: “Kappes med hinanden om at søge tilgivelse fra jeres Herre og om et Paradis, hvis udstrækning er som himmelens og jordens udstrækning...”. Da den Hellige Profet^{sa} reciterede dette vers, spurgte en af hans disciple: O Allāhs Sendebud, hvis Paradiset omfatter hele universet, hvor er så helvede? Han svarede: Det vil også være dér, altså helvede vil være i det samme udstrakte univers, hvori Paradiset findes, men I har ikke kendskab til, hvorledes dette vil ske. Paradis og helvede eksisterer på samme sted, skønt de ingen forbindelse har med hinanden. Dette er et tydeligt bevis på, at den Hellige Profet^{sa} på den tid blev skænket en forestilling om relativitet, altså at når dimensionen på et og samme sted ændres, vil der ikke længere være forbindelse mellem de to ting.

Det centrale vers (26) i sura Al-Ḥadīd er det, hvori det proklameres, at Vi har nedsendt jernet. Ifølge oversættelsen af ordet نَزُولٍ *nuzūl* opfattes det almindeligvis, som om jernet er faldet ned fra himmelen, hvorimod det graves op af jordens dyb. Dette vers angiver den sande betydning af ordet *nuzūl*, nemlig at den mest gavnlige ting af sin art udtrykkes af den Hellige Qurʾān med ordet *nuzūl*, nedstigen. I samme kontekst bliver ordet *nuzūl* brugt om kvæg (39:7) og også om klædning (7:27). Og ordet anvendes fortrinsvis om den Hellige Profet^{sa}: قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا *qad anzalallāhu ilaikum dhikrar rasūlā*, med sikkerhed, Allāh har nedsendt til jer et Sendebud, som helt igennem er guddommelig formaning (65:11-12). Alle lærde er enige om, at den Hellige Profet^{sa} ikke nedsteg fra

himmelen i legemlig forstand. Den eneste fortolkning af det er derfor denne, at den Hellige Profet Muḥammad, Allāhs fred og velsignelser være over ham, var den mest velsignelsesbringende Profet til menneskeheden frem for alle Profeter.

Der omtales også i denne sura angående den Hellige Profets^{sa} disciple, at deres lys ilede foran dem, og også til højre for dem, med andre ord plejede de at se deres vej ved deres eget lys.

AL-HADĪD

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alt hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Allāh, og Han er den Almægtige, den Alvise.

3. Ham alene tilhører himlenes og jordens herredømme, Han giver liv, og Han forårsager død, og Han har magt over alle ting.

4. Han er den Første og den Sidste og den Åbenbare og den Skjulte, og Han kender alle ting fuldt ud.

5. Han er Den, Som skabte himlene og jorden i seks perioder, derefter befæstede Han Sig på Tronen. Han ved, hvad der går ned i jorden, og hvad der kommer frem af den, og hvad der kommer ned fra himmelen, og hvad der stiger op i den.¹ Og Han er med jer, hvor I end er. Og Allāh ser alt, hvad I gør.

6. Ham tilhører himlenes og jordens herredømme, og til Allāh skal alle ting henvises.

7. Han lader natten gå over i dagen og lader dagen gå over i natten, og Han kender fuldt ud alt det, som er i hjertene.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يُحْيِي
وَيُمِيتُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ
يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمَا يَعْرَجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑥

يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ
فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ④

¹ Gud alene ved, hvornår en særlig guddommelig lære er nødvendig for et bestemt folk, også hvornår den skal tages tilbage til himmelen, dvs. for at ophæve den, når den er forvansket og ophører med at opfylde det åndelige behov hos det folk, som denne lære er givet til. Og Han alene ved, hvornår en ny lære skal åbenbares.

8. Tro på Allāh og Hans Sendebud, og giv ud for *Allāhs sag* af det, Han har gjort jer til arvinger af. Og de af jer, som tror og giver ud, vil få en stor belønning.

أٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَانْفَقُوا مِمَّا
جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۗ فَالَّذِيْنَ
اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَانْفَقُوا لَهُمْ اَجْرٌ

كَبِيْرٌ ۙ ﴿٨﴾

9. Hvordan kan det være, at I ikke tror på Allāh, når Sendebuddet kalder jer til at tro på jeres Herre, og Han allerede har taget et bindende løfte² af jer – hvis I virkelig er troende?

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۗ وَالرّٰسُوْلُ
يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اٰخَذَ
مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩﴾

10. Han er Den, Som nedsender klare Tegn til Sin tjener, for at Han må bringe jer ud af alle *slags* mørke ind i lyset. Og i sandhed, Allāh er Mest Medfølende og Evig Barmhjertig mod jer.

هُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖ اٰيٰتٍ
بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ

رَحِيْمٌ ﴿١٠﴾

11. Hvordan kan det være, at I ikke giver ud for Allāhs sag, når himlenes og jordens arv tilhører Allāh alene? De af jer, som gav ud og kæmpede før sejren, er ikke lig dem, som gjorde det senere. De er højere i rang end dem, som gav ud og kæmpede senere. Og til enhver har Allāh lovet det bedste. Og Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَ لِلّٰهِ مِيْرٰثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ
الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۗ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً
مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدِ وَقَاتَلُوْا
وَ كَلًّا وَّعَدَّ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۗ وَاللّٰهُ بِمَا

ع
١٢

تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾

R. 2.

12. Hvem er det, som vil låne Allāh et fortræffeligt lån? Så vil Han forøge det mangefold for ham, og han vil få en rigelig belønning.

مَّنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا
فَيُضِعُّهُ لَهٗ وَلَهٗ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿١٢﴾

² Det i verset omtalte *bindende løfte* angiver troen på Gud, som ligger i menneskets natur, og længslen efter at opnå Hans nærhed.

13. Og *tænk på* den dag, når du vil se de troende mænd og de troende kvinder med deres lys ilende foran dem og til højre for dem, og *det skal siges til dem*: “Glædeligt budskab for jer på denne dag! Haver, gennem hvilke floder strømmer, I skal forblive deri. Dette er den store sejr.”

14. Den dag, når de hykleriske mænd og de hykleriske kvinder vil sige til dem, som tror: “Vent *en stund* på os, så vi må få lys fra jeres lys”, skal det siges *til dem*: “Gå tilbage, om I kan, og søg efter lys.” Så skal der mellem dem rejses en mur med en dør i den. Inden for den vil *al* barmhjertighed være, og foran, uden for den, vil lidelsen være.

15. De vil råbe til dem, *idet de siger*: “Var vi ikke med jer?” De vil svare: “Jo, men I førte jer selv i fristelse, og I tøvede og tvivlede, og jeres forfængelige begær bedrog jer, indtil Allāhs befaling kom. Og bedrageren bedrog jer med hensyn til Allāh.

16. Så på denne dag skal ingen løsesum modtages fra jer, ej heller fra dem, som forkastede troen. Jeres endelige bolig er ilden, den er jeres ven, og et meget ondt bestemmelsessted er det.”

17. Er tiden mon ikke kommet for dem, som tror, at deres hjerter skulle nære ydmyghed ved Allāhs ihukommelse og ved den sandhed,

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَ بِأَيْمَانِهِمْ بُشْرُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ
لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ
مِنْ نُورِكُمْ ۚ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ
فَالْتَمِسُوا نُورًا ۖ فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ
بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ ۖ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ
وَ ظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٤﴾

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ قَالُوا
بَلَىٰ ۖ وَ لَكِنَّا كُنَّا نَسْتَنفِثُكُمْ
وَأَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فُتِنْتُمْ أَفْئُسَكُمْ
وَأَنْتُمْ بَصِيتُمْ ۖ وَ أَنْتُمْ وَ غَرَّكُمْ
الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَ غَرَّكُمْ
بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٥﴾

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَ لَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَ مَا أَوْكُمُ النَّارُ ۖ هِيَ
مَوْلَاكُمْ ۖ وَ بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ
قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَ مَا نَزَلَ مِنْ

som er kommet *til dem*, og at de ikke skulle blive som dem, der tidligere blev skænket Bogen, og fristen blev lang for dem, men deres hjerter blev forhærdede, og mange af dem er oprørske?

18. I skal vide, at Allāh gør jorden levende efter dens død. Vi har gjort Tegnene tydelige for jer, for at I må forstå.

19. *Med hensyn til* de mænd, som giver almisser, og de kvinder, som giver almisser, og de, som låner Allāh et fortræffeligt lån – det skal forøges mangefold for dem, og for dem vil der *også* være en ædel belønning –

20. og de, som tror på Allāh og Hans Sendebud, disse er det, som er de Sandfærdige og Vidnerne i deres Herres åsyn, de vil få deres belønning og deres lys. Men *hvad angår* dem, som ikke tror og forkaster Vore Tegn, disse er helvedes beboere.

R. 3.

21. I skal vide, at det nærværende liv kun er leg og tidsfordriv og en prydelse og *en kilde til* indbyrdes praleri og kappestrid om at mangfoldiggøre rigdomme og afkom. *Dette liv er* som regn, plantevæksten frembragt derved fryder dyrkerne. Så visner den, og du ser den blive gul, derpå bliver den til hakelse. Og i det Hinsidige er der en

الْحَقِّ ۗ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ
فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ وَ كَثِيرٌ مِنْهُمْ
فُسِقُونَ ﴿١٤﴾

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۗ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّ الْمَصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ
وَ أَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعْفُ
لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٩﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۖ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۗ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۗ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

إِعْلَمُوا أَنَّهَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
وَ لَهْوٌ وَ زِينَةٌ وَ تَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ
وَ تَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ ۗ كَمَثَلِ
غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ
يَهِيَجُ فَتَرَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
حُطَامًا ۗ وَ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ

streng straf og *også* tilgivelse fra Allāh og *Hans* velbehag. Og det nærværende liv er ikke andet end en midlertidig nydelse af bedrageriske ting.

22. Kappes med hinanden om at søge tilgivelse fra jeres Herre og om et Paradis, hvis udstrækning er som himmelens og jordens udstrækning, det er blevet forberedt for dem, som tror på Allāh og Hans Sendebud. Dette er Allāhs nåde, Han skænker den til hvem Han vil, og Allāh er den store nådes Herre.

23. Der indtræffer ikke nogen hjem søgelse hverken på jorden eller i jer selv, uden at den er *optegnet* i en Bog, før Vi lader den ske – med sikkerhed, det er let for Allāh –

24. for at I ikke må sørge over det, der er gået tabt for jer, ej heller juble over det, Han har skænket jer. Og Allāh elsker ikke nogen indbildsk pralhals,

25. sådanne, som er nærige og *også* pålægger mennesker nærighed. Og den, som vender ryggen til, så er Allāh med sikkerhed den Selvtilstrækkelige, den Prøværdige.

26. I sandhed, Vi sendte Vore Sendebud med klare og tydelige Tegn og nedsendte sammen med dem Bogen og *også* Balancen,³ for at menneskene må handle med retfærdighed. Og Vi nedsendte jernet,

وَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ط وَ مَا
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُوْرِ ﴿٢١﴾

سَابِقُوْا اِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ
عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۗ
اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهِ ط
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ ط
وَ اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٢﴾

مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا
فِيْ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّن قَبْلِ اَنْ
نُّبْرَاَهَا ط اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٣﴾

رٰكِبِيْلًا تَآسُوْا عَلٰى مَا فَتَكُمُ وَ لَا
تَفْرَحُوْا بِمَا اٰتٰكُمْ ط وَ اللّٰهُ لَا يُحِبُّ
كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٤﴾

اِلَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ وَ يَآمُرُوْنَ النَّاسَ
بِالْبُخْلِ ط وَ مَن يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ
الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٥﴾

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ
وَ اَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْمِيْزَانَ
لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ؕ وَ اَنْزَلْنَا
الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَآسٌ شَدِيْدٌ وَ مَنَافِعُ

³ Se noten til sura 42:18.

hvori der er *materiale til* voldsom krig og *mange* fordele for menneskeheden, og for at Allāh må udskille dem, som hjælper Ham og Hans Sendebud, skønt Han forbliver skjult. Med sikkerhed, Allāh er Stærk, Almægtig.

R. 4.

27. Og Vi sendte Noah og Abraham, og blandt deres afkom anbragte Vi profetdømmet og Bogen. Så nogle af dem fulgte retledningen, men mange af dem var oprørske.

28. Derpå lod Vi Vore Sendebud følge i deres fodspor, og Vi lod Jesus, Marias søn, følge *dem*, og Vi gav ham Evangeliet. Og Vi lagde medfølelse og barmhjertighed i hjerterne hos dem, som fulgte ham. Og munkevæsenet, som de opfandt – Vi har ikke foreskrevet dem det – for at søge Allāhs velbehag, men de praktiserede det ikke i overensstemmelse med dets sande ånd. Dog gav Vi de troende blandt dem deres *rette* belønning, men mange af dem er oprørske.

29. O I som tror! Frygt Allāh og tro på Hans Sendebud, Han vil skænke jer dobbelt andel af Sin barmhjertighed og vil forsyne jer med et lys, hvori I vil vandre, og skænke jer tilgivelse – og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig –

30. for at Bogens folk ikke må antage, at de, *muslimerne*, ikke formår

لِلنَّاسِ وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ
وَأَرْسَلَهُ بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
عَزِيزٌ ﴿٣١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَ إِبْرَاهِيمَ
وَ جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
وَ الْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ ۚ وَ كَثِيرٌ
مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا
وَ قَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ آتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ ۗ وَ جَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً ۗ وَ رَهْبَانِيَّةً
ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا
ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَا ۚ فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ
أَجْرَهُمْ ۚ وَ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٣٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ آمِنُوا
بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنَ رَّحْمَتِهِ
وَ يَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَ يَغْفِرْ
لَكُمْ ۗ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٤﴾

لِيَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِدُونَ

at opnå noget af Allāhs nåde, hvorimod al nåde er i Allāhs hånd. Han skænker den, til hvem Han vil. Og Allāh er den umådeligt store nådes Herre.

عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ
بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤٠﴾

SURA 58

AL-MUDJĀDALAH

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 23 vers.

I suraen forklares det væsentlige emne, at arabernes sædvane med at gøre deres hustruer “forbudte” for sig selv ved at kalde dem for mødre er meningsløs. En moder er kun den, som har født. Det påbydes at betale bod for disse forfængelige handlinger og vende tilbage til jeres hustruer, idet I afholder jer fra sådanne foretagender.

I den foregående sura Al-Ḥadīd omtales jernet, og det er jernet, som bruges til at skære, hugge eller klippe til, men dette er den fysiske anvendelse af det. Gentagelsen af ordene *يُحَادُّونَ* *yuhāddūna* og *حَادَّةٍ* *hādḍa* i denne sura betyder derimod at sønderflænge hinanden i åndelig forstand, og der advares fortsat om, at de, som forvolder den Hellige Profet Muḥammad^{sa} åndelig smerte og søger at skabe splittelse blandt hans disciple og i den henseende rådslår i hemmelighed, lægger grunden til deres egen undergang. Allāh siger, at de, som sårer Allāh og den Hellige Profet^{sa} med deres ukvemsord, bestemt vil mislykkes, og Allāh har foreskrevet Sig Selv, at Han og Hans Sendebud med sikkerhed vil sejre.

AL-MUDJĀDALAH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 28

2. Allāh har bestemt hørt hendes tale, som argumenterer med dig om sin ægtefælle og beklager sig til Allāh. Og Allāh har hørt jeres samtale. I sandhed, Allāh er Althørende, Altseende.

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ②

3. De blandt jer, som tilsidesætter deres hustruer ved at kalde dem for mødre – de bliver ikke deres mødre, deres mødre er kun dem, som har født dem, og de udtaler med sikkerhed ord, som tydeligvis er onde og falske. Og med sikkerhed, Allāh er Udsletteren af synder, Mest Tilgivende.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ ۗ إِنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِلَّا الْأَلْيَاءُ وَلَذُنَّهُمْ ۗ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ③

4. Og *hvad angår* dem, som kalder deres hustruer for mødre, og som derefter tager det tilbage, de har sagt, *straffen for det* er frigivelse af en slave, før de rører hinanden. Dette er, hvad I formaner med. Og Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۗ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ۗ ذَلِكُمْ تُوَعُّظُونَ بِهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ④

5. Men den, som ikke formår *det*, skal faste to måneder i træk, før de rører hinanden. Og den, som ikke er i stand til det, skal bespise tres fattige. *Det er således*, for at I må tro *inderligt* på Allāh og Hans

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ۗ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۗ ذَلِكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

Sendebud. Og disse er Allāhs *fore-skrevne* grænser, og for dem, som fornægter, er der en smertefuld straf.

6. De, som sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud, skal med sikkerhed fornedres, ligesom de før dem blev fornedret, og Vi har allerede nedsendt klare og tydelige Tegn. Og de vantro vil få en vanærende straf.

7. Den dag, når Allāh vil oprejse dem alle sammen, vil Han meddele dem, hvad de gjorde. Allāh har opregnet det, hvorimod de glemte det. Og Allāh er Vidne over alle ting.

R. 2.

8. Mon du ikke ser, at Allāh ved alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden? Der er ikke nogen hemmelig rådslagning af tre, uden at Han er den fjerde af dem, eller af fem, uden at Han er den sjette af dem, hverken færre end dette eller flere, men Han er med dem, hvor de end måtte være. Så på Opstandelsens Dag vil Han meddele dem, hvad de gjorde. Med sikkerhed, Allāh kender alle ting fuldt ud.

9. Har du ikke set dem, som fik forbud mod *at holde* hemmelige rådslagninger og igen vender tilbage til det, som var blevet forbudt dem, og holder hemmelige rådslagninger for *at begå* synd og overtrædelse og ulydighed mod

وَأَرْسُولِهِ ۖ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۖ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑤

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
كَبِئْتُوا كَمَا كَبَيْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ⑥

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۖ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ ۖ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑦

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى
ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا
هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آذُنُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنَ مَا كَانُوا ۖ
ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑧

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى
ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ
الرَّسُولِ ۚ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا

Sendebuddet?¹ Og når de kommer til dig, hilser de dig med *en hilsen*, som Allāh ikke har hilst dig med, men til hinanden siger de: “Hvorfor straffer Allāh os ikke for det, vi siger?” Tilstrækkeligt for dem er helvede, hvori de vil brænde, og et virkelig ondt bestemmelsessted er det!

10. O I som tror! Når I rådslår i hemmelighed, rådslå da ikke for *at begå* synd og overtrædelse og ulydighed mod Sendebuddet, men rådslå for *at opnå* fromhed og retfærdighed, og frygt Allāh, til Hvem I *alle* skal samles.

11. *Afholdelse af* hemmelige rådslagninger *til onde formål* er kun fra satan, for at den må gøre dem sorg, som tror, men den kan ikke skade dem det mindste undtagen med Allāhs tilladelse. Og til Allāh skal de troende sætte deres lid.

12. O I som tror! Når det siges til jer: “Gør plads” i *jeres* forsamlinger, så gør plads, Allāh vil skænke jer rigelig plads. Og når det siges: “Rejs jer”, så rejs jer op, Allāh vil ophøje dem, som tror blandt jer, og dem, som blev skænket viden, i grader af rang. Og Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ ۖ وَيَقُولُونَ فِي
أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۗ
حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۖ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ
فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَابِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ
وَالتَّقْوَى ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّمَا التَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ
شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ
فَلَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ
تَفَسَّحُوا فِي الْمَجْلِسِ فَافْسَحُوا
يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۗ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا
فَانشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْكُمْ ۗ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۗ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٢﴾

1 Verset henviser til de hemmelige planer og sammensværgelser mod islām fra jødernes og hyklernes side i Medina og fordømmer denne onde praksis. Fordrivelsen af de tre jødiske stammer fra Medina var resultatet af deres gentagne frafald og troløshed og deres hemmelige planer mod islām og den Hellige Profets^{sa} liv.

13. O I som tror! Når I rådspørger Sendebuddet i fortrolighed, giv almisser før jeres rådspørgning. Dette er bedre for jer og renere. Men hvis I ikke finder *noget at give*, så er Allāh Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

14. Er I bange for at give almisser før jeres rådspørgning? Men hvis I ikke gør det, og må Allāh tilgive jer, så *skal det være tilstrækkeligt*, at I opretholder Bønnen og betaler Zakāt og adlyder Allāh og Hans Sendebud. Og Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

R. 3.

15. Har du ikke set dem, der tager et folk til venner, som Allāh er vred på? De tilhører hverken jer eller dem, og det er på løgn, de sværger, idet de ved det.

16. Allāh har forberedt en streng straf for dem. Med sikkerhed, ondt er det, de plejede at gøre.

17. De har taget deres eder som skjold *for deres misgerninger*, og de holder *mennesker* borte fra Allāhs vej, for dem vil der derfor være en vanærende straf.

18. Hverken deres rigdomme eller deres afkom vil nytte dem noget mod Allāh. Disse er ildens beboere, hvori de vil blive i lang tid.

19. Den dag, når Allāh vil oprejse dem alle sammen, vil de sværge til

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ
الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوِكُمْ
صَدَقَةٌ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ أَطْهَرُ
فَاتَّ لَمْ تَجِدُوا فَاتَّ اللَّهُ عَفْوَرٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

ءَ أَشَفَقْتُمْ أَمْ تَقَدَّمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوِكُمْ صَدَقْتِ ۚ فَادِّ لَمْ تَفْعَلُوا
وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَاقْتِمُوا الصَّلَاةَ
وَأْتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۚ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا
مِنْهُمْ ۗ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۚ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ
سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧﴾

لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٨﴾
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ

Ham, ligesom de sværger til jer, og de vil mene, at de bygger på noget. Se, det er med sikkerhed dem, som er løgnerne.

20. Satan har vundet magt over dem og har fået dem til at glemme Allāhs ihukommelse. Disse er satans parti. Se, det er med sikkerhed satans parti, som er taberne.

21. Med sikkerhed, de, som sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud, disse vil være blandt de laveste.

22. Allāh har foreskrevet: "Med største sikkerhed, Jeg vil sejre, Jeg og Mine Sendebud." I sandhed, Allāh er Stærk, Almægtig.

23. Du vil ikke finde nogen folk, som tror på Allāh og den Yderste Dag, der elsker dem, som sætter sig op imod Allāh og Hans Sendebud, selv om de er deres fædre eller deres sønner eller deres brødre eller deres slægtninge. Disse er det, i hvis hjerter Allāh har indskrevet *sand* tro, og som Han har styrket med inspiration fra Sig Selv. Og Han vil lade dem træde ind i Haver, gennem hvilke floder strømmer. Deri vil de forblive. Allāh har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Disse er Allāhs parti. Husk på, *o I mennesker!* Det er med sikkerhed Allāhs parti, som vil få fremgang.

لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُونَ ۝١٩

إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ؕ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝٢٠

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَ رَسُوْلَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْاَدْلٰئِيْنَ ۝٢١

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ اَنَا وَ رَسُوْلِي ؕ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۝٢٢

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُوْلَهُ وَ لَوْ كَانُوْا اٰبَاءَهُمْ اَوْ اَبْنَاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولَٰئِكَ كَتَبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَ اَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَ يُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوْا عَنْهُ ؕ اُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ؕ اَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٢٣

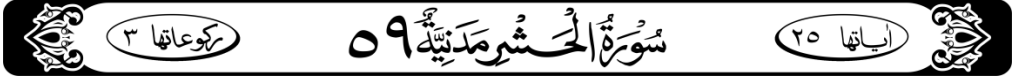
SURA 59

AL-ḤASHR

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 25 vers.

I begyndelsen af suraen tales der om *أَلْحَشْرُ* *alhashr*, udvisningen, og også i slutningen nævnes der en stor *alhashr*. Den første udvisning kaldes *awwalulhashr*, og de straffe, som jøderne blev tildelt, svarede til den første *hashr*, som oprandt for dem, og enhver blev straffet i henhold til sine synder. For nogle blev der forordnet landsforvisning, andre blev straffet ved at måtte ødelægge deres huse med deres egne hænder, og nogle blev tildelt dødsstraf. Det er således den første *hashr*, hvori der omtales straffe. Og den *hashr*, som omtales i slutningen af denne sura, indebærer, at kun de skal straffes, som glemmer Allāhs ihukommelse og også glemmer deres egne sjæles ondt og godt. Men derudover er der dem, som ihukommer Allāh under alle omstændigheder og altid er opmærksomme på, hvilke handlinger de sender forud for sig, og de skal belønnes med en fortræffelig belønning.

Emnet vedrørende Allāhs lovprisning i de tidligere suraer og i begyndelsen af denne sura når sin kulmination i slutningen af denne sura, og i de vers, som begynder med *هُوَ اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ* *huwallāhulladhī lāilāha illā huwa*, Han er Allāh, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, præsenteres Allāhs storslåede smukke navne, og ved at udtrykke *لَهُ الْأَسْمَاءُ* *lahul asmā'ul ḥusnā*, Ham tilkommer de smukkeste navne, konstateres det, at det ikke alene angår de omtalte navne, men at alle de smukkeste navne tilkommer Ham.

AL-HASHR

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden lovpriser Allāh, og Han er den Almægtige, den Alvise.

3. Han er Den, Som drev de vantro blandt Bogens folk ud fra deres huse ved den første udvisning. I troede ikke, at de ville drage ud, og de troede, at deres borge ville beskytte dem mod Allāh. Men Allāh kom over dem, hvorfra de ikke ventede det, og indgød rædsel i deres hjerter, så de ødelagde deres huse med deres egne hænder og de troendes hænder. Så drag lære deraf, o I som har øjne!

4. Og havde Allāh ikke foreskrevet udvisningen for dem, ville Han med sikkerhed have straffet dem *på anden måde* i denne verden. Og i det Hinsidige vil de bestemt få ildens straf.

5. Det er, fordi de satte sig op imod Allāh og Hans Sendebud, og den, som sætter sig op imod Allāh – så er Allāh med sikkerhed streng i gengældelsen.

6. Hvad I end huggede ned af palmetræer eller lod dem stå på

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۗ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۚ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ③

وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۚ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا

deres rødder, var det med Allāhs vilje, og for at Han måtte vanære overtræderne.

7. Og hvad Allāh har givet til Sit Sendebud som bytte fra dem, I ansporede hverken hest eller kamel for dette, men Allāh skænker Sine Sendebud magt over hvem Han vil, og Allāh har magt over alle ting.

8. Hvad Allāh har givet til Sit Sendebud som bytte fra byernes folk, er til Allāh og til Sendebuddet og til de nære slægtninge og de forældreløse og de fattige og de vejfarende, for at det ikke *blot* kan komme i omløb blandt dem af jer, som er rige. Og hvad Sendebuddet end giver jer, skal I tage imod, og hvad han end forbyder jer, skal I afholde jer fra. Og frygt Allāh, med sikkerhed, Allāh er streng i gengældelsen.

9. *Dette bytte er også* til de fattige flygtninge, som er blevet drevet ud fra deres huse og deres ejendom, idet de søger Allāhs nåde og *Hans* velbehag og støtter Allāh og Hans Sendebud. Disse er det, som er sande i deres tro.

10. Og de, som havde grundlagt deres hjem i denne by før dem og havde antaget troen, elsker dem, som kom til dem for husly, og finder ikke noget ønske i deres

قَائِمَةً عَلَىٰ أَسْوَابِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيُخْرِجِي الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾

وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧﴾

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ
الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
السَّبِيلِ ۗ لَيْسَ لَكَ بِالشَّيْءِ
الْمُنْفَعِ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٨﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ
أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ
مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ
وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا

hjerter om det, som er givet dem, *flygtningene*, men foretrækker *andre* frem for sig selv, skønt fattigdom var deres egen lod. Og enhver, som er befriet fra sin egen sjæls gerrighed – disse er det, som vil få fremgang.

11. Og *byttet* tilkommer også dem, som kom efter dem. De siger: “Vor Herre! Tilgiv os og vore brødre, som var forud for os med hensyn til troen, og lad der ikke være noget nag i vore hjerter mod dem, som tror. Vor Herre! Du er med sikkerhed Mest Medfølende, Evig Barmhjertig.”

R. 2.

12. Har du ikke set dem, som er hyklere? De siger til deres brødre, som forkaster troen, blandt Bogens folk: “Hvis I drives ud, vil vi med sikkerhed drage ud sammen med jer, og vi vil aldrig adlyde nogen mod jer, og hvis der kæmpes mod jer, vil vi bestemt hjælpe jer.” Men Allāh bevidner, at de med sikkerhed er løgnere.

13. Hvis de drives ud, vil de aldrig drage ud sammen med dem, og hvis der kæmpes mod dem, vil de aldrig hjælpe dem. Og selv hvis de hjælper dem, vil de med sikkerhed vende ryggen til, og så skal de ikke hjælpes.

14. De nærer bestemt større frygt i deres hjerter for jer end for Allāh. Det er, fordi de er folk, som er blottet for *al* fornuft.

أُوتُوا وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَ لَوْ
كَانَ بِهِمْ خِصَاصَةٌ ۖ وَ مَن يُؤْتِ شَحًّا
نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

وَ الَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَ لَا تَجْعَلْ فِي
قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ
لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن أَهْلِ
الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَ لَا نطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا
وَ إِن قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ۗ وَ اللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٢﴾

لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ ۚ
وَ لَئِن قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ ۚ وَ لَئِن
نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَارَ ۚ ثُمَّ لَا
يُنصُرُونَ ﴿١٣﴾

لَا أَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِن
اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٤﴾

15. De vil ikke kæmpe mod jer samlet undtagen i befæstede byer eller bag mure. Deres kamp indbyrdes er voldsom. Du tror, at de er forenede, men deres hjerter er splittede. Det er, fordi de er folk, som ingen dømmekraft har.

16. *Deres tilfælde er som tilfældet med dem*, der kort tid før dem smagte de onde følger af deres handlinger. Og for dem er der en smertefuld straf.

17. Ligesom *tilfældet med satan*, når den siger til mennesket: "Forkast troen", men når det forkaster troen, siger den: "Jeg har intet med dig at gøre, jeg frygter Allāh, alle verdeneres Herre."

18. Og enden for begge vil blive, at de begge vil være i ilden og blive deri i lang tid. Sådan er de uretfærdiges løn.

R. 3.

19. O I som tror! Frygt Allāh, og lad *enhver* sjæl se til, hvad den sender forud til i morgen. Og frygt Allāh, i sandhed, Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

20. Og vær ikke som dem, der glemte Allāh, så Han lod dem glemme sig selv. Disse er det, som er de oprørske.

21. Ildens beboere og Havens beboere er ikke lige. Det er Havens beboere, som vil sejre.

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ
مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ ۖ بِأَسْهُمٍ
بَيْنَهُمْ شَرِيدٌ ۖ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا
وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا
ذَاتُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ ۖ وَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٦﴾

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ
اٰكْفُرْ ۖ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي
النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَ ذَٰلِكَ جَزَاؤُ
الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَ اتَّقُوا
اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٢٠﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ ۖ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ
الْفَائِزُونَ ﴿٢١﴾

22. Om Vi havde sendt denne Qur'ān ned på et bjerg, ville du bestemt have set det ydmygt og sønderknust af frygt for Allāh. Og disse er lignelser, som Vi fremsætter for menneskeheden, for at de må tænke sig om.

23. Han er Allāh, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, Kenderen af det usete og det åbenbare. Han er den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

24. Han er Allāh, der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, den Suveræne, den Hellige, Kilden til fred, Skænkeren af sikkerhed, Beskytteren, den Almægtige, Bevtingeren, den Ophøjede. Hellig er Allāh, *ophøjet over alt* det, de sætter ved siden af *Ham*.

25. Han er Allāh, Skaberer, Påbegynderen af skabelse, Formgiveren. Ham tilkommer de smukkeste navne. Alt hvad der er i himlene og på jorden lovpriser Ham, og Han er den Almægtige, den Alvisse.

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٣﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ أَلَمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۗ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۗ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٥﴾

SURA 60

AL-MUMTAḤINAH

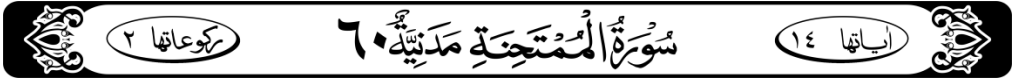
Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 14 vers.

I den foregående sura omtales jødernes straf som en udvisning, og i denne sura advares muslimerne om, at de ikke skal tage dem til venner, som nærer fjendskab mod Allāh og Hans Sendebud, for selv om de tilsyneladende udtrykker venskab, er deres hjerter fyldt med bitterhed, og de lægger hele tiden planer om at tilintetgøre muslimerne.

Derefter omtales Profeten Abrahams^{as} eksempel, at alt hans venskab alene var for Allāh, ligeledes var alt hans fjendskab alene for Allāh. Jeres slægtninge, jeres forældre og børn kan derfor ikke nytte jer noget. I bør i hvert fald etablere jeres indbyrdes relationer alene for Allāh, og for Ham alene bør I også afskære dem. Men samtidig formaner de troende om, at de af jeres fjender, som ikke først volder jer skade, dem har I ingen ret til at påføre skade. Den højeste grad af retfærdighed kræver, at så længe de opretholder et sundt venskab, skal I også bevare venskabet med dem.

Eftersom denne sura taler om den tid, hvor muslimerne blev givet tilladelse til at kæmpe i selvforsvar også mod afgudsdyrkerne foruden mod jøderne, behandles derfor adskillige spørgsmål angående den rette handlemåde i sådanne tilfælde. Hvis for eksempel nogle af de vantros hustruer efter at have antaget troen emigrerer, så prøv nøje deres tro, og hvis de tror af egen fri vilje, send dem da aldrig tilbage til de vantro, for de er ikke mere lovlige for hinanden. Men giv deres værger, hvad de har givet ud på dem.

I slutningen nævnes den troskabsed, som bør tages af alle troende kvinder, der er flygtet fra de vantro og er emigreret, og som derudover også tages af alle andre troende kvinder, når de ønsker at sværge troskabsed.

AL-MUMTAHINAH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O I som tror! Tag ikke Min fjende og jeres fjende til venner, idet I tilbyder dem kærlighed, hvorimod de forkaster sandheden, som er kommet til jer, og driver Sendebuddet og jer ud *fra jeres hjem, kun* fordi I tror på Allāh, jeres Herre. Hvis I drager ud for at stræbe for Min sag og søge Mit velbehag, *tag dem ikke til venner* ved at sende dem *budskaber om* kærlighed hemmeligt, og Jeg ved bedst, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer. Og enhver af jer, som gør således, har med sikkerhed mistet den rette vej.

3. Hvis de får overtaget over jer, vil de vise sig som jeres *åbenlyse* fjender og strække deres hænder og deres tunger mod jer med ond *hensigt*, og de ønsker ivrigt, at I skulle blive vantro.

4. Hverken jeres slægtskabsbånd eller jeres børn vil nytte jer noget på Opstandelsens Dag. Han vil dømme mellem jer. Og Allāh ser alt, hvad I gør.

5. Der er et godt forbillede for jer i Abraham og dem med ham, da de sagde til deres folk: "Vi siger os fri

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا
عَدُوِّيَ وَ عَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُونَ
الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي
سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۚ تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ ۗ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا
أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْهُ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ②

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً
وَ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّوءِ وَ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ③

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا
أَوْلَادُكُمْ ۖ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ يَفْصَلُ
بَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي
إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ ۚ إِذْ قَالُوا

af jer og af det, I tilbeder i stedet for Allāh. Vi forkaster alt det, I *tror på*. Der er opstået fjendskab og had mellem os og jer for evigt, indtil I tror på Allāh den Ene” – med undtagelse af *disse* ord fra Abraham til sin fader: “Jeg vil med sikkerhed bede om tilgivelse for dig, skønt jeg ingen magt har mod Allāh til at gøre noget for dig.” *De bad til Gud*: “Vor Herre! Til Dig sætter vi vor lid, og til Dig vender vi os *angrende*, og til Dig er den *endelige* tilbagekomst.

6. Vor Herre! Gør os ikke til en prøvelse for dem, som forkaster troen, og tilgiv os, vor Herre, for Du alene er den Almægtige, den Alvide.”

7. Med sikkerhed, der er et godt forbillede i dem for jer – for *alle*, som håber på Allāh og den Yderste Dag. Og den, som vender sig bort – med sikkerhed, Allāh er Selvtilstrækkelig, al lovprisning Værdig.

R. 2.

8. Det kan være, at Allāh vil skabe kærlighed mellem jer og de af dem, som I *nu* er fjender med, og Allāh er Almægtig, og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

9. Allāh forbyder jer ikke med hensyn til dem, som ikke har kæmpet mod jer på grund af *jeres* religion, og som ikke har drevet jer ud fra jeres huse, at I er venlige

لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَ مِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ز كَفَرْنَا بِكُمْ
وَ بَدَا بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ
وَ الْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَ مَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا
وَ إِلَيْكَ أُنَبِّئُكَ الْمَصِيرُ ⑤

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَ اغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ⑥

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ ۗ
وَ مَنْ يَتَوَلَّ فِئْتَابَ اللَّهِ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ⑦

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ
الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ۗ وَ اللَّهُ
قَدِيرٌ ۗ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑧

لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ
لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ
يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ

mod dem og handler retfærdigt mod dem. Med sikkerhed, Allāh elsker de retfærdige.

10. Allāh forbyder jer kun med hensyn til dem, som har kæmpet mod jer på grund af *jeres* religion og har drevet jer ud fra jeres huse og har hjulpet *andre* med at drive jer ud, at I slutter venskab med dem, og enhver, som slutter venskab med dem – disse er det, som er de uretfærdige.

11. O I som tror! Når troende kvinder kommer til jer som flygtninge, så prøv dem. Allāh kender bedst deres tro. Hvis I finder, at de er *sande* troende, send dem da ikke tilbage til de vantro. Disse *kvinder* er ikke lovlige for dem, ej heller er de lovlige for disse *kvinder*. Men giv *deres vantro ægtefæller*, hvad de har givet ud *på dem*. Og det er ingen synd for jer, at I gifter jer med dem, når I har givet dem deres brudegaver. Og fasthold ikke *jeres* ægteskabsbånd med de vantro kvinder, men kræve det *tilbage*, som I har givet ud, og lad *de vantro* kræve det, som de har givet ud. Dette er Allāhs afgørelse. Han dømmer mellem jer. Og Allāh er Altvidende, Alvis.

12. Og hvis nogen af jeres hustruer går fra jer til de vantro, når I så gør gengæld og får noget bytte fra *de vantro*, giv da disse troende, hvis hustruer er flygtet, tilsvarende det,

وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ⑨

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ
فِي الدِّينِ وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ
وَ ظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ ۗ
وَ مَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ⑩

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ
الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ ۗ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ فَإِنْ
عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
إِلَى الْكُفَّارِ ۗ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَ لَا هُمْ
يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۗ وَ أَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا ۗ
وَ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ ۗ وَ لَا
تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَ سَأَلُوا مَا
أَنْفَقْتُمْ وَ لَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ۗ ذَلِكُمْ
حُكْمُ اللَّهِ ۗ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۗ وَ اللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑪

وَ إِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ
إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۗ

de har givet ud på deres hustruer.
Og frygt Allāh, på Hvem I tror.

وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ
مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. O Profet! Når de troende kvinder kommer til dig, idet de sværger dig troskab, at de ikke vil sætte noget ved siden af Allāh, og at de ikke vil stjæle og ikke vil begå utugt, ej heller dræbe deres børn, ej heller komme med nogen bagtalelse, som de selv har opdigtet med fuldt overlæg, ej heller være ulydige mod dig i det, som er rigtigt, så tag imod deres trokabsed, og bed Allāh tilgive dem. I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ
يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ
شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ وَلَا
يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ
يُفْتَرِيَنَّهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعِهِنَّ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾

14. O I som tror! Tag ikke et folk til venner, som Allāh er vred på, de har virkelig fortvivlet om det Hinsidige, ligesom de vantro har fortvivlet om dem, som er i gravene.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا
قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَكْسُوْا
مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِئْسَ الْكُفَّارُ مِنَ
أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٤﴾

عَبَّ

SURA 61

AŞ-ŞAFF

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 15 vers.

Den troskabsed, som omtales i slutningen af den foregående sura, indeholder ikke alene de troende kvinders ansvar, men også at de troende mænd sværger troskabsed om at afholde sig fra åndelige lidelser af den art. Allerede i begyndelsen af denne sura lægges der vægt på, at begge ikke skal være hykleriske med hensyn til deres troskabsed, og at det ikke bør være således, at de formaner andre, men ikke selv handler i overensstemmelse dermed. Hvis de fastholder deres troskabsed, så vil Allāh forene deres hjerter, således at Han vil lade dem stå mod fjenden som en mur befæstet med bly.

I denne sura omtales også Profeten Jesus^{as} profeti, hvori den Hellige Profet Muḥammads^{sa} andet navn Aḥmad^{sa} nævnes, hvilket er en manifestation af hans *djamāli*, dvs. hans velgørende og smukke egenskaber. Omtalen, der findes herefter vedrørende Aḥmad^{sa}, er et bevis på, at en person vil fremstå i *آخِرِينَ ākharīn*, “de senerees” tid, som en manifestation af den Hellige Profets *djamāli* egenskaber. Den tjeneste for islām på en velgørende og smuk måde, som denne person og hans tilhængere vil have formåen til, peger tydeligt mod, at dette er en profeti om fremtiden.

Eftersom der i denne sura tales om Profeten Jesus^{as} og hans profetier, er det således påkrævet – i overensstemmelse med hans proklamation, at hvem skal være hans hjælper for Allāhs sag – at når den samme proklamation i en senere tid bekendtgøres, skal de muslimer, som tror på disse profetier af et oprigtigt hjerte, samle sig under Profeten Muḥammads^{sa} Messias^{as} flag med denne bekendtgørelse: Vi skal af al vor formåen være hjælpere for Profeten Muḥammads^{sa} Messias^{as} i alle hans opgaver vedrørende religionens tjeneste til støtte for den Hellige Profets^{sa} religion.

AS-ŞAFF

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden lovpriser Allāh, og Han er den Almægtige, den Alvide.

3. O I som tror! Hvorfor siger I, hvad I ikke gør?

4. Mest forhadet er det i Allāhs øjne, at I siger, hvad I ikke gør.

5. I sandhed, Allāh elsker dem, som kæmper for Hans sag opstillede i tætte rækker, som om de var en stærk mur svejset sammen med smeltet bly.

6. Og ihukom, da Moses sagde til sit folk: "O mit folk! Hvorfor forulemper I mig, og I ved, at jeg er Allāhs Sendebud til jer?" Så da de afveg fra den rette vej, lod Allāh deres hjerter blive krogede, for Allāh retleder ikke det oprørske folk.

7. Og ihukom, da Jesus, Marias søn, sagde: "O Israels børn! I sandhed, jeg er Allāhs Sendebud til jer som opfylder det, som er før mig af Toraen, og bringer glædeligt budskab om et Sendebud, som vil komme efter mig. Hans navn vil

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانًا مَرْصُوصًا ⑤

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ لِمَ تَوَدُّونَنِي وَكَدَّ تَعْلَمُونَ أِنِّي رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي

være Ahmad.”¹ Og da han kom til dem med klare beviser, sagde de: “Dette er åbenlys trolddom.”

8. Og hvem er mere uretfærdig end den, som opdigter løgn mod Allāh, selv om han bliver kaldt til islām? Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

9. De ønsker at slukke Allāhs lys med *et pust fra* deres munde, men Allāh vil fuldkommengøre Sit lys, selv om de vantro afskyer *det*.

10. Han er Den, Som har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens Religion, for at Han må lade den være fremherskende over alle religioner, selv om afgudsdyrkerne afskyer *det*.

R. 2.

11. O I som tror! Skal jeg meddele jer om en handel, som vil frelse jer fra en smertefuld straf?

12. At I tror på Allāh og Hans Sendebud og stræber for Allāhs sag med jeres rigdom og jeres liv. Dette er bedre for jer, om I blot vidste det.

اسْمَهُ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ④

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑤

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ⑥

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى
وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ⑦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى
تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ⑧

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۗ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑨

1 Jesus' profeti om *Parakletens* eller Talsmandens eller Sandhedens Ånds komme fremgår af Johannes Evangeliet kap. 14,16-17; 15,26; 16,7 og 12-14. Denne beskrivelse i Bibelen er i overensstemmelse med den Hellige Profet Muhammads^{sa} status og mission, som det fremgår af Qur'ānen: Den Hellige Profet^{sa} fremstod, efter at Jesus havde forladt denne verden. Han var den sidste lovgivende Profet, og Qur'ānen er den sidste åbenbarede guddommelige Lov til hele menneskeheden indtil tidernes ende (5:4). Han talte ikke af sig selv, men hvad han hørte fra Gud, talte han (53:4-6).

Den profeti, som er nævnt i verset, refererer således til den Hellige Profet^{sa}, men som en naturlig følge kan den også gælde for den Lovede Messias^{as}, Grundlæggeren af Ahmadiyya Bevægelsen, eftersom han også er blevet kaldt Ahmad i en guddommelig åbenbaring (*Barāhīn-e-Ahmadiyyah*), og fordi også i hans person fandt den Hellige Profets^{sa} anden manifestation sted. Til denne anden manifestation af den Hellige Profet^{sa} henviser vers 4 i den efterfølgende sura Al-Djumu'ah tydeligt.

13. Han vil tilgive jer jeres synder og lade jer træde ind i Haver, gennem hvilke floder strømmer, og rene skønne boliger i Evighedens Haver. Dette er den store sejr.

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ يُدْخِلْكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَ مَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ط
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

14. Og *Han vil skænke* endnu en *nåde*, som I elsker: hjælp fra Allāh og en nær sejr. Så giv glædeligt budskab til de troende.

وَ أُخْرَى تُحِبُّونَهَا ط نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ
وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ ط وَ بَشِيرٍ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

15. O I som tror! Vær Allāhs hjælpere, ligesom Jesus, Marias søn, sagde til *sine* disciple: "Hvem er mine hjælpere for Allāhs *sag*?" Disciplene sagde: "Vi er Allāhs hjælpere." Så en del af Israels børn troede, og en del forkastede troen. Da hjalp Vi dem, som troede, mod deres fjende, og de blev sejrende.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ
اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ط
قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ
فَأَمَّنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَ كَفَرَتْ طَائِفَةٌ ٣ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ
آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
ظَاهِرِينَ ﴿١٥﴾

٢
ع

SURA 62

AL-DJUMU‘AH

Suraen blev åbenbaret i Medina og indeholder 12 vers.

Denne sura omfatter alle profetier omtalt i den foregående sura, og alle betydninger indlejret i ordet جمع *djam‘a*, at samle, er blevet forklaret i den. Det vil sige, at den Hellige Profet Muḥammad^{sa} vil blive anledning til at forene “de senere” med “de tidlige”, og han vil også sammenføje sine manifestationer af *djalāl*, majestætiske egenskaber, med sine manifestationer af *djamāl*, velgørende og smukke egenskaber. Og den forsamling, til hvilken alle muslimer samles for Bønnen på ugedagen fredag, omtales også i denne sura.

I slutningen af suraen profeteres det, at de senere dages muslimer, når de vil være optaget af at optjene rigdom og af deres handel, vil lade den Hellige Profet^{sa} alene. Nogle fortolkeres udtalelse, at det plejede at forekomme på den Hellige Profets^{sa} tid, at hans meget oprigtige disciple, som aldrig havde forladt ham selv i de mest alvorlige kampe – at når de kendte til handelskaravaners ankomst, forlod de Profeten^{sa} og ilede mod dem, er ren bagvaskelse imod den Hellige Profets^{sa} disciple. Her omtales der bestemt de senere dages muslimer, som i virkeligheden vil være blevet uagtsomme med hensyn til deres religion og ikke vil have noget med Profetens^{sa} budskab at gøre.

AL-DJUMU'AH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden lovpriser Allāh, den Suveræne, den Hellige, den Almægtige, den Alvise.

3. Han er Den, Som har oprejst et Sendebud blandt analfabeterne af deres egen midte, som forelæser Hans Tegn for dem og lutrer dem og lærer dem Bogen og Visdommen, skønt de tidligere var i åbenlys vildfarelse,

4. og også blandt andre af dem, som endnu ikke har sluttet sig til dem.¹ Han er den Almægtige, den Alvise.

5. Dette er Allāhs nåde, Han skænker den til hvem Han vil, og Allāh er den store nådes Herre.

6. Eksemplet med dem, som blev pålagt Toraens *lov* men ikke ville

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ

الْحَكِيمِ ②

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ③

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ ④ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑤

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ⑥ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ⑦

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ

1 Den Hellige Profets^{sa} budskab var ikke alene til araberne, men også til alle ikke-arabere, og også til de kommende generationer. Verset kan desuden betyde, at den Hellige Profet^{sa} vil blive oprejst blandt et andet folk, som endnu ikke har sluttet sig til hans umiddelbare tilhængere. Da sura Al-Djumu'ah blev åbenbaret, spurgte Abū Hurairah den Hellige Profet^{sa}: "Hvem er det folk, som ordene og også blandt andre af dem, som endnu ikke har sluttet sig til dem refererer til. Den Hellige Profet^{sa} lagde sin hånd på perseren Salmān og sagde: "Hvis troen skulle forsvinde op til Plejaderne, vil en mand fra disse med sikkerhed finde den" (Bukhārī). Den Lovede Messias^{as}, Grundlæggeren af Ahmadiyya Bevægelsen, var af persisk afstamning. Andre af den Hellige Profets^{sa} udtalelser omtaler fremkomsten af Messias på et tidspunkt, når der ikke vil være andet tilbage af Qur'ānen end dens ord og intet andet tilbage af islām end navnet, dvs. den islamiske læres sande ånd vil være forsvundet (Baihaqī). Således stemmer Qur'ānen og *hadīth* overens med hensyn til, at dette vers henviser til den Hellige Profets^{sa} "andet komme" i den Lovede Messias' person.

bære den, er som eksemplet med et æsel, der bærer *en last af* bøger. Slet er eksemplet med det folk, som forkaster Allāhs Tegn. Og Allāh retleder ikke de uretfærdige folk.

7. Sig: "O I som er jøder, om I mener, at I er Allāhs venner med udelukkelse af *alle* andre mennesker, så ønsk jer døden, hvis I *virkelig* er sandfærdige."

8. Men de vil aldrig ønske sig den på grund af det, deres hænder har sendt forud. Og Allāh kender fuldt ud dem, som handler uretfærdigt.

9. Sig: "Døden, som I flygter fra, vil med sikkerhed møde jer. Så skal I bringes tilbage til Ham, Som kender det usete og det åbenlyse, og Han vil meddele jer, hvad I plejede at gøre."

R. 2.

10. O I som tror! Når der kaldes til Bønnen om fredagen,² skynd jer til Allāhs ihukommelse, og lad *al* handel ligge. Det er bedre for jer, om I blot vidste det.

11. Og når Bønnen er afsluttet, spred jer da i landet, og søg Allāhs nåde, og ihukom Allāh meget, for

يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ
أَسْفَارًا ٥ يَسْ مَثَلِ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ٥ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٦

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ
أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ
فَتَمَنُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ
أَيْدِيَهُمْ ٥ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ٨

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ
فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ
لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ٥ ذِكْرُكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٠

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا
فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ

2 Versene 7-9 omtaler jøderne, der forkastede den Hellige Profets^{sa} budskab og overtrådte deres Sabbat. Som følge deraf pådrog de sig Guds vrede. I dette vers er muslimer blevet formant om at være særligt omhyggelige med hensyn til den obligatoriske Fredagsbøn. Da suraen især synes at beskæftige sig med den Lovede Messias^{as} tid, kan kaldet til Fredagsbønnen også betyde hans høje og klare kald til muslimer om at lytte til hans budskab.

at I må få fremgang.

اللَّهُ وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

12. Og når de ser en handel eller en fornøjelse, vil de begive sig hen til den og lade dig blive stående. Sig: "Det, som er hos Allāh, er bedre end fornøjelse og handel, og Allāh er den Bedste Forsyner."

وَ إِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوْا
إِلَيْهَا وَ تَرَكُوْكَ قَائِمًا ۗ قُلْ مَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهِوِ وَ مِنَ التِّجَارَةِ ۗ
وَ اللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١٢﴾

ع
١٢

SURA 63

AL-MUNĀFIQŪN

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 12 vers.

Suraen indledes med, at ligesom nogle af hyklerne for tiden sværger, at du med sikkerhed er Allāhs Sendebud, og Allāh ved, at du bestemt er Hans Sendebud, men Allāh bevidner også, at hyklerne er løgnere, sådan vil tilstanden hos en stor del af muslimerne også være blevet i de senere dage. De vil sværge, at de tror på den Hellige Profets^{sa} profetdømme, men Allāh bevidner, at de blot sværger med deres munde og ikke opfylder troens sande krav.

I denne sura omtales Abdullāh bin Ubaiy bin Salūl, hylkernes leder på den Hellige Profets^{sa} tid, hvorledes han uforskammet forhånede Profeten^{sa}, da Profeten^{sa} var på vej hjem fra en kamp. Han fremstillede sig som den mest ædle blandt Medinas indbyggere og brugte stærkt nedsættende ord om den Hellige Profet^{sa} ved at postulere, at han, når han var kommet til Medina, ville drive den Hellige Profet^{sa} ud af byen. Hvad Allāhs forordning viste, var det helt modsatte deraf, nemlig at den Hellige Profet^{sa} trods sin magt ikke drev ham ud af Medina og ved hans død bad om Allāhs tilgivelse for ham, indtil Allāh Selv forbød Profeten^{sa} at stå ved hans grav i fremtiden og at bede for hans tilgivelse.

AL-MUNĀFIQŪN

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Når hyklerne kommer til dig, siger de: "Vi bevidner, at du med sikkerhed er Allāhs Sendebud." Og Allāh ved, at du med sikkerhed er Hans Sendebud, og Allāh bevidner, at hyklerne bestemt er løgnere.

3. De har gjort deres eder til et skjold, således vender de *menne-sker* bort fra Allāhs vej. Med sikkerhed, slet er det, de plejede at gøre.

4. Det er, fordi de *først* troede, derefter forkastede troen. Så blev deres hjerter forseglet, og *som følge deraf* forstår de ikke.

5. Og når du ser dem, behager deres skikkelser dig, og hvis de taler, lytter du til deres tale, *hvorimod* de er som tørre grene lænet op ad hinanden. De tror, at enhver ulykke vil ramme dem. Disse er fjenden, så tag dig i agt for dem. Allāhs forbandelse være over dem! Hvorledes bliver de vendt bort!

6. Og når det siges til dem: "Kom, for at Allāhs Sendebud må bede om tilgivelse for jer", vender de deres hoveder bort, og du ser dem holde sig tilbage, idet de er fulde af stolthed.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ

إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ م وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ

لَرَسُولُهُ ط وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ

لَكَاذِبُونَ ②

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنِ

سَبِيلِ اللَّهِ ط إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ③

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ

عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ط

وَإِنْ يَتَّقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ط

كَانَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ ط يَحْسَبُونَ

كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ط هُمْ الْعَدُوُّ

فَاخْذِرْهُمْ ط قَاتِلْهُمْ اللَّهُ ز أَنَّى

يُؤْفَكُونَ ⑤

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ

رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ

يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ⑥

7. Det er det samme for dem, om du beder om tilgivelse for dem eller ikke beder om tilgivelse for dem, Allāh vil aldrig tilgive dem. Med sikkerhed, Allāh retleder ikke de oprørske folk.

8. Disse er det, som siger: “Giv ikke ud på dem, som er sammen med Allāhs Sendebud, indtil de spreder sig *og forlader ham*”, skønt himlenes og jordens skatte tilhører Allāh alene, men hyklerne forstår det ikke.

9. De siger: “Hvis vi vender tilbage til Medina, vil den mest ærefulde med sikkerhed drive den mest foragtede ud derfra”, skønt den *sande* ære tilkommer Allāh og Hans Sendebud og de troende, men hyklerne ved det ikke.

R. 2.

10. O I som tror! Lad ikke jeres rigdomme og jeres børn vende jer bort fra Allāhs ihukommelse. Og enhver, som gør dette – disse er det, som er taberne.

11. Og giv ud af det, som Vi har forsynet jer med, før døden kommer til en af jer, og han siger: “Min Herre! Om Du havde givet mig udsættelse for en kort tid, så ville jeg give almisser og blive blandt de retfærdige.”

12. Og Allāh vil ikke give udsættelse til en sjæl, når dens fastsatte tid er kommet, og Allāh er Velunderrettet om det, I gør.

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۗ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۗ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ④

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ۗ وَاللَّهُ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ⑧

يَقُولُونَ لَنْ نَرْجِعَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ
لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۗ وَاللَّهُ
الْعَزِيزُ الْرَسُولُهُ ۗ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ⑨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْخٰسِرُونَ ⑩

وَ أَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْ
لَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ فَأَصَّدَّقَ
وَ أَكُنَّ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ⑪

وَ لَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑫

SURA 64

AT-TAGHĀBUN

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 19 vers.

Suraen indledes ligesom sura 62, Al-Djumu‘ah, med ordene **يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ** *yusabbihu lillāhi mā fissamāwāti wa mā filard*, idet der omtales Allāhs lovprisning, at “alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden lovpriser Allāh”, ligesom den Hellige Profet^{sa}, den fremmeste af alle i lovprisning, lovpriste Allāh den Ophøjede. Hvorledes er det da muligt, at enhver, som forhåner den fremmeste af alle i lovprisning, **مُسَبِّحِ اَعْظَم** *musabbihī a‘zam*, ikke skulle blive genstand for Hans vrede.

Den *djama‘*, samling, der omtales i sura Al-Djumu‘ah i de senere dage – her profeteres der om, at dette vil være **تَغٰبِن** *taghābun*, altså dagen, hvor der skelnes mellem det ægte og det uægte.

Til den tid, som vil være en tid med overordentlig stor opofrelse til støtte for religionen, skal det glædelige budskab forkyndes til alle dem, der handler således, at alt, hvad de vil give ud for Allāhs sag, vil Han modtage af dem og skænke dem en stor belønning.

AT-TAGHĀBUN

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Alt hvad der er i himlene og alt hvad der er på jorden lovpriser Allāh, Hans er herredømmet, og Hans er lovprisningen, og Han har magt over alle ting.

3. Han er Den, Som har skabt jer, så bliver nogle af jer vantro, og nogle af jer bliver troende. Og Allāh ser, hvad I gør.

4. Han skabte himlene og jorden med sandhed, og Han formede jer og gjorde jeres skikkelser fortræffelige, og til Ham er den *endelige* tilbagekomst.

5. Han ved alt, hvad der er i himlene og på jorden, og Han ved, hvad I skjuler, og hvad I åbenbarer, og Allāh kender fuldt ud alt, hvad der er i hjerterne.

6. Er beretningen ikke kommet til jer om dem, som forkastede troen tidligere? Så de smagte onde følger af deres handlemåde, og de fik en smertefuld straf.

7. Det var, fordi deres Sendebud kom til dem med klare og tydelige Tegn, men de sagde: "Skal mennesker mon retlede os?" Så de forkastede troen og vendte sig bort,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَ مِنْكُمْ مُؤْمِنًا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ۗ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۗ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ④

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ ۗ وَمَا تُعْلِنُونَ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۚ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا ۚ فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا ۗ وَاسْتَغْنَى اللَّهُ ۗ

men Allāh havde aldrig noget behov for dem, og Allāh er Selvtilstrækkelig, al lovprisning Værdig.

8. De, som forkaster troen, formoder, at de ikke skal oprejses. Sig: “Jo, ved min Herre, I skal med sikkerhed oprejses, derefter skal I med sikkerhed underrettes om det, I gjorde. Og det er let for Allāh.”

9. Tro derfor på Allāh og Hans Sendebud og på Lyset, som Vi har sendt ned. Og Allāh er Velunderrettet om alt det, I gør.¹

10. Den dag, når Han vil samle jer på Samlingens Dag, det vil være dagen for indbyrdes tab og gevinst. Og enhver, som tror på Allāh og handler retfærdigt – Han vil fjerne de onde konsekvenser af deres handlinger fra dem, og Han vil lade dem træde ind i Haver, gennem hvilke floder strømmer, for at blive deri for evigt. Dette er den store sejr.

11. Men hvad angår dem, som ikke tror og forkaster Vore Tegn, disse skal være ildens beboere, hvori de vil blive i lang tid, og et ondt bestemmelsessted er det!

R. 2.

12. Ingen hjemsøgelse indtræffer undtagen med Allāhs tilladelse. Og enhver, som tror på Allāh – Han retleder hans hjerte. Og Allāh kender alle ting fuldt ud.

وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٤﴾

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا
قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۗ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٨﴾

فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي
أَنْزَلْنَا ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٩﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ
يَوْمُ التَّغَابُنِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ
وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١١﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
وَمَنْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ Ordet *Lyset* kan betyde åbenbaringens lys eller visdommens lys, åndelig oplysning og indsigt, guddommelig viden og dømmekraft, som den Hellige Profet^{sa} var specielt begavet med.

13. Og adlyd Allāh, og adlyd Sendebuddet. Men hvis I vender jer bort, så påhviler der kun Vort Sendebud den tydelige overlevering af budskabet.

14. Allāh! Der er ingen tilbedelsesværdig undtagen Ham, så lad de troende sætte deres lid til Allāh.

15. O I som tror! Med sikkerhed, blandt jeres ægtefæller og jeres børn er der *nogle, som virkelig er* jeres fjender, så tag jer i agt for dem. Og hvis I viser overbærenhed og undskylder og tilgiver, så er Allāh med sikkerhed Mest Tilgivende, Evg Barmhjertig.

16. I sandhed, jeres rigdom og jeres børn er en prøvelse, men hos Allāh er der en umådelig stor belønning.

17. Frygt da Allāh, så godt I kan, og hør efter og adlyd og giv ud *for Hans sag*, det vil være godt for jer selv. Og enhver, som er befriet fra sin egen gerrighed – disse er det, som skal være de sejrende.

18. Hvis I låner Allāh et fortræffeligt lån, vil Han mangfoldiggøre det for jer og tilgive jer, og Allāh er Mest Påskønnende, Overbærende,

19. Kenderen af det usete og det åbenlyse, den Almægtige, den Al-

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا
الْبَلْغُ الْمُبِينُ ١٣

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَ عَلَىٰ اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ
وَ أَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۗ
وَ إِنْ تَعَفَوْا وَ تَصْفَحُوا وَ تَغْفِرُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٥

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَ أَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ
وَ اللَّهُ عِنْدَآ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٦

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَ اسْمَعُوا
وَ أَطِيعُوا وَ أَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۗ
وَ مَنْ يُوقِ شَحْمَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ١٧

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضْعِفُهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَ اللَّهُ
شَكُورٌ حَلِيمٌ ١٨

عِلْمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ١٩

SURA 65

AṬ-ṬALĀQ

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 13 vers.

Suraen kaldes Aṭ-Ṭalāq, skilsmissen, og dens første afsnit behandler forskellige spørgsmål i forbindelse med skilsmisse.

Det centrale fælles punkt mellem den foregående sura og denne sura er, at den Hellige Profet^{sa} præsenteres som et lys, der bringer ud af mørke ind i lyset, og det er det samme lys, som i “de seneres” tid igen vil bringe dem af hans menighed ud af det mørke, som de forvirrede vandrer i af verdsligt mørke. At træde ind i et liv af fromhed ved at forlade et syndefuldt liv er et betydningsfuldt emne, når det drejer sig om at komme ud af mørke. Det vil sige, at den Hellige Profet^{sa} vil bringe mennesker ud af alle slags mørke med hensyn til tro så vel som handlinger. I denne sura siges det angående den Hellige Profet^{sa}, at dette Sendebud helt igennem er ذِكْرٌ *dhikr*, altså den, som med iver ihukommer Allāh meget, og det er gennem ihukommelsen af Allāh, at dette lys bliver skænket. Det var på grund af ihukommelsen af Allāh den Ophøjede, at han blev skænket denne stor-slåede forrang, således at han helt igennem var نُورٌ *nūr*, lys, og bragte sine sande tilhængere ud af alle slags mørke ind i lyset.

I denne sura er der endnu et vers, som løfter sløret for himmelens og jordens hemmeligheder på en forunderlig måde. Ligesom den Hellige Profet^{sa} selv bragte folk ud af mørke, blev også et sådant Ord nedsendt over ham, som løfter sløret for universets mørke og dets hemmeligheder. Når der i den Hellige Qur’ān gentagne gange tales om de syv himle, nævnes det også, at ligesom de syv himle er der også skabt syv jordkloder. Allāh ved bedst, hvorledes åbenbaring blev nedsendt til beboerne på disse jordkloder, og fra hvilke slags mørke de blev frelst. På nuværende tidspunkt har astronomerne ikke engang nået indgangen til dette emne, men det er fastslået gentagne gange, at Qur’ānens kundskaber er uendelige ligesom كَوْثُرٌ *kauthar*, en overflod, og fremtidens forskere vil med sikkerhed til en vis grad få indsigt i disse kundskaber.

AT-TALĀQ

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O Profet! Når I skiller¹ jer fra hustruer, så skil jer fra dem i overensstemmelse med deres *foreskrevne* ventetid, og beregn ventetiden, og frygt Allāh, jeres Herre. Send dem ikke ud af deres huse, ej heller skal de *selv* gå med undtagelse af, at de begår en åbenlys skændighed. Og disse er Allāhs grænser, og den, som overtræder Allāhs grænser, gør bestemt uret mod sin egen sjæl. Du ved det ikke, måske vil Allāh derefter bevirke, at noget nyt sker.

3. Når de så nærmer sig deres *foreskrevne* frist, behold dem da med venlighed, eller lad dem gå med venlighed, og kald til vidne to retfærdige personer blandt jer, og aflæg *sandt* vidnesbyrd for Allāh. Dette er, hvorved den formaner, som tror på Allāh og den Yderste Dag. Og den, som frygter Allāh – Han vil skabe en udvej for ham

4. og forsyne ham, hvorfra han ikke venter det. Og den, som sætter sin lid til Allāh – Han er tilstrækkelig for ham. Allāh vil med sikkerhed fuldføre Sin bestemmelse. For alle ting har Allāh fastsat et mål.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۗ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۗ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۗ وَمَنْ يَتَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۗ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

1 Se noten til sura 2:229.

5. Og hvis I er i tvivl angående de af jeres kvinder, som er fortvivlede om *deres* månedlige perioder, så *vid*, at den *foreskrevne* ventetid for dem er tre måneder, og *det samme gælder* for dem, som ikke har deres månedlige perioder. Og *hvad angår* de gravide, er deres ventetid, at de befries for deres byrde. Og den, som frygter Allāh, for ham vil Han skabe lettelse i hans sag.

6. Dette er Allāhs befaling, som Han har åbenbaret til jer. Og enhver, som frygter Allāh – Han vil fjerne de onde *konsekvenser* af hans handlinger fra ham og forøge hans belønning.

7. Hus dem *i den foreskrevne ventetid*, hvor I bor, i henhold til *det bedste* af jeres formåen, og plag dem ikke, så I bringer dem i vanskeligheder. Og hvis de er gravide, forsørg dem, indtil de er befriet for deres byrde. Og hvis de ammer *barnet* for jer, så giv dem deres godtgørelse, og afgør jeres anliggender ved indbyrdes samråd på passende måde, men hvis I kommer ud for vanskeligheder indbyrdes, så *skal* en anden *kvinde* amme *barnet* for ham, *faderen*.

8. Lad den velhavende give ud af sin overflod. Og lad den, hvis forsyning er begrænset, give ud af det, Allāh har givet ham. Allāh bebyrder ingen sjæl ud over det, Han har givet den. Allāh vil snart bringe lettelse efter modgang.

وَٱلَّذِي يَأْتِي مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۗ وَٱلَّذِي لَمْ يَحْضِ ط وَأُولَاتِ ٱلْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ط وَ مَنْ يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ⑤

ذٰلِكَ أَمْرُ ٱللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ط وَ مَنْ يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ⑥

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَ لَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوهُنَّ عَلَيْهِنَّ ط وَ إِن كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ٥ فَإِن أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ٥ وَ إِن تَعَاسَرْتُم فَسَترِضِعْ لَهُ أُخْرَى ⑦

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ط وَ مَنْ قَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فليُنْفِقْ مِمَّا آتاهُ ٱللَّهُ ط لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ⑧

R. 2.

9. Hvor mangan en by gjorde oprør mod sin Herres befaling og Hans Sendebud, og Vi krævede den til strengt regnskab og straffede den med en frygtelig straf!

10. Så den smagte de onde følger af sine handlinger, og enden på dens sag var ødelæggelse.

11. Allāh har forberedt en streng straf for dem, så frygt Allāh, o I forstandige, som har troet. Allāh har bestemt nedsendt en Formaning til jer –

12. et Sendebud, som forelæser Allāhs klare Tegn for jer, for at han må bringe dem, som tror og handler retfærdigt, ud af alle slags mørke ind i lyset. Og enhver, som tror på Allāh og handler retfærdigt – Han vil lade ham træde ind i Haver, gennem hvilke floder strømmer, for at blive deri for evigt. Allāh har med sikkerhed sørget for en fortræffelig forsyning for ham.

13. Allāh er Den, Som skabte syv himle og af jorden tilsvarende dette. Den guddommelige befaling nedstiger blandt dem, for at I må vide, at Allāh har magt over alle ting, og at Allāh omfatter alle ting i Sin viden.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا
وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا ۝
وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكَرًا ۝٩

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
أَمْرِهَا خُسْرًا ۝١٠

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۝ فَاتَّقُوا
اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا ۝
قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝١١

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ
مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ ۝ وَ مَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا ۝ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝١٢

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِن
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۝ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمًا ۝١٣

SURA 66

AT-TAḤRĪM

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 13 vers.

Universets storslåede hemmeligheder nævnt i den foregående sura er afsløret i Bogen, som blev åbenbaret til den Hellige Profet^{sa}. I denne sura omtales der nu bl.a. nogle mindre hemmeligheder. Med andre ord blev store hemmeligheder afsløret for den Hellige Profet^{sa} af عَالِمُ الْغَيْبِ 'ālimul-ghaib, Kenderen af det usete, og også mindre hemmeligheder blev afsløret for ham af Kenderen af det usete. Forholdet mellem denne sura og den foregående sura er således udtrykt med verset مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَ لَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا (18:50) *māli hādhal kitābi lā yughādiru ṣaghīrataw wa lā kabīratān illā aḥṣāhā*, hvad er det for en Bog, som omfatter små hemmeligheder så vel som store hemmeligheder.

I denne sura nævnes der تَوْبَةُ النَّصُوحِ *taubatun nuṣūḥ*, den sande anger, og Profetens^{sa} tilhængere formaner om, at hvis de vil angre af et oprigtigt hjerte, så har Allāh magt til at tilgive alle deres synder, små så vel som store. Kendetegnet på, at denne anger har modtaget accept, angives ved, at en forbedring skulle begynde hos de angrende, og dag for dag vil de føle, at de vil være i stand til at holde sig borte fra synderne, og Allāh vil tage alle deres forsyndelser bort fra dem. Dette stadium, hvor de aflægger deres onde handlemåde, opnås i virkeligheden på grund af det lys, som de vil blive skænket, ligesom den, der vandrer i mørke ved hjælp af lyset, kan opdage de foreliggende farer undervejs. I vers 9 betyder ordene نُورُهُمْ *nūruhum yas'ā baina aidīhim*, deres lys vil ile foran dem, at Han fortsat vil retlede dem, og ordene وَبِأَيْمَانِهِمْ *wa bi aimānihim*, og på deres højre side, hentyder sandsynligvis til, at mennesker med forsyndelser, som kaldes folkene til venstre, ikke tildeles noget lys. Alene de skal skænkes lys, som foretrækker det gode frem for ethvert onde, og disse er det, som skal tildeles det lys, der vil skænke dem standhaftighed til at holde fast ved retfærdighed.

I slutningen af suraen gives eksemplet med to ulykkelige kvinder, som tilsyneladende var en del af Profeternes husstande, men de var uærlige med hensyn til deres ansvar. I modsætning til disse to nævnes der endvidere to meget fromme kvinder. Den ene af dem var hustru til en meget grusom og tyrannisk fjende af Allāh. Trods dette bevarede hun sin tro. Den anden var Ḥaḍrat Maryam, Maria^{as}, hvem Allāh skænkede den mirakuløse søn, Jesus^{as}, hvilket ikke var ifølge hendes eget ønske. I det sidste vers siges det, at Allāh den Ophøjede vil vise det samme mirakel

for en sand og retfærdig person, som vil komme blandt den Hellige Profets^{sa} menighed, og selv om han ikke vil ønske sig ophøjede udmærkelsesgrader, men helt igennem vil være en ydmyg tjener, vil Allāh indblæse i ham af Sin Ånd, og dermed tildeles han i åndelig forstand et andet væsen, som vil have lighed med Profeten Jesus^{as}. Derfor siges det i vers 13, فَنفخنا فيه من رُوحنا *fanafakhnā fīhi mir rūhinā*, at Allāh vil indblæse i denne retfærdige mand af Sin Ånd.

AT-TAHRĪM

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. O Profet! Hvorfor forbyder du *dig selv* det, som Allāh har gjort lovligt for dig, idet du søger dine hustruers velvilje? Og Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhjertig.

3. Allāh har virkelig pålagt jer at ophæve jeres eder *vedrørende det fornævnte*, og Allāh er jeres Beskytter, og Han er den Altvidende, den Alvise.

4. Og da Profeten betroede en sag til en af sine hustruer, og hun så røbede den, og Allāh gjorde ham bekendt med dette, meddelte han *hende* en del af det og undlod *at nævne* en del *af det*. Og da han meddelte *hende* det, sagde hun: "Hvem har berettet dig om det?" Han sagde: "Den Altvidende, den Velunderrettede *Gud* har meddelt mig *det*."

5. Hvis I to vender jer angrende til Allāh, *vil det være bedre for jer*, og jeres hjerter er *allerede* tilbøjelige *dertil*. Men hvis I støtter hinanden mod ham, så er Allāh med sikkerhed hans Hjælper og Gabriel og de retfærdige blandt de troende, og endvidere er *alle* engle *også hans* hjælpere.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ ۗ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ②

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۗ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ③

وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ

عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ

أَنْبَأَكَ هَذَا ۗ قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ

الْخَبِيرُ ④

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۗ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ

اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ

ظَهِيْرٌ ⑤

6. Det kan være, at hvis han skil-
ler sig fra jer, vil hans Herre i ste-
det give ham bedre hustruer end
jer – som underkaster sig, troende,
lydige, som altid vender sig til
Allāh, inderligt tilbedende, som
overholder fasten, *både* enker og
jomfruer.

7. O I som tror! Frels jer selv og
jeres familier fra en ild, hvis
brændsel er mennesker og sten,
over hvilken der er udpegede eng-
le, hårde og strenge, som ikke er
ulydige mod Allāh i, hvad Han
påbyder dem, og de gør, som de er
befalet.

8. O I som forkaster troen! Kom
ikke med undskyldninger denne
dag. I bliver gengældt for det, I
gjorde.

R. 2.

9. Og I som tror! Vend jer til Allāh
i oprigtig anger. Det kan være, at
jeres Herre vil tage de onde *kon-
sekvenser* af jeres handlinger bort
fra jer og lade jer træde ind i
Haver, gennem hvilke floder strøm-
mer, den dag, når Allāh ikke vil
nedværdige Profeten, ej heller dem,
som har troet sammen med ham.
Deres lys vil ile foran dem og på
deres højre side. De vil sige: “Vor
Herre! Fuldkommengør vort lys
for os, og tilgiv os, i sandhed, Du
har magt over alle ting.”

10. O Profet! Stræb hårdt mod de
vantro og hyklerne, og vær streng

عَلَىٰ رَبِّهٖۤ اِنْ طَلَّقْتَّ اَنْ يُبَدِّلَهٗ
اَزْوَاجًا حَيْرًا مِّنْكَ مُسْلِمٍ
مُّؤْمِنَةٍ فَنِيتٍ تَبَّتْ عِدَّتِ
سَّحَتْ تَبَّتْ وَاَبْكَارًا ﴿٦﴾

يَآٰيُهَآ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْا اَنْفُسَكُمْ
وَ اٰهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَآ النَّاسُ
وَ اَلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُوْنَ اِلٰهَ مَا اَمَرَهُمْ
وَ يَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٧﴾

يَآٰيُهَآ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتٰذِرُوْا
اَلْيَوْمَ ؕ اِنَّمَا تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُوْنَ ﴿٨﴾

١٩

يَآٰيُهَآ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْا اِلٰى اِلٰهِ
تُوْبَةً نَّصُوْحًا ؕ عَلٰى رَبِّكُمْ اَنْ يُكْفِرَ
عَنْكُمْ سَيِّاَتِكُمْ وَ يَدْخُلَكُمْ جَنَّتٍ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ؕ يَوْمَ
لَا يُخْزِيْ اِلٰهَ النَّبِيَّ وَ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مَعَهٗ ؕ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ
وَ بِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اٰثِمٌ
لَّنَا نُورُنَا وَ اَغْفِرْ لَنَا ؕ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٩﴾

يَآٰيُهَآ النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ

mod dem. Deres opholdssted er helvede, og et ondt bestemmelsessted er det!

11. Allāh fremsætter for de vantro eksemplet med Noahs hustru og Lots hustru. De var undergivet to af Vore retfærdige tjenere, men de handlede svigefuldt mod dem. Så disse nyttede dem intet mod Allāh, og det blev sagt *til dem*: “Indgå begge i ilden sammen med dem, som går ind.”

12. Og Allāh fremsætter for dem, som tror, eksemplet med Faraos hustru, da hun sagde: “Min Herre! Byg mig et hus hos Dig i Paradiset, og frels mig fra Faraos værk, og frels mig fra det uretfærdige folk.”

13. Og *eksemplet med* Maria, ‘Imrāns datter, som værnede om sin kyskhed – så Vi indblæste i ham, *barnet*, af Vor Ånd¹ – og hun opfyldte *i sin person* sin Herres ord og Hans Bøger, og hun var en af de lydige.

وَالْمُنْفِقِينَ وَالْغُلَظَّ عَلَيْهِمْ
وَمَا أُولَهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَيَسُ الْمَصِيرُ ⑩
ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
امْرَأَتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ لُوطٍ ۖ كَانَتَا
تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ
فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ
الدَّاخِلِينَ ⑪

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ ۖ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ
لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي
مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑫

وَمَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ
فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ
عَلَيْهَا
وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ⑬

1 Se indledningen.

SURA 67

AL-MULK

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 31 vers.

Suraen indledes med verset *الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ tabārakalladhī biyadihil mulku*, at Allāh er Herskeren over alt og har magt over alt det, Han vil. Det forunderlige emne, som omtales i den foregående sura, synes at referere hertil, for derefter begynder emnet om at skabe liv af døden, og det bekendtgøres, at ligesom Allāh har magt til at gøre de fysisk døde levende, således har Han også magt til at gøre de åndeligt døde levende. I dette er der et stort glædeligt budskab til muslimerne.

Umiddelbart efter dette siges det, at I skal grunde over hele universet, det vil vidne om den Ene Skaber, og der vil ikke være nogen fejl i det. Hvis dette univers var opstået af sig selv, måtte der have været spor af mangler, men i de fleste tilfælde skulle der snarere have vist sig fordærvelse. Hvis en eller anden påstået partner havde skabt universet, skulle der med sikkerhed være opstået sammenstød mellem dennes love og Allāhs fastsatte love. I den henseende indbydes hele menneskeheden derfor til at fundere over universets hemmeligheder og gøre det igen, så vil deres blikke vende tilbage til dem, udmattede og frustrerede, men de vil ikke være i stand til at finde nogen fejl i universet.

I denne sura omtales der også de åndelige fugle, som skænkes evnen til at flyve højt i himmelens vidt udstrakte hvælv. Ligesom Allāh gav fuglene evnen til at flyve og lod dem svæve mellem himmel og jord, således skænker Han også Sine retfærdige tjenere formåen til at flyve. I modsætning til dette får de dyr, der går omkring med ansigterne nedad, ingen åndelig ophøjelse hverken i fysisk eller åndelig forstand.

I suraens sidste vers siges det, at det livgivende vand, som stiger ned fra himmelen, og som I altid får gavn af – har I nogen sinde grundet over, at hvis det på grund af stadig tørke synker ned i jordens dyb, hvorfra vil I da bringe klart vand? Det åndelige vand ligesom det fysiske vand står således til rådighed alene ved Allāhs særlige nåde.

AL-MULK

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 29

2. Velsignet være Han, i Hvis hånd
herredømmet er, og Han har magt
over alle ting,

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ①

3. Som har skabt døden og livet,
for at Han måtte prøve jer, hvem af
jer der handler bedst, og Han er
den Almægtige, den Mest Tilgi-
vende,

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ②

4. Som har skabt syv himle i har-
moni. Ingen uoverensstemmelse
kan du se i den Nådiges skabelse.
Se da igen, ser du mon nogen man-
gel?

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ③

5. Ja, se igen, og endnu en gang,
dit blik vil blot vende tilbage til
dig, frustreret og udmattet.

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑤

6. Og i sandhed, Vi har smykket
den laveste himmel med lamper,
og Vi har skabt dem for at drive
sataner bort, og Vi har forberedt
for dem den flammende ilds straf.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ
وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ
وَاعْتَدْنَا لَهُمُ عَذَابَ السَّعِيرِ ④

7. Og for dem, som fornægter de-
res Herre, er der helvedes straf, og
et ondt bestemmelsessted er det!

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ④

8. Når de kastes deri, vil de høre
det brøle, idet det koger op.

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا
وَهِيَ تَفُورُ ⑧

9. Det vil næsten briste af raseri.
Hver gang en gruppe af vantro

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ

kastes deri, vil dets vogtere spørge dem: “Kom der ingen Advarer til jer?”

10. De vil sige: “Jo, med sikkerhed, en Advarer kom til os, men vi behandlede *ham* som løgner, og vi sagde: ‘Allāh har ikke åbenbaret noget, I er kun i stor vildfarelse.’”

11. Og de vil sige: “Hvis vi blot havde hørt efter eller besad fornuft, ville vi ikke have været blandt den flammende ilds beboere.”

12. Så vil de bekende deres synder, men forbandelse være over ildens beboere.

13. I sandhed, de, som frygter deres Herre, skønt Han er skjult *for dem* – for dem er der tilgivelse og en stor belønning.

14. Og om I skjuler det, I siger, eller åbenbarer det, kender Han fuldt ud, hvad der er i *jeres* hjerter.

15. Mon Den, Som har skabt *jer*, ikke ved *det*? Han er Kenderen af alle de fineste ting, den Velunderrettede. ع

R. 2.

16. Han er Den, Som har gjort jorden jævn for jer, så gennemrejs¹ dens veje, og spis af Hans forsyning. Og til Ham vil Opstandelsen være.

17. Føler I jer sikre mod Ham, Som er i himmelen, at Han ikke vil

فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ٩

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۗ فَكَذَّبْنَا
وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ ؕ إِن
أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ١٠

وَ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا
كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ١١

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ ۗ فَسُحِقًا
لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ١٢

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ١٣

وَ أَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ١٤

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَ هُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ ١٥

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا
فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَ كُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۗ
وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ ١٦

ءَ أَمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ

1 At rejse omkring på jorden anbefales gentagne gange i Qur’ānen, for at rejse til andre lande og områder bidrager i høj grad til ens viden og erfaring.

lade jorden styrte sammen med jer, og den så begynder at skælve?

18. Føler I jer sikre mod Ham, Som er i himmelen, at Han ikke vil sende en sandstorm mod jer? Så vil I vide, hvor *frygtelig* Min advarsel var.

19. Og med sikkerhed, de før dem behandlede også *Mine Sendebud* som løgnere, hvor *frygtelig* var da Min straf!

20. Har de ikke set fuglene over dem sprede deres vinger uden at bevæge dem og så trække dem ind for at slå ned på deres bytte? Ingen holder dem tilbage undtagen den Nådige. I sandhed, Han ser alle ting.

21. Eller hvem er de, som kan være en hær for jer til at hjælpe jer mod den Nådige? De vantro befinder sig blot i bedrag.

22. Eller hvem er de, som vil forsyne jer, hvis Han holder Sin forsyning tilbage? Nej, men de fremturer ihærdigt i oprør og afsky.

23. Hvorledes! Mon den, som vandrer med ansigtet bøjet nedad, er mere retledt eller den, som vandrer oprejst på den rette vej?

24. Sig: "Han er Den, Som har bragt jer til live og skabt for jer ører og øjne og hjerter, *men* kun lidt taknemmelige er I."

بِكُمْ الْأَرْضُ فَاذْهَبِي تَمُورًا ۝١٤

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ۝١٨

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ ۝١٩

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتْ وَيَقْبِضْنَ ۖ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۖ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝٢٠

أَمْنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۖ إِنَّ الْكُفْرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝٢١

أَمْنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝٢٢

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝٢٣

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝٢٤

25. Sig: “Han er Den, Som mangfoldiggjorde jer på jorden, og til Ham skal I samles sammen.”

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Og de siger: “Hvornår vil dette løfte *blive opfyldt*, hvis I *virkelig* er sandfærdige?”

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

27. Sig: “Viden *derom* er hos Allāh, og jeg er kun en åbenlys Advarer.”

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا
أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٧﴾

28. Men når de ser det nær, vil deres ansigter, som forkastede troen, blive sorgbetyngede, og det skal siges: “Dette er, hvad I plejede at bede om.”

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٨﴾

29. Sig: “Fortæl mig, hvis Allāh skulle tilintetgøre mig og dem, som er med mig, eller have barmhjertighed med os, hvem vil da beskytte de vantro mod en smertefuld straf?”

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَ مَن
مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا ۖ فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٩﴾

30. Sig: “Han er den Nådige, på Ham har vi troet, og til Ham har vi sat vor lid. Og I vil snart vide, hvem der er i åbenlys vildfarelse.”

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ
تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي
ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

31. Sig: “Fortæl mig, hvis *alt* jeres vand synker dybt ned, hvem vil da bringe jer *klart* strømmende vand?”²

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا
فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣١﴾

² Alt liv, hvad enten det er fysisk eller åndeligt, afhænger af vand – det førstnævnte af regnvandet og det sidstnævnte af den guddommelige åbenbarings vand.

SURA 68

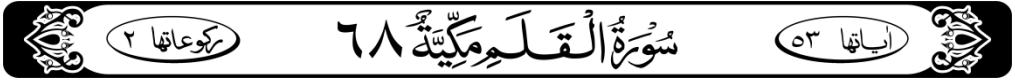
AI-QALAM

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 53 vers.

Dette er den sidste sura, der indledes med en bogstavforkortelse. Den begynder med bogstavet ن nūn, som blandt andet betyder blækhus, og alle, som skriver med pen, har absolut behov for det. Æraen for al menneskelig fremgang begynder med pennens beherskelse. Hvis skrivekunsten udelukkes fra menneskets udviklingsforløb, vil det vende tilbage til uvidenhed, og da vil det aldrig opnå videnskabelig fremgang.

Med ن nūn henvises der også til Guds Profet ذُو النَّوْنِ Dhun-Nūn, Profeten Jonas^{as}, som omtales i denne sura. Suraen forklarer, hvad det var for en hændelse, som var grunden til, at han følte en stor byrde i sit hjerte, nemlig at trods advarslen til hans folk blev de ikke ramt af Allāhs straf, og han forlod denne by med det forsæt, at han aldrig i fremtiden ville vise sit ansigt for dette folk. Da belærte Allāh Profeten Jonas^{as}, at Hans advarsler om straf somme tider kan udsættes ved anger og ved at søge tilgivelse. Han blev bl.a. belært følgende bøn: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ *lā ilāha illā anta subhānaka innī kuntu minazzālimīn* (21:88). Det vil sige, at det er Dig alene, Som er fri for alle mangler. Jeg var den uretfærdige og havde et fortsat ønske om, at et angrende folk skulle straffes.

Bogstavet nūn omtales gentagne gange i denne sura, hvilket fuldstændigt er i overensstemmelse med emnerne i suraen, og der findes ikke nogen uoverensstemmelse mellem suraens indhold og bogstavet nūn.

AI-QALAM

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ved blækhuset og ved pennen og ved det, som de skriver,
3. du er ved din Herres nåde ikke en besat.
4. Og for dig er der med sikkerhed en uendelig belønning.
5. Og med sikkerhed, du besidder høje moralske egenskaber.
6. Og du vil snart se, og også de vil se,
7. hvem af jer der er ramt af *vanvid*.
8. Med sikkerhed, din Herre kender bedst dem, som farer vild fra Hans vej, og Han kender bedst dem, som følger retledningen.
9. Så imødekom ikke deres ønsker, som forkaster *sandheden*.
10. De ønsker, at du skulle være eftergivende, så de også kan være eftergivende.
11. Og giv ikke efter for nogen som helst nedrig sværger,
12. en bagtaler, som iler omkring og sladrer,
13. som forbyder det gode, en overtræder, en syndefuld,
14. uopdragen, desuden af tvivlsom fødsel.

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②
- مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③
- وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④
- وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ⑤
- فَسْتَبْصِرْ وَيُبَصِّرُونَ ⑥
- بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ⑦
- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ⑧ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑧
- فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑨
- وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ⑩
- وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑪
- هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ⑫
- مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬
- عُتِلَّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ⑭

15. Dette skyldes, at han besidder rigdomme og børn.

16. Når Vore Tegn forelæses for ham, siger han: "De gamles historier!"

17. Vi vil brændemærke ham på snuden.

18. Vi vil med sikkerhed prøve dem, ligesom Vi prøvede ejerne af haven, da de svor, at de bestemt ville plukke *al* dens frugt tidligt om morgenen.

19. Og de gjorde ingen undtagelse og sagde ikke: "Om Gud vil."

20. Så kom en hjem søgelse fra din Herre over den, mens de sov,

21. og morgenen fandt den som en have mejet ned i løbet af natten.

22. Så råbte de til hinanden ved daggry,

23. idet de sagde: "Gå ud tidligt om morgenen til jeres mark, hvis I skal høste afgrøden."

24. Og de begav sig af sted, mens de lavmælt talte til hinanden

25. og sagde: "Lad ingen fattig betræde den i dag mod jeres interesse."

26. Og de drog af sted tidligt om morgenen i al deres magt.

27. Men da de så den, sagde de: "Vi er med sikkerhed faret vild!"

28. Nej, vi er blevet berøvet alt."

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝٥

إِذَا تَثَلَىٰ عَلَيْهِ أَيْتَانَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٦

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝١٧

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝١٨

وَلَا يَسْتَنْثَوْنَ ۝١٩

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝٢٠

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝٢١

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ۝٢٢

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَارِمِينَ ۝٢٣

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ۝٢٤

أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝٢٥

وَغَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ۝٢٦

فَلَمَّارًا وَهَاقَالُوا إِنَّا لَصَالُونَ ۝٢٧

بَل لَّحْنٌ مَّحْرُومُونَ ۝٢٨

29. Den bedste blandt dem sagde: “Sagde jeg ikke til jer: ‘Hvorfor lovpriser I ikke *Gud*?’”

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لَا
تَسْبِيحُونَ ﴿٢٩﴾

30. *Da* sagde de: “Lovpriset være vor Herre. Med sikkerhed, vi har været uretfærdige.”

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ ﴿٣٠﴾

31. Da vendte nogle af dem sig mod de andre, idet de bebrejdede hinanden.

فَاتَّبَعَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
يَتَّبِعُوا وَمُؤَن ﴿٣١﴾

32. De sagde: “Ve os! Med sikkerhed, vi var bestemt overtrædere.

قَالُوا يَوْمَئِذٍ إِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ ﴿٣٢﴾

33. Det kan være, at vor Herre i stedet vil give os *en* bedre *have* end denne. Vi bønfalder ydmygt vor Herre.”

عَلَى رَبِّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا
إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٣﴾

34. Således er *denne verdens* straf. Og med sikkerhed, straffen i det Hinsidige er større. Havde de blot vidst det!

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ ۗ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

R. 2.

35. For de retfærdige er der med sikkerhed Salighedens Haver hos deres Herre.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ
النَّعِيمِ ﴿٣٥﴾

36. Skal Vi da behandle dem, som underkaster sig *Os*, ligesom *Vi behandler* forbryderne?

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

37. Hvad er der med jer? Hvorledes dømmer I!

مَا لَكُمْ بِهِ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

38. Har I en Bog, hvori I læser,

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٨﴾

39. at I med sikkerhed skal få i den, hvad I end vælger?

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٩﴾

40. Eller har I en pagt bindende for *Os* indtil Opstandelsens Dag, at I med sikkerhed skal få alt, hvad I beordrer?

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Spørg dem, hvem af dem der vil stå inde for dette?

لَا يَسْتَفِيدُونَ

سَلِّمْهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٣١﴾

42. Eller har de nogle 'partnere' til Gud? Lad dem da bringe disse deres 'partnere', hvis de taler sandt.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءٌ ۖ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ

إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٢﴾

43. På den dag, når sandheden skal blotlægges, og de skal kaldes til at kaste sig ned, vil de ikke være i stand til at gøre det,

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ ۖ وَيُدْعَوْنَ إِلَى

السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣٣﴾

44. deres blikke vil være nedslagne, og skændsel vil dække dem, og de blev bestemt kaldt til at kaste sig ned, da de var i sikkerhed, men de adlød ikke.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ

وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ

سَالِمُونَ ﴿٣٤﴾

45. Så lad Mig alene med dem, som forkaster dette Vort ord. Vi vil gradvist drive dem i ødelæggelse på en måde, som de ikke har viden om.

فَذَرْنِي وَ مَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۗ

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

46. Og Jeg giver dem udsættelse, for Min plan er stærk.

وَ أُمْلِي لَهُمْ ۗ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٣٦﴾

47. Beder du dem om nogen belønning, så de føler sig tynget ned af en tung gæld?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ

مُّثْقَلُونَ ﴿٣٧﴾

48. Er det usete hos dem, så de nedskriver det?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٣٨﴾

49. Vær du da standhaftig i udførelsen af din Herres befaling, og vær ikke som Manden med fisken, da han påkaldte sin Herre, og han var fuld af sorg.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ وَلَا تَكُنْ

كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ

مَكْظُومٌ ﴿٣٩﴾

50. Havde hans Herres nåde ikke nået ham, ville han bestemt være blevet kastet ind på et øde stykke land, og han ville være blevet brejdet af sit folk.

لَوْ لَا أَن تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبِّذَ

بِالْعُرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٠﴾

51. Men hans Herre udvalgte ham og gjorde ham til *én* af de retfærdige.

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

52. Og de vantro vil gerne bringe dig til fald *fra din gudgivne rang* med deres *vrede* blikke, når de hører Formaningen, og de siger: "Han er med sikkerhed en besat."

وَإِنَّ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَيُزِلُّوكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا
سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ
إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

53. Nej, det er blot en Formaning for alverden.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

SURA 69

AL-HĀQQAH

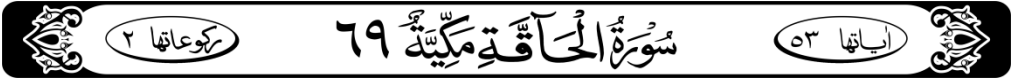
Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 53 vers.

I sura 68, Al-Qalam, forklares det, at når Allāh giver udsættelse til Profeternes fjender, gør Han det, for at deres synders bæger må fyldes, og så kan ingen beskytte dem mod Allāhs greb. Selv i denne sura berettes om disse folkeslag, som gentagne gange fik udsættelse af Allāh, men når deres synders bæger blev fyldt op, da var tiden inde for den guddommelige straf over dem.

Den store straf, om hvilken Allāh den Ophøjede har formanet den Hellige Profet^{sa}, at han skal advare menneskeheden, vedrører ikke en bestemt trosretning, men alle mennesker i almindelighed advares derom. Når denne begivenhed indtræffer, vil det også med hensyn til denne verden forekomme mennesket, som om himmel og jord er faldet sammen over det. Denne advarsel skal igen opfyldes i menneskets næste liv, når hverken dets verdslige eller himmelske forhold vil kunne beskytte det, og helvede vil være dets endelige mål.

Derefter fremlægger Allāh et stort vidnesbyrd om opfyldelsen af de ting, som mennesket til en vis grad ser, eller som begynder at være synlige, og også med hensyn til opfyldelsen af de ting, dets syn ikke opfatter. Nemlig, at den Hellige Profet Muḥammads^{sa} ord er et ædelt, troværdigt Sendebuds ord, og det er ikke en digters forvirrede ord, ej heller er det en spåmands gætterier. Dette er en åbenbaring fra alle verdener Herre.

I de afsluttende vers i denne sura forelægges et sådant kriterium for den Hellige Profets^{sa} sandhed, som ingen modstander kan afvise. Modstanderne advares om: I formoder, at dette Sendebud har opdigtet denne ædle Bog af sig selv, men om han falsk havde tilskrevet Gud blot et trivielt udsagn, så ville Han have ødelagt ham og hans bevægelse. Og om Allāh havde besluttet således, kunne I på ingen måde beskytte ham. Med andre ord er det på trods af al jeres modstand Allāh den Ophøjede, Der støtter og beskytter ham, og Som med sikkerhed er Vidne på, at han er Allāhs Sendebud. Allāhs Ord er således med stor klarhed blevet opfyldt til Profetens^{sa} fordel: كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي *kataballāhu la aghlibanna anā wa rusulī*, Allāh har foreskrevet: Med største sikkerhed, Jeg vil sejre, Jeg og Mine Sendebud (58:22).

AL-HĀQQAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Det uafvendelige!
3. Hvad er det uafvendelige?
4. Og hvad skulle lade dig vide, hvad det uafvendelige er?
5. *Stammen* Thamūd og *stammen* ‘Ād nægtede at tro på den *knu-sende* ulykke¹.
6. Så hvad Thamūd angår, blev de tilintetgjort med et voldsomt slag.
7. Og hvad ‘Ād angår, blev de tilintetgjort af en frygtelig brølende vind,
8. som Han lod blæse mod dem i syv nætter og otte dage i træk, så du kunne have set folkene deri ligge slået omkuld, som om de var faldne palmestammer.
9. Ser du nogen rest af dem?
10. Og Faraos og de, som var før ham, og de omstyrtede byer begik *ihærdigt* synder.
11. Og de var ulydige mod deres Herres Sendebud, derfor greb Han dem med et stadigt strammende greb.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَاقَّةُ ②

مَا الْحَاقَّةُ ③

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ④

كَذَّبَتْ ثَمُودٌ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ⑤

فَأَمَّا ثَمُودُ فَاهْرَبُوا بِالطَّغْيَةِ ⑥

وَأَمَّا عَادٌ فَاهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ ⑦

عَاتِيَةٍ ⑧

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً ⑨

أَيَّامٍ ۖ حُسُومًا ۖ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا ⑩

صَرْعَى ۖ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ⑪

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ⑫

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ ⑬

وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَطِيطَةِ ⑭

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً ⑮

رَآبِيَةً ⑯

*1 Dette er faktisk taget fra selve den Hellige Qur’āns udtryk, hvor *al-qāri’ah* (القَارِعَةُ) er blevet udtrykt i sura Al-Qāri’ah (101:5-6) (يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ). “Den dag, når menneskene vil være som spredte møl, og bjergene vil være som kartet ild.”

Så det er ikke en almindelig ødelæggelse, men refererer til en gigantisk ulykke, som f.eks. forårsages af brintbomber og neutronbomber. Styrken af den nævnte eksplosion er således, at den kunne pulverisere bjerge.

12. Med sikkerhed, da vandet steg højt, bar Vi jer i båden,

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي
الْجَارِيَةِ ۝١٢

13. for at Vi måtte gøre det til en formaning for jer, og for at bevarende ører måtte bevare den.

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذِكْرًا وَتَعْيَهَا أُنْذُنًا
وَأَعْيَةً ۝١٣

14. Og når der blæses i trompeten med et eneste stød,

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۝١٤

15. og jorden og bjergene hæves op og så knuses med et eneste slag,

وَ حُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا
دَكَّةً وَاحِدَةً ۝١٥

16. på den dag vil den *store* Begivenhed indtræffe,

فِيَوْمٍ مِّنْ ذَٰلِكَ الْوَاقِعَةِ ۝١٦

17. og himmelen skal sønderrives, og på den dag vil den blive skrøbelig.

وَ انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ
وَاهِيَةٌ ۝١٧

18. Og englene vil *stå* ved dens sider, og over dem vil de otte *engle* på den dag bære din Herres Trone.²

وَ الْمَلَائِكَةُ أَعْلَىٰ أَرْجَائِهَا ۖ وَيَحْمِلُ
عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ۝١٨

19. På den dag skal I stilles *for Gud*, og ingen af jeres hemmeligheder vil være skjult.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ۝١٩

20. Så hvad angår den, som gives sin optegnelse i sin højre hånd, han vil sige: "Kom, læs min optegnelse."

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ
فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ مِمَّا قَرَأْتُ وَكِتَابِيَهُ ۝٢٠

21. Med sikkerhed, jeg vidste, at jeg ville møde mit regnskab."

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلِقٌ حِسَابِيَهُ ۝٢١

22. Så han vil have et lykosaligt liv

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٢٢

2 Guds egenskaber, der her er blevet beskrevet billedligt som bærerne af den guddommelige Trone, er: a) Skaberen og Opretholderen af verden, b) den Nådige, Som opfylder alle menneskets behov, c) den Barmhjertige, Som lader menneskets stræben frembringe de bedst mulige resultater, d) Herskeren over Dommens Dag, til Hvem alle skal aflægge regnskab for deres handlinger. Disse grundlæggende guddommelige egenskaber, ved hvilke verden eksisterer, og som hovedsageligt angår menneskets liv og skæbne, vil blive manifesteret dobbelt på Dommens Dag. Eftersom de manifesteres gennem engle, er otte engle derfor nævnt som bærere af Guds Trone på den Store Dag.

23. i en ophøjet Have, فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۞ (۲۳)
24. hvis frugtklaser vil være inden
for rækkevidde. قُتُوفُهَا دَانِيَةٌ ۞ (۲۴)
25. “Spis og drik med velbehag
for de gode handlinger, I gjorde i
de forgangne dage.” الْيَوْمِ الْخَالِيَةِ ۞ (۲۵)
26. Men hvad angår den, som
gives sin optegnelse i sin venstre
hånd, han vil sige: “Gid jeg ikke
var blevet givet min optegnelse, وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۞
فَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ ۞ (۲۶)
27. ej heller vidste, hvad mit regn-
skab var! وَلَمْ أَدْرِمَا حِسَابِيهِ ۞ (۲۷)
28. Gid denne dom var en forord-
ning til min udslettelse! لِيَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۞ (۲۸)
29. Min rigdom har ikke været mig
til gavn. مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ ۞ (۲۹)
30. Min magt er gået tabt for mig.” هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۞ (۳۰)
31. Englene vil blive befalet: “Grib
ham og læg ham i lænker, خُذُوهُ فَعَلُّوه ۞ (۳۱)
32. kast ham så i helvede, ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوه ۞ (۳۲)
33. læg ham da i en lænke, hvis
længde er halvfjerds³ alen, ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا
فَاسْلُكُوهُ ۞ (۳۳)
34. med sikkerhed, han troede ikke
på Allāh, den Almægtige, إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۞ (۳۴)
35. og han opfordrede ikke til be-
spisning af de fattige. وَلَا يَحْضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۞ (۳۵)
36. Ingen ven har han derfor her i
dag, فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۞ (۳۶)
37. ej heller nogen føde undtagen
materiefyldt væske, وَلَا طَعَامٍ إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ ۞ (۳۷)

3 I disse vers er denne verdens åndelige pinsel blevet fremstillet som den fysiske straf i den næste. Lænken, der lægges om halsen, repræsenterer for eksempel denne verdens begær. Ligeledes skal denne verdens forviklinger opfattes som lænker på fødderne.

38. som ingen undtagen synderne indtager.”

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٨﴾

R. 2.

39. Men nej, Jeg sværger ved alt det, I ser,

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. og ved alt det, I ikke ser,

وَمَا لَا تَبْصِرُونَ ﴿٤٠﴾

41. at det i sandhed er ordet bragt af et ædelt Sendebud,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤١﴾

42. og det er ikke en digters ord. Lidt er det, I tror!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۖ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

43. Ej heller er det en spåmands ord. Lidt er det, I tænker jer om!

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۖ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Det er en åbenbaring fra alle verdeneres Herre.

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

45. Og om han falsk havde tilskrevet Os blot et trivielt udsagn,

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٥﴾

46. ville Vi med sikkerhed have grebet ham ved den højre hånd,

لَاخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٦﴾

47. og så ville Vi med sikkerhed have skåret hans halspulsåre over,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٧﴾

48. og ingen af jer kunne beskytte ham *mod Os*.

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٨﴾

49. Og i sandhed, dette er en formaning for de retfærdige.

وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

50. Og med sikkerhed, Vi ved, at der er nogle blandt jer, som forkaster *Vore Tegn*.

وَأِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. Og med sikkerhed, det vil blive en kilde til fortrydelse for deantro.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٥١﴾

52. Og med sikkerhed, det er den absolutte sandhed.

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥٢﴾

53. Så lovpris din Herres navn, den Almægtige.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٣﴾

SURA 70

AL-MA'ĀRIDJ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 45 vers.

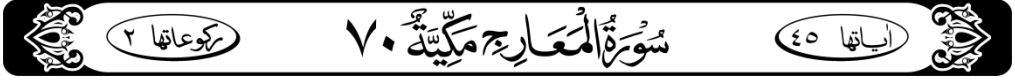
Ved de indledende vers af denne sura advarer Allāh om en sådan straf, som de vantro ikke kan afværge.

Allāh den Ophøjede erklæres ذِي الْمَعَارِجِ *dhil ma'āridj*, Herren over store opstigninger, hvilket indebærer, at Hans ophøjethed kun kan opfattes til en vis grad ved at grunde over himmelen trin for trin, ellers kan ingen forstå betydningen af disse opstigninger. Vedrørende denne opstigning, som omtales i suraen, findes der et videnskabeligt vidnesbyrd beskrevet i vers 5, der udtrykker, at englene stiger op til Ham på en dag, hvis mål er halvtreds tusind år. At stige op til Ham på halvtreds tusind år kan have to betydninger. For det første kan halvtreds tusind år opfattes bogstaveligt. Hvis denne fortolkning accepteres, er der ingen tvivl om, at der efter hvert halvtreds tusinde år sker en klimaændring, hele jorden bliver dækket med is, og derefter begynder skabelsen på ny.

For det andet er det bemærkelsesværdigt, at her siges der ikke وَمَا تَعُدُّونَ *mimmā ta'uddūn*, "efter jeres beregning". Dette findes i et andet vers i den Hellige Qur'ān (32:6), i hvilket tusind år omtales – hvis det vers læses sammen med 70:5, ville det betyde, at om der beregnes et tusind år ifølge jeres beregning, så ville hver af Allāhs dage svare til disse et tusind år. Og hvis man multiplicerer hver sådan tusind år lang dag med et års dage og derpå multiplicerer med en dag på halvtreds tusind år, så vil dette tal bestemme længden af Allāhs dag. Ifølge denne beregning giver det 18 til 20 milliarder år, som vil være universets alder ifølge forskernes beregning. ($1000 \times 50.000 \times 365 = 18.250.000.000$). Det vil sige, at ethvert univers efter at have nået denne alder igen synker i intethed, og derefter skabes der igen eksistens ud af intethed.

Det er en så udstrakt tidsperiode, at mennesket anser den for at være noget meget fjernt – men når straffen indtræffer, vil den forekomme meget nær. Det vil være en sådan straf, at mennesket gerne ville løskøbe sig fra den ved at ofre sine nære slægtninge, sin rigdom og alt andet, dette vil dog ikke være muligt. Men hvis de troende, inden straffen indtræffer, besidder sådanne egenskaber, at de opretholder deres Bønner og er fuldt opmærksomme med hensyn til dem og for at opretholde deres renhed opfylder alle de krav, som er foreskrevet for dem, så er det disse, som er de lykkelige, og de skal undtages fra denne straf.

I vers 42 advares der igen om, at Allāh er fuldkommen uafhængig af jer. Hvis I ikke afstår fra ulydighed og onde handlinger, så har Han magt til at bringe en ny skabelse i jeres sted. Denne sura afsluttes således med at nævne den samme straf, som der advares om.

AL-MA'ĀRIDJ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. En spørgende spørger angående den straf, der er ved at indtræffe

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ②

3. for de vantro, ingen kan afværge den.

لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ③

4. Den er fra Allāh, Herren over store opstigninger.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ④

5. Englene og Ånden stiger op til Ham på en dag, hvis mål er halvtreds tusind år.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ⑤

6. Så vær udholdende med fortræffelig udholdenhed.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ⑥

7. De ser den være langt borte,

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ⑦

8. men Vi ser den være nær.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا ⑧

9. Den dag, når himmelen vil blive som smeltet kobber,

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ⑨

10. og bjergene vil blive som kartet uld,¹

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ⑩

11. og en ven ikke vil spørge efter en ven.

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ⑪

12. De skal anbringes inden for hinandens synsvidde, og forbryderen ville gerne løskøbe sig fra den dags straf ved at ofre sine børn

يُبَصَّرُونَهُمْ ط يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمِيذٍ بِبَنِيهِ ⑫

13. og sin hustru og sin broder

وَصَاحِبَتَهُ وَأَخِيهِ ⑬

1 I denne atom- og brintbombernes tidsalder er bjerge flyvende som kartet uld en ganske mulig hændelse. Se også sura 20:106 og 101:6.

14. og sine slægtninge, som gav ham beskyttelse,

وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝١٣

15. og *alle* dem, som er på jorden, om han *blot* således kunne frelse sig selv.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۝ ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝١٥

16. Men nej! Det er med sikkerhed en flamme af ild,

كَلَّا إِنَّهَا لَأَنفٌ ۝١٤

17. som vil flå huden fuldstændigt af.

نَزَاعَةً لِّلشَّوْىِ ۝١٤

18. Den vil kalde enhver, som vendte ryggen til og gik bort

تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝١٨

19. og ophobede *rigdom* og holdt *den* tilbage.

وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝١٩

20. Med sikkerhed, mennesket er født utålmodigt og gerrigt.

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝٢٠

21. Når ondt rører det, er det fuldt af klageråb,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝٢١

22. men når godt tilfalder det, er det gerrigt.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝٢٢

23. Men ikke de, som beder,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝٢٣

24. de, som er vedholdende i deres Bøn,

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝٢٣

25. og de, i hvis *rigdom* der er en anerkendt andel²

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝٢٥

26. for den, som tigger, og den nødlidende, som ikke gør det.³

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝٢٦

27. Og de, som tror på Dommens Dag som virkelighed,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝٢٧

28. og de, som frygter deres Herres straf –

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ

مُشْفِقُونَ ۝٢٨

2 Da alle ting i universet er hele menneskehedenes fælles ejendom, kan der ikke være noget absolut ejerskab til noget, der tilfalder en enkelt person. De fattige har en andel i de riges rigdom som deres ret.

3 Ordet *mahrūm* betyder dem, som på grund af en eller anden fysisk svagelighed eller en følelse af værdighed ikke vil bede om almisser. Det omfatter også dyr. Se noten til sura 2:274.

29. med sikkerhed, deres Herres straf er uafvendelig –

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٩﴾

30. og de, som beskytter deres kønsdele –

وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾

31. undtagen med hensyn til deres hustruer og dem, som deres højrehænder besidder⁴, sådanne bebrejdes virkelig ikke,

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾

32. men de, som søger at gå ud over dette, disse er det, som er overtrædere –

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٣٢﴾

33. og de, som vogter over det dem betroede og deres pagter,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٣٣﴾

34. og de, som står fast på deres vidnesbyrd,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾

35. og de, som omhyggeligt vogter over deres Bønner.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾

36. Disse vil være i Haver, behørigt højagtede.

أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾

R. 2.

37. Men hvad er der med dem, som forkaster troen, at de skynder sig hen mod dig

فَمَا لِالَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾

38. fra højre og fra venstre, i forskellige grupper?

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾

39. Mon ethvert menneske blandt dem håber at indgå i Salighedens Have?

أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾

40. Aldrig! Vi har skabt dem af det, som de ved.

كَلَّا ط إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Men nej! Jeg sværger ved Herren over alle Østener og alle Vestener, at Vi besidder magten

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤١﴾

⁴ Se note 3 til sura 4:4.

42. til at bringe andre i deres sted, bedre end dem, og Vi kan ikke forhindres i *Vore planer*.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۗ وَ مَا نَحْنُ
بِمَسْبُوقِينَ ﴿٣٢﴾

43. Så lad dem alene til at hengive sig til tom tale og fornøje sig, indtil de møder denne deres dag, som er blevet lovet dem,

فَذَرَّهُمْ يُخَوِّضُوا وَ يَلْعَبُوا حَتَّىٰ
يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٣٣﴾

44. dagen, når de vil komme ud af gravene ilende frem, som om de skyndte sig hen mod deres mål

يَوْمَ يَخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا
كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُؤْفَضُونَ ﴿٣٤﴾

45. med deres blikke sænkede, skændsel vil dække dem. Dette er dagen, som de er blevet lovet.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ
ذٰلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٣٥﴾

SURA 71

NŪḤ

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 29 vers.

I slutningen af den foregående sura siges det, at Vi er i stand til at skabe bedre folk end jer. I denne sura omtales det, at da Profeten Noahs^{as} folk blev straffet, var det således i mindre målestok, at et helt folkeslag blev druknet undtagen nogle få, som søgte beskyttelse i Profeten Noahs^{as} Ark, og med dem, som var sammen med Profeten Noah^{as}, påbegyndtes en ny og bedre efterslægt.

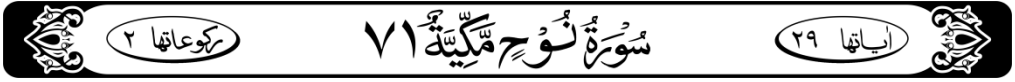
I vers 5 nævnes igen Allāhs fastsatte tid, og at når den er kommet, kan I ikke afværge den. Dette er en gentagelse af emnet i den foregående sura.

Derefter berettes der om Profeten Noahs^{as} indtrængende bønner til Allāh og hans forkyndelse til sit folk, at alene overbringelse af budskabet ikke er tilstrækkeligt, men at en Profet med andre ord skulle sætte livet til. Han udelader ingen måde til at forklare budskabet for de unge og de gamle blandt folket, nogle gange med indtrængende bønner og nogle gange i det skjulte, for at de stolte blandt hans folk ikke skulle skamme sig ved at acceptere sandheden offentligt. Og andre gange ved forkyndelse i offentligheden, for at budskabet fra en Profet måtte nå folk direkte, ellers ville deres anførere fremlægge budskabet for dem i en forvrænget form. Nogle gange giver han dem håb ved at sige, at hvis I antager troen, vil Allāh nedsende over jer barmhjertighedens regn i overflod, og andre gange advarer han dem, at hvis I ikke vil tro, skal der i stedet for barmhjertighedens regn nedsendes en ødelæggende regn over jer, og selv jorden vil ikke være i stand til at hjælpe jer, endog ødelæggelsens kilder vil strømme frem fra jorden. Efter denne fuldkomne bevisførelse, og dette er en fuldkommen bevisførelse, blev dette folk tilintetgjort, og fundamentet blev lagt for en ny generation.

Profeten Noahs^{as} bøn, at Allāh ikke måtte efterlade en eneste af de vantro i landet og skulle ødelægge dem, var på grund af, at Allāh havde meddelt ham, at hvis de blev ladet i live, ville de ikke avle andet end syndere og vantro. Alt håb om, at troende kunne avles af deres afkom, var blevet afskåret. Når guddommelige menigheder på denne måde bringer den fuldkomne bevisførelse, så har de ret til at bede til Gud om modstandernes undergang.

Desuden nævnes det i denne sura, at Profeten Noah^{as} henledte sit folks

opmærksomhed på: Hvorfor anerkender I ikke Allāh som et Værdigt Væsen? Det er Ham, Som har udviklet jer trin for trin til et fuldkomment stadium, og det samme gør sig gældende med hensyn til trin for trin af de himmelske højder. Disse ord gik i nogen grad over folks forstand. De vidste ingenting om deres fortid, hvorledes de trin for trin var blevet til, ej heller var de klar over deres fremtid. De vidste heller ikke noget om himmelens højder lag på lag. Måske er det en profeti om, at når en ny "Noahs Ark" i fremtiden bygges, vil folk til den tid være fuldt ud opmærksomme på alle disse ting. Om de alligevel ikke afholder sig fra at udbrede afgudsdyrkelse, til trods for denne fuldkomne bevisførelse, så vil bønnen: "Må Du ødelægge dem fuldstændigt" og "Efterlad ikke på jorden en eneste onskabsfuld af de vantro" med sikkerhed blive opfyldt.

NŪḤ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Vi sendte Noah til hans folk, *idet Vi sagde*: “Advar dit folk, før en smertefuld straf kommer over dem.”

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ ②

3. Han sagde: “O mit folk! Med sikkerhed, jeg er en åbenlys Advarer til jer,

قَالَ يَقُومُ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ③

4. at I skal tilbede Allāh og frygte Ham og adlyde mig.

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ④

5. Han vil tilgive jer jeres synder og skænke jer udsættelse til en bestemt tid. Med sikkerhed, Allāhs fastsatte tid kan ikke udsættes, når den kommer, om I blot vidste det!”

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ مَلَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑤

6. Han sagde: “Min Herre! Jeg har kaldt mit folk nat og dag,

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑥

7. men min kalden har blot fået dem til at flygte endnu mere *fra mig*.

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ⑦

8. Og hver gang jeg kaldte dem, for at Du måtte tilgive dem, stak de deres fingre i deres ører og hyllede sig i deres klæder og fremturede *i deres uretfærdighed* og optrådte med stort hovmod.

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاصْرُؤُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ⑧

9. Så kaldte jeg dem åbenlyst *til Din vej*,

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ بِجَهَادًا ⑨

10. derpå forkyndte jeg for dem offentligt og talte *også* privat til dem.

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ
إِسْرَارًا ⑩

11. Og jeg sagde: ‘Søg jeres Herres tilgivelse, for Han er umådelig Tilgivende.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّارًا ⑪

12. Han vil nedsende regn til jer i overflod,

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ⑫

13. og Han vil styrke jer med rigdom og *med* børn, og Han vil give jer haver, og Han vil give jer floder.

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَبْنَاءٍ وَيَجْعَلُ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ⑬

14. Hvad er der med jer, at I ikke tillægger Allāh værdighed?

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ⑭

15. Og med sikkerhed, Han har skabt jer i stadier.

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ⑮

16. Har I ikke iagttaget, hvorledes Allāh har skabt syv himle lag på lag

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ
سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ⑯

17. og har anbragt månen deri som et lys og skabt solen som en lampe?

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ
الشَّمْسَ سِرَاجًا ⑰

18. Og Allāh har frembragt jer af jorden ligesom plantevækst,¹

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ⑱

19. derefter vil Han bringe jer tilbage deri og bringe jer frem på en særlig måde.

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ⑲

20. Og Allāh har skabt jorden vidt udstrakt for jer,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ⑳

21. for at I må gennemrejse dens brede veje.”

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ㉑

1 I dette vers anvendes ordet *nabāt* direkte angående menneskets skabelse på jorden og dets efterfølgende udvikling. Henvendt til mennesket erklærer Gud her kategorisk, at menneskets fødsel og vækst har fundet sted gennem de samme processer, som dækkes af ordet *nabatāt*, der betyder plantevækst.

R. 2.

22. Noah sagde: “Min Herre! De har været ulydige mod mig og fulgt én, hvis rigdom og børn kun har forøget ham i ødelæggelse.

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا
مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا
خَسَارًا ٢٢

23. Og de har lagt en mægtig plan.

وَمَكْرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ٢٣

24. Og de siger *til hinanden*: ‘Forlad ikke jeres guder *under nogen omstændigheder*. Og forlad hverken Wadd eller Suwā’ eller Yaghūth og Ya‘ūq og Nasr‡.’

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ
وَدًّا وَلَا سُوَاعًا ۗ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَنَسْرًا ٢٤

25. Og de har ledt mange på afveje, så forøg Du ikke de uretfærdige i andet end tab.”

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
إِلَّا ضَلَالًا ٢٥

26. På grund af deres synder blev de druknet og ført ind i ilden. Og de fandt ikke nogen hjælpere for sig selv mod Allāh.

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا
نَارًا ۗ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ٢٦

27. Og Noah sagde: “Min Herre! Efterlad ikke en eneste af de vantro i landet som beboere deri,

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَر عَلَى الْأَرْضِ مِنَ
الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ٢٧

28. for hvis Du efterlader dem, vil de blot lede Dine tjenere på afveje, og de vil ikke avle andet end syndere og vantro.

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا
يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ٢٨

29. Min Herre! Tilgiv mig og mine forældre og den, som træder ind i mit hus som troende, og de troende mænd og de troende kvinder, og forøg Du ikke de uretfærdige i andet end ødelæggelse.”

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِمَنْ
دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَ الْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
تَبَارًا ٢٩

عِزَّةً

‡ Hedenske araberes afguder.

SURA 72

AL-DJINN

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 29 vers.

En af suraens forbindelser med sura Nūḥ synes at være, at der gives glædeligt nyt til folk om, at hvis de accepterer budskabet, så vil det velsignede vand fra himmelen stige ned over dem i overflod. Men hvis de ikke gør det, skal de udsættes for en stadigt tiltagende straf. Den ødelæggelse, som omtales i sura Nūḥ, var også en stadigt tiltagende oversvømmelse.

Vi vil nu kaste et generelt blik på indholdet af denne sura, hvor nogle vigtige spørgsmål vedrørende djinnerne behandles. Nogle lærde formoder, at der her med djinnerne menes en usynlig skabning skabt af ild. Derimod fremgår det af den autentiske ḥadīth litteratur, at da den Hellige Profet^{sa} mødtes med en delegation, som var djinner i den forstand, at de var deres folks anførere, tændte disse ild for at tilberede mad til sig selv. Derfor tales der her slet ikke om nogle indbildte djinner.

Blandt de ting, de drøftede med den Hellige Profet^{sa}, var, at nogle uforstandige blandt dem plejede at tilskrive Allāh underlige tåbelige ting. De holdt også fast ved den tro, at Allāh aldrig igen ville oprejse en Profet. De afviste nu denne tro, da de med deres egne øjne havde set en stor Profet^{sa}.

Derefter siges det angående moskeer, at de udelukkende bygges for Allāh den Ophøjede. I dem er det ikke tilladt at tilbede nogen anden end Ham. Her omtales den Hellige Profets^{sa} tilbedelse, mange slags sorger og bekymringer omgav ham under tilbedelsen og søgte at aflede hans opmærksomhed, men trods dette var hans opmærksomhed udelukkende for Allāh den Ophøjede. Derimod oplever mennesket i sin hverdag, at glæde og sorg ofte afleder dets opmærksomhed fra Allāhs tilbedelse.

Her gentages det igen, at angående den straf, som mennesket anser for at være fjern, kan ingen sige, om den er nær eller fjern. Når straffen indtræffer, ser mennesket den bestemt næved, selv om det opfatter den som fjern.

Den Hellige Profet^{sa} blev i rigt mål tildelt kendskab til det usete. Han selv var ikke kender af det usete – dog plejer Allāh at skænke viden om det usete til Sine Sendebud, som ikke i sig selv besidder den – men det usete, som de bliver skænket, går med sikkerhed i opfyldelse. Ligeledes går de engle, som bringer den profetiske åbenbaring, foran og bagved som beskyttere, for at satanerne ikke skal kunne forvanske den. Efter Allāhs store Profeter kommer der også mange underordnede Profeter, som udpeges til denne åbenbarings indholdsmæssige beskyttelse.

AL-DJINN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Sig: "Det er blevet åbenbaret til mig, at en gruppe af djinnerne lyttede, og de sagde: 'Med sikkerhed, vi har hørt en Qur'ān, der er forunderlig,¹
3. som leder til den rette vej, så vi har troet på den, og vi vil ikke sætte nogen ved siden af vor Herre.
4. Og vi tror, at vor Herres Maje-stæt er ophøjet. Han har hverken taget Sig hustru eller søn.
5. Og det er sandt, at en tåbe blandt os plejede at ytre uhyrlige løgne om Allāh.
6. Og vi troede, at mennesker og djinner aldrig ville ytre løgn om Allāh.
7. Og med sikkerhed, nogle mænd blandt de almindelige folk plejede at søge beskyttelse hos nogle mænd blandt djinnerne, og således forøgede de disse i deres stolthed,
8. og de troede bestemt, ligesom I tror, at Allāh aldrig ville oprejse noget *Sendebud*.
9. Og vi søgte at nå himmelen, men vi fandt den fyldt med stærke vogtere og stjerneskud.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ
 الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
 عَجَبًا ②
 يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ
 نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ③
 وَ أَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
 وَلَا وَلَدًا ④
 وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
 شَطَطًا ⑤
 وَ أَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنْسُ
 وَ الْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ⑥
 وَ أَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ
 بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ⑦
 وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن
 يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ⑧
 وَ أَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا
 مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَ شُهَبًا ⑨

1 Henvisningen kan være til en gruppe af jøderne i Nişībīn. De var ikke-arabere, og da de var fremmede, er de blevet kaldt *djinn*, som blandt andet betyder en fremmed (Lane). Denne hændelse synes at være forskellig fra den, der er nævnt i sura 46:30-33.

10. Og vi plejede at sidde på nogle af dens pladser for at lytte. Men enhver, som nu søger at lytte, finder et stjernesked i vente for sig.

11. Og vi ved ikke, om *noget* ondt er bestemt for dem, som er på jorden, eller om deres Herre ønsker *noget* godt for dem.

12. Og nogle blandt os er retfærdige, og andre blandt os er det modsatte, og vi er sekter med forskellige synspunkter.

13. Og vi ved, at vi ikke kan forhindre Allāhs *plan* på jorden, ej heller kan vi undslippe Ham ved flugt.

14. Og da vi hørte *kaldet til* retledningen, troede vi på den. Og den, som tror på sin Herre, frygter ikke tab eller uret.

15. Og nogle blandt os underkaster sig *Gud*, og nogle af os har afvejet *fra den rette vej*.” Og de, som underkaster sig *Gud* – disse er det, som søger den rette vej.

16. Og hvad angår dem, som afviger *fra den rette vej*, de er helvedes brændsel.

17. Og om de holder sig på den *rette vej*, vil Vi med sikkerhed forsyne dem med rigeligt vand at drikke,

18. for at Vi må prøve dem dermed. Og den, som vender sig bort

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ
لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ
شَهَابًا رَصَدًا ۝۱۰

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَ شَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي
الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝۱۱

وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ
كُنَّا طَرِيقَ قَدَدًا ۝۱۲

وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي
الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝۱۳

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أَمْنَا بِهِ ۖ
فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا
وَلَا رَهَقًا ۝۱۴

وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا
الْقَاسِطُونَ ۖ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ
تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۵

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ
حَطَبًا ۝۱۶

وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ
لَأَسْقِينَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ۝۱۷

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ

27. *Han er* Kenderen af det usete, og Han giver ikke magt til nogen over *Sit* herredømme med hensyn til det usete

غَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ
أَحَدًا ۝٢٧

28. undtagen den, som Han udvælger som *Sit* Sendebud. Og foran ham og bag ham går *engle* som beskyttere,

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
رَصَدًا ۝٢٨

29. for at Han må vide, at de, *Hans* Sendebud, har overleveret deres Herres budskaber. Og Han omfatter *alt* det, som er hos dem, og Han holder regnskab med alle ting.

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رَّبِّهِمْ
وَاحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ
عَدَدًا ۝٢٩

ع
١٢

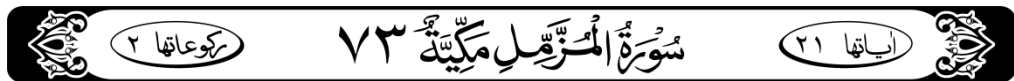
SURA 73

AL-MUZZAMMIL

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 21 vers.

Den Hellige Profets^{sa} tilbedelsesmåde, omtalt i den foregående sura, forklares detaljeret allerede i begyndelsen af denne sura, hvilket i korte træk er således, at han plejede at stå op om natten og tilbringe en stor del af den med indtrængende bønner. Der er ingen bedre måde til at beherske selvisk begær, end at mennesket skal stå op om natten for Allāhs tilbedelse og undertrykke disse begær.

I denne sura præsenteres endnu en gang en sammenligning mellem den Hellige Profet^{sa} og Profeten Moses^{as}, altså at den Hellige Profet^{sa} også er en lovgivende og en majestætisk Profet. Den Hellige Profets^{sa} modstandere advares hermed om, at en mere majestætisk Profet end Profeten Moses^{as} er blevet oprejst. På grund af jeres modstand vil følgerne ikke være anderledes, end at I fuldstændigt skal ødelægges, ligesom en mægtig tyrann over for Moses^{as} havde forsøgt at forkaste hans budskab og var blevet ødelagt.

AL-MUZZAMMIL

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. O du, som har indhyllet dig i en kappe!

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ②

3. Stå op til Bønnen om natten med undtagelse af en lille del deraf –

قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ③

4. halvdelen af den, eller gør det lidt mindre end det,

نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ④

5. eller gør det lidt mere end det – og reciter Qur'ānen langsomt og opmærksomt.

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ⑤

6. Med sikkerhed, Vi vil pålægge dig et vægtigt Ord.

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑥

7. At stå op om natten er med sikkerhed det mest virkningsfulde middel til at undertrykke selvet og det mest effektive, hvad bønnens ord angår.¹

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً
وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑦

8. Du har bestemt i dagens løb en lang række forpligtelser.

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑧

9. Så ihukom din Herres navn og hengiv dig til Ham i al hengivenhed.

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ
تَبَتُّيلًا ⑨

10. Han er Østens og Vestens Herre, der er ingen tilbedelsesvær-

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا

1 At stå op til Bønnen om natten er et virkningsfuldt middel til at undertrykke selvet og bringe ens onde tilbøjeligheder under effektiv kontrol. Det er alle Guds hellige mænds kendte erfaring, at intet bidrager så meget til ens åndelige udvikling som Bønnen om natten. I nattens stilhed og ensomhed hersker en særlig fred, hele naturen er stille, og ganske alene med sin Skaber nyder mennesket et særligt fællesskab med Ham og bliver oplyst med et særligt himmelsk lys, som det bibringer andre. Virkningsfuld tale og stor evne til hårdt arbejde er to meget nødvendige evner hos en Reformator, for at han kan lykkes i sin mission. Nattebøn bidrager til udviklingen af disse to egenskaber. Se noten til sura 17:80.

dig undtagen Ham, så tag Ham som *din* Beskytter.

11. Og bær tålmodigt alt det, de siger, og skil dig fra dem på en passende måde.

12. Og lad Mig alene med dem, som forkaster *sandheden*, som besidder luksus og velstand, og giv dem en kort udsættelse.

13. Med sikkerhed, hos Os er der *tunge* lænker og en *rasende* ild

14. og føde, som kvæler, og en smertefuld straf –

15. på den dag, når jorden og bjergene skal skælve, og bjergene vil blive som smuldrende sandhøje.

16. I sandhed, Vi har sendt et Sendebud til jer, som er et vidne over jer, ligesom Vi sendte et Sendebud til Farao.²

17. Men Farao adlød ikke Sendebuddet, så Vi greb ham med et frygteligt greb.

18. Hvorledes vil I da, hvis I forkaster troen, beskytte jer mod en dag, som vil gøre børnenes hår gråt?

19. På den dag skal himmelen sønderrives derved, og Hans løfte skal opfyldes.

20. I sandhed, dette er en formaning. Så lad den, som vil, tage vejen til sin Herre.

هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑩

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ

هَجْرًا جَمِيلًا ⑪

وَذُرِّيَّيْ وَ الْمُكْذِبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ

وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ⑫

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ⑬

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑭

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ

الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهْيَلًا ⑮

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا ۙ شَاهِدًا

عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

رَسُولًا ⑯

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ

أَخْذًا وَبِئْسَ ⑰

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا

يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ⑱

إِلَّا السَّمَاءَ مُنْفَطِرًا بِهِ ۗ كَانَ وَعْدُهُ

مَفْعُولًا ⑲

إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ

إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ⑳

ع

² Se noten til sura 46:11.

R. 2.

21. I sandhed, din Herre ved, at du står i bøn næsten to tredjedele af natten og *sommetider* halvdelen eller en tredjedel af den og også en gruppe af dem, som er med dig. Og Allāh bestemmer nattens og dagens udstrækning. Han ved, at I ikke kan beregne deres *udstrækning*, så Han har vendt Sig til jer i barmhertighed. Reciter da så meget af Qur'ānen, som falder *jer* let. Han ved, at der vil være nogle blandt jer, som måske er syge, og andre, som måske er på rejse i landet, idet de søger Allāhs nåde, og andre, som kæmper for Allāhs sag. Så reciter af den det, som falder *jer* let, og oprethold Bønnen og betal Zakāt og lån Allāh et fortræffeligt lån. Og hvad godt I end sender forud for jer selv, det vil I finde hos Allāh. Det *vil være* bedre og større som belønning. Og søg Allāhs tilgivelse. I sandhed, Allāh er Mest Tilgivende, Evig Barmhertig.

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ
ثُلثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ
مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ ۗ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ
عَلَيْكُمْ فَاقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ
الْقُرْآنِ ۗ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ
مَّرْضَىٰ ۖ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۖ وَآخَرُونَ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَأُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنْهُ ۗ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
وَمَا تَقْدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ
تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ
أَجْرًا ۗ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

SURA 74

AL-MUDDATHHIR

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 57 vers.

Ligesom den Hellige Profet^{sa} i den foregående sura blev omtalt som Muzzammil, altså den som omhyggeligt har indhyllet sig i en kappe, gentages det samme emne i denne sura, og der forklares udførligt om de klædninger, som en Profet holder tæt om sig og bestandigt lutrer. Med klædning menes der her slet ikke en fysisk klædning, men der refereres til den Hellige Profets^{sa} disciple, som befinder sig i Profetens nærhed og bestandigt bliver rensset ved Profetens lutrende tilstedeværelse, og de forlader bestandigt رُدْجٌ *rudjz*, urenhed, selv om der tidligere var mange blandt dem, for hvilke det ikke var muligt at afholde sig fra urenhed.

Derudover kan der med "urenhed" menes Mekkas afgudsdyrkere, og det befales, at alle forbindelser med dem skal afskæres.

I denne sura tales der om sådanne nitten strenge engle, som ikke vil vise nogen mildhed over for forbryderne. Tallet nitten peger mod visse menneskelige evner, hvis forkerte brug kan gøre det fortjent til helvede. De kropsdele, som Allāh har givet mennesket fra top til tå, kan beskytte det mod synder og fejltagelser, når de bruges på den rette måde. Disse kropsdele er på omkring nitten. Men hvad dette tal end måtte være, kaster denne sura lys over den kendsgerning, at Allāh har utallige skarer, og man skal ikke standse ved tallet nitten og formode, at der kun er nitten engle. Allāhs straffende engle er også utallige, og de udnævnes til menneskets afstraffelse i passende forhold.

I denne sura profeteres der om en *Qamar*, måne, som vil komme op efter solen ved at følge i dens fodspor. Dette er et meget betydningsfuldt udsagn. Det samme emne omtales i sura 91, Ash-Shams.

AL-MUDDATHHIR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. O du, som har indhyllet <i>dig i din kappe!</i>	يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ②
3. Rejs dig og advar.	قُمْ فَأَنْذِرْ ③
4. Og lovpris din Herre.	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ④
5. Og dine klæder ¹ skal du lutre,	وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ ⑤
6. og urenhed skal du holde dig borte fra,	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ⑥
7. og giv ikke gunstbevisninger for at få mere <i>til gengæld</i> ,	وَلَا تَمُنَّ بِتَسْتَكْثِرْ ⑦
8. og for din Herres skyld må du vise vedvarende udholdenhed.	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ⑧
9. Og når der blæses i trompeten,	فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ ⑨
10. den dag vil være en hård dag.	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ⑩
11. For de vantro vil den være alt andet end let.	عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ⑪
12. Lad Mig alene med ham, som Jeg har skabt,	ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ⑫
13. og Jeg gav ham rigdom i overflod	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ⑬
14. og sønner, som opholdt sig i <i>hans nærvær</i> ,	وَابْنِينَ شُهُودًا ⑭
15. og Jeg forberedte alle nødvendige ting for ham,	وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ⑮

*1 Ordet *thiyābaka* (تِيَابِكَ) kan betyde hjerte, men kun hvis det forstås metaforisk. Ordet *thiyāb* (تِيَاب) betyder bogstaveligt tøj eller klæder. Så hvis man opfatter det metaforisk, er hjerte ikke den eneste mulige fortolkning. Måske kunne *thiyābaka* (تِيَابِكَ) i denne sammenhæng snarere referere til den Hellige Profets^{sa} disciple og andre, som stod ham nær, og således give læserne en bredere fortolkningsmulighed.

16. alligevel begærer han, at Jeg skulle give *ham* mere.

17. Bestemt ikke! For han har været fjendtlig over for Vore Tegn.

18. Jeg vil snart påføre ham tiltagende modgang.

19. Se, han tænkte efter og overvejede!

20. Ve over ham! Hvor han overvejede!

21. Ve over ham igen! Hvor han overvejede!

22. Derpå så han sig om,

23. så rynkede han panden og skulede,

24. derefter vendte han sig bort og opførte sig hovmodigt

25. og sagde: "Dette er ikke andet end overleveret trolddom,

26. dette er ikke andet end et menneskes ord."

27. Snart vil Jeg kaste ham i 'Saqar'.

28. Og hvad skulle lade dig vide, hvad 'Saqar' er?

29. Den skåner ikke og lader intet tilbage.

30. Den svider huden.

31. Over den er nitten *engle*.

32. Og ingen andre end engle har Vi gjort til ildens vogtere. Og Vi har ikke fastsat deres antal undtagen som en prøvelse for dem, som forkaster troen, for at de, som er

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٦﴾

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٧﴾

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٨﴾

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٩﴾

فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢١﴾

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢٢﴾

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٣﴾

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ﴿٢٥﴾

إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٦﴾

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٧﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٢٨﴾

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٩﴾

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ ﴿٣٠﴾

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣١﴾

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۗ لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ

blevet givet Bogen, må opnå vished, og de, som tror, må forøges i tro, og de, som er blevet givet Bogen, såvel som de troende ikke må tvivle, og for at de, i hvis hjerter der er sygdom, og de vantro må sige: "Hvad mener Allāh med en sådan lignelse?" Således dømmer Allāh som vildfarende, hvem Han vil, og retleder, hvem Han vil. Og ingen kender din Herres herskarer undtagen Ham. Og dette er kun en Formaning for mennesket.

R. 2.

33. Nej, ved månen,
 34. og ved natten, når den viger bort,
 35. og ved morgengryet, når det stråler frem,
 36. med sikkerhed, det er en af de største *ulykker*,
 37. en advarsel til mennesket,
 38. til den blandt jer, som ønsker at gøre fremskridt eller holde sig tilbage.
 39. Enhver sjæl er forpligtet på, hvad den har optjent,
 40. undtagen dem til højre.
 41. *De vil være* i Haver, idet de spørger hinanden
 42. om forbryderne:
 43. "Hvad har bragt jer i 'Saqar'?"²

أُوتُوا الْكِتَابَ وَ يَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا
 إِيمَانًا وَ لَا يَزْتَابِ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ وَ الْمُؤْمِنُونَ ۖ وَ لِيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْكٰفِرُونَ مَاذَا
 أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ كَذٰلِكَ يُضِلُّ
 اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ
 وَ مَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۗ وَ مَا
 هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۝٣٢

ع
١٥

كَلَّا وَ الْقَمَرِ ۝٣٣
 وَ اللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ۝٣٤
 وَ الصُّبْحِ إِذْ أَسْفَرَ ۝٣٥
 إِنَّهَا لَاحِدَى الْكُبْرِ ۝٣٦
 نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝٣٧
 لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقَدَّمَ أَوْ
 يَتَأَخَّرَ ۝٣٨
 كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۝٣٩
 إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝٤٠
 فِي جَنَّاتٍ يَدْخُلُونَ ۝٤١
 عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝٤٢
 مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۝٤٣

من
المتقين
١٥

2 De karakteristiske træk ved et gudløst og materialistisk samfund kunne ikke være blevet opsummeret mere detaljeret end i versene 43-47 i denne sura: Man forsømmer at overholde Bønnen, bespiser ikke de fattige og hengiver sig til tomme gøremål og fornægter Dommens Dag.

44. De vil sige: “Vi var ikke blandt dem, som opretholdt Bønnen,

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصَلِّينَ ﴿٣٣﴾

45. ej heller bespiste vi de fattige.

وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٣٥﴾

46. Og vi hengav os til forfængelig tale sammen med dem, som hengiver sig dertil.

وَ كُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٣٦﴾

47. Og vi plejede at fornægte Dommens Dag,

وَ كُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٧﴾

48. indtil døden³ indhentede os.”

حَتَّىٰ آتَانَا الْيَقِينَ ﴿٣٨﴾

49. Så forbedernes forbøn vil ikke nytte dem noget.

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٣٩﴾

50. Hvad er der da med dem, at de vender sig bort fra formaningen,

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٠﴾

51. som om de var skræmte æsler,

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٤١﴾

52. der flygter fra en løve?

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٤٢﴾

53. Nej, ethvert menneske blandt dem ønsker, at det skulle gives åbne ark af åbenbaring.

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٤٣﴾

54. Aldrig! I virkeligheden frygter de ikke det Hinsidige.

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٤٤﴾

55. Aldrig! I sandhed, dette er en formaning.

كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٤٥﴾

56. Så lad den, som vil, ihukomme den.

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٤٦﴾

57. Og de vil ikke ihukomme, undtagen Allāh vil således. Han *alene* er værdig til at blive frygtet, og Han *alene* er værdig til at tilgive.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ط هُوَ

أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٤٧﴾

ع ٤٧
١٤

3 *Yaqīn* betyder: vished, sikkerhed, død (Aqrab).

SURA 75

AL-QIYĀMAH

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 41 vers.

I den foregående sura finder vi tilståelsen fra helvedes beboere, at det var på grund af deres fornægtelse af det Hinsidige, at de fik helvedes straf. Fornægtelsen af det Hinsidige fører til talrige synder, og hele verden fyldes med fordærv. I begyndelsen af denne sura kaldes Opstandelsens Dag selv til vidne og også den sjæl, som atter og atter bebrejder sig selv, og hvis mennesket benytter sig af denne bebrejdelse, kan det beskytte sig mod talrige synder.

Som grunden til deres fornægtelse, der ikke tror på Opstandelsens Dag, forklares det, at de formodede, at når deres kropsdele efter døden fysisk ville blive spredt, hvorledes kunne Allāh da samle dem. Dette var blot deres fejlagtige opfattelse, for den Hellige Qur'ān har adskillige gange udførligt forklaret, at jeres fysiske kroppe ikke skal samles sammen, men det er de åndelige kroppe, der skal samles. Dog holdt modstanderne fast ved deres tro, for at de kunne forhåne deres tids Profet og fremlægge en logisk grund til fornægtelse af Dommens Dag ifølge deres egen opfattelse.

De hændelser, som omtales i versene فَادَابِرُقُ الْبَصْرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ *fa idhā bariqal baṣaru wa khasafal qamaru wa djumi'ash shamsu wal qamaru*, når øjet er blændet, og månen er formørket, og solen og månen bringes sammen (v. 8-10), det vil ikke være korrekt at henføre disse hændelser til Dommens Dag. De er kendetegn på Opstandelsens Dags nærhed og ikke på selve hændelserne på Dommens Dag, for på Dommens Dag skal hele universets system være fuldstændig ødelagt. Hverken sol eller måne skal eksistere, ej heller deres kredsløb eller deres formørkelser, og der skal heller ikke være nogen, der kan skue dem. "Når øjet er blændet" henviser til, at til den tid vil forfærdelige katastrofer nedstige over verden.

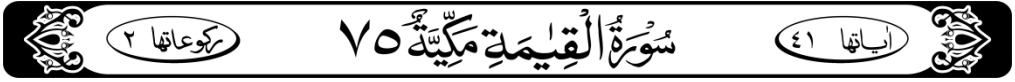
Hvad der efterfølgende siges, at der for fornægteren ikke skal være nogen tilflugt, peger på, at tegnene med sol- og måneformørkelse vil vise sig for at bevise sandheden af en af Gud udlovet person, for at bevisførelsen mod fornægterne må fuldkommes.

Hvornår vil en solformørkelse og en måneformørkelse indtræffe på samme tid? Detaljerne af dette er ifølge den Hellige Profets^{sa} udsagn således, at begge formørkelser skal forenes på bestemte datoer og i den samme måned, nemlig Ramadān, og ifølge den Hellige Profet^{sa} er denne

begivenhed et tegn på hans Mahdis sandhed. Denne begivenhed har allerede fundet sted. En lignende profeti blev også kundgjort af Profeten Jesus^{as}.

Derefter nævnes et andet af den Hellige Profets^{sa} mirakler. Den Hellige Qur'ān, en meget omfattende Bog, blev nedsendt over en periode på 23 år, og den Hellige Profet^{sa} bekymrede sig i dens åbenbaringsperiode om, at han ikke skulle glemme den, og bevægede derfor sin tunge hurtigt. Men Allāh den Ophøjede forsikrede ham om, at det var Ham, Som nedsendte denne Qur'ān, og Han formåede at samle den. Qur'ānen, der i løbet af 23 år blev åbenbaret til én, som hverken kunne læse eller skrive, blev således med al sikkerhed samlet. Den Lovede Messias^{as} erklærer det for at være et stort mirakel, eftersom fjenderne i disse 23 år angreb den Hellige Profet^{sa} på alle mulige måder og forsøgte at myrde ham. Hvis det var lykkedes for fjenden at myrde ham efter åbenbaring af kun en del af Qur'ānen, så var proklamationen, at den Hellige Qur'ān er en fuldkommen Bog, blevet falsk og absurd, Gud forbyde det.

Efter at have nævnt forskellige stadier af menneskets skabelse forklares det i slutningen af suraen, at det er i stadig udvikling. Hvorledes er det da muligt, at mennesket afslutningsvis ikke skulle stå over for sin Skaber og stilles til ansvar for sine handlinger?

AL-QIYĀMAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Nej! Jeg kalder til vidne Opstandelsens Dag.

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ②

3. Og Jeg kalder til vidne den ofte bebrejdende samvittighed.¹

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③

4. Mon mennesket mener, at Vi ikke vil samle dets knogler?

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَهُ عِظَامَهُ ④

5. Jo, Vi har magt til at genoprette selv dets fingerspidser.

بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ⑤

6. Men mennesket ønsker at fortsætte med at synde fremover.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥

7. Det spørger: "Hvornår vil Opstandelsens Dag være?"

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ⑦

8. Når øjet er blændet,

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧

9. og månen er formørket,

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ⑨

10. og solen og månen bringes sammen,

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

11. på den dag vil mennesket sige: "Hvor skal tilflugten være?"

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرَبُ ⑪

12. Nej! Der er ingen tilflugt!

كَلَّا لَا وَدَرَكَ ⑫

13. Hos din Herre *alene* vil opholdsstedet være på den dag.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬

1 Qur'ānen har nævnt tre stadier i den menneskelige sjæls udvikling. Det første stadie kaldes *nafs-e-ammārah* (den ustyrlige sjæl), når dyret i mennesket er fremherskende. Det andet stadie er *nafs-e-lawwāmah* (den bebrejdende samvittighed), når menneskets vågnende samvittighed bebrejder det for dets slette handlinger og holder dets lyster og begær tilbage. På dette stadie får det menneskelige i mennesket overtaget. Det tredje og højeste stadie i den menneskelige sjæls udvikling er *nafs-e-muṭma'innah* (den fredfyldte sjæl). På dette stadie bliver den menneskelige sjæl så at sige immun over for at fejle eller vakle og er i fred med sin Skaber.

14. Den dag skal mennesket underrettes om, hvad det har sendt forud og ladet tilbage.

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ بِمَا قَدَّمَ
وَأَخَّرَ ۝١٤

15. Nej, mennesket er fuldt ud bevidst om sit eget jeg,

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝١٥

16. selv om det fremlægger sine undskyldninger.

وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۝١٦

17. Bevæg ikke din tunge med denne åbenbaring, for at du måtte skynde dig at bevare den.

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۝١٧

18. I sandhed, Os påhviler dens samling og dens recitation.²

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۝١٨

19. Så når Vi forelæser den, følg du da dens recitation.

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝١٩

20. Os påhviler da forklaringen deraf.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝٢٠

21. Nej, men I elsker det, som er nærværende,

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ۝٢١

22. og ænser ikke det Hinsidige.

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۝٢٢

23. Nogle ansigter vil på den dag være strålende,

وَجُوهٌ يُّوْمِئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۝٢٣

24. skuende ivrigt³ hen mod deres Herre,

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝٢٤

25. og nogle ansigter vil på den dag være bedrøvelige,

وَجُوهٌ يُّوْمِئِذٍ بِاسِرَةٌ ۝٢٥

26. idet de tænker, at en knusende ulykke er ved at ramme dem.

تَظُنُّونَ أَنَّ يَنْفَعُكُم بِهَا فَاكْرَهُتُمْ ۝٢٦

27. Ja! Når *det døende menneskes sjæl* når struben,

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۝٢٧

28. og det siges: "Hvem er den heksemester, som kan frelse ham?"

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ۝٢٨

2 Se noten til sura 15:10.

3 At se Gud vil være en særlig guddommelig manifestation, som vil blive udfoldet for menneskets sjæl.

29. Og han er sikker på, at det er afskedens *time*,

وَوَدَّعَ أَنْتَهُ الْفِرَاقُ ٢٩

30. og det ene ben gnider mod det andet ben *i døds kamp*,

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ٣٠

31. til din Herre skal på den dag ^ع_{١٢} drivningen være.

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ٣١

R. 2.

32. For han accepterede hverken *sandheden* eller bad Bønner,

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّى ٣٢

33. men han forkastede *sandheden* og vendte sig bort,

وَلَكِنَّ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ٣٣

34. derpå gik han hen til sine slægtninge, knejsende.

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ٣٤

35. “Ve over dig! Og ve igen!

أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ٣٥

36. Så ve over dig! Og ve igen!”

ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ٣٦

37. Mon mennesket mener, at det vil blive overladt til at vandre frit?

أَلَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ

سُدَىٰ ٣٧

38. Var det ikke en dråbe væske, som blev gydt ind?

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ ٣٨

39. Så blev det sammenløbet blod, derpå formede Han og fuldkom-mengjorde *det*.

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ٣٩

40. Derefter skabte Han et par deraf, hankøn og hunkøn.

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ

وَالْأُنثَىٰ ٤٠

41. Har Denne ikke magt til at oprejse de døde til liv?

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ

الْمَوْتَىٰ ٤١

^ع_{١٨}

SURA 76

AD-DAHR

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 32 vers.

I suraen rettes menneskets opmærksomhed mod dets oprindelse, da det ikke var noget, der var værd at nævne, dog er det alene mennesket, som fra sin begyndelse har været mest bemærkelsesværdigt blandt alle skabninger. Her omtales der menneskets oprindelige stadier, hvor det passede gennem sådanne præliminære evolutionsstadier, at det overhovedet ikke var noget værd at nævne. Det synes at være den periode, da fuglene endnu ikke var givet evnen til sang, og en absolut stilhed omsluttede jorden. Af denne jord blev mennesket skabt og blev udviklet til et hørende og seende væsen. Allāh, Som skænkede leret formåen til at høre og se, har derfor magt til at skabe mennesket igen og stille det til regnskab for dets hørelse og dets syn.

Derefter følger omtalen af Paradisets beboeres særlige egenskaber, at de ikke udviser velvilje over for andre, for at deres rigdom må forøges derved. Når de øver godhed mod nogen, siger de: Vi gør dette blot for Allāhs velbehag. Vi ønsker ingen belønning til gengæld, ej heller nogen tak fra jer.

AD-DAHR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Der kom bestemt en tidsperiode for mennesket, da det ikke var noget *værd* at nævne.
3. Vi skabte mennesket af en sammensat sæddråbe, som Vi lader gennemgå prøvelser, derpå udviklede Vi det til et hørende og seende væsen.
4. Vi har vist det vejen, hvad enten det bliver taknemmeligt eller utaknemmeligt.
5. Med sikkerhed, Vi har forberedt for de vantro lænker og halsjern og en flammende ild.
6. Men de retfærdige vil drikke af et bæger, tilsat kamfer –
7. en kilde, hvorfra Allāhs tjenere drikker. De får den til at strømme frem – en stærk fremstrømmen.
8. De opfylder *deres* løfte og frygter en dag, hvis onde er vidt udbredt.
9. Og de bespiser af kærlighed til Ham den fattige og den forældreløse og fangen,
10. *idet de siger*: “Vi bespiser jer *alene* for Allāhs velbehag. Vi øn-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ
 الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ②
 إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ
 أَمْشَاجٍ نَّ تُبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
 بَصِيرًا ③
 إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا
 كَفُورًا ④
 إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلْسِلًا
 وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ⑤
 إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ
 مِزَاجُهَا كَافُورًا ⑥
 عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ
 يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ④
 يُؤْفُونَ بِالَّذِرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ
 شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ⑧
 وَ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ
 مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ⑨
 إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ

sker ingen belønning, ej heller nogen tak fra jer.

11. Med sikkerhed, vi frygter fra vor Herre en streng og bedrøvelig dag.”

12. Så Allāh vil frelse dem fra den dags onde og vil skænke dem munterhed og glæde.

13. Og Han vil belønne dem for deres udholdenhed med en Have og en klædning af silke,

14. tilbagelænedede på divaner i den, de vil dér finde hverken stærk varme eller stærk kulde.

15. Og dens skygger vil være bøjede over dem, og dens frugtklaser skal bringes inden for rækkevidde.

16. Og drikkekar af sølv skal sendes rundt blandt dem og også bægre af glas,

17. glas af sølv, som de har udformet med fremragende dygtighed.

18. Og deri vil de blive givet et bæger at drikke, tilsat ingefær,

19. fra en kilde deri kaldet Salsabīl.

20. Og dér vil unge drenge, som skænkes evig ungdom, opvarte dem. Når du ser dem, tror du, at de er perler, spredt omkring.

21. Og når du ser, vil du dér se en salighed og et stort kongerige.

مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ⑩

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ⑪

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّعَهُمْ نُصْرَةً وَسُرُورًا ⑫

وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا ⑬

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ⑭

وَ دَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَ ذَلَّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ⑮

وَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَ أَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ⑯

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ⑰

وَ يُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ⑱

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ⑲

وَ يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۚ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ⑳

وَ إِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَ مُلْكًا كَبِيرًا ㉑

22. På dem vil der være klædninger af fin grøn silke og brokade. Og de skal smykkes med armbånd af sølv. Og deres Herre vil give dem en ren drik.¹

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدِسٍ خُضْرٌ
وَاسْتَبْرَقٌ زَوْجُلُوًّا أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ
وَسَقَمُهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢٢﴾

23. "Dette er jeres belønning, og jeres stræben er blevet påskønnet."

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ
سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٣﴾

R. 2.

24. I sandhed, Vi har åbenbaret Qur'ānen gradvist til dig.²

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
تَنْزِيلًا ﴿٢٤﴾

25. Så vent tålmodigt på din Herres dom, og giv ikke efter for nogen som helst blandt dem, som er syndefuld eller utaknemmelig.

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ
أَثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٥﴾

26. Og ihukom din Herres navn morgen og aften.

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٦﴾

27. Og om natten skal du kaste dig ned for Ham og lovprise Ham en stor del af natten.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا
طَوِيلًا ﴿٢٧﴾

28. Med sikkerhed, disse folk elsker det nærværende liv, og de forsømmer den strenge dag, som er foran dem.

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ
وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾

29. Vi har skabt dem og styrket deres form, og når Vi vil, kan Vi

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ؕ

1 Den gudhengivne vejfarende på *kāfir*, kamfer stadiet af den åndelige rejse, beskrives som én, der selv søger at drikke Guds kærligheds vin (v. 6), og den livgivende drik på *zandjabīl*, ingefær stadiet, serveres for ham af andre (v. 18). Men på det sidste stadie eller *salsabīl* stadiet (v. 19) giver Gud Selv ham det evige livs eliksir at drikke (v. 22). Kamfer har en kølende og ingefær en varmende virkning. Den første drik bidrager til at kølné begær og lidenskaber. Den anden drik stimulerer bestræbelsen på at opnå retfærdighed. *Salsabīl* markerer stadiet, hvor den troende naturligt vil følge retfærdighedens vej.

2 Qur'ānen blev åbenbaret gradvist over en periode på 23 år. Denne gradvise proces tjente et dobbelt formål. Det hjalp de troende til at ihukomme og indoptage dens lære, at imødekomme de øgede behov for at ændre omstændighederne og styrke muslimernes tro og overbevisning, eftersom de i mellemtiden havde mulighed for at blive vidne til opfyldelsen af profetier åbenbaret tidligere i Qur'ānen.

erstatte dem med andre lig dem.

وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾

30. I sandhed, dette er en Formaning. Så lad den, som vil, tage en vej til sin Herre.

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾

31. Og I kan ikke virkeliggøre jeres ønsker, undtagen når Allāh vil det. I sandhed, Allāh er Altvidende, Alvis.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

32. Han lader den, Han vil, indgå i Sin barmhjertighed, og for de uretfærdige har Han forberedt en smertefuld straf.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

SURA 77

AL-MURSALĀT

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 51 vers.

I begyndelsen af suraen berettes der igen om fremtidens begivenheder, som tilhører “de senere” tid, og den videnskabelige udvikling kaldes til vidne på, at Allāh, Som har meddelt alle disse skjulte begivenheder, har magt til at bringe alle slags omvæltninger. Der tales her om nogle flyvende genstande, som i begyndelsen svæver langsomt, og senere bliver de som hurtige stormvinde. Det samme gælder for nutidens hurtige flyvemaskiner, at de tager langsomt af sted, og senere tiltager deres fart til meget stor hastighed. I krigstid kaster man ved hjælp af disse flyvemaskiner flyveblade ned for at gøre klart, at hvis I er på vor side, får I vor hjælp, ellers kan ingen beskytte jer mod vort angreb.

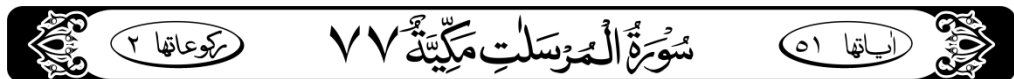
Derefter siges det: Når stjernerne berøves deres lys, og når mennesket vil tage forskellige midler i brug i forsøg på at nå himmelen. Med “stjernerne berøves deres lys” synes der at være henvist til, når den Hellige Profets^{sa} disciples tid vil være forløbet, og det lys, som hans menighed plejede at få fra dem, vil være blegnet.

Endvidere siges det: Når store magter ligesom bjerge blæses bort, og alle Sendebuddene oprejses. Med hensyn til disse vers forsøger nogle lærde at skabe det fejlagtige indtryk, at dette er et billede på Dommens Dag. Men på Dommens Dag skal ingen bjerge ødelægges, og hvad Sendebuddene angår, så oprejses de her på denne jord og skal ikke oprejses på Dommens Dag. Derfor er betydningen bestemt denne, at ifølge den Hellige Qur’āns profeti og i fuldkommen underkastelse og lydighed over for den Hellige Profet^{sa} vil en sådan Profet^{as} blive oprejst, hvis komme vil svare til alle tidligere Profeters komme. Ved hans bestræbelse vil med andre ord alle tidligere Profeters menigheder indtræde i den Hellige Profets^{sa} menighed.

Kendetegnet for de omtalte fremtidige krige vil være dette, at de består af tre forgreninger, altså finder sted til lands, til vands og i luften. Der vil falde sådanne flammer fra himmelen, som vil ligne borge, som om de bestod af kobberfarvede kameler (v.33-34). Disse to vers er et klart bevis på, at de har en metaforisk betydning, for på den Hellige Profets^{sa} tid kunne man ikke forestille sig en krig, hvor ild skulle falde ned fra himmelen. Dette må derfor med sikkerhed være en profeti fra den Altvidende, Som har viden om fremtiden.

På Dommens Dag skal der ikke kastes nogen flammer ned fra himmelen, derfor er tankegangen også ukorrekt, at dette sker på Dommens Dag. Det synes snarere at være en profeti om atomkrig, som også nævnes i sura 44, Ad-Dukhān, at himmelen vil lade radioaktive stråler regne over dem, så de vil være blottet for al sikkerhed under dens skygge.

Derefter henvises til det kommende liv, at når disse tegn ifølge profetierne i Qur'ānen vil vise sig i verden, så skal I også være overbevist om, at der findes et liv efter dette. Hvis I ikke vil adlyde Allāh den Ophøjede i denne verden, skal en stor straf være forordnet i det Hinsidige.

AL-MURSALĀT

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

2. Ved dem, som sendes langsomt
af sted,

3. så tager fart og farer hurtigt
fremad,

4. og ved dem som udbreder, en
fuldkommen udbredelse,

5. og så skelner de, en klar skel-
nen,

6. og ved dem, som overleverer
Formaningen,

7. idet de siger sig fri for ansvar,
eller som advarsel,

8. i sandhed, det, som I er blevet
lovet, skal bestemt indtræffe.

9. Så når stjernerne berøves *deres*
lys,

10. og når himmelen bliver søn-
derrevet,

11. og når bjergene blæses bort,

12. og når Sendebuddene bringes
frem til den fastsatte tid –

13. til hvilken dag er tiden *for*
disse hændelser fastsat?

14. Til Afgørelsens Dag.

15. Og hvad skulle lade dig vide,
hvad Afgørelsens Dag er!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ②

فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا ③

وَالنَّشْرَتِ نَشْرًا ④

فَالْفُرْقَتِ فُرْقًا ⑤

فَالْمَلْقِيَتِ ذِكْرًا ⑥

عُدْرًا أَوْ نُذْرًا ⑦

إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَوَاقِعَ ⑧

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ⑨

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ⑩

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ⑪

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقْتَتَتْ ⑫

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ⑬

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ⑭

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ⑮

16. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

17. Tilintetgjorde Vi ikke de tidligere folk?

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

18. Vi vil nu lade de senere følge dem.

ثُمَّ نُنْبِئُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٨﴾

19. Således behandler Vi forbryderne.

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٩﴾

20. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

21. Skabte Vi jer ikke af en ubetydelig væske,

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢١﴾

22. og Vi anbragte den på et sikkert sted

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٢﴾

23. i et kendt mål *af tid?*

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٣﴾

24. Således tilmålte¹ Vi, og hvor fortræffeligt tilmåler Vi!

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

26. Har Vi ikke skabt jorden til at rumme

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٦﴾

27. de levende og de døde?

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٧﴾

28. Og Vi anbragte høje bjerge deri og gav jer sødt vand at drikke.

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شِمَخٍ

وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فَرَاتًا ﴿٢٨﴾

29. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

30. "Gå nu hen mod det, I plejede at behandle som løgn,

إِنطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ

تَكْذِبُونَ ﴿٣٠﴾

1 Dette og de foregående tre vers henviser til den overordentlig fine proces med sæddråbens udvikling i livmoderen til et fuldt udviklet menneske, hvilket virkelig er skabelsens underværk. Denne skabelsesproces fremsættes som et argument til støtte for Opstandelsen, for der eksisterer en smuk parallelitet mellem de to, idet en moders livmoder lignes ved menneskets liv på jorden og dets fødsel ved Opstandelsen. Se noten til sura 39:7.

31. ja, gå hen mod en skygge, som har tre forgreninger,

إِنطَلِقُوا إِلَىٰ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۖ ﴿٣١﴾

32. som hverken giver skygge eller beskytter mod flammen.”

لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۖ ﴿٣٢﴾

33. Den kaster flammer op lige-som borge,

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۖ ﴿٣٣﴾

34. som om de bestod af mange kobberfarvede kameler.

كَأَنَّهُ جُمَلَتِ صُفْرًا ۖ ﴿٣٤﴾

35. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Dette er en dag, hvor de ikke skal være i stand til at tale,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنطِقُونَ ۖ ﴿٣٦﴾

37. ej heller skal det tillades dem at komme med undskyldninger.

وَلَا يُؤذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٧﴾

38. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾

39. “Dette er Afgørelsens Dag, Vi har samlet jer og alle de tidligere folk sammen.

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۗ جَمَعْنَاكُمْ
وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

40. Om I nu har nogen strategi, brug den mod Mig.”

فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۖ ﴿٤٠﴾

41. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!* ع

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

R. 2.

42. De retfærdige vil med sikkerhed være iblandt skygger og kilder

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۖ ﴿٤٢﴾

43. og frugter, sådanne som de måtte ønske sig.

وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۖ ﴿٤٣﴾

44. “Spis og drik med velbehag som en belønning for det, I plejede at gøre.”

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

45. Således belønner Vi med sikkerhed dem, som handler godt.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾

46. Ve over dem på den dag, som forkaster *sandheden!*

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾

47. “Spis og fornøj jer en kort tid i denne verden, o I som forkaster sandheden, med sikkerhed, I er forbryderiske folk.”

كُلُوا وَ تَمَتُّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ
مُجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾

48. Ve over dem på den dag, som forkaster sandheden!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

49. Og når det siges til dem: “Bøj jer”, bøjer de sig ikke.

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٩﴾

50. Ve over dem på den dag, som forkaster sandheden!

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. På hvilket ord efter dette vil de da tro? ع ۲۲

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

SURA 78

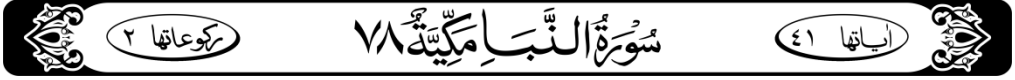
AN-NABA'

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 41 vers.

Tidligere blev det grundlæggende spørgsmål stillet af de vantro i sura Al-Mursalāt, hvornår oprinder **يَوْمَ الْفَاسِلِ** *yaumul faṣl*, Afgørelsens Dag, der vil skelne mellem sandt og falsk? I sura An-Naba' gives der en stor nyhed som svar på deres spørgsmål, at denne Afgørelsens Dag er kommet. I suraen siges det, at Afgørelsens Dag var et uafvendeligt løfte, som skulle opfyldes til den fastsatte tid.

I denne betydningsfulde sura forklares endvidere forskellige former af Afgørelsens Dag. Først og fremmest gentages Allāhs forordnede system, som lader vandet nedstige fra himmelen og frembringe føde fra jorden. Dernæst gøres der opmærksom på, at menneskeheden ikke drager nytte af det og ikke funderer over, at det sande himmelske vand i virkeligheden er den åndelige vejlednings vand. De hjemsøgelse, som rammer eller vil ramme dem på grund af fornægtelsen deraf, omtales i denne sura.

Ved suraens slutning proklameres en stor advarsel, som er, at hvis mennesket har tilbragt sit liv i ligegyldighed, vil det i sidste ende kvalfuldt udtrykke denne sin bedrøvelse: Gid jeg forud for dette var blevet til støv og ikke var oprejst af støvet i skikkelse af et menneske.

AN-NABA'

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

Del 30

2. Hvad spørger de hinanden om? ^{بَيِّنَاتٍ}

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②

3. Om nyheden af stor betydning,

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③

4. hvorom de er uenige.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ④

5. Nej, snart vil de vide.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤

6. Nej, *Vi siger det igen*, snart vil
de vide.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥

7. Har Vi ikke gjort jorden til et
leje

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ⑦

8. og bjergene som pæle?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧

9. Og Vi har skabt jer i par,

وَوَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ⑨

10. og Vi har gjort jeres søvn til
hvile,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⑩

11. og Vi har gjort natten til en
klædning,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ⑪

12. og Vi har skabt dagen til livets
opretholdelse.

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫

13. Og Vi har over jer skabt syv
stærke *himle*,

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬

14. og Vi har gjort *solen* til en
strålende lampe.

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑭

15. Og Vi nedsender fra de dryp-
pende skyer vand, som strømmer
frem rigeligt,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ⑮

16. for at Vi dermed må frembrin-
ge korn og plantevækst

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑯

17. og frodige haver.

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٧﴾

18. Med sikkerhed, Afgørelsens Dag har en fastsat tid,

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٨﴾

19. den dag, når der skal blæses i trompeten, og I vil komme skare efter skare,

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٩﴾

20. og himmelen skal åbnes og skal blive døre *overalt*,

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٢٠﴾

21. og bjergene skal sættes i bevægelse og skal blive, *som om de var* en luftspejling.

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢١﴾

22. Med sikkerhed, helvede er i vente,

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾

23. en bolig for de oprørske,

لِلطَّغْيِينِ مَا بَأْسًا ﴿٢٣﴾

24. som vil blive deri i lange tider.

لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٤﴾

25. De vil ikke smage noget køligt deri, ej heller nogen som helst drik

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٥﴾

26. undtagen vand, kogende varmt eller iskoldt –

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٢٦﴾

27. en passende gengæld.

جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٧﴾

28. Med sikkerhed, de frygtede ikke regnskabet

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٨﴾

29. og forkastede Vore Tegn fuldstændigt.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٩﴾

30. Og alle ting har Vi opbevaret i en Bog.¹

وَ كُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣٠﴾

31. "Smag derfor *straffen*: Vi vil ikke forøge jer i andet end pinsel."

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣١﴾

R. 2.

32. I sandhed, for de retfærdige er der en sejr:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣٢﴾

33. indhegnede haver og vinstokke

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا ﴿٣٣﴾

¹ Se noten til sura 24:25.

34. og jomfruer af samme alder

وَكَوَاعِبٍ أَمْتًا ۙ (٣٣)

35. og overfyldte bægre.

وَكَأْسًا مَدَامًا ۙ (٣٤)

36. Deri vil de hverken høre forfængelig tale eller løgn:

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذْبًا ۗ (٣٥)

37. en belønning fra din Herre – en gave i forhold til deres handlinger –

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۙ (٣٦)

38. Herren over himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, den Mest Nådige. De vil ikke have nogen ret til at tale til Ham.

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۗ (٣٧)

39. På den dag, når Ånden og englene vil stå i rækker, skal de ikke tale undtagen den, som den Mest Nådige vil tillade, og som kun vil sige, hvad der er det rette.

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰئِكَةُ صَفًّا ۗ لَا يَتَكَلَّمُونَ اِلَّا مَن اٰذَنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۙ (٣٨)

40. Den dag skal bestemt komme. Så lad den, som vil, søge tilflugt til sin Herre.

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۗ فَمَن شَاءِ اتَّخَذْ اِلٰى رَبِّهِ مٰبًا ۙ (٣٩)

41. I sandhed, Vi har advaret jer mod en nært forestående straf: den dag, når mennesket vil se, hvad dets hænder har sendt forud, og den vantro vil sige: “Gid jeg blot var støv!”

اِنَّا اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا ۗ هٰذَا يَوْمٌ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يَلِيْتَنِيْ كُنْتُ تُرَابًا ۙ (٤٠)

SURA 79

AN-NĀZI‘ĀT

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 47 vers.

Ifølge Qur‘ānens stil omtales der i suraen endnu en gang denne verdens hjem søgelser, krige og kampe, og der nævnes udførligt sådanne krige, hvor ubåde skal benyttes. En af betydningerne af vers 2, *والتَّزَعَّتْ عَزْفًا* *wannāzi‘āti gharqan*, er, at disse krigsførende ubåde, som dykker ned i vandet, angriber fjenden for at sænke den og praler over hver deres triumf. Al deres energi bliver brugt i forsøg på at overvinde hinanden med hensyn til sådanne kampe, for hvilke begge stridende parter anvender store strategier.

Vers 4, *وَالشَّيْحَتِ سَبْحًا* *wassābiḥāti sabḥan*, henviser til fartøjer som sejler, uanset om de sejler neddykket eller på overfladen, og efter deres triumf kommer ubådene ofte op til overfladen.

Disse krige vækker en sådan rædsel, at hjerterne begynder at bæve af angst, og blikkene sænkes. Efter en sådan jordisk ødelæggelse rejser menneskets bevidsthed spørgsmålet, om vi virkelig oprejses fra de døde, selv når vore knogler vil være blevet forrådnede? Allāh siger, således vil det med sikkerhed være, og et advarende strengt råb vil lyde, og de vil pludselig befinde sig på forsamlingspladsen.

Derefter begynder en skildring angående Profeten Moses^{as}, eftersom han blev sendt til Farao, som proklamerede guddommelighed og dristigt fornægtede det Hinsidige. Da Profeten Moses^{as} gav budskabet til Farao, sagde denne hovmodigt: “Jeres ophøjede herre er mig.” Da greb Allāh Farao på en sådan måde, at han blev et advarende eksempel for både sine samtidige og sine efterkommere. Hans samtidige oplevede Farao og hans hær drukne, og hans efterkommere så hans druknede krop, som blev reddet af Allāh for at gøre dette til en eksemplarisk advarsel, efter at han havde levet et langt liv i kamp på liv og død. Hans krop blev således bevaret i form af en mumie som et advarende eksempel for kommende generationer.

Denne sura afsluttes med omtalen af spørgsmålet, hvori de spørger, hvornår og hvorledes vil Timen komme? Her forklares det, at når den indtræffer, vil det blive klart, at altings endemål er til dens Herre. Og o Allāhs Sendebud, du kan kun advare den, som frygter denne rædselsvækkende time. Og på den dag, de vil se den, vil det jordiske liv forekomme dem, som om det ikke varede mere end nogle få øjeblikke.

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ ٧٩

AN-NĀZI‘ĀT

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Ved dem, som bevæger sig neddykkede og slæber og trækker med det formål at sænke,

3. og ved dem, som bevæger sig hastigt gennem landene,

4. og ved dem, som hurtigt sejler lange afstande på havets overflade,

5. og ved dem, som kappes med hinanden om overherredømme,

6. og ved dem, som planlægger og udfører deres hverv godt.

7. Dette vil ske på den dag, når den skælvende jord skal skælve,

8. og en anden rystelse skal følge den.

9. På den dag vil hjerter bæve,

10. og deres blikke vil være sænkede –

11. de vil sige: “Skal vi virkelig bringes tilbage til vor tidligere tilstand?”

12. Hvorledes! Selv når vi er rådne ben?”

13. De siger: “Så ville det bestemt være en tilbagevenden med tab.”

14. Der vil kun være et eneste strengt råb,

15. og se! De vil alle komme ud i det fri.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ②

وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ③

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ④

فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ⑤

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ⑥

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ⑦

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ⑧

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ⑨

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ⑩

يَقُولُونَ ءِ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ⑪

ءِ إِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ⑫

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ⑬

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ⑭

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ⑮

16. Har beretningen om Moses nået dig?

هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٦﴾

17. Da hans Herre kaldte ham i den hellige dal Ṭuwā og sagde:

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٧﴾

18. “Gå du til Farao, han har gjort oprør.

إِذْ هَبَّ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿١٨﴾

19. Og sig til ham: ‘Mon du ønsker at blive lutret?’

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ﴿١٩﴾

20. Og jeg vil vejlede dig til din Herre, så du må frygte Ham!’”

وَ أَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿٢٠﴾

21. Da viste han ham det store Tegn,

فَارَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢١﴾

22. men han forkastede ham og adlød ikke.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Så vendte han sig bort fra Moses, i hast.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٣﴾

24. Og han samlede sit folk og bekendtgjorde,

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٤﴾

25. idet han sagde: “Jeg er jeres herre, den mest ophøjede.”

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٥﴾

26. Da greb Allāh ham for det Hinsidiges og denne verdens straf.

فَاخْذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾

27. Deri er der med sikkerhed en lære for den, som frygter.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ﴿٢٧﴾

R. 2.

28. Er I mon vanskeligere at skabe eller himmelen, som Han har skabt?¹

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاوَاتُ بَنِيهَا ﴿٢٨﴾

29. Dens højde har Han hævet højt og gjort den fuldkommen.

رَفَعَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ﴿٢٩﴾

30. Og Han har gjort dens nat mørk og har frembragt morgenen deraf,

وَ أَغْطَشَ لَيْلَهَا وَ أَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٣٠﴾

1 Den komplekse, men fuldendte skabelse af solsystemet udgør et uovervindeligt argument til støtte for livet efter døden, nemlig at den Almægtige Gud, Som af ingenting kunne skabe et sådant uhyre univers, også kan give mennesket nyt liv efter dets død. Se versene 29-34.

31. og derefter udbredte Han jorden.

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝٣١

32. Han frembragte deraf dens vand og dens græsange,

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝٣٢

33. og bjergene, dem har Han grundfæstet.

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝٣٣

34. *Alt dette er* en forsyning for jer og for jeres kvæg.

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝٣٤

35. Men når den store ulykke indtræffer,

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ۝٣٥

36. den dag, når mennesket vil erindre *alt* det, det stræbte efter,

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ۝٣٦

37. og helvede vil blive afsløret for den, som ser.

وَبُرْزَتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ يَرَى ۝٣٧

38. Så, hvad angår den, som gør oprør,

فَأَمَّا مَنْ طَغَى ۝٣٨

39. og som foretrækker det nærværende liv,

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝٣٩

40. skal helvede bestemt være *hans* bolig.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ۝٤٠

41. Men for den, som står i ærefrygt for sin Herres ophøjede stilling og afholder sig fra onde begær,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى ۝٤١

42. skal Paradiset med sikkerhed være *hans* bolig.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۝٤٢

43. De spørger dig om Timen: "Hvornår vil den indtræffe?"

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝٤٣

44. Men hvad vedrører dens omtale dig?

فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝٤٤

45. Den endegyldige viden derom er hos din Herre.

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۝٤٥

46. Du er kun en Advarer for ham, som frygter den.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّن يَخْشَاهَا ۝٤٦

47. På den dag, når de ser den, vil
 det forekomme dem, som om de
 ikke havde dvælet i denne verden
 undtagen en aften eller en morgen
 deraf.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبِتُوا إِلَّا
 عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴿٧٩﴾

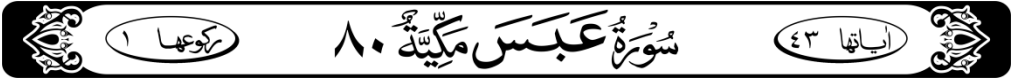
SURA 80

‘ABASA

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 43 vers.

I suraen berettes der om en arrogant fornægter på den Hellige Profets^{sa} tid, som kom for at stille spørgsmål til Profeten. Den Hellige Profet^{sa} ønskede inderligt, at nogen på en eller anden måde måtte modtage retledning, derfor rettede Profeten medfølelse al sin opmærksomhed mod ham til trods for denne persons stolthed, indtil en troende blind mand kom for at stille spørgsmål til den Hellige Profet^{sa}, men på det tidspunkt kunne Profeten ikke lide hans afbrydelse. Han gav udtryk for sin misfornøjelse på en sådan måde, at den debatterende mand kunne se det, men det ville ikke fornærme den blinde mand, for han kunne ikke se. Efter omtalen af dette formaner Allāh Profeten^{sa}, at han aldrig må være uopmærksom med hensyn til den, som hengivent og med iver kommer til ham, og ikke på nogen måde foretrække en hovmodig, der kommer for at forespørge, skønt han er en stor mand af denne verden, frem for den mindrebemidlede men oprigtige.

Derefter begynder beskrivelsen af den Hellige Qur’āns ophøjede stilning, hvorledes denne Bog løfter sløret for både universets hemmeligheder vedrørende skabelsens begyndelse og også omtaler dens afslutning og de store begivenheder, der vil finde sted på den Yderste Dag.

‘ABASA

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Han rynkede panden og vendte sig,

عَبَسَ وَتَوَلَّى ②

3. fordi den blinde mand kom til ham.

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ③

4. Og hvad skulle lade dig vide, at han måske søger at lutre sig,

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى ④

5. eller han må tænke efter, så Formaningen måske kommer ham til nytte?

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ⑤

6. Hvad angår den, som hånligt udviser ligegyldighed,

أَمَّا مَنْ اسْتَعْجَى ⑥

7. mod ham vender du din opmærksomhed,

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑦

8. skønt du ikke er ansvarlig, hvis han ikke bliver lutret.

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى ⑧

9. Men den, som kommer ilende til dig,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑨

10. og han frygter Gud,

وَهُوَ يَخْشَى ⑩

11. ham forsømmer du.

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَى ⑪

12. Nej! I sandhed, dette er en Formaning –

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑫

13. så lad den, som vil, give agt på den –

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ⑬

14. på ærefulde ark,¹

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ⑭

¹ Qur’ānen, der er et kompendium over alle bestandige og uforgængelige lærdomme indeholdt i forskellige åbenbarede Skrifter, udgør så at sige en samling af alle himmelske Bøger. Verset siger endvidere, at Qur’ānen vil blive skrevet i form af en Bog, som skal være højt respekteret og vil blive beskyttet mod enhver form for indgriben.

15. ophøjede, lutrede, مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝١٥
16. i skrivers hænder, بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝١٦
17. ædle og fromme. كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝١٧
18. Ve mennesket! Hvor utaknemmeligt er det! قَتِيلَ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرَهُ ۝١٨
19. Af hvad skaber Han det? مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝١٩
20. Af en sæddråbe! Han skaber det og giver det passende proportioner, مِنْ نُطْفَةٍ ۝٢٠ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝٢١
21. så gør Han vejen let for det, ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝٢١
22. derpå forårsager Han dets død og tildeler det en grav, ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢٢
23. så, når Han ønsker, vil Han oprejse det. ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝٢٣
24. Nej! Det har endnu ikke gjort, hvad Han påbød det *at gøre*. كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝٢٤
25. Lad nu mennesket se på sin føde, فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝٢٥
26. hvorledes Vi lader vandet strømme ned i overflod, أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝٢٦
27. så spalter Vi jorden, en passende spaltning, ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝٢٧
28. så lader Vi korn vokse deri فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝٢٨
29. og druer og grøntsager وَرَعْنًا وَقُضْبًا ۝٢٩
30. og oliven og daddelpalmen وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٣٠
31. og indhegnede haver tæt tilplantede وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝٣١
32. og frugter og plantevækst, وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝٣٢

33. en forsyning for jer og jeres kvæg.

مَتَاعًا لَكُمْ وَإِنْعَامِكُمْ ﴿٣٣﴾

34. Men når det øredøvende brag kommer,

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿٣٤﴾

35. på den dag, når et menneske flygter fra sin broder

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾

36. og *fra* sin moder og sin fader

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾

37. og *fra* sin hustru og sine sønner,

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٧﴾

38. ethvert menneske blandt dem vil på den dag være bekymret nok til at være ligegyldigt *over for andre*.

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٨﴾

39. På den dag vil nogle ansigter være strålende,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٩﴾

40. leende og frydefulde!

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٤٠﴾

41. Og over nogle ansigter vil der på den dag være støv,

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤١﴾

42. mørke vil dække dem.

تَرَهَقَهَا قَتَرَةٌ ﴿٤٢﴾

43. Disse er det, som forkastede troen og var syndige.

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٣﴾

SURA 81

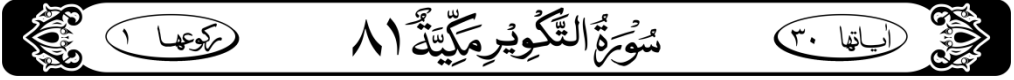
AT-TAKWĪR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 30 vers.

Den Hellige Qur'ān underretter endnu en gang om de store begivenheder, der vil finde sted i verden, som vil vidne om Dommens Dag. Og solen kaldes til vidne, når den skal indhylles, det vil sige, at den tids fjender ikke vil lade den Hellige Profets^{sa} lys komme menneskeheden til gode, og deres modbydelige propaganda vil blive en barriere derimellem. Og når Profetens disciples lys besudles af fjenderne – og ligesom stjernerne efter solens nedgang kun giver lys til en vis grad, således skal disciplenes lys også tages bort fra menneskets øje. Dette vil være den tid, når store bjerge skal sættes i bevægelse, altså skibe så store som bjerge, og også flyvemaskiner skal bruges til rejse og last, og hunkamelerne i modsætning dertil opgives som noget værdiløst. Dette vil ske på den tid, når zoologiske haver oprettes i stort omfang. På den Hellige Profets^{sa} tid eksisterede ingen ting af den art, og nutidens zoologiske haver vidner om, at store dyr transporteres dertil med skibe eller flyvemaskiner, hvilket var utænkeligt på det tidspunkt.

Derefter rettes vor opmærksomhed sandsynligvis mod krigene til søs, når der vil være stor færdsel på havet, og folk fra fjerne egne skal bringes sammen, altså ikke alene skal dyr samles sammen, men også menneskene skal forenes. Denne æra skal være lovmæssighedens æra, altså loven vil beherske verden, og mennesket skal ikke gives ret til at behandle selv sit eget afkom uretfærdigt. Tilsyneladende behersker loven hele verden, men ved at fornægte Loven fra Allāh den Ophøjede kan en verdslig lov ikke fjerne uorden og fordærv fra noget land. Dette skal være en tid, hvor bøger og tidsskrifter udgives i stort antal. Forskerne, som undersøger himmelens hemmeligheder, vil med andre ord blotlægge den. På den dag skal helvede flammes op, som vil være krigens helvede så vel som den himmelske vredes helvede. På trods af alt dette skal Paradiset bringes nær, nær for dem, som vil følge Allāhs lære og vil holde fast ved den. Enhver sjæl skal få at vide, hvad den har sendt forud for sig selv.

I vers 16-17 kaldes de både til vidne, som efter deres hemmelige missioner vender tilbage og derefter skjuler sig på deres bestemte forankringssteder. Dette forløb beskriver, at der her omtales sådanne sataniske tanker, som overfalder den menneskelige samvittighed åndeligt, og efter angrebet forsvinder de. Og også natten kaldes til vidne, når den vil være ved at dø hen, og når tegnene på morgengryet tydeligt viser sig. Dette vil få til følge, at denne mørke nat med sikkerhed i sidste ende vil resultere i islāms morgen.

AT-TAKWÎR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

2. Når solen indhylles,

3. og når stjernerne bliver dunkle,

4. og når bjergene sættes i bevægelse,

5. og når de timåneders drægtige
hunkameler opgives,

6. og når de vilde dyr samles sammen,

7. og når havene bringes til at
strømme sammen, *det ene ind i det
andet,*

8. og når menneskene bringes sammen,

9. og når der spørges om den le-
vende begravede pige:

10. "For hvilken forbrydelse blev
hun dræbt?"

11. Og når bøgerne udbredes.

12. Og når himmelen blotlægges,

13. og når helvede flammes op,

14. og når Paradiset bringes nær,

15. da vil enhver sjæl vide, hvad
den har frembragt.

16. Nej! Jeg kalder til vidne pla-
neterne, som trækker sig tilbage,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ②

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ③

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ④

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ⑤

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑥

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑦

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑧

وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ⑨

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑩

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑪

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑫

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ⑬

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُرْلِفَتْ ⑭

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ⑮

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ ⑯

17. bevæger sig fremad og så skjuler sig.¹

الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝١٧

18. Og Jeg kalder til vidne natten, når den svinder bort,

وَ اللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۝١٨

19. og daggryet, når det begynder at ånde,

وَ الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝١٩

20. at dette med sikkerhed er et ædelt Sendebuds åbenbarede ord,

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝٢٠

21. besidderen af magt, højagtet hos Tronens Herre,

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝٢١

22. adlydelsesværdig dér, hos Tronens Herre, og også troværdig.

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝٢٢

23. Og jeres fælle er ikke besat.

وَ مَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝٢٣

24. Og i sandhed, han så Ham ved den klare Horisont.²

وَ لَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝٢٤

25. Og han er ikke nærig, hvad det usete angår.

وَ مَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝٢٥

26. Ej heller er dette ord fra satan, den forkastede.

وَ مَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝٢٦

27. Hvor går I da hen?

فَأَيْنَ تَذُهْبُونَ ۝٢٧

28. Dette er kun en Formaning for alverden

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝٢٨

29. til sådanne blandt jer, som ønsker at holde sig på den rette vej,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝٢٩

30. og I ønsker ikke noget, undtagen Allāh, alle verdeneres Herre, vil det.

وَ مَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

ع

الْعَالَمِينَ ۝٣٠

1 Ḥaḍrat Mirzā Tāhir Aḥmadth, forfatteren til indledningerne, har fortolket versene 16-17, idet han har givet følgende mulige oversættelse af disse vers:

16. Nej! Jeg sværger ved dem, som vender tilbage efter deres hemmelige missioner,

17. ved bådene, som skjuler sig i tide eller på skjulesteder.

2 Se indledningen til sura 53.

SURA 82

AL-INFITĀR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 20 vers.

Også i begyndelsen af denne sura tales der om stjernerne, ikke om deres blegnen, men om deres ødelæggelse, det vil sige, at mennesket i nattens mørke fuldstændigt skal berøves selv stjernernes lys. Derefter gentages det vedrørende havene, at ikke alene på havene vil der blive stor færdsel, og for at finde havenes hemmeligheder vil disse blive sønderrevet, men også på land vil arkæologer bringe oldtidens begravede civilisationer frem. På den dag vil mennesket få at vide, hvad menneskeheden plejede at sende forud for sig selv, og hvad de, som kommer senere, vil sende forud i fremtiden.

Ved slutningen af suraen, hvor Dommens Dag omtales i et af versene, slås det fast, at det virkelige herredømme i denne verden ikke tilhører de midlertidige herskere, men at den sande Herre er Allāh den Ophøjede, og på Dommens Dag vil ethvert herredømme vende tilbage til Ham, og ethvert andet væsen vil være fuldstændigt blottet for herredømme.

AL-INFITĀR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Når himmelen sønderrives,

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②

3. og når stjernerne er spredt,

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③

4. og når floderne bringes til at
strømme *ind i kanaler*,¹

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④

5. og når gravene blotlægges,

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤

6. enhver sjæl skal *da* vide, hvad
den har sendt forud, og hvad den
har ladt tilbage.

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ⑥

7. O menneske! Hvad har opildnet
dig mod din Herre, den Nådige,

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ
الْكَرِيمِ ⑦

8. Som skabte dig, så fuldkom-
mengjorde dig, derpå skænkede
dig de rette proportioner?²

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ⑧

9. I hvilken som helst skikkelse,
som behagede Ham, formede Han
dig.

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨

10. Nej, men I fornægter Dom-
men,

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ ⑩

11. skønt der bestemt er udnævnt
vogtere over jer,

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ⑪

12. ædle skrivere,³

كِرَامًا كَاتِبِينَ ⑫

1 På arabisk anvendes ordet بِحَارٍ, *biḥār*, om både floder og have. Forfatteren til indledningerne har anvendt ordet *biḥār* i betydning af "have" og har således fremlagt en ny fortolkning af vers 4 i indledningen til denne sura.

2 Gud har forsynet mennesket med store naturlige evner og formåen, for at det må hæve sig til kulminationen af åndelig værdighed.

3 Se sura 50:18.

13. som ved *alt*, hvad I gør.

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٣﴾

14. Med sikkerhed, de fromme vil være i salighed,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٤﴾

15. og de syndige vil være i helvede,

وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٥﴾

16. de vil brænde deri på Dommens Dag,

يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٦﴾

17. og de vil ikke være i stand til at undslippe fra det.

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿١٧﴾

18. Og hvad skulle lade dig vide, hvad Dommens Dag er!

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٨﴾

19. Igen, hvad skulle lade dig vide, hvad Dommens Dag er!

ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٩﴾

20. Den dag, når en sjæl ikke skal have magt til at gøre noget for en anden sjæl! Og befalingen på den dag vil være Allāhs.

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ﴿٢٠﴾

عَلَّمَ

وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿٢٠﴾

SURA 83

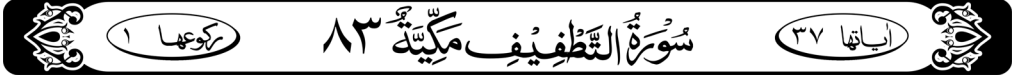
AT-TAṬFĪF

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 37 vers.

Suraen retter endnu en gang menneskets opmærksomhed mod *الْمِيزَانَ* *almizān*, balancen, at I kun kan få fremgang, hvis I holder fast ved retfærdigheden. Der må ikke være forskellig udmåling med hensyn til at tage og at give. I denne sura gives også en analyse af nutidens handel. Når de store lande driver handel med de fattige lande, er det altid de fattige lande, som lider tab. Her siges det, at mon disse ikke grunder over, at de skal samles sammen på den store regnskabsdag, hvor regnskabet for selv deres verdslige handel skal opgøres. Dette er den samme *يَوْمَ الدِّينِ* *yaumuddīn*, Dommens Dag, som er omtalt i slutningen af den foregående sura.

I de efterfølgende vers nævnes udførligt Dommens Dag, og der advares om, at de, som fornægtede denne dag, også tidligere blev tilintetgjort, og også i “de senerees” tid vil sådanne møde deres onde afslutning.

I suraens senere vers sammenlignes helvedes og Paradisets beboere, og der advares om, at de troende, som de i denne verden drev spot med, idet de råbte ad dem og forhånede dem ved at blinke til hinanden og udnævnte dem til at være vantro, vil le ad disse vantro og spørge: Sig, hvad er nu jeres tilstand?

AT-TAṬFĪF

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ve dem, som giver kort mål,

وَيْدٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ②

3. dem, som, når de tager tilmå-
ling fra andre mennesker, tager det
fuldt,

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ ③

4. men når de giver andre tilmå-
ling eller vejer ud til dem, giver de
dem mindre.

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ④

5. Mon disse *folk* ikke ved, at de
skal oprejses

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ⑤

6. til en mægtig dag,

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑥

7. den dag, når menneskeheden
vil stå for alle verdener Herre?

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑦

8. Nej! Optegnelsen af de syndige
er i Sidjdjīn.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ⑧

9. Og hvad skulle lade dig vide,
hvad Sidjdjīn er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ⑨

10. *Det er* en Bog, optegnet *ud-
førligt*.

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ⑩

11. Ve over dem på den dag, som
fornægter,

وَيْدٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑪

12. dem, som fornægter Dommens
Dag.

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ⑫

13. Og ingen fornægter den und-
tagen enhver syndefuld overtræder,

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ⑬

14. *som*, når Vore Tegn forelæses
for ham, siger: “De gamles histo-
rier!”

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ⑭

15. Nej, men det, som de har op-tjent, har gjort deres hjerter rustne.

كَلَّا بَلْ سَخَتْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

16. Nej, de vil bestemt være udelukket fra *at skue* deres Herre på den dag.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٦﴾

17. Derpå vil de med sikkerhed brænde i helvede,

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾

18. så skal det siges *til dem*: "Dette er, hvad I plejede at fornægte."

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تَكْذِبُونَ ﴿١٨﴾

19. Nej! Optegnelsen af de retfærdige er med sikkerhed i 'Illiyūn.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٩﴾

20. Og hvad skulle lade dig vide, hvad 'Illiyūn er?

وَمَا آذْرَكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿٢٠﴾

21. *Det er* en Bog, optegnet *udførligt*.

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢١﴾

22. De *af Gud* udvalgte vil være vidne til den.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٢﴾

23. Med sikkerhed, de fromme vil være i salighed,

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٣﴾

24. *siddende* på divaner, skuende omkring.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Du vil finde salighedens friskhed i deres ansigter.

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

26. Der skal skænkes dem af en ren forseget drik,

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٦﴾

27. dens forsegling vil være *af* moskus – dette skal de stræbende stræbe efter,

خِتْمُهُ مِسْكَ ط وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٧﴾

28. og den vil være tilsat *vandet fra* Tasnīm,

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾

29. en kilde, hvoraf de udvalgte vil drikke.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

30. De, som var forbrydere, plejede at le ad dem, som troede,

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

31. og når de gik forbi dem, blinkede de til hinanden.

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣١﴾

32. Og når de vendte tilbage til deres familier, vendte de tilbage pralende,

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا
فَكِبِّهِنَّ ﴿٣٢﴾

33. og når de så dem, sagde de: "Disse er med sikkerhed de fortabte!"

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
لَضَالُّونَ ﴿٣٣﴾

34. Men de var ikke sendt som vogtere over dem.

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٤﴾

35. Så i dag er det de troende, som vil le ad de vantro,

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ
يَضْحَكُونَ ﴿٣٥﴾

36. *siddende* på divaner, skuende omkring.

عَلَىٰ الْأَرَآئِكِ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Er de vantro mon *ikke behørigt* lønnet for det, de plejede at gøre?

هَلْ ثَوَابَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٧﴾

SURA 84

AL-INSHIQĀQ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 26 vers.

I samme stil som i de foregående suraer kaldes de store omvæltninger i verden til vidne om det Hinsidige. Der tales endnu en gang om, at himmelen skal sønderrives, en af betydningerne af dette er, at forskelligartede hjem søgelser vil nedstige fra himmelen.

Derefter omtales det, at jorden skal udbredes. Tilsyneladende synes jorden ikke at være blevet udbredt, men på Qur'ānens åbenbaringstidspunkt kendte man kun til halvdelen af verden, og halvdelen af verden blev gennem opdagelsen af Amerika således udbredt symbolsk. Og dette er den samme æra, hvor jorden vil kaste det ud, som den har i sig af begravede hemmeligheder, den vil med andre ord blive tom. Det var med opdagelsen af Amerika, at denne æra af videnskabelig udvikling begyndte.

Endvidere profeteres det, at når dagen vil være forvandlet til mørke, og natten har bredt sig, og islāms måne endnu en gang vil rejse sig – på den dag skal I være i gang med trin for trin at bevæge jer mod jeres udviklings højeste stadier.

AL-INSHIQĀQ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. Når himmelen bliver sønderrevet

3. og lytter til sin Herre – og *dette* er pålagt den –

4. og når jorden udbredes

5. og kaster *alt* det ud, som er i den, og bliver tom

6. og lytter til sin Herre – og *dette* er pålagt den.

7. O menneske! Du stræber bestemt imod din Herre, en stor stræben, så kommer du til at møde Ham.

8. Så hvad angår den, som gives sin bog *med optegnelser* i sin højre hånd,

9. han vil snart få et let regnskab,

10. og han vil vende tilbage til sin familie, frydefuld.

11. Men hvad angår den, som gives sin bog *med optegnelser* bag sin ryg,

12. han vil snart kalde på tilintetgørelse,¹

13. og han vil brænde i en flammende ild.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ②

وَآذَنْتَ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ③

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ④

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ⑤

وَآذَنْتَ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑥

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ

كَدْحًا فَمُلِقِيهِ ⑦

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ⑧

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ⑨

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ⑩

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ⑪

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ⑫

وَيُصَلَّىٰ سَعِيرًا ⑬

1 *At kalde på tilintetgørelse* betyder, at når mennesket er i store kvaler, vil det ønske enden på sit liv.

14. Med sikkerhed, *før dette* levede han lykkeligt blandt sin familie.

إِنَّهٗ كَانَ فِيٓ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝١٤

15. Han mente virkelig, at han aldrig skulle vende tilbage *til Gud*.

إِنَّهٗ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَّحُورَ ۝١٥

16. Jo! Med sikkerhed, hans Herre ser ham fuldt ud.

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝١٦

17. Men nej! Jeg kalder til vidne aftenskumringen

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝١٧

18. og natten og *alt* det, den omslutter,

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝١٨

19. og månen, når den bliver fuld,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝١٩

20. at I bestemt skal gå fra et stadie til et andet.

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝٢٠

21. Så hvad er der med dem, at de ikke tror,

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٢١

22. og når Qur'ānen forelæses for dem, bøjer de sig ikke i lydighed,²

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝٢٢

23. tværtimod, de, som fornægter troen, forkaster *den*.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝٢٣

24. Og Allāh kender bedst, hvad de skjuler *i deres hjerter*.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝٢٤

25. Så meddel dem en smertefuld straf.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٢٥

26. Men *hvad* angår dem, som tror og handler retfærdigt, for dem er der en uendelig belønning.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٢٦

² Sadjdah foretages efter dette vers.

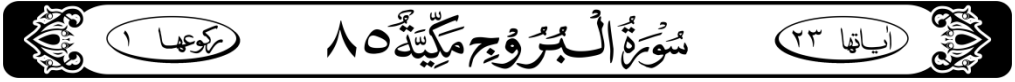
SURA 85

AL-BURŪDJ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 23 vers.

Suraen har tilknytning til den foregående sura, hvori det siges, at islāms måne igen vil rejse sig. Hvornår vil det ske, og hvad skal formålet være? Man skal huske på, at himmelen har tolv *burūd*j, konstellationer. Det vil sige, at tiden for denne profetis opfyldelse vil komme efter 1200 år, og ligesom månen vidner om solen, vil også et fremtidigt شاهد *shāhid*, vidne, aflægge vidnesbyrd om sin storslåede مشهود *mashhūd*, den person, der vidnes om, nemlig den Hellige Profet Muḥammad^{sa}. Og hans sande tilhængere vil også være en del af dette vidnesbyrd. Disse tilhængeres forbrydelse vil ikke være andet, end at de tror på denne lovede person, men af den grund vil de blive straffet på en meget grusom måde – endda brandattentat skal udøves mod dem, mens tilskuerne vil more sig ved at se på dem. Dette er en nøjagtig beskrivelse af, hvad der stadig udøves mod hengivne Ahmadiyya muslimer i Pakistan.

Ved slutningen af denne sura advares der strengt om, at da de tidligere folkeslag begik sådanne forbrydelser, blev de omringet af deres egne ugerninger. Ved denne Qur'ān, som er på en velbevaret tavle, skal I også straffes for jeres forbrydelser.

AL-BURŪDJ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ved himmelen med konstellationer
3. og *ved* den Lovede Dag,
4. og *ved* vidnet og den, hvorom der vidnes.
5. Forbandet være Grøfternes folk,
6. ilden *næret* med brændsel,
7. mens de sad ved den,
8. og de var vidner til det, de gjorde mod de troende.
9. Og de hadede dem kun, fordi de troede på Allāh, den Almægtige, den Præsværdige,
10. Hvem himlens og jordens herredømme tilhører, og Allāh er Vidne over alle ting.
11. De, som forfølger de troende mænd og de troende kvinder og så ikke angrer, for dem er der med sikkerhed helvedes straf, og for dem er der brændingens straf.
12. Men de, som tror og handler retfærdigt, for dem er der Haver, gennem hvilke floder strømmer. Det er den store sejr.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②
 وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ③
 وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④
 قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ⑤
 النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ⑥
 إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦
 وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 شُهُودٌ ⑧
 وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا
 بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑨
 الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⑩
 وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑪
 إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ
 عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑫
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑬

13. Med sikkerhed, din Herres greb er voldsomt.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝١٣

14. Han er Den, Som påbegynder og gentager.

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝١٤

15. Og Han er den Mest Tilgivende, den Mest Kærlige,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝١٥

16. Tronens Herre, Ærens Herre,

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝١٦

17. Fuldbyrderen af alt, hvad Han vil.

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝١٧

18. Er beretningen om hærskaerne *ikke* kommet til dig?

هَلْ آتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝١٨

19. Faraos og Thamūds *hærskaer*.

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝١٩

20. Nej, de, som forkaster troen, *fremturer* i at fornægte *sandheden*.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝٢٠

21. Og Allāh omslutter *dem* på en måde, de ikke opfatter.

وَ اللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝٢١

22. Nej, det er en Ærefuld Qur'ān

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝٢٢

23. på en velbevaret tavle.¹

ع
٢٣

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝٢٣

1 Se noten til sura 15:10.

SURA 86

AṬ-ṬĀRIQ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 18 vers.

Suraen er en fortsættelse af sura Al-Burūd̄j og indeholder en profeti om, at Allāh i denne mørke nat vil udpege Sine himmelske beskyttere, som vil hjælpe de forurettede mennesker. Hvorfor funderer mennesket ikke over, at det blot er et hovmodigt og pralende væsen? Det skal derfor bestemt omringes som følge af sine handlinger. Den Hellige Profet^{sa} og hans nutidige tilhængere er blevet formanet om at vente tålmodigt og give dem udsættelse, lad dem da begå overtrædelser endnu et stykke tid, de vil til sidst blive grebet.

AT-TĀRIQ

(Åbenbaret for Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige. ① بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
2. Ved himmelen og morgenstjernen – ② وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ
3. og hvad skulle lade dig vide, hvad morgenstjernen er? ③ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ
4. *Det er* stjernen med gennemtrængende stråleglans – ④ النَّجْمُ الثَّاقِبُ
5. der er ikke nogen sjæl, uden at den har en vogter over sig. ⑤ إِنَّ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ
6. Så lad mennesket grunde over, hvad det er skabt af. ⑥ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ
7. Det er skabt af en strømmende væske, ⑦ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ
8. som kommer fra *et sted* mellem lænden og ribbenene. ⑧ يُخْرِجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ
9. Med sikkerhed, Han har magten til at bringe det tilbage *til liv* ⑨ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ
10. *på* den dag, når hemmelighederne skal blottlægges. ⑩ يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ
11. Da vil det ikke have nogen styrke og ingen hjælper. ⑪ فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ
12. Ved himmelen, ofte tilbagevendende *med regn*, ⑫ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ
13. og *ved* jorden, som åbner sig *med plantevækst*, ⑬ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ
14. med sikkerhed, dette er et afgørende ord, ⑭ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ
15. og det er ikke nytteløs tale. ⑮ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ
16. Med sikkerhed, de lægger en plan, ⑯ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا

17. også Jeg lægger en plan.

وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝١٧

18. Så giv de vantro udsættelse. *Ja*,
giv dem udsættelse for en kort tid.

فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهَلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٨

SURA 87

AL-A'LĀ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 20 vers.

Allerede i begyndelsen af suraen skænkes der et glædeligt budskab, at det er Allāhs navn og navnet på de gudhengivne, som skal være sejrende. Der opfordres derfor til, at man må fortsætte med at formane, i sidste ende vil formaningen med sikkerhed være gavnlig, selv om den i begyndelsen måtte synes at være mislykket. Derefter siges det til mennesket, at I undlader at lytte til formaning, fordi I har foretrukket det nærværende liv frem for det Hinsidige, hvorimod det Hinsidige er bedre og en varig bolig.

AL-A'LĀ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Lovpris din Herres navn, den Mest Ophøjede,
3. Som skaber og fuldkommen-gør,¹
4. og Som formgiver og vejleder,
5. og Som frembringer græsslet-ten,
6. derpå gør den til sort, råddent affald.
7. Vi vil lære dig *Qur'ānen*, og du skal ikke glemme *den*,
8. undtagen som Allāh vil. Med sikkerhed, Han ved, *hvad* der er åbenlyst, og *hvad* der er skjult.
9. Og Vi vil skænke dig *enhver* lettelse.
10. Så fortsæt med at formane, med sikkerhed, formaning er gavnlig.
11. Den, som frygter, vil snart tage sig i agt,
12. men den elendigste vil vende sig bort fra den,
13. han, som skal indgå i den store ild.
14. Da vil han hverken dø deri eller leve.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ②

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ③

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ④

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ⑤

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑥

سُنُقْرُوكَ فَلَا تَنْسَى ⑦

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ⑧ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

وَمَا يَخْفَى ⑧

وَنُبِّسْرُوكَ لِلْيَسْرَى ⑨

فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑩

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى ⑪

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ⑫

الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى ⑬

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑭

1 En ophøjet skæbne venter mennesket. Det kan opnå den højeste åndelige stilling og kan i sin person afspejle guddommelige egenskaber.

15. Med sikkerhed, den får *virkelig* fremgang, som lutrer sig

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝١٥

16. og ihukommer sin Herres navn og beder Bønner.

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝١٦

17. Men I foretrækker det nærværende liv,

بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝١٧

18. hvorimod det Hinsidige er bedre og mere varigt.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝١٨

19. Med sikkerhed, dette er *hva*der lærtes i de tidligere Skrifter –

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝١٩

20. Abrahams og Moses' Skrifter.²

صُّحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝٢٠

² Da de væsentlige principper for alle religioner grundlæggende er identiske, findes den samme lærdom, som er nævnt i de foregående vers, også i Moses' og Abrahams Skrifter. Verset kan også betyde, at profetien om fremkomsten af en stor Profet, der skulle give verden det sidste guddommelige budskab og den mest fuldkomne lære, findes i Moses' og Abrahams Skrifter (5. Mosebog, 18,18-19; 33,2). Se noten til sura 46:11.

SURA 88

AL-GHĀSHIYAH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 27 vers.

I suraen berettes der om stadigt indtræffende straffe, som vil være overvældende. På den dag vil nogle ansigter være angstfulde, forslidte og helt udmattede. De skal indgå i en flammende ild, og deres føde vil ikke være andet end tørre, bitre og tornede planter, som hverken vil nære eller stille deres sult. Dette er en metafor, der peger mod effekten af den tilsyneladende søde kaktusfrugt, som i sidste ende vil have en meget smertefuld indvirkning på dem, som spiser den.

Efter at have beskrevet hændelserne, som finder sted i det Hinsidige, omtaler suraen det regnskab, som mennesket bestemt skal stå inde for over for Gud.

Ifølge den Hellige Profets^{sa} sædvane beder alle deltagere i bønningen hørligt ved slutningen af det sidste vers af denne sura således: اللَّهُمَّ حَاسِبْنَا حسَابًا يَسِيرًا *Allāhumma ḥāsibnā ḥisābayyasīrā*, O Allāh, gør vort regnskab let for os!

AL-GHĀSHIYAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Er beretningen kommet til dig om den overvældende *ulykke*?
3. *Nogle* ansigter vil på den dag være nedslåede,
4. prægede af slid, udmattede.
5. *De* skal indgå i en flammende ild
6. og nødes til at drikke fra en kogende kilde,
7. de vil ikke få anden føde end tørre, bitre og tornede planter,
8. som hverken vil nære eller stille sult.
9. *Og nogle* ansigter vil på den dag være frydefulde,
10. veltilfredse med deres stræben,
11. i en ophøjet Have,
12. hvori du ikke vil høre nogen forfængelig tale,
13. deri er der en strømmende kilde,
14. deri er der ophøjede divaner
15. og bægre, placeret med omhu,
16. og puder, *smukt* opstillet,

وَقَفَاذِهِمْ

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ②
- وَجُودًا يُؤْمِنُ خَاشِعَةً ③
- عَامِلَةً نَّاصِبَةً ④
- تَصَلِي نَارًا حَامِيَةً ⑤
- تَسْتَقِي مِنْ عَيْنٍ آيَةٍ ⑥
- لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ⑦
- لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑧
- وَجُودًا يُؤْمِنُ نَاعِمَةً ⑨
- لِيَسْعِيهَا رَاضِيَةً ⑩
- فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑪
- لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ⑫
- فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ⑬
- فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ⑭
- وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ⑮
- وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ⑯

17. og tæpper, *smagfuldt* udbredt.

وَذَرَائِي مَبْنُوثَةٌ ۝١٧

18. Ser de da ikke på kamelerne,¹ hvorledes de er skabt?

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٨

19. Og på himmelen, hvorledes den er hævet højt?

وَأِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٩

20. Og på bjergene, hvorledes de er grundfæstede?

وَأِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝٢٠

21. Og på jorden, hvorledes den er udbredt?

وَأِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢١

22. Forman derfor, for du er kun en, som formaner,

فَذَكِّرْ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝٢٢

23. du er ikke en vogter over dem.

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٣

24. Men den, som vender sig bort og forkaster troen,

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝٢٤

25. ham vil Allāh straffe med den største straf.

فِيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝٢٥

26. Med sikkerhed, til Os er deres tilbagekomst,

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝٢٦

27. derefter påhviler det med sikkerhed Os at kræve dem til regnskab.

عَلَيْنَا ۝٢٧

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٧

1 Kameler giver et fremragende eksempel på fuldkommen lydighed, når de går i lige linje. Kameler kan fortsætte rejsen dagevis uden vand i en varm, sandet ørken. De sande troende udviser også ubestridelig lydighed mod deres leder, og de har uendelig tålmodighed under prøvelser. Da *ibil* også betyder skyer (Lane), kan verset bl.a. udtrykke, at Gud vil udbrede Qur'ānens lære, altså åndeligt vand, over hele jorden.

SURA 89

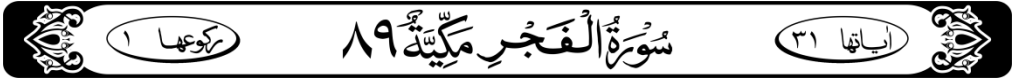
AL-FADJR

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 31 vers.

Suraen hedder Al-Fadjr, morgengryet, og ti nætter kaldes til vidne om morgengryet, og derudover kaldes også til vidne to og én, som bliver tretten i alt. Disse tretten år henviser til den tidlige Mekka periode, hvorefter morgengryet skulle opstå i form af udvandringen til Medina.

Disse vers er blevet fortolket på mange forskellige måder, blandt andet findes der henvisning til et morgengry, som vil vise sig i "de senere" tid. Men hvad det første morgengry angår, omtales det med stor vished, og denne omtale må derfor være tilstrækkelig.

I de resterende vers af denne sura opfordres der gentagne gange til at tjene menneskeheden, og det siges, at for enhver, der vil stræbe efter befrielsen af de fattige og forurettede nationer, er der glædeligt nyt, at han vil få en stor belønning. Og det største budskab i de sidste vers udtrykkes således, at han vil dø i den tilstand, at Allāh vil kalde hans sjæl til Sig ved at sige, at o du sjæl, som er blevet helt tilfreds med Mig, du er ikke alene tilfreds, men du er også blevet tildelt Mit velbehag. Foren dig nu med Mine tjenere, og indgå i det Paradis, som er Mine tjeneres Paradis.

AL-FADJR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Ved morgengryet وَالْفَجْرِ ②
3. og de ti nætter وَلَيَالٍ عَشْرٍ ③
4. og det lige og det ulige وَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ④
5. og natten, når den går *mod sin slutning*, وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرٍ ⑤
6. er der mon *ikke* i dette et stærkt bevis for et forstandigt menneske? هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَجْرِ ⑥
7. Har du ikke set, hvorledes din Herre handlede med 'Ād – أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑦
8. Irams *stamme*, besiddere af de høje bygninger, إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑧
9. bygninger som deres var aldrig bygget tidligere i landene – الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ⑨
10. og *med* Thamūd, som udhuggede klipperne i dalen, وَ ثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑩
11. og *med* Faraο, herren over de vidtstrakte lejre, وَ فِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ⑪
12. som gjorde oprør i landene الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ ⑫
13. og spredte meget fordærv deri. فَكَثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ⑬
14. Da lod din Herre straffens svøbe falde over dem. فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑭
15. Med sikkerhed, din Herre er *altid* på vagt. إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ⑮
16. Hvad angår mennesket, når dets Herre prøver det og ærer det فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ

og skænker det nåde, siger det:
“Min Herre har æret mig.”

رَبُّهُ فَآكَرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي
أَكْرَمَنِي ﴿١٧﴾

17. Men når Han prøver det og begrænser dets forsyning for det, siger det: “Min Herre har vanæret mig.”

وَ أَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ
رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٨﴾

18. Nej, men I behandler ikke den forældreløse med respekt,

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٨﴾

19. og I opfordrer ikke hinanden til at bespise den fattige,

وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٩﴾

20. og I opæder *andres* arv fuldstændigt,

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿٢٠﴾

21. og I elsker rigdom med overmåde stor kærlighed.¹

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢١﴾

22. Nej, når jorden sønderknuses fuldstændigt,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢٢﴾

23. og din Herre kommer og også englene, opstillet i række efter række,

وَ جَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٣﴾

24. og helvede på den dag bringes nær, på den dag vil mennesket ihukomme, men til hvilken nytte skal dets ihukommelse være?

وَ جَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۗ يَوْمَئِذٍ
يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَ أَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٤﴾

25. Det vil sige: “Gid jeg havde sendt *nogle gode handlinger* forud for mit liv *her!*”

يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٥﴾

26. Så på den dag kan ingen straffe som Hans straf,

فِيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾

27. og ingen kan binde, som Han binder.

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٧﴾

1 Overdreven kærlighed til rigdom skaber et umådeholdent ønske hos mennesket om at forøge dets rigdom uden at give den ud for at fremme gode formål. Dette fører til dets moralske ødelæggelse. Islām drager lige så stor omsorg for samfundets moralske sundhed som for den enkeltes, hvilket kræver, at materielle goder fordeles vidt og bredt, og at rigdom holdes i god cirkulation.

28. Og du, o fredfyldte sjæl!

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٨﴾

29. Vend tilbage til din Herre, veltilfreds *med Ham*, og Han veltilfreds *med dig*.

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٩﴾

30. Så trød du ind blandt Mine *udvalgte* tjenere,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣٠﴾

31. og trød du ind i Mit Paradis.

﴿٣١﴾

وَادْخُلِي جَنَّاتِي ﴿٣١﴾

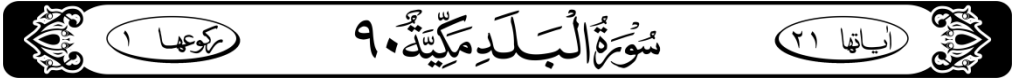
SURA 90

AL-BALAD

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 21 vers.

Mekkas nætter, som kaldes til vidne i den foregående sura, det samme Mekka omtales endnu en gang. Allāh den Ophøjede taler til den Hellige Profet^{sa} med disse ord, at Jeg kalder denne by til vidne, så længe du er i den, og når de driver dig ud af den, vil denne by ikke længere være en fredens by.

Derefter kaldes kommende generationer til vidne på, at en stadig stræben er foreskrevet mennesket. Når det skænkes profetdømmets lys, åbnes den åndelige så vel som den verdslige fremgangs to veje for det, men i stedet for at vælge bestræbelsens hårde vej og opnå de åndelige så vel som de verdslige højder, vælger mennesket skråningens lette vej og kaster sig i forfald. At stige op i højden forklares hermed, at dette ikke handler om at bestige et bjerg, men det betyder, at når sult og nød rammer fattige folk, og nationerne underkues – om nogen på det tidspunkt vil stræbe efter at befri sådanne slaver og hjælpe disse nødstedte folk i støvet til at stå på egne ben, så er det dem, som vil bestige højderne. Men dette mål kan ikke nås på få dage. Det kræver, at man tålmodigt opfordrer til udholdenhed, og at man barmhjertigt opfordrer til at udvise barmhjertighed.

AL-BALAD

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Nej, Jeg sværger ved denne by,	لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ②
3. og du vil dvæle i denne by,	وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ③
4. og <i>Jeg sværger ved</i> faderen og
det, han avlede,	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ④
5. Vi har med sikkerhed skabt men-
nesket til <i>at stå over for</i> trængsler.	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ⑤
6. Mon det mener, at ingen har
magt over det?	أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقَدِّرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ⑥
7. Det siger: “Jeg har ødet enorm
rigdom bort.”	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ⑦
8. Mon det mener, at ingen ser
det?	أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ⑧
9. Har Vi ikke givet det to øjne	أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ⑨
10. og en tunge og to læber?	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ⑩
11. Og Vi viste det ædelhedens to
opadstigende veje. ¹	وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ⑪
12. Men det fulgte ikke “‘Aqabah”
vejen.	فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ⑫
13. Og hvad skulle lade dig vide,
hvad “‘Aqabah” er?	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ⑬
14. <i>Det er</i> frigivelse af en slave	فَلَكُ رَقَبَةٌ ⑭

¹ Det vil sige, at mennesket er blevet udstyret med både åndelige og fysiske øjne, hvorved det kan skelne godt fra ondt, og har fået en tunge og to læber, så det kan bede om vejledning. Og frem for alt har Gud forelagt mennesket et ædelt mål, for at det må bruge alle sine evner for at opnå det.

15. eller på hungerens dag at bispise

أَوْ اطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٥﴾

16. en nærtbeslægtet forældreløs

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

17. eller en fattig, som ligger i støvet.

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٧﴾

18. Derudover skulle det være blandt dem, som tror og opfordrer hinanden til udholdenhed og opfordrer hinanden til barmhjertighed.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٨﴾

19. Disse er folkene til højre.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٩﴾

20. Men de, som forkaster Vore Tegn, de er folkene til venstre.

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَاهُمْ أَصْحَابُ

الْمَشْأَمَةِ ﴿٢٠﴾

21. Over dem skal springe en ild, ^{١٥}ع_{١٥} som er indelukket.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢١﴾

SURA 91

ASH-SHAMS

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 16 vers.

Her profeteres det igen, at islāms sol atter vil stige op, og at den måne, som skal modtage sit lys fra denne sol, endnu en gang vil stråle frem, og så vil et morgengry opstå. Derefter vil en mørk nat igen brede sig, det vil sige, at der ikke findes nogen morgen, efter hvilken mennesket ikke bliver omsluttet endnu en gang af uagtsomhedens mørke.

Derpå er der den storslåede proklamation, at Allāh har skabt enhver sjæl med *‘adl*, evnen til retfærdighed, og har åbenbaret til den skelnen mellem godt og ondt. Den, som udvikler sine gudbenådede egenskaber, vil få fremgang, men den, som begraver disse egenskaber i jorden, skal ødelægges.

Derefter omtales stammen Thamūd og deres Profets hunkamel. Det er muligt, at der i denne beskrivelse henvises til den hunkamel, som Profeten Ṣāliḥ^{as} anvendte til sin rejse for at viderebringe budskabet, og da hans folk huggede haserne over på denne hunkamel, blev de ramt af stor ødelæggelse. Så når Profeternes fjender ødelægger kommunikationsmidler, som de anvender til at forkynde retledningens budskab, bliver de altid selv tilintetgjort.

ASH-SHAMS

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ved solen og tidspunktet, når den begynder at stråle,
3. og ved månen, når den følger den, *solen*,
4. og ved dagen, når den afslører dens glans,
5. og ved natten, når den trækker et slør over den,
6. og ved himmelen og dens skabelse
7. og ved jorden og dens udbredelse
8. og ved sjælen og dens fuldkommengørelse –
9. og Han åbenbarede til den, hvad der er uret for den, og hvad der er retfærdigt for den –
10. med sikkerhed, han får fremgang, som lutrer den,
11. og han, som fordærver den, er ødelagt.
12. *Stammen* Thamūd forkastede *sandheden* på grund af deres oprørskhed.
13. Da den mest elendige blandt dem rejste sig,
14. sagde Allāhs Sendebud til dem: “*Lad* Allāhs hunkamel *være i fred* og *lad* den drikke.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ②

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ③

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ④

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ⑤

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑥

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا ⑦

وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّاهَا ⑧

فَالهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑨

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَكَّبَهَا ⑩

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑪

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ⑫

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑬

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ

وَسُقِيهَا ⑭

15. Men de forkastede ham og huggede haserne over på den, så deres Herre ødelagde dem fuldstændigt på grund af deres synd og jævned dem *med jorden*.

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها ^ص فَذَمَدَمَ عَلَيْهِمُ
رَبُّهُم بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ^ص ١٥

16. Og Han brød Sig ikke om følgerne deraf.

ع
١٦

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ^ص ١٦

SURA 92

AL-LAIL

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 22 vers.

Efter sura Ash-Shams, solen, kommer sura Al-Lail, natten, ligesom der efter dag kommer nat, og det er ikke en jordisk nat, men gennem hele suraen fremlægges nattens åndelige aspekter på en fremragende måde, og samtidig gives dette glædelige budskab, at når natten falder på, så vil dagen med sikkerhed også opstå. Endvidere siges det, at ligesom dagen og natten har forskellige indvirkninger, på samme måde er menneskets stræben enten mørk som natten eller klar som dagen. Ethvert menneske belønnes i henhold til sine handlinger og synspunkter. De, som nærer gudfrygtighed og giver ud for de fattiges velfærd og bekræfter det gode, når det kommer til dem, for dem vil Allāh lette deres veje. Men den, som derimod er gerrig og hensynsløs med hensyn til konsekvenserne deraf og forkaster det gode, når det kommer til ham, for ham vil Vi gøre rejsen vanskelig.

Ved suraens slutning advares det syndige menneske, der besidder ovennævnte egenskaber, mod en flammende ild, når det skal indgå i den. Og den, som bruger sin rigdom til et godt formål og har handlet retfærdigt, vil med sikkerhed blive frelst fra denne ild.

AL-LAIL

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ved natten, når den dækker til!
3. Og ved dagen, når den lyser op,
4. og ved skabelsen af hankøn og hunkøn,
5. med sikkerhed, jeres bestræbelser er forskellige.
6. Så hvad den angår, som giver ud for *Allāhs sag* og er retfærdig
7. og bekræfter alt det, som er godt,
8. ham vil Vi skænke *enhver* letelse.
9. Men hvad angår den, som er gerrig og *hånligt* udviser ligegyldighed
10. og forkaster det, som er retfærdigt,
11. for ham skal Vi lette vejen til trængsel.
12. Og hans rigdom skal ikke nytte ham noget, når han fortabes.
13. Med sikkerhed, det påhviler Os at retlede,
14. og Os tilhører det Hinsidige såvel som denne verden.
15. Så Jeg advarer jer om en flammende ild.

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ②
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ③
 وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ④
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ⑤
 فَاِمَّا مَنۢ بَخِلَ وَآتَى ⑥
 وَصَدَقَّ بِالْحُسْنَى ⑦
 فَسَنِيْسِرُهُ لِيَسْرَى ⑧
 وَآمَّا مَنۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ⑨
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑩
 فَسَنِيْسِرُهُ لِيَعْسَى ⑪
 وَمَا يَغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑫
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ⑬
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑭
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ⑮

16. Ingen skal indgå i den undtagen den mest elendige,

لَا يَصِلُهَا إِلَّا الْأَشَقَى ۝١٦

17. som forkaster *sandheden* og vender ryggen til.

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝١٧

18. Men den retfærdige skal holdes borte fra den,

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝١٨

19. han, som giver sin rigdom ud for at blive lutret.

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝١٩

20. Og han skylder ikke nogen en gunstbevisning, som skal gengældes,

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝٢٠

21. undtagen *at han giver sin rigdom ud* for at søge sin Herres velbehag, den Mest Ophøjede.¹

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝٢١

22. Og snart vil Han blive veltilfreds *med ham*.

وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝٢٢

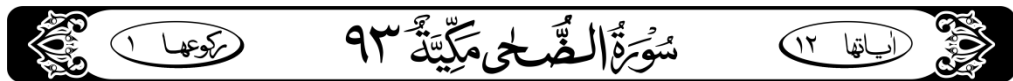
¹ Den retfærdige troende handler godt mod andre, ikke til gengæld for noget godt modtaget fra dem, men alene tilskyndet af et ønske om at være Guds skabninger til gavn og vinde sin himmelske Herre og Mesters velbehag.

SURA 93

AD-DUHĀ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 12 vers.

I suraen gives der igen glædeligt budskab om en dag, der vil være blevet meget klar, og også om en nat, som følger den. Den Hellige Profet^{sa} tiltales således, at Allāh vil ikke lade dig alene i mørke tider og vanskeligheder, og hvert øjeblik i fremtiden vil være bedre for dig end det tidligere. Derudover er der glædeligt budskab om, at Allāh vil skænke dig overflod. Vis derfor godhed mod forældreløse, og skænd ikke på den, som beder om noget, og af frygt for at dine nådegaver måske vil ophøre, må du ikke skjule dem for menneskeheden. Jo mere du giver ud på Allāhs vej, desto mere vil Allāh forøge det.

AD-DUHĀ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ved formiddagens tiltagende lys

وَالضُّحَىٰ ②

3. og ved natten, når den bliver stille,

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ③

4. din Herre har ikke forladt dig, ej heller er Han misfornøjet med dig.

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ④

5. Med sikkerhed, enhver stund der følger er bedre for dig, end hvad der går forud.

وَلَا خِزْيَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ⑤

6. Og din Herre vil snart skænke dig, og du vil blive veltilfreds.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑥

7. Fandt Han dig ikke forældreløs og gav dig beskyttelse?

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑦

8. Og Han fandt dig søgende efter Sig og retledede dig til Sig Selv.

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑧

9. Og Han fandt dig i nød og gjorde dig rig.

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑨

10. Så hvad angår den forældre-løse, undertryk ham ikke,

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

11. og hvad angår den, som tigger om noget, skænd ikke på ham,

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

12. og hvad angår din Herres nåde, må du berette den til andre.

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

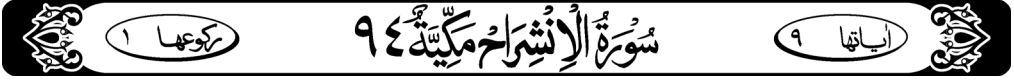
١٢
ع

SURA 94

AL-INSHIRĀH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 9 vers.

Efter omtalen af den Hellige Profets^{sa} gode egenskaber siges det i denne storslåede sura: Har Vi ikke åbnet dit bryst fuldstændigt for dig, og har Allāh ikke gjort det muligt for dig at udføre det dig betroede, og har Vi ikke ophøjet dit eftermæle? Husk derfor på denne evige sandhed, at efter hver trængsel er der lettelse. Dette princip gælder i verdslige så vel som åndelige anliggender. Når du så er fri for dagens beskæftigelser, bør du stå op om natten for din Herre, og ved Hans kærlighed må du få hjertefred.

AL-INSHIRĀH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Har Vi ikke åbnet dit bryst for dig¹
3. og fjernet din byrde fra dig,
4. som *næsten* havde brudt din ryg,
5. og Vi ophøjede dit navn?
6. Med sikkerhed, der er lettelse efter trængsel.
7. *Ja*, med sikkerhed, der er lettelse efter trængsel.
8. Så når du er fri, stræb med iver,
9. og til din Herre skal du vende dig, idet du søger Ham inderligt. ^{ع ١٩}

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②
 وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ③
 الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ④
 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ⑤
 فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑥
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ⑦
 فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ⑧
 وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ⑨

1 Gud havde beskyttet den Hellige Profets^{sa} hjerte mod al skadelig påvirkning. Ondskab kunne umuligt trænge ind i det. Gud var Profetens Vejleder, og foruden verdslig viden havde Han åbnet hans bryst for forståelse af de guddommelige hemmeligheder. Profeten^{sa} var aldrig trang om hjertet og var skænket tålmodighed og styrke i en sådan grad, at selv den hårdeste prøvelse ikke kunne forstyrre hans sjælefred.

SURA 95

AT-TĪN

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 9 vers.

Efter sura Al-Inshirāḥ kommer sura At-Tīn, som i virkeligheden er en forklaring på: فَارَاقَ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا *fa inna ma'al'usri yusran inna ma'al'usri yusran*, med sikkerhed, der er lettelse efter trængsel. *Ja*, med sikkerhed, der er lettelse efter trængsel (94:6-7).

I denne sura bringes nyheden om en uendelig evolution. Her kaldes figen og oliven til vidne, altså Profeten Adam^{as} og Profeten Noah^{as}, og også Sinai Bjerget, altså Profeten Moses'^{as} bjerg, hvor Gud manifesterede Sig, og derefter al-Balad al-Amīn, fredens by, som var den Hellige Profets^{sa} hjemsted. Sammen med denne gradvise åndelige udvikling proklameres det, at Vi på samme måde har ladet mennesket udvikle sig fra elementære stadier til dets højeste udviklingstrin. Men den ulykkelige, som ikke drager fordel af det, ham lader Vi vende tilbage til den laveste tilstand blandt dem, som vælger at vende tilbage til en lav tilstand. Dette er et billede på en endeløs modsat udvikling. Men deres åndelige udvikling, som tror og handler retfærdigt, vil være ubegrænset. Og den, som derefter forkaster den Hellige Profet^{sa} med hensyn til religion, angående ham vil Allāh være den Bedste af alle dommere.

AT-TĪN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

2. Ved figenen og oliven,

3. og ved Sinai Bjerget,

4. og ved denne By, fredens bolig.

5. Med sikkerhed, Vi har skabt
mennesket efter den bedste af *alle*
skabelsesplaner.

6. Derefter lod Vi det vende til-
bage til *en tilstand af* det laveste af
det lave

7. undtagen dem, som tror og
handler retfærdigt, så for dem er
der en uendelig belønning.

8. Hvad er der da, som kan an-
klage dig for løgn efter *dette* med
hensyn til Dommen?

9. Er Allāh ikke den Bedste af *alle* ^ع
dommere?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ②

وَطُورِ سَيْنِينَ ③

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ④

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ

تَقْوِيمٍ ⑤

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑥

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑦

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالرِّينِ ⑧

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَكِمِينَ ⑨

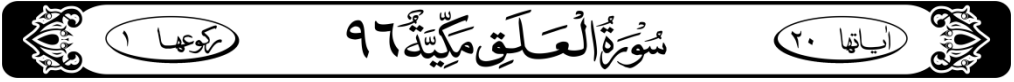
SURA 96

AL-‘ALAQ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og er den allerførste sura. Den indeholder 20 vers.

Åbenbaringen tog sin begyndelse med denne sura, hvori Allāh den Ophøjede formaner den Hellige Profet^{sa} om at recitere i den Herres navn, Som har skænket skabelsens klædning til alt, hvad Han har skabt. Og ved endnu en gang at sige *أقرأ* *iqra'*, reciter, formaner det at recitere i den mest Ophøjede Herres navn, Som har ilagt nøglen til al menneskelig udvikling i pennen. Var mennesket ikke skænket pennen og skrivekunsten, havde ingen fremgang været mulig.

Derefter advares ethvert sådant menneske, som lægger hindringer i vejen for tilbedelse. Det bliver advaret om, at hvis det ikke ophører, så vil Vi gribe det ved dets falske og syndefulde pandelok. Lad det så kalde på sin hjælper, som det vil. Også Vi har helvedes strengt straffende engle med Os.

AL-'ALAQ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Reciter i din Herres navn, Som skabte,
3. skabte mennesket af en klæbrig klump.
4. Reciter! Og din Herre er den Mest Ærefulde,
5. Som lærte ved pennen,
6. lærte mennesket, hvad det ikke vidste.
7. Nej, mennesket begår bestemt overtrædelser,
8. fordi det anser sig for at være selvtilstrækkeligt.
9. Med sikkerhed, til din Herre er tilbagekomsten.
10. Har du set den, som forhindrer
11. *Vor* tjener, når han beder?
12. *Vær opmærksom*, hvad nu hvis han var på den rette vej
13. eller havde formanet til retfærdighed?
14. *Igen*, har du overvejet, hvis han *i stedet* forfalskede sandheden og vendte sig bort,
15. mon han ikke forstår, at Allāh ser?

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
- إِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④
- الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
- عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
- كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفٍ ⑦
- أَن رَّأَاهُ اسْتَغْنَى ⑧
- إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ⑨
- أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ⑩
- عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ⑪
- أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑫
- أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ⑬
- أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑭
- أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑮

16. Nej, hvis han ikke ophører, vil Vi med sikkerhed slæbe ham ved pandelokken,

كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَهُ ۗ لَنَنْفَعُنَّ
بِالنَّاصِيَةِ ۙ

17. en pandelok, falsk, syndefuld.

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۙ

18. Lad ham så kalde på sine fæller,

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۙ

19. Vi vil også kalde *Vore straffende engle, som vil kaste ham i helvede.*

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۙ

20. Nej! Følg ham ikke, men kast dig ned og søg nærhed *til Gud.*¹

عَلَّامٌ
الْغُيُوبِ

كَلَّا ۗ لَا تَطِعُهُ ۙ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۙ

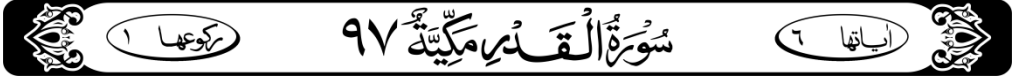
¹ *Sadjdah* foretages efter dette vers.

SURA 97

AL-QADR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 6 vers.

Der gives det glædelige budskab i suraen, at Qur'ānens åbenbaring, som er blevet påbegyndt, har styrke til at oplyse alle slags mørke nætter. Her refereres der til den Hellige Profets^{sa} tids overordentlig mørke nat, hvor fordærv havde overvældet til lands og til vands. Men på grund af den Hellige Profets^{sa} bønner, som var selvtilintetgjort i Allāh den Ophøjede, rejste en sådan morgen sig, altså den Hellige Qur'ān blev nedsendt, hvis lys vil vare ved indtil Dommens Dag. Budskabet *هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ hiya ḥattā maṭla' il fajr*, betyder, at åbenbaringen vil fortsætte med at nedstige, indtil morgengryet har vist sig til fuldkommenhed. Derpå bekendtgøres det, at bedre end hele et menneskelivs stræben er *لَيْلَةُ الْقَدْرِ lailatul qadr*, Bestemmelsens Nat, om nogen bliver den tildelt.

AL-QADR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Med sikkerhed, Vi har nedsendt den i Bestemmelsens Nat.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ②

3. Og hvad skulle lade dig vide, hvad Bestemmelsens Nat er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ③

4. Bestemmelsens Nat er bedre end tusind måneder.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④

5. Deri nedstiger englene og Ånden med deres Herres forordning vedrørende alting.

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحِ فِيهَا

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ⑤

6. Fred – således vil det være selv ved morgengryets komme.

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑥

SURA 98

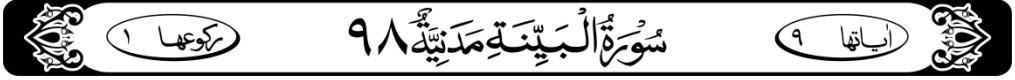
AL-BAYYINAH

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 9 vers.

I den foregående sura omtales det, at åbenbaringen, som blev nedsendt i *لَيْلَةُ الْقَدْرِ* *lailatul qadr*, Bestemmelsens Nat, vil forklare alle ting klart og tydeligt, ligesom morgenen lyser op. I denne sura forklares det, at Vi også havde skænket Bestemmelsens Nat til de tidligere Profeter i forholdsvis mindre udstrækning, ellers kunne de ikke af egen drift have forvandlet deres tids mørke til morgen.

Derefter siges det om den Hellige Profet^{sa}, at sammenfatningen af alle Bøger åbenbaret til de tidligere Profeter^{as} blev inddraget i Profetens^{sa} lære. Sammenfatningen af deres lære var således, at de skulle tilbede Allāh, idet de var Ham hengivne med hensyn til Hans religion, opretholde Bønnen og betale Zakāt. Dette er en religion, som besidder vedvarende styrke, og som også fortsat vil holde menneskeheden på den rette vej.

Endvidere gives nyheden om de vantros slette og de troendes gode afslutning, at når *الرَّيِّينُ الْقَيِّمُ* *addīnul qayyim*, den rette og evigt bestående religion, er kommet, så har ethvert menneske frihed til enten at følge den og opnå en god afslutning eller ved at forkaste den nå til en slet afslutning.

AL-BAYYINAH

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

2. De, som forkaster troen blandt Bogens folk og afgudsdyrkerne, ville ikke afholde sig *fra vantroen*, førend det klare bevis kom til dem –

3. et Sendebud fra Allāh, der forelæser lutrede Skrifter.

4. Deri er de eviggyldige læresætninger.¹

5. Og de, som blev givet Bogen, blev ikke splittede, undtagen efter at det klare bevis var kommet til dem.

6. Og de blev kun befaleet at tilbede Allāh og være Ham hengivne i lydighed og være oprigtige og at opretholde Bønnen og betale Zakāt. Og dette er religionen *for folkene* på den rette vej.

7. Med sikkerhed, de, som forkaster troen blandt Bogens folk og afgudsdyrkerne, vil være i helvedes ild og blive deri i lang tid. Disse er de værste af skabningerne.

8. I sandhed, de, som tror og handler retfærdigt – disse er de bedste

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ③

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ④

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ⑤

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۖ

¹ Qur'ānen er i sin helhed et kompendium over alt det, som er godt, eviggyldigt og uforgængeligt af de tidligere åbenbarede Skrifers lære samt en hel del mere, som disse Skrifter manglede for menneskets moralske og åndelige udvikling. Alle disse forordninger og befalinger, som var af vedvarende nytte for mennesket, er blevet inkorporeret i den.

af skabningerne.

9. Deres belønning er hos deres Herre – Evighedens Haver, gennem hvilke floder strømmer, de vil blive deri for evigt. Allāh er veltilfreds med dem, og de er veltilfredse med Ham. Dette er for den, som frygter sin Herre.

أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝٨

جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝٩

ع
٢٢

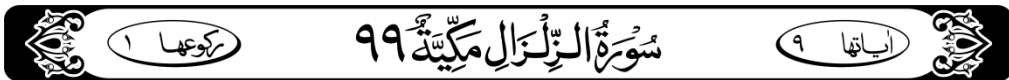
SURA 99

AZ-ZILZĀL

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 9 vers.

I suraen omtales forandringerne i de senere dage, på grund af hvilke mennesket vil forestille sig, at det har fået magt over naturens lov, dog, hvad jorden kaster ud af sine hemmeligheder vil finde sted på dets Herres befaling. Den dag vil tiden for menneskets jordiske regnskab også indtræffe, når de vil opdage, at deres verdslige udvikling ikke har givet dem andet end gensidige kampe og splittelse. På den dag skal ethvert menneske belønnes for den mindste dyd og også for det mindste onde.

I begyndelsen af denne sura siges det, at jorden vil kaste sine byrder ud, og i samme forbindelse siges det ved slutningen, at det ikke alene er de tungtvejende gode handlinger eller onde gerninger, man stilles til regnskab for, men hvis nogen har øvet det mindste godt, vil han se belønningen derfor, og hvis nogen har gjort det mindste ondt, så vil han se straffen derfor.

AZ-ZILZĀL

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

2. Når jorden rystes med sin *vold-*
somme rystelse,

3. og jorden bringer sine byrder
frem,

4. og mennesket vil sige: “Hvad
er der med den?”

5. Den dag vil den fortælle sine
nyheder,

6. fordi din Herre vil have åben-
baret således til den.

7. På den dag vil menneskene
komme frem i spredte grupper, for
at de må vises *følgerne af* deres
handlinger.

8. Så den, som gør et atoms vægt
af godt, vil se det,

9. og den, som gør et atoms vægt
af ondt, vil *også* se det.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ②

وَآخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ③

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ④

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ⑤

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ⑥

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا ⑦

أَعْمَالَهُمْ ⑧

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ⑨

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ⑩

SURA 100

AL-‘ĀDIYĀT

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 12 vers.

Efter beskrivelsen af de krige, som udkæmpes for verdslig vinding, berettes der nu om den Hellige Profets^{sa} og hans tilhængeres forsvarskrig, som i alle henseender var anderledes end de verdslige krige og havde en retskaffen afslutning. Her kaldes de prustende stridsheste til vidne, som styrter mod fjenden på en sådan måde, at de slår gnister af ild med deres hove, og de foretager angreb om morgenen og overfalder ikke om natten. Dette er kendetegnet for ophøjet mod og dristighed, hvorimod der i de verdslige krige overalt berettes om, at angriberne overfalder i det skjulte.

Derefter siges det, at mennesket er meget utaknemmeligt mod sin Herre, og at det bestemt selv er et vidne på dette. I sin kærlighed til rigdom er det meget ivrigt. Hermed antydes det, at alle verdslige krige udkæmpes for rigdom. Mon mennesket ikke ved, at når alle jordens hemmeligheder skal bringes frem, og alt, hvad der er skjult i menneskers hjerter, skal afsløres, på den dag vil Allāh være Velunderrettet om deres tilstand.

AL-'ĀDIYĀT

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

2. Ved krigernes prustende strids-
heste,

3. som slår gnister af ild

4. og angriber om morgenen

5. og rejser støvskyer derved

6. og således trænger ind midt i
fjendens rækker.

7. Med sikkerhed, mennesket er
utaknemmeligt mod sin Herre,

8. og med sikkerhed, det er et
vidne på dette,

9. og med sikkerhed, det er meget
ivrigt i sin kærlighed til rigdom.

10. Mon det ikke ved, at når de,
som er i gravene, oprejses,

11. og det, som er i hjerterne, brin-
ges frem,

12. med sikkerhed, deres Herre ^١/_{٢٥}
vil på den dag være Velunderrettet
om dem.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْعَدِيَّتِ صُبْحًا ②

فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا ③

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ④

فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ⑤

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑥

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑦

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكِ لَشَهِيدٌ ⑧

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑨

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑩

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ⑪

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑫

SURA 101

AL-QĀRI‘AH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 12 vers.

Suraen gentager den foregående suras advarsel om, at nogle gange vil en forfærdelig lyd banke på menneskets døre for at vække det af dets uopmærksomheds slummer. Hvad er det for en bankende lyd? Tænk efter! Hvad er denne bankende lyd? Når menneskene på grund af krigens ødelæggelser vil være som spredte møl, og også bjergene skal sønderknuses som kartet uld. Med bjergene henvises her til verdens store magter, og det handler bestemt ikke om Dommens Dag, for på den dag skal intet bjerg sønderknuses. På det tidspunkt vil de nationer sejre, som er i besiddelse af slagkraftigt krigsudstyr, og de, hvis krigsudstyr er relativt mindre slagkraftigt, skal falde i krigens helvede. Dette er en flammende ild.

AL-QĀRI‘AH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Den store ulykke!

الْقَارِعَةُ ②

3. Hvad er den store ulykke?

مَا الْقَارِعَةُ ③

4. Og hvad skulle lade dig vide,
hvad den store ulykke er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

5. Den dag, når menneskene vil
være som spredte møl,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ

الْمَبْتُوثِ ⑤

6. og bjergene vil være som kartet
uld.

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

الْمَنْفُوشِ ⑥

7. Så hvad angår den, hvis vægt-
skåle er tunge,

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

8. han vil få et behageligt liv.

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑧

9. Men hvad angår den, hvis vægt-
skåle er lette,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

10. hans moder vil være “Hāwi-
yah”.

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

11. Og hvad skulle lade dig vide,
hvad det er?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ⑪

12. Det er en flammende ild.

ع ⑫
٣٤

نَارًا حَامِيَةً ⑫

SURA 102

AT-TAKĀTHUR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 9 vers.

I suraen advares menneskeheden om, at den på grund af sin kærlighed til rigdom vil nå gravene. På den ene side advares stormagterne her om, at denne kappestrid ikke vil resultere i andet end ødelæggelse. På den anden side beskrives også nogle af de svagere nationers tilstand, at de for at opfylde deres begær efter rigdom ikke vil ophøre med at besøge gravene. På grund af dette advares mennesket to gange, både de verdslige nationer og de overtroiske religiøse folkeslag, at det endelige resultat af dette skal være, at de vil få viden om den ild, som er tændt for dem. Og derpå vil de se den med deres egne øjne. Når de så kastes ind i den, skal de udspørges: Fortæl nu, hvad blind forfølgelse af jordisk velstand har givet jer?

AT-TAKĀTHUR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Indbyrdes kappestrid om at op-
hobe rigdom havde gjort jer uagt-
somme,

أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ ②

3. skønt I nåede gravene.

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ③

4. Nej! I vil snart vide.

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④

5. Atter nej! I vil snart vide.

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ⑤

6. Nej, havde I blot kendt den sik-
re viden,

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑥

7. ville I med sikkerhed se helve-
de *selv i dette liv*.

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑦

8. Ja, I vil med sikkerhed se det
med vishedens øje.

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑧

9. Så skal I på den dag kræves til
regnskab angående *det nærværen-
de livs* nådegaver.

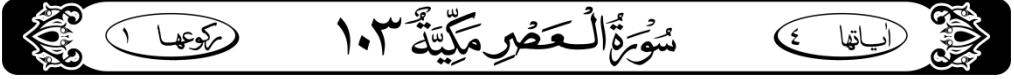
ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑨

SURA 103

AL-‘AŞR

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 4 vers.

I suraen forklares det, at de mennesker, som omtales i de foregående suraer, og deres stræben efter jordiske ting, som der advares imod – på grund af dette vil der komme en dag, hvor tiden skal vidne om, at mennesket er i en tilstand af tab med undtagelse af dem, som tror og handler retfærdigt. De formaner andre om sandheden, idet de selv holder fast ved sandheden, og formaner andre om udholdenhed, idet de selv holder fast ved udholdenhed.

AL-'AŞR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Ved tidens *vidnesbyrd*,

وَالْعَصْرِ ②

3. med sikkerhed, mennesket er i
en tilstand af tab

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ③

4. undtagen dem, som tror og
handler retfærdigt og opfordrer hin-
anden til *at tage imod sandheden*
og opfordrer hinanden til at være
standhaftige.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ ۝ وَتَوَّاصَوْا

ع
٢٨

بِالصَّبْرِ ④

SURA 104

AL-HUMAZAH

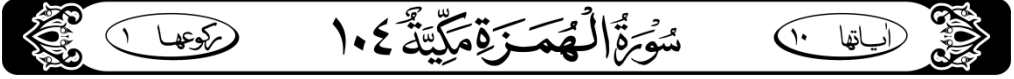
Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 10 vers.

Efter sura Al-‘Aşr følger sura Al-Humazah, som er den hidtil største advarsel blandt alle advarsler til de nationer, der er grådige efter rigdomme. Her siges det, at mon denne tids store menneske formoder, at det har ophobet så stor rigdom og overdrevent anvender den til sit forsvar, at det således besidder evig overlegenhed i verden? Nej, det skal kastes i en sådan ild, som er indelukket i de allermindste partikler. Og hvad skulle du kende til, hvilken ild det er?

Naturligvis opstår spørgsmålet, hvorledes ild kan være indelukket i en lille partikel? Der henvises bestemt til den ild, som er indelukket i et atom, og ordene “ḥuṭamah” og “atom” har en fonetisk lighed. Dette er en ild, som med ét vil gribe hjerterne, og for at springe på dem vil den være indkapslet i sådanne søjler, som på grund af trykket vil blive langstrakte.

Det er ikke muligt for et menneske at forstå denne omfattende sura, medmindre forholdene med hensyn til atomalderen står klart for det. Den atommasse, som indeslutter denne ild, former sig som langstrakte søjler, før den eksploderer, altså på grund af stigende indre tryk begynder atommassen at ekspandere, og før dens ild brænder menneskers kroppe, springer den på deres hjerter og standser hjertets banken. Alle videnskabsmænd bevidner, at dette er præcis, hvad der sker, når en atombombe eksploderer. Inden den brændende masse når frem, standser dens meget kraftige radioaktive bølger hjertets banken.

En anden betydning af dette er, at der i cellerne i den menneskelige krop også er en skjult ild. Når den viser sig, vil den springe på menneskets hjerte og gøre det ude af stand til at fungere.

AL-HUMAZAH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Ve over enhver bagtaler, smæder,
3. som ophober rigdom og tæller den igen og igen.
4. Han tror, at hans rigdom vil eviggøre ham.
5. Nej, han skal med sikkerhed kastes i "Al-Ḥuṭamah".
6. Og hvad skulle lade dig vide, hvad "Al-Ḥuṭamah" er?
7. Det er Allāhs antændte ild,
8. som med ét vil gribe hjerterne.
9. Den vil være indkapslet mod dem
10. i langstrakte søjler.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَيْدٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②

إِلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥

نَارُ اللَّهِ الْمُوَقَّدَةُ ⑦

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ ⑧

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ⑨

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ⑩

SURA 105

AL-FĪL

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 6 vers.

Fremgangen for denne verdens nationer vil ende med det kulminationspunkt, at alle store magter vil have besluttet sig for at udrydde islām. Med henvisning til en historisk begivenhed siger den Hellige Qur'ān, at allerede tidligere søgte tilsyneladende store magter at tilintetgøre *أُمُّ الْقُرَى* *Ummul-Qurā*, byernes moder, Mekka. En af dem var *أَصْحَابُ الْفِيلِ* *ashābul fil*, altså dem med store elefanter, men inden de kunne nå Mekka med disse store elefanter, blev de angrebet af svaler, som bygger deres boliger i klippehuler ved havet, med sådanne sten, som indeholdt koppevirus. En forfærdelig sygdom blev spredt blandt hele hæren, og på ingen tid blev de til sådanne dynger, som var de opædt halm. Ådselædende fugle slog deres kroppe mod jorden. Om en nation således også i fremtiden på grund af sin magt måtte ønske at vanære eller tilintetgøre islām eller Mekka, skal den ligeledes blive tilintetgjort.

AL-FĪL

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Har du ikke set, hvorledes din
Herre gjorde med Elefantens folk?‡

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ

الْفِيلِ ②

3. Lod Han ikke deres plan mis-
lykkes?

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ③

4. Og Han sendte sværme af fugle
mod dem,

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ④

5. som åd deres døde kroppe, idet
de slog dem mod sten af ler

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ⑤

6. og således gjorde dem lig op-
ædt halm. ٤
٣.

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ⑥

‡ Abraha, den kristne vicekonge i Yemen under Kongen af Abessinien.

SURA 106

QURAISH

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 5 vers.

Umiddelbart efter sura Al-Fīl gives dette glædelige budskab, at ligesom mekkanernes handelskaravaner rejste om sommeren og om vinteren inden denne hændelse og ved hjælp af alle slags frugter sikrede dem mod sult og frygt, så vil denne sædvane også fortsætte fremover.

QURAIISH

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. For at knytte Quraish sammen

لِيَأْتِيَنَّ قُرَيْشٍ ②

3. og for at fremme deres alliance
har Vi planlagt vinterrejser og som-
merrejser for handel –

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ③

4. derfor skulle de tilbede Herren
over dette Hus,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ④

5. Som har bispist dem mod sult
og har givet dem sikkerhed mod
frygt.

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ⑤ وَآمَنَهُمْ

ع ⑥

مِنْ خَوْفٍ ⑥

SURA 107

AL-MĀ'ŪN

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 8 vers.

Denne suras tilknytning til den foregående synes at være, at når Allāh vil skænke muslimerne overflod af Sin nåde, skal de ikke afholde sig fra at give ud på Hans vej, og den tilbedelse, som Ka'baens Herre har belært dem, skal de ikke anvende til at stille sig til skue, ellers vil deres Bønner forårsage deres ødelæggelse, for sådanne Bønner er blot for at vigte sig. Ligeledes vil deres praksis med at give ud også være for at stille sig til skue. Tilstanden vil være således, at de vil give overordentlig meget ud for at få berømmelse, men de vil være tilbageholdende med at give folk selv de mest almindelige fornødenheder.

AL-MĀ'ŪN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Har du set den, som forkaster
religionen?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ②

3. Det er den, som driver den for-
ældreløse bort¹

فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ③

4. og ikke opfordrer til bispising
af den fattige.

وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ④

5. Så ve dem, som beder,

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ⑤

6. men er uagtsomme med hensyn
til deres Bøn,

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ⑥

7. dem, som stiller sig til skue

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ⑦

8. og berøver folk selv små for-
dele. ⑧

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ⑧

¹ Manglende bestræbelse på at drage nødvendig omsorg for de forældreløse dræber offerviljen hos mennesker. Ligeegyldighed over for de fattige og de trængende berøver en nyttig del af samfundet alt initiativ og viljen til at forbedre deres skæbne.

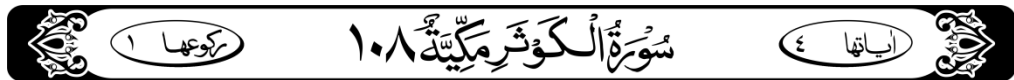
SURA 108

AL-KAUTHAR

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 4 vers.

Umiddelbart efter sura Al-Mā'ūn skænkes den Hellige Profet^{sa} det glædelige budskab om, at han skal tildeles en sådan *كُوثَرُ kauthar*, overflod af godt, der aldrig skal ophøre. En betydning af dette er angående den rigdom, som muslimerne vil give ud på Allāhs vej, at selv om de skulle give den ud umådeholdende, vil Allāh fortsætte med at skænke dem endnu mere rigdom. Og det største budskab er dette, at den Hellige Profet^{sa} blev skænket Qur'ānen, hvis indhold ligesom en uophørlig skat vil fortsætte til menneskehedens bedste indtil Dommens Dag. Ingen vil kunne omfatte dens indhold.

Herefter siges det til den Hellige Profet^{sa}, at i taknemmelighed over denne store nåde mod dig må du tilbede din Herre og gøre opofrelse. Med sikkerhed, det er din fjende, som er uden afkom, og dine velsignelser vil aldrig ophøre.

AL-KAUTHAR

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. I sandhed, Vi har skænket dig
overflod af godt,

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ②

3. så bed til din Herre og vis op-
ofrelse.

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ③

4. Med sikkerhed, det er din fjen-
de, som er uden afkom. ④

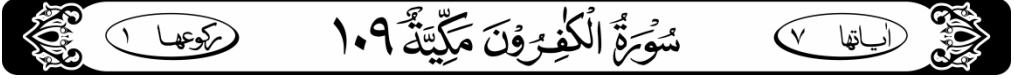
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ④

SURA 109

AL-KĀFIRŪN

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 7 vers.

I suraen advares de vantro endnu en gang om, at den Hellige Profet^{sa} aldrig nogensinde vil følge deres religion, ej heller vil de nogensinde følge hans religion. De skal derfor fortsætte med at følge deres religion, også den Hellige Profet^{sa} vil bestandigt følge sin religion.

AL-KĀFIRŪN

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Sig: “O I vantro!

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ②

3. Jeg tilbeder ikke det, som I til-
beder,

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ③

4. ej heller tilbeder I Den, Som jeg
tilbeder.

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ④

5. Og jeg *kommer* ikke til at tilbe-
de det, som I tilbeder,

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ⑤

6. ej heller vil I tilbede Den, Som
jeg tilbeder.

وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُوا مَا أَعْبُدُ ⑥

7. For jer jeres religion, og for mig ^ع
min religion.”

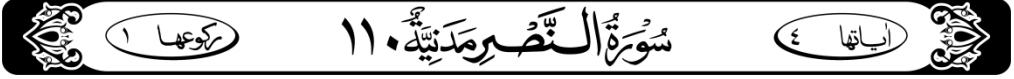
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي دِينِي ⑦

SURA 110

AN-NAŞR

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 4 vers.

I suraen omtales i virkeligheden et andet aspekt af *كُوْثِرٌ kauthar*, overflod *af godt*, det vil sige, at ligesom Qur'ānens velsignelser aldrig vil ophøre, på samme måde vil islāms sejr også være uendelige, og den tid vil med sikkerhed komme, når folkeslag vil træde ind i islām flokkevis. Den tid skal ikke være til at fejre sejren, men skal være til at søge Allāhs tilgivelse, *اِسْتِغْفَارٌ istighfār*, for på grund af disse sejre bør der ikke udvikles stolthed, men ved endnu mere ydmyghed skal man holde fast ved den vished, at alt dette er blevet tildelt alene ved Allāhs nåde. Til sådanne tider bør man være mere optaget af at søge Allāhs tilgivelse end tidligere og prise sin Herre med en større lovprisning.

AN-NASR

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Når Allāhs hjælp kommer og
sejren,

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②

3. og du ser mennesker træde ind i
Allāhs religion i flokke,

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا ③

4. pris da din Herre med *Hans*
lovprisning, og søg *Hans* tilgivelse.
Med sikkerhed, Han er Den,
Som ofte vender Sig *i nåde*.

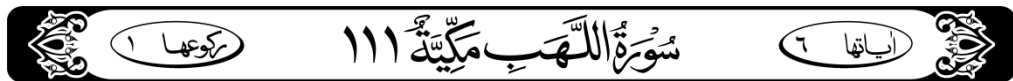
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ
كَانَ تَوَّابًا ④

SURA 111

AL-LAHAB

Denne sura blev åbenbaret i de tidlige år af Mekka perioden og indeholder 6 vers.

Abū Lahab var navnet på den Hellige Profets^{sa} onkel, der overalt opildnede til had mod Profeten^{sa}, og også hans hustru var medhjælper i dette. Det fastslås, at begge hans hænder skal afhugges, hvilket betyder, at alle de, som også i fremtiden vil antænde krigens ild mod islām, om de er højreorienterede eller venstreorienterede, ikke vil få andet end vanære og skændsel. Og de undergivne nationer, som vil hjælpe dem med krigens brændsel, deres lod vil ikke være andet end en løkke om halsen.

AL-LAHAB

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Måtte Abū Lahabs¹ to hænder ødelægges, og ligeledes han selv ødelægges.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ②

3. Hans rigdom, og hvad han har optjent, skal ikke nytte ham noget.

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ③

4. Snart skal han indgå i en flammende ild

سَيَصِلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ④

5. og også hans hustru, som går omkring, idet hun bærer brændslet.²

وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤

6. Om hendes hals skal der være et reb af flettede palmefibre.

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑥

*1 Udtrykket Abū Lahab, *ildens fader*, kan anvendes om en person af opfarende og oprørske natur og om én, der opflammer andre.

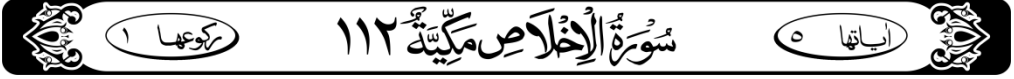
2 Henvisningen i verset synes at være til Abū Lahabs hustru, der strøede torne på den Hellige Profets^{sa} vej og plejede at sprede bagvaskelser mod ham. *Ḥaḥab* betyder både brændsel og bagvaskelse (Lane). Verset gælder også for dem, der spreder falske beskyldninger mod islām og den Hellige Profet^{sa}.

SURA 112

AL-İKHLĀŞ

Denne sura blev åbenbaret i Mekka og indeholder 5 vers.

Dette er en meget kort sura, men der gives deri et løfte om storslåede sejre over kristendommen, som vil blive islām til del, og det fastslås, at Allāh ikke har nogen fader, ej heller vil Han have nogen søn. Med denne ene sætning falder hele kristendommens fundament, det vil sige, at når Allāh ikke har en fader, hvorledes skulle Han da have den egenskab at kunne avle en søn? Og angående Profeten Jesus^{as}, som berettes at være Guds påståede søn, hvorfor modtog han ikke en del af sin faders egenskaber? Og om faderen havde avlet en søn, hvorfor fortsatte sønner da ikke med at blive født blandt dem? Disse nytteløse påstande resulterer ikke i andet end formastelighed mod Allāh den Ophøjede. I suraens sidste vers siges det om Allāh den Ophøjede, at ingen er Hans lige.

AL-IKHLĀṢ

(Åbenbaret før Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Sig: “Han er Allāh, den Ene,¹

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ②

3. Allāh, den Uafhængige, af Hvem
alt afhænger.

اللَّهُ الصَّمَدُ ③

4. Han avler ikke, ej heller er Han
født,²

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ④

5. og der er ingen Hans lige.”

ع ⑤

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

1 Se noten til sura 1:1.

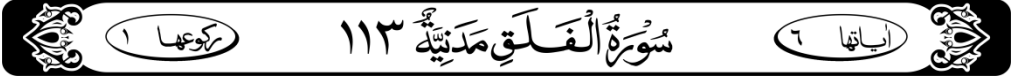
2 Se noten til sura 5:74.

SURA 113

AL-FALAQ

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 6 vers.

I suraen advares der om, at som følge af enhver skabelse opstår ud over det gode også det onde, søg derfor bestandigt Allāhs beskyttelse. Og søg også Allāhs beskyttelse mod det onde i den mørke nat, som endnu en gang vil overvælde verden. Og søg Allāhs beskyttelse mod det onde i de nationer, som river menneske bort fra menneske og nationer fra nationer. Med andre ord er deres princip: del og hersk, det vil sige, at om I ønsker at herske, skab da splittelse blandt nationerne. Dette er essensen af den imperialisme, som skulle overtage hele verden. Trods dette skal islām med sikkerhed få fremgang, for hvis islām var tilintetgjort, ville der ikke vækkes nogen misundelse. Emnet angående misundelse peger på, at islām bestemt vil få fremgang, og når som helst islām får denne fremgang, vil modstanderen bestemt misunde den.

AL-FALAQ

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allåhs navn, den Mest Nådige, den Evig Barmhjertige.
2. Sig: "Jeg søger tilflugt hos spaltningens Herre
3. mod det onde i det, som Han har skabt,
4. og mod det onde i natten¹, når den breder sig,
5. og mod det onde i dem, som blæser på knuderne *for at løse dem op*,
6. og mod det onde i misunderen, ^٤/_{٣٨} når han misunder."

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ④

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ⑤

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

1 Verset synes at henvise til den tids ondskab, hvor sandhedens lys vil blive slukket og syndens og uretfærdighedens mørke brede sig over hele jorden. Eller når mennesket er fuldstændigt omsluttet af fortvivlelsens mørke, og det sidste håb forsvinder.

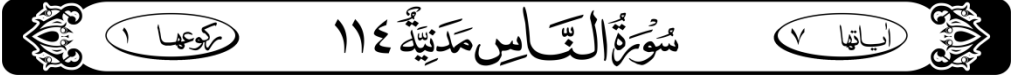
SURA 114

AN-NĀS

Denne sura blev åbenbaret i Medina og indeholder 7 vers.

Suraen fremlægger i korthed de samlede jødiske og kristne bestræbelser, hvis hovedtræk er, at de vil proklamere herredømme over menneskeheden, det vil sige, at de også vil beherske deres økonomi. Endvidere vil de gøre krav på dominans, altså overtage den politiske magt, og så vil de med andre ord gøre sig til herre over dem og kun give ud til dem, som tjener dem, og de, som nægter at tjene, dem vil de vanære.

Deres farligste våben vil være dette, at de vil ligne den, som skaber tvivlrådighed, nemlig at de efter at have skabt tvivlrådighed i hjerterne vil snige sig bort. Til den tid vil dette være tilfældet med stormagterne, kapitalismen så vel som kommunismen. Så enhver, som vil søge Allāhs beskyttelse mod alt dette, ham vil Allāh beskytte.

AN-NĀS

(Åbenbaret efter Hidjrah)

1. I Allāhs navn, den Mest Nådige,
den Evig Barmhjertige.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
2. Sig: "Jeg søger tilflugt hos menneskehedens Herre,	قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②
3. menneskehedens Konge,	مَلِكِ النَّاسِ ③
4. menneskehedens Gud, ¹	إِلَهِ النَّاسِ ④
5. mod det onde i den snigende
hvisker,	مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ⑤
6. som hvisker i menneskers hjerter,	الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥
7. blandt djinnerne og menneskerne."	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

1 En troende formaner her om at rette al sin opmærksomhed mod Gud som sit livs virkelige støtte, at udvise sand og betingelsesløs lydighed mod Ham og gøre Ham alene til den virkelige genstand for sin kærlighed og tilbedelse.

En bøn, der bedes ved fuldendelsen af den Hellige Qur'āns recitation

اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْنِيْ بِالْقُرْاٰنِ وَاَجْعَلْهُ لِيْ اِمَامًا وَّنُوْرًا وَّهُدًى وَّرَحْمَةً -
اَللّٰهُمَّ ذَكِّرْنِيْ مِنْهُ مَا نَسِيْتُ وَعَلِّمْنِيْ مِنْهُ مَا جَهِلْتُ وَاَرْزُقْنِيْ
تِلَاوَتَهُ اِنَاءَ اللَّيْلِ وَّالنَّهَارِ وَاَجْعَلْهُ لِيْ حُجَّةً
يَّا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ -

O Allāh, vær mig Nådig med den ophøjede Qur'āns *velsignelser*. Gør den til forbillede, lys, retledning og barmhjertighed for mig. O min Allāh, påmind mig om, hvad jeg har glemt af den, og belær mig, hvad jeg ikke kender af den. Skænk mig dens recitation i nattens og dagens timer. O alle verdeneres Herre, gør den til en Autoritet for mig til mit bedste. Āmīn.

(Iḥyā 'Uloomid Dīn lil Ghazali)

Forklaring af nogle arabiske ord

- Abū Lahab:* Hans virkelige navn var ‘Abdul-‘Uzzā, og han var den Hellige Profets^{sa} onkel. (111:2)
- Al-Djūdī:* Et af de bjerge, der mod syd deler Armenien fra Mesopotamien og den del af Assyrien, som bebos af kurderne, efter hvilke bjerget fik navnet Cardū eller Gardu, men grækerne ændrede det til Gordyaci. Resterne af Arken kunne ses på de Gordyanske bjerge, og Kejser Heraklius siges at have rejst fra byen Thamanin op til bjerget al-Djūdī og set stedet for Arken. Der lå også tidligere et berømt kloster på et af disse bjerge kaldet Arkens kloster. (11:45)
- Allāh:* Det egentlige navn for Gud. (1:1)
- Aṣ-Ṣafā* og *al-Marwah:* To bakker nær Ka‘baen i Mekka, som arabisk historie og islāms traditioner forbinder med beretningen om Hagar og Ismael. Abraham^{as} efterlod dem i ødemarken nær disse bakker. De står som et monument for Hagars møje, da hun løb mellem dem syv gange i søgen efter vand til Ismael, og syv omgange mellem disse bakker udgør et af Valfartens ritualer. (2:159)
- ‘Arafāt:* Dette er navnet på en slette eller dal nær Mekka, hvor pilgrimme gør holdt på den sidste del af Dhul-Ḥidjāhs 9. dag. Den ligger godt 14 km fra Mekka, og pilgrimmenes holdt på dette sted udgør en af Valfartens væsentlige ceremonier. (2:199)
- Badr:* Ordet betyder egentlig “fuldmåne” og er navnet på et sted mellem Mekka og Medina. Her fandt det første regulære slag sted mellem muslimer og Mekkas Quraish stamme, hvori Quraishens magt led et alvorligt knæk. (3:124)
- Ba’l:* Navnet på en gud, sandsynligvis solguden. (37:126)
- Bakka:* Dette er navnet på Mekka dalen. Ordet anses også af nogle for at være det samme som Mekka, dets *mīm* er således blevet ændret til *bā*. (3:97)
- Dhun-Nun/Ṣāhibul-Ḥūt:* Profeten Jonas^{as}. (21:88, 68:49)
- Dhul-Qarnain:* der er nævnt i Qur’ānen, henviser til Kong Kyros, grundlæggeren af det Medo-Persiske Rige, som vædderens to horn i Daniels berømte drøm symboliserede. (18:84)
- Ḥadj:* Valfarten til Ka‘baen. (3:98)
- Ḥunain:* Her foregik et vigtigt slag mellem den Hellige Profet^{sa} og visse af Arabiens hedenske stammer i år 8 efter Hidjrah. Stedet ligger sydøst for Mekka, ca. 24 km derfra. (9:25)
- Iblīs:* Et væsen, som kun rummer lidt godt og meget ondt, og som på grund af sin ulydighed har opgivet håbet om Guds nåde og er efterladt i rådvildhed og forvirring. Iblīs kan siges at repræsentere de onde kræfter adskilt fra de gode kræfter. (2:35)
- Idrīs:* Enok i Bibelen. (19:57, 21:86)
- Djālūt:* I Bibelen er det parallelle navn Goliath (Første Samuels Bog 17,4). *Djālūt* betyder den, der løber, ødelægger og udsletter ånder, eller “en leder” eller “en kæmpe”. (2:250)

<i>Djinn:</i>	<p>Dette ord er blevet anvendt i Qur'ānen om:</p> <ol style="list-style-type: none"> Onde ånder, som indgyder onde tanker i menneskers sind. De er satans hjælpere. Nogle indbildte væsener, som de vantro tilbad, men som ikke fandtes noget sted i verden. Folk, der boede i de nordlige bjergrige egne af Europa med hvid og rød hudfarve, som af andre folkeslag betragtedes som anderledes end andre mennesker, og som levede afsondret fra Asiens civiliserede folk, men som var bestemt til at få stor materiel fremgang i de senere dage og til at lede en stor opstand mod religion. Folkeslag, der hørte til fremmede religioner og nationaliteter, samt vilde og uciviliserede folk, som i forhistorisk tid, før mennesket moralsk havde udviklet sig tilstrækkeligt til at blive givet en åbenbaret lovbog, levede i huler og huller i jorden og ikke var underlagt nogen regler for adfærd.
<i>Ka'bah:</i>	<p>Det Hellige Hus <i>Ka'baen</i> i Mekka, som muslimer vender deres ansigter mod, når de beder. (5:96)</p>
<i>Manna:</i>	<p>Grundbetydningen af ordet "Manna" er: 1. gunst, 2. noget, der opnås uden besvær og vanskelighed, 3. honningdug. (2:58)</p>
<i>Mash'arul-Harām:</i>	<p>Navnet på en lille bakke i Muzdalifah, som ligger mellem Mekka og 'Arafāt, ca. 10 km fra Mekka. Her gør pilgrimmene holdt for natten efter deres tilbagevenden fra 'Arafāt om aftenen den 9. dag i måneden Ḥadj. (2:199)</p>
<i>Qiblah:</i>	<p>Ordet betyder bogstaveligt den retning, som en person vender sig mod under Bønnen, og refererer til <i>Ka'baen</i> i Mekka. (2:143)</p>
<i>Quraish:</i>	<p>En berømt stamme i Mekka, som den Hellige Profet^{sa} tilhørte. (106:2)</p>
<i>Rā'inā:</i>	<p>Ordet betyder "tag dig af os", men med en lille ændring i trykket betyder ordet en tåbelig eller indbildsk person. (2:105, 4:47)</p>
<i>Salwā:</i>	<p>En hvidlig fugl, der ligner en vagtel. Den findes i nogle dele af Arabien og tilgrænsende lande. Grundbetydningen af ordet er: 1. alt hvad der gør en person tilfreds og glad, 2. honning. (2:58)</p>
<i>Shahru Ramadān:</i>	<p>Den islamiske fastemåned. (2:186)</p>
<i>Ṭālūt:</i>	<p>I Bibelen er det tilsvarende navn Gideon (Dommerbogen 7, 6-7). (2:250)</p>
<i>Ṭuwā:</i>	<p>Navnet på den dal, hvor Moses modtog den første manifestation af Gud. (20:13)</p>
<i>'Umrah:</i>	<p>Den mindre Pilgrimsfærd, i hvilken nogle af Valfartens ritualer er udeladt. (2:197)</p>
<i>Unzurnā:</i>	<p>Ordet betyder "tag hensyn til os". (2:105)</p>
<i>Wādiun-Naml:</i>	<p>Navnet på en dal beliggende mellem Djibrūn og 'Asqalān, og Namlah er navnet på en stamme. (27:19)</p>
<i>Zaid:</i>	<p>Den Hellige Profets^{sa} frigivne slave, som Zainab, datter af den Hellige Profets^{sa} tante, blev gift med (og senere skilt fra). (33:38)</p>
<i>Zakāt:</i>	<p>Den bogstavelige betydning er forøgelse og renselse. Formelt betegner ordet <i>Zakāt</i> de almisser, som er obligatoriske, foreskrevet af islām. (2:44)</p>
<i>Zaqqūm:</i>	<p>Et støvfarvet træ med små runde blade uden torne. Det har en skarp lugt og er bittert. Ordet betyder også enhver dødbringende føde. (56:53)</p>

INDEKS

ABRAHAM (PROFETEN IBRĀHĪM)

- Sandheden om — findes i den Hellige Qur'ān. _____ 19:42.
— tilhørte Noahs gruppe. _____ 37:84.
— advarer sin fader mod afgudsdyrkelse. _____ 6:75.
— blev sendt til et folk, som tilbad stjerner og afgudsbilleder. _____ 6:77-79; 21:53.
— argumenterer over for sit folk mod stjernetilbedelse. _____ 6:77-79; 37:89-91.
— slår afgudsbilleder i stykker og viser deres svaghed. _____ 21:58, 59; 37:94.
— skal kastes i ilden. _____ 21:69, 70; 37:98.
— s udvandring. _____ 21:72; 37:100.
— beder om tilgivelse for sin fader. _____ 9:114; 19:48; 26:87; 60:5.
— modtager Allāhs befalinger og opfylder dem. _____ 2:125.
— modtager glædeligt nyt om Ismaels fødsel. _____ 37:102.
— gives glædeligt nyt om Isaks fødsel. _____ 11:72; 37:113.
— gives nyheden om Jakobs fødsel. _____ 11:72; 21:73.
— drømmer om at ofre sin søn Ismael. _____ 37:103.
— efterlader Ismael i en ufrugtbar dal. _____ 14:38.
— bygger Allāhs Hus. _____ 2:128.
— beder sammen med Ismael om, at et Sendebud fra Allāh
 må blive oprejst blandt Mekkas folk. _____ 2:128-130.
— befales at kundgøre Valfarten for menneskeheden. _____ 22:28.
— og hans gæster, budbringerne, som bragte nyheden
 om Lots folks straf. _____ 11:71, 77; 51:33.
— bringer stegt kalv til sine gæster. _____ 11:70.
— argumenterer med Allāh om Lots folk. _____ 11:75.
— argumenterer med en konge. _____ 2:259.
— spørger om sit folks renæssance. _____ 2:261.
— var overmåde sandfærdig. _____ 19:42.
— og Isak og Jakob var mænd med magt og indsigt. _____ 38:46.

ABŪ LAHAB

- og hans hustru. _____ 111:2-6.

ADAM (PROFETEN ADAM)

- var den første Profet. _____ 2:31.
Engles overraskelse over —s udnævnelse til Kalif, stedfortræder. _____ 2:31.
— blev givet viden om de skabte ting og givet forståelse af
 guddommelige egenskaber. _____ 2:32.

- Engle blev befalet at hjælpe —. _____ 2:35; 7:12; 15:30; 17:62; 20:117.
 — blev befalet at holde sig borte fra et træ. _____ 2:36; 7:20.
 — dækkede sig med blade fra træet i haven (dvs. begyndte
 at skjule sine fejl ved at handle godt). _____ 7:23.
 — var ikke ulydig forsættigt. _____ 20:116.
 — blev skabt med Allāhs to hænder (dvs. blev forsynet med fysiske,
 moralske og åndelige egenskaber). _____ 38:76.
 — blev belært om elementære kulturelle værdier. _____ 20:119, 120.
 — boede i haven. _____ 2:36.
 — blev befalet at udvandre. _____ 2:37, 39.
 — blev skabt af ler. _____ 3:60.
 — havde to sønner. _____ 5:28.

ADMINISTRATION AF OFFENTLIGE SAGER

- At betro myndighed til dem, som er bedst egnede til at forvalte den. _____ 4:59.
 At spørge udvalgte repræsentanter for folket til råds i —. _____ 3:160.
 — ved indbyrdes rådslagning. _____ 42:39.
 Påbudt at adlyde Allāh og Hans Sendebud og dem, som har myndighed. _____ 4:60.
 Udøvelse af myndighed over folk med ret og rimelighed og retfærdigt. _____ 4:59.
 Sikring af statens forsvar og sikkerhed. _____ 3:201.

ADOPTION

- Adopterede sønner anerkendes ikke som ægte sønner. _____ 33:5.

AFGUDSDYRKELSE

- Årsag til —. _____ 39:4.
 Allāhs befaling om at afholde sig fra —. _____ 32:31.
 Noahs folk havde forskellige afguder som deres guder. _____ 71:24.
 Noah prædikede Allāhs Enhed til sit folk, men de holdt fast ved —. _____ 71:8, 9.
 Hūds folk var afgudsdyrkere. _____ 11:54.
 Abrahams folk tilbad afguder. _____ 26:72.
 Begrundelse for ikke at tilbede Lāt, Uzzā og Manāt. _____ 53:20-24.
 Afguders hjælpeløshed. _____ 22:74.
 Begrundelse for ikke at tilbede falske guder. _____ 21:23.
 Enhver Profet har den mission at udlette —. _____ 16:37.
 Abrahams bøn om beskyttelse mod —. _____ 14:36.

AFTALER (*Se under* PAGTER)

AL-A'RĀF (DE OPHØJEDE STEDER)

- Folk på — betyder de sande troende. _____ 7:47.

ALLĀH

- s eksistens. _____ 2:22; 2:29; 3:3; 3:19; 6:74; 13:3, 4; 22:19; 87:2-6.
- s Enhed, *Tauḥīd*. _____ 2:164; 112:2.
- Ingen er tilbedelsesværdig undtagen —. _____ 2:117; 2:164; 2:256; 3:3; 3:19.
- er himlenes og jordens Lys. _____ 24:36.
- Ingen er lig —. _____ 42:12; 112:5.
- Menneskets øjne kan ikke se —. _____ 6:104.
- manifesterer Sig gennem Sine egenskaber. _____ 6:104.
- viser Sine tjenere veje til at nå Ham. _____ 29:70.
- Stræben efter at møde — er nødvendig. _____ 84:7.
- Hele skabelsen har behov for —. _____ 112:3.
- har viden om alle ting i de mindste enkeltheder. _____ 2:256; 10:62.
- er nærmere ved mennesket end dets halspulsåre. _____ 50:17.
- alene kender det usete. _____ 27:66.
- kender det åbenbare og det skjulte. _____ 3:30.
- har al magt til at opfylde Sine befalinger. _____ 2:21.
- udvælger Sendebud til at lede menneskeheden. _____ 22:76.
- lader Sine Sendebud sejre over modstanderen. _____ 58:22.
- sender engle for at hjælpe de standhaftige. _____ 41:31, 32.
- har ingen partnere. _____ 2:117; 6:164; 25:3.
- er fri for alle mangler. _____ 2:33.
- har ikke noget afkom. _____ 2:117; 4:172; 6:101; 18:5, 6.
- har ikke taget Sig nogen hustru eller søn. _____ 17:112; 72:4.
- har ikke noget afkom, ej heller er Han født. _____ 112:4.
- kan ikke tillægges nogen partnere. _____ 9:31.
- er Hellig og højt ophøjet over de egenskaber, som afgudsdyrkerne
tillægger deres guder. _____ 17:44.
- gribes ikke af slummer. _____ 2:256.
- bebyrdes ikke ved at tage vare på himlene eller jorden. _____ 2:256.
- trættes ikke ved at skabe himlene eller jorden. _____ 50:39.
- glemmer aldrig. _____ 19:65; 20:53.
- gør ikke nogen uret. _____ 3:183; 10:45.
- er den Første, den Sidste, den Åbenbare og den Skjulte. _____ 57:4.
- påbyder aldrig skændige handlinger. _____ 7:29.
- bespises ikke. _____ 6:15; 51:58.
- ødelægger aldrig nogen by uden advarsel. _____ 17:16; 26:209; 28:60.
- Alle ting underkaster sig Hans vilje og adlyder lovene fastsat af —. _____ 13:16.
- s sædvane ændres aldrig. _____ 17:78; 35:44.
- alene har viden om fortid og fremtid. _____ 20:111.

Man skal ikke opgive håbet om —s	
barmhjertighed. _____	6:13, 55; 7:157; 10:59; 11:120; 12:88; 39:54; 40:8.
— alene har magt til at skænke liv. _____	15:24.
—s vilje sejrer. _____	22:15, 19; 85:17.
— har fuld magt over Sin befaling. _____	12:22.
— medregner enhver handling, hvor lille den end må være. _____	31:17.
Mangfoldig belønning til folk, som giver ud for —s sag. _____	2:262.
— hjælper de troende. _____	30:48.
Allāhs Trone hviler på vandet. _____	11:8.
Den, Som opdiger løgn mod —, får aldrig fremgang. _____	10:18.
— vil straffe de vantros bespottelse. _____	2:16.
Menneskets natur bærer vidne om —s Eksistens. _____	7:173, 174.
— er himlenes og jordens Skaber. _____	2:165; 14:33, 34; 29:62; 50:7-12; 57:5; 67:4, 5.
— svarer den bedendes bøn. _____	2:187.
—s vilje og Hans Sendebud vil altid sejre. _____	58:22.
Konsekvenser af at forkaste —s befalinger. _____	3:138.
— sørger for forsyning til alle. _____	11:7; 29:61.
Kun mødet med — giver virkelig fred i hjertet. _____	89:28-30.
— har mange egenskaber. _____	7:181; 59:23-25.
Fuldkomne egenskaber tilhører — alene. _____	7:181; 59:25.
 (i) AT TILLÆGGE ALLĀH PARTNERE (<i>Shirk, dvs. afgudsdyrkelse</i>)	
— er forbudt. _____	4:49; 22:32.
— er en alvorlig uretfærdighed. _____	31:14.
Ingen tilgivelse for —. _____	4:49; 4:117.
Man må ikke adlyde sine forældre i —. _____	29:9.
Kaos i universet, hvis der var flere guder end én. _____	21:23; 23:92.
Afgudsdyrkeres påskud for —. _____	39:4.
At tillægge Allāh partnere er forkert. _____	12:41; 112:2, 3.
Afgudsdyrkelse med hensyn til Allāhs egenskaber er forbudt. _____	112:5.
Forbud mod at søge tilgivelse for afgudsdyrkere. _____	9:113.
Folk, som søger hjælp fra andre end Allāh, kan aldrig få fremgang. _____	23:118.
Begrundelser mod afgudsdyrkelse. _____	27:60-66.
Folk tager andre guder i stedet for Allāh, for at de må være	
en kilde til magt for dem. _____	19:82.
Svaghed hos dem, som tager sig guder i stedet for Allāh. _____	21:24, 25.
Argumenter mod —. _____	10:69; 13:34; 16:53; 17:43, 44.
Falske guder skaber ingen ting, men er selv skabt. _____	16:21.
Falske guder er døde. _____	16:22.
Menneskets natur forkaster —. _____	16:54.

(ii) ALLĀHS EGENSKABER

Almægtige, Den (Al-‘Aẓīm) _____	42:5; 56:97.
Almægtige, Den (Al-‘Azīz) _____	4:57; 22:75; 59:24; 64:19.
Almægtige, Den; Omnipotent (Al-Muqtadir) _____	54:43, 56.
Althørende, Den (As-Samī‘) _____	4:59; 22:62; 24:61; 40:21.
Altseende, Den (Al-Baṣīr) _____	4:59; 22:76; 40:21, 57; 60:4.
Altvidende, Den (Al-‘Alīm) _____	4:36, 71; 22:60; 34:27; 59:23; 64:12.
Alvise, Den (Al-Ḥakīm) _____	2:130; 4:57; 35:3; 59:25; 64:19.
Anger, Modtageren af (Qābilit-Taub) _____	40:4.
Arvingen (Al-Wārith) _____	15:24; 21:90; 28:59.
Barmhjertige, Den Evig (Ar-Raḥīm) _____	1:3; 4:24, 65, 97.
Besidderen af magt og autoritet (Al-Qadīr) _____	16:71; 30:55; 64:2.
Beskytteren (Al-Muhaimin) _____	59:24.
Beskytteren (Al-Wakīl) _____	4:172.
Besvareren af bønner (Al-Mudjīb) _____	11:62.
Betvingeren; Reformatoren (Al-Djabbār) _____	59:24.
Bevareren; Han Som bevarer alle levende tings evner; den Almægtige (Al-Muqīt) _____	4:86.
Den Som ofte vender Sig i nåde;	
Den Som accepterer anger (At-Tawwāb) _____	2:55; 4:65; 24:11; 49:13; 110:4.
Den, Som forårsager død (Al-Mumīt) _____	40:69; 50:44; 57:3.
Den, Som ophøjer i rang (Raft‘ud-Daradjāt) _____	40:16.
Dommeren (Al-Fattāḥ) _____	34:27.
Dommerne, Den Bedste af (Khairul-Ḥākīmīn, Aḥkamul Ḥākīmīn) ____	10:110; 95:9.
Ene, Den (Al-Wāḥid) _____	13:17; 38:66; 39:5.
Ene, Den; Enhedens Herre, (Al-Aḥad) _____	112:2.
Formgiveren (Al-Muṣawwir) _____	59:25.
Fornedrerer af de hovmodige (Al-Mudhill) _____	3:27.
Forsyner, Den Bedste (Khairur-Rāziqīn) _____	5:115; 22:59; 23:73; 34:40; 62:12.
Forsyner, Den Store (Ar-Razzāq) _____	51:59.
Forvalteren af alle sager; Vogteren (Al-Wakīl) _____	3:174; 4:82; 11:13; 17:3; 33:4.
Forøgeren af forsyning (Al-Bāsit) _____	17:31; 30:38; 42:13.
Fred, Kilden til (As-Salām) _____	59:24.
Første, Den (Al-Awwal) _____	57:4.
Gavmild; Altomfattende (Al-Wāsi‘) _____	4:131; 24:33.
Gavmilde, Den (Al-Karīm) _____	27:41.
Gavmildhedens Herre (Dhuṭṭaul) _____	40:4.
Gengældelse, Herren over (Al-Muntaqim) _____	43:42; 44:17.
Hellige, Den (Al-Quddūs) _____	59:24.

Herre, Den storartede (Ni‘mal-Maulā)	22:79.
Herredømmets Herre (Mālikul-Mulk)	3:27.
Herren over <i>store</i> opstigninger (Dhul-Ma‘āridj)	70:4.
Herren (Ar-Rabb)	1:2; 5:29.
Hersker over Dommens Dag (Māliki Yaumiddīn)	1:4.
Hjælperen (An-Naṣīr)	4:46.
Kenderen af det usete og det åbenbare (‘Ālimul-Ghaibi wash-Shahādah)	59:23.
Konge, menneskehedens (Malikin-Nās)	114:3.
Kærlige, Den (Al-Wadūd)	11:91; 85:15.
Lederen til den rette vej (Ar-Rāshid)	72:3.
Lederen (Al-Hādī)	22:55.
Levende, Den (Al-Ḥayy)	2:256; 3:3.
Livgivende, Den (Al-Muḥyī)	30:51; 40:69.
Lyset (An-Nūr)	24:36.
Majestætens Herre (Dhul-Djalāl)	55:28.
Medfølende, Den (Ar-Ra‘ūf)	3:31; 24:21.
Mægtigste, Den (Al-Qahhār)	12:40; 38:66; 39:5.
Nære, Den; Den Nærmeste (Al-Qarīb)	34:51.
Nådige, Den Mest (Ar-Raḥmān)	1:3.
Ophøjede, Den (Al-‘Alī)	4:35; 22:63; 31:31; 42:5; 42:52.
Ophøjede, Den (Al-Mutakabbir)	59:24.
Ophøjede, Den Mest (Al-A‘la)	87:2; 92:21.
Ophøjede, Den Mest (Al-Muta‘āl)	13:10.
Ophøjer, Den Som (Ar-Rafī‘)	40:16.
Opmærksom på alle ting (Al-Ḥafīz)	34:22.
Overbærende, Den (Al-Ḥalīm)	2:226; 22:60; 33:52; 64:18.
Overbærende, Den Mest (Al-‘Afuww)	4:44.
Overmåde Nådige (Al-Laṭīf)	6:104; 12:101; 22:64; 31:17; 42:20.
Prisværdige, Den (Al-Ḥamīd)	22:65; 31:27; 41:43; 42:29; 60:7.
Påbegynder og Gentager af skabelse (Al-Mu‘īd)	30:28; 85:14.
Påskønnende, Den Mest (Ash-Shakūr)	35:35.
Regnskab, Den Som holder (Al-Ḥasīb)	4:7, 87.
Regnskabet, Hurtig til (Sarī‘ul-Ḥisāb)	3:200; 13:42.
Samleren af menneskeheden på Dommens Dag (Al-Djāmi‘)	3:10; 34:27.
Sande, Den (Al-Ḥaqq)	10:33.
Sandhed, Den Åbenlyse (Al-Ḥaqqul-Mubīn)	24:26.
Selvopretholdende og Altopretholdende, Den (Al-Qayyūm)	2:256; 3:3; 20:112.
Selvtilstrækkelige, Den (Al-Ghanī)	2:268; 22:65; 27:41; 31:27; 60:7; 64:7.
Sidste, Den (Al-Ākhir)	57:4.

Skabelse, Påbegynderen af (Al-Bārī)	59:25.
Skabelsens Ophav; Livets Påbegynder (Al-Badī‘)	2:118; 30:28; 85:14.
Skabere, Den Bedste af (Aḥsan-ul-Khāliqīn)	23:15.
Skaberen (Al-Khāliq)	36:82; 59:25.
Skjulte, Den; Den gennem Hvem alle tings realitet åbenbares (Al-Bāṭin)	57:4.
Skænker, Den Store (Al-Wahhāb)	3:9; 38:36.
Skænkeren af sikkerhed (Al-Mu‘min)	59:24.
Skænkeren af velsignelser (Al-Mun‘im)	1:7.
Skænkeren af ære (Al-Mu‘izz)	3:27.
Store, Den (Al-Kabīr)	4:35; 13:10; 22:63; 31:31; 34:24; 40:13.
Straffen, Streng i (Shadīdul-‘Iqāb)	40:4.
Stærke, Den (Al-Maṭīn)	51:59.
Stærke, Den (Al-Qawī)	22:75; 33:26; 40:23; 51:59.
Suveræne, Den (Al-Malik)	59:24.
Tildeleren af passende straf (Dhuntiḡām)	3:5; 39:38.
Tilgivelse, Gavmild i (Wāsi‘ul-Maghfirat)	53:33.
Tilgivende, Den Mest (Al-Ghafūr)	4:24, 44, 97; 22:61; 58:3; 60:13; 64:15.
Tilgivende, Den umådelig (Al-Ghaffār)	22:61; 38:67; 64:15.
Tilgiveren af synd (Ghāfiriz-Zanb)	40:4.
Tilstrækkelige, Den (Al-Kāfi)	39:37.
Tronens Herre (Dhul-‘Arsh)	21:23; 40:16; 85:16.
Uafhængige, Den (Aṣ-Ṣamad)	112:3.
Ubegribelige, Den; Kenderen af de fineste ting;	
Udsletteren af synder (Al-‘Afuww)	4:150; 22:61; 58:3.
Velgørende, Den Mest (Al-Barr)	52:29.
Velunderrettede, Den (Al-Khabīr)	4:36; 22:64; 64:9; 66:4; 67:15.
Vennen (Al-Walīyy)	4:46; 12:102; 42:10, 29.
Vidnet; Den Meget Opmærksomme (Ash-Shahīd)	3:99; 4:80; 33:56; 34:48.
Vogteren (Ar-Raqīb)	33:53.
Ærefulde, Den Mest (Al-Akram)	96:4.
Ærens Herre (Al-Madjīd)	85:16.
Åbenbare, Den; Han, mod Hvis eksistens enhver skabt ting klart peger (Aṣ-Zāhir)	57:4.
Åbneren af døre for menneskeheden fremgang (Al-Fattāh)	34:27.
(iii) ALLĀHS NÅDEGAVER	
— er utallige.	14:35; 16:19.
Allāh er Nådige mod menneskeheden.	27:74.
(iv) VENSKAB MED ALLĀH	
— er for dem, som er de retfærdige.	45:20.

-
- er for dem, som tror. _____ 2:258.
 — er tilstrækkeligt. _____ 4:46.
 Allāh er Ven og Beskytter. _____ 42:10.
- (v) AT LOVPRISE ALLĀH MED HANS LOVPRISNING
- Alt lovpriser Allāh. _____ 17:45; 24:42; 59:2; 62:2.
 Allāh påbyder alle at prise Ham med Hans lovprisning. _____ 33:43; 40:56; 87:2.
 Lovpris Allāh før solopgang og ved solnedgang og om natten. _____ 50:40, 41.
 Lovpris Allāh ved stjernernes blegnen. _____ 52:50.
 Lovpris Allāh en stor del af natten. _____ 76:27.
 Engle lovpriser Allāh. _____ 2:31; 40:8.
 Torden priser Allāh med Hans lovprisning. _____ 13:14.
 Fugle (dvs. åndeligt ophøjede mennesker) og bjergene (dvs. lederne)
 lovpriser Allāh. _____ 38:19, 20.
 Bjerge og fugle (dvs. retfærdige mennesker) lovpriste Allāh
 sammen med David. _____ 21:80; 34:11.
- (vi) ALLĀHS VIDEN
- omfatter himlene og jorden. _____ 2:256.
 — om, hvad der bebyrder menneskets sind. _____ 50:17.
 — om Timen og om alt, hvad der er i livmoderne. _____ 41:48.
 — om det hemmelige og *det, som er endnu* mere skjult. _____ 20:8.
 — om hemmelige tanker og om det, som er åbenlyst. _____ 6:4.
 — om ethvert blad, der falder. _____ 6:60.
 — om hemmelige rådslagninger. _____ 58:8.
- (vii) ALLĀHS KÆRLIGHED
- til dem, som sætter deres lid til Ham. _____ 3:160.
 Ved — vinder man Hans velsignelser. _____ 27:9.
 — sikret ved at vende sig til Ham. _____ 2:223.
 — til de standhaftige. _____ 3:147.
 — til dem, som opfylder deres forpligtelse. _____ 3:77; 9:4, 7.
 — til dem, som dømmer med retfærdighed. _____ 5:43.
 — til dem, som handler godt mod andre. _____ 2:196; 3:135, 149.
 — kan vindes af alle, som stræber efter den. _____ 29:70.
- (viii) MØDET MED ALLĀH
- De, som ikke tror på —, er arrogante. _____ 16:23; 25:22.
- (ix) ALLĀHS BARMHJERTIGHED
- Syndere kan opnå —. _____ 39:54.
 — omfatter alle ting. _____ 6:148; 7:157; 40:8.

-
- er uendelig. _____ 10:59; 39:54; 40:8.
 Allāh har foreskrevet Sig Selv barmhjertighed. _____ 6:13, 55.
 Ingen skal fortvivle om —. _____ 12:88; 39:54.
 Mennesket er blevet skabt for at være modtager af —. _____ 11:120.
 — er for den, som beder om tilgivelse. _____ 4:111.
- (x) IHUKOMMELSE AF ALLĀH
- Hjertefred opnås ved —. _____ 13:29.
 Førøgelse af mod og tro ved —. _____ 8:46.
 Fremgang opnås ved —. _____ 62:11.
- (xi) ALLĀH ÅBENBARER SIG TIL MENNESKET
- Allāh åbenbarer Sig gennem Sine udvalgte tjenere. _____ 4:164-166.
 Allāh har åbenbaret Sig gennem Sine Sendebud til enhver nation. _____ 10:48.
 Allāh har sendt advarere til alle folk. _____ 35:25.
 Allāh åbenbarer Sig i forskellige former. _____ 42:52, 53.
 Vantro vises også betydningsfulde sande drømme. _____ 12:37, 44.
- (xii) AT SØGE ALLĀHS TILGIVELSE
- er et middel til at opnå velstand og styrke. _____ 11:53; 71:11-13.
 Ved — modtager man Hans barmhjertighed. _____ 4:65.
 Ved — beskytter man sig mod Hans straf. _____ 8:34.
- (xiii) ALLĀHS TEGN
- betyder Hans befalinger. _____ 2:243.
 Troende bliver befaleet at holde sig borte fra dem, som bespottes —. _____ 4:141.
- (xiv) AT GIVE UD FOR ALLĀHS SAG
- er obligatorisk. _____ 2:196; 57:8, 11; 64:17.
 Advarsel mod at holde sig tilbage fra —. _____ 2:196; 47:39.
 — skal være af det bedste. _____ 2:268; 3:93.
 Fordelen ved —. _____ 64:17, 18.
 — efter sejr er ikke lig med — før den. _____ 57:11.
 — må ikke følges af bebrejdelser. _____ 2:263, 265.
 Allāh mangfoldiggør Sine nådegaver for dem, som giver ud —. _____ 2:246, 262.
 Hvor meget skal man give ud for Allāhs sag. _____ 2:220.
 Til hvem skal man give ud for Allāhs sag. _____ 2:216.
 — offentligt såvel som ubemærket. _____ 2:275.
- (xv) DE SOM GIVER UD FOR ALLĀHS SAG
- skal få fremgang. _____ 2:4-6.
 Glædeligt budskab for —. _____ 22:35, 36.
 Belønning for —. _____ 2:273.

ALMISSE

- Belønning for —. _____ 2:262, 266.
 — bliver værdiløs ved bebrejdelse eller krænkelse. _____ 2:263-265.
 Et venligt ord og tilgivelse er bedre end — fulgt af bebrejdelse
 eller krænkelse. _____ 2:264.
 Kun gode ting skal gives i —. _____ 2:268.
 Ubemærket — er bedre end åbenlys —. _____ 2:272.
 Allāh belønner dem, som giver ud til —. _____ 2:275.

ANGER

- vinder Allāhs tilgivelse og barmhjertighed. _____ 2:161.
 — er mulig på alle tidspunkter. _____ 3:90.
 At søge Allāhs tilgivelse sammen med —. _____ 11:4.
 Allāh tilgiver alle synder. _____ 39:54.
 — skal være oprigtig. _____ 66:9.
 Allāh accepterer sand —. _____ 9:104; 42:26.
 — ændrer onde tilbøjeligheder til gode. _____ 25:71.
 At handle godt efter — er sand —. _____ 25:72.
 De, hvis — accepteres. _____ 4:18; 16:120.
 De, hvis — ikke accepteres. _____ 4:19.

ANŞĀR (HJÆLPERNE)

- Allāh er veltilfreds med —. _____ 9:100.
 Allāh har vendt Sig i barmhjertighed til —. _____ 9:117.

ARABERNE

- Før den Hellige Profets^{sa} komme foretog — menneskeofringer til afguder. __ 6:138.
 — anså en datters fødsel for en ulykke. _____ 16:59, 60; 43:18.
 — begravede deres døtre levende. _____ 16:60.
 — forkastede Allāhs nåde. _____ 21:37.

ARKEN

- Noah blev befalet at bygge —. _____ 11:38; 23:28.
 Moses blev anbragt i — af sin moder og blev sat ud i floden. _____ 20:40.

ARON (PROFETEN HĀRŪN)

- Moses beder om, at — må blive udnævnt til hans hjælper. _ 20:30-36; 26:14; 28:35.
 — er udnævnt til Profet. _____ 4:164; 6:85; 10:76; 19:54; 21:49.
 — modsætter sig tilbedelse af kalven. _____ 20:91.
 Moses er vred på — over sit folks tilbedelse af kalven. _____ 7:151; 20:93, 94.
 Moses beder om tilgivelse for —. _____ 7:152.
 Allāhs nåde over for —. _____ 37:115.

ARV

- Lov om —. _____ 4:8, 9, 12, 13, 177.
 Oprettelse af testamente for ens ejendom og dens fordeling. _____ 2:181.
 Ændring af et testamente er en synd. _____ 2:182.
 Partiskhed eller en uret fra testators side kan korrigeres. _____ 2:183.
 Deling af den efterladte ejendom er fastsat af Allāh. _____ 4:12.
 På tidspunktet for fordeling bør andre slægtninge, forældreløse,
 de fattige og de nødlidende ikke glemmes. _____ 4:9.
 Arvingers andel. _____ 4:12.
 Mænd er arvinger efter deres hustruer. _____ 4:13.
 Hustruer er arvinger efter deres mænd. _____ 4:13.
 Deling af ejendom efter en afdød uden noget afkom. _____ 4:13, 177.

BADR SLAGET

- Profetier angående — i den Hellige Qur’ān. _____ 30:5; 54:45-49.
 Fjendens krav om en afgørelse i —. _____ 8:20.
 Tegn i —. _____ 3:14.
 Guddommelig hjælp i —. _____ 3:124; 8:10; 8:18.
 Muslimerne blev styrket i —. _____ 8:12.
 Parternes stilling i —. _____ 8:43.
 De vantro drog pralende til —. _____ 8:48, 49.
 De vantro blev slået i —. _____ 8:51, 52.
 Krigsfanger blev taget i —. _____ 8:71.

BAGTALELSE

- Forbud mod —. _____ 24:24-27.

BAI‘AT (TROSKABSED)

- til den Hellige Profet^{sa} er — til Allāh. _____ 48:11.
 Den Hellige Profet^{sa} tog — af sine disciple i Ḥudaibiyah. _____ 48:19.
 Den Hellige Profet^{sa} blev befalet at tage imod kvinders troskabsed. _____ 60:13.
 Indholdet af —. _____ 60:13.

BAIT-UL-ḤARĀM (KA‘BAEN)

- er det første Hus grundlagt for menneskeheden. _____ 3:97.
 — er gjort til et ofte besøgt samlingssted for menneskeheden. _____ 2:126.
 — er Abrahams sted, og Valfart til Huset er en pligt. _____ 3:98.
 — er gjort til et sikkert sted. _____ 2:126; 3:98.
 — kaldes Ka‘baen. _____ 5:98.
 — kaldes også Masdjid-ul-Ḥarām. _____ 17:2.
 Profeti om —, at den altid er beskyttet mod angreb. _____ 52:5, 6.

BARNEMORD

— er forbudt. _____ 17:32.

BARZAKH (BARRIERE)

Efter døden er der en barriere mod at vende tilbage til denne verden. _____ 23:101.

BELØNNING OG STRAF

Grundlag for —. _____ 4:41, 79, 80; 6:161.

BERUSENDE MIDLER

— er forbudt. _____ 2:220; 5:91, 92.

BIBELEN

Forvanskning af —. _____ 2:80; 5:14, 16.

BJERGE

Skabelse af —. _____ 41:11.

Formål med skabelse af —. _____ 16:16; 31:11.

Thamūd udhuggede — til boliger. _____ 7:75; 15:83; 26:150.

Noahs Ark landede på al-Djūdī. _____ 11:45.

— (dvs. deres beboere) vender sig til Gud i fuldkommen
underkastelse sammen med David. _____ 34:11.

— betegner bjergenes beboere. _____ 21:80; 38:19.

— anvendes også om de magtfulde folk. _____ 20:106.

Ødelæggelse af —. _____ 52:11; 70:10; 101:6.

BOGENS FOLK (AHLUL-KITĀB)

— kunne ikke blive reformeret uden den Hellige Profets^{sa} komme. _____ 98:2-4.

— refererer til jøder og kristne. _____ 4:154, 172.

— bliver kaldt til Allāhs Enhed. _____ 3:65.

— vil fortsætte med at tro på Jesus' død på korset. _____ 4:160.

BORD, ET DÆKKET (MĀ'IDAH), dvs. jordisk velstand

Jesus' bøn om et — til sine tilhængere. _____ 5:115.

BRODERSKAB

— mellem mennesker påbydes i islām. _____ 3:104; 49:11, 14.

BRUDEGAVE (Se under KVINDER)**BYERNES MODER (UMMUL-QURĀ)**

Mekka som —. _____ 6:93.

BYRDE

At bære sin egen —. _____ 29:13, 14; 35:19.

BØGER

Profeti om spredningen af —. _____ 81:11.

- BØGERNES MODER** (ʿUMMUL-KITĀB) _____ 13:40; 43:5.
 Den Hellige Qurʿān er —. _____ 3:8.
 — er den ophøjede Bog, fuld af visdom. _____ 43:5.
- BØN** (DUĀ) (ṢALĀT, FASTE, ḤADJ og ZAKĀT, *se under TILBEDELSE*)
- Behov for —. _____ 25:78.
 — rettes til Allāh alene. _____ 7:195; 13:15; 46:6.
 Den bedrøvedes — bliver hørt. _____ 27:63.
 Allāhs løfte om at svare Sine tjeneres —. _____ 2:187; 40:61.
 Selv om handlingen er god, bør — for den fortsættes. _____ 2:287; 3:9.
 Bønner belært af Allāh modtager Hans velsignelser mere effektivt. _____ 2:38.
 Den bedende bør søge godt i begge verdener. _____ 2:201, 202; 4:135.
 Man skal bede til Gud og være udholdende deri. _____ 19:66; 20:15.
 Forsømmelse af — leder til ødelæggelse. _____ 19:60.
- BØNNER I DEN HELLIGE QURʿĀN OM**
- vejledning til den rette vej. _____ 1:2-7.
 — fred og forsyning (Abrahams bøn). _____ 2:127.
 — accept af bønner og at blive lært tilbedelsesmåden
 (Abrahams og Ismaels bøn). _____ 2:128-130.
 — at søge det gode i denne verden og i det Hinsidige. _____ 2:202; 7:157.
 — hjælp mod de vantro (Ṭālūts bøn). _____ 2:251.
 — at søge Allāhs tilgivelse (troendes bøn). _____ 2:286.
 — at blive frelst fra straf og om Allāhs hjælp (troendes bøn). _____ 2:287.
 — at vore hjerter ikke må blive fordærvede efter retledning (troendes bøn). _____ 3:9.
 — tilgivelse af synder. _____ 3:17.
 — nåde og hjælp. _____ 3:27, 28.
 — guddommelig nåde (Jesus' disciples bøn). _____ 3:54.
 — standhaftighed. _____ 3:148; 7:127.
 — at blive frelst fra ildens straf. _____ 3:192.
 — tilgivelse af synder og borttagelse af forsyndelser. _____ 3:194, 195.
 — at søge tilflugt fra undertrykkere. _____ 4:76.
 — skelnen mellem de trofaste og de ulydige (Moses' bøn). _____ 5:26.
 — at blive regnet blandt de retfærdige. _____ 5:84, 85.
 — velstand (Jesus' bøn for sit folk). _____ 5:115.
 — tilgivelse for fejltagelse (Adams og hans hustrus bøn). _____ 7:24; 20:116.
 — sandhedens sejr over falskhed. _____ 7:90.
 — Allāhs barmhjertighed. _____ 7:150, 152, 156.
 — frelse fra fjenders tyranni. _____ 10:86, 87.
 — undertrykkes ødelæggelse. _____ 10:89.
 — sikkerhed på båd eller skib. _____ 11:42.

— sikkerhed under ridning eller transport. _____	43:14, 15.
— at blive forenet med de retfærdige (Josefs bøn). _____	12:102.
— sig selv og sit afkom (Abrahams bøn). _____	14:36-42.
— forældre. _____	17:25.
— at gå ind eller komme ud fra et sted eller en bygning. _____	17:81.
— barmhjertighed og retledning. _____	18:11.
— retfærdigt afkom (Zakarias' bøn). _____	19:5-7; 21:90.
— fremgang i udbredelsen af sandhed (Moses' bøn). _____	20:26-36.
— forøgelse af viden. _____	20:115.
— befrielse fra lidelse (Jobs bøn). _____	21:84.
— sikkerhed mod følgerne af forsømmelse (Jonas' bøn). _____	21:88.
— Allāhs hjælp og Hans dom. _____	21:113.
— sejr over dem, som forkaster sandheden (Noahs bøn). _____	23:27.
— en sikker landing (Noahs bøn). _____	23:30.
— ikke at regnes blandt overtræderne. _____	23:94, 95.
— at søge tilflugt fra satanernes tilskyndelser. _____	23:98, 99.
— tilgivelse for synder og om barmhjertighed. _____	23:110.
— tilgivelse og barmhjertighed. _____	23:119.
— at blive frelst fra helvedes straf. _____	25:66, 67.
— familie og børn. _____	3:39; 14:36-42; 17:25; 19:5-7; 25:75; 26:170; 27:20; 37:101; 46:16; 71:29.
— visdom og at blive regnet blandt de retfærdige (Abrahams bøn). _____	26:84-90.
— sandhedens sejr. _____	26:118, 119.
— frelse fra fjendens hjem søgelse. _____	26:170.
— at være taknemmelig og være blandt de retfærdige (Salomons bøn). _____	27:20.
— fred over de retfærdige. _____	27:60.
— tilgivelse (Moses' bøn). _____	28:17.
— frelse fra uretfærdige folk (Moses' bøn). _____	28:22.
— at søge noget godt fra Allāh (Moses' bøn). _____	28:25.
— hjælp mod et ondt folk (Lots bøn). _____	29:31.
— en retfærdig søn (Abrahams bøn). _____	37:101.
— tilgivelse og tildeling af et stort kongerige (Salomons bøn). _____	38:36.
— udfrielse fra helvede og alt ondt. _____	40:8-10.
— taknemmelighed over Allāhs nåde. _____	46:16.
— hjælp fra Allāh, når man er overvældet (Noahs bøn). _____	54:11.
— beskyttelse mod bitterhed. _____	59:11.
— beskyttelse mod de vantro (Abrahams folks bøn). _____	60:5, 6.
— fuldkommengørelse af Allāhs velsignelser. _____	66:9.
— udfrielse fra Faraos og overtræderne (Faraos hustrus bøn). _____	66:12.

- tilgivelse for alle troende (Noahs bøn). _____ 71:29.
 — beskyttelse mod alt ondt. _____ 113:2-6; 114:2-5.

BØNNER, DAGLIGE (ŞALĀT, se under TILBEDELSE)

BØRN

- må ikke aflede fra ihukommelse af Allāh. _____ 63:10.
 At ødelægge — eller ikke give dem uddannelse eller
 ikke opdrage dem godt af frygt for fattigdom er forbudt. _____ 6:152; 17:32.
 Bøn om rent afkom. _____ 3:39.
 Bøn om retfærdighed blandt afkom. _____ 25:75; 46:16.
 En datters fødsel er ingen årsag til sorg. _____ 16:59, 60.
 Tilsyn med — i religiøse sager. _____ 19:56; 20:133.
 — skal behandle deres forældre med godhed. _____ 17:24, 25; 46:16, 18.

DAG

- En — svarer til tusind år. _____ 22:48; 32:6.
 En — svarer til halvtreds tusind år. _____ 70:5.

DAVID (PROFETEN DĀWŪD)

- kæmper mod folk i Palæstina. _____ 2:252.
 — overvinder sine fjender og grundlægger sit kongedømme. _____ 2:252.
 Allāh styrker —s kongedømme. _____ 38:21.
 — blev gjort til stedfortræder på jorden. _____ 38:27.
 Allāh ærede — med stor viden. _____ 27:16.
 Allāh skænkede — Sin nåde. _____ 34:11.
 — blev belært færdighed i at fremstille brynjer. _____ 21:81.
 —s fremstilling af brynjer. _____ 34:11, 12.
 Bjergene(s beboere) og fuglene (retfærdige mennesker) blev sat i tjeneste
 for at lovprise Allāh sammen med —. _____ 21:80; 34:11; 38:19, 20.
 —s fjenders mislykkede forsøg på at angribe ham. _____ 38:22.
 — og lignelsen om fårene. _____ 38:24.
 — søger sin Herres tilgivelse. _____ 38:25.
 —s ydmyge bønner om tilgivelse skyldtes ikke begåelse af nogen synd. _____ 38:26.
 — og Salomon afgjorde sagen om afgrøden. _____ 21:79, 80.
 —s Bog var ikke en lovgivende Bog. _____ 17:56.

DHUL-QARNAIN (KYROS DEN STORE AF PERSIEN)

- Omtale af —. _____ 18:84.
 — når solopgangsstedet i øst (dvs. Baluchistan og Afghanistan)
 og solnedgangsstedet i vest (dvs. Sortehavet). _____ 18:87-91.
 —s bygning af en fæstningsvold. _____ 18:96, 97.

DIGTER

- Muḥammad^{sa} var ikke en digter. _____ 36:70; 69:42.
 Karakteristiske træk hos digtere. _____ 26:226-228.

DISCIPLER

- Jesus' — kaldes Allāhs hjælpere. _____ 3:53; 61:15.

DJIHĀD (STRÆBEN FOR ALLĀHS SAG)

- er pålagt alle de troende. _____ 22:79.
 Den store — (dvs. at forkynde Allāhs ord). _____ 25:53.
 — med sin rigdom. _____ 8:73.
 Under — må man ikke begå overtrædelser. _____ 2:191.
 Belønning for den troende, hvad enten han bliver martyr eller er sejrrig i —. _ 4:75.
 Befalingen om — var ikke blot til den Hellige Profet^{sa},
 men var også til de troende. _____ 4:85.

DJINNER

- Allāh har skabt — og mennesker for Sin tilbedelse. _____ 51:57.
 — er dominerende folk, og mennesker er almindelige mennesker. ____ 6:129; 55:34.
 Iblīs hørte til djinnerne. _____ 18:51.
 — (dvs. bjergfolk) under Davids overherredømme. _____ 27:40.
 —, som kom for at møde den Hellige Profet^{sa}, var jøder fra Naṣībain. _____ 46:30.
 —, som lyttede til den Hellige Qur'āns recitation, var jøder fra steder
 uden for Mekka. _____ 72:2.
 At — er blevet skabt af ild betyder, at de let bliver opildnet. _____ 15:28.

DOMMENS DAG

- Svaret på, hvad — er. _____ 51:13-15; 82:18-20.

DØDE MENNESKER

- vender aldrig tilbage til denne verden. ____ 2:29; 21:96; 23:100, 101; 39:59, 60.
 Åndeligt — kan oprejses i denne verden. _____ 8:25, 43.

DØDEN

- betyder at forlade dette liv. _____ 19:24.
 — i betydningen lidelse og smerte. _____ 14:18.
 — i betydningen søvn. _____ 39:43.
 Ingen dør undtagen på Allāhs befaling. _____ 3:146.
 Ethvert menneske må smage —. _____ 3:186; 21:36; 29:58.
 Intet evigt liv i denne verden. _____ 21:35, 36.
 Ingen tilbagevenden til denne verden er mulig efter —. _ 21:96; 23:100, 101; 39:43.
 To liv (dvs. det jordiske liv og livet efter døden)
 og to gange — (dvs. stadiet før fødslen og døden efter livet). _____ 40:12.

- betyder også lav åndelig tilstand. _____ 2:57.
 Liv og død henviser til folks og nationers fremgang og undergang. _____ 29:21.
 At oprejse de døde til liv. _____ 6:123; 75:38-41.
 De åndeligt døde. _____ 6:37.

DØDEN, LIVET EFTER

- Løfte om et andet liv efter døden. _____ 2:29; 53:48.
 Behov for livet i det Hinsidige. _____ 10:5.
 — er evigt liv. _____ 29:65; 40:40.
 — er bedre end livet i denne verden. _____ 4:78; 12:110; 17:22.
 Barmhjertighed for de troende i — og straf for de vantro. _____ 16:28-33.
 Kun de troende vil få fordel af —. _____ 17:72, 73.
 Enhver handling skal opregnes i det Hinsidige. _____ 18:50; 20:16.
 De troende vil blive belønnet i —. _____ 2:26.
 De, som stræber efter vinding i —, vil blive begunstiget af Allāh. _____ 17:20.
 De troende vil se Allāh i —. _____ 75:24.
 Straffen i — vil være større. _____ 39:27.
 Streng straf for de vantro i —. _____ 17:11.
 De vantro står ikke på fast grund med hensyn
 til det andet liv. _____ 6:30, 31; 16:39; 17:50-52; 36:79-82.

DÅB, DEN SANDE

- Invitation til at antage Allāhs religion. _____ 2:139.

EDER

- Allāh vil ikke kræve jer til regnskab for tomme —. _____ 2:226.
 Overholdelse af —. _____ 5:90.
 Soningen af —. _____ 5:90; 66:3.
 — må ikke brydes. _____ 16:92.
 — må ikke aflægges som et middel til bedrag. _____ 16:93, 95.
 At sværge afholdenhed fra hustruer. _____ 2:227, 228.

EJENDOM

- er et middel til opretholdelse. _____ 4:6.
 — bør ikke erhverves ulovligt eller uretmæssigt. _____ 2:189; 4:30.

ELEFANTENS FOLK

- var Abrahams horder, den abessinske vicekonge i Yemen,
 som var kommet for at invadere Mekka. _____ 105:2.

ELIAS (PROFETEN ILYĀS)

- var et af Sendebuddene. _____ 37:124.
 — advarede sit folk mod tilbedelse af afguder. _____ 37:126.

Folk behandlede — som løgner. _____	37:128.
Generationer, som fulgte ham, ærede ham. _____	37:130.

ELISA (PROFETEN AL-YASA‘)

— var blandt de bedste. _____	38:49.
-------------------------------	--------

ENGLE

— bevidner Allāhs Enhed. _____	3:19.
De retfærdige tror på —. _____	2:178.
Fornægtelse af troen på — svarer til at fare vild fra den rette vej. _____	4:137.
— gør, som de er befaleet af Allāh. _____	66:7.
— har ikke noget køn. _____	37:151.
—s komme. _____	6:112, 159; 16:34; 25:22, 23.
— og Ånden nedstiger på Allāhs befaling. _____	97:5.
— har kun så meget viden, som de er givet. _____	2:33.
— varierer i egenskaber og styrke. _____	35:2.
— bærer Tronen (dvs. Guds egenskaber). _____	69:18.
Beskyttende —. _____	13:12.
Optegnende —. _____	82:11-13.

ENGLES OPGAVER

i. Overbringe Allāhs ord. _____	22:76.
ii. Tage sig af sjæle. _____	32:12.
iii. Bringe straf over Profeternes fjender. _____	6:159; 96:19.
iv. Hjælpe de troende og give dem glædelige budskaber. _____	41:31-33.
v. Skabe ærefrygt og frygt blandt Profeternes fjender. _____	3:125, 126.
vi. Bevidne Allāhs Enhed. _____	3:19.
vii. Bevidne Profeternes sandhed. _____	4:167.
viii. Prise Allāh med Hans lovprisning. _____	39:76.
ix. Bede om tilgivelse for dem, som tror. _____	40:8; 42:6.
x. Bede om, at velsignelser må sendes over de troende og over den Hellige Profet ^{sa} . _____	33:44, 57.
xi. Optegne menneskers handlinger. _____	82:11-13.
xii. Styrke de troende. _____	8:13.

ENOK (PROFETEN IDRĪS)

— var standhaftig. _____	21:86.
— var en sandfærdig mand og en Profet. _____	19:57.
— blev ophøjet til høj rang. _____	19:58.

EVANGELIET

Åbenbaring af —. _____	3:4; 5:47, 48.
Beskrivelse af den Hellige Profets ^{sa} disciple i —. _____	48:30.

EVOLUTION

Allāh har skabt mennesket i stadier. _____ 71:15, 18.

EZEKIEL (PROFETEN DHUL-KIFL)

Nebukadnesars ødelæggelse af Jerusalem, og i en vision
ser Ezekiel byen og dens indbyggere gennem hundrede år. _____ 2:260.

EZRA (PROFETEN 'UZAIR)

Jøder anså — for at være Guds søn. _____ 9:30.

FAMILIELIV

—ets uforstyrrethed. _____ 24:28-30.

Socialt samvær kønnene imellem er forbudt. _____ 24:31, 32; 33:60.

FARAO

Qur'ānen bekræfter, at —s legeme blev bevaret. _____ 10:93.

Forbandelse over —s folk i denne verden og i det Hinsidige. _____ 11:100; 28:43.

FASTE (Se under TILBEDELSE)**FATTIGE**

Omsorg for de —. _____ 69:35; 90:12-17; 107:2-4.

FIGEN

— henviser til Adam og til det faktum,
at menneskets natur er blevet skabt i Allāhs billede. _____ 95:2.

FLAMMER, STRÅLENDE

— forfølger dem, som lytter i smug. _____ 15:19; 37:11; 72:10.

FOLKENE (STAMMERNE)

1. Stammen 'Ād. _____ 7:66; 11:51.

Den ødelæggende vinds straf over —. _____ 46:25, 26.

2. Stammen Thamūd. _____ 7:74; 11:62.

En hunkamel som et Tegn for —. _____ 11:65.

— skar haserne over på hunkamelen, og i overensstemmelse med
advarslen blev de straffet. _____ 11:68.

Jordskælvet greb —. _____ 7:79.

Da straffen kom, blev de til døde kroppe, som lå udstrakte. _____ 7:79.

3. Skovens folk (Aṣḥābul-Aikah).

Shu'aibs folk blev kaldt Skovens folk. _____ 15:79.

Skovens folk og deres sted. _____ 15:79; 50:15.

4. Tubba's folk.

— og deres ødelæggelse. _____ 44:38; 50:15.

5. Brøndens folk (Aṣḥābur-Rass).

— var en del af stammen Thamūd. _____ 25:39.

6. Elefantens folk (Aṣḥābul-Fīl).	
— bestod af Abraha, den abessinske vicekonge i Yemen, og hans hær.	105:2.
—s plan mod Baitullāh, Allāhs Hus, og deres ødelæggelse.	105:3.
7. Sabierne.	5:70.
8. Hulens folk (Aṣḥābul-Kahf).	
Hulens beliggenhed.	18:18.
Antal af —.	18:23.
Længden af den periode de levede i hulen.	18:26.
Deres hund.	18:19.
9. Klippefolket (Aṣḥābul-Ḥidjr).	
—s straf.	15:81-85.

FORBØN

Ingen kan gå i forbøn hos Allāh uden Hans tilladelse.	2:256.
De, som de påkalder ved siden af Allāh, besidder ingen magt til —.	43:87.
Den Hellige Profet ^{sa} kunne gå i forbøn, eftersom han bevidnede sandheden.	20:110; 34:24; 43:87.
For de vantro skal der ikke være nogen forbeder uden Allāh.	6:52.
Engle kan gå i forbøn hos Allāh med Hans tilladelse.	53:27.
Retfærdig forbøn og ond —.	4:86.

FORDÆRV OG RØVERI

Straffen for —.	5:34.
-----------------	-------

FORHOLDET MELLEM MAND & HUSTRU (*Se under KVINDER*)

FORMYNDERSKAB

En formynder handler for en umyndig.	2:283.
Formynder i tilfælde af mindreårige eller personer med ringe forstand.	4:6, 7.

FORUDBESTEMMELSE (*Taqdīr*, dvs. fastsættelse af alle tings mål)

Betydningen af —.	7:35; 57:23, 24.
Allāh har fastsat alle tings mål.	25:3; 54:50; 65:4.
Godt eller ondt rammer som et resultat af guddommelig lov.	4:79, 80.
Mennesket kan handle frit, som det vil, men er forpligtet på konsekvenserne deraf.	74:39.
Både de troende og de vantro hjælpes.	17:21.

FORÆLDRE

At behandle — venligt er påbudt.	17:24; 29:9; 31:15.
Bøn for — er påbudt.	17:25.
Adlydelse af — i alle sager undtagen <i>shirk</i> , at tillægge Allāh partnere, er påbudt.	29:9.

FORÆLDRELØSE

- må ikke undertrykkes. _____ 93:10.
 Bispisning af —. _____ 90:16.
 Omsorg for —. _____ 2:221.
 —s ejendom skal sikres. _____ 4:3; 6:153; 17:35.
 Straf for uretmæssig tilegnelse af —s ejendom. _____ 4:11.
 Passende opdragelse af —. _____ 4:7.
 Retfærdig behandling af —. _____ 4:128.

FRAFALDEN

- Allāhs religion lider ingen skade ved, at nogen bliver en —. _____ 3:145.
 Løfte om at retlede et stort antal mennesker
 i stedet for én person, som bliver en —. _____ 5:55.
 Ingen verdslig straf for en —. _____ 2:218; 3:87-91; 3:145; 4:138; 5:55; 16:107.

FRED

- At anmode om — på grund af svaghed er forbudt. _____ 47:36.
 Når fjenden er tilbøjelig til —, så bør du også være det. _____ 8:62.

FRELSE

- Løfte om — for de retfærdige. _____ 2:6; 19:73.
 Det menneske, som modtager —, er elsket af Allāh
 og er i fred med sig selv. _____ 3:32; 89:30, 31.
 — gennem bøn. _____ 2:187.
 — fra ondt. _____ 8:30.
 — gennem renselse af sjælen. _____ 91:10.
 — ved at søge tilgivelse og følge retledning. _____ 3:136; 39:54-56.
 — er evig. _____ 11:109; 18:109; 95:7.
 Tro på alle åbenbarede Bøger er nødvendig for at opnå frelse. _____ 2:5.

FÆLLESSKAB, DET ÅNDELIGE

- Personer inkluderet i den velsignede gruppe. _____ 4:70, 71.

FØDE

- Retledning med hensyn til —. _____ 5:5.
 At indtage —, der er sund og samtidig lovlig —. _____ 2:169; 16:16, 115.
 — påvirker adfærd. _____ 23:52.
 Al sund — er lovlig for de troende. _____ 5:94.
 Jorden og spørgsmålet om forsyning af —. _____ 2:262; 41:11.

FØDE, FORBUDT

- Det selvdøde er —. _____ 2:174; 5:4.
 Blod er —. _____ 2:174; 5:4; 16:116.

- Svinekød er —. _____ 2:174; 5:4; 6:146; 16:116.
 — er det, hvorover et andet navn end Allāhs
 er blevet påkaldt. _____ 2:174; 5:4; 6:146; 16:116.
 Kød af dyr, som er blevet kvalt eller slået til døde
 eller dræbt ved fald eller stanget ihjel, er —. _____ 5:4.
 Kød af dyr, som et vildt dyr har dræbt, er —,
 undtagen det er slagtet på rette måde. _____ 5:4.
 Kød af dyr, som er blevet ofret på et alter, er —. _____ 5:4.
 At spise af det, som Allāhs navn ikke er blevet påkaldt over, er forbudt. ____ 6:122.

GABRIEL (DJIBRĀ'ĪL)

- Fornægtelse af —. _____ 2:98, 99.

GENGÆLDELSENS LOV (QIṢĀS)

- sikrer menneskeliv. _____ 2:179, 180.

GERNINGER

- Gerninger indebærer konsekvenser _____ 17:14.

GIDEON (KONG ṬĀLŪT)

- blev udnævnt til konge. _____ 2:248.
 —s folk blev sat på prøve ved floden. _____ 2:250.

GOG OG MAGOG

- Gog er østerlændinge og Magog vesterlændinge. _____ 18:95, 100.
 Krig mellem —. _____ 18:100.
 — vil sprede sig over hele jorden. _____ 21:97.
 De troende vil ikke smage —s straf. _____ 21:102-103.
 Islām vil rejse sig igen efter —s fremtrængen. _____ 21:98.

GOLIAT (DJĀLŪT)

- s nederlag. _____ 2:250, 252.

GRAV

- Åndelig — foruden den almindelige grav. _____ 80:22.
 Profeti om gamle —e, der bliver åbnet i de senere dage. _____ 82:5.
 At blive oprejst fra —en betyder at blive åndeligt oprejst. _____ 100:10.

GULDKALVEN

- Tilbedelse af —. _____ 2:52; 7:149; 20:91.

ḤADJ (*Se under* TILBEDELSE)

HĀMĀN

- var anfører for Faraos hær. _____ 28:9.
 — var Faraos minister for offentlige arbejder. _____ 28:39; 40:37.

HANDEL

- er lovlig. _____ 2:276; 4:30.
 — bør ikke aflede opmærksomheden fra Bønnen
 eller ihukommelse af Allāh. _____ 9:24; 24:38; 62:12.
 Den —, som er mest gavnlig. _____ 35:30, 31; 61:11-14.
 At tage vildfarelse i bytte for retledning er en spildt —. _____ 2:17.

HANDLINGER

- Den Hellige Profet^{sa} besad høje moralske egenskaber. _____ 68:5.
 Den Hellige Profet^{sa} var et skønt forbillede. _____ 33:22.
 Onde — er resultatet af ikke at tro på det Hinsidige. _____ 27:5, 6.
 Vejning af gode og onde —. _____ 7:9, 10.

HANDLINGER, GODE

- vil blive belønnet tifold. _____ 6:161.
 — er vedvarende. _____ 18:47.
 Grundlæggende principper for —. _____ 2:208; 4:75; 5:17; 6:163; 60:2; 92:19-22.
 Pagter, opfyldelse af _____ 2:178; 5:2; 16:92; 17:35; 23:9; 70:33.
 Kyskhed. _____ 17:33; 23:6-8; 24:31, 34, 61; 25:69; 33:36; 70:30-32.
 Renlighed. _____ 2:223; 4:44; 5:7; 22:30; 74:5, 6.
 Kontrol af vrede. _____ 3:135.
 At bistå hinanden. _____ 5:3.
 Mod. _____ 2:178; 3:173-175; 9:40; 20:73, 74; 33:40; 46:14.
 Ansatte, god behandling af _____ 4:37.
 Påbyde det gode og forbyde det onde. _____ 3:111.
 Vidnesbyrd, aflægge sandt _____ 4:136; 5:9; 25:73.
 Kappes i gode handlinger. _____ 2:149.
 Bespise den sultne. _____ 76:9; 90:15-17.
 Tilgivelse. _____ 2:110; 3:135, 160; 4:150; 5:14; 7:200; 12:93; 24:23; 41:35; 42:38-41.
 Handle godt. _____ 2:196; 3:135; 5:94; 7:57.
 Taknemmelighed. _____ 2:153, 173, 186, 244; 3:145; 5:7, 90; 14:8; 39:8, 67; 46:16.
 Ydmyghed. _____ 6:64; 7:14, 56, 147; 16:24, 30; 17:38; 28:84; 31:19, 20; 40:36.
 Retfærdighed. _____ 5:9; 6:153; 16:91; 49:10.
 Blikket, sænke _____ 24:31, 32.
 Naboer, god behandling af _____ 4:37.
 Forældre, god behandling af _____ 4:37; 17:24, 25.
 Udholdenhed. _____ 2:46, 154, 156, 178; 11:12; 13:23; 16:127, 128; 28:81;
 29:60; 39:11; 42:44; 103:4.
 Forsoning mellem mennesker. _____ 4:115; 49:10.
 Standhaftighed. _____ 13:23; 41:31-33.

INDEKS

- Fattige, omsorg for de _____ 2:84, 178, 216; 4:9, 37; 8:42; 9:60; 17:27; 24:23;
30:39; 51:20; 59:8; 76:9; 90:17.
Renhed. _____ 2:223; 5:7; 9:103, 108; 24:22; 33:34; 74:5; 87:15; 91:10, 11.
Slægtninge, god behandling af _____ 2:178; 16:91; 30:39.
Oprigtighed. _____ 39:3, 4; 98:6; 107:5-7.
Selvkontrol. _____ 4:136; 7:202; 18:29; 30:30; 38:27; 79:41, 42.
Give sin rigdom ud af kærlighed til Allāh. _____ 2:178; 17:27.
Mistro, undgå _____ 49:13.
Det betroede, omhyggelig forvaltning af _____ 2:284; 4:59; 23:9; 70:33.
Sandhed. _____ 4:136; 5:120; 9:119; 17:82; 22:31; 25:73; 33:25, 36, 71; 39:33.
Uselviskhed. _____ 2:208, 263; 11:52; 59:10; 64:17; 76:9, 10; 92:20, 21.

HANDLINGER, SLETTE

- Utugt. _____ 17:33.
Hovmod. _____ 2:35, 88; 4:174; 7:37, 41, 49, 76, 77, 89, 134; 10:76; 14:22; 23:47;
25:22; 28:40; 29:40; 34:32-34; 38:75, 76; 39:60; 40:48, 49; 41:16, 39;
45:32; 46:11, 21; 71:8; 74:24.
Bagtalelse. _____ 49:12, 13.
Præleri. _____ 57:24.
Forhånelse. _____ 49:12.
Fortvivlelse. _____ 39:54.
Indtagelse af alkohol. _____ 2:220; 5:91, 92.
Misundelse. _____ 113:6.
Ødselhed. _____ 7:32; 17:27, 28.
Øjnenes bedrag. _____ 40:20.
At følge det, om hvilket man ingen viden har. _____ 17:37.
Hasardspil. _____ 2:220; 5:91, 92.
Stolthed. _____ 17:38; 23:47; 31:19.
Hengive sig til forkastelig tale. _____ 23:4; 74:46.
At give kort mål. _____ 83:2-4.
At give øgenavne. _____ 49:12.
Nærighed. _____ 4:38; 47:39; 57:25; 59:10; 64:17.
Svigefuldhed. _____ 4:106, 108; 8:28, 59.
Mistænksomhed. _____ 49:13.
Falsk tale. _____ 22:31; 25:73.
Tyveri. _____ 5:39.

HĀRŪT OG MĀRŪT

- var vise mænd i Babylon. _____ 2:103.

HAVENE

- Profeti om, at have skal forenes. _____ 55:20, 21.
Profeti om, at store skibe skal sejle på —. _____ 55:25.

HELLIGE LAND, DET

- dvs. Palæstina. _____ 5:22.
 Banī Isrāʿīl adlød ikke Moses og blev derfor fordrevet fra —. _____ 5:27.
 Jøderne vil blive samlet sammen i — i de senere dage. _____ 17:105.
 — vil til sidst tilhøre muslimerne. _____ 21:106-113.

HELLIGHEDENS ÅND

- Jesus blev styrket med —. _____ 2:254.
 — nedstiger fra Allāh med sandheden og styrker de troende. _____ 16:103.

HELVEDE

- er den værste bolig og et ondt hvilested. _____ 13:19.
 — i det Hinsidige foruden — i denne verden. _____ 18:101; 19:72; 29:55.
 — hjælper til åndelig genfødsel. _____ 101:9-12.
 — er ikke evigt. _____ 11:108.
 Føde i —. _____ 88:7, 8.
 Iskoldt vand og kogende varmt vand at drikke for —s beboere. _____ 78:26, 27.
 —s beboere i denne verden bevæger sig mellem det og kogende vand
 (dvs. møder vanskeligheder fra alle sider). _____ 55:45.
 Zaqqūm træet er føde for —s beboere. _____ 56:53.
 — er en følge af åndelig blindhed. _____ 17:73.
 Døden vil komme til dem fra alle sider, *dog* skal de ikke dø. _____ 14:17-18.
 At være udelukket fra Allāh er —. _____ 83:16, 17.
 —s ild griber hjerterne. _____ 104:7, 8.
 — skal bringes lige for øjnene af dem, som er faret vild. _____ 26:92.
 — er i vente for de oprørske. _____ 78:22-31.
 Manifestation af — i dette liv. _____ 79:37.
 Nitten engle bevogter —s ild. _____ 74:31, 32.
 Brølen fra —s ild (dvs. voldsom hede). _____ 25:13; 67:8.
 Syv porte i —, og det tildelte antal af vantro går gennem hver af dem. _____ 15:45.
 Sten er brændsel for —s ild. _____ 2:25; 66:7.
 De mest oprørske vil indgå i —s ild. _____ 19:70-72.
 Retfærdige mennesker vil ikke høre —s hvisken. _____ 21:102, 103.
 Helvedes ild skal flammes op (dvs. i de senere dage vil synd
 spredes så meget, at —s ild vil være nær synderne). _____ 81:13.

HIMMELEN

- Formål med himmelens skabelse. _____ 16:4.
 — er skabt ved Allāhs magt. _____ 51:48.
 Tidligt stadie af — var noget lignende røg. _____ 41:12.
 — og jorden var en tillukket masse, som blev splittet fra hinanden. _____ 21:31.

Syv himle blev skabt i to forskellige perioder eller stadier. _____	41:13.
— og jorden blev skabt i seks forskellige perioder. _____	10:4.
— er et tag. _____	2:23.
— er et velbeskyttet tag og giver beskyttelse. _____	21:33.
Planeter bevæger sig i deres kredsløb i —. _____	36:41.
Spor af stjerner i —. _____	51:8.
— er uden støtte. _____	31:11.
Fødens forbindelse med —. _____	10:32.
Himlene er sammenrullede i Allāhs højre hånd, dvs.	
Han behersker dem fuldstændigt. _____	39:68.
— skal åbnes og blive døre overalt (dvs. mange tegn viser sig, og de troende skænkes Hans velsignelser, og straf stiger ned over de vantro). _____	78:20.
— blotlægges (dvs. der sker fremskridt inden for astronomi og rumforskning). _____	81:12.
— sønderrives. _____	77:10; 82:2.
— bliver som smeltet kobber (dvs. på grund af voldsom hede). _____	70:9.
— smykket med stjerner. _____	37:7; 41:13; 67:6.
Stykker fra — skal falde ned som straf ligesom regn og storm. __	17:93; 26:188; 34:10.
Alle ting nedsendes fra —. _____	15:22; 40:14.

HIMMELLEGER

— bevæger sig i deres kredsløb. _____	21:34.
---------------------------------------	--------

HJERTET

Slør over —. _____	18:58.
—s blindhed. _____	22:47.
Forsegling af —. _____	30:60; 40:36; 42:25; 63:4.

ḤUDAIBIYYAH VÅBENHVILEN

— gav sikkerhed for muslimerne i Mekka. _____	48:25, 26.
Sejr vundet ved —. _____	48:2.

HUDHUD

— var anfører for Salomons styrker. _____	27:21.
---	--------

ḤUNAIN

Allāh hjalp de troende på —s dag. _____	9:25-27.
---	----------

HUS, DET ÆLDGAMLE

Rundgang om —. _____	22:30.
----------------------	--------

HUSETS FOLK (AHLI-BAIT)

— betyder Profeten Abrahams ægtefæller. _____	11:74.
— betyder den Hellige Profet Muḥammads ^{sa} ægtefæller. _____	33:34; 66:5.
—s fuldkomne lutrelse. _____	33:34.

HYKLERNE

- prøvede at vende immigranterne mod hjælpere og begge
mod den Hellige Profet^{sa}. _____ 63:8, 9.
- finder fejl hos den Hellige Profet^{sa}. _____ 9:50, 58, 61.
- opflammede de vantro. _____ 59:12.
- forsøgte at skræmme muslimerne. _____ 4:84.
- har en sygdom i hjertet. _____ 2:11.
- skaber fordærv. _____ 2:13.
- s ledere er sataner. _____ 2:15.
- s undskyldninger. _____ 2:15.
- At købe sig vildfarelse i bytte for retledning bringer — tab. _____ 2:17.
- kaldes døve, fordi de holder fast ved at handle ondt. _____ 2:19.
- kaldes stumme, fordi de ikke bruger deres sanser til at udrydde deres tvivl. _ 2:19.
- kaldes blinde, fordi de ikke ser den gavnlige forandring, som islām
havde haft på muslimerne. _____ 2:19.
- tror faktisk ikke, men de foregiver at tro. _____ 2:15.
- s to ansigter. _____ 4:73, 74.
- s dobbeltspil. _____ 4:144.
- Smertefuld straf i vente for —. _____ 4:139.
- tager de vantro til venner. _____ 4:140.

I‘TIKĀF

- At overholde —. _____ 2:188.

IBLĪS

- nægtede at underkaste sig Adam. __ 2:35; 7:12, 13; 15:32; 17:62; 18:51; 20:117.
- Årsagen til, at — nægtede at underkaste sig, var hovmod. _____ 2:35; 38:75.
- var ikke en engel, men var en af djinnerne. _____ 18:51.

ILD

- i betydningen krig. _____ 5:65.
- Moses ser — i en vision ved sin tilbagevenden fra Midian. _____ 20:11; 27:8; 28:30.
- Eksemplet med — i vådt træ. _____ 36:81; 56:72-74.
- uden røg i de senere dage. _____ 55:36.

ISAK (PROFETEN ISHĀQ)

- Abraham blev givet glædeligt budskab om —s fødsel. _____ 11:72; 37:113; 51:29.
- s moder blev frygtsom ved at høre nyheden. _____ 11:72.
- s moder slog sig for ansigtet ved det glædelige budskab
og kom med et udsagn. _____ 51:30.
- Allāh skænkede Sine velsignelser over —. _____ 37:114.
- Abraham, — og Jakob var mænd med stærke hænder og en mægtig vision,
dvs. aktive og fremsynede. _____ 38:46.

— og Jakob var ledere, som retledte deres folk og modtog åbenbaring. __ 21:73, 74.

ISLĀM

Allāh gav denne religion navnet —. _____ 22:79.

Navnet — blev givet, for at dens tilhængere fuldstændigt

skulle hengive sig til Allāh. _____ 2:113; 6:154, 163.

—s grundlæggende principper. _____ 2:4, 5.

— er en fuldkommen religion. _____ 5:4.

— er den eneste acceptable religion. _____ 3:86.

— er den sande religion hos Allāh. _____ 3:20.

Der er ingen tvang i —. _____ 2:257; 18:30; 25:58; 28:57.

Ved at antage — gør man ikke nogen en tjeneste. _____ 49:18.

Retledning findes alene i —. _____ 3:21; 72:15.

Ingen anden religion er bedre end —. _____ 4:126.

— pålægger ikke nogen byrde. _____ 2:186; 5:7; 22:79.

— er et fast greb at tage fat i. _____ 31:23.

Man kan indgå i den velsignede gruppe ved at følge —. _____ 1:6, 7; 4:70.

— lignes ved et godt træ. _____ 14:25.

— anerkender ikke noget privilegie. _____ 49:14.

— påbyder retfærdighed selv mod en fjende. _____ 5:9.

— påbyder venlighed og retfærdighed mod ikke troende. _____ 60:9.

— påbyder god behandling af alle. _____ 4:37.

— er den samme religion som Noahs, Abrahams, Moses' og Jesus' religion. _ 42:14.

Profeti om —s sejr. _____ 13:42.

Profeti om —s fremgang i de første tre århundreder

og dens nedgang i de følgende ti århundreder. _____ 32:6.

— påbyder tro på alle Profeter. _____ 2:137.

Forkyndelse af — er obligatorisk for de troende. _____ 9:122.

ISMAEL (PROFETEN ISMĀ'ĪL)

Sandheden om — i Qur'ānen. _____ 19:55.

— var Abrahams ældste søn. _____ 37:102.

Abrahams drøm om at slagte sin søn —. _____ 37:103.

— snarere end Isak var den, som skulle ofres. _____ 37:103-106.

At ofre — betød at efterlade ham uden vand og mad i Mekkas dal. __ 14:38; 37:108.

— var et Sendebud og en Profet. _____ 19:55.

— holdt nøje sit løfte. _____ 19:55.

— pålagde sit folk bøn og almisse. _____ 19:56.

ISRĀ'

Profeten Muḥammad^{sa} rejste i en vision fra Masdjid-al-Ḥarām

til Masdjid-al-Aqṣā. _____ 17:2.

— var en klar vision. _____	17:61.
ISRAELS BØRN (BANĪ ISRĀ'ĪL)	
Israel var Profeten Jakobs navn. _____	3:94; 19:59.
— havde overmagten over andre nationer på deres tid. _____	2:48; 2:123.
Allāhs vedvarende nåde over —. _____	2:48; 2:123.
Tābūt, hjerte, blev givet tilbage til Banī Isrā'īl. _____	2:249.
Faraos grusomheder mod —. _____	2:50; 7:142; 14:7; 28:5.
Moses blev sendt for at frelse — fra Faraos tyranni. _____	28:6.
Moses anmoder Faraos om ikke at plage — og søger deres frihed. _____	7:106; 20:48.
Faraos og hans ledere lovede at frigive —, hvis deres plage blev fjernet, men de brød deres løfte. _____	43:50, 51.
Allāhs påbud til Moses om at føre — ud af Ægypten. _____	20:78; 26:53; 44:24.
— krydsede havet, og Faraos og hans folk druknede. _____	2:51; 7:137; 17:104.
Antallet af — på tidspunktet for eksodus. _____	2:244.
Skyer gav skygge over —, mens de gik gennem Sinai ørkenen. _____	2:58; 7:161.
—s ønske om at vende tilbage til afgudsdyrkelse, efter at de sikkert havde krydset havet. _____	7:139.
— beder Moses om vand, som under guddommelig vejledning slår på en særlig klippe, og vand strømmer frem. _____	2:61; 7:161.
Nedsendelse af Manna og Salwā. _____	2:58.
Moses drog af sted til Bjerget, og i hans fravær tog — en kalv til tilbedelse. _____	2:52, 94.
Moses straffede afgudsdyrkerne. _____	2:55.
Brænding af kalven. _____	20:98.
Allāh befaler — at slagte en ko. _____	2:68-70.
Ønske hos — om at spise grøntsager og anden føde i stedet for Manna og Salwā. _____	2:62.
— blev ført til foden af Bjerget for at indgå en pagt. _____	2:64, 94; 7:172.
—s ledere blev ramt af et jordskælv. _____	7:156.
— beder Moses om at se Allāh ansigt til ansigt. _____	2:56.
Moses beordrer — at drage ind i Palæstina, men de nægter det. _____	5:22.
— forkastede Allāhs Tegn og søgte at dræbe Profeterne. _____	2:62.
— begik overtrædelse i sagen om Sabbatten og blev som aber, foragtede. _____	2:66; 7:167.
Profeti om, at jøder vil blive hjemsoget indtil Opstandelsens Dag. _____	7:168.
—s krav om en konge, udnævnelsen af Ṭālūt (Gideon) og deres prøve ved floden, dvs. overvældende rigdom. _____	2:247, 248, 250.
Grundlæggelse af kongedømme hos — gennem David. _____	2:252.
Tolv åndelige ledere hos —. _____	5:13.
Profetdømme og kongedømme hos —. _____	5:21.

- blev forbandet af Davids mund og af Jesus. _____ 5:79.
 —s forvanskning af Bogen. _____ 2:80.

JAGT

- Lovligt at spise, hvad fugle og dyr (som man har trænet og oplært)
 har jaget eller fanget til én. _____ 5:5.

JAKOB (PROFETEN YA‘QŪB)

- Abrahams hustru blev givet glædeligt nyt om fødslen af —. _____ 11:72.
 Israel var —s navn. _____ 3:94.
 — afholdt sig fra visse fødemidler. _____ 3:94.
 —s advarsel til sine sønner om at holde fast ved Allāhs Enhed og
 altid tilbede Ham. _____ 2:133, 134.

JERUSALEM

- Ødelæggelse og genopbygning af —. _____ 2:260.
 — blev ødelagt af babylonierne. _____ 17:6.
 — blev ødelagt af romerne. _____ 17:8.

JESUS (PROFETEN ‘ĪSĀ)

- Maria blev givet glædeligt nyt om fødslen af —. _____ 3:46; 19:20.
 Marias forbavselse over de gode nyheder. _____ 3:48; 19:21.
 Efter —’ fødsel blev Maria befalet at holde en faste af stilhed. _____ 19:27.
 — blev født på et tidspunkt, da dadlerne var blevet modne. _____ 19:26.
 — talte med visdom i sin barndom. _____ 3:47.
 Maria bringer — til sit folk. _____ 19:28.
 — var Profet for Israels børn. _____ 3:50.
 —’ skabelse af noget i lighed med fuglen (dvs. at han gav
 åndelig oplæring til almindelige mennesker, som derefter
 svævede højt i åndelig forstand). _____ 3:50; 5:111.
 — helbredte de blinde og de spedalske. _____ 3:50; 5:111.
 — gav liv til de (åndeligt) døde. _____ 5:111.
 — blev givet viden om Toraen. _____ 5:111; 3:49.
 Jøderne troede ikke på —, hvorimod disciplene troede på ham. _____ 3:53.
 —’ disciple blev skænket åbenbaring. _____ 5:112.
 — blev sendt med klare Tegn og blev styrket ved hellighedens Ånd. __ 2:254; 5:111.
 Jøderne planlagde at korsfæste —, men Allāh havde lovet
 at beskytte ham mod døden på korset. _____ 3:55, 56.
 — blev anbragt på korset. _____ 4:158.
 — døde ikke på korset, men besvimed og blev taget ned, mens han
 stadig var i den tilstand. _____ 2:73; 4:158.

Det lykkedes ikke jøderne at dræbe —. _____	5:111.
— drog til et højland med floder (Kashmir), efter at han var undsluppet døden på korset. _____	23:51.
— døde en naturlig død. _____	5:118.
—' bøn om et dækket bord (jordisk velstand) til sine tilhængere. _____	5:115.
— blev født som Guds Ord (en profeti). _____	3:46; 4:172.
<i>Kalimatuhū</i> brugt om — betyder —, Allāhs Tegn. _____	4:172.
— blev skænket høj åndelig status. _____	3:46.
— kom i opfyldelse af det Gamle Testaments profetier. _____	3:51; 5:47; 61:7.
— var Allāhs tjener og Hans Profet. _____	19:31.
— var kun Allāhs Sendebud. _____	5:76.
— blev pålagt at sige sine bønner, give almisse og behandle sin moder godt. _____	19:32, 33.
— prædikede Allāhs Enhed til sit folk. _____	3:52; 5:118; 19:37; 43:65.
De, som tager — til Gud, er vantro. _____	5:18, 73, 74.
Bevis på, at — og hans moder ikke var guder. _____	5:76.
— blev skabt af støv. _____	3:60.
Jøder og kristne vil fortsætte med at tro på Jesus' død på korset. _____	4:160.
— var ikke Allāhs søn. _____	9:30.
— blev født uden medvirken af en fader. _____	3:48; 19:21, 22.
Flere vers i den Hellige Qur'ān bevidner Jesus' død. _____	3:56, 145; 5:76, 118; 7:26; 17:94; 21:35.

JOB (PROFETEN AYYŪB)

Omtale af —. _____	4:164; 6:85; 21:84, 85; 38:42.
— levede i et bakket område. _____	38:45.
— var plaget af sine fjender. _____	38:42.
— blev befaleet at udvandre. _____	38:43.
— mødte sin familie efter at være udvandret. _____	21:85; 38:44.

JOHANNES (PROFETEN YAḤYĀ)

Zakarias blev givet glædeligt budskab af englene om —' fødsel, mens han bad. _____	3:40; 19:8.
— blev givet navnet af Allāh Selv. _____	19:8.
— blev givet viden om Toraen og givet dømmekraft fra sin tidlige barndom. _____	19:13.
—' gudfrygtighed og retfærdighed. _____	19:14.
— opfylder nogle af de gamle profetier. _____	3:40.
—' venlige behandling af sine forældre. _____	19:15.
Fred være over — den dag, han blev født og døde, og den dag han oprejses til liv. _____	19:16.

JONAS (PROFETEN YŪNUS)

- ' navn var Dhun-Nūn. _____ 21:88.
 — var blandt Sendebuddene. _____ 4:164; 6:87; 37:140.
 — blev ophøjet over sit folk. _____ 6:87.
 —' forsøg på at rejse med båd. _____ 37:141.
 Båden mødte en storm, og — blev kastet over bord. _____ 37:142.
 En hval slugte —, og derpå kastede den ham op. _____ 37:143-146.
 Allāh lod en græskarplante vokse hen over ham. _____ 37:147.
 — blev sendt som Sendebud til hundrede tusind folk. _____ 37:148.
 —' folk troede på ham, og deres straf blev fjernet. _____ 10:99.
 Der blev sørget for —' folk i denne verden på grund af deres tro på ham. __ 37:149.

JORDEN (AL-ARD)

- s evne til at frembringe føde. _____ 41:10, 11.
 Skabelse af himlene og — i seks perioder eller stadier. _____ 11:8; 32:5; 41:10, 11.
 Skabelse af — er et bevis på Allāhs eksistens, da den vil fortsætte med
 at forsyne menneskeheden med den nødvendige føde. _____ 41:10, 11.
 — blev skabt sammen med resten af solsystemet. _____ 79:31.
 — drejer om sin akse. _____ 27:89.
 — er rund. _____ 55:18.
 Profeti om udbredelse uden for jorden _____ 42:30; 65:13; 84:4.

JOSEF (PROFETEN YŪSUF)

- Profeti om den Hellige Profet^{sa} i begivenhederne i —s liv. _____ 12:8.
 —s hengivenhed for Allāh i sin barndom, og at han så sande drømme. _____ 12:5.
 Jakob råder til, at — ikke fortæller sin drøm til sine brødre. _____ 12:6.
 —s brødre var jaloux på ham. _____ 12:9.
 —s brødre planlægger at dræbe ham. _____ 12:10.
 —s brødre tager ham med til skoven og kaster ham i en dyb brønd. _____ 12:16.
 —s brødre meddeler usandt til Jakob, at en ulv havde ædt ham. _____ 12:18.
 — blev solgt til karavanen af sine brødre. _____ 12:20, 21.
 — blev købt af 'Azīz fra Ægypten. _____ 12:22.
 Hustruen til 'Azīz forsøgte at forføre — mod hans vilje. _____ 12:24.
 Hustruen til 'Azīz indbyder byens kvinder, der priser — som en engel. __ 12:32, 33.
 — blev fængslet. _____ 12:36.
 — blev givet viden om fortolkning af berettede drømme. _____ 12:38.
 —s fortolkning af kongens drøm. _____ 12:48, 49.
 — blev løsladt fra fængslet og udnævnt til øverste skatmester i Ægypten. _ 12:55, 56.
 Hungersnød i Ægypten, og —s brødre kommer til ham efter korn. _____ 12:59.
 —s brødre kommer to gange til Ægypten og bringer deres broder
 Bin Yāmīn (Benjamin) med sig. _____ 12:64-70.

- Jakob instruerer dem om at drage ind gennem forskellige porte. _____ 12:68, 69.
 Allāhs plan var at beholde Bin Yāmīn i Ægypten. _____ 12:77.
 — lægger drikkebægeret i sin broders sadeltaske. _____ 12:71.
 — tilgiver sine brødre. _____ 12:93.
 Den Hellige Profets^{sa} tilgivelse i sammenligning med
 Profeten Josefs tilgivelse. _____ 12:93.
 — sender sin skjorte til sin fader. _____ 12:94.
 Jakob tager med sin familie til Ægypten, og — modtager ham. _____ 12:100.
 —s folk troede efter hans død, at ingen Profet ville komme efter ham. _____ 40:35.

JØDER

- er dem, som har pådraget sig Allāhs vrede. _____ 1:7.
 — er pålagt ikke at overskride grænserne med hensyn til religion. _____ 5:78.
 —s forræderi mod muslimerne i Aḥzāb slaget og deres vanære. _____ 33:27, 28.
 Ekspeditionen mod Banū Naḍīr og deres udvisning. _____ 59:3-7.

KA'BAEN (*Se under* BAIT-UL-ḤARĀM)

KAIN

- var Adams søn. _____ 5:28-32.

KALIFAT (KHILĀFAT)

- Løfte om oprettelse af — i islām. _____ 24:56.

KAMELER

- Profeti, der beretter, at — opgives som transportmiddel. _____ 81:5.

KAUTHAR (OVERFLOD AF GODT)

- Den Hellige Profet^{sa} blev skænket —. _____ 108:2.

KHĀTAMUN-NABIYYĪN

- Døren til profetdømme er ikke lukket. _____ 2:39; 40:35; 72:8.
 Profeten Muḥammad^{sa} som Khātamun-Nabiyyīn
 (det mest ophøjede Sendebud). _____ 33:41.

KONTRAKTER

- skal nedskrives. _____ 2:283.
 To vidner til —. _____ 2:283.

KORAH (QĀRŪN)

- hørte til Banī Isrā'īl. _____ 28:77.
 —s hovmod over for Banī Isrā'īl. _____ 28:77.
 — var skatmester. _____ 28:77.
 —s hovmod og hans straf. _____ 28:79, 82.

KRIG

- er en ild, og Allāh ønsker at slukke den. _____ 5:65.
- er tilladt imod angreb. _____ 2:191; 22:40-42.
- er tilladt til forsvar for religionsfrihed. _____ 2:194.
- Overtrædelse er ikke tilladt i —. _____ 2:191, 193, 194; 16:127.
- Kamp skal standses, hvis fjenden er tilbøjelig til at gøre det, men ikke af frygt. _____ 8:62, 63; 47:36.
- Traktater skal overholdes. _____ 9:4.
- Retfærdighed skal opretholdes trods fjendtlighed. _____ 5:9.
- En pligt at sørge for sikkerhed. _____ 8:61.
- En pligt at være på vagt. _____ 3:201.
- En pligt at være standhaftig i kamp. _____ 8:17; 8:58.
- De, som dræbes i retfærdig —, er martyrer. _____ 2:155; 3:141, 170.
- Armageddon. _____ 18:48, 49, 100-102.
- Organisering for at standse —. _____ 49:10, 11.

KRIGSFANGER

- kan kun tages under regulær kamp. _____ 8:68.
- skal løslades som en nåde eller til gengæld for en løsesum. _____ 47:5.
- Der må arrangeres ægteskab for —. _____ 24:33.
- Betinget løsladelse af —. _____ 24:34.

KRISTENDOMMEN

- har overskredet grænserne ved at guddommeliggøre et menneske. _____ 4:172.
- At Gud har en søn, er et falsk dogme. _____ 9:30, 31.
- Dogmet om treenigheden er uantageligt. _____ 5:74, 75.
- Dogmet om stedfortrædersoning er falsk. _____ 6:165; 17:16; 53:39.
- Profeti om —s fremgang. _____ 18:19.
- Profeti om —s fald efter dens anden fremgang. _____ 18:33-45; 20:103-105.
- s opgangsperiode er ti århundreder. _____ 20:104.
- De kristnes rigdom er en prøvelse for dem. _____ 20:132.
- Vestlig filosofi og dens gendrivelse. _____ 82:7-13.

KVINDER

(i) GENERELT

- Åndelig lighed mellem mænd og kvinder. _____ 3:196; 33:36; 57:13.
- Allāhs nåde, at Han har skabt jeres mager af den samme art. _____ 7:190; 16:73; 30:22; 42:12.
- Mænd er ansvarlige over for kvinder. _____ 4:35.

(ii) ÆGTESKAB; mand og hustru

- er et varigt forhold. _____ 4:25.

Tilladelse til at gifte sig med op til fire hustruer. _____	4:4.
Ligelig behandling af hustruer. _____	4:130; 33:5.
En mand, som frygter, at han ikke kan behandle mere end én hustru retfærdigt, bør kun gifte sig med én hustru. _____	4:4, 130; 33:5.
Gensidige rettigheder og forpligtelser. _____	2:229; 4:20.
At dømme kvinder skyldige i uanstændighed. _____	4:16.
Forholdet mellem mand og hustru er som forholdet mellem en klædning og den, der bærer den. _____	2:188.
—, en kilde til glæde og tryghed for hinanden. _____	7:190.
At udvise godhed mod hinanden. _____	2:238.
— er et bindende løfte. _____	4:22.
— er obligatorisk, afhængigt af midler. _____	24:33, 34.
— med afgudsdyrkere er forbudt. _____	2:222; 60:11, 12.
Formål med —. _____	2:224.
Forslag om — i kvinders venteperiode er forbudt. _____	2:236.
At tvinge kvinder til ægteskab er forbudt. _____	4:20.
Kvinder, som det er forbudt at gifte sig med. _____	4:23-25.
Fraskilte kvinder og enker kan vælge at gifte sig igen. _____	2:233, 235, 236.
Bolig til en fraskilt kvinde og en enke. _____	2:241; 65:2, 7.
 (iii) BRUDEGAVE	
— ved ægteskab er foreskrevet. _____	4:25.
En hustru kan give — tilbage. _____	4:5.
 (iv) ÆGTESKABELIGT SAMLIV	
— er forbudt under menstruationsperioden. _____	2:223.
— er forbudt under andagtsperioden i moskeen. _____	2:188.
— er forbudt under faste. _____	2:188.
— er forbudt under Valfarten. _____	2:198.
Formålet med —. _____	2:224.
 (v) VENTEPERIODE ('IDDAT) FØR NYT ÆGTESKAB	
Overholdelse af —. _____	65:2.
— for en enke. _____	2:235.
— for en fraskilt kvinde. _____	2:229.
— for en gravid kvinde. _____	65:5.
— for kvinder, som ikke har menstruation. _____	65:5.
 (vi) SKILSMISSE	
Procedure for —. _____	2:230, 231.
Genkaldelig —. _____	2:232.
Uigenkaldelig —. _____	2:231.

Bestemmelser angående børn efter —.	2:234.
(vii) AMMEPERIODEN	
— er to år.	2:234.
(viii) AT SVÆRGE AFHOLDENHED FRA HUSTRUER (ĪLĀ’)	
Maksimum venteperiode.	2:227, 228.

KVÆG

— er skabt til menneskets bedste. _ 6:143-145; 16:6, 67, 81; 23:22; 39:7; 40:80, 81.

LAILATUL-QADR (BESTEMMELESENS NAT)

Betydningen af —. 97:2-6.

LIGHED

Alle troende er brødre. 3:104; 49:11.

Menneskeheden er lige. 49:14.

LIGNELSER OM ELLER LIGHED MELLEM

— en person, som tænder ild.	2:18.
— voldsom regn og lyn.	2:20, 21.
— en myg.	2:27.
— fugle, der adlyder et kald.	2:261.
— et frø, som sætter syv aks.	2:262.
— frø sået på sten.	2:265.
— en have på en højtliggende grund.	2:266.
— en have ramt af en brændende hvirvelvind.	2:267.
— en, som er forvirret.	6:72.
— en, som forkaster guddommelige Tegn.	7:176, 177.
— en tørstig hund.	7:177.
— strømmen af regnvand, der bærer skum.	13:18.
— et godt træ.	14:25, 26.
— et slet træ.	14:27.
— ren og god mælk.	16:67.
— berusende drikke og sund føde.	16:68.
— bien.	16:69, 70.
— en slave og en fri mand.	16:76.
— en stum mand og en, som påbyder retfærdighed.	16:77.
— en, som bryder sit stærke garn i stykker.	16:93.
— en sikker og fredelig by, som fornægtede Allāhs nådegaver.	16:113.
— en hovmodig rig mand og en ydmyg fattig mand.	18:33-45.
— det forfængelige liv i denne verden.	18:46.
— en, som tillægger Allāh noget.	22:32.

— deres hjælpeløshed, som påkaldes i stedet for Allāh. _____	22:74.
— himlens og jordens Lys. _____	24:36.
— en luftspejling i ørkenen. _____	24:40.
— tæt mørke i et stort og dybt hav. _____	24:41.
— edderkoppen, som bygger sig et hus. _____	29:42.
— en herre og en slave, om de kan være partnere. _____	30:29.
— en slave, der tilhører flere partnere. _____	39:30.
— et æsel, som bærer en last af bøger. _____	62:6.
— hovmodige ejere af en have. _____	68:18-34.

LIV, DET HINSIDIGE

— er bestemt af menneskets handlinger i dette liv. _____	17:14, 15; 21:95; 43:81; 45:30; 50:19; 82:11-13; 83:8-19.
— begynder at manifestere sig i dette liv. _____	41:31-33; 55:47; 89:28-31.
— er en tydeligere manifestation af værdier. _____	39:70; 50:22-24; 57:13; 69:19; 86:9, 10; 99:7-9.
Fremgangen i — vil være uendelig. _____	35:35, 36; 39:21; 86:9.

LIV, DET NÆRVÆRENDE

De vantro ønsker —. _____	2:201, 213.
— er ringere end livet i det Hinsidige. _____	3:16; 4:78; 9:38.
— er kun et kort ophold i modsætning til det Hinsidige. _____	23:115.

LIVET

— er en kamp med trængsler. _____	90:5.
— her er kun tidsfordriv, og det Hinsidige er det sande liv. _____	29:65.
Kontrast mellem dette liv og det Hinsidige. _____	87:17, 18.
Mennesket er skabt med et formål. _____	23:116.
Vand er kilden til liv. _____	21:31.
Alle ting er skabt i par. _____	36:37; 51:50.
Menneskets evolution. _____	18:38; 23:13-15; 40:68; 53:33; 71:15-19.

LIVETS FORMÅL

— er mødet med Allāh. _____	6:32; 10:46; 13:3; 30:9; 84:7.
-----------------------------	--------------------------------

LOT (PROFETEN LŪṬ)

— var et af Sendebuddene. _____	37:134.
— nævnt sammen med Abraham og Ismael. _____	6:86.
— troede på Abraham og udvandrede sammen med ham. _____	21:72; 29:27.
—s folks onde praksis. _____	26:166, 167; 29:30.
— advarer sit folk om at ophøre med deres onde praksis. _____	26:166; 27:55, 56.
—s folk forbyder ham at modtage fremmede. _____	15:71.
—s folk forkaster ham og truer med at udvise ham. _____	26:168; 27:57.

—s folk forlanger Allāhs straf. _____	29:30.
—s bøn. _____	29:31.
Advarsel om ødelæggelse af —s folk. _____	15:61; 27:58; 29:34; 37:135-137.
— er foruroliget ved budbringernes ankomst. _____	29:34.
—s folk besøgte ham ved budbringernes ankomst. _____	11:79; 15:68.
— blev befalet at forlade byen i løbet af natten. _____	11:82; 15:66.
— blev formanet om ikke at se tilbage. _____	15:66.
—s folk blev begravet under en regn af sten. _____	7:85; 11:83, 84; 15:75; 26:174; 27:59; 54:35.
Forkastelse af — var at forkaste alle Profeterne. _____	54:34.
De vantro er lig Noahs hustru og —s hustru. _____	66:11.
— blev givet visdom og viden og var retfærdig. _____	21:75, 76.

LOTUSTRÆET – TRÆET VED GRÆNSEN (SIDRATUL-MUNTAHĀ)

Omtale af —. _____	53:15.
--------------------	--------

LOVEN (SHARĪ‘AH)

Hensigten med — er at lette menneskehedens byrde. _____	4:29.
---	-------

LYDIGHED OG HENGIVELSE

Allāh pålægger — mod Sig Selv og Sit Sendebud ^{sa} . _____	3:133, 173.
— over for Allāh og Hans Profet ^{sa} leder til den højeste åndelige status. _____	4:70.
— over for Allāh og Hans Sendebud ^{sa} leder til fremgang. _____	24:53.
Lydighed mod Sendebuddet ^{sa} er lydighed mod Allāh. _____	4:81.
Lydighed mod dem, som har autoritet, er påbudt. _____	4:60.
Sendebud sendes for at blive adlydt. _____	4:65.
De, som elsker Allāh, påbydes at følge den Hellige Profet ^{sa} . _____	3:32.

LÅN

En lånetransaktion skal være skriftlig. _____	2:283.
Perioden for — skal fastsættes. _____	2:283.
Tilstedeværelse af vidner. _____	2:283.

MANDDRAB (se MORD)

MARIA (MARYAM)

Qur’ānen nævner sande begivenheder i —s liv. _____	3:45; 19:17.
—, hendes familie og hendes fødsel. _____	3:36, 37.
— var under Zakarias’ værgemål. _____	3:38.
— blev forsynet af Allāh. _____	3:38.
—, hendes fromhed, renhed og høje status. _____	21:92; 66:13.
— var sandfærdig. _____	5:76.
— var udvalgt af Allāh. _____	3:43.
Englens besøg i skikkelse af en mand var en vision. _____	19:18.

MARTYRER

— lever et evigt liv. _____ 3:170.

MEKKA (MAKKAH)

— kaldes Mekka på grund af en overflod af velsignelser. _____ 3:97.

— kaldes også Baladul-Amīn, dvs. sikkerhedens by. _____ 95:4.

Abrahams bøn for — og dens sikkerhed. _____ 2:127; 14:36.

— er gjort fredhellig. _____ 27:92.

Profeti om den Hellige Profets^{sa} tilbagevenden til —

efter udvandringen. _____ 17:81; 28:86; 90:3.

Bestræbelser var nødvendige for tilbagevenden til —. _____ 2:151.

Profeti om —s sikkerhed. _____ 28:58.

Profetier i relation til —s fremtid. _____ 3:97.

Jødiske indvendinger blev mødt med erobringen af —. _____ 2:151.

Profeti om erobringen af —. _____ 13:32.

MENINGSFORSKELLE

Den rette fremgangsmåde vedrørende —. _____ 16:126; 29:47.

MENNESKET (INS)

— er hastigt af natur. _____ 21:38.

Formålet med at skabe —. _____ 51:57.

— er skabt for at tilbede Allāh. _____ 1:5; 51:57.

—s natur er at tro på Allāh. _____ 57:9.

— er født med den natur, Allāh har skabt. _____ 30:31; 91:8, 9.

— har ubegrænset evne til fremgang. _____ 87:3.

— er skabt efter den bedste af alle skabelsesplaner. _____ 95:5.

— har evne til at modtage åbenbaring. _____ 15:29, 30.

Allāh har vist — vejen til godt og ondt. _____ 76:4; 90:11; 91:9.

— er frit til at handle, som det ønsker. _____ 41:41.

Allāh sørger for lettelser for — i henhold til dets handling. _____ 92:6-11.

Alle ting er blevet underordnet —. _____ 2:30; 22:66; 31:21; 45:14.

— bør søge beskyttelse hos Allāh alene. _____ 2:42.

Allāh kræver ikke af noget —, hvad der er

ud over dets evne. _____ 2:234, 287; 23:63; 65:8.

—, der kun ønsker denne verden, skal ikke have

nogen andel i det Hinsidige. _____ 2:201; 4:135; 42:21.

— er skabt svagt. _____ 4:29.

De, som ønsker det gode i dette liv og i det Hinsidige,

vil få en god belønning. _____ 2:202; 42:21.

— er pålagt at behandle sine forældre med venlighed. _____ 17:24; 29:9; 31:15; 46:16.

INDEKS

- er blevet skabt af noget ubetydeligt. _____ 76:2.
Menneskeheden var ét samfund i begyndelsen. _____ 2:214.
— er skabt af ler. _____ 3:60; 7:13; 18:38.
Allāh former — i livmoderen. _____ 3:7.
— skal fordrive ondt med det, som er bedst. _____ 23:97.
Guddommelig Ånd indblæses i —. _____ 32:10.
—s utaknemmelighed. _____ 10:13; 11:10-12; 41:52.
—s tredobbelte pligt. _____ 5:93, 94.
— skal leve og dø på jorden. _____ 7:26.
Den bedste klædning for — er retfærdighedens klædning. _____ 7:27.
Stadier i —s fysiske udvikling. _____ 22:6; 23:13-15.
—s straf for at forkaste troen efter at have troet. _____ 3:107.
Skabelse af — i trefoldigt mørke. _____ 39:7.
— skal prøves på sin ejendom og på sin person. _____ 2:156-158; 3:187.
—s ejendom og børn er en prøvelse. _____ 8:29; 64:16.
—s fuldstændige underkastelse for Allāh er mest velgørende. _____ 2:132; 4:126.
— er utålmodigt. _____ 70:20-22.
— er meget stridbart. _____ 18:55.
— er tilbøjeligt til fortvivlelse. _____ 30:37; 41:50.
— elsker rigdom og er nærigt. _____ 17:101; 89:21.
— er tilbøjeligt til overtrædelse. _____ 96:7, 8.
— er genstand for tab, når det er uden tro og retfærdighed. _____ 103:3, 4.
— er overordnet andre skabninger. _____ 17:71.

MENSTRUATION

- Renselse efter —. _____ 2:223.

MESSIAS

- var Allāhs tjener. _____ 4:173.

MI'RĀDJ

- Den Hellige Profet^{sa} havde visionen om — to gange. _____ 53:14.
Synet tog ikke fejl med hensyn til visionen —. _____ 53:18.
Moses' —. _____ 18:61-83.

MIDIAN

- og dets beboere. _____ 7:86; 9:70; 11:85.

MORALLÆRE (*Se under HANDLINGER*)

MORD

- er forbudt. _____ 4:93, 94; 17:34; 25:69.
Gengældelsens lov for —. _____ 2:179.

MOSES (PROFETEN MŪSĀ)

- Qur'ānen giver de sande beretninger om —' liv. _____ 19:52.
- Formålet med —' komme var at befri Israels børn fra
Faraos grusomheder og trældom og styrke deres fremgang. _____ 28:6, 7.
- ' fødsel, og at han blev lagt i en ark flydende på floden. _____ 20:40; 28:8.
- Faraos datter løfter — op fra floden. _____ 28:9, 10.
- afviste ammerne og blev bragt tilbage til sin moder. _____ 20:41; 28:13.
- blev givet visdom og viden. _____ 28:15.
- slog en kopter med sin næve og forårsagede hans død. _____ 20:41; 28:16.
- angrede. _____ 28:16, 17.
- Faraos folks ledere rådslog om at dræbe —, og han blev advaret. _____ 28:21.
- udvandrer til Midian. _____ 20:41; 28:23.
- hjælper to kvinder med at vande deres dyr ved Midians brønd. _____ 28:24, 25.
- modtager tilbud om ægteskab på betingelse af at blive i Midian
i otte år og tjene familien. _____ 28:28.
- vender tilbage fra Midian med sin familie. _____ 28:30.
- opfattede ild nær Sinai Bjerget. _____ 20:11; 27:8; 28:30.
- ser sin stav som en slange og bliver forskrækket. ___ 7:108; 20:21, 22; 27:11; 28:32.
- ser sin hånd blive hvid, lydefri. _____ 7:109; 20:23; 28:33.
- havde vist Farao ni Tegn. _____ 7:134; 17:102; 27:13.
- beder om, at Aron må blive udpeget til at hjælpe ham. ___ 20:30-36; 26:14; 28:35.
- og Aron blev befalet at gå til Farao. _____ 20:43-45; 26:16-18.
- og Aron prædikede for Farao. _____ 7:105, 106; 10:76-79; 17:102, 103.
- debatterede med Farao. _____ 20:50-53; 26:19-34.
- Farao krævede Tegn fra —. _____ 7:107; 26:32.
- viste sine Tegn. _____ 7:108, 109; 79:21.
- Farao kaldte på sine troldmænd, som udfordrede —. ___ 7:112-117; 20:66; 28:37-41.
- Sandheden om troldmændenes kunster. _____ 7:117, 118.
- Troldmændene indrømmede deres nederlag
og troede på — og hans Gud. _____ 7:121-123; 20:71; 26:47-49.
- Farao besluttede at dræbe —, som fik dette at vide. _____ 40:27, 28.
- Faraos folks straf. _____ 7:131-134.
- Faraos folk bad — om at bede for afværgelse af straffen. _____ 7:135; 43:49-51.
- På grund af frygt for Farao troede kun nogle få unge på —. _____ 10:84.
- beordrede sit folk til at bygge deres huse, så de vendte i samme retning. _ 10:88.
- bad om straf over Farao og hans folk. _____ 10:89.
- bliver befalet af Allāh at føre Banī Isrā'īl ud af Ægypten. _____ 26:53.
- Farao forfulgte — og druknede. _____ 44:24-30.
- bragte sit folk sikkert over havet. _____ 10:91.

— og hans folk krydsede havet ved ebbe. _____	2:51; 44:25.
Da Farao var ved at drukne, sagde han, at han troede på —' Gud. _____	10:91.
— blev kaldt til fyrre dage på Bjerget. _____	2:52; 7:143.
— så et åndeligt syn på Bjerget. _____	20:10, 11.
— ønsker at se Allāh ansigt til ansigt. _____	7:144.
Allāh taler til — og giver ham tavlerne. _____	7:145, 146.
— vender tilbage til sit folk og fordømmer Sāmirīen. _____	7:151; 20:96-98.
— fører lederne af sit folk til siden af Bjerget. _____	7:156, 172.
— beordrer Banī Isrā'īl til at drage ind i Det Hellige Land, deres vægring og deres straf. _____	5:22-27.
— beordrer Banī Isrā'īl til at slagte en ko. _____	2:68.
—' Mi'rādj og hans møde med den Hellige Profet Muḥammad ^{sa} . _____	18:61-83.
Falsk anklage mod —. _____	33:70.

MOSKE

En — er åben for hele menneskeheden. _____	22:26.
Ingen bør forhindre tilbedelse af Allāh i en —. _____	2:115.
Masdjid-al-Ḥarām og Masdjid-al-Aqṣā. _____	17:2.
Den —, som hyklerne byggede for at skjule Abū 'Āmir. _____	9:107.

MUḤAMMAD^{SA}, DEN HELLIGE PROFET

— besad fuldkomne egenskaber. _____	20:2.
— er nævnt ved navn i den Hellige Qur'ān. _____	3:145; 33:41; 47:3; 48:30.
Qur'ānen blev åbenbaret til —. _____	15:88; 16:45; 26:193-196; 47:3.
—s lighed med Moses. _____	73:16.
Profetier om — i Toraen og Evangeliet. _____	7:158; 46:11, 13.
— modtog åbenbaring fra Allāh, ligesom tidligere Profeter gjorde. _____	4:164; 42:4.
— var ikke noget nyt blandt Profeterne. _____	46:10.
Profeten Muḥammads ^{sa} højeste status, da han nærmede sig Allāh. _____	53:9.
— er Profeternes Segl. _____	33:41.
— er den fuldkomne Leder. _____	36:2.
De, som sværger troskab til —, sværger troskab til Allāh. _____	48:11.
Enhver, som adlyder —, adlyder Allāh. _____	4:81.
— er sendt som en barmhjertighed til hele menneskeheden. _____	21:108.
— er et af Allāhs Sendebud. _____	36:4.
— er Allāhs Sendebud til hele menneskeheden. _____	4:80; 7:159; 34:29.
Abrahams bøn blev opfyldt i —s person. _____	2:130.
Allāh tog et bindende løfte af menneskene gennem Profeterne, at de skulle tro på — og hjælpe ham. _____	3:82.
Løfte om guddommelig beskyttelse af —. _____	5:68.
— blev beskyttet og hjulpet af englene. _____	13:12; 66:5.

— længtes efter, at menneskeheden skulle tro. _____	18:7; 26:4; 93:8.
— besad storartede moralske kvaliteter. _____	68:5.
— er beskrevet som en lampe, der giver klart lys. _____	33:47.
Ved at følge — kan man vinde Allāhs kærlighed. _____	3:32.
Ved at følge — bliver man arving til Allāhs velsignelser og kan opnå den højeste åndelige status. _____	4:70.
— kunne ikke læse eller skrive. _____	29:49.
— blev sendt efter en afbrydelse i rækken af Profeter. _____	5:20.
Allāh ville ikke straffe Mekkas vantro, mens — var blandt dem. _____	8:34.
—s Isrā' (den åndelige natterejse) fra Masdjidal-Ḥarām (den Hellige Moske) til Masdjidal-Aqṣā (den Fjerne Moske). _____	17:2.
—s Mi'rādj (den åndelige opstigen). _____	53:9-14.
Allāh og Hans engle sender velsignelser over —. _____	33:57.
Troende blev befalet at forelægge stridigheder for — til afgørelse. _____	4:66.
Åndeligt døde blev oprejst gennem —. _____	8:25.
—s vigtigste opgaver. _____	2:130; 62:2, 3.
—s hustruer som de troendes mødre. _____	33:7.
Folk, som taler ondt om —, skal få en streng straf. _____	9:61; 33:58.
— blev pålagt at være barmhjertig mod de troende. _____	26:216.
—s omsorg for sine tilhængere. _____	3:160; 9:128.
Fjenderne forfulgte — og hindrede ham i at opretholde sine Bønner. _____	96:10, 11.
De vantro lagde hemmelige planer om at myrde —. _____	8:31.
—s udvandring til Medina. _____	9:40.
Guddommelig forsikring blev givet til — om hans tilbagevenden til Mekka. _____	28:86.
Hyklerne protesterede mod —s uddeling af almisser. _____	9:58.
Hyklerne protesterede over, at — lyttede til klager mod dem. _____	9:61.
— havde ikke viden om det ukendte. _____	6:51.
— krævede aldrig nogen belønning fra folk. _____	6:91; 12:105; 23:73.
— ønskede kun, at folk skulle vende sig til Allāh, deres Herre. _____	25:58.
— blev befalet at fortsætte tilbedelsen af sin Herre indtil sin død. _____	15:100.
— blev befalet at forkynde åbenbaringen, som han modtog. _____	5:68.
De vantros anklage, at — var en besat, blev tilbagevist. _____	68:3-7.
De vantro rejste de samme indvendinger mod —, som var blevet rejst mod tidligere Profeter. _____	41:44.
De, som ingen viden har, spurgte —, hvorfor Allāh ikke talte til dem. _____	2:119.
De vantro spurgte, hvorfor — ikke bragte et Tegn. _____	2:119; 6:38; 7:204.
Deres indvending, at — blev lært Qur'ānen af en anden. _____	16:104.
Deres indvending, at — ikke havde skatte, haver eller kongelig storhed. _____	11:13; 25:9.
Krav om mirakler af —. _____	17:91-94.

— blev formanet om standhaftigt at udholde deres spot og forfølgelse. _____	6:35, 36; 15:98, 99; 27:71; 36:77.
— blev formanet om at være på vagt og altid rede til at udbrede sandheden. _____	74:2.
Fremgang for — i udbredelsen af islām. _____	110:3.
— blev derpå befalet at søge Allāhs beskyttelse og Hans velsignelser. _____	110:4.
— var et fortræffeligt og fuldkomment menneske. _____	20:2.
Profeti om skatte og paladser, der skal gives til —s tilhængere. _____	25:11.
Befalinger henvendt til — er også befalinger til hans folk. _____	10:95; 17:24, 25; 30:39; 65:2.
Profeti om et vidnes komme for at bevidne —s sandhed. _____	11:18.
—s rene liv før hans proklamation af profetdømme. _____	10:17.
—s budskab er universelt. _____	7:159; 10:58; 22:50; 34:29.
— var et skønt forbillede for menneskeheden. _____	33:22.
— blev skænket overflod af godt. _____	108:2.

MUḤAMMADS^{SA} DISCIPLE

—s høje åndelige status. _____	48:30.
Emigranterne og hjælpere og deres ofre. _____	9:117.
Hjælpernes kærlighed til emigranterne. _____	59:10.
—s kærlighed til hinanden. _____	48:30.
Allāh var veltilfreds med emigranterne og hjælpere. _____	9:100.
Allāh var tilfreds med de troendes højtidelige løfte ved Ḥudaibiyyah våbenhvilen. _____	48:19.
Stor offervilje hos — trods deres fattigdom. _____	9:92.
De troende formanet om at huske —s opofrelser. _____	18:29.
Den Hellige Profets ^{sa} bøn for disciple, som var rede til ethvert offer. _____	17:81.
—s bestræbelser for islāms sag. _____	37:2-4; 79:2-6; 100:2-6.
— var dem, som opretholdt deres Bønner. _____	26:220; 37:166.

MUḤAMMADS^{SA} HUSTRUER

— er som mødre for muslimerne. _____	33:7.
At gifte sig med — er ulovligt. _____	33:54.
—s status og optræden. _____	33:31-34.
— blev opfordret til at vælge mellem det verdslige liv og hengivelse til troen. _____	33:29, 30.
Den Hellige Profet ^{sa} betroede en sag til en af sine hustruer, og hun holdt den ikke for sig selv. _____	66:4.
Hyklerne talte ondt om ‘Ā’ishah. _____	24:12.
‘Ā’ishah blev rensset for anklage. _____	24:17.
Den Hellige Profets ^{sa} ægteskab med Zainab blev pålagt af Allāh. _____	33:38.

MUNKEVÆSEN

— var ikke foreskrevet af Allāh, men de kristne havde selv pålagt sig det. __ 57:28.

MUSLIMER

At kappes med hinanden om at handle godt er målet for —. _____ 2:149.

— er de bedste folk, for de er oprejst til menneskehedens bedste. _____ 3:111.

— nærede afsky for at kæmpe. _____ 2:217.

Det er forbudt — at kæmpe i en hellig måned,

men de må forsvare sig mod angreb. _____ 2:195, 218.

Begrænsning for — med hensyn til at fraternisere med de vantro. _____ 3:29.

MÅNED, ḤARĀM

Helligheden af en Ḥarām måned. _____ 2:218.

MÅNEDER, DE TOLV

Antallet af — er fastsat af Allāh. _____ 9:36.

Hellige måneder. _____ 2:195; 9:36.

MÅNEN

— og dens stadier. _____ 36:40, 41.

Månesystem i islām. _____ 2:190.

— får lys fra solen. _____ 71:17.

Tiltagende måne. _____ 36:40.

— refererer til de Reformatorer, som skulle følge den Hellige Profet^{sa}
(dvs. solen) og ville få deres lys fra ham. _____ 91:3.

— betegner magt hos araberne. _____ 54:2.

Beregning af tiden ved hjælp af —. _____ 2:190.

Profeti om formørkelse af solen og — ved Mahdiens komme
i de senere dage. _____ 75:9, 10.

NATIONER

—s undergang ved slutningen af deres fastsatte opgangsperiode. _____ 7:35.

— ødelægges, når de begår overtrædelser. _____ 17:17.

— kan ikke få fremgang, før de forbedrer sig. _____ 13:12.

NATUREN, HARMONI I

Ingen uoverensstemmelse eller fejl i universet. _____ 67:4, 5.

NATURENS DIVERSITET

Tegn i —. _____ 13:4, 5.

NATURLIGE RELIGION, DEN

— er den fuldkomne oprigtige religion. _____ 30:31.

NOAH (PROFETEN NŪḤ)

- Profeti om den Hellige Profet^{sa} i begivenhederne i —s liv. _____ 11:50.
 Allāh udvalgte — som Profet. _____ 3:34.
 — prædiker til sit folk. _____ 7:60; 10:72; 11:26, 27; 23:24; 71:2-21.
 —s folk forkaster ham. _____ 7:65; 10:74; 11:28; 23:25; 54:10.
 —s folk forlanger straf. _____ 11:33.
 — bygger Arken, og hans folk forhåner ham. _____ 11:38, 39.
 Oversvømmelsen kom som en straf over hans folk,
 og — blev befalet at tage de nødvendige dyr med sig i Arken. ____ 11:41, 42; 23:28.
 —s søn nægter at gå om bord i Arken og drukner. _____ 11:43, 44.
 —s Ark var fuldt lastet. _____ 26:120.
 — bad inderligt til Allāh for sin søn. _____ 11:46, 47.
 —s Ark lander på bjerget al-Djūdī. _____ 11:45.
 Oversvømmelsen i Noahs tid er et Tegn for menneskeheden. _____ 54:16.
 Profetdømme blandt —s efterkommere. _____ 57:27.
 Forkastelse af — er forkastelse af alle Profeterne. _____ 26:106.

NÆRIGHED

- er forbudt. _____ 3:181; 4:38.

NØDLIDENDE OG FATTIGE

- En pligt at tage sig af —. _____ 51:20; 90:15-17.
 Enden for dem, som er ligeglade med —. _____ 107:4.

OFFER

- Offerritualer er fastsat for ethvert folk. _____ 22:35.
 Et — skal alene gives til Allāh. _____ 22:35.
 Offerdyrets kød eller blod når ikke Allāh,
 men det er ånden deri og motivet, der når Ham. _____ 22:38.

ONDT

- Mennesker er skabt rene og har valget mellem
 at følge godt eller —. _____ 76:3, 4; 90:9-11; 91:8, 9.
 Forbud mod noget åbenlyst eller skjult —. _____ 6:121, 152; 7:34.
 Straffen for noget — skal være i forhold dertil. _____ 6:161; 10:28; 28:85; 40:41.
 De vantros fremturen med deres — handlinger. _____ 7:29.
 Menneskets samvittighed bebrejder det dets — handlinger. _____ 7:23; 75:3.
 Overmål af — fører til helvede. _____ 2:82.
 Godt overvinder —. _____ 11:115.
 — tilgives ved anger. _____ 3:136, 137; 4:111; 16:120; 42:26.
 Had til ondskab er iboende i mennesket. _____ 49:8; 91:8, 9.
 At følge i den Hellige Profets^{sa} fodspor beskytter mod —. _____ 3:32.

- Bønnen beskytter mod —. _____ 29:46.
 Der kræves regnskab for noget —, når det er forsætligt. _____ 2:226; 5:90; 20:116.
- OPREJSELSE AF DE DØDE**
 Fysisk døde kan ikke bringes tilbage til livet på jorden. _ 21:96; 23:101; 36:32; 39:43.
 — betegner også et folks vækkelse. _____ 7:58.
 Profeter giver liv til de åndeligt døde og ikke de fysisk døde. _____ 6:37; 8:25.
 Jesus gav liv til de åndeligt døde. _____ 5:111.
- OPREJSELSE EFTER DØDEN**
 — sker med sikkerhed. _____ 2:49; 22:8; 23:116; 58:19.
 Åndelig oprejselse. _____ 2:57, 74, 261; 6:37; 8:25; 30:51; 41:40.
- OPSTANDELSENS DAG (QIYĀMAH)**
 Der er ingen tvivl om —. _____ 4:88.
 — kaldes også Timen. _____ 20:16.
 — for hver enkelt. _____ 19:96.
 — betegner også dagen for undergang
 eller ødelæggelse. _____ 17:52; 40:60; 54:2; 70:43-45.
- OPTEGNENDE ENGLE**
 — kender alle menneskets handlinger. _____ 82:11-13.
- PAGTER**
 Opfyldelse af —. _____ 5:2; 16:92, 93.
 Afvisning af —. _____ 8:59.
- PANT**
 Hånd—. _____ 2:284.
- PARADISET**
 Livet i —, —s frugter. _____ 2:26.
 —s udstrækning. _____ 3:134; 57:22.
 Opfyldelse af alle sjælens ønsker i —. _____ 41:32, 33.
 — efter døden og — i denne verden. _____ 19:62; 55:47.
 Jordisk —. _____ 2:36.
 —s beboere skal ikke drives ud af det. _____ 15:49.
 Beskrivelsen af — er symbolsk. _____ 13:36; 47:16; 57:13.
 Ingen kan fatte —s virkelighed. _____ 32:18.
 De troende skal ledes mod —. _____ 39:74.
 Høj status for beboerne i —. _____ 83:19-21.
 De troende skal nyde — også i denne verden. _____ 55:47.

PARADISET (BESKRIVELSE)

- For —s beboere skal der hverken være stærk varme eller stærk kulde. _____ 76:14.

Ingen forfængelig tale i —. _____	19:63.
Ingen død eller straf i —. _____	37:59, 60; 44:57.
Beboerne i — vil med sikkerhed skue Allāh. _____	75:23, 24.
Allāhs velbehag vil være den største belønning i —. _____	9:72.

PARADISET (KARAKTERISTISKE TRÆK)

Frugter og skygge i — skal vare evigt. _____	13:36.
—s største nådegave vil være opnåelse af Allāhs velbehag. _____	3:16; 9:72.
Herlige boliger i —. _____	9:72.
Ophøjet plads i —. _____	25:76; 39:21.
Rigelighed af vand, mælk, vin og honning i —, som aldrig vil miste smagen. _____	47:16.
Haver og floder i —. _____	3:16, 196, 199; 4:14, 58, 123; 5:13, 86; 7:44; 9:72, 89, 100; 10:10; 13:36; 22:15, 24; 25:11; 47:16; 58:23; 61:13; 64:10.
Divaner i —. _____	15:48.
Tæppebelagte gulve i —. _____	55:55.
Tæpper og puder i —. _____	88:16, 17.
En ren drik i —. _____	83:26-29.
—s vin vil ikke medføre forfængelighed eller synd. _____	52:24.
Kilder tilsat kamfer i —. _____	76:6, 7.
Kilder tilsat ingefær i —. _____	76:18.
En kilde kaldet Salsabīl i —. _____	76:19.
Kilder tilsat vand fra Tasnīm i —. _____	83:28.
Underhold i —. _____	19:63.
Mad og drikke i —. _____	77:43, 44.
Bananer og lotustræer i —. _____	56:29, 30.
Dadler og granatæbler i —. _____	55:69.
Druer i —. _____	78:33.
Alle slags frugter i —. _____	55:53; 77:43.
Frugter i — som belønning for gode handlinger. _____	37:42-44.
—s frugtklaser. _____	76:15.
Kød af fugle i —. _____	56:22.
—s skygge. _____	13:36.
Grønne klæder af fin silke i —. _____	18:32.
Armbånd af guld i —. _____	18:32; 35:34.
Guld- og sølvbægre i —. _____	43:72.
Bægre af poleret sølv i —. _____	76:16, 17.
Rene ægtefæller i —. _____	3:16; 4:58.
Kyske kvinder med nedslåede blikke og store øjne i —. _____	37:49, 50.
Unge drenge opvarter —s beboere. _____	52:25; 56:18; 76:20.
Engle skal hilse —s beboere. _____	13:24, 25.

PARADISET, FOLK DER INDGÅR I

- Troende, som handler retfærdigt. _____ 2:26.
 Retfærdige, som til det yderste er opmærksomme
 på deres pligt over for Allāh. _____ 3:134-137.
 De standhaftige. _____ 13:23.
 De som er fremmest i lydighed mod Allāh. _____ 56:11.
 Dem til højre. _____ 56:28.
 Paradiset vil blive bragt nær de retfærdige. _____ 50:32; 81:13.

PARDAH (Slør, til kvinder)

- Påbud om —. _____ 24:31, 32, 61; 33:60.
 Ældre kvinder fritaget for —. _____ 24:61.
 Tidspunkter for privatliv. _____ 24:59.

PEST

- Udbrud af — i de senere dage for ikke at tro på Allāhs Tegn. _____ 27:83.

POLYGAMI

- Tilladelse til —. _____ 4:4.
 Ligestilling mellem hustruer. _____ 4:4.
 Forsømmelse af en hustru og forkærlighed for en anden er ikke tilladt. _____ 4:130.

POLYTEISME

- er den alvorligste synd. _____ 4:49; 4:117.
 Ingen basis for —. _____ 30:36.

PRIVATLIV

- Den enkeltes —. _____ 24:59, 60.

PROFETER

- Allāh åbenbarede nogle af Sine hemmeligheder til —. _____ 3:180; 72:27, 28.
 — er uskyldige og er beskyttet mod fejltagelse. _____ 6:163; 21:28; 53:4, 5.
 Profet og Sendebud er synonyme. _____ 19:52-55.
 Formålet med —. _____ 20:135; 28:48.
 — blev sendt til alle folk. _____ 10:48; 13:8; 16:37.
 Ophøjelse af nogle Profeter over andre. _____ 2:254; 17:56.
 To slags —, de lovbærende og de ikke lovbærende. _____ 2:254; 5:45; 36:15.
 Qur'ānen nævner kun nogle få —. _____ 4:165; 40:79.
 De samme indvendinger rejses mod alle —. _____ 41:44; 51:53, 54.
 Fornægtelse af én Profet er fornægtelse af alle —. _____ 4:151.
 — underkaster sig Allāhs vilje. _____ 10:73.
 Kun mænd oprejses som —. _____ 12:110.
 Allāh udvælger Selv —. _____ 6:125; 16:3.

- Formålet med — er at lutre mennesker og lede dem til deres Herre. _____ 79:18-20.
 — kan aldrig handle uærligt. _____ 3:162.
 Falske — får ikke fremgang. _____ 69:45-48.
 — er Allāhs reb, som man skal holde fast i. _____ 3:104; 6:160; 8:47.
 Alle — møder modstand og bliver forhånet. _____ 6:113; 21:42; 25:32; 36:31; 43:8.
 —s tilhængere bliver hjulpet. _____ 2:215.
 Satan lægger hindringer i vejen for, hvad — forsøger, men mislykkes altid. _ 22:53.
 — blev anklaget for at være bestukket til at handle på andres vegne. _____ 26:154.
 — blev anklaget for at være besat eller være troldmænd. _____ 34:44; 51:53.
 — blev beskyldt for falskhed. _____ 3:185; 34:46.
 — bliver hjulpet af Allāh i denne verden
 såvel som i det Hinsidige. _____ 37:172, 173; 40:52.
 — er mennesker. _____ 14:12; 18:111; 19:59; 21:8, 9.
 — gifter sig og får børn. _____ 13:39.
 — spiser mad. _____ 21:9; 25:8, 21.
 — frygter ingen undtagen Allāh. _____ 33:40.
 — modtager åbenbaring på deres folks sprog. _____ 14:5.
 — bringer Allāhs budskab til deres folk. _____ 5:100; 33:40.
 —s pligt er at advare folk og give dem glædelige budskaber. _____ 6:49.
 — beder ikke om nogen belønning fra deres folk. _____ 11:30, 52.
 — og deres tilhængere sejrer altid over andre. _____ 40:52; 58:22.
 Folkenes forsøg på at dræbe deres —. _____ 2:62; 3:113; 4:156.
 Ikke alle — blev givet Bogen hver især. _____ 2:214.
 Alle — har en fælles mission med at grundfæste Allāhs Enhed. _____ 23:53.
 Årsag til at — og troende rammes af prøvelser. _____ 2:156, 215.
 Urimelige krav fra —s modstandere. _____ 2:119.
 Det er forkert at gøre forskel på —. _____ 2:137; 2:286; 3:85; 4:153.

PROFETIER I DEN HELLIGE QUR'ĀN

- Den Hellige Profets^{sa} udvandring fra Mekka
 og hans tilbagekomst dertil. _____ 17:81; 28:86.
 Badr slaget og muslimernes sejr. _____ 30:6; 79:7.
 Aḥzāb slaget. _____ 38:12; 54:46; 79:8.
 Arabiske nationer accepterer islām. _____ 56:4.
 Byzantinerne overvinder perserne og bliver derpå overvundet af muslimerne. _ 30:3, 4.
 Jøderne besætter Palæstina. _____ 17:105.
 Muslimerne overtager igen Palæstina. _____ 21:106, 107.
 Fremkomsten af Gog og Magog og begivenhederne derefter. _____ 21:97-105.
 Åbningen af Suez Kanalen og Panama Kanalen. _____ 55:20, 21; 82:4.

INDEKS

Store skibe sejler på havene. _____	55:25.
Jødernes fornedrelse. _____	3:113; 7:168.
Bogens folk accepterer islām. _____	3:200.
Udvikling af transportmidler. _____	16:9; 36:43; 81:5.
Bjerger, dvs. store kongedømmer, blæses bort. _____	81:4; 77:11.
Kosmiske stråler og atombomber. _____	44:11; 55:36; 104:5-10.
Dyr samles i zoologiske haver. _____	81:6.
Folk og nationer bringes sammen. _____	81:8.
Strafferetspleje. _____	81:9.
Forøgelse i udgivelsen af bøger. _____	81:11.
Fremskridt inden for geologi, mineralogi og astronomi. _____	81:12; 84:5.
At nå til andre planeter fra jorden. _____	84:4.
Gravene blotlægges. _____	82:5.
Forøgelse af synd. _____	81:13.
Ateismens udbredelse. _____	82:7-9; 114:5, 6.
Islāms fremgang efter tilbagegang. _____	32:6; 81:19.
Krige og jordskælv. _____	99:2.
Jorden afslører sine skatte. _____	99:3.
Tegn på de senere dage. _____	81:3-17.
Opdagelse af nye lande og kontinenter. _____	84:4.
Jorden vil kaste sine skjulte skatte ud. _____	84:5.
Allāhs beskyttelse af Qur'ānen. _____	15:10.
Udbredelse af islām efter udvandringen. _____	17:81, 82.
Verdenskrige, og nationer skal bringes sammen. _____	18:100.
Ødelæggelse af atommagter. _____	55:32; 111:2.

PROFETIER (generelle)

— indeholder enten glædeligt nyt eller giver advarsel. _____	18:57.
Opfyldelse af —, som advarer, kan udsættes ved anger. ____	10:99; 43:50, 51; 44:16.
Opfyldelse af —, som bringer glædeligt nyt, kan udsættes på grund af manglende overholdelse af betingelser. _____	5:27.
En Profet er retfærdiggjort, hvis nogle af hans — opfyldes i hans levetid. _____	13:41; 40:29.

PRYDELSE

— af sig selv er tilladt. _____	7:33.
---------------------------------	-------

PRØVELSER

Hensigten med —. _____	2:156-158.
------------------------	------------

PÅKALDELSE AF ALLĀH TIL STØTTE FOR SANDHEDEN

(MUBĀHALAH)

- Invitation til jøderne om —. _____ 62:7.
 Invitation til de kristne om —. _____ 3:62.

QUR'ĀN, DEN HELLIGE

- Formål med gradvis åbenbaring af —. _____ 17:107; 25:33, 34.
 At søge tilflugt hos Allāh mod satan før recitation af —. _____ 16:99.
 Recitation af — bør man lytte til med opmærksomhed. _____ 7:205.
 Ophævelse af tidligere befalinger. _____ 2:107.
 — kaldes også Bogen. _____ 2:3; 15:2.
 — kaldes lutrede Skrifter, som indeholder eviggyldige læresætninger. _____ 98:3, 4.
 Guddommeligt løfte at beskytte —. _____ 15:10; 56:78-81.
 — giver glædelige budskaber og advarer. _____ 19:98.
 — er en formaning til dem, som frygter Allāh. _____ 20:3, 4.
 — er en åbenbaring fra Skaberen af himlene og jorden. _____ 20:5.
 — er en velbevaret Bog. _____ 56:79.
 — skelner mellem sandhed og usandhed. _____ 25:2.
 — blev nævnt i de tidligere Profeters Skrifter. _____ 26:197, 198.
 — udtrykker sig til menneskeheden på ethvert niveau. _____ 18:55; 39:28; 59:22.
 — tilskynder bestandigt til at iagttage, reflektere og
 bruge fornuft og forstand. _____ 2:270.
 — opfordrer bestandigt til ihukommelse af Allāh gennem:
 i. iagttagelse, _____ 51:22; 3:192.
 ii. refleksion, _____ 2:220, 267; 7:185; 34:47.
 iii. meditation, _____ 4:83; 47:25.
 iv. brug af fornuft og forstand, _____ 6:152; 16:13; 23:81; 28:61.
 v. at søge viden, _____ 20:115; 29:44; 35:29.
 vi. at grunde over intellektuelle spørgsmål, _____ 9:122; 17:45.
 vii. at udvikle åndeligt klarsyn, _____ 7:199; 11:21; 28:73.
 viii. taknemmelighed mod Allāh. _____ 14:8; 16:15; 23:79; 56:71.
 Indvending, hvorfor — ikke blev åbenbaret på en gang. _____ 25:33.
 Indvending, hvorfor en nedskrevet bog ikke blev sendt direkte fra himmelen. _____ 17:94.
 Indvending, hvorfor — ikke blev åbenbaret gennem en stor mand. _____ 43:32.
 — indeholder vers med afgørende betydninger og vers,
 der kan underkastes forskellige fortolkninger. _____ 3:8; 39:24.
 — bringer nye sandheder og ny retledning i enhver tidsalder
 og på alle niveauer. _____ 18:110.
 Den Hellige Profets^{sa} disciple blev ophøjet ved —. _____ 80:17.
 — er en Bog, som læses meget. _____ 27:2.

- er et Lys og en klar og tydelig Bog, som leder ad fredens veje. _____ 5:16, 17.
 Falskhed skal aldrig nærme sig —. _____ 41:43.
 Enhver, som ønsker at gå den lige vej, vil få gavn af —. _____ 81:29.
 — er en ærefuld og velbevaret Bog. _____ 85:22, 23.
 — er afgørende og klar. _____ 86:14, 15.
 — indeholder alle grundlæggende befalinger. _____ 98:3, 4.
 — fraråder at søge afgørelse af enhver ting ved guddommelig befaling. _____ 5:102.
 — er fri for al tvivl. _____ 2:3.
 — er en retledning for de retfærdige. _____ 2:3.
 — er en helbredelse, retledning og barmhjertighed
 for de troende. _____ 10:58; 17:83; 41:45.
 — forklarer udførligt alt, hvad der er nødvendigt for menneskeheden
 til livets fulde udfoldelse, og giver retledning og er en barmhjertighed
 for dem, som underkaster sig. _____ 10:58; 16:90.
 — påbyder tilbedelse af Allāh. _____ 2:22.
 Visdommen indeholdt i — er udtømmelig. _____ 18:110; 31:28.
 — er det mest effektive redskab til udbredelse af sandheden. _____ 25:53.
 — er uforglignelig, og der findes ikke noget
 sidestykke. _____ 2:24; 10:39; 11:14, 15; 17:89; 52:35.
 — blev åbenbaret i en velsignet nat. _____ 44:4; 97:2-6.
 — er fri for modsigelser. _____ 4:83.

QURAISH

- blev sikret mod Abrahams plan. _____ 105:2-6; 106:2-5.

RENTE (RIBĀ)

- er forbudt. _____ 2:276, 277, 279; 3:131; 30:40.
 — bringer ikke sand fremgang. _____ 30:40.
 Advarsel mod onde konsekvenser af at tage —. _____ 2:280.

RETFÆRDIG HANDLEMÅDE

- Troende pålægges retfærdig handlemåde. _____ 5:9.

RETFÆRDIGHED (TAQWĀ)

- Opnåelse af — ved tilbedelse af Allāh. _____ 2:22.
 Hvad retfærdighed består i. _____ 2:178.
 At dræbe ondt begær ved fromhed og —. _____ 2:55.

RETLEDNING

- til den rette funktion, efter at Allāh havde givet enhver ting dens form. _____ 20:51.
 Allāh retleder hvem Han vil til den rette vej. _____ 24:47; 28:57.
 Allāh forøger — for dem, som følger —. _____ 47:18.
 Uden Allāhs hjælp kan ingen få —. _____ 7:44.

Tro og retfærdige handlinger er nødvendige for —.	10:10.
— hjælper ikke dem, som vender sig bort.	27:81, 82.
Bøn om fuldkommen —.	1:6.
— er lovet dem, som underkaster sig fuldstændigt.	3:21.
At følge — er vejen til fremgang.	2:6.

RETSPLEJE, OFFENTLIG

Forpligtelse til retslig afgørelse af tvister.	4:66.
Dommerens afgørelse skal accepteres.	4:66.
Påbud om —.	4:136; 5:9.

RETTE VEJ, DEN

Bøn om —.	1:6.
Profeten Muḥammad ^{sa} fulgte —.	6:162; 36:5; 43:44.
Profeten Muḥammad ^{sa} leder til —.	14:2, 3; 23:74, 75; 42:53.
Qur'ānen leder til —.	5:17.

RETTIGHEDER FOR MENNESKEHEDEN

— og forpligtelser i forbindelse dermed.	4:37-41; 17:24-40; 25:64-73.
--	------------------------------

RITUEL AFVASKNING (WUḌU)

Udførelse af — før Bønnen.	5:7.
----------------------------	------

RÅDSLAGNING

— er nødvendig i alle vigtige administrative anliggender.	3:160; 42:39.
---	---------------

SABA' (Se også under SALOMON)

Tegn for —s folk.	34:16-22.
Dronningen af — og Salomon.	27:23-45.

SABBATTEN

Jødernes overholdelse og overtrædelse af —.	2:66, 67; 4:48, 155; 7:164; 16:125.
---	-------------------------------------

ŞAFĀ OG MARWAH

— er Allāhs Tegn.	2:159.
-------------------	--------

SAGTMODIGHED

Troende bør opøve —.	25:64; 31:19, 20.
----------------------	-------------------

ŞALĀT (Se under TILBEDELSE)

ŞĀLIḤ, PROFETEN

— blev sendt til folket Thamūd.	7:74; 11:62; 27:46.
Navnet på —s folk var Aşḥābul Ḥidjr.	15:81.
— formanede sit folk om at bede Allāh om tilgivelse.	11:62.
Ni urostifere i —s by.	27:49.
Plan om at dræbe — om natten.	27:50.

- Hunkamelen var et Tegn for —s folk. _____ 7:74; 11:65; 26:156.
 —s folk skar haserne over på hunkamelen. _____ 7:78; 26:158.
 —s folk blev straffet for deres overtrædelse. _____ 7:79, 80; 11:68.
 —s folk anklagede ham for at være forhekset
 eller handle på en andens vegne. _____ 26:154.
 Ikke at tro på — var at forkaste alle Profeter. _____ 26:142-143; 54:24-25.

SALOMON (PROFETEN SULAIMĀN)

- var arvtager efter David. _____ 27:17.
 — blev skænket særlig viden af Allāh. _____ 21:80; 27:16.
 — blev skænket alle ting af Allāh. _____ 27:17.
 Propaganda mod Salomon fra de oprørske. _____ 2:103.
 Vinden blev underlagt — (dvs. hans folk udførte handel
 i sejlbåde). _____ 21:82; 34:13; 38:37.
 Dybvandsdykkere i —s tjeneste. _____ 21:83.
 Djinner (dvs. håndværkere af anden tro) frembragte paladser,
 statuer, store kokekar og vandreservoirer for —. _____ 34:13, 14.
 Djinner (dvs. arbejdere, bygmestre og andre)
 viste loyalitet over for —. _____ 27:40; 38:38.
 Sataner (dvs. giganter og slaver), som arbejdede for ham, var i lænker. ___ 38:38, 39.
 —s fabrikker fremstillede varer af smeltet kobber. _____ 34:13.
 Tre divisioner af —s hær (hedninger, jøder og fromme folk). _____ 27:18.
 — blev belært de hellige Skrifers sprog. _____ 27:17.
 —s hær drog til Naml dalen. _____ 27:19.
 — opfordrede Dronningen af Saba' til at underkaste sig. _____ 27:29-32.
 Dronningen af Saba' sendte gaver til —. _____ 27:36.
 — lod en trone fremstille, der skulle fremstå
 helt almindelig for hende. _____ 27:39-42.
 Dronningen af Saba' kommer til — og tror på Allāh. _____ 27:43-45.
 —s kærlighed til ædle heste. _____ 38:32-34.
 — så i en vision en uduelig søn som sin efterfølger. _____ 38:35.
 —s død og hans magts undergang i hænderne på hans uduelige efterfølger. ___ 34:15.
 — vendte sig samvittighedsfuldt til Allāh. _____ 38:31.
 — blev skænket høj rang i Allāhs åsyn. _____ 38:41.

SĀMIRĪEN

- frembragte en kalv for tilbedelse, da Moses var taget til Bjerget. _____ 20:89.
 Moses spurgte — om hans adfærd. _____ 20:96.
 — havde vendt sig bort fra lydighed. _____ 20:97.
 —s straf. _____ 20:98.

SATAN

- har ingen magt over dem, som tror og sætter deres lid til Allāh. _____ 16:100.
- har kun magt over dem, som slutter venskab med den
og tillægger Allāh partnere. _____ 15:43; 16:101.
- havde intet som helst med universets skabelse at gøre. _____ 18:52.
- ser mennesket, men mennesket opfatter den ikke. _____ 7:28.
- er menneskets erklærede fjende. _____ 17:54; 25:30; 35:7; 36:61; 43:63.
- var årsag til Adams fejltrin. _____ 2:37; 7:21-23.
- har et iltert temperament. _____ 7:13.
- er en ond fælle. _____ 4:39.
- blev givet en frist. _____ 7:15, 16.
- blev fornedret. _____ 7:14.
- ligger på lur efter mennesker for at overtale dem
til at misbruge Guds gaver. _____ 7:17, 18.
- tilskynder folk til onde handlinger. _____ 4:120, 121.
- giver falske løfter. _____ 14:23.
- opildner de vantro til ulydighed. _____ 19:84.
- vildleder sine venner ved at skabe frygt hos dem. _____ 3:176.
- lægger forhindringer i vejen for Profeterne. _____ 22:53, 54.
- er prototypen på alle onde mennesker. _____ 2:103; 38:42; 43:37.
- skal forkastes. _____ 2:169.
- griber til nytteløse planer. _____ 4:77.
- Hvorledes man kan beskytte sig mod —. _____ 7:201, 202.
- har ingen magt i sig selv, men benytter sig af folks svagheder. _____ 14:23; 15:43.
- blev forkastet og forbandet af Allāh. _____ 15:35, 36.
- Den, som slutter venskab med —, skal ledes på afveje. _____ 22:5.

SENDEBUD (*Se også under PROFETER*)

- Alle — er blevet kaldt troldmænd og besatte. _____ 51:53.
- Det er forkert at gøre forskel på —. _____ 2:137; 2:286; 3:85; 4:153.
- Forkastelse af et Sendebud er forkastelse af alle —. _____ 26:106, 124, 142, 161, 177.
- skal være vidner. _____ 4:42; 16:85, 90; 33:46.

SHU'AIB, PROFETEN

- blev sendt til Midians stammer. _____ 7:86; 11:85; 29:37.
- advarede sit folk om at give fuldt mål og fuld vægt. _____ 7:86; 11:85, 86.
- s folk truede med at drive ham ud af byen. _____ 7:89.
- s folk blev grebet af jordskælvet. _____ 7:92; 11:95, 96.

SINAI BJERGET

- s vidnesbyrd. _____ 52:2; 95:3.

- og dets oliven. _____ 23:21.
- SJÆL, MENNESKETS (RŪḤ)**
- er Allāhs skabelse. _____ 17:86.
- Lutring af — er fremgang. _____ 91:10.
- , som opnår fred. _____ 89:28-31.
- Den ofte bebrejdende samvittighed. _____ 75:3.
- SKABELSE, MENNESKETS**
- Mennesket blev ikke skabt uden formål. _____ 23:116; 75:37.
- Stadier i —. _____ 22:6; 23:13-15; 35:12; 39:7; 40:68; 86:6-8.
- Mennesket er skabt efter den bedste af alle skabelsesplaner. _____ 95:5.
- Formålet med —. _____ 51:57.
- Mennesket blev skabt af et enkelt væsen. _____ 4:2; 6:99; 7:190; 16:73; 30:22.
- SKABELSE, ÅNDELIG**
- er ligesom kroppens skabelse gradvis. _____ 22:6, 7.
- For hvert stadie af fysisk skabelse er der et stadie af —. _____ 23:13-18.
- SKILSMISSE (Se under KVINDER)**
- SKOVENS FOLK**
- Allāhs straf ramte —, fordi de forkastede Hans Sendebud. _____ 50:15.
- SKYERNE**
- Allāh hæver — op. _____ 13:13.
- Jorden forsynes med vand fra —. _____ 15:23.
- Allāh sender —, hvor Han end vil. _____ 24:44.
- Regn, hagl og vanding af store arealer. _____ 24:44; 30:49-51.
- Regn fra — er bevis på Allāhs eksistens og Enhed. _____ 2:165.
- SLAGET**
- Aḥzāb —. _____ 33:11-26.
- Badr —. (*Se under BADR*)
- Ḥunain —. _____ 9:25.
- Khaibar —. _____ 33:28.
- Tabūk —. _____ 48:12.
- Uḥud —. _____ 3:122, 123, 128, 153-156.
- SLAVER**
- At sikre — frihed er i høj grad fortjenstfuldt. _____ 2:178; 4:93; 5:90; 9:60; 90:14.
- SMÆDE**
- Forbud mod at smæde og bagtale. _____ 24:5, 24-27; 104:2.

SOLEN

- udsender lys, og månen reflekterer sin glans, og
 hver af dem har stadier bestemt for sig. _____ 10:6; 25:62.
 — og månen er sat i tjeneste og glider i deres respektive kredsløb. _____ 7:55; 21:34.
 Betydningen af —s og månens formørkelse. _____ 75:8, 10.
 Betydningen af, at det er —, som bestemmer skyggen. _____ 25:46, 47.
 — må ikke være genstand for tilbedelse. _____ 41:38.

SONING

- afvises. _____ 6:165.

SPIL (*Se under* **HANDLINGER, SLETTE**)**SPIRITUS** (*Se under* **BERUSENDE MIDLER**)**STATEN**

- Internationale relationer. _____ 16:93, 95; 60:9, 10.
 Styre ved indbyrdes rådslagning. _____ 3:160; 42:39.
 De bedst egnede skal tildeles myndighed. _____ 4:59.
 Retfærdighed som grundlag for styre. _ 4:59, 106-108, 136; 5:9; 16:91; 38:27; 42:16.
 Lydighed over for autoriteter. _____ 4:60.
 Krig, påbudt eller tilladt. _____ 2:191-194; 4:76; 8:40; 22:40-42.
 Fred. _____ 8:56-64; 9:1-4.

STRAF

- tildeles ved tilsidesættelse af advarsler
 fra Allāhs Sendebud. _____ 6:132; 17:16; 42:22.
 Allāh påfører ikke — uretfærdigt. _____ 11:118; 29:22.
 Formålet med — er forbedring. _____ 23:77, 78.
 Allāh er langsom til at sende —. _____ 22:48-52.
 — følger ved overtrædelse og uretfærdighed. _____ 4:31.
 — for tyveri. _____ 5:39.
 Udsættelse af —. _____ 6:19; 10:12; 11:9.
 — for utugt. _____ 24:3.
 — for bagtalelse af en kysk kvinde. _____ 24:5.
 — kan afværges ved at søge tilgivelse. _____ 8:34.
 — tjener som et eksempel og en lære. _____ 2:67.
 Anger og forbedring afværges —. _____ 5:40.
 — blev afværget for Jonas' folk. _____ 10:99.
 Allāhs barmhjertighed afværges —. _____ 7:157.

STRIDIGHED

- Onde følger af —. _____ 3:104, 106; 8:47.

SVINEKØD

Ulovligt at spise —. _____ 2:174; 5:4; 6:146; 16:116.

SØN, AT GUD HAR EN

Dogmet — fordømmes. _____ 2:117; 6:101, 102; 10:69; 18:5, 6; 19:36; 19:91-93;
23:92; 37:150-160; 39:5; 112:2-4.

TABŪK, EKSPEDITIONEN TIL

Muslimerne blev påbudt at drage af sted til —. _____ 9:41.
Længden af rejsen til —. _____ 9:42.

ṬĀGHŪT

— er overtrædere, som overskrider alle grænser,
og bør afvises. _____ 2:257, 258; 4:52, 61, 77; 5:61; 16:37; 39:18.

TAVLE, EN VELBEVARET

Den Hellige Qur'ān rummes på —. _____ 85:23.

TAVLER, MOSES'

— rummede anvisninger om alle sager. _____ 7:146.
Moses lagde tavlerne på grund af sin vrede og samlede dem op,
da hans vrede var ophørt. _____ 7:151, 155.

TAYAMMUM (SYMBOLSK AFVASKNING)

Hvornår — er tilladt. _____ 4:44; 5:7.

TIGGERI

— misbilliges. _____ 2:274; 4:33.

TILBEDELSE

Formålet med —. _____ 1:5; 2:22.

(i) ṢALĀT (NAMĀZ ELLER OBLIGATORISK BØN)

Obligatorisk —. _____ 4:104; 24:57.

Afvaskning før —. _____ 5:7.

Forbud mod at forrette —, når man ikke har fuld kontrol over sine sanser
eller er i en tilstand af urenhed. _____ 4:44.

Stillinger i —. _____ 22:27.

Tidspunkter for —. _____ 2:239; 4:104; 11:115; 17:79; 30:18, 19.

Opretholdelse af —. _____ 2:44, 111, 278; 5:56; 8:4; 9:71; 27:4; 31:5.

At vogte over —. _____ 2:239.

—, når den kan afkortes. _____ 4:102.

Bønnens form, når man står over for fjenden. _____ 4:103.

Fredagsbøn. _____ 62:10-12.

Tahadjud (bøn før daggry). _____ 17:80; 32:17; 73:3-9.

— sikrer mod dårlig opførsel. _____	29:46.
Vedholdenhed i —. _____	70:24.
Forsømmelighed med hensyn til — fordømmes. _____	107:5-7.
At opfordre andre til at opretholde —. _____	20:133.
At forrette — i forsamling. _____	2:44.
At forrette — med sømmelighed og i en tilstand af renhed. _____	4:44; 7:32.
Allāh sørger for dem, som er vedholdende i —. _____	20:133.
(ii) FASTE	
— er foreskrevet i måneden Ramaḍān. _____	2:184-186.
Fritagelse fra —. _____	2:186.
Erstatning for —. _____	2:185.
(iii) VALFART (ḤADJ)	
— er obligatorisk for enhver muslim, som har råd til rejsen. _____	3:98.
Anvisninger vedrørende —. _____	2:197- 204; 5:2, 3.
Formålet med —. _____	22:29-34.
Straf for dem, som holder folk borte fra den Hellige Moske. _____	22:26.
Abraham blev befaleet at proklamere — for menneskeheden. _____	22:28.
(iv) ZAKĀT (FORMUEAFGIFT)	
— er foreskrevet. _____	2:111; 22:79; 24:57; 73:21.
Formål med —. _____	9:60.
Uddeling af —. _____	9:60.
TILGIVELSE	
Belønning for — af noget ondt er hos Allāh. _____	42:41.
TJENERE, DEN NÅDIGE GUDS	
— vandrer på jorden på en værdig måde. _____	25:64.
— siger 'fred', når de tiltales af de uforstandige. _____	25:64.
— tilbringer deres nætter i tilbedelse af Allāh. _____	25:65.
— bønfalder Allāh om at afvende straffen. _____	25:66.
— er hverken nærige eller ødsle, men er mådeholdne med hensyn til at give ud. _____	25:68.
— tillægger ikke Allāh partnere eller dræber noget menneske uretfærdigt eller begår utugt. _____	25:69.
— aflægger ikke falsk vidnesbyrd. _____	25:73.
Belønning til —. _____	25:76, 77.
TO HAVE MØDES	
— betyder afslutningen på det mosaiske system og begyndelsen på islāms system. _____	18:61.

TORAEN

- blev åbenbaret til Moses med retledning og lys og alle nødvendige befalinger til Banī Isrā'īl. _____ 3:4; 5:45; 6:155; 23:50; 28:44; 37:118.
 Mosaiske Profeter traf afgørelse i henhold til —. _____ 5:45.
 Profetier angående islāms Hellige Profet^{sa} i —. _____ 7:158; 48:30.
 De, som bekender troen på —, men ikke udfører dens bud. _____ 62:6.
 Løfte om rigelig forsyning til —s troende, hvis de havde troet på Qur'ānen. __ 5:67.
 —s folk blev inviteret til at tro på den Hellige Profet^{sa}. _____ 5:16, 17, 20.
 Forvanskning af —. _____ 2:80; 3:79; 5:14, 16.

TRAKTATER _____ 9:4, 7, 12, 13.

TREENIGHEDEN

- Fordømmelse af —. _____ 4:172; 5:74.

TRO (ĪMĀN)

- Forklaring på — . _____ 49:15, 16.
 — alene er ikke nok. _____ 3:180; 29:3, 4.
 Forskel mellem — og hjertets ro og tilfredshed. _____ 2:261.
 Befaling om at tro på Allāh og Sendebuddet. _____ 3:180; 4:171; 7:159; 57:8; 64:9.
 — på alle Profeter og deres Bøger. _____ 2:137; 29:47.
 Belønning for — og ofring af rigdom og liv for Allāhs sag. _____ 61:11-13; 64:10.
 — på det Hinsidige liv. _____ 2:5.
 — hører sammen med retfærdige handlinger. _____ 2:26; 18:89; 41:9; 95:7.
 At se Allāhs Tegn styrker troen. _____ 9:124; 33:22, 23; 47:18.
 — ved straffens komme godtages ikke. _____ 10:52, 53, 91-93; 40:86.

TROENDE, DE SANDE

- Karakteregenskaber hos —. _____ 2:4-6, 166, 286; 8:3-5, 75, 76; 9:124; 24:52, 53, 63; 31:5, 6; 32:16, 17; 42:24; 58:23.
 — besidder sikker viden. _____ 12:109.
 Allāh er —s Ven. _____ 2:258; 3:69; 8:20; 47:12.
 Allāh påtager Sig at hjælpe —. _____ 22:39; 30:48.
 Høje grader af rang til —. _____ 9:20; 20:76; 58:12.
 — vil modtage stor gavmildhed fra Allāh. _____ 33:48.
 Allāh leder — ud af mørke ind i lyset. _____ 2:258.
 — er uden frygt og sorg. _____ 5:70; 6:49.
 Allāh forøger retledningen til —. _____ 47:18.
 At søge Allāhs velbehag er —s vigtigste mål. _____ 9:72.
 Fremgangsrige troende. _____ 23:2-12.
 —s gode handlinger vil ikke være upåskønnet. _____ 21:95.
 — loves herlige boliger og evighedens Haver. _____ 9:72.

- skal æres. _____ 30:16.
 — vil få tilgivelse og en ærefuld forsyning. _____ 8:5, 75.
 Ærefuld belønning er beredt for —. _____ 33:45.
 Stor belønning er lovet til —. _____ 4:147; 17:10.
 Uendelig belønning til —. _____ 41:9; 84:26; 95:7.
 — skynder sig at handle godt og er de fremmeste deri. _____ 23:62.

TROENS LYS

- Allāh bringer de troende ud af enhver slags mørke ind i lyset. _____ 2:258; 57:13.

TROMPETEN

- Der blæses i —. _____ 6:74; 18:100; 20:103; 23:102; 27:88; 36:52;
 39:69; 50:21; 69:14; 78:19.

TYVERI

- Straf for —. _____ 5:39.

UDHOLDENHED

- med hensyn til at søge Allāhs hjælp påbydes de troende. _____ 2:154.
 Allāh er med dem, som udviser —. _____ 2:154.
 Prøvelser ved frygt, sult og tab af rigdom og liv og afgrøde,
 men glædeligt budskab til de udholdende. _____ 2:156.
 Virkeligt udholdende mennesker. _____ 2:156, 157.

UDVANDRING FOR ALLĀHS SAG

- Den, som udvandreri for Allāhs sag, skal få i overflod. _____ 2:219; 3:196;
 4:90, 98-101; 8:31, 73; 9:20, 40; 16:42, 111; 21:72; 22:59.

UHUD

- slaget. _____ 3:122, 123.
 Fjenden vendte frustreret tilbage til Mekka. _____ 3:128.
 Lære, der kunne drages af —. _____ 3:140-144, 153-172.
 Årsager til at — slaget mislykkedes. _____ 3:153, 154.
 Muslimerne fik overmagten i begyndelsen. _____ 3:153.
 Fjenden tog offensiven efter tilbagetog. _____ 3:154.
 Hyklernes murren ved —. _____ 3:155.
 De uagtsomme blev benådet. _____ 3:156.
 Den Hellige Profet^{sa} behandlede dem mildt. _____ 3:160.

UNIVERSETS SKABELSE

- er ikke uden formål. _____ 21:17, 18.
 — er i overensstemmelse med sandheden. _____ 15:86; 39:6; 46:4.
 Alle ting i universet er samordnet, og der er ingen fejl,
 uoverensstemmelse eller modsætning. _____ 67:2-5.

Universet er sat i menneskets tjeneste. _____ 14:33-35; 16:11-15; 45:13,14.

USØMMELIG TALE

Allāh bryder Sig ikke om — offentligt. _____ 4:149.

UTROSKAB

Forbud mod —. _____ 17:33; 25:69.

Straffen for —. _____ 24:3.

Vidnesbyrd påkrævet for at bevise anklage om —. _____ 24:5.

Straffen for uanstændighed bortset fra —. _____ 4:16, 17.

At anklage sin hustru for — og straffen for falsk anklage. _____ 24:7-11.

At anklage kyske kvinder for —. _____ 24:5.

En utugtig mand gifter sig med en utugtig kvinde eller en afgudsdyrkerske. ___ 24:4.

UTUGT (*Se under* UTROSKAB)

VALFARTEN (*Se under* TILBEDELSE)

VAND (Åbenbaring)

— som en kilde til liv. _____ 11:8; 21:31.

VANTRO (KUFAR); DE VANTRO (KUFFĀR)

— er at forkaste troen på Allāhs eksistens. _____ 2:29.

— betyder fornægtelse af Allāhs nådegaver. _____ 16:113.

— betyder at fornægte noget. _____ 2:257.

Jernlænker (af selvpålagte sædvaner) om de vantros halse. _____ 36:9.

Overtro hos de vantro fra Mekka. _____ 5:104.

De vantro vil ikke få fremgang. _____ 10:70, 71.

De vantros handlinger vil ikke hjælpe dem i det Hinsidige. _____ 11:17.

Årsagen til — er, at de foretrækker denne verden frem for livet i det Hinsidige. _____ 14:4.

Årsagen til, at engle ikke nedstiger over de vantro. _____ 17:96.

Afslutningen for de vantro. _____ 68:18-34.

Streng straf for de vantro. _____ 83:8.

—s hjerter er som sten. _____ 2:25.

Alle —s handlinger vil være forgæves. _____ 2:218.

Årsag til, at — ikke vil få belønning. _____ 78:28.

— vil få ydre såvel som indre brændende straf. _____ 85:11.

— vil blive omringet af straf fra alle sider. _____ 85:20, 21.

Engle vil nedstige over — blot for at straffe dem. _____ 25:23, 24.

VIDEN

En person med — er bedre end én uden —. _____ 39:10.

Tilegnelse af — tilskyndes. _____ 96:4-6.

INDEKS

Allāh vil ophøje deres rang, som besidder —.	58:12.
Troende pålægges at få religiøs —.	9:122.
Den Hellige Profet ^{sa} påbød at bede for forøgelse af —.	20:115.
— giver forståelse.	39:10.
Mennesket kan beherske naturens kræfter med —.	17:71; 21:80-83; 45:13, 14.
Mennesker med sand — frygter alene Allāh.	35:29.
Profeter er skænket — fra Allāh.	21:80.
Profeter er oprejst for at belære menneskeheden.	2:152.
Qur'ānen påbyder at studere naturen.	3:191, 192; 10:6, 7; 13:4, 5; 16:11-17; 17:13; 35:28, 29.
Qur'ānen påbyder at studere de forskellige landes forhold.	17:22; 22:46, 47; 29:21.
Qur'ānen påbyder at studere de forskellige nationers historie.	12:112; 30:10; 33:63; 35:44, 45; 40:22.
At rejse for at søge —.	18:66, 67.

VIDNER

To mandlige — eller et mandligt og to kvindelige — er en nødvendighed for at muliggøre bevarelsen af vidnesbyrd.	2:283.
Testamente skal bekræftes af to —.	5:107-109.

VIDNESBYRD

Indkaldelse af vidner og fremlæggelse af alt på skrift i deres nærvær, når man aftaler lån eller indgår kontrakter og aftaler.	2:283.
To kvindelige vidner i stedet for et mandligt vidne, således at man kan forfriske den andens hukommelse.	2:283.
Vidner til et testamente.	5:107-109.
— fra øjne, ører og hud i det Hinsidige.	41:21-24.
— kan afvises, når det er tvivlsomt.	5:107.

WISE, DEN

Karakteristiske træk hos —.	13:20-25.
-----------------------------	-----------

VÆSEN FRA JORDEN (DĀBBATUL ARḌ)

— i betydningen at følge sit lave begær.	34:15.
— i betydningen pestbakterier.	27:83.

YDMYGHEDE

At vende sig bort fra andre i stolthed eller vandre hovmodigt på jorden er forbudt.	31:19.
De troende påbydes at vise —.	31:20.

ZAKARIAS (PROFETEN ZAKARIYYĀ)

Allāhs nåde skænket til —.	3:39-42; 19:3-12.
----------------------------	-------------------

ZAKĀT (*Se under TILBEDELSE*)**ÆGTESKAB** (*Se under KVINDER*)**ÆGTESKABELIGE FORHOLD, DET**

Formålet med —. _____ 30:22.

ÆGYPTEN

—s konges drøm. _____ 12:44.

—s folk blev ramt af plager. _____ 7:131-136.

ØGENAVNE

At kalde hinanden ved — er forbudt. _____ 49:12.

ÅBENBARING

— skænkes Profeter såvel som andre. _____ 4:164, 165; 5:112; 20:39; 28:8.

— er en universel erfaring. _____ 4:165; 10:48; 35:25; 40:79.

— modtages på modtagerens sprog. _____ 14:5.

Former for —. _____ 42:52.

— nedstiger over hjertet. _____ 2:98; 26:193-195; 53:11, 12.

— skænker retledning og fremmer
retfærdighed. _____ 2:39; 7:36; 14:2; 17:83; 41:45; 47:3.

Intet åndeligt liv uden —. _____ 21:31.

— modtages af Allāhs udvalgte tjenere. _____ 16:3.

— vækker til eftertanke. _____ 16:45.

— betegner også inspiration. _____ 16:69.

ÅND (RŪḤ)

— betyder barmhjertighed fra Allāh. _____ 4:172.

Rūḥ betyder også engel. _____ 19:18.

Trofaste Ånd, den. _____ 26:194.

Gud indblæser Sin Ånd i mennesket,
dvs. at mennesket kan modtage åbenbaring. _____ 15:30; 21:92; 32:10; 38:73.

**Nogle af den Hellige Qur'āns ord og udtryk forklaret af
Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad^{rh}, den Fjerde Efterfølger
af den Lovede Messias^{as}, i noter til denne udgave**

Ord	ref.	side	Ord	ref.	side
Ākhirah.....	29:21.....	655	Muqtaṣid.....	37:114.....	753
Aghrainā.....	5:15.....	168	Muṣaddiqan.....	3:4.....	79
Akābira mudjrimihā.....	6:124.....	219	Nakkirū lahā 'arshahā.....	27:39.....	624
Al-Fātiḥah.....	43:5.....	828	Naqīb.....	5:13.....	167
Al-Furqān.....	3:5.....	79	Qabla mautihī.....	4:160.....	157
Al-Qāri'ah.....	69:5.....	995	Qā'imam bil qist.....	3:19.....	82
An tamīda bikum.....	16:16.....	422	Qaṭṭa'na aidiyahunna.....	12:32.....	365
Aqīmuṣ-ṣalāta.....	10:88.....	331	Qayyim.....	12:41.....	367
'Aṣainā.....	4:47.....	132	Rafa'a.....	4:159.....	156
Aṭṭair.....	38:20.....	762	Ribbiyyūn.....	3:147.....	107
Adhā.....	2:223.....	56	As-Sā'ah.....	43:62.....	835
'Aẓīm.....	6:16.....	198	Sābiq bilkhairāt.....	37:114.....	753
Bahīrah.....	5:104.....	188	Ṣadra.....	6:126.....	220
Baiḍun.....	37:50.....	748	Sā'ibah.....	5:104.....	188
Baiḍun maknūn.....	37:50.....	748	Sami'nā wa aṭa'nā.....	4:47.....	132
Dābbah.....	34:15.....	714	Sau'āṭuhumā.....	7:21.....	234
Dīnul-Qayyimah.....	12:41.....	367	Shubbiha.....	4:158.....	155
	30:31.....	670	Taklīmā.....	4:165.....	158
Faraddū aidiyahum			Ṭayyib.....	2:169.....	42
fī afwāhihim.....	14:10.....	396	Thiyābaka.....	74:5.....	1019
Fī sabīlillāh.....	4:101.....	143	Ukhrā.....	29:21.....	655
Fu'ād.....	32:10.....	687	Ulā'ika.....	11:18.....	340
Ḥāmi.....	5:104.....	188	Ūlil amri minkum.....	4:60.....	134
Huwa baiḍatul balad.....	37:50.....	748	Ummah.....	11:18.....	340
Ikhtilāfan kathīran.....	4:83.....	139	Ummul-Kitāb.....	43:5.....	828
Innā bikullin kāfirūn.....	28:49.....	643	Ummul-Qurā.....	42:8.....	816
Innalladhīna.....	4:158.....	155	Wadj'alū buyūtakum		
Iṣran.....	2:287.....	77	qiblata.....	10:88.....	331
Idturra.....	2:174.....	43	Waṣīlah.....	5:104.....	188
Djibāl.....	38:19.....	762	Yakhrūṣūn.....	6:117.....	218
Djannah.....	7:21.....	234	Yalbisakum.....	6:66.....	207
Djunuban.....	4:44.....	131	Yuḥadhdhiru kumullāhu		
Kahlan.....	5:111.....	190	nafsahū.....	3:29.....	85
Kun fayakūn.....	2:118.....	30	Zabūr.....	4:164.....	158
Kursī.....	2:256.....	67		17:56.....	452
Lahū.....	18:2.....	464	Zālim.....	37:114.....	753
Maghdūb.....	1:7.....	4	Zālimullinafsihī.....	37:114.....	753
Mā'idah.....	16:16.....	422	Zulm.....	37:114.....	753
Minhum.....	2:254.....	66			

**Referenceliste over foreslåede oversættelser og fodnoter
af Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad^{rh},
den Fjerde Efterfølger af den Lovede Messias^{as}**

Det første tal angiver henvisning, derefter følger sidetal. Henvisninger uden parenteser angiver alene alternativ oversættelse. Henvisninger i parenteser angiver alene forklarende note. Henvisninger i parenteser med stjerne angiver alternativ oversættelse med note.

Al-Fātiḥah	(3:147)* 107	(4:160)..... 156
(1:7)* 4	3:153 108	(4:164)* 158
Al-Baqarah	(3:154)..... 108	(4:165)..... 158
2:11 8	3:160 110	Al-Mā'idah
(2:19) 9	3:170 112	(5:3)* 164
2:26 10	3:185 114	(5:7) 166
2:31 12	3:194 116	(5:13) 167
2:35 13	An-Nisā'	(5:14)* 168
2:76 21	4:2 120	(5:15) 168
2:113 29	4:4 120	(5:21)* 170
(2:118) 30	(4:6)* 121	5:42 174
(2:139) 35	4:7 121	5:56 178
(2:147)* 37	4:13 124	5:65 179
2:167 41	4:36 129	5:67 180
(2:169)* 42	(4:44)* 131	5:74 182
(2:174) 43	(4:47) 131	5:76 182
(2:179) 44	4:48 132	5:80 183
(2:188) 47	4:58 134	5:91 185
(2:223)* 56	(4:60)* 134	5:92 185
(2:254) 66	4:63 135	(5:102)* 187
(2:256)* 67	(4:67) 135	(5:104) 188
2:268 71	(4:83) 139	5:106 188
(2:277) 74	4:84 139	(5:108)* 189
(2:287) 77	4:86 139	5:109 189
Āl-e-‘Imrān	(4:87) 140	5:110 190
(3:4)* 79	4:93 142	(5:111) 190
(3:5) 79	(4:101) 143	Al-An‘ām
3:16 82	4:104 144	6:4 196
(3:19) 82	4:106 145	6:7 196
(3:29) 85	4:114 146	6:13 198
3:37 86	4:115 146	(6:16)* 198
(3:48) 88	4:118 147	6:18 198
(3:74)* 94	4:120 147	6:19 199
3:80 95	4:130 149	6:20 199
3:114 101	4:136 150	6:25 200
3:131 104	4:143 152	6:37 202
3:134 104	4:154 154	6:40 202
3:139 105	(4:158) 155	6:41 202
3:144 106	(4:159) 156	6:46 203

6:50.....	204	8:28.....	275	10:14.....	318
6:57.....	205	8:37.....	277	10:16.....	319
(6:66)*.....	207	8:43.....	278	10:18.....	319
6:69.....	207	8:48.....	280	10:19.....	319
(6:74)*.....	209	8:56.....	281	10:20.....	319
6:90.....	212	8:72.....	284	10:21.....	320
6:92.....	212	8:73.....	284	10:22.....	320
6:111.....	217			10:23.....	320
(6:117).....	218	At-Taubah		10:24.....	320
6:121.....	219	9:3.....	287	10:25.....	321
(6:124)*.....	219	9:4.....	288	10:29.....	322
(6:126)*.....	220	9:5.....	288	10:30.....	322
6:137.....	222	9:12.....	289	10:32.....	322
6:138.....	222	9:17.....	290	10:33.....	322
6:140.....	223	9:18.....	290	10:35.....	323
6:144.....	223	9:26.....	292	10:37.....	323
(6:146).....	224	9:29.....	293	10:41.....	324
6:149.....	225	9:30.....	293	10:42.....	324
6:150.....	225	9:36.....	295	10:46.....	325
6:152.....	226	9:38.....	295	10:47.....	325
6:155.....	227	9:47.....	297	10:51.....	325
6:162.....	228	9:59.....	299	10:56.....	326
6:165.....	229	9:61.....	300	10:62.....	327
6:166.....	229	9:74.....	302	10:64.....	328
Al-A'rāf		9:78.....	303	10:66.....	328
7:5.....	232	9:81.....	304	10:67.....	328
(7:21)*.....	234	9:84.....	304	10:68.....	328
7:32.....	237	9:95.....	306	10:71.....	328
7:38.....	238	9:98.....	307	10:73.....	329
7:41.....	239	9:100.....	308	10:74.....	329
7:79.....	246	9:104.....	308	10:84.....	330
7:86.....	247	9:105.....	309	(10:88)*.....	331
7:90.....	248	9:106.....	309	10:89.....	331
7:103.....	250	9:107.....	309	10:91.....	332
7:157.....	258	9:109.....	310	10:92.....	332
7:158.....	258	9:110.....	310		
7:159.....	259	9:111.....	310	Hūd	
7:160.....	259	9:118.....	312	11:2.....	337
7:165.....	260	9:120.....	312	11:4.....	337
7:166.....	261	9:122.....	313	11:7.....	338
7:172.....	262	9:123.....	313	(11:18)*.....	340
7:177.....	263	9:126.....	314	11:35.....	343
7:190.....	265			11:68.....	349
7:204.....	267	Yūnus		11:71.....	349
		10:3.....	316	11:72.....	350
Al-Anfāl		10:4.....	316	(11:79)*.....	351
8:18.....	274	10:6.....	317	(11:82).....	351
		10:13.....	318		

11:86.....	352	14:20.....	398	17:12.....	444
11:92.....	353	14:34.....	400	17:13.....	444
11:99.....	354	14:41.....	402	17:14.....	445
11:100.....	354	14:47.....	402	17:17.....	445
11:115.....	357	14:53.....	403	17:24.....	446
Yūsuf		Al-Ĥidjr		17:30.....	447
12:3.....	360	15:11.....	407	17:47.....	450
12:4.....	360	15:17.....	407	(17:56)*.....	452
12:7.....	360	15:27.....	409	17:105.....	460
12:16.....	362	15:28.....	409	17:107.....	460
12:19.....	362	15:48.....	410	17:111.....	461
12:21.....	363	15:56.....	411	Al-Kahf	
12:22.....	363	15:72.....	412	(18:2)*.....	464
12:23.....	363	15:80.....	413	18:12.....	465
12:25.....	363	15:86.....	413	18:18.....	466
(12:32).....	365	15:89.....	414	18:21.....	467
(12:41).....	367	15:91.....	414	(18:22)*.....	468
12:44.....	367	(15:92)*.....	414	18:23.....	468
12:50.....	368	An-Naḥl		18:27.....	469
(12:51).....	368	16:3.....	420	18:38.....	471
12:52.....	369	16:6.....	420	18:45.....	472
12:53.....	369	16:12.....	421	18:47.....	472
12:54.....	369	(16:16)*.....	422	18:56.....	474
12:59.....	370	(16:41).....	426	18:62.....	475
12:60.....	370	16:44.....	426	18:64.....	476
12:69.....	372	16:45.....	427	18:70.....	476
12:81.....	374	16:53.....	428	18:104.....	481
12:84.....	374	16:61.....	429	Maryam	
12:85.....	375	16:70.....	430	19:24.....	488
12:86.....	375	16:71.....	430	(19:36).....	489
12:91.....	375	16:80.....	432	19:70.....	493
12:102.....	377	16:84.....	433	19:87.....	495
12:105.....	378	16:85.....	433	Ṭā Ḥā	
12:109.....	378	16:91.....	434	20:12.....	501
12:111.....	379	16:97.....	435	20:16.....	501
Ar-Ra'd		16:107.....	436	20:23.....	502
13:4.....	382	16:113.....	437	20:26.....	502
13:5.....	382	16:116.....	438	20:45.....	503
13:7.....	383	16:118.....	438	20:61.....	505
13:15.....	384	(16:121)*.....	439	20:85.....	508
13:40.....	390	16:122.....	439	20:89.....	509
Ibrāhīm		(16:125)*.....	439	(20:95).....	510
(14:10).....	395	Banī Isrā'īl		20:109.....	511
14:15.....	397	17:2.....	443	20:114.....	512
14:18.....	397	17:6.....	443	(20:122)*.....	513
14:19.....	398	17:8.....	444	20:130.....	514

20:134.....	515
Al-Anbiyā'	
21:4.....	518
21:8.....	518
21:11.....	519
21:14.....	519
21:23.....	520
(21:32).....	521
(21:64)*.....	525
21:70.....	526
21:88.....	529
21:92.....	530
21:95.....	530
21:106.....	531
21:107.....	531
Al-Ḥadj	
22:2.....	535
22:3.....	535
(22:6)*.....	536
22:12.....	537
22:25.....	539
22:30.....	540
22:31.....	540
22:36.....	541
22:64.....	546
(22:66)*.....	546
22:76.....	548
22:77.....	548
Al-Mu'minūn	
23:10.....	552
23:21.....	553
23:25.....	553
23:31.....	554
23:38.....	555
23:51.....	556
23:53.....	557
23:54.....	557
23:58.....	557
23:72.....	559
23:88.....	561
23:98.....	562
23:103.....	562
23:105.....	562
23:109.....	563
23:117.....	564

An-Nūr	
24:3.....	567
24:16.....	570
24:23.....	571
24:32.....	572
24:34.....	573
24:37.....	575
24:38.....	575
24:40.....	575
24:46.....	576
24:55.....	578
24:61.....	579
24:63.....	580
24:65.....	581
Al-Furqān	
25:24.....	587
25:28.....	587
25:40.....	589
25:41.....	589
25:53.....	591
25:56.....	591
25:60.....	592
25:62.....	592
25:69.....	593
25:75.....	594
25:76.....	594
Ash-Shu'arā'	
26:15.....	598
26:22.....	598
26:43.....	600
26:65.....	602
26:73.....	603
26:80.....	603
26:90.....	604
26:92.....	604
26:126.....	606
26:130.....	606
26:136.....	607
26:144.....	607
26:149.....	608
26:157.....	608
26:163.....	609
26:169.....	609
26:174.....	610
26:179.....	610
26:183.....	610

26:184.....	610
26:185.....	610
26:199.....	612
26:200.....	612
26:212.....	613
An-Naml	
27:13.....	620
27:19.....	621
27:20.....	621
27:21.....	622
27:22.....	622
27:34.....	623
(27:39)*.....	624
27:41.....	625
27:42.....	625
(27:45).....	625
27:48.....	626
27:51.....	626
27:53.....	627
27:56.....	627
27:57.....	627
27:60.....	627
27:73.....	629
27:82.....	630
27:83.....	630
27:85.....	631
27:86.....	631
27:89.....	631
Al-Qaṣaṣ	
28:4.....	635
28:9.....	636
28:11.....	636
28:12.....	636
28:13.....	636
28:14.....	636
28:16.....	637
28:19.....	637
28:25.....	638
28:29.....	639
28:31.....	639
28:39.....	641
(28:48)*.....	642
(28:49)*.....	643
28:50.....	643
28:67.....	646
28:72.....	646

28:73	646	33:73	709		Şād		
28:77	647			Saba'	38:6	760	
28:82	648			34:10	38:7	760	
Al-'Ankabūt				34:11	38:8	760	
29:3	652			(34:15)	38:9	761	
29:7	652			34:17	38:13	761	
29:9	653			34:35	38:14	761	
29:11	653			34:41	38:15	761	
29:14	654			34:50	38:16	761	
29:15	654			(34:53)	38:18	761	
29:17	654			34:54	(38:19)	762	
(29:21)*	655				(38:20)	762	
29:30	656			Fāṭir	38:21	762	
29:39	658			35:9	38:33	764	
29:45	659			35:11	38:34	764	
29:62	661			35:16	38:36	764	
				35:37	38:43	765	
Ar-Rūm				35:46	38:44	765	
(30:31)*	670				38:46	765	
30:37	671			Yā Sīn	38:47	766	
30:44	672			36:9	38:65	767	
30:58	675			36:31	38:76	768	
				36:38	38:89	769	
Luqmān				36:39			
(31:11)	680			36:43	Az-Zumar		
31:29	683			36:56	39:3	772	
				36:69	39:5	772	
As-Sadjdah				36:70	39:7	773	
(32:10)*	687			36:71	39:10	774	
32:22	689			36:76	39:17	775	
				(36:83)*	39:29	777	
Al-Aḥzāb					39:30	777	
33:5	695			Aş-Şaffat	39:43	779	
33:6	695			37:7	39:46	779	
33:7	696			37:9	39:57	781	
33:11	697			37:12	39:62	782	
33:16	697			37:20	39:68	782	
33:21	698			37:29			
33:34	701			(37:50)	Al-Mu'min		
33:47	704			37:80	40:11	788	
33:49	704			37:85	40:13	789	
33:50	704			37:87	40:15	789	
33:52	705			37:104	40:16	789	
33:54	706			(37:114)*	40:17	789	
33:58	707			37:118	40:21	790	
33:60	707			37:142	40:22	790	
33:61	707			37:152	40:26	790	
33:70	709			37:159	40:27	791	
33:72	709						

40:31	791
40:33	792
40:37	792
40:57	795
40:65	796
(40:69)	797

Hā Mīm As-Sadjah

41:4	803
41:6	803
41:10	804
41:11	804
41:20	806
41:25	806
41:26	806
41:36	808
41:40	809
41:41	809
41:48	810
41:49	811
41:52	811
41:54	811

Ash-Shūrā

42:4	816
42:6	816
(42:8)*	816
42:12	817
42:15	818
42:20	819
42:24	820
42:25	820

Az-Zukhruf

(43:5)	828
43:9	828
43:14	829
43:16	829
43:24	830
43:26	831
43:33	831
43:40	832
43:45	833
43:58	834
(43:62)*	835
43:70	836
43:71	836
43:78	837

Al-Djāthiyah

45:15	847
45:18	848
45:19	848
45:24	849
45:28	850
45:36	851

Al-Aḥqāf

46:28	858
-------	-----

Muḥammad

47:3	861
47:5	861
47:6	862
47:7	862
47:21	864
47:25	865
47:32	866
47:36	866

Al-Fath

48:7	869
48:13	871
48:24	873
48:27	874
48:30	874

Al-Ḥudjurāt

49:2	878
49:4	878
49:5	878
49:12	880
49:13	880
49:14	880
49:18	881

Qāf

50:2	883
50:17	884
50:43	887

Adh-Dhāriyāt

51:2	890
51:3	890
51:4	890
51:5	890
51:9	890
51:10	890
51:11	890
51:12	890

51:15	891
51:20	891
51:29	892
51:40	893
51:48	893
51:56	894
51:60	895

Aṭ-Ṭur

52:10	897
52:11	897
52:20	898
52:35	899
52:36	900
52:45	900
52:46	900

An-Nadjm

53:2	904
53:7	904
53:8	904
53:12	904
53:25	905
53:26	905
53:31	906
53:33	906
53:40	907
53:41	907
53:54	908
53:55	908

Al-Qamar

54:25	913
54:29	913
54:30	913

Ar-Raḥmān

55:5	918
55:20	919
55:32	920
55:36	920
55:47	921
55:49	922

Al-Waqi'ah

56:3	926
56:4	926
56:9	926
56:10	926
56:14	926

56:15	927
56:24	927
56:28	927
56:39	928
56:42	928
56:56	929
56:58	929
56:62	930
56:66	930
56:76	931
56:82	931
56:91	932
56:92	932
Al-Ḥadīd	
57:18	938
57:22	939
57:26	940
57:28	940
Al-Mudjādalah	
58:13	946
58:14	946
Al-Ḥashr	
59:7	950
59:10	951
59:20	952
59:23	953
59:24	953
Al-Mumtaḥinah	
60:3	955
Aṣ-Ṣaff	
61:6	960
61:15	962
Al-Munāfiqūn	
63:5	968
63:8	969
At-Taghābun	
64:3	971
64:4	971
64:7	971
64:17	973
Aṭ-Ṭalāq	
65:2	975
65:5	976
65:7	976

At-Taḥrīm	
66:3	980
66:10	982
Al-Mulk	
67:5	984
67:12	985
67:13	985
67:31	987
Al-Qalam	
68:23	990
68:25	990
68:26	990
68:32	991
68:53	993
Al-Ḥāqqah	
(69:5)*	995
69:11	995
69:18	996
69:28	997
69:37	997
69:45	998
69:47	998
69:48	998
Al-Ma‘āridj	
70:26	1001
70:29	1002
70:35	1002
70:44	1003
Nūḥ	
71:8	1006
71:9	1006
71:11	1007
71:14	1007
71:15	1007
71:16	1007
71:18	1007
71:19	1007
71:27	1008
Al-Djinn	
72:27	1013
72:28	1013
Al-Muzzammil	
73:2	1015
73:18	1016

Al-Muddaththir	
74:4	1019
(74:5)*	1019
74:27	1020
74:28	1020
74:29	1020
74:30	1020
74:43	1021
Al-Qiyāmah	
75:3	1025
75:6	1025
75:15	1026
75:21	1026
75:22	1026
75:37	1027
Ad-Dahr	
76:3	1029
76:17	1030
76:22	1031
76:31	1032
Al-Mursalāt	
77:2	1035
77:3	1035
77:4	1035
77:5	1035
77:6	1035
77:7	1035
77:33	1037
77:34	1037
An-Naba’	
78:3	1040
78:12	1040
78:19	1041
78:25	1041
78:26	1041
78:27	1041
78:38	1042
An-Nāzi‘āt	
79:2	1044
79:3	1044
79:4	1044
79:5	1044
79:6	1044
Al-Burūdj	
85:4	1066

85:5	1066	93:12	1091	Al-Qāri'ah	
85:14	1067	Al-Inshirāh		101:10	1109
85:17	1067	94:9	1093	At-Takāthur	
85:21	1067	At-Tīn		102:2	1111
Aṭ-Ṭāriq		95:4	1095	102:3	1111
86:12	1069	95:5	1095	102:6	1111
86:16	1069	95:6	1095	Al-'Aṣr	
86:17	1070	Al-'Alaq		103:2	1113
Al-Ghāshiyah		96:2	1097	Al-Humazah	
88:20	1076	96:3	1097	104:5	1115
88:23	1076	96:4	1097	104:6	1115
Al-Fadjr		96:5	1097	104:8	1115
89:9	1078	96:12	1097	104:9	1115
89:12	1078	96:13	1097	104:10	1115
89:22	1079	96:14	1097	Quraish	
Al-Balad		96:15	1097	106:2	1119
90:11	1082	96:16	1098	106:3	1119
90:12	1082	96:17	1098	106:4	1119
90:13	1082	96:18	1098	Al-Mā'ūn	
90:21	1083	Al-Qadr		107:7	1121
Ash-Shams		97:5	1100	107:8	1121
91:2	1085	97:6	1100	Al-Lahab	
91:10	1085	Al-Bayyinah		(111:2)*	1129
91:15	1086	98:3	1102	111:5	1129
Al-Lail		98:4	1102	Al-Falaq	
92:7	1088	Az-Zilzāl		113:2	1133
Aḍ-Ḍuḥā		99:6	1105		
93:11	1091	Al-'Ādiyāt			
		100:6	1107		

NOTEHENVISNINGER

De oprindelige fodnoter af Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmadth er markeret med * ved selve noten og ikke medtaget i denne liste.

Uddrag af følgende bøger er anvendt i noterne:

The Holy Qur'ān, Arabic Text with English Translation & Short Commentary (2016)

redigeret af Malik Ghulam Farid

The Holy Qur'ān with English Translation and Commentary (Five Volumes) (2018)

Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad: *Islams svar på vor tids spørgsmål* (dansk udgave 2004)

Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad: *Absolute Justice, Kindness and Kinship* (2008)

Ḥaḍrat Mirzā Ṭāhir Aḥmad: *Revelation, Rationality, Knowledge & Truth* (1998)

Sura 1

Note

- 1 Short Commentary (note 3, s. 4, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 4, s. 4 og 5, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 6 og 6A, s. 6, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 10, s. 8, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 12, s. 8-9, uddrag)

Sura 2

Note

- 1 Short Commentary (note 19, s. 18, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 20, s. 18-19, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 22, s. 19, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 24, s. 19-20)
- 5 Short Commentary (note 25, s. 20)
- 6 Five Volumes (note 15, s. 46, uddrag)
- 7 Five Volumes (note 17, s. 50, uddrag)
- 8 Five Volumes (note 21, s. 53, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 42, s. 25)
- 11 Short Commentary (note 43, s. 25)
- 12 Five Volumes (note 33, s. 84, uddrag)
- 13 Five Volumes (note 35, s. 87, uddrag)
- 14 Short Commentary (note 61, s. 33, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 65, s. 36)
- 16 Short Commentary (note 67, s. 36, uddrag)
- 17 Short Commentary (note 69, s. 37-38, uddrag)
- 18 Short Commentary (note 74, s. 39)
- 19 Short Commentary (note 77, s. 40, uddrag)
- 21 Short Commentary (note 85, s. 42-43, uddrag)
- 22 Five Volumes (note 57, s. 135, uddrag)
- 23 Short Commentary (note 103, s. 50, uddrag)
- 24 Short Commentary (note 104, s. 50-51, uddrag)
- 25 Short Commentary (note 105, s. 51)
- 26 Short Commentary (note 107, s. 52, uddrag)
- 27 Short Commentary (note 113, s. 57)

- 28 Short Commentary (note 113A, s. 58)
- 29 Short Commentary (note 114, s. 58)
- 30 Five Volumes (note 94, s. 179-180, uddrag)
- 31 Short Commentary (note 122A, s. 63-64)
- 33 Five Volumes (note 112, s. 200)
- 34 Short Commentary (note 131A og 132, s. 69-70, uddrag)
- 35 Short Commentary (note 137, s. 73)
- 36 Short Commentary (note 139, s. 73, uddrag)
- 38 Five Volumes (note 132, s. 219, uddrag)
- 39 Five Volumes (note 136, s. 226, uddrag)
- 40 Short Commentary (note 154, s. 82-83, uddrag)
- 42 Short Commentary (note 158, s. 84)
- 43 Short Commentary (note 159, s. 85, uddrag)
- 44 Short Commentary (note 160 og 161, s. 85-86, uddrag)
- 46 Short Commentary (note 171, s. 89)
- 47 Short Commentary (note 173, s. 89-90)
- 48 Short Commentary (note 179, s. 91)
- 49 Short Commentary (note 186, s. 93)
- 50 Short Commentary (note 187, s. 94)
- 51 Five Volumes (note 172, s. 269, uddrag)
- 52 Short Commentary (note 191, s. 96)
- 54 Short Commentary (note 194, s. 97)
- 55 Short Commentary (note 195, s. 97)
- 57 Five Volumes (note 180, s. 275-276, uddrag)
- 59 Short Commentary (note 204, s. 101, uddrag)
- 60 Short Commentary (note 204A, s. 102-103, uddrag)
- 61 Five Volumes (note 187, s. 289, uddrag)
- 62 Short Commentary (note 207A, s. 105, uddrag)
- 63 Short Commentary (note 208, s. 106)
- 64 Short Commentary (note 210, s. 107)
- 66 Five Volumes (note 194, s. 305-306, uddrag)
- 67 Short Commentary (note 216, s. 108)
- 68 Short Commentary (note 219, s. 110, uddrag)
- 69 Short Commentary (note 220, s. 110)

- 70 Short Commentary (note 259, s. 122)
- 71 Short Commentary (note 261, s. 123-124, uddrag)
- 72 Short Commentary (note 265, s. 125, uddrag)
- 73 Short Commentary (note 266, s. 125)
- 75 Five Volumes (note 230, s. 362)
- 76 Short Commentary (note 275, s. 128, uddrag)
- 77 Short Commentary (note 278, s. 129-130, uddrag)
- 78 Short Commentary (note 280-282, s. 130-131, uddrag)
- 79 Short Commentary (note 283, s. 132)
- 80 Short Commentary (note 285, s. 133)
- 81 Short Commentary (note 289, s. 135)
- 82 Short Commentary (note 290, s. 135)
- 83 Short Commentary (note 291, s. 136)
- 84 Short Commentary (note 295 og 296, s. 137, uddrag)
- 85 Short Commentary (note 299, s. 138)
- 86 Short Commentary (note 305, s. 139)
- 87 Short Commentary (note 307, s. 140-141, uddrag)
- 88 Short Commentary (note 310A, s. 143, uddrag)
- 91 Short Commentary (note 319, s. 147)
- 92 Short Commentary (note 320, s. 147)
- 93 Five Volumes (note 270, s. 413)
- 94 Short Commentary (note 339, s. 155)
- 95 Short Commentary (note 342, s. 155-156)
- 96 Short Commentary (note 344, s. 156)
- 97 Short Commentary (note 349, s. 157)
- 98 Short Commentary (note 351, s. 158, uddrag)
- 100 Five Volumes (note 288, s. 432)
- 101 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 162, uddrag)

Sura 3

Note

- 1 Short Commentary (note 363, s. 169, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 377, s. 174-175, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 378, s. 175)
- 7 Short Commentary (note 383, s. 177, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 390, s. 179-180)
- 9 Short Commentary (note 393-394, s. 180-181)
- 11 Short Commentary (note 412, s. 189)
- 12 Short Commentary (note 414, s. 190, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 415 og 417, s. 191, uddrag)
- 14 Short Commentary (note 418, s. 191)
- 16 Short Commentary (note 419A, s. 193)
- 17 Short Commentary (note 420F, s. 195, uddrag)
- 18 Short Commentary (note 421, s. 196)
- 19 Short Commentary (note 423, s. 197)

- 20 Short Commentary (note 424, s. 197, uddrag)
- 21 Short Commentary (note 424A, s. 198)
- 22 Short Commentary (note 425, s. 199, uddrag)
- 24 Short Commentary (note 426, s. 200, uddrag)
- 25 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 44)
- 27 Short Commentary (note 433, s. 207, uddrag)
- 28 Five Volumes (note 384, s. 534, uddrag)
- 29 Short Commentary (note 445, s. 213)
- 30 Short Commentary (note 449, s. 214)
- 31 Short Commentary (note 452 og 453, s. 215)
- 32 Five Volumes (note 392, s. 540)
- 33 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 128)
- 34 Short Commentary (note 467, s. 220-221)
- 35 Five Volumes (note 428, s. 568, uddrag)
- 37 Short Commentary (note 497, s. 231)
- 39 Short Commentary (note 515, s. 237, uddrag)
- 40 Short Commentary (note 542, s. 247)
- 41 Short Commentary (note 543, s. 247)
- 42 Short Commentary (note 546, s. 248)

Sura 4

Note

- 1 Five Volumes (note 484, s. 611, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 560, s. 256, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 561, s. 258-259, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 574A, s. 264, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 584, s. 270)
- 7 Short Commentary (note 590, s. 272, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 594, s. 275, uddrag)
- 9 Short Commentary (note 598, s. 276)
- 10 Short Commentary (note 609, s. 279)
- 15 Short Commentary (note 629, s. 288, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 633, s. 289)
- 21 Short Commentary (note 669, s. 305)
- 22 Five Volumes (note 586, s. 705, uddrag)
- 23 Short Commentary (note 675, s. 308)
- 24 Five Volumes (note 596, s. 711)
- 25 Five Volumes (note 600, s. 713-714)
- 26 Five Volumes (note 602, s. 714-715, uddrag)
- 27 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 38 og 39, uddrag)
- 33 Short Commentary (note 710, s. 323)
- 34 Short Commentary (note 712, s. 324)

Sura 5

Note

- 2 Short Commentary (note 721, s. 332, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 723, s. 333, uddrag)
- 4 Five Volumes (note 645, s. 755)
- 10 Short Commentary (note 744, s. 346-347, uddrag)
- 11 Five Volumes (note 672A, s. 780)
- 12 Short Commentary (note 752-753, s. 351-352, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 757, s. 353)

- 14 Five Volumes (note 685, s. 785, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 761, s. 355)
- 16 Short Commentary (note 777, s. 360)
- 17 Short Commentary (note 778, s. 360-361)
- 18 Short Commentary (note 779, s. 361)
- 19 Short Commentary (note 780, s. 361)
- 20 Short Commentary (note 781, s. 361-362)
- 21 Short Commentary (note 787, s. 364, uddrag)
- 22 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 128)
- 27 Short Commentary (note 809, s. 376, uddrag)
- 28 Short Commentary (note 810, s. 376-377)
- 29 Short Commentary (note 811, s. 377, uddrag)
- 30 Five Volumes (note 745, s. 832-833, uddrag)

Sura 6

Note

- 1 Short Commentary (note 817, s. 382, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 824, s. 383-384)
- 3 Short Commentary (note 828, s. 385)
- 5 Short Commentary (note 835, s. 387)
- 6 Short Commentary (note 841, s. 390)
- 7 Short Commentary (note 846, s. 392, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 854, s. 397-398, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 862, s. 401)
- 12 Short Commentary (note 863, s. 402)
- 13 Short Commentary (note 865, s. 403)
- 14 Short Commentary (note 866, s. 404, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 871, s. 407-408, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 872, s. 408, uddrag)
- 17 Short Commentary (note 875, s. 409)
- 18 Short Commentary (note 879, s. 411)
- 19 Short Commentary (note 882, s. 411)
- 20 Short Commentary (note 883, s. 412, uddrag)
- 21 Short Commentary (note 891, s. 414)
- 22 Short Commentary (note 894, s. 415)
- 23 Short Commentary (note 900, s. 417)
- 25 Short Commentary (note 903, s. 419)
- 26 Short Commentary (note 905, s. 420, uddrag)
- 29 Short Commentary (note 910, s. 422)
- 30 Short Commentary (note 916, s. 425)
- 31 Short Commentary (note 924, s. 428, uddrag)
- 34 Short Commentary (note 927, s. 430, uddrag)
- 35 Five Volumes (note 892, s. 944, uddrag)
- 36 Short Commentary (note 933, s. 432)
- 37 Short Commentary (note 934, 935, 936, s. 433)
- 38 Short Commentary (note 941, s. 435)

Sura 7

Note

- 1 Short Commentary (note 946, s. 440)
- 2 Short Commentary (note 948, s. 440-441)
- 4 Short Commentary (note 962, s. 445)
- 5 Short Commentary (note 965, s. 447)
- 6 Short Commentary (note 967, s. 447)

- 7 Short Commentary (note 975, s. 451)
- 8 Short Commentary (note 989, s. 457)
- 9 Short Commentary (note 990, s. 457, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 1015, s. 468-469)
- 11 Five Volumes (note 997, s. 1014)
- 12 Short Commentary (note 1023, s. 472, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 1024, s. 473, uddrag)
- 14 Short Commentary (note 1028, s. 474)
- 15 Short Commentary (note 1029, s. 475, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 1043, s. 480-481)
- 17 Short Commentary (note 1049, s. 483)
- 18 Short Commentary (note 1053, s. 484)
- 19 Short Commentary (note 1060, s. 490)
- 20 Short Commentary (note 1066A, s. 494)
- 21 Short Commentary (note 1070, s. 495, uddrag)
- 22 Short Commentary (note 1076-1077, s. 498, uddrag)
- 23 Short Commentary (note 1082, s. 500)
- 24 Short Commentary (note 1084, s. 500)
- 25 Short Commentary (note 1085, s. 501-502)
- 26 Five Volumes (note 1091, s. 1075-1076)

Sura 8

Note

- 1 Five Volumes (note 1092A, s. 1083, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1096, s. 510, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 1098, s. 511)
- 4 Five Volumes (note 1102, s. 1090, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 1102-1103, s. 512, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 1107, s. 514, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 1110-1110A, s. 515)
- 8 Short Commentary (note 1113, s. 516)
- 9 Short Commentary (note 1115, s. 517, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 1119, s. 519)
- 11 Short Commentary (note 1120, s. 520)
- 12 Short Commentary (note 1122, s. 520, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 1127, s. 522, uddrag)
- 14 Short Commentary (note 1129-1130, s. 523-524, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 1136, s. 526, uddrag)
- 16 Five Volumes (note 1148, s. 1121, uddrag)
- 17 Short Commentary (note 1140, s. 527, uddrag)
- 18 Short Commentary (note 1143, s. 529, uddrag)

- 19 Short Commentary (note 1144, s. 529)
- 20 Short Commentary (note 1149, s. 532, uddrag)

Sura 9

Note

- 1 Five Volumes (note 1164, s. 1131-1132)
- 2 Short Commentary (note 1153A, s. 534)
- 3 Short Commentary (note 1154, s. 534, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 1158, s. 536)
- 5 Short Commentary (note 1159, s. 537, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 1168, s. 540, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 1171, s. 541)
- 8 Short Commentary (note 1173, s. 542-543, uddrag)
- 9 Short Commentary (note 1175, s. 544, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 1186, s. 549, uddrag)
- 11 Five Volumes (note 1204, s. 1164, uddrag)
- 12 Five Volumes (note 1208, s. 1166, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 1192, s. 553-554)
- 14 Short Commentary (note 1193, s. 554, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 1208, s. 563-564)
- 16 Short Commentary (note 1211, s. 565)
- 17 Short Commentary (note 1217, s. 568, uddrag)
- 18 Five Volumes (note 1264, s. 1200, uddrag)
- 19 Five Volumes (note 1269, s. 1205, uddrag)
- 20 Short Commentary (note 1225, s. 574)
- 21 Five Volumes (note 1276, s. 1208, uddrag)

Sura 10

Note

- 1 Short Commentary (note 1237, s. 581, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1241, s. 583, uddrag)
- 3 Five Volumes (note 1292, s. 1234, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 1246, s. 585-586)
- 5 Short Commentary (note 1251, s. 588)
- 6 Short Commentary (note 1252, s. 589)
- 7 Short Commentary (note 1257, s. 591)
- 8 Short Commentary (note 1261, s. 593)
- 9 Short Commentary (note 1262, s. 593)
- 10 Short Commentary (note 1264, s. 595, uddrag)
- 11 Short Commentary (note 1268, s. 596)
- 12 Short Commentary (note 1272, s. 598-599)
- 13 Short Commentary (note 1280, s. 603)
- 15 Short Commentary (note 1286, s. 607-608, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 1289, s. 609)

Sura 11

Note

- 1 Short Commentary (note 1300, s. 616, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 1306, s. 620)
- 4 Short Commentary (note 1307, s. 621)
- 5 Short Commentary (note 1311, s. 623-624)
- 6 Short Commentary (note 1315, s. 625)
- 7 Short Commentary (note 1316, s. 625)
- 8 Five Volumes (note 1425, s. 1347)
- 9 Short Commentary (note 1320, s. 628)
- 10 Short Commentary (note 1322, s. 629)
- 11 Short Commentary (note 1323, s. 630, uddrag)
- 12 Short Commentary (note 1326, s. 633, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 1331, s. 636)
- 16 Short Commentary (note 1339A, s. 641)
- 17 Short Commentary (note 1340, s. 641)
- 18 Short Commentary (note 1345, s. 645-646)
- 19 Short Commentary (note 1350, s. 647)
- 20 Short Commentary (note 1351, s. 647-648, uddrag)

Sura 12

Note

- 1 Short Commentary (note 1357, s. 653, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1358, s. 654)
- 3 Short Commentary (note 1363, s. 656)
- 4 Short Commentary (note 1369, s. 658)
- 5 Short Commentary (note 1372, s. 659)
- 6 Short Commentary (note 1375, s. 660)
- 10 Short Commentary (note 1390, s. 669)
- 11 Short Commentary (note 1392, s. 672)
- 12 Short Commentary (note 1394, s. 673)
- 13 Short Commentary (note 1397, s. 674, uddrag)
- 14 Short Commentary (note 1407, s. 679, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 1409, s. 680, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 1412, s. 681)
- 17 Short Commentary (note 1414, s. 682)
- 18 Short Commentary (note 1417, s. 683)
- 19 Short Commentary (note 1418, s. 684, uddrag)

Sura 13

Note

- 1 Short Commentary (note 1421, s. 688, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1422, s. 688)
- 3 Short Commentary (note 1428, s. 691)
- 4 Short Commentary (note 1431, s. 692, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 1433, s. 693-694)

- 6 Short Commentary (note 1434, s. 694)
- 7 Short Commentary (note 1437, s. 695)
- 8 Short Commentary (note 1440, s. 696)
- 9 Short Commentary (note 1447, s. 699, uddrag)
- 10 Five Volumes (note 1652, s. 1520)

Sura 14

Note

- 1 Short Commentary (note 1453, s. 703-704)
- 3 Short Commentary (note 1459, s. 707)
- 4 Short Commentary (note 1460, s. 708)
- 5 Short Commentary (note 1465, s. 710-711, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 1469, 1470, 1471, s. 714)

Sura 15

Note

- 1 Short Commentary (note 1482, s. 721, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1489, s. 724)
- 3 Short Commentary (note 1489A, s. 724)
- 4 Short Commentary (note 1490, s. 724)
- 5 Short Commentary (note 1500, s. 728-729)
- 6 Short Commentary (note 1501, s. 729)
- 8 Short Commentary (note 1521A, s. 735)
- 9 Short Commentary (note 1522, s. 736, uddrag)

Sura 16

Note

- 1 Five Volumes (note 1814, s. 1652, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1534, s. 744)
- 3 Short Commentary (note 1536, s. 744-745)
- 5 Short Commentary (note 1545, s. 750)
- 8 Short Commentary (note 1553, s. 754-755)
- 10 Short Commentary (note 1559, s. 759)
- 11 Short Commentary (note 1570, s. 764, uddrag)
- 12 Short Commentary (note 1579, s. 769)

Sura 17

Note

- 1 Short Commentary (note 1596, s. 782)
- 2 Five Volumes (note 1945, s. 1764, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 1607, uddrag, 1608, s. 786-787)
- 4 Short Commentary (note 1609, s. 787)
- 5 Short Commentary (note 1610, s. 788)
- 6 Five Volumes (note 1961, s. 1775, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 1617, s. 790, uddrag)
- 8 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 61)
- 9 Five Volumes (note 1974, s. 1784, uddrag)
- 11 Short Commentary (note 1634, s. 799)
- 12 Short Commentary (note 1637, s. 801, uddrag)
- 13 Five Volumes (note 2003, s. 1803-1804, uddrag)

- 14 Five Volumes (note 2008, s. 1806, uddrag)
- 15 Five Volumes (note 2009, s. 1807, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 1643, s. 803)
- 17 Absolute Justice, Kindness and Kinship (s. 122)
- 18 Short Commentary (note 1649, s. 806, uddrag)
- 19 Short Commentary (note 1652, s. 807)
- 20 Short Commentary (note 1657, s. 809-810)
- 21 Short Commentary (note 1660, s. 812)

Sura 18

Note

- 2 Short Commentary (note 1662, s. 816)
- 3 Five Volumes (note 2046, s. 1840, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 1664, s. 817, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 1665, s. 817)
- 6 Five Volumes (note 2050, s. 1848, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 1673, s. 821, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 1678, s. 823, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 1684, s. 825)
- 11 Short Commentary (note 1686, s. 826, uddrag)
- 12 Five Volumes (note 2068, s. 1861, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 1689, s. 828)
- 14 Short Commentary (note 1691, s. 829)
- 15 Short Commentary (note 1693, s. 830, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 1699, s. 833)
- 17 Short Commentary (note 1704A, s. 836-837, uddrag)
- 18 Short Commentary (note 1705, s. 838, uddrag)
- 19 Five Volumes (note 2109, s. 1889, uddrag)
- 20 Short Commentary (note 1711, s. 841, uddrag)
- 21 Short Commentary (note 1713A, s. 842)
- 22 Short Commentary (note 1714, s. 843)
- 23 Short Commentary (note 1719, s. 846, uddrag)
- 24 Short Commentary (note 1728, s. 848-849, uddrag)
- 25 Short Commentary (note 1729, s. 849-850, uddrag)
- 26 Short Commentary (note 1734, s. 852)
- 27 Short Commentary (note 1737, s. 854)

Sura 19

Note

- 1 Short Commentary (note 1739, s. 858, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1741, s. 858)
- 3 Short Commentary (note 1742, s. 859, uddrag)

- 4 Short Commentary (note 1747, s. 861, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 1749, s. 862, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 1759, s. 865, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 1760, s. 867)
- 8 Short Commentary (note 1765-1766, s. 868-869, uddrag)
- 11 Short Commentary (note 1773, s. 871-872, uddrag)
- 13 Short Commentary (1798, s. 881, uddrag)
- 14 Five Volumes (note 2230, s. 1991, uddrag)
- 15 Short Commentary (note 1803, s. 883-884, uddrag)

Sura 20

Note

- 1 Five Volumes (note 2239, s. 2001, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 1817-1818, s. 892-893)
- 5 Short Commentary (note 1824, s. 895-896)
- 6 Short Commentary (note 1834, s. 900)
- 8 Short Commentary (note 1836, s. 901)
- 10 Short Commentary (note 1843, s. 906)
- 11 Short Commentary (note 1845, s. 907)
- 13 Short Commentary (note 1855, s. 911-912)
- 14 Short Commentary (note 1856, s. 912)
- 16 Five Volumes (note 2337, s. 2058-2059, uddrag)
- 17 Short Commentary (note 1868, s. 916)

Sura 21

Note

- 1 Short Commentary (note 1875A, s. 924, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 1879, s. 926, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 1884, s. 928, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 1886, s. 929, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 1893, s. 933)
- 7 Short Commentary (note 1896, s. 934)
- 9 Short Commentary (note 1902, s. 936, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 1907, s. 939, uddrag)
- 11 Five Volumes (note 2411, s. 2106, uddrag)
- 12 Short Commentary (note 1909, s. 940, uddrag)
- 13 Short Commentary (note 1912, s. 942, uddrag)
- 14 Short Commentary (note 1914, s. 944)
- 15 Short Commentary (note 1919, s. 945, uddrag)
- 16 Short Commentary (note 1926, s. 948)

Sura 22

Note

- 1 Short Commentary (note 1929, s. 952, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 1932, s. 954-955, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 1940, s. 958, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 1942, s. 959, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 1943, s. 960)
- 7 Short Commentary (note 1946, s. 961, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 1949, s. 963, uddrag)
- 9 Short Commentary (note 1955, s. 965, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 1959, s. 967-968, uddrag)
- 12 Short Commentary (note 1972, s. 975)

Sura 23

Note

- 1 Short Commentary (note 1978, s. 982)
- 2 Short Commentary (note 1979, s. 982, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 1980, s. 982, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 1981, s. 982)
- 6 Short Commentary (note 1982, s. 983)
- 7 Short Commentary (note 1991, s. 986)
- 8 Five Volumes (note 2544, s. 2214-2217, uddrag)
- 9 Short Commentary (note 2001, s. 993, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 2005, s. 995)
- 11 Short Commentary (note 2008, s. 996)
- 12 Short Commentary (note 2017, s. 1001)
- 13 Short Commentary (note 2022, s. 1003-1004, uddrag)

Sura 24

Note

- 1 Short Commentary (note 2026, s. 1008-1009, uddrag)
- 2 Five Volumes (note 2593, s. 2254, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2028, s. 1011-1012, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2030, s. 1012)
- 5 Five Volumes (note 2600, s. 2258-2260, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 2039, s. 1017-1018, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 2045, s. 1023-1024, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 2046, s. 1024)
- 9 Short Commentary (note 2047, s. 1025-1026, uddrag)

- 10 Five Volumes (note 2630, s. 2288-2289, uddrag)
- 11 Short Commentary (note 2060, s. 1036-1037, uddrag)

Sura 25

Note

- 1 Short Commentary (note 2066, s. 1042, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2068, s. 1044, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2076, s. 1048, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2081, s. 1051, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2082A, s. 1051, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 2084, s. 1052-1053)
- 7 Short Commentary (note 2085, s. 1053, uddrag)
- 9 Short Commentary (note 2089, s. 1055, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 2091, s. 1059)

Sura 26

Note

- 2 Short Commentary (note 2121, s. 1071)
- 3 Five Volumes (note 2796, s. 2377)
- 4 Short Commentary (note 2134, s. 1083)
- 5 Short Commentary (note 2135, s. 1084, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 2139, s. 1085-1086)
- 7 Short Commentary (note 2141, s. 1086)

Sura 27

Note

- 1 Short Commentary (note 2144, s. 1090, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2147, s. 1091, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2152, s. 1094, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2153, s. 1094, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2159, s. 1096, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 2167, s. 1100, uddrag)
- 10 Short Commentary (note 2181, s. 1108)
- 11 Short Commentary (note 2187, s. 1110, uddrag)
- 12 Short Commentary (note 2195, s. 1114)

Sura 28

Note

- 3 Short Commentary (note 2219, s. 1131, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2219A, s. 1131)
- 7 Short Commentary (note 2221, s. 1132)
- 8 Short Commentary (note 2222, s. 1133)

- 9 Short Commentary (note 2225, s. 1135)
- 10 Short Commentary (note 2229, s. 1137)
- 11 Short Commentary (note 2235, s. 1141-1142, uddrag)

Sura 29

Note

- 1 Short Commentary (note 2239, s. 1146)
- 2 Short Commentary (note 2240, s. 1146-1147, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2243, s. 1148, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2258, s. 1158)
- 6 Short Commentary (note 2266, s. 1161, uddrag)

Sura 30

Note

- 1 Short Commentary (note 2274, s. 1168-70)
- 2 Short Commentary (note 2279, s. 1172)
- 3 Short Commentary (note 2282, s. 1173)
- 5 Short Commentary (note 2287, s. 1175)
- 6 Short Commentary (note 2288, s. 1176, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 2289, s. 1176, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 2294, s. 1180)
- 9 Short Commentary (note 2297, s. 1181)

Sura 31

Note

- 1 Short Commentary (note 2301, s. 1185, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2305, s. 1187)
- 4 Short Commentary (note 2307, s. 1188)
- 5 Short Commentary (note 2315, s. 1191)
- 6 Short Commentary (note 2315A, s. 1191)

Sura 32

Note

- 3 Short Commentary (note 2325, s. 1197)
- 5 Short Commentary (note 2326, s. 1198, uddrag)

Sura 33

Note

- 1 Short Commentary (note 2335, s. 1208, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2336, s. 1208-1209, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2342, s. 1212, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2343, s. 1212, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2345, s. 1213-1214)
- 6 Short Commentary (note 2349, s. 1215, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 2355, s. 1218)
- 8 Short Commentary (note 2359, s. 1222-1223, uddrag)
- 9 Short Commentary (note 2360, s. 1224)

10 Short Commentary (note 2361, s. 1225)

Sura 34

Note

- 1 Short Commentary (note 2375, s. 1237)
- 2 Short Commentary (note 2380, s. 1240)
- 4 Short Commentary (note 2383A, s. 1241, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2384, s. 1242, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 2399, s. 1247)

Sura 35

Note

- 1 Short Commentary (note 2407, s. 1254, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2409, s. 1256)
- 3 Short Commentary (note 2419, s. 1261, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2423, s. 1265)

Sura 36

Note

- 1 Short Commentary (note 2429, s. 1270)
- 2 Short Commentary (note 2432, s. 1271)
- 3 Short Commentary (note 2437-2438, s. 1272)
- 4 Short Commentary (note 2442, s. 1274)
- 7 Short Commentary (note 2454, s. 1279)
- 8 Short Commentary (note 2456, s. 1279)

Sura 37

Note

- 2 Short Commentary (note 2478A, s. 1291, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2486, s. 1295)
- 5 Short Commentary (note 2489, s. 1295-1296)
- 6 Short Commentary (note 2497, s. 1299, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 2498, s. 1300)
- 8 Short Commentary (note 2499, s. 1300-1301)
- 10 Short Commentary (note 2502, s. 1302)
- 11 Short Commentary (note 2507, s. 1304-1305)
- 12 Short Commentary (note 2511, s. 1307)
- 13 Short Commentary (note 2512, s. 1307)

Sura 38

Note

- 1 Short Commentary (note 2515, s. 1310, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2523, s. 1313-1314, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2525, s. 1314-1315, uddrag)
- 6 Short Commentary (note 2526, s. 1315)
- 7 Short Commentary (note 2527, s. 1316)
- 8 Short Commentary (note 2560, s. 1326)

Sura 39

Note

- 1 Short Commentary (note 2563-2565, s. 1330-1331)

2 Short Commentary (note 2571, s. 1334)

3 Short Commentary (note 2580, s. 1339)

5 Short Commentary (note 2584, s. 1342)

6 Short Commentary (note 2585, s. 1342)

Sura 40

Note

- 1 Short Commentary (note 2595, s. 1351)
- 2 Short Commentary (note 2598, s. 1353)
- 3 Short Commentary (note 2608, s. 1360)
- 4 Short Commentary (note 2610, s. 1362)
- 5 Short Commentary (note 2612, s. 1363, uddrag)
- 8 Short Commentary (note 2618, s. 1368)

Sura 41

Note

- 1 Short Commentary (note 2623, s. 1372-1373, uddrag)
- 2 Absolute Justice, Kindness and Kinship (s. 40)
- 4 Short Commentary (note 2637, s. 1381)
- 5 Five Volumes (note 3594, s. 2817)
- 6 Short Commentary (note 2642, s. 1384)

Sura 42

Note

- 2 Short Commentary (note 2647, s. 1389, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2650, s. 1391, uddrag)
- 5 Short Commentary (note 2658, s. 1396)
- 6 Short Commentary (note 2660, s. 1397, uddrag)
- 7 Short Commentary (note 2661, s. 1398, uddrag)

Sura 43

Note

- 2 Short Commentary (note 2672, s. 1405)
- 4 Short Commentary (note 2690, s. 1418)

Sura 44

Note

- 1 Short Commentary (note 2692, s. 1420, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2693, s. 1420)
- 3 Short Commentary (note 2701, s. 1425, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2705, s. 1427)

Sura 45

Note

- 1 Short Commentary (note 2706, s. 1429, uddrag)

Sura 46

Note

- 1 Short Commentary (note 2722, s. 1441)
- 2 Short Commentary (note 2725, s. 1442-1443)
- 3 Short Commentary (note 2730, s. 1446, uddrag)

4 Short Commentary (note 2733, s. 1447)

Sura 47

Note

- 1 Short Commentary (note 2739, s. 1452, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2747, s. 1454-1455, uddrag)

Sura 48

Note

- 2 Short Commentary (note 2773, s. 1471, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2774, s. 1472, uddrag)
- 4 Short Commentary (note 2776, s. 1472)
- 5 Short Commentary (note 2781, s. 1474)

Sura 49

Note

- 1 Short Commentary (note 2789, s. 1479, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2795, s. 1482, uddrag)

Sura 50

Note

- 1 Short Commentary (note 2802, s. 1488)
- 2 Short Commentary (note 2806, s. 1490)
- 3 Short Commentary (note 2808, s. 1491)

Sura 51

Note

- 1 Short Commentary (note 2825, s. 1498)
- 2 Short Commentary (note 2830, s. 1499, uddrag)
- 3 Revelation, Rationality, Knowledge and Truth (s. 303)

Sura 52

Note

- 1 Short Commentary (note 2851A, s. 1510, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2864, s. 1514)

Sura 53

Note

- 1 Short Commentary (note 2874, s. 1518)
- 2 Short Commentary (note 2880, s. 1520, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2889, s. 1525)
- 4 Short Commentary (note 2890, s. 1526)
- 5 Short Commentary (note 2894, s. 1527)

Sura 54

Note

- 1 Short Commentary (note 2896, s. 1530, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 2904, s. 1533)
- 4 Short Commentary (note 2912, s. 1536-1537)
- 5 Short Commentary (note 2914, s. 1537)

Sura 55

Note

- 1 Short Commentary (note 2920, s. 1541)
- 2 Short Commentary (note 2921, s. 1542)

3 Short Commentary (note 2922, s. 1542)

4 Short Commentary (note 2929, s. 1544)

5 Short Commentary (note 2933, s. 1545-1546)

6 Short Commentary (note 2937, s. 1547, uddrag)

7 Short Commentary (note 2939, s. 1548, uddrag)

Sura 56

Note

- 1 Five Volumes (note 4092, s. 3071, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 2970, s. 1560)
- 4 Short Commentary (note 2974, s. 1563)

Sura 57

Note

- 1 Short Commentary (note 2987, s. 1569)
- 2 Short Commentary (note 2988, s. 1570)

Sura 58

Note

- 1 Short Commentary (note 3005, s. 1581-1582)

Sura 61

Note

- 1 Short Commentary (note 3037, s. 1607-1608, uddrag)

Sura 62

Note

- 1 Short Commentary (note 3046, s. 1614, uddrag)
- 2 Short Commentary (note 3047A, s. 1615)

Sura 64

Note

- 1 Five Volumes (note 4261, s. 3165)

Sura 67

Note

- 1 Short Commentary (note 3081, s. 1645)
- 2 Short Commentary (note 3088, s. 1648)

Sura 69

Note

- 2 Five Volumes (note 4352, s. 3212, uddrag)
- 3 Short Commentary (note 3116, s. 1663, uddrag)

Sura 70

Note

- 1 Short Commentary (note 3121, s. 1668)
- 2 Short Commentary (note 3124, s. 1669)
- 3 Short Commentary (note 3125, s. 1669)

Sura 71

Note

- 1 Absolute Justice, Kindness and Kinship (s. 48-49, uddrag)

Sura 72

Note

- 1 Short Commentary (note 3137, s. 1679, uddrag)

Sura 73

Note

- 1 Short Commentary (note 3152, s. 1687, uddrag)

NOTEHENVISNINGER

<p style="text-align: center;">Sura 74</p> <p>Note</p> <p>2 Islams svar på vor tids spørgsmål (s. 59, uddrag)</p> <p>3 Short Commentary (note 3172, s. 1697)</p> <p style="text-align: center;">Sura 75</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3177, s. 1699, uddrag)</p> <p>3 Short Commentary (note 3182, s. 1701-1702, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 76</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3199, s. 1708-1709, uddrag)</p> <p>2 Short Commentary (note 3200, s. 1709, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 77</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3213, s. 1714)</p> <p style="text-align: center;">Sura 79</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3245, s. 1726-1727)</p> <p style="text-align: center;">Sura 80</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3256, s. 1732, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 82</p> <p>Note</p> <p>2 Short Commentary (note 3286, s. 1743)</p> <p style="text-align: center;">Sura 84</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3302, s. 1752)</p> <p style="text-align: center;">Sura 87</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3321, s. 1762)</p> <p>2 Short Commentary (note 3326, s. 1764)</p>	<p style="text-align: center;">Sura 88</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3330, s. 1767)</p> <p style="text-align: center;">Sura 89</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3339, s. 1772)</p> <p style="text-align: center;">Sura 90</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3349, s. 1776, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 92</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3371, s. 1785)</p> <p style="text-align: center;">Sura 94</p> <p>Note</p> <p>1 Five Volumes (note 4770, s. 3400, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 98</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3400, s. 1804, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 107</p> <p>Note</p> <p>1 Five Volumes (note 4850, s. 3452-3453, uddrag)</p> <p style="text-align: center;">Sura 111</p> <p>Note</p> <p>2 Short Commentary (note 3461, s. 1841)</p> <p style="text-align: center;">Sura 113</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3471, s. 1846)</p> <p style="text-align: center;">Sura 114</p> <p>Note</p> <p>1 Short Commentary (note 3473, s. 1849, uddrag)</p>
--	--